RECUEIL

Overzicht van de belangrijkste wettelijke en reglementaire bepalingen over pensioenen van het werknemersstelsel

Versie augustus 2023

© FPD – augustus 2023

INDEX

INHOUDSTAFEL

BASISWET

Koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967
betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers

WETTEN

Besluitwet van 10 januari 1945
betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en er mee gelijkgestelden.

Wet van 13 juni 1966
betreffende de rust- en overlevingspensioenen voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden.

Wet van 10 oktober 1967
houdende het Gerechtelijk Wetboek.

Wet van 5 augustus 1968
tot vaststelling van een zeker verband tussen de pensioenstelsels van de openbare sector en die van de privé-sector.

Wet van 1 april 1969
tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden.

Wet van 27 juni 1969
betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan de minder-validen.

Wet van 28 maart 1975
houdende vermindering van het vereiste aantal dienstjaren in de ondergrondse steenkolenmijnen voor het toekennen van een volledig rustpensioen

Wet van 8 augustus 1980
betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980.

Herstelwet van 10 februari 1981
inzake de pensioenen van de sociale sector.

Wet van 29 juni 1981
houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers.

Wet van 15 januari 1990
houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid.

Wet van 20 juli 1990
tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn.

Wet van 21 mei 1991
tot vaststelling van een zeker verband tussen Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal publiek recht.

Wet van 30 maart 1994
houdende sociale bepalingen.

Wet van 11 april 1995
tot invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde.

Wet van 26 juli 1996
tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.

Wet van 22 maart 2001
tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen.

Wet van 22 maart 2001
betreffende de betwistingen over de inkomensgarantie voor ouderen.

Programmawet (I) van 24 december 2002

Wet van 10 februari 2003
tot regeling van de overdracht van pensioenrechten tussen Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal publiek recht.

Wet van 4 maart 2004
houdende toekenning van aanvullende voordelen inzake rustpensioen aan personen die werden aangesteld om een management- of staffunctie uit te oefenen in een overheidsdienst.

Programmawet van 9 juli 2004

Wet van 23 december 2005
betreffende het generatiepact.

Programmawet van 27 december 2005

Programmawet (I) van 27 december 2006

Wet van 27 december 2006 ()
houdende diverse bepalingen (I).

Wet van 28 december 2011
houdende diverse bepalingen.

Wet van 13 maart 2013
tot hervorming van de inhouding van 3,55 % ten gunste van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en de solidariteitsbijdrage verricht op de pensioenen.

Wet van 15 mei 2014
betreffende het rustpensioen van de grens- en seizoenwerknemers en het overlevingspensioen van hun langstlevende echtgenoot.

Wet van 15 mei 2014
houdende diverse bepalingen.

Programmawet van 19 december 2014

Gecoördineerde wet van 10 mei 2015
betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen.

Wet van 21 mei 2015
tot oprichting van een Nationaal Pensioencomité, een Kenniscentrum en een Academische Raad.

Wet van 10 augustus 2015
tot verhoging van de wettelijke leeftijd voor het rustpensioen en tot wijziging van de voorwaarden voor de toegang tot het vervroegd pensioen en de minimumleeftijd van het overlevingspensioen.

Wet van 18 maart 2016
tot wijziging van de benaming van de Rijksdienst voor Pensioenen in Federale Pensioendienst, tot integratie van de bevoegdheden en het personeel van de Pensioendienst voor de Overheidssector, van een deel van de bevoegdheden en van het personeel van de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers, van de opdrachten "Pensioenen" van de lokale en provinciale sectoren van de Dienst voor de Bijzondere socialezekerheidsstelsels en van HR Rail en tot overname van de gemeenschappelijke sociale dienst van de Dienst voor de Bijzondere socialezekerheidsstelsels ().

Wet van 6 juli 2016
tot toekenning van een premie aan sommige begunstigden van een minimumpensioen en tot verhoging van sommige minimumpensioenen, in het werknemers- en zelfstandigenstelsel.

Wet van 2 oktober 2017
betreffende de harmonisering van het in aanmerking nemen van studieperioden voor de berekening van het pensioen.

Wet van 18 juli 2018
betreffende de economische relance en de versterking van de sociale cohesie.

Wet van 7 mei 2020
houdende uitzonderlijke maatregelen in het kader van de COVID-19-pandemie inzake pensioenen, aanvullende pensioenen en andere aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid.

Wet van 15 juni 2020
betreffende de berekeningswijze van het pensioensupplement van de ondergrondse mijnwerkers.

Programmawet van 27 december 2021

Wet van 28 februari 2022
houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken.

Wet van 20 november 2022
houdende maatregelen aangaande de personeelsschaarste in de zorgsector.

KONINKLIJKE BESLUITEN

Koninklijk besluit van 28 mei 1958
tot vaststelling van het statuut van het Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers, inzake inrichting van de rust- en weduwepensioenregeling.

Koninklijk besluit van 12 december 1967
waarbij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas belast wordt met het bijhouden van de individuele rekening van de werknemers.

Koninklijk besluit van 21 december 1967

tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

Koninklijk besluit van 9 december 1968

betreffende het bijhouden van de individuele rekening van de werknemers.

Koninklijk besluit van 29 april 1969

houdende algemeen reglement betreffende het gewaarborgd inkomen voor bejaarden.

Koninklijk besluit van 3 november 1969

houdende vaststelling voor het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart, van de bijzondere regelen betreffende het ingaan van het pensioenrecht en van de bijzondere toepassingsmodaliteiten van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, van de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn en van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.

Koninklijk besluit van 17 november 1969

houdende algemeen reglement betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan de minder-validen.

Koninklijk besluit van 25 augustus 1970

vastgesteld ter uitvoering van de artikelen 3 en 14 van de wet van 5 augustus 1968 tot vaststelling van een zeker verband tussen de pensioenstelsels van de openbare sector en die van de privé-sector.

Koninklijk besluit van 22 maart 1971

tot verhoging van het bedrag van de bijzondere tegemoetkoming bepaald bij artikel 11 van de wet van 27 juni 1969 betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan minder-validen.

Koninklijk besluit van 27 juli 1971

tot vaststelling voor de beroepsjournalisten, van de bijzondere regelen betreffende het ingaan van het recht op pensioen en van de bijzondere toepassingsmodaliteiten van het Koninklijk Besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, van de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn en van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels. ()

Koninklijk besluit van 5 november 1971

tot uitvoering van de artikelen 8, 13 § 2 en 14 van de wet van 5 augustus 1968, tot vaststelling van een zeker verband tussen de pensioenstelsels van de openbare sector en die van de privé-sector.

Koninklijk besluit van 5 november 1971

tot uitvoering van de artikelen 22, 23, 26 en 27 van de wet van 5 augustus 1968 tot vaststelling van een zeker verband tussen de pensioenstelsels van de openbare sector en die van de privé-sector.

Koninklijk besluit van 22 december 1972

tot uitvoering van de artikelen 16, 19, tweede lid, en 20, derde lid, van de wet van 5 augustus 1968 tot vaststelling van een zeker verband tussen de pensioenstelsels van de openbare sector en die van de privé-sector.

Koninklijk besluit van 24 december 1974
betreffende de gewone en de bijzondere tegemoetkoming aan de minder-validen.

Koninklijk besluit van 28 juli 1975
tot uitvoering van artikel 2, tweede lid, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

Koninklijk besluit van 22 september 1980
tot uitvoering van de artikelen 152, 153 en 155 van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980.

Koninklijk besluit van 29 april 1981
tot uitvoering van de artikelen 10 en 25 van het koninklijk besluit nr. 56 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

Koninklijk besluit nr. 33 van 30 maart 1982
betreffende een inhouding op invaliditeitsuitkeringen ().

Koninklijk besluit van 24 september 1982
tot uitvoering van het koninklijk besluit nr. 33 van 30 maart 1982 betreffende een inhouding op invaliditeitsuitkeringen en brugpensioenen, gewijzigd bij koninklijk besluit nr. 52 van 2 juli 1982 ().

Koninklijk besluit van 18 april 1983
tot vaststelling van de betalingswijze van bepaalde door de Rijksdienst voor pensioenen uitgekeerde voordelen ().

Koninklijk besluit van 14 oktober 1983
tot uitvoering van artikel 10bis van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

Koninklijk besluit van 10 december 1987
tot uitvoering van artikel 41quater van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

Koninklijk besluit van 4 december 1990
tot uitvoering van de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn, en tot wijziging van sommige bepalingen inzake werknemerspensioenen.

Koninklijk besluit van 3 februari 1992
tot uitvoering van artikel 4, laatste lid, van de wet van 21 mei 1991 tot vaststelling van een zeker verband tussen Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal publiek recht.

Koninklijk besluit van 8 januari 1996
genomen ter uitvoering van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

Koninklijk besluit van 23 december 1996
tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels ().

Koninklijk besluit van 21 maart 1997
tot uitvoering van de artikelen 4, § 2, tweede lid, 7, § 1, tiende en elfde lid en 8, § 7, vierde lid van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid

van de wettelijke pensioenstelsels en tot wijziging van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

Koninklijk besluit van 21 maart 1997
tot uitvoering van het artikel 4, § 2, vijfde lid van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.

Koninklijk besluit van 25 april 1997
tot uitvoering van artikel 68, § 2, derde lid, van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen.

Koninklijk besluit van 27 april 1997
tot instelling van een Ombudsdienst Pensioenen met toepassing van artikel 15, 5° van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.

Koninklijk besluit van 16 juli 1998
tot uitvoering voor de pensioenstelsels van de openbare sector van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het handvest van de sociaal verzekerde.

Koninklijk besluit van 18 maart 1999
tot uitvoering van artikel 22bis van de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden.

Koninklijk besluit van 23 mei 2001
tot instelling van een algemeen reglement betreffende de inkomensgarantie voor ouderen.

Koninklijk besluit van 10 juni 2001
tot eenvormige definiëring van begrippen met betrekking tot arbeidstijdgegevens ten behoeve van de sociale zekerheid, met toepassing van artikel 39 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.

Koninklijk besluit van 19 juli 2001
betreffende de toegang van bepaalde openbare besturen tot het Centraal Strafregister.

Koninklijk besluit van 11 juli 2003
betreffende de verjaringstermijn inzake de uitbetaling van de pensioenen en de rechtzetting van vergissingen in administratieve beslissingen of in de uitvoering ervan.

Koninklijk besluit van 1 oktober 2003
betreffende de individuele rekening en de aflevering van een bijzonder loopbaanoverzicht.

Koninklijk besluit van 12 juni 2006
tot uitvoering van Titel III, hoofdstuk II van de wet van 23 december 2005 betreffende het generatiepact.

Koninklijk besluit van 28 september 2006
tot uitvoering van de artikelen 33, 33bis, 34 en 34bis van de herstelwet van 10 februari 1981 inzake pensioenen van de sociale sector.

Koninklijk besluit van 1 februari 2007
tot instelling van een pensioenbonus.

Koninklijk besluit van 9 april 2007

tot verhoging van sommige pensioenen en tot toekenning van een welvaartsbonus aan sommige pensioengerechtigden.

Koninklijk besluit van 25 april 2007

dat de bepalingen van de wet van 10 februari 2003 tot regeling van de overdracht van pensioenrechten tussen Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal publiek recht, toepasselijk maakt op EUROCONTROL.

Koninklijk besluit van 25 april 2007

tot uitvoering van artikel 306 van de Programmawet (I) van 27 december 2006

Koninklijk besluit van 26 april 2007

tot uitvoering van het koninklijk besluit van 12 juni 2006 tot uitvoering van Titel III, hoofdstuk II van de wet van 23 december 2005 betreffende het generatiepact.

Koninklijk besluit van 7 mei 2007

dat de bepalingen van de wet van 10 februari 2003 tot regeling van de overdracht van pensioenrechten tussen Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal publiek recht, toepasselijk maakt op het Europees Octrooibureau.

Koninklijk besluit van 3 augustus 2007

tot uitvoering van artikel 2, tweede lid, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

Koninklijk besluit van 12 september 2007

dat de bepalingen van de wet van 10 februari 2003 tot regeling van de overdracht van pensioenrechten tussen Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal publiek recht, toepasselijk maakt op de Benelux Economische Unie.

Koninklijk besluit van 1 oktober 2009

dat de bepalingen van de wet van 10 februari 2003 tot regeling van de overdracht van pensioenrechten tussen Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal publiek recht, toepasselijk maakt op de Gecoördineerde Organisaties.

Koninklijk besluit van 19 juli 2010

tot uitvoering, wat de Rijksdienst voor Pensioenen betreft, van het koninklijk besluit van 12 juni 2006 tot uitvoering van Titel III, hoofdstuk II van de wet van 23 december 2005 betreffende het generatiepact

Koninklijk besluit van 13 augustus 2011

betreffende de betaling van de door de Federale Pensioendienst betaalde uitkeringen ().

Koninklijk besluit van 26 april 2012

tot uitvoering, inzake het pensioen van de werknemers, van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen.

Koninklijk besluit van 20 september 2012

tot uitvoering van artikelen 116, tweede lid en 119, van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen, inzake het pensioen van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart.

Koninklijk besluit van 24 september 2012

tot uitvoering van artikel 123 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen.

Koninklijk besluit van 24 oktober 2013
tot uitvoering, inzake de pensioenbonus van de werknemers, van artikel 7bis van de wet betreffende het generatiepact van 23 december 2005.

Koninklijk besluit van 8 december 2013
tot uitvoering van artikelen 4 en 13 van de wet van 13 maart 2013 tot hervorming van de inhouding van 3,55 % ten gunste van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en de solidariteitsbijdrage verricht op de pensioenen.

Koninklijk besluit van 7 februari 2014
tot wijziging van het koninklijk besluit van 23 mei 2001 tot instelling van een algemeen reglement betreffende de inkomensgarantie voor ouderen en tot opheffing van het koninklijk besluit van 5 juni 2004 tot uitvoering van artikel 6, § 2, derde lid en van artikel 7, § 1, derde lid en § 2, tweede lid, van de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen.

Koninklijk besluit van 11 maart 2015
ter uitvoering van artikel 3, § 5, 3° van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.

Koninklijk besluit van 28 mei 2015
tot verdeling van de mandaten van de organisaties die de belangen van de werknemers, de personeelsleden van de publieke sector, de werkgevers en de zelfstandigen binnen het Nationaal Pensioencomité vertegenwoordigen.

Koninklijk besluit van 28 mei 2015
tot bepaling van de modaliteiten van voordracht en benoeming van de leden van het Nationaal Pensioencomité.

Koninklijk besluit van 7 december 2016
over de bewijskracht van de gegevens die door de instellingen van sociale zekerheid worden verwerkt.

Koninklijk besluit van 19 december 2017
tot hervorming van de regularisatie van de studieperioden in de pensioenregeling van werknemers.

Koninklijk besluit van 17 mei 2019
houdende uitvoering van artikel 4, tweede lid van de wet van 13 maart 2013 tot hervorming van de inhouding van 3,55 % ten gunste van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en de solidariteitsbijdrage verricht op de pensioenen.

Koninklijk besluit van 17 mei 2019
tot aanpassing aan de welvaart van bepaalde uitkeringen in de regeling voor werknemers.

Koninklijk besluit nr. 47 van 26 juni 2020
tot uitvoering van artikel 5, § 1, 3° en 5°, van de wet van 27 maart 2020 die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID−19 (II), met het oog op het toekennen van een tijdelijke premie aan de gerechtigden op bepaalde sociale bijstandsuitkeringen.

Koninklijk besluit van 20 december 2020
houdende uitvoering van artikel 4, tweede lid van de wet van 13 maart 2013 tot hervorming van de inhouding van 3,55 % ten gunste van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en de solidariteitsbijdrage verricht op de pensioenen.

Koninklijk besluit van 27 januari 2021

tot uitvoering van artikel 7, § 2, van de wet van 5 mei 2019 houdende diverse bepalingen inzake informatisering van Justitie en modernisering van het statuut van rechters in ondernemingszaken en inzake de notariële aktebank, voor wat het leesrecht van de in artikel 7, § 1, 13°, van die wet bedoelde instellingen of diensten betreft.

Koninklijk besluit van 2 februari 2021

inzake de ambtshalve herziening van beslissingen in uitvoering van de wet van 15 juni 2020 betreffende de berekeningswijze van het pensioensupplement van de ondergrondse mijnwerkers.

Koninklijk besluit van 6 augustus 2021

tot aanpassing aan de welvaart van bepaalde uitkeringen in de regeling voor werknemers.

Koninklijk besluit van 7 april 2023

tot aanpassing aan de welvaart van bepaalde uitkeringen in de regeling voor werknemers.

MINISTERIELE BESLUITEN

Ministerieel besluit van 29 september 1982

tot uitvoering van het koninklijk besluit van 24 september 1982 tot uitvoering van het koninklijk besluit nr. 33 van 30 maart 1982 betreffende een inhouding op invaliditeitsuitkeringen en brugpensioenen, gewijzigd bij koninklijk besluit nr. 52 van 2 juli 1982.

BASISWET

Koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967
(Staatsblad 27 oktober)

betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers

***Gewijzigd bij**: o.a. het K.B. nr. 93 van 11 november 1967 (Staatsbl. 18 november), de wetten van 5 augustus 1968 (Staatsbl. 24 augustus), 27 juni 1969 (Staatsbl. 25 juli), 5 juni 1970 (Staatsbl. 30 juni), 15 juli 1970 (Staatsbl. 30 juli), 27 juli 1971 (Staatsbl. 11 augustus), 16 augustus 1971 (Staatsbl. 3 september), het K.B. van 8 november 1971 (Staatsbl. 7 maart 1972), de wetten van 26 juni 1972 (Staatsbl. 30 juni), 28 maart 1973 (Staatsbl. 30 maart), 27 december 1973 (Staatsbl. 4 januari), 27 februari 1976 (Staatsbl. 9 maart), 22 december 1977 (Staatsbl. 24 december), het K.B. van 29 november 1978 (Staatsbl. 2 december), de wetten van 8 augustus 1980 (Staatsbl. 15 augustus), 10 februari 1981 (Staatsbl. 14 februari), de K.B.'s van 30 maart 1982 (Staatsbl. 1 april), nr. 205 van 29 augustus 1983 (Staatsbl. 6 september), nr. 281 van 31 maart 1984 (Staatsbl. 7 april), de wet van 15 mei 1984 (Staatsbl. 22 mei), de K.B.'s nr. 415 van 16 juli 1986 (Staatsbl. 30 juli), nr. 513 van 27 maart 1987 (Staatsbl. 10 april), het K.B. van 19 maart 1990 (Staatsbl. 27 april), de wetten van 20 juli 1990 (Staatsbl. 15 augustus), 26 juni 1992 (Staatsbl. 30 juni), 30 december 1992 (Staatsbl. 9 januari 1993), 6 augustus 1993 (Staatsbl. 9 augustus), 30 maart 1994 (Staatsbl. 31 maart), 6 april 1995 (Staatsbl. 29 april), het K.B. van 19 mei 1995 (Staatsbl. 3 augustus), de wetten van 20 december 1995 (Staatsbl. 23 december), 29 april 1996 (Staatsbl. 30 april), de K.B.'s van 23 december 1996 (Staatsbl. 17 januari 1997), 23 april 1997 (Staatsbl. 16 mei), de wetten van 22 februari 1998 (Staatsbl. 3 maart), 15 januari 1999 (Staatsbl. 26 januari), de K.B.'s van 20 juli 2000 (Staatsbl. 30 augustus), 10 juni 2001 (Staatsbl. 31 juli), 11 december 2001 (Staatsbl. 20 december), 21 januari 2003 (Staatsbl. 3 februari), 18 oktober 2004 (Staatsbl. 20 oktober), de wetten van 27 december 2004 (Staatsbl. 31 december), 11 juli 2005 (Staatsbl. 12 juli), 23 december 2005 (Staatsbl. 30 december), 27 december 2006 (Staatsbl. 28 december), 6 juni 2010 (Staatsbl. 1 juli), het K.B. van 20 januari 2010 (Staatsbl. 5 februari), de wet van 24 juni 2013 (Staatsbl. 1 juli), het K.B. van 11 december 2013 (Staatsbl. 16 december), de wetten van 5 mei 2014 (Staatsbl. 9 mei), 10 augustus 2015 (Staatsbl. 21 augustus), 16 november 2015 (Staatsbl. 26 november), 18 maart 2016 (Staatsbl. 30 maart), het K.B. van 21 juli 2017 (Staatsbl. 8 augustus), de wetten van 2 oktober 2017 (Staatsbl. 24 oktober), 5 december 2017 (Staatsbl. 29 december), 17 december 2017 (Staatsbl. 29 december), het K.B. van 21 maart 2019 (Staatsbl. 29 maart), de wet van 15 juni 2021 (Staatsbl. 6 juli), het K.B. van 29 augustus 2021 (Staatsbl. 10 september), de Programmawet van 27 december 2021 (Staatsbl. 31 december), de wetten van 5 mei 2022 (Staatsbl. 25 mei), 5 december 2022 (Staatsbl. 15 december) en het K.B. van 7 april 2023 (Staatsbl. 21 april).*

HOOFDSTUK I. Toepassingsgebied

Art. 1 *Gewijzigd bij de wetten van 15 mei 1984, art. 99 (1); 20 juli 1990, art. 8 (2); 23 december 2005, art. 10 (3) en 16 november 2015, art. 19 (4).*

Dit besluit bedoelt een regeling te treffen:

1° voor rustpensioenen ten voordele van de werknemers die in België te werk gesteld zijn geweest ter uitvoering van enige arbeidsovereenkomst, behalve die waardoor de werknemers in aanmerking komen voor een van de pensioenregelingen als bedoeld in artikel 2.

2° voor uitkeringen bij overlijden ten voordele van de weduwen der werknemers waarvan sprake in 1°.

© FPD – augustus 2023

3° voor uitkeringen bij overlijden ten voordele van de langstlevende echtgenoot der werknemers waarvan sprake is in 1° en die overleden zijn na 31 december 1983.

Voor de toepassing van dit besluit worden met werknemers gelijkgesteld de beroepsjournalisten en al de personen tot wie de toepassing van de sociale zekerheidswetgeving voor werknemers, wat de rust- en overlevingspensioenen betreft, is uitgebreid.

Worden, in uitvoering van artikel 31 van het koninklijk besluit van 16 mei 2003 tot uitvoering van hoofdstuk 7 van Titel IV van de programmawet (I) van 24 december 2002, betreffende de harmonisering en de vereenvoudiging van de regelingen inzake verminderingen van de sociale zekerheidsbijdragen, eveneens gelijkgesteld met werknemers vanaf 1 januari volgend op het jaar wanneer ze de leeftijd van achttien bereiken, de leerlingen (of de stagiairs) wier leerovereenkomst of gecontroleerde leerverbintenis (of stageovereenkomst in het kader van de vorming tot ondernemingshoofd) werd erkend overeenkomstig de voorwaarden bepaald bij de reglementering betreffende de voortdurende vorming van de middenstand en de leerlingen wier leerovereenkomst valt onder het toepassingsgebied van de wet van 19 juli 1983 op het leerlingenwezen voor beroepen uitgeoefend door arbeiders in loondienst. Hetzelfde geldt voor jongeren die worden tewerkgesteld met een overeenkomst voor socio-professionele inpassing erkend door de Gemeenschappen en Gewesten, vanaf 1 januari van het jaar volgend op dat waarin ze de leeftijd van achttien bereiken.

Voor de toepassing van dit besluit worden de flexi-jobwerknemers als bedoeld in artikel 3, 3°, van de wet van 16 november 2015 houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken met werknemers gelijkgesteld.

Art. 2 (5) *Gewijzigd bij de wet van 27 december 1973, art. 1 (6), de K.B.'s van 19 maart 1990, art. 1 (7), 18 oktober 2004, art. 16 (8); 11 december 2013, art.29 (9) en de wet van 18 maart 2016, art. 91 (10).*

De pensioenregelingen beoogd bij artikel 1, eerste lid, 1°, zijn al deze vastgesteld bij of krachtens een wet, een provinciaal reglement of door N.M.B.S. Holding of HR Rail.

De Koning kan de gevallen en de voorwaarden bepalen waaronder de bijdragen die voor een werknemer, onderworpen aan een bij het eerste lid bedoeld pensioenstelsel, kunnen worden terugbetaald door de Federale Pensioendienst, en desgevallend afwijken van het artikel 42, tweede lid, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de sociale zekerheid voor werknemers.

Art. 3 *Gewijzigd bij de wetten van 27 juni 1969, art. 48 (11), 8 augustus 1980, art. 150, 15 mei 1984, art. 100, 1° (1), 18 maart 2016, art. 91 (10), 2 oktober 2017, art. 25 (12).*

De Koning:

1° bepaalt in welke gevallen de voorwaarde van tewerkstelling in België, bedoeld bij artikel 1, eerste lid, 1°, niet vereist is of waarin vrijstelling van deze voorwaarde kan verleend worden door de Federale Pensioendienst;

2° kan, volgens de modaliteiten die Hij bepaalt, het genot van de regeling, bij dit besluit ingevoerd, uitbreiden tot andere personen dan die beoogd in artikel 1, alsook tot hun langstlevende echtgenoten;

3° kan ingeval van verwezenlijkte of nog te verwezenlijken uitbreiding van de regeling inzake sociale zekerheid voor werknemers tot nieuwe categorieën van personen,

bepalen in welke mate en onder welke voorwaarden dezen van de bij dit besluit ingestelde regeling voor perioden voorafgaand aan hun onderwerping kunnen genieten;

4° bepaalt onder welke voorwaarden de werknemer de gelijkstelling met arbeidsperioden kan bekomen voor de perioden tijdens welke hij studiën heeft gedaan en voor de perioden tijdens welke hij onder een leerovereenkomst viel; Hij kan bepalen welke activiteiten van educatieve of vormende aard als studiën beschouwd worden; Hij kan eveneens de voorwaarden en regelen bepalen volgens welke bijdragen moeten worden betaald en volgens welke deze betaalde bijdragen eventueel kunnen worden terugbetaald;

5° bepaalt in welke gevallen de tewerkstelling, om reden van bloed- of aanverwantschap van de partijen, geacht wordt geen aanleiding te geven tot een arbeidsovereenkomst of, om reden van beperkte duur van de arbeidsprestaties buiten het toepassingsgebied van dit besluit valt;

6° bepaalt de speciale toepassingsmodaliteiten van dit besluit voor de beroepsjournalisten, de leden van het onderwijzend personeel verbonden aan een private onderwijsinstelling, de personen die in België, in uitvoering van een arbeidsovereenkomst, het beroep van kunstenaar uitoefenen en voor het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart.

Hij kan inzonderheid bijzondere regelen stellen wat betreft het ingaan van het recht op pensioen en onder meer die betreffende de pensioengerechtigde leeftijd of de in aanmerking te nemen lonen en eventueel, de wijze waarop de uit de toepassing van deze regelen voortvloeiende financiële last gedragen wordt.

De Koning bepaalt eveneens de bijdragen welke verschuldigd zijn indien de tewerkstelling geen aanleiding geeft tot toepassing noch van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, noch van de besluitwet van 10 januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid der mijnwerkers en er mee gelijkgestelden, noch van de besluitwet van 7 februari 1945 betreffende de maatschappelijke veiligheid van de zeelieden ter koopvaardij, en in de gevallen beoogd bij het eerste lid, 2° en 3° van dit artikel.

Deze bijdragen worden betaald volgens de voorwaarden en aan de instelling door de Koning bepaald.

De werkgever, die bijdragen welke voortvloeien uit maatregelen genomen in uitvoering van het tweede lid, die bedoeld worden in het derde lid, of die voortvloeien uit maatregelen genomen in uitvoering van artikel 6, eerste lid, verschuldigd is, wordt met betrekking tot die bijdragen gelijkgesteld met de werkgever bedoeld in de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, inzonderheid wat betreft de aangiften met verantwoording van de bijdragen, de termijnen inzake betaling, de toepassing der burgerlijke sancties, de rechter bevoegd in geval van betwisting, de verjaring inzake rechtsvorderingen, het voorrecht en de mededeling van het bedrag van de schuldvordering van de instelling belast met de inning en de invordering der bijdragen.

Art. 3bis *Ingevoegd bij de wet van 20 december 1995, art. 113 (13)*.

De in artikel 1 bedoelde pensioenen gaan daadwerkelijk en voor de eerste maal in wanneer het voordeel wordt betaald. In geval van uitbetaling van vervallen achterstallen, wordt enkel de vervaldatum in aanmerking genomen.

HOOFDSTUK IBIS. Begrippen
Ingevoegd bij K.B. van 10 juni 2001, art. 27 (14)

Art. 3ter *Ingevoegd bij K.B. van 10 juni 2001, art. 27 (14) en aangevuld bij de wet van 5 december 2017, art. 2 (15).*

Voor de toepassing van dit besluit, de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn, het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels en de uitvoeringsbesluiten, wordt verstaan onder:

1° "tewerkstelling als werknemer":

a) de dagen of uren waarop de werknemer normale werkelijke arbeid verrichtte;

b) de dagen of uren waarop de werknemer aangepaste arbeid met loonverlies of andere arbeid met loonverlies verrichtte;

c) de dagen of uren waarop de werknemer geen arbeid verrichtte maar waarvoor hij recht had op loon waarop de bijdragen, voorzien in dit besluit, werden ingehouden;

d) de dagen of uren waarop de werknemer geen arbeid verrichtte maar die overeenkomstig of krachtens de hiervoor vermelde wetten en besluiten worden gelijkgesteld met arbeidsperioden;

2° "arbeidsdagen":

a) de dagen of uren waarop de werknemer normale werkelijke arbeid verrichtte;

b) de dagen of uren waarop de werknemer aangepaste arbeid met loonverlies of andere aangepaste arbeid met loonverlies verrichtte;

c) de dagen of uren waarop de werknemer geen arbeid verrichtte maar waarvoor hij recht had op loon waarop de bijdragen, voorzien in dit besluit, werden ingehouden;

3° "arbeidsperiode":

a) de periode waarin de werknemer voor de vermelde dagen of uren normale werkelijke arbeid verrichtte;

b) de periode waarin de werknemer voor de vermelde dagen of uren aangepaste arbeid met loonverlies of andere aangepaste arbeid met loonverlies verrichtte;

c) de periode waarin de werknemer voor de vermelde dagen of uren geen arbeid verrichtte maar waarvoor hij recht had op loon waarop de bijdragen, voorzien in dit besluit, werden ingehouden;

4° "dagen van inactiviteit": de dagen of uren waarop de werknemer geen normale werkelijke arbeid, geen aangepaste arbeid met loonverlies of andere arbeid met loonverlies verrichtte en waarvoor hij geen loon of andere bij dit besluit als dusdanig beschouwde voordelen ontving;

5° "periode van inactiviteit": de periode, desgevallend uitgedrukt in dagen of uren, waarin de werknemer geen normale werkelijke arbeid, geen aangepaste arbeid met loonverlies of andere arbeid met loonverlies verrichtte en waarvoor hij geen loon of andere bij dit besluit als dusdanig beschouwde voordelen ontving;

6° "gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling": de tewerkstelling als werknemer die per kalenderjaar overeenkomt met minstens één derde van de prestaties van de maatpersoon.

De Koning bepaalt, voor de toepassing van deze bepaling, wat hieronder moet worden verstaan:

a) voor de jaren van tewerkstelling gelegen vóór het jaar 1992,

b) voor de speciale categorieën van personen die onderworpen zijn aan de toepassing van dit besluit.

7° "voltijdse arbeidsregeling": de arbeidsregeling waarbij prestaties worden verricht die overeenkomen met de prestaties verricht door een voltijdse werknemer.

De Koning bepaalt bij in Ministerraad overlegd besluit, voor de jaren gelegen vóór 1 januari 1992, wat hieronder moet worden verstaan voor de toepassing van de regels inzake:

a) het minimumrecht per loopbaanjaar,

b) de loopbaanduur vereist voor de opening van het recht op vervroegd pensioen.

8° "deeltijdse arbeid": de prestaties die overeenkomen met de prestaties verricht door een deeltijdse werknemer;

9° "voltijdse dagequivalenten": de dagen welke de arbeidsperioden bevatten gedefinieerd in de bepaling onder 3°, de daarmee door de Koning krachtens artikel 8 gelijkgestelde inactiviteitsperioden en de krachtens artikel 3 geregulariseerde perioden en die zijn omgezet in een voltijdse arbeidsregeling in de zin van de bepaling onder 7° (15).

Voor de toepassing van de in het eerste lid vermelde wetten en besluiten en de uitvoeringsbesluiten gelden, onverminderd de bij deze wetten en besluiten voorziene bijzondere modaliteiten, hoger vermelde definities en de definities van de arbeidstijdgegevens zoals vastgesteld bij koninklijk besluit van 10 juni 2001 tot eenvormige definiëring van begrippen met betrekking tot arbeidstijdgegevens ten behoeve van de sociale zekerheid met toepassing van artikel 39 van de wet van 26 juli 1996 houdende modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.

HOOFDSTUK II. Rustpensioen.

Art. 4 *Opgeheven bij de wet van 20 juli 1990, art. 16 (16).*

Art. 4bis *Opgeheven bij de wet van 20 juli 1990, art. 16 (16).*

Art. 5 *Opgeheven bij de wet van 20 juli 1990, art. 16 (16).*

Art. 5bis *Opgeheven bij de wet van 20 juli 1990, art. 16 (16).*

Art. 6 *Opgeheven bij de wet van 20 juli 1990, art. 16 (16).*

Art. 7 *Gewijzigd bij de wetten van 5 juni 1970, art. 2, 1° (17), 28 maart 1973, art. 2; 27 februari 1976, art. 3, 2°, 10 februari 1981, art. 7 (18), K.B. nr. 205 van 29 augustus 1983, art. 1 (1), K.B. van 23 december 1996, art. 10 (19), K.B. van 23 april 1997,*

art. 1 (13), K.B. van 11 december 2001, art. 3 (20), de wetten van 23 december 2005, art. 9 (21), 24 juni 2013, art. 6 (22),19 april 2014, art. 2 (23), 16 november 2015, art. 20 (4), het K.B. van 21 juli 2017, art. 1, de wet van 2 oktober 2017, art. 26 (24), het K.B. van 21 maart 2019, art. 11 (25), de wet van 15 juni 2021, art. 2 (26), de K.B.'s van 29 augustus 2021, art. 1 (27) en 7 april 2023, art. 1 (28).

Onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 9, wordt het rustpensioen berekend zowel in functie van de loopbaan van de werknemer als van de brutolonen die hij in de loop daarvan verdiend heeft en die op zijn individuele rekening moeten worden gebracht en van de hem toegekende fictieve of forfaitaire lonen; er wordt geen rekening gehouden met het gedeelte van de brutolonen dat het maximumbedrag voorzien voor de inhouding der pensioenbijdragen overtreft. Om perioden van tewerkstelling als werknemer gelegen na 31 december 1944, waarvoor het bij artikel 15, 3°, beoogde bewijs niet kan worden geleverd, in aanmerking te kunnen nemen voor de vaststelling van het pensioenbedrag, kan de Koning de te betalen bijdragen bepalen, evenals door wie, aan welke instelling en onder welke voorwaarden deze moeten worden betaald. (29)

Voor de jaren tijdens de periode van 1 januari 1958 tot 31 december 1967, wordt het loon van de bediende, dat de begrenzing inzake bijdrage voor de pensioenregeling bereikte met 10 t. h. verhoogd. Dezelfde verhoging is van toepassing voor de jaren tijdens de periode van 1 januari 1968 tot 31 december 1972, wanneer het gaat om een pensioen dat werkelijk en voor het eerst ingaat ten vroegste op 1 januari 1973.

Wat de jaren na 1980 betreft, wordt geen rekening gehouden met het gedeelte van het totaal der werkelijke, fictieve en forfaitaire lonen dat het jaarbedrag van 34 999,54 EUR overschrijdt. Dit bedrag is gekoppeld aan spilindex 103,14 (basis 1996 = 100), bepaald door artikel 2 van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld. In voornoemd totaal der werkelijke, fictieve en forfaitaire lonen wordt geen rekening gehouden met de fictieve lonen die beperkt worden tot het loon bedoeld bij artikel 8, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 23 december 1996. Hetzelfde geldt voor de lonen met betrekking tot de geregulariseerde perioden krachtens artikel 3, eerste lid, 4°. (30)

Vóór de toepassing van artikel 29bis, § 1, van dit besluit, wordt voormeld bedrag aangepast ten einde het te brengen op het prijspeil van het beschouwde jaar door het te vermenigvuldigen met de coëfficiënt die bekomen wordt door het gemiddelde van de maandelijkse indexcijfer der consumptieprijzen van het beschouwde jaar te delen door 114,20.

Het aldus vastgestelde bedrag wordt vermenigvuldigd met een breuk waarvan de teller bestaat uit het aantal dagen dat voor de berekening van het pensioen in aanmerking werd genomen, met uitzondering van de gelijkgestelde dagen waarvoor het loon beperkt wordt tot het loon bedoeld bij artikel 8, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 23 december 1996, en de noemer uit het getal 312.

Uitgezonderd een tewerkstelling als zeevarende of na 31 december 1911 als mijnwerker en onverminderd de toepassing van artikel 11, tweede lid, wordt de tewerkstelling die aan 1 januari 1926 voorafgaat niet in aanmerking genomen voor de toekenning van het rustpensioen.

De Koning bepaalt de regelen en voorwaarden volgens welke het bedrag wordt bepaald waarmede rekening wordt gehouden als loon met betrekking tot het kalenderjaar dat de ingangsdatum van het pensioen onmiddellijk voorafgaat alsook met betrekking tot het kalenderjaar tijdens hetwelk het pensioen ingaat.

Uitgezonderd in de gevallen beoogd in het zevende en negende lid wordt het loon van het jaar tijdens hetwelk betrokkene een rustpensioen krachtens dit besluit of krachtens de pensioenwetgeving voor arbeiders, bedienden, mijnwerkers of zeevarenden onder Belgische vlag geniet, niet in aanmerking genomen voor de berekening van het pensioen.

Wanneer een mijnwerker zich beroept op het jaar tijdens hetwelk zijn pensioen ingaat om aan de voorwaarden voorzien bij artikel 4, 3°, b, te voldoen, bepaalt de Koning eveneens het loon dat in aanmerking wordt genomen voor dit jaar.

Het in het derde lid bedoelde jaarbedrag wordt om de twee jaar aangepast. De Koning stelt hiertoe, in Ministerraad overlegd besluit, de verhogingscoëfficiënt vast op basis van de beslissing die inzake de maximale marge voor de loonkostenontwikkeling wordt genomen in uitvoering van hetzij artikel 6, hetzij artikel 7 van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de werkgelegenheid en tot preventieve vrijwaring van het concurrentievermogen.

Voor de jaren na 2006, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, vanaf welk tijdstip en in welke mate de in het vorige lid bedoelde aanpassing van toepassing zal zijn op het fictief loon dat voortvloeit uit tijdvakken van volledige werkloosheid, voltijds brugpensioen, werkloosheid met bedrijfstoeslag, volledige beroepsloopbaanonderbreking en volledig tijdskrediet.

In afwijking van het eerste lid wordt, voor wat betreft de werknemers die een activiteit hebben uitgeoefend bedoeld bij artikel 5, § 3 van het koninklijk besluit van 23 december 1996, het rustpensioen voor de jaren 1994, 1995 en 1996 berekend op de werkelijke lonen die zij verdiend hebben gedurende die jaren ten gevolge van een effectieve tewerkstelling.

Het loon voor een overuur in de horecasector als bedoeld bij artikel 3, 5°, van de wet van 16 november 2015 houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken, het flexiloon als bedoeld in artikel 3, 2°, van dezelfde wet en het flexivakantiegeld als bedoeld in artikel 3, 6°, van dezelfde wet worden wat het eerste lid betreft eveneens beschouwd als een brutoloon in functie waarvan het rustpensioen wordt berekend.

Het saldo van het mobiliteitsbudget dat één keer per jaar in geld wordt uitbetaald, bedoeld in artikel 8, § 3, tweede lid, van de wet van 17 maart 2019 betreffende de invoering van een mobiliteitsbudget, wordt wat het eerste lid betreft eveneens beschouwd als een brutoloon in functie waarvan het rustpensioen wordt berekend.

In afwijking van het tiende lid, wordt het jaarbedrag bedoeld in het derde lid:
1° voor het jaar 2021 vermenigvuldigd met 1,0443;
2° voor het jaar 2022 vermenigvuldigd met 1,0691;
3° voor het jaar 2023 vermenigvuldigd met 1,0946;
4° 1,1430 voor de jaren na 2023.

In afwijking van het elfde lid, zijn de in het vijftiende lid bedoelde verhogingen van toepassing op het fictief loon dat voortvloeit uit tijdvakken van volledige werkloosheid,

voltijds brugpensioen, werkloosheid met bedrijfstoeslag, volledige beroepsloopbaanonderbreking en volledig tijdskrediet.

Tot 31 december 2023 kan de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de in het vijftiende lid bedoelde verhogingscoëfficiënten verhogen op basis van de beslissing die inzake de maximale marge voor de loonkostenontwikkeling wordt genomen in uitvoering van hetzij artikel 6, hetzij artikel 7 van de wet van 26 juli 1996 tot bevordering van de werkgelegenheid en tot preventieve vrijwaring van het concurrentievermogen.

Tot 31 december 2023 kan de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, bepalen vanaf welk tijdstip en in welke mate de in het zeventiende lid bedoelde verhogingen van toepassing zijn op het fictief loon dat voortvloeit uit tijdvakken van volledige werkloosheid, voltijds brugpensioen, werkloosheid met bedrijfstoeslag, volledige beroepsloopbaanonderbreking en volledig tijdskrediet.

Art. 7bis *Ingevoegd bij de wet van 27 februari 1976, art. 4 (31) en gewijzigd bij K.B. nr. 415 van 16 juli 1986, art 4 (32).*

In afwijking van het bepaalde in artikelen 7, zesde lid, en 11 wordt voor de berekening van het rustpensioen dat daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 1977 ingaat, een tewerkstelling die aan 1 januari 1946 voorafgaat niet in aanmerking genomen tenzij het een tewerkstelling betreft waarvoor pensioenbijdragen werden verricht.

De Koning bepaalt:

1° het bedrag van de pensioenbijdragen dat vereist is opdat een jaar vóór 1946, tijdens hetwelk de tewerkstelling plaats vond, als een jaar van gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling wordt beschouwd;

2° voor welke perioden vóór 1946 de pensioenbijdragen worden geacht verricht te zijn.

Art. 7ter *Opgeheven bij de wet van 20 juli 1990, art. 16 (16).*

Art. 8 De Koning bepaalt welke perioden gelijkgesteld worden met arbeidsperioden. Hij bepaalt de fictieve lonen voor deze perioden, evenals de forfaitaire lonen die in de plaats moeten gesteld worden van de werkelijke lonen, in de gevallen door Hem te bepalen.

Art. 9 *Gewijzigd bij K.B. van 8 november 1971, art. 40, a., b. en c. (33).*

§ 1. Een jaar tewerkstelling als werknemer vóór 1 januari 1955 komt slechts in aanmerking voor de toekenning van het rustpensioen voor zover deze tewerkstelling tijdens het beschouwde jaar gewoonlijk en hoofdzakelijk is.

§ 2. *Gewijzigd bij K.B. van 8 november 1971, art. 40, a., b. en c. (33).*
Voor de berekening van het rustpensioen wordt een forfaitair loon in aanmerking genomen:

1° van 85 500 F voor elk jaar tewerkstelling voor 1 januari 1955; voor elk jaar tewerkstelling voor die datum als ondergronds mijnwerker, wordt evenwel rekening gehouden met een forfaitair loon van 102 600 F;

2° voor ten hoogste 260 dagen per jaar, van 473 F of van 378 F, naargelang het een ondergronds mijnwerker of een bovengronds mijnwerker betreft, voor elke dag

tewerkstelling van ten minste vier uur als mijnwerker gedurende de periode van 1 januari 1955 tot 31 december 1967;

3° van 416 F voor elke dag tewerkstelling van ten minste vier uur als bediende gedurende de periode van 1 januari 1955 tot 31 december 1957;

4° dat gelijk is aan tienmaal het totaal bedrag van de werknemers- en werkgeversbijdragen welke voor het jaar 1955 met het oog op het pensioen als zeevarende werden gestort voor de tewerkstelling als zeevarende tijdens dit jaar.

Art. 9bis *Gewijzigd bij de wet van 27 februari 1976, art. 5. en K.B. nr. 415 van 16 juli 1986, art. 5 (34), K.B. van 20 juli 2000, art. 4 (20) en K.B. van 11 december 2001, art. 4 (20)*

In afwijking van het bepaalde van artikel 9, § 2, 1°, 2° en 3°, wordt voor de berekening van het rustpensioen dat daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 1977 ingaat, een forfaitair loon in aanmerking genomen:

1° van 10 576,23 EUR voor elk jaar tewerkstelling vóór 1 januari 1955; voor elk jaar tewerkstelling vóór die datum als ondergronds mijnwerker, wordt evenwel rekening gehouden met een forfaitair loon van 12 691,45 EUR;

2° voor elke dag tewerkstelling van ten minste vier uur als mijnwerker en voor ten hoogste 260 dagen per jaar:

a) als ondergronds mijnwerker:

5,6302 EUR voor het jaar 1955;
5,9973 EUR voor het jaar 1956;
6,4100 EUR voor het jaar 1957;
6,7263 EUR voor het jaar 1958;
7,0543 EUR voor het jaar 1959;
7,3302 EUR voor het jaar 1960;
7,6693 EUR voor het jaar 1961;
8,0570 EUR voor het jaar 1962;
8,5265 EUR voor het jaar 1963;
9,2016 EUR voor het jaar 1964;
9,9205 EUR voor het jaar 1965;
10,7065 EUR voor het jaar 1966 en
11,4083 EUR voor het jaar 1967;

b) als bovengronds mijnwerker:

4,4993 EUR voor het jaar 1955;
4,7928 EUR voor het jaar 1956;
5,1225 EUR voor het jaar 1957;
5,3753 EUR voor het jaar 1958;
5,6373 EUR voor het jaar 1959;
5,8580 EUR voor het jaar 1960;
6,1289 EUR voor het jaar 1961;
6,4388 EUR voor het jaar 1962;
6,8138 EUR voor het jaar 1963;
7,3535 EUR voor het jaar 1964;
7,9279 EUR voor het jaar 1965;
8,5563 EUR voor het jaar 1966 en
9,1170 EUR voor het jaar 1967;

3° voor elke dag tewerkstelling van ten minste vier uur als bediende:

4,9517 EUR voor het jaar 1955;
5,2747 EUR voor het jaar 1956;
5,6376 EUR voor het jaar 1957.

Art. 10 *Opgeheven bij de wet van 20 juli 1990, art. 16 (16).*

Art. 10bis *Ingevoegd bij K.B. nr. 205 van 29 augustus 1983, art. 2 (1) en gewijzigd bij de wetten van 19 april 2014, art. 2 (35), 5 december 2017, art. 3 (15) en 5 december 2022, art. 2 (36).*

§ 1. Wanneer de werknemer aanspraak kan maken op een rustpensioen krachtens dit besluit en op een rustpensioen of een als zodanig geldend voordeel krachtens één of meer andere regelingen en wanneer het totaal aantal dagen dat in aanmerking genomen wordt in het geheel van die regelingen, met inbegrip van de dagen met betrekking tot het pensioen als uit de echt gescheiden echtgenoot van een werknemer, 14 040 voltijdse dagequivalenten overschrijdt, wordt de beroepsloopbaan die voor de berekening van het rustpensioen als werknemer in aanmerking wordt genomen, verminderd met zoveel voltijdse dagequivalenten als nodig om genoemd totaal tot 14 040 te herleiden.

De beperking van de loopbaan tot 14 040 voltijdse dagequivalenten bedoeld in het eerste lid is niet van toepassing wanneer de globale beroepsloopbaan van de werknemer meer dan 14 040 voltijdse dagequivalenten bevat en de voltijdse dagequivalenten na de 14 040ste dag van de globale beroepsloopbaan arbeidsdagen zijn die daadwerkelijk gepresteerd zijn als werknemer. In dat geval worden deze daadwerkelijk gepresteerde voltijdse dagequivalenten in aanmerking genomen in de berekening van het rustpensioen als werknemer.

Een gelijkaardige vermindering als deze voorzien in het eerste lid wordt toegepast wanneer de overlevende echtgenoot van een werknemer op een overlevingspensioen of een overgangsuitkering krachtens dit besluit en op een overlevingspensioen of een overgangsuitkering of een als zodanig geldend voordeel krachtens één of meer andere regelingen aanspraak kan maken, en het in het geheel van deze regelingen in aanmerking genomen aantal voltijdse dagequivalenten het aantal overschrijdt dat verkregen wordt door 312 voltijdse dag-equivalenten te vermenigvuldigen met de noemer van de breuk bedoeld ofwel in artikel 7, § 1, derde lid, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 voor het overlevingspensioen ofwel in artikel 7bis, § 1, tweede lid, van hetzelfde besluit voor de overgangsuitkering.

De beperking van de loopbaan bedoeld in het derde lid is niet van toepassing wanneer de globale beroepsloopbaan van de overleden werknemer meer voltijdse dagequivalenten bevat dan het maximum aantal voltijdse dagequivalenten bedoeld in het derde lid en de voltijdse dagequivalenten na dit maximum aantal voltijdse dagequivalenten arbeidsdagen zijn die daadwerkelijk gepresteerd zijn als werknemer door de overleden echtgenoot. In dat geval worden deze dagen in aanmerking genomen in de berekening van het overlevingspensioen of de overgangsuitkering van de langstlevende echtgenoot.

§ 2. *Gewijzigd bij de wet van 19 april 2014, art. 2 (35).*

Bij samenloop van een rustpensioen krachtens dit besluit en een rustpensioen krachtens het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen worden voor de toepassing van deze bepaling de

minst voordelige voltijdse dagequivalenten in mindering gebracht, ongeacht de regeling waarin deze dagen gepresteerd werden.

Een gelijkaardige vermindering wordt toegepast wanneer de overlevende echtgenoot van een werknemer aanspraak kan maken op een overlevingspensioen of op een overgangsuitkering krachtens dit besluit en op een overlevingspensioen of een overgangsuitkering krachtens het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967.

§ 2bis. *Gewijzigd bij de wet van 5 december 2022, art. 2 (036)*

Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:

1° "andere regeling":

a) iedere andere Belgische regeling inzake rustpensioen, overlevingspensioen en overgangsuitkering, uitgezonderd die voor de zelfstandigen;

b) iedere andere gelijkaardige regeling van een vreemd land, met uitsluiting van de regelingen die onder het toepassingsgebied vallen van Europese verordeningen of van internationale overeenkomsten waar België door gebonden is, en die betrekking hebben op de sociale zekerheid, en die voorzien in de samentelling van verzekeringstijdvakken die geregistreerd werden in de betrokken landen en de toekenning van een nationaal pensioen ten laste van ieder van die landen, pro rata van de verzekeringstijdvakken geregistreerd door ieder van hen;

c) elke regeling die toepasselijk is op het personeel van een volkenrechtelijke instelling;

2° "voltijdse dagequivalenten":

a) in de pensioenregeling van werknemers, de dagen zoals gedefinieerd in artikel 3ter, eerste lid, 9°;

b) in de pensioenregeling van zelfstandigen, de dagen welke elke periode van beroepsactiviteit als zelfstandige en elke inactiviteitsperiode die de Koning ermee gelijkstelt, inbegrepen in de loopbaan bedoeld in artikel 14 van het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967, bevatten;

c) in een andere pensioenregeling, de dagen welke de aanneembare diensten bevatten die in aanmerking genomen worden voor de berekening van het pensioen in die regeling en die omgerekend worden in een voltijdse arbeidsregeling;

3° "globale beroepsloopbaan": het geheel van voltijdse dagequivalenten in de pensioenregeling van werknemers, in de pensioenregeling van zelfstandigen en in een andere pensioenregeling, zoals gedefinieerd in 2°, met uitsluiting van de dagen met betrekking tot het pensioen als uit de echt gescheiden echtgenoot van een werknemer en van een zelfstandige en die als volgt wordt vastgesteld:

a) de voltijdse dagequivalenten geregistreerd in een andere regeling worden in het begin in aanmerking genomen in de globale beroepsloopbaan;

b) ten tweede worden de voltijdse dagequivalenten geregistreerd in de pensioenregeling van werknemers en/of in de pensioenregeling van zelfstandigen in aanmerking genomen naargelang hun registratie in de globale beroepsloopbaan;

c) elk kalenderjaar bevat een maximum van 312 voltijdse dagequivalenten, ongeacht de pensioenregeling;

4° "daadwerkelijk als werknemer gepresteerde arbeidsdagen": de arbeidsdagen zoals gedefinieerd in artikel 3ter, eerste lid, 2° en de geregulariseerde dagen krachtens artikel 32bis van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

§ 3. De Koning bepaalt:

1° in welke gevallen de vermindering beoogd bij dit artikel niet wordt toegepast of wordt versoepeld;

2° op welke wijze, bij samenloop van een pensioen in de werknemersregeling en een pensioen van dezelfde aard in een andere regeling, de beroepsloopbaan wordt verminderd;

3° op welke wijze, bij samenloop van een rustpensioen, een overlevingspensioen of een overgangsuitkering in de werknemersregeling met een rustpensioen, een overlevingspensioen of een overgangsuitkering als zelfstandige, de beroepsloopbaan wordt verminderd (35);

4° wat onder breuk wordt verstaan;

5° welke breuken die krachtens andere regelingen worden toegekend voor de toepassing van dit artikel niet in aanmerking worden genomen;

6° wat onder volledig pensioen in een andere regeling wordt verstaan;

7° op welke wijze de voltijdse dagequivalenten in aanmerking worden genomen.

Art. 11 *Opgeheven bij de wet van 20 juli 1990, art. 16 (16).*

Art. 11bis *Opgeheven bij de wet van 20 juli 1990, art. 16 (16).*

Art. 11ter *Opgeheven bij de wet van 20 juli 1990, art. 16 (16)*

Art. 12 *Opgeheven bij de wet van 20 juli 1990, art. 16 (16).*

Art. 13 *Opgeheven bij de wet van 20 juli 1990, art. 16 (16).*

Art. 14 *Opgeheven bij de wet van 10 februari 1981, art. 16 (18).*

Noot: dit artikel blijft van toepassing op de onvoorwaardelijke pensioenen die vóór 1 januari 1981 zijn ingegaan krachtens artikel 16 van de wet 10 februari 1981.

Art. 15 De Koning bepaalt:

1° *Opgeheven bij K.B. van 10 juni 2001, art. 28 (37).*

2° *Gewijzigd bij K.B. van 10 juni 2001, art. 28 (37).*
wat verstaan wordt onder arbeidsperiode als bediende, zeevarende, ondergrondse of bovengrondse en gelijkgestelde mijnwerker;

3° op welke manier het bewijs wordt geleverd van een op rustpensioen rechtgevende arbeid en de modaliteiten volgens welke niet bewezen perioden met perioden van tewerkstelling gelijkgesteld worden;

4° onder welke voorwaarden rekening moet gehouden worden:

a) voor het ingaan van het recht op het rustpensioen met de jaren tewerkstelling als grens- of als seizoenwerknemer;

b) met de pensioenen van de werknemer en van zijn echtgenote toegekend volgens een regeling van verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood voor de tewerkstelling onder a, beoogd;

5° de personen voor wie, bij vaststelling van het pensioen, rekening mag worden gehouden met een forfaitair loon dat gunstiger is dan het werkelijk loon en het bedrag van dat forfaitair loon of de regelen bij toepassing waarvan het bepaald wordt.

6° *Ingevoegd bij de wet van 27 juli 1971, art. 15.*
het bedrag waarmede rekening wordt gehouden voor de berekening van het pensioen als loon wanneer het over perioden gaat tijdens welke de betrokkene geen loon heeft ontvangen of dit loon niet gekend is.

Art. 15bis *Ingevoegd bij de wet van 27 december 2004, art. 194 (38).*

Voor de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste ingaan op 1 januari 2006, kan het bewijs van een op rustpensioen recht gevende arbeid van de vóór 1 januari 1955 gewerkte jaren door alle middelen van recht bewezen worden.

HOOFDSTUK III. Overlevingspensioen

Art. 16 § 1. *Gewijzigd bij de wetten van 5 juni 1970, art. 5, 1° (17), 25 januari 1999, art. 214 (39), 5 mei 2014, art. 2 (40), 10 augustus 2015, art. 21, 1°, 2° en 3° (41) (42) en 5 mei 2022, art. 7 (43).*

Onder voorbehoud van de bepaling van § 2, en voor zover de aanvraag van overlevingspensioen ingediend wordt binnen de twaalf maanden na het overlijden van de echtgenoot, gaat het overlevingspensioen in op de eerste dag van de maand tijdens welke de echtgenoot overleden is zo hij bij zijn overlijden nog geen pensioen genoot, en op de eerste dag van de maand volgend op die tijdens welke de echtgenoot overleden is, zo hij reeds een pensioen genoot bij zijn overlijden. In de overige gevallen gaat het ten vroegste in de eerste dag van de maand welke op die aanvraag volgt. De verklaring van afwezigheid overeenkomstig de bepalingen van het burgerlijk wetboek geldt als bewijs van het overlijden. De afwezige echtgenoot wordt geacht overleden te zijn op de datum van overschrijving in de registers van de burgerlijke stand van de in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing houdende verklaring van afwezigheid.

Het gaat evenwel ten vroegste in op de eerste dag van de maand die volgt op deze tijdens welke de langstlevende echtgenoot de leeftijd bereikt van:

1° 45 jaar, als de echtgenoot ten laatste op 31 december 2015 overlijdt;

2° 45 jaar en 6 maanden, als de echtgenoot ten vroegste op 1 januari 2016 en ten laatste op 31 december 2016 overlijdt;

3° 46 jaar, als de echtgenoot ten vroegste op 1 januari 2017 en ten laatste op 31 december 2017 overlijdt;

4° 46 jaar en 6 maanden, als de echtgenoot ten vroegste op 1 januari 2018 en ten laatste op 31 december 2018 overlijdt;

5° 47 jaar, als de echtgenoot ten vroegste op 1 januari 2019 en ten laatste op 31 december 2019 overlijdt;

6° 47 jaar en 6 maanden, als de echtgenoot ten vroegste op 1 januari 2020 en ten laatste op 31 december 2020 overlijdt;

7° 48 jaar, als de echtgenoot ten vroegste op 1 januari 2021 en ten laatste op 31 december 2021 overlijdt;

8° 48 jaar en 6 maanden, als de echtgenoot ten vroegste op 1 januari 2022 en ten laatste op 31 december 2022 overlijdt;

9° 49 jaar, als de echtgenoot ten vroegste op 1 januari 2023 en ten laatste op 31 december 2023 overlijdt;

10° 49 jaar en 6 maanden, als de echtgenoot ten vroegste op 1 januari 2024 en ten laatste op 31 december 2024 overlijdt;

11° 50 jaar, als de echtgenoot ten vroegste op 1 januari 2025 en ten laatste op 31 december 2025 overlijdt;

Het overlevingspensioen wordt toegekend aan de langstlevende echtgenoot die, op de datum van het overlijden van zijn echtgenoot, de in het tweede lid bedoelde leeftijd bereikt heeft.

Een aanvraag van overlevingspensioen geldt als een aanvraag van overgangsuitkering en omgekeerd.

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, onder de voorwaarden die Hij vastlegt, de langstlevende echtgenoot die de in het tweede lid bedoelde leeftijd bereikt, toelaten te kiezen voor het voordeel van de bepalingen van hoofdstuk 4 inzake de overgangsuitkering.

§ 2. *Gewijzigd bij de wet van 20 juli 1990, art. 9 (2).*

Het recht op het overlevingspensioen wordt ambtshalve onderzocht in de door de Koning bepaalde gevallen. Hij stelt tevens voor elk van deze gevallen de ingangsdatum van het overlevingspensioen vast.

Art. 17 *Gewijzigd bij de wetten van 5 juni 1972, art. 6 (17), 15 mei 1984, art. 107 (1) en 5 mei 2014, art. 3 (44).*

Het overlevingspensioen wordt slechts toegekend indien, op de datum van het overlijden, de langstlevende echtgenoot ten minste één jaar met de overleden werknemer gehuwd was. Hetzelfde geldt eveneens voor de echtgenoot die minder dan één jaar gehuwd geweest is met de overleden werknemer, met wie hij eerder wettelijk samenwoonde en waarbij de onafgebroken en gezamenlijke duur van het huwelijk en de wettelijke samenwoning minstens één jaar bedraagt. De duur van één jaar is evenwel niet vereist indien één van de volgende voorwaarden vervuld is:

- er is een kind geboren uit het huwelijk of uit de wettelijke samenwoning;

- op het ogenblik van het overlijden is er een kind ten laste waarvoor één van de echtgenoten kinderbijslag ontving;

- het overlijden is het gevolg van een na de datum van het huwelijk voorgekomen ongeval of werd veroorzaakt door een beroepsziekte opgedaan tijdens of naar aanleiding van de uitoefening van het beroep, van een door de Belgische Regering toevertrouwde opdracht of van in het kader van de Belgische technische bijstand verrichte prestaties, voor zover de aanvang of de verergering van deze ziekte na de datum van het huwelijk plaatsvond.

In geval van postume geboorte binnen de driehonderd dagen na het overlijden gaat het overlevingspensioen, voor zover de aanvraag binnen de twaalf maanden na de geboorte is ingediend, in op de eerste dag van de maand tijdens welke de echtgenoot overleden is, zo hij bij zijn overlijden nog geen pensioen genoot, en op de eerste dag van de maand volgend op die tijdens welke de echtgenoot overleden is, zo hij reeds een pensioen genoot bij zijn overlijden.

Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder wettelijke samenwoning de toestand van samenleven van twee personen die een verklaring hebben afgelegd in de zin van artikel 1476 van het Burgerlijk Wetboek.

Art. 18 *Opgeheven bij de wet van 20 juli 1990, art. 16 (16).*

Art. 18bis *Opgeheven bij de wet van 20 juli 1990, art. 16 (16).*

Art. 19 *Vervangen bij de wet van 5 mei 2014, art. 4 (40).*

§ 1. Het genot van het overlevingspensioen wordt geschorst wanneer de langstlevende echtgenoot hertrouwt.

§ 2. De langstlevende echtgenoot kan geen aanspraak maken op het voordeel van dit hoofdstuk indien hij vanwege misdrijven gepleegd ten aanzien van zijn echtgenoot onwaardig is om te erven overeenkomstig artikel 727, § 1, 1° of 3°, van het Burgerlijk Wetboek.

Art. 20 *Gewijzigd bij de wet van 15 mei 1984, art. 111 (1).*

Het overlevingspensioen kan niet worden samengevoegd met een rustpensioen of met enig ander als rustpensioen geldend voordeel, tenzij ten belope van het door de Koning bepaald bedrag.

De langstlevende echtgenoot die door opeenvolgende huwelijken verbonden is geweest met werknemers die zouden gevallen zijn onder dit besluit, kan slechts het hoogste der overlevingspensioenen verkrijgen, waarop hij recht zou hebben.

De langstlevende echtgenoot die door opeenvolgende huwelijken verbonden is geweest met een werknemer die zou gevallen zijn onder dit besluit en met een persoon die onderworpen was aan een andere regeling voor rust- en overlevingspensioenen, kan het bij dit besluit bedoelde overlevingspensioen niet verkrijgen tenzij hij afziet van het overlevingspensioen of van enig ander als overlevingspensioen geldend voordeel dat hem zou zijn toegekend krachtens een andere pensioenregeling. Wanneer het niet mogelijk is af te zien van krachtens een andere regeling toegekende overlevingspensioenen of enig ander als overlevingspensioen geldend voordeel, wordt het bedrag van dit pensioen of dit voordeel in mindering gebracht van het overlevingspensioen waarop de langstlevende echtgenoot krachtens dit besluit aanspraak kan maken.

De Koning bepaalt in hoeverre het overlevingspensioen kan worden verminderd wanneer de langstlevende echtgenoot een overlevingspensioen of enig ander als dusdanig geldend voordeel geniet krachtens een regeling inzake rust- en overlevingspensioenen van een vreemd land of krachtens een regeling toepasselijk op het personeel van een volkenrechtelijke instelling.

HOOFDSTUK IV. De overgangsuitkering
Hersteld bij de wet van 5 mei 2014, art. 5 (40).
Op dit hoofdstuk is een overgangsbepaling van toepassing: zie programmawet van 27 december 2021, art. 111 (45).

Art. 21 *Vervangen bij K.B. nr. 32 van 30 maart 1982, art. 2 en gewijzigd bij de wet van 15 mei 1984, art. 112 (1), K.B. van 30 april 1997, art. 2 en opnieuw vervangen bij de wet van 5 mei 2014, art. 6 (40) en gewijzigd bij de wet van 10 augustus 2015, art. 23 (46).*

§ 1. Onder voorbehoud van de bepaling van paragraaf 2 en voor zover de aanvraag voor een overgangsuitkering ingediend wordt binnen de twaalf maanden na het overlijden van de echtgenoot, gaat de overgangsuitkering in op de eerste dag van de maand tijdens welke de echtgenoot overleden is zo hij bij zijn overlijden nog geen pensioen ontving, en op de eerste dag van de maand volgend op die tijdens welke de echtgenoot overleden is, zo hij reeds een pensioen ontving bij zijn overlijden. In de overige gevallen gaat het ten vroegste in de eerste dag van de maand welke op die aanvraag volgt, voor de periode vastgesteld krachtens artikel 21ter en berekend vanaf de datum waarop de overgangsuitkering had kunnen ingaan als de aanvraag werd ingediend in de twaalf maanden die volgen op het overlijden van de echtgenoot. De verklaring van afwezigheid overeenkomstig de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek geldt als bewijs van het overlijden. De afwezige echtgenoot wordt geacht overleden te zijn op de datum van overschrijving in de registers van de burgerlijke stand van de in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing houdende verklaring van afwezigheid.

§ 2. Het recht op de overgangsuitkering wordt ambtshalve onderzocht in de door de Koning bepaalde gevallen. Hij stelt tevens de ingangsdatum van de overgangsuitkering voor elk van deze gevallen vast.

§ 3. De aanvraag voor een overgangsuitkering in de pensioenregeling voor werknemers geldt ook als aanvraag voor een overgangsuitkering in de pensioenregeling voor zelfstandigen en in de pensioenregeling van de openbare sector.

Art. 21bis *Ingevoegd bij de wet van 5 mei 2014, art. 7 (40).*

Een overgangsuitkering wordt toegekend aan de langstlevende echtgenoot die, bij het overlijden van zijn echtgenoot of echtgenote, de in artikel 16, § 1, tweede lid bedoelde leeftijd niet bereikt heeft, voor zover de langstlevende echtgenoot ten minste één jaar met de overleden werknemer gehuwd was. Dit geldt eveneens voor de echtgenoot die minder dan één jaar gehuwd geweest is met de overleden werknemer met wie hij eerder wettelijk samenwoonde en waarbij de onafgebroken en gezamenlijke duur van het huwelijk en de wettelijke samenwoning minstens één jaar bedraagt. De duur van één jaar is evenwel niet vereist indien één van de volgende voorwaarden vervuld is:

- er is een kind geboren uit het huwelijk of uit de wettelijke samenwoning;

- op het ogenblik van het overlijden is er een kind ten laste waarvoor één van de echtgenoten kinderbijslag ontving;

- het overlijden is het gevolg van een na de datum van het huwelijk voorgekomen ongeval of werd veroorzaakt door een beroepsziekte opgedaan tijdens of naar aanleiding van de uitoefening van het beroep, van een door de Belgische Regering toevertrouwde opdracht of van in het kader van de Belgische technische bijstand verrichte prestaties, voor zover de aanvang of de verergering van deze ziekte na de datum van het huwelijk plaatsvond.

In geval van postume geboorte van een kind binnen de driehonderd dagen na het overlijden gaat de overgangsuitkering, voor zover de aanvraag binnen de twaalf maanden na de geboorte is ingediend, in op de eerste dag van de maand tijdens welke de echtgenoot overleden is, zo hij bij zijn overlijden nog geen pensioen ontving, en op de eerste dag van de maand volgend op die tijdens welke de echtgenoot overleden is, zo hij reeds een pensioen ontving bij zijn overlijden.

Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder wettelijke samenwoning de toestand van samenleven van twee personen die een verklaring hebben afgelegd in de zin van artikel 1476 van het Burgerlijk Wetboek.

Art. 21ter *Ingevoegd bij de wet van 5 mei 2014, art. 8 (40), aangevuld bij de wet van 10 augustus 2015, art. 24 (46) en gewijzigd bij de Programmawet van 27 december 2021, art. 109 (47).*

§ 1. De overgangsuitkering wordt toegekend voor een periode van:

1° 18 maanden, indien er op het ogenblik van het overlijden geen kind ten laste is waarvoor een van de echtgenoten kinderbijslag ontving;

2° 36 maanden, indien er op het ogenblik van het overlijden een kind ten laste is dat, in het kalenderjaar van het overlijden, de leeftijd van 13 jaar bereikt en waarvoor een van de echtgenoten kinderbijslag ontving;

3° 48 maanden,

- indien er op het ogenblik van het overlijden een kind ten laste is dat, in het kalenderjaar van het overlijden, de leeftijd van 13 jaar niet bereikt en waarvoor een van de echtgenoten kinderbijslag ontving of;

- indien er op het ogenblik van het overlijden een kind met een handicap ten laste is, ongeacht de leeftijd van dat kind, waarvoor een van de echtgenoten kinderbijslag ontving of;

- in geval van postume geboorte van een kind binnen de driehonderd dagen na het overlijden.

De Koning bepaalt de wijze waarop de voorwaarde van kinderlast bewezen wordt en wat onder een kind met een handicap wordt verstaan in de zin van het eerste lid.

§ 2. De langstlevende echtgenoot verliest het genot van de overgangsuitkering wanneer hij hertrouwt.

§ 3. De langstlevende echtgenoot kan geen aanspraak maken op het voordeel van dit hoofdstuk indien hij vanwege misdrijven gepleegd ten aanzien van zijn echtgenoot onwaardig is om te erven overeenkomstig artikel 727, § 1, 1° of 3°, van het Burgerlijk Wetboek.

§ 4. De langstlevende echtgenoot die door opeenvolgende huwelijken is verbonden geweest, kan een overgangsuitkering bepaald bij dit besluit niet cumuleren met een overlevingspensioen of een als zodanig geldend voordeel ten laste van een Belgisch

of buitenlands stelsel. In dit geval kiest hij tussen beide prestaties en is deze keuze definitief.

Art. 21quater *Ingevoegd bij de wet van 5 mei 2014, art. 9 (40) en gewijzigd bij de wetten van 10 augustus 2015, art. 25 (46) en 5 mei 2022, art. 10 (43).*

De langstlevende echtgenoot die heeft genoten of zou kunnen genoten hebben van de bepalingen van dit hoofdstuk kan aanspraak maken op de bepalingen van hoofdstuk 3 inzake het overlevingspensioen wanneer hij een rustpensioen geniet ten laste van een Belgische wettelijke pensioenregeling of wanneer hij een rustpensioen geniet dat voor de wettelijke pensioenleeftijd ambtshalve werd toegekend in de overheidssector, met inbegrip van een rustpensioen wegens gezondheidsredenen of lichamelijke ongeschiktheid, op voorwaarde dat hij niet hertrouwd is op de ingangsdatum van het overlevingspensioen.

Dit overlevingspensioen gaat in:

1° op de ingangsdatum van zijn Belgisch rustpensioen indien de langstlevende echtgenoot het bewijs levert van een Belgische persoonlijke beroepsloopbaan of van een persoonlijke beroepsloopbaan in België en in het buitenland;

2° op de ingangsdatum van zijn rustpensioen toegekend ten laste van een buitenlandse pensioenregeling indien de langstlevende echtgenoot enkel het bewijs levert van een persoonlijke beroepsloopbaan in het buitenland;

3° op de Belgische wettelijke rustpensioenleeftijd indien de langstlevende echtgenoot niet het bewijs levert van een persoonlijke beroepsloopbaan.

Art. 21quinquies *Ingevoegd bij de wet van 5 mei 2014, art. 10 (40).*

De Koning kan, bij een besluit vastgelegd na overleg in de Ministerraad, onder de voorwaarden die Hij vastlegt, het genot van de overgangsuitkering uitbreiden naar de wettelijke samenwonenden die niet verbonden zijn door een familieband, aanverwantschap of adoptie die een huwelijksverbod voorzien door het Burgerlijk Wetboek inhoudt.

HOOFDSTUK V. Vakantiegeld en aanvullende toeslag

Vervangen bij de wet van 22 december 1977, art. 146.

Art. 22 *Vervangen bij de wet van 30 maart 1994, art. 62 (48).*

Aan de gerechtigden op een pensioen toegekend krachtens deze regeling kan jaarlijks een vakantiegeld en een aanvullende toeslag bij het vakantiegeld worden toegekend.

De Koning bepaalt de voorwaarden van de toekenning en de wijze van uitbetaling van het vakantiegeld en de aanvullende toeslag bij het vakantiegeld en stelt het bedrag ervan vast.

Voor de gerechtigden op een rust- of overlevingspensioen dat is ingegaan vóór 1 januari 1968 worden de door de Koning vastgestelde bedragen verhoogd met 5 pct.

De in dit artikel bedoelde uitkeringen worden niet in aanmerking genomen voor de toepassing van de cumulatiemaatregelen betreffende sociale voorzieningen, noch voor de berekening van de bestaansmiddelen, die aan het toekennen van bepaalde voordelen voorafgaat.

Art. 22bis *Ingevoegd bij de wet van 22 december 1977, vervangen bij K.B. nr. 32 van 30 maart 1982 en opgeheven bij de wet van 30 maart 1994, art. 63, 1° (48).*

HOOFDSTUK Vbis. Over de bijzondere Bijslag
Ingevoegd bij de wet van 1 augustus 1985, art. 86 en opgeheven bij de wet van 30 maart 1994, art. 63, 2° (48).

Art. 22ter *Ingevoegd bij de wet van 1 augustus 1985, art. 86 en opgeheven bij de wet van 30 maart 1994, art. 63, 2° (48).*

HOOFDSTUK VI. De verwarmingstoelage
*Ingevoerd bij K.B. van 29 november 1978, art. 1 en 2 (49)***.**

Art. 23 *Gewijzigd bij de wet van 15 mei 1984, art. 113 (1).*

Een verwarmingstoelage wordt toegekend, voor ieder jaar gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling in de steenkolenmijnen en ten hoogste voor dertig jaar:

1° aan de gerechtigde op een rustpensioen die gedurende ten minste twintig jaar gewoonlijk en hoofdzakelijk tewerkgesteld is geweest in de steenkolenmijnen;

2° *Gewijzigd bij de wet van 15 mei 1984, art. 113 (1).*
aan de gepensioneerde langstlevende echtgenoot van een werknemer die gedurende ten minste twintig jaar gewoonlijk en hoofdzakelijk tewerkgesteld is geweest in de steenkolenmijnen, evenals aan de langstlevende echtgenoot bedoeld bij artikel 18, § 1, of bij artikel 18bis, wier man of vrouw in de loop van het jaar voorafgaand aan dat van zijn of haar overlijden, gewoonlijk en hoofdzakelijk in de steenkolenmijnen was tewerkgesteld of zich bevond in een periode van gelijkstelling welke volgde op een tewerkstelling in deze mijnen.

De Koning stelt het bedrag van de verwarmingstoelage vast en bepaalt de toekenningsvoorwaarden evenals de betalingswijze van deze toelage.

De verwarmingstoelage wordt niet in aanmerking genomen voor de toepassing van de cumulatieregelen betreffende de sociale voorzieningen, noch voor de berekening van de bestaansmiddelen die aan het toekennen van bepaalde voordelen voorafgaat.

HOOFDSTUK VII Algemene bepalingen

Art. 24 De bepalingen van dit besluit doen geen afbreuk aan de in België geldende bepalingen van de internationale overeenkomsten inzake maatschappelijke zekerheid.

Art. 25 *Gewijzigd bij de wetten van 27 juli 1971, art. 10, 10 februari 1981, art. 19, de K.B.'s van 23 december 1996 (19), art. 13 en 21 januari 2003, art. 4 (20), aangevuld bij de wet van 5 mei 2014, art. 11 (40) en gewijzigd bij de wet van 5 mei 2022, art. 11 (43).*

Uitgezonderd in de gevallen en onder de voorwaarden door de Koning bepaald zijn het rust- en overlevingspensioen slechts uitbetaalbaar zo de gerechtigde geen beroepsarbeid uitoefent en zo hij geen vergoeding wegens ziekte, invaliditeit of onvrijwillige werkloosheid bij toepassing van een Belgische of van een buitenlandse wetgeving inzake sociale zekerheid, noch een uitkering wegens loopbaanonderbreking, wegens tijdskrediet, of wegens het verminderen van de arbeidsprestaties, noch een aanvullende vergoeding, toegekend in het kader van een conventioneel brugpensioen, geniet.

Hij kan eveneens de gevallen en de voorwaarden bepalen waaronder een deel van het pensioen uitbetaalbaar is.

De overgangsuitkering is uitbetaalbaar zelfs indien de langstlevende echtgenoot een beroepsactiviteit uitoefent of recht heeft op een vergoeding wegens ziekte, invaliditeit of onvrijwillige werkloosheid bij toepassing van een Belgische of buitenlandse wetgeving inzake sociale zekerheid, op een uitkering wegens loopbaanonderbreking, wegens tijdskrediet of wegens het verminderen van de arbeidsprestaties of op een rustpensioen dat voor de wettelijke pensioenleeftijd ambtshalve werd toegekend in de overheidssector, met inbegrip van een rustpensioen wegens gezondheidsredenen of lichamelijke ongeschiktheid of op een overlevingspensioen of een als zodanig geldend voordeel op grond van de activiteit van dezelfde overleden echtgenoot bij toepassing van een Belgische of buitenlandse wetgeving inzake sociale zekerheid.

Art. 25bis *Ingevoegd bij de wet van 5 mei 2014, art. 12 (40).*

Uitgezonderd in de gevallen en onder de voorwaarden door de Koning bepaald, zijn het rustpensioen, het overlevingspensioen en de overgangsuitkering slechts uitbetaalbaar indien vaststaat dat de gerechtigde nog in leven is en, in het geval van een rustpensioen berekend aan 75 % van de werkelijke, fictieve, en forfaitaire brutolonen, indien vaststaat dat ook de echtgenoot van de gerechtigde nog in leven is.

Art. 26 Invaliditeits- of vergoedingspensioenen wegens oorlogsfeit, frontstreeprenten en renten wegens krijgsgevangenschap, alsook renten welke verbonden zijn aan een nationale orde verhinderen in geen geval de toekenning of uitbetaling van de voordelen waarin voorzien bij dit besluit.

Verhinderen evenmin de toekenning of uitbetaling van de voordelen bedoeld in dit besluit, de renten, toelagen of vergoedingen toegekend krachtens de besluitwet van 23 oktober 1946 houdende tijdelijke wijziging van de wet van 29 december 1929 op de vergoeding der schade voortspruitende uit ongevallen overkomen aan zeelieden, zo betrokkene is erkend als burgerlijk oorlogsslachtoffer.

Art. 27 *Gewijzigd bij de wet van 5 juni 1970, art. 9 en K.B. nr. 415 van 16 juli 1986, art. 10 (32).*

Onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 24 worden de uitkeringen niet verstrekt aan gerechtigden van vreemde nationaliteit die niet werkelijk in België verblijven, behoudens de uitkeringen toegekend voor een tewerkstelling als mijnwerker, die alsdan slechts tot beloop van 80 pct. van het toegekend bedrag betaalbaar worden gesteld.

De erkende vluchtelingen als bedoeld in de wet van 28 maart 1952 op de vreemdelingenpolitie worden, voor de toepassing van voorgaand lid, geacht niet van vreemde nationaliteit te zijn.

De Koning bepaalt wat moet verstaan worden onder werkelijk verblijf. In afwijking van het eerste lid kan Hij bepalen voor welke gerechtigden van vreemde nationaliteit en in welke gevallen de verplichting om in België te verblijven niet vereist is.

Art. 28 De brutolonen van de werknemer, begrensd tot het bedrag voorzien voor de afhouding der bijdragen inzake pensioen, worden op een individuele rekening gebracht.

De Koning bepaalt door wie, op welke wijze en in welke voorwaarden de individuele rekening dient gehouden. Hij bepaalt eveneens het tijdstip waarop de werknemer ieder jaar een uittreksel uit zijn individuele rekening dient te ontvangen.

De Koning bepaalt welke andere inlichtingen op deze rekening moeten worden ingeschreven.

Art. 29 *Gewijzigd bij K.B. van 8 november 1971, art. 42, 1° en 2° (33), de wetten van 28 maart 1973, art. 3, 27 februari 1976, art. 12 (31), K.B. nr. 16 van 29 november 1978, art. 3 (49) en K.B. van 23 december 1996, art. 11 (19).*

§ 1. *Gewijzigd bij K.B. van 8 november 1971, art. 42, 1° (33).*

De lonen, bedoeld in de artikelen 7, 8 en 9, § 2, 4°, worden bij het bepalen van het rust- en overlevingspensioen in aanmerking genomen voor een geherwaardeerd jaarbedrag.

Te dien einde worden zij vermenigvuldigd met een coëfficiënt; de coëfficiënt, toepasselijk op de lonen van een bepaald jaar, wordt bekomen door het indexcijfer der consumptieprijzen waaraan de lopende pensioenen worden uitbetaald te delen door het gemiddelde der maandelijkse indexcijfers der consumptieprijzen van het beschouwde jaar.

Wanneer de bij het vorig lid bedoelde lonen betrekking hebben op een jaar waarvoor een indexcijfer der kleinhandelsprijzen werd gepubliceerd wordt de omzetting hiervan in indexcijfer der consumptieprijzen bekomen door het indexcijfer der kleinhandelsprijzen te vermenigvuldigen met de coëfficiënt 0,77.

§ 2. *Gewijzigd bij K.B. van 8 november 1971, art. 42, 2° (33) en K.B. nr. 16 van 29 november 1978, art. 3 (49).*

De bedragen van de rust- en overlevingspensioenen, van het aanvullende pensioen, van het vakantiegeld en van de verwarmingstoelage veranderen overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

De lonen bedoeld bij artikel 9, § 2, 1°, 2° en 3°, en bij artikel 18, § 1, tweede lid, en § 2, alsmede de bedragen bedoeld bij artikel 18, § 1, zesde lid, a, en § 3, tweede lid, veranderen overeenkomstig de bepalingen van het vorig lid; die lonen en bedragen zijn gekoppeld aan het indexcijfer 114,20 der consumptieprijzen.

Op welke datum het pensioen ook ingaat, het wordt beschouwd als zijnde gekoppeld aan de spilindex waaraan de lopende pensioenen worden uitbetaald.

§ 3. *Ingevoegd bij de wet van 28 maart 1973, art. 3 en vervangen bij de wet van 27 februari 1976, art. 12 (31).*

Voor de berekening van de rustpensioenen en de in artikel 18 bedoelde overlevingspensioenen, die werkelijk en voor het eerst ingaan ten vroegste op 1 januari 1973 en onverminderd de bepalingen van de vorige paragrafen, worden de bij deze paragrafen

bedoelde lonen en bedragen in aanmerking genomen voor een volgens de hierna vermelde modaliteiten geherwaardeerd bedrag:

1° op de lonen bedoeld in de artikelen 7 en 9, § 2, 4°, wordt een herwaarderingscoëfficiënt toegepast. Voor de pensioenen die in 1973, 1974 en 1975-1976 ingaan, bedraagt de herwaarderingscoëfficiënt respectievelijk 1,0325n, 1,0350n en 1,0375n; in deze coëfficiënt is "n" gelijk aan het verschil tussen het jaartal van het jaar dat voorafgaat aan dat waarin het pensioen ingaat en het jaartal van het jaar waarop het te herwaarderen loon betrekking heeft;

2° de lonen, bedoeld in artikel 9, § 2, 1°, 2° en 3°, en in artikel 18, § 1, tweede lid, evenals het bedrag bedoeld in artikel 18, § 1, zesde lid, worden met 30 pct. verhoogd. De aldus verhoogde lonen en bedrag worden vermenigvuldigd met 1,04 voor de pensioenen die in 1974 ingaan en met 1,1024 voor de pensioenen die in 1975 en 1976 ingaan;

3° het forfaitaire loon bedoeld in artikel 18, § 2, wordt met 30 pct. verhoogd;

Voor de overlevingspensioenen die in 1974 en in 1975-1976 ingaan, wordt dit verhoogde loon respectievelijk vermenigvuldigd met 1,07 en 1,1342 wanneer het overlevingspensioen berekend wordt in functie van een rustpensioen dat ingegaan is in 1968, 1969 of 1970, met 1,05 en 1,1130 wanneer het overlevingspensioen berekend wordt in functie van een rustpensioen dat ingegaan is in 1971 of 1972 en met 1,04 en 1,1024 wanneer het overlevingspensioen berekend wordt in functie van een rustpensioen dat ingegaan is in 1973, 1974, 1975 of 1976.

4° het bedrag bedoeld in artikel 18, § 3, tweede lid, wordt met 30 pct. verhoogd. Voor de overlevingspensioenen die in 1974 en 1975-1976 ingaan, wordt dit verhoogde loon respectievelijk vermenigvuldigd met 1,085 en 1,1501.

§ 4. *Ingevoegd bij de wet van 28 maart 1973, art. 3 en vervangen bij K.B. van 23 december 1996, art. 11 (19).*

Teneinde de pensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn te koppelen, kan de Koning, volgens de modaliteiten die Hij vaststelt, bij in Ministerraad overlegd besluit, het pensioenbedrag van de door Hem bepaalde pensioenen of voor de door Hem bepaalde categorieën van gepensioneerden herwaarderen.

Art. 29bis *Ingevoegd bij de wet van 27 februari 1976, art. 13 (31) en gewijzigd bij K.B. nr. 16 van 29 november 1978, art. 4, K.B. nr. 281 van 31 maart 1984, art. 3, 1°, K.B. nr. 415 van 16 juli 1986, art. 11 (34), de wet van 20 juli 1990, art. 10 (34), het K.B. 11 december 2001, art. 5 (20) en de wetten van 19 april 2014, art. 3 (23), 5 mei 2014, art. 13 (40).*

In afwijking van artikel 29, §§ 1, 2 en 3, zijn voor de berekening van de voordelen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 1977 ingaan, de hiernavolgende bepalingen van kracht.

§ 1. G*ewijzigd bij de wetten van 20 juli 1990, art. 10 (34), 19 april 2014, art. 3 (23) en K.B. nr. 281 van 31 maart 1984, art. 3, 1°.*

De lonen, bedoeld in artikel 7, met uitzondering van deze van het jaar tijdens hetwelk het pensioen ingaat, en in de artikelen 8, 9, § 2, 4°, en 9bis, 2° en 3°, worden bij het bepalen van het rust- en overlevingspensioen in aanmerking genomen voor een geherwaardeerd jaarbedrag.

Te dien einde worden zij vermenigvuldigd met een coëfficiënt; de coëfficiënt toepasselijk op de lonen van een bepaald jaar, wordt bekomen door het indexcijfer der consumptieprijzen waaraan de lopende pensioenen worden uitbetaald, te delen door het gemiddelde der maandelijkse indexcijfers der consumptieprijzen van het beschouwde jaar. Voor de bepaling van voornoemde coëfficiënt wordt het indexcijfer van de consumptieprijzen waaraan de lopende pensioenen worden uitbetaald door 1,02, 1,0404 of 1,0612 gedeeld, naargelang de indexaanpassing van de lopende pensioenen op de ingangsdatum van het pensioen 1, 2 of 3 maal niet werd toegepast overeenkomstig de bepalingen van artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 281 houdende bepaalde tijdelijke wijzigingen in de regeling inzake de koppeling van sommige sociale uitkeringen van de maatschappelijke zekerheid en uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk, en tot toekenning van een inhaalpremie aan sommige gerechtigden op sociale uitkeringen. Voor het bepalen van de coëfficienten die betrekking hebben op de lonen van de jaren 1984, 1985, 1986 en volgende mag echter de deler niet groter zijn dan respectievelijk 1,0404, 1,02, 1,02 en 1.

Wanneer de bij het vorig lid bedoelde lonen betrekking hebben op een jaar waarvoor een indexcijfer der kleinhandelsprijzen werd gepubliceerd, wordt de omzetting hiervan in indexcijfer der consumptieprijzen bekomen door het indexcijfer der kleinhandelsprijzen te vermenigvuldigen met de coëfficiënt 0,77.

§ 2. *Gewijzigd bij de wetten van 5 mei 2014, art. 13 (40) en K.B. nr. 16 van 29 november 1978, art. 4 en K.B. van 11 december 2001, art. 5 (20).*

De bedragen van de rust- en overlevingspensioenen, van de overgangsuitkering, van het aanvullend pensioen, van het vakantiegeld en van de verwarmingstoelage veranderen overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

De lonen bedoeld in artikel 9bis, 1°, veranderen overeenkomstig de bepalingen van het vorig lid; die lonen en bedragen zijn gekoppeld aan spilindexcijfer 103,14 (basis 1996 = 100).

Op welke datum het pensioen ook ingaat, het wordt beschouwd als zijnde gekoppeld aan de spilindex waaraan de lopende pensioenen worden uitbetaald.

§ 3. Voor de berekening van de rustpensioenen en de bij artikel 18bis bedoelde overlevingspensioenen en onverminderd de bepalingen van de vorige paragrafen, worden de bij deze paragrafen bedoelde lonen en bedragen in aanmerking genomen voor een volgens de hierna vermelde modaliteiten geherwaardeerd bedrag:

1° *Gewijzigd bij K.B. nr. 415 van 16 juli 1986, art. 11 (34).*
onverminderd het bepaalde in volgende leden wordt op de lonen bepaald in de artikelen 7, 9, § 2, 4°, en 9bis, 2° en 3°, een herwaarderingscoëfficiënt toegepast, die als volgt is vastgesteld:

Loon:			
1955	2,028594	1965	1,424287

1956	1,958102	1966	1,374795
1957	1,890060	1967	1,327022
1958	1,824382	1968	1,280909
1959	1,760987	1969	1,236399
1960	1,699794	1970	1,193435
1961	1,640728	1971	1,151964
1962	1,583714	1972	1,111935
1963	1,528682	1973	1,073296
1964	1,475561	1974	1,036000
		1975	1,000000
1974		1,0400	
1975		1,0000	

Voor de pensioenen die na 1976 ingaan, bepaalt de Koning, ieder jaar, bijeen in Ministerraad overlegd besluit de coëfficiënt ter herwaardering van het loon van het voorlaatste jaar voorafgaand aan het jaar tijdens hetwelk het pensioen ingaat.

De coëfficiënten bepaald in 1°, eerste lid, worden op 1 januari 1977 vermenigvuldigd met de in het vorig lid bedoelde herwaarderingscoëfficiënt en op 1 januari van elk volgend jaar worden de vermenigvuldigde coëfficiënten en door de Koning het vorig jaar bepaalde coëfficiënt ter herwaardering van het loon van het voorlaatste jaar vermenigvuldigd met de nieuwe door de Koning bepaalde coëfficiënt.

2° het loon van 85 500 F bedoeld in artikel 18, § 1, wordt vervangen door het loon van 122 532 F en het bedrag van 64 125 F bedoeld in artikel 18, § 1, wordt vervangen door het bedrag van 91 899 F.

Voor de pensioenen die na 1976 ingaan, worden dit loon en dit bedrag, evenals het loon bepaald in artikel 9bis, 1°, op 1 januari van ieder jaar geherwaardeerd met de coëfficiënt overeenkomstig 1°, tweede lid, door de Koning bepaald.

3° het loon van 85 500 F bedoeld in artikel 18, § 2, wordt vervangen door een loon van 126 066 F, 123 709 F en 122 532 F naar gelang het overlevingspensioen wordt berekend in functie van een rustpensioen dat ingegaan is in de loop van respectievelijk de jaren 1968, 1969, of 1970, 1971 of 1972, 1973 of later en het bedrag van 52 200 F bedoeld in artikel 18, § 3, wordt vervangen door een bedrag van 78 046 F.

Op 1 januari van ieder jaar worden deze lonen en bedrag geherwaardeerd met de coëfficiënt, overeenkomstig artikel 29, § 4, door de Koning bepaald.

Art. 30 *Opgeheven bij de wet van 5 augustus 1968, art. 37, § 6.*

Art. 31 *Gewijzigd bij de wetten van 27 juli 1971, art. 11, 1° en 2° (50), 28 maart 1973, art. 5, K.B. nr. 415 van 16 juli 1986, art. 12 (32), de wet van 25 januari 1999, art. 215 en K.B. van 19 maart 1990, art. 2 (7).*

De Koning bepaalt:

1° op welke wijze de aanvraag voor het bekomen van de bij dit besluit bedoelde uitkeringen moet worden gedaan;

2° *Gewijzigd bij de wet van 27 juli 1971, art. 11, 1° (50) en K.B. van 19 maart 1990, art. 2.*
op welke wijze de uitkeringen uitbetaald worden en in welke gevallen voorschotten mogen worden betaald;

3° onder welke voorwaarden een deel van het rustpensioen toegekend wordt aan de feitelijk of de van tafel en bed gescheiden echtgenoten, alsmede de hoegrootheid van dit deel;

4° *Gewijzigd bij K.B. nr. 415 van 16 juli 1986, art. 12 (32).*
de vervallen en niet betaalde uitkeringen waarvan de betaling na het overlijden van de gerechtigde mag plaatsvinden, de personen aan wie zij worden betaald, de volgorde waarin die personen geroepen zijn om ze te genieten, alsmede de formaliteiten die moeten worden vervuld voor het bekomen van deze uitkeringen en de termijn binnen welke de eventuele aanvraag moet worden ingediend;

5° *Vervangen bij de wet van 25 januari 1999, art. 215.*
de gevallen waarin de uitkeringen van dit besluit geschorst zijn voor de gerechtigden die in de gevangenis opgesloten of in instellingen tot bescherming van de maatschappij opgenomen zijn, alsmede de duur van de schorsing;

6° *Opgeheven bij de wet van 28 maart 1973, art. 5.*

7° *Ingevoegd bij de wet van 27 juli 1971, art. 11, 2° (50).*
in welke gevallen een nieuwe beslissing of een beslissing tot herziening kan worden genomen.

De Koning treft, bovendien, alle andere maatregelen die nodig zijn om te voorzien in de uitvoering van dit besluit.

Art. 32 *Opgeheven bij K.B. van 20 januari 2010, art.1 (51).*

Art. 33 *Opgeheven bij de wet van 5 juni 1970, art. 20, 4°.*

Art. 34 Artikel 21 van de wet van 13 juni 1966 betreffende de rust- en overlevingspensioenen voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden is toepasselijk op de uitkeringen toegekend krachtens dit besluit en op de betalingsinstelling beoogd bij artikel 31, eerste lid, 2°, van genoemd besluit.

Art. 35 *Gewijzigd bij de wet van 15 juli 1970, art. 73.*

De volmachten, kwitantiën, getuigschriften en andere stukken, betreffende de uitvoering van dit besluit, worden kosteloos afgeleverd (...).

Art. 36 *Gewijzigd bij het K.B. van 8 november 1971, art. 43, de wetten van 27 december 1973, art. 5, 1° en 2°, 10 februari 1981, art. 20, het K.B. nr. 415 van 16 juli 1986,*

art. 14, K.B. van 19 maart 1990, art. 1 en 3, de wetten van 20 juli 1990, art. 11, 6 augustus 1993, art. 38 (52) en 27 december 2006, art. 292 (53) en de wet van 18 maart 2016, art. 91 (10).

§ 1. *Gewijzigd bij het K.B. van 8 november 1971, art. 43, de wetten van 27 december 1973, art. 5, 1°, 10 februari 1981, art. 20, het K.B. nr. 415 van 16 juli 1986, art. 14, de wetten van 20 juli 1990, art. 11, 6 augustus 1993, art. 38 (52) en 27 december 2006, art. 292 (53).*

De renten gevestigd in het raam van de verplichte verzekering ingericht door de wetgeving betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood, met uitzondering van deze bedoeld bij artikel 18, § 3, derde lid, veranderen overeenkomstig de bepalingen van voormelde wet van 2 augustus 1971. Het bedrag van die renten, verhoogd met 12,5 pct., waarin eventueel de bij artikel 3, § 2, van die wet bedoelde verhoging begrepen is, is gekoppeld aan het indexcijfer 114,20 der consumptieprijzen. Geen enkele aanpassing wordt toegepast boven de spilindex waartegen de pensioenen op 1 juli werden betaald.

De bepalingen van deze paragraaf zijn slechts van toepassing vanaf de ingangsdatum van het pensioen en voor zover dit daadwerkelijk en voor de eerste maal na 31 december 1967 en voor 1 januari 1994 is ingegaan en wordt uitbetaald.

Niettemin worden met ingang van de door de Koning te bepalen datum de periodiek uitgekeerde renten geacht gekoppeld te zijn aan de spilindex van december 2006 conform de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

De renten waarop de bepalingen der voorgaande alinea's van toepassing zijn, worden bovendien aangepast op 1 januari van ieder jaar, en dit voor de eerste maal op 1 januari 1974, volgens een herwaarderingscoëfficiënt die door de Koning wordt vastgesteld bij een in Ministerraad overlegd besluit. Voor het jaar 1974 wordt de coëfficiënt evenwel vastgesteld op 1,04.

§ 2. *Vervangen bij de wet van 10 februari 1981, art. 20 en gewijzigd bij K.B. nr. 415 van 16 juli 1986, art. 14, KB van 19 maart 1990, art. 1 en de wet van 18 maart 2016, art. 91 (10).*

De bij het derde lid bepaalde residuaire renten schommelen vanaf een door de Koning te bepalen datum overeenkomstig de bepalingen van de voornoemde wet van 2 augustus 1971. Het bedrag van deze residuaire rente is gekoppeld aan de spilindex die op die datum van toepassing is. Geen enkele aanpassing wordt toegepast boven de spilindex waartegen de pensioenen op 1 juli 1986 werden betaald.

Het bedrag van de residuaire rente wordt bovendien op 1 januari van ieder jaar, en dit voor de eerste maal op 1 januari 1982, vermenigvuldigd met een herwaarderingscoefficiënt die door de Koning wordt vastgesteld bij een in Ministerraad overlegd besluit.

Onder “residuaire rente” dient te worden verstaan het verschil tussen, enerzijds, de rente gevestigd door verplichte stortingen verricht overeenkomstig de wetten en besluiten beoogd bij artikel 1 van de wet van 28 mei 1971, tot verwezenlijking van de

eenmaking en de harmonisering van de kapitalisatiestelsels ingericht in het raam van de wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood en, anderzijds, de rente die namens de gerechtigde geïnd wordt door de Federale Pensioendienst, krachtens de bepalingen opgesomd in artikel 37, eerste lid, 6° tot 10°.

§ 3. *Ingevoegd bij de wet van 10 februari 1981, art. 20, vervangen bij K.B. van 19 maart 1990, art. 3 (7) en gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 91 (10).*

De schommelingen en verhogingen voortvloeiend uit de toepassing van § 1 en § 2 worden toegepast door en zijn ten laste van de Federale Pensioendienst.

HOOFDSTUK VIII. Financiering

Art. 37 *Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 92 (10).*

Art. 37bis *Opgeheven bij de wet van 26 juni 1992, art. 65 (54).*

HOOFDSTUK IX. Sancties

Art. 38 *Gewijzigd bij de wet van 6 juni 2010, art. 49 (55).*

De inbreuken op de bepalingen van dit koninklijk besluit en van de uitvoeringsbesluiten ervan worden opgespoord, vastgesteld en bestraft overeenkomstig het Sociaal Strafwetboek.

De sociaal inspecteurs beschikken over de in de artikelen 23 tot 39 van het Sociaal Strafwetboek bedoelde bevoegdheden wanneer zij, ambtshalve of op verzoek, optreden in het kader van hun opdracht tot informatie, bemiddeling en toezicht inzake de naleving van de bepalingen van dit koninklijk besluit en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Art. 39 *Gewijzigd bij de wetten van 26 juni 1992, art. 54 (56), 6 april 1995, art. 1 (54), 30 december 1992, art. 69 (57), 11 juli 2005, art 10 (58) en 18 maart 2016, art. 91 (10).*

De Koning bepaalt de nadere regels van de controle met betrekking tot de beroepsbezigheid die door de pensioengerechtigde wordt voorgezet of hervat, alsmede de verplichtingen van de werkgever die hem tewerkstelt.

De Koning bepaalt de sancties op het overtreden van de in het vorige lid gestelde verplichting; ze mogen niet meer door de Federale Pensioendienst worden uitgesproken na verloop van een termijn van vijf jaar, te rekenen van de dag waarop de aangiftetermijn is verstreken.

De Federale Pensioendienst voor pensioenen kan, overeenkomstig de door de Koning te bepalen modaliteiten, geheel of gedeeltelijk afzien van de in het vorige bedoelde sancties.

HOOFDSTUK X. Administratieve inrichting

Afdeling 1. Oprichting van een Federale Pensioendienst
Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 93 (10).

Art. 40 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 95 (10) en K.B. van 19 maart 1990, art. 1 (7)*.

Bij het Ministerie van Sociale Voorzorg wordt een Federale Pensioendienst ingesteld. Deze Dienst is een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid en staat onder de waarborg van de Staat.

De inrichting en de werking ervan worden door de Koning geregeld.

Art. 41 *Gewijzigd bij de wet van 22 februari 1998, art. 235 (59), het K.B. van 19 mei 1995, art. 12 (60), de wetten van 15 januari 1999, art. 18 (61), 18 maart 2016, art. 95 (10) en 17 december 2017, art. 31 (62).*

De Federale Pensioendienst heeft tot taak de wetgeving voor rust- en overlevingspensioenen voor werknemers toe te passen.

Wat betreft de pensioenen die ingaan vóór 1 januari 1968 is deze Dienst bovendien belast met de toepassing van de wetgevingen betreffende de rust- en overlevingspensioenen voor arbeiders, mijnwerkers, bedienden en zeevarenden onder Belgische vlag met uitzondering van de bepalingen van de wetgeving waarvan de toepassing blijft behoren tot de bevoegdheid van het Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers en de Nationale kas voor bediendenpensioenen.

Hij kan, mits machtiging van de minister van Financiën en volgens door de Koning vastgestelde voorwaarden en modaliteiten, leningen aangaan, behalve voor de regeling, bedoeld in artikel 21, § 2, 3°, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers.

De Federale Pensioendienst kan met betrekking tot de onroerende goederen bedoeld in artikel 16, eerste lid, e), van het koninklijk besluit van 13 september 1971 houdende uitvoering van hoofdstuk I, van de wet van 28 mei 1971 tot verwezenlijking van de éénmaking en de harmonisering van de kapitalisatiestelsels ingericht in het raam van de wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood, dadingen, compromissen en minnelijke schikkingen afsluiten op voorwaarde dat de Ministers die bevoegd zijn voor de Pensioenen en voor de Begroting hun akkoord verlenen.

Art. 41bis *Ingevoegd bij de wet van 16 augustus 1971, art. 2 en gewijzigd bij K.B. van 19 maart 1990, art. 1 (7) en de wet van 26 juni 1992, art. 66 (54).*

De Rijksdienst voor pensioenen neemt de bevoegdheden en taken over van:

1° de Verzekeringsinstelling tegen invaliditeit te Malmédy, met uitzondering van die betreffende de verzekering tegen landbouwongevallen in de kantons Eupen, Malmédy en Sankt-Vith en betreffende de verzekering tegen nijverheidsongevallen in de kantons Eupen, Malmédy en Sankt-Vith en die welke betrekking hebben op de uitvoering van artikel 5 van het Verdrag van Aken van 9 juli 1920;

2° de Verzekeringsinstelling der private bedienden te Malmédy.

Art. 41ter *Ingevoegd bij de wet van 10 februari 1981, art. 22 en gewijzigd bij K.B. van 19 maart 1990, art. 1 (7) en de wet van 18 maart 2016, art. 91 (10).*

De Federale Pensioendienst neemt de bevoegdheden en de taken over van de Nationale Kas voor Bediendenpensioenen, opgericht bij de artikelen 16 en 17 van de wet van 18 juni 1930 toeziening der wet van 10 maart 1925 op de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroege dood der bedienden.

De Federale Pensioendienst richt een afzonderlijk beheer op voor de verrichtingen en de lasten betreffende enerzijds de renten, beoogd bij hoofdstuk 1 van de wet van 28 mei 1971 en anderzijds de buitenwettelijke voordelen beoogd bij artikel 22, § 2, van de wet van 12 juli 1957 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor bedienden.

De Minister die de werknemerspensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, bepaalt volgens welke regelen de werkingskosten die voor de Federale Pensioendienst uit de toepassing van dit artikel voortvloeien, worden vastgesteld, en aangerekend aan elk van die afzonderlijke beheren.

Art. 41quater *Gewijzigd bij K.B. nr. 513 van 27 maart 1987, art. 3 (63).*

De Rijksdienst voor pensioenen neemt de taken en bevoegdheden van de Rijkskas voor rust- en overlevingspensioenen over en volgt deze instelling in haar rechten en verplichtingen op.

De Koning stelt, na advies of op voorstel van de in artikel 60bis bedoelde Raad, het percentage vast dat de uitvoering van de in het vorig lid beoogde taken geacht wordt in te nemen in het totaal van de werkingsuitgaven van de Rijksdienst voor pensioenen.

Art. 41 quinquies *Ingevoegd bij de wet van 29 april 1996, art. 138 (64).*

De Rijksdienst voor pensioenen neemt de bevoegdheden en taken over van het Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers inzake de toepassing van de bepalingen betreffende de renten bedoeld in hoofdstuk I van de wet van 28 mei 1971 tot verwezenlijking van de eenmaking en de harmonisering van de kapitalisatiestelsels ingericht in het raam van de wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood.

Art. 41sexies *Ingevoegd bij K.B. van 23 april 1997, art. 1 (65).*

De Rijksdienst voor pensioenen neemt de bevoegdheden en de taken over van de Algemene Spaar- en Lijfrentekas, van de Hulp- en Voorzorgskas voor zeevarenden onder Belgische vlag en van de instellingen bedoeld in artikel 22 van de wet van 12 juli 1957 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor bedienden, met betrekking tot de toepassing van de bepalingen aangaande de renten bedoeld in hoofdstuk I van de wet van 28 mei 1971 tot verwezenlijking van de eenmaking en de harmonisering van de kapitalisatiestelsels ingericht in het raam van de wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood.

Art. 41septies *Ingevoegd bij de wet van 22 februari 1998, art. 234 (59).*

De Rijksdienst voor pensioenen neemt de rechten en verplichtingen over van de Algemene Spaar- en Lijfrentekas inzake de toepassing van de wet van 12 februari 1963 betreffende de inrichting van een ouderdoms- en overlevingspensioenregeling ten behoeve van de vrijwillig verzekerden.

De Koning bepaalt de datum van inwerkingtreding en stelt de nadere toepassingsmodaliteiten van dit artikel vast en kan de voornoemde wet van 12 februari 1963 aanpassen om haar in overeenstemming te brengen met de in het vorig lid bedoelde wijziging.

Afdeling 2.
Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).

Art. 42 *Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).*

Art. 43 *Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).*

Art. 44 *Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).*

Art. 45 *Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).*

Art. 46 *Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).*

Art. 47 *Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).*

Afdeling 3.
Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).

Art. 48 *Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).*

Art. 49 *Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).*

Art. 49bis *Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).*

Art. 50 *Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).*

Art. 51 *Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).*

Afdeling 4.
Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).

Art. 52 *Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).*

Art. 53 *Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).*

Art. 54 *Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).*

Art. 55 *Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).*

Art. 56 *Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).*

Afdeling 5.
Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).

Art. 57 *Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).*

Art. 58 *Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).*

Art. 59 *Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).*

Art. 60 *Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).*

Afdeling 5bis.
Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).

Art. 60bis *Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).*

Art. 60ter *Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).*

Afdeling 6.
Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).

Art. 61 *Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).*

Art. 62 *Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).*

Art. 63 *Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).*

Afdeling 7.
Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).

Art. 64 *Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).*

Art. 65 *Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).*

Art. 65bis *Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 96 (10).*

HOOFDSTUK XI. Rechtscolleges

Art. 66 *Gewijzigd bij de wetten van 5 juni 1970, art 10 en 30 december 1992, art. 70 (57).*

De Arbeidsrechtbank doet uitspraak over de geschillen omtrent rechten die voortvloeien uit dit besluit.

De bestreden administratieve rechtshandelingen moeten, op straffe van verval, binnen de maand na de kennisgeving ervan aan de bevoegde arbeidsrechtbank voorgelegd worden.

De vordering ingeleid voor de arbeidsrechtbank werkt niet schorsend.

HOOFDSTUK XII. Bijzondere bepalingen

Art. 67 *Opgeheven vanaf 07/05/1990 bij K.B. van 19 maart 1990, art. 8 (7).*

Art. 68-73 *Wijzigingsbepalingen*.

Art. 74 *Gewijzigd bij K.B. van 19 maart 1990, art. 9 (7).*

§ 1. tot en met § 4. *Wijzigingsbepalingen*.

§ 5. *Gewijzigd bij K.B. van 19 maart 1990, art. 9 (7).*

De rust- en overlevingspensioenen in de pensioenregelingen voor arbeiders, bedienden en zeevarenden die daadwerkelijk en voor de eerste maal tussen 31 december 1961 en 31 december 1967 ingaan worden van 1 januari 1968 af verhoogd. Deze verhoging en de modaliteiten van toepassing worden, na advies van het beheerscomité van de Rijksdienst voor pensioenen, door de Koning bepaald.

§ 6. *Gewijzigd bij K.B. van 19 maart 1990, art. 9 (7).*

De rust- en overlevingspensioenen in de regelingen voor arbeiders, bedienden, mijnwerkers en zeevarenden, toegekend bij een beslissing betekend vóór 1 november 1967 en ingaande vóór 1 januari 1968, worden ambtshalve door de Rijksdienst voor pensioenen herzien met het oog op:

a) de toepassing van de verhoging voortvloeiend uit de wijzigingen beoogd bij §§ 1, 2, 3 en 4;

b) de toepassing van de verhoging van de pensioenen voorzien bij § 5 (66).

Art. 75 *Opheffingsbepaling.*

Art. 76 De Koning kan, met het oog op het in overeenstemming brengen met de bepalingen van dit besluit, de bestaande wettelijke en reglementaire beschikkingen betreffende de rust- en overlevings- of weduwenpensioenregelingen van de arbeiders, bedienden, mijnwerkers en zeevarenden onder Belgische vlag wijzigen en opheffen.

Art. 77 *Gewijzigd bij K.B. nr. 93 van 11 november 1967, art. 3.*

Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 november 1967, met uitzondering van de artikelen 69, 70, 71, §§ 2, 3, 4, 5 en 6, 72, §§ 2, 3, 4 en 5, 74 en 75, § 2, die uitwerking hebben op 1 januari 1968.

Art. 78 Onze Minister van Sociale Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit.

---

1 Inwerkingtreding: 01-01-1984.
2 Inwerkingtreding: 01-01-1991.
3 Inwerkingtreding: 01-01-2004.
4 Inwerkingtreding: 01-12-2015.
5 Artikel 2, zoals gewijzigd bij K.B. van 11 december 2013 (BS 16 december 2013 (ed. 2)), is bekrachtigd bij art. 2, 3° van de wet van 24 april 2014 (BS 27 mei 2014), met ingang van de dag van zijn inwerkingtreding.
6 Inwerkingtreding: 01-01-1974.
7 Inwerkingtreding: 07-05-1990.
8 Inwerkingtreding: 01-01-2005.
9 Inwerkingtreding: 01-01-2014.
10 Inwerkingtreding: 01-04-2016.
11 Inwerkingtreding: 01-01-1970.
12 Inwerkingtreding: 01-12-2017.
13 Inwerkingtreding: 01-01-1996.
14 Inwerkingtreding: 01-01-2003, is van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2005 ingaan alsmede de ramingen van de pensioenen voor

de werknemers met een ingangsdatum vanaf 1 januari 2005 (art. 1, 3° K.B. 5 november 2002 (B.S., 20 november 2002 (eerste uitgave)).

15 Inwerkingtreding: 01-01-2019, is van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2019 ingaan, met uitzondering van de overlevingspensioenen berekend op basis van rustpensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten laatste op 1 december 2018 ingegaan zijn.

16 Inwerkingtreding: 01-01-1991. Volgens art. 16 blijft dit artikel nochtans van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal voor 1 januari 1991 zijn ingegaan.

17 Inwerkingtreding: 01-07-1970.

18 Inwerkingtreding: 01-01-1981.

19 Inwerkingtreding: 01-07-1997.

20 Inwerkingtreding: 01-01-2002.

21 Inwerkingtreding: 30-12-2005.

22 Inwerkingtreding: 01-01-2012, is van toepassing op de rustpensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2013 ingaan, voor de kalenderjaren na 31 december 2011.

23 Inwerkingtreding: 01-01-2015, is van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2015 ingaan.

24 Inwerkingtreding: 01-12-2017, is van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 december 2018 ingaan, met uitzondering van de overlevingspensioenen berekend op basis van rustpensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten laatste op 1 november 2018 ingegaan zijn.

25 Inwerkingtreding: 29-03-2019.

26 Inwerkingtreding: 01-01-2021 ; is van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2022 ingaan, met uitzondering van de overlevingspensioenen berekend op basis van een rustpensioen dat daadwerkelijk en voor de eerste maal ten laatste op 1 december 2021 ingegaan is.

27 Inwerkingtreding: 01-01-2022 ; is van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2022 ingaan, met uitzondering van de overlevingspensioenen berekend op basis van een rustpensioen dat daadwerkelijk en voor de eerste maal ten laatste op 1 december 2021 ingegaan is.

28 Inwerkingtreding : 01-01-2024.

29 NOTA: de bepalingen zoals ze gesteld waren vóór de wijziging door de wet van 10 februari 1981, blijven van toepassing voor de pensioenen die ingaan vóór 1 januari 1981 volgens artikel 25 van genoemde wet.

30 NOTA: Het jaarbedrag bedoeld in artikel 7, derde lid, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers wordt voor de jaren na 2019 vermenigvuldigd met 1,017 (zie het K.B. van 17 mei 2019, art. 1).

31 Inwerkingtreding: 01-01-1976.

32 Inwerkingtreding: 01-08-1986.

33 Inwerkingtreding: 01-10-1971.

34 Inwerkingtreding: 01-01-1987.

35 Inwerkingtreding: 01-01-2015, met uitzondering van paragrafen 2 en 3, 3° die in werking treden op een door de Koning te bepalen datum en van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2015 ingaan.

36 Inwerkingtreding: 01-01-2021.

37 Inwerkingtreding: 01-01-2003, is van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2005 ingaan alsmede de ramingen van de pensioenen voor de werknemers met een ingangsdatum vanaf 1 januari 2005.

38 Inwerkingtreding: 10-01-2005.

39 Inwerkingtreding: 16-02-1999.

40 Inwerkingtreding: 01-01-2015, is van toepassing op de langstlevende echtgenoten waarvan de echtgenoot of de echtgenote ten vroegste overlijdt op 1 januari 2015.

41 Inwerkingtreding: 01-01-2015, met uitzondering van artikel 21, 1° en 2°.

42 NOTA: bij arrest nr. 135/2017 van 30-11-2017 (B. St. 29-01-2018, p. 6645) heeft het Grondwettelijk Hof dit artikel vernietigd, in zoverre zij de leeftijd voor het toekennen van een overlevingspensioen optrekken naar 55 jaar voor de in B.57.2 en B.57.3 bedoelde personen. De tekst van art. 21 luidde als volgt:

In artikel 16, § 1, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, gewijzigd bij de wetten van 5 juni 1970, 25 januari 1999 en 5 mei 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid wordt de bepaling onder 11° vervangen als volgt:
"11° 50 jaar, als de echtgenoot ten vroegste op 1 januari 2025 en ten laatste op 31 december 2025 overlijdt;";

2° het tweede lid wordt aangevuld met de bepalingen onder 12°, 13°, 14°, 15° en 16°, luidende:
"12° 51 jaar, als de echtgenoot ten vroegste op 1 januari 2026 en ten laatste op 31 december 2026 overlijdt;
13° 52 jaar, als de echtgenoot ten vroegste op 1 januari 2027 en ten laatste op 31 december 2027 overlijdt;
14° 53 jaar, als de echtgenoot ten vroegste op 1 januari 2028 en ten laatste op 31 december 2028 overlijdt;
15° 54 jaar, als de echtgenoot ten vroegste op 1 januari 2029 en ten laatste op 31 december 2029 overlijdt;
16° 55 jaar, als de echtgenoot ten vroegste op 1 januari 2030 overlijdt";

3° er wordt tussen het tweede en het derde lid een lid ingevoegd, luidende:
"Het overlevingspensioen wordt toegekend aan de langstlevende echtgenoot die, op de datum van het overlijden van zijn echtgenoot of echtgenote, de in het tweede lid bedoelde leeftijd bereikt heeft".

43 Inwerkingtreding: 01-07-2022.

44 Inwerkingtreding: 01-01-2000, is toepassing op de langstlevende echtgenoten waarvan de echtgenoot of de echtgenote ten vroegste overlijdt op 1 januari 2015.

45 *De overgangsuitkering bedoeld in hoofdstuk 4 toegekend naar aanleiding van het overlijden van de echtgenoot voor 1 oktober 2021 en waarvan de periode verstrijkt na deze datum, wordt verlengd overeenkomstig de volgende modaliteiten:*

1° de overgangsuitkering voor een periode van 12 maanden wordt verlengd voor een periode van 6 maanden;

2° de overgangsuitkering voor een periode van 24 maanden wordt verlengd voor een periode van 12 maanden indien er op het ogenblik van het overlijden een kind ten laste was dat, in het kalenderjaar van het overlijden, de leeftijd van 13 jaar bereikte en waarvoor een van de echtgenoten kinderbijslag ontving;

3° de overgangsuitkering voor een periode van 24 maanden wordt verlengd voor een periode van 24 maanden,

- indien er op het ogenblik van het overlijden een kind ten laste was dat, in het kalenderjaar van het overlijden, de leeftijd van 13 jaar niet bereikte en waarvoor een van de echtgenoten kinderbijslag ontving of;

- indien er op het ogenblik van het overlijden een kind met een handicap ten laste was, ongeacht de leeftijd van dat kind, waarvoor een van de echtgenoten kinderbijslag ontving of;

- in geval van postume geboorte van een kind binnen de driehonderd dagen na het overlijden.

De Koning bepaalt de wijze waarop de voorwaarde bewezen wordt van kinderlast en wat onder een kind met een handicap wordt verstaan in de zin van het eerste lid. (Programmawet van 27 december 2021, art. 111 en 112 – B.S. 31 december; Inwerkingtreding: 01-10-2021).

46 Inwerkingtreding: 01-01-2015.
47 Inwerkingtreding: 01-10-2021.
48 Inwerkingtreding: 01-01-1995.
49 Inwerkingtreding: 01-01-1979.
50 Inwerkingtreding: 01-09-1979.
51 Inwerkingtreding: 01-04-2010.
52 Inwerkingtreding: 19-08-1993.
53 Inwerkingtreding: 07-01-2007.
54 Inwerkingtreding: 01-01-1993.
55 Inwerkingtreding: 01-07-2011.
56 Inwerkingtreding: 10-07-1992.
57 Inwerkingtreding: 19-01-1993.
58 Inwerkingtreding: 01-01-2006.
59 Inwerkingtreding: 13-03-1998.
60 Inwerkingtreding: 13-08-1995.
61 Inwerkingtreding: 01-06-1998.
62 Inwerkingtreding: 01-01-2018.

63 Inwerkingtreding: 01-04-1987.
64 Inwerkingtreding: 01-01-1999.
65 Inwerkingtreding: 01-06-1997.
66 Officieuze vertaling door de dienst Kennisbeheer.

WETTEN

Besluitwet van 10 januari 1945
(Staatsbl. 1 februari)

betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en er mee gelijkgestelden.

Nota: opgeheven bij de wet van 24 december 2002, art. 166 (1).

---

1 Inwerkingtreding: 01-01-2003.

© FPD – augustus 2023

Wet van 13 juni 1966
(Staatsblad 14 juni)

betreffende de rust- en overlevingspensioenen voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden.

***Gewijzigd bij**: het K.B. van 24 november 1997 (Staatsbl. 23 december) en o.a. de wetten van 25 januari 1999 (Staatsbl. 6 februari), 22 maart 2001 (29 maart), 27 december 2005 (Staatsbl. 30 december), 10 augustus 2015 (Staatsbl. 21 augustus), 18 maart 2016 (Staatsbl. 30 maart), 6 juli 2016 (Staatsbl. 28 juli), 13 april 2019 (Staatsbl. 30 april), het K.B. van 26 juni 2020 (Staatsbl. 15 juli, erratum Staatsbl. 23 juli).*

Nota: opgeheven met uitzondering van art. 21, 24 en 30 bij KB nr. 50 van 24 oktober 1967, art. 75, § 3, 10, doch blijft verder de pensioenen beheersen die daadwerkelijk en voor de eerste maal vóór 01-01-1968 ingaan.

HOOFDSTUK I. De regeling voor arbeiders

Art. 1-8 Wijzigingsbepalingen.

HOOFDSTUK II. De regeling voor bedienden

Art. 9-13 Wijzigingsbepalingen.

Art. 14 *Opgeheven bij de wet van 28 mei 1971, art. 32.*

Art. 15-17 Wijzigingsbepalingen.

Art. 18 § 1. Het Gemeenschappelijk Herwaarderingsfonds, opgericht bij artikel 21 van voormelde wet van 12 juli 1957, wordt afgeschaft. De Nationale Kas voor bediendenpensioenen neemt het actief en het passief van genoemd Fonds over; na aanzuivering van het passief wordt het saldo aangewend om de uitkeringen van de pensioenregeling voor bedienden, met uitzondering van de renten te betalen.

§ 2.*Wijzigingsbepaling*.

HOOFDSTUK III. Vakantiegeld

Art. 19 De Koning bepaalt de voorwaarden van toekenning en de modaliteiten van uitbetaling van een jaarlijks vakantiegeld aan de gerechtigden op een rustpensioen of op een overlevingspensioen van de regeling voor arbeiders, voor bedienden, voor zeevarenden onder Belgische Vlag, alsmede aan de gerechtigden op een rustpensioen, op een weduwenpensioen of op een invaliditeitspensioen in de regeling voor mijnwerkers. Ingeval een persoon verscheidene pensioenen geniet in een of meer van de in het eerste lid bedoelde regelingen, mag in de loop van een jaar slechts één enkel vakantiegeld worden toegekend.

De Koning stelt de bedragen van het vakantiegeld vast en bepaalt de pensioenregeling of de pensioenregelingen die er de last van dragen.

© FPD – augustus 2023

HOOFDSTUK IV. Bepalingen betreffende de regelingen voor arbeiders, voor bedienden, voor mijnwerkers, voor zeevarenden onder Belgische vlag en voor vrijwillige verzekerden of voor sommigen ervan

Art. 20 Wanneer, in de geldig ingediende aanvraag met het oog op het bekomen van een rustpensioen, van een overlevingspensioen of van een aanpassingsvergoeding van de pensioenregeling voor arbeiders of voor bedienden, de aanvrager gewag maakt van perioden van tewerkstelling overeenkomstig de andere regeling, geldt deze aanvraag eveneens in deze laatste regeling; dit is ook zo wanneer de tewerkstelling in die andere regeling vastgesteld wordt bij het onderzoek van de aanvraag of van het beroep.

De aanvraag om overlevingspensioen geldt, in voorkomend geval, als een aanvraag om rustpensioen indien de weduwe, bij de indiening van de aanvraag om overlevingspensioen, de leeftijd van 60 jaar heeft bereikt; het rustpensioen gaat op dezelfde datum als het overlevingspensioen in en ten vroegste de eerste dag van de maand die volgt op die van de 60e verjaardag.

De aanvraag om rustpensioen, ingediend door een weduwe, geldt eveneens als aanvraag om overlevingspensioen.

Art. 21 *Gewijzigd bij de wetten van 25 januari 1999, art. 220 (1); 22 maart 2001, art. 3 (2), 27 december 2005, art. 60 (3), 10 augustus 2015, art. 22 (4), 6 juli 2016, art. 7 (5), 13 april 2019, art.9 (6) en het K.B. van 26 juni 2020, art. 10, 1° en 2° (7).*

§ 1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan:

1° onder prestaties:

a) de rust-, weduwen- en overlevingspensioenen en de erbij verleende steenkolenbedelingen of hun tegenwaarde in geld, de verwarmingstoelage en de vakantiegelden, toegekend in de pensioenregelingen voor arbeiders, bedienden, mijnwerkers, zeevarenden onder Belgische vlag en werknemers;

b) de invaliditeitspensioenen en de erbij verleende steenkolenbedelingen of hun tegenwaarde in geld, de verwarmingstoelage en de vakantiegelden, toegekend in de invaliditeitspensioenregeling voor mijnwerkers;

c) de ouderdoms- en weduwenrentebijslagen en het gewaarborgd inkomen;

d) de ouderdomstoelagen voor bedienden en de toelagen voor weduwen en wezen van bedienden;

e) de aanvullende tegemoetkomingen, de tegemoetkomingen ter aanvulling van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, alsmede de tegemoetkomingen voor hulp van derde, behalve deze verleend aan de rechthebbende op een gewone of bijzondere tegemoetkoming beoogd in de wet van 27 juni 1969 betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan minder-validen;

f) de voorschotten op de prestaties die door de uitbetalingsinstelling worden uitbetaald vóór de beslissing die de definitieve rechten vaststelt;

g) de ouderdoms- en weduwenrenten gevestigd door verplichte stortingen verricht overeenkomstig de bepalingen opgesomd in artikel 1 van de wet van 28 mei 1971 tot verwezenlijking van de eenmaking en de harmonisering van de kapitalisatiestelsels ingericht in het raam van de wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood;

h) de inkomensgarantie bepaald bij de wet tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen;

i) de overgangsuitkeringen toegekend in de pensioenregeling voor werknemers;

j) de premie bedoeld in artikel 3, eerste lid, 1°, van de wet van 6 juli 2016 tot toekenning van een premie aan sommige begunstigden van een minimumpensioen en tot verhoging van sommige minimumpensioenen, in het werknemers- en zelfstandigenstelsel;

k) de premie bedoeld in artikel 1, 1° en 2° van het koninklijk besluit nr. 47 van 26 juni 2020 tot uitvoering van artikel 5, § 1, 3° en 5°, van de wet van 27 maart 2020 die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID−19 (II), met het oog op het toekennen van een tijdelijke premie aan de gerechtigden op bepaalde sociale bijstandsuitkeringen;

2° onder uitbetalingsinstelling:

a) het Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers of het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, van zodra het de rechten en verplichtingen van het Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers heeft overgenomen, wat betreft de in 1°, b, of, in voorkomend geval, in f bedoelde voordelen;

b) de Federale Pensioendienst wat betreft de in 1°, a, c, d, e, h, i, j, k en, in voorkomend geval, f en g bedoelde voordelen.

De Koning kan het eerste lid wijzigen.

§ 2. Wanneer een prestatie onverschuldigd werd betaald, is enkel het betaalorgaan bevoegd om, enerzijds, het onverschuldigde terug te vorderen en anderzijds, hetzij op eigen initiatief, hetzij op aanvraag van de gerechtigde, geheel of gedeeltelijk af te zien van de terugvordering.

Het betaalorgaan moet zijn beslissing tot terugvordering betekenen aan de gerechtigde; het kan deze beslissing enkel uitvoeren na het verstrijken van een termijn van een maand. Indien de gerechtigde zijn aanvraag tot verzaking indient voor het verstrijken van die maand, dan schorst zijn verzoek de terugvordering tot de Raad voor uitbetaling van de voordelen of het Beheerscomité van het betaalorgaan uitspraak doet over die aanvraag.

§ 3. De terugvordering van de ten onrechte uitbetaalde prestaties verjaart door verloop van zes maanden te rekenen vanaf de datum waarop de uitbetaling is gebeurd.

Wanneer de onverschuldigde uitbetaling haar oorsprong vindt in de toekenning of de verhoging van een buitenlands voordeel of van een voordeel in een andere regeling dan deze bedoeld in § 1, verjaart de terugvordering door verloop van zes maanden te rekenen vanaf de datum van de beslissing die de voornoemde voordelen toekent of verhoogt.

De in het eerste en in het tweede lid vastgestelde termijn wordt op (drie jaar) gebracht, wanneer de onverschuldigde sommen werden verkregen door bedrieglijke handelingen of door valse of welbewust onvolledige verklaringen. Dit geldt eveneens ten aanzien van de sommen die ten onrechte werden uitbetaald wegens het niet afleggen, door de schuldenaar, van een verklaring die is voorgeschreven door een wets- of verordenende bepaling of die volgt uit een vroeger aangegane verbintenis.

In afwijking van de in het eerste, tweede en derde lid vermelde termijnen wordt de termijn voor de terugvordering van ten onrechte uitbetaalde prestaties ingevolge de uitoefening van een beroepsbezigheid waarvan de inkomsten de vastgestelde grensbedragen overschrijden of ingevolge het genot van sociale uitkeringen, op drie jaar gebracht. De verjaringstermijn begint, in geval van overschrijding van de vastgestelde grensbedragen echter slechts te lopen vanaf de eerste juni van het kalenderjaar dat volgt op dit waarin deze overschrijding heeft plaatsgevonden.

De bepalingen van § 2, tweede lid, (van het eerste tot het vierde lid) van onderhavige paragraaf vormen echter geen beletsel voor de terugvordering van het onverschuldigd uitbetaalde op de vervallen bedragen in de zin van artikel 1410, § 4, van het Gerechtelijk Wetboek, die niet uitbetaald worden aan de gerechtigde, noch aan zijn op het ogenblik van het ontstaan van de schuld niet gescheiden echtgenoot.

§ 4. Buiten de gevallen waarin is voorzien in het Burgerlijk Wetboek, wordt de verjaring gestuit door de terugvordering van het onverschuldigd uitbetaalde, door middel van een ter post aangetekend aan de schuldenaar betekend schrijven of door de behoorlijk gedane betekening van de verbeterde beslissing aan de betrokkene door de administratieve overheid belast met het vaststellen van de rechten of door het verrichten van ambtshalve inhoudingen in toepassing van het artikel 1410, § 4, van het Gerechtelijk Wetboek.

De verjaring moet binnen een termijn van zes maanden na de laatste daad tot terugvordering opnieuw gestuit worden.

§ 5. Behalve in de § 3, derde en vierde lid, beoogde gevallen, vervalt de terugvordering van onverschuldigd uitbetaalde prestaties bij het overlijden van degene aan wie zij werden uitbetaald zo op dat ogenblik de terugvordering van het onverschuldigd uitbetaalde hem niet was betekend.

Deze bepaling verhindert nochtans niet de terugvordering van het onverschuldigd uitbetaalde op de vervallen en aan de overledene of aan zijn echtgenoot niet uitgekeerde bedragen, in de zin van artikel 1410, § 4, van het Gerechtelijk Wetboek.

§ 6. Ingeval voordelen in natura onverschuldigd werden verstrekt, gebeurt de terugvordering in speciën. De Koning bepaalt de waarde in speciën van deze voordelen.

§ 7. Alle overheidsdiensten, alle instellingen die belast zijn met de toepassing van een wetgeving betreffende de sociale zekerheid, de arbeidsongevallen en de beroepsziekten, alsook de gerechtigden op verstrekkingen, hun lasthebbers, hun erfgenamen of rechtverkrijgenden zijn verplicht aan de uitbetalingsinstellingen, op eenvoudig verzoek en zonder verplaatsing, alle stukken voor te leggen die krachtens de geldende wetgeving inzake sociale zekerheid moeten worden bijgehouden en aan deze instellingen alle voor de uitoefening van hun opdracht nuttige inlichtingen te verschaffen.

§ 8. De betwistingen die betrekking hebben op de toepassing van de bepalingen van dit artikel, vallen onder de bevoegdheid van de arbeidsgerechten.

De betwisting van de terugvordering van het onverschuldigd uitbetaalde moet op straf van verval binnen de drie maanden van de betekening worden voorgelegd aan de bevoegde arbeidsrechtbank.

Op straffe van nietigheid moet de in het vorig lid beoogde betekening gewag maken van de mogelijkheid om een vordering in te leiden voor de arbeidsrechtbank en van de termijn die terzake moet worden geëerbiedigd.

De vordering ingeleid voor de arbeidsrechtbank werkt niet schorsend voor de uitvoering van de administratieve beslissing.

Het beroep tegen de vonnissen, geveld door de arbeidsrechtbanken, kan bij ter post aangetekend schrijven gericht aan de griffie van het bevoegde arbeidshof ingediend worden.

Art.22-23 *Wijzigingsbepalingen.*

HOOFDSTUK V. Slotbepalingen

Art. 24 De ouderdomsrentetoeslagen, de weduwenrentetoeslagen en de wezentoelagen verleend bij toepassing van de bij het besluit van Regent van 12 september 1946 gecoördineerde wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood, alsmede de aanvullende pensioenen welke de gerechtigden behouden bij toepassing van artikel 27, § 3, van voormelde wet van 21 mei 1955 en van artikel 35, § 3, van bovengenoemde wet van 12 juli 1957, worden verhoogd in de door de Koning bepaalde verhoudingen.

Art. 25 § 1. Onder voorbehoud van toepassing van artikel 26 van deze wet blijven de bepalingen van de wet van 3 april 1962, zoals ze vóór hun wijziging door deze wet waren opgesteld, verder de pensioenen beheersen die daadwerkelijk en voor de eerste maal tussen 31 december 1961 en 1 januari 1966 ingaan.

§ 2. De rust- en overlevingspensioenen in de pensioenregelingen voor arbeiders en bedienden die daadwerkelijk en voor de eerste maal tussen 31 december 1961 en 1 januari 1966 ingaan worden forfaitair verhoogd. Deze forfaitaire verhoging en de modaliteiten van toepassing, worden, na advies van het beheerscomité van de Rijkskas voor rust- en overlevingspensioenen, door de Koning bepaald.

§ 3. De rust- en overlevingspensioenen in de regelingen voor arbeiders en bedienden toegekend bij een beslissing betekend vóór de bekendmaking van deze wet, worden ambtshalve door de Rijkskas voor rust- en overlevingspensioenen herzien met het oog op:

a) de toepassing van de verhoging voortvloeiend uit de artikelen 1 en 9 van deze wet;

b) de toepassing van de forfaitaire verhoging voor de pensioenen beoogd bij § 2.

Deze herzieningen hebben uitwerking met ingang van de ingangsdatum van het pensioen en, ten vroegste op 1 januari 1966.

§ 4. De rust- en overlevingspensioenen in de pensioenregelingen voor arbeiders en bedienden, ingaand op een latere datum dan 31 december 1965 en toegekend bij een beslissing betekend voor de bekendmaking van deze wet, worden ambtshalve herzien ten einde de bepalingen toe te passen van de wet van 3 april 1962, gewijzigd bij deze wet.

Art. 26 § 1. De bepalingen van de artikelen 2, §§ 2 en 3, en 7, §§ 2 en 3 van voormelde wet van 3 april 1962, gewijzigd bij deze wet zijn van toepassing op de rust- en de

overlevingspensioenen waarvan de ingangsdatum de bekendmaking van deze wet voorafgaat, voor zover deze pensioenen toegekend geweest zijn of worden bij toepassing, hetzij van artikel 2 of 7, hetzij van artikel 5 of 10 van voormelde wet van 3 april 1962. Zij worden toegepast:

a) ambtshalve, met uitwerking ten vroegste van 1 januari 1966, wanneer de toekenning van het rust- of overlevingspensioen nog niet het voorwerp heeft uitgemaakt van een administratieve beslissing op de datum van bekendmaking van deze wet;

b) op aanvraag van de belanghebbenden, in de andere gevallen.

§ 2. De onder § 1 beoogde aanvragen moeten om geldig te zijn, ingediend worden door tussenkomst van de burgemeester van de verblijfplaats van de betrokkenen. Zij hebben uitwerking de eerste dag van de maand die volgt op die in de loop waarvan zij zijn ingediend; evenwel hebben zij slechts uitwerking ten vroegste op 1 januari 1966 indien zij ingediend zijn binnen zes maanden te rekenen vanaf de datum van bekendmaking van deze wet of te rekenen vanaf de betekening hetzij van de definitieve administratieve beslissing, hetzij van een in kracht van gewijsde gegane gerechtelijke beslissing waarbij het pensioen werd verleend, indien overgegaan werd tot deze betekening na de bekendmaking van deze wet.

§ 3. Indien de toepassing van § 1 de gehele of gedeeltelijke schorsing of afschaffing met zich brengt van een uitkering in een andere pensioenregeling, brengt de Rijkskas voor rust- en overlevingspensioenen op het debet van de rekening van de instelling die de uitkering heeft verleend en op het credit van de rekening van de Rijksdienst voor arbeiderspensioenen of van de Nationale Kas voor bediendenpensioenen naargelang het geval, het bedrag van de termijnen van de gehele of gedeeltelijke uitkering, waarvan de uitbetaling aan de gerechtigde aldus werd geschorst of afgeschaft, in de mate waarin deze uitkering aan de gerechtigde zou uitbetaald geweest zijn indien de bepalingen van de artikelen 2 of 7 van voormelde wet van 3 april 1962 niet waren toegepast geworden.

§ 4. Indien bij toepassing van § 1, de werknemer geacht wordt als arbeider of als bediende tewerkgesteld te zijn geweest tijdens de jaren vóór 1946, treedt de Rijksdienst voor arbeiderspensioenen of de Nationale Kas voor bediendenpensioenen in de rechten van de werknemer of van zijn weduwe op het rust- of overlevingspensioen met betrekking tot die jaren en toegekend in de regeling voor bedienden of voor arbeiders, in de regeling voor mijnwerkers behoudens indien het een pensioen geldt uitsluitend toegekend volgens de regelen van de bijzondere regeling voor mijnwerkers of in de regeling. Voor zeelieden, behoudens indien het een pensioen geldt toegekend op grond van een volledig vermoede loopbaan.

Art. 27 § 1. Wat de overlevingspensioenen in de regelingen voor de arbeiders en de bedienden betreft, verleend bij toepassing van de artikelen 5, § 3, of 10, § 3, van voormelde wet van 3 april 1962 en waarvan de ingangsdatum de bekendmaking van deze wet voorafgaat, indien het rustpensioen dat tot basis dient voor de berekening van het overlevingspensioen berekend werd op grond van artikel 2, § 6, of van artikel 7, § 6, van de wet van 3 april 1962, wordt dit rustpensioen herberekend overeenkomstig de artikelen 2, § 1, of 7 § 1, gewijzigd bij deze wet:

a) ambtshalve, met uitwerking ten vroegste op 1 januari 1966, wanneer de toekenning van het overlevingspensioen nog niet het voorwerp heeft uitgemaakt van een administratieve beslissing op de datum van bekendmaking van deze wet;

b) op aanvraag van de belanghebbenden, in de andere gevallen; de bepalingen van artikel 26, 5- 2, zijn op deze aanvragen van toepassing.

§ 2. Om het voordeel te bekomen van de artikelen 5, § 3, derde en vierde lid, en 10, § 3, derde en vierde lid, van voormelde wet van 3 april 1962, gewijzigd bij deze wet, moeten de weduwen wier echtgenoot overleden is vóór 1 januari 1927 of vóór 1 januari van het jaar van zijn 21e verjaardag en vóór de bekendmaking van deze wet, een aanvraag indienen door tussenkomst van de burgemeester van hun verblijfplaats. Deze aanvragen hebben uitwerking de eerste dag van de maand die volgt op die in de loop waarvan zij ingediend zijn; zij hebben evenwel uitwerking ten vroegste op 1 januari 1966 indien zij ingediend zijn binnen zes maanden te rekenen vanaf de datum van bekendmaking van deze wet.

Art. 28 De Koning kan bij een in Ministerraad overlegd besluit, na raadpleging aan de bevoegde commissies van de Kamer van volksvertegenwoordigers en van de Senaat:

1° de bedragen wijzigen bedoeld bij artikel 1, 1°, bij artikel 2, § 1, eerste lid, 2°, bij artikel 4, 1°, bij artikel 6, 1°, bij artikel 7, § 1, eerste lid en bij artikel 9, 1°, van de wet van 3 april 1962, alsmede de grenzen wijzigen waarin voorzien bij de artikelen 5, § 4, en 10, § 4, van voormelde wet van 3 april 1962, gewijzigd bij deze wet;

2° het bedrag wijzigen van de ouderdomsrentetoeslagen, de weduwenrentetoeslagen en de wezentoelagen, toegekend bij toepassing van de bij het besluit van de Regent van 12 september 1946 gecoördineerde wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood, alsmede van de aanvullende pensioenen welke de gerechtigden behouden bij toepassing van artikel 27, § 3 van de voormelde wet van 21 mei 1955 en van artikel 35, § 3, van voormelde wet van 12 juli 1957.

Art. 29 § 1. De Dienst der gemengde loopbanen, opgericht bij voormelde wet van 3 april 1962, is in vereffening gesteld.

§ 2. De personeelsleden tewerkgesteld in de Dienst der gemengde loopbanen, op de datum van de bekendmaking van deze wet werden, op deze datum, benoemd en bevestigd in hun oorspronkelijke administratie of instelling, in de graad en met de hoedanigheid en wedde die zij op dat ogenblik in de Dienst der gemengde loopbanen hebben.

De tijd door deze personeelsleden doorgebracht in de Dienst der gemengde loopbanen geldt in hun oorspronkelijke administratie of instelling voor de dienst-, niveau- en graadanciënniteit.

§ 3. Tijdens de overgangsperiode die voorafgaat aan de werkelijke vereffening van de Dienst der gemengde loopbanen bepalen de Minister van Sociale Voorzorg en de Minister van Middenstand gezamenlijk:

1° de datum waarop voornoemde personeelsleden werkelijk hun dienst zullen hervatten in hun oorspronkelijke administratie of instelling;

2° de modaliteiten inzake verdeling van de beheerskosten en van het actief van de Dienst der gemengde loopbanen.

§ 4. Voor de duur van dezelfde overgangsperiode kunnen de overheden bevoegd om te beslissen inzake pensioenaanvragen in het raam van de pensioenregeling voor arbeiders, bedienden of zelfstandige arbeiders, deze bevoegdheid opdragen aan personeelsleden tewerkgesteld in de in vereffening zijnde Dienst der gemengde loopbanen.

§ 5. De beslissingen inzake uitkeringen in het raam van de pensioenregeling voor arbeiders, genomen vóór de bekendmaking van deze wet door de personeelsleden van de Dienst der gemengde loopbanen, daartoe gedelegeerd door de Minister van Sociale Voorzorg, worden geacht genomen te zijn door de Rijksdienst voor arbeiderspensioenen.

§ 6. Alvorens de bij §§ 3 en 4 vastgestelde maatregelen te nemen, winnen de Minister van Sociale Voorzorg en de Minister van Middenstand het advies van het bij artikel 23 bedoelde Comité in.

Art. 30 § 1. De Koning kan de bestaande wetsbepalingen wijzigen ten einde de tekst ervan in overeenstemming te brengen met de bepalingen van deze wet; Hij kan de wetsbepalingen die nutteloos geworden zijn opheffen.

§ 2. De Koning is ermede belast de nog geldende wetsbepalingen betreffende de pensioenregelingen voor arbeiders en voor bedienden te coördineren en in overeenstemming te brengen.

Art. 31 *Opheffingsbepaling.*

Art. 32 Deze wet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1966.

---

1 Inwerkingtreding: 16-02-1999.
2 Inwerkingtreding: 01-06-2001.
3 Inwerkingtreding: 01-01-2006.
4 Inwerkingtreding: 01-01-2015.
5 Inwerkingtreding: 01-12-2016.
6 Inwerkingtreding: 01-05-2019.
7 Inwerkingtreding: 15-07-2020.

Wet van 10 oktober 1967
(Staatsblad 31 oktober)

houdende het Gerechtelijk Wetboek.

***Gewijzigd bij**: de wetten van 1 april 1969 (Staatsbl. 29 april), 27 juni 1969 (Staatsbl. 15 juli), 12 mei 1971 (Staatsbl. 26 mei), 17 juni 1971 (Staatsbl. 13 juli), 7 augustus 1974 (Staatsbl. 18 september), 9 juli 1975 (Staatsbl. 23 juli), 13 juli 1976 (Staatsbl. 26 oktober), 17 juli 1984 (Staatsbl. 21 juli), 31 juli 1984 (Staatsbl. 10 augustus), 31 januari 1986 (Staatsbl. 27 februari), 31 maart 1987 (Staatsbl. 27 mei), het K.B. van 23 oktober 1989 (Staatsbl. 23 november), de wetten van 20 juli 1991 (Staatsbl. 1 augustus), 14 januari 1993 (Staatsbl. 20 februari), 19 mei 1995 (Staatsbl. 3 augustus), het K.B. van 20 februari 1997 (Staatsbl. 25 maart), de wetten van 6 mei 1997 (Staatsbl. 25 juni), 22 februari 1998 (Staatsbl. 3 maart - eerste uitgave), 22 december 1998 (Staatsbl. 2 februari 1999), 25 januari 1999 (Staatsbl. 6 februari), 18 maart 1999 (Staatsbl. 29 mei), 24 maart 1999 (Staatsbl. 7 april), 24 december 1999 (Staatsbl. 31 december - derde uitgave), 24 maart 2000 (Staatsbl. 4 mei), 17 juli 2000 (Staatsbl. 1 augustus), 22 maart 2001 (Staatsbl. 29 maart - eerste uitgave), 9 maart 2003 (Staatsbl. 6 juni), 22 april 2003 (Staatsbl. 19 mei - eerste uitgave), 3 mei 2003 (Staatsbl. 2 juni), 22 december 2003 (Staatsbl. 31 december - eerste uitgave), de programmawetten van 22 december 2003 (Staatsbl. 31 december - eerste uitgave), 9 juli 2004 (Staatsbl. 15 juli - tweede uitgave), het K.B. van 27 december 2004 (Staatsbl. 31 december - vijfde uitgave), de wetten van 27 december 2005 (Staatsbl. 30 december – tweede uitgave), 20 juli 2006 (Staatsbl. 28 juli – tweede uitgave), de programmawet (I) van 27 december 2006 (Staatsbl. 28 december – derde uitgave) en de wetten van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (Staatsbl. 30 december – 4de uitgave), 19 juli 2012 (Staatsbl. 22 augustus),* 12 mei 2014, art. 50 (staatsbl. 10 juni), *19 oktober 2015 (Staatsbl. 22 oktober), 2 oktober 2017 (Staatsbl. 24 oktober), 4 februari 2018 (Staatsbl. 26 februari),het K.B. van 15 mei 2018 (Staatsbl. 30 mei), de wet van 11 juli 2018 (Staatsbl. 18 juli) en het K.B. van 6 september 2018 (Staatsbl. 26 september).*

- UITTREKSEL -

DEEL V. BEWAREND BESLAG EN MIDDELEN TOT TENUITVOER-LEGGING
EERSTE TITEL. VOORAFGAANDE REGELS

HOOFDSTUK V. Goederen die niet in beslag kunnen worden genomen

Art. 1409

Gewijzigd bij de wetten van 14 januari 1993, art. 7, 24 maart 2000, art. 2, de programmawet van 22 december 2003, art. 377 en de wetten van 27 december 2005, art. 2 en 20 juli 2006, art. 15 (1) (2) (3).

§ 1. Gewijzigd bij de wetten van 14 januari 1993, art. 7, 1° en 2°, 24 maart 2000, art. 2, 1°, de programmawet van 22 december 2003, art. 377, 1° en 2° en de wetten van 27 december 2005, art. 2 en 20 juli 2006, art. 15, 1°.

Bedragen uitgekeerd ter uitvoering van een arbeidsovereenkomst, een leerovereenkomst, een statuut, een abonnement, alsmede die welke worden uitgekeerd aan personen die tegen loon onder het gezag van een ander persoon arbeid verrichten buiten een arbeidsovereenkomst, en het vakantiegeld betaald krachtens de wetgeving op de jaarlijkse vakantie kunnen onbeperkt overgedragen of in beslag genomen worden, voor het gedeelte van hun totaal bedrag boven 35 000 frank per kalendermaand.

© FPD – augustus 2023

Het gedeelte van die bedragen boven 29 000 frank en tot ten hoogste 32 000 frank per kalendermaand, kan niet worden overgedragen of in beslag genomen voor meer dan 30 % in totaal; het gedeelte boven 32 000 frank en tot ten hoogste 35 000 frank per kalendermaand, kan niet worden overgedragen of in beslag genomen voor meer dan 40 % in totaal; het gedeelte boven 27 000 frank en tot ten hoogste 29 000 frank per kalendermaand, kan niet worden overgedragen of in beslag genomen voor meer dan een vijfde in totaal.

Het gedeelte van genoemde bedragen dat 27 000 frank per kalendermaand niet te boven gaat, is niet vatbaar voor overdracht of beslag.

Wanneer personen die inkomsten genieten bedoeld in het eerste lid één of meer kinderen ten laste hebben, wordt het voor beslag of overdracht vatbare bedrag, binnen de grenzen ervan, verminderd met 50 euro per kind ten laste. De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad wat moet verstaan worden onder kind ten laste. (4)

Hij bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad eveneens de regels voor de bewijsvoering, erin begrepen de bewijskracht en de geldigheidsduur van de bewijzen alsook de regels van rechtspleging. Daartoe kan Hij, tot 31 december 2004, wettelijke bepalingen uitvaardigen en wijzigen, zelfs inzake aangelegenheden die de Grondwet uitdrukkelijk aan de wet voorbehoudt, met uitsluiting van de aangelegenheden waarvoor de meerderheid voorgeschreven in artikel 4, derde lid, van de Grondwet wordt vereist. Vóór 1 januari 2005 dient de Koning bij de Kamer van volksvertegenwoordigers een wetsontwerp in ter bekrachtiging van de besluiten uitgevaardigd krachtens dit lid en die wettelijke bepalingen uitvaardigen of wijzigen. De besluiten die vóór 1 januari 2006 niet worden bekrachtigd hebben geen uitwerking.

§ 1bis. Ingevoegd bij de wet van 24 maart 2000, art. 2, 2° en gewijzigd bij de programmawet van 22 december 2003, art. 377, 3° en 4° en de wet van 20 juli 2006, art. 15, 2°.

Inkomsten uit andere activiteiten dan deze bedoeld in § 1, kunnen onbeperkt overgedragen of in beslag genomen worden, voor het gedeelte van hun totaal bedrag boven 35 000 frank per kalendermaand.

Het gedeelte van die bedragen boven 29 000 frank en tot ten hoogste 35 000 frank per kalendermaand, kan niet worden overgedragen of in beslag genomen voor meer dan twee vijfde in totaal; het gedeelte boven 27 000 frank en tot ten hoogste 29 000 frank per kalendermaand, kan niet worden overgedragen of in beslag genomen voor meer dan een vijfde in totaal.

Het gedeelte van die bedragen dat 27 000 frank per kalendermaand niet te boven gaat, is niet vatbaar voor overdracht of beslag.

Wanneer personen die inkomsten genieten, bedoeld in het eerste lid, één of meer kinderen ten laste hebben, wordt het voor beslag of overdracht vatbare bedrag, binnen de grenzen ervan, verminderd met 50 euro per kind ten laste. De Koning bepaalt bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit wat moet verstaan worden onder kind ten laste (4).

Hij bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad eveneens de regels voor de bewijsvoering, erin begrepen de bewijskracht en de

geldigheidsduur van de bewijzen alsook de regels van rechtspleging. Daartoe kan Hij, tot 31 december 2004 wettelijke bepalingen uitvaardigen en wijzigen, zelfs inzake aangelegenheden die de Grondwet uitdrukkelijk aan de wet voorbehoudt met uitsluiting van de aangelegenheden waarvoor de meerderheid voorgeschreven in artikel 4, derde lid, van de Grondwet wordt vereist. Voor 1 januari 2005 dient de Koning bij de Kamer van volksvertegenwoordigers een wetsontwerp in ter bekrachtiging van de besluiten uitgevaardigd krachtens dit lid en die wettelijke bepalingen uitvaardigen of wijzigen. De besluiten die voor 1 januari 2006 niet worden bekrachtigd hebben geen uitwerking.

§ 2. Toegevoegd bij de wet van 14 januari 1993, art. 7, 3° en gewijzigd bij de wet van 24 maart 2000, art. 2, 3°.

Elk jaar past de Koning de in § 1 en § 1bis bepaalde bedragen aan, rekening houdend met het indexcijfer van de consumptieprijzen van de maand november van elk jaar.

Voor de bedragen vermeld in de eerste drie leden van § 1 en § 1bis is het aanvangsindexcijfer dat van de maand november 1989. Voor het bedrag vermeld in het vierde lid van § 1 en § 1bis is het aanvangsindexcijfer dat van de maand van de publicatie in het Belgisch Staatsblad van de wet van 24 maart 2000 tot wijziging van de artikelen 1409, 1409bis, 1410 en 1411 van het Gerechtelijk Wetboek, met het oog op de aanpassing van het bedrag van het loon dat niet vatbaar is voor overdracht of beslag.

Elke verhoging of verlaging van het indexcijfer brengt een verhoging of verlaging van de bedragen met zich mee, overeenkomstig de volgende formule: het nieuwe bedrag is gelijk aan het basisbedrag, vermenigvuldigd met het nieuwe indexcijfer en gedeeld door het aanvangsindexcijfer. Het resultaat wordt afgerond tot het hogere honderdtal.

Het aldus aangepaste laatste bedrag mag evenwel nooit lager zijn dan het bedrag bepaald bij artikel 2, § 1, 1°, van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum, dat van kracht zal zijn op 1 januari van het jaar volgend op de aanpassing, afgerond tot het hogere duizendtal.

Binnen de eerste vijftien dagen van de maand december van elk jaar, worden de nieuwe bedragen bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. Zij worden van kracht vanaf 1 januari van het jaar volgend op hun aanpassing.

§ 3. Toegevoegd bij de wet van 14 januari 1993, art. 7, 3° en gewijzigd bij de wet van 24 maart 2000, art. 2, 4°.

De Koning kan bovendien de in § 1 en § 1bis bepaalde bedragen na advies van de Nationale Arbeidsraad aanpassen, rekening houdend met de economische toestand.

Het besluit treedt in werking op 1 januari van het jaar na dat waarin het is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Art. 1409bis *Ingevoegd bij de wet van 14 januari 1993, art. 8 en gewijzigd bij de wet van 24 maart 2000, art.3.*

De schuldenaar die niet beschikt over inkomsten als bedoeld in artikel 1409, kan voor hem en zijn gezin de noodzakelijke inkomsten behouden welke berekend worden overeenkomstig de artikelen 1409, § 1, en 1411.

Iedere aanspraak van de schuldenaar, steunend op het eerste lid, wordt aan de beslagrechter voorgelegd overeenkomstig artikel 1408, § 3. Deze kan de duur beperken tijdens welke deze inkomsten van de schuldenaar niet voor beslag vatbaar zijn.

Art. 1409ter *Ingevoegd bij het K.B. van 27 december 2004, art. 1* (5) *en vervangen bij de wet van 20 juli 2006, art. 16*.

§ 1. De beslagen schuldenaar die aanspraak kan maken op een verhoging van zijn inkomsten die niet vatbaar zijn voor beslag met toepassing van artikel 1409, § 1, vierde lid, of 1409, § 1bis, vierde lid, doet hiervan aangifte, afgegeven tegen ontvangstbewijs respectievelijk aan de derde-beslagene en, in afschrift, aan de beslaglegger of verzonden aan dezen bij aangetekende brief, door middel van een formulier waarvan het model bepaald is door de minister van Justitie. (6)

Per procedure is evenwel één enkele verklaring van kind ten laste vereist, ongeacht het aantal erbij betrokken schuldeisers in elk stadium ervan.

§ 2. De verklaring zal rechtskracht hebben vanaf de maand volgend op de ontvangst ervan door de derde-beslagene voor zover deze beschikt over een termijn van tien werkdagen vóór de gewone datum van de betaling, de hoedanigheid van kind ten laste wordt vastgesteld overeenkomstig het formulier en één van de bewijsmiddelen bedoeld in artikel 1409quater en de beslagen schuldenaar op erewoord verklaart dat het kind niet beschikt over inkomsten waarvan het bedrag hoger is dan door de Koning bepaald of dat zijn inkomsten het voorwerp zijn geweest van een gemeenschappelijke belastingsaangifte.

§ 3. Iedere betwisting wordt door de beslaglegger of de beslagen schuldenaar aan de beslagrechter voorgelegd door een eenvoudige schriftelijke verklaring neergelegd ter griffie of aan de griffie verzonden. De beslaglegger en de beslagen schuldenaar worden bij gerechtsbrief opgeroepen voor de voor de rechter vastgestelde zitting.

De derde-beslagene wordt, bij gerechtsbrief, in kennis gesteld van het tussengeschil en is verplicht om, vanaf de volgende vervaldag van de betaling, het bedrag van de toegepaste vermeerdering die aanleiding geeft tot betwisting in zijn handen onbeschikbaar te maken.

Onverminderd een overeenkomst tussen de beslagen schuldenaar en de beslaglegger loopt het gevolg van de onbeschikbaarheid verder tot de kennisgeving van de beschikking over de betwisting.

De rechter doet uitspraak bij voorrang boven alle andere zaken. De beschikking is niet vatbaar voor verzet of hoger beroep. Zij wordt onmiddellijk bij gerechtsbrief ter kennis gebracht van de beslaglegger, van de beslagen schuldenaar en van de derde-beslagene.

Indien de vermeerdering niet werd toegepast door de derde-beslagene, zal de beschikking die de hoedanigheid van kind ten laste erkent rechtskracht hebben vanaf de maand volgend op de ontvangst ervan door deze voor zover hij beschikt over een termijn van tien werkdagen vóór de gewone datum van de betaling.

Indien de vermeerdering werd toegepast door de derde-beslagene en in overeenstemming met het tweede lid in zijn handen onbeschikbaar werd gemaakt, wordt het bedrag van de onbeschikbaar geworden vermeerdering al naargelang het geval gestort aan de beslagen schuldenaar of aan de beslaglegger.

In geval van een invorderingsprocedure waarbij vanaf de aanvang of in de loop van de procedure meerdere schuldeisers betrokken zijn, wordt de beschikking geacht ten aanzien van alle schuldeisers op tegenspraak te zijn gewezen.

§ 4. In geval van veranderende omstandigheden wordt de vermeerdering voor kind ten laste aangepast overeenkomstig de paragrafen 2 en 3.

Indien de beslagen schuldenaar onrechtmatig en ten onrechte de vermeerdering geniet, worden de bedragen die daarmee overeenstemmen, op grond van een beschikking gewezen overeenkomstig paragraaf 3, zonder enige beperking gereïntegreerd in het voor beslag vatbare bedrag, onverminderd de toepassing van enige andere invorderingsmaatregel.

Art. 1409quater *Ingevoegd bij het K.B. van 27 december 2004, art. 2* (5).

Onverminderd andere mogelijks in te roepen bewijsmiddelen wordt de hoedanigheid van kind ten laste aangetoond ten genoege van recht op een of meer van de volgende wijzen:

een verklaring afgeleverd door een verzekeringsinstelling in het kader van de ziektekostenverzekering, waarin bepaald wordt dat het kind ten laste is van de titularis van de beslagen of overgedragen inkomsten, in de zin van de wetgeving inzake de ziektekostenverzekering;

het attest van gezinssamenstelling die de verblijfplaats van het kind vaststelt op de woonplaats van de genieter van de beslagen of overgedragen inkomsten;

de gerechtelijke beslissing of de overeenkomst die de gedeelde materiële bewaring vaststelt, alsook een verklaring op erewoord dat de gerechtelijke beslissing of de overeenkomst wordt nagekomen;

de rekeninguittreksels die een geregelde storting aantonen van een bijdrage in het onderhoud voor een bedrag hoger dan de gevraagde verhoging van het niet voor beslag vatbare bedrag.

Art. 1409quinquies *Ingevoegd bij het K.B. van 27 december 2004, art. 3* (5) *en opgeheven bij de wet van 20 juli 2006, art. 17.*

Art. 1410 *Gewijzigd bij de wetten van 1 april 1969, art. 20, § 2, 27 juni 1969, art. 31, § 1, 2, 12 mei 1971, art. 9, 7 augustus 1974, art. 21, § 2, 9 juli 1975, art. 3, 31 juli 1984, art. 11, het K.B. van 23 oktober 1989, art. 1, de wetten van 20 juli 1991, art. 113, 14 januari 1993, art. 9, 19 mei 1995, art. 8, het K.B. van 20 februari 1997, art. 1, de wetten van 22 februari 1998, art. 245, 18 maart 1999, art. 3,*

24 december 1999, art. 95, 24 maart 2000, art. 4, 22 maart 2001, art. 3, 22 april 2003, art. 2, de programmawet van 9 juli 2004, art. 300, de wet van 27 december 2005, art. 3, de programmawet (I) van 27 december 2006, art. 130.(1), de wet van en 12 mei 2014, art. 50, het K.B. van 15 mei 2018, art. 3 en het K.B. van 6 september 2018, art. 2 (7).

§ 1. *Gewijzigd bij de wetten van 12 mei 1971, art. 9, 1°, en 2°, 9 juli 1975, art. 3, 14 januari 1993, art. 9, 1°, 24 maart 2000, art. 4 en de programmawet van 9 juli 2004, art. 300 en de wet van 27 december 2005, art. 3.*

Artikel 1409, § 1bis, § 2 en § 3, vindt bovendien toepassing op:

1° de al dan niet provisionele uitkeringen tot onderhoud, door de rechter toegewezen, alsmede de uitkeringen die na echtscheiding aan de niet schuldige echtgenoot worden toegekend;

2° de pensioenen, aanpassingsuitkeringen, renten, rentebijslagen of als pensioen geldende voordelen betaald krachtens een wet, een statuut of een overeenkomst;

2°bis het vakantiegeld en de aanvullende toeslag bij het vakantiegeld betaald krachtens de wetgeving betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers;

3° de werkloosheidsuitkeringen en de uitkeringen betaald door fondsen voor bestaanszekerheid;

4° de uitkeringen wegens arbeidsongeschiktheid en de invaliditeitsuitkeringen betaald krachtens de wetgeving op de ziekte- en invaliditeitsverzekering of de wet van 16 juni 1960 die onder meer de maatschappelijke prestaties waarborgt ten gunste van de gewezen werknemers van Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi en de wetgeving betreffende de overzeese sociale zekerheid;

5° de uitkeringen, renten en toelagen betaald krachtens de wetgeving op de vergoeding van schade uit arbeidsongevallen of beroepsziekten, de genoemde wet van 16 juni 1960 of verzekeringsovereenkomsten aangegaan bij toepassing van de wetgeving op de overzeese sociale zekerheid, met uitzondering van het gedeelte van de uitkering bedoeld in § 2, 4°, van dit artikel;

6° (8).

7° de militievergoedingen bedoeld bij de wet van 9 juli 1951;

8° de uitkering toegekend bij onderbreking van de beroepsloopbaan.

§ 2. *Gewijzigd bij de wetten van 1 april 1969, art. 20, 27 juni 1969, art. 31, § 1, 12 mei 1971, art. 9, 3° en 4°, 7 augustus 1974, art. 21, § 2 en 14 januari 1993, art. 9, 2°, aangevuld bij de wet van 22 februari 1998, art. 245 en gewijzigd bij de wetten van 18 maart 1999, art. 3, 24 december 1999, art. 95, 22 maart 2001, art. 3, § 2, 22 april 2003, art. 2 en de programmawet (I) van 27 december 2006, art. 130.*

De volgende schuldvorderingen zijn niet vatbaar voor overdracht of beslag ten laste van de rechthebbende:

1° de gezinsbijslagen, met inbegrip van deze betaald krachtens de wetgeving betreffende de soldijtrekkende militairen;

2° de wezenpensioenen of -renten betaald krachtens een wet, een statuut of een overeenkomst;

3° de tegemoetkomingen aan minder-validen;

4° het gedeelte van de vergoedingen uitgekeerd krachtens de wetgeving op de vergoeding van schade uit arbeidsongevallen die 100 pct. overschrijdt en toegekend wordt aan zwaar verminkten wier toestand de hulp van een andere persoon volstrekt en normaal vergt, evenals de bedragen toegekend voor de behoefte aan andermans hulp krachtens de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994;

5° de bedragen uit te keren:

1. aan de rechthebbende van geneeskundige verstrekkingen als tegemoetkoming ten laste van de verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen of krachtens de wet van 16 juni 1960 of de wetgeving betreffende de overzeese sociale zekerheid;

2. als kosten voor geneeskundige, heelkundige, farmaceutische en verplegingszorgen of als kosten voor prothesen en orthopedische toestellen aan een door een arbeidsongeval of een beroepsziekte getroffen persoon krachtens de wetgeving betreffende de arbeidsongevallen of de beroepsziekten;

6°de bedragen uitgekeerd als gewaarborgd inkomen voor bejaarden of als inkomensgarantie voor ouderen;

7°de bedragen uitgekeerd als bestaansminimum;

8°de bedragen uitgekeerd als maatschappelijke dienstverlening door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;

9°de uitkering voorzien in artikel 7 van het koninklijk besluit van 18 november 1996 houdende invoering van een sociale verzekering ten gunste van zelfstandigen, in geval van faillissement, en van gelijkgestelde personen, met toepassing van de artikelen 29 en 49 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels;

10° de al dan niet provisionele vergoedingen voor prothesen, medische hulpmiddelen en implantaten;

11° de bedragen bepaald in artikel 120 van de programmawet (I) van 27 december 2006 uitgekeerd als tussenkomst van het Schadeloosstellingsfonds voor asbestslachtoffers.

§ 3. *Gewijzigd bij de wet van 12 mei 1971, art. 9, 5°.*

In afwijking van § 1, kan twee derde van het pensioen en van de sociale uitkeringen der personen in een ziekenhuis opgenomen op kosten van de commissies van openbare onderstand en van het speciaal onderstandsfonds, aan die instellingen worden overgedragen.

De Koning kan de in het eerste lid bepaalde verhouding wijzigen.

§ 4. Vervangen door de wet van 12 mei 1971, art. 9, 6° en gewijzigd bij de wet van 31 juli 1984, art. 11, het K.B. van 23 oktober 1989, art. 1, de wetten van 20 juli 1991, art. 113, 19 mei 1995, art. 8, het K.B. van 20 februari 1997, art. 1, §§ 1 en 2 (9)(10), de wet van en 12 mei 2014, art. 50, het K.B. van 15 mei 2018, art. 3 en het K.B. van 6 september 2018, art. 2 (7).

In afwijking van de bepalingen van de §§ 1 en 2 kunnen de prestaties die ten onrechte uitgekeerd zijn uit de middelen van de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid, van de Dienst voor de Bijzondere Socialezekerheidsstelsels, van het Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers, van Fedris, van de openbare of particuliere instellingen belast met de toepassing van de wetgeving betreffende het sociaal statuut van de zelfstandigen of van de Dienst voor de Bijzondere Sociale zekerheidsstelsels, hetzij uit de middelen die ingeschreven zijn in de begroting van het Ministerie van Sociale Voorzorg of uit die ingeschreven in de begroting van pensioenen met het oog op de toekenning van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, ambtshalve teruggevorderd worden ten belope van 10 pct. van iedere latere prestatie die aan de debiteur van het onverschuldigde bedrag of aan zijn rechthebbenden wordt uitgekeerd. Voor het bepalen van deze 10 pct. wordt het bedrag van die prestatie desgevallend verhoogd met de overeenkomstige prestatie die krachtens één of meer buitenlandse regelingen wordt genoten. De instelling of dienst die een voordeel uitbetaalt, in voormelde paragrafen bedoeld, en met terugwerkende kracht verkregen, kan evenwel van de vervallen en nog niet uitbetaalde bedragen het bedrag van de vroegere prestaties die niet samen met gezegde voordelen mogen worden genoten, afhouden ten voordele van de instelling of dienst die ten onrechte uitbetaald heeft. Indien een pensioengerechtigde, omwille van de toekenning van een rust- of overlevingspensioen lastens een Belgische sociale-zekerheidsregeling, met terugwerkende kracht aan een met toepassing van artikel 7 van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders uitbetaald voordeel verzaakt, treedt de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening, van rechtswege en tot beloop van de ontvangen uitkeringen, in de rechten van de pensioengerechtigde op de hem verschuldigde pensioenbedragen.

Werd de betaling ten onrechte bedrieglijk verkregen, dan kan de teruginning slaan op het geheel van de latere prestaties.

Werden de gezinsbijslagen ten onrechte verkregen ingevolge een nalatigheid of een verzuim van de rechthebbende of van de bijslagtrekkende, dan kan de terugvordering slaan op het geheel van de gezinsbijslag die later verschuldigd is aan dezelfde bijslagtrekkende.

De terugvordering ten belope van 10 % bedoeld in het eerste lid of de terugvordering van meer dan 10 % bedoeld in het tweede lid kan bovendien worden verricht op de prestaties bedoeld in § 1, 2°, 3°, 4° en 8° ten voordele van een andere instelling of dienst die gerechtigd is om die prestaties terug te vorderen, indien ze ten onrechte zijn betaald.

De terugvordering van meer dan 10 % mag evenwel niet tot gevolg hebben dat het gezinsinkomen van de schuldenaar of van zijn rechthebbenden wordt verlaagd tot een bedrag dat lager ligt dan het bestaansminimum vastgelegd door de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op het bestaansminimum, berekend met als basis de periode waarop deze prestatie betrekking heeft.

Art. 1411 *Gewijzigd bij de wetten van 12 mei 1971, art. 10, 14 januari 1993, art. 10 en 24 maart 2000, art. 5.*

Komen iemand tegelijk de bedragen toe bedoeld in de artikelen 1409 en 1409bis en pensioenen, gelden, uitkeringen, vergoedingen, renten of rentebijslagen als bedoeld in artikel 1410, § 1, dan worden die bedragen samengevoegd tot bepaling van het voor overdracht of beslag vatbare gedeelte zoals bedoeld in artikel 1409, § 1.

Voor de bepaling van dat gedeelte komen genoemde bedragen eerst in aanmerking na aftrek van de afhoudingen krachtens de wettelijke bepalingen inzake belastingen en maatschappelijke zekerheid, en krachtens particuliere en collectieve overeenkomsten betreffende aanvullende voordelen van maatschappelijke zekerheid.

Art. 1411bis *Ingevoegd bij de wet van 27 december 2005, art. 4.*

§ 1. De beperkingen en uitsluitingen waarin de artikelen 1409, 1409bis en 1410 voorzien, zijn eveneens van toepassing op de in die artikelen bedoelde bedragen indien ze worden gecrediteerd op een zichtrekening, geopend bij een kredietinstelling als bedoeld in artikel 1 van de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen.

§ 2. De schuldenaar mag met alle wettelijke middelen bewijzen dat overeenkomstig de artikelen 1409, 1409bis en 1410 niet voor beslag of overdracht vatbare bedragen gecrediteerd werden op een zichtrekening die het voorwerp uitmaakt van beslag of overdracht.

Bedragen die de werkgever van de schuldenaar stort op een zichtrekening van de schuldenaar worden vermoed, tot anders bewezen is, gedeeltelijk onvatbaar te zijn voor beslag of overdracht overeenkomstig artikel 1409, § 1. Dit vermoeden geldt alleen bij de verhoudingen tussen de schuldenaar en zijn schuldeisers.

§ 3. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de nadere regels die het mogelijk maken een bijzondere code bij de in de artikelen 1409, 1409bis en 1410 bedoelde bedragen te vermelden op het ogenblik waarop deze bedragen ingeschreven worden op de creditzijde van de zichtrekening. Deze bijzondere code wordt vermeld op het uittreksel van de zichtrekening.

Deze laatste verplichting geldt niet voor inschrijvingen op de creditzijde van de zichtrekening ten gevolge van een storting in contanten, behalve in de door de Koning bepaalde gevallen en volgens de door Hem vastgelegde nadere regels.

§ 4. De opdrachtgever van de betaling op een zichtrekening van een bedrag als bedoeld in de artikelen 1409 en 1410, §§ 1, 2° tot 8°, en 2, deelt de in § 3

bedoelde code mee aan zijn financiële instelling, die hem op haar beurt meedeelt aan de kredietinstelling waarbij die zichtrekening aangehouden wordt.

§ 5. De opdrachtgever van een betaling bedoeld in § 4, die verzuimt een bijzondere code toe te kennen of die verzuimt deze mee te delen aan zijn financiële instelling waarvan sprake in § 4, wordt gestraft met geldboete van 200 euro tot 5 000 euro.

Het vorige lid is niet van toepassing op de opdrachtgevers van de bedragen als bedoeld bij de artikelen 1409bis en 1410, § 1, 1°.

De opdrachtgever van een betaling die frauduleus een bijzondere code toekent aan andere bedragen dan die bedoeld in de artikelen 1409, 1409bis of 1410, wordt gestraft met geldboete van 200 euro tot 5 000 euro.

De bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op de in dit artikel bedoelde inbreuken.

§ 6. De opdrachtgever van een betaling die frauduleus een bijzondere code toekent aan andere bedragen dan die bedoeld in de artikelen 1409, 1409bis of 1410, en die daartoe voor de beslagrechter wordt opgeroepen, kan geheel of ten dele schuldenaar worden verklaard van de oorzaken en de kosten van het beslag of de overdracht, onverminderd schadevergoeding ten aanzien van de partij, indien daartoe grond bestaat.

Art. 1411ter *Ingevoegd bij de wet van 27 december 2005, art. 5.*

§ 1. In geval van beslag of overdracht van de in artikel 1411bis, § 1, bedoelde bedragen, gelden de beperkingen en uitsluitingen waarin de artikelen 1409, 1409bis en 1410 voorzien gedurende een periode van dertig dagen vanaf de inschrijving van deze bedragen op de creditzijde van de zichtrekening.

Wanneer niettemin de beschermde sommen het voorwerp zijn van een globale storting op een zichtrekening, terwijl ze betrekking hebben op een duur van meer dan één maand, is de bescherming van toepassing gedurende een overeenstemmende periode, vanaf de datum van inschrijving op de creditzijde van de zichtrekening. Voor de toepassing van dit lid telt een maand dertig dagen.

§ 2. De berekening van het niet voor beslag of overdracht vatbare gedeelte van het saldo op de zichtrekening gebeurt naar evenredigheid van de dagen van de in § 1 bedoelde periode die overblijven sinds de inschrijving van de niet voor beslag of overdracht vatbare bedragen op de creditzijde van de zichtrekening.

§ 3. Artikel 1411 wordt niet toegepast op de gevallen bedoeld in dit artikel.

Art. 1411quater *Ingevoegd bij de wet van 27 december 2005, art. 6.*

§ 1. In geval van beslag op een zichtrekening, deelt de kredietinstelling in de in artikel 1452 bedoelde verklaring een lijst mee van de bedragen voorzien van een code die gecrediteerd zijn tijdens de periode van dertig dagen die aan de datum van het beslag voorafgaat.

In geval van overdracht van een bedrag dat op een zichtrekening gecrediteerd is, deelt de kredietinstelling bij ter post aangetekende brief aan de gerechts-

deurwaarder, de overnemer of de schuldeiser, binnen vijftien dagen vanaf de ontvangst van de kennisgeving van de overdracht, het saldo op de zichtrekening mee evenals een lijst van de bedragen voorzien van een code die gecrediteerd zijn tijdens de periode van dertig dagen die de datum van de overdracht voorafgaat alsook de datum waarop die bedragen voorzien van een code gecrediteerd werden.

§ 2.1. Indien het beslag of de overdracht werd betekend door een gerechtsdeurwaarder maakt deze de in artikel 1411ter, § 2, omschreven berekening.
Op straffe van nietigheid van het beslag of van de overdracht verstuurt de gerechtsdeurwaarder deze berekening aan de schuldenaar bij een ter post aangetekende brief met bericht van ontvangst, binnen acht dagen na de kennisgeving van de verklaring bedoeld in § 1.

Op straffe van nietigheid van het beslag of van de overdracht verstuurt hij een kopie van de berekening aan de kredietinstelling bij een ter post aangetekende brief met bericht van ontvangst, binnen acht dagen na de kennisgeving van de verklaring bedoeld in § 1. Na ontvangst ervan door de kredietinstelling kan de schuldenaar vrij beschikken over de in de berekening vermelde bedragen die niet vatbaar zijn voor beslag of overdracht.

2. Indien het beslag of de overdracht niet werd betekend door een gerechtsdeurwaarder, maakt de overnemer of de schuldeiser de in artikel 1411ter, § 2, omschreven berekening.

Op straffe van nietigheid van het beslag of van de overdracht verstuurt hij deze berekening aan de schuldenaar bij een ter post aangetekende brief met bericht van ontvangst binnen acht dagen na de kennisgeving van de verklaring bedoeld in § 1.

Op straffe van nietigheid van het beslag of van de overdracht verstuurt hij een kopie van de berekening aan de kredietinstelling bij een ter post aangetekende brief met bericht van ontvangst binnen acht dagen na de kennisgeving van de verklaring bedoeld in § 1. Na ontvangst ervan door de kredietinstelling kan de schuldenaar vrij beschikken over de in de berekening vermelde bedragen die niet vatbaar zijn voor beslag of overdracht.

3. Op straffe van nietigheid van het beslag of van de overdracht wordt bij de ter post aangetekende brief met bericht van ontvangst aan de schuldenaar, een antwoordformulier gevoegd waarvan de Koning het model bepaalt.

4. Op straffe van verval deelt de schuldenaar, binnen acht dagen vanaf de aanbieding aan zijn woonplaats van de ter post aangetekende brief met bericht van ontvangst, zijn opmerkingen op het antwoordformulier mee aan de afzender bij ter post aangetekende brief met bericht van ontvangst.

5. Op straffe van verval legt de gerechtsdeurwaarder, de schuldeiser of de overnemer, binnen vijf dagen vanaf de aanbieding aan het op het antwoordformulier vermelde adres van de ter post aangetekende brief met bericht van ontvangst die de opmerkingen van de schuldenaar bevat, ter griffie van de beslagrechter een afschrift van de berekening en van het gestandaardiseerd antwoordformulier met de opmerkingen van de schuldenaar neer.

De beslagrechter bepaalt dag en uur van het onderzoek en de regeling van de moeilijkheden, na de schuldeiser of de overnemer en de schuldenaar te hebben gehoord of opgeroepen.

De griffier roept de partijen op en verwittigt, in voorkomend geval, de instrumenterende gerechtsdeurwaarder.

De beslagrechter doet uitspraak bij voorrang boven alle andere zaken, zowel in aanwezigheid als bij ontstentenis van de partijen.

Zijn beschikking is niet vatbaar voor verzet of hoger beroep.

Art. 1412 *Vervangen door de wet van 31 maart 1987, art. 87 en gewijzigd bij de wet van 14 januari 1993, art.11.*

De beperkingen en uitsluitingen waarin de artikelen 1409, 1409bis en 1410, § 1, § 2, 1° tot 7°, § 3 en § 4 voorzien, zijn niet van toepassing:

1° wanneer de overdracht of het beslag wordt verricht wegens de onderhoudsverplichtingen bedoeld in de artikelen 203, 203bis, 205, 206, 207, 213, 223, 301, 303, 306, 307, 336 of 364 van het Burgerlijk Wetboek, in artikel 1280, eerste lid, van dit Wetboek of in een overeenkomst, gesloten krachtens artikel 1288 of 1306 van dit Wetboek;

2° wanneer het loon, het pensioen of de toelage moet worden uitgekeerd aan de echtgenoot of aan een andere uitkeringsgerechtigde bij toepassing van de artikelen 203ter, 221, 301bis van het Burgerlijk Wetboek of van artikel 1280, vijfde lid, van dit Wetboek.

Wanneer de bedragen die aan de onderhoudsplichtige verschuldigd zijn hem geheel of gedeeltelijk niet mogen worden uitgekeerd om een van de redenen in het eerste lid bedoeld, zijn die bedragen slechts vatbaar voor overdracht of beslag om een andere reden, tot beloop van het bedrag dat is vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van dit hoofdstuk, verminderd met de bedragen die zijn overgedragen, in beslag genomen of aan de echtgenoot of de uitkeringsgerechtigde betaald, krachtens de wetsbepalingen die in het eerste lid worden genoemd.

---

1 De artikelen 1409 en 1410 treden in werking op 1 januari 1969, voor zover zij toepassing vinden op de pensioenen van pleitbezorgers (K.B. van 20 december 1968, art. 7 - B.S. 24 december).

2 Zie eveneens wet van 10 juli 1984 (B.S. 18 juli).
Opmerking: De bedragen 15 000 fr., 8 000 fr. en 5 000 fr. waarvan sprake in artikel 1409 van het Gerechtelijk Wetboek werden met ingang van 1 januari 1994 gebracht op 39 300 fr., 32 600 fr. en 30 300 fr. (K.B. 08-12-1993 - B.S. 15 december), met ingang van 1 januari 1995 op 39 500 fr., 32 700 fr. en 30 500 fr. (K.B. 12-12-1994 - B.S. 15 december), met ingang van 1 januari 1996 op 40 100 fr., 33 200 fr. en 30 900 fr. (K.B. 07-12-1995 - B.S. 15 december), met ingang van 1 januari 1997 op 40.800 fr., 33 800 fr. en 31 500 fr. (K.B. 11-12-1996 - B.S. 25 december), met ingang van 1 januari 1998 op 41 300 fr., 34 300 fr. en 31 900 fr. (K.B. 11-12-1997 - B.S. 25 december), met ingang van 1 januari 1999 op 41 700 fr., 34 600 fr. en 32 200 fr. (K.B. 04-12-1998 - B.S. 22 december), met ingang van 1 januari 2000 op 42 200 fr., 34 900 fr. en 32 500 fr. (K.B. 07-12-1999 - B.S. 24 december, tweede uitgave), met ingang van 1 januari 2001 op 43 200 fr., 39.500 fr., 35.800 fr. en 33 400 fr. (K.B. 06-12-2000 - B.S. 14 december), met ingang van 1 januari 2002 op 1101 EUR, 1 007 EUR, 912EUR en 849 EUR (K.B. 07-12-2001 - B.S. 14 december), met ingang van 1 januari 2003 op 1 111 EUR, 1 016 EUR, 921 EUR en 857 EUR (K.B. 10-12-2002 - B.S. 25 december), met ingang van 1 januari 2004 op 1 130 EUR, 1 033 EUR, 937 EUR en 872 EUR (K.B. 4-12-2003 - B.S. 12 december), met ingang van 1 januari 2005 op 1 152 EUR, 1 053 EUR,

954 EUR en 889 EUR (K.B. 09-12-2004 - B.S. 15 december, tweede uitgave), met ingang van 1 januari 2006 op 1 175 EUR, 1 075 EUR, 974 EUR en 907 EUR (K.B. 07-12-2005 - B.S. 15 december), met ingang van 1 januari 2007 op 1 197 EUR, 1 094 EUR, 992 EUR en 923 EUR (K.B. 05-12-2006 - B.S. 14 december, tweede uitgave) en met ingang van 1 januari 2008 op 1 224 EUR, 1 119 EUR, 1 014 EUR en 944 EUR (K.B. 11-12-2007 - B.S. 14 december, tweede editie), met ingang van 1 januari 2009 op 1 271 EUR, 1 162 EUR, 1 054 EUR en 981 EUR (K.B. 08-12-2008 – B.S. 12 december), met ingang van 1 januari 2010 op 1 268 EUR, 1 159 EUR, 1 050 EUR, 978 EUR (K.B. 03-12-2009 – B.S. 14 december, tweede editie), met ingang van 1 januari 2011 op.1 300 EUR, 1 188 EUR en 1 003 EUR (K.B. 08-12-2010 – B.S. 16 december), met ingang van 1 januari 2012 op 1 344 EUR, 1 228 EUR en 1 113 EUR (K.B. 12-12-2011 – B.S. 16 december, derde editie), met ingang van 1 januari 2013 op 1 373 EUR, 1 255 EUR, 1 138 EUR en 1 059 EUR (K.B. 13-12-2012 – B.S. 19 december, tweede editie), met ingang van 1 januari 2014 op 1 386 EUR, 1 267 EUR, 1 149 EUR en 1 069 EUR (K.B. 15 december 2013 – B.S. 23 december), met ingang van 1 januari 2015 op 1 386 EUR, 1 267 EUR, 1 148 EUR, 1 069 EUR (K.B. 19-12-2014 – B.S. 24 december, tweede uitgave), met ingang van 1 januari 2016 op 1 391 EUR, 1 272 EUR, 1 153 EUR, 1 073 EUR (K.B. 14 december 2015 – B.S. 17 december), met ingang van 1 januari 2017 op 1 407 EUR, 1 286 EUR, 1 166 EUR, 1 085 EUR (K.B. van 11 december 2016 – B.S. 16 december, tweede uitgave), met ingang van 1 januari 2018 op 1 432 EUR, 1309 EUR, 1 187 EUR, 1 105 EUR (K.B van 17 december 2017 – B.S. 27 december), met ingang van 1 januari 2019 op 1 462 EUR, 1 337 EUR, 1 212 EUR, 1 128 EUR (K.B. van 18 december 2018 – B.S. 28 december), met ingang van 1 januari 2020 op 1 475 EUR, 1 349 EUR, 1 222 EUR, 1 138 EUR (K.B. van 9 december 2019 – B.S. 13 december, tweede uitgave), en tijdelijk verhoogd tussen 20 juni 2020 en 31 augustus 2020 en voor de periode van 24 december 2020 tot en met 30 september 2021 op 1 770 EUR, 1 619 EUR, 1 467 EUR en 1 366 EUR (respectievelijk de wetten van 19 juni 2020, B.S. 19 juni, tweede uitgave, van 20 december 2020, B.S. 24 december, het K.B. van 29 maart 2021, B.S. 31 maart en het KB van 24 juni 2021, B.S. 30 juni), met ingang van 1 januari 2021 op 1 490 EUR, 1 362 EUR, 1 235 EUR en 1 149 EUR (K.B. van 10 december 2020 – B.S. 17 december) en met ingang van 1 januari 2022 op 1 538 EUR, 1 406 EUR, 1 274 EUR en 1 186 EUR (K.B. van 17 december 2021 – B.S. 24 december) en tijdelijk verhoogd tussen 3 november en 31 december 2022 op 1 846 EUR, 1 688 EUR, 1 529 EUR en 1 424 EUR (wet van 30 oktober 2022 – B.S. 3 november), met ingang van 1 januari 2023 op 1 706 EUR, 1 560 EUR, 1 414 EUR en 1 316 EUR (K.B. van 11 december 2022 – B.S. 19 december) en tijdelijk verhoogd voor de periode van 1 januari 2023 tot en met 31 maart 2023 op 2 000 EUR, 1 828 EUR, 1 657 EUR en 1 542 EUR (K.B. van 21 december 2022 – B.S. 30 december).

Het bedrag 2.000 fr. waarvan sprake in artikel 1409 van het Gerechtelijk Wetboek werd met ingang van 1 januari 2002 gebracht op 52 EUR (K.B. 07-12-2001 - B.S. 14 december), met ingang van 1 januari 2003 op 53 EUR (K.B. 10-12-2002 - B.S. 25 december en K.B. 04-12-2003 - B.S. 12 december), met ingang van 1 januari 2005 op 54 EUR (K.B. 09-12-2004 - B.S. 15 december, tweede uitgave), met ingang van 1 januari 2006 op 56 EUR (K.B. 07-12-2005 - B.S. 15 december), met ingang van 1 januari 2007 op 57 EUR (K.B. 05-12-2006 – B.S. 14 december, tweede uitgave), met ingang van 1 januari 2008 op 58 EUR (K.B. 11-12-2007 - B.S. 14 december, tweede editie), met ingang van 1 januari 2009 op 61 EUR (K.B. 08-12-2008 – B.S. 12 december), met ingang van 1 januari 2010 op 60 EUR (K.B. 03-12-2009 – B.S. 14 december, tweede editie), met ingang van 1 januari 2011 op 62 EUR (K.B. 08.12.2010 – B.S. 16 december), met ingang van 1 januari 2012 op 64 EUR (K.B. 12-12-2011 – B.S. 16 december, derde editie), met ingang van 1 januari 2013 op 65 EUR (K.B. 13-12-2012 – B.S. 19 december, tweede editie),met ingang van 1 januari 2014 op 66 EUR (K.B. 15-12-2013 – B.S. 23 december), met ingang van 1 januari 2015 op 66 EUR (K.B. 19-12-2014 – B.S. 24 december, tweede uitgave), met ingang van 1 januari 2016 op 66 EUR (K.B. 14 december 2015 – B.S. 17 december), met ingang van 1 januari 2017 op 67 EUR (K.B. 11 december 2016 – B.S. 16 december, tweede uitgave), met ingang van 1 januari 2018 op 68 EUR (K.B van 17 december 2017 – B.S. 27 december), met ingang van 1 januari 2019 op 70 EUR (K.B. van 18 december 2018 – B.S. 28 december), met ingang van 1 januari 2020 op 70 EUR (K.B. van 9 december 2019 – B.S. 13 december, tweede uitgave), en tijdelijk verhoogd tussen 20 juni 2020 en 31 augustus 2020 en voor de periode van 24 december 2020 tot en met 30 september 2021 op 84 EUR (respectievelijk de wetten van 19 juni 2020 - B.S. 19 juni, tweede uitgave, van 20 december 2020 - B.S. 24 december, het K.B. van 29 maart 2021 - B.S. 31 maart en het KB van 24 juni 2021 - B.S. 30 juni), met ingang van 1 januari 2021 op 71 EUR (K.B. van 10 december 2020 – B.S. 17 december) en met ingang van 1 januari 2022 op 73 EUR (K.B. van 17 december 2021 – B.S. 24 december) en tijdelijk verhoogd tussen 3 november en 31 december 2022 op 88 EUR (wet van 30 oktober 2022 – B.S. 3 november), met ingang van 1 januari 2023 op 81 EUR

(K.B. van 11 december 2022 – B.S. 19 december) en tijdelijk verhoogd voor de periode van 1 januari 2023 tot en met 31 maart 2023 op 95 EUR (K.B. van 21 december 2022 – B.S. 30 december).

4 Zie K.B. van 27 december 2004 ter uitvoering van artikel 1409, § 1, vierde lid, en 1409, § 1bis, vierde lid, van het Gerechtelijk Wetboek inzake de beperking van de inbeslagneming wanneer er kinderen ten laste zijn (B.S. 31 december), gewijzigd bij het K.B. van 23 november 2006 (B.S. 30 november, tweede uitgave).
5 Het K.B. van 27 december 2004 tot vaststelling van de voorschriften van de bewijsvoering alsook de regels van rechtspleging voor de tenuitvoerlegging van artikel 1409, § 1, vierde lid en § 1bis, vierde lid, van het Gerechtelijk Wetboek werd bekrachtigd door art. 2 van de wet van 30 mei 2005 (B.S. 15 juni).
6 Zie ministerieel besluit van 23 november 2006 tot vaststelling van het model van het aangifteformulier voor kind ten laste (B.S. 30 november, tweede uitgave).
7 Met ingang van 1 januari 2017.
8 Art. 1410, § 1, 6° werd opgeheven bij art. 3 van de wet van 27 december 2005.
9 De wijzigingen aangebracht aan artikel 1410, § 4 bij het K.B. van 20 februari 1997 hebben uitwerking met ingang van 1 januari 1997 (K.B. van 20 februari 1997, art. 2).
10 Het K.B. van 20 februari 1997 tot wijziging van artikel 1410, § 4 van het Gerechtelijk Wetboek, in toepassing van de artikelen 2 en 3, § 1, 3° en 4° en § 2 van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de budgettaire voorwaarden tot deelname van België aan de Europese Economische en Monetaire Unie werd bekrachtigd door art. 9, 3° van de wet van 26 juni 1997 (B.S. 28 juni).

Wet van 5 augustus 1968
(Staatsblad 24 augustus)

tot vaststelling van een zeker verband tussen de pensioenstelsels van de openbare sector en die van de privé-sector.

***Gewijzigd bij**: de wetten van 20 juni 1975 (Staatsbl. 3 juli), 11 juni 1976 (Staatsbl. 13 augustus), 15 mei 1984 (Staatsbl. 22 mei), 21 mei 1991 (Staatsbl. 20 juni), 22 februari 1998 (Staatsbl. 3 maart), 25 januari 1999 (monit. 6 februari), 6 mei 2002 (Staatsbl. 30 mei), 3 februari 2003 (Staatsbl. 13 maart), het K.B. van 18 oktober 2004 (Staatsbl. 20 oktober), de wetten van 27 december 2006 (Staatsbl. 28 december), 27 april 2007 (Staatsbl.8 mei), het arrest Grondwettelijk Hof van 24 april 2008 (Staatsbl. 15 mei), de wet van 24 oktober 2011 (Staatsbl. 3 november), het K.B. van 11 december 2013 (Staatsbl. 16 december), de wetten van 12 mei 2014 (Staatsbl. 10 juni) en 18 maart 2016 (30 maart).*

TITEL I. Bepalingen tot het leggen van een verband tussen de pensioenstelsels van de openbare sector en van de privé-sector

HOOFDSTUK I. Overdracht van de pensioenregeling van de particuliere naar die van de openbare sector

Art. 1 Gewijzigd bij de wet van 20 juni 1975, art. 1, aangevuld bij de wet van 22 februari 1998, art. 241 en gewijzigd bij de wetten van 25 januari 1999, art. 221, 3 februari 2003, art. 45, het K.B. van 18 oktober 2004, art. 17, de wetten van 27 december 2006, art. 294, 27 april 2007, art. 52, het arrest Grondwettelijk Hof van 24 april 2008, vervangen bij de wet van 24 oktober 2011, art. 43 en gewijzigd bij de wetten van 12 mei 2014, art. 50 en 18 maart 2016, art. 100.

§ 1. *Gewijzigd bij de wetten van 24 oktober 2011, art. 43 (1), 12 mei 2014, art. 50 en 18 maart 2016, art. 100 (2).*

Indien een werkgever van de overheidssector een werknemer die hij reeds als contractueel personeelslid tewerkstelde, met een vaste benoeming bekleedt, dan is deze werkgever ertoe gehouden de instelling hierover te informeren die het wettelijk pensioenstelsel van de openbare sector beheert dat naar aanleiding van de vaste benoeming van toepassing wordt op het vastbenoemde personeelslid. Deze mededeling dient te gebeuren vóór het einde van de maand volgend op deze waarin de benoeming heeft plaatsgevonden.

Wanneer, naar aanleiding van de in het eerste lid bedoelde vaste benoeming, dienstprestaties die aanleiding hebben gegeven tot onderwerping aan het pensioenstelsel van de werknemers, in aanmerking komen voor de vaststelling van het recht op een rustpensioen ten laste van het Gesolidariseerde pensioenfonds van de provinciale en plaatselijke besturen, dient de informatie bedoeld in het eerste lid aan de instelling die voormeld fonds beheert, te worden meegedeeld zowel wanneer de Federale Pensioendienst instaat voor het administratief beheer van de pensioenen, als wanneer een voorzorginstelling daarvoor instaat.

§ 2. *Gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, art. 50 en vervangen bij de wet van 18 maart 2016, art. 100, 2°.*

In geval van toepassing van paragraaf 1 wordt het stelsel van de werknemerspensioenen ontlast van elke verplichting met betrekking tot de desbetreffende dienstprestaties ten opzichte van de betrokken personen en hun rechthebbenden. De instelling

© FPD – augustus 2023

die het stelsel van de werknemerspensioenen beheert, is er echter toe gehouden de persoonlijke en de werkgeversbijdragen bedoeld in artikel 38, § 2, 1° en § 3, 1° van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers die van toepassing zijn op de datum van iedere uitbetaling van het loon, over te maken aan de instelling die het wettelijk pensioenstelsel van de openbare sector beheert dat naar aanleiding van de vaste benoeming van toepassing wordt op het vastbenoemde personeelslid.

In het geval van de toepassing van paragraaf 1, tweede lid maakt de instelling die het stelsel van de werknemerspensioenen beheert, de bijdragen over aan de aan de instelling die het Gesolidariseerde pensioenfonds van de provinciale en plaatselijke besturen beheert, zowel wanneer de Federale Pensioendienst instaat voor het administratief beheer van de pensioenen, als wanneer een voorzorginstelling daarvoor instaat.

Het in het eerste lid voorziene bedrag van bijdragen wordt door de instelling die het stelsel van de werknemerspensioenen beheert aan de instelling die het wettelijk pensioenstelsel van de openbare sector beheert of aan de instelling die het Gesolidariseerde pensioenfonds van de provinciale en plaatselijke besturen beheert, overgemaakt uiterlijk de laatste dag van de derde maand volgend op de maand waarin de in het paragraaf 1, eerste lid bedoelde mededeling heeft plaatsgevonden. De sancties, verhogingen en verwijlinteresten die zijn voorzien door het rustpensioenstelsel dat van toepassing wordt naar aanleiding van de vaste benoeming van een personeelslid, worden in geval van laattijdige betaling van de bijdragen op dit vastbenoemde personeelslid van toepassing.

Art. 2 *Opgeheven bij de wet van 15 mei 1984, art. 26, 40°.*

Art. 3 De Koning bepaalt welke bestemming aan de krachtens artikel 1 te storten sommen moet worden gegeven en hoe deze eventueel over de verschillende betrokken instellingen worden omgeslagen.

HOOFDSTUK II. Overdracht van de pensioenregeling van de openbare naar die van de particuliere sector

Afdeling I. Bepalingen toepasselijk op de verschillende categorieën van titularissen van een openbaar ambt

Art. 4 *Gewijzigd bij de wetten van 20 juni 1975, art. 2, 1° & 2°, 6 mei 2002, art. 23 (3), 3 februari 2003, art. 46 (3) en K.B.'s van 18 oktober 2004, art. 17 (4) en 11 december 2013, art. 30 (5).*

§ 1. *Gewijzigd bij de wetten van 20 juni 1975, art. 2, 1°, 6 mei 2002, art. 23 (3) en K.B.'s van 18 oktober 2004, art. 17 (4) en 11 december 2013, art. 30 (5).*

Wanneer een personeelslid van de openbare machten, van een instelling van een openbaar nut, van een instelling onderworpen aan de pensioenregeling ingesteld bij het koninklijk besluit nr. 117 van 27 februari 1935, van N.M.B.S. Holding, HR Rail of ieder ander persoon die geroepen is een pensioenstelsel te genieten ten laste van de Openbare Schatkist of ten laste van het Fonds voor de pensioenen van de geïntegreerde politie, met uitzondering van de militairen, zijn rechten op het rustpensioen verliest, wordt hij geacht aan de pensioenregeling voor arbeiders, bedienden, zeelieden of werknemers onderworpen te zijn geweest tijdens de duur van de bezoldigde diensten, aanneembaar voor het rustpensioen in het stelsel waartoe hij heeft behoord.

§ 2. *Gewijzigd bij de wet van 3 februari 2002, art. 46 (3).*

Worden met de bezoldigde diensten gelijkgesteld, de periodes van terbeschikkingstelling met een wachtvergoeding, in zoverre de betrokkene gedurende deze periodes niet onder een ander pensioenstelsel is gevallen, evenals de gevalideerde perioden van loopbaanonderbreking of van vermindering van de arbeidsprestaties.

§ 3. *Gewijzigd bij de wet van 20 juni 1975, art. 2, 2°.*

Met bezoldigde diensten worden gelijkgesteld voor degenen die op 10 mei 1945 in de Oostkantons gedomicilieerd waren en die het voorwerp zijn geweest van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling tot een vrijheidsstraf, waarvan de duur vijf jaar niet overschrijdt, de perioden van inactiviteit welke volgen op een afzetting, een ambtshalve gegeven ontslag of een afdanking. De validatie van die perioden mag niet verder reiken dan de 31e december van het kalenderjaar volgend op het feit, voor zover die perioden zouden zijn beschouwd als perioden tijdens welke er onderbreking van arbeid is geweest ingevolge vergoede onvrijwillige werkloosheid, indien de belanghebbende op dat ogenblik viel onder de pensioenregeling voor arbeiders, bedienden, zeelieden of werknemers.

§ 4. De §§ 1 en 2 worden toegepast op hen die, geen militair zijnde, aan een regeling inzake rustpensioen ten bezware van de Openbare Schatkist onderworpen zijn en wegens het bereiken van de leeftijdsgrens hun ambt moeten neerleggen hoewel zij nog niet het minimum aantal dienstjaren tellen om recht op dat pensioen te hebben.

Het voorgaande lid is niet van toepassing op de personen in dienst op het ogenblik van de bekendmaking van deze wet, behoudens indien zij het aanvragen.

Deze aanvraag moet worden ingediend ten laatste in de loop van de tweede maand die deze voorafgaat gedurende welke de leeftijdsgrens zal worden bereikt.

Afdeling II. Bepalingen toepasselijk op sommige leden van het personeel van het Bestuur in Afrika

Art. 5 *Gewijzigd bij de wet van 20 juni 1975, art. 3.*

§ 1. *Gewijzigd bij de wet van 20 juni 1975, art. 3.*

Wanneer een lid van het personeel van het Bestuur in Afrika de dienst van de kolonie vóór 1 januari 1956 verlaten heeft zonder recht te hebben op het rustpensioen wegens dienstanciënniteit of op het invaliditeitspensioen ten laste van de Koloniale Schatkist, of wanneer het, vóór die datum, opgehouden heeft recht te hebben op het voorlopig invaliditeitspensioen wegens het feit dat de invaliditeitscoëfficiënt op minder dan 10 pct. is teruggebracht, bekomt dat personeelslid, op zijn verzoek, de in het verzekeringsstelsel tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood voor de werknemers van Belgisch-Congo en van Ruanda-Urundi bedoelde uitkeringen voor de duur der bezoldigde diensten of de ermede gelijkgestelde periodes die, in het stelsel waaraan het is onderworpen geweest, aanneembaar zijn inzake rustpensioen.

Heeft een persoon, wiens toestand wordt geregeld door de artikelen 4 of 6 van deze wet of door hoofdstuk II van de wet van 28 juni 1960 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de personen die tijdelijke diensten bij het leger gepresteerd hebben, de hoedanigheid gehad van lid van het personeel van het Bestuur in Afrika en geniet

hij uit dien hoofde een invaliditeitspensioen ten laste van de Koloniale Schatkist, dan wordt hij, op zijn verzoek, beschouwd als onderworpen te zijn geweest aan de pensioenregeling voor arbeiders, bedienden, zeelieden of werknemers gedurende de duur der voor de berekening van dit invaliditeitspensioen in aanmerking genomen diensten, zelfs indien hij zijn ambt in Afrika vóór 1 april 1961 heeft neergelegd.

Zijn nochtans uitgesloten:

1° de diensten die aanleiding hebben gegeven tot het toekennen van compenetratievergoedingen, van als pensioen geldende kapitaalsvergoedingen of van vergoedingen wegens pensioenverlies;

2° de koloniale diensten die voor de berekening van het pensioen in aanmerking zijn genomen in elk ander stelsel waaraan de betrokkene onderworpen is.

De toepassing van deze paragraaf wordt afhankelijk gesteld van de voorafgaande storting, in de Openbare Schatkist, van de afkoopwaarde die het spaartegoed dat, overeenkomstig de statuten van de Verzekeringskas van Belgisch-Congo en van Ruanda-Urundi, aan de betrokkene is uitgekeerd geworden, met aftrek van de aan de bron ingehouden belastingen ten voordele van de Koloniale Schatkist of de Belgisch Openbare Schatkist.

Wanneer op verzoek van de betrokkenen, toepassing wordt gemaakt van het eerste lid, dan wordt de Verzekeringskas voor het gewezen personeel van Afrika ontslagen van iedere toekomstige verplichting jegens haar rechtverkrijgenden, doch is zij ertoe gehouden aan de Openbare Schatkist de voor deze personen gevestigde wiskundige reserve te storten.

§ 2. Voor de toepassing van § 1 moet onder leden van het personeel van het Bestuur in Afrika worden verstaan:

1° de personeelsleden van het Bestuur in Afrika, van de onderwijskaders, van de rechterlijke macht en van de gerechtelijke politie bij de parketten;

2° de officieren en onderofficieren van het actief kader van de weermacht en de reserve-officieren en -onderofficieren van de weermacht, die tussen 10 mei 1940 en 8 mei 1945 werden gemobiliseerd;

3° de magistraten van Belgisch-Congo en van Ruanda-Urundi.

Afdeling III. Bepalingen toepasselijk op militairen

Art. 6 *Gewijzigd bij de wetten 20 juni 1975, art. 4, van 15 mei 1984, art. 73 en 21 mei 1991, art. 43 (6).*

§ 1. *Gewijzigd bij de wetten 20 juni 1975, art. 4 en 15 mei 1984, art. 73.*

Wanneer een militair in het burgerleven terugkeert, wordt hij geacht te zijn onderworpen geweest aan de pensioenregeling voor arbeiders, bedienden, zeelieden of werknemers:

1° tijdens de ganse duur van zijn aanwezigheid onder de wapens van de leeftijd van zestien jaar af, indien hij geen militair pensioen wegens dienstanciënniteit kan bekomen;

2° tijdens de duur van de na oppensioenstelling verstrekte diensten indien deze niet in aanmerking kunnen komen voor de herziening, bedoeld in artikel 76 van de op 11 augustus 1923 gecoördineerde wetten op de militaire pensioenen, gewijzigd bij de wet van 24 april 1958.

De Staat is ontslagen van elke toekomstige verplichting ten opzichte van de militair en zijn rechtverkrijgenden, met uitzondering van die welke voortvloeien uit de eventuele toepassing van artikel 20 van de wet van 7 juli 1964, die onder andere een als pensioen geldende tegemoetkoming ten voordele van sommige gewezen militairen instelt.

§ 2. *Gewijzigd bij de wet 21 mei 1991, art. 43.*

Voor de toepassing van de bepalingen van § 1, wordt geen rekening gehouden met de hierna vermelde periodes:

1° de termijn van actieve dienst en de bij de wetgeving op de militie vastgestelde wederoproepingen;

2° de duur van het behoud onder de wapens bij toepassing van de wetgeving op de militie;

3° de wederoproepingen en de prestaties van korte duur waaraan de reserveofficieren en de reserveonderofficieren met toepassing van hun statuut onderworpen zijn.

Afdeling IV. Bepalingen toepasselijk op de personen op wier weddetoelage de heffing, bedoeld in artikel 5 van de wet van 30 januari 1954 tot regeling van de pensioenen der leden van het personeel der privé-inrichtingen voor het technisch onderwijs, is verricht

Art. 7 Artikelen 4, 10 en 22 zijn van toepassing op de personen op wier weddetoelagen de heffing voorgeschreven bij artikel 5 van de wet van 30 januari 1954 tot regeling van de pensioenen der leden van het personeel der privé-inrichtingen voor technisch onderwijs is verricht, maar die niet het in die wet bepaalde rustpensioen kunnen genieten. Voor hen wordt ambtsneerlegging met verlies van aanspraak op het rustpensioen gelijkgesteld.

De artikelen 11 en 26 zijn van toepassing op de weduwen van de in het eerste lid bedoelden.

Afdeling V. Gemeenschappelijke bepalingen toepasselijk op de personen bedoeld in de afdelingen I, II, III en IV

Art. 8 *Gewijzigd bij de wet van 27 december 2006, art. 295 (7).*

Wanneer de artikelen 4, 5 en 6 worden toegepast, draagt de instelling die belast is met het beheer van de rustpensioenregeling waaraan de belanghebbende onderworpen was, voor de door die artikelen aanneembaar verklaarde diensten en perioden, sommen af waarvan de Koning de wijze van berekening, de tenlasteneming, de bestemming en de aanrekening vaststelt.

Deze overdrachten vinden ten vroegste plaats op het ogenblik dat het pensioen van belanghebbende daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaat.

Art. 9 Wanneer iemand op wie artikel 4 of 5 van toepassing is, wegens het ambt dat hij uitoefent onder een pensioenregeling van de openbare diensten komt te staan, moeten de bij artikel 8 voorgeschreven stortingen niet worden verricht, als de diensten en perioden waarop ze slaan weder in aanmerking komen voor het berekenen van het rustpensioen.

Wanneer een militair op wie artikel 6 van toepassing is, wegens het ambt dat hij uitoefent onder een pensioenregeling van de openbare diensten komt te staan, moeten de bij artikel 8 voorgeschreven stortingen niet worden verricht, als de pensioenregeling van de openbare diensten waaraan hij onderworpen is, de militaire diensten geheel of gedeeltelijk in aanmerking neemt voor de berekening van het pensioen.

Wanneer, in de gevallen bedoeld onder het eerste en het tweede lid, stortingen werden verricht, worden deze terugbetaald aan de overheid die ze ten laste heeft genomen.

Diensten waarvoor geen stortingen moeten worden gedaan en diensten waarvoor stortingen worden terugbetaald, geven geen aanleiding tot toepassing van de artikelen 4, 5 en 6.

Afdeling VI. Bepalingen betreffende de weduwenpensioenen

Art. 10 *Gewijzigd bij de wet van 20 juni 1975, art. 5.*

Wanneer de artikelen 4 of 5, § 1, tweede lid, zijn toegepast en de weduwe in de pensioenregeling van de openbare sector, waarbij haar echtgenoot aangesloten was, een overlevingspensioen verkrijgt, zijn de instellingen die de ingevolge artikel 8 gestorte sommen hebben ontvangen, gehouden de helft daarvan terug te betalen aan de instelling die de weduwenpensioenregeling beheert.

In dat geval worden de diensten, welke tot die terugbetaling aanleiding hebben gegeven, door de pensioenregeling voor arbeiders, bedienden, zeelieden of werknemers in aanmerking genomen voor het vaststellen van de beroepsloopbaan van de overleden echtgenoot, doch zij worden buiten beschouwing gelaten bij de berekening van het rustpensioen dat tot grondslag dient voor de berekening van het overlevingspensioen.

Art. 11 *Gewijzigd bij de wetten van 20 juni 1975, art. 6, 6 mei 2002, art. 24 (3) en K.B.'s van 18 oktober 2004, art. 17 (4) en 11 december 2013, art. 31 (5).*

§ 1. *Gewijzigd bij de wetten van 20 juni 1975, art. 6, 1°, 6 mei 2002, art. 24 en K.B.'s van 18 oktober 2004, art. 17 en 11 december 2013, art. 31.*

Wanneer de weduwe van een personeelslid of van een gewezen personeelslid van de openbare machten, van een instelling van openbaar nut, van een instelling die onderworpen is aan het bij het koninklijk besluit nr. 117 van 27 februari 1935 ingestelde pensioenstelsel, van N.M.B.S. Holding, HR Rail of van enig andere persoon die geroepen is geweest een pensioenstelsel te genieten ten laste van de Openbare Schatkist of ten laste van het Fonds voor de pensioenen van de geïntegreerde politie, met uitzondering van militairen, geen weduwenpensioen kan bekomen in het stelsel waaraan haar echtgenoot onderworpen is geweest, wordt deze laatste geacht aangesloten te zijn geweest, wordt deze laatste geacht aangesloten te zijn geweest bij de pensioenregeling voor arbeiders, bedienden, zeelieden of werknemers, tijdens de duur van de in artikel 4, §§ 1, 2 en 3, bepaalde diensten en periodes.

§ 2. *Gewijzigd bij de wet van 20 juni 1975, art. 6, 2°.*

Wanneer de weduwe van een in artikel 5, § 2, bedoeld lid van het personeel van het Bestuur in Afrika geen overlevingsrente kan bekomen ten laste van de Verzekeringskas van Belgisch-Congo en van Ruanda-Urundi, van de Pensioens- en Gezinstoelagenkas voor de werknemers van Belgisch-Congo en van Ruanda-Urundi, of (van de pensioenregeling voor arbeiders, bedienden, zeelieden of werknemers), uit hoofde van de bezoldigde diensten, die door haar echtgenoot bij het Bestuur in Afrika werden verstrekt, en uit hoofde van de ermede gelijkgestelde periodes, bekomt zij, op haar verzoek, de in het stelsel van de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood voor de werknemers van Belgisch-Congo en van Ruanda-Urundi bedoelde uitkeringen voor de duur van voormelde diensten.

De toepassing van deze paragraaf wordt afhankelijk gesteld van de voorafgaande storting, in de Openbare Schatkist, van de afkoopwaarde die, of het spaartegoed dat, overeenkomstig de statuten van de Verzekeringskas van Belgisch Congo en van Ruanda-Urundi, met aftrek van de aan de bron ingehouden belastingen ten voordele van de Koloniale Schatkist of de Belgische Openbare Schatkist, aan de echtgenoot is uitgekeerd geworden.

§ 3. In de gevallen, vermeld in de §§ 1 en 2, stort de instelling die belast is met het beheer van het stelsel der rustpensioenen waaraan het personeelslid onderworpen was, de helft van de in artikel 8 bedoelde sommen.

Art. 12 *Gewijzigd bij de wet van 20 juni 1975, art. 7.*

Wanneer de weduwe van een militair of van een gewezen militair geen weduwenpensioen kan bekomen uit hoofde van de diensten die door haar echtgenoot worden gepresteerd, wordt deze laatste geacht tijdens de duur van deze diensten en in de mate dat zij door artikel 6 worden aangenomen (aan de pensioenregeling voor arbeiders, bedienden, zeelieden of werknemers) onderworpen te zijn geweest.

In dat geval stort de overheid die belast is met het beheer van het stelsel der militaire overlevingspensioenen, de helft van de in artikel 8 bedoelde sommen.

Afdeling VII. Reglementaire maatregelen

Art. 13 § 1. De Koning kan alle bepalingen van titel I van deze wet of een gedeelte ervan uitbreiden tot personen, die aan andere pensioenregeling onderworpen zijn dan die beoogd door deze titel.(8)

Indien nodig bepaalt hij bijzondere toepassingsmodaliteiten.

§ 2. De Koning bepaalt wie voor de toepassing van de artikelen 4, 5, 6, 11 en 12, als arbeider, bediende of zeeman is aan te merken.

HOOFDSTUK III. Termijnen

Art. 14 De Koning bepaalt binnen welke termijn de stortingen als voorgeschreven in de artikelen 1, 8, 11 en 12 moeten gedaan zijn.

HOOFDSTUK IV. Overgangsregelingen

Afdeling I. Overgangsmaatregelen voor de toepassing van hoofdstuk I

Art. 15 *Gewijzigd bij de wet van 20 juni 1975, art. 8.*

Artikelen 1 en 2 zijn van toepassing wanneer de erin beoogde diensten zijn verstrekt geworden of aanneembaar zijn geworden vóór de datum waarop deze wet uitwerking heeft.

Wanneer de diensten vóór 1 april 1961 aanneembaar zijn geworden en aanleiding hebben gegeven tot storting, aan de instellingen die de rustpensioenregeling of die welke de weduwenpensioenregeling beheren van de openbare overheidssector, van de wiskundige reserves van de bij artikel 1, 1° en 2° bedoelde renten, worden de overdrachten geacht ter uitvoering van deze wet te zijn verricht. In dat geval stelt de Koning vast onder welke voorwaarden sommen blijven over te dragen overeenkomstig artikel 1, 1° en 2°, evenals de wijze van hun berekening.

Art. 16 Wanneer iemand, doordat hij aan de pensioen -regeling voor arbeiders, bedienden of zeelieden onderworpen was, uitkeringen heeft ontvangen die ingingen vóór de datum waarop deze wet uitwerking krijgt, wordt artikel 1 alleen op zijn verzoek toegepast. Dat verzoek moet binnen de door de Koning te bepalen termijn ingediend zijn.

Art. 17 *Gewijzigd bij de wet van 20 juni 1975, art. 9.*

Artikel 1 wordt niet toegepast wanneer het zou voor gevolg hebben nadeel te berokkenen aan de weduwen die, uit hoofde van de aansluiting van hun overleden echtgenoot aan het pensioenstelsel van de arbeiders, de bedienden of de zeelieden, uitkeringen hebben bekomen die een aanvang hebben genomen vóór de datum waarop deze wet uitwerking heeft, of aan de weduwen wier echtgenoot overleden is vóór het verstrijken van de termijn beoogd bij artikel 16, zonder de bij hetzelfde artikel voorziene aanvraag te hebben gedaan.

De toepassing van artikel 1 wordt geacht de weduwe geen nadeel te berokkenen wanneer zij haar, op de aanvangsdatum van haar overlevingspensioen in de regeling der openbare diensten, en ten vroegste op de datum van de bekendmaking van deze wet, voordelen bezorgt, gelijk aan of groter dan de uitkeringen, die haar de pensioenregeling voor arbeiders, bedienden, zeelieden of werknemers waarborgt voor de in artikel 1 beoogde diensten.

Art. 18 Artikel 1 is niet van toepassing op de personen door de wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere instellingen van openbaar nut alsmede van hun rechthebbenden, indien deze personen of hun rechthebbenden tot het genot van het rust- of overlevingspensioen of van de ouderdoms- of overlevingsrente waren toegelaten op het ogenblik van de bekendmaking van deze wet of op de data, vastgesteld door de koninklijke besluiten getroffen in uitvoering van artikel 1 van voormelde wet van 28 april 1958, indien deze data later zijn dan de bekendmaking van deze wet.

Art. 19 *Gewijzigd bij de wet van 20 juni 1975, art. 10, § 1 en § 2.*

Artikel 1 is niet van toepassing op de personen wier pensioensysteem is vastgesteld door de wet van 30 januari 1954 tot regeling van de pensioenen der leden van het personeel der privé-inrichtingen voor technisch onderwijs indien deze personen of hun rechtverkrijgenden het voordeel van het rust- of overlevingspensioen wegens

een tewerkstelling uitgeoefend als arbeider of bediende op het ogenblik van de bekendmaking van deze wet hadden bekomen.

Indien de betrokkenen op het ogenblik van de bekendmaking van deze wet (het voordeel hadden bekomen van de ouderdoms- of weduwenrente), is de toepassing van de artikelen 1 en 15 afhankelijk van het indienen van een aanvraag binnen de door de Koning vastgestelde termijn.

Art. 20 *Gewijzigd bij de wet van 20 juni 1975, art. 11.*

De Koning stelt regelen vast, aan de hand waarvan de te storten sommen kunnen worden bepaald als het wegens het ontbreken van enig bestuursarchief niet mogelijk is het juiste bedrag van de ingevolge artikel 1, 4° over te dragen bijdragen te berekenen.

Hij kan in dat geval forfaitaire bedragen vaststellen.

Hij stelt bijzondere regelen vast voor de toepassing van artikel 1 ingeval de belanghebbende uitkeringen uit de pensioenregeling voor arbeiders, bedienden, zeelieden of werknemers hebben genoten. Die bijzondere toepassingsregelen kunnen van artikel 1 afwijken.

Art. 21 *Opgeheven bij de wet van 3 februari 2003, art. 85, 10° (3).*

Afdeling II. Overgangsmaatregelen voor de toepassing van hoofdstuk II

Art. 22-24 *Opgeheven bij de wet van 3 februari 2003, art. 85, 10° (3).*

Art. 25 *Gewijzigd bij de wetten van 20 juni 1975, art. 5, 11 juni 1976, art. 6 en 15 mei 1984, art. 25 en 26.*

§ 1. *Opgeheven bij de wet van 15 mei 1984, art. 26, 40°.*

§ 2. *Gewijzigd bij de wetten van 20 juni 1975, art. 5 en 15 mei 1984, art. 25, 8°.*

Wanneer de weduwe een overlevingspensioen verkrijgt in de pensioenregeling van de openbare sector, waarbij haar echtgenoot aangesloten was, zijn de instellingen die de ingevolge artikel 8 gestorte sommen hebben ontvangen, gehouden de helft daarvan terug te betalen aan de instelling die de weduwenpensioenregeling beheert.

In dat geval worden de diensten, welke tot die terugbetaling aanleiding hebben gegeven, door de pensioenregeling voor arbeiders, bedienden, zeelieden of werknemers in aanmerking genomen voor het vaststellen van de beroepsloopbaan van de overleden echtgenoot, doch zij worden buiten de beschouwing van de overleden echtgenoot, doch zij worden buiten beschouwing gelaten bij de berekening van het rustpensioen dat tot grondslag dient voor de berekening van het overlevingspensioen.

§ 3. Wanneer de militair die in het burgerleven is teruggekeerd vóór de eerste dag van de maand na die van bekendmaking van deze wet, geen vijftien jaar aanneembare diensten telt, blijft de Staat van iedere toekomstige verplichting jegens de rechtverkrijgenden ontslagen, doch is hij gehouden tot terugbetaling van de vrijwillige bijdragen, eventueel gestort met het oog op het valideren van de diensten of de periodes welke tot de bij artikel 8 voorgeschreven storting geen aanleiding geven.

Art. 26-28 *Opgeheven bij de wet van 3 februari 2003, art. 85, 10° (3).*

TITEL II. Bepalingen houdende wijzigingen van zekere wetten op de pensioenen

Art. 29-31 *Wijzigingsbepalingen.*

Art. 32 § 1. *Wijzigingsbepaling.*

§ 2. De Koning brengt in de statuten van de Rijkswerkliedenkas de wijzigingen aan die overeenstemmen met die welke dit artikel in het koninklijk besluit nr. 254 van 12 maart 1936 heeft ingevoerd.

Art. 33-35 *Wijzigingsbepalingen.*

TITEL III. Slot- en opheffingsbepalingen

Art. 36 *Opgeheven bij de wet van 3 februari 2003, art. 85, 10° (3).*

Art. 37 *Gewijzigd bij de wet van 20 juni 1975, art. 13*

§ 1. *Gewijzigd bij de wet van 20 juni 1975, art. 13, § 1.*

Het tweede lid van artikel 10bis en artikel 10ter, in de wet van 25 april 1933, betreffende de pensioenregeling van het gemeentepersoneel, ingevoegd door de artikelen 3 en 4 van de wet van 20 mei 1949, waarbij de toepassing van het stelsel der maatschappelijke zekerheid wordt uitgebreid tot sommige arbeiders door de openbare besturen te werk gesteld worden ingetrokken.

De overdrachten verricht ter uitvoering van die bepalingen worden nochtans geacht gedaan te zijn overeenkomstig deze wet.

§ 2. Artikel 17, derde lid, van de wet van 30 januari 1954, tot regeling van de pensioenen der leden van het personeel der privé-inrichtingen voor technisch onderwijs, wordt ingetrokken. Overdrachten met toepassing van die bepaling verricht, worden evenwel geacht in overeenstemming met deze wet te zijn geschied.

§ 3. Artikel 6 en artikel 7, § 1, eerste lid, en § 2, van de wet van 28 juni 1960 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de personen die bij het leger tijdelijke diensten hebben volbracht, worden op de datum van de bekendmaking van deze wet opgeheven.

Artikel 7. § 1, tweede lid, en § 3, van dezelfde wet wordt ingetrokken en, met uitwerking op 1 januari 1955, vervangen door artikel 9, tweede, derde en vierde lid, en artikel 25 van deze wet. Stortingen verricht met toepassing van artikel 7, § 1, van de wet van 28 juni 1960, worden daartoe geacht overeenkomstig artikel 8 van deze wet te zijn geschied.

§ 4. Het koninklijk besluit van 10 maart 1961, genomen in uitvoering van artikel 24 van de wet van 21 mei 1955 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor arbeiders, gewijzigd bij de wet van 1 augustus 1957, wordt ingetrokken. Evenwel worden de overdrachten die bij toepassing van dat koninklijk besluit werden uitgevoerd, als gedaan overeenkomstig deze wet aangezien.

§ 5. Artikel 6 van de wet van 31 juli 1963 betreffende het pensioen der leden van het personeel van de diensten voor scholen beroepsoriëntering en van de psycho-medisch-sociale centra, die een weddetoelage van het Rijk ontvangen, wordt ingetrokken.

Overdrachten met toepassing van die bepaling verricht, worden evenwel geacht in overeenstemming met deze wet te zijn geschied.

§ 6. *Gewijzigd bij de wet van 20 juni 1975, art. 13, § 2.*

Artikel 30 van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers wordt opgeheven.

Het koninklijk besluit van 19 februari 1968 tot uitvoering van artikel 30 van het genoemd koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 wordt ingetrokken. De stortingen die verricht werden overeenkomstig dit koninklijk besluit worden nochtans geacht verricht geweest te zijn overeenkomstig de artikelen 8, 11, § 3, en 12, tweede lid, van deze wet.

Art. 38 De door artikel 32 aangebrachte wijzigingen aan het koninklijk besluit nr. 254 van 12 maart 1936 hebben geen uitwerking ten opzichte van de rechtverkrijgenden van de vóór de datum van de bekendmaking van deze wet ontslagnemende, ontslagen, afgedankte of afgezette personeelsleden.

Art. 39 Deze wet heeft uitwerking op 1 april 1961, met uitzondering van artikel 4, § 4, artikel 6 en de artikelen 29 tot 35, die in werking treden de dag waarop de wet in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

---

1 Inwerkingtreding: 01-01-2012.
2 Inwerkingtreding: 01-04-2016.
3 Inwerkingtreding: 01-01-2003.
4 Inwerkingtreding: 01-01-2005.
5 Inwerkingtreding: 01-01-2014.
6 Inwerkingtreding: 12-09-1987.
7 Inwerkingtreding: 07-01-2007.
8 De bepalingen van de wet van 5 augustus 1968 worden uitgebreid tot de Vlaamse Radio- en Televisieomroep met uitwerking op 1 april 2004 (K.B. 29 juni 2007 – B.S. 20 juli, tweede uitgave).

Wet van 1 april 1969
(Staatsblad 29 april)

tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden.

***Gewijzigd bij**: o.a. K.B. van 22 december 1969 (Staatsbl. 4 februari 1970), de wet van 5 juni 1970 (Staatsbl. 30 juni), K.B. van 17 juni 1971 (Staatsbl. 30 juni), wet van 27 juli 1971 (Staatsbl. 11 augustus), K.B. van 8 november 1971 (Staatsbl. 7 maart 1972), de wet van 6 juli 1973 (Staatsbl. 14 juli), K.B. van 22 december 1975 (Staatsbl. 30 december), de wet van 5 januari 1976 (Staatsbl. 6 januari), K.B.'s van 16 juli 1986 (Staatsbl. 30 juli), 15 februari 1990 (Staatsbl. 9 maart), de wetten van 29 december 1990 (Staatsbl. 9 januari 1991), 20 juli 1991 (Staatsbl. 1 augustus), 30 december 1992 (Staatsbl. 9 januari 1993), K.B.'s van 20 december 1993 (Staatsbl. 13 januari 1994), 23 december 1996 (Staatsbl. 17 januari 1997), de wet van 25 januari 1999 (Staatsbl. 6 februari), K.B. van 11 december 2001 (Staatsbl. 22 december), 18 oktober 2004 (Staatsbl. 20 oktober), de wet van 3 juli 2005 (Staatsbl. 29 augustus), K.B. van 11 december 2013 (Staatsbl. 16 december) en de wetten van 18 maart 2016 (Staatsbl. 30 maart), 11 juli 2018 (Staatsbl. 20 juli) en 1 maart 2019 (Staatsbl. 11 april).*

HOOFDSTUK I. Gerechtigden

Art. 1 *Gewijzigd bij de wet van 20 juli 1991, art. 43 (1), K.B. van 23 december 1996, art. 1 (2) en de wet van 27 december 2006, art. 302 (3).*

§ 1. Een gewaarborgd inkomen wordt verzekerd aan de mannen en vrouwen die ten minste vijfenzestig jaar oud zijn en die aan de door deze wet gestelde voorwaarden voldoen.

§ 2. De gerechtigde moet zijn werkelijke verblijfplaats in België hebben en tot één van de volgende categorieën van personen behoren:

1° de personen die Belg zijn;

2° de personen die onder de toepassing vallen van de Verordening E.E.G. nr. 1408/71 van 14 juni 1971 van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen;

3° de staatlozen die onder de toepassing vallen van het Verdrag betreffende de status van staatlozen, ondertekend te New-York op 28 september 1954 en goedgekeurd door de wet van 12 mei 1960;

4° de vluchtelingen bedoeld in artikel 49 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

5° de onderdanen van een land waarmee België terzake een wederkerigheidsovereenkomst afgesloten heeft of het bestaan van een feitelijke wederkerigheid erkend heeft;

6° de personen van buitenlandse nationaliteit op voorwaarde dat ten gunste van deze laatsten een recht op een rust- of overlevingspensioen van werknemer of zelfstandige in België werd geopend.

© FPD – augustus 2023

Voor de toepassing van deze wet wordt de persoon met onbepaalde nationaliteit gelijkgesteld met de staatloze.

De Koning kan, bij in Ministerraad overlegd besluit, de toepassing van deze wet, onder de door Hem bepaalde voorwaarden, uitbreiden tot andere categorieën van personen dan deze bedoeld in het eerste lid, die hun werkelijke verblijfplaats in België hebben.

De Koning bepaalt, bij in Ministerraad overlegd besluit, wat voor de toepassing van deze wet onder werkelijke verblijfplaats moet worden verstaan.

De koning bepaalt de voorwaarden en andere regelen waarbij de gemeenten, of de Federale Pensioendienst, het verblijf op het grondgebied van België van de gerechtigden op een gewaarborgd inkomen voor bejaarden, vaststellen.

HOOFDSTUK II. Bedrag van het gewaarborgd inkomen

Art. 2 *Gewijzigd bij de wetten van 6 juli 1973, art. 11, 20 juli 1991, art. 65 (4) en K.B. van 11 december 2001, art. 6 (5)*

§ 1. Het jaarbedrag van het gewaarborgd inkomen beloopt 6 644,61 EUR. Dit bedrag wordt op 8 859,32 EUR gebracht wanneer de aanvrager gehuwd en niet van tafel en bed gescheiden is. Het beloopt eveneens 8 859,32 EUR in geval van feitelijke scheiding van niet meer dan tien jaar en voor zover een deel van het gewaarborgd inkomen aan de feitelijk gescheiden echtgenoot van de aanvrager wordt toegekend.

Ingeval van toekenning van het in het tweede lid vermelde bedrag aan een van de echtgenoten, kan in hoofde van de andere echtgenoot geen gewaarborgd inkomen worden toegekend of betaald.

De Koning bepaalt wat onder feitelijke scheiding wordt verstaan.

§ 2. De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de in § 1 bedoelde bedragen verhogen. Deze verhoging kan verschillen naargelang de categorieën van rechthebbenden die de Koning, bij een in Ministerraad overlegd besluit, bepaalt.

§ 3. De in § 1, tweede lid, bedoelde verhoging wordt toegekend wanneer de aanvrager of zijn echtgenoot een invaliditeitspercentage krijgt toegewezen van minstens 65 pct. onder de voorwaarden inzake medische waardering vastgesteld door de wetgeving betreffende het toekennen van tegemoetkoming aan de minder-validen.

Deze verhoging kan aan de aanvrager en aan zijn echtgenoot worden toegekend indien ieder van hen aan de door het eerste lid vastgestelde voorwaarden voldoet.

Art. 3 *Gewijzigd bij K.B.'s van 8 november 1971, art. 54 en 11 december 2001 (5).*

De bij artikel 2 bedoelde bedragen veranderen overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

Die bedragen zijn gekoppeld aan het indexcijfer 103,14 (basis 1996 = 100) der consumptieprijzen.

HOOFDSTUK III. Invloed van de bestaansmiddelen

Art. 4 § 1. *Gewijzigd bij K.B.'s van 22 december 1969, art. 1, 17 juni 1971, art. 2, art. 19 en art. 20 en de wetten van 29 december 1990, art. 193 (6), 20 juli 1991, art. 66 (4), 3 juli 2005, art. 18 (7) en 1 maart 2019, art. 10 (8).*

§ 1. Het gewaarborgd inkomen kan enkel worden toegekend na het onderzoek naar de bestaansmiddelen.

Onverminderd de toepassing van het bepaalde in § 2 en in artikel 10, komen in aanmerking alle bestaansmiddelen, van welke aard en oorsprong ook, waarover de aanvrager en zijn echtgenoot beschikken.

In geval van scheiding van tafel en bed en van feitelijke scheiding van meer dan tien jaar wordt voor elk van de echtgenoten uitsluitend met hun eigen bestaansmiddelen rekening gehouden.

De Koning bepaalt bij in Ministerraad overlegd besluit de waarde waarop de voordelen in natura in aanmerking worden genomen.

Het bedrag dat wegens het genot van voordelen in natura in aanmerking wordt genomen, wordt verminderd met die andere inkomsten, waarvoor de aanvrager bewijst dat hij ze aanwendt ter betaling van deze voordelen.

§ 2. Bij het berekenen van de bestaansmiddelen wordt geen rekening gehouden met:

1° de gezinsbijslag, waarop de aanvrager aanspraak kan maken te voordele van de kinderen krachtens de kinderbijslagregeling voor werknemers en krachtens de kinderbijslagregeling voor zelfstandigen;

2° de uitkeringen die verband houden met openbare of private bijstand;

3° de onderhoudsgelden tussen ascendenten en descendenten;

4° de renten verkregen ingevolge stortingen als vrijwillig verzekerde verricht overeenkomstig de bij besluit van de Regent van 12 september 1946 samengeordende wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood of de pensioenen verkregen overeenkomstig de wet van 12 februari 1963 betreffende de inrichting van een ouderdoms- en overlevingspensioenregeling ten behoeve van de vrijwillig verzekerden; de renten bedoeld in artikel 36 van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

De voorwaarden tot vrijstelling en de vrijgestelde bedragen van voornoemde renten worden door de Koning bepaald.

5° de frontstrepen- en gevangenschapsrenten alsmede de renten verbonden aan een nationale orde op grond van een oorlogsfeit.

6° de tegemoetkomingen uitbetaald in het raam van de wetten betreffende de gebrekkigen en verminkten, gecoördineerd bij koninklijk besluit van 3 februari 1961, en

van de wet van 27 juni 1969 betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan de minder-validen.

7° de tegemoetkomingen uitbetaald in het raam van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten.

8° de verwarmingstoelage toegekend aan bepaalde rechthebbenden op een pensioen ten laste van de werknemersregeling.

9° de kostenvergoedingen die ontvangen zijn in het kader van het vrijwilligerswerk als bedoeld in artikel 10 van de wet van 3 juli 2005 betreffende de rechten van de vrijwilligers.

Art. 5 *Gewijzigd bij K.B. van 17 juni 1971, art. 3, art. 19 en art. 20 en K.B. van 22 december 1975, art. 2.*

§ 1. Bij de berekening van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met het niet buiten rekening gesteld gedeelte van het kadastraal inkomen van de onroerende goederen waarvan de aanvrager of zijn echtgenoot of de echtgenoten samen de volle eigendom of het vruchtgebruik hebben, vermenigvuldigd met een coëfficiënt.

De Koning stelt het buiten rekening gesteld gedeelte van het kadastraal inkomen en de coëfficiënt vast.

Bij de vaststelling van bedoeld buiten rekening gesteld gedeelte van het kadastraal inkomen en van bedoelde coëfficiënt, kan de Koning rekening houden met de familiale lasten van de aanvrager, met de plaats waar de goederen gelegen zijn, alsook met de aard van deze goederen.

§ 2. De Koning stelt de nadere regels voor de toepassing van dit artikel vast wanneer de aanvrager of zijn echtgenoot eigenaar of vruchtgebruiker in onverdeeldheid zijn.

Hij bepaalt in welke gevallen, onder welke voorwaarden en in welke mate het kadastraal inkomen van een onroerend goed, dat met een hypotheek bezwaard is of mits betaling van een lijfrente werd verworven, voor een minder bedrag in rekening wordt gebracht.

§ 3. De Koning bepaalt de regels volgens welke voor de vaststelling van de bestaansmiddelen rekening wordt gehouden met de in den vreemde gelegen onroerende goederen.

Art. 6 De Koning bepaalt de regels volgens welke het al dan niet belegd roerend kapitaal voor de vaststelling van de bestaansmiddelen in rekening wordt gebracht.

Art. 7 *Gewijzigd bij de wet van 20 juli 1991, art. 67 (1) en K.B. van 20 december 1993, art. 1 (1).*

§ 1. Wanneer de aanvrager of zijn echtgenoot roerende of onroerende goederen om niet of onder bezwarende titel hebben afgestaan in de loop van de tien jaren vóór de datum waarop de aanvraag om gewaarborgd inkomen uitwerking heeft, wordt een inkomen in rekening gebracht dat forfaitair door de Koning vastgesteld wordt op basis van de verkoopwaarde van de goederen op het tijdstip van de afstand.

De Koning bepaalt op welke wijze de verkoopwaarde van de afgestane goederen wordt berekend wanneer de aanvrager of zijn echtgenote niet de volle eigendom ervan hebben afgestaan.

De Koning bepaalt eveneens onder welke voorwaarden aftrek mag worden toegepast op de verkoopwaarden van de afgestane goederen.

Voor de toepassing van dit artikel bepaalt de Koning forfaitair en volgens de landbouwstreken de verkoopwaarde van de goederen die de bedrijfskleding van een landbouwbedrijf zijn.

De bepalingen van dit artikel zijn niet van toepassing op de opbrengst van de afstand van het woonhuis van de aanvrager of van zijn echtgenoot, die geen ander bebouwd onroerend goed bezitten, in zover die opbrengst geheel of gedeeltelijk nog in het in aanmerking genomen vermogen wordt teruggevonden. Op die opbrengst zijn de bepalingen van artikel 4, § 1, tweede lid, en naargelang van het geval, de bepalingen van artikel 5 of 6 van toepassing.

Voor de toepassing van het vorige lid, wordt als woonhuis van de aanvrager of van zijn echtgenoot beschouwd het enige hun toebehorende binnenschip, als bedoeld in artikel 271, eerste lid, van Boek II van het Wetboek van Koophandel, dat hen op duurzame wijze tot woning dient.

§ 2. Wanneer een roerend of onroerend goed tegen lijfrente is afgestaan, wordt een bedrag in rekening gebracht dat gedurende de eerste tien jaren die volgen op een afstand, berekend wordt overeenkomstig de bepalingen van § 1, eerste tot vierde lid; dit bedrag mag nochtans niet lager zijn dan het bedrag van de lijfrente. Nadien is dit bedrag gelijk aan het bedrag van de lijfrente.

Wanneer de lijfrente bij een erkend verzekeringsinstelling gevestigd is tegen betaling van een enige premie of van periodieke premies, wordt een bedrag in rekening gebracht dat gedurende de eerste tien jaren die volgen op de datum waarop de lijfrente ingaat, overeenkomstig artikel 6, forfaitair berekend wordt op het kapitaal dat de prijs van de lijfrente op die datum is; dit bedrag mag nochtans niet lager zijn dan het bedrag van de lijfrente. Nadien is dit bedrag gelijk aan het bedrag van de lijfrente.

§ 3. De bepalingen van § 1 zijn niet toepasselijk op het goed dat na toekenning van het gewaarborgd inkomen werd onteigend ten algemenen nutte. Het voor dat goed aangerekend inkomen blijft ongewijzigd gedurende de eerste tien jaren na de onteigening.

Na die termijn wordt de opbrengst van de onteigening die nog in het in aanmerking genomen vermogen wordt teruggevonden, in rekening gebracht, naar gelang van het geval, overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 5 of 6, zonder dat het aldus bekomen bedrag het inkomen bedoeld in vorig lid mag te boven gaan.

De Koning bepaalt de afstanden die voor de toepassing van dit artikel met een onteigening ten algemenen nutte worden gelijkgesteld.

Art. 8 Het bedrag van het gewaarborgd inkomen, vastgesteld overeenkomstig de artikelen 2 en 3, wordt verminderd met het gedeelte van de bestaansmiddelen dat een door de Koning bij in Ministerraad overlegd besluit te bepalen bedrag te boven gaat. Dit bedrag kan verschillen naar gelang de aanvrager al dan niet gezinshoofd is.

De Koning bepaalt wat moet verstaan worden onder het begrip "gezinshoofd".

Art. 9 Ten einde de invloed van de bestaansmiddelen op de vaststelling van het gewaarborgd inkomen te verminderen, kan de Koning bij in Ministerraad overlegd besluit de bepalingen van de artikelen 4 tot 7 wijzigen.

Art. 10 *Gewijzigd bij de wet van 20 juli 1991, art. 68 (4) en K.B.'s van 18 oktober 2004, art. 18 (9) en 11 december 2013, art. 32 (10).*

Het bedrag van het gewaarborgd inkomen wordt verminderd met de rust- en overlevingspensioen en met alle andere voordelen die aan de aanvrager of zijn echtgenoot werden verleend hetzij met toepassing van een Belgische verplichte pensioenregeling ingesteld bij of krachtens een wet, met inbegrip van de onvoorwaardelijke pensioenen toegekend krachtens artikel 37 van het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen, een provinciaal reglement of door N.M.B.S. Holding of HR Rail, hetzij met toepassing van een buitenlandse verplichte pensioenregeling, hetzij bij wijze van vergoedingen, bijslagen of pensioenen welke tot herstel of als schadeloosstelling aan oorlogsslachtoffers of hun rechtverkrijgenden worden toegekend. Bij in Ministerraad overlegd besluit kan de Koning evenwel voorschrijven dat de pensioenen evenals andere voordelen die Hij aanwijst, niet van het gewaarborgd inkomen zullen worden afgetrokken, in de mate die Hij bepaalt.

Het totale bedrag van de in het eerste lid bedoelde voordelen wordt verminderd met het bedrag van het bij een rechterlijke beslissing vastgestelde en effectief betaalde onderhoudsgeld in geval van echtscheiding of scheiding van tafel en bed.

Voor de toepassing van dit artikel wordt bovendien alleen rekening gehouden met het werkelijk uitgekeerde bedrag. De Koning kan evenwel bepalen in welke gevallen een vermindering of schorsing, welke een pensioen of voordeel heeft ondergaan, voor de toepassing van dit artikel niet in aanmerking wordt genomen.

HOOFDSTUK IV. Aanvraag om gewaarborgd inkomen

Art. 11 *Gewijzigd bij de wet van 20 juli 1991, art. 69 (4) en K.B. van 23 december 1996, art. 15 (2).*

§ 1. Het gewaarborgd inkomen wordt toegekend op aanvraag van de betrokkene.

Een nieuwe aanvraag mag worden ingediend wanneer zich volgens de aanvrager wijzigingen voordoen welke de toekenning of verhoging van het gewaarborgd inkomen rechtvaardigen.

De gerechtigde moet aangifte doen zodra nieuwe gegevens het bedrag van de in aanmerking te nemen bestaansmiddelen kunnen doen verhogen.

De Koning bepaalt de inlichtingen die in de aanvraag of de aangifte moeten worden verstrekt alsmede de wijze waarop deze worden ingediend.

§ 2. De toekenning van het gewaarborgd inkomen heeft uitwerking vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de datum waarop de aanvraag is ingediend en ten vroegste vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de vijfenzestigste verjaardag.

De aanvraag, ingediend door de langstlevende echtgenoot binnen het jaar na het overlijden van de echtgenoot wordt geacht ingediend te zijn op de dag van het overlijden.

§ 3. De pensioenaanvraag ingediend als werknemer of als zelfstandige, door een persoon die voldoet aan de leeftijdsvoorwaarden vereist om het gewaarborgd inkomen te bekomen, geldt als aanvraag voor het gewaarborgd inkomen tenzij blijkt dat de voordelen bedoeld in artikel 10 van deze wet, de toekenning van het gewaarborgd inkomen verhinderen.

Onder de voorwaarden als bepaald in het vorig lid geldt als aanvraag om gewaarborgd inkomen, de aanvraag om een tegemoetkoming krachtens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten indien deze is ingediend door een persoon die aan de vereiste leeftijdsvoorwaarden voldoet om het gewaarborgd inkomen te bekomen.

Voor de gerechtigden op een pensioen als werknemer of als zelfstandige dat is ingegaan vóór 1 januari 1976 gebeurt het onderzoek van ambtswege tenzij blijkt dat de voordelen bedoeld bij artikel 10 van deze wet, de toekenning van het gewaarborgd inkomen verhinderen. De Koning bepaalt de uitvoeringsmodaliteiten en stelt de datum van inwerkingtreding van dit lid vast.

Art. 12 *Gewijzigd bij de wet van 5 januari 1976, art. 117 en de wetten van 15 februari 1990, art. 1 (11), 18 maart 2016, art. 101 (12) en 11 juli 2018, art. 127 (13).*

De bestaansmiddelen worden geschat op grond van de aangifte van de aanvrager.

De inlichtingen worden nagezien en eventueel verbeterd door de Federale Pensioendienst. Bij het onderzoek van elke aanvraag worden de inlichtingen die het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Fiscaliteit of het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie op aanvraag van de Dienst verstrekt, in aanmerking genomen.

Het gewaarborgd inkomen mag echter zonder verder onderzoek geweigerd worden als voldoende elementen voorhanden zijn waaruit duidelijk blijkt dat de aanvrager niet de voorwaarden vervult om het gewaarborgd inkomen te bekomen.

De gemachtigde ambtenaren hebben in de uitoefening van hun controleopdracht vrije toegang tot alle lokalen en werkplaatsen van welke aard ook, behalve tot de woonruimte.

De Koning bepaalt de inlichtingen en documenten welke de openbare besturen, instellingen en particulieren aan de gemachtigde ambtenaren moeten verstrekken.

Art. 13 Indien de aanvrager verzuimt bestaansmiddelen aan te geven waarvan het hij het bestaan kent, kan het gewaarborgd inkomen geweigerd of de uitbetaling ervan geschorst worden voor een periode van zes maanden of in geval van herhaling binnen een termijn van drie jaar na het vorig verzuim, voor twaalf maanden.

Wanneer de betrokkene met bedrieglijk opzet heeft gehandeld, wordt de duur van de schorsing verdubbeld.

Geen sanctie kan nog worden uitgesproken na verloop van twee jaar sedert de dag waarop het verzuim werd begaan. Geen sanctie kan nog worden toegepast na

verloop van een tijdspanne van twee jaar sedert de dag waarop de sanctie definitief is geworden.

Art. 14 *Gewijzigd bij de wetten van 20 juli 1991, art 70 (4) en 18 maart 2016, art. 101 (12).*

§ 1. De Federale Pensioendienst beslist over de aanvraag om gewaarborgd inkomen. De Koning bepaalt in welke gevallen het toegekende gewaarborgd inkomen ambtshalve wordt herzien en bepaalt de ingangsdatum van de ambtshalve genomen beslissing alsmede de datum waarop zij uitwerking heeft.

§ 2. In geval van overlijden van de gerechtigde of van zijn echtgenoot en onverminderd de toepassing van artikel 11 van de wet, stelt de Federale Pensioendienst de rechten ambtshalve vast welke de overlevende echtgenoot op het gewaarborgd inkomen kan doen gelden. Hij steunt daarvoor op de inlichtingen die in aanmerking werden genomen zowel voor de toekenning van het gewaarborgd inkomen als voor de uitbetaling ervan op de dag van het overlijden, met dien verstande dat de werkelijke of veronderstelde bestaansmiddelen geacht worden voor de helft toe te behoren aan de langstlevende echtgenoot.

Art. 15 De aanvraag om gewaarborgd inkomen geldt als aanvraag voor de toepassing van de regelingen inzake rust- en overlevingspensioenen voor werknemers en voor zelfstandigen, wanneer de aanvrager gewag maakt van beroepsarbeid die genoemde regelingen valt of wanneer een zodanige beroepsarbeid wordt vastgesteld bij het onderzoek van de aanvraag, van een voorziening of van een hoger beroep.

HOOFDSTUK V. Betwistingen

Art. 16 *Gewijzigd bij de wetten van 5 juni 1970, art. 16 en 5 januari 1976, art. 119, K.B. van 15 februari 1990, art. 1 (11) en de wetten van 25 januari 1999, art. 226 (14) en 18 maart 2016, art. 101 (12).*

§ 1. De arbeidsrechtbank doet uitspraak over de geschillen omtrent rechten die voortvloeien uit deze wet en past de bij artikel 13 bepaalde sanctie, op verzoek van de Federale Pensioendienst toe.

De bestreden administratieve rechtshandelingen moeten, op straffe van verval, binnen de drie maanden na de kennisgeving ervan aan de bevoegde arbeidsrechtbank voorgelegd worden.

De vordering ingeleid voor de arbeidsrechtbank werkt niet schorsend.

§ 2. *Wijzigingsbepaling*.

HOOFDSTUK VI. Uitbetaling van het gewaarborgd inkomen

Art. 17 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 102 (12).*

Het gewaarborgd inkomen wordt uitbetaald door de Federale Pensioendienst.

De Koning stelt de nadere regels voor deze uitbetaling.

Art. 18 *Gewijzigd bij K.B. van 16 juli 1986, art. 2 en de wet van 20 juli 1991, art. 71 (4)*

De Koning bepaalt de voorwaarden waarin een deel van het gewaarborgd inkomen aan de niet van tafel en bed gescheiden echtgenoot wordt uitbetaald wanneer hij sedert niet meer dan tien jaar feitelijk gescheiden is, evenals het bedrag van dat deel.

Hij bepaalt de vervallen en niet betaalde uitkeringen waarvan de betaling na het overlijden van de gerechtigde mag plaatsvinden, de personen aan wie zij worden betaald, de volgorde waarin die personen geroepen zijn om ze te genieten, alsmede de formaliteiten die moeten worden vervuld voor het bekomen van deze uitkeringen en de termijn binnen welke de eventuele aanvraag moet worden ingediend.

Hij bepaalt de gevallen waarin de uitbetaling van het gewaarborgd inkomen geheel of gedeeltelijk geschorst wordt, het bedrag ervan en de duur van de schorsing ten opzichte van de gerechtigde voor wie gezinsbijslag wordt ontvangen, ten opzichte van de gerechtigde die ten huize gesekwestreerd is en die een tussenkomst van het Speciaal Onderstandsfonds geniet, ten opzichte van de gerechtigde die als geesteszieke geplaatst is ten laste van de openbare besturen en ten opzichte van de gerechtigde die in een gevangenis gedetineerd of in een inrichting tot bescherming van de maatschappij of in een bedelaarsgesticht geïnterneerd is.

De Koning bepaalt dat het deel van het gewaarborgd inkomen waarop een commissie van openbare onderstand en het Speciaal Onderstandsfonds aanspraak kunnen maken als aandeel in de verplegingskosten.

HOOFDSTUK VII. Algemene bepalingen

Art. 19 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 103 (12).*

De leningen, aangegaan, met toepassing van artikel 28 van de wet van 12 februari 1963 betreffende de inrichting van een ouderdoms- en overlevingspensioenregeling ten behoeve van de vrijwillig verzekerden, worden terugbetaald overeenkomstig dat artikel.

Art. 20 § 1. Het gewaarborgd inkomen is niet vatbaar voor overdracht of beslag.

§ 2. *Wijzigingsbepaling*.

§ 3. De bepalingen van artikel 21 van de wet van 13 juni 1966 betreffende de rust- en overlevingspensioenen voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden zijn toepasselijk op het gewaarborgd inkomen.

Art. 20bis *Ingevoegd bij de wet van 5 januari 1976, art. 120 en gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 101 (12).*

§ 1. De Federale Pensioendienst neemt de rechten en verplichtingen over die voortvloeien uit de toepassing van genoemde wet van 1 april 1969.

§ 2. Tot op de datum door de Koning te bepalen, blijven de bepalingen van de artikelen 12 en 14 zoals ze van kracht waren vóór 1 januari 1976, van toepassing op de aanvragen om gewaarborgd inkomen ingediend vóór 1 januari 1976.

HOOFDSTUK VIII. Overgangsbepalingen

Art. 21 *Gewijzigd bij de wet van 27 juli 1971, art. 12, K.B.'s van 15 februari 1990, art. 2 (11), 23 december 1996, art. 16 (2) en de wet van 18 maart 2016, art. 101 (12).*

§ 1. De Koning stelt de regels volgens welke de bepalingen van deze wet ambtshalve toegepast worden:

1° op de personen die op de datum van de inwerkingtreding van deze wet een rentebijslag genieten en de leeftijd als bedoeld in artikel 1 hebben bereikt, maar die geen pensioen genieten of wier pensioen dat door de Federale Pensioendienst uitbetaald wordt, jaarlijks minder bedraagt dan het gewaarborgd inkomen, waarop zij overeenkomstig de artikelen 2 en 3 aanspraak kunnen maken, in voorkomend geval verhoogd met de vrijstelling beoogd bij artikel 10, eerste lid;

2° op de personen wier recht op een rentebijslag dat vóór de inwerkingtreding van deze wet zal ingaan, nog niet bij een administratieve beslissing is vastgesteld.

§ 2. De personen die een rentebijslag genieten behouden hun recht op het rentebijslagbedrag, indien deze voor hen voordeliger is.

Aan één van beide echtgenoten, die niet van tafel en bed gescheiden zijn, kan geen gewaarborgd inkomen worden verleend, wanneer de andere echtgenoot een rentebijslag behouden werd.

De Koning kan bepalen in welke gevallen een vermindering of een schorsing van het bedrag van de rentebijslag voor de toepassing van dit artikel niet in aanmerking wordt genomen.

§ 3. De bepalingen van de artikelen 20, 22, zoals gewijzigd bij deze wet, 23, 24, §§ 2 en 3, 25, §§ 1 en 3, 26, 27, 30 en 32 van de voornoemde wet van 12 februari 1963 blijven van toepassing op de personen bedoeld in de eerste en tweede paragrafen.

§ 4. Voor de gerechtigden op een gewaarborgd inkomen dat uitwerking heeft gekregen vóór 1 juli 1997 evenals voor de personen voor wie het pensioen in de regeling voor werknemers of in deze voor zelfstandigen daadwerkelijk en voor de eerste maal is ingegaan vóór 1 juli 1997, blijven de artikelen 1 en 11 van deze wet, zoals ze gesteld waren vóór hun wijziging, van toepassing.

§ 5. In afwijking van artikel 1, § 1 van deze wet wordt een gewaarborgd inkomen verzekerd aan de vrouwen die aan de door deze wet gestelde voorwaarden voldoen en die:

1° 61 jaar oud zijn indien het gewaarborgd inkomen voor de eerste keer uitwerking heeft ten vroegste op 1 juli 1997 en uiterlijk op 1 december 1999;

2° 62 jaar oud zijn indien het gewaarborgd inkomen voor de eerste keer uitwerking heeft ten vroegste op 1 januari 2000 en uiterlijk op 1 december 2002;

3° 63 jaar oud zijn indien het gewaarborgd inkomen voor de eerste keer uitwerking heeft ten vroegste op 1 januari 2003 en uiterlijk op 1 december 2005;

4° 64 jaar oud zijn indien het gewaarborgd inkomen voor de eerste keer uitwerking heeft ten vroegste op 1 januari 2006 en uiterlijk op 1 december 2008.

§ 6. In afwijking van artikel 11, § 2, eerste lid van deze wet, heeft voor de vrouwen de toekenning van het gewaarborgd inkomen uitwerking vanaf de eerste dag van de

maand die volgt op de datum waarop de aanvraag is ingediend en ten vroegste vanaf de eerste dag van de maand die volgt op:

1° de 61ste verjaardag indien het gewaarborgd inkomen voor de eerste keer uitwerking heeft ten vroegste op 1 juli 1997 en uiterlijk op 1 december 1999;

2° de 62ste verjaardag indien het gewaarborgd inkomen voor de eerste keer uitwerking heeft ten vroegste op 1 januari 2000 en uiterlijk op 1 december 2002;

3° de 63ste verjaardag indien het gewaarborgd inkomen voor de eerste keer uitwerking heeft ten vroegste op 1 januari 2003 en uiterlijk op 1 december 2005;

4° de vierenzestigste verjaardag indien het gewaarborgd inkomen voor de eerste keer uitwerking heeft ten vroegste op 1 januari 2006 en uiterlijk op 1 december 2008.

HOOFDSTUK IX. Diverse bepalingen

Art. 22 *Wijzigingsbepaling.*

Art. 22bis *Ingevoegd bij de wet van 30 december 1992, art. 73 (15).*

Aan de gerechtigden op een gewaarborgd inkomen of op een deel ervan zoals bedoeld in artikel 2, § 1, tweede lid, van deze wet wordt een forfaitaire bijzondere verwarmingstoelage toegekend. Deze toelage geeft geen aanleiding tot een verhoging van het bedrag van het gewaarborgd inkomen.

De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de voorwaarden en de wijze van toekenning en uitbetaling van deze toelage en kan jaarlijks het bedrag ervan vaststellen.

Art. 23-24 *Wijzigingsbepalingen.*

Art. 25 *Opheffingsbepaling.*

Art. 26 Deze wet treedt in werking de eerste dag van de maand volgend op die waarin zij in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt, met uitzondering van artikel 22, § 2, dat uitwerking heeft op 1 juli 1963.

---

1 Inwerkingtreding: 01-01-1992.
2 Inwerkingtreding: 01-07-1997.
3 Inwerkingtreding: 07-01-2007.
4 Inwerkingtreding: 01-07-1991.
5 Inwerkingtreding: 01-01-2002.
6 Inwerkingtreding: 19-01-1991.
7 Inwerkingtreding: 01-08-2006.
8 Inwerkingtreding: 21-04-2019.
9 Inwerkingtreding: 01-01-2005.
10 Inwerkingtreding: 01-01-2014.
11 Inwerkingtreding: 19-03-1990.
12 Inwerkingtreding: 01-04-2016.
13 Inwerkingtreding: 30-07-2018.
14 Inwerkingtreding: 16-02-1999.
15 Inwerkingtreding: 19-01-1993.

Wet van 27 juni 1969
(Staatsblad 15 juli)

betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan de minder-validen.

Nota: opgeheven door art. 28 van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap (1).

---

1 Deze wet blijft evenwel van toepassing voor de personen met een handicap waaraan een gewone tegemoetkoming, bijzondere tegemoetkoming, en/of een daarbij horende tegemoetkoming voor hulp van derden, bedoeld in artikel 2 van de wet van 27 juni 1969, is toegekend die vóór 1 januari 1975 is ingegaan en die verder deze tegemoetkoming blijven genieten overeenkomstig de reglementaire bepalingen die van toepassing waren vóór deze datum, tenzij een toepassing van de wet van 27 februari 1987 voordeliger is. In geen geval kan de toepassing van de wet van 27 februari 1987 te hunnen aanzien leiden tot een verval van het recht of een vermindering van de tegemoetkoming.
Wat de verjaring van de terugvordering van de in het tweede lid bedoelde tegemoetkomingen betreft die ten onrechte werden betaald, is artikel 16 van de wet van 27 februari 1987 van toepassing.
De personen met een handicap die recht hebben op een aanvullende tegemoetkoming, op een tegemoetkoming ter aanvulling van het gewaarborgd inkomen aan bejaarden en/of op een daarbij horende tegemoetkoming voor hulp van derden, blijven hun tegemoetkomingen behouden ter hoogte van het bedrag uitbetaald door de Federale Pensioendienst op datum van 30 juni 2000 totdat er voor hen een beslissing bij toepassing van de wet van 27 februari 1987 genomen wordt ter gelegenheid van een herziening op hun aanvraag of ambtshalve.

© FPD – augustus 2023

Wet van 28 maart 1975
(Staatsblad 8 april)

houdende vermindering van het vereiste aantal dienstjaren in de ondergrondse steenkolenmijnen voor het toekennen van een volledig rustpensioen

- UITTREKSEL -

Art. 1-4 *Wijzigingsbepalingen.*

Art. 5 § 1. De bepalingen van artikel 1 worden door de Rijksdienst voor werknemerspensioenen ambtshalve toegepast op de personen waarvan de rechten op het pensioen nog niet het voorwerp waren van een administratieve beslissing op de datum van inwerkingtreding van deze wet.

§ 2. Om de toekenning van artikel 1 te bekomen moeten de personen die niet beoogd zijn bij § 1, een aanvraag indienen volgens de in hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende rust- en overlevingspensioen voor werknemers voorgeschreven vormen.

Deze aanvraag heeft uitwerking de eerste dag van de maand volgend op deze tijdens dewelke zij is ingediend en ten vroegste op de datum van inwerkingtreding van deze wet; zij heeft evenwel uitwerking op 1 april 1975 indien zij ingediend is voor 1 januari 1975.

Art. 6 Deze wet treedt in werking op 1 april 1975.

Wet van 8 augustus 1980
(Staatsblad 15 augustus)

betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980.

Gewijzigd bij: *o.a. de wetten van 10 februari 1981 (Staatsbl. 14 februari), 15 mei 1984 (Staatsbl. 22 mei) en de K.B.'s van 14 februari 2003 (Staatsbl. 10 maart), 9 april 2007 (Staatsbl. 17 april), 12 juni 2008 (Staatsbl. 9 juli), 3 april 2015 (Staatsbl. 13 april), 21 juli 2017 (Staatsbl. 8 augustus), 17 mei 2019 (Staatsbl. 11 juni), 20 december 2020 (Staatsbl. 31 december), 6 augustus 2021 (Staatsbl. 23 augustus, tweede editie) en 7 april 2023 (Staatsbl. 21 april).*

- UITTREKSEL -

HOOFDSTUK II. Sociale Zekerheid

Afdeling II. Pensioenen

Art. 152 *Gewijzigd bij de wetten van 10 februari 1981, art. 31, 15 mei 1984, art. 115 (1), en de K.B.'s van 14 februari 2003, art. 8 (2), 9 april 2007, art. 3 (3), 12 juni 2008, art. 1 (4), 3 april 2015, art. 2 (5), 21 juli 2017, art. 2 (6), 17 mei 2019, art. 2 (7), 20 december 2020, art. 1 (8), 6 augustus 2021, art. 1 (9) en 7 april 2023, art. 2 (10).*

Het voor een volledige loopbaan toegekende rustpensioen ten laste van de pensioenregeling voor werknemers mag niet kleiner zijn dan een gewaarborgd minimum van 14 947,70 euro per jaar indien de betrokkene voldoet aan de voorwaarden beoogd in artikel 10, § 1, eerste lid, a, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers of van 11 961,93 euro per jaar indien de betrokkene aan deze voorwaarden niet voldoet. Deze bedragen veranderen overeenkomstig de wet van 2 augustus 1971; zij zijn reeds aangepast (aan de spilindexcijfer 103,14 (basis 1996 = 100) (11) (12).

De Koning bepaalt:

1° wat moet worden verstaan onder volledige loopbaan alsmede de modaliteiten waaronder deze wordt bewezen;

2° de berekeningsmodaliteiten van het gewaarborgd minimum wanneer het pensioen een vermindering heeft ondergaan.

De Koning kan, bij in Ministerraad overlegd besluit, de in het eerste lid bedoelde bedragen verhogen.

Art. 153 *Gewijzigd bij de wet van 15 mei 1984, art. 116 (1) en de K.B.'s van 3 april 2015, art. 2 (5), 21 juli 2017, art. 3 (6), 17 mei 2019, art. 3 (7), 20 december 2020, art. 2 (8), 6 augustus 2021, art. 2 (9) en 7 april 2023, art. 3 (10).*

Het overlevingspensioen toegekend ten laste van de pensioenregeling voor werknemers op grond van een volledige loopbaan van de overleden echtgenoot, mag niet lager zijn dan een gewaarborgd minimum van 11 802,08 euro (13) (14) per jaar. Dit bedrag varieert overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971; het is reeds aangepast (aan spilindex 103,14 (basis 1996 = 100)). De Koning kan, bij in Ministerraad overlegd besluit, bovenbedoeld bedrag verhogen.

© FPD – augustus 2023

De Koning bepaalt:

1° wat moet worden verstaan onder volledige loopbaan alsmede de modaliteiten waaronder deze wordt bewezen;

2° de berekeningsmodaliteiten van het gewaarborgd minimum wanneer het pensioen een vermindering heeft ondergaan.

Art. 154 Een vergoeding van 800 F wordt in 1980 toegekend aan degenen die, ten laste van de pensioenregeling voor werknemers, een rust- of overlevingspensioen genieten dat vóór 1 januari 1980 is aangegaan. Die vergoeding wordt opgevoerd tot 1 000 F voor de gepensioneerde die de bij artikel 10, § 1, eerste lid, a, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers vermelde voorwaarden vervult.

Indien de gescheiden echtgenote een gedeelte van het pensioenbedrag van haar echtgenoot bekomt en geen persoonlijk rustpensioen geniet, wordt de toegekende vergoeding voor de helft aan de man en voor de helft aan de vrouw uitbetaald.
De vergoeding wordt in oktober betaald. Het bedrag ervan wordt bepaald door de aard en het bedrag van het voor die maand verschuldigd pensioen en is beperkt tot dit bedrag.

De vergoeding is gelijkgesteld met een rust- of overlevingspensioen bepaald bij voornoemd koninklijk besluit nr. 50 en is ten laste van de Staat.

Art. 155 *Gewijzigd bij de wet van 10 februari 1981, art. 36.*

§ 1. De bijkomende uitgave, voortspruitend uit de toepassing van de artikelen 152 en 153 van deze wet zal in 1980 gedekt worden door een tegemoetkoming van 1 580 miljoen, door de Staat aan de Rijksdienst voor werknemerspensioenen te betalen.

§ 2. De artikelen 152 en 153 van deze wet hebben uitwerking vanaf 1 januari 1980. De Koning bepaalt de betalingsmodaliteiten ter zake.

Art. 156 Een vergoeding van 800 F wordt in 1980 toegekend aan de mijnwerker die een invaliditeitspensioen geniet bij toepassing van artikel 4, § 1, 3° of 4°, van het koninklijk besluit van 19 november 1970 betreffende het invaliditeitspensioen voor mijnwerkers, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 8 november 1971 en 11 december 1974. Deze vergoeding wordt op 1 000 F gebracht indien het invaliditeitspensioen vastgesteld is bij toepassing van artikel 4, § 1, 1° of 2°, van genoemd koninklijk besluit.

Wanneer de echtgenote het derde van het pensioen als gehuwd man toegekend aan haar echtgenoot, bij toepassing van artikel 22, § 3, van genoemd besluit van 19 november 1970, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 december 1974, heeft bekomen, wordt deze vergoeding voor twee derden aan de man en voor een derde aan de vrouw betaald.

De vergoeding wordt in oktober betaald. Het bedrag wordt bepaald door de aard en het bedrag van het pensioen verschuldigd voor de maand van toekenning. Uitgezonderd wanneer betrokkene een invaliditeitsuitkering geniet die verminderd is bij toepassing van artikel 23, § 3, van genoemd koninklijk besluit van 19 november 1970, mag de vergoeding niet meer bedragen dan het als pensioen verschuldigde maandbedrag.

Deze vergoeding is gelijkgesteld met een voordeel waarin voorzien is bij het koninklijk besluit van 19 november 1970 en is ten laste van de Staat.

…

Art. 163 De Rijksdienst voor werknemerspensioenen wordt, ten belope van 661,9 miljoen F, ontslagen van de verplichting welke, in uitvoering van de wet van 5 augustus 1968 tot vaststelling van een zeker verband tussen de pensioenstelsels van de openbare sector en die van de privé-sector, op hem rust tot terugbetaling aan de Schatkist van de persoonlijke en werkgeversbijdragen betreffende het gedeelte van de beroepsloopbaan dat aanneembaar erkend wordt voor de pensioenregeling van de overheidssector.

De toelage van de Staat aan de Rijksdienst voor werknemerspensioenen, zoals zij wordt vastgesteld bij toepassing van artikel 37, eerste lid, 1°, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der werknemers, gewijzigd bij de wetten van 24 juni 1969, 5 januari 1976, 24 december 1976, 22 december 1977, 5 augustus 1978, bij artikel 148 van deze wet en bij het koninklijk besluit van 8 november 1971, ingeschreven onder artikel 42.01, sectie 33, wordt voor het begrotingsjaar 1980 verminderd met 661,9 miljoen F.

Art. 164 Vanaf 1 juli 1980 en voor het begrotingsjaar 1980 wordt de Openbare Schatkist ontslagen van de verplichting welke op haar rust in uitvoering van de artikelen 8, 11, § 3, en 12, tweede lid, van de wet van 5 augustus 1968 tot vaststelling van een zeker verband tussen de pensioenstelsels van de openbare sector en die van de privé-sector, tot de storting aan de Rijksdienst voor werknemerspensioenen van de persoonlijke en werkgeversbijdragen betreffende het gedeelde van de beroepsloopbaan dat als aanneembaar erkend wordt voor de pensioenregeling der werknemers.

Ter compensatie is de Rijksdienst voor werknemerspensioenen voor een gelijk bedrag ontslagen van de verplichting welke op hem rust in uitvoering van artikel 1 van de voornoemde wet van 5 augustus 1968 tot de terugbetaling aan de Openbare Schatkist van de persoonlijke en werkgeversbijdragen betreffende het gedeelte van de beroepsloopbaan dat als aanneembaar erkend wordt voor de pensioenregelingen van de overheidssector ten laste van de begroting van Pensioenen.

De diensten waarvoor de compensatie aldus toegepast wordt, worden in aanmerking genomen bij de vaststelling van het pensioen van de bedoelde personen of van hun rechthebbenden.

---

1 Zie K.B. van 19 oktober 1988, art. 1.
2 Inwerkingtreding: 01-04-2003.
3 Inwerkingtreding: 01-01-2007.
4 Inwerkingtreding: 01-07-2008.
5 Inwerkingtreding: 01-09-2015.
6 Inwerkingtreding: 01-09-2017.
7 Inwerkingtreding: 01-07-2019.
8 Inwerkingtreding: 01-01-2021.
9 Inwerkingtreding: 01-07-2021.
10 Inwerkingtreding: 01-07-2023.
11 De bedragen in art. 152, eerste lid worden respectievelijk vervangen door de bedragen van 14 276,29 euro en 11 424,63 euro met ingang van 1 januari 2022 en door de bedragen van 14 654,58 euro en 11 727,37 euro met ingang van 1 januari 2023 ~~en door de bedragen van 15 042,61 euro en 12 037,88 euro met ingang van 1 januari 2024~~ (zie art. 1, 2°, 3° en 4° van het KB van 6 augustus

2021, B.S. 23 augustus; opgelet: art. 1, 4° wordt opgeheven bij art. 10, 1° van het KB van 7 april 2023, B.S. 21 april).

12 De bedragen van 14 654,58 euro en van 11 727,37 euro bedoeld in art. 152, eerste lid, worden respectievelijk vervangen:
1° door de bedragen van 14 947,70 euro en 11 961,93 euro met ingang van 1 juli 2023;
2° door de bedragen van 15 343,81 euro en 12 278,92 euro met ingang van 1 januari 2024 (zie art. 2 van het KB van 7 april 2023, B.S. 21 april).

13 Het bedrag in art. 153, eerste lid wordt vervangen door het bedrag van 11 271,96 euro met ingang van 1 januari 2022 en door het bedrag van 11 570,64 euro met ingang van 1 januari 2023 ~~en door het bedrag van 11 877,00 euro met ingang van 1 januari 2024~~ (zie art. 2, 2°, 3° en 4° van het KB van 6 augustus 2021, B.S. 23 augustus; opgelet: art. 2, 4° wordt opgeheven bij art. 10, 1° van het KB van 7 april 2023, B.S. 21 april).

14 Het bedrag van 11 570,64 euro bedoeld in artikel 153, eerste lid wordt vervangen :
1° door het bedrag van 11 802,08 euro met ingang van 1 juli 2023;
2° door het bedrag van 12 114,84 euro met ingang van 1 januari 2024 (zie art. 3 van het KB van 7 april 2023, B.S. 21 april).

.

Herstelwet van 10 februari 1981
(Staatsblad 14 februari)

inzake de pensioenen van de sociale sector.

***Gewijzigd bij**: de wetten van 27 december 2004 (Staatsbl. 31 december), 23 december 2005 (Staatsbl. 30 december), 6 juli 2016 (Staatsbl. 28 juli), 21 juli 2017 (Staatsbl. 8 augustus) en de K.B.'s van 21 december 2017 (Staatsbl. 28 december), 15 januari 2019 (Staatsbl. 25 januari), de wet van 26 mei 2019 (Staatsbl. 17 juni), de K.B.'s van 20 december 2020 (Staatsbl. 31 december), 6 augustus 2021 (Staatsbl. 23 augustus, tweede editie) en 7 april 2023 (Staatsbl. 21 april).*

- UITTREKSEL -

Afdeling 4. De gewaarborgde minimumpensioenen in de pensioenregeling voor werknemers

Art. 31-32 *Wijzigingsbepalingen.*

Art. 33 *Gewijzigd bij de wetten van 23 december 2005, art. 12 (1), 6 juli 2016, art. 9 (2), 21 juli 2017, art. 2 (3) en K.B.'s van 21 december 2017, art. 1 (4), 15 januari 2019, art. 1 (5), de wet van 26 mei 2019, art. 11 (6), de K.B.'s van 20 december 2020, art. 3 (7), 6 augustus 2021, art. 3 (8) en 7 april 2023, art. 4 (9).*

Voor de werknemers die het bewijs leveren van een dusdanige beroepsloopbaan die tenminste gelijk is aan twee derden van een volledige beroepsloopbaan maar die niet voldoet aan de voorwaarde bedoeld in het derde lid, mag het bedrag van het rustpensioen ten laste van de pensioenregeling voor werknemers niet kleiner zijn dan een breuk van 15 261,61 euro wanneer het een rustpensioen betreft berekend op basis van artikel 5, § 1, eerste lid, a, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenen en 12 213,12 euro wanneer het een rustpensioen betreft berekend op basis van het artikel 5, § 1, eerste lid, b, van het voormelde koninklijk besluit van 23 december 1996 (10) (11).

De Koning bepaalt:

1° wat dient verstaan te worden onder twee derden van een volledige loopbaan en de modaliteiten volgens dewelke deze loopbaan bewezen wordt;

2° de modaliteiten voor de berekening van het gewaarborgd minimum wanneer het pensioen een vermindering heeft ondergaan.

3° de wijze waarop de breuk waarvan sprake in het vorig lid wordt vastgesteld;

4° welke perioden, tijdens dewelke belanghebbende zijn beroepsloopbaan heeft onderbroken, in aanmerking worden genomen voor de opening van het recht bedoeld bij dit artikel.

In uitvoering van dit lid mag de Koning hierbij telkens een onderscheid maken naargelang de duur van de tewerkstelling.

Voor de werknemers bedoeld in het eerste lid wordt het bedrag van het rustpensioen toegekend ten laste van de pensioenregeling van werknemers vastgesteld op basis

van de bedragen bedoeld in artikel 152 van de voormelde wet van 8 augustus 1980 verhoogd met 2,1 %, voor zover de breuk gebruikt voor de berekening van het gewaarborgd minimumpensioen ten laste van de pensioenregeling van werknemers, desgevallend opgeteld met de breuk van het rustpensioen toegekend in het zelfstandigenstelsel, op dezelfde noemer gebracht, de eenheid bereikt.

De Koning kan:

1° de breuk vereist voor de toepassing van het derde lid verlagen zonder dat deze lager kan zijn dan 43/45 of een gelijkwaardige breuk;

2° het in het derde lid bedoelde percentage verhogen zonder dat dit percentage 10 % kan overschrijden.

De bedragen bedoeld in het eerste lid zijn gekoppeld aan de spilindex 103,14 (basis 1996 = 100) en evolueren overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de in het eerste lid bedoelde bedragen verhogen.

Art. 33bis *Ingevoegd bij de wet van 27 december 2004, art. 190 (12) en gewijzigd bij de wetten van 23 december 2005, art. 13 (1), 6 juli 2016, art. 10 (2) en de K.B.'s van 21 december 2017, art. 2 (4) en 15 januari 2019, art. 2 (5).*

Voor de werknemers die het bewijs leveren van gelijktijdige of afwisselende prestaties als werknemer en als zelfstandige waarvan de loopbaan tenminste gelijk is aan twee derden van een volledige beroepsloopbaan, bepaalt de Koning:

1° wat dient verstaan te worden onder twee derden van een volledige loopbaan en de modaliteiten volgens dewelke deze loopbaan bewezen wordt;

2° het bedrag op basis waarvan het rustpensioen berekend wordt in functie van de ten laste van de pensioenregeling voor werknemers erkende loopbaanbreuk en de modaliteiten voor de berekening van dat bedrag wanneer het pensioen een vermindering heeft ondergaan.

In de uitvoering van het eerste lid mag de Koning hierbij telkens een onderscheid maken naargelang de duur van de tewerkstelling.

Voor de werknemers bedoeld in het eerste lid wordt het bedrag van het rustpensioen toegekend ten laste van de pensioenregeling van werknemers vastgesteld op basis van de bedragen bedoeld in artikel 152 van de voormelde wet van 8 augustus 1980 verhoogd met 2,1 %, voor zover de breuk gebruikt voor de berekening van het gewaarborgd minimumpensioen ten laste van de pensioenregeling van werknemers, desgevallend opgeteld met de breuk van het rustpensioen toegekend in het zelfstandigenstelsel, op dezelfde noemer gebracht, de eenheid bereikt.

De Koning kan:

1° de breuk vereist voor de toepassing van het derde lid verlagen zonder dat deze lager kan zijn dan 43/45 of een gelijkwaardige breuk;

2° het in het derde lid bedoelde percentage verhogen zonder dat dit percentage 10 % kan overschrijden.

Art. 34 *Gewijzigd bij de wetten van 23 december 2005, art. 14 (1), 6 juli 2016, art. 11 (2), 21 juli 2017, art. 3 (3) en K.B.'s van 21 december 2017, art. 3 (4), 15 januari 2019, art. 4 (5), de wet van 26 mei 2019, art. 12 (6), de K.B.'s van 20 december 2020, art. 4 (7), 6 augustus 2021, art. 4 (8) en 7 april 2023, art. 5 (9).*

Het overlevingspensioen toegekend ten laste van de pensioenregeling voor werknemers op grond van een beroepsloopbaan die tenminste gelijk is aan twee derden van een volledige loopbaan en dat niet voldoet aan de voorwaarde bedoeld in het derde lid, mag niet kleiner zijn dan een breuk van 12 049,92 euro (13) (14).

De Koning bepaalt:

1° wat dient verstaan te worden onder twee derden van een volledige loopbaan en de modaliteiten volgens dewelke deze loopbaan bewezen wordt;

2° de modaliteiten voor de berekening van het gewaarborgd minimum wanneer het pensioen een vermindering heeft ondergaan.

3° de wijze waarop de breuk waarvan sprake in het vorig lid wordt vastgesteld;

4° welke perioden, tijdens welke de overleden echtgenoot zijn beroepsloopbaan heeft onderbroken, in aanmerking worden genomen voor de opening van het recht bedoeld bij dit artikel.

In uitvoering van dit lid mag de Koning hierbij telkens een onderscheid maken naargelang de duur van de tewerkstelling.

Voor de overlevingspensioenen bedoeld in het eerste lid wordt het bedrag van het overlevingspensioen toegekend ten laste van de pensioenregeling van werknemers vastgesteld op basis van het bedrag bedoeld in artikel 153 van de voormelde wet van 8 augustus 1980 verhoogd met 2,1 %, voor zover de breuk gebruikt voor de berekening van het gewaarborgd minimumpensioen ten laste van de pensioenregeling van werknemers, desgevallend opgeteld met de breuk van het overlevingspensioen toegekend in het zelfstandigenstelsel, op dezelfde noemer gebracht, de eenheid bereikt.

De Koning kan:

1° de breuk vereist voor de toepassing van het derde lid verlagen zonder dat deze lager kan zijn dan 43/45 of een gelijkwaardige breuk;

2° het in het derde lid bedoelde percentage verhogen zonder dat dit percentage 10 % kan overschrijden.

Het bedrag bedoeld in het eerste lid is gekoppeld aan de spilindex 103,14 (basis 1996 = 100) en evolueert overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient te worden gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der

arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de in het eerste lid bedoelde bedragen verhogen.

Art. 34bis *Ingevoegd bij de wet van 27 december 2004, art. 191 (12) en gewijzigd bij de wetten van 23 december 2005, art. 15 (1), 6 juli 2016, art. 12 (2) en de K.B.'s van 21 december 2017, art. 4 (4) en 15 januari 2019, art. 4 (5).*

Voor de overlevingspensioenen toegekend op grond van gelijktijdige of afwisselende prestaties als werknemer en als zelfstandige waarvan het totaal aantal jaren bereikt dat ten minste gelijk is aan twee derden van een volledige beroepsloopbaan, bepaalt de Koning:

1° wat dient verstaan te worden onder twee derden van een volledige loopbaan en de modaliteiten volgens dewelke deze loopbaan bewezen wordt;

2° het bedrag op basis waarvan het overlevingspensioen berekend wordt in functie van de ten laste van de pensioenregeling voor werknemers erkende loopbaanbreuk en de modaliteiten voor de berekening van dat bedrag wanneer het pensioen een vermindering heeft ondergaan.

In de uitvoering van het eerste lid, mag de Koning hierbij telkens een onderscheid maken naargelang de duur van de tewerkstelling.

Voor de overlevingspensioenen bedoeld in het eerste lid wordt het bedrag van het overlevingspensioen toegekend ten laste van de pensioenregeling van werknemers vastgesteld op basis van het bedrag bedoeld in artikel 153 van de voormelde wet van 8 augustus 1980 verhoogd met 2,1 %, voor zover de breuk gebruikt voor de berekening van het gewaarborgd minimumpensioen ten laste van de pensioenregeling van werknemers, desgevallend opgeteld met de breuk van het overlevingspensioen toegekend in het zelfstandigenstelsel, op dezelfde noemer gebracht, de eenheid bereikt.

De Koning kan:

1° de breuk vereist voor de toepassing van het derde lid verlagen zonder dat deze lager kan zijn dan 43/45 of een gelijkwaardige breuk;

2° het in het derde lid bedoelde percentage verhogen zonder dat dit percentage 10 % kan overschrijden.

Art. 35 De bijkomende uitgave voortspruitend uit de toepassing van de artikelen 31, 32, 33 en 34 van deze wet zal in 1981 gedekt worden door een tegemoetkoming van 1 290 miljoen door de Staat aan de Rijksdienst voor werknemerspensioenen te betalen.

Art. 36 *Wijzigingsbepaling.*

Afdeling 5. Welvaartstoeslag

Art. 37 Een vergoeding van 800 frank wordt in 1981 toegekend aan degenen die, ten laste van de pensioenregeling voor werknemers, een rust- of overlevingspensioen genieten dat vóór 1 januari 1981 is ingegaan. Die vergoeding wordt opgevoerd tot 1 000 frank voor de gepensioneerde die de bij artikel 10, § 1, eerste lid, a, van het

koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers vermelde voorwaarden vervult.

Indien de gescheiden echtgenote een gedeelte van het pensioenbedrag van haar echtgenoot bekomt en geen persoonlijk rustpensioen geniet, wordt de toegekende vergoeding voor de helft aan de man en voor de helft aan de vrouw uitbetaald.

De vergoeding wordt in oktober betaald. Het bedrag ervan wordt bepaald door de aard en het bedrag van het voor die maand verschuldigd pensioen en is beperkt tot dit bedrag.

De vergoeding is gelijkgesteld met een rust- of overlevingspensioen bepaald bij voornoemd koninklijk besluit nr. 50 en is ten laste van de Staat.

Art. 38 De bepalingen van deze wet hebben uitwerking vanaf 1 januari 1981 […].

Art. 39 Deze wet treedt in werking op de dag van de publikatie in het Belgisch Staatsblad van de herstelwet inzake inkomensmatiging.

---

1 Inwerkingtreding: 30-12-2005; is van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste ingaan op 1 oktober 2006.
2 Inwerkingtreding: 01-01-2017.
3 Inwerkingtreding: 01-09-2017.
4 Inwerkingtreding: 01-01-2018.
5 Inwerkingtreding: 01-03-2019.
6 Inwerkingtreding: 01-07-2019.
7 Inwerkingtreding: 01-01-2021.
8 Inwerkingtreding: 01-07-2021.
9 Inwerkingtreding: 01-07-2023.
10 De bedragen in art. 33, eerste lid worden respectievelijk vervangen door de bedragen van 14 576,09 euro en 11 664,55 euro met ingang van 1 januari 2022 en door de bedragen van 14 962,33 euro en 11 973,64 euro met ingang van 1 januari 2023 ~~en door de bedragen van 15 358,50 euro en 12 290,68 euro met ingang van 1 januari 2024~~ (zie art. 3, 2°, 3° en 4° van het KB van 6 augustus 2021, B.S. 23 augustus; opgelet: art. 3, 4° wordt opgeheven bij art. 10, 1° van het KB van 7 april 2023, B.S. 21 april).
11 De bedragen van 14 962,33 euro en van 11 973,64 euro bedoeld in artikel 33, eerste lid, worden respectievelijk vervangen :
1° door de bedragen van 15 261,61 euro en 12 213,12 euro met ingang van 1 juli 2023;
2° door de bedragen van 15 666,04 euro en 12 536,78 euro met ingang van 1 januari 2024 (zie art. 4 van het KB van 7 april 2023, B.S. 21 april).
12 Inwerkingtreding: 01-04-2003.
13 Het bedrag in art. 34, eerste lid wordt vervangen door het bedrag van 11 508,67 euro met ingang van 1 januari 2022 en door het bedrag van 11 813,62 euro met ingang van 1 januari 2023 ~~en door het bedrag van 12 126,42 euro met ingang van 1 januari 2024~~ (zie art. 4, 2°, 3° en 4° van het KB van 6 augustus 2021, B.S. 23 augustus; opgelet: art. 4, 4° wordt opgeheven bij art. 10, 1° van het KB van 7 april 2023, B.S. 21 april).
14 Het bedrag van 11 813,62 euro bedoeld in artikel 34, eerste lid, wordt vervangen:
1° door het bedrag van 12 049,92 euro met ingang van 1 juli 2023;
2° door het bedrag van 12 369,24 euro met ingang van 1 januari 2024 (zie art. 5 van het KB van 7 april 2023, B.S. 21 april).

Wet van 29 juni 1981
(Staatsblad 2 juli)

houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers.

Gewijzigd bij: *o.a. de K.B.'s van 28 september 1982 (Staatsbl. 30 september), 30 december 1982 (Staatsbl. 12 januari 1983), 30 september 1983 (Staatsbl. 4 oktober), 31 maart 1984 (Staatsbl. 13 april), de wetten van 31 juli 1984 (Staatsbl. 10 augustus), 22 januari 1985 (Staatsbl. 24 januari), de K.B.'s van 29 maart 1985 (Staatsbl. 11 april) en 31 december 1986 (Staatsbl. 23 januari 1987), de wetten van 22 december 1989 (Staatsbl. 30 december), 15 januari 1990 (Staatsbl. 22 februari), 20 juli 1990 (Staatsbl. 1 augustus), 29 december 1990 (Staatsbl. 9 januari 1991), 20 juli 1991 (Staatsbl. 1 augustus), 20 juli 1991 (Staatsbl. 1 augustus), 26 juni 1992 (Staatsbl. 30 juni), 30 december 1992 (Staatsbl. 9 januari 1993), 10 juni 1993 (Staatsbl. 30 juni), 6 augustus 1993 (Staatsbl. 9 augustus), 30 maart 1994 (Staatsbl. 31 maart), 21 december 1994 (Staatsbl. 23 december), het K.B. van 19 mei 1995 (Staatsbl. 3 augustus), de wetten van 22 december 1995 (Staatsbl. 30 december), 29 april 1996 (Staatsbl. 30 april), 29 april 1996 (Staatsbl. 30 april), 26 juli 1996 (Staatsbl. 1 augustus), 26 juli 1996 (Staatsbl. 1 augustus), 6 december 1996 (Staatsbl. 24 december), de K.B.'s van 20 december 1996 (Staatsbl. 31 december), 17 april 1997 (Staatsbl. 30 april), 18 juli 1997 (Staatsbl. 27 augustus), 8 augustus 1997 (Staatsbl. 29 augustus), de wetten van 13 februari 1998 (Staatsbl. 19 februari) en 22 februari 1998 (Staatsbl. 3 maart), het K.B. van 10 juni 1998 (Staatsbl. 16 juli), de wetten van 15 januari 1999 (Staatsbl. 26 januari) en 25 januari 1999 (Staatsbl. 6 februari), het K.B. van 29 maart 1999 (Staatsbl. 31 maart), de wetten van 26 maart 1999 (Staatsbl. 1 april), 4 mei 1999 (Staatsbl. 4 juni), 24 december 1999 (Staatsbl. 31 december), 24 december 1999 (Staatsbl. 27 januari 2000), 12 juli 2000 (Staatsbl. 27 juli), 12 augustus 2000 (Staatsbl. 31 augustus), 23 maart 2001 (Staatsbl. 5 april), 22 mei 2001 (Staatsbl. 9 juni), 22 mei 2001 (Staatsbl. 21 juni) en 19 juli 2001 (Staatsbl. 28 juli), het K.B. van 10 juni 2001 (Staatsbl. 31 juli), de wetten van 5 september 2001 (Staatsbl. 15 september) en 30 december 2001 (Staatsbl. 31 december), het K.B. van 30 november 2001 (Staatsbl. 29 januari 2002), de wetten van 2 augustus 2002 (Staatsbl. 29 augustus), 24 december 2002 (Staatsbl. 31 december), 24 december 2002 (Staatsbl. 31 december), 22 december 2003 (Staatsbl. 31 december) en 9 juli 2004 (Staatsbl. 15 juli), het K.B. van 18 oktober 2004 (Staatsbl. 20 oktober), de wetten van 27 december 2004 (Staatsbl. 31 december), 11 juli 2005 (Staatsbl. 12 juli), 20 juli 2005 (Staatsbl. 28 juli), 20 juli 2005 (Staatsbl. 29 juli), 17 september 2005 (Staatsbl. 6 oktober), 13 december 2005 (Staatsbl. 21 december), 27 december 2005 (Staatsbl. 30 december), 12 januari 2006 (Staatsbl. 3 februari), 20 juli 2006 (Staatsbl. 28 juli), 27 december 2006 (Staatsbl. 28 december), 31 januari 2007 (Staatsbl. 20 april), 26 maart 2007 (Staatsbl. 27 april), 10 mei 2007 (Staatsbl. 30 mei), 21 december 2007 (Staatsbl. 31 december), 21 december 2007 (Staatsbl. 31 december), 8 juni 2008 (Staatsbl. 16 juni), 24 juli 2008 (Staatsbl. 7 augustus), 22 december 2008 (Staatsbl. 29 december), 27 maart 2009 (Staatsbl. 7 april), 6 mei 2009 (Staatsbl. 19 mei), 17 juni 2009 (Staatsbl. 26 juni), 23 december 2009 (Staatsbl. 30 december), 30 december 2009 (Staatsbl. 31 december), 30 december 2009 (Staatsbl. 31 december), 21 februari 2010 (Staatsbl. 26 februari), 28 april 2010 (Staatsbl. 10 mei), 6 juni 2010 (Staatsbl. 1 juli), 14 april 2011 (Staatsbl. 6 mei), 28 december 2011 (Staatsbl. 30 december), 29 maart 2012 (Staatsbl. 30 maart), 29 maart 2012 (Staatsbl. 6 april), 22 juni 2012 (Staatsbl. 28 juni), 27 december 2012 (Staatsbl. 28 december), 27 december 2012 (Staatsbl. 31 december), 28 juni 2013 (Staatsbl. 1 juli) en 30 juli 2013 (Staatsbl. 1 augustus), het K.B. van 11 december 2013 (Staatsbl. 16 december), de wetten van 26 december 2013 (Staatsbl. 31 december), 21 december 2013 (Staatsbl. 27 januari 2014), 21 december 2013 (Staatsbl. 28 januari 2014), 24 april 2014 (Staatsbl. 23 mei), 25 april 2014 (Staatsbl. 6 juni), 15 mei 2014 (Staatsbl. 19 juni) en 19 december 2014 (Staatsbl. 29 december), de*

K.B.'s van 26 mei 2015 (Staatsbl. 8 juni) en 7 juni 2015 (Staatsbl. 16 juni), 10 augustus 2015 (Staatsbl. 18 augustus), 20 juli 2015 (Staatsbl. 21 augustus), 16 november 2015 (Staatsbl. 26 november), 26 december 2015 (Staatsbl. 30 december), 18 maart 2016 (Staatsbl. 30 maart), 29 februari 2016 (Staatsbl. 21 april), 16 mei 2016 (Staatsbl. 23 mei), 1 juli 2016 (Staatsbl. 4 juli), 10 juli 2016 (Staatsbl. 26 juli), 11 december 2016 (Staatsbl. 20 december) en 25 december 2016 (Staatsbl. 29 december), het decreet van de Vlaamse Raad van 23 december 2016 (Staatsbl. 29 december), het decreet van het Waalse Gewest van 2 februari 2017 (Staatsbl. 16 maart), de wetten van 18 april 2017 (Staatsbl. 28 april), 30 september 2017 (Staatsbl. 16 oktober), 25 december 2017 (Staatsbl. 29 december), 30 maart 2018 (Staatsbl. 17 april) en 30 maart 2018 (Staatsbl. 7 mei), het decreet van de Duitstalige gemeenschap van 23 april 2018 (Staatsbl. 16 juni), het K.B. van 6 september 2018 (Staatsbl. 26 september), de wetten van 21 december 2018 (Staatsbl. 17 januari 2019), 17 maart 2019 (Staatsbl. 29 maart), 17 maart 2019 (Staatsbl. 29 maart), 7 april 2019 (Staatsbl. 19 april), 7 mei 2019 (Staatsbl. 20 juni), en 26 mei 2019 (Staatsbl. 17 juni).

HOOFDSTUK I. Begripsbepalingen en toepassingsgebied

Art. 1 *Gewijzigd bij het K.B. van 10 juni 2001, art. 3 (1)*

§ 1. Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:

Werknemer: de persoon die met een werkgever door een arbeidsovereenkomst is verbonden;

Werkgever: de natuurlijke persoon of de rechtspersoon die ingevolge een arbeidsovereenkomst één of meer werknemers in dienst heeft;

Sociaal verzekerde: de werknemer en ieder persoon die in de sociale-zekerheidswetten als gerechtigde op sociale prestaties of als met hem gelijkgestelde wordt beschouwd;

Rechthebbende: de persoon die, door zijn arbeidsprestaties of door zijn beschermde toestand, aan zichzelf of aan anderen recht verschaft op sociale prestaties;

Rechtverkrijgende: de persoon die recht heeft op sociale prestaties op grond van zijn verhouding tot een rechthebbende;

Gerechtigde: de rechthebbende en de rechtverkrijgende;

Uitkeringsgerechtigde: de persoon aan wie een sociale uitkering moet worden uitbetaald.

§ 1bis. Voor de toepassing van deze wet en haar uitvoeringsbesluiten gelden de definities van de arbeidstijdgegevens zoals vastgesteld bij koninklijk besluit van 10 juni 2001 tot eenvormige definiëring van begrippen met betrekking tot arbeidstijdgegevens ten behoeve van de sociale zekerheid, met toepassing van artikel 39 van de wet 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.

§ 2. Voor de toepassing van deze wet worden gelijkgesteld:

1° Met werknemers:

a) De leerlingen;

b) De personen tot wie de Koning de toepassing van deze wet uitbreidt;

2° Met werkgevers:

a) De personen die leerlingen tewerkstellen;

b) De personen die door de Koning als werkgevers worden aangewezen van de onder 1°, b, vermelde personen.

Art. 2 *Gewijzigd bij de wetten van 22 februari 1998, art. 61 (2) en 24 december 2002, art. 151 (1)*

§ 1. Deze wet is van toepassing op de werknemers en werkgevers.

De Koning kan:

1° Onder de voorwaarden die Hij bepaalt, de toepassing van deze wet uitbreiden tot de personen die zonder door een arbeidsovereenkomst te zijn verbonden, tegen loon, arbeidsprestaties onder het gezag van een ander persoon verrichten of die arbeid verrichten onder gelijkaardige voorwaarden; alsdan wijst de Koning de persoon aan die als werkgever wordt beschouwd;

2° Voor zekere categorieën van werknemers en de personen bedoeld sub 1° die Hij bepaalt, de toepassing van deze wet tot één of meer van de bij artikel 21 opgesomde regelingen beperken;

3° Voor deze categorieën van werknemers en de personen bedoeld sub 1° die Hij bepaalt, de bijzondere toepassingsmodaliteiten vastleggen, waarbij van zekere bepalingen van deze wet wordt afgeweken;

4° Onder de voorwaarden die Hij bepaalt, aan de toepassing van deze wet onttrekken de categorieën van werknemers tewerkgesteld aan een arbeid die voor hen een bijkomstige of gelegenheidsbetrekking is, evenals de werkgevers uit hoofde van de tewerkstelling, van die werknemers;

5° Onder de voorwaarden die Hij bepaalt, aan de toepassing van deze wet onttrekken de geneesheren die in door Hem aan te wijzen instellingen werkzaam zijn.

§ 2. Wanneer de Koning gebruik maakt van de bevoegdheden welke Hem bij § 1, 1° en 2°, worden opgedragen, breidt Hij bij hetzelfde besluit het toepassingsgebied uit van de regelingen opgesomd in artikel 21 waarvan Hij het genot tot de nieuwe sociaal verzekerden wil uitbreiden.

§ 3. De algemene regeling van de sociale zekerheid voor werknemers en de bijzondere regeling voor de mijnwerkers worden versmolten tot één stelsel. De Koning kan de nodige maatregelen treffen om dit stelsel ook te versmelten met de bijzondere regeling voor de zeevarenden tot één enkel stelsel voor het geheel van de werknemers. De bestaande openbare instelling van sociale zekerheid ten behoeve van zeevarenden kan worden behouden.

§ 3bis. Onverminderd § 3 wordt het Nationaal Pensioenfonds voor Mijnwerkers, bedoeld in artikel 3, § 1, van de besluitwet van 10 januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de Mijnwerkers en ermee gelijkgestelden, afgeschaft.

Zijn diensten, evenals zijn personeel, worden overgenomen door de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid en het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering die het voortzetten zullen verzekeren respectievelijk van de opdrachten die tot op die datum

door voornoemd Fonds werden vervuld betreffende de inning en de invordering van de bijdragen ingesteld in overeenstemming met de besluitwet van 10 januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en ermee gelijkgestelden en de toepassing van de bepalingen betreffende het invaliditeitspensioen waarin voornoemde besluitwet voorziet.

De passiva en activa, de rechten en verplichtingen van het Nationaal Pensioenfonds voor Mijnwerkers worden door het Rijksinstituut voor Ziekte- en invaliditeitsverzekering overgenomen.

De Koning bepaalt, bij in Ministerraad overlegd besluit, de voorwaarden en de datum voor de overdracht van de in het tweede lid van dit artikel bedoelde diensten en personeel.

§ 4. Onverminderd het bepaalde in internationale overeenkomsten en verordeningen inzake sociale zekerheid alsmede in artikel 13, tweede lid van de wet van 17 juli 1963 betreffende de overzeese sociale zekerheid, is deze wet van toepassing op de werknemers die in België tewerkgesteld zijn in dienst van een in België gevestigde werkgever of verbonden zijn aan een in België gevestigde exploitatiezetel.

§ 5. De werkgevers noch de werknemers kunnen zich op de nietigheid van de arbeidsovereenkomst beroepen ten einde de toepassing van deze wet uit te sluiten.

HOOFDSTUK II. Beginselen

Art. 3 De sociale zekerheid der werknemers omvat het geheel van de sociale prestaties waarop de sociaal verzekerden recht hebben en die tot doel hebben het arbeidsinkomen van de werknemer te vervangen of aan te vullen ten einde hem te vrijwaren tegen de gevolgen van bepaalde arbeidsrisico's, tegenover bepaalde gezins- en levensomstandigheden en sociale risico's volgens de in artikel 21 opgesomde regelingen.

Art. 4 Onverminderd de geldende internationale overeenkomsten en binnen de grenzen van de geldende wetgeving hebben de sociaal verzekerden recht op de sociale zekerheid waarvan de beginselen zijn bepaald in de artikelen 5 tot 13.

Art. 5 De sociaal verzekerden hebben recht op preventieve verzorging en op die welke voor de verbetering, het behoud of het herstel van hun gezondheid en die van hun gezin verantwoord is.

Art. 6 De sociaal verzekerden hebben recht op een gezinsbijslag voor kinderen te hunnen laste.

Art. 6 DUITSTALIGE GEMEENSCHAP

Opgeheven bij het decreet van de Duitstalige Gemeenschap van 13 april 2013, art. 98 (3)

Art. 7 *Gewijzigd bij het K.B. van 10 juni 2001, art. 4 (1)*

De sociaal verzekerden die onvrijwillig volledig of (tijdelijk werkloos) zijn, hebben recht op een vervangingsinkomen.

Art. 8 § 1. De sociaal verzekerden hebben in geval van arbeidsongeschiktheid recht op een vervangingsinkomen.

§ 2. Bijzondere regelen kunnen worden toegepast wanneer de arbeidsongeschiktheid het gevolg is van een arbeidsongeval of een beroepsziekte.

Art. 9 De sociaal verzekerden hebben bij het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd recht op een rustpensioen.

Art. 10 § 1. Bij overlijden van de sociaal verzekerde werknemer, heeft de overlevende echtgenoot recht op een overlevingsuitkering.

§ 2. Wanneer het overlijden van de sociaal verzekerde het gevolg is van arbeidsongeval of een beroepsziekte, hebben de leden van het gezin recht op een levenslange of tijdelijke rente.

§ 3. Bij overlijden van de sociaal verzekerde wordt een uitkering voor begrafeniskosten uitbetaald.

Art. 11 De sociaal verzekerde werknemers hebben uit hoofde van de jaarlijkse vakantie recht op een vakantiegeld.

Art. 12 De vervangingsinkomens bedoeld in de artikelen 7 tot en met 11 worden berekend op basis van het werkelijke loon of van het forfaitair dan wel fictief loon.

Art. 13 De sociale prestaties kunnen gedifferentieerd worden volgens de gezinstoestand van de sociaal verzekerden.

Art. 14 De Koning kan, onder de voorwaarden die Hij bepaalt, voorzien in een regeling waarbij de sociaal verzekerden die om grondige redenen tijdelijk hun arbeid onderbreken, hun sociale-zekerheidsrechten behouden, mits zij de bijdragen betalen, of die rechten na de onderbreking terugvinden.

Art. 14bis *Gewijzigd bij de wet van 1 augustus 1985, art. 123 en het K.B. van 10 juni 2001, art. 5 (1)*

De Koning kan, na advies van de Nationale Arbeidsraad en bij een in Ministerraad overlegd besluit, de wetgeving en reglementering inzake sociale zekerheid wijzigen, teneinde de rechten en de plichten te harmoniseren van de werkgevers en de werknemers zowel wat de deeltijdse werknemers betreft als wat de voltijdse werknemers betreft en ongeacht de wijze waarop de arbeidsprestaties over de verscheidene dagen van de week zijn gespreid. Hij mag inzonderheid wijzigingen brengen in de bepalingen betreffende:

1° de bijdrageplicht van werkgevers en werknemers;

2° de wijze van aangifte van tewerkstelling van voltijdse werknemers, van tewerkstelling van deeltijdse werknemers of van arbeid die ongelijk gespreid is over de verscheidene dagen van de week;

3° de wijze waarop de duur van dergelijke tewerkstelling wordt bepaald voor de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen;

4° de duur van de wachttijden en de toekenningsvoorwaarden van sociale prestaties, indien deze gekoppeld zijn aan een bepaalde duur van arbeid of aan een bepaald bedrag van het loon.

Art. 15 Bij cumulatie van een vervangingsinkomen met een of meer andere door de sociale-zekerheidsregelingen ingestelde vervangingsinkomens, met andere sociale prestaties of met een arbeidsinkomen, kunnen door de Koning regels worden vastgesteld ter beperking van die samenvoeging.

Art. 16 § 1. Bij het vaststellen van de sociale prestaties en de toekenningsvoorwaarden ervan, mag tussen de sociaal verzekerden die zich in dezelfde toestand bevinden, geen onderscheid gemaakt worden.

§ 2. De sociale prestaties worden toegekend zonder verwijzing naar de staat van behoefte en onverminderd de voorwaarden tot het verkrijgen en toekennen van de prestaties.

§ 3. De bedragen der sociale prestaties zijn gekoppeld aan de schommelingen van het algemeen indexcijfer der consumptieprijzen van het Rijk overeenkomstig de regelen vastgesteld bij de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de Openbare Schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld. (4)

§ 4. De Koning kan de bedragen der sociale prestaties elk jaar aanpassen aan het welvaartspeil.

Art. 17 § 1. Maatregelen van organisatorische aard moeten worden getroffen om de voorlichting te waarborgen waarop de sociaal verzekerden recht hebben.

§ 2. De Koning treft maatregelen met het oog op:

- de vereenvoudiging van de administratieve formaliteiten;

- de invoering van polyvalente aanvragen, inzonderheid ten behoeve van de sociaal verzekerden die onder meer dan één regeling ressorteren of die van de ene op de andere regeling overstappen;

- de vermindering van het aandeel van de sociaal verzekerden in het verstrekken van de vereiste bewijzen.

Art. 18 *Opgeheven bij de wet van 15 januari 1990, art. 82 (5).*

Art. 19 In het raam van het sociaal overleg geschiedt de voorbereiding van de sociale zekerheidsregelingen in overleg tussen de Regering en de in de Nationale Arbeidsraad vertegenwoordigde representatieve organisaties van werkgevers en werknemers, alsmede in de instellingen met paritair beheer.

Wat de ziekteverzekering betreft, wordt het overleg uitgebreid tot de ziekenfondsen en de beroepsorganisaties van de verstrekkers van geneeskundige verzorging en van de ziekenhuizen.

Art. 20 *Opgeheven bij K.B. nr. 431 van 5 augustus 1986, art. 7.*

HOOFDSTUK III. Regelingen en geldmiddelen

Art. 21 *Gewijzigd bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 5 (6) en de wetten van 25 januari 1999, art. 50 (7), 24 december 2002, art. 216 (8), 21 december 2007, art. 20 (9), 25 april 2014, art. 49 (10), 18 april 2017, art. 30 (11) en het K.B. van 6 september 2018, art. 14 (11).*

§ 1. De sociale zekerheid der werknemers omvat de hierna volgende takken:

1° de uitkeringen verschuldigd in uitvoering van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen;

2° de werkloosheidsuitkeringen;

3° de rust- en overlevingspensioenen;

4° de uitkeringen uit hoofde van arbeidsongevallen en beroepsziekten;

5° de geneeskundige verstrekkingen verschuldigd in uitvoering van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen;

6° de gezinsbijslag;

7° de jaarlijkse vakantie-uitkeringen.

§ 2. Het Globaal Beheer betreft de hierna vermelde regelingen en takken:

1° de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen:

- tak geneeskundige verzorging;
- tak uitkeringen;

2° de werkloosheidsuitkeringen, inclusief de uitkeringen voor het stelsel van werkloosheid met bedrijfstoeslag, de onderbrekingsuitkeringen voor het algemeen stelsel van tijdskrediet en de onderbrekingsuitkeringen voor thematische verloven voor de werknemers uit de private sector2;

3° de rust- en overlevingspensioenen (...);

4° de uitkeringen uit hoofde van arbeidsongevallen, beheerd door Fedris, met uitsluiting van het kapitalisatiestelsel;

5° de uitkeringen uit hoofde van beroepsziekten, behalve voor het personeel van de plaatselijke en provinciale overheidsbesturen;

6° *Opgeheven bij de wet van 25 april 2014, art. 49 (10);*

7° de invaliditeitspensioenen ten voordele van de mijnwerkers en er mee gelijkgestelden;

8° de tak geneeskundige verzorging en de tak uitkeringen van het stelsel der zeelieden ter koopvaardij;

9° de tak werkloosheid van het stelsel der zeelieden ter koopvaardij.

Art. 21 DUITSTALIGE GEMEENSCHAP

Gewijzigd bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 5 (6) en de wetten van 25 januari 1999, art. 50 (7), 24 december 2002, art. 216 (8), 21 december 2007, art. 20 (9), 25 april 2014, art. 49 (10), 18 april 2017, art. 30 (11) en het K.B. van 6 september 2018, art. 14 (11).

§ 1. De sociale zekerheid der werknemers omvat de hierna volgende takken:

1° de uitkeringen verschuldigd in uitvoering van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen;

2° de werkloosheidsuitkeringen;

3° de rust- en overlevingspensioenen;

4° de uitkeringen uit hoofde van arbeidsongevallen en beroepsziekten;

5° de geneeskundige verstrekkingen verschuldigd in uitvoering van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen;

6° *Opgeheven bij het decreet van de Duitstalige gemeenschap van 23 april 2018, art. 99 (3);*

7° de jaarlijkse vakantie-uitkeringen.

§ 2. Het Globaal Beheer betreft de hierna vermelde regelingen en takken:

1° de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen:

- tak geneeskundige verzorging;
- tak uitkeringen;

2° de werkloosheidsuitkeringen, inclusief de uitkeringen voor het stelsel van werkloosheid met bedrijfstoeslag, de onderbrekingsuitkeringen voor het algemeen stelsel van tijdskrediet en de onderbrekingsuitkeringen voor thematische verloven voor de werknemers uit de private sector2;

3° de rust- en overlevingspensioenen (...);

4° de uitkeringen uit hoofde van arbeidsongevallen, beheerd door Fedris, met uitsluiting van het kapitalisatiestelsel;

5° de uitkeringen uit hoofde van beroepsziekten, behalve voor het personeel van de plaatselijke en provinciale overheidsbesturen;

6° *Opgeheven bij de wet van 25 april 2014, art. 49 (10);*

7° de invaliditeitspensioenen ten voordele van de mijnwerkers en er mee gelijkgestelden;

8° de tak geneeskundige verzorging en de tak uitkeringen van het stelsel der zeelieden ter koopvaardij;

9° de tak werkloosheid van het stelsel der zeelieden ter koopvaardij.

Art. 22 *Gewijzigd bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 6 (6) en de wetten van 24 december 2002, art. 152 (1), 17 september 2005, art. 3 (8), 6 juni 2010, art. 63 (12) en 11 december 2016, art. 22 (13).*

§ 1. De geldmiddelen van de sociale zekerheid komen voort uit:

- de solidariteit van de werkgevers en de werknemers in de vorm van sociale zekerheidsbijdragen;
- de nationale solidariteit in de vorm van rijkstoelagen;
- de inkomsten te bepalen door of krachtens de wet;
- de legaten, leningen, interesten van kapitalen.

Onverminderd een solidariteitsbijdrage, gelden bijzondere wetten voor arbeidsongevallen en beroepsziekten.

§ 2. De geldmiddelen van het Globaal Beheer, bedoeld in artikel 21, § 2 komen voort van:

a) inkomsten van het Globaal Beheer, die geglobaliseerd worden:

- de opbrengst van de globale bijdrage bedoeld in artikel 23, vierde lid, in artikel 1, § 5 van de wet van 1 augustus 1985 houdende sociale bepalingen en in artikel 3, § 6 van de besluitwet van 7 februari 1945 betreffende de maatschappelijke veiligheid van de zeelieden der koopvaardij;
- de opbrengst van de bijdrage, bedoeld in artikel 38, § 3, eerste lid, 9°, en in artikel 3, § 3, eerste lid, 7°, van de besluitwet van 7 februari 1945 betreffende de maatschappelijke veiligheid van de zeelieden der koopvaardij;
- de opbrengst van de loonmatigingsbijdrage, bedoeld in artikel 38, § 3bis;
- de opbrengst van de bijzondere bijdrage, bedoeld in artikel 38, § 3ter, en in artikel 3, § 3ter van de besluitwet van 7 februari 1945 betreffende de maatschappelijke veiligheid van de zeelieden der koopvaardij;
- de opbrengst van de inhouding op het dubbel vakantiegeld, bedoeld in artikel 39;
- de opbrengst van de bijzondere bijdrage voor sociale zekerheid, bedoeld in de artikelen 106 tot 112 van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen;
- de opbrengst van de bijzondere werkgeversbijdrage op het conventioneel brugpensioen, bedoeld in artikel 141 van de wet van 29 december 1990 houdende sociale bepalingen;
- de opbrengst van de bijzondere compenserende maandelijkse werkgeversbijdrage, bedoeld in artikel 11 van de wet van 3 april 1995 houdende maatregelen tot bevordering van de tewerkstelling;
- de opbrengst van de bijzondere bijdrage, bedoeld in artikel 2 van het koninklijk besluit van 27 november 1996 tot instelling van een bijzondere werkgeversbijdrage ter financiering van het stelsel van de tijdelijke werkloosheid en de anciënniteitstoeslag voor oudere werklozen, in toepassing van artikel 3, § 1, 4° van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de budgettaire voorwaarden tot deelname van België aan de Europese Economische en Monetaire Unie;

- de opbrengst van de alternatieve financiering bedoeld in artikel 89 van de wet van 21 december 1994 houdende sociale en diverse bepalingen;
- de opbrengst van de solidariteitsbijdrage voor het persoonlijk gebruik van een voertuig ter beschikking gesteld door de werkgever, bedoeld in artikel 38, § 3quater;
- de opbrengst van de solidariteitsbijdrage op de tewerkstelling van de studenten die niet onderworpen zijn aan het stelsel van sociale zekerheid van de werknemers, bedoeld in artikel 1 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 houdende maatregelen met het oog op de invoering van een solidariteitsbijdrage op de tewerkstelling van studenten, die niet onderworpen zijn aan het stelsel van de sociale zekerheid van de werknemers;
- de opbrengst van de rijkstoelagen, gestort aan de RSZ.-Globaal Beheer;
- 100 % van het totaal van de door de Belgische instanties geïnde bedragen van de administratieve financiële sancties en van de administratieve geldboeten die, in toepassing van het Sociaal Strafwetboek, aan de Schatkist werden overgemaakt;
- de opbrengst van andere stortingen aan de RSZ.-Globaal Beheer, gedaan op grond van wettelijke en reglementaire beschikkingen;
- de opbrengst van beleggingen van de RSZ-Globaal Beheer;
- de opbrengst van leningen afgesloten door de RSZ-Globaal Beheer;
- de opbrengst van legaten en schenkingen aan de RSZ-Globaal Beheer;
- de opbrengst van de inhouding, bedoeld in artikel 39ter.

b) eigen inkomsten van de regelingen en takken, bedoeld in artikel 21, § 2, die niet geglobaliseerd worden:

- de opbrengst van bijdragen rechtstreeks geïnd door één van de regelingen van het Globaal Beheer, bedoeld in artikel 21, § 2;
- de opbrengst van de specifieke rijkstoelagen rechtstreeks gestort aan één van de regelingen van het Globaal Beheer, bedoeld in artikel 21, § 2;
- de opbrengst van de tegoeden op rekening afkomstig van stortingen die het bedrag van de dagelijks te financieren thesauriebehoeften van de regelingen van het Globaal Beheer, bedoeld in artikel 21, § 2, overschrijden;
- de opbrengst van andere stortingen gedaan op grond van wettelijke en reglementaire beschikkingen aan één van de regelingen van het Globaal Beheer, bedoeld in artikel 21, § 2;
- de opbrengst van terugvorderingen en boetes van één van de regelingen van het Globaal Beheer, bedoeld in artikel 21, § 2;
- de opbrengst van legaten en schenkingen aan één van de regelingen van het Globaal Beheer, bedoeld in artikel 21, § 2.

Art. 23 *Gewijzigd bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 7 (6) en de wetten van 24 december 2002, art. 217 (8), 24 juli 2008, art. 165 (9), 23 december 2009, art. 65 (14), 25 april 2014, art. 50 (10), 16 november 2015, art. 15 (15), 30 maart 2018, art. 21 (16) en 17 maart 2019, art. 21 (17).*

De sociale zekerheidsbijdragen worden berekend op basis van het loon van de werknemer.

Het begrip loon wordt bepaald bij artikel 2 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers. Evenwel kan de Koning het aldus bepaalde begrip, bij een in Ministerraad overlegd besluit, verruimen of beperken. De voordelen zoals bedoeld in hoofdstuk II van de wet van 21 december 2007 betreffende de uitvoering van het interprofessioneel akkoord 2007-2008, en in Titel XIII, Enig Hoofdstuk "Invoering van een stelsel van niet-recurrente resultaatsgebonden voordelen voor de autonome overheidsbedrijven" van de wet van 24 juli 2008 houdende diverse bepalingen (I) zijn uitgesloten uit het loonbegrip ten belope van het in artikel 38, § 3novies, bepaalde bedrag.

Het flexiloon als bedoeld in artikel 3, 2°, van de wet van 16 november 2015 houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken, het flexivakantiegeld als bedoeld in artikel 3, 6°, van dezelfde wet en de netto-vergoedingen voor de overuren in de horecasector, zoals omschreven in artikel 3, 5°, van dezelfde wet, zijn uitgesloten uit het loonbegrip.

De bedragen die toegekend worden als mobiliteitsvergoeding overeenkomstig de bepalingen van de wet van 30 maart 2018 betreffende de invoering van een mobiliteitsvergoeding zijn uitgesloten uit het loonbegrip.

Het saldo van het mobiliteitsbudget dat overeenkomstig artikel 8, § 3, van de wet van 17 maart 2019 betreffende de invoering van een mobiliteitsbudget ter beschikking wordt gesteld van de werknemer, wordt uitgesloten uit het loonbegrip.

Bij betwisting van de realiteit van de kosten ten laste van de werkgever, dient de werkgever de realiteit van deze kosten aan te tonen door middel van bewijsstukken of, ingeval zulks niet mogelijk is, door alle andere door het gemeen recht toegelaten bewijsmiddelen, met uitzondering van de eed.

Bij gebreke aan bewijskrachtige gegevens aangeleverd door de werkgever, kan de Rijksdienst voor sociale zekerheid, op voorstel van de bevoegde inspectiediensten die de werkgever gehoord hebben, ambtshalve een bijkomende aangifte uitvoeren, rekening houdende met alle nuttige inlichtingen waarover hij beschikt.

Bij wet kan het loon echter voor het geheel van de sociale zekerheid of voor één of meer regelingen ervan of voor bepaalde categorieën van werknemers worden aangepast door toepassing van een coëfficiënt, die rekening houdt met het belang van de factor arbeid in het geheel van de produktiekosten. Het loon kan ook geheel of gedeeltelijk worden vervangen door een andere basis van berekening op grond van de aangewende produktiefaktoren in de onderneming of de resultaten ervan.

De bijdragen bedoeld in artikel 38, § 2, 1° tot 4° en § 3, 1° of 2° of 3° worden met het oog op de verdeling onder de regelingen en takken bedoeld in artikel 21, § 2 samengevoegd tot een globale bijdrage. (...).

Art. 23bis *Ingevoegd bij de wet van 27 december 2006, art. 176 (18) en gewijzigd bij de wet van 20 juli 2015, art. 12 (19)*

§ 1. Voor de toepassing van dit artikel dient te worden verstaan onder:

1° bediende: de hoofdarbeider bedoeld in artikel 9 van de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers, gecoördineerd op 28 juni 1971;

2° vertrekvakantiegeld: het vakantiegeld betaald aan een bediende in uitvoering van artikel 46 van het koninklijk besluit van 30 maart 1967 tot bepaling van de algemene

uitvoeringsmodaliteiten van de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers;

3° enkel vertrekvakantiegeld: het gedeelte van het vertrekvakantiegeld dat overeenstemt met 7,67 pct. van de bedragen en voordelen die de wedden vormen bedoeld bij artikel 46 van het voornoemd koninklijk besluit van 30 maart 1967;

4° dubbel vertrekvakantiegeld: het deel van het vertrekvakantiegeld dat overeenstemt met 7,67 pct. van de bedragen en voordelen die wedden zijn bedoeld bij artikel 46 van voormeld koninklijk besluit van 30 maart 1967.

§ 2. In afwijking van artikel 2 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers, is het enkel vertrekvakantiegeld betaald aan een bediende loon in de zin van artikel 23 van deze wet op het moment dat het wordt uitbetaald, met uitzondering van het enkel vertrekvakantiegeld uitbetaald aan

1° de bedienden tewerkgesteld in het kader van een overeenkomst bedoeld bij de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers;

2° de bedienden tewerkgesteld als gesubsidieerde contractuele onder de voorwaarden van hoofdstuk 2 van titel III van de programmawet van 30 december 1988;

3° de bedienden tewerkgesteld ter vervanging van de ambtenaren die de loopbaanonderbreking genieten, ingevoerd door de artikelen 99 tot 107 van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen;

4° de bedienden bedoeld in artikel 9, § 1, artikel 10quater, § 1, en artikel 12, § 1, van de wet van 10 april 1995 betreffende de herverdeling van de arbeid in de openbare sector;

5° de bedienden tewerkgesteld ter vervanging van de personeelsleden bedoeld in artikel 4 van de wet van 19 juli 2012 betreffende de vierdagenweek en het halftijds werken vanaf 50 of 55 jaar in de openbare sector;

6° de gesubsidieerde contractuelen tewerkgesteld onder de voorwaarden van het koninklijk besluit nr. 474 van 28 oktober 1986 tot opzetting van een stelsel van door de Staat gesubsidieerde contractuelen bij sommige plaatselijke besturen;

7° de werknemers tewerkgesteld met toepassing van artikel 60, § 7, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn onder de voorwaarden van het koninklijk besluit van 2 april 1998 tot uitvoering van artikel 33 van de wet van 22 december 1995 houdende maatregelen tot uitvoering van het meerjarenplan voor werkgelegenheid.

Wanneer de bediende die valt onder de uitzonderingen bedoeld in het eerste lid, vakantie neemt, wordt het normale loon betreffende de vakantiedagen dat door het enkel vertrekvakantiegeld is gedekt, evenwel beschouwd als loon.

§ 3. Het enkel vertrekvakantiegeld betaald aan de bediende moet aangegeven worden zowel door de werkgever die het betaalt alsook door de werkgever die de bediende tewerkstelt op het ogenblik van de opname van alle of een gedeelte van de vakantiedagen gedekt door het vertrekvakantiegeld, onder de voorwaarden bedoeld in artikel 21 van wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

§ 4. Zonder afbreuk te doen aan de toepassing van artikel 2, eerste lid, van de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers gecoördineerd op 28 juni 1971, wat de bedienden betreft voor wie de aftrek werd verricht bedoeld bij de artikelen 48 of 49 van het voornoemd koninklijk besluit van 30 maart 1967, zijn de bijdragen verschuldigd op het bedrag van het normaal loon voor de vakantiedagen, verminderd met:

1° het bedrag van het enkel vertrekvakantiegeld dat hierop in mindering werd gebracht;

2° het bedrag waarop reeds bijdragen zijn betaald bij toepassing van artikel 19, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

De bepalingen van het vorig lid zijn niet van toepassing op werknemers die vallen onder de uitzonderingen vermeld in paragraaf 2.

§ 5. De in artikel 39 bedoelde inhouding is eveneens van toepassing op het in § 1, 4°, bedoelde deel van het vakantiegeld, met uitzondering van het deel dat overeenstemt met het dubbel vertrekvakantiegeld vanaf de derde dag van de vierde week.

§ 6. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en na advies van de Nationale Arbeidsraad, de bepalingen van dit artikel wijzigen, aanvullen en opheffen.

Art. 24

Gewijzigd bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 8 (6) en de wetten van 31 januari 2007, art. 2 (20), 19 december 2014, art. 188 (21) en 192 (22), 10 augustus 2015, art. 24 (10), 26 december 2015, art. 29 (23), 1 juli 2016, art. 3 (23) en 4 (23), 10 juli 2016, art. 31 (11), 25 december 2016, art. 11 (11), 18 april 2017, art. 16 (11) en 39 (11), 30 maart 2018, art. 28 (24), 30 september 2017, art. 36 (25) en het K.B. van 6 september 2018, art. 15 (11).

§ 1. De opbrengst van de geglobaliseerde geldmiddelen, bedoeld in artikel 22, § 2, a) wordt, na voorafneming van de bestuurskosten van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, met inbegrip van de leningslasten, verdeeld onder de regelingen en takken van het Globaal Beheer, opgesomd in artikel 21, § 2. Deze verdeling gebeurt op basis van de te financieren thesauriebehoeften van de hiervoor bedoelde regelingen en takken. Het bedrag van de te financieren thesauriebehoeften van deze regelingen en takken is gelijk aan het verschil op thesauriebasis tussen de uitgaven - lopende en kapitaalsverrichtingen met uitsluiting van de beleggingsverrichtingen - en de eigen inkomsten, bedoeld in artikel 22, § 2, b).

Wanneer een deel of het geheel van een tak wordt onttrokken aan het toepassingsgebied van het globaal beheer, worden de te financieren behoeften overeenkomend met de rechten waarvan de betaling op vervaldag komt na de datum van de onttrekking, maar die krachtens de geldende boekhoudregels geboekt worden in de resultatenrekening van het jaar dat de onttrekking voorafgaat, in rekening gebracht om de te financieren behoeften van het jaar dat de onttrekking voorafgaat te bepalen.

§ 1bis. Vanaf het boekjaar 2008, in afwijking van de bepalingen van § 1, onverminderd de dekking van de behoeften van de dagelijkse thesaurie, is het gedeelte van de geglobaliseerde geldmiddelen verschuldigd voor de financiering van de verplichte

verzekering voor geneeskundige verzorging, voor het boekjaar, beperkt overeenkomstig de bepalingen van deze paragraaf.

Het bedrag verschuldigd voor een boekjaar N krachtens deze beperking is gelijk aan het bedrag verschuldigd, overeenkomstig deze paragraaf, voor het voorgaande boekjaar N-1, waarop het percentage van de stijging van de beschikbare effectieve inkomsten uit bijdragen tussen het boekjaar N-1 en het boekjaar N-2 wordt toegepast. Het boekjaar N is het lopende boekjaar, het boekjaar N-1 is het voorgaande boekjaar en het boekjaar N-2 is het boekjaar dat aan N-1 voorafgaat.

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, een gedeelte van het bedrag verschuldigd krachtens het vorige lid neutraliseren. De neutralisatie heeft tot doel de weerslag op het stijgingspercentage van de beschikbare effectieve inkomsten uit bijdragen van beslissingen genomen door de federale overheid en die hogere inkomsten uit bijdragen voor de financiering van nieuwe initiatieven beogen, teniet te doen.

De Koning kan ook bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad het stijgingspercentage van de beschikbare effectieve inkomsten uit bijdragen voor de berekening van het in het tweede lid bedoelde bedrag corrigeren, en dit enkel met als doel de negatieve weerslag van een beleidswijziging op voormeld stijgingspercentage van de sociale bijdragen te beperken of te neutraliseren. Deze correctie kan bovendien slechts worden toegepast indien de weerslag van de beleidswijziging op de financiering van het globaal beheer volledig en bruto gecompenseerd werd.

Voor de toepassing van deze paragraaf zijn de beschikbare effectieve inkomsten uit bijdragen van een boekjaar de som van de volgende beschikbare effectieve opbrengsten van bijdragen:

- de opbrengst van de globale bijdrage bedoeld in artikel 23, vierde lid, en in artikel 1, § 5 van de wet van 1 augustus 1985 houdende sociale bepalingen, en in artikel 3, § 6 van de besluitwet van 7 februari 1945 betreffende de maatschappelijke veiligheid van de zeelieden ter koopvaardij;

- de opbrengst van de bijdrage bedoeld in artikel 38, § 3, eerste lid, 9° en in artikel 3, § 3, eerste lid, 7°, van de besluitwet van 7 februari 1945 betreffende de maatschappelijke veiligheid van de zeelieden ter koopvaardij;

- de opbrengst van de loonmatigingsbijdrage bedoeld in artikel 38, § 3bis;

- de opbrengst van de bijzondere bijdrage bedoeld in artikel 38, § 3ter en in artikel 3, § 3ter van de besluitwet van 7 februari 1945 betreffende de maatschappelijke veiligheid van de zeelieden ter koopvaardij;

- de opbrengst van de bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid, bedoeld in artikel 106 tot en met 112 van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen;

- de opbrengst van de bijzondere bijdrage ten laste van de werkgever op het conventioneel brugpensioen, bedoeld in artikel 141 van de wet van 29 december 1990 houdende sociale bepalingen;

- de opbrengst van de bijzondere compenserende maandelijkse werkgeversbijdrage, bedoeld in artikel 11 van de wet van 3 april 1995 houdende maatregelen tot bevordering van de tewerkstelling;

- de opbrengst van de bijzondere bijdrage bedoeld in artikel 2 van het koninklijk besluit van 27 november 1996 tot instelling van een bijzondere werkgeversbijdrage ter financiering van het stelsel van de tijdelijke werkloosheid en de anciënniteitstoeslag voor oudere werklozen, in toepassing van artikel 3, § 1, 4° van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de budgettaire voorwaarden tot deelname van België aan de Europese Economische en Monetaire Unie;

- de opbrengst van de solidariteitsbijdrage voor het persoonlijk gebruik van een door de werkgever ter beschikking gesteld voertuig, bedoeld in artikel 38, § 3quater;

- de opbrengst van de solidariteitsbijdrage voor de tewerkstelling van studenten die niet onderworpen zijn aan het stelsel van sociale zekerheid van de werknemers, bedoeld in artikel 1 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 houdende maatregelen met het oog op de invoering van een solidariteitsbijdrage op de tewerkstelling van studenten die niet onderworpen zijn aan het stelsel van sociale zekerheid van de werknemers.

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, deze lijst van bijdragen wijzigen.

Worden bedoeld onder effectieve opbrengsten, de opbrengsten van de werkelijk geinde bijdragen, namelijk na aftrek van de verminderingen van sociale-zekerheidsbijdragen toegekend krachtens deze wet evenals de programmawet (I) van 24 december 2002. Worden bedoeld onder beschikbare opbrengsten van bijdragen, het saldo van de bijdragen na aftrek van de volgende toewijzingen:

- de toewijzingen bedoeld in artikel 35.

De Koning kan deze de lijst van toewijzingen wijzigen.

Deze beschikbare effectieve ontvangsten zullen worden geïsoleerd en het totaal ervan zal apart vermeld worden in een bijlage bij de rekeningen van begrotingsuitvoering. Het percentage van de stijging van de beschikbare effectieve inkomsten uit bijdragen tussen het boekjaar N-1 en het boekjaar N-2 wordt vastgelegd bij de goedkeuring van deze rekeningen. De in deze paragraaf bedoelde rekeningen van begrotingsuitvoering zijn de rekeningen die voor ieder boekjaar worden opgemaakt door de Rijksdienst voor sociale zekerheid bij toepassing van artikel 11 a) van het koninklijk besluit van 22 juni 2001 tot vaststelling van de regelen inzake de begroting, de boekhouding en de rekeningen van de openbare instellingen van sociale zekerheid die zijn onderworpen aan het koninklijk besluit van 3 april 1997 houdende maatregelen met het oog op de responsabilisering van de openbare instellingen van sociale zekerheid.

Indien de in het eerste lid bedoelde beperking aanleiding geeft tot marges worden deze toegewezen voor de dekking van de thesauriebehoeften en, voor het overige, voor de reserves van de regeling. Deze marges worden niet gebruikt ter financiering van nieuwe initiatieven in andere takken van de sociale zekerheid dan de geneeskundige verzorging.

Voor het boekjaar 2008 zal het percentage van de stijging van de beschikbare effectieve inkomsten uit bijdragen tussen het boekjaar N-1 en het boekjaar N-2 worden toegepast op het gedeelte van de geglobaliseerde geldmiddelen toegewezen in 2007 voor de financiering van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging

krachtens § 1, verminderd met de bedragen inherent aan de betaling van de overschrijdingen van de begrotingsdoelstellingen van de geneeskundige verzorging van de vorige jaren.

Voor het boekjaar 2015 wordt het op grond van voorgaande leden vastgestelde bedrag verminderd met 1 446.551 duizend euro.

Voor het boekjaar 2016 wordt, in afwijking van de voorgaande leden, het bedrag vastgesteld op 19 821 516 duizend euro.

In afwijking van de bepalingen van de vorige leden wordt, voor het boekjaar 2017, het bedrag vastgesteld op 19 362 830 duizend euro.

Voor de boekjaren 2018 tot en met 2021 wordt het in het voorgaande lid vastgestelde bedrag telkens jaarlijks aangepast aan het groeipercentage van de gemiddelde gezondheidsindex van het jaar.

Vanaf het boekjaar 2022 wordt het bedrag opnieuw vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van het tweede lid.

§ 1ter. Ingeval voor een boekjaar, de uitgaven in het kader van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging hoger zijn dan de globale jaarlijkse begrotingsdoelstelling vastgelegd overeenkomstig artikel 40, § 1, van voormelde wet van 14 juli 1994, wordt het gedeelte van de geglobaliseerde geldmiddelen verschuldigd voor de financiering van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging, voor het boekjaar, zoals voorzien in de vorige paragraaf, aangevuld met een bedrag dat overeenstemt met een percentage van de overschrijding rekening houdend met artikel 198, § 3 van dezelfde wet.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en na advies van het Beheerscomité van de sociale zekerheid, het percentage van de overschrijding dat ten laste gelegd wordt van de RSZ-Globaal beheer alsook de voorwaarden en modaliteiten van de storting van deze bijkomende tegemoetkoming. De Staat draagt niet bij tot deze bijkomende tegemoetkoming.

Dit besluit is gemeenschappelijk met het in § 1ter van artikel 6 van het koninklijk besluit van 18 november 1996 strekkende tot invoering van een globaal financieel beheer in het sociaal statuut der zelfstandigen, met toepassing van hoofdstuk I van titel VI van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels bedoeld besluit. Het in de vorige zin bedoeld gemeenschappelijke besluit zal een verdeelsleutel van dit in het eerste lid bedoeld bijkomende bedrag overnemen. Deze verdeelsleutel zal voor elk globaal beheer overeenstemmen met hun in § 1quater van respectievelijk artikel 24 van deze wet en artikel 6 van het koninklijk besluit van 18 november 1996 strekkende tot invoering van een globaal financieel beheer in het sociaal statuut der zelfstandigen, met toepassing van hoofdstuk I van titel VI van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels bedoeld percentage.

§ 1quater. Vanaf het boekjaar 2008, worden per boekjaar, onverminderd §§ 1bis en 1ter, bijkomende geldmiddelen voor de financiering van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging toegewezen.

Deze bijkomende geldmiddelen zijn gelijk aan het percentage van een bedrag. Dit bedrag is gelijk aan de uitgaven vermeld in de begroting van de verzekering voor

geneeskundige verzorging vastgelegd bij toepassing van artikel 16, § 1, 3°, van voormelde wet van 14 juli 1994, voor dat boekjaar, verminderd met:

a) een bedrag overeenstemmend met het gedeelte van de geglobaliseerde financiële middelen verschuldigd krachtens § 1bis voor dat boekjaar;

b) een bedrag overeenstemmend met het gedeelte van de ontvangsten van het globaal financieel beheer van het sociaal statuut, verschuldigd krachtens § 1bis van artikel 6 van het koninklijk besluit van 18 november 1996 strekkende tot invoering van een globaal financieel beheer in het sociaal statuut der zelfstandigen, met toepassing van hoofdstuk I van titel VI van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, voor dat boekjaar;

c) een bedrag overeenstemmend met de som van de eigen inkomsten bestemd voor de regeling voor geneeskundige verzorging, bedoeld in artikel 22, § 2, b), voor dat boekjaar, en opgenomen in de voorlopige afsluiting zoals opgemaakt krachtens artikel 202, § 2, van voormelde wet van 14 juli 1994.

Het in het vorig lid bedoeld percentage is gelijk aan de deling van het in a) van vorig lid bedoeld bedrag door de som van de in a) en b) van hetzelfde lid bedoelde bedragen.

§ 1quinquies. *Opgeheven bij de wet van 18 april 2017, art. 39 (11).*

§ 2. In afwijking van de bepalingen van § 1, wordt, aan het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering een gedeelte van de geglobaliseerde geldmiddelen, bedoeld in art 22, § 2, a), toegekend voor de financiering van de werknemers die in ziekenhuizen zijn tewerkgesteld overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk II, afdeling 5, van het koninklijk besluit nr. 25 van 24 maart 1982 tot opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet commerciële sector.

§ 2bis. In afwijking van de bepalingen van § 1, wordt een gedeelte van de geglobaliseerde geldmiddelen, bedoeld in artikel 22, § 2, a), toegewezen aan de Federale Pensioendienst voor de financiering van de pensioenen van de vastbenoemde personeelsleden die aangesloten zijn bij het gesolidariseerd pensioenfonds van de provinciale en plaatselijke besturen.

Dit bedrag van 47 000 000 euro op jaarbasis (basis 2015 = 100) wordt jaarlijks aangepast aan de procentuele verandering van het gemiddelde indexcijfer van de consumptieprijzen.

§ 2ter. In afwijking van de bepalingen van § 1 en onverminderd § 2bis, wordt een bijkomend gedeelte van de geglobaliseerde geldmiddelen, bedoeld in artikel 22, § 2, a), toegewezen aan de Federale Pensioendienst voor de financiering van de pensioenen van de vastbenoemde personeelsleden die aangesloten zijn bij het Gesolidariseerde pensioenfonds van de provinciale en plaatselijke besturen.

Dit bedrag wordt bepaald bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

Dit bedrag wordt jaarlijks aangepast aan het groeipercentage van de gemiddelde gezondheidsindex van het jaar. (26)

§ 3. De regelingen die niet behoren tot het Globaal Beheer ontvangen, na aftrek van de bestuurskosten van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, de opbrengst van de bijdragen van de desbetreffende regeling.

In afwijking van het voorgaande lid stort de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, na voorafneming van de bestuurskosten, aan Fedris het deel van de in artikel 38, § 3, 5° bedoelde bijdrage dat bestemd is voor de regeling van de beroepsziekten op basis van de te financieren thesauriebehoeften van deze regeling. Het deel van de in artikel 38, § 3, 5° bedoelde bijdrage dat niet gestort is aan Fedris wordt toegewezen aan het Fonds voor de amortisatie van de verhoging van de pensioenbijdragevoeten bedoeld in artikel 4, § 3, van de wet van 24 oktober 2011 tot vrijwaring van een duurzame financiering van de pensioenen van de vastbenoemde personeelsleden van de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten en van de lokale politiezones, tot wijziging van de wet van 6 mei 2002 tot oprichting van het fonds voor de pensioenen van de geïntegreerde politie en houdende bijzondere bepalingen inzake Sociale Zekerheid en houdende diverse wijzigingsbepalingen.

Art. 25 De Rijksdienst voor sociale zekerheid kan met de invordering van andere dan de in artikel 23 bedoelde bijdragen enkel worden belast voor zover deze vastgesteld worden in verhouding tot het loon en volgens de bestaande loongrenzen.

Art. 26 *Gewijzigd bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 9 (6) en de wetten van 25 januari 1999, art. 52 (7), 28 april 2010, art. 105 (27) en 18 april 2017, art. 40 (1).*

Het geheel van de jaarlijkse rijkstoelagen ten gunste van de verschillende sociale-zekerheidsregelingen voor werknemers wordt aangewend voor de financiering van de regelingen van het Globaal Beheer, bedoeld in artikel 21, § 2.

De rijkstoelagen voor de tak geneeskundige verzorging en de tak uitkeringen van het stelsel der zeelieden ter koopvaardij, bedoeld in het artikel 76 van het koninklijk besluit van 24 oktober 1936 houdende wijziging en samenordening van de statuten der Hulp- en Voorzorgskas voor zeevarenden en de rijkstoelagen voor de tak werkloosheid van dit stelsel, bedoeld in artikel 19 van de programmawet van 17 juni 2009, worden eveneens aangewend voor de financiering van de regelingen van het Globaal Beheer, bedoeld in artikel 21, § 2.

Art. 27 De Koning kan voor ieder van de regelingen van de sociale zekerheid een maximum- en een minimumbedrag van de sociale prestaties vaststellen.

Art. 28 *Gewijzigd bij het K.B. 10 juni 2001, art. 6 (1).*

De Koning kan voor ieder van de regelingen van de sociale zekerheid een maximum- en een minimumbedrag van de sociale prestaties vaststellen.

Art. 29 *Opgeheven bij de wet van K.B. van 10 mei 2007, art. 41 (28).*

Art. 30 § 1. De terugvordering van de ten onrechte betaalde sociale prestaties verjaart na drie jaar, te rekenen vanaf de datum waarop de uitbetaling is geschied.

De in het eerste lid voorgeschreven termijn wordt teruggebracht tot zes maanden indien de betaling enkel het gevolg is van een vergissing van de instelling of de dienst, waarvan de betrokkene zich normaal geen rekenschap kon geven.

De in het eerste lid voorgeschreven termijn wordt verlengd tot vijf jaar indien ten onrechte werd betaald in geval van bedrog, arglist of bedrieglijke handelingen van de betrokkene.

§ 2. Van de beslissing tot terugvordering wordt, op straffe van nietigheid, kennis gegeven aan de schuldenaren bij ter post aangetekend schrijven.
Hierin worden, op straffe van nietigheid, vermeld:

- de vaststelling van het onverschuldigde;
- het totale bedrag van het onverschuldigde, evenals de berekeningswijze ervan;
- de bepalingen in strijd waarmede de betalingen werden verricht;
- de in aanmerking genomen verjaringstermijn en de motivering ervan;
- de mogelijkheid om, op straffe van verval, binnen de dertig dagen na de aanbieding aan de belanghebbende, van het aangetekend schrijven beroep in te stellen bij de bevoegde arbeidsrechtbank.

Het ter post neerleggen van het aangetekend schrijven stuit de verjaring.

§ 3. Het beheerscomité van de betrokken instelling kan in een verordening bepalen in welke gevallen van terugvordering wordt afgezien omdat het om behartigenswaardige gevallen gaat of omdat het onverschuldigd betaalde beneden een te bepalen bedrag ligt of buiten verhouding staat tot de vermoedelijke proceskosten. De verordening wordt voorgelegd aan de goedkeuring van de Minister onder wie de instelling ressorteert en in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

Art. 30/1 *Ingevoegd bij de wet van 27 december 2012, art. 40 (29).*

Elk rechtsgeding met betrekking tot de invordering van ten onrechte ontvangen uitkeringen dat wordt ingesteld door de betrokken instelling, door de schuldenaar die deze prestaties moet terugbetalen of door gelijk welke andere persoon die ze moet terugbetalen krachtens wettelijke of reglementaire bepalingen, schorst de verjaring.
De schorsing vangt aan met de akte van rechtsingang en eindigt wanneer de rechterlijke beslissing in kracht van gewijsde is gegaan.

Art. 30/2 *Ingevoegd bij de wet van 28 juni 2013, art. 55 (30).*

De termijn voor de terugvordering van onverschuldigd betaalde sociale uitkeringen gaat in op de dag waarop de instelling kennis heeft van het bedrog, de arglist of de bedrieglijke handelingen.

Art. 31 *Wijzigingsbepaling.*

Art. 31bis *Ingevoegd bij de wet van 13 december 2005, art. 28 (31) en gewijzigd bij de wet van 6 mei 2009, art. 72 (32).*

§ 1. Met toepassing van artikel 1675/10 van het Gerechtelijk Wetboek zijn de organen die belast zijn met het innen van de bijdragen voor de sociale zekerheid en de instellingen die de sociale uitkeringen toekennen gemachtigd een gedeeltelijke of volledige kwijtschelding van de bedragen die hen verschuldigd zijn te aanvaarden wanneer deze kwijtschelding is voorgesteld door de schuldbemiddelaar, in het kader van een in de bepalingen van titel V van het vijfde deel van het Gerechtelijk Wetboek

bedoelde minnelijke aanzuiveringsregeling, voor zover aan de voorwaarden die door de Koning vastgesteld zijn, is voldaan op het ogenblik dat de schuldbemiddelaar zich wendt tot de voornoemde instellingen.

§ 2. De Koning bepaalt, na advies van de Nationale Arbeidsraad, en uiterlijk tegen 1 juli 2010:

1° de volgende begrippen: "organen die belast zijn met het innen van de bijdragen", "instellingen die de sociale uitkeringen toekennen", "bijdragen voor de sociale zekerheid" en "bedragen";

2° de instantie die, onder de in 1° bedoelde organen, bevoegd is om het in § 1 bedoelde voorstel tot kwijtschelding te aanvaarden;

3° de in § 1 bedoelde voorwaarden.

Art. 31ter *Ingevoegd bij de wet van 30 december 2009, art. 49 (14) en gewijzigd bij de wetten van 29 februari 2016, art. 80 (33), 10 juli 2016, art. 32 (11) en 30 september 2017, art. 16 (34).*

§ 1. Werkgevers kunnen een mandataris aanstellen in het kader van hun sociale administratie.

§ 2. Er bestaan twee types mandatarissen:

1° Sociale dienstverrichters zijn mandatarissen die in naam en voor rekening van werkgevers formaliteiten inzake sociale zekerheid, waartoe deze werkgevers zijn gehouden ten aanzien van de instellingen van sociale zekerheid, in een rechtstreekse relatie met deze instellingen vervullen.

Binnen de grenzen van het met de werkgever gesloten mandaat nemen zij de opdracht op zich de werkgevers te begeleiden in hun betrekkingen met de instellingen, zoals ze zijn opgesomd in artikel 2, eerste alinea, 2°, van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid, en hen in die context te informeren;

2° erkende sociale secretariaten, zoals bedoeld in artikel 27 van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

§ 3. De mandataris krijgt voor het uitvoeren van de formaliteiten inzake sociale zekerheid voor zijn aangesloten werkgevers een toegang tot het elektronische netwerk van de sociale zekerheid voor zover:

1° hij zich behoorlijk identificeert bij de diensten van de Rijksdienst voor sociale zekerheid;

2° hij zich schikt naar de onderrichtingen van de betrokken administraties;

3° hij op aanvraag van de bevoegde administraties alle inlichtingen verschaft of alle documenten voor het toezicht op de toepassing van de sociale wetten doorgeeft, overeenkomstig het Sociaal Strafwetboek, voor zover die inlichtingen of documenten noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de opdrachten van de mandataris;

4° hij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid binnen vijftien dagen na de gebeurtenis kennis geeft van de opzegging of van de schrapping van een werkgever.

Art. 31quater *Ingevoegd bij de wet van 30 december 2009, art. 50 (14) en gewijzigd bij de wetten van 21 december 2013, art. 2 (35) en 10 juli 2016, art. 32 (11).*

§ 1. Tussen de werkgever en zijn mandataris wordt een schriftelijke overeenkomst gesloten die onder meer de inhoud regelt van het mandaat, met naleving van de hiernavolgende voorwaarden.

Het mandaat kan gelden voor de totaliteit van de verplichtingen inzake sociale zekerheid of een gedeelte ervan.

De Koning kan verplichtingen inzake sociale zekerheid vastleggen waarvoor een enkele mandataris bevoegd moet zijn.

§ 2. Het mandaat wordt vóór de aanvang ervan aan de Rijksdienst voor sociale zekerheid kenbaar gemaakt door middel van de verzending van een procuratie.
De door de werkgever aangeduide mandataris is het eerste aanspreekpunt voor de instellingen van sociale zekerheid in de betrekkingen met de werkgever.

§ 3. Een mandaat kan slechts op het ogenblik van de overgang naar een nieuw kwartaal worden overgedragen op een nieuwe mandataris.
De Koning bepaalt de modaliteiten die moeten in acht genomen worden bij de overgang van het mandaat van een mandataris naar een andere mandataris.

§ 4. Onverminderd de toepassing van paragraaf 5, neemt de nieuwe mandataris van zijn voorganger het beheer over van de elektronische toepassingen die met het oog op het vervullen van de verplichtingen inzake sociale zekerheid door de instellingen van sociale zekerheid ter beschikking worden gesteld en is daarbij belast met het beheer van het verleden, het heden en de toekomst. Vanaf de overname van het mandaat is de nieuwe mandataris het eerste aanspreekpunt voor de instellingen van sociale zekerheid in de betrekkingen met de werkgever.

Op de oude mandataris rust een informatieplicht naar de nieuwe mandataris betreffende de kwartalen waarvoor de oude mandataris aangiften of formaliteiten heeft verricht, en dit gedurende de termijn dat de kwartalen waarop de informatie betrekking heeft nog niet zijn verjaard.

In geval van stuiting of schorsing van de verjaring loopt de informatieplicht onverminderd door.

De informatieplicht houdt in dat de oude mandataris op verzoek van de nieuwe mandataris alle beschikbare inlichtingen, nodig voor de technische transacties, dient te verschaffen over kwartalen die onder zijn beheer vielen.

§ 5. Een overeenkomst tussen de werkgever en de nieuwe mandataris moet verplicht bepalen in welke mate de vorige mandataris de opdracht behoudt om voor de kwartalen en voor de verplichtingen van sociale zekerheid die onder zijn mandaat vielen nog effectief technische transacties te verrichten.

§ 6. In geval van overdracht van het klantenbestand van een erkend sociaal secretariaat, zoals gedefinieerd in artikel 31ter, § 2, 2°, met bijhorende rechten en plichten aan een ander erkend sociaal secretariaat, kunnen de procuraties tussen de aangesloten werkgevers en het oud sociaal secretariaat automatisch worden overgedragen en overgenomen door het nieuw sociaal secretariaat, in afwijking van de procedure waarin § 2 voorziet.

Indien een erkend sociaal secretariaat kiest voor dit systeem van automatische overdracht, dienen de procuraties niet doorgestuurd te worden naar de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid zoals voorgeschreven bij § 2.

Een automatische overdracht is slechts mogelijk mits de volgende voorwaarden worden vervuld:

1° het nieuwe sociaal secretariaat en het oude sociaal secretariaat maken, ten laatste voor aanvang van het tweede kwartaal voorafgaand aan de effectieve overdracht, samen de beslissing betreffende de overdracht van het klantenbestand kenbaar aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid;

2° ten laatste voor aanvang van het tweede kwartaal voorafgaand aan de effectieve overdracht, informeren het nieuwe en het oude sociaal secretariaat samen bij aangetekend schrijven de werkgevers die aangesloten zijn bij het oude sociaal secretariaat over de volgende aspecten:

a) de vastgelegde of voorgestelde datum van overdracht;

b) het feit dat de inhoud en de voorwaarden van het mandaat en het contract met het oude sociaal secretariaat integraal worden overgenomen door het nieuwe sociaal secretariaat.

c) de principes van de overdracht, onder andere wat de betalingen en andere afspraken met betrekking tot het verleden betreft;

d) de mogelijkheid voor de werkgever, indien hij niet wenst aan te sluiten bij het nieuwe sociaal secretariaat, om zich tegen de automatische overdracht van zijn mandaat te verzetten door middel van een uitdrukkelijke notificatie aan het oude sociaal secretariaat voor het einde van de tweede maand van het tweede kwartaal voorafgaand aan de overdracht;

e) de verantwoordelijkheid van de werkgever inzake het bewijs van verzending van de in d) bedoelde notificatie en inzake de continuïteit van de sociale administratie.

3° vóór aanvang van het kwartaal voorafgaand aan de effectieve overdracht geeft het nieuwe sociaal secretariaat de lijst met de RSZ-werkgeversnummers van de werkgevers die naar hem overgedragen worden door aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, in de vorm van een ondertekende verklaring;

4° vóór aanvang van het kwartaal voorafgaand aan de effectieve overdracht geeft het oude sociaal secretariaat de lijst met de RSZ-werkgeversnummers van de werkgevers die de overdracht naar het nieuwe sociaal secretariaat geweigerd hebben in de vorm van een ondertekende verklaring door aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid;

5° Het nieuwe sociaal secretariaat houdt voor elke werkgever die hij in het kader van de voormelde procedure heeft aangeschreven een dossier bij waarin alle communicatie omtrent de overdracht, zoals aangegeven in de punten 1° tot 4°, wordt genoteerd.

Dit dossier wordt op het eerste verzoek van de in punt 1° vermelde instellingen voor raadpleging aangeboden.

HOOFDSTUK IV. Slot- en overgangsbepalingen

Art. 32 De Koning is ermee belast de betrokken wetsbepalingen te wijzigen of op te heffen om ze in overeenstemming te brengen met het bepaalde in de artikelen 1 en 2 en de bepalingen van hoofdstuk III van deze wet.

Art. 33 De beginselen vastgelegd in de artikelen 5 tot 13 van deze wet worden bij wet uitgewerkt.

Art. 34 § 1. De Koning voert deze wet uit bij in Ministerraad overlegde besluiten en na het advies van de Nationale Arbeidsraad te hebben ingewonnen.

Wordt dit advies niet binnen twee maanden uitgebracht, dan is het niet meer vereist.

§ 2. De koninklijke besluiten houdende uitvoering van de artikelen 2, 15, 17 en 27 tot 30 van deze wet worden voor advies voorgelegd aan de bevoegde parlementaire commissies.

Art. 35 *Gewijzigd bij de wetten van 24 december 2002, art. 362 (36), 22 december 2003, art. 32 (36), 27 december 2004, art. 168 (37), 27 december 2005, art. 3 t.e.m. 9 (38), 27 maart 2009, art. 48 (39), 17 juni 2009, art. 53 (40), 30 december 2009, art. 2 (41), 28 april 2010, art. 118 (42), 6 juni 2010, art. 64 en 65 (12), 10 juli 2016, art. 34 (11).*

§ 1. *Opgeheven bij de wet van 24 december 2002, art. 362 (36).*

§ 2. *Opgeheven bij de wet van 24 december 2002, art. 362 (36).*

§ 3. *Opgeheven bij de wet van 24 december 2002, art. 362 (36).*

§ 4. *Opgeheven bij de wet van 24 december 2002, art. 362 (36).*

§ 5. **A.** De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, onder de voorwaarden die Hij bepaalt, een forfaitaire vermindering van de werkgeversbijdrage toekennen aan de werkgevers van de social profit sector, voor het bedrag die Hij bepaalt, per werknemer, per kwartaal:

1° voor de werknemers onderworpen aan het geheel van de stelsels beoogd in artikel 21 van deze wet;

2° voor de werknemers die de Staat, de gemeenschappen, de gewesten, de provincies, de aan de provincies ondergeschikte instellingen, de gemeenten, de aan de gemeenten ondergeschikte instellingen, de verenigingen van gemeenten en de instellingen van openbaar nut tewerkstellen.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, het bedrag van de forfaitaire vermindering aanpassen ingeval de werkgever die onder de toepassing van deze paragraaf valt, andere verminderingen van sociale zekerheidsbijdragen geniet.

De opbrengst van de vermindering werkgeversbijdragen wordt besteed aan het creëren van tewerkstelling.

B. De Koning bepaalt de regelen met betrekking tot de cumulatie van de in de punt A. bedoelde forfaitaire vermindering met andere verminderingen der bijdragen. De Koning bepaalt ook de bijdragen bedoeld in artikel 38, §§ 3 en 3bis waarop deze forfaitaire vermindering van toepassing is.

C. Voor de toepassing van deze paragraaf:

1° wordt per paritair comité of paritair subcomité dat onder de toepassing van deze paragraaf valt, een sectoraal fonds opgericht overeenkomstig de wet van 7 januari 1958 betreffende de Fondsen voor bestaanszekerheid.

De Koning kan evenwel in een specifieke bepaling voorzien wanneer een paritair comité of paritair subcomité in herstructurering is.

In de boekhouding van elk Fonds worden de volgende rubrieken voorzien:

a) rubriek voor betaling van de werkingskosten;

b) rubriek voor de financiering van de personeelskosten;

c) rubriek voor de financiering van bijkomende tewerkstelling;

2° (a) wordt bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid een Fonds Sociale Maribel ingesteld, dat bevoegd is voor alle in punt A van dit artikel bedoelde werkgevers van de overheidssector.

Dit Fonds wordt beheerd door een beheerscomité dat, overeenkomstig de regelen bepaald door de Koning, paritair is samengesteld uit vertegenwoordigers van de werknemers en vertegenwoordigers van de in het vorige lid bedoelde werkgevers.

Dit Fonds wordt gespijsd met de door de Rijksdienst voor sociale zekerheid gestorte opbrengst van de in dit artikel bedoelde werkgeversbijdrageverminderingen van sociale zekerheid, waarop de werkgevers van de overheidssector aanspraak kunnen maken.

Overeenkomstig de regelen bepaald door de Koning beslist het beheerscomité over de aanwending van het gedeelte van de opbrengst van de forfaitaire vermindering, dat beschikbaar is voor de financiering van bijkomende tewerkstelling.

De boekhouding van het Fonds bevat de volgende rubrieken:

1. rubriek voor de betaling van de werkingskosten;

2. rubriek voor de financiering van de administratie- en personeelskosten;

3. rubriek voor de financiering van bijkomende tewerkstelling, met de volgende subrubrieken:

- de bijdrageverminderingen waarop de ziekenhuizen en psychiatrische verzorgingstehuizen bedoeld bij artikel 1, § 1, derde lid, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders aanspraak kunnen maken;
- de bijdrageverminderingen waarop de andere dan in het vorige streepje bedoelde ziekenhuizen en psychiatrische verzorgingstehuizen van de overheidssector aanspraak kunnen maken;
- de bijdrageverminderingen waarop de andere dan in het eerste streepje bedoelde provinciale en plaatselijke besturen aanspraak kunnen maken;
- de bijdrageverminderingen waarop de andere dan in het de vorige streepjes bedoelde werkgevers van de overheidssector aanspraak kunnen maken;
- de bedragen die de minister bevoegd voor Werkgelegenheid, de minister bevoegd voor Sociale Zaken en de minister bevoegd voor Volksgezondheid onder

de niet-recurrente middelen van het Fonds toewijzen voor de financiering van opleidingsprojecten.

b) wordt bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid een terugvorderingsfonds ingesteld.

De boekhouding van dit Fonds bevat de volgende rubrieken:

1. rubriek voor de terugvordering ten laste van de overheidswerkgevers bedoeld bij artikel 1, § 1, derde lid, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders;

2. rubriek voor de terugvordering ten laste van de andere dan in het vorig streepje bedoelde overheidswerkgevers.

c) De Koning bepaalt, bij besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de bijkomende voorwaarden en de nadere regelen voor de toepassing van deze paragraaf.

3° *Opgeheven bij de wet van 27 december 2005, art. 4 (38*)

D. de Koning bepaalt de voorwaarden en nadere regelen voor de bepaling van de opbrengst van de forfaitaire vermindering bedoeld in deze paragraaf, alsook de regelen voor de verdeling van de opbrengst.

Op de opbrengst die aan ieder sectoraal fonds en aan het Fonds Sociale Maribel bevoegd voor de werkgevers van de overheidssector toekomt, wordt 0,10 % van deze opbrengst door de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid gestort aan het globaal beheer van de sociale zekerheid. De sectorale fondsen en het Fonds Sociale Maribel bevoegd voor de werkgevers van de overheidssector zijn gemachtigd om maximum 1,20 % van de hun toegekende bedragen aan te wenden ter dekking van administratie- en personeelskosten.

Uiterlijk op 30 juni van ieder jaar, moeten de sectorale fondsen en het Fonds Sociale Maribel bevoegd voor de werkgevers van de overheidssector, aan de minister bevoegd voor Werkgelegenheid, de minister bevoegd voor Sociale Zaken en voor de sectoren die onder zijn bevoegdheid vallen, de minister bevoegd voor Volksgezondheid een afschrift overzenden van hun jaarrekening met betrekking tot het afgelopen jaar alsook hun kastoestand op 31 december van het afgelopen jaar; die documenten moeten door een revisor, lid van het Instituut voor de bedrijfsrevisoren, of door de revisor aangeduid door het beheerscomité van Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, naar gelang van het geval, voor echt verklaard zijn. Hij kan twee regeringscommissarissen aanstellen bij het Fonds Sociale Maribel bevoegd voor alle werkgevers van de overheidssector.

De Koning kan eveneens een regeringscommissaris aanstellen bij elk sectoraal fonds.

E. De volgende middelen worden jaarlijks ter beschikking gesteld van het globaal beheer van de sociale zekerheid:

a) het bedrag dat op de rekening van elk sectoraal fonds Sociale Maribel en van het Fonds Sociale Maribel bevoegd voor de werkgevers van de overheidssector staat op 31 december met inbegrip van de intresten, verminderd met:

- 5 percent van de voormelde opbrengst van het lopende jaar en

- het bedrag aangewend voor de betalingen uitgevoerd sedert 1 januari van het lopende jaar en betreffende tegemoetkomingen die aan de werkgevers voor het voorbije jaar verschuldigd zijn en
- de niet-recurrente bedragen die de minister bevoegd voor Werkgelegenheid, de minister bevoegd voor Sociale Zaken en de minister bevoegd voor Volksgezondheid hebben toegewezen voor de financiering van opleidingsprojecten.

Dit bedrag wordt in mindering gebracht op de opbrengst van de forfaitaire vermindering die ter beschikking gesteld wordt bij elk sectoraal fonds voor het tweede jaar dat volgt op het jaar waarop dit bedrag betrekking heeft.

b) het bedrag dat voortvloeit uit de toepassing van het controlemechanisme dat door de Koning, bij een in Ministerraad overlegd besluit, wordt bepaald.

F. De bepalingen van het algemeen stelsel van de sociale zekerheid voor werknemers, met name wat de aangiften met verantwoording van de bijdragen, de betalingstermijnen, de toepassing van de burgerlijke sancties en de strafbepalingen, de bevoegde rechter in geval van betwisting, de verjaring inzake rechtsvorderingen, het voorrecht en de mededeling van het bedrag van de schuldvordering van de Rijksdienst voor sociale zekerheid betreft, zijn van toepassing.

Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie, houden de door de Koning aangewezen ambtenaren toezicht op de naleving van deze paragraaf en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Deze ambtenaren oefenen dit toezicht uit overeenkomstig de bepalingen van het Sociaal Strafwetboek.

G. De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de bijkomende voorwaarden en nadere regelen voor de toepassing van deze paragraaf.

H. De Koning kan, in een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, per sectoraal Fonds een compensatiebedrag vastleggen voor de jaren 2006, 2007 en 2008. De Koning bepaalt de toekenningsvoorwaarden en de berekeningsmodaliteiten van deze compensatie.

I. De sectorale fondsen bedoeld in de bepaling onder C, 1°, evenals het Fonds Sociale Maribel bedoeld in C, 2°, a) worden, naast de taken die hen zijn toevertrouwd met toepassing van artikel 1 van de wet van 7 januari 1958 betreffende de Fondsen voor bestaanszekerheid, belast met het beheer van de arbeidsplaatsen voor jongeren in het kader van globale projecten op federaal en deelentiteit niveau in de non-profitsector, die voortvloeien uit artikel 82, § 3, en 83 van de wet van 23 december 2005 betreffende het generatiepact.

§ 6. **A.** De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, onder de voorwaarden die hij bepaalt, aan de fondsen bedoeld in § 5, C, 1°, een gedeelte toekennen van het niet door te storten gedeelte van de bedrijfsvoorheffing bedoeld in het vierde lid van artikel 275/7 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.

B. De bepalingen van titel VII van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 zijn van toepassing op het deel van de vrijstelling van doorstorting van de bedrijfsvoorheffing, bedoeld in het vierde lid van artikel 275/7, toegewezen aan de financiering van het Sociale Maribelfonds.

C. In afwijking van punt E. van § 5, wordt het bedrag van het niet doorgestort gedeelte van de bedrijfsvoorheffing dat op 31 december op de rekening van elk fonds staat, met inbegrip van de interesten, verminderd met het bedrag van het niet doorgestort gedeelte van de bedrijfsvoorheffing ontvangen in het lopende jaar, jaarlijks ter beschikking gesteld van het globaal beheer van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid.

Dit bedrag wordt ingehouden van de opbrengst van de forfaitaire bijdragevermindering die ter beschikking wordt gesteld van elk sectoraal fonds voor het tweede jaar dat volgt op het jaar waarop dit bedrag betrekking heeft.

D. Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie, houden de door de Koning aangewezen ambtenaren toezicht op de naleving van deze paragraaf en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Deze ambtenaren oefenen dit toezicht uit overeenkomstig de bepalingen van het Sociaal Strafwetboek.

E. De koning bepaalt de bijkomende voorwaarden en nadere regelen voor de toepassing van deze paragraaf.

§ 7. In geval van toekenning van een deel van de vrijstelling van doorstorting van de bedrijfsvoorheffing zoals bedoeld in de vorige paragraaf, kan de Koning vanaf het jaar 2010 in een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, een compensatiebedrag vastleggen voor het Fonds als bedoeld in § 5, C, 2°. De Koning bepaalt de toekenningsvoorwaarden en de berekeningsmodaliteiten van deze compensatie.

Art. 35bis *Ingevoegd bij de wet van 20 juli 1990, art. 1 (43) en gewijzigd bij het K.B. van 10 juni 2001, art. 8 (1)*

De vermindering van de werkgeversbijdragen ten belope van 4 250 frank per kwartaal, zoals voorzien in artikel 35 van deze wet, wordt toegekend voor de periode van 1 januari 1983 tot 31 december 1988 aan de werkgevers die werknemers hebben tewerkgesteld die onderworpen zijn aan het stelsel bepaald bij de besluitwet van 10 januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en daarmee gelijkgestelden, voor zover deze werknemers per maand minstens 51 pct. van het aantal uren of dagen, bedoeld in artikel 24 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders presteren voorzien in de collectieve arbeidsovereenkomst die op hen van toepassing is.

De werkgevers evenwel die in de loop van de periode van 1 januari 1983 tot 31 december 1988 de vermindering van de werkgeversbijdragen, voorgeschreven bij artikel 35, § 1, eerste lid, dat op hen toepasselijk werd gemaakt bij koninklijk besluit van 18 februari 1983, hebben genoten, kunnen geen aanspraak maken op de vermindering van de werkgeversbijdragen bepaald bij het eerste lid, en dat voor de hele periode waarin dit artikel 35, § 1, eerste lid, op hen van toepassing was.

Art. 36 *Ingevoegd bij de wet van 22 januari 1985, art. 13 en gewijzigd bij de wetten van 29 december 1990, art. 12 (44), 20 juli 1991, art. 3 (45), 26 juni 1992, art. 6 (46) en 30 december 1992, art. 5 (47).*

§ 1. Een som gelijk aan de tegenwaarde van het verlies aan inkomsten wegens de vermindering van de werkgeversbijdragen voor de tewerkstelling van de handarbeiders wordt ingeschreven op de begroting van het Ministerie van Sociale Voorzorg. Dit bedrag wordt gestort aan de Rijksdienst voor sociale zekerheid.

Het totaal uit te keren bedrag voor 1991 wordt vastgesteld op 13 425 miljoen frank.

Het totaal uit te keren bedrag voor 1992 wordt vastgesteld op 11 862 miljoen frank.

Het totaal uit te keren bedrag voor 1993 wordt vastgesteld op 3 862,9 miljoen frank.

§ 2. Vanaf 1991 zal de uitbetaling van dit bedrag geschieden in vier driemaandelijkse schijven waarvan het bedrag wordt vastgesteld bij koninklijk besluit.

Elke schijf wordt uitbetaald in de maand die volgt op het kwartaal waarop zij betrekking heeft.

§ 3. Onverminderd de bepalingen van § 1, tweede lid, wordt de wijze van de jaarlijkse regularisering van het verschil tussen de ingevolge § 2 bepaalde driemaandelijkse bedragen en het bedrag van de vermindering van de werkgeversbijdragen bepaald bij artikel 35, bij koninklijk besluit vastgelegd.

§ 4. De aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid gestorte bedragen, ter compensering van de vermindering van de werkgeversbijdragen voor de tewerkstelling van handarbeiders, worden gelijkgesteld met sociale-zekerheidsbijdragen.

Art. 37 *Gewijzigd bij de wetten van 30 december 1988, art. 135 (48) en 29 december 1990, art. 13 (44).*

De Koning kan voor de werknemers die onderworpen zijn aan het stelsel bepaald bij de besluitwet van 10 januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en daarmee gelijkgestelden, en voor de handarbeiders die onderworpen zijn aan het stelsel bepaald bij de besluitwet van 7 februari 1945 betreffende de maatschappelijke veiligheid van de zeelieden ter koopvaardij, vanaf 1 juli 1981 voorzien in een vermindering van de werkgeversbijdrage ten belope van hetzelfde bedrag als bepaald in artikel 35, § 1, alsook in een storting van een bedrag dat overeenstemt met het verlies aan inkomsten ingevolge die vermindering. Dit bedrag wordt ingeschreven op de begroting van het Ministerie van Sociale Voorzorg.

Art. 37bis *Ingevoegd bij de wet van 24 december 1999, art. 103 (49) en gewijzigd bij de wetten van 30 december 2001, art. 46 (50) en 2 augustus 2002, art. 136 (51).*

§ 1. Voor de toepassing van dit artikel, wordt verstaan onder:

Gewone Maribel: de forfaitaire vermindering van de patronale sociale zekerheidsbijdragen voor de tewerkstelling van handarbeiders op kwartaalbasis, ten belope van 2 825 Belgische frank of 1 875 Belgische frank per werknemer voor de periode van 1 januari 1993 tot 30 juni 1993, en van 3 000 Belgische frank of 1 875 Belgische frank voor de periode van 1 juli 1993 tot 30 juni 1997, bedoeld in het koninklijk besluit van 12 februari 1993 tot uitvoering van artikel 35, § 1, laatste lid van de wet van

29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers;

Maribel bis: de forfaitaire vermindering van de patronale sociale zekerheidsbijdragen op kwartaalbasis ten belope van 7 200 Belgische frank of 6 250 Belgische frank per handarbeider voor de periode van 1 juli 1993 tot 31 december 1993, bedoeld in het genoemde besluit van 12 februari 1993;

Maribel ter: de forfaitaire vermindering van de patronale sociale zekerheidsbijdragen op kwartaalbasis ten belope van 9 300 Belgische frank en van 8 437 Belgische frank per handarbeider voor de periode van 1 januari 1994 tot 30 juni 1997 en ten belope van dezelfde bedragen per handarbeider in de tuinbouwsector voor de periode van 1 juli 1994 tot 31 december 1995, bedoeld in het genoemde koninklijk besluit van 12 februari 1993;

Werkgevers: de werkgevers die tijdens de periode die een aanvang neemt bij het derde kwartaal 1993 en eindigend bij het 28 kwartaal 1997 een vermindering van de bijdragen Maribel bis of ter hebben genoten voor een gemiddelde tewerkstelling van meer dan 50 handarbeiders gedurende de periode tijdens dewelke zij bovenvermelde verminderingen hebben genoten.

§ 2. De werkgevers die een vermindering van de bijdragen Maribel bis en/of ter hebben genoten, waarbij het verschil met de vermindering van de gewone Maribel meer dan 4 033 990 Belgische frank (100 000 euro) bedraagt indien ze gedurende maximum 12 kwartalen de voornoemde vermindering hebben genoten, en meer dan 4 033 990 Belgische frank (100 000 euro) vermenigvuldigd met het aantal kwartalen tijdens dewelke ze Maribel bis en/of ter gedeeld door 12 hebben genoten, indien ze gedurende meer dan 12 kwartalen de vermindering van Maribel bis en/of ter hebben genoten, zijn verplicht tot terugbetaling van een deel van de bovenvermelde bijdragevermindering.

Het bedrag van de terugbetaling wordt bepaald als volgt:

Het bedrag van het verschil tussen Maribel bis en/of ter en de gewone Maribel die de werkgever had moeten genieten, wordt in aanmerking genomen ten belope van 59,83 %.

Van dat bedrag wordt een som ten belope van 4 033 990 Belgische frank (100 000 euro) afgetrokken voor de werkgevers die gedurende maximum 12 kwartalen de vermindering van Maribel bis en/of ter hebben genoten, en van 4 033 990 Belgische frank (100 000 euro) vermenigvuldigd met het aantal kwartalen tijdens dewelke ze Maribel bis enig ter gedeeld door 12 hebben genoten, voor de werkgevers die gedurende meer dan 12 kwartalen de vermindering van Maribel bis en/of ter hebben genoten.

Het verschuldigd bedrag is geactualiseerd op 1 april 2000 met een jaarlijkse verwijlinterest van 6,37 % die loopt vanaf het kwartaal van de toekenning van de Maribel steun.

De terugvordering bij fusie, splitsing, omschakeling of een inbreng van activiteit in de zin van titel IX van het Wetboek van Koophandel in het algemeen geschiedt bij de nieuwe werkgever. De terugvordering bij deze laatste is in verhouding tot het percentage van het geheel van de door hem overgenomen schulden.

§ 3. In afwijking van artikel 42 van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, wordt de verjaringstermijn met betrekking tot de inning van het in § 2 beoogde bedrag verhoogd tot 8 jaar.

§ 4. De terugbetalingen zullen aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid verschuldigd zijn op april 2000. De werkgever kan kiezen tussen een eenmalige terugbetaling van het totaal bedrag op 1 april 2000 en een driemaandelijkse terugbetaling van het verschuldigd bedrag in 12 schijven.

Elke schijf vertegenwoordigt één twaalfde van het totaal bedrag verhoogd met een bijkomende verwijlinterest van 6,37 % per jaar vanaf 1 april 2000 tot op het ogenblik waarop de betaling van de schijf is verschuldigd.

Voor iedere in § 1 bedoelde werkgever deelt de Rijksdienst voor sociale zekerheid, op basis van de informatie waarover hij beschikt, het eenmalig terug te betalen bedrag mee, alsook het bedrag van de 12 terug te betalen schijven, ingeval de werkgever voor deze betalingswijze zou opteren.

De werkgever beschikt over een termijn van 30 dagen om zijn keuze van betalingswijze aan te geven. Bij ontstentenis van mededeling van zijn keuze binnen deze termijn, wordt ervan uitgegaan dat de terugbetaling per kwartaal in 12 schijven zal worden uitgevoerd.

De bovenvermelde bedragen worden gelijkgesteld met de socialezekerheidsbijdragen wat de aanwijzing van de bevoegde rechter in geval van geschil betreft, het voorrecht en de mededeling van het bedrag van de schuldvordering van de instellingen belast met de inning en de invordering van de bijdragen.

In de mate dat tot 31 december 2001, in uitvoering van de §§ 1 tot 4, de terugbetaalde bedragen in mindering zijn gebracht van positieve belastbare basissen in de vennootschapsbelasting, moet 40,17 % van het aldus in mindering gebrachte bedrag uiterlijk op 31 december 2002 worden gestort op de thesaurierekening. In de mate dat zulks niet het geval was en in de mate dat het daardoor ontstane verlies nog niet in mindering is gebracht van latere belastbare winsten, dient het fiscaal resultaat van het belastbare tijdperk verbonden aan het aanslagjaar 2003 te worden verhoogd met het bedrag van de terugbetaalde en in kosten gebrachte sommen. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de inningswijze alsmede het bedrag van de administratieve sancties vaststellen in geval van niet-betaling, binnen de vastgestelde termijn, van de hierboven vermelde som.

De verwijlinterest wordt berekend tegen een jaarrentevoet van 6,37 %. De termijn waarover de verwijlinterest verschuldigd is, wordt als volgt bepaald:

- voor de in 2000 uitgevoerde en fiscaal in mindering gebrachte terugbetalingen: vanaf 1 juli 2001 tot op het ogenblik van de terugbetaling;

- voor de in 2001 uitgevoerde en fiscaal in mindering gebrachte terugbetalingen: vanaf 1 juli 2002 tot op het ogenblik van de terugbetaling.

De aldus terugbetaalde bedragen zijn geen aftrekbare beroepslasten in de zin van artikel 49 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.

De terugbetalingen die zullen verricht worden vanaf 1 januari 2002 zijn geen aftrekbare beroepslasten in de zin van artikel 49 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.

De Koning kan bij een in de Ministerraad overlegd besluit bijzondere regelen voor de terugbetaling bepalen.

Hij kan ook, voor de ondernemingen die door de terugbetaling in moeilijkheden zouden geraken of tot herstructurering zouden worden verplicht, bij een in de Ministerraad overlegd besluit bijzondere regelen vaststellen voor de terugbetaling van de verminderingen van sociale zekerheidsbijdragen van Maribel bis en/of ter bedoeld in § 2, of hen vrijstellen van deze terugbetaling.

Art. 37ter *Gewijzigd bij de wetten van 20 juli 2005, art. 98 (52), 6 mei 2009, art. 63 (52) en 25 april 2014, art. 51 (10).*

§ 1. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, en onder de door Hem bepaalde voorwaarden en nadere regels, de werkgevers van de baggervaartsector vrijstellen van de verplichting om de werkgeversbijdragen te betalen, bedoeld in artikel 38, §§ 3,1° of 2° of 3° en 9°, en 3bis, van deze wet. Hij kan ook deze werkgevers toelaten de werknemersbijdragen, berekend op het loon, begrensd tot het bedrag bedoeld in artikel 7, derde lid, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, te betalen aan de instelling belast met de inning en de invordering van de bijdragen, en het bedrag overeenstemmend met de persoonlijke bijdragen berekend op het verschil van het bovenvermeld begrensd loon en het brutoloon te behouden.

§ 2. a) Voor het zeevervoergedeelte van baggerwerkzaamheden (zeevervoer van baggerspecie) mogen de werkgevers van de baggervaartsector de in § 1 bedoelde maatregelen enkel toepassen op de lonen van de communautaire zeelieden, die zij tewerkstellen aan boord van in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte geregistreerde zeewaardige baggerschepen met eigen voortstuwing, die ingericht zijn voor het vervoer van een lading over zee, waarvoor een zeebrief wordt voorgelegd en die minstens 50 % van hun bedrijfstijd vervoer op zee verrichten.

b) Onder communautaire zeelieden moet worden verstaan, alle zeelieden die in een lidstaat belasting en/of sociale zekerheidsbijdragen betalen.

Art. 37ter *WAALS GEWEST*

Gewijzigd bij de wetten van 20 juli 2005, art. 98 (52), 6 mei 2009, art. 63 (52), 25 april 2014, art. 51 (10) en het decreet van het Waals Gewest van 2 februari 2017, art. 22 (34).

§ 1. *Gewijzigd bij het decreet van het Waals Gewest van 2 februari 2017, art. 22 (34)*

Hij kan ook deze werkgevers toelaten de werknemersbijdragen, berekend op het loon, begrensd tot het bedrag bedoeld in artikel 7, derde lid, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, te betalen aan de instelling belast met de inning en de invordering van de bijdragen, en het bedrag overeenstemmend met de persoonlijke bijdragen berekend op het verschil van het bovenvermeld begrensd loon en het brutoloon te behouden.

§ 2. a) Voor het zeevervoergedeelte van baggerwerkzaamheden (zeevervoer van baggerspecie) mogen de werkgevers van de baggervaartsector de in § 1 bedoelde

maatregelen enkel toepassen op de lonen van de communautaire zeelieden, die zij tewerkstellen aan boord van in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte geregistreerde zeewaardige baggerschepen met eigen voortstuwing, die ingericht zijn voor het vervoer van een lading over zee, waarvoor een zeebrief wordt voorgelegd en die minstens 50 % van hun bedrijfstijd vervoer op zee verrichten.

b) Onder communautaire zeelieden moet worden verstaan, alle zeelieden die in een lidstaat belasting en/of sociale zekerheidsbijdragen betalen.

Art. 37ter *BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST*

Gewijzigd bij de wetten van 20 juli 2005, art. 98 (52), 6 mei 2009, art. 63 (52) en de ordonnantie van 2 juli 2015, art. 3 (53).

§ 1. *Gewijzigd bij de ordonnantie van 2 juli 2015, art. 3 (53).*

Hij kan ook deze werkgevers toelaten de werknemersbijdragen, berekend op het loon, begrensd tot het bedrag bedoeld in artikel 7, derde lid, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, te betalen aan de instelling belast met de inning en de invordering van de bijdragen, en het bedrag overeenstemmend met de persoonlijke bijdragen berekend op het verschil van het bovenvermeld begrensd loon en het brutoloon te behouden.

§ 2. a) Voor het zeevervoergedeelte van baggerwerkzaamheden (zeevervoer van baggerspecie) mogen de werkgevers van de baggervaartsector de in § 1 bedoelde maatregelen enkel toepassen op de lonen van de communautaire zeelieden, die zij tewerkstellen aan boord van in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte geregistreerde zeewaardige baggerschepen met eigen voortstuwing, die ingericht zijn voor het vervoer van een lading over zee, waarvoor een zeebrief wordt voorgelegd en die minstens 50 % van hun bedrijfstijd vervoer op zee verrichten.

b) Onder communautaire zeelieden moet worden verstaan, alle zeelieden die in een lidstaat belasting en/of sociale zekerheidsbijdragen betalen.

Art. 37ter *DUITSTALIGE GEMEENSCHAP*

Gewijzigd bij de wetten van 20 juli 2005, art. 98 (52), 6 mei 2009, art. 63 (52) en het decreet van de Duitstalige Gemeenschap van 25 april 2016, art. 19 (54).

§ 1. *Gewijzigd bij het decreet van de Duitstalige Gemeenschap van 25 april 2016, art. 19 (54).*

Hij kan ook deze werkgevers toelaten de werknemersbijdragen, berekend op het loon, begrensd tot het bedrag bedoeld in artikel 7, derde lid, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, te betalen aan de instelling belast met de inning en de invordering van de bijdragen, en het bedrag overeenstemmend met de persoonlijke bijdragen berekend op het verschil van het bovenvermeld begrensd loon en het brutoloon te behouden.

§ 2. a) Voor het zeevervoergedeelte van baggerwerkzaamheden (zeevervoer van baggerspecie) mogen de werkgevers van de baggervaartsector de in § 1 bedoelde maatregelen enkel toepassen op de lonen van de communautaire zeelieden, die zij tewerkstellen aan boord van in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte geregistreerde zeewaardige baggerschepen met eigen voortstuwing, die ingericht zijn voor het vervoer van een lading over zee, waarvoor een zeebrief wordt voorgelegd en die minstens 50 % van hun bedrijfstijd vervoer op zee verrichten.

b) Onder communautaire zeelieden moet worden verstaan, alle zeelieden die in een lidstaat belasting en/of sociale zekerheidsbijdragen betalen.

Art. 37quater *Gewijzigd bij de wetten van 27 december 2006, art. 105 (31), 29 maart 2012, art. 33 (55), 25 april 2014, art. 52 (10) en 10 juli 2016, art. 35 (11).*

§ 1. Indien de personen die een met een wedde bezoldigd, uitvoerend politiek mandaat uitoefenen bij een gemeente, een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW), een provincie, een vereniging van gemeenten of een OCMW-vereniging bedoeld in hoofdstuk XII van de organieke wet van 8 juli 1976 of hun vervangers niet onderworpen zijn aan de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders ingevolge hun activiteit als werknemer of aan het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen ingevolge hun activiteit als zelfstandige, en indien ze zonder de toepassing van de huidige bepaling enkel prestaties inzake geneeskundige verzorging zouden genieten mits betaling van bijkomende persoonlijke bijdragen, worden zij door de gemeente, het OCMW, de provincie, de vereniging van gemeenten of de OCMW-vereniging onderworpen aan de regelingen van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, werkloosheidsuitkeringen en de gezinsbijslag bedoeld bij artikel 5, 1°, a), b), e) en f), van voornoemde wet van 27 juni 1969.

§ 2. Worden eveneens onderworpen aan de bovenvermelde stelsels, de personen die een met een wedde bezoldigd, uitvoerend politiek mandaat uitoefenen bij een gemeente, een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW), een provincie, een vereniging van gemeenten of een OCMW-vereniging bedoeld in hoofdstuk XII van de organieke wet van 8 juli 1976 of hun vervangers onderworpen aan de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, of aan het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, indien ze zonder de toepassing van de huidige bepaling enkel prestaties inzake de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging zouden genieten mits betaling van bijkomende persoonlijke bijdragen.

§ 3. De werknemers- en werkgeversbijdragen bedoeld bij artikel 38, § 2, 2°, 3°, 4°, en § 3, 3°, van deze wet berekend op het bedrag van hun volledige wedde, worden aangegeven en betaald aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid.

§ 4. Indien de voorzitters van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn of hun vervangers alsook de gewezen voorzitters van een OCMW en hun vervangers na de beëindiging van hun mandaat slechts met toepassing van het artikel 32, 15°, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, verstrekkingen krachtens de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging kunnen genieten, neemt het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn de persoonlijke bijdragen ten laste die verschuldigd zijn krachtens die bepaling.

§ 5. De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad de nadere regels ter uitvoering van deze bepaling.

Art. 37quater *DUITSTALIGE GEMEENSCHAP*

Gewijzigd bij de wetten van 27 december 2006, art. 105 (31), 29 maart 2012, art. 33 (55), 25 april 2014, art. 52 (10) en 10 juli 2016, art. 35 (11) en het decreet van de Duitstalige Gemeenschap van 23 april 2018, art. 100 (3).

§ 1. Indien de personen die een met een wedde bezoldigd, uitvoerend politiek mandaat uitoefenen bij een gemeente, een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW), een provincie, een vereniging van gemeenten of een OCMW-vereniging bedoeld in hoofdstuk XII van de organieke wet van 8 juli 1976 of hun vervangers niet onderworpen zijn aan de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders ingevolge hun activiteit als werknemer of aan het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen ingevolge hun activiteit als zelfstandige, en indien ze zonder de toepassing van de huidige bepaling enkel prestaties inzake geneeskundige verzorging zouden genieten mits betaling van bijkomende persoonlijke bijdragen, worden zij door de gemeente, het OCMW, de provincie, de vereniging van gemeenten of de OCMW-vereniging onderworpen aan de regelingen van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, werkloosheidsuitkeringen bedoeld bij artikel 5, 1°, a), b), e) en f), van voornoemde wet van 27 juni 1969.

§ 2. Worden eveneens onderworpen aan de bovenvermelde stelsels, de personen die een met een wedde bezoldigd, uitvoerend politiek mandaat uitoefenen bij een gemeente, een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW), een provincie, een vereniging van gemeenten of een OCMW-vereniging bedoeld in hoofdstuk XII van de organieke wet van 8 juli 1976 of hun vervangers onderworpen aan de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, of aan het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, indien ze zonder de toepassing van de huidige bepaling enkel prestaties inzake de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging zouden genieten mits betaling van bijkomende persoonlijke bijdragen.

§ 3. De werknemers- en werkgeversbijdragen bedoeld bij artikel 38, § 2, 2°, 3°, 4°, en § 3, 3°, van deze wet berekend op het bedrag van hun volledige wedde, worden aangegeven en betaald aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid.

§ 4. Indien de voorzitters van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn of hun vervangers alsook de gewezen voorzitters van een OCMW en hun vervangers na de beëindiging van hun mandaat slechts met toepassing van het artikel 32, 15°, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, verstrekkingen krachtens de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging kunnen genieten, neemt het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn de persoonlijke bijdragen ten laste die verschuldigd zijn krachtens die bepaling.

§ 5. De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad de nadere regels ter uitvoering van deze bepaling.

Art. 37 quinquies *Opgeheven bij de wet van 24 april 2014, art. 25 (19).*

Art. 37sexies *Opgeheven bij de wet van 24 april 2014, art. 25 (19).*

Art. 38 *Gewijzigd bij het K.B. nr. 96 van 28 september 1982, art. 1, het K.B. nr. 214 van 30 september 1983, art. 1, 1°, het K.B. nr. 287 van 31 maart 1984, art. 4; het K.B. nr. 501 van 31 december 1986, art. 2 en bij de wetten van 30 december 1988, art. 12 (48), 14 (48) en 152 (56), 6 juli 1989, art. 6 (57), 22 december 1989, art. 272 (58),26 juni 1992, art. 11 en 57 (59) en 30 maart 1994, art. 7 (5), het K.B. van 8 augustus 1997, art. 10 (6), de wetten van 22 februari 1998, art. 54 (2), 25 januari 1999, art. 53 (7), 22 mei 2001, art. 9 (60) en 33 (5), 19 juli 2001, art. 12 (61), 24 december 2002, art. 153 (1) en 174 (62), 9 juli 2004, art. 286 (8) en het K.B. van 18 oktober 2004 art. 23 (8), de wetten van 27 december 2004, art. 3 (8), 11 juli 2005, art. 19 (52) 20 juli 2006, art. 31 (52), 22 december 2008, art. 219 (63), 17 juni 2009, art. 55 (63), 23 december 2009, art. 105 (14), 30 december 2009, art. 89 (41), 14 april 2011, art. 93 (64), 28 december 2011, art. 78 (65), 29 maart 2012, art. 53 (66), 22 juni 2012, art. 24 (67) en 26 (68), 27 december 2012, art. 64 (65) en 66 (11), 26 december 2013, art. 95 en 105 (19), 24 april 2014, art. 2 (19), 25 april 2014, art. 53, 54 en 57 (10) en 15 mei 2014, art. 73 (19), de K.B.'s van 26 mei 2015, art. 1 (23) en 7 juni 2015, art. 1 (69), de wetten van 20 juli 2015, art. 13 (70), 14 (71) en 16 (70), 16 november 2015, art. 16 (15), 26 december 2015, art. 17 (72) en 19 (16), 16 mei 2016, art. 26 (72), 10 juli 2016, art. 36 (11), 30 september 2017, art. 2 (11) en 5 (3), 25 december 2017, art. 27, 28, 42 en 66 (16), 30 maart 2018, art. 22 (16), 21 december 2018, art. 66 (3), 17 maart 2019, art. 11 en 22 (17), 7 april 2019, art. 21 (73) en 26 mei 2019, art. 3 (74).*

§ 1. De sociale zekerheidsbijdragen worden berekend op grond van het volledig loon van de werknemer, bedoeld bij artikel 23.

§ 2. De bijdragevoeten van de werknemersbijdragen worden vastgesteld als volgt:

1° 7,5 pct. van het bedrag van zijn loon, voor de werknemers onderworpen aan de rust- en overlevingspensioenregeling van de werknemers; Voor mijnwerkers en ermee gelijkgestelden tewerkgesteld in de ondergrond van de mijnen of steengroeven met ondergrondse winning wordt deze bijdragevoet op 8,50 pct. gebracht;

2° 1,15 pct. van het bedrag van zijn loon, voor de werknemers onderworpen aan de regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering sector van de uitkeringen; Voor mijnwerkers en ermee gelijkgestelden wordt deze bijdragevoet op 0,15 pct. gebracht;

3° 0,87 pct. van het bedrag van zijn loon, voor de werknemers onderworpen aan de regeling inzake arbeidsvoorziening en werkloosheid;

4° 3,55 pct. van het bedrag van zijn loon, voor de werknemers onderworpen aan de regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering sector van de geneeskundige verzorging.

5° 1,00 pct. van het bedrag van het loon van de werknemers onderworpen aan de regeling van de invaliditeitspensioenen voor de mijnwerkers en ermee gelijkgestelden.

§ 3. De bijdragevoeten van de werkgeversbijdragen worden vastgesteld als volgt:

1° Een basiswerkgeversbijdrage van 24,92 % is verschuldigd voor alle werknemers met uitzondering van de werknemers bedoeld in de bepalingen onder 2° en 3° hieronder.

Voor de categorieën van werknemers voor wie de toepassing van de wet beperkt is op basis van artikel 2, § 1, 2° van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, wordt de verschuldigde werkgeversbijdrage berekend door voor elke niet toepasselijke regeling de overeenkomstige bijdragevoet opgesomd in de bepaling onder 4° hieronder af te trekken.

2° Voor de werknemers die tewerkgesteld zijn door een private persoon die een instelling voor onderwijs, een dienst voor school- en beroepsoriëntering of een psycho-medisch-sociaal centrum inricht en die niet met eigen middelen worden betaald, of die deel uitmaken van het academisch personeel van een universiteit, of die tewerkgesteld zijn door het Rijk, de Gemeenschappen, de Gewesten, alsmede de instellingen van openbaar nut en de autonome overheidsbedrijven die er van afhangen, met uitzondering van de autonome overheidsbedrijven bedoeld in artikel 1, § 4, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, is een basiswerkgeversbijdrage van 24,82 % verschuldigd.

Indien zij evenwel vallen onder de toepassing van de artikelen 7, 8, 9 of 11 tot 14 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, en zij vastbenoemd zijn of in statutair verband werken, is een basiswerkgeversbijdrage verschuldigd van 17,82 %.

Hetzelfde percentage is van toepassing voor de personen die voldoen aan de voorwaarden van artikel 4 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

Voor de categorieën van werknemers voor wie de toepassing van de wet beperkt is op basis van artikel 2, § 1, 2°, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, wordt de verschuldigde werkgeversbijdrage berekend door voor elke niet toepasselijke regeling de overeenkomstige bijdragevoet opgesomd in de bepaling onder 4° hieronder af te trekken;

3° Voor de werknemers die tewerkgesteld zijn door de provinciale en plaatselijke besturen die, is een basiswerkgeversbijdrage van 23,07 % verschuldigd.

Voor de categorieën van werknemers voor wie de toepassing van de wet beperkt is op basis van artikel 2, § 1, 2°, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, wordt de verschuldigde werkgeversbijdrage berekend door voor elke niet toepasselijke regeling de overeenkomstige bijdragevoet opgesomd in de bepaling onder 4° hieronder af te trekken;

4° Voor de toepassing van de bepalingen onder 1°, 2° en 3° in fine worden de overeenkomstige bijdragevoeten als volgt bepaald:

Pensioenen: 8,86 %
ZIV-uitkeringen: 2,35 %
Werkloosheid: 1,46 %
Gezondheidszorg: 3,80 %
Beroepsziekten: 1,00 %
Arbeidsongevallen: 0,30 %;

5° 0,17 % van het bedrag van het loon van de werknemer bestemd voor de regeling van de beroepsziekten in de overheidssector; deze bijdrage bedoeld bij artikel 56, 3°, van de wetten betreffende de preventie van beroepsziekten en de vergoeding van de schade die uit die ziekten voortvloeit, gecoördineerd op 3 juni 1970, is verschuldigd door elke werkgever bedoeld bij artikel 1, § 1, derde lid, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

De door het eerste lid bedoelde werkgeversbijdrage is niet verschuldigd voor de personen, bedoeld bij de artikelen 17 en 17bis van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

6° […];

7° […;

8° wat de handarbeiders en de personen onderworpen aan de sociale zekerheidsregeling voor werknemers ingevolge de door hen geleverde artistieke prestaties en/of de door hen geproduceerde artistieke werken betreft, 16,27 pct. van hun loon, bestemd voor de wettelijke vakantie van de handarbeiders. Een gedeelte van 10,27 pct. begrepen in deze bijdrage wordt slechts jaarlijks gestort in de loop van het jaar dat volgt op het vakantiedienstjaar op de datum vastgesteld door de Koning en volgens de modaliteiten die Hij bepaalt.

Het bijdragepercentage van 16,27 pct., bedoeld in de eerste zin, wordt vervangen als volgt:

- 16,10 pct. vanaf het 2de kwartaal 2015;
- 15,92 pct. vanaf het 1ste kwartaal 2016;
- 15,88 pct. vanaf het 1ste kwartaal 2017;
- 15,84 pct. vanaf het 1ste kwartaal 2018.

De Koning kan bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad de in het eerste lid bedoelde bijdragevoet verminderen op de door Hem bepaalde wijze.

9° 1,60 procent van het bedrag van het loon van de werknemer; deze bijdrage is verschuldigd door elke werkgever met betrekking tot de werknemers voor wie hij onder de toepassing van de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers, gecoördineerd op 28 juni 1971, valt, met uitzondering van:

1° de gesubsidieerde contractuelen bedoeld in hoofdstuk II van titel III van de programmawet van 30 december 1988;

2° de gesubsidieerde contractuelen bedoeld in het koninklijk besluit nr. 474 van 28 oktober 1986 tot opzetting van een stelsel van door de Staat gesubsidieerde contractuelen bij sommige plaatselijke besturen;

3° de contractuele werknemers ter vervanging van ambtenaren die genieten van de onderbreking van de beroepsloopbaan ingevoerd door de artikelen 99 tot 107 van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen;

4° de contractuele werknemers bedoeld in artikel 9, § 1, artikel 10quater, § 1, en artikel 12, § 1, van de wet van 10 april 1995 betreffende de herverdeling van de arbeid in de openbare sector;

5° de contractuele werknemers tewerkgesteld ter vervanging van de personeelsleden bedoeld in artikel 4 van de wet van 19 juli 2012 betreffende de vierdagenweek en het halftijds werken vanaf 50 of 55 jaar in de openbare sector;

6° de werknemers tewerkgesteld met toepassing van artikel 60, § 7, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Van deze bijdrage zijn vrijgesteld de werkgevers die gemiddeld minder dan 10 werknemers tewerkstelden gedurende een te bepalen referteperiode

Deze referteperiode en de wijze waarop het gemiddelde van de tijdens deze referteperiode tewerkgestelde werknemers wordt berekend, worden bepaald door de Koning.

Evenmin is de bijdrage van 1,60 procent van het bedrag van het loon van de werknemers, verschuldigd door de Fondsen voor bestaanszekerheid die, vóór 30 september 1983, lonen uitbetaalden als derde betalers in toepassing van artikel 43 van de wet van 27 juni 1969 en die het voordeel, voorzien in artikel 35 van de wet van 29 juni 1981, niet genoten.

De opbrengst van de bijdrage van 1,60 procent wordt aangewend voor de financiering van de regelingen van het Globaal Beheer, bedoeld in artikel 21, § 2.

Voor de toepassing van dit punt van het huidige lid, wordt onder werknemers verstaan de werknemers verbonden door een arbeidsovereenkomst alsmede de erkende leerlingen en de werknemers die uitsluitend aan de sector der geneeskundige verzorging onderworpen zijn. Bij het bepalen van het aantal werknemers dienen ook begrepen te worden de werknemers wiens arbeid geschorst is om een wettige oorzaak overeenkomstig de bepalingen van titel I, hoofdstuk III van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, met uitzondering van de werknemers in volledige beroepsloopbaanonderbreking.

10° 1,00 procent van het bedrag van het loon van de werknemers onderworpen aan de regeling van de invaliditeitspensioenen voor de mijnwerkers en ermee gelijkgestelden.

11° 1,40 % van het bedrag van het loon van de werknemer; deze bijzondere bijdrage is verschuldigd door elke werkgever voor de werknemers die beantwoorden aan de criteria van de bepaling onder 2°, lid 2.

Met uitzondering van 9° bepaalt de Koning voor de toepassing van lid 1 wat onder "werknemers" wordt verstaan.

§ 3bis. Er wordt een loonmatigingsbijdrage ingevoerd die gelijk is aan de som van 5,67 % van het bedrag van het loon van de werknemer en 5,67 % van het bedrag van de verschuldigde basiswerkgeversbijdrage.

Het percentage verkregen overeenkomstig het eerste lid wordt verhoogd met 0,40 pct. indien de werknemer die niet valt onder categorie 1 of categorie 3 zoals bepaald bij artikel 330 van de programmawet (I) van 24 december 2002 onder de toepassing valt van de wetten op de jaarlijkse vakantie van de werknemers, gecoördineerd op 28 juni 1971.

Voor de categorieën 1 en 3 zoals bepaald in artikel 330 van de programmawet (I) van 24 december 2002 wordt de loonmatigingsbijdrage vastgesteld op de som van 4,27 % van het bedrag van het loon van de werknemer en 4,27 % van het bedrag van de verschuldigde basiswerkgeversbijdrage vanaf 1 januari 2018.

De loonmatigingsbijdrage is verschuldigd door elke werkgever met betrekking tot de werknemers op wie één van de onder § 2, 1° tot 4°, vermelde bijdragen van toepassing is, met uitsluiting evenwel van de werknemers of personeelsleden die rechtstreeks ten laste van de Rijksbegroting worden bezoldigd. De Koning kan bij in Ministerraad overlegd besluit, en na advies van het Beheerscomité van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, ook andere werknemers uitsluiten onder de voorwaarden die Hij bepaalt of in bijzondere berekeningsmodaliteiten voorzien van de bijdrage die door de werkgevers voor bepaalde werknemers verschuldigd is.

In afwijking van het vierde lid, is de loonmatigingsbijdrage eveneens verschuldigd door de universitaire instellingen bedoeld in artikel 25 van de wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen, en door de instellingen bedoeld in artikel 46 van dezelfde wet, voor al hun personeelsleden.

De Koning stelt, bij in Ministerraad overlegd besluit en, na advies van het Beheerscomité van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, de bijzondere berekeningsmodaliteiten van de loonmatigingsbijdrage vast, verschuldigd aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid voor het personeel bedoeld in het vorige lid.

De loonmatigingsbijdrage is eveneens verschuldigd door HR Rail voor haar personeelsleden die niet beoogd worden bij het vorige lid.

De opbrengst van de loonmatigingsbijdrage wordt aangewend voor de financiering van de regelingen van het Globaal Beheer, bedoeld in artikel 21, § 2.

Voor de aangeslotenen bij de Rijksdienst voor sociale zekerheid van de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten worden onder de verschuldigde werkgeversbijdragen eveneens begrepen de bijdrage voor beroepsziekten, bedoeld bij artikel 18bis van het koninklijk besluit van 25 oktober 1985, tot uitvoering van hoofdstuk I, sectie 1, van de wet van 1 augustus 1985 houdende sociale bepalingen.

Voor de toepassing van deze paragraaf worden de bijdrage als bedoeld in § 3, eerste lid, 9°, en de bijdrage voor de sluiting van ondernemingen toegevoegd aan de basiswerkgeversbijdrage. Het verminderde percentage als bedoeld in het derde lid is niet van toepassing op deze bijdragen.

§ 3ter**. A.** Met ingang van 1 januari 1989 wordt een bijzondere bijdrage ingevoerd, die gelijk is aan 8,86 pct. en berekend wordt op alle stortingen die door de werkgevers worden verricht om aan hun personeelsleden of aan hun rechtverkrijgende(n) buitenwettelijke voordelen inzake ouderdom of vroegtijdige dood te verlenen.
Worden van de inningsgrondslag van de bijzondere bijdrage van 8,86 pct. uitgesloten:

1° het persoonlijk aandeel dat door de werknemer wordt betaald voor de samenstelling van buitenwettelijke voordelen inzake ouderdom of vroegtijdige dood;

2° de jaarlijkse belasting op de verzekeringscontracten beoogd in titel XII van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taksen;

3° de stortingen van de buitenwettelijke voordelen inzake ouderdom of vroegtijdige dood die rechtstreeks door de werkgever aan de personeelsleden worden verricht, wanneer de genoemde stortingen betrekking hebben op dienstjaren die vóór 1 januari 1989 werden gepresteerd.

4° de stortingen van de bovenwettelijke voordelen inzake pensioen of vroegtijdige dood bij een verzekeringsonderneming of een pensioeninstelling bedoeld in artikel 2, § 1, of § 3, van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen of bij een instelling voor bedrijfspensioenvoorziening bedoeld in artikel 2, 1°, van de wet van 27 oktober 2006 betreffende het toezicht op de instellingen voor bedrijfspensioenvoorzieningen, die overeenkomstig de artikelen 515septies en 515novies van het Wetboek van inkomstenbelastingen 1992 worden verricht, in zoverre de stortingen betrekking hebben op dienstjaren die vóór 1 januari 1989 gepresteerd werden.

Wanneer de in het tweede lid, 3° en 4°, bedoelde stortingen terzelfder tijd betrekking hebben op jaren die vóór 1 januari 1989 en op jaren die na 31 december 1988 zijn gelegen, bepaalt de Koning de berekeningsmodaliteiten van de bijdrage op het aandeel van de stortingen dat betrekking heeft op de na 31 december 1988 gepresteerde jaren.

De Rijksdienst voor Sociale Zekerheid wordt, overeenkomstig door de Koning te bepalen modaliteiten, met de inning en de invordering van deze bijdrage belast.

De schuldenaar van de bijzondere bijdrage wordt met betrekking tot deze bijdrage gelijkgesteld met de werkgever bedoeld in de sociale zekerheidsregeling voor werknemers, inzonderheid wat betreft de aangiften met verantwoording van de bijdragen, de toepassing van burgerlijke sancties en van de strafbepalingen, het toezicht, de rechter bevoegd in geval van betwisting, de verjaring inzake rechtsvorderingen, het voorrecht en de mededeling van het bedrag van de schuldvordering.

De opbrengst van de bijzondere bijdrage wordt aangewend voor de financiering van de regelingen van het Globaal Beheer, bedoeld in artikel 21, § 2.

B. In geval van een sectoraal aanvullend pensioenstelsel is de inrichter van dit pensioenstelsel de debiteur van de in A bedoelde bijzondere bijdrage van 8,86 %. Deze is door de inrichter verschuldigd op alle stortingen die door de werkgevers die tot de betrokken bedrijfstak behoren, verricht worden om aan hun personeelsleden die tot deze bedrijfstak behoren, of aan hun rechtverkrijgende(n), buitenwettelijke voordelen inzake ouderdom of vroegtijdige dood te verlenen.

De inrichter van het sectoraal aanvullend pensioenstelsel wordt, wat deze bijzondere bijdrage betreft, gelijkgesteld met de werkgever zoals bedoeld in de socialezekerheidsregeling die van toepassing is op de werknemer, in het bijzonder wat betreft de aangiften met verantwoording van de bijdragen, de toepassing van burgerlijke sancties en van de strafbepalingen, het toezicht, de rechter bevoegd in geval van betwisting, de verjaring inzake rechtsvorderingen, het voorrecht en de mededeling van het bedrag van de schuldvordering.

De opbrengst van de bijzondere bijdrage wordt toegewezen aan de financiering van de regelingen van het globaal beheer, bedoeld in artikel 21, § 2.

De inrichter van het sectoraal aanvullend pensioenstelsel kiest voor een van de volgende twee inningswijzen van de bijzondere bijdrage:

1° na inning door hemzelf van het geheel van de betalingen van de werkgevers die deelnemen aan het sectoraal aanvullend pensioenstelsel, houdt hij de som van de bijzondere bijdrage op deze betalingen in en maakt deze over aan de inningsinstelling, overeenkomstig punt B, tweede lid, of;

2° hij sluit een overeenkomst af met de inningsinstelling waarin bepaald wordt dat de inningsinstelling namens de inrichter van het sectoraal aanvullend pensioenstelsel bij de werkgevers die deelnemen aan dit pensioenstelsel het geheel van de betalingen int die zij moeten verrichten in het kader van dit pensioenstelsel, dat de inningsinstelling namens de inrichter van het sectoraal aanvullend pensioenstelsel de bijzondere bijdrage op deze betalingen inhoudt en dat de inningsinstelling na inhouding van de bijzondere bijdrage het saldo doorstort aan de inrichter van het sectoraal aanvullend pensioenstelsel.

§ 3quater. 1° Een solidariteitsbijdrage is verschuldigd door de werkgever die een voertuig, dat ook voor andere dan beroepsdoeleinden is bestemd, rechtstreeks of onrechtstreeks ter beschikking stelt van zijn werknemer, ongeacht elke financiële bijdrage van de werknemer in de financiering of het gebruik van dit voertuig.

Wordt verondersteld ter beschikking van de werknemer te zijn gesteld voor andere dan louter beroepsdoeleinden, ieder voertuig dat op naam van de werkgever is ingeschreven of dat het voorwerp uitmaakt van een huur- of leasingcontract of van gelijk welk ander contract voor het gebruik van het voertuig, behalve indien de werkgever aantoont ofwel dat het gebruik voor ander dan louter beroepsdoeleinden uitsluitend gebeurt door een persoon die niet valt onder het toepassingsgebied van de sociale zekerheid voor werknemers, ofwel dat het voertuig voor louter beroepsdoeleinden wordt gebruikt.

Onder "voertuig" dient te worden verstaan de gewone voertuigen die behoren tot de categorieën M1 en N1 zoals bepaald in het koninklijk besluit van 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen. De zogenaamde utilitaire voertuigen die beantwoorden aan de definitie van lichte vrachtauto's in de zin van artikel 65, WIB 1992, vallen niet binnen de categorie gewone voertuigen.

Onder "andere dan loutere beroepsdoeleinden" dient onder andere te worden verstaan het traject tussen de woonplaats en de vaste werkplaats dat individueel afgelegd wordt, het privé gebruik en het collectief vervoer van werknemers, met uitzondering van het traject tussen de woonplaats en de vaste werkplaats indien het wordt afgelegd met een zogenaamd utilitair voertuig. Onder vaste werkplaats wordt verstaan de plaats waar de werknemer effectief prestaties van een bepaalde omvang levert en waarnaar de werknemer zich ten minste 40 dagen per jaar begeeft, ongeacht of het opeenvolgende dagen zijn of niet. Het privégebruik van een zogenaamd utilitair voertuig wordt niet vermoed, maar kan wel worden vastgesteld door de bevoegde inspectiediensten.

Onder "werknemer" dient te worden verstaan elke persoon bedoeld bij de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders die tewerkgesteld wordt door een werkgever, evenals alle uit de voornoemde wet uitgesloten personen die tewerkgesteld worden in het kader van een arbeidsovereenkomst of onder gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst.

2° In geval van ter beschikking stelling van een voertuig voor het collectief vervoer van werknemers is de bij dit artikel bepaalde solidariteitsbijdrage verschuldigd behalve indien het gaat om een systeem van vervoer van werknemers overeengekomen door de sociale partners waarin gebruikt wordt gemaakt:

a) ofwel van een voertuig, behorend tot de categorie N1, waarin, naast de chauffeur, minstens twee andere werknemers van de onderneming aanwezig zijn gedurende minstens 80 % van het afgelegde traject van en naar de woonplaats van de chauffeur en voor zover de werkgever bovendien bewijst dat er geen ander privé-gebruik wordt gemaakt van dit voertuig; wanneer het gebruikte voertuig minder dan drie plaatsen bevat of wanneer de ruimte voorbehouden voor het vervoer van personen uit één enkele zitbank of slechts één rij zitplaatsen bestaat, volstaat het dat, naast de chauffeur, minstens een andere werknemer van de onderneming aanwezig is gedurende minstens 80 % van het afgelegde traject van en naar de woonplaats van de chauffeur;

b) ofwel van een voertuig, behorend tot de categorie M1 met ten minste vijf plaatsen, de zetel van de chauffeur niet inbegrepen, en maximum acht plaatsen, de zetel van de chauffeur niet inbegrepen; in dit geval moeten de volgende voorwaarden vervuld zijn:

i) naast de chauffeur zijn gewoonlijk minstens drie werknemers van de onderneming aanwezig gedurende minstens 80 % van het afgelegde traject van en naar de woonplaats van de chauffeur,

ii) het voertuig moet geïdentificeerd zijn overeenkomstig de door de Koning bepaalde procedure op voorstel van de Nationale Arbeidsraad of, bij gebrek aan een voorstel van de Nationale Arbeidsraad geformuleerd voor 15 februari 2006, op voorstel geformuleerd voor 1 april 2006 door het paritair comité waarvan de werkgever afhangt, op het niveau van de onderneming als dienend voor het collectief vervoer van werknemers van de onderneming en indien de werkgever daarenboven bewijst dat er geen ander privé-gebruik van dit voertuig is. Bij gebrek aan een voorstel geformuleerd door de Nationale Arbeidsraad en het paritair comité waarvan de werkgever afhangt binnen de termijnen bepaald in de vorige zin, kan de Koning, na advies van de Nationale Arbeidsraad, de identificatieprocedure bepalen.

3° Het bedrag van deze bijdrage is afhankelijk van het CO2-uitstootgehalte van het voertuig, zoals vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 26 februari 1981 houdende uitvoering van de richtlijnen van de Europese Gemeenschappen betreffende de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan, landbouw- of bosbouwtrekkers op wielen, hun bestanddelen alsook hun veiligheidsonderdelen.

Deze maandelijkse bijdrage, die niet minder dan 20,83 euro mag bedragen, wordt forfaitair vastgesteld als volgt:

Voor benzinevoertuigen: ((Y x 9 euro) - 768): 12;

Voor dieselvoertuigen: ((Y x 9 euro) - 600): 12;

waarbij Y het CO2-uitstootgehalte in gram per kilometer is, zoals vermeld in het gelijkvormigheidsattest of in het proces-verbaal van gelijkvormigheid van het voertuig, of in de gegevensbank van de dienst voor de inschrijving van de voertuigen.

4° De voertuigen met elektrische aandrijving zijn onderworpen aan de in 3° bedoelde maandelijkse minimumbijdrage.

5° De voertuigen waarvoor geen gegevens met betrekking tot de CO2-uitstootgehaltes beschikbaar zijn bij de dienst voor inschrijving van de voertuigen worden, indien ze aangedreven worden met een benzinemotor, gelijkgesteld met de voertuigen met een CO2-uitstootgehalte van 182 g/km, en, indien ze aangedreven worden met een dieselmotor, met de voertuigen met een CO2-uitstootgehalte van 165 g/km.

6° Het 5° is niet van toepassing in geval van omvorming van een voertuig behorend tot de categorie M1 in een voertuig behorend tot de categorie N1. In dat geval wordt de solidariteitsbijdrage berekend op basis van het CO2-uitstootgehalte van het voertuig behorend tot de categorie M1.

7° De werkgevers die voertuigen ter beschikking stellen uitgerust met een motor met elektrische ontsteking lopend op vloeibaar gemaakte petroleumgassen, gemonteerd overeenkomstig de geldende wettelijke bepaling, zijn onderworpen aan de solidariteitsbijdrage die als volgt wordt vastgesteld:

((Y x 9 euro) - 990): 12;

waarbij Y het CO2-uitstootgehalte in gram per kilometer is, zoals vermeld in het gelijkvormigheidsattest of in het proces-verbaal van gelijkvormigheid van het voertuig of in de gegevensbank van de dienst voor inschrijving van de voertuigen.

8° De Koning kan, bij een na overleg in de Ministerraad vastgelegd besluit, de bedragen verhogen of verminderen. Dit besluit moet bij wet bekrachtigd worden binnen een termijn van negen maanden te rekenen vanaf de publicatie van het besluit. Bij ontstentenis van bekrachtiging binnen voornoemde termijn houdt het besluit op van kracht te zijn vanaf de eerste dag van het kwartaal volgend op dit tijdens welk de bekrachtigingstermijn een einde neemt.

9° Het bedrag van de solidariteitsbijdrage bepaald bij het 3° en het 8° is gekoppeld aan het gezondheidsindexcijfer van de maand september 2004 (114,08). Op 1 januari van elk jaar wordt het bedrag aangepast overeenkomstig volgende formule: het basisbedrag wordt vermenigvuldigd met het gezondheidsindexcijfer van de maand september van het jaar voorafgaand aan het jaar tijdens welk het nieuwe bedrag van toepassing zal zijn en gedeeld door het gezondheidsindexcijfer van de maand september 2004.

10° Deze bijdrage wordt door de werkgever betaald aan de Rijksdienst voor sociale zekerheid, binnen dezelfde termijnen en onder dezelfde voorwaarden als de sociale zekerheidsbijdragen voor de werknemers.

De opbrengst van de bijdrage wordt door de Rijksdienst voor sociale zekerheid gestort aan de R.S.Z.-globaal beheer, bedoeld in artikel 5, eerste lid, 2°, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

De bepalingen van de algemene regeling van de sociale zekerheid voor werknemers, met name wat betreft de aangiften met verantwoording van de bijdragen, de betalingstermijnen, de toepassing van de burgerlijke sancties en de strafbepalingen, het toezicht, de bevoegde rechter ingeval van betwisting, de verjaring inzake rechtsvorderingen, het voorrecht en de mededeling van het bedrag van de schuldvordering van de Rijksdienst voor sociale zekerheid, zijn van toepassing.

Onverminderd de toepassing van de andere burgerlijke sancties en de strafbepalingen, is de werkgever ten aanzien van wie wordt vastgesteld dat hij één of meerdere voertuigen onderworpen aan de solidariteitsbijdrage niet heeft aangegeven of

ten aanzien van wie wordt vastgesteld dat hij één of meerdere valse aangiften heeft gedaan om de betaling van de bijdrage of een deel ervan te ontduiken, een forfaitaire vergoeding verschuldigd waarvan het bedrag gelijk is aan het dubbel van de ontdoken bijdragen, en waarvan de opbrengst door de Rijksdienst voor sociale zekerheid wordt gestort aan het R.S.Z.-globaal beheer.

Deze forfaitaire vergoeding is niet van toepassing voor de periode van 1 januari 2005 tot 31 maart 2006, voor zover de werkgevers ten laatste op 30 juni 2006 de voertuigen aangegeven hebben en de desbetreffende solidariteitsbijdrage betaald hebben.

De Koning bepaalt de voorwaarden waaronder het inningorganisme van de socialezekerheidsbijdragen de werkgever vrijstelling of vermindering mag verlenen van de vaste vergoeding, voor zover de werkgever zich niet in een van de in artikel 38, § 3octies, eerste lid, beschreven situaties bevindt. Het beroep tegen de beslissing van het inningsorganisme van de socialezekerheidsbijdragen inzake vrijstelling of vermindering dient, op straffe van verval, te worden ingesteld binnen drie maanden na de kennisgeving van de beslissing.

De administratie der directe belastingen, evenals de dienst voor inschrijving van de voertuigen dienen de personen belast met de toepassing van de sociale wetgeving de nodige informatie te verstrekken voor de correcte inning van deze bijdrage. De modaliteiten voor deze overdracht van informatie worden bepaald door de Koning.

§ 3quinquies. Er wordt met ingang van 1 januari 1999 voor een periode die afloopt op 31 december 2014 ten laste van de werkgever een bijdrage van 0,05 %, berekend op het loon van de werknemer, bedoeld in artikel 23, ingevoerd.

De bijdrage wordt door de werkgever betaald aan de instelling belast met de inning van de sociale-zekerheidsbijdragen, binnen dezelfde termijnen en onder dezelfde voorwaarden als de sociale-zekerheidsbijdragen voor de werknemers.

Deze bijdrage wordt toegewezen aan het Fonds voor collectieve uitrustingen en diensten, ingesteld bij de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers bij toepassing van artikel 107, § 1, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, gecoördineerd op 19 december 1939.

Deze bijdrage wordt gelijkgesteld met de sociale-zekerheidsbijdragen, inzonderheid wat betreft de aangiften met verantwoording van de bijdragen, de betalingstermijnen, de toepassing van de burgerlijke sancties en de strafbepalingen, het toezicht, de aanwijzing van de rechter bevoegd in geval van betwisting, de verjaring inzake rechtsvorderingen, het voorrecht en de mededeling van het bedrag van de schuldvordering van de instelling belast met de inning en de invording van de bijdragen.

§ 3sexies. De werkgevers op wie de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders toepasselijk is, zijn, onder de hierna vermelde voorwaarden, een kwartaalbijdrage verschuldigd berekend op basis van een gedeelte van de dagen tijdelijke werkloosheid ingevolge gebrek aan werk wegens economische redenen die zij voor hun handarbeiders en leerlingen onderworpen aan de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers gecoördineerd op 28 juni 1971 hebben aangegeven, tijdens een periode van vier kwartalen, namelijk de drie kwartalen die het lopende kwartaal en dit laatste (T-3, T-2, T-1 en T) voorafgaan. Het eerste kwartaal waarin de betrokken kwartaalbijdrage verschuldigd kan zijn, is het eerste kwartaal 2017.

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en na advies van de Nationale Arbeidsraad, voor voltijdse werknemers van wie de aangegeven arbeidsregeling minder dan 5 dagen per week bedraagt, de nadere regels bepalen op basis waarvan de aangegeven dagen worden aangerekend aan het equivalent dat overeenstemt met de normale voltijdse arbeidsduur.

De Rijksdienst voor sociale zekerheid (RSZ) is belast met de berekening, de inning en de invordering van deze bijdrage, die bestemd is voor het Globaal Beheer.

Deze bijdrage wordt gelijkgesteld met een sociale zekerheidsbijdrage, inzonderheid wat betreft de termijn inzake betaling, de toepassing van de burgerlijke sancties en van de strafbepalingen, het toezicht, de aanwijzing van de rechter bevoegd in geval van betwisting, de verjaring inzake rechtsvorderingen, het voorrecht en de mededeling van het bedrag van de schuldvordering van de instelling, belast met de inning en invordering van de bijdragen.

Het bedrag van de bijdrage wordt berekend per handarbeider of leerling waarvoor de werkgever in de loop van het kwartaal waarin de kwartaalbijdrage en de bijdrage voor de drie voorafgaande kwartalen meegedeeld wordt aangifte verschuldigd was in toepassing van artikel 21 van voormelde wet van 27 juni 1969.

Het bedrag van de bijdrage wordt als volgt berekend:

Voor de som S = D0 + D1 + D2 + D3 is de verschuldigde kwartaalbijdrage gelijk aan D0 x Y, waarbij:

D0 = het aantal dagen tijdelijke werkloosheid zoals omschreven in het eerste lid, per handarbeider of leerling opgenomen in de kwartaalaangifte van het kwartaal T;

D1 = het aantal dagen tijdelijke werkloosheid zoals omschreven in het eerste lid, per handarbeider of leerling opgenomen in de kwartaalaangifte van het kwartaal T-1;

D2 = het aantal dagen tijdelijke werkloosheid zoals omschreven in het eerste lid, per handarbeider of leerling opgenomen in de kwartaalaangifte van het kwartaal T-2;

D3 = het aantal dagen tijdelijke werkloosheid zoals omschreven in het eerste lid, per handarbeider of leerling opgenomen in de kwartaalaangifte van het kwartaal T-3;

Y = 0, als S kleiner of gelijk is aan 110;

Y = 20, als S groter is dan 110 en kleiner of gelijk aan 130;

Y = 40, als S groter is dan 130 en kleiner of gelijk aan 150;

Y = 60, als S groter is dan 150 en kleiner of gelijk aan 170;

Y = 80, als S groter is dan 170 en kleiner of gelijk aan 200;

Y = 100, als S groter is dan 200.

De Koning kan na de evaluatie bedoeld in het laatste lid, bij een besluit vastgesteld ne overleg in de Ministerraad en na advies van de Nationale Arbeidsraad, de parameters bedoeld in het zesde lid wijzigen. De besluiten genomen krachtens dit lid moeten bevestigd worden ten laatste twaalf maanden na hun publicatie.

In afwijking van het zesde lid wordt het bedrag van de bijdrage voor de werkgevers die ressorteren onder het paritair comité voor het bouwbedrijf, vastgesteld volgens volgende formule:

(A - B) maal F

waarbij

A = het totaal aantal dagen tijdelijke werkloosheid ingevolge gebrek aan werk wegens economische redenen die door de werkgever voor elke handarbeider of leerling onderworpen aan de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers gecoördineerd op 28 juni 1971 die hij heeft tewerkgesteld in de loop van het voorgaande kalenderjaar werd aangegeven;

B = een aantal dagen tijdelijke werkloosheid ingevolge gebrek aan werk wegens economische redenen die niet in aanmerking worden genomen voor het berekenen van de bijdrage; dit aantal wordt bepaald door de Koning;

F = een forfaitair bedrag, bepaald door de Koning.

Het bedrag van de bijdrage wordt elk jaar door de RSZ berekend en aan de werkgever medegedeeld, op basis van de gegevens met betrekking tot het voorgaande kalenderjaar die door de werkgever werden medegedeeld in toepassing van artikel 21 van voormelde wet van 27 juni 1969.

In geval van laattijdige ontvangst van één of meer aangiften gebeurt de berekening na de ontvangst van de laatste.

Op voorstel van het paritair comité voor het bouwbedrijf kan de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en na advies van de Nationale Arbeidsraad, de berekeningswijze van de bijdrage bepaald in het zesde lid van toepassing verklaren op de werkgevers die ressorteren onder het voornoemde paritair comité.

De bijdrage is verschuldigd samen met en binnen dezelfde termijnen als de bijdragen voor sociale zekerheid die, op grond van voormelde wet van 27 juni 1969, betrekking hebben op het kwartaal waarbinnen het bedrag werd medegedeeld.

Wijzigingen aan de aangiften mogen geen vermindering van het verschuldigde bedrag met zich meebrengen. De Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ) is belast met de overdracht van de opbrengst ervan aan de Rijksdienst voor jaarlijkse vakantie.

De Minister van Werk kan eventueel, na advies van de adviescommissie bedoeld in artikel 18, § 1, van het koninklijk besluit van 3 mei 2007 tot regeling van het stelsel van werkloosheid met bedrijfstoeslag, over een erkenning als onderneming in moeilijkheden beslissen om, in het kader van een erkenning bedoeld in artikel 14 van ditzelfde besluit van 3 mei 2007, de kwartaalbijdrage beoogd in het vijfde lid of de jaarlijkse bijdrage beoogd in het achtste lid, te halveren in het jaar van de erkenning waarin het kwartaal van de verschuldigde bijdrage zich situeert en eventueel in het er op volgende jaar. De algemene directie Collectieve Arbeidsbetrekkingen deelt de beslissingen onmiddellijk mee aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid en om de drie maanden aan de Nationale Arbeidsraad.

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad aangenomen op voorstel of na advies van het bevoegde paritair comité, een tijdelijke

vrijstelling van de kwartaalbijdrage, beoogd in het vijfde lid, of van de jaarlijkse bijdrage, beoogd in het achtste lid, voorzien voor één of meerdere sectoren die zich in een economische risicosituatie bevinden. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en na advies van het Beheerscomité van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, wat dient verstaan te worden onder "economische risicosituatie", de procedure voor de toekenning van de vrijstelling tijdelijke afwijking en de controle erop.

De algemene directie Collectieve Arbeidsbetrekkingen deelt de beslissingen onmiddellijk mee aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid en om de drie maanden aan de Nationale Arbeidsraad.

De Koning kan in geval van uitzonderlijke economische omstandigheden, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad aangenomen op voorstel of na advies van de Nationale Arbeidsraad, in een tijdelijke afwijking voorzien die algemeen geldt.

§ 3septies. Een solidariteitsbijdrage wordt vastgesteld ten laste van de toegetreden werknemer in de zin van artikel 2, 19°, van de wet van 22 mei 2001 betreffende de werknemersparticipatie in het kapitaal van de vennootschappen en tot instelling van een winstpremie voor de werknemers. Zij is verschuldigd op de uitkering in speciën van de identieke winstpremie in de zin van artikel 2, 7/2°, en op de uitkering in speciën van de gecategoriseerde winstpremie in de zin van artikel 2, 7/3°, van dezelfde wet.

De bijdragevoet wordt vastgesteld op 13,07 % van het uitgekeerde bedrag.

Deze bijdrage wordt door de werkgever of de vennootschap in de zin van artikel 2, 1°, van dezelfde wet betaald, binnen dezelfde termijnen en onder dezelfde voorwaarden als de sociale zekerheidsbijdragen voor de werknemers.

De opbrengst van de bijdrage wordt gestort aan de R.S.Z.-Globaal Beheer, bedoeld in artikel 5, eerste lid, 2°, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

De bepalingen van de algemene regeling van de sociale zekerheid voor werknemers, met name wat betreft de aangiften met verantwoording van de bijdragen, de betalingstermijnen, de toepassing van de burgerlijke sancties en de strafbepalingen, het toezicht, de bevoegde rechter ingeval van betwisting, de verjaring inzake rechtsvorderingen, het voorrecht en de mededeling van het bedrag van de schuldvordering van de Rijksdienst voor sociale Zekerheid, zijn van toepassing.

§ 3octies. Om aanspraak te kunnen maken op het voordeel van de totale of gedeeltelijke vrijstelling van sociale zekerheidsbijdragen bedoeld in §§ 3 en 3bis, van de totale of gedeeltelijke vrijstelling van storting van ingehouden bijdragen, van een vermindering van sociale zekerheidsbijdragen, bedoeld in §§ 2, 3 en 3bis, alsook van een stelsel van forfaitaire bijdragen bepaald door of krachtens deze wet, mag de werkgever zich niet in één van volgende situaties bevinden:

1. de aangifte van sociale zekerheid werd vastgesteld of rechtgezet in toepassing van artikel 22 van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders of gelijkaardige bepalingen toepasbaar door de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten;

2. de onmiddellijke aangifte van tewerkstelling gebeurde voor één of meer werknemers niet conform de bepalingen van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels;

3. één of meerdere werknemers tewerkstellen die geen onderdanen zijn van de Europese Economische Ruimte, die geen titularis zijn van een geldige verblijfsvergunning of van een arbeidsvergunning, in overtreding met de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers;

4. één of meer werknemers tewerkstellen onder voorwaarden die strijdig zijn met de menselijke waardigheid en aldus een overtreding begaan op het gebied van de mensenhandel, bedoeld bij artikel 77bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

5. de werkgever doet of laat arbeid verrichten door een werknemer waarvoor geen verschuldigde bijdragen werden betaald aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid;

6. het voorwerp zijn van een verbod om persoonlijk of door een tussenpersoon enig koopmansbedrijf uit te oefenen, krachtens het koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934 betreffende het rechterlijk verbod aan bepaalde veroordeelden en gefailleerden om bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen;

7. indien het om een rechtspersoon gaat, onder de bestuurders, zaakvoerders of personen die bevoegd zijn om de vennootschap te verbinden, personen tellen aan wie het uitoefenen van dergelijke functies verboden is krachtens het in 6 genoemd koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934;

8. indien het om een rechtspersoon gaat, onder de bestuurders, zaakvoerders of personen die bevoegd zijn om de vennootschap te verbinden, personen tellen die bij minstens twee faillissementen, vereffeningen of gelijkaardige operaties betrokken werden met schulden ten aanzien van een inningorganisme van de sociale zekerheidsbijdragen.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en na advies van de Nationale Arbeidsraad, de periode voor dewelke de werkgever die zich in één van de situaties beschreven in het eerste lid bevindt, het voordeel van de totale of gedeeltelijke vrijstelling van sociale zekerheidsbijdragen bepaald door of krachtens deze wet, van de totale of gedeeltelijke vrijstelling van storting van ingehouden bijdragen, van een vermindering van sociale zekerheidsbijdragen krachtens deze wet alsook krachtens de programmawet (I) van 24 december 2002 alsook van een stelsel van forfaitaire bijdragen bepaald door of krachtens deze wet, verliest.

De Koning kan in dit besluit bepalen dat het verlies van het voordeel bedoeld in het eerste lid van toepassing is voor het trimester tijdens welk één van de situaties bedoeld in het eerste lid zich voordeed alsook voor de 4 trimesters die volgen.

De Koning kan in dit besluit ook bepalen dat het verlies van het voordeel bedoeld in het eerste lid zal worden toegepast voor het trimester tijdens welk één van de situaties bedoeld in het eerste lid zich voordeed, alsook voor de 8 trimesters die volgen wanneer één van deze situaties wordt vastgesteld bij dezelfde werkgever in de

24 maanden die volgen op de eerste situatie die aanleiding gaf tot toepassing van het verlies van het voordeel bedoeld in het eerste lid.

Bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en na advies van de Nationale Arbeidsraad, kan de Koning bepalen dat de werkgever, om aanspraak te maken op het voordeel bedoeld in het eerste lid, zich niet mag bevinden in de situatie dat hij, zonder verantwoording, zijn verplichtingen niet nakomt inzake de betaling van sociale zekerheidsbijdragen.

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, na advies van de Nationale Arbeidsraad, nadere regels tot uitvoering van dit artikel bepalen.

De bepalingen van deze paragraaf zijn niet van toepassing op de werkbonus geregeld bij de wet van 20 december 1999 tot toekenning van een werkbonus onder de vorm van een vermindering van de persoonlijke bijdragen van sociale zekerheid aan werknemers met lage lonen en aan sommige werknemers die het slachtoffer waren van een herstructurering noch op de vermindering bepaald bij artikel 35 van deze wet.

§ 3novies. De werkgever is een bijzondere bijdrage van 33 % verschuldigd op het bedrag van de niet-recurrente resultaatsgebonden voordelen die worden toegekend met toepassing van hoofdstuk II van de wet van 21 december 2007 betreffende de uitvoering van het interprofessioneel akkoord 2007-2008, en van Titel XIII, Enig Hoofdstuk "Invoering van een stelsel van niet-recurrente resultaatsgebonden voordelen voor de autonome overheidsbedrijven" van de wet van 24 juli 2008 houdende diverse bepalingen (I), en dit ten belope van een plafond van 3 169 euro per kalenderjaar, per werknemer bij elke werkgever die hem in dienst heeft.

Een solidariteitsbijdrage van 13,07 % is eveneens verschuldigd door de werknemer op het in het eerste lid bedoelde bedrag, en dit ten belope van hetzelfde plafond van 3 169 euro per kalenderjaar, per werknemer bij elke werkgever die hem in dienst heeft.

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, genomen op unaniem en eensluidend advies van de Nationale Arbeidsraad, het in de vorige leden bedoelde bedrag van 3 169 euro aanpassen.

Het bedrag van 3 169 euro is gekoppeld aan de gezondheidsindex van de maand november 2012. Vanaf 1 januari 2013 wordt dit bedrag jaarlijks op 1 januari aangepast volgens de volgende formule: het basisbedrag wordt vermenigvuldigd met de gezondheidsindex van de maand november van het jaar voorafgaand aan het jaar waarin het nieuwe bedrag van toepassing zal zijn, en gedeeld door de gezondheidsindex van de maand november 2012. Het aldus berekende bedrag wordt op de hogere euro afgerond.

De bijdragen worden door de werkgever betaald aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen, binnen dezelfde termijnen en onder dezelfde voorwaarden als de socialezekerheidsbijdragen voor de werknemers.

De opbrengst van de bijdragen wordt overgemaakt aan de RSZ-Globaal Beheer, bedoeld in artikel 5, eerste lid, 2°, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

De bepalingen van het algemene stelsel van de sociale zekerheid van werknemers, inzonderheid wat betreft de aangiften met verantwoording van de bijdragen, de termijnen inzake betaling, de toepassing van de burgerlijke sancties en van de strafbepalingen, het toezicht, de aanwijzing van de rechter bevoegd in geval van betwisting, de verjaring inzake rechtsvorderingen, het voorrecht en de mededeling van het bedrag van de schuldvordering van de Rijksdienst voor sociale zekerheid, zijn van toepassing.

§ 3decies. De werkgever is een solidariteitsbijdrage van 33 % verschuldigd op alle sommen die hij in plaats van zijn werknemer betaalt of aan zijn werknemer terugbetaalt, als betaling van een verkeersboete, een minnelijke schikking of een onmiddellijke inning met betrekking tot een verkeersboete, opgelopen door de werknemer tijdens de uitoefening van zijn arbeidsovereenkomst.

Onder de verkeersboete, bedoeld in het eerste lid, wordt verstaan:

1° verkeersboetes voortvloeiend uit een zware verkeersovertreding (overtredingen van de derde en vierde graad) en verkeersboetes van minimaal 150 euro voortvloeiend uit een snelheidsovertreding;

2° verkeersboetes voortvloeiend uit een lichte verkeersovertreding (overtredingen van de eerste en tweede graad) en verkeersboetes van minder dan 150 euro voortvloeiend uit een snelheidsovertreding. Een bedrag van 150 euro op jaarbasis wordt in dit geval vrijgesteld van de solidariteitsbijdrage.

Op verkeersboetes voortvloeiend uit de toestand van het rijdend materiaal en de conformiteit van de lading is de solidariteitsbijdrage niet verschuldigd.

De bijdrage wordt door de werkgever betaald aan de instelling belast met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen voor de werknemers.

De opbrengst van de bijdrage wordt overgemaakt aan de RSZ-globaal beheer, bedoeld in artikel 5, eerste lid, 2°, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

De bepalingen van het algemene stelstel van de sociale zekerheid voor werknemers, inzonderheid wat betreft de aangiften met verantwoording van de bijdragen, de termijnen inzake de betaling, de toepassing van de burgerlijke sancties en van de strafbepalingen, het toezicht, de aanwijzing van de rechter bevoegd in geval van betwisting, de verjaring inzake rechtsvorderingen, het voorrecht en de mededeling van het bedrag van de schuldvordering, zijn van toepassing.

§ 3undecies. Een specifieke werkgeversbijdrage van 0,02 pct. is verschuldigd door de werkgevers die onder de toepassing vallen van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971. De opbrengst van deze bijdrage wordt overgemaakt aan de RSZ-globaal beheer, bedoeld in artikel 5, eerste lid, 2°, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

De Rijksdienst voor sociale zekerheid is belast met de berekening, de inning en de invordering van deze bijdrage.

Deze bijdrage is gelijkgesteld aan een socialezekerheidsbijdrage, inzonderheid wat betreft de betalingstermijnen, de toepassing van de burgerlijke sancties en de

strafsancties, het toezicht, de aanwijzing van de bevoegde rechter in geval van betwisting, de verjaring inzake rechtsvorderingen, het voorrecht en de mededeling van het bedrag van de schuldvordering van de instelling belast met de inning en de invordering van de bijdragen.

§ 3duodecies. **A.** Voor iedere betrokken werknemer is de inrichter bedoeld in artikel 3, § 1, 5°, van de wet van 28 april 2003 betreffende de aanvullende pensioenen en het belastingstelsel van die pensioenen en van sommige aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid in het vierde kwartaal van elk bijdragejaar een bijzondere bijdrage verschuldigd onder de volgende voorwaarden en binnen de volgende grenzen.

Een bijzondere bijdrage is verschuldigd voor een bepaalde werknemer wanneer, voor deze werknemer, het verschil tussen de als volgt vastgestelde bedragen X en Y positief is.

X stemt overeen met de som van de volgende bedragen:

1° de bedragen toegewezen aan de rekening(en) betreffende de opbouw van een aanvullend rust- of overlevingspensioen van de werknemer tijdens het jaar dat voorafgaat aan het bijdragejaar, desgevallend verhoogd tot de bedragen gewaarborgd bij toepassing van artikel 24 van de voornoemde wet van 28 april 2003, op de tijdstippen bepaald bij dit artikel 24.

Met aanvullend rust- of overlevingspensioen wordt enkel bedoeld datgene waarvan de uitvoering toevertrouwd is aan een pensioeninstelling met uitzondering van datgene dat door provisies op de passiefzijde van de balans van de onderneming of door een bedrijfsleidersverzekering gefinancierd wordt.

Bij gebrek aan een rekening betreffende de opbouw van een aanvullend rust- of overlevingspensioen voor bedoelde werknemer wordt het bedrag van de verandering van de verworven reserves betreffende het aanvullend rust- of overlevingspensioen in aanmerking genomen. Het bedrag van deze verandering stemt overeen met het verschil, wanneer dit positief is, tussen de verworven reserves berekend op 1 januari van het bijdragejaar en de verworven reserves berekend op 1 januari van het jaar dat voorafgaat aan het bijdragejaar, behalve indien het pensioenreglement of de pensioenovereenkomst in een andere datum voorzien voor de herberekening van de prestaties, in welk geval de hiervoor vermelde verworven reserves berekend worden respectievelijk op de meest dichtbijzijnde herberekeningsdatum tijdens het jaar dat voorafgaat aan het bijdragejaar en tijdens het jaar dat voorafgaat aan dit jaar.

Als de verworven reserves niet kunnen worden berekend op de bij het vorige lid bepaalde tijdstippen omwille van een gebeurtenis die in de loop van de opbouw van het aanvullend rust- of overlevingspensioen van de werknemer plaatsvond, dan moeten ze als volgt berekend worden:

a) de verworven reserves die normaal berekend moeten worden op 1 januari van het jaar dat voorafgaat aan het bijdragejaar, moeten berekend worden op het eerste tijdstip waarop ze kunnen worden berekend, dat volgt op 1 januari van het jaar dat voorafgaat aan het bijdragejaar (n-1) of dat volgt op de datum van herberekening van het jaar dat voorafgaat aan het jaar n-1, indien de datum van herberekening niet 1 januari is;

b) de verworven reserves die normaal berekend moeten worden op 1 januari van het bijdragejaar moeten berekend worden op het laatste tijdstip waarop ze

kunnen worden berekend, dat 1 januari van het bijdragejaar voorafgaat of dat de datum van herberekening van het jaar n-1 voorafgaat, als de datum van herberekening niet 1 januari is.

Alvorens het hiervoor vermelde verschil vast te stellen, worden de verworven reserves die normaal berekend worden op 1 januari van het jaar dat voorafgaat aan het bijdragejaar, vooraf gekapitaliseerd tegen een rentevoet van 6 %;

2° het bedrag van de premie of premies ter dekking van het risico overlijden van de werknemer, gevraagd tijdens het jaar dat aan het bijdragejaar voorafgaat door de pensioeninstelling om dit risico te dekken, indien deze premies niet worden gefinancierd door de bedragen toegewezen aan de rekening(en) betreffende de opbouw van een aanvullend rust- of overlevingspensioen of door de verandering van de verworven reserves.

Met de hiervoor vermelde overlijdensdekking wordt enkel diegene bedoeld waarvan de uitvoering aan een pensioeninstelling toevertrouwd wordt met uitzondering van diegene die door provisies op de passiefzijde van de balans van de onderneming of door een bedrijfsleidersverzekering gefinancierd wordt.

Indien de hiervoor vermelde overlijdenspremie of -premies niet individueel worden berekend per werknemer in functie van zijn leeftijd, wordt het in aanmerking te nemen bedrag bekomen door de normaal verschuldigde uitkering in geval van overlijden, berekend op 1 januari van het bijdragejaar of op de bij het pensioenreglement of de pensioenovereenkomst bepaalde datum van herberekening in de loop van het jaar dat het bijdragejaar voorafgaat, indien deze datum niet 1 januari is, te vermenigvuldigen met de sterftekans die overeenstemt met de leeftijd bereikt door de werknemer in het jaar dat aan het bijdragejaar voorafgaat. De sterftekans is die welke voortvloeit uit de sterftetafels bepaald bij artikel 24, § 6, 1°, van het koninklijk besluit van 14 november 2003 betreffende de levensverzekeringsactiviteit, vermenigvuldigd met 0,6.

Y stemt overeen met 30 000 euro.

De bijzondere bijdrage verschuldigd door de inrichter bedoeld in artikel 3, § 1, 5°, van de voornoemde wet van 28 april 2003 voor de betrokken werknemer is gelijk aan 3 % van het resultaat van dit verschil. Dit resultaat is evenwel beperkt tot het aandeel in bedrag X, dat niet door de aangeslotene werd gedragen, indien dit aandeel kleiner is dan het resultaat van het verschil.

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de berekeningswijze van de inningsgrondslag verder verduidelijken.

B. Het hiervoor vermelde bedrag Y wordt geïndexeerd overeenkomstig de wet van 2 augustus 1971 houdende de inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld, met uitzondering evenwel van artikel 6 van die wet. De verhoging of vermindering van het hiervoor vermelde bedrag Y wordt toegepast met ingang van 1 januari van het jaar dat volgt op het jaar waarin het indexcijfer van de consumptieprijzen de spilindex bereikt heeft die een wijziging rechtvaardigt. Indien het indexcijfer van de consumptieprijzen de spilindex verscheidene malen heeft bereikt tijdens het voorgaande jaar, wordt

hiermee cumulatief rekening gehouden voor de bepaling van voormeld bedrag Y op 1 januari.

C. Worden van de inningsgrondslag van de bijzondere bijdrage uitgesloten:

1° de bedragen toegewezen aan de rekening(en) betreffende de opbouw van een aanvullend rust- of overlevingspensioen of die bijdragen in de verandering van de verworven reserves en die overeenstemmen met de voorzieningen die worden overgedragen onder de voorwaarden bedoeld in artikel 515septies van het Wetboek van Inkomstenbelastingen 1992;

2° de bedragen toegewezen aan de rekening(en) betreffende de opbouw van een aanvullend rust- of overlevingspensioen of die bijdragen in de verandering van de verworven reserves en die overeenstemmen met de kapitalen en afkoopwaarden die worden overgedragen onder de voorwaarden bedoeld bij artikel 515novies van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992;

3° de jaarlijkse taks op de verzekeringscontracten bedoeld in Titel V van Boek II van het Wetboek diverse rechten en taksen;

4° de bijzondere bijdrage bedoeld in artikel 38, § 3ter.

D. De pensioeninstellingen delen aan de vzw SIGeDIS de gegevens mee op basis waarvan de inningsgrondslag voor de bijzondere bijdrage kan worden vastgesteld, overeenkomstig de richtlijnen gegeven krachtens artikel 5 van het koninklijk besluit van 25 april 2007 tot uitvoering van artikel 306 van de programmawet (I) van 27 december 2006, uiterlijk op 30 juni van elk bijdragejaar.

Opdat de pensioeninstellingen de hiervoor vermelde gegevens aan de vzw SIGeDIS zouden kunnen meedelen, bezorgen de inrichters bedoeld in artikel 3, § 1, 5°, van de voornoemde wet van 28 april 2003 aan de pensioeninstellingen de lijst met de werknemers die waren aangesloten bij de pensioentoezegging tijdens het jaar dat aan het bijdragejaar voorafgaat, de identificatienummers van de sociale zekerheid (INSZ) van de werknemers evenals het ondernemingsnummer van de Kruispuntbank van ondernemingen (KBO) van de inrichter bedoeld in artikel 3, § 1, 5°, van de voornoemde wet van 28 april 2003, uiterlijk op 28 februari van elk bijdragejaar.

E. De vzw SIGeDIS deelt aan de inrichters bedoeld in artikel 3, § 1, 5°, van de voornoemde wet van 28 april 2003 de nodige gegevens mee voor de berekening en betaling van de bijzondere bijdrage uiterlijk op 30 september van elk bijdragejaar.

F. De vzw SIGeDIS stelt de gegevens die ze ontvangt ter beschikking van de inningsinstellingen op basis van de instructies die deze haar geven.

G. Deze bijzondere bijdrage wordt gelijkgesteld met een socialezekerheidsbijdrage in het bijzonder wat betreft de aangiften met verantwoording van de bijdragen, de betalingstermijnen, de toepassing van de burgerlijke sancties en van de strafbepalingen, het toezicht, de aanwijzing van de rechter bevoegd bij betwisting, de verjaring inzake rechtsvorderingen, het voorrecht en de mededeling van het bedrag van de schuldvordering van de instellingen belast met de inning en de invordering van de bijdragen.

H. De opbrengst van deze bijdrage wordt overgedragen naar de RSZ-globaal beheer bedoeld in artikel 5, eerste lid, 2°, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening

van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

I. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de nadere regels van de inning en de invordering van deze bijdrage bepalen.

J. Deze paragraaf treedt pas buiten werking wanneer § 3terdecies in werking treedt. Hij blijft evenwel ook van toepassing na deze datum voor wat de bijzondere bijdragen betreft die ingevolge die paragraaf nog verschuldigd zouden zijn op 31 december van het jaar voorafgaand aan het jaar waarin § 3terdecies in werking treedt.

§ 3terdecies. **A.** Wanneer op 1 januari van het jaar dat aan een bijdragejaar voorafgaat, de som van het wettelijk pensioen en van de verworven reserves of, bij gebrek aan verworven reserves, de reserves betreffende het aanvullend rust- of overlevingspensioen, gedeeld door de in het derde lid bedoelde omzettingscoëfficiënt, de pensioendoelstelling voor een werknemer overschrijdt, is de inrichter in het vierde kwartaal van elk bijdragejaar een bijzondere bijdrage verschuldigd.

Het in het eerste lid bedoeld aanvullend rust- of overlevingspensioen omvat elk aanvullend rust- of overlevingspensioen, ongeacht het statuut van de betrokken persoon wanneer het werd opgebouwd.

De verworven reserves of de reserves bedoeld in het eerste lid worden vooraf gedeeld door de coëfficiënt die voor een maandelijkse rente in hoofde van een 65-jarige wordt vastgesteld door de directie-generaal Beleidsondersteuning en -coördinatie van de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid op grond van prospectieve, geslachtsneutrale sterftetafels die worden vastgesteld op basis van de laatste demografische studies uitgevoerd door de algemene directie Statistiek en Economische Informatie van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie en het Federaal Planbureau, op grond van een interestvoet die overeenstemt met de gemiddelde interestvoet over de laatste 6 jaar van de OLO's op 10 jaar, op grond van een jaarlijkse indexering van de maandelijkse rente met 2 % per jaar en op grond van een overdraagbaarheid van die maandelijkse rente ten belope van 80 % ten gunste van een andere persoon met dezelfde leeftijd. Telkens nieuwe prospectieve sterftetafels worden opgesteld, wordt de omzettingscoëfficiënt herberekend, rekening houdend met de op dat ogenblik geldende hiervoor vermelde gemiddelde interestvoet.

De bijzondere bijdrage die voor de werknemer door de inrichter verschuldigd is, bedraagt 3 % op zijn aandeel in het bedrag van de verandering van de verworven reserves of, bij gebrek aan verworven reserves, van de reserves betreffende het aanvullend rust- of overlevingspensioen tijdens het jaar dat aan het bijdragejaar voorafgaat.

Het bedrag van de verandering stemt overeen met het verschil, wanneer dit positief is, tussen de verworven reserves, of bij gebrek aan verworven reserves, de reserves op 1 januari van het bijdragejaar en de verworven reserves, of bij gebrek aan verworven reserves, de reserves op 1 januari van het jaar dat voorafgaat aan het bijdragejaar. De verworven reserves of de reserves van het jaar dat voorafgaat aan het bijdragejaar worden vooraf gekapitaliseerd tegen de rentevoet die overeenstemt met de gemiddelde interestvoet over de laatste zes kalenderjaren, voorafgaand aan het bijdragejaar, van de OLO's op 10 jaar.

Als de verworven reserves of de reserves niet kunnen worden berekend op 1 januari van het bijdragejaar of op 1 januari van het jaar dat voorafgaat aan het bijdragejaar

omwille van een gebeurtenis die in de loop van de opbouw van het aanvullend rust- of overlevingspensioen plaatsvond, dan worden ze als volgt berekend:

a) de verworven reserves of de reserves die normaal gezien moeten worden berekend op 1 januari van het jaar dat aan het bijdragejaar voorafgaat, moeten worden berekend op het eerste tijdstip dat ze kunnen worden berekend na 1 januari van het jaar dat aan het bijdragejaar voorafgaat;

b) de verworven reserves of de reserves die normaal gezien moeten worden berekend op 1 januari van het bijdragejaar, moeten worden berekend op het laatste tijdstip dat ze kunnen worden berekend vóór 1 januari van het bijdragejaar.

Het bedrag van de verandering wordt desgevallend verhoogd tot de bedragen gewaarborgd met toepassing van artikel 24 van wet van 28 april 2003 betreffende de aanvullende pensioenen en het belastingstelsel van die pensioenen en van sommige aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid, op de tijdstippen bepaald in dit artikel 24.

B. Voor de toepassing van A dient te worden verstaan onder:

1° wettelijk pensioen: 50 % van het plafond bedoeld in artikel 7, derde lid, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, voor het betrokken jaar, vermenigvuldigd met de loopbaanbreuk van toepassing voor de werknemers, en desgevallend vermeerderd met 25 % van het plafond bedoeld in artikel 5, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 30 januari 1997 betreffende het pensioenstelsel der zelfstandigen met toepassing van de artikelen 15 en 27 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, en van artikel 3, § 1, 4°, van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de budgettaire voorwaarden tot deelname van België aan de Europese en Monetaire Unie, voor het betrokken jaar, vermenigvuldigd met de loopbaanbreuk van toepassing voor de zelfstandigen;

2° aanvullend rust- of overlevingspensioen: zowel datgene dat op het niveau van een onderneming wordt opgebouwd als datgene dat desgevallend op het niveau van de bedrijfstak wordt opgebouwd.

Er worden zowel aanvullende rust- of overlevingspensioenen bedoeld waarvan de uitvoering wordt toevertrouwd aan een pensioeninstelling als diegene die door provisies op de passiefzijde van de balans van de onderneming of door een bedrijfsleidersverzekering worden gefinancierd.

Voor de aanvullende rust- of overlevingspensioenen die door provisies op de passiefzijde van de balans van de onderneming of door een bedrijfsleidersverzekering worden gefinancierd, worden met verworven reserves de bedragen bedoeld die aan de vzw SIGeDIS moeten worden meegedeeld overeenkomstig de instructies die voortvloeien uit artikel 5 van het koninklijk besluit van 25 april 2007 tot uitvoering van artikel 306 van de programmawet (I) van 27 december 2006;

3° basisbedrag: het bedrag bedoeld in artikel 39, tweede lid, van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen;

4° loopbaanbreuk voor werknemers: het aantal reeds gepresteerde loopbaanjaren in het stelsel van de werknemers gedeeld door 45;

5° loopbaanbreuk voor zelfstandigen: het aantal reeds gepresteerde loopbaanjaren in het stelsel van de zelfstandigen gedeeld door 45;

6° pensioendoelstelling: het basisbedrag vermenigvuldigd met de loopbaanbreuk die rekening houdt met de reeds gepresteerde loopbaan als werknemer en zelfstandige.

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de term "loopbaanjaar" definiëren.

C. De pensioeninstellingen delen aan de vzw SIGeDIS de gegevens mee op basis waarvan de inningsgrondslag voor de bijzondere bijdrage kan worden vastgesteld krachtens artikel 5 van het koninklijk besluit van 25 april 2007 tot uitvoering van artikel 306 van de programmawet (I) van 27 december 2006, uiterlijk op 31 augustus van elk bijdragejaar.

Opdat de pensioeninstellingen de hiervoor vermelde gegevens aan de vzw SIGeDIS zouden kunnen meedelen, bezorgen de inrichters aan de pensioeninstellingen, uiterlijk op 28 februari van elk bijdragejaar de lijst met de werknemers die waren aangesloten bij de pensioentoezegging tijdens het jaar dat aan het bijdragejaar voorafgaat, de identificatienummers van de sociale zekerheid (INSZ) van de werknemers, evenals het ondernemingsnummer van de Kruispuntbank van ondernemingen (KBO) van de inrichter.

De referentiebedragen voor de bepaling van het basisbedrag en van het wettelijk pensioen worden voor elk bijdragejaar vastgesteld door de bevoegde pensioendiensten en door hen ten laatste op 31 augustus van elk bijdragejaar meegedeeld aan de vzw SIGeDIS.

De gegevens betreffende het aantal reeds gepresteerde loopbaanjaren en de verworven reserves of de reserves worden voor elk bijdragejaar vastgesteld door de vzw SIGeDIS.

De vzw SIGeDIS deelt, uiterlijk op 31 oktober van elk bijdragejaar, aan de inrichters de nodige gegevens mee voor de berekening en betaling van de bijzondere bijdrage.

De vzw SIGeDIS stelt de gegevens die ze ontvangt ter beschikking van de inningsinstellingen op basis van de instructies die deze haar geven.

D. Deze bijzondere bijdrage wordt gelijkgesteld met een socialezekerheidsbijdrage, in het bijzonder wat betreft de aangiften met verantwoording van de bijdragen, de betalingstermijnen, de toepassing van de burgerlijke sancties en van de strafbepalingen, het toezicht, de aanwijzing van de rechter bevoegd bij betwisting, de verjaring inzake rechtsvorderingen, het voorrecht en de mededeling van het bedrag van de schuldvordering van de instellingen belast met de inning en de invordering van de bijdragen.

E. Deze bijzondere bijdrage wordt geïnd door de bevoegde inningsinstelling.

F. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de nadere regels van de inning en de invordering van deze bijzondere bijdrage bepalen.

G. De opbrengst van de bijdrage wordt door de inningsinstelling gestort aan de RSZ-Globaal Beheer, bedoeld in artikel 5, eerste lid, 2°, van de wet van 27 juni 1969 tot

herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

§ 3quaterdecies. Wanneer na 30 september 2019 een werknemer die is ontslagen en die voldoet aan de voorwaarden om recht te hebben op een ontslagpakket dat inzetbaarheidsverhogende maatregelen omvat zoals bedoeld in artikel 39ter van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, het hele ontslagpakket als opzeggingstermijn presteert of een opzeggingsvergoeding krijgt uitbetaald voor het geheel van die opzeggingstermijn of het nog te lopen deel na onmiddellijke beëindiging tijdens de duurtijd van de opzeggingstermijn, is op het loon betaald tijdens het deel van de opzeggingstermijn dat één derde van het ontslagpakket vertegenwoordigt en dat alleszins 26 weken overschrijdt of op het corresponderende deel van de vervangende opzeggingsvergoeding een bijzondere bijdrage verschuldigd van 1 % ten laste van de werknemer en 3 % ten laste van de werkgever. De Koning kan bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad de datum van 30 september 2019 wijzigen in een latere datum die evenwel niet verder mag liggen dan 1 januari 2021.

Deze bijzondere bijdrage wordt geïnd door de bevoegde inningsinstelling.

Deze bijzondere bijdrage wordt gelijkgesteld met een socialezekerheidsbijdrage, inzonderheid wat betreft de aangiften met verantwoording van de bijdragen, de betalingstermijnen, de toepassing van de burgerlijke sancties en de strafbepalingen, het toezicht, de aanwijzing van de rechter bevoegd in geval van betwisting, de verjaring inzake rechtsvorderingen, het voorrecht en de mededeling van het bedrag van de schuldvordering van de instelling belast met de inning en de invordering van de bijdragen.

De opbrengst van de bijdrage wordt door de inningsinstelling gestort aan de RSZ-globaal beheer, bedoeld in artikel 5, eerste lid, 2°, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

§ 3quindecies. De werkgever is een bijzondere compenserende bijdrage verschuldigd op de verbrekingsvergoeding van de werknemer, zoals bedoeld in artikel 19, § 2, 2°, a) en d), van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders. Enkel dit deel van de vergoeding wordt bedoeld dat is opgebouwd op basis van de geleverde prestaties vanaf 1 januari 2014.

Deze bijdrage bedraagt 1 % op de voormelde verbrekingsvergoeding ten laste van de werkgever voor werknemers met een jaarloon tussen 44 509 euro en 54 508 euro.

Ze bedraagt 2 % op de voormelde verbrekingsvergoeding ten laste van de werkgever voor werknemers met een jaarloon tussen 54 509 euro en 64 508 euro.

Ze bedraagt 3 % op de voormelde verbrekingsvergoeding ten laste van de werkgever voor werknemers met een jaarloon hoger dan 64 508 euro.

Het jaarloon wordt berekend op basis van de loon- en prestatiegegevens van het laatste kwartaal waarin prestaties werden aangegeven volgens de volgende formule:

Voor voltijdse werknemers:

(A/B)*260

Voor deeltijdse werknemers:

((A/C)*D/5)*260

Waarbij:

A = bedrag van het loon
B = aantal dagen
C = aantal uren
D = aantal uren van de maatpersoon/week.

Voor werknemers voor wie het vakantiegeld wordt uitbetaald door een vakantiekas wordt A vermenigvuldigd met 1,08.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, wat moet worden verstaan onder loon, dagen en uren, rekening houdend met de codificatie die wordt gebruikt door de instelling bevoegd voor de inning van de socialezekerheidsbijdragen.

Deze bijzondere bijdrage wordt geïnd door de bevoegde inningsinstelling. De opbrengst van deze bijdrage is bestemd voor het Fonds voor sluiting van ondernemingen.

Deze bijdrage wordt gelijkgesteld met een socialezekerheidsbijdrage, inzonderheid wat betreft de termijn inzake betaling, de toepassing van de burgerlijke sancties en van de strafbepalingen, het toezicht, de aanwijzing van de rechter bevoegd in geval van betwisting, de verjaring inzake rechtsvorderingen, het voorrecht en de mededeling van het bedrag van de schuldvordering van de instelling, belast met de inning en invordering van de bijdragen.

§ 3sexdecies. De werkgever is een bijzondere bijdrage van 25 % verschuldigd op het flexiloon als bedoeld in artikel 3, 2°, van de wet van 16 november 2015 houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken en op het flexivakantiegeld als bedoeld in artikel 3,6°, van dezelfde wet.

De bijzondere bijdrage als bedoeld in het eerste lid wordt door de werkgever betaald aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen, binnen dezelfde termijnen en onder dezelfde voorwaarden als de socialezekerheidsbijdragen voor de werknemers.

De bepalingen van het algemene stelsel van de sociale zekerheid van werknemers, inzonderheid wat betreft de aangiften met verantwoording van de bijdragen, de termijnen inzake betaling, de toepassing van de burgerlijke sancties en van de strafbepalingen, het toezicht, de aanwijzing van de rechter bevoegd in geval van betwisting, de verjaring inzake rechtsvorderingen, het voorrecht en de mededeling van het bedrag van de schuldvordering van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid zijn van toepassing.

De opbrengst van de bijzondere bijdragen bedoeld in het eerste lid wordt overgemaakt aan de RSZ-Globaal Beheer als bedoeld in artikel 5, eerste lid, 2°, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

§ 3septdecies.De werkgevers waarop de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités van toepassing is, en de autonome overheidsbedrijven bedoeld in de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven zijn onder de hierna vermelde voorwaarden een bijzondere activeringsbijdrage verschuldigd, die bestemd is voor het Globaal Beheer, voor hun werknemers die geen enkele prestatie leveren tijdens een volledig kwartaal bij dezelfde werkgever, met uitzondering van de wettelijke volledige schorsingen van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, en in het geval van vrijstelling van prestaties tijdens de periode van opzegging als bedoeld in artikel 37 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

De bijdrage is niet verschuldigd voor de werknemers die in een mechanisme van volledige vrijstelling van prestaties gestapt zijn voor 28 september 2017.

Deze is evenmin verschuldigd voor de werknemers die in een mechanisme van volledige vrijstelling van prestaties stappen in toepassing van een collectieve arbeidsovereenkomst van bepaalde duur afgesloten en neergelegd op de griffie van de Algemene Directie Collectieve Arbeidsbetrekkingen van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg vóór 28 september 2017, of in het geval van de overheidsbedrijven in toepassing van een regeling afgesloten in het paritair comité in de zin van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven vóór 28 september 2017.

Het percentage van de toepasselijke bijdrage wordt bepaald in functie van de leeftijd van de werknemer op het ogenblik waarop zijn werkgever hem van elke prestatie vrijstelt, en deze wordt als volgt berekend:

- voor de werknemers die van prestaties vrijgesteld zijn vooraleer de leeftijd van 55 jaar te hebben bereikt, bedraagt de bijdrage 20 pct. van het brutokwartaalloon, met een minimum van 300 euro;
- voor de werknemers die van prestaties vrijgesteld zijn na de leeftijd van 55 jaar en vooraleer de leeftijd van 58 jaar te hebben bereikt, bedraagt de bijdrage 18 pct. van het brutokwartaalloon, met een minimum van 300 euro;
- voor de werknemers die van prestaties vrijgesteld zijn na de leeftijd van 58 jaar en vooraleer de leeftijd van 60 jaar te hebben bereikt, bedraagt de bijdrage 16 pct. van het brutokwartaalloon, met een minimum van 300 euro;
- voor de werknemers die van prestaties vrijgesteld zijn na de leeftijd van 60 jaar en vooraleer de leeftijd van 62 jaar te hebben bereikt, bedraagt de bijdrage 15 pct. van het brutokwartaalloon, met een minimum van 225,60 euro;
- voor de werknemers die van prestaties vrijgesteld zijn na de leeftijd van 62 jaar, bedraagt de bijdrage 10 pct. van het brutokwartaalloon, met een minimum van 225,60 euro.

In afwijking van het voorgaande lid, wordt, indien de werknemer gedurende de periode van vrijstelling van prestaties de verplichting had om een opleiding te volgen die georganiseerd wordt door zijn werkgever voor tenminste 15 dagen gedurende een periode van vier opeenvolgende kwartalen, het bijdragepercentage verminderd met 40 pct. gedurende de betreffende vier kwartalen.

De werkgever wordt vrijgesteld van de bijdrage bedoeld in het eerste en vierde lid, indien de werknemer gedurende de eerste vier kwartalen van vrijstelling van prestaties daadwerkelijk een opleiding georganiseerd door zijn werkgever, verplicht

heeft gevolgd, waarvan de kostprijs tenminste 20 pct. bedraagt van het brutojaarloon waarop hij voor de vrijstelling van prestaties recht had.

Alle opleidingen worden in aanmerking genomen zoals bedoeld in de artikelen 9, a) en b), en 17 van de wet van 5 maart 2017 betreffende werkbaar en wendbaar werk, evenals de initiële beroepsopleiding.

De werkgever moet het bewijs leveren aan de Algemene Directie van het Toezicht op de Sociale Wetten van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg dat de betreffende werknemer de voornoemde opleiding daadwerkelijk heeft gevolgd. Een maal per jaar stelt deze dienst de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid hiervan in kennis overeenkomstig de modaliteiten te bepalen door de betrokken administraties.

De voornoemde bijdrage is niet verschuldigd wanneer de werknemer die volledig van prestaties werd vrijgesteld gedurende het volledige kwartaal een nieuwe, minstens een derde berekend op basis van en voltijds equivalent, tewerkstelling aanvat, hetzij bij een of meerdere andere werkgever(s), hetzij in de hoedanigheid van zelfstandige.

De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de ministerraad overlegd wat wordt verstaan onder het aanvangen van een nieuwe, minstens een derde tewerkstelling in de hoedanigheid van zelfstandige.

De werkgever die aan zijn werknemer een volledige vrijstelling van prestaties heeft verleend, is de voormelde bijdrage opnieuw verschuldigd wanneer en van zodra de werknemer de tewerkstelling of de tewerkstellingen bedoeld in het vorig lid niet langer uitoefent.

De bepalingen van de algemene regeling van de sociale zekerheid der werknemers als bedoeld in de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders en in de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers, met name wat betreft de aangiften met verantwoording van de bijdragen, de betalingstermijnen, de toepassing van de burgerlijke sancties en de strafbepalingen, het toezicht, de bevoegde rechter ingeval van betwisting, de verjaring inzake rechtsvorderingen, het voorrecht en de mededeling van het bedrag van de schuldvordering van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, zijn van toepassing.

§ 3octdecies. Op het bedrag van de mobiliteitsvergoeding, toegekend overeenkomstig de bepalingen van de wet van 30 maart 2018 betreffende de invoering van een mobiliteitsvergoeding, is de werkgever een solidariteitsbijdrage verschuldigd.

Het bedrag van deze bijdrage is gelijk aan het bedrag van de solidariteitsbijdrage verschuldigd voor het voertuig, met toepassing van § 3quater, dat de werknemer ter beschikking heeft of waarop de werknemer volgens het bedrijfswagenbeleid bij de werkgever aanspraak kan maken, voor de maand onmiddellijk voorafgaand aan de maand waarin de mobiliteitsvergoeding wordt toegekend, en dit voor de volledige duur dat de mobiliteitsvergoeding wordt toegekend met toepassing van de wet van 30 maart 2018 betreffende de invoering van een mobiliteitsvergoeding.

Indien aan de werknemer opeenvolgend meerdere voertuigen ter beschikking werden gesteld tijdens de maand onmiddellijk voorafgaand aan de maand waarin het voertuig vervangen werd door de mobiliteitsvergoeding, is het bedrag van de bijdrage gelijk aan de solidariteitsbijdrage, met toepassing van § 3quater, verschuldigd

voor het voertuig dat het hoogste aantal dagen ter beschikking stond van de werknemer.

De bepalingen van § 3quater, 8°, 9° en 10°, zijn van toepassing op de solidariteitsbijdrage die verschuldigd is op de mobiliteitsvergoeding.

§ 3novodecies. Op het saldo van het mobiliteitsbudget dat, overeenkomstig artikel 8, § 3, van de wet van 17 maart 2019 betreffende de invoering van een mobiliteitsbudget, ter beschikking wordt gesteld van de werknemer en wordt uitbetaald in geld, is de werknemer een bijzondere bijdrage verschuldigd van 38,07 pct.

De bijdragen worden door de werkgever betaald aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen, binnen dezelfde termijnen en onder dezelfde voorwaarden als de socialezekerheidsbijdragen voor de werknemers.

De opbrengst van de bijdragen wordt overgemaakt aan de RSZ-Globaal Beheer, bedoeld in artikel 5, eerste lid, 2°, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

De bepalingen van het algemene stelsel van de sociale zekerheid van werknemers, inzonderheid wat betreft de aangiften met verantwoording van de bijdragen, de termijnen inzake betaling, de toepassing van de burgerlijke sancties en van de strafbepalingen, het toezicht, de aanwijzing van de rechter bevoegd in geval van betwisting, de verjaring inzake rechtsvorderingen, het voorrecht en de mededeling van het bedrag van de schuldvordering van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, zijn van toepassing.

§ 3vicies. Wanneer een werknemer vanaf 1 januari 2022 of een daaraan voorafgaande datum bepaald bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad wordt ontslagen met een opzeggingsvergoeding en overeenkomstig artikel 20 van de wet van 7 april 2019 betreffende de sociale bepalingen van de jobsdeal heeft gekozen om een gedeelte van zijn opzeggingsvergoeding aan opleiding te besteden in de vorm van een opleidingsbudget, is een solidariteitsbijdrage van 25 pct. ten laste van de werkgever verschuldigd op het bedrag van het opleidingsbudget.

De bijdrage wordt door de werkgever betaald aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen voor de werknemers.

De opbrengst van deze bijdrage wordt overgemaakt aan de RSZ-globaal beheer, bedoeld in artikel 5, eerste lid, 2°, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der werknemers.

De bepalingen van de algemene regeling van de sociale zekerheid der werknemers, met name wat betreft de aangiften met verantwoording van de bijdragen, de betalingstermijnen, de toepassing van de burgerlijke sancties en de strafbepalingen, het toezicht, de bevoegde rechter ingeval van betwisting, de verjaring inzake rechtsvorderingen, het voorrecht en de mededeling van het bedrag van de schuldvordering van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, zijn van toepassing.

§ 4. De Koning kan bij een in Ministerraad overlegd besluit dat ten vroegste uitwerking heeft met ingang van 1 april 1984, de bijdragen en de bijdragevoeten bedoeld in artikel 2 van de besluitwet van 10 januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en ermee gelijkgestelden, en het artikel 3 van de

besluitwet van 7 februari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid der zeelieden ter koopvaardij, wijzigen.

Art. 38bis *Opgeheven bij de wet van 26 juni 1992, art. 14 (59).*

Art. 39 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 1 maart 1989, art. 5, 2 (48) en 8 augustus 1997, art. 11 (6) en de wet van 22 mei 2001, art. 10 (60).*

§ 1. Op het gedeelte van het wettelijk vakantiegeld dat niet overeenstemt met het normale loon voor de vakantiedagen met uitzondering van het dubbel vakantiegeld vanaf de derde dag van de vierde vakantieweek, wordt een inhouding verricht die gelijk is aan het totaal van de in artikel 38, § 2, vastgelegde bijdragevoeten van de werknemersbijdragen.

§ 2. De in § 1 bedoelde inhouding wordt verricht door de debiteur van het vakantiegeld bij de betaling ervan.

§ 3. De debiteur maakt deze inhouding over aan de instelling die belast is met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen voor de werknemer die de in § 1 bedoelde voordelen heeft genoten.

Die overmaking gebeurt:

1° tijdens de maand volgend op de datum waarop de inhouding werd uitgevoerd, zo de debiteur een instelling is welke bij toepassing van de vakantiewetgeving belast is met de uitbetaling van het bedoelde vakantiegeld; voor de werkgevers onderworpen aan de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders gebeurt de overmaking door tussenkomst van de Rijksdienst voor jaarlijkse vakantie;

2° binnen dezelfde termijnen als die welke gelden voor de sociale zekerheidsbijdragen verschuldigd over het kwartaal in de loop waarvan de inhouding is verricht, zo de debiteur van het bedoelde vakantiegeld de werkgever is.

§ 4. De debiteur van de inhouding wordt met betrekking tot deze inhouding gelijkgesteld met de werkgever bedoeld in de sociale zekerheidsregeling toepasselijk op de werknemer, inzonderheid wat betreft de aangiften met verantwoording van de bijdragen, de toepassing van de burgerlijke sancties en van de strafbepalingen, het toezicht, de rechter bevoegd in geval van betwisting, de verjaring inzake rechtsvorderingen, het voorrecht, de mededeling van het bedrag van de schuldvordering van de instelling belast met de inning en de invordering van de bijdragen.

§ 5. Het bedrag van het vakantiegeld waarop de inhouding is verricht, komt niet in aanmerking voor de vaststelling van het bedrag van de rust- en overlevingspensioenen, de ziekte- en invaliditeitsuitkeringen, het vakantiegeld en de werkloosheidsuitkeringen.

§ 6. De opbrengst van deze inhouding is bestemd voor de financiering van de regelingen van het Globaal Beheer, bedoeld in artikel 21, § 2.

Art. 39bis *Gewijzigd bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 12 (6).*

§ 1. De Rijksdienst voor sociale zekerheid is gemachtigd om ten behoeve van het Globaal Beheer en binnen de perken vereist om de opdracht van het Globaal Beheer uit te voeren, leningen aan te gaan waaraan de Staatswaarborg is gekoppeld.

§ 2. Het Beheerscomité van de sociale zekerheid stelt voor elke regeling en tak, bedoeld in artikel 21, § 2, het werkkapitaal, dat normaal vereist is, vast. Het werkkapitaal is het bedrag aan liquide middelen, dat deze regelingen en takken nodig hebben voor de dagelijkse werking.

Voormelde regelingen en takken stellen voor onbepaalde duur de eigen reserves op 31 december 1994 renteloos ter beschikking van het Globaal Beheer. Het bedrag van deze eigen reserves is gelijk aan het volume van hun beschikbare tegoeden op zicht, op korte en op lange termijn dat het bedrag van het werkkapitaal van deze regelingen en takken overstijgt, op de datum dat die reserves ter beschikking van het globaal beheer worden gesteld.

De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, het bedrag van de reserves die ter beschikking worden gesteld van de RSZ-Globaal Beheer, alsook de nadere regelen voor het ter beschikking stellen van die reserves.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, onder de nadere regelen die Hij bepaalt, de RSZ-Globaal Beheer opleggen om het geheel of een gedeelte van deze reserves opnieuw ter beschikking te stellen van voormelde regelingen en takken.

Art. 39ter *Gewijzigd bij de wetten van 17 september 2005, art. 2 (8) en 21 februari 2010, art. 9 (75).*

Een inhouding die gelijk is aan het totaal van de in artikel 38, § 2, vastgelegde bijdragevoeten wordt verricht bij:

- de federale wetgevende vergaderingen;

- het administratief openbaar ambt zoals gedefinieerd in artikel 1 van de wet van 22 juli 1993 houdende bepaalde maatregelen inzake ambtenarenzaken;

- de diensten die instaan voor de betaling van de wedde van het personeel van de geïntegreerde politie en van het leger;

- de hiervoor nog niet bedoelde instellingen waarop het koninklijk besluit nr. 117 van 27 februari 1935 tot vaststelling van het statuut der pensioenen van het personeel der zelfstandige openbare inrichtingen en der regieën ingesteld door de Staat, van toepassing is;

- de hiervoor nog niet bedoelde federale instellingen waarop de wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere organismen van openbaar nut alsmede van hun rechthebbenden, van toepassing is;

- de hiervoor nog niet bedoelde federale instellingen van openbaar nut waarop de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, van toepassing is;

- de hiervoor nog niet bedoelde autonome overheidsbedrijven;

- de andere federale instellingen waarin de openbare machten een doorslaggevende rol spelen, ongeacht de juridische vorm waarin zij werden opgericht;

- de Hoven en rechtbanken;

- het Rekenhof;

- de Raad van State;

- het Grondwettelijk Hof;

Deze inhouding wordt geheven:

a) op het vakantiegeld toegekend aan de in het eerste lid bedoelde contractuele personeelsleden;

b) op de Copernicuspremie toegekend aan sommige contractuele personeelsleden bedoeld in het eerste lid;

c) op de herstructureringspremie toegekend aan sommige contractuele militairen bedoeld in het eerste lid.

Art. 39quater *Ingevoegd bij de wet van 17 september 2005, art. 4 (8) en gewijzigd bij de wetten van 18 maart 2016, art. 107 (72) en 10 juli 2016, art. 37 (23).*

§ 1. Een inhouding die gelijk is aan het totaal van de in artikel 38, § 2, vastgelegde bijdragevoeten wordt verricht voor de vastbenoemde personeelsleden van de in artikel 39ter bedoelde diensten en machten. Hetzelfde geldt voor de provinciegouverneurs, de burgemeesters, de schepenen, de voorzitters van de Openbare Centra voor maatschappelijk welzijn en de bedienaars van de eredienst.

Deze inhouding wordt geheven:

a) op het vakantiegeld toegekend aan de in het eerste lid bedoelde personeelsleden;

b) op de Copernicuspremie toegekend aan sommige personeelsleden van de rijksbesturen bedoeld in het eerste lid;

c) op de herstructureringspremie toegekend aan sommige militairen bedoeld in het eerste lid.

§ 2. De opbrengst van de inhouding bedoeld in § 1, wordt toegewezen aan Federale Pensioendienst en is bestemd voor de financiering van de pensioenen ten laste van de Staatskas.

Art. 39 quinquies *Ingevoegd bij de wet van 27 december 2012, art. 2 (66).*

§ 1. De erkende sociale secretariaten, zoals bedoeld in artikel 27 van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, zijn een bijzondere bijdrage in 2012 verschuldigd aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid.

Deze bijdrage is procentueel en wordt berekend op de som van de aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid verschuldigde bijdragen voor het eerste kwartaal van 2012 door de bij het erkend sociaal secretariaat aangesloten werkgevers, die effectief door het erkend sociaal secretariaat zijn doorgestort aan de Rijksdienst, overeenkomstig de instructies van de Rijksdienst, in toepassing van artikel 48, § 1, 6° van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

Het percentage van de bijzondere bijdrage bedraagt maximum 0.0325 %. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, dit percentage verminderen.

De RSZ stelt een debetbericht op en verstuurt het aan de sociale secretariaten in de loop van het derde of vierde kwartaal.

§ 2. Deze bijzondere bijdrage is gelijkgesteld aan een sociale zekerheidsbijdrage, inzonderheid wat betreft de betalingstermijnen, de toepassing van de burgerlijke sancties en de strafsancties, het toezicht, de aanwijzing van de bevoegde rechter in geval van betwisting, de verjaring inzake rechtsvorderingen, het voorrecht en de mededeling van het bedrag van de schuldvordering van de instelling belast met de inning en de invordering van de bijdragen.

Art. 40 In afwachting dat de in deze wet bedoelde bijzondere wetten en besluiten zijn uitgevaardigd, worden de thans geldende wetten en besluiten betreffende de betrokken materies toegepast.

Art. 41 De bepalingen van deze wet treden in werking op de data die de Koning bepaalt. [76]

---

1 Inwerkingtreding: 01-01-2003.
2 Inwerkingtreding: 13-03-1998.
3 Inwerkingtreding: 01-01-2019.
4 NOTA: Artikel 16, § 3, vindt, met betrekking tot de overschrijding van de spilindex die volgt opde overschrijding in mei 2016, geen toepassing voor de prestaties inzake de gezinsbijslag die worden toegekend door de Vlaamse Gemeenschap. Zie het decreet van de Vlaamse Raad van 23 december 2016, art. 16.
5 Inwerkingtreding: onbepaald.
6 Inwerkingtreding: 01-07-1997.
7 Inwerkingtreding: 16-02-1999.
8 Inwerkingtreding: 01-01-2005.
9 Inwerkingtreding: 01-01-2008.
10 Inwerkingtreding: 01-01-2015.
11 Inwerkingtreding: 01-01-2017.
12 Inwerkingtreding: 01-07-2011.
13 Inwerkingtreding: 30-12-2016.
14 Inwerkingtreding: 01-01-2010.
15 Inwerkingtreding: 01-12-2015.
16 Inwerkingtreding: 01-01-2018.
17 Inwerkingtreding: 01-03-2019.
18 Inwerkingtreding: 01-01-2007, voor wat het vertrekvakantiegeld uitbetaald na 31 december 2006 betreft, zie de wet van 27 december 2006, art. 187.
19 Inwerkingtreding: 01-01-2014.
20 Inwerkingtreding: 30-04-2007.
21 Inwerkingtreding: 08-01-2015.
22 Inwerkingtreding: 31-12-2014.
23 Inwerkingtreding: 01-01-2016.
24 Inwerkingtreding: 01-05-2018.
25 Inwerkingtreding: 01-07-2018.
26 Voor het jaar 2021 is dit bedrag vastgesteld op 126 201 401,82 EUR (zie art. 1 van het KB van 4 mei 2021 - B.S. 11 mei; inwerkingtreding: 01-01-2021). Voor het jaar 2022 is dit bedrag vastgesteld op 128.858.715 EUR (zie art. 1 van het K.B. van 12 december 2021 – B.S. 22 december; inwerkingtreding: 01-01-2022).

27 Inwerkingtreding: 01-07-2009.
28 Inwerkingtreding: 09-06-2007.
29 Inwerkingtreding: 01-01-2013.
30 Inwerkingtreding: 01-08-2013.
31 Inwerkingtreding: 01-01-2007.
32 Inwerkingtreding: 29-05-2009.
33 Inwerkingtreding: 01-05-2016.
34 Inwerkingtreding: 01-07-2017.
35 Inwerkingtreding: 01-04-2013.
36 Inwerkingtreding: 01-01-2004.
37 Inwerkingtreding: 01-11-2004.
38 Inwerkingtreding: 09-01-2006.
39 Inwerkingtreding: 17-04-2009.
40 Inwerkingtreding: 01-05-2009.
41 Inwerkingtreding: 10-01-2010.
42 Inwerkingtreding: 20-05-2010.
43 Inwerkingtreding: 11-08-1990.
44 Inwerkingtreding: 19-01-1991.
45 Inwerkingtreding: 11-08-1991.
46 Inwerkingtreding: 10-07-1992.
47 Inwerkingtreding: 19-01-1993.
48 Inwerkingtreding: 01-01-1989.
49 Inwerkingtreding: 10-01-2000.
50 Inwerkingtreding: 01-01-2002.
51 Inwerkingtreding: 29-08-2002.
52 Inwerkingtreding: 01-07-2005.
53 Inwerkingtreding: 20-07-2015.
54 Inwerkingtreding: 01-10-2016.
55 Inwerkingtreding: 09-04-2012.
56 Inwerkingtreding: 15-01-1989.
57 Inwerkingtreding: 01-01-1987.
58 Inwerkingtreding: 09-01-1990.
59 Inwerkingtreding: 01-07-1992.
60 Inwerkingtreding: 01-01-2001.
61 Inwerkingtreding: 28-07-2001.
62 Inwerkingtreding: 01-07-2003.
63 Inwerkingtreding: 01-01-2009.
64 Inwerkingtreding: 06-05-2011.
65 Inwerkingtreding: 01-01-2012.
66 Inwerkingtreding: 01-01-2012; Opheffing: 31-12-2012.
67 Inwerkingtreding: 01-01-2012; Opheffing: 01-01-2016.
68 Inwerkingtreding: 01-01-2016; zie ook art 27, L2.
69 Inwerkingtreding: 01-04-2015.
70 Inwerkingtreding: 01-09-2015.
71 Inwerkingtreding: 01-09-2015; zie ook wet 20 juli 2015, art. 15
72 Inwerkingtreding: 01-04-2016.
73 Inwerkingtreding: 29-04-2019.
74 Inwerkingtreding: 17-06-2019.
75 Inwerkingtreding: 08-03-2010.
76 Inwerkingtreding van:
- art. 26, 35, 36 en 37 vastgesteld op 01-07-1981 door het K.B. van 30 juni 1981, art. 1;
- art. 22 en 29 vastgesteld op 11-08-1996 door de wet van 26 juli 1996, art. 5, § 2 en 20, § 2.

Wet van 15 januari 1990
(Staatsblad 22 februari - errata 2 juni en 2 oktober)

houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid.

Gewijzigd bij: *de wetten van 6 augustus 1990 (Staatsbl. 2 oktober), 20 juli 1991 (Staatsbl. 1 augustus), 26 juni 1992 (Staatsbl. 30 juni), 8 december 1992 (Staatsbl. 18 maart 1993), 30 december 1992 (Staatsbl. 9 januari 1993), 6 augustus 1993 (Staatsbl. 9 augustus), 30 maart 1994 (Staatsbl. 31 maart - tweede editie), 29 april 1996 (Staatsbl. 30 april - tweede editie; erratum Staatsbl. 20 augustus), 25 juni 1997 (Staatsbl. 13 september), de K.B.'s van 10 juni 1998 (Staatsbl. 16 juli), 16 oktober 1998 (Staatsbl. 7 november 1998), de wetten van 11 december 1998 (Staatsbl. 3 februari 1999), 25 januari 1999 (Staatsbl. 6 februari), 4 mei 1999 (Staatsbl. 4 juni), 26 juni 2000 (Staatsbl. 29 juli), 12 augustus 2000 (Staatsbl. 31 augustus), 2 januari 2001 (Staatsbl. 3 januari - tweede editie), de programmawetten van 19 juli 2001 (Staatsbl. 28 juli - tweede editie; erratum Staatsbl. 15 augustus), 2 augustus 2002 (Staatsbl. 29 augustus - tweede editie; errata Staatsbl. 13 november - tweede editie), 24 december 2002 (Staatsbl. 31 december - eerste editie; erratum Staatsbl. 7 februari 2003 - tweede editie), de wet van 26 februari 2003 (Staatsbl. 26 juni), de programmawetten van 8 april 2003 (Staatsbl. 17 april - eerste editie), 22 december 2003 (Staatsbl. 31 december - eerste editie), 9 juli 2004 (Staatsbl. 15 juli - tweede editie), 27 december 2004 (Staatsbl. 31 december - tweede editie), de wetten van 27 december 2005 (Staatsbl. 30 december – tweede editie), 27 maart 2006 (Staatsbl. 11 april – eerste editie), het K.B. van 12 juni 2006 (Staatsbl. 22 juni – tweede editie) en de wetten van 13 maart 2013 (Staatsbl. 21 maart), 25 april 2014 (Staatsbl. 6 juni) (1), 18 maart 2016 (Staatsbl. 30 maart) (2), 25 december 2016 (Staatsbl. 29 december – derde uitgave) en 5 september 2018 (Staatsbl. 10 september).*

- UITTREKSEL -

HOOFDSTUK I. Algemene bepalingen

Afdeling I. Oprichting van de Kruispuntbank

Art. 1 *Gewijzigd bij de wet van 12 augustus 2000, art. 88 en de programmawet van 24 december 2002, art. 195.*

Onder de benaming "Kruispuntbank van de sociale zekerheid" wordt bij de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid opgericht, hierna "Kruispuntbank" genoemd.

Afdeling 2. Definities

Art. 2 *Gewijzigd bij de wetten van 29 april 1996, art. 64, 25 juni 1997, art. 28, 25 januari 1999, art. 85, 12 augustus 2000, art. 89, de programmawet van 24 december 2002, art. 196, de wet van 26 februari 2003, art. 11, de programmawet van 9 juli 2004, art. 126 en de wet van 5 september 2018, art. 9 (3).*

Voor de uitvoering en de toepassing van deze wet en van haar uitvoeringsmaatregelen wordt verstaan onder:

1° "sociale zekerheid":

a) alle regelingen opgesomd in artikel 21 van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers, alsmede die van de sociale zekerheid voor de zeelieden ter koopvaardij en voor de mijnwerkers;

© FPD – augustus 2023

b) alle regelingen bedoeld onder a), waarvan de toepassing is uitgebreid tot de personen tewerkgesteld in de openbare sector, en de regelingen van de openbare sector die een gelijkwaardige functie vervullen als de regelingen bedoeld onder a); (4)

c) alle regelingen opgesomd in artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen;

d) alle regelingen opgesomd in artikel 12 van de wet van 17 juli 1963 betreffende de overzeese sociale zekerheid of bedoeld door de wet van 16 juni 1960, die de organismen belast met het beheer van de sociale zekerheid van de werknemers van Belgisch-Congo en Rwanda-Urundi onder de controle en de waarborg van de Belgische Staat plaatst en die waarborg draagt door de Belgische Staat van de maatschappelijke prestaties ten gunste van deze werknemers verzekerd;

e) alle regelingen van het stelsel van sociale bijstand, bestaande uit de tegemoetkomingen aan personen met een handicap, het recht op maatschappelijke integratie, de gewaarborgde gezinsbijslag, het gewaarborgd inkomen voor bejaarden en de inkomensgarantie voor ouderen;

f) alle voordelen ter aanvulling van de prestaties verzekerd binnen het verband van de in littera a) bedoelde sociale zekerheid, toegekend binnen de perken van hun statuten door de in 2°, littera c, bedoelde fondsen voor bestaanszekerheid;

g) alle regels betreffende de heffing en de invordering van de bijdragen en andere inkomsten die tot de financiering van de voormelde takken en voordelen bijdragen;

2° "instellingen van sociale zekerheid":

a) de openbare instellingen van sociale zekerheid, andere dan de Kruispuntbank, alsmede de federale overheidsdiensten die met de toepassing van de sociale zekerheid zijn belast;

b) de meewerkende instellingen van sociale zekerheid, dat wil zeggen de instellingen van privaatrecht, andere dan de sociale secretariaten voor werkgevers en de tariferingsdiensten van de apothekersverenigingen, die erkend zijn om mee te werken aan de toepassing van de sociale zekerheid;

c) de fondsen voor bestaanszekerheid krachtens de wet van 7 januari 1958 opgericht door collectieve arbeidsovereenkomsten gesloten in de schoot van de paritaire comités en door de Koning algemeen verbindend verklaard, in de mate dat zij in 1°, littera f, bedoelde aanvullende voordelen toekennen;

d) de personen die door de in a), b) en c) bedoelde instellingen van sociale zekerheid worden belast met het bijhouden van een bijzonder repertorium van de personen bedoeld in artikel 6, tweede lid, 2°;

e) de Staat, de Gemeenschappen, de Gewesten en de openbare instellingen bedoeld in artikel 18 van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, voor wat betreft hun opdrachten inzake kinderbijslag voor het eigen personeel;

3° "personen": de natuurlijke personen, de verenigingen, al dan niet met rechtspersoonlijkheid, en alle instellingen of openbare besturen;

4° "sociale gegevens": alle gegevens die nodig zijn voor de toepassing van de sociale zekerheid;

5° "sociale gegevensbanken": de gegevensbanken waarin de sociale gegevens door of voor rekening van de instellingen van sociale zekerheid worden bewaard;

6° "sociale gegevens van persoonlijke aard": alle sociale gegevens met betrekking tot een natuurlijke persoon die is of kan worden geïdentificeerd;

7° "sociale gegevens van persoonlijke aard die de gezondheid betreffen": sociale gegevens van persoonlijke aard waaruit informatie kan worden afgeleid omtrent de vroegere, huidige of toekomstige fysieke of psychische gezondheidstoestand van de natuurlijke persoon die is of kan worden geïdentificeerd, met uitzondering van de louter administratieve of boekhoudkundige gegevens betreffende de geneeskundige behandelingen of verzorging;

8° "Rijksregister": het Rijksregister van de natuurlijke personen ingesteld door de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen;

9° "netwerk": het geheel bestaande uit de sociale gegevensbanken, de Kruispuntbank en het Rijksregister, eventueel uitgebreid overeenkomstig artikel 18;

10° "informatieveiligheidscomité": het informatieveiligheidscomité opgericht met toepassing van de wet van 5 september 2018 tot oprichting van het informatieveiligheidscomité en tot wijziging van diverse wetten betreffende de uitvoering van verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG;

11° "eHealth-platform": het eHealth-platform bedoeld in artikel 2 van de wet van 21 augustus 2008 houdende oprichting en organisatie van het eHealth-platform en diverse bepalingen.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, het begrip "sociale zekerheid" bedoeld in het eerste lid, 1°, wijzigen.

Art. 2bis *Ingevoegd bij de programmawet van 22 december 2003, art. 247 en gewijzigd bij de wet van 19 maart 2013, art. 54 (5).*

De Kruispuntbank heeft, binnen de filosofie van de virtuele matrix en in permanente afstemming met de Federale Overheidsdienst Informatie- en Communicatietechnologie, tot opdracht:

1° het uitwerken van een gemeenschappelijke strategie inzake e-government binnen de sociale zekerheid en het opvolgen van de naleving ervan;

2° het bevorderen en bewaken van de homogeniteit en consistentie van het beleid met deze gemeenschappelijke strategie;

3° het begeleiden van de instellingen van sociale zekerheid bij de implementatie van deze gemeenschappelijke strategie;

4° het uitwerken van de nodige normen, standaarden en basisarchitectuur voor een efficiënte inzet van de informatie- en communicatietechnologie ter ondersteuning van deze strategie, en het opvolgen van de naleving ervan;

5° het uitwerken van projecten en diensten die potentieel de instellingen van sociale zekerheid overkoepelen en deze gemeenschappelijke strategie ondersteunen;

6° het beheren van de samenwerking met andere overheden inzake e-government en informatie- en communicatietechnologie.

7° het aanbieden van een dienst in de zin van artikel 4/2 van de wet van 24 februari 2003 betreffende de modernisering van het beheer van de sociale zekerheid en betreffende de elektronische communicatie tussen ondernemingen en de federale overheid.

HOOFDSTUK II. De opdrachten van de Kruispuntbank

Afdeling 1. De uitwisseling en de inzameling van de sociale gegevens

Art. 3 De Kruispuntbank is belast met het leiden en organiseren van en het machtigen tot de uitwisseling van sociale gegevens tussen de sociale gegevensbanken.

Ze coördineert daarenboven de betrekkingen tussen de instellingen van sociale zekerheid onderling en tussen deze instellingen en het Rijksregister.

Art. 3bis *Ingevoegd bij de programmawet van 22 december 2003, art. 248.*

De Kruispuntbank is belast met het ondersteunen van de instellingen van sociale zekerheid teneinde hen door middel van nieuwe technologieën in staat te stellen hun opdrachten ten behoeve van de gebruikers van de door hen aangeboden diensten uit te voeren op een effectieve en efficiënte wijze, met een minimum van administratieve lasten en kosten voor de betrokken en, voor zover mogelijk, op hun eigen in initiatief.

Art. 3ter *Ingevoegd bij de wet van 5 juni 2014, art. 11 (6).*

De Kruispuntbank maakt, waar nodig, voor elke geïntegreerde dienst afspraken met andere dienstenintegratoren over:

1° wie welke authenticatie van de identiteit, verificaties en controles verricht aan de hand van welke middelen en daarover de verantwoordelijkheid draagt;

2° hoe tussen de betrokken instanties de resultaten van de verrichte authenticaties van de identiteit, verificaties en controles op een veilige wijze elektronisch worden bewaard en uitgewisseld;

3° wie welke registratie van toegang, poging tot toegang tot de diensten van de dienstenintegratoren of enige andere verwerking van gegevens via een dienstenintegrator bijhoudt;

4° hoe ervoor wordt gezorgd dat bij onderzoek, op initiatief van een betrokken instantie of een controle-orgaan of naar aanleiding van een klacht, een volledige reconstructie kan geschieden die ertoe strekt te bepalen welke natuurlijke persoon welke dienst heeft gebruikt met betrekking tot welke persoon, wanneer en voor welke doeleinden;

5° de bewaringstermijn van de geregistreerde gegevens, die minstens tien jaar moet bedragen, evenals de wijze waarop deze kunnen worden geraadpleegd door degenen die hiertoe gerechtigd zijn.

Art. 4 *Gewijzigd bij de wet van 25 januari 1999, art. 86, vervangen bij de programmawet van 24 december 2002, art. 411, gewijzigd bij de programmawet van 27 december 2004, art. 14 en de wet van 5 september 2018, art. 10 (3).*

§ 1. De Kruispuntbankregisters zijn gegevensbanken beheerd door de Kruispuntbank, waarin overeenkomstig de bepalingen van dit artikel identificatiegegevens aangaande natuurlijke personen worden opgeslagen en ter beschikking gesteld met het oog op de identificatie van de betrokken natuurlijke personen door de instanties bedoeld in § 4 in het kader van doeleinden waarvoor zij toegang hebben tot of mededeling bekomen van de gegevens opgenomen in de Kruispuntbankregisters.

§ 2. De Kruispuntbankregisters zijn complementair en subsidiair aan het Rijksregister. In de Kruispuntbankregisters worden ingeschreven de natuurlijke personen die niet zijn ingeschreven in het Rijksregister of van wie niet alle nodige identificatiegegevens systematisch worden bijgewerkt in het Rijksregister, voor zover hun identificatie vereist is voor de toepassing van de sociale zekerheid, voor het uitvoeren van de opdrachten die door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie zijn toegewezen aan een Belgische openbare overheid of voor het vervullen van de taken van algemeen belang die door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie zijn toevertrouwd aan een natuurlijke persoon of aan een openbare of private instelling van Belgisch recht.

Tussen de Kruispuntbankregisters en het Rijksregister geschiedt een regelmatige synchronisatie, zodat met betrekking tot de natuurlijke personen die zijn ingeschreven in het Rijksregister en van wie alle nodige identificatiegegevens systematisch in het Rijksregister worden bijgewerkt, geen gegevens in de Kruispuntbankregisters blijven opgeslagen, behoudens de eventuele historiekgegevens met betrekking tot de periode gedurende dewelke ze in de Kruispuntbankregisters waren ingeschreven.

Voor zover de in het eerste lid bedoelde natuurlijke personen niet beschikken over een identificatienummer van het Rijksregister, kent de Kruispuntbank hen bij de inschrijving in de Kruispuntbankregisters zelf een identificatienummer toe.

§ 3. Het Beheerscomité van de Kruispuntbank bepaalt, na overleg met het Rijksregister, per categorie natuurlijke personen en/of per categorie identificatiegegevens de rechtvaardigende stukken op grond waarvan identificatiegegevens in de Kruispuntbankregisters kunnen worden opgenomen en gewijzigd en welke instellingen van sociale zekerheid of Belgische openbare overheden, natuurlijke personen en openbare of private instellingen van Belgisch recht bevoegd zijn om op grond van die rechtvaardigende stukken identificatiegegevens in de Kruispuntbankregisters op te nemen en te wijzigen. De aldus aangeduide instellingen van sociale zekerheid, Belgische openbare overheden, natuurlijke personen en openbare of private instellingen van Belgisch recht zijn verantwoordelijk voor de overeenstemming van de betrokken identificatiegegevens met de rechtvaardigende stukken. De aan de Kruispuntbank ter beschikking gestelde gegevens moeten voldoen aan de door het Beheerscomité van de Kruispuntbank vastgelegde kwaliteitsnormen om de betrokken persoon eenduidig te kunnen identificeren.

§ 4. Hebben, onverminderd de toepassing van artikel 15, toegang tot de identificatiegegevens van de Kruispuntbankregisters of bekomen er mededeling van:

1° de instellingen van sociale zekerheid voor zover zij deze gegevens nodig hebben voor de toepassing van de sociale zekerheid;

2° de toekennende instanties bedoeld in artikel 11bis voor zover zij deze gegevens nodig hebben voor de toekenning van een aanvullend recht bedoeld in artikel 11bis;

3° de openbare overheden voor zover zij de identificatiegegevens nodig hebben voor het uitvoeren van de opdrachten die hen door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie zijn toegewezen;

4° de natuurlijke personen of openbare of private instellingen voor zover zij de identificatiegegevens nodig hebben voor het vervullen van de taken van algemeen belang die hen door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie zijn toevertrouwd;

5° de personen die handelen als onderaannemer van de in 1°, 2°, 3° en 4° bedoelde openbare overheden, natuurlijke personen en openbare of private instellingen.

§ 5. Iedere openbare overheid, natuurlijke persoon en openbare of private instelling die overeenkomstig § 4 toegang heeft tot de identificatiegegevens van de Kruispuntbankregisters of er mededeling van bekomt, wijst, al dan niet onder het personeel, een functionaris voor gegevensbescherming aan, voor zover deze nog niet is aangewezen met toepassing van de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG of het artikel 24.

De identiteit van de functionaris voor gegevensbescherming wordt meegedeeld aan de Kruispuntbank.

§ 6. Iedere openbare overheid, natuurlijke persoon en openbare of private instelling die overeenkomstig § 4 toegang heeft tot de identificatiegegevens van de Kruispuntbankregisters of er mededeling van bekomt, is verplicht:

1° bij naam de organen of aangestelden aan te wijzen die omwille van hun bevoegdheden gemachtigd zijn om toegang te hebben tot de identificatiegegevens of er mededeling van te bekomen, hen te informeren over de relevante regelgeving over de bescherming van de persoonlijke levenssfeer bij het verwerken van persoonsgegevens en een lijst van die organen of aangestelden op te stellen, bij te houden en permanent te actualiseren;

2° de personen die daadwerkelijk belast zijn met het verwerken van de identificatiegegevens een verklaring te laten ondertekenen waarin zij zich ertoe verbinden het vertrouwelijke karakter van de identificatiegegevens te bewaren.

Art. 5 *Vervangen bij de programmawet van 2 augustus 2002, art. 38, gewijzigd bij de wet van 26 februari 2003, art. 14 en vervangen bij de wet van 5 september 2018, art. 11 (3).*

§ 1. De Kruispuntbank verzamelt sociale gegevens bij de instellingen van sociale zekerheid, slaat ze op, voegt ze samen en deelt ze mee aan personen die ze nodig hebben voor het verrichten van onderzoeken die nuttig zijn voor de kennis, de conceptie en het beheer van de sociale bescherming.

§ 2. De Kruispuntbank gebruikt de met toepassing van paragraaf 1 verzamelde sociale gegevens voor het bepalen van de doelgroep van onderzoeken die worden verricht door de bevraging van de proefpersonen.

Die bevraging van de proefpersonen gebeurt in principe door de Kruispuntbank in opdracht van de uitvoerder van het onderzoek, zonder dat sociale gegevens van persoonlijke aard van de proefpersonen aan de uitvoerder van het onderzoek worden meegedeeld.

§ 3. Voor de toepassing van dit artikel wordt de Kruispuntbank beschouwd als een intermediaire organisatie, in de zin van een andere organisatie dan de verantwoordelijke voor de verwerking van niet-gepseudonimiseerde persoonsgegevens die instaat voor het pseudonimiseren ervan.

Art. 5bis *Ingevoegd bij de wet van 5 september 2018, art. 12 (3).*

Onverminderd de verwerking van persoonsgegevens met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden bedoeld in artikel 89 van verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming), kunnen de instellingen van sociale zekerheid bedoeld in artikel 2, 2°, de sociale inspectiediensten en de directie van de administratieve geldboeten van de afdeling van de juridische studiën, de documentatie en de geschillen van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg, hetzij elk voor zich, hetzij gezamenlijk, met het oog op de preventie, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van de inbreuken op de sociale reglementering die tot hun respectieve bevoegdheden behoren en met het oog op de inning en invordering van de bedragen die tot hun respectieve bevoegdheden behoren, desgevallend na beraadslaging van de bevoegde kamer van het informatieveiligheidscomité, alle gegevens die nodig zijn voor de toepassing van de wetgeving betreffende het arbeidsrecht en de sociale zekerheid verzamelen, verwerken en samenvoegen in een datawarehouse waarmee ze in staat worden gesteld om processen van datamining en datamatching, met inbegrip van profilering in de zin van artikel 4, 4), van de algemene verordening gegevensbescherming, uit te voeren.

Voor de toepassing van deze bepaling wordt verstaan onder:

1° "datawarehouse": een datasysteem met een grote hoeveelheid digitale gegevens die zich lenen voor analyse;

2° "datamining": het op geavanceerde wijze zoeken naar informatie in grote gegevensbestanden;

3° "datamatching": het vergelijken van meerdere sets van verzamelde data met elkaar.

De verwerkingsverantwoordelijke voor de in het eerste lid bedoelde gegevensverwerking is de instelling of dienst genoemd in het eerste lid die voor de betreffende verwerking in het datawarehouse instaat. Wanneer twee of meer verwerkingsverantwoordelijken gezamenlijk de doeleinden en middelen van de verwerking bepalen, zijn zij gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijken.

Onverminderd de bewaring noodzakelijk voor de verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden bedoeld in artikel 89 van verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke

personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming), worden de persoonsgegevens die voortkomen uit de verwerkingen in het datawarehouse niet langer bewaard dan noodzakelijk voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt met inbegrip van de vereisten inzake de toepassing van herhaling en de herroeping van een toegekend uitstel met een maximale bewaartermijn die één jaar na de verjaring van alle vorderingen die tot de bevoegdheid van de verwerkingsverantwoordelijke behoren en, in voorkomend geval, de integrale betaling van alle hiermee verbonden bedragen niet mag overschrijden.

De verwerkingsverantwoordelijke stelt een lijst op van de categorieën van personen die de persoonsgegevens in het datawarehouse kunnen raadplegen, met een beschrijving van hun hoedanigheid ten opzichte van de verwerking van de beoogde gegevens. Deze lijst wordt ter beschikking gehouden van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

De verwerkingsverantwoordelijke waakt erover dat de aangewezen personen door een wettelijke of statutaire verplichting, of door een evenwaardige contractuele bepaling, ertoe gehouden zijn het vertrouwelijk karakter van de betrokken gegevens in acht te nemen.

Wanneer persoonsgegevens worden meegedeeld aan de Kruispuntbank of aan een instelling van sociale zekerheid, moet de beraadslaging in voorkomend geval bepalen dat deze gegevens verwerkt kunnen worden in het kader van de doeleinden van de verwerking in het datawarehouse bedoeld in het eerste lid.

Art. 5ter *Ingevoegd bij de wet van 5 september 2018, art. 13 (3).*

§ 1. Onverminderd de verwerking van persoonsgegevens met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden bedoeld in artikel 89 van verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming), kunnen de instellingen van sociale zekerheid bedoeld in artikel 2, 2°, de sociale inspectiediensten en de directie van de administratieve geldboeten van de afdeling van de juridische studiën, de documentatie en de geschillen van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg, met inachtneming van deze wet, en ieder voor wat betreft de verwerkingen van persoonsgegevens waarvoor hij de verwerkingsverantwoordelijke is, alle gegevens die nodig zijn voor de toepassing van de wetgeving betreffende het arbeidsrecht en de sociale zekerheid verder verwerken wanneer en voor zover zowel de initiële verwerking als de verdere verwerking wordt verricht met het oog op de preventie, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van de inbreuken op de sociale wetgeving die tot hun respectieve bevoegdheden behoren.

§ 2. Onverminderd de verwerking van persoonsgegevens met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden bedoeld in artikel 89 van verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming), kunnen de instellingen van sociale zekerheid bedoeld in artikel 2, 2°, de sociale inspectiediensten en de directie van de administratieve geldboeten van de afdeling van de juridische studiën, de documentatie en

de geschillen van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg, met inachtneming van deze wet en ieder voor wat betreft de verwerkingen van persoonsgegevens waarvoor hij de verwerkingsverantwoordelijke is, alle gegevens die nodig zijn voor de toepassing van de wetgeving betreffende het arbeidsrecht en de sociale zekerheid verder verwerken wanneer en voor zover zowel de initiële verwerking als de verdere verwerking wordt verricht met het oog op de inning en invordering van de bedragen die tot hun bevoegdheid behoren.

§ 3. De instellingen en diensten bedoeld in paragraaf 1 kunnen de persoonsgegevens die werden verzameld voor een ander doeleinde dan de sociale zekerheid en het arbeidsrecht slechts verder verwerken op voorwaarde dat deze latere verwerking desgevallend het voorwerp heeft uitgemaakt van een beraadslaging van de bevoegde kamer van het informatieveiligheidscomité.

§ 4. Onverminderd de bewaring noodzakelijk voor de verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden bedoeld in artikel 89 van verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming), worden de persoonsgegevens die voortkomen uit de verdere verwerkingen bedoeld in paragraaf 1 niet langer bewaard dan noodzakelijk voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt met inbegrip van de vereisten inzake de toepassing van herhaling en de herroeping van een toegekend uitstel, met een maximale bewaartermijn die één jaar na de verjaring van alle vorderingen die tot de bevoegdheid van de verwerkingsverantwoordelijke behoren, en in voorkomend geval, de integrale betaling van alle hiermee verbonden bedragen, niet mag overschrijden.

Afdeling 2. Het bijhouden van het repertorium van de personen

Art. 6 *Gewijzigd bij de wet van 1 maart 2007, art. 40, 1°, 2° en 3° (7).*

§ 1. De Kruispuntbank houdt een repertorium van de personen bij. Dit repertorium geeft per persoon aan welke types van sociale gegevens van persoonlijke aard in het netwerk beschikbaar zijn en waar ze worden bewaard.

Het repertorium geeft deze plaats van bewaring aan:

1°hetzij door de vermelding van de instelling van sociale zekerheid waar de gegevens worden bewaard;

2°hetzij door de vermelding van één of meerdere regelingen van de sociale zekerheid waar deze gegevens beschikbaar zijn, voor zover één of meerdere instellingen van sociale zekerheid belast met de toepassing van deze regeling of van deze regelingen een bijzonder repertorium van de personen bijhouden volgens de modaliteiten bepaald door de Koning (8).

§ 2. Het repertorium van de personen kan ook per natuurlijke persoon aangeven welke soorten sociale gegevens van persoonlijke aard ter beschikking worden gesteld van welke personen die deze gegevens nodig hebben voor het uitvoeren van de opdrachten die hen door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie zijn toegewezen of voor het vervullen van de taken van algemeen belang die hen door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie zijn toevertrouwd.

Afdeling 3. De toegang tot de gegevens van het Rijksregister en de identificatiemiddelen

Art. 7 Voor de uitvoering van haar opdrachten heeft de Kruispuntbank:

1° toegang tot de gegevens die in het Rijksregister zijn opgeslagen en die voor een instelling van sociale zekerheid toegankelijk zijn;

2° het recht om het identificatienummer van het Rijksregister te gebruiken.

Art. 8 *Vervangen bij de wet van 16 januari 2003, art. 71 (9)*

§ 1. Bij de verwerking van gegevens in toepassing van deze wet en haar uitvoeringsbesluiten worden uitsluitend de volgende identificatiemiddelen gebruikt:

1° het identificatienummer van het Rijksregister, indien het gegevens betreft die betrekking hebben op een natuurlijke persoon die in voormeld Rijksregister opgenomen is;

2° het identificatienummer van de Kruispuntbank, vastgesteld op de wijze bepaald door de Koning, indien het gegevens betreft die betrekking hebben op een natuurlijk persoon die niet in voormeld Rijksregister opgenomen is.

§ 2. Het gebruik van het onder § 1, 2°, bedoelde identificatienummer van de Kruispuntbank is vrij.

Afdeling 4. De uitvoering van andere opdrachten
Ingevoegd bij de programmawet van 19 juli 2001, art. 13.

Art. 8bis *Ingevoegd bij de programmawet van 19 juli 2001, art. 13.*

De Kruispuntbank kan opdrachten uitvoeren op het vlak van informatiebeheer en informatieveiligheid die haar worden toevertrouwd door de federale overheidsdienst informatie- en communicatietechnologie.

HOOFDSTUK III. De rechten en de plichten van de Kruispuntbank en van de instellingen van sociale zekerheid

Afdeling 1. De functionele verdeling van de gegevensopslag

Art. 9 De Kruispuntbank kan, na het advies van haar Algemeen Coördinatiecomité te hebben ingewonnen, de opslag van de sociale gegevens functioneel opdelen onder de instellingen van sociale zekerheid. Deze instellingen zijn in dat geval verplicht de gegevens, waarvan hen de bewaring is toevertrouwd, in hun sociale gegevensbanken op te slaan en bij te houden.

Art. 9bis *Ingevoegd bij de wet van 29 april 1996, art. 65 en gewijzigd bij de programmawet van 24 december 2002, art. 197, 13 maart 2013, art. 2 en de wet van 18 maart 2016, art. 114.*

§ 1. Er wordt een pensioengegevensbank ingesteld met betrekking tot de wettelijke ouderdoms-, rust-, anciënniteits- en overlevingspensioenen alsook met betrekking tot alle andere als zodanig geldende Belgische en buitenlandse voordelen en tot de voordelen bedoeld als aanvulling van een pensioen, zelfs als dit laatste niet is verworven, en toegekend, hetzij bij toepassing van wettelijke, reglementaire of statutaire bepalingen, hetzij bij toepassing van bepalingen die voortvloeien uit een

arbeidsovereenkomst, een ondernemingsreglement, een collectieve ondernemings- of sectoriële overeenkomst.

§ 2. De pensioengegevensbank wordt opgebouwd op basis van de inlichtingen die worden ingezameld op grond van artikel 191, eerste lid, 7°, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

§ 3. *Gewijzigd bij de programmawet van 24 december 2002, art. 197.*

De pensioengegevensbank bevat de gegevens vereist voor de toepassing van de bepalingen inzake cumulatie van de voordelen bedoeld in § 1, alsook alle nuttige gegevens met het oog op de uitvoering van de volgende bepalingen:

1° artikel 191, eerste lid, 7°, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994;

2° artikel 68 van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen;

3° artikelen 270 tot 275 van het Wetboek van de inkomstenbelasting 1992.

De pensioengegevensbank kan door de Kruispuntbank tevens gebruikt worden voor de in artikel 5, § 1, eerste lid, bedoelde doelstellingen.

§ 4. *Gewijzigd bij de wetten van 13 maart 2013, art. 2, en van 18 maart 2016, art. 114.*

De pensioengegevensbank wordt beheerd door de Federale Pensioendienst. Het beheer van de gegevensbank en de inzameling van de gegevens die erin worden opgenomen geschiedt met inachtneming van de regels vastgesteld door het Algemeen Coördinatiecomité.

Afdeling 2. De mededeling van de sociale gegevens binnen en buiten het netwerk

Art. 10 De instellingen van sociale zekerheid zijn verplicht aan de Kruispuntbank alle sociale gegevens mee te delen, onder andere langs elektronische weg, die deze nodig heeft voor de uitvoering van haar opdrachten.

Art. 11 *Vervangen bij de wet van 5 mei 2014, art. 12 (6).*

Alle instellingen van sociale zekerheid winnen de sociale gegevens die ze nodig hebben in het netwerk, als ze daar beschikbaar zijn.

Ze zijn er bovendien toe gehouden zich tot de Kruispuntbank te richten wanneer ze de juistheid nagaan van de sociale gegevens die in het netwerk beschikbaar zijn.

De instellingen van sociale zekerheid zamelen sociale gegevens waarover ze beschikken in uitvoering van het eerste lid niet meer in bij de betrokkene, zijn lasthebber of zijn wettelijke vertegenwoordiger.

Zodra de betrokkene, zijn lasthebber of zijn wettelijke vertegenwoordiger vaststelt dat een instelling van sociale zekerheid over onvolledige of onjuiste sociale gegevens beschikt bij het uitvoeren van zijn opdracht, meldt hij de nodige verbeteringen of aanvullingen onverwijld aan de betrokken instelling van sociale zekerheid.

De toepassing van de bepalingen van dit artikel kan, onverminderd de toepassing van de geldende regels inzake verjaring en stuiting, er in geen geval toe leiden dat onterecht ontvangen rechten of uitkeringen die gesteund zijn op onvolledige of onjuiste sociale gegevens niet van de burger of de onderneming kunnen worden teruggevorderd of dat verschuldigde betalingen die gesteund zijn op onvolledige of onjuiste sociale gegevens niet door de burger of de onderneming moeten worden betaald.

Art. 11bis *Ingevoegd bij de programmawet van 8 april 2003, art. 4, aangevuld bij de wet van 20 december 2016, art. 29 en gewijzigd bij de wet van 5 september 2018, art. 14 (3).*

§ 1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan:

1° "aanvullend recht": een recht op enig voordeel dat een natuurlijke persoon of diens rechthebbenden genieten als gevolg van het statuut van deze natuurlijke persoon inzake sociale zekerheid, ander dan de rechten vastgesteld in de regeling bedoeld in artikel 2, eerste lid, 1°;

2° "toekennende instantie": de persoon die het betrokken voordeel toekent.

§ 2. A*angevuld bij de wet van 20 december 2016, art. 29 en gewijzigd bij de wet van 5 september 2018, art. 14 (3).*

Voor zover de sociale gegevens nodig voor het toekennen van een aanvullend recht in het netwerk beschikbaar zijn en het Beheerscomité van de Kruispuntbank het betrokken aanvullend recht heeft aangeduid, zijn de toekennende instanties verplicht ze uitsluitend bij de Kruispuntbank op te vragen.

De Kruispuntbank kan daartoe, na machtiging van de kamer sociale zekerheid en gezondheid van het informatieveiligheidscomité, de nodige sociale gegevens van persoonlijke aard verzamelen en opslaan gedurende een bepaalde periode en meedelen aan de toekennende instanties.

Het Beheerscomité van de Kruispuntbank bepaalt voor elk aanvullend recht dat hij aanduidt de datum vanaf wanneer de toekennende instanties het meedelen van de sociale gegevens nodig voor het toekennen van aanvullende rechten niet langer ten laste kunnen leggen van de betrokken natuurlijke persoon, diens rechthebbenden of hun lasthebbers en de betrokken natuurlijke persoon, diens rechthebbenden of hun lasthebbers gerechtigd zijn om, zonder verlies van het aanvullend recht, te weigeren enig sociaal gegeven ter staving van het statuut van deze natuurlijke persoon inzake sociale zekerheid ter beschikking te stellen van de toekennende instantie.

Art. 12 *Gewijzigd bij de wet van 26 februari 2003, art. 14 en de wet van 5 september 2018, art. 15 (3).*

De instellingen van sociale zekerheid zijn in afwijking van artikel 11 vrijgesteld van de verplichting om zich tot de Kruispuntbank te richten wanneer het sociale gegevens betreft waarvan de opslag hun werd toevertrouwd.

Ze kunnen eveneens door de kamer sociale zekerheid en gezondheid van het informatieveiligheidscomité worden vrijgesteld van de verplichting om zich tot de Kruispuntbank te richten in de gevallen bepaald door de Koning.

Art. 13 *Gewijzigd bij de 1 maart 2007, art. 42 en de wet van 5 september 2018, art. 16 (3).*

Onverminderd het bepaalde in artikel 15 deelt de Kruispuntbank, op eigen initiatief of op hun verzoek, sociale gegevens mee aan personen die deze nodig hebben voor het uitvoeren van de opdrachten die door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie aan hen zijn toegewezen of voor het vervullen van taken van algemeen belang die door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie aan hen zijn toevertrouwd.

Art. 14 *Gewijzigd bij de programmawetten van 2 augustus 2002, art. 39, a), b) en c) en 27 december 2004, art. 15, de wet van 1 maart 2007, art. 43, 1°, 2°, 3°, 4°, 5°, 6° en 7° (7) en de wet van 5 september 2018, art. 17 (3).*

De mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard door of aan instellingen van sociale zekerheid gebeurt met tussenkomst van de Kruispuntbank behalve indien het gaat om een mededeling respectievelijk aan of door volgende personen:

1° de personen waarop de gegevens betrekking hebben, hun wettelijke vertegenwoordigers, evenals degenen die door hen uitdrukkelijk werden gemachtigd om de gegevens te verwerken;

2° de personen, andere dan de instellingen van sociale zekerheid, die de betrokken gegevens moeten verwerken met het oog op het vervullen van hun verplichtingen inzake sociale zekerheid, hun aangestelden of lasthebbers, of degenen die door hen uitdrukkelijk werden gemachtigd om de gegevens te verwerken;

3° de personen aan wie door de in 2° bedoelde personen werken in onderaanneming worden toevertrouwd voor de toepassing van de sociale zekerheid;

4° de instellingen naar buitenlands recht in het kader van de toepassing van de internationale overeenkomsten inzake sociale zekerheid;

5° in de gevallen bepaald door de Koning, de instellingen van sociale zekerheid, hun aangestelden of lasthebbers, evenals degenen die door hen uitdrukkelijk werden gemachtigd om de gegevens te verwerken, voor de vervulling van hun taken.

De mededeling door de verzekeringsinstellingen bedoeld in artikel 2, i), van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, aan de zorgverleners en aan de tariferingsdiensten, respectievelijk bedoeld in artikel 2, n), en 165 van dezelfde wet, van de sociale gegevens van persoonlijke aard die deze bestemmelingen nodig hebben voor de uitvoering van hun opdrachten bedoeld in dezelfde wet en die het voorwerp uitmaakt van een principiële machtiging in uitvoering van artikel 15, geschiedt door bemiddeling van het Nationaal Intermutualistisch College en zonder bemiddeling van de Kruispuntbank.

De Koning kan de voorwaarden bepalen waaronder de in het eerste lid bedoelde machtigingen worden verleend. De machtigingen bedoeld in het eerste lid, 1°, 2° en 5° worden schriftelijk gegeven en kunnen een maximale geldigheidsduur bepalen.

De kamer sociale zekerheid en gezondheid van het informatieveiligheidscomité kan op voorstel van de Kruispuntbank voorzien in een vrijstelling van de in het eerste lid bedoelde tussenkomst van de Kruispuntbank, voor zover deze tussenkomst geen toegevoegde waarde kan bieden.

Een mededeling van persoonsgegevens door of aan een instantie van een Gemeenschap of een Gewest, vrijwillig ingeschakeld in het netwerk met toepassing van artikel 18, aan of door een andere instantie van dezelfde Gemeenschap of hetzelfde Gewest gebeurt niet met de tussenkomst van de Kruispuntbank, tenzij deze instanties hierom verzoeken.

Art. 14bis *Ingevoegd bij de wet van 19 maart 2013, art. 55 (5).*

De sociale gegevens die met tussenkomst van de Kruispuntbank op een elektronische wijze worden meegedeeld door of aan instellingen van sociale zekerheid of personen tot wie het geheel of een deel van de rechten en verplichtingen die voortvloeien uit deze wet en haar uitvoeringsmaatregelen met toepassing van artikel 18, werd uitgebreid alsook hun weergave op een leesbare drager, hebben dezelfde bewijswaarde als ze zouden hebben indien ze op een papieren drager waren meegedeeld.

De sociale gegevens die zonder tussenkomst van de Kruispuntbank op een elektronische wijze worden meegedeeld door of aan instellingen van sociale zekerheid in de gevallen bedoeld in artikel 14, eerste lid, 1°, 2°, 3° en 5°, alsook hun weergave op een leesbare drager, hebben dezelfde bewijswaarde als ze zouden hebben indien ze op een papieren drager waren meegedeeld.

Art. 15 *Aangevuld bij de wet van 2 januari 2001, art. 23 en gewijzigd bij de programmawetten van 2 augustus 2002, art. 40, 24 december 2002, art. 198 (enkel Franse tekst), de wet van 26 februari 2003, art. 14 en vervangen bij de wet van 5 september 2018, art. 18 (3).*

§ 1. Elke mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard door de Kruispuntbank van de sociale zekerheid of een instelling van sociale zekerheid aan een andere instelling van sociale zekerheid of aan een andere instantie dan een federale overheidsdienst, een programmatorische overheidsdienst of een federale instelling van openbaar nut vereist een voorafgaande beraadslaging van de kamer sociale zekerheid en gezondheid van het informatieveiligheidscomité. De Koning kan bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad bepalen welke mededelingen van sociale gegevens van persoonlijke aard door de Kruispuntbank van de sociale zekerheid of een instelling van sociale zekerheid aan een andere instelling van sociale zekerheid geen beraadslaging van het informatieveiligheidscomité vereisen en of het informatieveiligheidscomité er dan al dan niet vooraf van op de hoogte moet worden gebracht.

Een mededeling van persoonsgegevens tussen instanties van eenzelfde Gemeenschap of Gewest, voor zover die niet gebeurt met tussenkomst van de Kruispuntbank, vereist geen voorafgaande beraadslaging van de kamer sociale zekerheid en gezondheid van het informatieveiligheidscomité.

§ 2. Elke mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard door de Kruispuntbank van de sociale zekerheid of een instelling van sociale zekerheid bedoeld in artikel 2, eerste lid, 2°, a), aan een andere federale overheidsdienst, programmatorische overheidsdienst of federale instelling van openbaar nut dan een instelling van sociale zekerheid, vereist een voorafgaande beraadslaging van de verenigde kamers van het informatieveiligheidscomité voor zover de verwerkingsverantwoordelijken van de meedelende instantie, de ontvangende instantie en de Kruispuntbank van de sociale zekerheid in uitvoering van artikel 20 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, niet tot een akkoord komen over de mededeling of minstens één

van die verwerkingsverantwoordelijken om een beraadslaging verzoekt en de andere verwerkingsverantwoordelijken daarvan in kennis heeft gesteld. In vermelde gevallen wordt de aanvraag ambtshalve gezamenlijk ingediend door betrokken verwerkingsverantwoordelijken.

Elke mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard door een andere instelling van sociale zekerheid dan bedoeld in artikel 2, eerste lid, 2°, a), aan een andere federale overheidsdienst, programmatorische overheidsdienst of federale instelling van openbaar nut dan een instelling van sociale zekerheid, vereist een voorafgaande beraadslaging van de verenigde kamers van het informatieveiligheidscomité.

De mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard overeenkomstig deze paragraaf aan instellingen die gegevens verwerken met het oog op statistische doeleinden, gebeurt op basis van een algemene of een specifieke beraadslaging van de kamer sociale zekerheid en gezondheid van het informatieveiligheidscomité.

Een beraadslaging van de kamer sociale zekerheid en gezondheid van het informatieveiligheidscomité is niet vereist voor de mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard door de Kruispuntbank van de sociale zekerheid of een instelling van sociale zekerheid aan het Algemeen Rijksarchief en Rijksarchief in de Provinciën.

Vooraleer haar beraadslaging te verlenen, gaat de kamer sociale zekerheid en gezondheid van het informatieveiligheidscomité na of de mededeling in overeenstemming met deze wet en haar uitvoeringsmaatregelen geschiedt. Voor zover een aanvraag alle noodzakelijke elementen bevat om een beraadslaging te verlenen en als dusdanig wordt ingediend binnen de dertig kalenderdagen vóór een bepaalde vergadering, wordt zij in beginsel behandeld tijdens de vergadering die op de voormelde vergadering volgt. De aanvrager ontvangt binnen een week een ontvangstmelding met de vermelding of de ingediende aanvraag al dan niet volledig is.

Een beraadslaging van de kamer sociale zekerheid en gezondheid van het informatieveiligheidscomité is niet vereist voor de mededeling van gepseudonimiseerde sociale gegevens van persoonlijke aard bedoeld in de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG, die de Kruispuntbank overeenkomstig artikel 5, § 1, eerste lid, verricht aan de ministers die de sociale zekerheid onder hun bevoegdheid hebben, de Wetgevende Kamers, de openbare instellingen van sociale zekerheid, de Algemene Directie Statistiek - Statistics Belgium van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie en de andere statistische autoriteiten zoals bepaald in het samenwerkingsakkoord van 15 juli 2014 betreffende de nadere regels voor de werking van het Interfederaal Instituut voor de Statistiek, de Nationale Arbeidsraad, de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen, het Planbureau of de Nationale Bank van België.

§ 3. Voor zover de kamer sociale zekerheid en gezondheid van het informatieveiligheidscomité een beraadslaging moet verlenen voor een mededeling van persoonsgegevens, kan zij in voorkomend geval eveneens een beraadslaging verlenen voor het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen door de betrokken instanties indien dat noodzakelijk is in het kader van de beoogde mededeling.

§ 4. De beraadslagingen van de kamer sociale zekerheid en gezondheid van het informatieveiligheidscomité worden met redenen omkleed.

§ 5. Voor zover het informatieveiligheidscomité een beraadslaging verleent voor de mededeling van persoonsgegevens door de federale overheid is die, in afwijking van artikel 20 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, vrijgesteld van de verplichting om dienaangaande met de bestemmeling van de persoonsgegevens een protocol op te stellen.

Art. 16 *Vervangen bij de programmawet van 2 augustus 2002, art. 41.*

Onverminderd de toepassing van artikel 35 is de onderlinge mededeling van sociale gegevens tussen de Kruispuntbank, de instellingen van sociale zekerheid en de personen die overeenkomstig artikel 18 in het netwerk zijn ingeschakeld, kosteloos.

Behalve in het geval bedoeld in het eerste lid, kan de mededeling van sociale gegevens aanleiding geven tot het innen van een vergoeding. Het bedrag van die vergoeding wordt bepaald in onderling overleg tussen de Kruispuntbank en de persoon aan wie de sociale gegevens worden meegedeeld en in een overeenkomst vastgelegd.

Art. 16bis *Ingevoegd bij het K.B. van 16 oktober 1998, art. 1 (10).*

In de gevallen bepaald door de Koning, geldt voor de toepassing van de sociale zekerheid, benevens de eigenhandig geschreven handtekening, ook als handtekening, het resultaat dat ontstaat uit een asymmetrisch-cryptografische transformatie van een elektronische gegevensverzameling, voor zover een door de Kruispuntbank erkende certificatie-autoriteit heeft gecertifieerd dat deze transformatie toelaat met een redelijke zekerheid de identiteit van de auteur en zijn instemming met de inhoud van de gegevensverzameling vast te stellen, evenals de integriteit van de gegevensverzameling.

Afdeling 3. De werking van het netwerk

Art. 17 De Koning stelt de modaliteiten vast voor de werking van het netwerk (4).

Hij kan de regelen uitvaardigen op het vlak van de beveiliging die Hij nuttig acht, evenals de modaliteiten om de toepassing ervan te verzekeren (11).

Art. 17bis *Ingevoegd bij de wet van 4 mei 1999, art. 14, vervangen bij de programmawet van 24 december 2002, art. 199, gewijzigd bij de programmawetten van 8 april 2003, art. 2, 1°, 2° en 3°, 22 december 2003, art. 249, de wet van 27 december 2005, art. 132, het K.B. van 12 juni 2006, art. 13, 1° en 2° en de wet van 25 april 2014, art. 27 en 28.*

§ 1. *Aangevuld bij de wet van 25 april 2014, art. 27.*
De volgende instanties kunnen zich verenigen in één of meerdere verenigingen voor het verrichten van hun werkzaamheden inzake informatiebeheer en informatieveiligheid:

1° de instellingen van sociale zekerheid bedoeld in artikel 2, eerste lid, 2°, a);

2° de instellingen van sociale zekerheid bedoeld in artikel 2, eerste lid, 2°, c):

2°bis de instellingen van sociale zekerheid bedoeld in artikel 2, eerste lid, 2°, d);

3° de Kruispuntbank;

4° de federale overheidsdiensten, de federale publiekrechtelijke rechtspersonen en de verenigingen bedoeld in artikel 2 van de wet van 17 juli 2001 betreffende de machtiging voor de federale overheidsdiensten om zich te verenigen met het oog op de uitvoering van werkzaamheden inzake informatiebeheer en informatieveiligheid;

5° de overheidsdiensten van de Gemeenschaps- en Gewestregeringen en de openbare instellingen met rechtspersoonlijkheid die onder de Gemeenschappen en Gewesten ressorteren voor zover hun opdrachten betrekking hebben op één of meerdere van de aangelegenheden vermeld in artikel 2 van het koninklijk besluit van 16 januari 2002 tot uitbreiding van het netwerk van de sociale zekerheid tot sommige overheidsdiensten en openbare instellingen van de Gemeenschappen en Gewesten, met toepassing van artikel 18 van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid;

6° het Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg, opgericht bij artikel 259 van de programmawet (I) van 24 december 2002;

7° de wetgevende vergaderingen en de instellingen die eruit voortkomen;

8° de verenigingen bedoeld in artikel 12 van het koninklijk besluit van 12 juni 2006 tot uitvoering van Titel III, Hoofdstuk II van de wet van 23 december 2005 betreffende het generatiepact.

9° de verenigingen zonder winstoogmerk opgericht overeenkomstig de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen en bestaande uit overheidsdiensten van de gemeenschappen en de gewesten en/of openbare instellingen met rechtspersoonlijkheid die ressorteren onder de gemeenschappen en de gewesten, voor zover hun doel betrekking heeft op het ondersteunen van hun leden en het aanbieden van gezamenlijke middelen inzake informatie- en communicatietechnologie.

De Koning kan bij een besluit vastgelegd na overleg in de Ministerraad bepalen onder welke voorwaarden andere instellingen van sociale zekerheid of soorten instellingen van sociale zekerheid aan dergelijke vereniging kunnen deelnemen.

§ 2. *Gewijzigd bij de wet van 25 april 2014, art. 28.*

Indien instanties bedoeld in § 1, 1°, 1° bis, 2° ter, 3°, 3° bis, 4°, 5°, 6°, 7°, 8° of 9° aan een met toepassing van § 1 tot stand gebrachte vereniging deelnemen, kan deze vereniging slechts de vorm aannemen van een vereniging zonder winstoogmerk zoals bedoeld in de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen.

§ 3. De leden van een met toepassing van § 1 tot stand gebrachte vereniging kunnen aan de vereniging werken inzake informatiebeheer en informatieveiligheid toevertrouwen. Het gespecialiseerd personeel van de vereniging kan aan de leden ter beschikking worden gesteld en door deze laatsten in hun schoot worden tewerkgesteld.

§ 4. De leden van een met toepassing van § 1 tot stand gebrachte vereniging zijn gehouden tot het betalen van de kosten van de vereniging in de mate dat zij een beroep doen op haar diensten.

Afdeling 4. De uitbreiding van het netwerk

Art. 18 *Gewijzigd bij de wet van 8 december 1992, art. 49, 1°.*

Onder de voorwaarden en volgens de modaliteiten die Hij bepaalt kan de Koning, bij in Ministerraad overlegd besluit op voorstel van het Beheerscomité van de Kruispuntbank en na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, het geheel of een deel van de rechten en plichten voortvloeiend uit deze wet en haar uitvoeringsmaatregelen uitbreiden tot andere personen dan de instellingen van sociale zekerheid.

Deze personen worden in het netwerk ingeschakeld in de mate van de uitbreiding waartoe wordt beslist.

HOOFDSTUK IV. De bescherming van de sociale gegevens van persoonlijke aard
Opschrift vervangen bij de wet van 12 augustus 2000, art. 90.

Afdeling 1. De uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de verbetering en de verwijdering van sociale gegevens van persoonlijke aard
Opschrift vervangen bij de wet van 12 augustus 2000, art. 91.

Art. 19 *Vervangen bij de wet van 29 april 1996, art. 66 en opgeheven bij de wet van 25 januari 1999, art. 87.*

Art. 20 *Vervangen bij de wet van 29 april 1996, art. 67, gewijzigd bij de wetten van 26 februari 2003, art. 14 en van 5 september 2018, art. 19 (3).*

§ 1. De artikelen 2 tot en met 5 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen zijn van toepassing op de eenzijdige bestuurshandelingen van de instellingen van sociale zekerheid waarbij de rechten van de gerechtigden op sociale zekerheid of van hen die er aanspraak op maken worden bepaald, beoordeeld of gewijzigd.

§ 2. In afwijking van artikel 19 van de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG delen de instellingen van sociale zekerheid en de Kruispuntbank de verbeteringen en verwijderingen van sociale gegevens van persoonlijke aard uitsluitend mee aan de persoon op wie de gegevens betrekking hebben. De instellingen van sociale zekerheid delen deze verbeteringen en verwijderingen eveneens mee aan de Kruispuntbank. De Kruispuntbank deelt de verbeteringen en verwijderingen mee aan de instellingen van sociale zekerheid waarvoor uit het repertorium van de personen bedoeld in artikel 6 blijkt dat ze deze gegevens bewaren.

Art. 21 *Opgeheven bij de wet van 25 januari 1999, art. 88.*

Afdeling 2. De maatregelen ter beveiliging van de sociale gegevens van persoonlijke aard
Opschrift vervangen bij de wet van 12 augustus 2000, art. 92.

Art. 22 *Opgeheven bij de wet van 5 september 2018, art. 20 (3).*

Art. 23 *Opgeheven bij de wet van 5 september 2018, art. 21 (3).*

Afdeling 3. de functionarissen voor gegevensbescherming
Vervangen bij de wetten van 6 augustus 1993, art. 24 en van 5 september 2018, art. 22 (3).

Art. 24 *Vervangen bij de wet van 6 augustus 1993, art. 24, gewijzigd bij de wet van 26 februari 2003, art. 14 en vervangen bij de wet van 5 september 2018, art. 23 (3).*

Iedere instelling van sociale zekerheid wijst, al dan niet onder haar personeel, een functionaris voor gegevensbescherming aan en deelt zijn identiteit mee aan de Kruispuntbank.

Ook de Kruispuntbank wijst, al dan niet onder haar personeel, een functionaris voor gegevensbescherming aan.

Art. 25 *Vervangen bij de wet van 6 augustus 1993, art. 24, gewijzigd bij de programmawet van 24 december 2002, art. 200 en vervangen bij de wet van 5 september 2018, art. 24 (3).*

De functionaris voor gegevensbescherming bedoeld in artikel 24, eerste en tweede lid, vervult de taken die hem worden toegekend door de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG en staat voorts, met het oog op de veiligheid van de sociale gegevens die door zijn instelling worden verwerkt of uitgewisseld en met het oog op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de personen op wie deze sociale gegevens betrekking hebben, in voor:

1° het verstrekken van adviezen aan de persoon belast met het dagelijks bestuur;

2° het uitvoeren van opdrachten die hem door de persoon belast met het dagelijks bestuur worden toevertrouwd, voor zover dit zijn onafhankelijkheid niet in het gedrang brengt en voor zover de inhoud en de hoeveelheid van de andere toevertrouwde opdrachten hem in staat stellen om zijn taken als functionaris voor gegevensbescherming conform de hogervermelde verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 uit te voeren.

De functionaris voor gegevensbescherming van de Kruispuntbank verstrekt bovendien adviezen over de veiligheid van het netwerk.

De Koning kan, na advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit, de regels bepalen volgens dewelke de functionaris voor gegevensbescherming bijkomende opdrachten uitvoert.

Afdeling 4. De maatregelen ter beveiliging van de sociale gegevens van persoonlijke aard die de gezondheid betreffen
Opschrift vervangen bij de wet van 12 augustus 2000, art. 94.

Art. 26 *Gewijzigd bij de wetten van 12 augustus 2000, art. 95, 26 februari 2003, art. 14 en 5 september 2018, art. 25 (3).*

§ 1. De instellingen van sociale zekerheid en de Kruispuntbank wijzen, al dan niet onder hun personeel, een beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg aan onder wiens toezicht en verantwoordelijkheid de behandeling, de uitwisseling en de

bewaring van de sociale gegevens van persoonlijke aard die de gezondheid betreffen gebeurt.

De identiteit van deze beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg wordt aan het de kamer sociale zekerheid en gezondheid van het informatieveiligheidscomité medegedeeld.

De Koning kan de regelen bepalen volgens dewelke de verantwoordelijke beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg zijn opdracht uitvoert.

§ 2. De natuurlijke personen die de sociale gegevens van persoonlijke aard die de gezondheid betreffen mogen opslaan, raadplegen, wijzigen, verwerken of vernietigen of die er toegang toe mogen hebben wanneer ze in het archief worden bewaard, worden bij naam aangewezen. De inhoud en de draagwijdte van de toegangsmachtiging worden vastgelegd en er wordt melding van gemaakt in een regelmatig bijgehouden register.

§ 3. De toegang tot de sociale gegevens van persoonlijke aard die de gezondheid betreffen opgeslagen in de geautomatiseerde sociale-gegevensbanken geschiedt door middel van individuele toegangs- en bevoegdheidscodes. De titularissen van deze codes mogen ze aan niemand bekend maken.

De bewaring van de sociale gegevens van persoonlijke aard die de gezondheid betreffen in een geautomatiseerd archief moet gebeuren op niet rechtstreeks toegankelijke informatiedragers.

Afdeling 5. De verplichtingen van de werkgevers

Art. 27 *Vervangen bij de wet van 12 augustus 2000, art. 96.*

Iedere werkgever moet de werknemers over wie hij sociale gegevens van persoonlijke aard heeft opgeslagen of heeft ontvangen, kennis gegeven van de bepalingen van deze wet en haar uitvoeringsbesluiten die strekken tot de bescherming van hun persoonlijke levenssfeer.

Afdeling 6. Het beroepsgeheim

Art. 28 *Gewijzigd bij de wetten van 12 augustus 2000, art. 97, 26 februari 2003, art. 14 en 5 september 2018, art. 26 (3).*

Hij die uit hoofde van zijn functies betrokken is bij de inzameling, de verwerking of de mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard of kennis heeft van dergelijke gegevens is ertoe gehouden het vertrouwelijk karakter ervan te eerbiedigen; hij wordt evenwel van die plicht ontheven wanneer hij geroepen wordt om in rechte of in het raam van de uitoefening van het recht van onderzoek bedoeld in artikel 56 van de gecoördineerde Grondwet een getuigenis af te leggen, of wanneer de wet hem van deze plicht ontslaat of hem verplicht bekend te maken wat hij weet.

Afdeling 7. De vernietiging van de gegevensbanken van de Kruispuntbank en van de sociale gegevensbanken

Art. 29 Bij een in Ministerraad overlegd besluit wijst de Koning de personen aan die in oorlogstijd, in omstandigheden daarmee gelijkgesteld krachtens artikel 7 van de wet van 12 mei 1927 op de militaire opeisingen of tijdens de bezetting van het grondgebied door de vijand, belast worden om de gegevensbanken van de Kruispuntbank en de

sociale gegevensbanken of de sociale gegevens van persoonlijke aard die erin worden bewaard, te vernietigen of te doen vernietigen.

De Koning bepaalt de voorwaarden en de modaliteiten van zulke vernietiging, er zoveel mogelijk voor zorgend dat de toepassing van de sociale zekerheid daardoor niet in het gedrang wordt gebracht.

HOOFDSTUK V. De administratieve organisatie en de inkomsten van de Kruispuntbank

Afdeling 1. Het juridisch statuut

Art. 30 *Vervangen bij de programmawet van 9 juli 2004, art. 127.*

Onverminderd de bepalingen van deze wet is de Kruispuntbank onderworpen aan de regels vastgesteld door of krachtens de wet van 25 april 1963 betreffende het beheer van de instellingen van openbaar nut voor sociale zekerheid en sociale voorzorg en het koninklijk besluit van 3 april 1997 houdende maatregelen met het oog op de responsabilisering van de openbare instellingen van sociale zekerheid, met toepassing van artikel 47 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels. Voor het overige worden de organisatie en de werking van de Kruispuntbank door de Koning geregeld.

Afdeling 2. Het Beheerscomité

Art. 31 *Gewijzigd bij de wet van 20 juli 1991, art. 52.*

Het Beheerscomité van de Kruispuntbank is samengesteld uit:

1° een voorzitter;

2° een gelijk aantal vertegenwoordigers van de meest representatieve werkgeversorganisaties en de meest representatieve organisaties van zelfstandigen enerzijds en van de meest representatieve werknemersorganisaties anderzijds;

3° een aantal vertegenwoordigers van het nationaal intermutualistisch college en van de openbare instellingen van sociale zekerheid, gelijk aan de helft van het aantal leden vermeld in 2°.

De vertegenwoordigers vermeld in het eerste lid, 2°, zijn stemgerechtigd. De vertegenwoordigers vermeld in het eerste lid, 3°, hebben een raadgevende stem. De vertegenwoordigers van het nationaal intermutualistisch college zijn echter stemgerechtigd voor de materies die hen rechtstreeks of onrechtstreeks aanbelangen. Voor beslissingen over deze materies is een meerderheid van twee derden van het aantal aanwezige stemgerechtigde leden vereist.

De Voorzitter en de leden van het Beheerscomité worden door de Koning benoemd. De vertegenwoordigers van de openbare instellingen van sociale zekerheid worden voorgedragen door de Ministers die de sociale zekerheid onder hun bevoegdheden hebben.

Het Beheerscomité stelt zijn huishoudelijk reglement op, dat inzonderheid:

1° de materies vastlegt die de vertegenwoordigers van het nationaal intermutualistisch college rechtstreeks of onrechtstreeks aanbelangen;

2° de aanwezigheid voorschrijft van ten minste de helft van de vertegenwoordigers van de meest representatieve werkgeversorganisaties en van de meest representatieve organisaties van zelfstandigen, van de meest representatieve werknemersorganisaties, en, voor de materies die hen rechtstreeks of onrechtstreeks aanbelangen, van de vertegenwoordigers van het nationaal intermutualistisch college, om op geldige wijze te beraadslagen of te beslissen;

3° de regelen stelt, onverminderd de bepalingen van artikel 19, 3°, van de wet van 25 april 1963 betreffende het beheer van de instellingen van openbaar nut voor sociale zekerheid en sociale voorzorg wat de in het eerste lid, 2°, bedoelde leden betreft, in verband met het herstel van de proportionaliteit wanneer de leden, die respectievelijk de meest representatieve werkgeversorganisaties en de meest representatieve organisaties van zelfstandigen, de meest representatieve werknemersorganisaties, en, voor de materies die hen rechtstreeks of onrechtstreeks aanbelangen, het nationaal intermutualistisch college vertegenwoordigen, bij de stemming niet in proportioneel aantal aanwezig zijn.

Wanneer het Beheerscomité in gebreke blijft de punten vermeld in het vorige lid te regelen, kan de Koning hiertoe overgaan en een besluit uitvaardigen nadat de Minister die de sociale voorzorg onder zijn bevoegdheden heeft het Beheerscomité heeft verzocht te handelen binnen de termijn die hij bepaalt.

Afdeling 3. Het Algemeen Coördinatiecomité

Art. 32 *Gewijzigd bij de wetten van 26 februari 2003, art. 14, 1 maart 2007, art. 50 (7) en 5 september 2018, art. 27 (3).*

Bij de Kruispuntbank wordt een Algemeen Coördinatiecomité opgericht.

Het Algemeen Coördinatiecomité staat het Beheerscomité van de Kruispuntbank en de kamer sociale zekerheid en gezondheid van het informatieveiligheidscomité bij in de vervulling van hun opdrachten. Hiertoe is het gelast alle initiatieven voor te stellen ter bevordering en ter bestendiging van de samenwerking binnen het netwerk, en alle maatregelen voor te stellen die kunnen bijdragen tot een rechtmatige en vertrouwelijke behandeling van de sociale gegevens van persoonlijke aard.

Het Algemeen Coördinatiecomité kan inzonderheid adviezen verstrekken of aanbevelingen formuleren inzake informatisering of aanverwante problemen, voorstellen doen omtrent of meewerken aan de organisatie van opleidingscursussen op het vlak van informatica ten behoeve van het personeel van de instellingen van sociale zekerheid en onderzoeken hoe de rationele uitwisseling van gegevens binnen het netwerk kan worden bevorderd.

Het Algemeen Coördinatiecomité kan tevens in zijn schoot werkgroepen oprichten waaraan het bijzondere taken toevertrouwt. Het stelt zijn huishoudelijk reglement op en legt het ter goedkeuring voor aan het Beheerscomité.

Het Algemeen Coördinatiecomité brengt ieder jaar, vóór 31 maart, verslag uit aan het Beheerscomité van de Kruispuntbank en aan de Ministers die de sociale

zekerheid onder hun bevoegdheden hebben, over de uitvoering van zijn opdrachten tijdens het voorbije jaar.

Art. 33 Het Algemeen Coördinatiecomité heeft bovendien de opdracht om:

1° in samenwerking met de openbare instellingen van sociale zekerheid en met de bestaande gegevensbanken een geïntegreerd documentatiesysteem met betrekking tot het sociale zekerheidsrecht uit te testen en uit te werken;

2° het probleem te onderzoeken van de bewijskracht van de gegevens die op elektronische informatiedragers worden ingezameld, opgeslagen en verwerkt en dienaangaande voorstellen te formuleren die het administratief beheer van de sociale zekerheid kunnen vergemakkelijken.

Art. 34 De Koning stelt de samenstelling van het Algemeen Coördinatiecomité vast, omschrijft, zo nodig, nader zijn bevoegdheden, bepaalt de modaliteiten van zijn werking en benoemt zijn Voorzitter.

De Koning bepaalt tevens het bedrag en de voorwaarden voor de toekenning van presentiegeld en van vergoedingen voor verblijfskosten of verrichte werken aan de leden van het comité of aan de deskundigen waarop een beroep wordt gedaan, alsook de voorwaarden voor de terugbetaling van hun verplaatsingskosten.

Iedere instelling van sociale zekerheid of vereniging van meewerkende instellingen van sociale zekerheid heeft het recht in het Comité en in zijn werkgroepen vertegenwoordigd te zijn voor elk agendapunt dat haar aanbelangt.

De Koning kan ook bepalen in welke gevallen de raadpleging van het Algemeen Coördinatiecomité verplicht is.

De Kruispuntbank draagt de werkingskosten van het Algemeen Coördinatiecomité en van de werkgroepen die in zijn schoot worden opgericht en staat in voor het secretariaat ervan.

Afdeling 4. De financiële middelen

Art. 35 *Gewijzigd bij de wet van 12 augustus 2000, art. 98, de programmawetten van 19 juli 2001, art. 14, 2 augustus 2002, art. 42, 1° en 2°, 24 december 2002, art. 201 en de wet van 27 december 2005, art. 133, 1° en 2°.*

§ 1. De inkomsten van de Kruispuntbank bestaan uit:

1° een eventuele jaarlijkse dotatie ingeschreven in de begroting van de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid;

1°bis een eventuele jaarlijkse dotatie ingeschreven in de begroting van de federale overheidsdienst informatie- en communicatietechnologie, die de kosten dekt die de Kruispuntbank maakt voor de uitvoering van de opdrachten bedoeld in artikel 8bis;

2° een bijdrage van de openbare instellingen van sociale zekerheid;

2°bis een bijdrage van de personen die overeenkomstig artikel 18 in het netwerk zijn ingeschakeld. Het bedrag van die bijdrage wordt bepaald in onderling overleg tussen de Kruispuntbank en de betrokken persoon en in een overeenkomst vastgelegd;

3° alle andere wettelijke en reglementaire ontvangsten, inzonderheid de rechten geind krachtens artikel 16, tweede lid;

4° de schenkingen en de legaten.

§ 2. Het bedrag van de bijdrage van de openbare instellingen van sociale zekerheid, bedoeld in § 1, 2°, is het bedrag bedoeld in het artikel met betrekking tot de tegemoetkomingen in de werkingskosten van de rubriek “Overdrachten voortkomend van instellingen van sociale zekerheid waarop het koninklijk besluit van 3 april 1997 houdende maatregelen met het oog op de responsabilisering van de openbare instellingen van sociale zekerheid, met toepassing van artikel 47 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels van toepassing is” van de ontvangstenbegroting van de Kruispuntbank van het betrokken jaar, dat voor elke openbare instelling van sociale zekerheid die instaat voor de betaling van de bijdrage wordt vermenigvuldigd met het relatieve aandeel van de betrokken openbare instelling van sociale zekerheid.

De Koning bepaalt de openbare instellingen van sociale zekerheid die instaan voor de betaling van het bedrag bedoeld in het eerste lid, het respectieve relatieve aandeel van deze openbare instellingen van sociale zekerheid in het bedrag, de wijze en het tijdstip waarop de betaling van het bedrag wordt verricht, de eventuele afwijkingen, de wijze waarop eventuele verschillen tussen enerzijds de som van alle in § 1 bedoelde inkomsten van de Kruispuntbank en anderzijds de uitgaven van de Kruispuntbank worden geregulariseerd en de gevallen waarin het bedrag bedoeld in het eerste lid kan worden verhoogd.

Art. 36 De Kruispuntbank wordt met de Staat gelijkgesteld voor de toepassing van de wetten en verordeningen betreffende de directe belastingen, de taksen, de rechten en de retributies van de Staat, de provincies, de gemeenten en de agglomeraties van gemeenten.

HOOFDSTUK VI. De kamer sociale zekerheid en gezondheid van het informatieveiligheidscomité
Opschrift vervangen bij de wetten van 26 februari 2003, art. 12 en 5 september 2018, art. 28 (3).

Afdeling 1. Oprichting en samenstelling van het Comité

Art. 37 *Gewijzigd bij de wet van 6 augustus 1990, art. 1, vervangen bij de wet van 26 februari 2003, art. 13 en opgeheven bij de wet van 5 september 2018, art. 29 (3).*

Afdeling 2. Benoeming en statuut van de leden

Art. 38 *Vervangen bij de wet van 26 februari 2003, art. 13 en opgeheven bij de wet van 5 september 2018, art. 30 (3).*

Art. 39 *Vervangen bij de wet van 26 februari 2003, art. 13, gewijzigd bij de wet van 27 maart 2006, art. 18 en opgeheven bij de wet van 5 september 2018, art. 31 (3).*

Art. 40 *Vervangen bij de wet van 26 februari 2003, art. 13 en opgeheven bij de wet van 5 september 2018, art. 32 (3).*

Afdeling 2bis. Werking van het Comité

Art. 41 *Vervangen bij de wetten van 26 februari 2003, art. 13 en 5 september 2018, art. 33 (3).*

De kamer sociale zekerheid en gezondheid van het informatieveiligheidscomité is gevestigd en heeft zijn vergaderingen bij de Kruispuntbank, die de kantoren en de kantooruitrusting ter beschikking stelt die nodig zijn voor de werking en het voorzitterschap en gespecialiseerd personeel, voor zover daar nood aan is om de taken van de kamer sociale zekerheid en gezondheid van het informatieveiligheidscomité tot een goed einde te brengen. De voorzitter van het informatieveiligheidscomité draagt de functionele verantwoordelijkheid over dat personeel wat betreft de opdrachten die het voor het informatieveiligheidscomité uitvoert.

Art. 42 *Vervangen bij de wetten van 26 februari 2003 art. 13 en 5 september 2018, art. 34 (3).*

§ 1. De Kruispuntbank stelt een juridisch en technisch advies op over elke aanvraag aangaande de mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard waarvan zij van de kamer sociale zekerheid en gezondheid van het informatieveiligheidscomité een afschrift ontvangt.

De Kruispuntbank en de federale overheidsdienst Beleid en Ondersteuning stellen gezamenlijk een juridisch en technisch advies op over elke aanvraag aangaande de mededeling van persoonsgegevens die door de verenigde kamers van het informatieveiligheidscomité behandeld wordt.

§ 2. Het eHealth-platform stelt een juridisch en technisch advies op over elke aanvraag aangaande de mededeling van persoonsgegevens die de gezondheid betreffen waarvan het van de kamer sociale zekerheid en gezondheid van het informatieveiligheidscomité een afschrift ontvangt. De voorzitter van het informatieveiligheidscomité en de leidend ambtenaar van het eHealth-platform kunnen elk beslissen om bij het opstellen van het juridisch en technisch advies een beroep te doen op de ondersteuning van de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu, het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering, het Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg of de stichting bedoeld in artikel 45quinquies van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen.

In afwijking van het eerste lid, stelt de stichting bedoeld in artikel 45quinquies van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen een juridisch en technisch advies op over elke aanvraag aangaande de verwerkingen van persoonsgegevens bedoeld in artikel 45quinquies van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen die zij bij het informatieveiligheidscomité indient.

Art. 43 *Vervangen bij de wetten van 6 augustus 1990, art. 2, 26 februari 2003, art. 13 en 5 september 2018, art. 35 (3).*

De werkingskosten van de kamer sociale zekerheid en gezondheid van het informatieveiligheidscomité, met inbegrip van de aan de voorzitter en de andere leden uitgekeerde vergoedingen en terugbetalingen van kosten voor zover die betrekking hebben op de uitvoering van de opdrachten van deze kamer, worden gedragen door de Kruispuntbank en het eHealth-platform, met uitzondering van de kosten voor de ondersteuning door de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu, het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering, het Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg of de stichting

bedoeld in artikel 45quinquies van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen, bedoeld in artikel 42, § 2, die in voorkomend geval worden gedragen door de betrokken ondersteunende instantie.

Art. 43bis *Opgeheven bij de wet 5 september 2018, art. 36 (3).*

Art. 44 *Gewijzigd bij de wetten van 8 december 1992, art. 49, 2°, 29 april 1996, art. 68 en vervangen bij de wetten van 11 december 1998, art. 50 en 26 februari 2003, art. 13 en opgeheven bij de wet 5 september 2018, art. 37 (3).*

Art. 45 *Gewijzigd bij de wet van 11 december 1998, art. 51 en vervangen bij de wetten van 26 februari 2003, art. 13 en 5 september 2018, art. 38 (3).*

De kamer sociale zekerheid en gezondheid van het informatieveiligheidscomité stelt zijn huishoudelijk reglement vast, dat onder meer de nadere regels met betrekking tot het indienen van aanvragen bevat en wordt bekrachtigd bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

Afdeling 3. Opdrachten en bevoegdheden

Art. 46 *Gewijzigd bij de wetten van 6 augustus 1993, art. 25, 2 januari 2001, art. 62, de programmawet van 24 december 2002, art. 202 en 298, de wet van 26 februari 2003, art. 14 en vervangen bij de wet van 5 september 2018, art. 39 (3).*

§ 1. De kamer sociale zekerheid en gezondheid van het informatieveiligheidscomité is met het oog op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer belast met de volgende taken:

1° het formuleren van de goede praktijken die het nuttig acht voor de uitvoering en de naleving van deze wet en haar uitvoeringsmaatregelen en van de door of krachtens de wet vastgestelde bepalingen tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens die de gezondheid betreffen;

2° het vaststellen van de regels voor de mededeling van anonieme gegevens met toepassing van artikel 5, § 1, en het verlenen van beraadslagingen dienaangaande indien de aanvrager van de hogervermelde regels wil afwijken;

3° het vaststellen van de regels voor de bevraging van proefpersonen met toepassing van artikel 5, § 2, en het verlenen van beraadslagingen dienaangaande indien de aanvrager van de hogervermelde regels wil afwijken;

4° het vrijstellen van de instellingen van sociale zekerheid om zich tot de Kruispuntbank te richten, overeenkomstig artikel 12, tweede lid;

5° het verlenen van beraadslagingen voor mededelingen van sociale gegevens van persoonlijke aard, overeenkomstig artikel 15, en het bijhouden en publiceren, op de website van de Kruispuntbank, van de lijst van die beraadslagingen;

6° het verlenen van beraadslagingen voor de mededelingen van persoonsgegevens die de gezondheid betreffen, voor zover die beraadslagingen worden opgelegd door artikel 42 van de wet van 13 december 2006 houdende diverse bepalingen betreffende gezondheid of door een andere bepaling vastgesteld door of krachtens de wet,

en het bijhouden en publiceren, op de website van het eHealth-platform, van de lijst van die beraadslagingen;

7° het inhoudelijk ondersteunen van de functionarissen voor gegevensbescherming, onder andere door het aanbieden van een passende voortdurende vorming en het formuleren van aanbevelingen, onder meer op het technische vlak;

8° het jaarlijks publiceren, op de website van de Kruispuntbank en op de website van het eHealth-platform, van een beknopt verslag over de vervulling van haar opdrachten tijdens het afgelopen jaar met bijzondere aandacht voor de dossiers waarover niet tijdig beslist kon worden.

§ 2. De beraadslagingen van het informatieveiligheidscomité hebben een algemene bindende draagwijdte tussen partijen en jegens derden en mogen niet in strijd zijn met hogere rechtsnormen.

De Gegevensbeschermingsautoriteit kan elke beraadslaging van het informatieveiligheidscomité te allen tijde, ongeacht wanneer zij werd verleend, toetsen aan hogere rechtsnormen. Onverminderd haar andere bevoegdheden kan zij, als ze op een gemotiveerde wijze vaststelt dat een beraadslaging niet in overeenstemming is met een hogere rechtsnorm, het informatieveiligheidscomité vragen om die beraadslaging op de punten die ze aangeeft binnen de vijfenveertig dagen en uitsluitend voor de toekomst te heroverwegen. In voorkomend geval legt het informatieveiligheidscomité de gewijzigde beraadslaging ter advies voor aan de Gegevensbeschermingsautoriteit. Voor zover die niet binnen de vijfenveertig dagen bijkomende opmerkingen formuleert, wordt de gewijzigde beraadslaging geacht definitief te zijn.

Art. 47 *Gewijzigd bij de wet van 26 februari 2003, art. 14 en opgeheven bij de wet van 5 september 2018, art. 40 (3).*

Art. 48 *Gewijzigd bij de wet van 26 februari 2003, art. 14 en opgeheven bij de wet van 5 september 2018, art. 40 (3).*

Art. 49 *Gewijzigd bij de wet van 26 februari 2003, art. 14 en opgeheven bij de wet van 5 september 2018, art. 40 (3).*

Art. 50 *Gewijzigd bij de wet van 26 februari 2003, art. 14 en opgeheven bij de wet van 5 september 2018, art. 40 (3).*

Art. 51 *Gewijzigd bij de wet van 26 februari 2003, art. 15 en opgeheven bij de wet van 5 september 2018, art. 40 (3).*

Art. 52 *Gewijzigd bij de wet van 26 februari 2003, art. 14 en opgeheven bij de wet van 5 september 2018, art. 40 (3).*

HOOFDSTUK VII. Toezicht en strafbepalingen

Afdeling 1. De sociale inspecteurs, hun rechten en plichten

Art. 53 *Vervangen bij de wet van 6 juni 2010, art. 75 (12).*

De inbreuken op de bepalingen van deze wet en van de uitvoeringsbesluiten ervan worden opgespoord, vastgesteld en bestraft overeenkomstig het Sociaal Strafwetboek.

De sociaal inspecteurs beschikken over de in de artikelen 23 tot 39 van het Sociaal Strafwetboek bedoelde bevoegdheden wanneer zij, ambtshalve of op verzoek, optreden in het kader van hun opdracht tot informatie, bemiddeling en toezicht inzake de naleving van de bepalingen van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Art. 54 *Gewijzigd bij de wetten van 6 augustus 1990, art. 3, 6 augustus 1993, art. 26, 12 augustus 2000, art. 99, de programmawet van 2 augustus 2002, art. 43 en opgeheven bij de wet van 6 juni 2010, art. 109, 38 (12)*.

Art. 55 *Gewijzigd bij de wet van 12 augustus 2000, art. 100 en opgeheven bij de wet van 6 juni 2010, art. 109, 38 (12)*.

Art. 56 *Gewijzigd bij de wet van 26 februari 2003, art. 14 en opgeheven bij de wet van 6 juni 2010, art. 109, 38 (12)*.

Art. 57 *Opgeheven bij de wet van 6 juni 2010, art. 109, 38 (12)*.

Art. 58 *Opgeheven bij de wet van 6 juni 2010, art. 109, 38°(12)*.

Art. 59 *Opgeheven bij de wet van 6 juni 2010, art. 109, 38°(12)*.

Afdeling 2. Inbreuken, strafbepalingen en bijzondere regels terzake

Art. 60 *Gewijzigd bij de wet van 29 april 1996, art. 69 en opgeheven bij de wet van 12 augustus 2000, art. 101.*

Art. 61 *Gewijzigd bij de wet van 26 juni 2000, art. 2, de programmawet van 24 december 2002, art. 203, de wet van 26 februari 2003, art. 14 en opgeheven bij de wet van 6 juni 2010, art. 109, 38° (12)*.

Art. 62 *Gewijzigd bij de wetten van 6 augustus 1993, art. 27, 29 april 1996, art. 70, 26 juni 2000, art. 2 en 12 augustus 2000, art. 102 en opgeheven bij de wet van 6 juni 2010, art. 109, 38° (12)*.

Art. 63 *Gewijzigd bij de wetten van 6 augustus 1990, art. 4, 26 juni 2000, art. 2 en 26 februari 2003, art. 14 en opgeheven bij de wet van 6 juni 2010, art. 109, 38° (12)*.

Art. 64 *Opgeheven bij de wet van 6 juni 2010, art. 109, 38° (12)*.

Art. 65 *Opgeheven bij de wet van 6 juni 2010, art. 109, 38° (12)*.

Art. 66 *Opgeheven bij de wet van 12 augustus 2000, art. 103.*

Art. 67 *Gewijzigd bij de wet van 12 augustus 2000, art. 104 en opgeheven bij de wet van 6 juni 2010, art. 109, 38° (12)*.

Art. 68 *Opgeheven bij de wet van 6 juni 2010, art. 109, 38° (12)*.

Art. 69 *Opgeheven bij de wet van 6 juni 2010, art. 109, 38° (12)*.

Art. 70 *Opgeheven bij de wet van 6 juni 2010, art. 109, 38° (12)*.

Art. 71 *Opgeheven bij de wet van 6 juni 2010, art. 109, 38° (12)*.

HOOFDSTUK VIII. Wijzigende bepalingen

Art. 72 Wijzigt de wet van 16 maart 1954, art. 1.

Art. 73 Wijzigt de wet van 25 april 1963, art. 1.

Art. 74 Wijzigt de wet van 25 april 1963, art. 4bis.

Art. 75 Wijzigt de wet van 25 april 1963, art. 8bis.

Art. 76 Wijzigt de wet van 17 juli 1963, art. 1.

Art. 77 Wijzigt de wet van 17 juli 1963, art. 2.

Art. 78 Wijzigt het gerechtelijk Wetboek van 10-10-1967, artikelen 580 et 587.

Art. 79 Wijzigt de wet van 29 juni 1981, art. 39ter.

Art. 80 Wijzigt de wet van 8 augustus 1983, artikelen 5, 6, 8.

Art. 81 De Koning kan de bestaande wetsbepalingen wijzigen ten einde de tekst ervan in overeenstemming te brengen met de bepalingen van deze wet.

HOOFDSTUK IX. Opheffings-, overgangs- en slotbepalingen

Afdeling I. Opheffingsbepalingen

Art. 82 Heft artikel 18 van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers op.

Art. 83 Heft artikel 6 van het koninklijk besluit nr. 141 van 30 december 1982 tot oprichting van een databank betreffende de personeelsleden van de overheidssector op.

Art. 84 Heft artikel 12 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen op.

Afdeling 2. Overgangsbepalingen

Art. 85 *Gewijzigd bij de wet van 26 juni 1992, art. 50 (13).*

Gedurende een periode van een jaar, ingaande op de datum van de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van de personeelsformatie van de Kruispuntbank, kunnen de Koning in de betrekkingen van niveau 1 en de Minister die de sociale voorzorg onder zijn bevoegdheid heeft, in de betrekkingen van de andere niveaus, eerste benoemingen doen door een beroep te doen op vastbenoemde statutaire personeelsleden van de openbare diensten.

Voor deze benoemingen gelden geen voorrangsregelingen. Ze geschieden via een oproep tot de kandidaten door middel van een bericht in het Belgisch Staatsblad

waarin meer bepaald de vacante betrekkingen, de toelatingsvoorwaarden alsook de termijn en de modaliteiten voor het indienen van de kandidaturen worden vermeld.

Om in de Kruispuntbank benoemd te kunnen worden in een graad die hoger is dan de graad die ze bezitten in hun eigen administratie, of om er benoemd te kunnen worden in een niveau dat hoger is dan het niveau waartoe ze behoren in hun eigen administratie, moeten de kandidaten voldoen aan alle voorwaarden, inzonderheid inzake anciënniteit en diploma, die hun toegang zouden kunnen verlenen tot zulke graad of zulk niveau in de instelling die ze wensen te verlaten.

Art. 86 De Koning kan eveneens, bij een in Ministerraad overlegd besluit, voorschrijven dat een gedeelte der vacante betrekkingen bij de Kruispuntbank voorbehouden zal worden, volgens de voorwaarden die Hij bepaalt en waartoe een examen behoort, aan het personeel, reeds in functie op 16 juni 1989, tewerkgesteld door de vereniging, opgericht door de instellingen bedoeld in artikel 39ter van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers, tot uitvoering van hun mechanografische en informatica-werkzaamheden.

Art. 87 *Gewijzigd bij de wet van 29 april 1996, art. 71 (14).*

In afwijking van het administratief en geldelijk statuut van de instellingen van openbaar nut, kan de Kruispuntbank informaticapersoneel in betrekkingen van niveau 1 of 2+ onder arbeidsovereenkomst van bepaalde of onbepaalde duur in dienst nemen ten belope van het aantal in haar organieke personeelsformatie vacante betrekkingen die niet volgens de artikelen 85 of 86 of volgens de gewone procedures konden worden begeven.

Art. 88 De openbare instellingen van sociale zekerheid kunnen, op verzoek van de Kruispuntbank, tijdelijk en kosteloos personeel ter hare beschikking stellen.

De Koning maakt een einde aan deze mogelijkheid nadat Hij heeft vastgesteld dat de Kruispuntbank operationeel is geworden.

Art. 89 *Gewijzigd bij de wet van 29 april 1996, art. 72 (14).*

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de voorwaarden bepalen waaronder het overeenkomstig artikel 87 onder arbeidsovereenkomst aangeworven informaticapersoneel kan vragen om in het statutair personeel van de Kruispuntbank te worden opgenomen.

De Koning kan het behoud van de verworven anciënniteit en wedde, ten persoonlijke titel, waarborgen aan al degenen die statutaire beambten wensen te worden en alle andere maatregelen treffen ter vrijwaring van hun belangen.

Art. 90 *Opgeheven bij de wet van 29 april 1996, art. 73 (14).*

Art. 91 Vanaf de datum en overeenkomstig de modaliteiten bepaald door de Koning, neemt de Kruispuntbank de rechten en plichten over die voortvloeien uit de maatregelen getroffen vóór de in artikel 94 bedoelde inwerkingtreding, ter voorbereiding en verwezenlijking van haar ontwikkeling en installatie.

Afdeling 3. Slotbepalingen

Art. 92 *Opgeheven bij de wet van 8 december 1992, art. 49, 3° (15).*

Art. 92bis *Opgeheven bij de wet van 8 december 1992, art. 49, 4° (15).*

Art. 93 De Koning kan, ter gelegenheid van een eventuele codificatie van het geheel of een deel van de sociale zekerheid, bij in Ministerraad overlegd besluit, de bepalingen van deze wet integreren in de codificatie, door de terminologie van deze wet in overeenstemming te brengen met de terminologie van de codificatie, maar zonder de inhoud van deze wet te wijzigen of aan de daarin vervatte beginselen te raken.

Het ontwerp van koninklijk besluit bedoeld in het eerste lid zal voor advies worden voorgelegd aan de Nationale Arbeidsraad of, in voorkomend geval, aan de Hoge Raad voor de Middenstand; het zal het voorwerp uitmaken van een wetsontwerp tot bekrachtiging voor te leggen aan de wetgevende Kamers, na advies van de Raad van State.

De codificatie heeft uitwerking nadat zij bij wet is bekrachtigd, met ingang van de dag welke in die wet wordt bepaald.

Art. 94 De bepalingen van deze wet treden in werking voor het geheel of een deel van de sociale zekerheid, op de door de Koning bepaalde datum, bij een in Ministerraad overlegd besluit, na advies van de Nationale Arbeidsraad of, in voorkomend geval, van de Hoge Raad voor de Middenstand, zonder dat deze inwerkingtreding mag plaatsvinden vóór de eerste dag van de derde maand volgend op de bekendmaking van deze wet in het Belgisch Staatsblad.

---

1 Met uitwerking vanaf 1 april 2013.
2 Met ingang van 1 april 2016 zijn de bevoegdheden van de Pensioendienst voor de overheidssector (PDOS) geïntegreerd in de bevoegdheden van de Federale Pensioendienst (FPD) (zie art. 3 en 10 van de wet van 18 maart 2016).
3 Inwerkingtreding: 10-09-2018.
4 Gewijzigd met uitwerking op 1 januari 1997.
5 Inwerkingtreding: 08-04-2013.
6 Inwerkingtreding: 14-06-2014.
7 Inwerkingtreding: 24-03-2007.
8 Koninklijk besluit van 4 februari 1997 tot organisatie van de mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard tussen instellingen van sociale zekerheid (B.S. 3 april 1997).
9 Inwerkingtreding: 19-05-2003.
10 Het koninklijk besluit van 16 oktober 1998 treedt in werking op 1 oktober 1998 en houdt op van kracht te zijn op 30 juni 1999. De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit de toepassing van dit besluit verlengen voor opeenvolgende periodes van één jaar. (K.B. 16 oktober 1998, art. 2 - B.S. 7 november).
11 Koninklijk besluit van 12 augustus 1993 houdende de organisatie van de informatieveiligheid bij de instellingen van sociale zekerheid (B.S. 21 augustus 1993).
12 Inwerkingtreding: 01-07-2011.
13 Inwerkingtreding: 10-07-1992.
14 Inwerkingtreding: 10-05-1996.
15 Inwerkingtreding: 01-04-1993.

Wet van 20 juli 1990
(Staatsblad 15 augustus)

tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn.

Gewijzigd bij: *de wet van 29 december 1990 (Staatsbl. 9 januari 1991), K.B.'s van 18 oktober 2004 (Staatsbl. 20 oktober), 11 december 2013 (Staatsbl. 16 december), de wetten van 18 maart 2016 (Staatsbl. 30 maart) en 15 juni 2020 (Staatsbl. 19 juni, 2de ed.)*

TITEL I. Flexibele pensioenleeftijd

HOOFDSTUK I. Toepassingsgebied

Art. 1 § 1. De bepalingen van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, hierna koninklijk besluit nr. 50 genoemd, blijven van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 1991 ingaan, onverminderd de mogelijke toepassing van afwijkende bepalingen in deze wet.

§ 2. Blijven eveneens van toepassing op de in § 1 bedoelde pensioenen:

1° artikel 21 van de wet van 13 juni 1966 betreffende de rust- en overlevingspensioenen voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden;

2° de wet van 11 juli 1973 tot verbetering van de toestand van de bezoldigde ouder die tijdelijk ophoudt onderworpen te zijn aan de maatschappelijke zekerheid in sommige regelingen van de maatschappelijke zekerheid;

3° de artikelen 152 en 153 van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980;

4° de artikelen 33 en 34 van de herstelwet van 10 februari 1981 inzake de pensioenen van de sociale sector.

HOOFDSTUK II. Het rustpensioen

Afdeling 1. De pensioenleeftijd

Art. 2 § 1. Het rustpensioen gaat in op de eerste dag van de maand volgend op deze tijdens welke de belanghebbende het aanvraagt en ten vroegste de eerste dag van de maand die volgt op de maand waarin hij de leeftijd van 60 jaar bereikt.

§ 2. In afwijking van § 1 gaat het rustpensioen evenwel ten vroegste in de eerste dag van de maand volgend op deze waarin:

1° de mannelijke gerechtigde op een conventioneel brugpensioen de leeftijd van 65 jaar bereikt. De Koning stelt bij een in Ministerraad overlegd besluit de voorwaarden vast waaronder gelijkaardige voordelen die door een werkgever in uitvoering van een individueel akkoord tussen de werkgever en de werknemer, onder welke vorm of benaming ook, worden toegekend, met het hoger vernoemd conventioneel brugpensioen worden gelijkgesteld;

© FPD – augustus 2023

2° de belanghebbende de leeftijd van 55 jaar bereikt wanneer het een rustpensioen om reden van een tewerkstelling als ondergrondse mijnwerker betreft;

3° de belanghebbende doet blijken van een gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling als mijnwerker in de ondergrond van de mijnen of de steengroeven met ondergrondse winning gedurende vijfentwintig jaren.

§ 3. De Koning bepaalt in welke gevallen de rechten op het krachtens dit artikel toegekende rustpensioen ambtshalve worden onderzocht. (1)

Afdeling 2. De pensioenberekening

Art. 3 *Gewijzigd bij de wet van 29 december 1990, art. 181 (2), de K.B.'s van 18 oktober 2004, art. 25 (3) 11 december 2013, art. 40 (4) en de wet van 15 juni 2020, art. 2 (5)*

§ 1. Het recht op het rustpensioen wordt per kalenderjaar verkregen naar rata van een breuk van de werkelijke, fictieve en forfaitaire brutolonen bedoeld bij de artikelen 7, 8 en 9bis van het koninklijk besluit nr. 50 en in aanmerking genomen ten belope van:

a) 75 t.h. voor de werknemers van wie de echtgenoot:

- elke beroepsarbeid, behalve die door de Koning toegestaan, heeft gestaakt;
- geen van de vergoedingen of uitkeringen bedoeld in artikel 25 van het koninklijk besluit nr. 50 geniet;
- geen rust- en overlevingspensioen en geen als dusdanig geldende uitkeringen geniet, toegekend krachtens deze wet, krachtens het koninklijk besluit nr. 50, krachtens een Belgische regeling voor arbeiders, bedienden, mijnwerkers, zeevarenden of zelfstandigen, krachtens een Belgische regeling toepasselijk op het personeel van de overheidsdiensten of van N.M.B.S. Holding of HR Rail, krachtens iedere andere Belgische regeling, krachtens een regeling van een vreemd land of krachtens een regeling toepasselijk op het personeel van een volkenrechtelijke instelling;

b) 60 t.h. voor de andere werknemers.

De breuk die met elk kalenderjaar overeenstemt heeft als teller de eenheid en als noemer het getal 45 of 40 naargelang het een man of een vrouw betreft.

Wanneer het aantal kalenderjaren die de loopbaan bevat, hoger is dan het aantal uitgedrukt door de noemer van de breuk, worden de kalenderjaren die recht geven op het voordeligste pensioen in aanmerking genomen tot beloop van dat laatste aantal.

§ 2. In afwijking van § 1, tweede lid, kan de werknemer die ten minste twintig jaar gewoonlijk en hoofdzakelijk als mijnwerker tewerkgesteld is geweest een rustpensioen verkrijgen dat verworven is naar rata van een dertigste per kalenderjaar tewerkstelling als mijnwerker.

§ 3. In afwijking van § 1, tweede lid, kan de werknemer een rustpensioen bekomen dat verworven is naar rata van een veertigste per kalenderjaar tewerkstelling als zeevarende.

§ 4. De werknemer beoogd bij § 2 kan eveneens de toepassing van § 3 bekomen, ten belope van het aantal voordeligste kalenderjaren, dat gelijk is aan het verschil

tussen het getal 40 en het resultaat dat bekomen wordt door het aantal jaren tewerkstelling als mijnwerker te vermenigvuldigen met 1,333. Indien dit resultaat een gedeelte van een eenheid bevat, wordt het op de naastlagere eenheid afgerond.

De werknemers beoogd bij de §§ 2 en 3, kunnen voor de jaren tewerkstelling die niet in aanmerking werden genomen overeenkomstig die paragrafen eveneens de toepassing bekomen van § 1, ten belope van het aantal voordeligste kalenderjaren, dat gelijk is aan het verschil tussen het getal 45 en het resultaat dat bekomen wordt door het aantal jaren tewerkstelling beoogd bij de §§ 2 en 3 te vermenigvuldigen met 1,5 of 1,125 naargelang het een tewerkstelling respectievelijk hetzij als mijnwerker, hetzij als zeevarende betreft. Indien dit resultaat een gedeelte van een eenheid bevat, wordt het op de naastlagere eenheid afgerond.

De in vorig lid genoemde getallen 45, 1,5 en 1,125 worden vervangen door respectievelijk 40, 1,333 en 1 wanneer het een vrouw betreft.

§ 5. In afwijking van de §§ 1, 2 en 3 kan de werknemer die ten minste 168 maanden dienst ter zee onder Belgische vlag bewijst een rustpensioen bekomen dat verworven is naar rata van een breuk, gelijk aan 1/14^{e} per jaar, van de als zeevarende verdiende lonen welke betrekking hebben op de veertien voordeligste jaren, en in aanmerking worden genomen tot beloop van 75 of 60 t.h. naargelang van het onderscheid waarin voorzien bij § 1.

Het bedrag van dit rustpensioen wordt verminderd met 1/45^{e} per kalenderjaar waarvoor hij een pensioen in een andere regeling bekomt, of indien dit voor hem voordeliger is, met het bedrag van laatstgenoemd pensioen. Deze vermindering wordt evenwel niet toegepast wanneer het pensioen krachtens de andere regeling werd toegekend voor een bijkomende arbeid, zoals bepaald door de Koning.

De duur van de dienst ter zee wordt bepaald door de inschrijvingen op de monsterrol.

In geval van toepassing van deze paragraaf kan de betrokkene geen aanspraak maken op een pensioen overeenkomstig de §§ 1, 2, 3 en 4 van dit artikel.

§ 6. Het bedrag van het rustpensioen van de werknemer die geen dertig, doch ten minste vijfentwintig kalenderjaren gewoonlijk en hoofdzakelijk als mijnwerker in de ondergrond van de mijnen of van steengroeven met ondergrondse winning tewerkgesteld is geweest, wordt met een supplement verhoogd.

Het bedrag van het referentieloon voor de berekening van het supplement bedoeld in het eerste lid is gelijk aan 75 t.h. of 60 t.h., naargelang het gaat om een werknemer bedoeld in artikel 3, § 1, eerste lid, a) of b) van deze wet (of in artikel 5, § 1, eerste lid, a) of b), van het koninklijk besluit van 23 december 1996), van de geïndexeerde werkelijke, forfaitaire en fictieve lonen van de werknemers bedoeld in het eerste lid met betrekking tot het voorlaatste volledig gewerkte jaar in de ondergrond van de mijnen of van steengroeven met ondergrondse winning.

Dat supplement is gelijk aan het verschil tussen het bedrag van het rustpensioen dat hij zou bekomen hebben indien hij daadwerkelijk gedurende dertig kalenderjaren gewoonlijk en hoofdzakelijk in de ondergrond van voormelde ondernemingen zou hebben gewerkt en het globale bedrag van de rustpensioenen of als zodanig geldende uitkeringen waarop hij krachtens een of meer van de in § 1, eerste lid, a), bedoelde regelingen aanspraak kan maken.

De Koning bepaalt de berekeningswijze van het referentiepensioen.

§ 7. De werknemer van Belgische nationaliteit:

a) die gewoonlijk tewerkgesteld werd in de hoedanigheid van arbeider, bediende of mijnwerker in een aan België grenzend land, op voorwaarde dat hij zijn hoofdverblijfplaats in België heeft behouden en er in principe iedere dag is teruggekeerd,

b) of die in het buitenland tewerkgesteld werd in de hoedanigheid van arbeider of bediende, voor periodes van minder dan één jaar elk, voor rekening van een werkgever van dat land, om er seizoenarbeid of daarmee gelijkgestelde loonarbeid te verrichten, op voorwaarde dat hij zijn hoofdverblijfplaats in België heeft behouden en zijn familie er bleef wonen, kan een rustpensioen bekomen gelijk aan het verschil tussen het bedrag van het rustpensioen dat hij zou bekomen hebben indien deze activiteit in de hoedanigheid van werknemer in België was uitgeoefend en het bedrag van het pensioen dat voor dezelfde activiteit bekomen wordt in toepassing van de wetgeving van het land van tewerkstelling. (1)

§ 8. In afwijking van § 1, eerste lid, a), vormt het genot, in hoofde van een van de echtgenoten, van één of meer rust- of overlevingspensioenen of als zodanig geldende uitkeringen, toegekend krachtens één of meer Belgische regelingen, andere dan die voor arbeiders; bedienden, mijnwerkers, zeevarenden en werknemers krachtens een regeling van een vreemd land of krachtens een regeling toepasselijk op het personeel van een volkenrechtelijke instelling geen beletsel voor de toekenning aan de andere echtgenoot van een rustpensioen berekend met toepassing van § 1, eerste lid, a), van dit artikel, voor zover het globale bedrag van bovenbedoelde pensioenen en van de als zodanig geldende uitkeringen van de eerstgenoemde echtgenoot kleiner is dan het verschil tussen de bedragen van het rustpensioen van de andere echtgenoot, respectievelijk berekend met toepassing van § 1, eerste lid, a), en van § 1, eerste lid, b), van dit artikel.

Evenwel wordt in dat geval het totale bedrag van bovenbedoelde pensioenen en van de als zodanig geldende uitkeringen, van eerstgenoemde echtgenoot in mindering gebracht op het bedrag van het rustpensioen van de andere echtgenoot.

§ 9. Het pensioen waarvan het bedrag kleiner is dan 500 frank per jaar, wordt niet toegekend. Dit bedrag is gekoppeld aan het indexcijfer 114,20 en verandert overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

HOOFDSTUK III. Het overlevingspensioen

Art. 4 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 115 (6).*

§ 1. Indien de echtgenoot vóór de ingangsdatum van zijn rustpensioen is overleden, is het overlevingspensioen gelijk aan 80 t.h. van het bedrag van het rustpensioen berekend overeenkomstig artikel 3, § 1, eerste lid, a), van deze wet dat aan de echtgenoot overeenkomstig deze wet zou zijn toegekend.

Evenwel wordt voor ieder jaar gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling vóór 1955, dat in aanmerking kan worden genomen voor de berekening van het rustpensioen, rekening gehouden met een forfaitair loon van 85 500 frank.

De breuk die met elk kalenderjaar overeenstemt, heeft als teller de eenheid en als noemer het aantal kalenderjaren, begrepen in de periode ingaande op 1 januari van het jaar van de twintigste verjaardag en eindigend op 31 december van het jaar dat voorafgaat aan dat van het overlijden, zonder dat de noemer van die breuk evenwel hoger mag zijn dan 45 of 40 naargelang het een man of een vrouw betreft.

Wanneer het aantal kalenderjaren die de loopbaan bevat groter is dan het aantal uitgedrukt door de noemer van de breuk, worden de kalenderjaren die recht geven op het voordeligste pensioen in aanmerking genomen tot beloop van dat laatste aantal.

Wanneer het rustpensioen overeenkomstig artikel 3, § 2, wordt berekend op grond van de loopbaan van een in artikel 3, § 6, beoogde werknemer wordt het overlevingspensioen met een supplement verhoogd. Dat supplement is gelijk aan het verschil tussen het bedrag van het overlevingspensioen dat zou toegekend geweest zijn indien de werknemer daadwerkelijk gedurende dertig kalenderjaren gewoonlijk en hoofdzakelijk in de ondergrond van de mijnen of van steengroeven met ondergrondse winning zou hebben gewerkt en het globale bedrag van de overlevingspensioenen of als zodanig geldende uitkeringen waarop de langstlevende echtgenoot krachtens één of meer van de in artikel 3, § 1, eerste lid, a), bedoelde regelingen aanspraak kan maken.

Voor de berekening van het rustpensioen overeenkomstig artikel 3, §§ 2 en 3, wordt rekening gehouden met de breuk zoals bepaald in het derde lid indien dit voor de langstlevende echtgenoot voordeliger is.

Het totaal van de breuken bedoeld in artikel 3, §§ 1, 2 en 3 wordt tot de eenheid beperkt.

Indien de echtgenoot vóór 1 januari van het jaar van zijn eenentwintigste verjaardag overleden is, is het bedrag van het rustpensioen dat tot basis dient voor de berekening van het overlevingspensioen gelijk aan:

a) 64 125 frank indien de langstlevende echtgenoot bewijst dat de overleden echtgenoot gewoonlijk en hoofdzakelijk tewerkgesteld is geweest in de zin van het koninklijk besluit nr. 50 gedurende één kalenderjaar vóór 1955 of bewijst dat de overleden echtgenoot op het ogenblik van het overlijden in de zin van dat besluit was tewerkgesteld;

b) 75 % van het bedrag van de lonen van de overleden echtgenoot bedoeld bij artikel 7 van het koninklijk besluit nr. 50 en die betrekking hebben op het voordeligste van de kalenderjaren die aan dat van het overlijden voorafgaan, indien de wijze van berekening bedoeld bij a) niet kan worden toegepast of minder voordelig is.

De bepalingen van het vorig lid zijn niet van toepassing wanneer de langstlevende echtgenoot een ander overlevingspensioen of een als zodanig geldende uitkering geniet.

Het krachtens deze paragraaf toegekend overlevingspensioen wordt beperkt tot het produkt van de vermenigvuldiging van de breuk die gediend heeft voor de berekening van het overlevingspensioen, met het bedrag van het rustpensioen berekend tegen

het bedrag bepaald bij artikel 3, § 1, eerste lid, a), dat de echtgenoot zou verkregen hebben indien hij op de dag van zijn overlijden de leeftijd van 65 jaar had bereikt en het bewijs had geleverd van een gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling als werknemer gedurende 45 of 40 jaar naargelang het een man of een vrouw betreft.

Dit referentiepensioen wordt per kalenderjaar, berekend naar rata van 1/45e of 1/40e naargelang de overleden echtgenoot een man of een vrouw is:

a) van de werkelijke, fictieve en forfaitaire lonen die in aanmerking werden genomen voor de berekening van het overlevingspensioen, voor zover zij betrekking hebben op jaren van gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling;

b) van het forfaitaire loon bedoeld bij artikel 9bis van het koninklijk besluit nr. 50 voor een aantal jaren gelijk aan het verschil tussen 45 of 40 naargelang de overleden echtgenoot een man of een vrouw is, en het aantal jaren bedoeld onder a).

De artikelen 152 van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980 en 33 van de herstelwet van 10 februari 1981 inzake de pensioenen van de sociale sector zijn niet van toepassing op dit referentiepensioen.

§ 2. Indien de echtgenoot na de ingangsdatum van zijn rustpensioen is overleden, is onder voorbehoud van het bepaalde in § 3, het overlevingspensioen gelijk aan 80 t.h. van het bedrag van het rustpensioen dat hem overeenkomstig deze wet of krachtens het koninklijk besluit nr. 50 was toegekend, berekend tegen het bedrag bepaald bij artikel 3, § 1, eerste lid, a), en zonder dat eventueel de vermindering wegens vervroeging wordt toegepast. Voor ieder jaar gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling vóór 1955, wordt evenwel rekening gehouden met een forfaitair loon dat eenvormig op 85 500 frank wordt vastgesteld. Dit loon wordt geherwaardeerd overeenkomstig de bepalingen van artikel 29bis, § 3, eerste lid, 3°, van het koninklijk besluit nr. 50.

§ 3. Indien de echtgenoot na de ingangsdatum van zijn rustpensioen is overleden en dit voor de eerste maal is ingegaan vóór 1 januari 1968, is het overlevingspensioen gelijk aan 80 t.h. van het bedrag van het aan de echtgenoot toegekend rustpensioen als arbeider, bediende en zeevarende, berekend zoals voor de werknemers bedoeld bij artikel 3, § 1, eerste lid, a), van deze wet en zonder dat eventueel de vermindering wegens vervroeging wordt toegepast.

Het overlevingspensioen berekend op basis van een rustpensioen voor een tewerkstelling als mijnwerker is evenwel gelijk aan een breuk van 52 200 frank, welke overeenstemt met de breuk van het rustpensioen als mijnwerker dat aan de overleden echtgenoot werd toegekend. Het bedrag van dit overlevingspensioen wordt geherwaardeerd overeenkomstig de bepalingen van artikel 29bis, § 3, eerste lid, 3°, van het koninklijk besluit nr. 50.

Elke betaling van het overlevingspensioen toegekend bij toepassing van deze paragraaf wordt geacht het voorschot te omvatten van de termijnen van elke overlevingsrente gevestigd ingevolge een verplichte verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood. Nochtans wordt het overlevingspensioen geacht, tot beloop van een jaarbedrag van 300 frank, de overlevingsrente te omvatten, gevestigd bij toepassing van de samengeordende wetten betreffende de verplichte verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood, en, tot beloop van een door de Koning te bepalen jaarbedrag, de overlevingsrente gevestigd met toepassing van de wet van 18 juni 1930 tot herziening van de wet van 10 maart

1925 op de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood der bedienden.

de Rijksdienst voor Pensioenen treedt in de plaats van de gerechtigde op de bij vorig lid genoemde renten, ten opzichte van de instelling waarbij deze renten zijn gevestigd.

§ 4. Voor de toepassing van de §§ 2 en 3 van dit artikel is het bedrag van het rustpensioen dat tot basis dient voor de berekening van het overlevingspensioen gelijk aan het bedrag van het rustpensioen dat de echtgenoot zou hebben bekomen indien hij zijn pensioen zou hebben genoten tot op de ingangsdatum van het overlevingspensioen. De langstlevende echtgenoot kan de rechten uitoefenen die de overleden echtgenoot zou hebben kunnen doen gelden.

§ 5. Voor de berekening van het overlevingspensioen dat aan de langstlevende echtgenoot van een afgevaardigde-werkman bij het toezicht in de steenkolenmijnen kan worden verleend, wordt geen rekening gehouden met de perioden van tewerkstelling in deze hoedanigheid van de overleden echtgenoot, die in aanmerking worden genomen voor het verlenen van een overlevingspensioen ten laste van de Staat.

§ 6. In afwijking van de voorafgaande paragrafen en voor de bij artikel 3, § 7, van deze wet bedoelde activiteit, kan de langstlevende echtgenoot van de werknemer een overlevingspensioen verkrijgen dat gelijk is aan het verschil tussen het bedrag van het overlevingspensioen dat hij zou verkrijgen indien deze activiteit in België was uitgeoefend en het pensioen dat voor dezelfde activiteit verkregen wordt met toepassing van de wetgeving van het land van tewerkstelling.

Art. 5 Indien het overlevingspensioen wordt toegekend bij toepassing van artikel 4, § 1, van deze wet en het daadwerkelijk en voor de eerste maal op 1 januari 1991 ingaat, wordt, bij de berekening ervan, toepassing gemaakt van de artikelen 7bis en 9bis van het koninklijk besluit nr. 50.

Art. 6 De aanvraag om een overlevingspensioen geldt in voorkomend geval als aanvraag om rustpensioen indien de langstlevende echtgenoot de leeftijd bedoeld bij artikel 2 van deze wet heeft bereikt of deze bereikt binnen de twaalf maanden na de datum waarop bedoelde aanvraag om overlevingspensioen werd ingediend.

De aanvraag om rustpensioenen ingediend door de langstlevende echtgenoot geldt, in voorkomend geval, eveneens als een aanvraag om overlevingspensioen.

TITEL II. Aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn

Art. 7 De bedragen van de rust- en overlevingspensioenen ten laste van de pensioenregeling voor werknemers worden vanaf 1 oktober 1990 vermenigvuldigd met een coëfficiënt gelijk aan:

- 1,03 wanneer het rustpensioen en/of het overlevingspensioen respectievelijk daadwerkelijk en voor de eerste maal vóór 1 januari 1973 zijn ingegaan;

- 1,02 wanneer het rustpensioen en/of het overlevingspensioen respectievelijk daadwerkelijk en voor de eerste maal na 31 december 1972, doch vóór 1 januari 1983 zijn ingegaan;

- 1,01 wanneer het rustpensioen en/of het overlevingspensioen respectievelijk daadwerkelijk en voor de eerste maal na 31 december 1982, doch vóór 1 januari 1988 zijn ingegaan.

TITEL III. Bijzondere bepalingen

Art. 8 Wijzigt art. 1 van K.B. nr. 50 van 24 oktober 1967.

Art. 9 Wijzigt art. 16 van K.B. nr. 50 van 24 oktober 1967.

Art. 10 Wijzigt art. 29BIS van K.B. nr. 50 van 24 oktober 1967.

Art. 11 Wijzigt art. 36 van K.B. nr. 50 van 24 oktober 1967.

Art. 12 Wijzigt art. 37 van K.B. nr. 50 van 24 oktober 1967.

Art. 13 Wijzigt art. 53, 54 en 59 van K.B. nr. 50 van 24 oktober 1967.

Art. 14 Wijzigt art. 55 en 57 van K.B. nr. 50 van 24 oktober 1967.

Art. 15 Wijzigt art. 83 van de wet van 3 juli 1978.

TITEL IV. Opheffings- en slotbepalingen

Art. 16 Worden opgeheven vanaf 1 januari 1991 maar blijven van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal vóór 1 januari 1991 ingaan:

1° in het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers:

a) heft art. 4 van K.B. nr. 50 van 24 oktober 1967 op.

b) heft art. 4bis van K.B. nr. 50 van 24 oktober 1967 op.

c) heft art. 5 van K.B. nr. 50 van 24 oktober 1967 op.

d) heft art. 5bis van K.B. nr. 50 van 24 oktober 1967 op.

e) heft art. 6 van K.B. nr. 50 van 24 oktober 1967 op.

f) heft art. 7ter van K.B. nr. 50 van 24 oktober 1967 op.

g) heft art. 10 van K.B. nr. 50 van 24 oktober 1967 op.

h) heft art. 11 van K.B. nr. 50 van 24 oktober 1967 op.

i) heft art. 11bis van K.B. nr. 50 van 24 oktober 1967 op.

j) heft art. 11ter van K.B. nr. 50 van 24 oktober 1967 op.

k) heft art. 12 van K.B. nr. 50 van 24 oktober 1967 op.

l) heft art. 13 van K.B. nr. 50 van 24 oktober 1967 op.

m) heft art. 18 van K.B. nr. 50 van 24 oktober 1967 op.

n) heft art. 18bis van K.B. nr. 50 van 24 oktober 1967 op.

o) heft art. 32, tweede en derde lid van K.B. nr. 50 van 24 oktober 1967 op.

2° het koninklijk besluit van 15 september 1972 tot uitvoering inzake het pensioen der werknemers, van artikel 19 van de wet van 12 juli 1972 houdende wijziging van sommige bepalingen inzake het sociaal statuut der zelfstandigen.

Art. 17 De Koning kan de bestaande wetsbepalingen wijzigen om de tekst ervan in overeenstemming te brengen met de bepalingen van deze wet.

Art. 18 Deze wet treedt in werking op 1 januari 1991, met uitzondering van artikel 7 dat op 1 oktober 1990 in werking treedt en van artikel 10 dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 1987.
De bepalingen van artikel 15 van deze wet zijn alleen van toepassing op de opzeggingen die vanaf 1 januari 1991 worden ter kennis gebracht.

---

1 Voor de toepassing van de artikelen 2, §§ 1, 2, 3 en 3, §§ 1, 2, 3, 5, 6, 7, wordt onder het woord "rustpensioen" verstaan het vervangingsinkomen dat toegekend wordt aan de gerechtigde die wordt geacht door ouderdom arbeidsongeschikt te zijn geworden, welke toestand voor de mannelijke gerechtigden wordt geacht te ontstaan op de leeftijd van 65 jaar en voor de vrouwelijke gerechtigden op de leeftijd van 60 jaar (zie wet van 19 juni 1996, art. 2).
2 Inwerkingtreding: 19-01-1991.
3 Inwerkingtreding: 01-01-2005.
4 Inwerkingtreding: 01-01-2014.
5 Inwerkingtreding: 01-01-2011.
6 Inwerkingtreding: 01-04-2016.

Wet van 21 mei 1991
(Staatsblad 20 juni)

tot vaststelling van een zeker verband tussen Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal publiek recht.

Gewijzigd bij: *de wetten van 17 februari 1997 (Staatsbl. 28 februari), 25 januari 1999 (Staatsbl. 6 februari), 10 februari 2003 (Staatsbl. 27 maart) en 20 juli 2006 (Staatsbl. 28 juli).*

HOOFDSTUK I. Toepassingsgebied en definities

Art. 1 *Gewijzigd bij de wet van 17 februari 1997, art. 2 (1).*

Deze wet is van toepassing:

1° op de rust- en overlevingspensioenen ten laste van de Openbare Schatkist of van één van de besturen of instellingen waarop de wet van 14 april 1965 tot vaststelling van een zeker verband tussen de onderscheiden pensioenregelingen van de openbare sector toepasselijk is;

2° op de rust- en overlevingspensioenen ten laste van de pensioenregeling voor werknemers ingesteld bij het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967;

3° op de ouderdoms- en weduwenrenten toegekend krachtens hoofdstuk I van de wet van 28 mei 1971 tot verwezenlijking van de eenmaking en de harmonisering van de kapitalisatiestelsels ingericht in het raam van de wetten betreffende de verzekering tegen geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood;

4° op de wettelijke ouderdoms- en overlevingsvoordelen ten laste van de Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid:

a) krachtens de wet van 16 juni 1960 die de organismen belast met het beheer van de sociale zekerheid van de werknemers van Belgisch-Kongo en Ruanda-Urundi onder de controle en de waarborg van de Belgische Staat plaatst, en die waarborg draagt door de Belgische staat van de maatschappelijke prestaties ten gunste van deze werknemers verzekerd;

b) krachtens de wet van 17 juli 1963 betreffende de Overzeese sociale zekerheid.

5° op de rust- en overlevingspensioenen ten laste van de pensioenregeling voor zelfstandigen ingesteld door het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen en door de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen;

6° op de onvoorwaardelijke pensioenen van zelfstandige, bedoeld in artikel 37 van voormeld koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967.

Indien er in hoofde van eenzelfde persoon een recht op meerdere in het eerste lid bedoelde pensioenen bestaat, zijn de bepalingen van deze wet toepasselijk op elk pensioen afzonderlijk.

© FPD – augustus 2023

Art. 2 *Gewijzigd bij de wet van 17 februari 1997, art. 3 (1).*

§ 1. Voor de toepassing van deze wet dient te worden verstaan:

1° onder "instelling": de gemeenschapsinstellingen, de voor de toepassing van het Statuut van de ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese Unie daaraan gelijkgestelde organen, alsook de instellingen met gemeenschapskarakter waarvan het pensioenstelsel aan de vastbenoemde ambtenaar de mogelijkheid verleent de overdracht naar de pensioenkas van de instelling te vragen van de pensioenrechten die hij heeft opgebouwd voor zijn indiensttreding bij de instelling;

2° onder "administratie": de overheid, de administratie, de dienst of de instelling belast met de toepassing van de wettelijke en reglementaire bepalingen betreffende de in artikel 1, eerste lid, bedoelde pensioenen, renten en voordelen;

3° onder "pensioen": de bij artikel 1, eerste lid, bedoelde pensioenen, renten en persoonlijke voordelen alsook iedere andere als zodanig geldende uitkering;

4° onder "pensioenbedrag": het pensioenbedrag dat overeenkomstig de bepalingen van de wet moet worden overgedragen;

5° onder "ambtenaar ": ieder personeelslid dat aan de pensioenregeling van de instelling onderworpen is en voor wie de overdracht van pensioenrechten niet bij een bijzonder reglement of akkoord is geregeld.

§ 2. De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit en vanaf de datum die Hij vaststelt, de bepalingen van deze wet toepasselijk maken op andere instellingen van internationaal publiek recht dan die bedoeld in § 1, 1°. In dat geval kan Hij de termijn vaststellen binnen welke de in artikel 3 bedoelde aanvraag die ingediend werd bij die instellingen, moet toekomen bij de administratie. Bovendien kan Hij overgangsmaatregelen vaststellen zowel voor de ambtenaren of de gewezen ambtenaren die bij die instellingen in dienst zijn getreden vóór de datum waarop deze wet op hen toepasselijk werd, als voor de rechtverkrijgenden van die ambtenaren.

HOOFDSTUK II. Procedure en werkwijze voor de overdracht van het pensioenbedrag

Afdeling I. Het rustpensioenbedrag

Art. 3 Iedere ambtenaar mag, met instemming van de instelling, vragen het rustpensioenbedrag betreffende de aan zijn indiensttreding bij de instelling voorafgaande diensten en perioden aan de instelling wordt gestort.

Art. 4 *Gewijzigd bij de wet van 17 februari 1997, art. 4 (1).*

De in artikel 3 bedoelde aanvraag moet bij de instelling worden ingediend hetzij bij een ter post aangetekende brief, hetzij bij een ingeschreven zending met ontvangstbewijs.

Deze aanvraag wordt, vergezeld van een document waaruit de instemming van de instelling blijkt, door de instelling naar de bevoegde administratie gestuurd.

Art. 5 Na ontvangst van de aanvraag bepaalt de administratie het rustpensioenbedrag overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk III.

Art. 6 Zodra het jaarbedrag van het over te dragen rustpensioen alsmede de verschillende voor de bepaling ervan in aanmerking genomen elementen door de administratie zijn vastgesteld, worden ze per aangetekende brief ter kennis van de betrokkene gebracht.

Elke betwisting betreffende het pensioenbedrag moet bij de administratie worden ingediend uiterlijk de laatste dag van de derde maand volgend op die van de kennisgeving. De ten gevolge van een betwisting door de administratie genomen beslissing geeft aanleiding tot een nieuwe kennisgeving. Indien de onenigheid voortduurt, moet een vordering bij de bevoegde rechtbank worden ingeleid uiterlijk binnen de dertig dagen te rekenen vanaf de datum van de nieuwe kennisgeving.

Na het verstrijken van, naargelang van het geval de ene of de andere van de voornoemde termijnen, wordt het pensioenbedrag definitief. Indien op geldige wijze een vordering bij de bevoegde rechtbank werd ingeleid, wordt het pensioenbedrag evenwel slechts definitief vanaf het ogenblik waarop een in kracht van gewijsde gegane beslissing is genomen.

Het definitieve jaarbedrag van het pensioen wordt aan de instelling medegedeeld.

Art. 7 *Gewijzigd bij de wet van 17 februari 1997, art. 5 (1).*

Zodra het rustpensioenbedrag definitief is geworden:

1° kan het, om welke reden ook, niet meer worden gewijzigd, onverminderd de latere toepassing van artikel 11, § 1, tweede en derde lid;

2° kan geen rustpensioen uit hoofde van de bij artikel 3 bedoelde diensten en perioden of van de daarmede gelijkgestelde diensten en perioden aan de betrokkene worden toegekend. Bovendien kunnen deze diensten en perioden niet meer in aanmerking worden genomen voor de toekenning of de berekening van een ander in artikel 1 bedoeld rustpensioen of als zodanig geldend voordeel;

3° wordt de bij artikel 3 bedoelde aanvraag onherroepelijk, onverminderd de eventuele toepassing van artikel 9.

Art. 8 *Gewijzigd bij de wet van 17 februari 1997, art. 6 (1).*

Indien het recht op het pensioen waarvoor de overdracht werd gevraagd, werd geopend vooraleer het pensioenbedrag definitief werd, wordt de betaling van het pensioen of van het pensioengedeelte dat met de in artikel 3 bedoelde diensten en perioden overeenstemt, geschorst vanaf de ingangsdatum van het pensioen, maar ten vroegste vanaf de eerste dag van de tweede maand volgend op die tijdens welke de aanvraag overeenkomstig artikel 4, tweede lid bij de bevoegde administratie is toegekomen.

Art. 9 *Gewijzigd bij de wet van 20 juli 2006, art. 194 (2).*

Zolang de bij artikel 11 bepaalde subrogatie niet effectief is geworden, mag de ambtenaar die de instelling verlaat zonder aanspraak te kunnen maken op een ouderdomspensioen, mits instemming van de instelling, zijn aanvraag om overdracht intrekken. Deze intrekking is definitief.

Art. 10 *Gewijzigd bij de wet van 17 februari 1997, art. 7 (1).*

De ambtenaar die voor een bepaalde periode geen pensioenrechten meer doet ontstaan in de regeling van de instelling, maar in één van de in artikel 1 bedoelde regelingen, en die later zijn diensten bij de instelling hervat, kan het voordeel van de bepalingen van artikel 3 slechts voor deze periode opnieuw bekomen.

Art. 11 *Gewijzigd bij de wet van 17 februari 1997, art. 8 (1) en de wet van 25 januari 1999, art. 227 (3).*

§ 1. De instelling is gesubrogeerd in het recht op het pensioen waarvoor artikel 3 werd toegepast:

a) vanaf de datum waarop het recht op pensioen geopend wordt bij de instelling als de belanghebbende vóór de leeftijd van zestig jaar in de pensioenregeling van de instelling ofwel een invaliditeitspensioen, ofwel een onmiddellijk vervroegd pensioen, ofwel een pensioen toegekend na afloop van een periode van terbeschikkingstelling of ontheffing van het ambt om redenen van dienstbelang verkrijgt;

b) vanaf de eerste dag van de maand volgend op het beëindigen van de dienst als de belanghebbende vóór de leeftijd van zestig jaar ten laste van de instelling een uitkering bij vertrek verkrijgt;

c) vanaf de datum waarop het recht op pensioen is geopend, krachtens de pensioenregeling van de instelling, in alle andere gevallen.

Het bedrag van de aan de instelling te storten periodieke termijnen is gelijk aan een twaalfde van het in artikel 6 bedoelde definitieve bedrag van het rustpensioen. Dit definitieve bedrag wordt aangepast aan het indexcijfer van de consumptieprijzen dat toepasselijk is op de begindatum van de subrogatie volgens de regels die van kracht zijn voor een pensioen van dezelfde aard en, in het geval van een in het eerste lid, a) of b) bedoeld pensioen of bedoelde uitkering, vervolgens verminderd rekening houdend met de leeftijd van de belanghebbende op voormelde datum. Het verminderde bedrag wordt verkregen door het aangepaste definitieve bedrag te vermenigvuldigen met de coëfficiënt die in de hiernavolgende tabel voorkomt:

Leeftijd	Coëfficiënt
59	0,9259
58	0,8594
57	0,7994
56	0,7451
55	0,6958
54	0,6510
53	0,6100
52	0,5727
51	0,5383
50	0,5068
49	0,4752
48	0,4457
47	0,4182
46	0,3925
45	0,3685
44	0,3460
43	0,3250

42	0,3054
41	0,2871
40	0,2700
39	0,2541
38	0,2393
37	0,2255
36	0,2126
35	0,2005
34	0,1892
33	0,1787
32	0,1687
31	0,1595
30	0,1507
29	0,1426
28	0,1349
27	0,1277
26	0,1209
25	0,1145
24	0,1085
23	0,1028
22	0,0975
21	0,0925
20	0,0877

Het pensioenbedrag dat voortvloeit uit de toepassing van het tweede lid schommelt volgens de evolutie van het indexcijfer van de consumptie prijzen overeenkomstig de voor een gelijksoortig pensioen geldende regels.

De periodieke termijnen die verschuldigd zijn vanaf de begindatum van de subrogatie worden maandelijks aan de instelling gestort, die daartoe een aanvraag tot de administratie richt. Die aanvraag mag ten vroegste zes maanden vóór voormelde datum worden ingediend.

§ 2. De Koning kan bij een in Ministerraad overlegd besluit, de coëfficiënten van de tabel in § 1, tweede lid, aanpassen overeenkomstig de evolutie van de sterftecijfers of van de intrestvoet.

Afdeling II. Het overlevingspensioenbedrag

Art. 12 Indien het overlijden van een ambtenaar die om het voordeel van artikel 3 heeft verzocht, rechten opent op een overlevingspensioen in de regeling van de instelling alsmede op een in artikel 1 bedoeld overlevingspensioen, stort de administratie aan de instelling een overlevingspensioenbedrag vanaf de datum waarop het recht op overlevingspensioen is geopend zowel krachtens de toepasselijke Belgische wetgeving als krachtens het statuut van de ambtenaren van de instelling.

Indien de door de ambtenaar ingediende aanvraag op het ogenblik van zijn overlijden nog niet onherroepelijk is geworden, wordt ze dat door het feit zelf van het overlijden. In dat geval kunnen de in artikel 6 bedoelde betwistingen of vorderingen die nog niet werden ingediend of ingeleid, alsnog worden ingediend of ingeleid door de rechthebbende die aanspraak kan maken op een overlevingspensioen ten laste van de instelling.

Art. 13 De administratie bepaalt het overlevingspensioenbedrag overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk III.

Art. 14 Het bedrag van de aan de instelling te storten periodieke termijnen is gelijk aan een twaalfde van het definitief overlevingspensioenbedrag.

Dit overlevingspensioenbedrag wordt aangepast aan het indexcijfer der consumptieprijzen dat toepasselijk is op de in artikel 12, eerste lid bedoelde datum en schommelt volgens de evolutie van dit indexcijfer overeenkomstig de voor een gelijksoortig overlevingspensioen geldende regels.

De periodieke uitkeringen worden maandelijks aan de instelling gestort, die daartoe een aanvraag tot de administratie richt.

Art. 15 *Gewijzigd bij de wet van 17 februari 1997, art. 9 (1).*

De toepassing van artikel 12 sluit de toekenning of de betaling van elk overlevingspensioen uit hoofde van de bij artikel 3 bedoelde diensten en perioden of van de daarmede gelijkgestelde diensten en perioden uit. Bovendien kunnen deze diensten en perioden niet meer in aanmerking worden genomen voor de toekenning of de berekening van een ander in artikel 1 bedoeld overlevingspensioen of als zodanig geldend voordeel.

Afdeling III. De periodieke termijnen van de pensioenbedragen

Art. 16 De periodieke termijnen van de rust- en overlevingspensioenbedragen zijn noch aan de regels die de cumulatie van een pensioen met een vervangingsinkomen of met een beroepsarbeid beheersen, noch aan die betreffende de cumulatie van meerdere pensioenen onderworpen. Ze worden vastgesteld zonder rekening te houden met enige afhouding of voorheffing.

Voor de toepassing van de Belgische wetgeving betreffende de inkomstenbelasting vormen de periodieke termijnen van de rust- en overlevingspensioenbedragen geen bedrijfsinkomsten in hoofde van de belanghebbende.

De bepalingen van artikel 121, 10° van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering zijn niet van toepassing op het rust- of overlevingspensioenbedrag dat aan de instelling wordt gestort.

De personen die het voordeel van artikel 3 of van artikel 12 hebben bekomen, kunnen geen aanspraak meer maken op de bij de Belgische wetgeving ten gunste van de pensioengerechtigden voorziene voordelen inzake kinderbijslag en gezondheidszorgen.

Art. 17 *Gewijzigd bij de wet van 17 februari 1997, art. 10 (1).*

Er wordt een einde gesteld aan de in toepassing van de artikelen 11 en 14 verrichte periodieke stortingen, wanneer één van de oorzaken tot uitdoving van het pensioen waarvoor die stortingen gebeuren, zich voordoet. De stortingen worden evenwel stopgezet vanaf de uitdoving van het recht op pensioen ten laste van de instelling, indien die uitdoving op een vroeger tijdstip plaats heeft.

De administratie wordt door de instelling ervan in kennis gesteld dat het door deze laatste toegekende recht op pensioen is uitgedoofd.

In afwijking van het eerste en het tweede lid, wordt in het geval van een uitkering bedoeld in artikel 11, § 1, eerste lid, b), aan de periodieke stortingen die met toepassing van artikel 11, § 1, vierde lid verricht worden, een einde gesteld op de datum waarop de belanghebbende de leeftijd zou bereikt hebben die overeenstemt met de levensverwachting die hij volgens de Belgische sterftetabellen op het moment van het beëindigen van zijn dienst had.

HOOFDSTUK III. Vaststelling van het over te dragen pensioenbedrag

Afdeling I. Bepalingen toepasselijk op de pensioenen van de openbare sector bedoeld in artikel 1, eerste lid, 1°

Art. 18 *Gewijzigd bij de wet van 17 februari 1997, art. 11.*

Voor de vaststelling van het rustpensioenbedrag:

1° wordt de betrokkene geacht de voor de opening van het recht op pensioen bepaalde leeftijdsvoorwaarde te vervullen;

2° wordt het pensioen geacht in te gaan op de datum waarop de betrokkene bij de instelling in dienst is getreden;

3° is de toe te passen wetgeving of reglementering die welke op de in 2° bepaalde datum van kracht is;

4° worden de aanneembare diensten en perioden slechts in aanmerking genomen overeenkomstig het in artikel 3 van de voormelde wet van 14 april 1965 bepaalde tantième, en dit slechts voor hun enkelvoudige duur; (4);

5° wordt geen rekening gehouden met de bepalingen van:

a) de artikelen 29 en 58 van de bij het koninklijk besluit van 11 augustus 1923 samengeordende wetten op de militaire pensioenen;

b) artikel 156, derde lid van de nieuwe gemeentewet;

c) artikel 28 van de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen of van titel V, hoofdstuk I van de wet van 26 juni 1992 houdende sociale en diverse bepalingen (5);

6° is het toe te passen indexcijfer der consumptieprijzen, het indexcijfer dat in aanmerking wordt genomen voor de betaling van de op de in 2° bepaalde datum lopende pensioenen.

Voor de berekening van het uit de toepassing van artikel 10 voortvloeiende pensioen is de in het eerste lid, 2°, bepaalde datum die van de hervatting van de dienst (1).

Art. 19 *Gewijzigd bij de wet van 17 februari 1997, art. 12 (1).*

Het overlevingspensioenbedrag dat aan de instelling wordt gestort, is gelijk aan 2/3 van het overeenkomstig de bepalingen van artikel 18 vastgestelde rustpensioenbedrag. Het aldus berekende overlevingspensioenbedrag wordt evenwel met 40 pct. verminderd, indien het pensioen enkel wordt toegekend aan één enkele wees of met 20 pct. indien het enkel wordt toegekend aan twee wezen.

Art. 20 Voor de toepassing van artikel 12 moet, wanneer de enige rechthebbende op een overlevingspensioen een uit de echt gescheiden echtgenoot is van minder dan 45 jaar die geen kind ten laste heeft en niet aangetast is door een blijvende ongeschiktheid van ten minste 66 pct., het recht op het overlevingspensioen geacht worden slechts te ontstaan wanneer deze rechthebbende de leeftijd van 45 jaar bereikt.

Art. 21 De artikelen 6 en 7 van de wet van 30 april 1958 tot wijziging van de koninklijke besluiten nrs. 254 en 255 van 12 maart 1936 waarbij eenheid wordt gebracht in het regime van de pensioenen der weduwen en wezen van het burgerlijk rijkspersoneel en van de leden van het leger en van de rijkswacht en tot instelling van een begrafenisvergoeding ten gunste van de rechthebbenden van gepensioneerde rijksambtenaren zijn niet van toepassing op het rustpensioenbedrag dat aan de instelling wordt gestort.

Art. 22 *Gewijzigd bij de wet van 17 februari 1997, art. 13 (5).*

Zijn niet van toepassing op de personen die het voordeel van de artikelen 3 of 12 van deze wet hebben verkregen, de bepalingen:

1° van de wet van 4 juli 1966 tot toekenning van een jaarlijks vakantiegeld aan de gepensioneerden van de openbare diensten;

2° van titel II van boek I van de voormelde wet van 15 mei 1984 of van titel V, hoofdstuk I van voormelde wet van 26 juni 1992.

Afdeling II. Bepalingen toepasselijk op de pensioenen en renten voor werknemers bedoeld in artikel 1, eerste lid 2° en 3°

Art. 23 *Gewijzigd bij de wet van 17 februari 1997, art. 14 (1).*

Voor de vaststelling van het rustpensioenbedrag:

1° wordt de betrokkene geacht de voor de opening van het recht op pensioen bepaalde leeftijdsvoorwaarde te vervullen;

2° wordt rekening gehouden:

a) met de wettelijke en reglementaire bepalingen die van kracht zijn, op de datum waarop de in artikel 3 bedoelde aanvraag bij de administratie is toegekomen;

b) met de perioden van tewerkstelling en van inactiviteit pensioenbijdragen werden betaald of overgedragen;

c) ten belope van 60 %, met de werkelijk, fictieve en forfaitaire lonen die voor de in b) bedoelde perioden in aanmerking moeten worden genomen;

3° wordt geen rekening gehouden:

a) met de wettelijke en reglementaire bepalingen betreffende de samenloop van een pensioen ten laste van de regeling voor werknemers met een pensioen van dezelfde aard krachtens een andere Belgische of een buitenlandse pensioenregeling of krachtens een regeling of een statuut van toepassing op het personeel van een instelling van internationaal publiek recht;

b) met de wettelijke en reglementaire bepalingen betreffende het recht op een gewaarborgd minimumbedrag, op een vakantiegeld, op een verwarmingstoelage of op andere aanvullende uitkeringen;

c) met de bepalingen betreffende de toekenning van een differentieel pensioen voor perioden van tewerkstelling in het buitenland in hoedanigheid van grens- of seizoenwerknemer.

Art. 24 Het overlevingspensioenbedrag dat aan de instelling moet worden overgedragen is gelijk aan het rustpensioenbedrag dat overeenkomstig de bepalingen van artikel 23 wordt vastgesteld.

Art. 25 Als tijdens de perioden die bij toepassing van artikel 23 in aanmerking worden genomen stortingen werden verricht in het kader van een in artikel 1, eerste lid, 3° bedoelde regeling, en voor zover de aldus gevestigde rente niet werd afgekocht, worden de in de artikel

Afdeling III Bepalingen toepasselijk op de ouderdoms- en overlevingsvoordelen ten laste van de Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid en bedoeld in artikel 1, eerste lid, 4°

Art. 26 *Gewijzigd bij de wet van 17 februari 1997, art. 15 (1).*

Het rustpensioenbedrag lastens de regelingen bedoeld in artikel 1, eerste lid, 4°, wordt vastgesteld bij toepassing van de bepalingen van voormelde wetten van 16 juni 1960 en 17 juli 1963 die van kracht zijn op de datum waarop de in artikel 3 bedoelde aanvraag bij de administratie is toegekomen. Voor deze vaststelling wordt de betrokkene geacht de voor de opening van het recht op pensioen door deze wetten bepaalde leeftijdsvoorwaarde te vervullen.

Het overlevingspensioenbedrag lastens de regelingen bedoeld in artikel 1, eerste lid, 4° wordt vastgesteld bij toepassing van de bepalingen van de voornoemde wetten van 16 juni 1960 en 17 juli 1963 die van kracht zijn op de eerste dag van de maand die volgt op die tijdens welke de ambtenaar is overleden.

Er wordt geen rekening gehouden met de bepalingen van de artikelen 3quinquies en 3sexies van voornoemde wet van 16 juni 1960.

Art. 27 Zijn niet toepasselijk op de personen die het voordeel van de artikelen 3 of 12 van deze wet hebben verkregen:

1° de artikelen 3octies, 6, 6bis, 6ter, 7, 7bis, 8 en 8ter, eerste lid van voornoemde wet van 16 juni 1960;

2° artikel 22quinquies en de hoofdstukken IV en V van de voornoemde wet van 17 juli 1963.

AFDELING IV. Bepalingen toepasselijk op de voordelen ten gunste van zelfstandigen, bedoeld in artikel 1, eerste lid, 5° en 6°
Ingevoegd bij de wet van 17 februari 1997, art. 16 (1).

Art. 27bis *Ingevoegd bij de wet van 17 februari 1997, art. 16 (1).*

Voor de vaststelling van het rustpensioenbedrag:

1° wordt de betrokkene geacht de voor de opening van het recht op pensioen bepaalde minimale leeftijdsvoorwaarde te vervullen;

2° wordt rekening gehouden:

a) met de wettelijke en reglementaire bepalingen die van kracht zijn op de datum waarop de in artikel 3 bedoelde aanvraag bij de administratie is toegekomen;

b) met de perioden van tewerkstelling;

c) met de perioden van inactiviteit welke gelijkgesteld worden met perioden van tewerkstelling als zelfstandige, waarvoor pensioenbijdragen werden betaald;

d) ten belope van 60 % met de werkelijke, fictieve en forfaitaire bedrijfsinkomsten, die voor de in b) en c) bedoelde perioden in aanmerking moeten worden genomen;

3° wordt geen rekening gehouden:

a) met de wettelijke en reglementaire bepalingen betreffende de samenloop van een pensioen ten laste van de regeling voor zelfstandigen met een pensioen van dezelfde aard dat toegekend kan worden krachtens een andere Belgische of een buitenlandse pensioenregeling of krachtens een regeling of een statuut van toepassing op het personeel van een instelling van internationaal publiek recht;

b) de wettelijke en reglementaire bepalingen betreffende het recht op het minimumpensioen en op een bijzondere bijslag.

Art. 27ter *Ingevoegd bij de wet van 17 februari 1997, art. 16 (1).*

Het overlevingspensioenbedrag dat aan de instelling moet worden overgedragen is gelijk aan het rustpensioenbedrag dat overeenkomstig de bepalingen van artikel 27bis wordt vastgesteld.

HOOFDSTUK IV. Overgangs- en slotbepalingen

Art. 28 *Gewijzigd bij de wet van 17 februari 1997, art. 17 (1).*

§ 1. In afwijking van artikel 11, § 1, eerste lid, is de instelling ten vroegste gesubrogeerd vanaf de eerste dag van de tweede maand volgend op die tijdens welke de aanvraag om overdracht bij de administratie is toegekomen, als de ambtenaar of de gewezen ambtenaar zich enkel op het genot van deze wet kan beroepen door de wijzigingen die eraan werden aangebracht door de wet van...

§ 2. Indien, op de begindatum van de subrogatie, de ambtenaar of de gewezen ambtenaar in het genot is van een in artikel 1, eerste lid, 1° bedoeld rustpensioen, wordt hij, voor de vaststelling van het over te dragen pensioenbedrag, geacht de voorwaarden te vervullen voor de opening van het recht op dat pensioen, uitsluitend rekening gehouden met de diensten en perioden die aan zijn indiensttreding bij de instelling zijn voorafgegaan.

Indien voor de berekening van het in het eerste lid bedoelde pensioen, ook diensten en perioden in aanmerking werden genomen die op zijn indiensttreding bij de instelling zijn gevolgd, wordt het recht op pensioen voor die diensten en perioden behouden maar wordt het pensioen herberekend uitsluitend op grond van die diensten en perioden. Vanaf de begindatum van de subrogatie wordt alleen het aldus herberekende pensioen aan de belanghebbende betaald.

Art. 29 *Gewijzigd bij de wet van 10 februari 2003, art. 28 (6).*

Deze wet treedt in werking op 1 januari 1991. Zij is enkel van toepassing op de aanvragen ingediend bij de instelling vóór 1 januari 2002.

---

1 Inwerkingtreding: 01-03-1997.
2 Inwerkingtreding: 01-05-2004.
3 Inwerkingtreding: 01-07-1997.
4 Inwerkingtreding: 01-01-1991.
5 Inwerkingtreding: 01-01-1993.
6 Inwerkingtreding: 01-01-2002.

Wet van 30 maart 1994
(Staatsblad 31 maart)

houdende sociale bepalingen.

***Gewijzigd bij**: o.a. de wet van 21 december 1994 (Staatsbl. 23 december), K.B. van 16 december 1996 (Staatsbl. 24 december), wet van 13 juni 1997 (Staatsbl. 19 juni), wet van 24 december 1999 (Staatsbl. 31 december), K.B. van 20 juli 2000 (Staatsbl. 30 augustus), wetten van 12 augustus 2000 (Staatsbl. 31 augustus), 27 december 2004 (Staatsbl. 31 december), 9 juli 2004 (Staatsbl. 15 juli), 12 januari 2006 (Staatsbl. 3 februari), 27 maart 2006 (Staatsbl. 11 april), 8 juni 2008 (Staatsbl. 16 juni), 13 maart 2013 (Staatsbl. 21 maart), K.B. van 11 december 2013 (Staatsbl. 16 december), wetten van 19 april 2014 (Staatsbl. 7 mei), 5 mei 2014 (Staatsbl. 9 mei), 18 maart 2016 (Staatsbl. 30 maart), 18 februari 2018 (Staatsbl. 30 maart), 6 december 2018 (Staatsbl. 27 december), 17 februari 2019 (Staatsbl. 28 februari) en 4 mei 2023 (Staatsbl. 31 mei).*

- UITTREKSEL -

TITEL VIII. Pensioenen

HOOFDSTUK III. Algemene maatregelen

Art. 67 *Gewijzigd bij de wet van 21 december 1994, art. 52 (1).*

§ 1. De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, en rekening houdend met de behoeften van het repartitiestelsel, ingesteld in het raam van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, in de loop van het jaar 1994 ten behoeve van dit stelsel een bedrag van 8 000 miljoen frank ter beschikking stellen, voortkomend uit de reserves die door de Rijksdienst voor pensioenen worden beheerd in het raam van de wet van 28 mei 1971 tot verwezenlijking van de eenmaking en de harmonisering van de kapitalisatiestelsels ingericht in het raam van de wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood.

§ 2. De Koning bepaalt, na raadpleging van het beheerscomité van de Rijksdienst voor pensioenen, de nadere regelen inzake de terbeschikkingstelling van het in § 1 bedoelde bedrag en stelt tevens de intrestvoeten en de wijze van terugbetaling van het overgedragen bedrag vast.

Art. 68 *Vervangen bij K.B. van 16 december 1996, art. 1 (2) en gewijzigd bij de wet van 13 juni 1997, art. 13 (3), K.B. van 20 juli 2000, art. 2 (4), de wetten van 12 augustus 2000, art. 23 (5), 9 juli 2004, art. 179 (6), 27 maart 2006, art. 26 (7), 8 juni 2008, art. 22 (8), 13 maart 2013, art. 6 (9) en 7 (10), K.B. van 11 december 2013, art. 41 (9), de wetten van 19 april 2014, art. 2 (10), 5 mei 2014, art. 16 (11), 18 maart 2016, art. 118 (12) en art. 118, 7° (13), 18 februari 2018, art. 23 (14), 6 december 2018, art. 25 (15), 17 februari 2019, art. 2 (16) en 4 mei 2023, art. 3, art. 4, art. 5, art. 6, 1°, 2°, 4° en 6° (17), art. 6, 3°, 5° en 7° (18) en art. 7, art. 8 en art. 9 (17).*

§ 1. Voor de toepassing van de artikelen 68 tot en met 68quinquies wordt verstaan:

a) onder "wettelijk pensioen", elk wettelijk, bestuursrechtelijk of statutair ouderdoms-, rust-, anciënniteits- of overlevingspensioen, of elk ander als zodanig geldend voordeel of elke overgangsuitkering ten laste van een Belgisch

pensioenstelsel, van een buitenlands pensioenstelsel of van een pensioenstelsel van een internationale instelling.

Als wettelijke pensioenen in de zin van a) worden eveneens beschouwd:

1° de periodieke renten verworven door stortingen bedoeld bij de wet van 28 mei 1971 tot verwezenlijking van de eenmaking en de harmonisering van de kapitalisatiestelsels ingericht in het raam van de wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood, ongeacht de oorsprong ervan;

2° de invaliditeitspensioenen van de administratieve en militaire personeelsleden, van de magistraten en van de personeelsleden van de rechterlijke orde en van de gerechtelijke politie bij de parketten, betaald ten laste van de Openbare Schatkist wegens diensten bewezen in Afrika;

b) *opgeheven bij van de wet van 4 mei 2023 art. 3, 2° (17)*;

c) onder *"*aanvullend pensioen*"*:

1° elk aanvullend pensioen bedoeld in artikel 2 van het koninklijk besluit van 25 april 2007 tot uitvoering van artikel 306 van de Programmawet (I) van 27 december 2006 en bedoeld als aanvulling of vervanging van een wettelijk pensioen ten laste van een Belgisch pensioenstelsel, ongeacht het feit of het een periodiek of een in de vorm van een kapitaal betaald voordeel betreft;

2° elk voordeel, bedoeld als aanvulling van een wettelijk pensioen ten laste van een buitenlands pensioenstelsel of van een pensioenstelsel van een internationale instelling, ongeacht het feit of het een periodiek of een in de vorm van een kapitaal betaald voordeel betreft.

Het vakantiegeld en het aanvullend vakantiegeld, de eindejaarstoelage, de verwarmingstoelage, de aanpassingsvergoeding, de forfaitaire welvaartspremie en de bijzondere bijslag voor zelfstandigen worden niet beschouwd als wettelijke of aanvullende pensioenen in de zin van de bepaling onder a) of c);

d) onder "afhouding", de afhouding voortvloeiend uit de toepassing van § 2;

e) onder "begunstigde", de begunstigde van een in a) bedoeld pensioen.

Als "begunstigde met gezinslast" wordt beschouwd, naar gelang van het geval:

1° de gehuwde begunstigde die samenwoont met zijn echtgenoot, op voorwaarde dat deze laatste geen beroepsinkomsten heeft die de vermindering of de schorsing van een in het pensioenstelsel van de werknemers of van de zelfstandigen toegekend rustpensioen zouden tot gevolg hebben, noch een sociaal voordeel geniet toegekend krachtens een Belgische of buitenlandse wetgeving of een als zodanig geldend voordeel toegekend krachtens een regeling die van toepassing is op het personeel van een internationale instelling;

2° de gehuwde begunstigde die samenwoont met zijn echtgenoot van wie het pensioenbedrag werd verminderd, hetzij met toepassing van artikel 10, § 4 van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, hetzij met toepassing van artikel 3, § 8, van de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn, hetzij met toepassing van artikel 5, § 8, van het koninklijk

besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenen;

3° de gehuwde begunstigde die gescheiden leeft van zijn echtgenoot, de ongehuwde begunstigde, de uit de echt gescheiden begunstigde of de langstlevende echtgenoot, op voorwaarde dat hij uitsluitend samenwoont met één of meer kinderen waarvan ten minste één recht geeft op kinderbijslag;

Iedere andere begunstigde wordt beschouwd als "alleenstaande begunstigde";

f) onder "instellingen van sociale zekerheid", de instellingen bedoeld bij artikel 2, eerste lid, 2° van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid;

g) onder "Kruispuntbank", de Kruispuntbank van de sociale zekerheid;

h) onder "uitbetalingsinstelling", de natuurlijke of -rechtspersoon, of de feitelijke vereniging die de betaling van het wettelijk pensioen of van het aanvullend pensioen verzekert;

i) *opgeheven bij de wet van 13 maart 2013, art. 6 (9) en hersteld bij van de wet van 4 mei 2023 art. 3, 6° (17)*;

onder ″DB2P″, de gegevensbank betreffende de aanvullende pensioenen, zoals opgericht door de programmawet van 27 december 2006, en beheerd door de vzw SiGeDiS;

j) onder "Dienst": de Federale Pensioendienst;

k) *opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 118 (12)*;

l) *opgeheven bij van de wet van 4 mei 2023 art. 3, 7° (17)*.

§ 2. Onverminderd de toepassing van de paragrafen 3 en 6 verrichten de uitbetalingsinstellingen, volgens de in artikel 68ter, § 1, bepaalde nadere regels, op de wettelijke pensioenen die betaald worden vanaf 1 januari 1997, en dit ongeacht hun ingangsdatum, een afhouding waarvan het bedrag overeenkomstig de bij het vierde lid bepaalde tabel wordt vastgesteld, rekening houdend enerzijds met het in het tweede lid bepaalde totaal maandelijks brutobedrag van het geheel van de wettelijke pensioenen en de aanvullende pensioenen en anderzijds met de hoedanigheid van de begunstigde.

Het totaal maandelijks brutobedrag van het geheel van de wettelijke pensioenen en de aanvullende pensioenen, ongeacht hun ingangsdatum of, in geval van betaling in de vorm van een kapitaal, ongeacht de vereffeningsdatum, wordt bekomen door de som te maken van:
- de maandelijkse brutobedragen van de wettelijke pensioenen en de aanvullende pensioenen;
- de brutobedragen, naar behoren omgezet in maandelijkse bedragen, van de wettelijke pensioenen, en de periodieke aanvullende pensioenen die niet maandelijks betaald worden;
- de maandelijkse brutobedragen van de fictieve renten die overeenstemmen met in de vorm van een kapitaal betaalde wettelijke pensioenen of aanvullende pensioenen.

De omzetting in een fictieve rente van wettelijke pensioenen en aanvullende pensioenen die werden betaald in de vorm van een kapitaal, geschiedt door het bedrag van het kapitaal te delen door de coëfficiënt die, volgens de van kracht zijnde barema's inzake de omzetting in kapitaal van arbeidsongevallenrenten in de overheidssector, overeenstemt met de leeftijd van begunstigde op de dag van de betaling van het kapitaal. De Koning kan op basis van de meest recente mortaliteitstabellen andere omzettingsbarema's vaststellen die zullen worden gebruikt voor de toepassing van dit artikel. Elke wijziging van omzettingsbarema's brengt de vaststelling van een nieuw bedrag van de fictieve rente met zich mee.

Het bedrag van de in het eerste lid bepaalde afhouding wordt, naargelang de hoedanigheid van de begunstigde, vastgesteld overeenkomstig de hiernavolgende tabel:

Alleenstaande begunstigde

P = Totaal maandelijks brutobedrag van de pensioenen en andere voordelen:	Bedrag van de afhouding in euro
Van 0,01 EUR tot 1.711,72 EUR Van 1 711,73 EUR tot 1 764,65 EUR Van 1 764,66 EUR tot 1 895,87 EUR Van 1 895,88 EUR tot 1 915,62 EUR Vanaf 1 915,63 EUR	0,00 (P – 1 711,72) x 50 % P x 0,015 28,44 + [(P – 1 895,87) x 50 %] P x 0,02

Begunstigde met gezinslast

P = Totaal maandelijks brutobedrag van de pensioenen en andere voordelen::	Bedrag van de afhouding in euro
Van 0,01 EUR tot 1 978,96 EUR Van 1 978,97 EUR tot 2 040,15 EUR Van 2 040,16 EUR tot 2 168,84 EUR Van 2 168,85 EUR tot 2 191,43 EUR Vanaf 2 191,44 EUR	0,00 (P – 1 978,96) x 50 % P x 0,015 32,53 + [(P - 2 168,84) x 50 %] P x 0,02

De bedragen in de tabel zijn gekoppeld aan het spilindexcijfer 114,89 en worden aangepast op dezelfde manier als de pensioenen naargelang de indexering van deze laatste uitgevoerd wordt overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de Openbare Schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld, of van de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld. Als voor eenzelfde begunstigde sommige van zijn pensioenen worden geïndexeerd volgens de bepalingen van voormelde wet van 2 augustus 1971, en zijn andere pensioenen volgens de bepalingen van voormelde wet van 1 maart 1977, mag de indexering van de bedragen in de tabel er niet toe leiden dat de schijf waarin het totale bedrag van de pensioenen ondergebracht moet worden, gewijzigd wordt.

§ 3 Het gedeelte van de met toepassing van paragraaf 2 uit te voeren afhouding dat overeenstemt met wettelijke en/of aanvullende pensioenen ten laste van een buitenlands pensioenstelsel en/of van een pensioenstelsel van een internationale instelling wordt uitsluitend verricht:

1° als de gerechtigde zijn hoofdverblijfplaats heeft gevestigd in België en een wettelijk pensioen of als zodanig geldend voordeel ten laste van een Belgisch pensioenstelsel geniet en hij, overeenkomstig Titel II van de Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de sociale zekerheidsstelsels, niet onderworpen is aan de wetgeving van een andere lidstaat van de Europese Unie, van een lidstaat van de Europese Economische Ruimte, van het Verenigd Koninkrijk of van Zwitserland;

2° als de gerechtigde zijn hoofdverblijfplaats heeft gevestigd in een land dat geen lidstaat is van de Europese Unie of de Europese Economische Ruimte of buiten het Verenigd Koninkrijk of Zwitserland en een wettelijk pensioen of als zodanig geldend voordeel geniet ten laste van een Belgisch pensioenstelsel, maar geen wettelijk pensioen of als zodanig geldend voordeel geniet ten laste van een pensioenstelsel in het woonstland.

§ 4. Het gedeelte van de met toepassing van paragraaf 2 uit te voeren afhouding dat overeenstemt met in artikel 68, § 1, c), 1°, bedoelde Belgische periodieke aanvullende pensioenen en met door Belgische uitbetalingsinstellingen vóór 1 januari 1997 in de vorm van een kapitaal betaalde aanvullende pensioenen, wordt verricht op de verschillende wettelijke pensioenen overeenkomstig de door paragraaf 6 vastgestelde rangorde.

§ 5. Het gedeelte van de met toepassing van § 2 uit te voeren afhouding dat overeenstemt met door Belgische of buitenlandse uitbetalingsinstellingen na 31 december 1996 in de vorm van een kapitaal betaalde Belgische aanvullende pensioenen wordt niet verricht.

De Belgische of buitenlandse uitbetalingsinstelling van een na 31 december 1996 in de vorm van een kapitaal betaald Belgisch aanvullend pensioen waarvan het bedrag hoger is dan 2 478,94 EUR, verricht, bij de uitbetaling van het kapitaal, ambtshalve een afhouding gelijk aan 2 t.h. van het brutobedrag van dat kapitaal. (19)

Het in het tweede lid bepaalde percentage van 2 t.h. wordt vervangen door 1 t.h. voor kapitalen waarvan het brutobedrag lager is dan 24 789,36 EUR. Dit is eveneens het geval voor kapitalen waarvan het brutobedrag lager is dan 74 368,06 EUR indien zij uitbetaald worden ten gevolge van een overlijden.

De Belgische of buitenlandse uitbetalingsinstelling stort de opbrengst van de met toepassing van het tweede of derde lid (20) uitgevoerde afhouding aan de Dienst ten belope van het bedrag, tegen de vervaldatum en met de mededeling vermeld in het maandelijkse betaaloverzicht van de vzw SiGeDiS.

Indien bij de eerste uitbetaling van het definitief bedrag van een wettelijk pensioen die volgt op de uitbetaling van een kapitaal blijkt dat het percentage van de met toepassing van § 2 uit te voeren afhouding kleiner is dan het percentage van de afhouding die op het kapitaal werd verricht, stort de Dienst aan begunstigde een bedrag terug dat gelijk is aan het verschil tussen enerzijds het bedrag van de afhouding die op het kapitaal werd verricht en anderzijds het bedrag dat verkregen wordt door ditzelfde kapitaal met het percentage van de met toepassing van § 2

uit te voeren afhouding te vermenigvuldigen. Indien de terugstorting plaatsvindt meer dan zes maanden na de datum van de eerste uitbetaling van het definitief bedrag van een wettelijk pensioen, is de Dienst van rechtswege aan begunstigde nalatigheidsinteresten verschuldigd op het teruggestorte bedrag. Deze interesten, waarvan het percentage gelijk is aan 4,75 t.h. per jaar, beginnen te lopen vanaf de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van de termijn van zes maanden. De Koning kan het percentage van deze nalatigheidsinteresten aanpassen.

Voor de toepassing van het tweede en het derde lid moeten door eenzelfde Belgische of buitenlandse uitbetalingsinstelling betaalde kapitalen samengeteld worden.

Voor de toepassing van het vijfde lid moeten de aan eenzelfde begunstigde betaalde kapitalen samengeteld worden. (21)

§ 6. De in § 4 bedoelde rangorde wordt vastgesteld als volgt:

1° de rust- en overlevingspensioenen ten laste van de pensioenregeling voor werknemers;

2° de rust- en overlevingspensioenen ten laste van de pensioenregeling voor zelfstandigen;

3° de rust- en overlevingspensioenen ten laste van een pensioenstelsel van de overheidssector beheerd door de Dienst;

4° *opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 118, 7° (13)*;

5° de rustpensioenen ten laste van de instellingen waarop het koninklijk besluit nr. 117 van 27 februari 1935 tot vaststelling van het statuut der pensioenen van het personeel der zelfstandige openbare inrichtingen en de regieën ingesteld door de Staat van toepassing is;

6° de rust- en overlevingspensioenen ten laste van het stelsel voor overzeese sociale zekerheid;

7° de niet in 3° bedoelde rust- en overlevingspensioenen ten laste van de plaatselijke besturen of ten laste van door deze plaatselijke besturen opgerichte instellingen van openbaar nut, met inbegrip van die welke aan hun mandatarissen worden toegekend;

8° de niet in 3° bedoelde rust- en overlevingspensioenen ten laste van instellingen van openbaar nut die afhangen van de Gemeenschappen of de Gewesten;

9° de rust- en overlevingspensioenen toegekend aan de senatoren, de leden van de Kamer van Volksvertegenwoordigers en de leden van de Gewest- en Gemeenschapsparlementen;
10° de rust- en overlevingspensioenen ten laste van hiervoor niet opgenomen machten en instellingen bedoeld in artikel 38 van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen.

In geval van cumulatie van pensioenen met eenzelfde rangorde, wordt de afhouding in eerste instantie verricht op het pensioen met het hoogste bedrag, zonder dat latere verhogingen van de pensioenen een wijziging van de aldus vastgestelde volgorde tot gevolg hebben.

§ 7. Indien de in de vorm van een kapitaal uitbetaalde wettelijke pensioenen of aanvullende pensioenen in schijven worden betaald, is dit artikel van toepassing op elke gedeeltelijke betaling.

§ 8. Artikel 52, 7° van het Wetboek van inkomstenbelastingen 1992 is van toepassing op de krachtens dit artikel verrichte afhouding.

§ 9. De met toepassing van § 4 uit te voeren afhouding, die overeenstemt met de fictieve renten die beantwoorden aan vóór 1 januari 1997 in de vorm van een kapitaal uitbetaalde wettelijke pensioenen of aanvullende pensioenen, wordt niet meer uitgevoerd:

- vanaf 1 juli 1997, op de vóór 1 juli 1981 uitbetaalde kapitalen, indien het pensioen is ingegaan vóór 1 juli 1981 of vanaf 1 juli van het jaar dat volgt op de vijftiende verjaardag van de ingangsdatum van het pensioen, als dit is ingegaan na de uitbetaling van het kapitaal;

- op de vanaf 1 juli 1981 uitbetaald kapitalen, hetzij vanaf 1 juli van het jaar dat volgt op de vijftiende verjaardag van de uitbetaling van het kapitaal, indien het pensioen reeds ingegaan is op het ogenblik van de uitbetaling van het kapitaal, hetzij vanaf 1 juli van het jaar dat volgt op de vijftiende verjaardag van de ingangsdatum van het pensioen, als dit is ingegaan na de uitbetaling van het kapitaal.

§ 10. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en volgens de door Hem bepaalde modaliteiten, de in § 2 bedoelde afhoudingen herleiden en opheffen met uitwerking op 1 juli 2008.

De machtiging die deze paragraaf aan de Koning toekent, verstrijkt op 31 december 2008.

De besluiten die zijn genomen ter uitvoering van deze machtiging houden op uitwerking te hebben indien ze niet bekrachtigd zijn bij wet binnen twaalf maanden na de datum van hun inwerkingtreding.

Art. 68bis *Ingevoegd bij K.B. van 16 december 1996, art. 1 (2) en gewijzigd bij de wetten van 9 juli 2004, art.180 (22), 13 maart 2013, art. 8 (9), 18 maart 2016, art. 119 (12) en vervangen bij de wet van 4 mei 2023, art. 10 (17).*

§ 1. De Belgische uitbetalingsinstellingen delen ambtshalve aan de Dienst de bedragen mee van de wettelijke pensioenen die zij vereffenen.

De aangifte tot staving van de vereffende bedragen geschiedt ten laatste de achtste werkdag van de maand volgend op deze waarin het wettelijk pensioen werd toegekend.

Deze aangifte wordt uitgevoerd in de door de Dienst voorgeschreven vorm.

§ 1/1. De Belgische en buitenlandse uitbetalingsinstellingen bezorgen de aangiften van de gegevens in verband met de betaling van de in artikel 68, § 1, c), 1°, bedoelde Belgische aanvullende pensioenen, binnen de in § 1, tweede lid bepaalde termijn en in de vorm die is voorgeschreven door de vzw SiGeDiS, aan DB2P die deze gegevens meedeelt aan de Dienst.

§ 2. Iedere begunstigde die recht heeft op een wettelijk pensioen ten laste van een Belgisch pensioenstelsel en aan wie wettelijke en/of aanvullende pensioenen ten laste van een buitenlands pensioenstelsel en/of van een pensioenstelsel van een internationale instelling worden toegekend, moet de volgende gegevens aangeven bij de Dienst binnen de in § 1, tweede lid, bepaalde termijn:
- de bedragen van de wettelijke en/of aanvullende pensioenen betaald ten laste van een buitenlands pensioenstelsel en/of van een pensioenstelsel van een internationale instelling, alsook hun referentiedatum;
- of het een begunstigde met gezinslast of een alleenstaande begunstigde betreft;
- iedere wijziging aan voormelde gegevens.

§ 3. De Federale Overheidsdienst Financiën deelt aan de Dienst de identiteit van ieder persoon mee die één of meer wettelijke pensioenen en/of aanvullende pensioenen genoten heeft. Deze mededeling bevat eveneens de bedragen van deze wettelijke en/of aanvullende pensioenen, ongeacht het feit of het periodieke of in de vorm van een kapitaal betaalde pensioenen betreft.

Art. 68ter *Ingevoegd bij K.B. van 16 december 1996, art. 1 (2) en gewijzigd bij de wetten van 24 december 1999, art. 110 (23), 12 januari 2006, art. 52, 2° en 3° (24), 13 maart 2013, art. 9 (9), 18 maart 2016, art. 120 (12) en 4 mei 2023, art. 11 (17).*

§ 1. De Dienst stelt het bedrag van de afhouding vast overeenkomstig de bepalingen van artikel 68 en verricht de afhouding op de wettelijke pensioenen waarvan hij de dienst verzekert, vanaf de betaling die volgt op de mededeling bedoeld in artikel 68bis, §§ 1 en 2. In afwachting van deze mededeling verricht de Dienst ambtshalve een afhouding op grond van de gegevens waarover hij beschikt.

Bovendien deelt de Dienst, met inachtname van de in artikel 68, § 6, vastgestelde rangorde, aan ieder van de uitbetalingsinstellingen die de afhouding moeten uitvoeren, het bedrag mee van:
- de afhouding die door de betrokken uitbetalingsinstelling moet worden verricht en/of het daarmee overeenstemmende percentage;
- het door de betrokken uitbetalingsinstelling vereffend pensioen dat in aanmerking werd genomen voor de vaststelling van de afhouding.

De betrokken uitbetalingsinstelling verricht de afhouding op de wettelijke pensioenen waarvan zij de dienst verzekert overeenkomstig de van de Dienst ontvangen instructies vanaf de betaling die volgt op de datum van de in het vorige lid bepaalde mededeling. In afwachting van deze mededeling verricht de uitbetalingsinstelling ambtshalve de afhouding op grond van de gegevens waarover zij beschikt.

De uitbetalingsinstelling die vaststelt dat het meegedeelde pensioenbedrag niet overeenstemt met het werkelijk door haar vereffend bedrag, meldt dit onmiddellijk aan de Dienst.

§ 2. Indien een wettelijk pensioen wordt uitgekeerd door meerdere uitbetalingsinstellingen, andere dan de Dienst, handelt de Dienst overeenkomstig de bepalingen van paragraaf 1, eerste en tweede lid, en de uitbetalingsinstelling overeenkomstig de bepalingen van paragraaf 1, derde en vierde lid.

§ 3. De Dienst deelt aan de begunstigde per gewone brief het bedrag mee van de afhouding en de berekeningswijze ervan. Deze mededeling geldt als motivering en kennisgeving.

Tegen de in het eerste lid bedoelde mededeling kan beroep worden ingeleid bij de bevoegde rechtsmacht binnen de drie maanden die volgen op de datum van de mededeling aan de begunstigde.

§ 4. Indien wordt vastgesteld dat bij de bepaling van het percentage en/of het bedrag van de afhouding een materiële vergissing werd begaan, zet de Dienst ambtshalve de vergissing recht en deelt hij dit mee aan de uitbetalingsinstelling overeenkomstig de bepalingen van paragraaf 1, derde lid. Bovendien brengt de Dienst de begunstigde van de vergissing op de hoogte en betekent hij aan de begunstigde de elementen waarop de nieuwe berekening van de afhouding steunt.

Indien de vergissing aanleiding heeft gegeven:
- tot ten onrechte verrichte afhoudingen, betaalt de bevoegde uitbetalingsinstelling deze aan de begunstigde terug, zonder dat hierop verwijlinteresten verschuldigd zijn;
- tot het verrichten van een onvoldoende afhouding, past de bevoegde uitbetalingsinstelling het bedrag van de afhouding aan vanaf de betaling die volgt op de datum waarop de in het eerste lid bedoelde mededeling aan de begunstigde werd betekend.

§ 5. De uitbetalingsinstellingen storten de opbrengst van de afhouding aan de Dienst tijdens de maand volgend op deze waarin het wettelijk pensioen werd uitbetaald.

Indien de uitbetalingsinstellingen de in het eerste lid bedoelde termijn niet naleven, zijn zij van rechtswege aan de Dienst een toeslag van 10 pct. verschuldigd op de laattijdig gestorte bijdragen, alsmede een verwijlinterest van 12 pct. per jaar, te rekenen vanaf het verstrijken van deze termijn tot op de dag van betaling.

De opbrengst van de afhouding, die verricht wordt op de pensioenen bedoeld in artikel 68, § 6, 3° en 5° tot 10°, wordt door de Dienst aangewend voor de financiering van de pensioenen ten laste van de Staatskas.

§ 6. De opbrengst van de afhouding verricht op een aanvullend voordeel dat aan een zelfstandige betaald werd in de vorm van een kapitaal in uitvoering van een individuele pensioentoezegging, wordt door de Rijksdienst gestort aan de Dienst voor sociale verzekeringen der zelfstandigen.

Art. 68quater *Ingevoegd bij K.B. van 16 december 1996, art. 1 (2) en gewijzigd bij de wetten van 27 december 2004, art. 20 (22) en 12 januari 2006, art. 53 (24). Opgeheven bij de wet van 18 maart 2016, art. 121 (13).*

Art. 68quinquies *Ingevoegd bij K.B. van 16 december 1996, art. 1 (2) en gewijzigd bij K.B. van 20 juli 2000, art. 2 (4) en de wetten van 13 maart 2013, art. 10 (9), 18 maart 2016, art. 122 (12) en 4 mei 2023, art. 12 (17).*

§ 1. Elke uitbetalingsinstelling die nalaat aan de Dienst de in artikel 68bis, § 1, eerste lid bedoelde aangifte te doen, in de vorm en binnen de termijn die zijn voorgeschreven, moet een forfaitaire vergoeding betalen van 25,00 EUR, vermeerderd met 2,50 EUR per begunstigde en met 100 frank per schijf van 2 500,00 EUR gestort pensioen.

De uitbetalingsinstelling die een kapitaal betaalt na 28 februari 1997 en die de bij artikel 68, § 5, tweede lid opgelegde verplichtingen niet nakomt, is een toeslag van 10 pct. verschuldigd op de laattijdig gestorte bijdragen, alsmede een verwijlinterest

van 12 pct. per jaar, te rekenen vanaf het verstrijken van deze termijn voorzien in artikel 68, § 5, tweede lid tot op de dag van betaling.

Elke uitbetalingsinstelling die nalaat aan DB2P de in artikel 68bis, § 1/1, bedoelde aangifte te doen, binnen de in artikel 68bis, § 1, tweede lid, bedoelde termijn en in de vorm die is voorgeschreven door de vzw SiGeDiS, moet een forfaitaire vergoeding betalen van 25,00 EUR.

§ 2. De begunstigde die nalaat de in artikel 68bis, § 2 bedoelde aangifte te doen, moet een vergoeding betalen gelijk aan 10 t.h. van de nog verschuldigde achterstallige afhoudingen.

§ 3. De Dienst is belast met de invordering van de vergoedingen bedoeld in §§ 1 en 2.

De invordering van die vergoedingen kan eveneens geschieden door tussenkomst van de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen, die de inning ervan zal verrichten overeenkomstig de bepalingen van artikel 3 van de domaniale wet van 22 december 1949.

§ 4. De Dienst ziet de in artikel 68bis, §§ 2 en 3, bedoelde aangiften na.

De Dienst kan voor de controle op de uitvoering van dit hoofdstuk de medewerking vorderen van de administraties, instellingen en diensten wettelijke en/of aanvullende pensioenen toekennen en/of betalen.

§ 5. De werkingskosten van de in artikel 9bis van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid bedoelde pensioengegevensbank die voortvloeien uit de toepassing van artikel 68ter, §§ 1 en 2, worden aangerekend op de opbrengst van de afhouding, die verricht wordt op de pensioenen bedoeld in artikel 68, § 6, 3° en 5° tot 10°.

§ 6. Met het oog op de toepassing van de artikelen 68 tot en met 68quater, geschieden de mededelingen van sociale gegevens met een persoonlijk karakter tussen de Dienst en de andere instellingen van sociale zekerheid, alsook alle mededelingen van dergelijke gegevens door instellingen van sociale zekerheid gericht aan andere uitbetalingsinstellingen door tussenkomst van de Kruispuntbank volgens een uitvoeringsplan vastgesteld door het bij de Kruispuntbank ingesteld Algemeen Coördinatiecomité.

Art. 68sexies *Ingevoegd bij de wet van 18 maart 2016, art. 123 (12) en gewijzigd bij de wet van 4 mei 2023, art. 13 (17).*

De schuldvorderingen van de Dienst op de inhouding bedoeld in de artikelen 68 tot en met 68quinquies verjaren na drie jaar, te rekenen vanaf de datum van de betaling van het wettelijk pensioen of het aanvullend pensioen.

De vorderingen tot terugvordering van onverschuldigde inhoudingen ingesteld tegen de Dienst door de begunstigden en door de uitbetalingsinstellingen verjaren na drie jaar, te rekenen vanaf de datum waarop de inhouding is overgemaakt aan de Dienst.

De verjaring van de vorderingen, bedoeld in het eerste en tweede lid, wordt gestuit:

1° op de wijze zoals voorzien in de artikelen 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek;

2° met een aangetekende brief die door de Dienst aan de begunstigde of de uitbetalingsinstelling is gericht of met een aangetekende brief die door de begunstigde of de uitbetalingsinstelling aan de Dienst is gericht.

---

1 Inwerkingtreding: 01-01-1994.
2 Inwerkingtreding: 01-01-1997.
3 Inwerkingtreding: 01-07-1997.
4 Inwerkingtreding: 01-01-2002.
5 Inwerkingtreding: 01-01-1995; Opgeheven: 31-12-1996; zie B.S. 31-08-2000, p. 29879-29880.
6 Inwerkingtreding: 15-07-2004.
7 Inwerkingtreding: 21-04-2006.
8 Inwerkingtreding: 26-06-2008.
9 Inwerkingtreding: 01-01-2014.
10 Inwerkingtreding: 01-01-2013.
11 Inwerkingtreding: 01-01-2015.
12 Inwerkingtreding: 01-04-2016.
13 Inwerkingtreding: 01-01-2017.
14 Inwerkingtreding: 30-06-2018.
15 Inwerkingtreding: 27-03-2019.
16 Inwerkingtreding: 01-03-2019.
17 Inwerkingtreding: 01-01-2023 ; van toepassing op alle betalingen van Belgische aanvullende pensioenen die worden verricht vanaf deze datum.
18 De bepalingen in art. 6, 3°, 5° en 7° van de wet van 4 mei 2023 (Staatsbl. 31 mei) treden in werking op een door de Koning nader te bepalen datum.
19 **Toekomstige wijziging**: vanaf een door de Koning te bepalen datum, worden het eerste en het tweede lid van art. 68, § 5 vervangen als volgt:
"§ 5. De Belgische of buitenlandse uitbetalingsinstelling van een in de vorm van een kapitaal betaald Belgisch aanvullend pensioen verricht, bij de uitbetaling van het kapitaal, een afhouding op het brutobedrag van dat kapitaal. De vzw SiGeDiS deelt, wanneer zij hiervoor over voldoende gegevens beschikt, het bedrag van de afhouding die op het kapitaal moet worden verricht en/of het daarmee overeenstemmende percentage mee aan de uitbetalingsinstelling.
Wanneer de vzw SiGeDiS niet over voldoende gegevens beschikt om het bedrag van de afhouding of het daarmee overeenstemmende percentage vast te stellen, verricht de Belgische of buitenlandse uitbetalingsinstelling, bij de uitbetaling van het kapitaal, ambtshalve een afhouding gelijk aan 2 % van het brutobedrag van dat kapitaal.
De Koning kan de modaliteiten vaststellen voor de toepassing van het eerste en het tweede lid."
(zie art. 6, 3° van de wet van 4 mei 2023, B.S. 31 mei).
20 **Toekomstige wijziging**: vanaf een door de Koning te bepalen datum, wordt het vierde lid van art. 68, § 5 gewijzigd als volgt: *"in het vierde lid worden de woorden "tweede of derde" vervangen door de woorden "eerste of tweede""* (zie art. 6, 5° van de wet van 4 mei 2023, B.S. 31 mei).
21 **Toekomstige wijziging**: vanaf een door de Koning te bepalen datum, worden het zesde en zevende lid van art. 68, § 5 opgeheven (zie art. 6, 7° van de wet van 4 mei 2023, B.S. 31 mei).
22 Inwerkingtreding: 01-01-2005.
23 Inwerkingtreding: 01-01-2000.
24 Inwerkingtreding: 01-01-2006.

Wet van 11 april 1995
(Staatsblad 6 september)

tot invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde.

***Gewijzigd bij**: de wetten van 25 juni 1997 (Staatsbl. 13 september), 22 februari 1998 (Staatsbl. 3 maart - eerste uitgave) en 10 maart 2005 (Staatsbl. 6 juni).*

HOOFDSTUK I. Bepalingen en toepassingsgebied

Art. 1 Deze wet is van toepassing op iedere persoon en op iedere instelling van sociale zekerheid.

Art. 2 *Gewijzigd bij de wetten van 25 juni 1997, art. 2 en 3 en 10 maart 2005, art. 2.*

Voor de uitvoering en de toepassing van deze wet en van haar uitvoeringsmaatregelen wordt verstaan onder:

1° "sociale zekerheid":

a) alle regelingen opgesomd in artikel 21 van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers, alsmede die van de sociale zekerheid voor de zeelieden ter koopvaardij en voor de mijnwerkers;

b) alle regelingen bedoeld onder a) waarvan de toepassing is uitgebreid tot de personen tewerkgesteld in de openbare sector, en de regelingen van de openbare sector die een gelijkwaardige functie vervullen als de regelingen bedoeld onder a);

c) alle regelingen opgesomd in artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen;

d) alle regelingen opgesomd in artikel 12 van de wet van 17 juli 1963 betreffende de overzeese sociale zekerheid of bedoeld door de wet van 16 juni 1960, die de organismen belast met het beheer van de sociale zekerheid van de werknemers van Belgisch-Congo en Rwanda-Urundi onder de controle en de waarborg van de Belgische Staat plaatst en die waarborg draagt door de Belgische Staat van de maatschappelijke prestaties ten gunste van deze werknemers verzekerd;

e) alle regelingen van het stelsel van sociale bijstand, bestaande uit de tegemoetkomingen aan gehandicapten, het recht op een bestaansminimum, het maatschappelijk welzijn, de gewaarborgde gezinsbijslag en het gewaarborgd inkomen voor bejaarden;

f) alle voordelen ter aanvulling van de voorzieningen in het raam van de in littera a bedoelde sociale zekerheid, toegekend binnen de perken van hun statuten door de in 2°, littera c), bedoelde fondsen voor bestaanszekerheid;

g) alle regels betreffende de heffing en de invordering van de bijdragen en andere inkomsten die tot de financiering van de voormelde takken en voordelen bijdragen;

© FPD – augustus 2023

2° "instellingen van sociale zekerheid":

a) de ministeries, de openbare instellingen van sociale zekerheid alsook elke instelling, overheid of elke rechtspersoon van publiek recht die prestaties van de sociale zekerheid toekent;

b) de meewerkende instellingen van sociale zekerheid, dat wil zeggen de instellingen van privaatrecht, andere dan de sociale secretariaten voor werkgevers en de tariferingsdiensten van de apothekersverenigingen, die erkend zijn om mee te werken aan de toepassing van de sociale zekerheid;

c) e fondsen voor bestaanszekerheid krachtens de wet van 7 januari 1958 opgericht door collectieve arbeidsovereenkomsten gesloten in de paritaire comités en door de Koning algemeen verbindend verklaard, in de mate dat zij in 1°, littera f), bedoelde aanvullende voordelen toekennen;

d) de personen die door de in a), b) en c) bedoelde instellingen van sociale zekerheid worden belast met het bijhouden van een bijzonder repertorium van de personen bedoeld in artikel 6, tweede lid, 2°, van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid;

3° "personen": de natuurlijke personen, hun wettelijke vertegenwoordigers of gemachtigden, de verenigingen, al dan niet met rechtspersoonlijkheid, en alle instellingen of openbare besturen;

4° "sociale gegevens": alle gegevens die nodig zijn voor de toepassing van de sociale zekerheid;

5° "sociale gegevens van persoonlijke aard": alle sociale gegevens met betrekking tot een natuurlijke persoon die is of kan worden geïdentificeerd;

6° "medische gegevens van persoonlijke aard": alle sociale gegevens met betrekking tot een natuurlijke persoon die is of kan worden geïdentificeerd en waaruit informatie kan worden afgeleid omtrent diens vroegere, huidige of toekomstige fysieke of psychische gezondheidstoestand, met uitzondering van louter administratieve of boekhoudkundige gegevens betreffende de geneeskundige behandelingen of verzorging;

7° "sociaal verzekerden": de natuurlijke personen die recht hebben op sociale prestaties, er aanspraak op maken of er aanspraak op kunnen maken, hun wettelijke vertegenwoordigers en hun gemachtigden;

8° "beslissing": de eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een instelling van sociale zekerheid en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer sociaal verzekerden.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de volgende begrippen wijzigen:

1° "sociale zekerheid";

2° "instellingen van sociale zekerheid";

3° "personen";

4° "sociale gegevens";

5° "sociale gegevens van persoonlijke aard";

6° "medische gegevens van persoonlijke aard";

7° "sociaal verzekerden";

8° "beslissing".

HOOFDSTUK II. Verplichtingen van de instellingen van sociale zekerheid
(Opschrift vervangen bij de wet van 25 juni 1997, art. 4).

Art. 3 *Gewijzigd bij de wet van 25 juni 1997, art. 5.*

De instellingen van sociale zekerheid zijn verplicht aan de sociaal verzekerde die daar schriftelijk om verzoekt, alle dienstige inlichtingen betreffende zijn rechten en verplichtingen te verstrekken en uit eigen beweging de sociaal verzekerde alle bijkomende informatie te verschaffen die nodig is voor de behandeling van zijn verzoek of het behoud van zijn rechten, onverminderd het bepaalde in artikel 7. De Koning bepaalt, na advies van het beheerscomité of het bevoegde adviesorgaan van de betrokken instelling, wat onder dienstige inlichtingen moet verstaan worden alsmede de toepassingsmodaliteiten van dit artikel. (1) (2)

De inlichting bedoeld in het eerste lid moet duidelijk melding maken van het nummer van het behandelde dossier, alsmede van de dienst die dat dossier beheert.

Deze inlichting moet nauwkeurig en compleet zijn om de betrokken sociaal verzekerde toe te laten al zijn rechten en verplichtingen uit te oefenen.

Deze inlichting is kosteloos en moet binnen een termijn van vijfenveertig dagen worden verstrekt.

De Koning bepaalt in welke gevallen informatieverstrekking wel aanleiding geeft tot inning van rechten en in welke sectoren die termijn van vijfenveertig dagen kan worden verlengd.

Hij stelt vast hoeveel die rechten bedragen, onder welke voorwaarden en op welke wijze ze verschuldigd zijn.

Art. 4 *Gewijzigd bij de wet van 25 juni 1997, art. 6.*

Onder dezelfde voorwaarden moeten de instellingen van sociale zekerheid inzake de materies die hun aanbelangen aan ieder sociaal verzekerde die erom verzoekt, raad geven in verband met de uitoefening van zijn rechten en het vervullen van zijn plichten en verplichtingen.

De Koning kan, na advies van het beheerscomité of van het bevoegde adviesorgaan van de betrokken instelling, nadere toepassingsmodaliteiten van dit artikel vaststellen.

Art. 5 *Gewijzigd bij de wet van 25 juni 1997, art. 7.*

De verzoeken om inlichtingen of raad, verkeerdelijk gericht tot een instelling van sociale zekerheid die voor de betrokken materie niet bevoegd is, dienen door deze

instelling onverwijld doorgestuurd te worden aan de bevoegde instelling van sociale zekerheid. De verzoeker wordt hiervan gelijktijdig op de hoogte gebracht.

Art. 6 *Vervangen door de wet van 25 juni 1997, art. 8.*

De instellingen van sociale zekerheid moeten zich in hun betrekkingen met de sociaal verzekerde, in welke vorm deze ook plaatsvinden, in een voor het publiek begrijpelijke taal uitdrukken.

Art. 7 De instellingen van sociale zekerheid en de diensten belast met de betaling van de sociale prestaties zijn gehouden de belanghebbenden, uiterlijk op het moment van de uitvoering, in kennis te stellen van iedere hen betreffende gemotiveerde beslissing. De kennisgeving moet bovendien de bestaande mogelijkheden tot beroep vermelden, alsmede de vormen en termijnen die ter zake moeten worden nageleefd.

De Koning bepaalt hoe en wanneer de kennisgeving gebeurt. Hij bepaalt de gevallen waarin de kennisgeving niet hoeft plaats te vinden of waarin ze op het ogenblik van de uitvoering gebeurt. (1)

HOOFDSTUK III. Toekenningsprocedure

Afdeling 1. Verzoeken

Art. 8 *Vervangen door de wet van 25 juni 1997, art. 9.*

De sociale prestaties worden toegekend, hetzij ambtshalve telkens wanneer dit materieel mogelijk is, hetzij op schriftelijk verzoek.

De Koning bepaalt wat onder "materieel mogelijk" moet worden verstaan.

Art. 9 *Gewijzigd bij de wet van 25 juni 1997, art. 10.*

Onverminderd specifieke wettelijke of reglementaire bepalingen, wordt het verzoek ondertekend door de betrokkene ingediend bij de instelling van sociale zekerheid die tot taak heeft het te onderzoeken.

De instelling van sociale zekerheid die het schriftelijk verzoek ontvangt, zendt of overhandigt aan de sociaal verzekerde een ontvangbewijs. Elk ontvangbewijs moet de onderzoekstermijn van het verzoek vastgesteld in de betrokken regeling of sector alsook de toegepaste verjaringstermijn aanduiden. Een betaling of een verzoek om aanvullende inlichtingen geldt als ontvangbewijs. De Koning kan bijkomende modaliteiten vaststellen of bepalen in welke gevallen geen ontvangstbewijs moet worden afgegeven.

De niet bevoegde instelling van sociale zekerheid waarbij het verzoek ingediend wordt, zendt dit onverwijld door aan de bevoegde instelling van sociale zekerheid. De verzoeker wordt daarvan verwittigd.

Niettemin, in de gevallen bedoeld in het vorige lid, zal het verzoek, onder de voorwaarden en volgens de modaliteiten vastgesteld door de Koning, gevalideerd worden wat de datum van de indiening betreft.

De Koning bepaalt welk verzoek ingediend met het oog op het verkrijgen van een voordeel dat onder een stelsel van sociale zekerheid ressorteert, geldt als een

verzoek tot het verkrijgen van hetzelfde voordeel ten laste van een ander stelsel. Hij stelt eveneens vast wat onder "stelsel van sociale zekerheid" moet worden verstaan.

Afdeling 2. Beslissingen en onmiddellijke uitvoering

Onderafdeling 1. Termijnen

Art. 10 *Gewijzigd bij de wet van 25 juni 1997, art. 11.*

Onverminderd de in specifieke wettelijke of reglementaire bepalingen vastgestelde kortere termijnen en onverminderd de wet van 25 juli 1994 tot wijziging van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten met het oog op een snellere afwerking van de dossiers, beslist de instelling van sociale zekerheid binnen vier maanden na de ontvangst van het verzoek of na het feit dat aanleiding geeft tot het ambtshalve onderzoek die in artikel 8 zijn beoogd.

Indien de termijn vier maanden is en de instelling binnen die termijn geen beslissing kan nemen deelt ze dit aan de verzoeker mede, met vermelding van de redenen.

Indien het verzoek de tussenkomst van een andere instelling van sociale zekerheid vereist, wordt deze laatste daarom verzocht door de instelling aan wie het verzoek gericht is. De verzoeker wordt daarvan op de hoogte gebracht.

De Koning kan de termijn tijdelijk tot ten hoogste acht maanden verlengen, in de gevallen die Hij bepaalt.

De termijnen van vier of acht maanden worden geschorst zolang de betrokkene of een buitenlandse instelling geen volledig gevolg hebben gegeven aan door de instelling van sociale zekerheid gevraagde inlichtingen die noodzakelijk zijn voor het nemen van een beslissing.

De bepalingen van het tweede en derde lid verlengen de bovenvermelde termijn van vier of acht maanden niet.

De Koning bepaalt voor welke regelingen van sociale zekerheid of gedeelten daarvan, een beslissing over dezelfde rechten genomen ingevolge een onderzoek op de wettelijkheid van de uitbetaalde prestaties niet als een beslissing wordt beschouwd voor de toepassing van het eerste lid.

Art. 11 *Gewijzigd bij de wet van 25 juni 1997, art. 12.*

De instelling van sociale zekerheid die een verzoek moet behandelen, verzamelt uit eigen beweging alle ontbrekende inlichtingen om de rechten van de sociaal verzekerde te kunnen beoordelen.

Indien de verzoeker, ondanks het hem toegezonden rappel, gedurende meer dan een maand nalaat de aanvullende inlichtingen te verschaffen die hem gevraagd worden door de instelling van sociale zekerheid, mag die instelling, na alle voor het inwinnen van die inlichtingen dienstige stappen te hebben gedaan, beslissen op grond van de inlichtingen waarover zij beschikt, behalve indien de verzoeker een reden opgeeft die een langere antwoordtermijn rechtvaardigt.

Art. 11bis *Ingevoegd bij de wet van 25 juni 1997, art. 13.*

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit en na advies van de Nationale Arbeidsraad, afwijking verlenen van de bepalingen van de artikelen 10, 11 en 12 indien de in bepaalde takken van de sociale zekerheid geldende procedures ten minste gelijkwaardige waarborgen bieden voor de sociaal verzekerde.

Art. 12 *Vervangen door de wet van 25 juni 1997, art. 14.*

Onverminderd de in specifieke wettelijke of reglementaire bepalingen vastgestelde kortere termijnen en onverminderd de wet van 25 juli 1994 tot wijziging van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten met het oog op een snellere afwerking van de dossiers, worden de prestaties uitgekeerd uiterlijk binnen vier maanden na de kennisgeving van de beslissing tot toekenning en ten vroegste vanaf de dag waarop de uitbetalingsvoorwaarden vervuld zijn.

In de gevallen waarin een regeling bepaalt dat de toegekende prestatie slechts éénmaal per jaar wordt uitbetaald, wordt deze betaling geacht gedaan te zijn in overeenstemming met het voorgaand lid, zo ze werd verricht in de loop van het jaar waarop ze betrekking heeft of ten laatste eind februari van het daaropvolgende jaar.

Geschiedt de betaling niet binnen de termijn bepaald in het eerste lid of in de loop van het jaar zoals bepaald in het tweede lid, dan brengt de instelling van sociale zekerheid belast met de uitbetaling van de prestaties de verzoeker hiervan op de hoogte, met vermelding van de redenen van de vertraging, zulks onverminderd het recht van de verzoeker om zijn zaak voor het bevoegde rechtscollege te brengen.

Zolang de betaling niet is gedaan, wordt de verzoeker om de vier maanden van de redenen van de vertraging in kennis gesteld.

De Koning kan de termijn van vier maanden bepaald in het eerste lid tijdelijk verlengen tot ten hoogste acht maanden.

Onderafdeling 2. Motivering, vermeldingen en kennisgeving

Art. 13 *Gewijzigd bij de wet van 25 juni 1997, art. 15.*

De beslissingen tot toekenning van een recht, van een aanvullend recht, van de regularisatie van een recht of tot weigering van sociale prestaties bedoeld in de artikelen 10 en 11 moeten met redenen worden omkleed. Als de beslissingen betrekking hebben op geldsommen, moeten ze de wijze vermelden waarop die berekend zijn. De mededeling van de berekeningswijze geldt als motivering en kennisgeving. De Koning bepaalt de verplichte vermeldingen die op de betalingsformulieren moeten voorkomen.

Onverminderd de eventuele verplichting de sociaal verzekerde in kennis te stellen van een gemotiveerde beslissing in een voor het publiek begrijpelijke taal, kan de Koning bepalen onder welke voorwaarden categorieën van beslissingen die door of met behulp van informaticaprogramma's worden genomen, bij het ontbreken van akte, geacht kunnen worden intern uitdrukkelijk gemotiveerd te zijn.

Art. 14 *Gewijzigd bij de wet van 25 juni 1997, art. 16.*

De beslissingen tot toekenning of weigering van de prestaties moeten de volgende vermeldingen bevatten:

1° de mogelijkheid om voor de bevoegde rechtbank een voorziening in te stellen;

2° het adres van de bevoegde rechtscolleges;

3° de termijn om een voorziening in te stellen en de wijze waarop dit moet gebeuren;

4° de inhoud van de artikelen 728 en 1017 van het Gerechtelijk Wetboek;

5° de refertes van het dossier en van de dienst die het beheert;

6° de mogelijkheid om opheldering te verkrijgen omtrent de beslissing bij de dienst die het dossier beheert of bij een aangewezen voorlichtingsdienst.

Indien de beslissing de in het eerste lid genoemde vermeldingen niet bevat, gaat de termijn om een voorziening in te stellen niet in.

De Koning kan bepalen dat het eerste lid niet van toepassing is op de prestaties die Hij bepaalt.

Art. 15 *Gewijzigd bij de wet van 25 juni 1997, art. 17.*

De beslissingen tot terugvordering van onverschuldigd betaalde bedragen moeten, naast de vermeldingen omschreven in artikel 14, de volgende aanduidingen bevatten:

1° de vaststelling dat er onverschuldigde bedragen zijn betaald;

2° het totale bedrag van wat onverschuldigd is betaald, alsmede de berekeningswijze ervan;

3° de inhoud en de refertes van de bepalingen in strijd waarmee de betalingen zijn gedaan;

4° de in aanmerking genomen verjaringstermijn;

5° in voorkomend geval, de mogelijkheid voor de instelling van sociale zekerheid om van de terugvordering van onverschuldigd betaalde bedragen af te zien en de procedure die hiervoor moet worden gevolgd;

6° de mogelijkheid om een met redenen omkleed voorstel tot terugbetaling in schijven voor te leggen.

Indien de beslissing de in het eerste lid genoemde vermeldingen niet bevat, gaat de termijn om een voorziening in te stellen niet in.

Art. 16 *Vervangen door de wet van 25 juni 1997, art. 18.*

Onverminderd specifieke wettelijke of reglementaire bepalingen geschiedt de kennisgeving van een beslissing bij gewone brief of bij de overhandiging van een geschrift aan de belanghebbende.

De Koning kan de gevallen bepalen waarin de kennisgeving bij een ter post aangetekende brief moet geschieden, evenals de toepassingsmodaliteiten van deze kennisgeving.

Onderafdeling 3. Herziening

Art. 17 *Gewijzigd bij de wet van 25 juni 1997, art. 19.*

Wanneer vastgesteld wordt dat de beslissing aangetast is door een juridische of materiële vergissing, neemt de instelling van sociale zekerheid op eigen initiatief een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de datum waarop de verbeterde beslissing had moeten ingaan, onverminderd de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake verjaring.

Onverminderd de toepassing van artikel 18, heeft de nieuwe beslissing, indien de vergissing aan de instelling van sociale zekerheid te wijten is, uitwerking op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan, als het recht op de prestatie kleiner is dan het aanvankelijk toegekende recht.

Het vorige lid is niet van toepassing indien de sociaal verzekerde weet of moest weten, in de zin van het koninklijk besluit van 31 mei 1933 betreffende de verklaringen af te leggen in verband met subsidies, vergoedingen en toelagen, dat hij geen recht heeft of meer heeft op het gehele bedrag van een prestatie.

Art. 18 *Vervangen door de wet van 25 juni 1997, art. 20.*

Onverminderd de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake verjaring, kan de instelling van sociale zekerheid haar beslissing intrekken en een nieuwe beslissing nemen binnen de termijn voor het instellen van een voorziening bij het bevoegde rechtscollege of, indien de voorziening reeds is ingesteld, tot aan de sluiting van de debatten, wanneer:

1° op de datum waarop de prestatie is ingegaan, het recht door een wettelijke of reglementaire bepaling is gewijzigd;

2° een nieuw feit of nieuw bewijsmateriaal dat een terugslag heeft op de rechten van de verzoeker, tijdens het geding wordt ingeroepen;

3° vastgesteld wordt dat de administratieve beslissing aangetast is door een onregelmatigheid of een materiële vergissing.

Art. 18bis *Ingevoegd bij de wet van 25 juni 1997, art. 21.*

De Koning bepaalt voor welke regelingen van sociale zekerheid of gedeelten daarvan, een beslissing over dezelfde rechten genomen ingevolge een onderzoek op de wettelijkheid van de uitbetaalde prestaties, niet als een nieuwe beslissing wordt beschouwd voor de toepassing van de artikelen 17 en 18.

Art. 19 *Gewijzigd bij de wet van 25 juni 1997, art. 22.*

Na een administratieve beslissing of een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing over een verzoek tot toekenning van een sociale prestatie, kan in de voor het oorspronkelijke verzoek bepaalde vormen een nieuw verzoek worden ingediend. Een nieuw verzoek kan slechts gegrond worden verklaard op voorlegging van nieuw bewijsmateriaal dat niet eerder aan de administratieve overheid of aan het bevoegde rechtscollege is voorgelegd, of ten gevolge van een wijziging in een wettelijke of reglementaire bepaling.

Onverminderd specifieke wettelijke of reglementaire bepalingen, gaat de nieuwe beslissing in op de eerste dag van de maand, volgend op die tijdens welke het nieuwe verzoek is ingediend.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit en na advies van de Nationale Arbeidsraad, bepalen dat dit artikel niet van toepassing is op de regelingen van sociale zekerheid die een specifieke herzieningsprocedure kennen.

Afdeling 3. Interest

Art. 20 *Gewijzigd bij de wet van 25 juni 1997, art. 23 en aangevuld bij de wet van 22 februari 1998, art. 243.*

Onverminderd gunstiger wettelijke of reglementaire bepalingen en de bepalingen van de wet van 25 juli 1994 tot wijziging van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten met het oog op een snellere afwerking van de dossiers, brengen de prestaties, enkel voor de rechthebbenden-sociaal verzekerden, van rechtswege interest op vanaf hun opeisbaarheid en ten vroegste vanaf de datum voortvloeiend uit artikel 12. Indien de beslissing tot toekenning genomen werd met een vertraging die te wijten is aan een instelling van sociale zekerheid is de interest evenwel verschuldigd vanaf het verstrijken van de in artikel 10 bedoelde termijn en ten vroegste vanaf de datum waarop de prestatie ingaat.

Indien de Koning, in toepassing van artikel 11bis een bijzondere procedure erkent, bepaalt Hij de voorwaarden waaronder de interesten worden toegekend, de schuldenaar van de interesten en het tijdstip waarop de interest ingaat.

De interesten van rechtswege bedoeld in het eerste lid, zijn niet verschuldigd op het verschil tussen enerzijds het bedrag van de voorschotten betaald omdat de instelling niet over de noodzakelijke informatie beschikt om een definitieve beslissing te nemen en anderzijds het bedrag dat voortvloeit uit de definitieve beslissing, indien deze voorschotten negentig procent of meer bedragen van het bedrag dat verschuldigd is op basis van de definitieve beslissing.

De interesten bedoeld in het eerste lid, zijn in ieder geval niet verschuldigd indien er voorschotten worden uitbetaald en indien:

- de definitieve beslissing afhankelijk is van inlichtingen die door de aanvrager zelf of door een niet in artikel 2 van deze wet bedoelde instelling moeten worden verstrekt;

- de definitieve beslissing afhangt van de beslissing van twee of meer pensioeninstellingen en voor zover de pensioenaanvragen werden ingediend binnen de acht maanden die voorafgaan aan de ingangsdatum van het pensioen;

- slechts bij de definitieve beslissing kan worden vastgesteld dat de sociaal verzekerde voldoet aan de voorwaarden om recht te hebben op een minimumuitkering (3).

Art. 21 *Gewijzigd bij de wet van 25 juni 1997, art. 24.*

De onverschuldigd betaalde prestaties brengen van rechtswege interest op vanaf de betaling, indien de onverschuldigde betaling het gevolg is van arglist, bedrog of bedrieglijke handelingen van de belanghebbende persoon.

Art. 21bis *Ingevoegd bij de wet van 25 juni 1997, art. 25.*

De Koning kan, voor de toepassing van de artikelen 20 en 21, de modaliteiten inzake de berekening van de interest bepalen. Hij kan tevens het interesttarief bepalen zonder dat deze lager mag zijn dan het gewoon tarief der voorschotten boven plafond vastgesteld door de Nationale Bank.

De Koning kan, voor de toepassing van artikel 21, bij een in Ministerraad overlegd besluit en na advies van de Nationale Arbeidsraad, het niet afleggen door de schuldenaar van een verklaring die is voorgeschreven door een bepaling die aan de sociaal verzekerde werd medegedeeld, gelijkstellen met arglist, bedrog of bedrieglijke handelingen. Deze verklaring kan door een wets- of reglementaire bepaling voorgeschreven worden of voortvloeien uit een vroeger aangegane verbintenis.

Afdeling 4. Afstand

Art. 22 *Gewijzigd bij de wet van 25 juni 1997, art. 26.*

§ 1.*Gewijzigd bij de wet van 25 juni 1997, art. 26, 1°.*

Onverminderd de wettelijke of reglementaire bepalingen eigen aan de verschillende sectoren van de sociale zekerheid, zijn de bepalingen van de §§ 2 tot 4 van toepassing op de terugvordering van onverschuldigd betaalde bedragen.

§ 2. De bevoegde instelling van sociale zekerheid kan, binnen de voorwaarden bepaald door zijn beheerscomité en goedgekeurd door de bevoegde minister, afzien van de terugvordering van het onverschuldigde:

a) in behartigenswaardige gevallen of categorieën van gevallen en mits de schuldenaar te goeder trouw is;

b) wanneer het terug te vorderen bedrag gering is;

c) wanneer blijkt dat de terugvordering onzeker of te duur is vergeleken met het bedrag dat teruggevorderd moet worden.

§ 3. *Gewijzigd bij de wet van 25 juni 1997, art. 26, 2°.*

Behoudens in het geval van bedrog of arglist, wordt ambtshalve afgezien van de terugvordering van onverschuldigd betaalde prestaties, bij het overlijden van degene aan wie ze betaald zijn, indien hem op dat ogenblik nog geen kennis was gegeven van de terugvordering.

§ 4. *Gewijzigd bij de wet van 25 juni 1997, art. 26, 3°.*

Onverminderd de toepassing van artikel 1410 van het Gerechtelijk Wetboek verhindert deze bepaling nochtans niet de terugvordering van onverschuldigd betaalde bedragen wanneer het gaat om prestaties die, op het ogenblik van het overlijden van de belanghebbende, vervallen waren doch hem nog niet waren uitbetaald of niet waren uitbetaald aan één van de volgende personen:

1° de echtgenoot met wie de gerechtigde op het ogenblik van zijn overlijden samenleefde;

2° de kinderen met wie de gerechtigde op het ogenblik van zijn overlijden samenleefde;

3° de persoon met wie de gerechtigde op het ogenblik van zijn overlijden samenleefde;

4° de persoon die een deel betaald heeft in de ziekenhuiskosten en zulks tot beloop van het door hem betaalde bedrag;

5° de persoon die de begrafeniskosten betaald heeft en zulks tot beloop van het bedrag van die kosten.

§ 5. *Toegevoegd bij de wet van 25 juni 1997, art. 26, 4°.*

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit en na advies van de Nationale Arbeidsraad, bepalen dat de §§ 1 tot 4 van dit artikel niet van toepassing zijn op bepaalde regelingen van sociale zekerheid.

Afdeling 5. Voorzieningstermijnen

Art. 23 *Vervangen door de wet van 25 juni 1997, art. 27.*

Onverminderd gunstiger termijnen voortvloeiend uit specifieke wetgevingen moet tegen de beslissingen van de instellingen van sociale zekerheid die bevoegd zijn voor de toekenning, betaling of de terugvordering van prestaties, op straffe van verval, beroep worden ingesteld binnen drie maanden na de kennisgeving van die beslissingen of na de kennisneming van de beslissing door de sociaal verzekerde indien geen kennisgeving plaatshad.

Onverminderd gunstiger termijnen voortvloeiend uit specifieke wetgevingen moet elk beroep tot erkenning van een recht tegen een instelling van sociale zekerheid ook worden ingesteld op straffe van verval, binnen drie maand na de vaststelling van het in gebreke blijven van de instelling.

HOOFDSTUK IV. Slotbepalingen

Art. 24 De Koning kan in de desbetreffende wetten en verordeningen de nodige wijzigingen aanbrengen en opheffingen verrichten ten einde de bepalingen ervan in overeenstemming te brengen met deze wet.

De Koning kan, ter gelegenheid van een eventuele codificatie van het geheel of een deel van de sociale zekerheid, bij in ministerraad overlegd besluit, de bepalingen van deze wet integreren in de codificatie, door de terminologie van deze wet in overeenstemming te brengen met de terminologie van de codificatie, maar

zonder de inhoud van deze wet te wijzigen of aan de daarin vervatte beginselen te raken.

Het ontwerp van koninklijk besluit bedoeld in het tweede lid zal voor advies worden voorgelegd aan de Nationale Arbeidsraad of, in voorkomend geval, aan de Hoge Raad voor de Middenstand; het zal het voorwerp uitmaken van een wetsontwerp tot bekrachtiging voor te leggen aan de wetgevende Kamers, na advies van de Raad van State.

De codificatie heeft uitwerking nadat zij bij de wet is bekrachtigd, met ingang van de dag welke in die wet wordt bepaald.

Art. 25 Deze wet treedt in werking op de door de Koning bepaalde datum en uiterlijk op 1 januari 1997 (4).

---

1 Zie K.B. van 19 december 1997 (B.S. 30 december - tweede editie).
2 Zie K.B. van 8 juni 2007 (B.S. 22 juni – tweede editie) (arbeidsongevallen en beroepsziekten).
3 Art. 20, vierde lid werd toegevoegd bij de wet van 22 februari 1998, art. 243.
4 De bepalingen van deze wet treden in werking op 1 januari 1999 voor de arbeidsongevallen openbare sector en de vergoedingspensioenen vredestijd (Wet 25 juni 1997, art. 29).

Wet van 26 juli 1996
(Staatsblad 1 augustus)

tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.

***Gewijzigd bij**: K.B. van 12 juni 2006 (Staatsbl. 22 juni).*

- UITTREKSEL -

TITEL I. Algemene bepalingen en beginselen

Art. 1 Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2 Deze wet beoogt de modernisering van de sociale zekerheid, en de vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels rekening houdend met de maatschappelijke veranderingen en de demografische ontwikkeling alsmede met de nieuwe behoeften die hieruit voortspruiten, en gaat uit van volgende basisprincipes:

1° het vrijwaren van het stelsel van sociale zekerheid dat sociale verzekering verenigt met solidariteit tussen personen;

2° het verzekeren van een duurzaam financieel evenwicht van de sociale zekerheid;

3° het bevestigen van het belang van alternatieve financiering teneinde de arbeidskost te verminderen;

4° het versterken van het globaal beheer van alle takken van de sociale zekerheid;

5° het moderniseren van het beheer van de sociale zekerheid door enerzijds een vereenvoudiging van de administratieve verplichtingen en anderzijds het responsabiliseren van de sociale parastatalen, alsmede het verbeteren van de dienstverlening;

6° het verhogen van het toezicht op de mechanismen die leiden tot het ontwijken van sociale bijdragen en het versterken van de strijd tegen de misbruiken en de sociale fraude;

7° het vrijwaren en zo mogelijk verbeteren van de levensstandaard van de mensen die uitsluitend leven van de laagste sociale zekerheids- en bijstandsuitkeringen.

Art. 3 De koninklijke besluiten genomen krachtens deze wet mogen geen afbreuk doen aan de algemene beginselen van elk der stelsels van de sociale zekerheid en meer in het bijzonder aan de bepalingen van de artikelen 3 tot en met 13 van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid der werknemers.

Art. 4 De koninklijke besluiten genomen krachtens deze wet mogen geen afbreuk doen aan de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de Openbare Schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld, noch aan de bepalingen van de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van

© FPD – augustus 2023

een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld.

TITEL IV. Pensioenen

Art. 15 *Gewijzigd bij K.B. van 12 juni 2006, art. 15 (1)*

Prioriteit verlenend aan de wettelijke pensioenen en met respect voor:

- de eigenheid van de pensioenstelsels;

- het vrijwaren van de pensioenrechten van de gepensioneerden wier pensioen daadwerkelijk en voor de eerste keer is ingegaan voor de inwerkingtreding van deze wet kan de Koning, inzake de wettelijke pensioenen, bij een in Ministerraad overlegd besluit, alle nuttige maatregelen nemen, aangepast aan elk stelsel, teneinde:

  1° ter uitvoering van de Richtlijn 79/7/EEG van 19 december 1978 betreffende de geleidelijke tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen, de gelijkberechtiging van mannen en vrouwen geleidelijk te verwezenlijken en dit gelijktijdig met de verwezenlijking van de gelijkberechtiging in de andere takken van de sociale zekerheid;

  2° de verschillende regelingen inzake de minimumpensioenen te hervormen met het oog op:

  - de vermindering van de bestaansonzekerheid;
  - het verruimen van de toegankelijkheid en het toekennen van een proportioneel minimumrecht per loopbaanjaar;

  3° aanpassingen door te voeren in de wettelijke pensioenstelsels om hun leefbaarheid en hun legitimiteit in de toekomst te waarborgen via een mildering van de globale uitgavenstijging; en om de pensioenwetgeving beter te laten aansluiten bij de maatschappelijke en arbeidsmarktontwikkelingen, en dit zonder afbreuk te doen aan het principe van de gelijkgestelde periodes;

  4° de toegelaten arbeid en de andere cumulatieregels aan te passen;

  5° een wettelijk kader te geven en een Ombudsdienst op te richten;

  6° wijzigingen aan te brengen aan de financieringstechnieken, inzonderheid aan de regelgeving inzake de solidariteitsinhouding.

Art. 16 Inzake de werknemerspensioenen kan de Koning, zonder de leefbaarheid van het stelsel in het gedrang te brengen, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de toepassingsmodaliteiten wijzigen van artikel 29, § 4, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, inzonderheid met het oog op selectiviteit.

Art. 17 Inzake het gewaarborgd inkomen voor bejaarden kan de Koning, bij een in Ministerraad overlegd besluit, alle nuttige maatregelen nemen, teneinde:

1° de gelijkberechtiging van mannen en vrouwen geleidelijk te verwezenlijken, en dit gelijktijdig met het verwezenlijken van de gelijkberechtiging in de sociale zekerheid;

2° de doelmatigheid en de doeltreffendheid van het stelsel te verhogen, inzonderheid om een zekere harmonisering met de andere bijstandsregelingen te bewerkstelligen en het onderzoek naar en de aantekening van de bestaansmiddelen te wijzigen.

Art. 18 De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, alle nuttige maatregelen nemen teneinde het wettelijk kapitalisatiestelsel, bedoeld in de wet van 28 mei 1971 tot verwezenlijking van de eenmaking en de harmonisering van de kapitalisatiestelsels ingericht in het raam van de wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood, te herstructureren en te rationaliseren.

Art. 19 De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, alle nuttige maatregelen nemen, teneinde de wetgeving inzake de aanvullende pensioenen der werknemers aan te passen.

Art. 20 *Wijzigingsbepalingen*.

TITEL XII. Slot-, overgangs- en opheffingsbepalingen

Art. 49 De besluiten genomen krachtens de artikelen 6, 9 en de Titels III tot en met X van deze wet kunnen de van kracht zijnde wettelijke bepalingen opheffen, aanvullen, wijzigen of vervangen.

Art. 50 Onverminderd de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan, in het kader van de maatregelen genomen met toepassing van deze wet, de adviesvragende overheid, in functie van de dringendheid, de termijn voor de wettelijke of reglementair vereiste adviezen inkorten.

Art. 51 § 1. De opdracht aan de Koning toevertrouwd door de Titels III tot en met IX en X, Hoofdstuk III, verstrijkt op 30 april 1997. De besluiten genomen krachtens deze Titels houden op uitwerking te hebben op het einde van de zesde maand volgend op hun inwerkingtreding, tenzij zij, voor die dag en in ieder geval, ten laatste op 31 december 1997 bij wet zijn bekrachtigd.

De besluiten genomen krachtens de artikelen 6, 9 en Titel X, hoofdstuk I en II, en Titel XI, houden op uitwerking te hebben op het einde van de zesde maand volgend op hun inwerkingtreding, tenzij zij, voor die dag bij wet zijn bekrachtigd.

§ 2. De besluiten die bij wet zijn bekrachtigd zoals bedoeld in § 1 kunnen niet dan bij wet worden gewijzigd, aangevuld, vervangen of opgeheven.

Art. 52 De Koning kan de wetten die Hij met toepassing van deze wet wijzigt, coördineren, alsook de bepalingen waardoor ze uitdrukkelijk of impliciet gewijzigd zouden zijn op het ogenblik van deze coördinatie.

Daartoe kan hij:

- de volgorde, de nummering van de te coördineren bepalingen en in het algemeen, de teksten naar de vorm wijzigen;

- de verwijzingen die voorkomen in de te coördineren bepalingen met de nieuwe nummering overeenbrengen;

- zonder afbreuk te doen aan de beginselen die in de te coördineren bepalingen vervat zijn, de redactie ervan wijzigen ten einde ze onderling te doen overeenstemmen en eenheid in de terminologie te brengen;

- het opschrift van de coördinatie bepalen.

Bovendien kan de Koning de verwijzingen naar de in de coördinatie opgenomen bepalingen die in andere niet in de coördinatie opgenomen bepalingen voorkomen, naar de vorm aanpassen.

1 Inwerkingtreding: 01-07-2006.

Wet van 22 maart 2001
(Staatsblad 29 maart)

tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen.

Gewijzigd bij: *K.B.'s van 11 juli 2002 (Staatsbl. 31 juli), 18 oktober 2004 (Staatsbl. 20 oktober), de wetten van 23 december 2005 (Staatsbl. 30 december), 20 juli 2006 (Staatsbl. 28 juli), 27 december 2006 (Staatsbl. 28 december), 22 december 2008 (Staatsbl. 29 december), 6 mei 2009 (Staatsbl. 19 mei), 28 april 2010 (Staatsbl. 10 mei), 22 juni 2012 (Staatsbl. 28 juni), 27 december 2012 (Staatsbl. 31 december), 8 december 2013 (Staatsbl. 16 december), K.B. van 11 december 2013 (Staatsbl. 16 december), de wetten van* 10 augustus *2015 (Staatsbl. 21 augustus), 18 december 2015 (Staatsbl. 24 december), 18 maart 2016 (Staatsbl. 30 maart), 27 januari 2017 (Staatsbl. 6 februari), K.B.'s van 21 juli 2017 (Staatsbl. 8 augustus), 17 juni 2018 (Staatsbl. 26 juni), arrest nr.6/2019 van 23 januari 2019 (Staatsbl. 1 maart), K.B. van 17 mei 2019 (Staatsbl. 11 juni), de wet van 26 mei 2019 (Staatsbl. 17 juni), de programmawet van 20 december 2020 (Staatsbl. 30 december), het K.B. van 20 december 2020 (Staatsbl. 31 december), de wet van 18 juli 2021 (Staatsbl. 29 juli), de K.B.'s van 6 augustus 2021 (Staatsbl. 23 augustus, tweede editie), 7 april 2023 (Staatsbl. 21 april) en de wet van 4 juni 2023 (Staatsbl. 18 juli).*

HOOFDSTUK I. Algemene bepaling

Art. 1 Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

HOOFDSTUK II. Begrippen en toepassingsgebied

Art. 2 *Gewijzigd bij de wetten van 23 december 2005, art. 80 (1), 8 december 2013, art. 2 (2), 10 augustus 2015, art. 15 (3), 27 januari 2017, art. 2 (4).*

Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:

1° inkomensgarantie: de inkomensgarantie voor ouderen toegekend overeenkomstig de bepalingen van deze wet;

2° gewaarborgd inkomen: het gewaarborgd inkomen voor bejaarden toegekend overeenkomstig de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden;

3° de wet van 1 april 1969: de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden;

4° hoofdverblijfplaats: het begrip zoals het voorkomt in artikel 3 van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen;

5° wettelijk samenwonende: de persoon die een schriftelijke verklaring van wettelijke samenwoning heeft afgelegd met toepassing van artikel 1475 van het Burgerlijk Wetboek;

6° gezinslid in het kader van de Euromediterrane akkoorden, geratificeerd tussen de lidstaten van de Europese Unie en respectievelijk Marokko, Algerije en Tunesië: de niet feitelijk of van tafel en bed gescheiden echtgenoot of de niet uit de echt gescheiden echtgenoot;

© FPD – augustus 2023

7° het koninklijk besluit van 23 december 1996: het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.

8° Rijksregister: het systeem van informatieverwerking dat, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, instaat voor de opneming, de memorisatie en de mededeling van informatie betreffende de identificatie van natuurlijke personen.

HOOFDSTUK III. Voorwaarden van toekenning

Afdeling 1. Gerechtigden

Art. 3 *Gewijzigd bij de wet van 10 augustus 2015, art. 16 (3).*

De inkomensgarantie wordt gewaarborgd aan de personen die de wettelijke pensioenleeftijd bedoeld in artikel 2, § 1, van het koninklijk besluit van 23 december 1996, bereikt hebben (5).

Art. 4 *Gewijzigd bij de wetten van 6 mei 2009, art. 110 (6), 22 juni 2012, art. 108 (7), 8 december 2013, art. 3, 1° (2), art. 3, 2° (8), art. 3, 3° (6), art. 3, 4° (2) en 27 januari 2017, art. 2 (4), arrest nr. 6/2019 van 23 januari 2019 (9).*

De gerechtigde op de inkomensgarantie moet tot één van de volgende categorieën van personen behoren:

1° de personen die de Belgische nationaliteit bezitten;

2° de personen die onder toepassing vallen van de Verordening E.E.G. nr. 1408/71 van 14 juni 1971 van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen of van de Verordening EG nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels;

3° de staatlozen die onder toepassing vallen van het Verdrag betreffende de status van staatlozen, ondertekend te New York op 28 september 1954 en goedgekeurd door de wet van 12 mei 1960;

4° de vluchtelingen bedoeld in artikel 49 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of de genieters van de subsidiaire beschermingsstatus bedoeld in artikel 49/2 van dezelfde wet van 15 december 1980;

5° de onderdanen van een land waarmee België terzake een wederkerigheidsovereenkomst heeft gesloten of het bestaan van een feitelijke wederkerigheid heeft erkend;

6° de personen van buitenlandse nationaliteit als bedoeld in artikel 15bis en in titel II, hoofdstuk V van de voormelde wet van 15 december 1980, op voorwaarde dat een recht op een rust- of overlevingspensioen krachtens een Belgische regeling werd geopend;

[…]

8° de personen van buitenlandse nationaliteit op voorwaarde dat een recht op een rust- of overlevingspensioen krachtens een Belgische regeling werd geopend op basis van een bewezen minimale loopbaan als werknemer in de zin van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, als zelfstandige in de zin van het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen of als ambtenaar in België van minstens 312 voltijdse dagequivalenten.

De gerechtigde op de inkomensgarantie moet bovendien zijn hoofdverblijfplaats in België hebben.

Voor de toepassing van deze wet wordt de persoon met onbepaalde nationaliteit gelijkgesteld met de staatloze.

De Koning kan de toepassing van deze wet, onder de door Hem bepaalde voorwaarden, uitbreiden tot andere categorieën van personen dan die bedoeld in het eerste lid, die hun hoofdverblijfplaats in België hebben.

Dit artikel voorziet in de bepaling onder 4° van het eerste lid in de gedeeltelijke omzetting van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, voor wat betreft de genieters van de subsidiaire beschermingsstatus bedoeld in artikel 49/2 van dezelfde wet van 15 december 1980.

TOEKOMSTIG RECHT

Art. 4. De gerechtigde op de inkomensgarantie moet tot één van de volgende categorieën van personen behoren:

1° de personen die de Belgische nationaliteit bezitten;

2° de personen die onder toepassing vallen van de Verordening E.E.G. nr. 1408/71 van 14 juni 1971 van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen;

3° de staatlozen die onder toepassing vallen van het Verdrag betreffende de status van staatlozen, ondertekend te New York op 28 september 1954 en goedgekeurd door de wet van 12 mei 1960;

4° de vluchtelingen bedoeld in artikel 49 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

5° de onderdanen van een land waarmee België terzake een wederkerigheidsovereenkomst heeft gesloten of het bestaan van een feitelijke wederkerigheid heeft erkend;

6° de personen van buitenlandse nationaliteit als bedoeld in artikel 15bis en in titel II, hoofdstuk V van de voormelde wet van 15 december 1980, op voorwaarde dat een

recht op een rust- of overlevingspensioen krachtens een Belgische regeling werd geopend;

7° de onderdanen van een Staat die partij is bij het Europees Sociaal Handvest van de Raad van Europa, ondertekend in Turijn op 18 oktober 1961 en goedgekeurd door de wet van 11 juli 1990 of het herziene Europees Sociaal Handvest van de Raad van Europa, ondertekend in Straatsburg op 3 mei 1996 en goedgekeurd door de wet van 2 maart 2004;

8° de personen van buitenlandse nationaliteit op voorwaarde dat een recht op een rust- of overlevingspensioen krachtens een Belgische regeling werd geopend op basis van een bewezen minimale loopbaan als werknemer in de zin van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, als zelfstandige in de zin van het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen of als ambtenaar in België van minstens 312 voltijdse dagequivalenten.

De gerechtigde op de inkomensgarantie moet bovendien zijn hoofdverblijfplaats in België hebben

Voor de toepassing van deze wet wordt de persoon met onbepaalde nationaliteit gelijkgesteld met de staatloze.

De Koning kan de toepassing van deze wet, onder de door Hem bepaalde voorwaarden, uitbreiden tot andere categorieën van personen dan die bedoeld in het eerste lid, die hun hoofdverblijfplaats in België hebben.

Dit artikel voorziet in de bepaling onder 4° van het eerste lid in de gedeeltelijke omzetting van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, voor wat betreft de genieters van de subsidiaire beschermingsstatus bedoeld in artikel 49/2 van dezelfde wet van 15 december 1980.

Afdeling 2. Aanvraag

Art. 5 *Gewijzigd bij de wetten van 6 mei 2009, art. 114 (10) en 18 maart 2016, art. 132 (11).*

§ 1. De inkomensgarantie wordt toegekend op aanvraag van de betrokkene.

Een nieuwe aanvraag mag worden ingediend wanneer zich volgens de aanvrager wijzigingen voor doen die de toekenning of de verhoging van de inkomensgarantie kunnen rechtvaardigen.

De gerechtigde doet aangifte zodra nieuwe gegevens het bedrag van de in aanmerking te nemen bestaansmiddelen verhogen.

De Koning bepaalt de inlichtingen die in de aanvraag of de aangifte worden verstrekt, alsmede de wijze waarop deze worden ingediend.

§ 2. De toekenning van de inkomensgarantie heeft uitwerking vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de datum waarop de aanvraag is ingediend en ten

vroegste vanaf de eerste dag die volgt op de maand waarin aan de leeftijdsvoorwaarde is voldaan.

§ 3. De pensioenaanvraag ingediend ten laste van een Belgische verplichte pensioenregeling door een persoon die aan de gestelde leeftijdsvoorwaarden voldoet, geldt als een aanvraag tot inkomensgarantie, tenzij blijkt dat het bedrag van de pensioenen de toekenning van de inkomensgarantie verhindert.

§ 4. De aanvraag om inkomensgarantie geldt als aanvraag voor de toepassing van de Belgische wettelijke pensioenregelingen, wanneer de aanvrager gewag maakt van beroepsarbeid die onder de werkingssfeer van die regelingen valt of wanneer in het raam van het onderzoek van de aanvraag een zodanige beroepsarbeid wordt vastgesteld.

§ 5. De Federale Pensioendienst beslist over de aanvraag om inkomensgarantie. De beslissing wordt aan de betrokkene met een gewone brief betekend. De beslissing tot terugvordering van de schuld en de beslissing waarvan zij de uitvoering verzekert worden echter samen met een ter post aangetekend schrijven betekend.

§ 6. De Koning bepaalt:

1° de gevallen waarin de inkomensgarantie ambtshalve wordt onderzocht, alsook de nadere regels voor de aantekening van de bestaansmiddelen;

2° in welke gevallen en vanaf wanneer de toegekende inkomensgarantie wordt herzien.

§ 7. De betrokkene is er, in voorkomend geval, toe gehouden om zijn rechten ten laste van de in § 4 bedoelde pensioenregelingen te laten gelden, vooraleer hij op de inkomensgarantie aanspraak kan maken.

De Koning kan regels vaststellen die in een afwijking op deze verplichting voorzien indien het pensioen wegens vervroeging wordt verminderd.

HOOFDSTUK IV. Berekeningswijze

Afdeling 1. Bedrag van de inkomensgarantie

Art. 6 *Gewijzigd bij de wet van 8 december 2013, art. 4 (2) en de K.B.'s van 21 juli 2017, art. 11 (4), 17 juni 2018, art. 1 (12), 17 mei 2019, art. 7, 1° (13) en art. 7, 2° (14), 20 december 2020, art. 1 (15), 6 augustus 2021, art. 8 (16) en 7 april 2023, art. 9 (17).*

§ 1. Het bedrag van de inkomensgarantie beloopt ten hoogste 7 261,90 euro (18) (19) per jaar.

Onverminderd de toepassing van afdeling 2 van dit hoofdstuk wordt dit bedrag toegekend aan de betrokkene die aan de in artikelen 3 en 17 bedoelde leeftijdsvoorwaarden voldoet en dezelfde hoofdverblijfplaats deelt met één of meerdere andere personen.

Worden geacht dezelfde hoofdverblijfplaats te delen, de aanvrager en elke andere persoon die gewoonlijk met hem op dezelfde plaats verblijft.

Het gewoonlijk verblijf blijkt uit de inschrijving in de bevolkingsregisters van de gemeente waar de verblijfplaats is gevestigd.

§ 2. Op het in paragraaf 1 bedoelde bedrag wordt de coëfficiënt 1,50 toegepast voor de gerechtigde die dezelfde hoofdverblijfplaats niet met één of meerdere personen deelt en die aan de in artikelen 3 en 17 bedoelde leeftijdsvoorwaarden voldoet.
De volgende personen worden niet geacht dezelfde hoofdverblijfplaats te delen met de aanvrager, ondanks het feit dat zij in de bevolkingsregisters zijn ingeschreven op het adres van de aanvrager:

1° de minderjarige kinderen;

2° de meerderjarige kinderen waarvoor kinderbijslag wordt genoten;

3° de personen die in hetzelfde rusthuis of hetzelfde rust- en verzorgingstehuis of psychiatrisch verzorgingstehuis als de aanvrager zijn opgenomen;

4° de bloed- of aanverwanten in de rechte neergaande of opgaande lijn en hun wettelijk samenwonende.

§ 3. Op het in paragraaf 1 bedoelde bedrag wordt de coëfficiënt 1,50 toegepast voor de gerechtigde die:

1° dezelfde hoofdverblijfplaats heeft als de echtgenoot of de wettelijk samenwonende terwijl deze laatste in een rusthuis of rust- en verzorgingstehuis of psychiatrisch verzorgingstehuis is opgenomen en dit tehuis niet als hoofdverblijfplaats heeft en voor zover de gerechtigde die hoofdverblijfplaats niet deelt met één of meerdere andere personen dan een bloed- of aanverwant in rechte neergaande of opgaande lijn en diens wettelijk samenwonende, of minderjarige kinderen of meerderjarige kinderen waarvoor kinderbijslag wordt genoten;

2° dezelfde hoofdverblijfplaats heeft als de echtgenoot of de wettelijk samenwonende terwijl deze gerechtigde in een rusthuis of rust- en verzorgingstehuis of psychiatrisch verzorgingstehuis is opgenomen en dit tehuis niet als hoofdverblijfplaats heeft;

3° dezelfde hoofdverblijfplaats heeft als de echtgenoot of de wettelijk samenwonende terwijl zowel de gerechtigde als de echtgenoot of de wettelijk samenwonende in een rusthuis of rust- en verzorgingstehuis of psychiatrisch verzorgingstehuis zijn opgenomen en dit tehuis niet als hoofdverblijfplaats hebben.

§ 4 De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, vaststellen onder welke voorwaarden de bepalingen van paragrafen 2 en 3 kunnen worden uitgebreid tot andere categorieën van personen die Hij bepaalt.

§ 5. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, het in paragraaf 1 bedoelde bedrag verhogen.

§ 6. Het in paragraaf 1 bedoelde bedrag is gekoppeld aan spilindexcijfer 103,14 (basis 1996 = 100) en evolueert overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient te worden gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

§ 7. Het in paragraaf 1 bedoelde bedrag wordt om de twee jaar aangepast. De Koning stelt hiertoe, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de

verhogingscoëfficiënt vast op basis van de beslissing die inzake de maximale marge voor de loonkostenontwikkeling wordt genomen in uitvoering van hetzij artikel 6, hetzij artikel 7 van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de werkgelegenheid en tot preventieve vrijwaring van het concurrentievermogen.

Afdeling 2. Invloed van de bestaansmiddelen en van de pensioenen

Art. 7 *Gewijzigd bij de wet van 8 december 2013, art. 5 (2).*

§ 1. De inkomensgarantie kan enkel worden toegekend na onderzoek van de bestaansmiddelen en van de pensioenen. Alle bestaansmiddelen en pensioenen, van welke aard of oorsprong ook, waarover de betrokkene of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, beschikken, komen in aanmerking voor de berekening van de inkomensgarantie, behalve de door de Koning bepaalde uitzonderingen.

Voor de persoon die in gemeenschap leeft of de hoofdverblijfplaats deelt met andere personen, andere dan de echtgenoot of de wettelijk samenwonende, wordt enkel rekening gehouden met de bestaansmiddelen en de pensioenen waarover de aanvrager persoonlijk beschikt. Wanneer de betrokkene aan de in artikel 6, § 2, bepaalde voorwaarden voldoet, wordt voor de berekening van de inkomensgarantie enkel rekening gehouden met de bestaansmiddelen en de pensioenen waarover hij persoonlijk beschikt.

De Koning bepaalt met welke bestaansmiddelen bij het vaststellen van de inkomensgarantie geen rekening wordt gehouden.

§ 2. Het totaal van de in paragraaf 1 bedoelde bestaansmiddelen en de pensioenen wordt, na aftrek van de in de artikelen 8 tot 10 en 12 bedoelde vrijstellingen, gedeeld door het aantal personen wiens bestaansmiddelen en pensioenen overeenkomstig paragraaf 1 in aanmerking worden genomen, de betrokkene inbegrepen. Dit totaal wordt meegedeeld aan de betrokkene.

In afwijking van het vorig lid wordt het aantal minderjarige kinderen en meerderjarige kinderen waarvoor kinderbijslag wordt genoten, voor beiden beperkt tot de eerste graad ten aanzien van betrokkene of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende, en voor zover zij in het bevolkingsregister zijn ingeschreven op het adres van betrokkene, in de deler opgenomen.

Kinderen die door een gerechtelijke beslissing geplaatst werden bij de betrokkene of zijn echtgenoot of wettelijk samenwonende, en waarvoor kinderbijslag wordt genoten en die in het bevolkingsregister zijn ingeschreven op het adres van de betrokkene, worden eveneens opgenomen in de deler.

Het resultaat van deze berekening wordt, na aftrek van de in artikel 11 bedoelde vrijstelling, in mindering gebracht op het in artikel 6, §§ 1, 2, of 3 bedoelde jaarbedrag, naargelang van het geval.

§ 3. De Koning bepaalt onder welke omstandigheden en onder welke voorwaarden het in artikel 6, § 1, vermelde bedrag zonder een nieuw onderzoek naar de bestaansmiddelen naar het in artikel 6, §§ 2 of 3, bedoelde bedrag wordt omgezet.

§ 4. Voor de toepassing van § 1, tweede lid, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, wat onder "persoon die in gemeenschap leeft" moet begrepen worden".

Art. 8 *Gewijzigd bij de wet van 8 december 2013, art. 6 (2).*

Bij de berekening van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met het niet vrijgestelde gedeelte van het kadastraal inkomen van de onroerende goederen waarvan de betrokkene en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt samen of alleen de volle eigendom of het vruchtgebruik hebben.

De Koning stelt het vrijgestelde gedeelte vast. Hij bepaalt eveneens de coëfficiënt waarmee het niet vrijgestelde gedeelte vermenigvuldigd wordt om als bestaansmiddel in aanmerking te worden genomen.

De Koning:

1° stelt nadere regels vast wanneer de betrokkene en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, eigenaar of vruchtgebruiker van een onroerend goed in onverdeeldheid zijn;

2° bepaalt in welke gevallen, onder welke voorwaarden en in welke mate het kadastraal inkomen van een onroerend goed in aanmerking wordt genomen waarvan de betrokkene en/of de personen waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt eigenaar of vruchtgebruiker zijn en dat met een hypotheek is bezwaard of mits betaling van een lijfrente werd verworven;

3° bepaalt de regels waarmee bij de vaststelling van de bestaansmiddelen rekening wordt gehouden wanneer het onroerend goed waarvan de betrokkene en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt eigenaar of vruchtgebruiker zijn, in het buitenland is gelegen.

Art. 9 De Koning bepaalt de regels volgens welke het al dan niet belegd roerend kapitaal voor de vaststelling van de bestaansmiddelen in rekening wordt gebracht.

Art. 10 *Gewijzigd bij de wetten van 20 juli 2006, art. 192 (1) en 8 december 2013, art. 6 (2).*

Wanneer de betrokkene en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt roerende of onroerende goederen om niet of onder bezwarende titel hebben afgestaan in de loop van de tien jaren die voorafgaan aan de datum waarop de aanvraag uitwerking heeft, wordt een inkomen als bestaansmiddelen in rekening gebracht.

De Koning bepaalt:

1° het inkomen uit de afstand forfaitair op basis van de verkoopwaarde van de goederen op het tijdstip van de afstand;

2° op welke wijze de verkoopwaarde van de afgestane goederen wordt berekend wanneer niet de volle eigendom ervan werd afgestaan;

3° onder welke voorwaarden een aftrek mag worden toegepast op de verkoopwaarden van de afgestane goederen;

4° in welke mate en onder welke voorwaarden met de inkomsten rekening wordt gehouden wanneer het roerend of onroerend goed tegen betaling van een lijfrente werd afgestaan;

5° op welke wijze de opbrengst van de onteigening ten algemene nutte op de inkomensgarantie in mindering wordt gebracht.

De bepalingen van dit artikel zijn evenwel niet van toepassing op de opbrengst van de afstand van het woonhuis van de betrokkene en/of van de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt die geen ander bebouwd onroerend goed bezit of bezitten, in zover de opbrengst van de afstand nog geheel of gedeeltelijk in het in aanmerking genomen vermogen wordt teruggevonden. Op die opbrengst zijn de regels van artikel 7, § 1, eerste lid, en, naargelang van het geval, de bepalingen van de artikelen 8 of 9 van toepassing.

De Koning kan bepalen wat met een woonhuis wordt gelijkgesteld.

Art. 11 *Gewijzigd bij de wet van 8 december 2013, art. 7 (2).*

De inkomensgarantie wordt enkel met dat gedeelte van de bestaansmiddelen verminderd dat het door de Koning vastgesteld bedrag overschrijdt.

Dit bedrag kan verschillen naargelang het een in artikel 6, §§ 1, 2, of 3 bedoelde gerechtigde betreft.

Art. 12 *Gewijzigd bij de wet van 8 december 2013, art. 6 (2) en K.B.'s van 18 oktober 2004, art. 32 (20) en 11 december 2013, art. 42 (2).*

Bij het in aanmerking nemen van de pensioenen wordt rekening gehouden met hun werkelijk uitgekeerd bedrag en met alle andere voordelen die werden toegekend aan de betrokkene en/of aan de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, hetzij met toepassing van een Belgische wettelijke pensioenregeling ingesteld door of krachtens een wet, met inbegrip van de onvoorwaardelijke pensioenen betaald krachtens artikel 37 van het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967 betreffende het rust en overlevingspensioen der zelfstandigen, een provinciaal reglement of door N.M.B.S. Holding of HR Rail, hetzij bij toepassing van een buitenlandse verplichte pensioenregeling, hetzij bij wijze van vergoedingen, bijslagen of pensioenen toegekend als vergoeding of schadeloosstelling aan oorlogsslachtoffers of hun rechtverkrijgenden.

De Koning kan:

1° pensioenen of andere voordelen aanwijzen die niet van de inkomensgarantie worden afgetrokken;

2° bepalen in hoeverre de in het eerste lid bedoelde pensioenen en andere voordelen niet op de inkomensgarantie in mindering gebracht worden;

3° bepalen in welke gevallen een vermindering of schorsing van de in het eerste lid bedoelde pensioenen en andere voordelen zonder invloed op de vaststelling van de bestaansmiddelen en pensioenen blijft.

Art. 13 *Gewijzigd bij de wetten van 6 mei 2009, art. 112 (21), 28 april 2010, art. 136 (22), 27 december 2012, art. 52 (23), 8 december 2013, art. 6 (2) en 18 maart 2016, art. 132 (11).*

§ 1. De bestaansmiddelen worden geschat op grond van de aangifte van de betrokkene en op grond van deze van de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt.

§ 2. De inlichtingen worden nagezien en in voorkomend geval verbeterd door de Federale Pensioendienst. Bij het onderzoek van elke aanvraag worden de inlichtingen in aanmerking genomen die door het ministerie van Financiën op verzoek van de Federale Pensioendienst aan deze laatste worden verstrekt.

De Koning kan in andere bewijsmiddelen voorzien.

Om een adequate controle van de toepassingsmodaliteiten van deze wet toe te laten, wordt er een gegevensuitwisseling tussen de Rijkdienst voor pensioenen en de bevoegde diensten van de FOD Financiën tot stand gebracht. De Koning bepaalt de nadere regels van deze gegevensuitwisseling.

§ 3. De inkomensgarantie mag evenwel zonder verder onderzoek worden geweigerd wanneer voldoende elementen aanwezig zijn waaruit duidelijk blijkt dat de betrokkene niet de voorwaarden vervult om de inkomensgarantie te verkrijgen.

§ 4. De gemachtigde ambtenaren hebben in de uitoefening van hun controleopdracht vrije toegang tot alle lokalen van de betrokkene en/of de personen waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt behalve tot de woonruimte.

§ 5. De Koning bepaalt de inlichtingen en documenten die de openbare besturen, de instellingen, de particulieren en de betrokkene en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt aan de gemachtigde ambtenaren moeten verstrekken.

HOOFDSTUK V. Nadere regels betreffende de betaling

Art. 14 *Gewijzigd bij de wetten van 27 december 2006, art. 303 (24) en 18 maart 2016, art. 132 (11).*

§ 1. De inkomensgarantie wordt uitbetaald door de Federale Pensioendienst.

§ 2. De Koning bepaalt:

1° de nadere regels voor de uitbetaling van de inkomensgarantie;

2° wat onder een ononderbroken verblijf wordt verstaan en hoe hiervan het bewijs wordt geleverd;

3° onder welke voorwaarden en voor welke termijn de gerechtigde tijdelijk het Belgisch grondgebied mag verlaten zonder dat de betaling van de inkomensgarantie wordt geschorst;

4° de vervallen en niet uitgekeerde termijnen waarvan de betaling na het overlijden van de gerechtigde mag plaatsvinden, de personen aan wie zij mogen worden betaald, de rangorde waarin die personen geroepen zijn ze te genieten, alsmede de formaliteiten die moeten worden vervuld voor het verkrijgen van deze uitkeringen en de termijn binnen welke de eventuele aanvraag moet worden ingediend;

5° de gevallen waarin de uitbetaling van de inkomensgarantie geheel of gedeeltelijk wordt geschorst, het bedrag ervan en de duur van de schorsing ten opzichte van:

a) de gerechtigde voor wie gezinsbijslag wordt ontvangen;

b) de gerechtigde die ten huize gesekwestreerd is en die een tussenkomst van het bevoegd hulp of bijstandsfonds geniet;

c) de gerechtigde die als geesteszieke is geplaatst ten laste van een openbaar bestuur;

d) de gerechtigde die in een gevangenis opgesloten of in een inrichting van sociaal verweer geïnterneerd is;

6° het onderdeel van de inkomensgarantie waarop het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en het bevoegd hulp- of bijstandsfonds als aandeel in de verplegingskosten aanspraak kunnen maken.

7° de voorwaarden en andere regelen waarbij de gemeenten, of de Federale Pensioendienst, het verblijf op het grondgebied van België, van de gerechtigden op een inkomensgarantie voor ouderen, vaststellen.

§ 3. De inkomensgarantie is niet vatbaar voor overdracht of beslag.

HOOFDSTUK VI. Verwarmingstoelage

Art. 15 Aan de gerechtigden op een inkomensgarantie wordt een forfaitaire bijzondere verwarmingstoelage toegekend. Deze toelage geeft geen aanleiding tot een verhoging van het bedrag van de inkomensgarantie.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de voorwaarden en de wijze van toekenning en uitbetaling van deze toelage en kan jaarlijks het bedrag ervan vaststellen.

HOOFDSTUK VII. Overgangsbepalingen

Art. 16 § 1. Het aan de gerechtigde toegekende gewaarborgd inkomen wordt op de datum waarop deze wet in werking treedt, ambtshalve vergeleken met de inkomensgarantie die aan de gerechtigde zou worden toegekend in toepassing van deze wet.

In afwijking van het vorige lid wordt, wanneer de echtgenoot van de gerechtigde op het gewaarborgd inkomen de in de artikelen 3 of 17 vermelde leeftijd bereikt na de laatste dag van de maand die onmiddellijk voorafgaat aan de in het vorige lid bedoelde datum, de vergelijking ambtshalve uitgevoerd op de eerste dag van de maand volgend op die waarin deze leeftijd wordt bereikt.

Bij de berekening van de in het eerste en tweede lid bedoelde inkomensgarantie wordt, zonder nieuw onderzoek naar de bestaansmiddelen, enkel rekening gehouden met:

1° de bestaansmiddelen die in aanmerking werden genomen bij de laatste vaststelling van het bedrag van het gewaarborgd inkomen;

2° de pensioenen zoals die vanaf de datum waarop deze wet in werking treedt voor de berekening van het gewaarborgd inkomen in aanmerking zouden worden genomen.

Voor de in het eerste en tweede lid bedoelde berekening wordt, ingeval aan de gerechtigde op het gewaarborgd inkomen:

1° het krachtens artikel 2, § 1, tweede lid, van de wet van 1 april 1969 bedoelde bedrag werd toegekend, dit bedrag vergeleken met het dubbele van het in artikel 6, § 1, eerste lid, van deze wet bedoelde bedrag;

2° het krachtens artikel 2, § 1, eerste lid, van de wet van 1 april 1969 bedoelde bedrag werd toegekend, dit bedrag vergeleken met 1,5 maal het in artikel 6, § 1, eerste lid, van deze wet bedoelde bedrag.

Indien de toekenning van de inkomensgarantie op grond van de vergelijking bedoeld in het eerste of tweede lid voordeliger blijkt, wordt de betrokkene ambtshalve, zonder nieuw onderzoek, onderworpen aan de bepalingen van deze wet en wordt hij onttrokken aan het toepassingsgebied van de wet van 1 april 1969.

De inkomensgarantie die krachtens deze paragraaf aan de in het vierde lid, 1°, bedoelde gerechtigde toegekend wordt, wordt met ingang van dezelfde datum, in gelijke delen, aan hem en aan de met hem op dezelfde hoofdverblijfplaats wonende echtgenoot toegekend.

Wanneer het in artikel 2, § 1, tweede lid van de wet van 1 april 1969 bedoelde bedrag voor de helft aan elk van de echtgenoten wordt uitbetaald, wordt de in het vierde lid, 1°, bedoelde vergelijking doorgevoerd. Indien de toekenning van de inkomensgarantie op grond van de berekening in het eerste of tweede lid, voordeliger blijkt, wordt aan één of beide echtgenoten die niet dezelfde hoofdverblijfplaats delen, naargelang van het geval, een bedrag toegekend dat overeenstemt met:

1° het in artikel 6, § 1, eerste lid, van deze wet bedoelde bedrag wanneer zij hun hoofdverblijfplaats met één of meerdere personen delen;

2° het in artikel 6, § 2, van deze wet bedoelde bedrag wanneer zij hun hoofdverblijfplaats niet met één of meerdere personen delen.

Het in het vorige lid, 1° of 2° bedoelde bedrag wordt, naargelang van het geval, verminderd met de helft van de in het derde lid bedoelde bestaansmiddelen en pensioenen.

De Koning kan, onder de voorwaarden die Hij bepaalt, andere categorieën van gerechtigden op het gewaarborgd inkomen van de toepassing van het eerste lid uitsluiten en vaststellen op welk ogenblik zij ambtshalve aan de bepalingen van deze wet worden onderworpen.

§ 2. De bepalingen van deze wet worden ambtshalve toegepast op de gerechtigde op het gewaarborgd inkomen die:

1° een aanvraag tot herziening van het hem toegekende recht indient, zoals bepaald door artikel 11, § 1, tweede lid, van de wet van 1 april 1969, op voorwaarde evenwel dat het krachtens deze wet toe te kennen recht voordeliger is;

2° verzuimd heeft de bij artikel 11, § 1, derde lid, van de wet van 1 april 1969 bedoelde aangifte te doen.

§ 3. De ambtshalve onderwerping van de in dit artikel bedoelde gerechtigden gaat ten vroegste in op de datum waarop deze wet in werking treedt en ten laatste vanaf de eerste dag van de maand volgend op de maand waarin het feit zich heeft

voorgedaan dat de aanleiding vormde voor de herziening van het gewaarborgd inkomen of voor de toekenning van de inkomensgarantie.

Art. 17 In afwijking van artikel 3 wordt de inkomensgarantie gewaarborgd aan de personen die aan de door huidige wet gestelde voorwaarden voldoen en die:

1° 62 jaar oud zijn en indien de inkomensgarantie daadwerkelijk en voor de eerste keer uitwerking heeft ten vroegste op de datum van inwerkingtreding van de wet en uiterlijk op 1 december 2002;

2° 63 jaar oud zijn en indien de inkomensgarantie daadwerkelijk en voor de eerste keer uitwerking heeft ten vroegste op 1 januari 2003 en uiterlijk op 1 december 2005;

3° 64 jaar oud zijn en indien de inkomensgarantie daadwerkelijk en voor de eerste keer uitwerking heeft ten vroegste op 1 januari 2006 en uiterlijk op 1 december 2008 (5).

Art. 18 *Gewijzigd bij de wetten van 22 december 2008, art. 64 (25), 18 december 2015, art. 9 (26), 21 juli 2017, art. 2 (4), 26 mei 2019, art. 10 (13), aangevuld bij de programmawet van 20 december 2020, art. 74 (27) en gewijzigd bij de wetten van 18 juli 2021, art. 54 (28) en 4 juni 2023, art. 2 (29).*

§ 1. Onverminderd de bepalingen van artikel 10 van de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden, blijven de personen die conform de bepalingen van de hogervermelde wet op 1 april 2009 gerechtigd zijn op het gewaarborgd inkomen, dit inkomen genieten op basis van het bedrag van maart 2009 totdat er voor hen, op aanvraag of ambtshalve, een beslissing bij toepassing van deze wet wordt genomen ter gelegenheid van een herziening van hun recht ingevolge de toekenning van een pensioen of voordeel zoals bedoeld in artikel 10 van de hogervermelde wet of als gevolg van een verhoging van de bestaansmiddelen.

§ 2. Het in het paragraaf 1 bedoeld bedrag varieert conform de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de Openbare Schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

§ 3. In afwijking van de paragrafen 1 en 2 wordt het betaalde bedrag van het gewaarborgd inkomen met ingang van 1 september 2015 vermenigvuldigd met 1,02.

§ 4. In afwijking van de paragrafen 1 en 2 en onverminderd paragraaf 3, wordt het betaalde bedrag van het gewaarborgd inkomen met ingang van 1 september 2017 vermenigvuldigd met 1,009.

§ 5. In afwijking van de paragrafen 1 en 2 en onverminderd de paragrafen 3 en 4, wordt het betaalde bedrag van het gewaarborgd inkomen met ingang van 1 juli 2019 vermenigvuldigd met 1,003.

§ 6. In afwijking van de paragrafen 1 en 2 en onverminderd de paragrafen 3 tot 5, wordt het betaalde bedrag van het gewaarborgd inkomen met ingang van 1 januari 2020 vermenigvuldigd met 1,008973.

§ 7. In afwijking van de paragrafen 1 en 2 en onverminderd de paragrafen 3 tot 6, wordt het betaalde bedrag van het gewaarborgd inkomen:
1° met ingang van 1 januari 2021 vermenigvuldigd met 1,0258;
2° met ingang van 1 juli 2021 vermenigvuldigd met 1,0463;
3° met ingang van 1 januari 2022 vermenigvuldigd met 1,0733;
4° met ingang van 1 januari 2023 vermenigvuldigd met 1,1010;
5° met ingang van 1 juli 2023 vermenigvuldigd met 1,1230;
6° met ingang van 1 januari 2024 vermenigvuldigd met 1,1520.

HOOFDSTUK VIII. Algemene en slotbepalingen

Art. 19 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 134 (11).*

Met uitsluiting van de bestuurs-, uitbetalings- en gerechtskosten die gedragen worden door de Federale Pensioendienst, komen de uitgaven die voortvloeien uit de toepassing van deze wet ten laste van het Rijk.

Art. 20 Deze wet treedt in werking op de eerste dag van de derde maand die volgt op de datum van haar bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

---

1 Inwerkingtreding: 01-06-2001.
2 Inwerkingtreding: 01-01-2014.
3 Inwerkingtreding: 31-08-2015.
4 Inwerkingtreding: 01-09-2017.
5 Teneinde aan de aanvrager het recht op een inkomensgarantie voor ouderen te garanderen, stelt het centrum de Rijksdienst voor Pensioenen in kennis van het feit dat hij een leefloon ontvangt, zes maanden voor de gerechtigde de leeftijd bereikt die bepaald is in de artikelen 3 en 17 van de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen (art. 8 van het K.B. van 11 juli 2002).
6 Inwerkingtreding: onbepaald.
7 Inwerkingtreding: 01-07-2012.
8 Inwerkingtreding: 21-12-2013.
9 NOTA: bij arrest nr.6/2019 van 23-01-2019 (Staatsbl. 1 maart 2019, p. 21142), heeft het Grondwettelijk Hof vernietigd:
- in artikel 4, tweede lid, zoals ingevoegd door artikel 3, 2°, van de wet van 27 januari 2017, de woorden "en gedurende ten minste tien jaar, waarvan ten minste vijf jaar ononderbroken, een werkelijk verblijf in België gehad hebben";
- artikel 4, derde lid, zoals ingevoegd door artikel 3, 2°, van de wet van 27 januari 2017.
10 Inwerkingtreding: 01-07-2009.
11 Inwerkingtreding: 01-04-2016.
12 Inwerkingtreding: 01-07-2018.
13 Inwerkingtreding: 01-07-2019.
14 Inwerkingtreding: 01-01-2020.
15 Inwerkingtreding: 01-01-2021.
16 Inwerkingtreding: 01-07-2021.
17 Inwerkingtreding: 01-07-2023.
18 Het bedrag vermeld in art. 6, § 1 wordt vervangen door het bedrag van 6 940,45 euro met ingang van 1 januari 2022 en door het bedrag van 7 119,75 euro met ingang van 1 januari 2023 ~~en door het bedrag van 7 303,10 euro met ingang van 1 januari 2024~~ (zie art. 8, 2°, 3° en 4° van het KB van 6 augustus 2021, B.S. 23 augustus; opgelet: art. 8, 4°, wordt opgeheven bij art. 10, 1° van het KB van 7 april 2023, B.S. 21 april).
19 Het bedrag van 7 119,75 euro bedoeld in artikel 6, § 1, wordt vervangen:
1° door het bedrag van 7 261,90 euro met ingang van 1 juli 2023;
2° door het bedrag van 7 449,26 euro met ingang van 1 januari 2024 (zie art. 9 van het KB van 7

april 2023, B.S. 21 april).
20 Inwerkingtreding: 01-01-2005.
21 Inwerkingtreding: 01-01-2009.
22 Inwerkingtreding: 10-05-2010.
23 Inwerkingtreding: 01-01-2014; zie K.B. van 7 februari 2014, art. 27, § 1, 1°.
24 Inwerkingtreding: 07-01-2007.
25 Inwerkingtreding: 01-04-2009.
26 Inwerkingtreding: 01-09-2015.
27 Inwerkingtreding: 01-01-2021.
28 Inwerkingtreding: 01-07-2021.
29 Inwerkingtreding: 01-07-2023.

Wet van 22 maart 2001
(Staatsblad 29 maart)

betreffende de betwistingen over de inkomensgarantie voor ouderen.

HOOFDSTUK I. Algemene bepaling

Art. 1 Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

HOOFDSTUK II. Betwistingen

Art. 2 De betwistingen over de definitieve beslissingen moeten, op straffe van niet-ontvankelijkheid, binnen drie maanden na de kennisgeving ervan aan de bevoegde arbeidsrechtbank voorgelegd worden.

De vordering ingeleid voor de arbeidsrechtbank werkt niet schorsend.

HOOFDSTUK III. Wijzigingen van het Gerechtelijk Wetboek en van de wet van 13 juni 1966 betreffende de rust- en overlevingspensioenen voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden

Art. 3 *Wijzigingsbepalingen van het Gerechtelijk Wetboek*.

HOOFDSTUK IV. Inwerkingtreding

Art. 4 Deze wet treedt in werking op de dag van de inwerkingtreding van de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen.

© FPD – augustus 2023

Programmawet (I) van 24 december 2002
(Staatsblad 31 december)

Gewijzigd bij: *K.B. van 11 juli 2003 (Staatsbl. 22 september), de wetten van 10 augustus 2015 (Staatsbl. 21 augustus) en 18 maart 2016 (Staatsbl. 30 maart).*

- UITTREKSEL -

TITEL II. Sociale Zaken en Pensioenen

HOOFDSTUK 13. Verjaringstermijn inzake de uitbetaling van de pensioenen

Art. 187 *Gewijzigd bij de wetten van 10 augustus 2015, art. 47 (1) en 18 maart 2016, art. 135 (2).*

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder prestaties verstaan, de prestaties waarvan de Federale Pensioendienst, de sociale verzekeringsfondsen voor zelfstandigen en de verzekeringsinstellingen die contracten hebben afgesloten in het kader van het stelsel van het rust- en overlevingspensioen voor zelfstandigen de uitbetaling verzekeren, te weten:

1° de rust- en overlevingspensioenen toegekend in het pensioenstelsel voor werknemers, alsook de prestaties waarvan de toekenning verbonden is aan het genot van bedoelde pensioenen en met name de verwarmingstoelage, het vakantiegeld en de aanvullende toeslag en de herwaarderingspremie;

1° /1. *Ingevoegd bij de wet van 10 augustus 2015, art. 47 (1).*
de overgangsuitkeringen toegekend in de pensioenregeling voor werknemers;

2° de ouderdoms- en weduwerentebijslagen;

3° de ouderdoms- en weduwerenten gevestigd door de verplichte stortingen verricht overeenkomstig de bepalingen opgesomd in artikel 1 van de wet van 28 mei 1971 tot verwezenlijking van de eenmaking en de harmonisering van de kapitalisatiestelsels ingericht in het raam van de wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood;

4° het gewaarborgd inkomen voor bejaarden en de forfaitaire bijzondere verwarmingstoelage;

5° de inkomensgarantie voor ouderen;

6° de rust- en overlevingspensioenen toegekend in het pensioenstelsel der zelfstandigen, alsook de prestaties waarvan de toekenning verbonden is aan het genot van bedoelde pensioenen en met name de bijzondere bijslag voor zelfstandigen, de pensioenbijslag en de herwaarderingspremie;

6° /1. *Ingevoegd bij de wet van 10 augustus 2015, art. 47 (1).*
de overgangsuitkeringen toegekend in het pensioenstelsel der zelfstandigen;

7° de aan de uit de echt gescheiden echtgenoten toegekende pensioenen in het stelsel der zelfstandigen, alsook de prestaties waarvan de toekenning verbonden is aan het genot van bedoelde pensioenen en met name de bijzondere bijslag voor zelfstandigen en de herwaarderingspremie;

© FPD – augustus 2023

8° de onvoorwaardelijke pensioenen van zelfstandigen, alsook de renten die door de aanwending van een levensverzekeringscontract werden gevestigd;

9° de aanvullende tegemoetkomingen, de tegemoetkoming ter aanvulling van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden en de tegemoetkomingen voor hulp van derden.

Art. 188 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 136 (2).*

De uitbetaling van de in dit hoofdstuk bedoelde prestaties verjaart na verloop van tien jaar te rekenen vanaf de dag van hun opeisbaarheid.

Buiten de oorzaken bedoeld bij artikel 2244 van het Burgerlijk Wetboek, wordt de verjaring gestuit door een aanvraag per aangetekend schrijven verzonden hetzij aan de Federale Pensioendienst of aan het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen, wat de voordelen betreft waarvan de Federale Pensioendienst de uitbetaling verzekert, hetzij aan de sociale verzekeringsfondsen voor zelfstandigen wat de voordelen betreft waarvan zijzelf de uitbetaling verzekeren, hetzij aan de bevoegde verzekeringsinstelling, wat de renten betreft waarvan zij de uitbetaling verzekert.

Voor de toepassing van artikel 2248 van hetzelfde Wetboek, worden, naargelang van het geval, de kennisgeving van een eerste beslissing, van een nieuwe beslissing en de verbetering van een juridische of materiële vergissing in de uitvoering van een beslissing gelijkgesteld met de erkenning door de schuldenaar van het recht van hem tegen wie de verjaring loopt.

Art. 189 De Koning bepaalt de datum van inwerkingtreding van de artikelen 187 en 188 (3).

---

1 Inwerkingtreding: 01-01-2015.
2 Inwerkingtreding: 01-04-2016.
3 NOTA: Inwerkingtreding van de artikelen 187 en 188 vastgesteld op 01-10-2003 door K.B. van 11 juli 2003, art. 1.

Wet van 10 februari 2003
(Staatsblad 27 maart)

tot regeling van de overdracht van pensioenrechten tussen Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal publiek recht.

Gewijzigd bij: *de wet van 18 maart 2016 (Staatsbl. 30 maart).*

Art. 1 Deze wet regelt een aangelegenheid zoals bepaald in artikel 78 van de Grondwet.

HOOFDSTUK I. Definities en toepassingsgebied

Art. 2 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 137 (1).*

Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan:

1° onder "instelling": de gemeenschapsinstellingen en de voor de toepassing van het statuut van de ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen daarmee gelijkgestelde organen.

Als instellingen worden ook beschouwd de instellingen met gemeenschapskarakter waarvan de pensioenregeling het recht verleent:

a) aan de ambtenaar die of het tijdelijk personeelslid dat in dienst is getreden bij de instelling nadat pensioenrechten werden opgebouwd op basis van een in België uitgeoefende beroepsactiviteit, om te vragen dat aan de instelling een bedrag wordt overgedragen dat overeenstemt met de afkoopwaarde van de op basis van die activiteit opgebouwde rustpensioenrechten;

b) aan de ambtenaar die of het tijdelijk personeelslid dat zijn diensten bij de instelling heeft beëindigd om een beroepsactiviteit in België uit te oefenen, om te vragen dat aan het pensioenstelsel waarin op basis van die activiteit pensioenrechten worden opgebouwd, een bedrag dat overeenstemt met de actuariële tegenwaarde of met de afkoopwaarde van zijn rustpensioenrechten ten laste van de pensioenregeling van de instelling wordt overgedragen;

2° onder "ambtenaar": elke persoon die onder de in het statuut van de instelling bepaalde voorwaarden werd benoemd in een permanent ambt in de instelling door een geschreven akte van de overheid die bij de instelling is bekleed met benoemingsbevoegdheid;

3° onder "tijdelijk personeelslid": het tijdelijk personeelslid bedoeld in artikel 2 a), 2 c) en 2 d) van de regeling die van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen vastgesteld door artikel 3 van de verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 259/68 van de Raad van 29 februari 1968 of in gelijksoortige bepalingen in het statuut van een andere instelling;

4° onder "administratie": de Dienst voor de Bijzondere Socialezekerheidsstelsels en het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen;

5° onder "Dienst": de Federale Pensioendienst;

© FPD – augustus 2023

6° onder "pensioen": de pensioenen, renten en persoonlijke voordelen bedoeld in artikel 3, § 1, alsook elke als zodanig geldende uitkering.

Art. 3 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 138 (1).*

§ 1. Deze wet is van toepassing op de personen die op basis van hun beroepsactiviteit rechten hebben opgebouwd op:

1° een rustpensioen bedoeld in artikel 38 van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen;

2° een rustpensioen ten laste van de pensioenregeling voor werknemers toegekend met toepassing van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967, van de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welvaartspeil en van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels;

3° een rustpensioen ten laste van de Dienst voor de Bijzondere Socialezekerheidsstelsels, toegekend met toepassing van de wet van 17 juli 1963 betreffende de overzeese sociale zekerheid;

4° een rustpensioen ten laste van de pensioenregeling voor zelfstandigen ingesteld door het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen, door de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen en door het koninklijk besluit van 30 januari 1997 betreffende het pensioenstelsel van de zelfstandigen met toepassing van de artikelen 15 en 27 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels en van artikel 3, § 1, 4°, van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de budgettaire voorwaarden tot deelname van België aan de Europese Economische en Monetaire Unie;

5° een rustpensioen ten laste van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen of ten laste van de pensioenregeling van een andere instelling.

§ 2. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de bepalingen van deze wet, vanaf de datum die Hij vaststelt, toepasselijk maken op andere instellingen van internationaal publiek recht dan die bedoeld in artikel 2, 1°. In dat geval kan Hij de termijn vaststellen binnen welke de in artikel 5 bedoelde aanvraag die werd ingediend bij die instellingen, moet toekomen bij de Dienst. Bovendien kan Hij, met inachtneming van de principes vervat in deze wet, overgangsmaatregelen vaststellen zowel voor de ambtenaren of de gewezen ambtenaren die bij die instellingen in dienst zijn getreden vóór de datum waarop deze wet op hen toepasselijk werd, als voor de rechtverkrijgenden van die ambtenaren.

HOOFDSTUK II. Sociaal verzekerden die in dienst treden bij een instelling

Art. 4 § 1. De ambtenaar die of het tijdelijk personeelslid dat, na rechten opgebouwd te hebben op een of meerdere pensioenen bedoeld in artikel 3, § 1, 1° tot en met 4°, in dienst is getreden bij een instelling mag, op voorwaarde dat die instelling akkoord gaat, vragen dat de overeenkomstig artikel 7 vastgestelde bedragen, uit hoofde van zijn aansluiting bij die pensioenregelingen voor de periode vóór zijn indiensttreding bij de instelling, worden overgedragen aan die instelling of aan haar pensioenfonds.

Het eerste lid is ook van toepassing op het tijdelijk personeelslid dat ambtenaar is geworden en dat, met toepassing van artikel 42 van de regeling die van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen vastgesteld door artikel 3 van de verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 259/68 van de Raad van 29 februari 1968 of van een gelijksoortige bepaling in het statuut van een andere instelling, het behoud had bekomen van zijn rechten op een pensioen bedoeld in artikel 3, § 1, 1° tot en met 4°.

§ 2. Voor de ambtenaar die of het tijdelijk personeelslid dat, vóór zijn indiensttreding bij een instelling, gelijktijdig of achtereenvolgens rechten heeft opgebouwd op meerdere pensioenen bedoeld in artikel 3, § 1, 1° tot en met 4°, geldt de aanvraag tot overdracht voor een van die pensioenen automatisch als aanvraag tot overdracht voor de andere pensioenen.

§ 3. De ambtenaar die, gedurende een periode van detachering bedoeld in artikel 37, eerste lid, punt b), tweede streepje van het statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen vastgesteld door artikel 3 van de verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 259/68 van de Raad van 29 februari 1968 of gedurende een periode van verlof wegens redenen van persoonlijke aard bedoeld in artikel 40 van dat statuut of in gelijksoortige bepalingen in het statuut van een andere instelling, geen rechten meer opbouwt in de regeling van de instelling maar in een van de pensioenregelingen bedoeld in artikel 3, § 1, 1° tot en met 4° en die later zijn dienst bij de instelling hervat, kan enkel een aanvraag tot overdracht indienen voor deze laatste periode.

Art. 5 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 139 (1).*

§ 1. De in artikel 4 bedoelde aanvraag dient ingediend te worden bij de instelling onder de voorwaarden en binnen de termijnen bepaald door de instelling.

§ 2. In geval van overlijden van de ambtenaar of van het tijdelijk personeelslid vóór het verstrijken van de termijn waarbinnen de aanvraag tot overdracht kon worden ingediend, kunnen de rechtverkrijgenden de aanvraag indienen onder de voorwaarden en binnen de termijnen bepaald door de instelling.

Wanneer er verschillende rechtverkrijgenden zijn, dient de in het eerste lid bedoelde aanvraag te worden ingediend door alle rechtverkrijgenden.

§ 3. Elke door de instelling ontvankelijk geachte aanvraag wordt door de instelling overgezonden aan de Dienst, vergezeld van een document dat het akkoord van de instelling bevat.

§ 4. Voor de ambtenaar die die of het tijdelijk personeelslid dat, vóór zijn indiensttreding bij een instelling, onderworpen is geweest aan een van de pensioenregelingen bedoeld in artikel 3, § 1, 3° of 4°, zendt de Dienst de aanvraag en het document dat het akkoord van de instelling bevat, over aan de betrokken administratie. Deze overzending dient te gebeuren binnen de maand volgend op de datum waarop de in paragraaf 3 bedoelde aanvraag is toegekomen bij de Dienst.

Voor de ambtenaar die of het tijdelijk personeelslid dat, vóór zijn indiensttreding bij een instelling, onderworpen is geweest aan een pensioenstelsel bedoeld in artikel 3, § 1, 1° en dat niet wordt beheerd door de Dienst, zendt deze laatste de aanvraag en het document dat het akkoord van de instelling bevat, over aan elk van de openbare besturen of openbare instellingen in wier pensioenregeling het personeelslid rechten

op een dergelijk pensioen heeft opgebouwd. Deze overdracht dient te worden uitgevoerd in de maand die volgt op de datum waarop de aanvraag bedoeld in paragraaf 3 is aangekomen bij de Dienst.

§ 5. Zolang de in artikel 4 bepaalde aanvraag tot overdracht niet onherroepelijk is geworden met toepassing van artikel 9, mag de ambtenaar of het tijdelijk personeelslid, mits akkoord van de instelling, zijn aanvraag intrekken. Deze intrekking is definitief en geldt automatisch voor alle in artikel 3, § 1, 1° tot en met 4° bedoelde pensioenen.

Art. 6 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 140 (1).*

In geval van toepassing van artikel 5, § 4 berekent elk van de administraties of elk van de openbare besturen of openbare instellingen waaraan de aanvraag tot overdracht door de Dienst werd overgezonden, het bedrag dat, wat haar betreft, dient te worden overgezonden aan de instelling.

Art. 7 § 1. Voor een beroepsactiviteit op basis waarvan de ambtenaar of het tijdelijk personeelslid rechten heeft opgebouwd op een pensioen bedoeld in artikel 3, § 1, 1°, worden de met toepassing van artikel 4 over te dragen bedragen gevormd door de bijdragen die worden berekend op basis van de wedden waarop de verplichte afhouding bepaald in de artikelen 60 of 62 van de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen toegepast is.

Voor de toepassing van het eerste lid worden de bijdragevoeten respectievelijk vastgesteld op 16,36 pct. voor de periode na 30 september 1983, op 15,86 pct. voor de periode begrepen tussen 1 mei 1982 en 30 september 1983 en op 15,36 pct. voor de periode vóór 1 mei 1982.

Ingeval de bijdragevoeten bepaald bij artikel 38, § 2, 1° en § 3, 1° van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers, worden gewijzigd, wordt de in het tweede lid bepaalde bijdragevoet dienovereenkomstig aangepast.

Met een in het eerste lid bepaalde beroepsactiviteit wordt gelijkgesteld die welke aanleiding geeft tot de toepassing van artikel 1 van de wet van 5 augustus 1968 tot vaststelling van een zeker verband tussen de pensioenstelsels van de openbare sector en die van de privé-sector.

Met een in het eerste lid bepaalde beroepsactiviteit wordt eveneens gelijkgesteld die welke in de overheidssector werd uitgeoefend onmiddellijk vóór de indiensttreding bij de instelling maar die reeds aanleiding heeft gegeven tot de toepassing van de artikelen 4 en 6 van voormelde wet van 5 augustus 1968. In dat geval worden de op basis daarvan gestorte bedragen terugbetaald aan de pensioenregeling waaraan betrokkene oorspronkelijk was onderworpen.

Geen enkele overdracht van bijdragen wordt uitgevoerd voor:

1° de tijdsbonificaties toegekend voor diensttijd en perioden die ertoe leiden dat deze diensttijd en perioden voor meer dan hun enkelvoudige duur in aanmerking worden genomen;

2° de perioden van militaire dienstplicht;

3° de diplomabonificaties;

4° de niet bezoldigde verlofperioden;

5° de perioden van terbeschikkingstelling waarvoor geen enkele wachtwedde werd ontvangen.

§ 2. Voor een beroepsactiviteit op basis waarvan de ambtenaar of het tijdelijk personeelslid rechten heeft opgebouwd op een pensioen bedoeld in artikel 3, § 1, 2°, worden de met toepassing van artikel 4 over te dragen bedragen gevormd door de bijdragen die worden berekend op basis van de elementen vermeld op de individuele rekening van de werknemer voor de perioden van activiteit en van non-activiteit waarvoor bijdragen werden betaald of overgedragen.

Voor de toepassing van het eerste lid worden de bijdragevoeten respectievelijk vastgesteld op 16,36 pct. voor de periode na 30 september 1983, op 15,86 pct. voor de periode begrepen tussen 1 mei 1982 en 30 september 1983 en op 15,36 pct. voor de periode vóór 1 mei 1982.

Ingeval de bijdragevoeten bepaald bij artikel 38, § 2, 1° en § 3, 1° van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers, worden gewijzigd, wordt de in het tweede lid bepaalde bijdragevoet dienovereenkomstig aangepast.

Met een in het eerste lid bepaalde beroepsactiviteit wordt gelijkgesteld die welke werd uitgeoefend bij een openbaar bestuur of een openbare instelling waartoe betrokkene niet meer behoorde bij zijn indiensttreding bij een instelling en die aanleiding geeft tot de toepassing van de artikelen 4 en 6 van voormelde wet van 5 augustus 1968.

§ 3. Voor een beroepsactiviteit op basis waarvan de ambtenaar of het tijdelijk personeelslid rechten heeft opgebouwd op een pensioen bedoeld in artikel 3, § 1, 3°, worden de over te dragen bedragen gevormd door de bijdragen bestemd voor het Pensioenfonds en het Solidariteits- en perequatiefonds met toepassing van de artikelen 17 en 18 van de wet van 17 juli 1963 betreffende de overzeese sociale zekerheid.

§ 4. Voor een beroepsactiviteit op basis waarvan de ambtenaar of het tijdelijk personeelslid rechten heeft opgebouwd op een in artikel 3, § 1, 4° bedoeld pensioen, worden de over te dragen bedragen gevormd:

a) voor de periode vóór 1 januari 1984, door het gedeelte van de bijdragen dat heeft gediend voor de vorming van de in artikel 37, § 1 van voormeld koninklijk besluit nr. 72 bedoelde renten;

b) voor de periode begrepen tussen 1 januari 1984 en 31 december 1996, door het gedeelte van de bijdragen bestemd voor de pensioensector die werden gestort aan een sociale verzekeringskas krachtens het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen;

c) voor de periode na 31 december 1996, door 60 pct. van de bijdragen die worden gestort aan een sociale verzekeringskas krachtens voormeld koninklijk besluit nr. 38, met uitsluiting van de werkingskosten bepaald in artikel 20, § 4 van datzelfde koninklijk besluit. Dat percentage kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, worden gewijzigd door de Koning in functie van de evolutie van de uitgaven inzake pensioenuitkeringen. Deze wijziging kan slechts om de drie (vier) jaar plaats

hebben en ten vroegste op 1 januari van het vierde jaar volgend op de datum van inwerkingtreding van deze wet.

§ 5. Bij de met toepassing van de §§ 1, 2 en 4 over te dragen bedragen worden gevoegd die welke voortkomen uit vrijwillige stortingen bestemd om bepaalde perioden voor een in artikel 3, § 1, 1°, 2° of 4° bedoeld pensioen te valideren, met uitzondering van de vrijwillige stortingen bestemd voor de validering van perioden die zijn gelegen na de indiensttreding bij de instelling. De bedragen die voortkomen uit deze laatste stortingen, verhoogd met samengestelde interest berekend zoals bepaald in § 6, vierde lid, worden aan betrokkene terugbetaald.

§ 6. De in uitvoering van de §§ 1 en 2 over te dragen bedragen worden verhoogd met samengestelde interest waarvan de rentevoet wordt vastgesteld op 3,5 pct. per jaar. Deze interest begint te lopen op 1 juli van het kalenderjaar waarop deze bedragen betrekking hebben en is verschuldigd tot de laatste dag van het semester waarin het totaal over te dragen bedrag overeenkomstig artikel 8, § 3 is meegedeeld aan de ambtenaar of het tijdelijk personeelslid.

In afwijking van het eerste lid, brengen, indien de beroepsactiviteit die recht geeft op een pensioen in een van de in de §§ 1 of 2 bedoelde pensioenregelingen niet werd aangevat op 1 januari, de over te dragen bedragen die betrekking hebben op het eerste jaar beroepsactiviteit slechts de in dat lid bepaalde interest op vanaf 1 januari van het kalenderjaar dat volgt op datgene waarin de activiteit werd aangevat.

De in uitvoering van de §§ 3 en 4 over te dragen bedragen worden verhoogd met samengestelde interest waarvan de rentevoet wordt vastgesteld op 3,5 pct. per jaar. Deze interest begint te lopen de eerste dag van het semester dat volgt op datgene waarin de bijdragen werden gestort en is verschuldigd tot de laatste dag van het semester waarin het totaal over te dragen bedrag overeenkomstig artikel 8, § 3 is meegedeeld aan de ambtenaar of het tijdelijk personeelslid.

De over te dragen bedragen die betrekking hebben op in § 5 bedoelde vrijwillige stortingen worden verhoogd met samengestelde interest waarvan de rentevoet wordt vastgesteld op 3,5 pct. per jaar. Deze interest begint te lopen vanaf 1 januari van het kalenderjaar dat volgt op datgene waarin de vrijwillige stortingen werden uitgevoerd en is verschuldigd tot de laatste dag van het semester waarin het totaal over te dragen bedrag overeenkomstig artikel 8, § 3 is meegedeeld aan de ambtenaar of het tijdelijk personeelslid.

De Koning kan de in het eerste, derde en vierde lid bepaalde samengestelde rentevoeten wijzigen overeenkomstig de evolutie van de rentevoeten van de markt.

Art. 8 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 141 (1).*

§ 1. Elke administratie deelt aan de Dienst het wat haar betreft definitief over te dragen bedrag mee alsook de perioden van beroepsactiviteit waarvoor de overdracht wordt uitgevoerd.

§ 2. Elk openbaar bestuur of elke openbare instelling waaraan de aanvraag, met toepassing van artikel 5, § 4, tweede lid, door de Dienst werd overgezonden, deelt aan deze laatste de in paragraaf 1 bedoelde elementen mee.

§ 3. Op basis van de in de §§ 1 en 2 bedoelde mededelingen alsook van de elementen eigen aan de in artikel 3, § 1, 2° bedoelde pensioenregeling deelt de Dienst aan de ambtenaar of aan het tijdelijk personeelslid het totale bedrag mee dat aan de

instelling zal worden overgedragen. Deze mededeling dient uitgevoerd te worden binnen de vier maanden volgend op de datum waarop de aanvraag tot overdracht bij de Dienst is toegekomen.

§ 4. Het overeenkomstig § 3 meegedeelde bedrag wordt definitief zodra de ambtenaar of het tijdelijk personeelslid aan de Dienst zijn akkoord over het bedrag geeft.

Bij gebrek aan een in § 5, eerste lid bedoelde administratieve betwisting binnen de drie maanden die volgen op de mededeling, wordt het bedrag definitief op het einde van deze termijn.

In geval van een in § 5, eerste lid bedoelde administratieve betwisting wordt het bedrag definitief vanaf de in het tweede lid bedoelde datum indien de nieuwe mededeling de vorige mededeling bevestigt. Indien de oorspronkelijke mededeling wordt gewijzigd, wordt het bedrag definitief vanaf het ogenblik dat de ambtenaar of het tijdelijk personeelslid aan de Dienst zijn akkoord over het bedrag van die nieuwe mededeling geeft. Bij gebrek aan een administratieve betwisting binnen de drie maanden die volgen op de nieuwe mededeling, wordt het bedrag van die nieuwe mededeling definitief op het einde van deze laatste termijn.

Indien een vordering wordt ingesteld overeenkomstig § 5, tweede lid, wordt het over te dragen bedrag pas definitief vanaf het ogenblik waarop een in kracht van gewijsde gegane beslissing is genomen die het met toepassing van artikel 8, § 3 meegedeelde totaal over te dragen bedrag wijzigt.

§ 5. Elke betwisting betreffende het in § 3 bedoelde totaal over te dragen bedrag moet bij de Dienst worden ingediend binnen de drie maanden die volgen op die van de mededeling. De ten gevolge van een betwisting genomen beslissing geeft aanleiding tot een nieuwe mededeling door de Dienst.

Indien de onenigheid voortduurt, kan een vordering bij de bevoegde rechtbank worden ingeleid uiterlijk binnen drie maanden die volgen op de datum van de nieuwe mededeling.

§ 6. De Dienst deelt aan de instelling het definitief over te dragen bedrag mee. Deze mededeling wordt uitgevoerd binnen de maand volgend op die waarin het bedrag met toepassing van § 4 definitief is geworden.

Art. 9 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 142 (1).*

§ 1. De aanvraag tot overdracht wordt onherroepelijk op de datum waarop de Dienst van de instelling de definitieve bevestiging ontvangt van de aanvraag tot overdracht ingediend door de ambtenaar of het tijdelijk personeelslid.

§ 2. De Dienst brengt de administraties alsook de openbare besturen en de openbare instellingen waaraan hij de aanvraag, met toepassing van artikel 5, § 4, tweede lid, heeft overgezonden werd overgezonden, op de hoogte van de datum waarop de aanvraag tot overdracht onherroepelijk is geworden. Deze inlichting wordt meegedeeld binnen de maand volgend op die waarin de Dienst de in § 1 bedoelde bevestiging heeft ontvangen.

Art. 10 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 143 (1).*

Elke andere administratie alsook elk van de openbare besturen of openbare instellingen waaraan de aanvraag, met toepassing van artikel 5, § 4, tweede lid, door de

Dienst werd overgezonden, stort de overeenkomstig artikel 7 vastgestelde bedragen aan deze laatste.

Art. 11 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 144 (1).*

§ 1. De in artikel 10 bepaalde stortingen dienen bij de Dienst toe te komen uiterlijk de laatste dag van de vierde maand volgend op de datum waarop de administraties of de openbare besturen en openbare instellingen waaraan de aanvraag, met toepassing van artikel 5, § 4, tweede lid, door de Dienst werd overgezonden, door de deze laatste op de hoogte werden gebracht van het feit dat de aanvraag tot overdracht met toepassing van artikel 9, § 1 onherroepelijk is geworden.

§ 2. De Dienst draagt het in artikel 8, § 3 bedoelde totaal definitief bedrag over aan de instelling uiterlijk de laatste dag van de zesde maand volgend op deze waarin de aanvraag tot overdracht met toepassing van artikel 9, § 1 onherroepelijk is geworden.

Art. 12 Onverminderd de toepassing van de bepalingen van artikel 14 gelden, vanaf de datum van overdracht, voor de pensioenregelingen bedoeld in artikel 3, § 1, 1° tot en met 4°, ten aanzien van de ambtenaar of het tijdelijk personeelslid en hun rechtverkrijgenden, geen verplichtingen wegens pensioenrechten die de ambtenaar of het tijdelijk personeelslid had verkregen voor het tijdvak vóór zijn indiensttreding bij de instelling, zelfs indien die regelingen weer toepasselijk worden of er wederom bij wordt aangesloten.

Deze verplichtingen blijven nochtans bestaan ten aanzien van de uit de echt gescheiden echtgenoot die op de datum waarop de overdracht wordt uitgevoerd, reeds een pensioen ten laste van een in artikel 3, § 1, 2° tot en met 4° bedoelde pensioenregeling geniet dat geheel of gedeeltelijk uit de in het eerste lid bedoelde beroepsloopbaan voortvloeit.

Art. 13 Indien de ambtenaar of het tijdelijk personeelslid reeds een pensioen ten laste van een in artikel 3, § 1, 1° tot en met 4° bedoelde pensioenregeling geniet, wordt de overdracht afhankelijk gesteld van de voorafgaande terugbetaling van alle sommen die op om het even welke grond werden verleend ten laste van die pensioenregelingen, verhoogd met samengestelde interest waarvan de rentevoet wordt vastgesteld op 3,5 pct. Deze interest begint te lopen op 1 juli van het kalenderjaar waarin deze bedragen werden vereffend en is verschuldigd tot de laatste dag van het semester dat de terugbetaling voorafgaat.

In afwijking van het eerste lid brengen, indien het pensioen niet is ingegaan op 1 januari, de terug te betalen bedragen die betrekking hebben op het jaar waarin het pensioen ingaat, slechts de in dat lid bepaalde interest op vanaf 1 januari van het kalenderjaar dat volgt op datgene waarin het pensioen is ingegaan.

HOOFDSTUK III. Sociaal verzekerden van een instelling die sociaal verzekerden van een Belgische pensioenregeling worden

Art. 14 De ambtenaar die of het tijdelijk personeelslid dat zijn activiteiten bij een instelling beëindigt om een nieuwe beroepsactiviteit uit te oefenen op basis waarvan rechten op een in artikel 3, § 1, 1° tot en met 4° bedoeld pensioen worden opgebouwd, mag, ten titel van zijn aansluiting bij de pensioenregeling van de instelling en volgens de voorwaarden, nadere regels en termijnen vastgesteld door de instelling, de

overdracht vragen naar de pensioenregeling waarin pensioenrechten op basis van de uitoefening van die nieuwe beroepsactiviteit worden opgebouwd, van:

a) hetzij de actuariële tegenwaarde van de pensioenrechten die de ambtenaar of het tijdelijk personeelslid heeft opgebouwd in de pensioenregeling van de instelling;

b) hetzij de afkoopwaarde die overeenstemt met de voor de ambtenaar of het tijdelijk personeelslid gestorte bijdragen in de pensioenregeling van de instelling.

Art. 15 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 145 (1).*

De in artikel 14 bedoelde aanvraag dient, op straffe van verval, ingediend te worden, bij een ter post aangetekende brief, binnen zes maanden die volgen op de aanvang van de nieuwe beroepsactiviteit. Deze aanvraag dient ingediend te worden bij de Dienst of de administratie naargelang de pensioenregeling waarin de gewezen ambtenaar of het gewezen tijdelijk personeelslid pensioenrechten.

In geval van uitoefening van een beroepsactiviteit op basis waarvan de gewezen ambtenaar of het gewezen tijdelijk personeelslid rechten opbouwt op een in artikel 3, § 1, 1° bedoeld pensioen dat niet door de Dienst wordt beheerd, moet de aanvraag gericht worden aan het openbaar bestuur of de openbare instelling die de werkgever is van betrokkene.

Art. 16 In geval van overlijden van de gewezen ambtenaar of het gewezen tijdelijk personeelslid vóór het verstrijken van de termijn waarbinnen de aanvraag tot overdracht kon worden ingediend, kunnen de rechtverkrijgenden de aanvraag indienen vóór het verstrijken van de in artikel 15 bepaalde termijn.

Wanneer er verschillende rechtverkrijgenden zijn, dient de in het eerste lid bedoelde aanvraag te worden ingediend door alle rechtverkrijgenden.

Art. 17 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 146 (1).*

Elke ontvankelijk geachte aanvraag wordt aan de instelling overgezonden binnen drie maanden na haar ontvangst hetzij door de Dienst hetzij door de administratie, hetzij door het openbaar bestuur of de openbare instelling bedoeld in artikel 15, tweede lid.

Art. 18 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 147 (1).*

De instelling berekent het bedrag dat met toepassing van artikel 14 wordt overgedragen aan de Dienst, aan de administratie of aan het openbaar bestuur of de openbare instelling bedoeld in artikel 15, tweede lid.. Dat bedrag wordt verhoogd met samengestelde interest waarvan de rentevoet wordt vastgesteld op 3,5 pct. per jaar. Die interest begint te lopen vanaf de eerste dag van de maand volgend op de beëindiging van de diensten bij de instelling en is verschuldigd tot en met de laatste dag van de zesde maand volgend op die waarin de aanvraag werd ingediend. Die interest is niet verschuldigd als het over te dragen bedrag wordt bijgesteld op het ogenblik van de overdracht.

Art. 19 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 148 (1).*

De instelling deelt het uit de toepassing van artikel 18 voortkomende bedrag mee hetzij aan de Dienst, hetzij aan de administratie, hetzij aan het openbaar bestuur of de openbare instelling bedoeld in artikel 15, tweede lid.

Art. 20 § 1. Voor de gewezen ambtenaar die of het gewezen tijdelijk personeelslid dat pensioenrechten opbouwt in een in artikel 3, § 1, 1° bedoelde pensioenregeling, wordt het aantal jaren dienst dat in die pensioenregeling in aanmerking kan worden genomen, berekend overeenkomstig de in § 2 bepaalde nadere regels.

§ 2. Het door de instelling overgedragen bedrag wordt omgezet in een fictieve rente overeenkomstig de nadere regels bepaald in de artikelen 1 en 2 van het koninklijk besluit van 24 maart 1994 houdende diverse wijzigingen in de regeling inzake pensioenen van de openbare sector.

Het aantal jaren dienst dat in aanmerking kan worden genomen voor de pensioenberekening, wordt bekomen door de in het eerste lid bedoelde fictieve rente te delen door het bedrag van een pensioenannuïteit vastgesteld op basis van de brutojaarwedde die in aanmerking wordt genomen voor de pensioenberekening en die door de gewezen ambtenaar of het gewezen tijdelijk personeelslid wordt ontvangen bij het begin van zijn activiteit, alsook op basis van het tantième 1/60. Dat aantal jaren wordt uitgedrukt met twee decimalen.

Art. 21 Voor de berekening van het pensioen van de gewezen ambtenaar die of van het gewezen tijdelijk personeelslid dat pensioenrechten opbouwt in de in artikel 3, § 1, 2° bedoelde pensioenregeling, worden de jaarlijkse brutobezoldigingen verdiend bij de instelling en de perioden waarop zij betrekking hebben, meegedeeld aan de Dienst.

Het bedrag van de pensioenrechten wordt berekend overeenkomstig de wetgeving inzake een in artikel 3, § 1, 2° bedoeld pensioen.

Art. 22 Voor de gewezen ambtenaar die of het gewezen tijdelijk personeelslid dat pensioenrechten opbouwt in een in artikel 3, § 1, 3° bedoelde pensioenregeling, wordt het door de instelling overgedragen bedrag gelijkgesteld met de storting van een éénmalige premie ter verrekening van het voordeel van ouderdoms- en overlevingsuitkeringen volgens de nadere regels bepaald in artikel 63 van de wet van 17 juli 1963 betreffende de Overzeese sociale zekerheid.

Art. 23 § 1. Voor de gewezen ambtenaar die of het gewezen tijdelijk personeelslid dat pensioenrechten opbouwt in de in artikel 3, § 1, 4° bedoelde pensioenregeling, is de periode die in die pensioenregeling in aanmerking kan worden genomen, deze gedurende welke pensioenrechten werden opgebouwd in de regeling van de instelling.

§ 2. Het bedrag van de pensioenrechten wordt berekend overeenkomstig de in artikel 3, § 1, 4° bedoelde pensioenwetgeving.

Art. 24 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 150 (1).*

Hetzij de Dienst, hetzij de administratie, hetzij het openbaar bestuur of de openbare instelling bedoeld in artikel 15, tweede lid deelt aan de gewezen ambtenaar of het gewezen tijdelijk personeelslid alle gegevens mee die in aanmerking zullen genomen worden voor de berekening van het pensioen in de Belgische pensioenregeling.

Art. 25 Zolang de in artikel 14 bepaalde aanvraag tot overdracht niet onherroepelijk is geworden met toepassing van artikel 26, mag de gewezen ambtenaar of het gewezen tijdelijk personeelslid zijn aanvraag tot overdracht intrekken. Die intrekking is definitief.

Art. 26 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 151 (1).*

De aanvraag tot overdracht wordt onherroepelijk op de datum waarop de instelling hetzij van de Dienst, hetzij van de administratie, hetzij van het openbaar bestuur of van de openbare instelling bedoeld in artikel 15, tweede lid, de definitieve bevestiging ontvangt van de aanvraag tot overdracht ingediend door de gewezen ambtenaar of het gewezen tijdelijk personeelslid nadat deze laatste zijn akkoord heeft gegeven over de gegevens die hem overeenkomstig artikel 24 werden meegedeeld.

Art. 27 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 152 (1).*

De inaanmerkingneming van de jaren dienst waarvoor de overdracht wordt gevraagd met toepassing van artikel 14 in een in artikel 3, § 1, 1° tot en met 4° bedoelde pensioenregeling wordt afhankelijk gesteld van de werkelijke overdracht door de instelling van het met toepassing van artikel 19 meegedeelde bedrag hetzij aan de Dienst, hetzij aan de administratie, hetzij aan het openbaar bestuur of de openbare instelling bedoeld in artikel 15, tweede lid.

HOOFDSTUK IV. Wijzigende bepaling

Art. 28 *Vult artikel 29 van de wet van 21 mei 1991 tot vaststelling van een zeker verband tussen Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal publiek recht aan.*

HOOFDSTUK V. Inwerkingtreding

Art. 29 Deze wet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2002 en is van toepassing op de aanvragen tot overdracht die vanaf die datum worden ingediend, hetzij overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk II bij de instelling, hetzij overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk III bij de administratie of bij het openbaar bestuur of de openbare instelling bedoeld in artikel 15, tweede lid.

1 Inwerkingtreding: 01-04-2016.

Wet van 4 maart 2004
(Staatsblad 26 maart)

houdende toekenning van aanvullende voordelen inzake rustpensioen aan personen die werden aangesteld om een management- of staffunctie uit te oefenen in een overheidsdienst.

Gewijzigd bij: *de wetten van 12 januari 2006 (Staatsbl. 3 februari), 25 april 2007 (Staatsbl. 11 mei), 18 maart 2016 (Staatsbl. 30 maart) en 13 april 2019 (Staatsbl. 30 april).*

Art. 1 Deze wet regelt een aangelegenheid zoals bepaald in artikel 78 van de Grondwet.

HOOFDSTUK I. Stelsel van aanvullende voordelen

Art. 2 *Gewijzigd bij de wetten van 12 januari 2006, art. 59 (3), 18 maart 2016, art. 154 (1) en 13 april 2019, art. 13 (2).*

Dit hoofdstuk is van toepassing:

1°) op de personen die werden aangesteld om een managementfunctie uit te oefenen met toepassing van artikel 10, § 1 van het koninklijk besluit van 29 oktober 2001 betreffende de aanduiding en de uitoefening van de managementfuncties in de federale overheidsdiensten;

2°) op de personen die werden aangesteld om een staffunctie uit te oefenen met toepassing van artikel 9, § 1 van het koninklijk besluit van 2 oktober 2002 betreffende de aanduiding en de uitoefening van de staffuncties in de federale overheidsdiensten;

2° /1). *Ingevoegd bij de wet van 13 april 2019, art. 13 (2).*
op de personen die werden aangesteld om een management- of staffunctie uit te oefenen met toepassing van artikel 10, § 1, van het koninklijk besluit van 16 november 2006 betreffende de aanduiding en de uitoefening van de management- en staffuncties in sommige instellingen van openbaar nut en voor zover de betrokken instelling van openbaar nut niet is aangesloten bij het pensioenstelsel ingesteld door de wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere organismen van openbaar nut alsmede van hun rechthebbenden;

3°) op de personen die werden aangesteld om een management- of staffunctie uit te oefenen die vergelijkbaar is met deze bedoeld in 1° of in 2° in een instelling van openbaar nut die aangesloten is bij het pensioenstelsel ingesteld door de wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere organismen van openbaar nut alsmede van hun rechthebbenden en die onderworpen zijn aan de pensioenregeling van de werknemers;

4°) op de personen die, ten gevolge van hun aanstelling om een management- of staffunctie uit te oefenen die vergelijkbaar is met deze bedoeld in 1° of in 2° in een wettenschappelijke instelling van de Staat of in een gefedereerde entiteit, onderworpen zijn aan de pensioenregeling van de werknemers.

5°) *Aangevuld bij de wet van 12 januari 2006, art. 59 (3) en vervangen bij de wet van 18 maart 2016, art. 154 (1).*
op de personen die ten gevolge van hun aanstelling om een managementfunctie uit te oefenen die vergelijkbaar is met deze bedoeld in 1° bij de Pensioendienst voor de overheidssector vóór haar ontbinding, onderworpen zijn aan de pensioenregeling van de werknemers.

© FPD – augustus 2023

Art. 3 § 1. De in artikel 2 bedoelde persoon heeft, voor elke maand diensttijd in een management- of staffunctie, recht op aanvullende voordelen inzake rustpensioen die beantwoorden aan het verschil tussen enerzijds 1/720 van de in § 2 bepaalde referentiewedde en anderzijds het rustpensioen ten laste van de pensioenregeling van de werknemers waarop hij aanspraak kan maken voor de uitoefening van deze functie.

De perioden die geen volledige kalendermaand vormen, worden in aanmerking genomen ten belope van hun duur uitgedrukt in maanden met twee decimalen.

§ 2. De in § 1 bedoelde referentiewedde is de jaarwedde van de klas waaraan de functie is gekoppeld ten gevolge van haar weging en die werkelijk werd toegekend tijdens de uitoefening van de functie.

De referentiewedde en het rustpensioen van werknemer worden vastgesteld aan het spil-indexcijfer 138,01.

§ 3. In geval van toepassing van artikel 6, § 1 wordt de fictieve rente die beantwoordt aan het uitgekeerde kapitaal, afgetrokken van de in § 1 bedoelde aanvullende voordelen.

Voor de toepassing van het eerste lid wordt de omzetting van het kapitaal in een rente uitgevoerd overeenkomstig de nadere regels bepaald in het koninklijk besluit van 24 maart 1994 houdende diverse wijzigingen in de regeling inzake de pensioenen van de openbare sector.

§ 4. De in § 1 bedoelde aanvullende voordelen gaan in op de eerste dag van de maand van de inbetalingstelling van het wettelijk pensioen waarop de in artikel 2 bedoelde persoon aanspraak kan maken ten laste van de pensioenregeling van de werknemers.

In afwijking van het eerste lid kan de in artikel 2 bedoelde persoon die, uit hoofde van een andere functie dan zijn management- of staffunctie, aanspraak kan maken op een rustpensioen met toepassing van artikel 46 van de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen, vragen dat de in § 1 bedoelde aanvullende voordelen ingaan op de ingangsdatum van dat rustpensioen.

§ 5. Het overeenkomstig de bepalingen van § 1 berekende bedrag van de aanvullende voordelen is gekoppeld aan het spilindexcijfer 138,01 en evolueert op dezelfde manier als de pensioenen ten laste van de Staatskas.

Art. 4 *Vervangen bij de wet van 12 januari 2006, art. 60 (3) en gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 155 (1).*

De in artikel 3, § 1, bepaalde aanvullende voordelen die toegekend worden aan de in artikel 2, 1°, 2° en 4° bedoelde personen, worden uitbetaald door de Federale Pensioendienst.

Art. 5 *Gewijzigd bij de wetten van 12 januari 2006, art. 61 (3) en 18 maart 2016, art. 155 (1).*

De in artikel 3, § 2, eerste lid bepaalde referentiewedde is onderworpen aan een verplichte persoonlijke bijdrage vastgesteld op 1,5 pct..

De opbrengst van deze persoonlijke bijdrage wordt elke maand door de dienst die de wedde betaalt, gestort aan de Federale Pensioendienst. Deze storting moet bij deze pensioendienst toekomen uiterlijk de vijfde werkdag die volgt op de dag van de betaling van de wedde.

Indien de opbrengst van de in het vorige lid bedoelde bijdrage ontoereikend is om de in artikel 4 bedoelde aanvullende voordelen te betalen, zal de Federale Pensioendienst de in artikel 68ter, § 5, van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen bedoelde ontvangsten aanwenden om deze voordelen te financieren.

Art. 6 *Gewijzigd bij de wetten van 12 januari 2006, art. 62 (3) en 18 maart 2016, art. 155 (1).*

§ 1.- Indien de in artikel 2 bedoelde persoon dit vóór de ingangsdatum van de in artikel 3, § 1 bepaalde aanvullende voordelen vraagt, kan een deel van die voordelen hem worden uitgekeerd in de vorm van een kapitaal.

Het in het eerste lid bedoelde deel van de aanvullende voordelen is gelijk aan de opbrengst van de in artikel 5, eerste lid bedoelde persoonlijke bijdragen, verhoogd met interest die, per volledige kalendermaand, berekend wordt op basis van de rentevoet van 3,5 pct. per jaar. Deze interest heeft betrekking op de periode begrepen tussen de eerste dag van de maand die volgt op de betaling van de wedde en de laatste dag van de maand die de ingangsdatum van de aanvullende voordelen voorafgaat.

De Koning kan de in het tweede lid bepaalde rentevoet wijzigen overeenkomstig de evolutie van de rentevoeten van de markt.

§ 2.- In geval van overlijden van een in artikel 2 bedoelde persoon vóór de ingangsdatum van de aanvullende voordelen, wordt het in § 1 bedoelde kapitaal gestort aan de langstlevende echtgenoot. Als er geen langstlevende echtgenoot is, wordt dit kapitaal gestort aan de kinderen van de overledene die op de datum van het overlijden kinderbijslag genieten. Als er geen langstlevende echtgenoot en geen hiervoor bepaalde kinderen zijn, wordt het gedeelte van dit kapitaal dat beantwoordt aan de tijdens het huwelijk met de uit de echt gescheiden echtgenoot gestorte bijdragen, gestort aan die echtgenoot, op voorwaarde dat deze laatste niet opnieuw in het huwelijk is getreden. In deze gevallen wordt de interest berekend tot de laatste dag van de maand van het overlijden.

Het eerste lid wordt toegepast op aanvraag van de betrokkenen.

§ 3.- De krachtens dit artikel toegekende kapitalen worden uitbetaald door de Federale Pensioendienst.

Art. 7 *Vervangen bij de wet van 25 april 2007, art. 31 (4).*

Voor de toepassing van artikel 4, eerste lid, van de wet van 10 januari 1974 tot regeling van de inaanmerkingneming van bepaalde diensten en van met dienstactiviteit gelijkgestelde perioden voor het toekennen en berekenen van pensioenen ten laste van de Staatskas:

- wordt de pensioenverhoging die voortvloeit uit de inaanmerkingneming van de perioden tijdens welke betrokkene ambtshalve in verlof werd geplaatst om een in artikel 2 bedoelde functie uit te oefenen, niettegenstaande de toepassing van de artikelen 5, tweede lid, en 6, § 1, tweede lid en § 2, van de wet 12 augustus 2000

houdende sociale, budgettaire en andere bepalingen, vastgesteld rekening houdend met het in die artikelen bedoelde complement wegens leeftijd;

- wordt de rente die beantwoordt aan het in artikel 6, § 1, bedoelde kapitaal niet in aanmerking genomen. Deze bepaling is van toepassing ongeacht het feit of betrokkene al dan niet de uitkering van dat kapitaal heeft gevraagd.

Art. 8 De bepalingen van de wet van 30 april 1958 tot wijziging van de koninklijke besluiten nrs. 254 en 255 van 12 maart 1936 waarbij eenheid wordt gebracht in het regime van de pensioenen der weduwen en wezen van het burgerlijk rijkspersoneel en van de leden van het leger en van de rijkswacht, en tot instelling van een begrafenisvergoeding ten gunste van de rechthebbenden van gepensioneerde rijksambtenaren alsook van de wet van 9 juli 1969 tot wijziging en aanvulling van de wetgeving betreffende de rust- en overlevingspensioenen van het personeel van de openbare sector zijn niet van toepassing op de in artikel 3, § 1 bedoelde aanvullende voordelen.

Art. 9 *Gewijzigd bij de wetten van 12 januari 2006, art. 63 (3) en 18 maart 2016, art. 155 (1).*

De aan de in artikel 2, 3° bedoelde personen toegekende aanvullende voordelen inzake rustpensioen, met uitzondering van het in artikel 6 bepaalde kapitaal of van de aan dit kapitaal beantwoordende rente waarvan de last gedragen wordt door de Federale Pensioendienst, zijn ten laste van het pensioenstelsel ingesteld door de wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere organismen van openbaar nut alsmede van hun rechthebbenden.

De bepalingen van artikel 12 van voormelde wet van 28 april 1958 zijn toepasselijk op de in het eerste lid bepaalde aanvullende voordelen. Voor de in artikel 2, 3° bedoelde personen wordt het percentage dat voortvloeit uit de toepassing van artikel 12, § 2 van die wet, evenwel verminderd ten belope van de som van het in artikel 5, eerste lid bepaalde percentage en van dat bepaald in artikel 38, § 3, 1° van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers.

Om het uit de toepassing van artikel 12, § 2 van voormelde wet van 28 april 1958 voortvloeiende percentage te bepalen, worden de uitgaven inzake de in het eerste lid bedoelde aanvullende voordelen alsook de opbrengst van de in het tweede lid bedoelde bijdragen in aanmerking genomen.

Art. 9/1 *Ingevoegd bij de wet van 19 april 2013, art. 14 (2).*

Elke andere administratie alsook elk van de openbare besturen of openbare instellingen waaraan de aanvraag, met toepassing van artikel 5, § 4, tweede lid, door de Dienst werd overgezonden, stort de overeenkomstig artikel 7 vastgestelde bedragen aan deze laatste.

HOOFDSTUK II. Wijzigende bepalingen

Art. 10-17 *Wijzigingsbepalingen.*

HOOFDSTUK III. Inwerkingtreding en overgangsbepaling

Art. 18 *Gewijzigd bij de wetten van 12 januari 2006, art. 64 (3), 18 maart 2016, art. 155 (1) en 13 april 2019, art. 15 (2).*

Deze wet treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand na die waarin zij is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Voor de pensioenen en renten die ingegaan zijn vóór de datum van inwerkingtreding van deze wet en die vanaf die datum zullen uitbetaald worden, blijven de bepalingen van artikel 41 van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen, zoals zij luidden vóór hun wijziging door artikel 12, integraal van toepassing. Voor deze pensioenen en renten mag de vrijstelling evenwel niet lager zijn dan 20 pct. van het in artikel 39, tweede lid van voormelde wet van 5 augustus 1978 bepaalde bedrag.

Voor de rustpensioenen en -renten die zullen ingaan tussen de datum van inwerkingtreding van deze wet en 31 december 2010, blijven de bepalingen van artikel 41 van voormelde wet van 5 augustus 1978, zoals zij luidden vóór hun wijziging door artikel 12, integraal van toepassing, indien ze gunstiger zijn dan die van deze wet.

Voor de in artikel 2 bedoelde personen die management- of staffuncties uitgeoefend hebben vóór de datum van inwerkingtreding van deze wet, worden de mandaatsperioden vóór deze datum slechts in aanmerking genomen, op voorwaarde dat betrokkene de in artikel 5 bedoelde persoonlijke bijdragen stort aan Federale Pensioendienst uiterlijk de laatste dag van de zesde maand die volgt op voormelde datum. In dat geval wordt de in artikel 6, § 1, tweede lid bepaalde eerste dag van de maand die volgt op de betaling van de wedde vervangen door de eerste dag van de maand die volgt op de storting.

In afwijking van het vorige lid worden voor de in artikel 2, 2° /1, bedoelde personen slechts de mandaatperioden vanaf 1 januari 2019 in aanmerking genomen.

---

1 Inwerkingtreding: 01-04-2016.
2 Inwerkingtreding: 01-01-2019.
3 Inwerkingtreding: 01-01-2006.
4 Inwerkingtreding: 01-01-2004.

Programmawet van 9 juli 2004
(Staatsblad 15 juli)

Gewijzigd bij: *de wet van 10 augustus 2015 (Staatsbl. 1 september).*

- UITTREKSEL -

[...]

TITEL III. - Overheidsbedrijven.

[...]

HOOFDSTUK V. - Proximus- Behandeling van het aanvullend pensioen : sociaal-culturele hulp ingevolge de overdracht van de pensioenverplichtingen aan de Schatkist.
Gewijzigd bij de wet van 10 augustus 2015, art. 3 (1).

Art. 66 *Gewijzigd bij de wet van 10 augustus 2015, art. 3 (1).*

Vanaf 1 januari 2004 wordt de door Proximus NV van publiek recht uitbetaalde socio-culturele hulp niet beschouwd als een pensioen geldend voordeel voor de toepassing van de pensioenwetgeving.
In afwijking van de bepalingen in het voorgaande lid is de socio-culturele hulp onderworpen aan de inhouding voorzien in artikel 68 van de wet van 30 maart van 1994 houdende sociale bepalingen, en deze bedoeld in artikel 191, eerste lid, 7°, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige zorgen en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

[...]

TITEL VIII. Sociale Zaken en Volksgezondheid

HOOFDSTUK I. Sociale Zekerheid

[...]

Afdeling II. Statistische opdrachten van de openbare instellingen van sociale zekerheid

[...]

Onderafdeling III. Statistische opdrachten van de openbare instellingen van sociale zekerheid

Art. 119 § 1. Ten aanzien van de andere openbare instellingen van sociale zekerheid in de zin van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels dan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid en de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de provinciale en plaatselijke overheden, kan de Koning, bij een in Ministerraad overlegd besluit beslissen dat alle of sommige van deze instellingen aan de overheid en het publiek statistische gegevens ter beschikking stellen die voortkomen uit hun gegevensbanken en dit met respect voor de wetgevingen betreffende de bescherming van de persoonlijke gegevens of betreffende de ondernemingen.

© FPD – augustus 2023

Wanneer bij toepassing van het eerste lid een openbare instelling van sociale zekerheid ertoe gehouden is statistische gegevens ter beschikking te stellen, zijn de regels bepaald in § 2 van toepassing.

§ 2. Op voorstel van het Beheerscomité van de betrokken openbare instelling van sociale zekerheid, leggen de ministers die de voogdij op de instelling uitoefenen de lijst van voormelde gegevens vast; op voorstel van het Beheerscomité van de instelling, bepalen de ministers die de voogdij op de Rijksdienst uitoefenen:

1° de gevallen waarin de ter beschikkingstelling van voornoemde gegevens kosteloos gebeurt;

2° de gevallen waarin de ter beschikking stelling volgens kostprijs gebeurt; op voorstel van het Beheerscomité van de instelling, bepalen zij ofwel het toepasselijk tarief ofwel de elementen die de vaststelling van de kostprijs van de ter beschikkingstelling van de aangevraagde gegevens mogelijk maken;

3° de gevallen waarin het Beheerscomité van de instelling een volledige of gedeeltelijke vermindering van de kostprijs kan toestaan voor ter beschikking stellingen van gegevens bedoeld onder 2°.

[1] Inwerkingtreding: 22-06-2015 (zie K.B. van 11 september 2015, art. 1).

Wet van 23 december 2005
(Staatsblad 30 december)

betreffende het generatiepact.

Gewijzigd bij: *de wetten van 28 juni 2013 (Staatsbl. 1 juli), 19 december 2014 (Staatsbl. 29 december) en 18 maart 2016 (Staatsbl. 30 maart).*

- UITTREKSEL -

TITEL III. Pensioenen

HOOFDSTUK I. Bonus

Art. 7 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 157 (1).*

§ 1. Het pensioenbedrag, vastgesteld in toepassing van artikel 5 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, wordt verhoogd met een bonus, op voorwaarde dat de werknemer die de volle leeftijd van 62 jaar heeft bereikt of een loopbaan van minstens 44 kalenderjaren bewijst, zijn beroepsbezigheid voortzet.

§ 2. De Koning bepaalt, na advies van het Beheerscomité van de Federale Pensioendienst, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad:

1° het bedrag van de bonus,

2° de voorwaarden en de modaliteiten waaronder de bonus wordt toegekend,

3° de tijdvakken die voor de vaststelling van de bonus met een effectieve tewerkstelling worden gelijkgesteld,

4° de voorwaarden waaronder het bedrag van de bonus kan worden geproratiseerd.

De Koning kan, na advies van het Beheerscomité van de Federale Pensioendienst, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, het toepassingsgebied uitbreiden tot de pensioenen bedoeld in artikel 7 van het voornoemd koninklijk besluit van 23 december 1996.

§ 3. Dit artikel is van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste ingaan op 1 januari 2007 en enkel voor de tijdvakken gepresteerd vanaf 1 januari 2006.

Art. 7bis *Ingevoegd bij de wet van 28 juni 2013, art. 112 (2) en gewijzigd bij de wetten van 19 december 2014, art. 203, 1° (3), 203, 2° (4) en 18 maart 2016, art. 157 (1).*

§ 1. Het pensioenbedrag, vastgesteld in toepassing van artikel 5 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, wordt verhoogd met een bonus voor de werknemer die, naargelang het geval:

© FPD – augustus 2023

1° zijn beroepsbezigheden voortzet meer dan een jaar na de datum waarop hij zijn vervroegd rustpensioen als werknemer had kunnen verkrijgen;

2° zijn beroepsbezigheden na de leeftijd bedoeld in artikel 2, § 1, van het voormelde koninklijk besluit van 23 december 1996 en een loopbaan van minstens 40 kalenderjaren bewijst.

§ 2. De Koning bepaalt, na advies van het Beheerscomité van de Federale Pensioendienst, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad:

1° het bedrag en de aard van de bonus,

2° de voorwaarden en de modaliteiten waaronder de bonus wordt toegekend en uitbetaald,

3° de voorwaarden waaronder het bedrag van de bonus kan worden geproratiseerd.

§ 3. Dit artikel is van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste ingaan op 1 januari 2014 en enkel voor de tijdvakken gepresteerd vanaf 1 januari 2014.

Voor de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaan ten vroegste op 1 januari 2015 is dit artikel enkel van toepassing op de werknemer die vóór 1 december 2014, naargelang het geval, voldoet aan de voorwaarden om zijn vervroegd rustpensioen als werknemer te verkrijgen of de leeftijd bedoeld in artikel 2, § 1, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels bereikt en een loopbaan van minstens 40 kalenderjaren in de zin van artikel 4, § 2, tweede tot vierde lid, van hetzelfde besluit bewijst.

In afwijking van het eerste lid, kan de Koning, na advies van het Beheerscomité van de Federale Pensioendienst, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de voorwaarden bepalen waaronder de bepalingen van artikel 7 op pensioenen die na 31 december 2013 daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaan, van toepassing blijven.

HOOFDSTUK II. Informatie over pensioenen

Art. 8 De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de bepalingen van het koninklijk besluit van 25 april 1997 tot instelling van een "Infodienst Pensioenen" met toepassing van artikel 15, 5°, van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, wijzigen, opheffen en aanvullen teneinde:

1° een geïndividualiseerde informatieverstrekking over de pensioenrechten mogelijk te maken, zowel wat betreft de wettelijke pensioenen als de aanvullende pensioenen, zowel op verzoek als ambtshalve en dit op de tijdstippen die Hij bepaalt;

2° de manier te bepalen waarop de betrokken pensioendiensten samenwerken, zowel onderling als met andere instellingen en organisaties.

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, andere dan in het eerste lid bedoelde wettelijke bepalingen aanvullen, opheffen en wijzigen indien dit noodzakelijk is voor de verwezenlijking van de in het eerste lid bedoelde doelstellingen.

De delegaties bedoeld in dit artikel gelden enkel gedurende een termijn van zes maanden te rekenen vanaf de bekendmaking van deze wet in het Belgisch Staatsblad.

HOOFDSTUK III. Gedifferentieerde loonplafonds

Art. 9 *Wijzigingsbepaling*.

HOOFDSTUK IV. Meer jongeren tewerkstellen

Art. 10 *Wijzigingsbepaling.*

HOOFDSTUK V. Minimumrecht per loopbaanjaar

Art. 11 *Wijzigingsbepaling.*

HOOFDSTUK VI. Gewaarborgd minimumpensioen

Art. 12-15 *Wijzigingsbepalingen.*

HOOFDSTUK VII. Toepassingssfeer van de hoofdstukken V en VI

Art. 16 De hoofdstukken V en VI zijn van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste ingaan op 1 oktober 2006.

HOOFDSTUK VIII. Inwerkingtreding

Art. 17 Deze titel treedt in werking de dag waarop deze wet in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt, met uitzondering van artikel 10 dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2004.

---

1 Inwerkingtreding: 01-04-2016.
2 Inwerkingtreding: 01-01-2014; wat de pensioenbonus voor de werknemers betreft.
3 Inwerkingtreding: 01-01-2014.
4 Inwerkingtreding: 01-01-2015.

Programmawet van 27 december 2005
(Staatsblad 30 december)

Gewijzigd bij: *de wet van 18 maart 2016 (Staatsbl. 30 maart).*

- UITTREKSEL -

TITEL III. Diverse bepalingen

HOOFDSTUK VII. Werknemerspensioenen
Sancties bij fraude.

Art. 27 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 158 (1).*

De werkgever van een pensioengerechtigde die niet de gegevens heeft meegedeeld aan de instelling die belast is met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen vermeld in het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, is de Federale Pensioendienst een forfaitaire vergoeding verschuldigd gelijk aan 6 keer het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen vastgesteld door de collectieve arbeidsovereenkomst gesloten in de Nationale Arbeidsraad. Wanneer de daartoe bevoegde ambtenaren vaststellen dat de hierbij betrokken pensioengerechtigde herhaaldelijk of op ernstige wijze in overtreding was met de fiscale en sociale zekerheidsreglementering, wordt het pensioen tevens geschorst voor een termijn van 6 maand.

Wanneer de daartoe bevoegde ambtenaren vaststellen dat de pensioengerechtigde in overtreding is met de wet van 6 juli 1976 tot beteugeling van het sluikwerk met handels- of ambachtskarakter, wordt het pensioen geschorst voor een termijn van 6 maand.

De Koning bepaalt de termijn waarbinnen en de wijze waarop de vergoeding moet worden betaald, alsook de modaliteiten tot instelling van een beroep.

Hij stelt eveneens een lijst op van de ambtenaren bedoeld in het eerste lid.

De Raad voor uitbetalingen van de voordelen bedoeld bij artikel 60bis van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 kan op verzoek van de pensioengerechtigde geheel of gedeeltelijk afzien van de schorsing van het pensioen.

Het in het vorig lid bedoeld verzoek dient, op straffe van verval, binnen de maand te rekenen vanaf de kennisgeving van de schorsing van het pensioen door de Federale Pensioendienst te worden verstuurd. Dit verzoek schorst de uitvoering van de beslissing op totdat de Raad voor uitbetalingen erover uitspraak heeft gedaan.

---

1 Inwerkingtreding: 01-04-2016.

© FPD – augustus 2023

Programmawet (I) van 27 december 2006
(Staatsblad 28 december)

Gewijzigd bij: *de wetten van 23 december 2009 (Staatsbl. 30 december), 28 april 2010 (Staatsbl. 10 mei), 22 juni 2012 (Staatsbl. 28 juni), 15 mei 2014 (Staatsbl. 19 juni), 10 augustus 2015 (Staatsbl. 21 augustus), 18 februari 2018 (Staatsbl. 30 maart), 18 maart 2016 (Staatsbl. 30 maart), 6 december 2018 (Staatsbl. 27 december) en de Programmawet van 27 december 2021 (B.S. 31 december).*

- UITTREKSEL -

TITEL XI. Pensioenen

HOOFDSTUK IV. Administratieve vereenvoudiging en communicatie met de burger

Afdeling 1. Toepassingsgebied

Art. 296 *Gewijzigd bij de wetten van 10 augustus 2015, art. 49 (1) en 18 maart 2016, art. 166 (2).*

§ 1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de aanvragen tot het bekomen van:

1° de rust- en overlevingspensioenen en de overgangsuitkeringen ten laste van de pensioenregeling voor werknemers ingesteld bij het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers (3);

2° de rust- en overlevingspensioenen de overgangsuitkeringen en de pensioenen als uit de echt gescheiden echtgenoot ten laste van de pensioenregeling voor zelfstandigen ingesteld door het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen en door de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen (3);

3° de rust- en overlevingspensioenen en de overgangsuitkeringen ten laste van de Openbare Schatkist of van één van de besturen of instellingen waarop de wet van 14 april 1965 tot vaststelling van een zeker verband tussen de onderscheiden pensioenregelingen van de openbare sector, toepasselijk is.

§ 2. Voor de toepassing van dit hoofdstuk moet worden verstaan onder het begrip:

1° instellingen: de hierna vermelde instellingen die een wettelijke pensioenregeling beheren:

- de Federale Pensioendienst;

- het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der zelfstandigen.

1° /1. pensioenen: de prestaties bedoeld bij paragraaf 1;

2° aanvraag: de elektronische vraag van de sociaal verzekerde om aflevering van een berekening van zijn pensioenrechten door één of meerdere van de onder 1° vermelde instellingen;

3° behandelende instelling: de instelling die voor de berekening van de pensioenrechten instaat;

© FPD – augustus 2023

4° verbindingsinstelling: de instelling die voor de ontvangst en de doorzending van de aanvraag, evenals de verzending van de gezamenlijke pensioenbeslissing instaat (3).

§ 3. De Koning kan het toepassingsgebied uitbreiden tot andere dan de onder:

- § 1 bedoelde pensioenregelingen

- § 2, 1°, bedoelde instellingen die wettelijke pensioenregelingen beheren.

Afdeling 2. De elektronische pensioenaanvraag

Art. 297 § 1. De elektronische pensioenaanvraag kan worden ingediend:

1° bij het bestuur van de gemeente waar de aanvrager zijn hoofdverblijfplaats heeft (4);

2° ten kantore van een instelling (3);

3° rechtstreeks via elektronische weg door de sociaal verzekerde (3).

§ 2. De Koning bepaalt:

1° hoe de aanvragen tot het bekomen van de in dit hoofdstuk bedoelde uitkeringen worden behandeld (3);

2° op welke wijze de sociaal verzekerde van zijn berekening in kennis wordt gesteld.

Art. 298 *Gewijzigd bij de wet van 28 april 2010, art. 134 (5).*

Wanneer de sociaal verzekerde bij het indienen van de aanvraag gewag maakt van een beroepsbezigheid in zijnen hoofde of in hoofde van zijn overleden echtgenoot of zijn uit de echt gescheiden echtgenoot in meerdere van de in artikel 296 bedoelde wettelijke regelingen, geldt de aanvraag voor elk van deze regelingen.

Afdeling 3. Gemeenschappelijke kennisgeving

Art. 299 § 1. Indien er in hoofde van eenzelfde sociaal verzekerde een recht op meerdere van de in artikel 296 bedoelde pensioenen bestaat, ontvangt de sociaal verzekerde één gezamenlijke definitieve kennisgeving van de pensioenrechten die in de verschillende wettelijke regelingen werden opgebouwd.

§ 2. De Koning:

1° bepaalt welke gegevens de gemeenschappelijke kennisgeving minimaal bevat;

2° stelt vast onder welke voorwaarden en in welke gevallen een behandelende instelling als verbindingsinstelling optreedt (6).

Afdeling 4. Gemeenschappelijke bepalingen

Art. 300 De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, andere dan in dit hoofdstuk bedoelde wettelijke bepalingen aanvullen, opheffen en wijzigen indien dit noodzakelijk is voor de verwezenlijking van de in dit hoofdstuk bedoelde doelstellingen, zijnde een uitbreiding realiseren van de gemeenschappelijke communicatie van de pensioendiensten met de sociaal verzekerden tot de communicatie

met de sociaal verzekerden die daadwerkelijk hun pensioen hebben aangevraagd en aan verschillende pensioenregelingen onderworpen waren, enerzijds, en de creatie van de mogelijkheid tot het indienen van een unieke elektronische aanvraag voor de pensioenen in de verschillende wettelijke pensioenregelingen, anderzijds, en dit via de realisatie van een elektronische pensioenaanvraag zoals bedoeld in afdeling 2 en de realisatie van een gemeenschappelijke kennisgeving, zoals bedoeld in afdeling 3.

Art. 301 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 167 (2)*

De artikelen 296 tot 299 treden in werking (7) (8):

- voor wat betreft de Federale Pensioendienst, voor het pensioenstelsel van de werknemers en het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen: op de datum bepaald door de Koning en uiterlijk op 1 januari 2008;

- voor wat betreft de Federale Pensioendienst, voor het pensioenstelsel van de publieke sector: op de datum bepaald door de Koning.

HOOFDSTUK VII. Oprichting van een gegevensbank betreffende de aanvullende pensioenen en de informatie voor de werknemers, de zelfstandigen en de ambtenaren over gegevens betreffende aanvullende pensioenen
Vervangen bij de wet van 15 mei 2014, art. 9 (9).

Afdeling 1. Definities
Vervangen bij de wet van 15 mei 2014, art. 10 (9).

Art. 305 *Vervangen bij de wet van 15 mei 2014, art. 11 (9) en gewijzigd bij de wetten van 18 februari 2018, art. 29 (10) en 6 december 2018, art. 34 (11).*

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

1° DB2P: de gegevensbank betreffende de aanvullende pensioenen;

2° WAP: de wet van 28 april 2003 betreffende de aanvullende pensioenen en het belastingstelsel van die pensioenen en van sommige aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid;

3° WAPZ: afdeling 4 van hoofdstuk 1 van titel II van de programmawet (I) van 24 december 2002;

4° WAP bedrijfsleider: titel IV van de wet van 15 mei 2014 houdende diverse bepalingen;

4° /1 *Ingevoegd bij de wet van 18 februari 2018, art. 29 (10).*
WAP zelfstandige natuurlijke persoon: titel 2 van de wet van 18 februari 2018 houdende diverse bepalingen inzake aanvullende pensioenen en tot instelling van een aanvullend pensioen voor de zelfstandigen actief als natuurlijke persoon, voor de meewerkende echtgenoten en voor de zelfstandige helpers;

4° /2 *Ingevoegd bij de wet van 6 december 2018, art. 34 (11).*
VWAP werknemers: titel 2 van de wet van6 december 2018 tot instelling van een vrij aanvullend pensioen voor de werknemers en houdende diverse bepalingen inzake aanvullende pensioenen;

5° aanvullend pensioen: het aanvullend pensioen zoals bedoeld in artikel 3, § 1, 1°, van de WAP, in artikel 42, 1°, van de WAPZ, in artikel 35, 1°, van de WAP bedrijfsleider, in artikel 2, 1°, van de WAP zelfstandige natuurlijke persoon, in artikel 2, 1°, van de VWAP werknemers evenals ieder Belgisch en buitenlands voordeel dat bedoeld is als aanvulling op het wettelijk pensioen, dat niet valt onder de toepassing van de WAP, de WAPZ, de WAP bedrijfsleider de WAP zelfstandige natuurlijke persoon of de VWAP werknemers maar toegekend wordt aan een werknemer, een zelfstandige of een ambtenaar, op grond van wettelijke, reglementaire of statutaire bepalingen, een arbeidsovereenkomst, een arbeidsreglement, een collectieve arbeidsovereenkomst, een individuele overeenkomst of enig ander document;

6° pensioentoezegging: de toezegging van een aanvullend pensioen door een inrichter aan één of meerdere werknemers, zelfstandigen of ambtenaren en/of hun rechthebbenden;

7° inrichter: de inrichter zoals bedoeld in artikel 3, § 1, 5°, van de WAP, in artikel 35, 5°, van de WAP bedrijfsleider, de zelfstandige die een pensioenovereenkomst afsluit in uitvoering van de WAPZ of van de WAP zelfstandige natuurlijke persoon, de werknemer die een pensioenovereenkomst afsluit met toepassing van de VWAP werknemers evenals iedere natuurlijke of rechtspersoon of iedere entiteit die een aanvullend pensioen toekent aan een werknemer, een zelfstandige of een ambtenaar terwijl dit aanvullend pensioen niet valt onder de toepassing van de WAP, de WAPZ, de WAP bedrijfsleider, de WAP zelfstandige natuurlijke persoon of de VWAP werknemers;

8° pensioeninstelling: de pensioeninstellingen zoals bedoeld in artikel 3, § 1, 16°, van de WAP, in artikel 42, 2°, van de WAPZ, in artikel 35, 12°, van de WAP bedrijfsleider, in artikel 2, 10°, van de WAP zelfstandige natuurlijke persoon en in artikel 2, 9°, van de VWAP werknemers evenals iedere instelling die belast wordt met de uitvoering van een pensioentoezegging die niet valt onder de toepassing van de WAP, de WAPZ, de WAP bedrijfsleider, de WAP zelfstandige natuurlijke persoon of de VWAP werknemers;

9° solidariteitsinstelling: de rechtspersoon die belast wordt met de uitvoering van een solidariteitstoezegging zoals bedoeld in hoofdstuk IX van Titel II van de WAP en de inrichter van een solidariteitsstelsel zoals bedoeld in artikel 56 van de WAPZ;

10° verworven reserves: de verworven reserves zoals bedoeld in artikel 3, § 1, 13°, van de WAP, de reserves die voortvloeien uit de overdracht van de reserves zoals bedoeld in artikel 32, § 1, 1°, 2°, 3° b), van de WAP, de reserves die voortvloeien uit de toepassing van artikel 33 van de WAP, de verworven reserves zoals bedoeld in artikel 42, 8°, van de WAPZ, de verworven reserves zoals bedoeld in artikel 35, 10°, van de WAP bedrijfsleider, de verworven reserves bedoeld in artikel 2, 8°, van de WAP zelfstandige natuurlijke persoon, de verworven reserves bedoeld in artikel 2, 5°, van de VWAP werknemers evenals de reserves waarop een werknemer, een zelfstandige of een ambtenaar recht heeft ingevolge een andere wettelijke, reglementaire of statutaire bepaling, een arbeidsovereenkomst, een arbeidsreglement, een collectieve arbeidsovereenkomst, een individuele overeenkomst of enig ander document, in voorkomend geval middels de naleving van bepaalde voorwaarden;

11° verworven prestaties: de verworven prestaties zoals bedoeld in artikel 3, § 1, 12°, van de WAP, in artikel 42, 8° /1, van de WAPZ, in artikel 35, 11°, van de WAP bedrijfsleider, in artikel 2, 9°, van de WAP zelfstandige natuurlijke persoon en in artikel 2, 6°, van de VWAP werknemers evenals de prestaties waarop een werknemer, een zelfstandige of een ambtenaar op de pensioenleeftijd aanspraak kan maken ingevolge een andere wettelijke, reglementaire of statutaire bepaling, een arbeidsover-

eenkomst, een arbeidsreglement, een collectieve arbeidsovereenkomst, een individuele overeenkomst of enig ander document, in voorkomend geval middels de naleving van bepaalde voorwaarden;

12° pensioenleeftijd: de pensioenleeftijd die wordt vermeld in het pensioenreglement of de pensioenovereenkomst evenals de pensioenleeftijd die voortvloeit uit een wettelijke, reglementaire of statutaire bepaling, een arbeidsovereenkomst, een arbeidsreglement, een collectieve arbeidsovereenkomst, een individuele overeenkomst of enig ander document;

13° FSMA: de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten, ingesteld door artikel 44 van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten.

Afdeling 2. Gegevensbank betreffende de aanvullende pensioenen
Ingevoegd bij de wet van 15 mei 2014, art. 13 (9).

Art. 306 *Vervangen bij de wet van 15 mei 2014, art. 14 (9) en gewijzigd bij de wetten van 23 december 2009, art. 69 (12), 22 juni 2012, art. 116 (13), 18 februari 2018, art. 30 (10), 6 december 2018, art. 35 (11) en de Programmawet van 27 december 2021, art. 105 (14).*

§ 1. Er wordt een gegevensbank betreffende de aanvullende pensioenen opgericht die DB2P wordt genoemd en die gegevens bevat betreffende aanvullende pensioenen, voor zover die gegevens noodzakelijk zijn voor de realisatie van de in § 2 vermelde doelstellingen.

Het vorige lid is eveneens van toepassing op de solidariteitstoezeggingen zoals bedoeld in artikel 3, § 1, 17°, van de WAP en de solidariteitsstelsels zoals bedoeld in artikel 42, 9°, van de WAPZ.

De Koning bepaalt, na advies van de FSMA, de lijst van de in het eerste lid vermelde gegevens die aan DB2P moeten worden meegedeeld.

§ 2. Onverminderd de toepassing van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid en haar uitvoeringsbesluiten, verzamelt DB2P alle nuttige gegevens die meegedeeld worden door de pensioeninstellingen, de solidariteitsinstellingen of de inrichters met het oog op de volgende doeleinden:

1° de toepassing, door de FSMA of andere daartoe gemachtigde instellingen, van de bepalingen met betrekking tot de aanvullende pensioenen voor werknemers, vervat in de WAP en haar uitvoeringsbesluiten;

1° /1 *Ingevoegd bij de wet van 6 december 2018, art. 35 (11).*
de toepassing door de FSMA of andere daartoe gemachtigde instellingen, van de bepalingen met betrekking tot het vrij aanvullend pensioen voor de werknemers, vervat in de VWAP werknemers en haar uitvoeringsbesluiten;

2° de toepassing, door de FSMA of andere daartoe gemachtigde instellingen, van de bepalingen met betrekking tot de aanvullende pensioenen voor zelfstandigen, vervat in de WAPZ en haar uitvoeringsbesluiten;

3° de toepassing, door de FSMA of andere daartoe gemachtigde instellingen, van de bepalingen met betrekking tot de aanvullende pensioenen voor zelfstandige bedrijfsleiders, vervat in de WAP bedrijfsleider en haar uitvoeringsbesluiten;

3° /1 *Ingevoegd bij de wet van 18 februari 2018, art. 30 (10).*
de toepassing, door de FSMA of andere daartoe gemachtigde instellingen, van de bepalingen met betrekking tot de aanvullende pensioenen voor de zelfstandigen actief als natuurlijke persoon, de meewerkende echtgenoten en de zelfstandige helpers, vervat in de WAP zelfstandige natuurlijke persoon en haar uitvoeringsbesluiten;

4° de toepassing, door de terzake bevoegde diensten van de Federale Overheidsdienst Financiën of andere daartoe gemachtigde instellingen, van de artikelen 59, 60, 145.3 en 145.3/1 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 en de artikelen 34 en 35 van het koninklijk besluit tot uitvoering van dit Wetboek;

4° /1 *Ingevoegd bij de programmawet van 27 december 2021, art. 105, 1° (14).*
de uitvoering door de Federale Pensioendienst van de inning en het beheer van de opbrengst van de inhouding bedoeld in artikel 191, eerste lid, 7°, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994;

4° /2 *Ingevoegd bij de programmawet van 27 december 2021, art. 105, 1° (14).*
de uitvoering door de Federale Pensioendienst van de artikelen 68 tot en met 68sexies van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen;

5° de informatieverplichtingen zoals bedoeld in afdeling 3;

6° de informatieverplichtingen die worden overgenomen door de VZW SiGeDiS op grond van artikel 26, § 6, van de WAP, artikel 48, § 4, van de WAPZ, artikel 39, § 5, van de WAP bedrijfsleider, artikel 6, § 5, van de WAP zelfstandige natuurlijke persoon en artikel 10, § 5, van de VWAP werknemers;

7° de inning alsook de controle van de inning door de inningsinstellingen van de bijzondere bijdrage bedoeld in artikel 38, § 3ter, eerste lid, § 3duodecies en § 3terdecies, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers;

8° de inning alsook de controle van de naleving door het Rijksinstituut voor de sociale verzekering der zelfstandigen van de bijzondere bijdrage bedoeld in titel 6, hoofdstuk 1, afdeling 2, van de programmawet van 22 juni 2012.

DB2P is toegankelijk voor de overheidsinstellingen die belast zijn met de controle van de wetgeving bedoeld in 1°, 1° /1, 2°, 3°, 3° /1, 4°, 4° /1, 4° /2, 7° en 8° voor zover nodig voor de uitvoering van deze taken.

De gegevens uit DB2P kunnen tevens worden aangewend voor historische, statistische of wetenschappelijke doeleinden en voor beleidsvoorbereidende doeleinden.

§ 3. De gegevens meegedeeld aan DB2P gelden, tot bewijs van het tegendeel, als bewijs lastens de inrichter, de werkgever, de pensioeninstelling of de solidariteitsinstelling. Het tegenbewijs kan geleverd worden overeenkomstig de bewijsregels die gelden in de juridische context waarbinnen de gegevens worden gebruikt.

De gegevens in DB2P kunnen worden gewijzigd in de gevallen, binnen de termijnen en overeenkomstig de nadere regels bepaald door de Koning.

§ 4. Als een belastingplichtige ten gevolge van de niet-naleving van de voorwaarde vervat in artikel 59, § 1, eerste lid, 5°, of artikel 60, 3°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 door toedoen van de verantwoordelijke voor de aangifte een recht op aftrek als beroepskost verliest, dan kan hij deze schade verhalen op de betrokken verantwoordelijke voor de aangifte. Indien de schade geheel of gedeeltelijk het gevolg is van zijn eigen daden of nalatigheid, wordt de aansprakelijkheid verhoudingsgewijs verdeeld tussen de belastingplichtige en de verantwoordelijke voor de aangifte.

§ 5. De artikelen 14 en 15 van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid zijn van toepassing op de mededeling van persoonsgegevens aan en uit DB2P.

§ 6. DB2P wordt beheerd door de VZW SiGeDiS, opgericht overeenkomstig artikel 12 van het koninklijk besluit van 12 juni 2006 tot uitvoering van Titel III, hoofdstuk II, van de wet van 23 december 2005 betreffende het generatiepact.

Afdeling 3. Informatie voor de werknemer, de zelfstandige of de ambtenaar over gegevens betreffende de aanvullende pensioenen
Ingevoegd bij de wet van 15 mei 2014, art. 15 (9).

Onderafdeling 1. Algemene bepalingen
Ingevoegd bij de wet van 15 mei 2014, art. 16 (9).

Art. 306/1 *Ingevoegd bij de wet van 15 mei 2014, art. 17 (9).*

De werknemers, de zelfstandigen en de ambtenaren hebben in DB2P toegang tot gegevens betreffende hun aanvullend(e) pensioen(en) op de wijze zoals omschreven in de artikelen 306/2 tot 306/8. Ze kunnen ten laatste op 31 december 2016 voor de eerste maal deze gegevens raadplegen.

Voor de toepassing van deze afdeling worden onder werknemer, zelfstandige of ambtenaar ook de voormalige werknemer, zelfstandige of ambtenaar verstaan.

Deze gegevens worden minstens één maal per jaar geactualiseerd. De opeenvolgende geactualiseerde gegevens blijven raadpleegbaar.

De werknemer, de zelfstandige of de ambtenaar kan zijn gegevens raadplegen via een beveiligde webtoepassing die beantwoordt aan de standaarden van de Kruispuntbank van de sociale zekerheid en die wordt ontwikkeld en beheerd door de VZW SiGeDiS.

Art. 306/2 *Ingevoegd bij de wet van 15 mei 2014, art. 18 (9).*

§ 1. Ieder jaar verwittigt de VZW SiGeDiS de werknemer, de zelfstandige of de ambtenaar dat hij in DB2P gegevens betreffende zijn aanvullend(e) pensioen(en) kan raadplegen. Deze verwittiging gebeurt via de beveiligde elektronische brievenbus van de sociale zekerheid.

De Koning kan de modaliteiten van deze informatieverstrekking bepalen, alsook de modaliteiten met betrekking tot de toegang van de werknemer, de zelfstandige of de ambtenaar tot DB2P vanuit de beveiligde elektronische brievenbus.

De werknemer, de zelfstandige of de ambtenaar kan aan de VZW SiGeDiS een elektronisch adres bezorgen waarnaar de VZW SiGeDiS een bericht kan sturen dat melding maakt van de ontvangst van een verwittiging in de beveiligde elektronische brievenbus.

§ 2. De VZW SiGeDiS zendt één maal per jaar een document naar de hiervoor vermelde brievenbus van de werknemer, de zelfstandige of de ambtenaar dat de in artikel 306/1 bedoelde gegevens bevat. Dit document kan op papier worden afgedrukt.

Art. 306/3 *Ingevoegd bij de wet van 15 mei 2014, art. 19 (9).*

De pensioeninstelling of, bij gebrek aan pensioeninstelling, de inrichter bezorgt vóór 30 september van elk jaar aan de VZW SiGeDiS de gegevens die nodig zijn voor de in artikel 306, § 2, 5°, bedoelde informatieverstrekking.

Onderafdeling 2. Inhoud van de informatie
Ingevoegd bij de wet van 15 mei 2014, art. 19 (9).

Art. 306/4 *Ingevoegd bij de wet van 15 mei 2014, art. 21 (9).*

De in artikel 306/1 bedoelde informatie wordt als volgt gestructureerd:

1. De informatie die op een geglobaliseerde wijze de gegevens betreffende de aanvullende pensioenen herneemt waarbij rekening wordt gehouden met alle pensioentoezeggingen, reglementen of overeenkomsten van de werknemer, de zelfstandige of de ambtenaar.

2. De informatie die de in punt 1 bedoelde gegevens herneemt en opsplitst naargelang het statuut van werknemer, zelfstandige of ambtenaar binnen hetwelke een aanvullend pensioen wordt of is opgebouwd, met uitsluiting van het bedrag van de rente bedoeld in artikel 306/5, punt 2.

3. Op basis van de in punt 2 bedoelde opsplitsing per statuut, de informatie die de in punt 2 bedoelde gegevens herneemt en vervolledigt. Deze informatie wordt gedetailleerd per inrichter enerzijds en per pensioeninstelling anderzijds. Binnen deze gedetailleerde informatie worden de gegevens opgesplitst in functie van de verschillende pensioentoezeggingen, reglementen of overeenkomsten.

Art. 306/5 *Ingevoegd bij de wet van 15 mei 2014, art. 22 (9).*

De in artikel 306/4, punt 1, bedoelde informatie omvat de volgende geglobaliseerde gegevens:

1. Het bedrag van de verworven reserves op 1 januari van het betrokken jaar, berekend op basis van de persoonlijke gegevens en de parameters van het aanvullend pensioen die in aanmerking werden genomen bij de laatste herberekeningsdatum bepaald in het pensioenreglement of de pensioenovereenkomst of, bij gebrek aan pensioenreglement en pensioenovereenkomst, in de wettelijke, reglementaire of statutaire bepalingen, de arbeidsovereenkomst, het arbeidsreglement, de collectieve arbeidsovereenkomst, de individuele overeenkomst of enig ander document waarbij een aanvullend pensioen wordt toegekend.

2. Het bedrag van de verwachte maandelijkse rente waarbij rekening wordt gehouden met de volgende veronderstellingen:

- de rente wordt uitgekeerd vanaf de leeftijd van 65 jaar tot aan het overlijden van de werknemer, de zelfstandige of de ambtenaar;

- de in punt 1 bedoelde reserves zijn de reserves die beschikbaar zijn op het moment dat de betrokken werknemer, zelfstandige of ambtenaar de leeftijd van 65 jaar bereikt en worden omgerekend in een rente op basis van een coëfficiënt die verkregen wordt door de volgende parameters toe te passen:

  a) de prospectieve en genderneutrale sterftetafels die worden bepaald aan de hand van de laatste demografische studies van de algemene directie Statistieken en Economische Informatie van de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie en het Federaal Planbureau en die van kracht zijn op het moment van inwerkingtreding van deze titel;

  b) de intrestvoet die overeenstemt met de gemiddelde intrestvoet op de OLO van 10 jaar berekend over de laatste 6 kalenderjaren die voorafgaan aan de inwerkingtreding van deze titel;

  c) een jaarlijkse indexering van de maandelijkse rente aan 2 % per jaar, waarbij de maandelijkse rente voor 80 % overdraagbaar is ten voordele van een andere persoon die dezelfde leeftijd heeft.

  De voormelde coëfficiënt wordt voor de eerste maal door de FSMA bepaald. Hij wordt om de 5 jaar herzien op basis van de voormelde parameters zoals die van kracht zijn op 1 januari van het jaar van herziening.

3. Het bedrag, op 1 januari van het betrokken jaar, van de prestatie bij overlijden vóór de pensioenleeftijd, berekend op basis van de persoonlijke gegevens en de parameters van het aanvullend pensioen die in aanmerking werden genomen bij de laatste herberekeningsdatum bepaald in het pensioenreglement of de pensioenovereenkomst of, bij gebrek aan pensioenreglement en pensioenovereenkomst, in de wettelijke, reglementaire of statutaire bepalingen, de arbeidsovereenkomst, het arbeidsreglement, de collectieve arbeidsovereenkomst, de individuele overeenkomst of enig ander document waarbij dergelijke prestatie wordt toegekend.

Er wordt eveneens aangegeven of er een wezenrente bestaat en of er een aanvullende prestatie in geval van overlijden door een ongeval bestaat.

Art. 306/6 *Ingevoegd bij de wet van 15 mei 2014, art. 23 (9) en gewijzigd bij de wetten van 18 februari 2018, art. 31 (10) en 6 december 2018, art. 36 (11).*

De in artikel 306/4, punt 3, bedoelde informatie omvat de volgende gegevens die opgesplitst worden per inrichter en per pensioeninstelling:

1. het bedrag van de verworven reserves op 1 januari van het betrokken jaar, berekend op basis van de persoonlijke gegevens en de parameters van het aanvullend pensioen die in aanmerking werden genomen bij de laatste herberekeningsdatum bepaald in het pensioenreglement of de pensioenovereenkomst of, bij gebrek aan pensioenreglement of pensioenovereenkomst, in de wettelijke, reglementaire of statutaire bepalingen, de arbeidsovereenkomst, het arbeidsreglement, de collectieve arbeidsovereenkomst, de individuele overeenkomst of enig ander document waarbij een aanvullend pensioen wordt toegekend. Indien het gaat om een bedrag aan reserves die, in voorkomend geval, alleen verworven worden als bepaalde voorwaarden vervuld worden, moeten die voorwaarden worden vermeld. De herberekeningsdatum wordt eveneens vermeld alsook desgevallend het gewaarborgd bedrag krachtens artikel 24 van de WAP of artikel 47, tweede lid, van de WAPZ indien het bedrag van de verworven reserves lager ligt dan dit bedrag.

Bovendien worden het bedrag van de verworven reserves met betrekking tot de financiering door de inrichter en het bedrag van de verworven reserves met betrekking tot de financiering door de werknemer, de zelfstandige of de ambtenaar vermeld.

2. Als de verworven prestaties berekenbaar zijn, het bedrag ervan op 1 januari van het betrokken jaar, berekend op basis van de persoonlijke gegevens en de parameters van het aanvullend pensioen die in aanmerking werden genomen bij de laatste herberekeningsdatum bepaald in het pensioenreglement of de pensioenovereenkomst of, bij gebrek aan pensioenreglement of pensioenovereenkomst, in de wettelijke, reglementaire of statutaire bepalingen, de arbeidsovereenkomst, het arbeidsreglement, de collectieve arbeidsovereenkomst, de individuele overeenkomst of enig ander document waarbij een aanvullend pensioen wordt toegekend. De herberekeningsdatum wordt eveneens vermeld, alsook de datum waarop de verworven prestaties opeisbaar zijn.

3. Het bedrag op 1 januari van het betrokken jaar van de verwachte prestatie zoals bedoeld in artikel 26, § 1, 1°, punt 3, van de WAP, in artikel 48, § 1, 1°, punt 3, van de WAPZ, in artikel 39, § 1, 1°, punt 3, van de WAP bedrijfsleider in artikel 6, § 1, 1°, punt 3 van de WAP zelfstandige natuurlijke persoon en in artikel 10, § 1, 1°, punt 3 van de VWAP werknemers. De herberekeningsdatum die voor de raming van de verwachte prestatie is gebruikt, wordt eveneens vermeld.

4. Het bedrag op 1 januari van het betrokken jaar van de prestatie bij overlijden vóór de pensioenleeftijd, berekend op basis van de persoonlijke gegevens en de parameters van het aanvullend pensioen die in aanmerking werden genomen bij de laatste herberekeningsdatum bepaald in het pensioenreglement of de pensioenovereenkomst of, bij gebrek aan pensioenreglement of pensioenovereenkomst, in de wettelijke, reglementaire of statutaire bepalingen, de arbeidsovereenkomst, het arbeidsreglement, de collectieve arbeidsovereenkomst, de individuele overeenkomst of enig ander document waarbij dergelijke prestatie wordt toegekend. De datum van herberekening wordt eveneens vermeld.

Er wordt eveneens aangegeven of er een wezenrente bestaat en of er een aanvullende prestatie in geval van overlijden door een ongeval bestaat.

5. Het actuele financieringsniveau van de verworven reserves op 1 januari van het betrokken jaar en, in voorkomend geval, van de waarborg bedoeld in artikel 24 van de WAP of in artikel 47, tweede, lid van de WAPZ.

Op vraag van de pensioeninstelling wordt een hyperlink naar diens beveiligde webtoepassing voorzien. De Koning kan nadere regels met betrekking tot deze hyperlink bepalen.

Art. 306/7 *Ingevoegd bij de wet van 15 mei 2014, art. 24 (9).*

De in artikel 306/1 bedoelde informatie moet op een heldere en begrijpelijke wijze worden voorgesteld.

Art. 306/8 *Ingevoegd bij de wet van 15 mei 2014, art. 25 (9).*

De werknemers, de zelfstandigen of de ambtenaren die een aanvullend pensioen aan het opbouwen zijn, kunnen in DB2P het pensioenreglement of de pensioenovereenkomst raadplegen of, bij gebrek aan pensioenreglement of pensioenovereenkomst, de wettelijke, reglementaire of statutaire bepalingen, de

arbeidsovereenkomst, het arbeidsreglement, de collectieve arbeidsovereenkomst, de individuele overeenkomst of ieder ander document waarbij een aanvullend pensioen wordt toegekend.

De Koning kan de mogelijkheid om de hiervoor vermelde documenten te raadplegen uitbreiden naar andere werknemers, zelfstandigen of ambtenaren dan diegenen voor wie aanvullende pensioenrechten in opbouw zijn.

Onderafdeling 3. Verplichting tot informeren in hoofde van de VZW SiGeDiS betreffende prestaties inzake aanvullende pensioenen
Ingevoegd bij de wet van 15 mei 2014, art. 26 (9).

Art. 306/9 *Ingevoegd bij de wet van 15 mei 2014, art. 27 (9).*

Als de VZW SiGeDiS vaststelt dat aanvullende pensioenprestaties niet zijn uitbetaald aan een werknemer, een zelfstandige of een ambtenaar binnen de zes maanden na het moment waarop de betrokkene het wettelijk pensioen opgenomen heeft dat verbonden is aan de beroepsactiviteit naar aanleiding waarvan het aanvullend pensioen opgebouwd is geweest, dan stelt zij de betrokkene onverwijld per brief van dit feit op de hoogte. Daarbij geeft zij aan tot welke pensioeninstelling(en) of, bij gebrek aan pensioeninstelling(en), tot welke inrichter(s) de betrokken werknemer, zelfstandige of ambtenaar zich moet wenden om de betaling van deze prestaties te verkrijgen.

Afdeling 4. Wijzigingen aan de bepalingen inzake aanvullende pensioenen.
Gewijzigd bij de wet van 15 mei 2014, art. 12 (9).

Art. 307-308 *Wijzigingsbepalingen*.

---

1 Inwerkingtreding: 01-01-2015.
2 Inwerkingtreding: 01-04-2016.
3 De artikelen 296, § 1, 1° en 2° en § 2, 297, § 1, 2° en 3° en § 2, 1° treden, wat de Rijksdienst voor Pensioenen en het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen betreft, in werking op de 1ste dag van de vierde maand na die waarin dit besluit is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad en uiterlijk op 1 januari 2008 (zie K.B. van 26 juli 2007 tot uitvoering van de artikelen 297, 299 en 301 van de programmawet (I) van 27 december 2006, art. 9).
4 Artikel 297, § 1, 1° treedt, wat het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen betreft, in werking op de 1ste dag van de vierde maand na die waarin dit besluit is bekendgemaakt in het Belgisch staatsblad en uiterlijk op 1 januari 2008 ((zie K.B. van 26 juli 2007 tot uitvoering van de artikelen 297, 299 en 301 van de programmawet (I) van 27 december 2006, art. 9).
5 Inwerkingtreding: 07-01-2007.
6 Artikel 299 treedt in werking op 1 januari 2008 (zie K.B. van 26 juli 2007 tot uitvoering van de artikelen 297, 299 en 301 van de programmawet (I) van 27 december 2006, art. 10).
7 NOTA: Inwerkingtreding van artikel 296, § 1, 1° en 2° en § 2; van artikel 297, § 1, 2° en 3° en § 2, 1° en van artikel 297, § 1, 1° vastgesteld op 01-12-2007 door KB 2007-07-26/35, art. 9, L1 en L2.
8 NOTA: Inwerkingtreding van artikel 299 vastgesteld op 01-01-2008 door KB 2007-07-26/35, art. 10.
9 Inwerkingtreding: 01-01-2016.
10 Inwerkingtreding: 30-06-2018.
11 Inwerkingtreding: 27-03-2019.
12 Inwerkingtreding: 09-01-2010.
13 Inwerkingtreding: 08-07-2012.
14 Inwerkingtreding: 10-01-2021.

Wet van 27 december 2006 (1)
(Staatsblad 28 december)

houdende diverse bepalingen (I).

Gewijzigd bij: *de wetten van 27 april 2007 (Staatsbl. 8 mei), 30 december 2009 (Staatsbl. 31 december), 14 april 2011 (Staatsbl. 6 mei), 29 maart 2012 (Staatsbl. 6 april), 18 maart 2016 (Staatsbl. 30 maart) en K.B. van 15 mei 2018 (Staatsbl. 30 mei).*

- UITTREKSEL -

TITEL XI. Sociale Zaken

HOOFDSTUK VI. Socialezekerheidsbijdragen en inhoudingen verschuldigd in de stelsels van werkloosheid met bedrijfstoeslag, op aanvullende vergoedingen bij bepaalde socialezekerheidsuitkeringen en op uitkeringen voor invaliditeit
Vervangen bij de wet van 29 maart 2012, art. 122 (2).

Afdeling 1. Basisbegrippen

Art. 114 *Gewijzigd bij de wetten van 30 december 2009, art. 59 (3) en 29 maart 2012, art. 126-129 (2).*

Voor de toepassing van dit hoofdstuk verstaat men onder:

1° "werkloosheid met bedrijfstoeslag": werkloosheid met bedrijfstoeslag toegekend in het kader van de wetgeving op de werkloosheid met bedrijfstoeslag, bedoeld in artikel 132 van de wet van 1 augustus 1985 houdende sociale bepalingen;

2° "aanvullende vergoeding in het kader van de werkloosheid met bedrijfstoeslag": de bedrijfstoeslag betaald aan een ontslagen werknemer als toeslag bij de sociale uitkeringen toegekend in het kader van de werkloosheid met bedrijfstoeslag;

3° "aanvullende vergoeding bij sommige sociale zekerheidsuitkeringen": de andere dan in punt 2° bedoelde aanvullende vergoeding die rechtstreeks of onrechtstreeks door de werkgever wordt uitbetaald aan een werknemer, in uitvoering ofwel van een collectieve arbeidsovereenkomst afgesloten binnen de Nationale Arbeidsraad, in de schoot van een paritair comité of paritair subcomité of binnen een onderneming ofwel een individueel akkoord tussen de werkgever en een werknemer ofwel van een eenzijdige verbintenis van de werkgever als toeslag bij:

a) de uitkeringen in geval van volledige werkloosheid, bedoeld in artikelen 100 tot 105 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering;

b) de uitkeringen, hierna onderbrekingsvergoedingen genoemd, toegekend in geval van tijdskrediet, van loopbaanvermindering en van vermindering van de arbeidsprestaties tot een halftijdse betrekking, bedoeld in artikel 103quater van de herstelwet van 22 januari 1985, houdende sociale bepalingen;

4° "halftijds brugpensioen": het brugpensioen toegekend in het kader van de wetgeving betreffende het halftijds brugpensioen, bedoeld in artikel 46 van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale maatregelen;

© FPD – augustus 2023

5° "aanvullende vergoeding in het kader van het halftijds brugpensioen": de aanvullende vergoeding betaald aan een werknemer als toeslag bij de uitkeringen toegekend in het raam van het halftijds brugpensioen;

6° "invaliditeitsuitkering": de invaliditeitsuitkeringen toegekend ter uitvoering van:

- de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994;
- het koninklijk besluit van 24 oktober 1936 houdende wijziging en samenordening van de statuten der Hulp- en Voorzorgskas voor zeevarenden.

Voor de toepassing van 2°, 3° en 5°, wordt geen rekening gehouden met de vorm of de benaming gegeven aan de aanvullende vergoeding, met het tijdstip of de periodiciteit van de uitbetaling ervan, met haar berekenings- of betalingswijze, noch met de identiteit van de debiteur. Elk bedrag dat aan de gerechtigde wordt uitbetaald als toeslag bij hetgeen wettelijk is voorzien, wordt als een onderdeel van de aanvullende vergoeding beschouwd.

De aanvullende vergoeding bij sommige sociale zekerheidsuitkeringen, zoals omschreven in 3°, die door een derde in plaats van de werkgever wordt uitbetaald, wordt beschouwd als een aanvullende vergoeding die onrechtstreeks door de werkgever wordt betaald.

Voor de toepassing van 2°, 3° en 5°, wordt echter niet als een aanvullende vergoeding bij bepaalde sociale zekerheidsuitkeringen beschouwd, de vergoeding die als loon wordt beschouwd bij toepassing van artikel 2 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers en van haar uitvoeringsbesluiten.

Voor de toepassing van 3° worden enkel de vergoedingen in aanmerking genomen die worden toegekend door een werkgever die binnen het toepassingsgebied valt van de wet van 5 december 1968 betreffende de paritaire comités en de collectieve arbeidsovereenkomsten.

Art. 115 *Gewijzigd bij de wet van 29 maart 2012, art. 126 (2).*

§ 1. De aanvullende vergoeding in het kader van de werkloosheid met bedrijfstoeslag of de aanvullende vergoeding bij bepaalde sociale zekerheidsuitkeringen, zoals bedoeld in artikel 114, die verder doorbetaald wordt gedurende een periode van werkhervatting als werknemer of als zelfstandige, wordt steeds beschouwd als een aanvullende vergoeding omschreven in artikel 114, 2° en 3°.

§ 2. De aanvullende vergoeding bij bepaalde sociale zekerheidsuitkeringen, zoals bedoeld in artikel 114, die verder doorbetaald wordt gedurende een periode waarin de uitkeringen worden uitbetaald bij toepassing van de wettelijke en reglementaire bepalingen betreffende de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit of betreffende de moederschapbescherming, wordt steeds beschouwd als een aanvullende vergoeding bij bepaalde sociale zekerheidsuitkeringen, omschreven in artikel 114, 3°.

Art. 116 *Gewijzigd bij de wetten van 30 december 2009, art. 60 (3), 29 maart 2012, art. 130 (2) en K.B. van 15 mei 2018, art. 7 (4).*

Voor de toepassing van dit hoofdstuk verstaat men onder debiteur, elke natuurlijke persoon, onderneming, organisatie of instelling die in het kader van een werkloosheid met bedrijfstoeslag, van een aanvullende vergoeding bij bepaalde sociale zekerheidsuitkeringen of invaliditeitsuitkering, zoals omschreven in artikel 114, een sociale zekerheidsbijdrage moet betalen of een inhouding op een sociale uitkering of op een aanvulling op een sociale uitkering moet verrichten. Het betreft:

1° Elke werkgever of zijn lasthebber die aan een werknemer of voormalige werknemer een aanvullende vergoeding uitbetaalt zoals bedoeld in artikel 114, 2°, 3° en 5°;

2° Elke onderneming of instelling waaraan de werkgever door een overeenkomst tussen partijen zijn verplichting tot uitbetaling van één van de aanvullende vergoedingen bedoeld in artikel 114, overdraagt. Het faillissement van de werkgever ontslaat de overnemer van de verplichting niet van de volledige uitvoering van het oorspronkelijk afgesloten akkoord;

3° Het fonds voor bestaanszekerheid waaronder de werkgever ressorteert en dat in het raam van een akkoord gesloten binnen de sector, de verplichtingen van de werkgever inzake de uitbetaling van één van de aanvullende vergoedingen bedoeld in artikel 114, geheel of gedeeltelijk overneemt;

4° Het fonds tot vergoeding van de in geval van sluiting van ondernemingen ontslagen werknemers dat de verplichting van de werkgever inzake de uitbetaling van één van de aanvullende vergoedingen bedoeld in artikel 114, overneemt;

5° De landsbonden van de ziekenfondsen en de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, daartoe gemachtigd bij artikelen 3 en 5 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, die aan voormalige werknemers een invaliditeitsuitkering, zoals bedoeld in artikel 114, 6°, uitbetalen;

6° De Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering die bij toepassing van het koninklijk besluit van 24 oktober 1936, houdende wijziging en samenordening van de statuten der Hulp- en Voorzorgskas voor zeevarenden, aan voormalige werknemers een invaliditeitsuitkering, zoals bedoeld in artikel 114, 6°, uitbetaalt;

7° en 8° *Opgeheven bij de wet van 30 december 2009, art. 60 (3).*

Onderafdeling 3.B. Inhouding op invaliditeitsuitkeringen (5)

Art. 134 § 1. Een inhouding van 3,5 % wordt ingesteld, op de invaliditeitsuitkeringen bedoeld in artikel 114, 6°.

§ 2. Deze inhouding wordt verricht door de debiteur van de invaliditeitsuitkeringen bedoeld in artikel 116, 5° en 6°, bij elke betaling ervan. De debiteur is burgerlijk aansprakelijk voor deze inhouding, evenals voor haar aangifte en betaling ervan.

§ 3. De berekening van de inhouding bedoeld in § 1 gebeurt op basis van het dagbedrag.

Art. 135 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 163 (6).*

§ 1. De in artikel 134 bedoelde inhouding wordt door de debiteurs omschreven in artikel 116, 5° en 6° doorgestort aan de Federale Pensioendienst tijdens de maand volgend op die gedurende dewelke ze werd uitgevoerd.

Elke debiteur die de inhouding niet tijdig stort is tevens een opslag en een verwijlintrest verschuldigd waarvan het bedrag en de toepassingsvoorwaarden door de Koning worden vastgesteld. De opslag mag evenwel niet meer bedragen dan 10 % van de verschuldigde inhouding.

§ 2. Iedere debiteur is verplicht zich bij de Federale Pensioendienst te laten inschrijven en alle inlichtingen tot staving van de verschuldigde sommen te verstrekken evenals alle aangiften tot staving van de verschuldigde sommen te bezorgen.

§ 3. Op verzoek van de Federale Pensioendienst deelt het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering hem iedere inlichting over die nuttig is voor de controle van de door de debiteur verrichte aangifte.

§ 4. De Koning stelt de forfaitaire vergoeding vast die verschuldigd is bij niet naleving van de aan de debiteur opgelegde mededelingsplicht.

§ 5. De Koning wijst de ambtenaren aan die waken over de uitvoering van de inhouding bedoeld in artikel 134. Hij bepaalt eveneens de nadere uitvoeringsmodaliteiten.

Art. 136 § 1. De inhouding bedoeld in artikel 134 mag niet tot gevolg hebben dat het dagbedrag van de invaliditeitsuitkering wordt verminderd tot een bedrag lager dan 36,10 euro's voor de gerechtigde zonder gezinslast of tot een bedrag lager dan 43,48 euro's voor de gerechtigde met gezinslast. Zo nodig wordt het bedrag van de inhouding beperkt tot aan deze voorwaarde is voldaan.

§ 2. De bedragen vermeld in § 1 worden geherwaardeerd en geïndexeerd zoals voorzien in de artikels 137 en 138.

Art. 137 De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de minimumbedragen bedoeld in artikel 136 herwaarderen.

Art. 138 § 1. De bedragen vermeld in de artikel 136, § 1 zijn gekoppeld aan de spilindexcijfer 103,14 geldend op 1 juni 1999 (basis 1996 = 100).

§ 2. Deze bedragen worden aangepast overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen en de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

Deze aanpassing wordt toegepast vanaf de dag bepaald in artikel 6, 3°, van voornoemde wet. De nieuwe bedragen worden bekomen door de basisbedragen te vermenigvuldigen met een multiplicator gelijk aan 1,0200/n, waarbij n overeenstemt met de rang van de bereikte spilindexcijfer, zonder dat een intermediaire afronding geschiedt. De spilindexcijfer volgend op dat vermeld in § 1 wordt als rang 1 beschouwd. De multiplicator wordt uitgedrukt in eenheden, gevolgd door 4 cijfers. Het vijfde cijfer na de komma wordt weggelaten en leidt tot een verhoging met één eenheid van het vorige cijfer indien het ten minste 5 bereikt.

Wanneer het overeenkomstig de vorige leden berekende bedrag een gedeelte van een cent bevat, wordt het tot de hogere of lagere cent afgerond naargelang het gedeelte al dan niet 0,5 bereikt.

Art. 139 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 164 (6).*

§ 1. De schuldvorderingen van de Federale Pensioendienst verjaren na drie jaar, te rekenen vanaf de datum van de betaling van de sociale uitkering. De tegen de Federale Pensioendienst ingestelde vorderingen tot terugbetaling van onverschuldigde inhoudingen verjaren drie jaar na de datum waarop de inhouding hem werd gestort.

Voor de periode vanaf 1 januari 2007 tot 31 december 2008, worden de woorden "drie jaar" vermeld in het eerste lid vervangen door de woorden "vijf jaar".

Indien de terugvordering echter betrekking heeft op inhoudingen verricht op provisioneel toegekende invaliditeitsuitkeringen, loopt de verjaringstermijn slechts vanaf de datum waarop de verzekeringsinstelling ervan in kennis werd gesteld dat een andere vergoeding wordt toegekend. Een ter post aangetekend schrijven volstaat om de verjaring te stuiten.

§ 2. Wanneer de invordering van de hem verschuldigde sommen al te onzeker of te duur blijkt te zijn in verhouding tot het bedrag van de in te vorderen sommen, kan de Federale Pensioendienst van de invordering van die bedragen door een gedwongen tenuitvoerlegging afzien, binnen de perken van een reglement dat door haar beheerscomité is opgemaakt en dat door de minister bevoegd voor pensioen is goedgekeurd.

§ 3. De Federale Pensioendienst kan, met betrekking tot de toepassing van deze onderafdeling, dadingen aangaan.

Onderafdeling 3.D. Gemeenschappelijke bepalingen voor de onderafdelingen 3.A en 3.B
Vervangen bij de wet van 30 december 2009, art. 73 (3).

Art. 144 *Gewijzigd bij de wet van 30 december 2009, art. 74 (3).*

§ 1. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de percentages bedoeld in artikel 126, § 1, en artikel 134, § 1, wijzigen.

§ 2. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de minima bedoeld in artikel 130, §§ 1 en 2, wijzigen.

§ 3. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de berekeningsregels vastleggen in geval van een onvolledige maand.

Afdeling 3/1. Informatie en gegevensuitwisseling
Ingevoegd bij de wet van 30 december 2009, art. 75 (3).

Art. 144/1 *Ingevoegd bij de wet van 30 december 2009, art. 75 (3).*

§ 1. In het kader van de inhouding bedoeld in artikel 126, § 1, bepaalt de Koning de gegevens die aan de uitbetalingsinstellingen en de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening moeten medegedeeld worden door de werkgever, door de debiteur en door de werknemer wiens sociale uitkeringen in aanmerking kunnen komen voor de inhouding.

§ 2. In het kader van de inhouding bedoeld in artikel 126, § 1, bepaalt de Koning de gegevens die moeten medegedeeld of uitgewisseld worden tussen de uitbetalinginstellingen die aan de gerechtigde een werkloosheidsuitkering uitbetalen, bedoeld in artikel 114, 1°, in artikel 114, 3°, a), of in artikel 114, 5°, en de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening.

§ 3. In het kader van de werkgeversbijdragen bedoeld in de artikelen 117 en 119 en van de inhouding bedoeld in artikel 126, § 1, kan de instelling belast met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekering der zelfstandigen ondervragen om te weten of een begunstigde van de aanvullende vergoeding bedoeld in artikel 114, 2° of 114, 3°, a), een zelfstandig hoofdberoep heeft uitgeoefend.

§ 4. De Koning bepaalt de nadere regels voor de mededelingen en overbrengingen van gegevens voorzien in de §§ 1, 2 en 3.

Art. 144/2 *Ingevoegd bij de wet van 30 december 2009, art. 75 (3).*

§ 1. In het kader van de inhouding bedoeld in artikel 126, § 1, deelt de begunstigde van de aanvullende vergoeding, bedoeld in artikel 114, 2° en 3°, a), aan de debiteur van deze laatste de periodes van hervatting van het werk en het einde van deze mede.

§ 2. Onverminderd artikel 26 van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, kan de werkgever, indien hij niet op de hoogte is gebracht van de stopzetting van de werkhervatting van zijn gewezen werknemer, bij deze laatste de persoonlijke bijdragen recupereren, indien deze niet werden ingehouden.

Afdeling 3/2. Overgangsbepaling
Ingevoegd bij de wet van 30 december 2009, art. 76 (3).

Art. 144/3 *Ingevoegd bij de wet van 30 december 2009, art. 76 (3) en gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 165 (6).*

In afwijking van artikelen 126 en 146 blijven de bepalingen van artikel 50 van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen, van toepassing wanneer het gaat om de aanvullende vergoedingen die werden betaald vóór de inwerkingtreding van dit hoofdstuk en waarvoor het deel van de inhouding dat met toepassing van artikel 1 van koninklijk besluit nr. 33 van 30 maart 1982 betreffende een inhouding op invaliditeitsuitkeringen en brugpensioenen, verschuldigd was aan de Federale Pensioendienst, reeds volledig werd gestort aan deze instelling en een periode dekt die eindigt na de datum van inwerkingtreding van dit hoofdstuk.

Afdeling 4. Slotbepalingen

Art. 145 *Gewijzigd bij de wet van 30 december 2009, art. 77 (3).*

De opbrengst van de bijzondere werkgeversbijdragen bedoeld in artikelen 117 en 119 en van de compenserende werkgeversbijdrage bedoeld in artikel 121, alsook van de inhoudingen bedoeld in de artikelen 126 en 134, wordt aangewend voor de financiering van het Globaal Beheer, bedoeld in artikel 21, § 2, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers.

Art. 146 *Opheffingsbepalingen.*

Art. 147 De bepalingen van het koninklijk besluit van 24 september 1982 tot uitvoering van het koninklijk besluit nr. 33 van 30 maart 1982 betreffende een inhouding op invaliditeitsuitkeringen en brugpensioenen, toepasselijk op de inhoudingen op invaliditeitsuitkeringen en van het ministerieel besluit van 29 september 1982 tot uitvoering van het koninklijk besluit van 24 september 1982 tot uitvoering van het koninklijk besluit nr. 33 van 30 maart 1982 betreffende een inhouding op invaliditeitsuitkeringen en brugpensioenen, toepasselijk op de inhoudingen op invaliditeitsuitkeringen, blijven gelden.

Art. 148 *Vervangen bij de wet van 27 april 2007, art. 4 (7) en gewijzigd bij de wetten van 14 april 2011, art. 89 (8) en 18 maart 2016, art. 165 (6).*

Bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en na advies van de Nationale Arbeidsraad bepaalt de Koning de dag waarop dit hoofdstuk in werking treedt.

In afwijking op de bepalingen van het eerste lid hebben de artikelen 114 en 115 uitwerking met ingang van 1 januari 2007 en hebben de artikelen 116, 1° tot 3°, 121, 122, 125 en 146, 7°, 8° en 18° uitwerking met ingang van 1 januari 2009.

Vanaf 1 april 2007 en tot de datum van inwerkingtreding van dit hoofdstuk, geven de debiteurs van de inhouding bedoeld in artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 33 van 30 maart 1982 betreffende een inhouding op invaliditeitsuitkeringen en brugpensioenen en van de bijzondere werkgeversbijdrage bedoeld in artikel 268 van de programmawet van 22 december 1989, de inhoudingen en bijdragen per kwartaal aan en storten ze die aan de Federale Pensioendienst tijdens de maand volgend op dit kwartaal.

---

1 Zie ook het K.B. van 24 september 1982 tot uitvoering van het koninklijk besluit nr. 33 van 30 maart 1982 betreffende een inhouding op invaliditeitsuitkeringen en brugpensioenen, gewijzigd bij koninklijk besluit nr. 52 van 2 juli 1982 en het M.B. van 29 september 1982 tot uitvoering van het koninklijk besluit van 24 september 1982 tot uitvoering van het koninklijk besluit nr. 33 van 30 maart 1982 betreffende een inhouding op invaliditeitsuitkeringen en brugpensioenen, gewijzigd bij koninklijk besluit nr. 52 van 2 juli.
2 Inwerkingtreding: 01-01-2012.
3 Inwerkingtreding: 01-04-2010.
4 Inwerkingtreding: 01-01-2018.
5 Deze inhouding op invaliditeitsuitkeringen treedt met ingang vanaf 1 april 2010 in de plaats van deze die gebeurde op basis van KB nr. 33 van 30 maart 1982 en gebeurt enkel op invaliditeitsuitkeringen.
6 Inwerkingtreding: 01-04-2016.
7 Inwerkingtreding: 18-05-2007.
8 Inwerkingtreding: 06-05-2011.

Wet van 28 december 2011
(Staatsblad 30 december)

houdende diverse bepalingen.

Gewijzigd bij: *de wetten van 20 juli 2012 (Staatsbl. 14 augustus), 24 juni 2013 (Staatsbl. 1 juli), 18 maart 2016 (Staatsbl. 30 maart) en 28 februari 2022 (Staatsbl. 9 maart).*

- UITTREKSEL -

TITEL 8. Pensioenen

HOOFDSTUK 2. Vervroegd pensioen

Art. 107 *Wijzigingsbepaling*.

Art. 107/1 *Ingevoegd bij de wet van 20 juli 2012, art. 3 (1).*

De belanghebbende die, op 31 december 2012, voldoet aan de leeftijds- en loopbaanvoorwaarden om een vervroegd rustpensioen te verkrijgen, bedoeld in artikel 4 van het voormelde koninklijk besluit van 23 december 1996, zoals van kracht voor zijn wijziging door artikel 107 van deze wet, behoudt het recht om op een latere datum vervroegd met pensioen te gaan, ongeacht de datum waarop het pensioen later daadwerkelijk ingaat.

Art. 108 *Vervangen bij de wet van 20 juli 2012, art. 4 (1) en gewijzigd bij de wet van 24 juni 2013, art. 3 (1).*

De Koning neemt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, overgangsmaatregelen voor:

1° de werknemers waarvan de opzeggingstermijn is ingegaan voor 1 januari 2012 en eindigt of had moeten eindigen na 31 december 2012;

2° *Vervangen bij de wet van 24 juni 2013, art. 3 (1).*
de werknemers die, buiten het kader van een conventioneel brugpensioen,

a) voor 28 november 2011, in onderling overleg met hun werkgever, een overeenkomst van vervroegde uittreding hebben afgesloten die ten vroegste vervalt op de leeftijd van 60 jaar voor zover deze werknemers op dat ogenblik een loopbaan bewijzen van minstens 35 jaar in de zin van artikel 4, § 2, van het voormeld koninklijk besluit van 23 december 1996;

b) ontslag hebben genomen, voor 1 januari 2010 en ten vroegste op de leeftijd van 55 jaar, of, in onderling overleg met hun werkgever, voor diezelfde datum een overeenkomst van vervroegde uittreding hebben afgesloten die ten vroegste vervalt op de leeftijd van 55 jaar, om te kunnen genieten van de bepalingen van artikel 61, § 1, van de wet van 28 april 2003 betreffende de aanvullende pensioenen en het belastingstelsel van die pensioenen en van sommige aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid en voor zover deze werknemers ten laatste op de leeftijd van 60 jaar een loopbaan bewijzen van minstens 35 jaar in de zin van artikel 4, § 2, van het voormeld koninklijk besluit van 23 december 1996;

c) ontslag hebben genomen, voor 1 januari 2010 en na een loopbaan van 35 jaar in de zin van artikel 4, § 2, tweede lid, van het voormeld koninklijk besluit van 23 december 1996, of, in onderling overleg met hun werkgever, voor diezelfde

© FPD – augustus 2023

datum een overeenkomst van vervroegde uittreding hebben afgesloten na een loopbaan van 35 jaar in de zin van artikel 4, § 2, tweede lid, van het voormeld koninklijk besluit van 23 december 1996, om te kunnen genieten van de bepalingen van artikel 61, § 1, van voormelde wet van 28 april 2003;

3° de werknemers die een aanvraag tot vervroegd pensioen hebben ingediend voor 28 november 2011.

Art. 109 *Gewijzigd de wet van 20 juli 2012, art. 5 (1).*

De bepalingen van artikelen 107 tot 108 zijn van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2013 ingaan.

Art. 110 Dit hoofdstuk treedt in werking op 1 januari 2013.

HOOFDSTUK 3. Bijzondere stelsels

Art. 111-112 *Wijzigingsbepalingen*.

Art. 113 De Koning zal, bij een besluit vastgesteld na overleg in de ministerraad, overgangsmaatregelen voorzien voor de werknemers bedoeld in artikel 2, § 2, 1° tot en met 3° van hetzelfde besluit en die de leeftijd van 55 jaar niet hebben bereikt op 31 december 2011.

Art. 114 De bepalingen van artikelen 111 tot 113 zijn van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2013 ingaan.

Art. 115 Dit hoofdstuk treedt in werking op 1 januari 2012.

HOOFDSTUK 4. Pensioenen van de journalisten en luchtvaart

Art. 116 Het koninklijk besluit van 3 november 1969 houdende vaststelling voor het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart, van de bijzondere regelen betreffende het ingaan van het pensioenrecht en van de bijzondere toepassingsmodaliteiten van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, van de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn en van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, laatst gewijzigd bij het koninklijk besluit van 12 december 2008, wordt opgeheven op 31 december 2011, maar blijft van toepassing:

1° op de werknemers die, op 31 december 2011, de leeftijd van 55 jaar hebben bereikt, voor de berekening van de volledigheid van hun pensioen;

2° met uitzondering van artikel 3, op de werknemers die, op 31 december 2011, de leeftijd van 55 jaar niet hebben bereikt, uitsluitend voor de berekening van het pensioen met betrekking tot de periodes voorafgaand aan 1 januari 2012.

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, overgangsmaatregelen voorzien voor de werknemers bedoeld in het eerste lid, 2°.

Art. 117-118 *Ingetrokken bij de wet van 20 juli 2012, art. 8 (2).*

Art. 119 *Gewijzigd bij de wet van 20 juli 2012, art. 9 (2).*

De Koning zal, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, bijzondere maatregelen betreffende de speciale bijdragen voorzien in het voormelde koninklijk besluit van 3 november 1969.

Art. 119/1 *Ingevoegd bij de wet van 20 juli 2012, art. 10 (3) en gewijzigd bij de wetten van 18 maart 2016, art. 175 (4) en 28 februari 2022, art. 14 (5).*

Elk jaar brengt de Federale Pensioendienst bij de minister bevoegd voor Pensioenen verslag uit over de financiële toestand die voortvloeit uit de toepassing van het koninklijk besluit van 27 juli 1971 tot vaststelling voor de beroepsjournalisten, van de bijzondere regelen betreffende het ingaan van het recht op pensioen en van de bijzondere toepassingsmodaliteiten van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, van de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn en van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.

In overleg met de sociale partners en na advies van het Beheerscomité van de Federale Pensioendienst kan de Koning, in functie van dit jaarlijks verslag, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de bepalingen bedoeld bij de artikelen 3, § 1, eerste lid en 8 van het voormeld koninklijk besluit van 27 juli 1971 aanpassen met het oog op het verzekeren van het financieel evenwicht van het stelsel.

Art. 120 *Gewijzigd bij de wet van 20 juli 2012, art. 11 (2).*

De bepalingen van artikel 116 zijn van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2013 ingaan.

Art. 121 Dit hoofdstuk treedt in werking op 1 januari 2012.

HOOFDSTUK 5. Gelijkgestelde periodes

Art. 122 *Gewijzigd bij de wet van 20 juli 2012, art. 13 (2).*

Voor de berekening van het pensioen als werknemer bepaalt de Koning, in afwijking van artikel 8 van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de nadere toekennings- en berekeningsregels voor de met arbeidsperiodes gelijkgestelde tijdvakken die zijn gelegen vanaf 1 januari 2012 en betrekking hebben op:

1° de periodes van werkloosheid van de derde periode;

2° de periodes van het stelsel van werkloosheid met bedrijfstoeslag gelegen voor de leeftijd van 60 jaar, met uitzondering van de stelsels van werkloosheid met bedrijfstoeslag die werden genomen ter uitvoering van de volgende bepalingen:

a) hoofdstuk VII van het koninklijk besluit van 3 mei 2007 tot regeling van het stelsel van werkloosheid met bedrijfstoeslag;

b) artikel 3, §§ 1, 3, 6 en 7, van voormeld koninklijk besluit van 3 mei 2007;

c) artikel 3, §§ 2, 4 en 5, van voormeld koninklijk besluit van 3 mei 2007, uitsluitend voor de maanden volgend op deze tijdens dewelke de werknemer de leeftijd van 59 jaar bereikt;

3° de periodes van tijdskrediet op het einde van de loopbaan opgenomen voor de leeftijd van 60 jaar;

4° de periodes van tijdskrediet op het einde van de loopbaan opgenomen na de leeftijd van 60 jaar, met uitzondering van 2 jaar halftijds tijdskrediet en 5 jaar 1/5 tijdskrediet;

5° de periodes van gehele of gedeeltelijke vrijwillige loopbaanonderbreking en tijdskrediet, buiten het gemotiveerde tijdskrediet en de thematische verloven. In geval van een arbeidsduurvermindering van 1/5de tijd zal de gelijkstelling in dagen kunnen worden geteld.

Art. 123 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 176 (4).*

De Koning bepaalt eveneens bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad:

1° wat moet worden verstaan onder:

a) werkloosheid van de derde periode;

b) gemotiveerd tijdskrediet;

c) thematische verloven;

d) halftijds of 1/5 tijdskrediet voorbehouden aan de werknemers van 50 jaar of ouder;

2° de wijze waarop de nodige inlichtingen voor de uitvoering van de bepalingen van artikel 122 worden meegedeeld aan de Federale Pensioendienst.

Art. 124 *Vervangen bij de wet van 20 juli 2012, art. 14 (2).*

Artikel 122 is niet van toepassing:

1° op de personen die voor 28 november 2011 ontslagen of in opzegging geplaatst werden met het oog op het stelsel van werkloosheid met bedrijfstoeslag;

2° op de personen die zich op 28 november 2011 in een periode bevonden van het stelsel van werkloosheid met bedrijfstoeslag, van gehele of gedeeltelijke vrijwillige loopbaanonderbreking, van tijdskrediet, van halftijds of 1/5 tijdskrediet voorbehouden aan werknemers van 50 jaar of ouder;

3° op de personen die een aanvraag tot het verkrijgen van een periode van loopbaanonderbreking of van tijdskrediet hebben ingediend en die voldoen aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

a) de werkgever heeft de schriftelijke kennisgeving van de werknemer voor 28 november 2011 ontvangen;

b) de ontvangstdatum van het formulier op het bevoegde werkloosheidskantoor van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening is gelegen vóór 2 maart 2012;

c) de datum van aanvang van de periode van loopbaanonderbreking of van tijdskrediet is gelegen voor 3 april 2012.

Art. 125 De bepalingen van artikelen 122 en 123 zijn van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2013 ingaan.

Art. 126 Dit hoofdstuk treedt in werking op 1 januari 2012.

HOOFDSTUK 6. Bekrachtigingsbepaling

Art. 127 *Gewijzigd bij de wet van 20 juli 2012, art. 16 (6).*

§ 1. De besluiten genomen krachtens de artikelen 87, 91, tweede lid, 103, 113, 116, 119 en 123 kunnen de van kracht zijnde wettelijke bepalingen opheffen, aanvullen, wijzigen of vervangen.

§ 2. De machtiging verleend aan de Koning door de artikelen 87, 89, 91, tweede lid, 103, 105, vierde lid en 113 verstrijkt op 30 april 2012. Bij ontstentenis van bekrachtiging door de wet voor 31 juli 2012 worden de besluiten in uitvoering van deze artikelen geacht nooit uitwerking te hebben gehad.

De machtiging verleend aan de Koning door de artikelen 116, 119 en 123 verstrijkt op 30 september 2012. Bij ontstentenis van bekrachtiging door de wet voor 31 december 2012 worden de besluiten in uitvoering van deze artikelen geacht nooit uitwerking te hebben gehad.

De besluiten die bij wet zijn bekrachtigd zoals bedoeld in het eerste en tweede lid, kunnen enkel bij wet worden opgeheven, gewijzigd, aangevuld of vervangen.

---

1 Inwerkingtreding: 01-01-2013, van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2013 ingaan.
2 Inwerkingtreding: 01-01-2012.
3 Inwerkingtreding: 01-01-2013.
4 Inwerkingtreding: 01-04-2016.
5 Inwerkingtreding: 01-01-2013.
6 Inwerkingtreding: 09-01-2012.

Wet van 13 maart 2013
(Staatsblad 21 maart)

tot hervorming van de inhouding van 3,55 % ten gunste van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en de solidariteitsbijdrage verricht op de pensioenen.

Gewijzigd bij: *de wet van 18 maart 2016 (Staatsbl. 30 maart), het K.B. van 20 december 2020 (Staatsbl. 31 december) en de wet van 4 mei 2023 (Staatsbl. 31 mei).*

HOOFDSTUK 1. Inleidende bepaling

Art. 1 Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

HOOFDSTUK 2. Kruispuntbank van de sociale zekerheid

Art. 2 *Opheffingsbepaling*.

HOOFDSTUK 3. Inhouding van 3,55 %

Afdeling 1. Wijzigingen van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994

Art. 3 *Wijzigingsbepalingen*.

Afdeling 2. Instelling belast met de inning en het beheer van de inhouding

Art. 4 *Gewijzigd bij de wetten van 18 maart 2016, art. 178 (1) en 4 mei 2023, art. 14 (2).*

De Federale Pensioendienst is belast met de inning en het beheer van de opbrengst van de inhouding bedoeld in artikel 191, eerste lid, 7°, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

Deze inhouding mag niet tot gevolg hebben dat het totaal van de in artikel 191, eerste lid, 7°, eerste lid, van de voormelde wet van 14 juli 1994 bedoelde pensioenen of voordelen vanaf 1 januari 2002 wordt verminderd tot een bedrag, lager dan 535,77 euro per maand verhoogd met 99,20 euro voor de begunstigden met gezinslast en, vanaf 1 januari 2003, tot een bedrag, lager dan 546,49 euro per maand, verhoogd met 101,18 euro voor de begunstigden met gezinslast. Dit bedrag wordt gekoppeld aan de spilindex 132,13. Het wordt aangepast overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de Openbare Schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient te worden gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied, opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, voornoemd bedrag vaststellen overeenkomstig de bepalingen waarmee het maandbedrag van sommige wettelijke pensioenen na 1 januari 2003 wordt geherwaardeerd. (3).

© FPD – augustus 2023

De Koning bepaalt de nadere regels voor de inning en het beheer van deze inhouding, onder meer:
1° de heffing van de inhouding door de uitbetalingsinstellingen en de voorwaarden voor de kwijtschelding van de achterstallige bedragen die overeenstemmen met de niet-uitgevoerde inhoudingen;
2° de storting door de uitbetalingsinstellingen van de opbrengst van de inhouding aan de Dienst en de sancties in geval van gebrek aan storting of laattijdige storting;
3° de verplichtingen van de uitbetalingsinstellingen inzake inschrijving bij de Dienst en de sancties in geval van niet-naleving;
4° de verplichtingen van de uitbetalingsinstellingen op het vlak van de informatieverstrekking in het kader van de uitvoering van deze inhouding en van artikel 9bis van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid en de sancties in geval van niet-naleving;
5° de aangifteverplichtingen van de begunstigden en de sancties in geval van niet-naleving;
6° de definitie van het begrip van begunstigde met gezinslast;
7° de vaststelling van het barema dat zal worden gebruikt voor de omzetting in een fictieve rente van pensioenen en pensioenvoordelen die werden betaald in de vorm van een kapitaal;
8° de controle op de uitvoering van de desbetreffende bepalingen.

De Dienst betaalt van ambtswege de onverschuldigde inhoudingen terug aan de rechthebbende. De Koning bepaalt de nadere regels van deze terugbetaling.

De schuldvorderingen van de Dienst op de inhouding bedoeld in het eerste lid verjaren na drie jaar, te rekenen vanaf de datum van de betaling van het pensioen of het pensioenvoordeel. De schuldvorderingen van de Dienst op de in toepassing van het vierde lid gestorte bedragen, verjaren na drie jaar te rekenen vanaf de terugbetaling door de Dienst.

De vorderingen tot terugvordering van onverschuldigde inhoudingen, bedoeld in het eerste lid, ingesteld tegen de Dienst door de begunstigden en door de uitbetalingsinstellingen, verjaren na drie jaar, te rekenen vanaf de datum waarop de inhouding is overgemaakt aan de Dienst.

De verjaring van de vorderingen, bedoeld in het vijfde en het zesde lid, wordt gestuit:

1° op de wijze zoals voorzien in de artikelen 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek;

2° met een aangetekende brief die door de Dienst aan de uitbetalingsinstelling is gericht of met een aangetekende brief die door de uitbetalingsinstelling aan de Dienst is gericht.
(4)

Art. 5 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 179 (1).*

De gerechtelijke procedures betreffende de inhouding bedoeld in artikel 191, eerste lid, 7°, van voormelde wet van 14 juli 1994, waarin het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering partij is en die lopende zijn op de datum van de overname door De Federale Pensioendienst van de in artikel 4 bedoelde opdrachten, worden voortgezet door de Dienst.

HOOFDSTUK 4. Solidariteitsbijdrage

Afdeling 1. Wijzigingen van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen

Art. 6-10 *Wijzigingsbepalingen*.

Afdeling 2. Opheffing van het koninklijk besluit van 28 oktober 1994 tot uitvoering van artikel 68 van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen

Art. 11 *Opheffingsbepaling*.

HOOFDSTUK 5. Overplaatsing van personeelsleden van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering naar de Rijksdienst voor Pensioenen

Art. 12 Met toepassing van hoofdstuk V van het koninklijk besluit van 15 januari 2007 betreffende de mobiliteit van de statutaire ambtenaren in het federaal Administratief openbaar ambt, worden personeelsleden van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering ambtshalve overgedragen naar de Rijksdienst voor Pensioenen, op de datum en volgens de nadere regels bepaald door de Koning.

HOOFDSTUK 6. Inwerkingtreding

Art. 13 Deze wet treedt in werking op een door de Koning te bepalen datum en uiterlijk op 1 januari 2014, met uitzondering van artikel 3, 1°, en artikel 7, die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2013. (4)

---

1 Inwerkingtreding: 01-04-2016.

2 Inwerkingtreding: 01-01-2023; van toepassing op alle betalingen van Belgische aanvullende pensioenen die worden verricht vanaf deze datum.

3 De inhouding bedoeld in artikel 191, eerste lid, 7°, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, mag niet tot gevolg hebben dat het totaal van de aan de inhouding onderworpen pensioenen of voordelen wordt verminderd:
1° vanaf 1 augustus 2019 tot een bedrag, lager dan 591,54 euro per maand, verhoogd met 109,52 euro voor de rechthebbenden met gezinslast (inwerkingtreding: 01-08-2019; K.B. van 17 mei 2019; B.S. 11 juni, tweede editie);
2° vanaf 1 januari 2021, tot een bedrag, lager dan 605,20 euro per maand, verhoogd met 112,05 euro voor de rechthebbenden met gezinslast (inwerkingtreding: 01-01-2021; K.B. van 20 december 2020; B.S. 31 december);
3° vanaf 1 januari 2022, tot een bedrag, lager dan 619,16 euro per maand, verhoogd met 114,63 euro voor de rechthebbenden met gezinslast (inwerkingtreding: 01-01-2022; K.B. van 20 december 2020; B.S. 31 december);
4° vanaf 1 januari 2023, tot een bedrag, lager dan 633,48 euro per maand, verhoogd met 117,28 euro voor de rechthebbenden met gezinslast (inwerkingtreding: 01-01-2023; K.B. van 20 december 2020; B.S. 31 december);
5° vanaf 1 januari 2024, tot een bedrag, lager dan 648,15 euro per maand, verhoogd met 120,00 euro voor de rechthebbenden met gezinslast (inwerkingtreding: 01-01-2024; K.B. van 20 december 2020; B.S. 31 december).
Deze bedragen worden gekoppeld aan de spilindex 132,13.

4 Zie ook het KB van 8 december 2013 tot uitvoering van artikelen 4 en 13 van de wet van 13 maart 2013 tot hervorming van de inhouding van 3,55 % ten gunste van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en de solidariteitsbijdrage verricht op de pensioenen (B.S. 16 december).

Wet van 15 mei 2014
(Staatsblad 28 mei)

betreffende het rustpensioen van de grens- en seizoenwerknemers en het overlevingspensioen van hun langstlevende echtgenoot.

Art. 1 Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2 Wanneer het bedrag van het wettelijk pensioen toegekend ten laste van een buitenlandse pensioenregeling vermindert, wordt de aanvulling op het pensioen toegekend met toepassing van de artikelen 10, § 5 en 18, § 6 van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers of met toepassing van de artikelen 3, § 7 en 4, § 6 van de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn of met toepassing van de artikelen 5, § 7 en 7, § 5 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, enkel verhoogd indien deze vermindering het gevolg is van een aanpassing van de verzekeringstijdvakken die in aanmerking genomen worden voor de berekening van dit buitenlandse pensioen.

Art. 3 Deze wet treedt in werking op 1 januari 2015.

© FPD – augustus 2023

Wet van 15 mei 2014
(Staatsblad 19 juni)

houdende diverse bepalingen.

- UITTREKSEL -

TITEL 8. Bepalingen gemeenschappelijk aan de titels 3 tot 7

Art. 86 De formele aanpassing van de pensioenreglementen en -overeenkomsten aan de bepalingen van de titels 3 tot en met 7 dient uiterlijk op 1 juli 2017 te zijn beëindigd.

Art. 87 Vanaf 2016 ontvangt elke burger tijdens het jaar waarin hij de leeftijd van 45 jaar bereikt per brief een geïndividualiseerde informatieverstrekking met betrekking tot zowel zijn wettelijke als zijn aanvullende pensioenrechten. Wat de wettelijke pensioenrechten betreft, bevat de informatieverstrekking een loopbaanoverzicht alsook een raming van deze rechten. Wat de aanvullende pensioenrechten betreft, neemt deze informatieverstrekking de gegevens over bepaald in artikel 306/1 van de programmawet (I) van 27 december 2006, zoals beschikbaar op 1 januari van het betrokken jaar. Deze geïndividualiseerde informatieverstrekking vermeldt hoe de gegevens betreffende het wettelijk en aanvullend pensioen via elektronische weg geraadpleegd kunnen worden.

Als een burger niet gekozen heeft voor de mededeling via elektronische weg van de in het eerste lid bedoelde geïndividualiseerde informatie of als hij de gegevens betreffende zijn wettelijke en/of aanvullende pensioenrechten niet via elektronische weg geraadpleegd heeft gedurende de periode tussen zijn 45 en 50 jaar, dan wordt vanaf 2016 de in het eerste lid bedoelde, geactualiseerde, geïndividualiseerde informatie hem op het einde van deze periode per brief meegedeeld. Hetzelfde geldt voor de periodes tussen zijn 50 en 55 jaar, tussen zijn 55 en 60 jaar en tussen zijn 60 en 65 jaar, indien de burger op het einde van deze periodes nog steeds niet gekozen heeft voor de mededeling van de in het eerste lid bedoelde geïndividualiseerde informatie via elektronische weg of indien hij de gegevens betreffende zijn wettelijke en/of aanvullende pensioenrechten nog steeds niet via elektronische weg geraadpleegd heeft.

De Koning kan de nadere regels van de in dit artikel bedoelde geïndividualiseerde informatieverstrekking bepalen.

© FPD – augustus 2023

Programmawet van 19 december 2014
(Staatsblad 29 december)

- UITTREKSEL -

TITEL 8. Pensioenen

HOOFDSTUK 1. Pensioenen van de werknemers

Afdeling 1. Rustpensioen van de grens- en seizoenwerknemers en het overlevingspensioen van hun langstlevende echtgenoot

Art. 198-199 *Wijzigingsbepalingen*.

Art. 200 De Koning bepaalt:

1° de berekeningsmodaliteiten van de aanvulling op het pensioen bedoeld in de artikelen 5, § 7, en 7, § 5, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, onder meer de wijze waarop de Belgische en buitenlandse wettelijke pensioenen en de aanvullende voordelen in aanmerking worden genomen;

2° de aangifteverplichtingen van de begunstigden en de sancties in geval van niet-naleving.

Art. 201 De artikelen 198 en 199 zijn van toepassing op de rustpensioenen en de overlevingspensioenen zoals bedoeld in de artikelen 5 en 7 van het voormeld koninklijk besluit van 23 december 1996, die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2015 ingaan.

In afwijking van het eerste lid blijven de artikelen 5, § 7, en 7, § 5, van het voormelde koninklijk besluit van 23 december 1996 zoals van kracht vóór 1 januari 2015, van toepassing op de werknemer die perioden van tewerkstelling als grens- of seizoenwerknemer gelegen vóór 1 januari 2015 bewijst en die vóór 1 december 2015, naargelang het geval:

1° de leeftijd van 65 jaar bereikt;

2° voldoet aan de voorwaarden om zijn vervroegd rustpensioen te verkrijgen.

Art. 202 Deze afdeling treedt in werking op 1 januari 2015.

Afdeling 2. Pensioenbonus

Art. 203 *Wijzigingsbepalingen*.

Art. 204 Deze afdeling treedt in werking op 1 januari 2015, met uitzondering van artikel 203, 1°, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2014.

© FPD – augustus 2023

Gecoördineerde wet van 10 mei 2015
(Staatsblad 18 juni)

betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen.

***Gewijzigd bij**: de wet van 18 maart 2016 (Staatsbl. 30 maart).*

- UITTREKSEL -

Hoofdstuk 8. Bijzondere beroepsbekwaamheden, bijzondere beroepstitels, aanbodsbeheersing, eindeloopbaan, evaluatie, structuur en organisatie van de praktijk, organen en permanente federale databank van de beoefenaars van de gezondheidszorgberoepen

Afdeling 7. De permanente federale databank van de beoefenaars van de gezondheidszorgberoepen

Art. 97 § 1. Voor elke beroepsbeoefenaar van een gezondheidszorgberoep bedoeld in deze gecoördineerde wet worden identificatiegegevens en gegevens in verband met hun erkenning en bepaalde aspecten van hun beroepsactiviteit in een permanente federale databank van de beoefenaars van de gezondheidszorgberoepen geregistreerd en bijgehouden.

Het Directoraat-Generaal gezondheidsberoepen, Medische bewaking en Welzijn op het werk van de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu is de verantwoordelijke voor de verwerking, in de zin van artikel 1, § 4, van de Wet Persoonlijke Levenssfeer van 8 december 1992.

§ 2. De registratie bedoeld in paragraaf 1 heeft als doel:

1° de gegevens te verzamelen die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de opdrachten van de Planningscommissie, bedoeld in artikel 91, § 2 die betrekking hebben op de werkkracht, op de evolutie en geografische spreiding ervan en op de demografische en sociologische kenmerken van de beroepsbeoefenaars;

2° de uitvoering van de reglementaire opdrachten van de administraties alsook de uitwisseling van de gegevens, die hun naargelang hun respectieve reglementaire opdrachten zijn toevertrouwd, tussen de overheidsinstellingen voor sociale zekerheid, de openbare administraties en de instellingen van openbaar nut, mogelijk te maken, mede met het oog op administratieve vereenvoudiging;

3° de mogelijkheid te creëren om de communicatie met en tussen de beoefenaars van de gezondheidszorgberoepen te verbeteren.

Art. 98 De volgende gegevens worden verzameld:

1° de identificatiegegevens: onder identificatiegegevens wordt verstaan alle gegevens waardoor de beoefenaar geïdentificeerd kan worden, met inbegrip van het rijksregisternummer, alsmede de gegevens m.b.t. de beroepstitels en de bijzondere beroepskwaamheden bedoeld in artikel 85 of academische titels waarvan hij titularis is, de woonplaats en het beroepsadres;

2° de gegevens in verband met de erkenning: onder gegevens in verband met de erkenning wordt verstaan de nodige administratieve gegevens voor de uitvoering van de in artikel 88 bedoelde erkenningsmodaliteiten;

© FPD – augustus 2023

3° de gegevens van de sociale zekerheid: onder gegevens doorgegeven door de overheidsinstellingen voor sociale zekerheid wordt verstaan het feit dat een beoefenaar van een van de beroepen bedoeld in artikel 97, § 1, het beroep uitoefent als loontrekkende of als zelfstandige in hoofd- of bijberoep of dat hij pensioengerechtigd is;

4° de gegevens die vrijwillig door een beoefenaar ter beschikking worden gesteld en die op hem betrekking hebben: onder gegevens die vrijwillig ter beschikking worden gesteld, wordt verstaan de gegevens die door een beoefenaar ter beschikking worden gesteld van andere beoefenaars, zoals o.m. elektronische adressen, een publieke vercijferingssleutel, academische titels, bijzondere activiteiten- of onderzoeksgebieden. De lijst van bijzondere activiteiten- of onderzoeksgebieden kan, op advies van de bevoegde Raad bedoeld in artikel 88, door de minister bevoegd voor Volksgezondheid worden vastgelegd.

Bij een in besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, kan de Koning, op voorstel van de Planningscommissie bedoeld in artikel 91, § 1, de lijst van de gegevens uitbreiden of aanvullen.

Art. 99 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2018, art. 182 (1).*

De volgende diensten, instellingen en personen verschaffen aan de permanente federale databank van de beoefenaars van de gezondheidszorgberoepen de hierna bepaalde gegevens:

1° het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering: de beschikbare identificatiegegevens bedoeld in artikel 98, 1°, van elke beoefenaar van een van de beroepen bedoeld in artikel 97, § 1, die zich bij het Rijksinstituut inschrijft, met inbegrip van het RIZIV-nummer dat hem is toegekend, het beroepsadres alsmede de lijst van de adviserend geneesheren;

2° het Rijksregister van de natuurlijke personen, via de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid: de volgende bijgewerkte gegevens: het identificatienummer van het Rijksregister of het identificatienummer van de natuurlijke personen die niet zijn inschreven in het Rijksregister, de naam, de voornamen, het adres, de geboortedatum, de nationaliteit, het geslacht en desgevallend de datum van overlijden;

3° de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, via de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid: het feit dat een beoefenaar van een van de beroepen bedoeld in artikel 97, § 1, een loontrekkende is, het inschrijvingsnummer van de werkgever, het desbetreffende uittreksel uit het repertorium van werkgevers en het arbeidsregime;

4° het Rijksinstituut voor Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen, via de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid: het feit dat een van de in artikel 97, § 1, bedoelde beoefenaars een zelfstandige in hoofd- of bijberoep is;

5° de Federale Pensioendienst via de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid: het feit dat een beoefenaar van een van de beroepen bedoeld in artikel 97, § 1, pensioengerechtigd is;

6° de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu: de identificatiegegevens verzameld tijdens de procedure van het toekennen van het visum en tijdens de procedure van erkenning bedoeld in artikel 88

en de gegevens betreffende de erkenning van de beoefenaars van de gezondheidszorgberoepen bedoeld in artikel 97, § 1;

7° de Orde: de beroepsadressen evenals de gegevens betreffende de inschrijving op de lijst en betreffende de tijdelijke of definitieve intrekking van het recht tot uitoefening maar zonder de redenen te vermelden die deze intrekking hebben gemotiveerd;

8° de beoefenaars van een van de beroepen bedoeld in artikel 97, § 1, voor wiens beroep geen Orde bestaat en die geen RIZIV-nummer hebben, zelf: de adressen waar ze hun beroep hoofdzakelijk uitoefenen;

9° de beoefenaar van een van de beroepen bedoeld in artikel 1 zelf: de gegevens die volgens hem verbeterd of vervolledigd dienen te worden en de gegevens die hij vrijwillig ter beschikking stelt, bedoeld in artikel 98, 4°;

10° de erkende verzorgingsinstellingen, de rusthuizen en de openbare of privé-instellingen die zorgen verstrekken of preventieve activiteiten uitoefenen: elk jaar de naam en de voornamen alsook het beroep van de gezondheidszorgbeoefenaars die er werken als zelfstandige;

11° de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de Provinciale en Plaatselijke Overheidsdiensten, via de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid: het feit dat een werknemer bedoeld in artikel 97, § 1, zijn activiteit uitoefent als loontrekkende;

12° de Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid, via de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid: het feit dat een werknemer bedoeld in artikel 97, § 1, zijn activiteit uitoefent in het buitenland, buiten de Europese Unie;

13° De Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg: de gegevens in verband met de in artikel 98, 2°, vermelde erkenning, verzameld in het kader van de toezichtopdrachten bedoeld in de wet van 12 december 2010 tot vaststelling van de arbeidsduur van de geneesheren, de tandartsen, de dierenartsen, kandidaat-geneesheren in opleiding, kandidaat-tandartsen in opleiding en studenten-stagiairs die zich voorbereiden op de uitoefening van deze beroepen.

Art. 100 Het recht op toegang tot de gegevens die geregistreerd zijn in de permanente federale databank van de beoefenaars van de gezondheidszorgberoepen is beperkt overeenkomstig de volgende bepalingen:

1° elke beoefenaar van een gezondheidszorgberoep, die in de gegevensbank geregistreerd is, heeft toegang tot de gegevens die op hem betrekking hebben; overeenkomstig artikel 12 van de Wet Persoonlijke Levenssfeer van 8 december 1992 is hij bovendien gerechtigd om die gegevens kosteloos te doen verbeteren;

2° voor zover zij geen andere rechtstreekse toegang hebben tot deze gegevens en voor zover zij door of krachtens een wet bevoegd zijn om de desbetreffende informatie te kennen hebben de overheidsinstellingen voor sociale zekerheid en de openbare overheden toegang tot alle identificatiegegevens.

3° de bevoegde Ordes, de ziekenfondsen bedoeld in de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen en de verzekeringsmaatschappijen hebben toegang tot de identificatiegegevens zonder echter toegang te hebben tot het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen.

Bovendien hebben de ziekenfondsen en de verzekeringsmaatschappijen toegang tot gegevens betreffende de erkenning van de praktijken.

4° het publiek heeft toegang tot de naam en de voornamen, tot de beroepstitel(s) en de bijzondere beroepsbekwaamheden en tot informatie over het recht van een specifieke zorgaanbieder om diensten te verlenen of over mogelijke beperkingen ten aanzien van zijn praktijk en, behoudens verzet van de beoefenaar, tot zijn belangrijkste beroepsadres; een beoefenaar die het beroep waarvoor hij geregistreerd is niet meer substantieel uitoefent, kan vragen om het publiek geen toegang meer te verlenen tot zijn registratie;

5° de beoefenaars van de gezondheidszorgberoepen bedoeld in artikel 97, § 1, hebben toegang tot de naam en de voornamen, tot de beroepstitel(s) en de bijzondere beroepskwaamheden en tot het beroepsadres alsook tot de vrijwillig ter beschikking gestelde gegevens bedoeld in artikel 98, 4°;

6° het Directoraat-Generaal gezondheidsberoepen, Medische Bewaking en Welzijn op het Werk van de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu en het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering hebben toegang tot de gegevens met betrekking tot de erkenning;

7° het eHealth-platform, opgericht door de wet van 21 augustus 2008 houdende oprichting en organisatie van het eHealth-platform, heeft toegang tot alle identificatiegegevens, tot de gegevens betreffende de erkenning, alsook tot die betreffende de machtiging tot uitoefening maar niet, ingeval van intrekking van de machtiging tot uitoefening, tot de gegevens betreffende de redenen die tot de intrekking hebben geleid.

8° De autoriteiten van andere lidstaten hebben toegang tot gegevens geregistreerd in de federale databank van de beoefenaars van de gezondheidszorgberoepen, in de context van grensoverschrijdende gezondheidszorg, overeenkomstig de hoofdstukken II en III en de nationale maatregelen ter uitvoering van de uniale bepalingen inzake de bescherming van persoonsgegevens, in het bijzonder de Richtlijnen 95/46/EG en 2002/58/EG, en het beginsel van het vermoeden van onschuld. De uitwisseling van informatie vindt plaats via het informatiesysteem interne markt dat is ingesteld bij Beschikking 2008/49/EG van de Commissie van 12 december 2007 inzake de bescherming van persoonsgegevens bij de invoering van het informatiesysteem interne markt (IMI).

Art. 101 De in de permanente federale databank van de beoefenaars van de gezondheidszorgberoepen geregistreerde gegevens zijn eigendom van de Belgische Staat. De commercialisering van de inhoud van de gegevens, door verkoop, verhuur, verspreiding of elke andere vorm van terbeschikkingstelling aan derden is verboden. Meer algemeen is alle gebruik, ander dan het louter intern gebruik ter ondersteuning van de activiteit van de wettige gebruiker uitdrukkelijk verboden.

1 Inwerkingtreding: 01-04-2016.

Wet van 21 mei 2015
(Staatsblad 22 mei)

tot oprichting van een Nationaal Pensioencomité, een Kenniscentrum en een Academische Raad.

***Gewijzigd bij**: de wet van 18 maart 2016 (Staatsbl. 30 maart).*

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Art. 1 Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Hoofdstuk 2. Nationaal Pensioencomité

Art. 2 Er wordt onder de naam Nationaal Pensioencomité, hierna "Comité", een raadgevend orgaan ingesteld dat als opdracht heeft advies uit te brengen over alle voorstellen inzake pensioenen die eraan worden voorgelegd door de voor pensioenen bevoegde minister of ministers. Die adviezen worden uitgebracht in de vorm van verslagen die de verschillende in het Comité uiteengezette standpunten weergeven.

Art. 3 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 183 (1).*

§ 1. Het Comité bestaat uit een voorzitter, een ondervoorzitter en vierentwintig vaste leden.

§ 2. De vaste leden, die stemgerechtigd zijn, worden als volgt ingedeeld:

1° acht leden worden gekozen om de belangen van de werknemers te vertegenwoordigen. Vijf leden vertegenwoordigen de belangen van de werknemers uit de privésector en drie leden vertegenwoordigen de belangen van de personeelsleden van de publieke sector.

De leden die de belangen van de werknemers uit de privésector vertegenwoordigen, worden voorgedragen op een dubbele lijst door de organisaties die de werknemers vertegenwoordigen in het beheerscomité van de Federale Pensioendienst bedoeld in artikel 42 van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers. De mandaten worden onder deze organisaties verdeeld bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De leden die de belangen van de personeelsleden van de publieke sector vertegenwoordigen, worden voorgedragen op een dubbele lijst door de vakbondsorganisaties die zitting hebben in het gemeenschappelijk comité voor alle overheidsdiensten bedoeld in artikel 3, § 1, 3°, van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel. De mandaten worden onder deze organisaties verdeeld bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad;

2° acht leden worden gekozen om de belangen van de werkgevers en de zelfstandigen te vertegenwoordigen.

De leden worden voorgedragen op een dubbele lijst door de organisaties die de werkgevers vertegenwoordigen in het beheerscomité van de Federale Pensioendienst bedoeld in artikel 42 van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers en door de organisaties die de zelfstandigen vertegenwoordigen in het beheerscomité voor het sociaal

statuut der zelfstandigen bedoeld in hoofdstuk III van titel III van de wet van 30 december 1992 houdende sociale en diverse bepalingen. De mandaten worden verdeeld onder de organisaties bepaald bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

3° acht leden worden gekozen om de federale overheid te vertegenwoordigen, van wie drie leden de voor pensioenen bevoegde minister of ministers vertegenwoordigen.

§ 3. De Koning regelt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vaste leden worden voorgedragen en benoemd.

§ 4. De voorzitter en de ondervoorzitter, die niet stemgerechtigd zijn, worden benoemd op voorstel van de voor pensioenen bevoegde minister of ministers bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

§ 5. Er worden evenveel plaatsvervangende leden benoemd als het Comité vaste leden telt. Hun voordracht en aanstelling gebeuren op dezelfde manier als die van de vaste leden. De plaatsvervangende leden zijn, wanneer zij een vast lid vervangen, stemgerechtigd.

§ 6. De duur van het mandaat van de voorzitter, de ondervoorzitter, de vaste leden en de plaatsvervangende leden bedraagt 5 jaar.

De mandaten zijn hernieuwbaar.

Art. 4 Het secretariaat van de Nationale Arbeidsraad, ingesteld bij de organieke wet van 29 mei 1952, en dat van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven, opgericht bij de wet van 15 december 2013 houdende invoeging van het boek XIII "Overleg", in het Wetboek van economisch recht, staan in voor het secretariaat van het Comité. Deze secretariaten verzekeren de diensten van de griffie en het economaat, verzamelen de documentatie, stellen de studies en de verslagen over de werkzaamheden van het Comité op en bieden ondersteuning voor de werkzaamheden van de commissies. Voor die opdracht wordt een subsidie toegekend, waarvan het bedrag goedgekeurd wordt door de voor pensioenen bevoegde minister of ministers en die wordt ingeschreven bij de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid.

Art. 5 Het Comité stelt zijn huishoudelijk reglement op. Dit wordt aan de Koning ter goedkeuring voorgelegd.

Het reglement bepaalt onder andere de wijze van aanstelling en de werkwijze van een uitvoerend dagelijks bestuur, dat inzonderheid als opdracht heeft:

1° de agenda van de vergaderingen van het Comité vast te stellen;

2° de werkzaamheden van het Comité te coördineren, alsook die van de commissies;

3° te zorgen voor de overzending van de verslagen aangenomen door het Comité;

4° wijzigingen aan het huishoudelijk reglement ter goedkeuring voor te leggen aan de Koning.

Art. 6 Het Comité kan vertegenwoordigers van de besturen, openbare instellingen en instellingen van openbaar nut oproepen om hun advies te vernemen, onder de voorwaarden welke het huishoudelijk reglement zal bepalen.

Het kan voor het onderzoek van bijzondere vraagstukken eveneens een beroep doen op personen met specifieke competenties, onder de voorwaarden welke het huishoudelijk reglement zal bepalen.

Art. 7 Het Kenniscentrum bedoeld in artikel 9 verstrekt aan het Comité alle technische ondersteuning die vereist is om zijn werkzaamheden uit te voeren.

Art. 8 § 1. Het Comité kan alle voorbereidende studies toevertrouwen aan één of meerdere commissies.

Het Comité beslist over de oprichting en de samenstelling van de commissie met een meerderheid van twee derde van de vaste leden en de plaatsvervangende leden die een vast lid vervangen. Het Comité kan enkel geldig beraadslagen over de oprichting en de samenstelling van de commissie als ten minste de helft van de vaste leden of de plaatsvervangers die een vast lid vervangen, aanwezig is.

De commissie brengt over haar werkzaamheden verslag uit aan het Comité.

§ 2. Personen die in het Comité geen zitting hebben, kunnen uitgenodigd worden om zitting te hebben in een commissie om er gehoord te worden.

De vertegenwoordigers van de werkgevers, de zelfstandigen, de personeelsleden van de publieke sector of de werknemers van de privésector die geen zitting hebben in het Comité kunnen uitgenodigd worden om zitting te hebben in een commissie om er gehoord te worden.

§ 3. Het Comité vertrouwt de voorbereidende analyse van alle vraagstukken die betrekking hebben op de pensioenen van de publieke sector toe aan een speciale commissie.

Voor de vertegenwoordiging van de lokale en provinciale besturen wordt binnen die commissie ingestaan door de voorzitter van het beheerscomité van de Dienst voor de Bijzondere Socialezekerheidsstelsels.

Voor de vertegenwoordiging van de Gewesten en Gemeenschappen binnen deze commissie kan worden ingestaan door twee vertegenwoordigers van de Vlaamse overheid, één vertegenwoordiger van de Franse Gemeenschap, één vertegenwoordiger van het Waals Gewest, één vertegenwoordiger van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en één vertegenwoordiger van de Duitstalige Gemeenschap.

Hoofdstuk 3. Kenniscentrum

Art. 9 Het geheel aan kennis inzake pensioenen dat beschikbaar is bij de verschillende besturen, openbare instellingen en instellingen van openbaar nut wordt gegroepeerd onder de benaming "Kenniscentrum".

Art. 10 Om voor het bundelen van deze diverse kennis en de coördinatie ervan in te staan, wordt een begeleidingscomité voor het Kenniscentrum ingesteld.

Art. 11 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 184 (1).*

Het begeleidingscomité is als volgt samengesteld:

1° een vertegenwoordiger van de voor pensioenen bevoegde minister of ministers;

2° de administrateur-generaal van de Federale Pensioendienst;

3° de administrateur-generaal van de Pensioendienst voor de Overheidssector, die de adjunct-administrateur-generaal is geworden van de Federale Pensioendienst;

4° de administrateur-generaal van het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen;

5° de administrateur-generaal van de Dienst voor de Bijzondere Socialezekerheidsstelsels;

6° een vertegenwoordiger van het Federaal Planbureau.

Art. 12 Het Federaal Planbureau, ingesteld bij hoofdstuk IV van Titel VIII van de wet van 21 december 1994 houdende sociale en diverse bepalingen, is belast met het secretariaat van het begeleidingscomité.

Art. 13 Alle kennis waarover de besturen, openbare instellingen en instellingen van openbaar nut beschikken en die nodig is voor de uitvoering door het begeleidingscomité van zijn opdrachten, wordt op zijn verzoek te zijner beschikking gesteld door deze besturen en instellingen.

Art. 14 Het Kenniscentrum verleent aan de voor pensioenen bevoegde minister of ministers alle nodige technische ondersteuning voor de evaluatie en de concrete uitvoering van voorstellen inzake pensioenen.

Hoofdstuk 4. Academische Raad

Art. 15 Er wordt, onder de naam Academische Raad, hierna "Raad", een orgaan ingesteld dat als opdracht heeft een onderbouwd wetenschappelijk advies uit te brengen over alle voorstellen inzake pensioenen, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van de voor pensioenen bevoegde minister of ministers.

Art. 16 De Raad bestaat uit maximaal twaalf leden aangesteld bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en gekozen omwille van hun wetenschappelijke expertise inzake pensioenen.

Art. 17 De Koning benoemt de voorzitter van de Raad onder de leden waaruit hij bestaat.

Art. 18 De Koning bepaalt de vergoedingen die de leden genieten.

Art. 19 De duur van het mandaat van de leden van de Raad bedraagt 5 jaar.
Het mandaat is hernieuwbaar.

Art. 20 Het Kenniscentrum bedoeld in artikel 9 verschaft aan de Raad alle noodzakelijke technische ondersteuning die vereist is opdat deze zijn werkzaamheden kan uitvoeren.

1 Inwerkingtreding: 01-04-2016.

Wet van 10 augustus 2015
(Staatsblad 21 augustus)

tot verhoging van de wettelijke leeftijd voor het rustpensioen en tot wijziging van de voorwaarden voor de toegang tot het vervroegd pensioen en de minimumleeftijd van het overlevingspensioen.

Gewijzigd bij: *de wet van 18 maart 2016 (Staatsbl. 30 maart).*

- UITTREKSEL -

Titel 3. Bepalingen betreffende de pensioenen van werknemers

HOOFDSTUK 1. Verhoging van de wettelijke leeftijd van het rustpensioen en wijziging van de toegangsvoorwaarden tot het vervroegd rustpensioen

Afdeling 1. Verhoging van de wettelijke leeftijd van het rustpensioen

Art. 12-17 *Wijzigingsbepalingen*.

Afdeling 2. Wijziging van de toegangsvoorwaarden tot het vervroegd rustpensioen

Art. 18 *Wijzigingsbepalingen.*

Art. 19 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 185 (1).*

De werknemers die werden ontslagen, die ontslag hebben genomen of die met hun werkgever een overeenkomst hebben gesloten die een einde maakt aan de arbeidsovereenkomst tegen, in elk van deze gevallen, het presteren van een opzegtermijn of de betaling van een opzeggingsvergoeding, kunnen hun rustpensioen vervroegd opnemen aan de leeftijds- en loopbaanvoorwaarden bepaald bij artikel 4, §§ 1 tot 3, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels en van kracht tot en met 31 december 2016, voor zover ze de volgende cumulatieve voorwaarden vervullen:

1° de opzegtermijn heeft een aanvang genomen vóór 9 oktober 2014 en eindigt na 31 december 2016 of de periode gedekt door de opzeggingsvergoeding heeft een aanvang genomen vóór 9 oktober 2014 en eindigt na 31 december 2016;

2° de leeftijds- en loopbaanvoorwaarden zijn vervuld op de datum van het einde van de opzegtermijn of de periode gedekt door de opzeggingsvergoeding.

Wanneer zij hun aanvraag tot vervroegd rustpensioen indienen krachtens het eerste lid, verschaffen de werknemers aan de Federale Pensioendienst, ter ondersteuning van hun aanvraag, naargelang het geval:

1° een kopie van de kennisgeving van de opzegging die het begin en de duur van de opzegtermijn of de periode gedekt door de opzeggingsvergoeding vermeldt;

2° een kopie van de overeenkomst die een einde maakt aan de arbeidsovereenkomst en die het begin en de duur van de opzegtermijn of de periode gedekt door de opzeggingsvergoeding vermeldt.

© FPD – augustus 2023

Art. 20 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 185 (1).*

De werknemers die in onderling overleg met hun werkgever een individuele overeenkomst hebben gesloten die een einde maakt aan de arbeidsovereenkomst, kunnen hun rustpensioen vervroegd opnemen aan de leeftijds- en loopbaanvoorwaarden bepaald bij artikel 4, §§ 1 tot 3, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels en van kracht tot 31 december 2016, voor zover ze volgende cumulatieve voorwaarden vervullen:

1° de overeenkomst is schriftelijk;

2° de overeenkomst werd gesloten vóór 9 oktober 2014; deze voorwaarde wordt geacht vervuld te zijn in geval van vermelding van de werknemer op een nominatieve lijst gevoegd bij een collectieve arbeidsovereenkomst zoals bedoeld bij 3°, b), of bij een collectieve arbeidsovereenkomst die voor 1 januari 2015 neergelegd is in uitvoering van een collectieve arbeidsovereenkomst bedoeld bij 3°, b);

3° de overeenkomst werd gesloten buiten het kader van een conventioneel brugpensioen en vindt zijn grondslag in wettelijke of reglementaire bepalingen of in één van de volgende collectieve instrumenten:

a) een arbeidsreglement meegedeeld vóór 9 oktober 2014 overeenkomstig artikel 15, zevende lid, van de wet van 8 april 1965 tot instelling van de arbeidsreglementen;

b) een collectieve arbeidsovereenkomst neergelegd vóór 9 oktober 2014 overeenkomstig artikel 18 van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités;

c) een pensioenreglement van kracht vóór 9 oktober 2014 in de zin van artikel 3, § 1, 9°, van de wet van 28 april 2003 betreffende de aanvullende pensioenen en het belastingstelsel van die pensioenen en van sommige aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid;

4° de wettelijke of reglementaire bepalingen of de collectieve instrumenten die zijn vermeld in de bepaling onder 3°, voorzien in een procedure van uittreding met het doel om het vervroegd pensioen te kunnen opnemen;

5° op het einde van de arbeidsovereenkomst voldoen deze werknemers aan de voormelde leeftijds- en loopbaanvoorwaarden.

Wanneer zij hun aanvraag tot vervroegd rustpensioen indienen krachtens het eerste lid, verschaffen de werknemers aan de Federale Pensioendienst, ter ondersteuning van hun aanvraag:

1° een kopie van de schriftelijke individuele overeenkomst;

2° een kopie van het arbeidsreglement, een kopie van de collectieve arbeidsovereenkomst, een kopie van het pensioenreglement of de verwijzing naar de wettelijke en reglementaire bepalingen.

HOOFDSTUK 2. Verhoging van de minimumleeftijd van het overlevingspensioen

Art. 21 *Wijzigingsbepalingen.*

HOOFDSTUK 3. Andere bepalingen betreffende de overgangsuitkering

Art. 22-26 *Wijzigingsbepalingen.*

HOOFDSTUK 4. Inwerkingtreding

Art. 27 Deze titel heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2015, met uitzondering van artikelen 12 tot en met 20 en artikel 21, 1° en 2°.

---

1 Inwerkingtreding: 01-04-2016.

Wet van 18 maart 2016
(Staatsblad 30 maart)

tot wijziging van de benaming van de Rijksdienst voor Pensioenen in Federale Pensioendienst, tot integratie van de bevoegdheden en het personeel van de Pensioendienst voor de Overheidssector, van een deel van de bevoegdheden en van het personeel van de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers, van de opdrachten "Pensioenen" van de lokale en provinciale sectoren van de Dienst voor de Bijzondere socialezekerheidsstelsels en van HR Rail en tot overname van de gemeenschappelijke sociale dienst van de Dienst voor de Bijzondere socialezekerheidsstelsels (1).

Gewijzigd bij: *de wetten van 22 december 2017 (Staatsbl. 1 februari), 23 maart 2019 (Staatsbl. 29 april), 13 april 2019 (Staatsbl. 30 april), de programmawet van 20 december 2020 (Staatsbl. 30 december) en de wet van 1 februari 2022 (Staatsbl. 18 februari).*

TITEL 1. Algemene bepaling en definities

Art. 1 Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2 *Gewijzigd bij de wet van 22 december 2017, art. 3 (2).*

Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:

1° het koninklijk besluit nr. 50: het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers;

2° het koninklijk besluit nr. 72: het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen;

3° de wet van 12 januari 2006: de wet van 12 januari 2006 tot oprichting van de "Pensioendienst voor de Overheidssector";

4° de Dienst: de Federale Pensioendienst bedoeld in artikel 40 van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers;

5° de PDOS: de Pensioendienst voor de Overheidssector opgericht door de wet van 12 januari 2006 tot oprichting van de "Pensioendienst voor de Overheidssector";

5° /1 *Ingevoegd bij de wet van 22 december 2017, art. 3 (2).*
Directie-generaal Oorlogsslachtoffers: de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers van de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid;

6° de DIBISS: de Dienst voor de bijzondere socialezekerheidsstelsels bedoeld in artikel 3 van de wet van 12 mei 2014 tot oprichting van de Dienst voor de bijzondere socialezekerheidsstelsels;

7° HR Rail: de naamloze vennootschap van publiek recht HR Rail bedoeld in artikel 22 van de wet van 23 juli 1926 betreffende de NMBS en het personeel van de Belgische Spoorwegen;

8° het RSVZ: het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen bedoeld in artikel 21 van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen;

© FPD – augustus 2023

9° de minister: de minister die de pensioenen van de werknemers en de overheidssector onder zijn bevoegdheid heeft;

10° de pensioenen van de overheidssector:

a) de rust- en overlevingspensioenen ten laste van de Staatskas;

b) de aanvullende voordelen inzake rustpensioen toegekend aan personen die werden aangesteld om een management- of staffunctie uit te oefenen in een overheidsdienst;

c) de rust- en overlevingspensioenen en de als zodanig geldende voordelen toegekend aan de personeelsleden evenals aan de door de Koning of door de met benoemingsbevoegdheid beklede vergadering benoemde leden van de beheers-, bestuurs- en directieorganen:

- van de provincies, de gemeenten, de agglomeraties van gemeenten, de federaties van gemeenten, de verenigingen van gemeenten, de gemeenschapscommissies, de OCMW's en de OCMW-verenigingen, evenals van de publieke instellingen die afhangen van één van deze overheden;
- van de geïntegreerde politie;
- de hulpverleningszones opgericht op basis van de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid;
- van de instellingen waarop het koninklijk besluit nr. 117 van 27 februari 1935 tot vaststelling van het statuut der pensioenen van het personeel der zelfstandige openbare inrichtingen en der regieën ingesteld door de Staat, van toepassing is;
- van de instellingen van openbaar nut waarop de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, van toepassing is;
- van de instellingen waarop de wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere organismen van openbaar nut alsmede van hun rechthebbenden, van toepassing is;
- van de hiervoor niet bedoelde autonome overheidsbedrijven;
- van de andere instellingen waarin de openbare machten een doorslaggevende rol spelen, ongeacht de juridische vorm waarin zij werden opgericht;
- van de hiervoor niet bedoelde publiekrechtelijke rechtspersonen die afhangen van de gemeenschappen of de gewesten;

d) de rust- en overlevingspensioenen toegekend aan de leden van de bestendige deputatie, aan de burgemeesters en schepenen, evenals aan de mandatarissen van de agglomeraties, van de federaties van gemeenten, van de verenigingen van gemeenten, van de gemeenschapscommissies, van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en van de andere instellingen waarin de openbare machten een doorslaggevende rol spelen, ongeacht de juridische vorm waarin zij werden opgericht.

Worden eveneens beschouwd als pensioenen van de overheidssector, alle bijkomende voordelen van de in a) tot en met d) bedoelde pensioenen;

11° vergoedingspensioenen en oorlogsrenten:

a) de vergoedingspensioenen toegekend aan de militaire en ermee gelijkgestelde oorlogsslachtoffers evenals de vergoedingspensioenen van vredestijd;

b) de frontstrepen- en gevangenschapsstrepenrenten van de oorlog 1914-1918, de strijders- en gevangenschapsrenten, de mobilisatierenten en de renten voor de verplicht ingelijfden bij het Duitse leger;

c) de renten verbonden aan de nationale ordes;

d) de pensioenen en de renten toegekend aan de rechthebbenden van de begunstigden van een in a) en b) bedoeld pensioen of rente;

12° *Ingevoegd bij de wet van 22 december 2017, art. 3 (2).*
Statuten, pensioenen en renten toegekend aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers en aan de slachtoffers van daden van terrorisme:

a) de herstelpensioenen toegekend aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers en ermee gelijkgestelde personen;

b) renten voor weggevoerden voor verplichte tewerkstelling, werkweigeraars, weerstanders tegen het nazisme, zeevissers in oorlogstijd;

c) de vergoedingen voor de verplicht ingelijfden in het Duitse leger;

d) de renten voor de slachtoffers van rassenvervolging;

e) de herstelpensioenen toegekend aan de slachtoffers van daden van terrorisme;

f) de pensioenen, renten en vergoedingen toegekend aan de rechthebbenden van de begunstigden van een pensioen of rente bedoeld onder a), b), c) en e);

g) de statuten van nationale erkentelijkheid en voor nationale solidariteit.

TITEL 2. Naamswijziging van de Rijksdienst voor Pensioenen in Federale Pensioendienst

Art. 3 De Rijksdienst voor Pensioenen opgericht door artikel 40 van het koninklijk besluit nr. 50 heeft voortaan de benaming "Federale Pensioendienst", verkort de FPD.

TITEL 3. Opdrachten van de Dienst

HOOFDSTUK 1. Opdrachten behorend tot de Rijksdienst voor Pensioenen die de Federale Pensioendienst is geworden

Afdeling 1. Toekenningsopdrachten

Art. 4 De Dienst is belast met de toekenning van het recht:

1° op het rustpensioen van de werknemers;

2° op het overlevingspensioen van de werknemers;

3° op de overgangsuitkering van de werknemers;

4° op de inkomensgarantie voor ouderen;

5° op de bijkomende voordelen bij de uitkeringen bedoeld in 1° tot en met 4°.

Afdeling 2. Betalingsopdrachten

Art. 5 De Dienst is belast met de betaling:

1° van het rustpensioen, het overlevingspensioen en de overgangsuitkering van de werknemers;

2° van het voorwaardelijk en onvoorwaardelijk rustpensioen, het voorwaardelijk en onvoorwaardelijk overlevingspensioen en de overgangsuitkering van de zelfstandigen;

3° van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden en de inkomensgarantie voor ouderen;

4° van de aanvullende tegemoetkoming, de tegemoetkoming ter aanvulling van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden en de bijhorende tegemoetkoming voor hulp van derden in het stelsel van de tegemoetkomingen aan personen met een handicap;

5° van de ouderdomsrente en de weduwerente;

6° van de bijkomende voordelen bij de uitkeringen bedoeld in 1° tot en met 3°.

Afdeling 3. Inningsopdracht

Art. 6 De Dienst is belast met de inning en het beheer van de opbrengst van de inhouding bedoeld in artikel 191, eerste lid, 7° van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994.

Afdeling 4. Conceptie-, studie- en informatieopdrachten

Art. 7 De Dienst heeft tot opdracht:

1° het uitbrengen van adviezen en het uitvoeren van juridische, statistische, actuariele, budgettaire, technische en informaticastudies die betrekking hebben op de reglementering inzake de toekenning van de werknemerspensioenen en van de inkomensgarantie voor ouderen, op vraag van de minister, op vraag van het Beheerscomité van de Dienst, bedoeld in artikel 34, op vraag van het Kenniscentrum opgericht door de wet van 21 mei 2015 tot oprichting van een Nationaal Pensioencomité, een Kenniscentrum en een Academische Raad of uit eigen initiatief;

2° het uitbrengen van adviezen en het uitvoeren van juridische, statistische, budgettaire, technische en informaticastudies die betrekking hebben op het beheer van de betaling van de uitkeringen bedoeld in artikel 5, op vraag van de minister, op vraag van het Beheerscomité van de Dienst, bedoeld in artikel 34, op vraag van het Algemeen beheerscomité voor het sociaal statuut der zelfstandigen, op vraag van het Kenniscentrum opgericht door de voormelde wet van 21 mei 2015, op vraag van het RSVZ, of uit eigen initiatief;

3° het opstellen van voorontwerpen van wet en van ontwerpen van koninklijk besluit en van ministerieel besluit, met inbegrip van het omzetten van de internationale reglementering in Belgisch recht, op vraag van de minister of uit eigen initiatief;

4° het uitvoeren van elke taak die hem wordt toevertrouwd door de minister.

Art. 8 De Dienst informeert, uit eigen initiatief of op vraag, de burgers en de betrokken socio-economische en professionele middens, naargelang het geval:

1° over hun (toekomstige) rechten op de uitkeringen bedoeld in artikel 4;

2° over de betaling van de uitkeringen bedoeld in artikel 5;

3° over de inhoud van de reglementering inzake de uitkeringen bedoeld in artikel 4;

4° over de statistische en actuariële gegevens inzake werknemerspensioenen.

Afdeling 5. Opdrachten betreffende de aanvullende pensioenen van werknemers

Art. 9 De Dienst heeft tot opdracht de opbouw en het beheer van de buitenwettelijke voordelen overeenkomstig artikel 22, § 2 van de wet van 12 juli 1957 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor bedienden.

HOOFDSTUK 2. Opdrachten behorend tot de Pensioendienst voor de Overheidssector en overgedragen aan de Federale Pensioendienst

Afdeling 1. Overdracht van opdrachten

Art. 10 De opdrachten toevertrouwd aan de PDOS krachtens de wet van 12 januari 2006 en opgesomd in de artikelen 11 tot en met 16 worden overgedragen aan de Dienst.

Afdeling 2. Opdrachten inzake de pensioenen van de overheidssector

Onderafdeling 1. Conceptie- en studieopdrachten

Art. 11 De Dienst heeft tot opdracht:

1° de conceptie, de voorbereiding en de ondersteuning van het beleid.

Wat betreft de pensioenen toegekend aan de gewezen personeelsleden evenals aan de gewezen leden van de beheers-, bestuurs- en directieorganen van de publiekrechtelijke rechtspersonen die afhangen van de gemeenschappen of de gewesten, is deze opdracht evenwel beperkt tot de materies die behoren tot de bevoegdheid van de federale overheid.

De Dienst kan, op vraag van de minister, op vraag van het gemeenschappelijk comité voor alle overheidsdiensten bedoeld in artikel 3, § 1, 3°, van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, op vraag van het Kenniscentrum opgericht door de voormelde wet van 21 mei 2015, of uit eigen initiatief, juridische, statistische, actuariële, budgettaire, technische en informaticastudies uitvoeren die betrekking hebben op de wetgeving en de reglementering inzake de pensioenen van de overheidssector.

De Dienst kan, op vraag van de minister, op vraag van het Beheerscomité van de Dienst, bedoeld in artikel 34, op vraag van het gemeenschappelijk comité voor alle overheidsdiensten bedoeld in artikel 3, § 1, 3°, van de voormelde wet van 19 december 1974, op vraag van het Kenniscentrum opgericht door de voormelde wet van 21 mei 2015, of uit eigen initiatief, juridische, statistische, actuariële, budgettaire, technische en informaticastudies uitvoeren die betrekking hebben op het beheer van de betaling van de prestaties bedoeld in artikel 13, 1° en 5°;

2° het opstellen van voorontwerpen van wet of van ontwerpen van koninklijk besluit en de reglementering met inbegrip van de omzetting van de internationale reglementering in het Belgisch recht;

3° elke opdracht uit te voeren die hem wordt toevertrouwd door de minister, meer bepaald om de naleving en de eenvormige toepassing van de wetgeving en de reglementering inzake de pensioenen van de overheidssector te verzekeren. Te dien einde kan de Dienst meer bepaald gemachtigd worden de wettigheid en het bedrag van de pensioenen van de overheidssector te controleren die toegekend worden door andere pensioenbeheersinstellingen dan hem;

4° adviezen uit te brengen over elke vraag met betrekking tot de pensioenen van de overheidssector of een categorie ervan.

Onderafdeling 2. Financiële opdrachten

Art. 12 De Dienst heeft tot opdracht:

1° de ontvangsten verbonden aan zijn opdrachten te innen;

2° voor elke sociaal verzekerde de in zijn naam gestorte bijdragen individueel te controleren.

Onderafdeling 3. Uitvoerende opdrachten

Art. 13 *Gewijzigd bij de wet van 13 april 2019, art. 30 (3).*

De Dienst heeft tot opdracht:

1° het recht vast te stellen op:

a) de rust- en overlevingspensioenen, de renten en de vergoedingen ten laste van de Staatskas;

b) de rust- en overlevingspensioenen:

- ten laste van het pensioenstelsel ingesteld bij de wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere organismen van openbaar nut alsmede van hun rechthebbenden;
- ten laste van het Gesolidariseerde pensioenfonds van de provinciale en plaatselijke besturen bedoeld in artikel 3, 5), van de wet van 24 oktober 2011 tot vrijwaring van een duurzame financiering van de pensioenen van de vastbenoemde personeelsleden van de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten en van de lokale politiezones, tot wijziging van de wet van 6 mei 2002 tot oprichting van het fonds voor de pensioenen van de geïntegreerde politie en houdende bijzondere bepalingen inzake sociale zekerheid en houdende diverse wijzigingsbepalingen;
- ten laste van het Fonds voor de pensioenen van de federale politie;
- ten laste van de openbare machten of instellingen die, bij overeenkomst, het beheer van hun pensioenen aan de Dienst toevertrouwd hebben en ten laste van de openbare machten of instellingen die een overeenkomst inzake hun pensioenplan afgesloten hebben met een voorzorgsinstelling die het beheer van deze pensioenen in onderaanneming toevertrouwd heeft aan de Dienst. De Dienst legt de ontwerpbeslissing betreffende de toekenning van deze voordelen ter goedkeuring voor aan de betrokken openbare macht of instelling;

c) *Aangevuld bij de wet van 13 april 2019, art. 30 (3).*
de aanvullende voordelen inzake rustpensioen bedoeld in de wet van 4 maart 2004 houdende toekenning van aanvullende voordelen inzake rustpensioen aan personen die werden aangesteld om een management- of staffunctie uit te oefenen in een overheidsdienst;

d) *Aangevuld bij de wet van 13 april 2019, art. 30 (3).*
de bijkomende voordelen van de in a) tot en met c), bedoelde pensioenen, renten en vergoedingen;

2° het bedrag te bepalen van de in 1° bedoelde pensioenen, renten en vergoedingen;

3° het beheer en de opvolging te verzekeren van de in 1° bedoelde pensioenen, renten en vergoedingen;

4° de in 1° bedoelde prestaties uitbetalen, wanneer de voorwaarden vervuld zijn waaraan de betaling van deze prestaties onderworpen is;

5° de renten toegekend tot vergoeding van de schade voortvloeiend uit arbeidsongevallen, ongevallen op de weg naar en van het werk en beroepsziekten ten laste van de Staatskas, uitbetalen;

6° voor rekening van de federale overheid de vorderingen tot indeplaatsstelling of inzake burgerlijke aansprakelijkheid te voeren tegen de personen die verantwoordelijk zijn voor het ongeval of de beroepsziekte, indien het renten ten laste van de Staatskas betreft, toegekend aan personeelsleden waarvan de bezoldiging niet ten laste is van de Staatskas, of aan hun rechthebbenden.

Afdeling 3. Opdrachten inzake de vergoedingspensioenen en de oorlogsrenten

Onderafdeling 1. Conceptie- en studieopdrachten

Art. 14 De Dienst heeft tot opdracht:

1° de conceptie, de voorbereiding en de ondersteuning van het beleid.

De Dienst kan, op verzoek van de minister of uit eigen initiatief, juridische, statistische, actuariële, budgettaire, technische en informaticastudies uitvoeren die betrekking hebben op de wetgeving en de reglementering inzake de vergoedingspensioenen en de oorlogsrenten.

De Dienst kan, op vraag van de minister, op vraag van het Beheerscomité van de Dienst, bedoeld in artikel 34, of uit eigen initiatief, juridische, statistische, actuariële, budgettaire, technische en informaticastudies uitvoeren die betrekking hebben op het beheer van de betaling van de prestaties bedoeld in artikel 15, 1°;

2° het opstellen van voorontwerpen van wet of van ontwerpen van koninklijk besluit en de reglementering;

3° advies uit te brengen over elke vraag met betrekking tot de vergoedingspensioenen en de oorlogsrenten.

Onderafdeling 2. Uitvoerende opdrachten

Art. 15 De Dienst heeft tot opdracht:

1° het recht vast te stellen op de vergoedingspensioenen en de oorlogsrenten;

2° het bedrag vast te stellen van de in 1° bedoelde pensioenen en renten;

3° het beheer en de opvolging te verzekeren van de in 1° bedoelde pensioenen en renten;

4° de in 1° bedoelde prestaties uitbetalen, wanneer de voorwaarden vervuld zijn waaraan de betaling van deze prestaties onderworpen is.

Afdeling 4. Informatieopdrachten

Art. 16 De Dienst informeert het publiek en geïnteresseerde socio-economische en professionele middens over, naargelang het geval:

1° over hun (toekomstige) rechten op de uitkeringen inzake de pensioenen van de overheidssector en de vergoedingspensioenen en de oorlogsrenten;

2° de inhoud van de wetgeving en de reglementering inzake de pensioenen van de overheidssector;

3° de inhoud van de wetgeving en de reglementering inzake de vergoedingspensioenen en de oorlogsrenten;

4° de statistische en actuariële gegevens inzake de pensioenen van de overheidssector, meer bepaald via een jaarverslag.

HOOFDSTUK 2/1. Overdracht van opdrachten behorend tot de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers aan de Federale Pensioendienst
Ingevoegd bij de wet van 22 december 2017, art. 4 (2).

Afdeling 1. Overdracht van de opdrachten
Ingevoegd bij de wet van 22 december 2017, art. 5 (2).

Art. 16/1 *Ingevoegd bij de wet van 22 december 2017, art. 6 (2).*

De opdrachten betreffende de aangelegenheden bedoeld in artikel 2, 12°, worden overgedragen aan de Dienst.

Afdeling 2. Opdrachten met betrekking tot het statuut van nationale solidariteit, herstelpensioenen en oorlogsrenten
Ingevoegd bij de wet van 22 december 2017, art. 7 (2).

Onderafdeling 1. Conceptie- en studieopdrachten
Ingevoegd bij de wet van 22 december 2017, art. 8 (2).

Art. 16/2 *Ingevoegd bij de wet van 22 december 2017, art. 9 (2) en aangevuld bij de wet van 23 maart 2019, art. 2 (2).*

De Dienst heeft als opdrachten:

1° de conceptie, de voorbereiding en de ondersteuning van het beleid.

De Dienst kan, op vraag van de minister of op eigen initiatief, overgaan tot het uitvoeren van juridische, statistische, actuariële, budgettaire, technische en informaticastudies in verband met de wetgeving en de reglementering inzake statuten, pensioenen en renten toegekend aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers en aan de slachtoffers van daden van terrorisme.

De Dienst kan, op verzoek van de minister, op verzoek van het Beheerscomité van de Dienst bedoeld in artikel 34 of op eigen initiatief, overgaan tot het uitvoeren van juridische, statistische, actuariële, budgettaire, technische en informaticastudies in verband met het beheer van de betalingen van de prestaties bedoeld in artikel 16/3;

2° het opstellen van voorontwerpen van wet of ontwerpen van koninklijk besluit en van de reglementering inzake statuten, pensioenen en renten toegekend aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers en aan de slachtoffers van daden van terrorisme, met inbegrip van de omzetting van de internationale reglementering in het Belgisch recht, alsook inzake subsidies voor bepaalde federaties en organisaties die opkomen voor de oorlogsslachtoffers en hun rechthebbenden;

3° adviezen uitbrengen betreffende elke kwestie die verband houdt met de statuten, pensioenen en renten toegekend aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers en aan de slachtoffers van daden van terrorisme.

Onderafdeling 2. Uitvoerende opdrachten
Ingevoegd bij de wet van 22 december 2017, art. 10 (2).

Art. 16/3 *Ingevoegd bij de wet van 22 december 2017, art. 11 (2) en aangevuld bij de wet van 23 maart 2019, art. 3 (2).*

De Dienst heeft als opdrachten:

1° het recht vast te stellen op de statuten, de pensioenen en renten toegekend aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers en aan de slachtoffers van daden van terrorisme;

2° het bedrag te bepalen van de in 1° bedoelde pensioenen en renten;

3° het beheer en de opvolging te verzekeren van de in 1° bedoelde pensioenen en renten;

4° de in 1° bedoelde prestaties uit te betalen, wanneer de voorwaarden vervuld zijn waaraan de betaling van de in 1° bedoelde prestaties onderworpen is;

5° subsidies te verlenen ter ondersteuning van de sociale actie van bepaalde federaties en organisaties die opkomen voor de oorlogsslachtoffers en hun rechthebbenden. De Koning bepaalt de nadere toekenningsvoorwaarden voor die subsidies.

Onderafdeling 3. Informatieopdrachten
Ingevoegd bij de wet van 22 december 2017, art. 12 (2).

Art. 16/4 *Ingevoegd bij de wet van 22 december 2017, art. 13 (2).*

De Dienst informeert het publiek en de betrokken socio-economische en professionele middens over, naargelang het geval:

1° hun (toekomstige) rechten op de prestaties inzake de statuten, pensioenen en renten toegekend aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers en aan de slachtoffers van daden van terrorisme;

2° de inhoud van de wetgeving en de reglementering inzake de statuten, pensioenen en renten toegekend aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers en aan de slachtoffers van daden van terrorisme;

3° de statistische en actuariële gegevens inzake de statuten, de pensioenen en renten toegekend aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers en aan de slachtoffers van daden van terrorisme, meer bepaald via een jaarverslag.

HOOFDSTUK 3. Opdrachten behorend tot de Dienst voor de Bijzondere Socialezekerheidsstelsels en overgedragen aan de Federale Pensioendienst

Afdeling 1. Overdracht van opdrachten

Art. 17 De opdrachten inzake pensioenen toevertrouwd aan de DIBISS krachtens de wet van 12 mei 2014 tot oprichting van de Dienst voor de bijzondere socialezekerheidsstelsels en opgesomd in de artikelen 18 tot en met 26, worden overgedragen aan de Dienst.

Afdeling 2. Opdrachten inzake de pensioenen van de statutaire personeelsleden

Art. 18 De Dienst wordt belast met de toepassing van de wet van 24 oktober 2011 tot vrijwaring van een duurzame financiering van de pensioenen van de vastbenoemde personeelsleden van de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten en van de lokale politiezones, tot wijziging van de wet van 6 mei 2002 tot oprichting van het fonds voor de pensioenen van de geïntegreerde politie en houdende bijzondere bepalingen inzake sociale zekerheid en houdende diverse wijzigingsbepalingen, met uitzondering van de taken van de inning en invordering bedoeld in de artikelen 5/1, 12° en 5/2, § 1 van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

Afdeling 3. Gemeenschappelijke sociale dienst van de provinciale en lokale besturen

Art. 19 § 1. De provinciale en plaatselijke besturen kunnen zich vrijwillig bij de Gemeenschappelijke sociale dienst van de provinciale en plaatselijke besturen aansluiten.

De modaliteiten voor de indiening van de aanvraag worden vastgesteld door het Beheerscomité van de Gemeenschappelijke sociale dienst bedoeld in artikel 51. De aanvraag moet vergezeld zijn van een beraadslaging van de bevoegde overheden die door de toezichthoudende overheid goedgekeurd werd.

De aansluiting vat aan op de eerste dag van het kwartaal volgend op de maand waarin de aanvraag tot aansluiting werd ingediend.

Op het einde van ieder jaar kunnen de aangesloten besturen een einde stellen aan hun vrijwillige aansluiting. De aanvraag tot de beëindiging van de aansluiting, die enkel via elektronische weg kan worden ingediend, heeft uitwerking met ingang van 31 december van het kalenderjaar op voorwaarde dat deze uiterlijk op 30 september werd ingediend. Indien dit niet het geval is, dan heeft de beëindiging van de aansluiting pas uitwerking met ingang van 31 december van het volgende jaar.

§ 2. Het Beheerscomité van de Gemeenschappelijke sociale dienst kan toestemming verlenen aan bepaalde publieke werkgevers die niet de hoedanigheid van provinciaal of plaatselijk bestuur hebben, om zich bij de Gemeenschappelijke sociale dienst aan te sluiten.

De modaliteiten van de aansluiting en van de beëindiging ervan door de besturen bedoeld in het eerste lid, evenals de wijze waarop de verschuldigde bijdrage dient te worden gestort, worden vastgesteld door het Beheerscomité van de Gemeenschappelijke sociale dienst.

§ 3. De besturen die op 31 december 2016 aangesloten zijn bij de Gemeenschappelijke sociale dienst van de DIBISS, zijn, van rechtswege, aangesloten bij de Gemeenschappelijke sociale dienst van de provinciale en plaatselijke besturen vanaf 1 januari 2017. Hetzelfde geldt voor de besturen die een aanvraag hadden ingediend met het oog op een aansluiting bij de Gemeenschappelijke sociale dienst van de DIBISS op 1 januari 2017.

Art. 20 § 1. Ingevolge de aansluiting bedoeld in artikel 19 worden de personen die in aanmerking komen om tegemoetkomingen van de Gemeenschappelijke sociale dienst te genieten, onderverdeeld in rechtstreekse en onrechtstreekse begunstigden.

§ 2. De rechtstreekse begunstigden zijn:

1° de vastbenoemde personeelsleden en de stagiairs evenals de contractuele personeelsleden voor dewelke het aangesloten bestuur de werkgeversbijdrage bedoeld in artikel 23 betaalt;

2° de personeelsleden bedoeld in 1° na hun oppensioenstelling;

3° de contractuele personeelsleden bedoeld in 1° na hun oppensioenstelling.

§ 3. De onrechtstreekse begunstigden zijn:

1° de echtgenoot, de partner, de kinderen en de andere gezinsleden van een rechtstreekse begunstigde bedoeld in paragraaf 2 die onder hetzelfde dak wonen als deze laatste en die worden beschouwd als personen ten laste volgens de voorwaarden vastgesteld door het Beheerscomité van de Gemeenschappelijke sociale dienst;

2° de niet-hertrouwde overlevende echtgenoot van een persoon die op het moment van zijn overlijden een rechtstreekse begunstigde was op voorwaarde dat zijn inkomen niet hoger is dan een bedrag vastgesteld door het Beheerscomité van de Gemeenschappelijke sociale dienst;

3° de wezen van een persoon die op het moment van zijn overlijden een rechtstreekse begunstigde was, zolang zij kinderbijslag ontvangen;

4° de ascendenten van een persoon die op het moment van zijn overlijden een rechtstreekse begunstigde was en die beantwoordt aan de voorwaarden vastgesteld door het Beheerscomité van de Gemeenschappelijke sociale dienst;

5° indien de aanvraag tot aansluiting dit vermeldt, kan de hoedanigheid van begunstigde, mits het met redenen omkleed akkoord van het Beheerscomité van de Gemeenschappelijke sociale dienst, onder bepaalde voorwaarden worden toegekend aan personeelsleden van een bestuur waarvan sprake in artikel 19 die reeds gepensioneerd zijn op de datum waarop dit bestuur zich aansluit.

§ 4. De rechtstreekse begunstigden bedoeld in paragraaf 2, 2° en 3° en alle onrechtstreekse begunstigden bedoeld in paragraaf 3 die zich in het buitenland vestigen, verliezen het voordeel van de tegemoetkomingen van de Gemeenschappelijke sociale dienst.

Bij hun definitieve terugkeer naar België kunnen de begunstigden die het voordeel van de tegemoetkomingen van de Gemeenschappelijke sociale dienst verloren waren met toepassing van het eerste lid, opnieuw aanspraak maken op deze tegemoetkomingen.

Art. 21 De gemeenschappelijke diensten die door de Gemeenschappelijke sociale dienst worden aangeboden, bestaan uit:

1° algemene of gepersonaliseerde informatie inzake diverse sociale aangelegenheden die ter beschikking wordt gesteld van de aangesloten besturen en de begunstigden;

2° advies aan of begeleiding van de begunstigden bij bepaalde stappen in hun professionele of hun privéleven;

3° bepaalde premies ter gelegenheid van gebeurtenissen in het professionele of het privéleven;

4° bepaalde tegemoetkomingen en voordelen voor de begunstigden in geval van ziekte, tegenspoed, familiale tegenslag of andere uitzonderlijke en onvoorziene omstandigheden;

5° de toegang tot de collectieve hospitalisatieverzekeringsovereenkomst van de provinciale en plaatselijke besturen;

6° de toegang tot vakantieverblijven.

Art. 22 Het Beheerscomité van de Gemeenschappelijke sociale dienst bepaalt de premies, tegemoetkomingen en voordelen die aan de begunstigden kunnen worden toegekend krachtens artikel 21, 3° en 4°, evenals de modaliteiten voor de indiening van aanvragen.

Het legt de regels vast waarvan de toekenning van de premies, tegemoetkomingen en voordelen afhankelijk is. Het reglement dat deze regels bevat wordt goedgekeurd door de minister.

Hij kan:

1° de toekenning van tegemoetkomingen en voordelen afhankelijk maken van een voorafgaand sociaal onderzoek of van een inkomensvoorwaarde.

2° de duur van de toekenning van de tegemoetkoming of het voordeel beperken in de tijd.

3° de categorieën van begunstigden uitbreiden.

De steun van de Gemeenschappelijke sociale dienst mag niet de steun vervangen die onder de wettelijke bevoegdheid van andere instellingen valt. Zijn steun is steeds aanvullend en suppletoir.

Art. 23 *Gewijzigd bij de wet van 13 april 2019, art. 31 (2).*

De werkgevers die zich bij de Gemeenschappelijke sociale dienst aansluiten, dienen een werkgeversbijdrage te betalen voor alle vastbenoemde personeelsleden en stagiairs, alsook voor de personeelsleden die zijn aangeworven in het kader van een arbeidsovereenkomst, met uitzondering van studentenovereenkomsten, die een activiteitswedde of wachtvergoeding ten laste van de aangesloten werkgever genieten, met uitzondering van het onderwijzend personeel met een weddetoelage.

De werkgeversbijdrage is verschuldigd vanaf de dag waarop de aansluiting bij de Gemeenschappelijke sociale dienst een aanvang neemt tot de dag waarop het eventuele ontslag uitwerking heeft.

De Koning stelt jaarlijks in de loop van de maand september van het voorgaande kalenderjaar de in het eerste lid bedoelde werkgeversbijdrage vast. Daartoe formuleert het Beheerscomité van de Gemeenschappelijke sociale dienst jaarlijks vóór 1 juli aan de minister een voorstel met betrekking tot de werkgeversbijdrage voor het volgende kalenderjaar. Deze bijdrage stemt overeen met een percentage van het loon dat als basis dient voor de berekening van de socialezekerheidsbijdragen.

In afwijking van het vorige lid wordt de werkgeversbijdragevoet voor het jaar 2018 vastgesteld op 0,15 % en voor het jaar 2019 op 0,14 %.

Art. 24 § 1. Het speciaal reservefonds van de Gemeenschappelijke sociale dienst bedoeld in artikel 4bis van het koninklijk besluit van 25 mei 1972 tot oprichting van een gemeenschappelijke sociale dienst ten behoeve van het personeel van de gemeenten, de openbare instellingen die er van afhangen en de verenigingen van gemeenten wordt gestijfd met:

1° het eventuele overschot van de werkgeversbijdragen;

2° de bijdrageverhogingen en de verwijlinteresten die eventueel op deze bijdragen worden toegepast;

3° de interesten opgebracht door dit reservefonds en door de werkgeversbijdragen.

§ 2. Het speciaal reservefonds van de Gemeenschappelijke sociale dienst wordt aangewend voor de uitkering van tegemoetkomingen:

1° bij wijze van voorschot, in afwachting dat de bijdragen worden geïnd;

2° wanneer het bedrag van de bij de afsluiting van het boekjaar ontvangen werkgeversbijdragen ontoereikend is.

Art. 25 Het Beheerscomité van de Gemeenschappelijke sociale dienst kan op met redenen omkleed voorstel beslissen om een beroep te doen op het speciaal reservefonds om uitzonderlijke noden van de Gemeenschappelijke sociale dienst te financieren.

Art. 26 Elk kwartaal wordt een verslag betreffende het dagelijks beheer van de Gemeenschappelijke sociale dienst aan het Beheerscomité van de Gemeenschappelijke

sociale dienst voorgelegd. Dit verslag wordt opgesteld door de persoon die belast is met het dagelijks beheer van de Dienst, zijn adjunct of zijn vertegenwoordiger.

Afdeling 4. Overdracht van bepaalde fondsen

Art. 27 De hierna vermelde fondsen worden omgezet in de fondsen van de Dienst en behouden hun bestemming. Hun actief op 31 december 2016 wordt overgedragen aan de Dienst:

1° het reservefonds van het gemeenschappelijk pensioenstelsel van de plaatselijke overheden bedoeld in artikel 4, § 2, van de voormelde wet van 24 oktober 2011;

2° het fonds voor de amortisatie van de verhoging van de pensioenbijdragevoeten bedoeld in artikel 4, § 3 van de voormelde wet van 24 oktober 2011;

3° het speciaal reservefonds bedoeld in artikel 4bis van het voormeld koninklijk besluit van 25 mei 1972.

HOOFDSTUK 4. Opdrachten behorend tot HR Rail en overgedragen aan de Federale Pensioendienst

Art. 28 De opdrachten toevertrouwd aan HR Rail krachtens artikel 23, § 1, 5° en artikel 81, 8° van de wet van 23 juli 1926 betreffende de NMBS en het personeel van de Belgische Spoorwegen en opgesomd in artikel 29 worden overgedragen aan de Dienst.

Art. 29 De Dienst is belast met de toekenning, de betaling en het beheer van de statutaire pensioenen op basis van artikel 159 van de programmawet van 27 december 2005 en overeenkomstig het koninklijk besluit van 28 december 2005 betreffende de overname van de pensioenverplichtingen van de N.M.B.S. Holding door de Belgische Staat en zijn uitvoeringsbesluiten.

Art. 30 *Opgeheven bij de programmawet van 20 december 2020, art. 76 (4).*

HOOFDSTUK 4/1. Opdrachten inzake de aanvullende pensioenen van de contractuele personeelsleden van de provinciale en plaatselijke besturen
*Ingevoegd bij de wet van 1 februari 2022, art. 2 (5)***.**

Art. 30/1 *Ingevoegd bij de wet van 1 februari 2022, art. 3 (5).*

De Dienst kan, op vraag van de minister of op vraag van het Beheerscomité bedoeld in artikel 50, optreden als aankoopcentrale voor de provinciale en plaatselijke besturen tot aanstelling van een pensioeninstelling die instaat voor het administratief en financieel beheer van de tweede pensioenpijler voor de contractuele personeelsleden van de toegetreden besturen.

HOOFDSTUK 5. Gemeenschappelijke bepaling

Art. 31 De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, elke andere opdracht inzake de pensioenen en de prestaties bedoeld in de hoofdstukken 1 tot 4 aan de Dienst toevertrouwen.

TITEL 4. Overdracht van personeel aan de Federale Pensioendienst
Vervangen bij de wet van 22 december 2017, art. 14 (2).

HOOFDSTUK 1. Overdracht van de personeelsleden van de PDOS

Ingevoegd bij de wet van 22 december 2017, art. 15 (2).

Art. 32 § 1. Alle personen die, op 1 april 2016, hun werkzaamheden uitoefenen binnen de PDOS worden met ingang van die datum ambtshalve overgedragen aan de Dienst.

Hetzelfde geldt voor de personeelsleden van de PDOS die op 1 april 2016 tijdelijk afwezig zijn alsook voor wie vóór die laatste datum aangeworven werd met het oog op een indiensttreding vanaf dezelfde datum.

De Koning stelt een nominatieve lijst op van de in toepassing van de in het eerste en tweede lid aan de Dienst overgedragen personen. Deze lijst wordt gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

De in deze paragraaf bedoelde overdrachten vormen geen nieuwe benoemingen.

§ 2. De overgedragen personeelsleden behouden de hoedanigheid van stagedoend personeelslid, vastbenoemd personeelslid of contractueel personeelslid die zij hadden de dag vóór hun overdracht. Zij behouden tevens hun graad of hun klasse.

Het stagedoend personeelslid wordt geacht titularis te zijn van de graad of van de klasse waarvoor hij zich kandidaat gesteld heeft.

§ 3. De overgedragen personeelsleden behouden hun niveau-, graad-, dienst-, klassen- en schaalanciënniteit.

§ 4. De overgedragen personeelsleden behouden hun evaluaties verkregen met toepassing van het koninklijk besluit van 24 september 2013 betreffende de evaluatie in het federaal openbaar ambt. Deze evaluaties blijven geldig tot aan de toekenning van een nieuwe evaluatie binnen de Dienst.

§ 5. De personeelsleden die geslaagd zijn voor een examen of een vergelijkende selectie voor overgang naar het hoger niveau of voor een examen of een selectie voor verhoging in graad of voor een gedeelte van deze examens of selecties, georganiseerd binnen de PDOS, behouden de voordelen verbonden aan dit slagen.

§ 6. Tot op het ogenblik waarop in de Dienst nieuwe bepalingen van kracht worden, blijven de personeelsleden van de PDOS onderworpen aan de bepalingen die op hen van toepassing waren inzake toelagen, premies, vergoedingen en andere voordelen binnen de PDOS. Zij behouden deze voordelen slechts voor zover deze voordelen regelmatig werden toegekend en de voorwaarden waaronder ze werden toegekend in hoofde van de begunstigden zijn blijven bestaan.

§ 7. Alle personeelsleden van de PDOS worden overgedragen met behoud van hun weddeschaal en van de geldelijke anciënniteit die zij de dag vóór hun overdracht verworven hadden krachtens de reglementaire bepalingen die op die datum op hen toepasselijk waren. In elk geval moeten zij dezelfde bezoldiging blijven genieten die zij zouden genoten hebben indien zij hun loopbaan zouden hebben kunnen verderzetten bij de PDOS.

§ 8. De personeelsleden in dienst bij de PDOS in het kader van een arbeidsovereenkomst genieten, door de eenvoudige ondertekening van een bijvoegsel bij hun arbeidsovereenkomst, dezelfde overeenkomst bij de Dienst.

Art. 33 § 1. Alle op 1 april 2016 lopende rustpensioenen ten laste van de Staatskas toegekend aan de gewezen personeelsleden van de PDOS of van de Administratie der

Pensioenen van het Ministerie van Financiën, worden, vanaf diezelfde datum, definitief overgenomen door het pensioenstelsel ingesteld door de wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere organismen van openbaar nut alsmede van hun rechthebbenden.

§ 2. Het equivalent van de met toepassing van paragraaf 1 overgenomen pensioenlast wordt gestort aan de Dienst en wordt jaarlijks bij de dotatie gevoegd die dient tot dekking van de beheerskosten bedoeld in artikel 72, eerste lid, 2°.

§ 3. Voor de toepassing van artikel 13 van de wet van 14 april 1965 tot vaststelling van een zeker verband tussen de onderscheiden pensioenregelingen van de openbare sector, worden de diensten verstrekt bij de PDOS of bij de Administratie der Pensioenen van het Ministerie van Financiën beschouwd als diensten gepresteerd bij de Dienst.

HOOFDSTUK 2. Overdracht van een deel van de personeelsleden van de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers
Ingevoegd bij de wet van 22 december 2017, art. 16 (2).

Art. 33/1 *Ingevoegd bij de wet van 22 december 2017, art. 17 (2).*

§ 1. Alle personeelsleden van de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers in dienst op 31 december 2017 en belast met de uitvoering van de krachtens artikel 16/1 overgedragen opdrachten worden met ingang van 1 januari 2018 ambtshalve overgedragen aan de Dienst.

Hetzelfde geldt voor de personeelsleden van de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers die op 1 januari 2018 tijdelijk afwezig zijn.

De Koning stelt, op voorstel van de minister die de Sociale Zaken onder zijn bevoegdheid heeft, een nominatieve lijst op van de met toepassing van het eerste en tweede lid aan de Dienst overgedragen personen. Deze lijst wordt gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

§ 2. De overgedragen personeelsleden behouden de hoedanigheid van stagedoend personeelslid, vastbenoemd personeelslid of contractueel personeelslid die zij hadden de dag vóór hun overdracht. Zij behouden tevens hun graad of hun klasse.

Het stagedoend personeelslid wordt geacht titularis te zijn van de graad of van de klasse waarvoor hij zich kandidaat gesteld heeft.

§ 3. De overgedragen personeelsleden behouden hun niveau-, graad-, dienst-, klasse- en schaalanciënniteit.

§ 4. De overgedragen personeelsleden behouden hun evaluaties verkregen met toepassing van het koninklijk besluit van 24 september 2013 betreffende de evaluatie in het federaal openbaar ambt. Deze evaluaties blijven geldig tot aan de toekenning van een nieuwe evaluatie binnen de Dienst.

§ 5. De personeelsleden die, op 31 december 2017, geslaagd zijn voor een examen of een vergelijkende selectie voor overgang naar het hogere niveau of voor een examen of een selectie voor verhoging in graad of voor een gedeelte van deze examens of selecties, georganiseerd door de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid, behouden de voordelen verbonden aan dat slagen.

§ 6. Tot op het ogenblik waarop in de Dienst nieuwe bepalingen van kracht worden, blijven de personeelsleden die afkomstig zijn van de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers onderworpen aan de bepalingen die op hen van toepassing waren inzake toelagen, premies, vergoedingen en andere voordelen binnen de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers. Zij behouden deze voordelen slechts voor zover deze voordelen regelmatig werden toegekend en de voorwaarden waaronder zij werden toegekend in hoofde van de begunstigden zijn blijven bestaan.

§ 7. Alle personeelsleden die afkomstig zijn van de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers worden overgedragen met behoud van hun weddeschaal en van de geldelijke anciënniteit die zij de dag vóór hun overdracht verworven hadden krachtens de reglementaire bepalingen die op die datum op hen toepasselijk waren. In elk geval moeten zij, voor zover dat het voordeligste is, dezelfde bezoldiging blijven genieten die zij zouden genoten hebben indien zij hun loopbaan zouden hebben kunnen voortzetten bij de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers.

§ 8. Wanneer een personeelslid een hoger ambt uitoefent bij de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid, wordt voor zijn aanstelling enkel rekening gehouden met zijn graad of de klasse waarin hij benoemd is.

Indien het personeelslid bij de Federale Pensioendienst vanaf de datum van zijn overdracht en zonder onderbreking opnieuw wordt belast met de uitoefening van hetzelfde hogere ambt als het ambt dat hij heeft uitgeoefend bij de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid, wordt het personeelslid geacht dat hogere ambt, zoals het hem werd toegekend met toepassing van het koninklijk besluit van 8 augustus 1983 betreffende de uitoefening van een hoger ambt in de rijksbesturen, verder te blijven uitoefenen.

§ 9. De personeelsleden in dienst bij de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers in het kader van een arbeidsovereenkomst genieten, door de eenvoudige ondertekening van een bijvoegsel bij hun arbeidsovereenkomst, dezelfde overeenkomst bij de Dienst.

§ 10. De in dit artikel bedoelde overdrachten vormen geen nieuwe benoemingen.

TITEL 5. Administratieve inrichting van de Federale Pensioendienst

HOOFDSTUK 1. Het Beheerscomité van de Federale Pensioendienst

Art. 34 De Dienst wordt beheerd door een Beheerscomité, hierna het Beheerscomité van de Dienst genoemd, dat over alle bevoegdheden beschikt, welke tot het beheer van de instelling nodig zijn.

Het Beheerscomité van de Dienst wordt belast met het beheer van de financiële middelen bedoeld in de afdelingen 1 en 3 van hoofdstuk 2 van titel 6.

De Koning stelt de regels vast betreffende het beleggen van de beschikbare gelden van de Dienst betreffende de in het tweede lid bedoelde financiële middelen.

Art. 35 Het Beheerscomité van de Dienst kan op eigen initiatief aan de minister voorstellen doen tot wijziging van de wetten en besluiten betreffende het pensioen van de werknemers. Indien een voorstel niet eenparig is, zet het verslag aan de minister de verschillende uitgebrachte adviezen uiteen.

Het Beheerscomité van de Dienst kan ook aan de minister adviezen doen toekomen over alle wetsvoorstellen of amendementen betreffende de wetgeving van het pensioen van de werknemers en die bij het Parlement aanhangig zijn.

Art. 36 Behoudens in dringende gevallen onderwerpt de minister aan het advies, hetzij van de Nationale Arbeidsraad, hetzij van het Beheerscomité van de Dienst, elk voorontwerp van wet of ontwerp van organiek besluit of verordening tot wijziging van de wetgeving of reglementering in verband met het pensioen van de werknemers of betreffende het personeelskader en de structuur van de Dienst.

Het Beheerscomité van de Dienst geeft binnen de termijn van één maand zijn advies. Op verzoek van de minister kan deze termijn tot tien kalenderdagen verminderd worden.

Indien de minister de dringendheid inroept, brengt hij de voorzitter van het Beheerscomité van de Dienst hiervan op de hoogte.

Art. 37 Het Beheerscomité van de Dienst is gehouden aan de minister de budgettaire impact te geven van elke voorgestelde wijziging aan de bestaande wetgeving aan te brengen.

Art. 38 Al het personeel van de Dienst wordt door het Beheerscomité van de Dienst benoemd, bevorderd en afgezet, overeenkomstig de regelen van het statuut van het personeel van de openbare instellingen van sociale zekerheid, met uitzondering van de personeelsleden die houder zijn van een managementfunctie.

De houders van de management-, directie- en staffuncties worden aangeduid overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 30 november 2003 betreffende de aanduiding, de uitoefening en de weging van de managementfuncties alsook de aanduiding en de uitoefening van staffuncties en directiefuncties in de openbare instellingen van sociale zekerheid.

Art. 39 § 1. Het Beheerscomité van de Dienst is samengesteld uit:

1° een voorzitter;

2° een gelijk aantal vertegenwoordigers van de representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties, die alleen stemgerechtigd zijn.

Het aantal effectieve en plaatsvervangende leden van het Beheerscomité van de Dienst wordt door de Koning vastgesteld na raadpleging van de werkgevers- en werknemersorganisaties, die gevraagd worden om kandidaten voor te dragen.

§ 2. De Koning benoemt de leden van het Beheerscomité van de Dienst op lijsten van twee kandidaten voorgedragen door de representatieve organisaties bedoelde in paragraaf 1.

Om lid te zijn moet men Belg en ten minste 21 jaar oud zijn.

§ 3. De Koning benoemt de voorzitter. Deze moet:

1° Belg zijn;

2° ten minste 30 jaar oud zijn;

3° onafhankelijk staan tegenover de organisaties die in het Beheerscomité van de Dienst vertegenwoordigd zijn;

4° niet onder het hiërarchisch gezag van een minister staan.

§ 4. Het mandaat van de voorzitter en van de leden van het Beheerscomité van de Dienst duurt zes jaar. Het kan hernieuwd worden.

Binnen drie maanden wordt in de vervanging voorzien van elk lid, dat opgehouden heeft van het Beheerscomité van de Dienst deel uit te maken vóór de normale beëindigingsdatum van zijn mandaat.

In dat geval voltooit het nieuwe lid het mandaat van het lid dat hij vervangt.

Art. 40 § 1. De Koning kan, op advies van het Beheerscomité van de Dienst, in de Dienst één of meer technische comités oprichten waarvan Hij de bevoegdheden bepaalt. Deze technische comités hebben tot opdracht het Beheerscomité van de Dienst in zijn taak voor te lichten.

Zij zijn samengesteld uit personen voorgedragen door de organisaties welke betrokken zijn bij de toepassing van de wetten en besluiten waarvan de Dienst de toepassing verzekert of uit personen die gekozen zijn wegens hun bijzondere bevoegdheid.

De betrekkingen tussen het Beheerscomité van de Dienst en de technische comités worden door het huishoudelijk reglement van het Beheerscomité van de Dienst nader bepaald.

§ 2. De Koning wijst, op advies van het Beheerscomité van de Dienst, de organisaties aan, welke gemachtigd zijn om in de technische comités vertegenwoordigd te worden.

De vertegenwoordigers van deze organisaties worden door de Koning benoemd op lijsten van twee kandidaten welke door deze organisaties worden voorgedragen.

De Koning benoemt ook de personen die in de technische comités zullen zetelen wegens hun bijzondere bevoegdheid.

Art. 41 Het Beheerscomité van de Dienst stelt zijn huishoudelijk reglement op dat meer bepaald voorziet in:

1° de regels in verband met de bijeenroeping van het Beheerscomité van de Dienst op verzoek van de minister of van zijn vertegenwoordiger, van de voorzitter, van de persoon belast met het dagelijks beheer of van twee leden;

2° de regels in verband met het voorzitterschap van het Beheerscomité van de Dienst, bij afwezigheid of belet van de voorzitter;

3° de aanwezigheid van ten minste de helft van de vertegenwoordigers van de werkgeversorganisaties en van de werknemersorganisaties om op geldige wijze te beraadslagen en te beslissen alsmede de wijze van stemmen in het Beheerscomité van de Dienst;

4° de regels in verband met het herstel van de pariteit wanneer de leden, die respectievelijk de werkgevers- en werknemersorganisaties vertegenwoordigen, bij de stemming niet in gelijk aantal aanwezig zijn;

5° de bepaling van de handelingen van dagelijks beheer;

6° de betrekkingen die tussen het Beheerscomité van de Dienst en de technische comités moeten worden tot stand gebracht, onder meer de eventuele vertegenwoordiging van deze laatsten op de vergaderingen van het Beheerscomité van de Dienst, evenals de vertegenwoordiging van het Beheerscomité van de Dienst op de vergaderingen van de technische comités;

7° de modaliteiten van de uitoefening van de bevoegdheden van de technische comités;

8° de voorwaarden waaronder het Beheerscomité van de Dienst voor het onderzoek van speciale vraagstukken een beroep op bijzonder bevoegde personen kan doen;

9° de mogelijkheid voor de leden van het Beheerscomité van de Dienst om zich te laten bijstaan door technische raadgevers en de vergoeding die aan deze personen moet betaald worden.

Art. 42 Het Beheerscomité van de Dienst wijst onder de leden van het personeel van de Dienst één of meer personen aan die zijn secretariaat waarnemen.

Het wijst eveneens één of meerdere personeelsleden aan die het secretariaat van de Raad voor uitbetaling van de voordelen, bedoeld in artikel 62, waarnemen.

Art. 43 Wanneer het Beheerscomité van de Dienst in gebreke blijft om een maatregel te treffen of een handeling te verrichten die door de wet of de verordeningen is voorgeschreven, kan de minister zich in zijn plaats stellen na het verzocht te hebben de maatregelen te nemen of de noodzakelijke handelingen te verrichten binnen de door hem gestelde tijd, die niet minder dan acht dagen mag bedragen.

Dit geldt onder meer wanneer de maatregel niet kan worden genomen of de handeling niet kan worden verricht omdat de voorzitter vaststelt dat gedurende twee vergaderingen en over hetzelfde punt bij de stemming geen meerderheid is bereikt.

De minister kan de bevoegdheden van het Beheerscomité van de Dienst uitoefenen wanneer, en voor de tijd, dit in de onmogelijkheid verkeert tot handelen:

1° door het feit dat de organisaties van werkgevers of van werknemers, regelmatig uitgenodigd om hun kandidatenlijsten voor de samenstelling van het Beheerscomité van de Dienst voor te dragen verwaarlozen het te doen binnen de voorziene termijnen;

2° wanneer, niettegenstaande regelmatige samenroeping, het Beheerscomité van de Dienst in de onmogelijkheid is te handelen door de herhaalde afwezigheid van de meerderheid, hetzij van de leden die de werkgevers, hetzij van de leden die de werknemers vertegenwoordigen;

3° door het feit dat de voorzitter en de leden nog niet benoemd zijn.

Art. 44 De Koning bepaalt de aan de voorzitter en de leden van het Beheerscomité van de Dienst en van de technische comités toe te kennen vergoedingen. Deze vergoedingen zijn ten laste van de Dienst.

HOOFDSTUK 2. Het Beheerscomité van de aanvullende pensioenen van de werknemers

Art. 45 Er wordt bij de Dienst een Beheerscomité van de aanvullende pensioenen van de werknemers bedoeld in artikel 9 opgericht.

Art. 46 De Koning bepaalt:

1° de bevoegdheden van dit Comité;

2° zijn samenstelling, die een voorzitter en een gelijk aantal vertegenwoordigers van de representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties omvat, alsook de administrateur-generaal en de adjunct-administrateur-generaal van de Dienst;

3° de modaliteiten van aanstelling van zijn voorzitter, zijn leden en hun plaatsvervangers.

Art. 47 De Regeringscommissaris benoemd in de Dienst woont de vergaderingen van dit Beheerscomité bij, zonder echter het beroep bedoeld in artikel 23, § 3 van het koninklijk besluit van 3 april 1997 houdende maatregelen met het oog op de responsabilisering van de openbare instellingen van sociale zekerheid, met toepassing van artikel 47 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels te kunnen uitoefenen.

Art. 48 Het Beheerscomité van de aanvullende pensioenen van de werknemers stelt zijn huishoudelijk reglement op dat meer bepaald voorziet in:

1° de regelen in verband met de bijeenroeping van het Beheerscomité van de aanvullende pensioenen van de werknemers op verzoek van de minister of van zijn vertegenwoordiger, van de voorzitter, van de persoon belast met het dagelijks beheer of van twee leden;

2° de regelen in verband met het voorzitterschap van het Beheerscomité van de aanvullende pensioenen van de werknemers, bij afwezigheid of belet van de voorzitter;

3° de bepaling van handelingen van dagelijks beheer toevertrouwd aan de administrateur-generaal.

Art. 49 Het Beheerscomité van de Dienst, aangevuld met de administrateur-generaal en de adjunct-administrateur-generaal van de Dienst, kan de bevoegdheden van het Beheerscomité van de aanvullende pensioenen van de werknemers uitoefenen indien en zolang de voorzitter niet is benoemd en de leden niet zijn aangesteld.

HOOFDSTUK 3. De Beheerscomités bevoegd voor de personeelsleden van de provinciale en lokale besturen

Afdeling 1. Het Beheerscomité van de pensioenen van de provinciale en lokale Besturen

Opschrift vervangen bij de wet van 1 februari 2022, art. 4 (5).

Art. 50 *Gewijzigd bij de wet van 1 februari 2022, art. 5 (5).*

§ 1. Er wordt in de Dienst een Beheerscomité van de pensioenen van de provinciale en plaatselijke besturen opgericht dat bevoegd is voor de aangelegenheden opgesomd in de artikelen 18 en 30/1.

§ 2. Dit Beheerscomité is samengesteld uit:

1° een voorzitter;

2° veertien leden die alleen stemgerechtigd zijn.

De voorzitter wordt benoemd op voordracht van de minister.

Zes leden vertegenwoordigen de plaatselijke besturen waarvan:

1° drie worden benoemd op voordracht van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG),

2° twee op voordracht van de "Union des Villes et Communes de Wallonie";

3° één op voordracht van de Vereniging van de Stad en de Gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Eén lid vertegenwoordigt de provincies. Hij wordt opeenvolgend benoemd op voordracht van de Vereniging van de Vlaamse Provincies en op voordracht van de "Association des Provinces wallonnes".

Zeven leden vertegenwoordigen de werknemers van de provinciale en de plaatselijke sector en worden benoemd op voordracht van de representatieve werknemersorganisaties die in het comité voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten bedoeld in artikel 3, § 1, 2°, van de voormelde wet van 19 december 1974 zitting hebben.

Afdeling 2. Het Beheerscomité van de Gemeenschappelijke sociale dienst

Art. 51 § 1. Er wordt in de Dienst een Beheerscomité van de Gemeenschappelijke sociale dienst opgericht dat bevoegd is voor de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 19 tot en met 26.

§ 2. Dit Beheerscomité is samengesteld uit:

1° een voorzitter;

2° zes leden die alleen stemgerechtigd zijn.

De voorzitter is de voorzitter van het Beheerscomité van de pensioenen van de provinciale en plaatselijke besturen of zijn vertegenwoordiger.

Drie leden vertegenwoordigen de representatieve werkgeversorganisaties die in het Beheerscomité van de pensioenen van de provinciale en plaatselijke besturen zitting hebben.

Drie leden vertegenwoordigen de representatieve werknemersorganisaties die in het Beheerscomité van de pensioenen van de provinciale en plaatselijke besturen zitting hebben.

Alle leden moeten behoren tot representatieve organisaties die besturen vertegenwoordigen die bij de Gemeenschappelijke sociale dienst aangesloten zijn.

Afdeling 3. Gemeenschappelijke bepalingen

Art. 52 De voorzitter en de leden van de Beheerscomités bedoeld in de artikelen 50 en 51 worden door de Koning benoemd voor een duur van zes jaar. Hun mandaat is vernieuwbaar.

In geval van overlijden, ontslag of afzetting van een lid bedoeld in het eerste lid zal het nieuwe lid het mandaat vervolledigen van degene die hij opvolgt.

Art. 53 De Regeringscommissaris en de Regeringscommissaris van Begroting benoemd in de Dienst zijn eveneens bevoegd voor de Beheerscomités bedoeld in de artikelen 50 en 51.

Art. 54 Elk Beheerscomité bedoeld in de artikelen 50 of 51 stelt zijn huishoudelijk reglement op, dat meer bepaald voorziet in:

1° zijn werkwijze;

2° de bepaling van handelingen van dagelijks beheer toevertrouwd aan de administrateur-generaal;

3° de voorwaarden waaronder elk comité bepaalde van zijn bevoegdheden kan overdragen aan personeelsleden van de Dienst.

Art. 55 De vergoedingen toegekend aan de voorzitter en aan de leden van de Beheerscomités bedoeld in de artikelen 50 en 51 zijn identiek aan deze respectievelijk toegekend aan de voorzitter en aan de leden van het Beheerscomité van de Dienst. Ze zijn ten laste van de Dienst.

Art. 56 De Beheerscomités bedoeld in de artikelen 50 en 51 vergaderen op de zetel van de Dienst. In uitzonderlijke gevallen kunnen zij op een andere plaats worden samengeroepen. Het secretariaat van deze Beheerscomités wordt waargenomen door een personeelslid van de Dienst.

HOOFDSTUK 4. Het dagelijks beheer

Art. 57 De Koning stelt de houder van de managementfunctie van administrateur-generaal die belast is met het dagelijks beheer van de Dienst en de houder van de managementfunctie van adjunct-administrateur-generaal aan bij in Ministerraad overlegd besluit, op voorstel van de minister en het Beheerscomité van de Dienst. De Koning bepaalt, bij in Ministerraad overlegd besluit, hun statuut en de procedure van aanstelling.

Art. 58 De administrateur-generaal voert de beslissingen van de beheerscomités uit; hij verstrekt aan deze comités alle inlichtingen en onderwerpt het alle voorstellen die voor de werking van de Dienst nuttig zijn.

Hij woont de vergaderingen van de beheerscomités bij.

Hij leidt het personeel en zorgt, onder het gezag en de controle van het Beheerscomité van de Dienst, voor de werking van de Dienst.

Hij oefent de bevoegdheden uit inzake het dagelijks beheer, zoals de huishoudelijk reglementen van de beheerscomités deze bepalen.

De beheerscomités kunnen hem andere bepaalde bevoegdheden overdragen. Voor een vlottere gang van zaken kunnen de beheerscomités, binnen de grenzen en voorwaarden die ze vaststellen, de administrateur-generaal machtigen een deel van de hem verleende bevoegdheden en het ondertekenen van sommige stukken en brieven over te dragen.

De administrateur-generaal vertegenwoordigt de Dienst in de gerechtelijke en buitengerechtelijke handelingen zoals gedefinieerd in de huishoudelijk reglementen van de beheerscomités en treedt geldig in hun naam en voor hun rekening op, zonder dat hij zulks door een beslissing van de beheerscomités moet staven. Hij mag echter, met de instemming van de beheerscomités, zijn bevoegdheid om de Dienst te vertegenwoordigen voor de gewone en de administratieve gerechten aan één of meer leden van het personeel overdragen.

Art. 59 De administrateur-generaal voert de beslissingen van de Raad voor uitbetaling van de voordelen, bedoeld in artikel 62 uit. Hij verstrekt deze alle inlichtingen en onderwerpt hem alle nuttige voorstellen met betrekking tot de in artikel 62 voorziene materie.

Hij woont de vergaderingen van deze Raad bij.

Binnen de perken die hij vaststelt kan de Raad hem de bevoegdheden, voorzien bij artikel 62 overdragen. Met de instemming van de Raad, mag de administrateur-generaal de hem verleende bevoegdheden evenwel aan een of meer leden van het personeel geheel of gedeeltelijk overdragen.

Art. 60 De adjunct-administrateur-generaal staat de administrateur-generaal bij voor de uitvoering van alle hem opgedragen taken.

Hij woont eveneens de vergaderingen van de beheerscomités en van Raad voor uitbetaling van de voordelen bij.

Indien de administrateur-generaal verhinderd is, worden zijn bevoegdheden uitgeoefend door de adjunct-administrateur-generaal, en bij ontstentenis van de adjunct-administrateur-generaal, door een personeelslid van de Dienst, dat door het Beheerscomité van de Dienst wordt aangewezen.

Art. 61 Voor de andere dan in artikel 58 bedoelde gerechtelijke en buitengerechtelijke handelingen wordt de Dienst vertegenwoordigd door de persoon die met het dagelijks beheer belast is en door de voorzitter van het Beheerscomité van de Dienst die, gezamenlijk, rechtsgeldig in zijn naam en voor zijn rekening optreden.

De voorzitter van het Beheerscomité van de Dienst wordt, wanneer hij verhinderd is, door een lid van het Beheerscomité van de Dienst vervangen, dat door dit Comité aangewezen wordt.

Wanneer de voorzitter van het Beheerscomité van de Dienst, de administrateur-generaal en adjunct-administrateur-generaal afwezig of verhinderd zijn, verrichten twee door het Beheerscomité van de Dienst aangewezen leden samen de handelingen.

HOOFDSTUK 5. De Raad voor uitbetaling van de voordelen

Art. 62 De Raad voor uitbetaling van de voordelen is, in afwijking van artikel 34, eerste lid van deze wet en van artikel 36, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit nr. 72,

bevoegd om te beslissen over de verzaking aan de terugvordering van de door de Dienst onverschuldigd betaalde uitkeringen.

De Raad kan eveneens, op vraag van de pensioengerechtigde, geheel of gedeeltelijk afzien van de toepassing van de sanctie, tegen hem genomen krachtens artikel 39 van het koninklijk besluit nr. 50 en artikel 30bis van het koninklijk besluit nr. 72.

Het eerste lid is niet van toepassing op de pensioenen van de overheidssector die niet tot de bevoegdheden van de Dienst behoren maar door deze laatste beheerd worden ter uitvoering van een overeenkomst gesloten met een openbare macht of instelling, tenzij deze overeenkomst anders bepaalt.

Art. 63 § 1. Deze Raad is samengesteld uit:

1° een voorzitter, benoemd door de Koning; zijn mandaat duurt zes jaar en is vernieuwbaar;

2° zes leden door de Raad van beheer van het RSVZ aangewezen;

3° zes leden door het Beheerscomité van de Dienst aangewezen;

4° zes leden door de minister aangewezen.

Alleen de leden bedoeld in het eerste lid, 2°, 3° en 4° zijn stemgerechtigd.

De Regeringscommissaris en de afgevaardigde van de minister van Financiën wonen met raadgevende stem de vergaderingen van de Raad bij.

§ 2. De Raad stelt zijn huishoudelijk reglement op dat meer bepaald voorziet in:

1° de regelen betreffende de bijeenroeping van de Raad op verzoek van de minister of van zijn vertegenwoordiger, van de voorzitter, van de persoon belast met het dagelijks beheer of van twee leden;

2° de regelen betreffende het voorzitterschap van de Raad, bij afwezigheid of belet van de voorzitter;

3° de regelen betreffende het aanwezigheidsquorum;

4° de perken binnen welke hij de bevoegdheid bedoeld in artikel 62 kan overdragen aan de administrateur-generaal.

§ 3. De beslissingen worden genomen bij meerderheid van ten minste twee derde van de betrokken aanwezige leden.

In afwijking van het eerste lid worden de beslissingen betreffende de verzaking aan de terugvordering van de onverschuldigd betaalde uitkeringen en aan de toepassing van de sanctie tegen de pensioengerechtigde genomen bij gewone meerderheid, respectievelijk door de leden bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 2°, paragraaf 1, eerste lid, 3° of paragraaf 1, eerste lid, 4° naargelang het uitkeringen betreft ten laste van de pensioenregeling voor zelfstandigen, ten laste van de pensioenregeling voor werknemers of ten laste van één van de pensioenregelingen van de overheidssector.

§ 4. De vergoedingen die aan de voorzitter en aan de leden van de Raad worden toegekend zijn gelijk aan deze die respectievelijk aan de voorzitter en aan de leden

van het Beheerscomité van de Dienst worden toegewezen. Zij zijn ten laste van de Dienst.

Art. 64 Wanneer de Raad in gebreke blijft om een maatregel te treffen of een handeling te verrichten die door de wet of de verordeningen is voorgeschreven, kan de minister zich in zijn plaats stellen na hem verzocht te hebben de maatregelen te nemen of de handelingen te verrichten binnen de termijn die hij vaststelt, zonder dat deze minder dan acht dagen mag belopen.

De minister kan de bevoegdheden van de Raad uitoefenen wanneer en zolang de voorzitter niet is benoemd of de leden niet zijn aangewezen.

TITEL 6. Begroting, financiering en verdeling van de beheerskosten

HOOFDSTUK 1. Begroting

Art. 65 De begroting van de Dienst bestaat uit een opdrachtenbegroting en een beheersbegroting, overeenkomstig artikel 11 van het koninklijk besluit van 3 april 1997 houdende maatregelen met het oog op de responsabilisering van de openbare instellingen van sociale zekerheid, met toepassing van artikel 47 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.

HOOFDSTUK 2. Financiering van de opdrachten

Afdeling 1. Financiering van de opdrachten behorend tot de Rijksdienst voor Pensioenen die de Federale Pensioendienst is geworden

Art. 66 De uitgaven voortvloeiend uit de toepassing van bepalingen inzake de werknemerspensioenen, worden gedekt door:

1° de bijdragen bedoeld in artikel 3, derde lid, van het koninklijk besluit nr. 50;

2° de inhoudingen verricht in toepassing van het koninklijk besluit nr. 33 van 30 maart 1982 betreffende een inhouding op invaliditeitsuitkeringen;

3° de bijdragen bedoeld in artikel 8 en de toelage bedoeld in artikel 10 van het koninklijk besluit van 27 juli 1971 tot vaststelling voor de beroepsjournalisten van de bijzondere regelen betreffende het ingaan van het recht op pensioen en van de bijzondere toepassingsmodaliteiten van het koninklijk besluit nr. 50, van de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn en van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17, van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels;

4° de terugbetaling gedaan door het Rijk bedoeld in artikel 5, eerste lid, 1°, van het koninklijk besluit van 27 december 1977 tot uitvoering van het hoofdstuk III, afdeling 5 - Bijzonder brugpensioen voor oudere werklozen - en van het hoofdstuk V, afdeling 6 - Bijzonder brugpensioen voor bejaarde invaliden - van de wet van 22 december 1977 betreffende de budgettaire voorstellen 1977-1978;

5° de afhouding bedoeld in artikel 68, § 2, wat de werknemerspensioenen betreft en § 5, van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen;

6° de andere wettelijke en reglementaire ontvangsten;

7° het saldo, gelijk aan het verschil op thesauriebasis tussen de uitgaven en de eigen inkomsten, te financieren door de RSZ-Globaal beheer overeenkomstig artikel 24 van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers.

Art. 67 De netto sociale uitgaven en de werkings-, betalings- en gerechtskosten voortvloeiend uit de uitvoering van de bepalingen van het koninklijk besluit nr. 72 worden gefinancierd door het globaal financieel beheer-statuut zelfstandigen.

Art. 68 De netto sociale uitgaven en de werking-, betalings- en gerechtskosten voortvloeiend uit de toepassing van de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden en de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen zijn ten laste van het Rijk.

Art. 69 De netto sociale uitgaven en de werkings-, betalings- en gerechtskosten voortvloeiend uit de toepassing van de wet van 27 juni 1969 betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan de minder-validen zijn ten laste van het Rijk.

Afdeling 2. Financiering van de opdrachten behorend tot de aanvullende pensioenen van werknemers

Art. 70 De uitgaven van het afzonderlijk beheer van de aanvullende pensioenen van werknemers bedoeld in artikel 22, § 2 van de wet van 12 juli 1957 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor bedienden worden uitsluitend gefinancierd door de eigen inkomsten behaald door dit aanvullend pensioenstelsel van werknemers.

Afdeling 3. Financiering van de opdrachten behorend tot de pensioenen en renten van de overheidssector

Art. 71 *Gewijzigd bij de wet van 22 december 2017, art. 18 (2) en aangevuld bij de wet van 23 maart 2019, art. 4 (2).*

Voor de uitoefening van de opdrachten bedoeld in de artikelen 11 tot en met 16/4 en 29, ontvangt de Dienst:

1° een dotatie ingeschreven in de algemene uitgavenbegroting van de federale overheid voor de uitoefening van zijn wettelijke opdrachten inzake de pensioenen van de overheidssector, met uitzondering van de in 4° bedoelde pensioenen;

2° een dotatie ingeschreven in de algemene uitgavenbegroting van de federale overheid voor de uitoefening van zijn wettelijke opdrachten inzake de vergoedingspensioenen, herstelpensioenen, oorlogsrenten en de pensioenen en renten toegekend aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers en aan de slachtoffers van daden van terrorisme, alsook inzake de toekenning van subsidies aan bepaalde federaties en organisaties die opkomen voor de oorlogsslachtoffers en hun rechthebbenden;

3° een dotatie ingeschreven in de algemene uitgavenbegroting van de federale overheid voor de uitoefening van zijn wettelijke opdrachten inzake de arbeidsongevallenrenten;

4° een dotatie ingeschreven in de algemene uitgavenbegroting van de federale overheid voor de uitoefening van zijn wettelijke opdrachten inzake de pensioenen van de

overheidssector van de gewezen personeelsleden van de NMBS-Holding en HR Rail;

5° alle andere ontvangsten die betrekking hebben op zijn opdrachten.

Afdeling 4. Financiering van de opdrachten behorend tot de aanvullende pensioenen van de contractuele personeelsleden van de provinciale en plaatselijke besturen
Ingevoegd bij de wet van 1 februari 2022, art. 6 (5).

Art. 71/1 *Ingevoegd bij de wet van 1 februari 2022, art. 7 (5).*

De uitgaven en de kosten voortvloeiend uit de uitvoering van de in artikel 30/1 bedoelde opdracht worden uitsluitend gefinancierd door een bijdrage van de provinciale en plaatselijke besturen die toegetreden zijn tot de door de Dienst uitgeschreven overheidsopdracht.

HOOFDSTUK 3. Verdeling van de beheerskosten

Art. 72 *Gewijzigd bij de wet van 22 december 2017, art. 19 (2).*

De beheerskosten van de Dienst worden verdeeld ten belope:

1° van 77,89 % ten laste van wat valt onder de opdrachten bedoeld in hoofdstuk 1 van titel 3;

2° van 22,11 % ten laste van wat valt onder de opdrachten bedoeld in de hoofdstukken 2 en 2/1 van titel 3.

De beheerskosten bedoeld in het eerste lid, 1°, na aftrek van de werkings- en gerechtskosten bedoeld in de artikelen 67 tot en met 69 en van de beheerskosten bedoeld in artikel 70, worden gefinancierd door de RSZ-Globaal beheer overeenkomstig artikel 24 van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers. De beheerskosten bedoeld in het eerste lid, 2° worden gedekt door een dotatie ingeschreven in de algemene uitgavenbegroting van de federale overheid en door alle andere ontvangsten die betrekking hebben op het beheer van de Dienst.

De Koning wijzigt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de verdeling bedoeld in het eerste lid:

1° op 1 januari 2017;

2° telkens nieuwe opdrachten worden overgedragen aan de Dienst;

3° in de loop van het jaar dat volgt op dat van het vervallen van de bestuursovereenkomst van de Dienst.

TITEL 7. Diverse bepalingen

Art. 73 *Aangevuld bij de wet van 22 december 2017, art. 20 (2).*

§ 1. Alle goederen, alsook de wettelijke en contractuele rechten en plichten betreffende de door de PDOS uitgeoefende opdrachten worden ambtshalve overgedragen aan de Dienst.

De Koning stelt, op voorstel van de minister de lijst op van de goederen, rechten en verplichtingen overgedragen aan de Dienst krachtens het eerste lid.

§ 2. Alle goederen, rechten en plichten betreffende de door de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers uitgeoefende en krachtens artikel 16/1 aan de Dienst overgedragen opdrachten, worden ambtshalve overgedragen aan de Dienst.

Art. 74 *Aangevuld bij de wet van 22 december 2017, art. 21 (2).*

§ 1. De gerechtelijke procedures waarin de PDOS partij is en die lopende zijn op 31 maart 2016, worden voortgezet door de Dienst.

§ 1/1. De gerechtelijke procedures waarin de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers partij is en die hangende zijn op 31 december 2017, worden door de Dienst voortgezet indien zij betrekking hebben op de opdrachten of de personeelsleden overgedragen aan de Dienst.

§ 2. De gerechtelijke procedures waarin de DIBISS of HR Rail partij is en die hangende zijn op 31 december 2016, worden door de Dienst voortgezet indien zij betrekking hebben op opdrachten overgedragen aan de Dienst.

Art. 75 De personeelsleden van de Dienst aangeduid voor de taken van toezicht en onderzoek die aan deze Dienst worden opgedragen, hebben voor de vervulling van deze taken, vrije toegang tot alle lokalen en werkplaatsen van welke aard ook, behalve de woonruimte.

De Koning bepaalt welke inlichtingen de betrokken werkgevers, instellingen en besturen hun moeten geven en welke documenten zij moeten meedelen.

Art. 76 De Dienst wordt met de Staat gelijkgesteld voor de toepassing van de wetten en reglementering betreffende de directe belastingen geheven ten behoeve van het Rijk, alsmede de belastingen geheven ten behoeve van de provinciën en de gemeenten.

Art. 77 *Aangevuld bij de wetten van 22 december 2017, art. 22 (2) en 13 april 2019, art. 4 (2).*

Telkens wanneer een wettelijke of reglementaire bepaling de Administratie der Pensioenen van het Ministerie van Financiën, of de Pensioendienst voor de Overheidssector of de Rijksdienst voor Pensioenen vermeldt of bedoelt, moet deze worden gelezen alsof zij de Federale Pensioendienst vermeldt of bedoelt.

Hetzelfde geldt voor de wettelijke en reglementaire bepalingen die verband houden met de Administratie van de Oorlogsslachtoffers, de Dienst van de Oorlogsslachtoffers of de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers en voor de wettelijke en reglementaire bepalingen die verband houden met de Nationale Kas voor oorlogspensioenen.

Art. 78 De Koning kan de wettelijke en reglementaire bepalingen opheffen, wijzigen, aanvullen of vervangen om ze in overeenstemming te brengen met de bepalingen van deze wet.

Art. 79 De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, alle maatregelen nemen tot oplossing van eventuele moeilijkheden waaraan de toepassing van deze wet aanleiding zou geven, teneinde de continuïteit van het administratief

en boekhoudkundig beheer alsook de betaling van de pensioenverplichtingen te verzekeren.

De besluiten die zijn aangenomen krachtens het eerste lid kunnen de van kracht zijnde wettelijke bepalingen wijzigen, aanvullen, vervangen of opheffen. Bij ontstentenis van bekrachtiging door de wet binnen de 6 maanden na hun publicatie in het Belgisch Staatsblad, worden deze besluiten geacht nooit uitwerking te hebben gehad.

TITEL 8. Wijzigings- en opheffingsbepalingen

Art. 80 Heft artikel 38 van de algemene wet van 21 juli 1844 op de burgerlijke en kerkelijke pensioenen op.

Art. 81 Heft artikel 23, § 1, 5° en artikel 81, 8°, van de wet van 23 juli 1926 betreffende de NMBS en het personeel van de Belgische Spoorwegen op.

Art. 82 Wijzigt artikel 3, § 3ter, zesde lid van de besluitwet van 7 februari 1945 betreffende de maatschappelijke veiligheid van de zeelieden ter koopvaardij.

Art. 83 Wijzigt artikel 4, § 3, van de wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere organismen van openbaar nut alsmede van hun rechthebbenden.

Art. 84 Wijzigt artikel 12 van dezelfde wet.

Art. 85 Wijzigt artikel 12bis van dezelfde wet.

Art. 86 Wijzigt artikel 13 van dezelfde wet.

Art. 87 Wijzigt artikel 7, eerste lid, van de wet van 30 april 1958 tot wijziging van de koninklijke besluiten nrs. 254 en 255 van 12 maart 1936 waarbij eenheid wordt gebracht in het regime van de pensioenen der weduwen en wezen van het burgerlijk rijkspersoneel en van de leden van het leger en van de rijkswacht, en tot instelling van en begrafenisvergoeding ten gunste van de rechthebbenden van gepensioneerde rijksambtenaren.

Art. 88 Wijzigt artikelen 14 en 18 van de wet van 14 april 1965 tot vaststelling van een zeker verband tussen de onderscheiden pensioenregelingen van de openbare sector.

Art. 89 Wijzigt artikel 21, § 1, eerste lid, 2°, b) van de wet van 13 juni 1966 betreffende de rust- en overlevingspensioenen voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden.

Art. 90 Wijzigt artikel 1410, § 4, elfde lid van het Gerechtelijk Wetboek.

Art. 91 Wijzigt de artikelen 2, 3, 36, 39, 41 en 41ter van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

Art. 92 Heft artikel 37 van hetzelfde koninklijk besluit op.

Art. 93 Wijzigt het opschrift van afdeling 1 van het hoofdstuk X van hetzelfde koninklijk besluit.

Art. 94 Wijzigt de Franse tekst van de artikelen 40 en 41 van hetzelfde koninklijk besluit.

Art. 95 Wijzigt artikel 40, eerste lid van hetzelfde besluit.

Art. 96 Heft volgende afdelingen in het hoofdstuk X van hetzelfde besluit op:

1° afdeling 2, dat de artikelen 42 tot en met 47 bevat;

2° afdeling 3, dat de artikelen 48 tot en met 51 bevat;

3° afdeling 4, dat de artikelen 52 tot en met 56 bevat;

4° afdeling 5, dat de artikelen 57 tot en met 60 bevat;

5° afdeling 5bis, dat de artikelen 60bis en 60ter bevat;

6° afdeling 6, dat de artikelen 61 tot en met 63 bevat;

7° afdeling 7, dat de artikelen 64 tot en met 65bis bevat.

Art. 97 Wijzigt de artikelen 30bis, 34, 36 en 37 van het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967 betreffende het rusten overlevingspensioen der zelfstandigen.

Art. 98 Wijzigt artikel 49 van hetzelfde koninklijk besluit.

Art. 99 Wijzigt artikel 35quaterdecies, § 4, 5° van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen.

Art. 100 Wijzigt artikel 1 van de wet van 5 augustus 1968 tot vaststelling van een zeker verband tussen de pensioenstelsels van de openbare sector en die van de privésector, vervangen bij de wet van 24 oktober 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht.

Art. 101 Wijzigt de artikelen 1, 12, 14, 16, 20bis en 21 van de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden.

Art. 102 Wijzigt artikel 17, eerste lid van dezelfde wet.

Art. 103 Heft artikel 19, eerste lid van dezelfde wet op.

Art. 104 Vervangt artikel 17 van de wet van 9 juli 1969 tot wijziging en aanvulling van de wetgeving betreffende de rust- en overlevingspensioenen van het personeel van de openbare sector.

Art. 105 Wijzigt artikel 44bis, eerste lid, van dezelfde wet.

Art. 106 Wijzigt artikel 10 van de wet van 6 juli 1971 betreffende de oprichting van bpost en betreffende sommige postdiensten.

Art. 107 Wijzigt artikel 39quater, § 2, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers.

Art. 108 Wijzigt artikel 59, eerste lid, a) van de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen.

Art. 109 Wijzigt artikel 61 van dezelfde wet.

Art. 110 Wijzigt artikel 61bis van dezelfde wet.

Art. 111 Wijzigt de artikelen 132 en 152 van dezelfde wet.

Art. 112 Wijzigt artikel 28, vierde lid van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap.

Art. 113 Wijzigt artikel 11, § 1 van het koninklijk besluit nr. 513 van 27 maart 1987 tot afschaffing van de Rijkskas voor rusten overlevingspensioenen en tot reorganisatie van de Rijksdienst voor werknemerspensioenen.

Art. 114 Wijzigt artikel 9bis, § 4, van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid.

Art. 115 Wijzigt artikel 4, § 3, vierde lid van de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn.

Art. 116 Wijzigt artikel 176, § 2, 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven.

Art. 117 Wijzigt artikel 1, 3° van de wet van 22 juli 1993 houdende bepaalde maatregelen inzake ambtenarenzaken.

Art. 118 Wijzigt artikel 68 van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen.

Art. 119 Wijzigt het artikel 68bis van dezelfde wet.

Art. 120 Wijzigt het artikel 68ter van dezelfde wet.

Art. 121 Heft artikel 68quater van dezelfde wet op.

Art. 122 Wijzigt artikel 68quinquies van dezelfde wet.

Art. 123 Voegt een artikel 68sexies in dezelfde wet in.

Art. 124 Wijzigt artikel 191, eerste lid, 7°, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

Art. 125 Wijzigt artikel 1, 3° van de wet van 23 december 1994 tot instelling van een communautaire steunregeling voor vervroegde uittreding in de landbouwsector.

Art. 126 Wijzigt artikel 20 van de wet van 10 april 1995 betreffende de herverdeling van de arbeid in de openbare sector.

Art. 127 Wijzigt artikel 8 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenen.

Art. 128 Wijzigt artikel 8 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenen.

Art. 129 Wijzigt artikel 2, 11° van het koninklijk besluit van 3 april 1997 houdende maatregelen met het oog op de responsabilisering van de openbare instellingen van sociale zekerheid, met toepassing van artikel 47 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.

Art. 130 Wijzigt artikel 3, § 2, eerste lid van hetzelfde besluit.

Art. 131 Wijzigt artikel 32, § 2, 2° van de wet van 22 maart 1999 houdende diverse maatregelen inzake ambtenarenzaken.

Art. 132 Wijzigt de artikelen 5, 13 en 14 van de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen.

Art. 133 Wijzigt artikel 13, § 2, derde lid van dezelfde wet.

Art. 134 Heft artikel 19 van dezelfde wet op.

Art. 135 Wijzigt artikel 187 van de programmawet (I) van 24 december 2002.

Art. 136 Wijzigt artikel 188, tweede lid van dezelfde wet.

Art. 137 Wijzigt artikel 2 van de wet van 10 februari 2003 tot regeling van de overdracht van pensioenrechten tussen Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal publiek recht.

Art. 138 Wijzigt artikel 3 van dezelfde wet.

Art. 139 Wijzigt artikel 5 van dezelfde wet.

Art. 140 Vervangt artikel 6 van dezelfde wet.

Art. 141 Wijzigt artikel 8 van dezelfde wet.

Art. 142 Wijzigt artikel 9 van dezelfde wet.

Art. 143 Vervangt artikel 10 van dezelfde wet.

Art. 144 Wijzigt artikel 11 van dezelfde wet.

Art. 145 Wijzigt artikel 15 van dezelfde wet.

Art. 146 Wijzigt artikel 17 van dezelfde wet.

Art. 147 Wijzigt artikel 18 van dezelfde wet.

Art. 148 Vervangt artikel 19 van dezelfde wet.

Art. 149 Wijzigt de Franse tekst van artikel 21 van dezelfde wet.

Art. 150 Wijzigt artikel 24 van dezelfde wet.

Art. 151 Vervangt artikel 26 van dezelfde wet.

Art. 152 Vervangt artikel 27 van dezelfde wet.

Art. 153 Wijzigt artikel 10 van de wet van 11 december 2003 houdende overname door de Belgische Staat van de wettelijke pensioenverplichtingen van de naamloze vennootschap van publiek recht Proximus ten opzichte van haar statutair personeel.

Art. 154 Wijzigt artikel 2 van de wet van 4 maart 2004 houdende toekenning van aanvullende voordelen inzake rustpensioen aan personen die werden aangesteld om een management- of staffunctie uit te oefenen in een overheidsdienst.

Art. 155 Wijzigt de artikelen 4, 5, 6, 9 en 18 van dezelfde wet.

Art. 156 Wijzigt artikel 55, tweede lid en artikel 56, § 2, derde lid, van de programmawet van 11 juli 2005.

Art. 157 Wijzigt de artikelen 7 en 7bis van de wet van 23 december 2005 betreffende het generatiepact.

Art. 158 Wijzigt artikel 27 van de programmawet van 27 december 2005.

Art. 159 Heft artikel 5, § 3, van het koninklijk besluit van 28 december 2005 betreffende de overname van de pensioenverplichtingen van de NMBS Holding door de Belgische Staat op.

Art. 160 Heft hoofdstuk IV, dat de artikelen 9 en 10 bevat, van hetzelfde besluit op.

Art. 161 Wijzigt artikel 55 van de programmawet van 20 juli 2006.

Art. 162 Heft de wet van 12 januari 2006 tot oprichting van de “Pensioendienst voor de Overheidssector” op.

Art. 163 Wijzigt artikel 135 van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen.

Art. 164 Wijzigt artikel 139 van de dezelfde wet.

Art. 165 Wijzigt de artikelen 144/3 en 148 van dezelfde wet.

Art. 166 Wijzigt artikel 296, § 2, 1° van de programmawet (I) van 27 december 2006.

Art. 167 Wijzigt artikel 301 van dezelfde wet.

Art. 168 Wijzigt de artikelen 2 en 8 van de wet tot verwezenlijking van de eenmaking en de harmonisering van de kapitalisatiestelsels in het raam van de wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood, gecoördineerd op 29 juni 2007.

Art. 169 Heft artikel 140 van de wet van 28 april 2010 houdende diverse bepalingen op.

Art. 170 Wijzigt artikel 139, 8° van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (I).

Art. 171 Wijzigt artikel 3 van de wet van 24 oktober 2011 tot vrijwaring van een duurzame financiering van de pensioenen van de vastbenoemde personeelsleden van de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten en van de lokale politiezones, tot wijziging van de wet van 6 mei 2002 tot oprichting van het fonds voor de pensioenen van de

geïntegreerde politie en houdende bijzondere bepalingen inzake sociale zekerheid en houdende diverse wijzigingsbepalingen.

Art. 172 Wijzigt artikelen 5, 7, 9 en 20/2 van dezelfde wet.

Art. 173 Wijzigt artikel 29 van dezelfde wet.

Art. 174 Wijzigt artikelen 30, 39 en 55 van dezelfde wet.

Art. 175 Wijzigt artikel 119/1 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen.

Art. 176 Wijzigt artikel 123, 2° van dezelfde wet.

Art. 177 Wijzigt artikel 2 van het koninklijk besluit van 24 september 2012 tot uitvoering van artikel 123 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen, bekrachtigd door de wet van 27 december 2012.

Art. 178 Wijzigt artikel 4 van de wet van 13 maart 2013 tot hervorming van de inhouding van 3,55 % ten gunste van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en de solidariteitsbijdrage verricht op de pensioenen.

Art. 179 Wijzigt artikel 5 van dezelfde wet.

Art. 180 Wijzigt artikel 76, 11°, van de programmawet van 28 juni 2013.

Art. 181 Vervangt artikel 93, paragraaf 2 van dezelfde wet.

Art. 182 Wijzigt artikel 99, 5° van de gecoördineerde wet van 10 mei 2015 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen.

Art. 183 Wijzigt artikel 3 van de wet van 21 mei 2015 tot oprichting van een Nationaal Pensioencomité, een Kenniscentrum en een Academische Raad.

Art. 184 Wijzigt artikel 11 van dezelfde wet.

Art. 185 Wijzigt de artikelen 19 en 20 van de wet van 10 augustus 2015 tot verhoging van de wettelijke leeftijd voor het rustpensioen en tot wijziging van de voorwaarden voor de toegang tot het vervroegd pensioen en de minimumleeftijd van het overlevingspensioen.

TITEL 9. Overgangsbepalingen, slotbepalingen en inwerkingtreding

HOOFDSTUK 1. Overgangs- en slotbepalingen

Art. 186 In afwijking van artikel 57 van deze wet en van artikel 11, § 1, 1° van het koninklijk besluit van 30 november 2003 betreffende de aanduiding, de uitoefening en de weging van de managementfuncties alsook de aanduiding en de uitoefening van stafuncties en directiefuncties in de openbare instellingen van sociale zekerheid, zet de persoon die, op 31 maart 2016, is aangesteld voor het uitoefenen van de functie van Administrateur-generaal van de Pensioendienst voor de Overheidssector zijn mandaat voort vanaf 1 april 2016 in de hoedanigheid van adjunct-Administrateur-generaal van de Dienst, op welke het koninklijk besluit van 30 november 2003 van toepassing is gemaakt.

Art. 187 De personen die op 31 maart 2016 aangesteld zijn voor het uitoefenen van de functie van Regeringscommissaris en Regeringscommissaris van Begroting bij de Rijksdienst voor Pensioenen blijven hun functie bij de Dienst uitoefenen tot de aanstelling van de nieuwe Regeringscommissarissen door de Koning krachtens artikel 23 van het koninklijk besluit van 3 april 1997 houdende maatregelen met het oog op de responsabilisering van de openbare instellingen van sociale zekerheid, met toepassing van artikel 47 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.

Art. 188 De koninklijke besluiten, de ministeriele besluiten en de beslissingen, genomen in uitvoering van artikelen 42 tot en met 60ter van het koninklijk besluit nr. 50, blijven van toepassing zolang ze niet uitdrukkelijk worden gewijzigd, vervangen of opgeheven.

Art. 189 De aan de administrateur-generaal overgedragen bevoegdheden krachtens artikelen 49 en 49bis van het koninklijk besluit nr. 50 blijven van toepassing.

Art. 190 Zolang ze niet uitdrukkelijk worden gewijzigd, vervangen of opgeheven, blijven de koninklijke besluiten en de ministeriele besluiten, genomen in uitvoering van de wet van 12 januari 2006, van toepassing, met uitzondering van het ministerieel besluit van 23 februari 2009 dat delegaties van bevoegdheden en handtekeningen toekent binnen de Pensioendienst voor de Overheidssector.

Art. 191 Het Beheerscomité van de Dienst, aangevuld met de administrateur-generaal en de adjunct-administrateur-generaal van de Dienst, blijft bevoegd voor de aanvullende pensioenen van werknemers bedoeld in artikel 9 zolang dat het Beheerscomité van de aanvullende pensioenen van werknemers bedoeld in artikel 45, niet in staat is om daadwerkelijk te werken.

Art. 192 De Raad voor uitbetaling van voordelen, bedoeld in artikel 62, blijft beslissen, op basis van haar huishoudelijk reglement dat momenteel van kracht is, over de verzaking aan de terugvordering van de uitkeringen bedoeld in artikel 5 en door de Dienst onverschuldigd betaald, tot de aanduiding van de leden bedoeld in artikel 63, § 1, 4°.

Art. 193 De PDOS wordt vereffend en ontbonden.

Art. 194 Deze wet wordt verkort "Wet betreffende de Federale Pensioendienst" genoemd.

HOOFDSTUK 2. Inwerkingtredingen

Art. 195 Deze wet treedt in werking op 1 april 2016, met uitzondering:

1° van titel 2, die in werking treedt op 31 maart 2016;

2° van de artikelen 162 en 193, die in werking treden op 2 april 2016;

3° van hoofdstukken 3 en 4 van titel 3, hoofdstuk 3 van titel 5, artikel 71, 4°, artikel 74, § 2, artikel 81, artikel 108, artikel 118, 7°, artikel 121, artikel 159 en artikel 160, die in werking treden op 1 januari 2017.

---

1 Opschrift vervangen bij de wet van 22 december 2017, art. 2.
2 Inwerkingtreding: 01-01-2018.
3 Inwerkingtreding: 01-04-2016.
4 Inwerkingtreding: 01-01-2021.
5 Inwerkingtreding: 01-01-2022.

Wet van 6 juli 2016
(Staatsblad 28 juli)

tot toekenning van een premie aan sommige begunstigden van een minimumpensioen en tot verhoging van sommige minimumpensioenen, in het werknemers- en zelfstandigenstelsel.

Gewijzigd bij: *de K.B.'s van 21 december 2017 (Staatsbl. 28 december) en 15 januari 2019 (Staatsbl. 25 januari).*

- UITTREKSEL -

HOOFDSTUK 1. Algemene bepaling

Art. 1 Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

HOOFDSTUK 2. Definities

Art. 2 Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:

1° de wet van 8 augustus 1980: de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980;

2° de wet van 10 februari 1981: de herstelwet van 10 februari 1981 inzake de pensioenen van de sociale sector;

3° de wet van 15 mei 1984: de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen;

4° het gewaarborgd minimumpensioen in het werknemersstelsel: het rustpensioen of het overlevingspensioen toegekend overeenkomstig, naargelang het geval, de artikelen 152 of 153 van de wet van 8 augustus 1980 of de artikelen 33, 33bis, 34 of 34bis van de wet van 10 februari 1981;

5° het minimumpensioen in het zelfstandigenstelsel: het rustpensioen of het overlevingspensioen toegekend overeenkomstig, naargelang het geval, de artikelen 131, 131bis of 131ter van de wet van 15 mei 1984.

HOOFDSTUK 3. Toekenning van een premie

Art. 3 Een éénmalige premie wordt toegekend:

1° aan de begunstigden van een gewaarborgd minimumpensioen in het werknemersstelsel voor zover de breuk gebruikt voor de berekening van het gewaarborgd minimumpensioen ten laste van de pensioenregeling van werknemers toegekend, naargelang het geval, overeenkomstig de artikelen 152 of 153 van de wet van 8 augustus 1980 of de artikelen 33, 33bis, 34 en 34bis van de wet van 10 februari 1981, desgevallend opgeteld met de breuk van het pensioen van dezelfde aard toegekend in het zelfstandigenstelsel, op dezelfde noemer gebracht, de eenheid bereikt;

2° aan de begunstigden van een minimumpensioen in het zelfstandigenstelsel voor zover de breuk gebruikt voor de berekening van het minimumpensioen ten laste van de pensioenregeling voor zelfstandigen, desgevallend, opgeteld met de breuk gebruikt of die zou gebruikt moeten worden voor de berekening van het gewaarborgd minimumpensioen van dezelfde aard ten laste van de pensioenregeling voor werknemers toegekend, naargelang het geval, overeenkomstig de artikelen 152 of 153

© FPD – augustus 2023

van de wet van 8 augustus 1980 of de artikelen 33, 33bis, 34 en 34bis van de wet van 10 februari 1981, op dezelfde noemer gebracht, de eenheid bereikt.

De Koning kan de breuk vereist voor de toepassing van het eerste lid, 1° en 2° terugbrengen zonder dat deze lager kan zijn dan 43/45 of een gelijkwaardige breuk.

Art. 4 De premie wordt betaald in december 2016 voor zover, naargelang het geval, het gewaarborgd minimumpensioen in het werknemersstelsel of het minimumpensioen in het zelfstandigenstelsel dat het rechtvaardigt betaald wordt in december.

De premie bedraagt 0,7 % van het bedrag van, naargelang het geval, elk gewaarborgd minimumpensioen in het werknemersstelsel of elk minimumpensioen in het zelfstandigenstelsel, maandelijks betaald in de loop van het jaar 2016.

De Koning kan het percentage bedoeld in het tweede lid verhogen zonder dat dit percentage 10 % kan overschrijden.

Art. 5 De premie bedoeld in artikel 3, eerste lid, is te beschouwen als een belastbare uitkering, als bedoeld in artikel 23, § 1, 5°, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992.

Art. 6 De premie bedoeld in artikel 3, eerste lid, wordt niet in overweging genomen voor de toepassing van artikel 52 van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers en van de artikelen 108 en 109 van het koninklijk besluit van 22 december 1967 houdende algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen.

Art. 7 Wijzigt 21, § 1, eerste lid, 1° en 2° van de wet van 13 juni 1966 betreffende de rust- en overlevingspensioenen voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden

HOOFDSTUK 4. Verhoging van sommige minimumpensioenen

Afdeling 1. Verhoging van sommige gewaarborgde minimumpensioenen in het werknemersstelsel

Art. 8 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 21 december 2017, art. 5 (1) en 15 januari 2019, art. 5 (2)*

Voor de rust- en overlevingspensioenen toegekend voor een volledige loopbaan op basis van respectievelijk artikel 152 of artikel 153 van de wet van 8 augustus 1980 worden de bedragen vastgesteld in deze artikelen verhoogd met 2,1 %.

De Koning kan het in het eerste lid bedoelde percentage verhogen zonder dat dit percentage 10 % kan overschrijden.

Art. 9 Vult artikel 33 van de wet van 10 februari 1981 aan.

Art. 10 Vult artikel 33bis van dezelfde wet aan.

Art. 11 Vult artikel 34 van dezelfde wet aan.

Art. 12 Vult artikel 34bis van dezelfde wet aan.

Afdeling 2. Verhoging van sommige minimumpensioenen in het zelfstandigenstelsel

[…]

HOOFDSTUK 5. Inwerkingtreding

Art. 14 Deze wet treedt in werking op 1 december 2016, met uitzondering van hoofdstuk 4, dat in werking treedt op 1 januari 2017.

---

1 Inwerkingtreding: 01-01-2018.
2 Inwerkingtreding: 01-03-2019.

Wet van 2 oktober 2017
(Staatsblad 24 oktober)

betreffende de harmonisering van het in aanmerking nemen van studieperioden voor de berekening van het pensioen.

- UITTREKSEL -

TITEL 1. Algemene bepaling

Art. 1 Deze wet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

TITEL 2. Bepalingen betreffende de pensioenen van de overheidssector

HOOFDSTUK 1. Regularisatie van de studieperioden

Afdeling 1. Toepassingsgebied en definities

Art. 2 § 1. Dit hoofdstuk is van toepassing op de pensioenen die ten laste zijn van één van de overheden of instellingen bedoeld in artikel 1 van de wet van 14 april 1965 tot vaststelling van een zeker verband tussen de onderscheiden pensioenregelingen van de openbare sector.

§ 2. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

1° "Dienst": de Federale Pensioendienst bedoeld in artikel 2, 4°, van de wet van 18 maart 2016 verkort genoemd "Wet betreffende de Federale Pensioendienst".

2° "pensioenstelsel van de overheidssector": een pensioenstelsel waarvan de pensioenen ten laste komen van een van de overheden of instellingen bedoeld in artikel 1 van de wet van 14 april 1965 tot vaststelling van een zeker verband tussen de onderscheiden pensioenregelingen van de openbare sector;

3° "rustpensioen": een rustpensioen ten laste van een pensioenstelsel van de overheidssector;

4° "overlevingspensioen": een overlevingspensioen ten laste van een pensioenstelsel van de overheidssector;

5° "overgangsuitkering": een overgangsuitkering ten laste van een pensioenstelsel van de overheidssector;

6° "personeelslid": een personeelslid bekleed met een vaste of daarmee inzake pensioenen gelijkgestelde benoeming;

7° "diploma":

a) diploma's van universitair en niet-universitair hoger onderwijs en van hoger technisch, beroeps-, zeevaart of kunstonderwijs met volledig leerplan;

b) diploma's, certificaten of de ermee gelijkgestelde titels behaald na afloop van een leerovereenkomst;

c) diploma's, certificaten of de ermee gelijkgestelde titels behaald na afloop van de jaren van secundair onderwijs volgend op het zesde jaar secundair;

© FPD – augustus 2023

d) indien het een in het buitenland behaald diploma, certificaat of ermee gelijkgestelde titel betreft, dient de gelijkwaardigheid ervan met het onder a), b), of c), bedoelde diploma erkend te worden door de bevoegde Belgische overheden;

8° "studieperioden":

a) de volledige perioden van één jaar van universitair en niet-universitair hoger onderwijs en hoger technisch, beroeps-, zeevaart- of kunstonderwijs met volledig leerplan tijdens welke lessen gevolgd zijn die een volledige cyclus omvatten; die studiejaren worden geacht, behoudens tegenbewijs, een aanvang te nemen op 1 september van een jaar en te eindigen op 31 augustus van het volgend jaar;
b) de perioden tijdens welke een doctoraatsthesis wordt voorbereid;

c) de perioden van beroepsstages waarvoor het behalen van een diploma bedoeld in 7°, a), van dit artikel een voorwaarde is voor de uitvoering ervan en waarbij na de voltooiing een wettelijke erkende beroepskwalificatie wordt toegekend en die niet in aanmerking komen voor het berekenen van een pensioen in een van de Belgische of buitenlandse stelsels van sociale zekerheid;

d) de perioden tijdens welke een leerovereenkomst loopt en die niet in aanmerking komen voor het berekenen van een pensioen in een van de Belgische of buitenlandse stelsels van sociale zekerheid; elk jaar wordt geacht, behoudens tegenbewijs, een aanvang te nemen op 1 september van een jaar en te eindigen op 31 augustus van het volgend jaar;

e) de volledige perioden van één jaar tijdens welke jaren van secundair onderwijs volgend op het zesde jaar secundair worden gevolgd; die studiejaren worden geacht, behoudens tegenbewijs, een aanvang te nemen op 1 september van een jaar en te eindigen op 31 augustus van het volgend jaar.

§ 3. Dit hoofdstuk is eveneens van toepassing op de personen die, op het moment van het indienen van de aanvraag, niet onder één van de verplichte wettelijke pensioenstelsels vallen, op voorwaarde dat ze als laatste de hoedanigheid van personeelslid hebben verworven.

Afdeling 2. Te regulariseren perioden

Art. 3 § 1. Op voorwaarde dat er na de voltooiing van de studieperiode respectievelijk een diploma, een doctoraat of een beroepskwalificatie wordt behaald, kan een personeelslid de studieperioden regulariseren als volgt:

1) de duur van de voor regularisatie vatbare studieperioden bedoeld in artikel 2, § 2, 8°, a), is beperkt tot het minimumaantal studiejaren dat vereist was voor het behalen van het diploma; de regularisatie is slechts mogelijk voor één enkel diploma; onder "één enkel diploma" wordt het diploma begrepen evenals alle andere daaraan voorafgaande diploma's die vereist waren voor het behalen van dat diploma;

2) de regularisatie van de in artikel 2, § 2, 8°, b), bedoelde studieperioden is slechts mogelijk voor ten hoogste twee jaar;

3) de duur van de studieperioden bedoeld in artikel 2, § 2, 8°, c), die geregulariseerd mogen worden, is beperkt tot het minimum aantal studieperioden vereist voor het behalen van de beroepskwalificatie;

4) de regularisatie van de in artikel 2, § 2, 8°, d), bedoelde studieperioden is slechts mogelijk voor de studieperioden die ten vroegste een aanvang nemen vanaf het jaar van de achttiende verjaardag en is beperkt tot maximum één jaar;

5) de regularisatie van de in artikel 2, § 2, 8°, e), bedoelde studieperioden is beperkt tot het minimumaantal studiejaren, volgend op het zesde jaar secundair onderwijs, dat vereist was voor het behalen van het diploma.

§ 2. De duur van de studieperioden die overeenkomstig paragraaf 1 kunnen worden geregulariseerd, wordt in voorkomend geval verminderd met de kosteloze bonificatie wegens diploma of voorafgaande studies zoals zij voortvloeit uit de toepassing van de artikelen 393/1 van het Gerechtelijk Wetboek, 36quater van de wet van 9 juli 1969 tot wijziging en aanvulling van de wetgeving betreffende de rust- en overlevingspensioenen van het personeel van de openbare sector of 5quater van de wet van 16 juni 1970 betreffende de bonificaties wegens diploma's inzake pensioenen van leden van het onderwijs.

Afdeling 3. Aanvraag tot regularisatie

Art. 4 § 1. Om aanspraak te kunnen maken op de regularisatie van de studieperioden moet het personeelslid een schriftelijke of elektronische aanvraag indienen bij de Dienst.

De aanvraag moet ingediend worden vóór de ingangsdatum van het rustpensioen.

De aanvraag wordt geacht ingediend te zijn op de datum van ontvangst door de Dienst van de aanvraag tot regularisatie.

§ 2. Een aanvraag tot regularisatie is mogelijk voor alle of voor een deel van de regulariseerbare studieperioden.

Voor de in artikel 2, § 2, 8°, a) en e), bedoelde studieperioden kan een aanvraag tot regularisatie uitsluitend ingediend worden voor volledige studiejaren van twaalf maanden.

In afwijking van het tweede lid kan een aanvraag tot regularisatie ingediend worden voor het gedeelte van het studiejaar dat, wegens de toepassing van artikel 393/1 van het Gerechtelijk Wetboek, artikel 36quater van de wet van 9 juli 1969 tot wijziging en aanvulling van de wetgeving betreffende de rust- en overlevingspensioenen van het personeel van de openbare sector of artikel 5quater van de wet van 16 juni 1970 betreffende de bonificaties wegens diploma's inzake pensioenen van leden van het onderwijs, geen aanleiding meer kan geven tot de toekenning van een gratis diplomabonificatie, op voorwaarde dat het betreffende studiejaar in zijn geheel regulariseerbaar is overeenkomstig de bepalingen van deze titel.

§ 3. Een personeelslid kan ten hoogste slechts twee aanvragen tot regularisatie indienen, in alle pensioenstelsels.

§ 4. Een regularisatieaanvraag wordt niet aanvaard in de mate dat zij betrekking heeft op periodes die reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een regularisatie in het pensioenstelsel van de werknemers of de zelfstandigen.

§ 5. Voor de toepassing van dit hoofdstuk, worden de ambtenaren die diensten presteren als tijdelijke personeelsleden van het onderwijs of als statutaire ambtenaren in stage die nog niet zijn onderworpen aan een pensioenstelsel van de overheidssector beschouwd als personeelsleden in de zin van artikel 2, § 2, 6°.

De uitgevoerde regularisaties zullen hun uitwerking hebben in een pensioenstelsel van de overheidssector, voor zover deze ambtenaren, na deze diensten, worden

vastbenoemd en dat hun aanvraag tot regularisatie werd ingediend hetzij binnen de 10 jaar die volgden op het behalen van het diploma, het doctoraat of de beroepskwalificatie, hetzij vóór 1 december 2020.

Indien de voorwaarden zoals bedoeld in het tweede lid niet worden voldaan, zal de regularisatie haar uitwerking hebben in het pensioenstelsel van de werknemers.

§ 6. In geval van toepassing van het artikel 46, § 4, van de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen, heeft de regularisatie van het personeelslid die door dit artikel wordt beoogd uitwerking in het pensioenstelsel van de werknemers.

Afdeling 4. Regularisatiebijdrage

Art. 5 De regularisatie van de studieperioden krijgt pas uitwerking, vanaf de ingangsdatum van het pensioen, na betaling van de verschuldigde regularisatiebijdrage, vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van deze afdeling.

Art. 6 § 1. De regularisatiebijdrage wordt per te regulariseren periode van 12 maanden vastgesteld op 1 500 EUR.

Dit bedrag schommelt op de wijze vastgesteld door de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld. Voor de toepassing van deze titel is dit gekoppeld aan de verhogingscoëfficiënt van kracht op 1 december 2017 en bevat het de verhoging verbonden aan deze coëfficiënt.

Het bedrag dat in aanmerking moet worden genomen is datgene dat op de datum van het indienen van de aanvraag tot regularisatie, resulteert uit de toepassing van de leden 1 en 2.

§ 2. Voor de berekening van de verschuldigde regularisatiebijdrage voor de studieperioden bedoeld in artikel 2, § 2, 8°, a) en e) omvat elk studiejaar twaalf maanden, behalve in geval van toepassing van artikel 4, § 2, derde lid. Voor de studieperioden bedoeld in artikel 2, § 2, 8°, b), c) en d), evenals in geval van toepassing van artikel 4, § 2, derde lid, wordt de verschuldigde bijdrage vastgesteld naargelang de duur van de te regulariseren periode.

§ 3. Indien de aanvraag tot regularisatie wordt ingediend na het verstrijken van een termijn van tien jaar vanaf het behalen van het diploma, het doctoraat of de beroepskwalificatie, komt de regularisatiebijdrage overeen met een percentage van de huidige waarde, op de datum waarop de aanvraag tot regularisatie werd ingediend van de verhoging van het rustpensioenbedrag dat overeenkomt met de studieperioden waarop de aanvraag tot regularisatie betrekking heeft, berekend met een intrestvoet en sterftetafels, en rekening houdend met de referentiewedde die als basis dient voor de pensioenberekening zoals gekend op het moment van het indienen van de aanvraag tot regularisatie.

De Koning preciseert het percentage van de huidige waarde dat in aanmerking wordt genomen zonder dat dit lager mag liggen dan 50 %, de intrestvoet van de actualisatie en de sterftetafels die worden gebruikt voor de berekening van de huidige waarde alsook de leeftijd vanaf wanneer het rustpensioenbedrag betaald geacht wordt.

Elke aanvraag die regelmatig werd ingediend vóór 1 december 2020 wordt beschouwd als zijnde ingediend binnen de termijn van tien jaar bedoeld in het eerste lid.

Art. 7 De storting van de regularisatiebijdrage gebeurt in één keer, binnen zes maanden vanaf de datum van de in artikel 11 bedoelde regularisatiebeslissing.

Art. 8 De storting van de regularisatiebijdrage wordt verricht bij de Dienst die deze vervolgens zal toewijzen aan het pensioenstelsel van de overheidssector dat van toepassing is op het personeelslid op het ogenblik van het indienen van zijn aanvraag tot regularisatie.

Nadien zal geen enkele overdracht van bijdragen uitgevoerd worden tussen de onderscheiden pensioenstelsels van de overheidssector. Met uitzondering van de overdrachten bedoeld in de wet van 10 februari 2003 tot regeling van overdracht van pensioenrechten tussen de Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal publiek recht, zal nadien geen enkele overdracht van bijdragen uitgevoerd worden naar andere Belgische of buitenlandse pensioenstelsels van sociale zekerheid.

Art. 9 De overeenkomstig deze afdeling gestorte regularisatiebijdrage kan in geen geval worden terugbetaald.

Art. 10 § 1. In afwijking van artikel 6, § 1, wordt de verschuldigde regularisatiebijdrage verminderd met vijftien pct. indien de aanvraag tot regularisatie wordt ingediend tussen 1 december 2017 en 30 november 2019.

§ 2. Paragraaf 1 is niet van toepassing op de personen die vast benoemd werden of daarmee gelijkgesteld na 1 december 2017.

Afdeling 5. Onderzoek van de aanvraag tot regularisatie

Art. 11 § 1. De Dienst onderzoekt de aanvraag tot regularisatie en betekent zijn beslissing.

Vanaf de betekening van de regularisatiebeslissing is het personeelslid, ten opzichte van de Dienst, ertoe gehouden om de regularisatiebijdrage te storten voor de in die beslissing vermelde studieperioden.

§ 2. Alvorens zijn regularisatiebeslissing te betekenen, deelt de Dienst het personeelslid het totaalbedrag mee van de bijdrage die hij zal moeten storten, rekening houdend met de studieperioden waarvoor het personeelslid een aanvraag tot regulariseren heeft ingediend en, desgevallend, voor de volledige regulariseerbare studieperiode.

Zo het personeelslid ervoor kiest om meer of minder studieperioden te regulariseren dan vermeld in zijn aanvraag, deelt de Dienst hem het bedrag mee van de bijdrage die hij zal moeten storten, berekend in functie van de door het personeelslid gemaakte keuze.

§ 3. De regularisatiebeslissing van de Dienst houdt rekening met de keuze die het personeelslid heeft gemaakt nadat hij de in paragraaf 2 bedoelde inlichtingen heeft ontvangen.

Indien het personeelslid niet betaalt binnen de termijn bepaald in artikel 7 wordt zijn regularisatieaanvraag definitief afgesloten.

Afdeling 6. Berekening van het pensioen

Art. 12 Elke geregulariseerde studieperiode wordt voor de berekening van het rustpensioen dat ten vroegste vanaf 1 december 2018 ingaat in aanmerking genomen naar rato, per jaar, van 1/60e van de referentiewedde die als grondslag dient voor de berekening van het pensioen.

In afwijking van het eerste lid, wordt het tantième 1/60e vervangen door het tantième 1/55e voor de personen die de leeftijd hebben van 55 jaar of meer in 2017 en die aanspraak kunnen maken op het genot van de wet van 16 juni 1970 betreffende de bonificaties wegens diploma's inzake pensioenen van leden van het onderwijs.

Elke geregulariseerde studieperiode wordt in aanmerking genomen voor de berekening van de overgangsuitkering en het overlevingspensioen van de rechthebbenden van het personeelslid die ten vroegste vanaf 1 december 2018 ingaan.

Art. 13 De verhoging van het bedrag van het rustpensioen, van de overgangsuitkering of van het overlevingspensioen, die voortvloeit uit de in aanmerkingneming van de geregulariseerde studieperiodes maakt integraal deel uit van het pensioen of de overgangsuitkering.

Afdeling 7. Machtigingsbepaling

Art. 14 De Koning kan de in dit hoofdstuk bepaalde termijnen wijzigen met uitzondering van de termijnen bedoeld in de artikelen 4, § 5, tweede lid, 6, § 3, en 10, § 1.

HOOFDSTUK 2. Wijzigingsbepalingen

Afdeling 1. Wijziging van de wet van 10 oktober 1967 houdende het Gerechtelijk Wetboek

Art. 15 Voegt een artikel 393/1 in de wet van 10 oktober 1967 houdende het Gerechtelijk Wetboek in.

Art. 16 Voegt een artikel 393/2 in dezelfde wet in.

Afdeling 2. Wijziging van de wet van 9 juli 1969 tot wijziging en aanvulling van de wetgeving betreffende de rust- en overlevingspensioenen van het personeel van de openbare sector

Art. 17 Voegt een artikel 36quater in de wet van 9 juli 1969 tot wijziging en aanvulling van de wetgeving betreffende de rust- en overlevingspensioenen van het personeel van de openbare sector in.

Art. 18 Voegt een artikel 36quinquies in dezelfde wet in.

Afdeling 3. Wijziging van de wet van 16 juni 1970 betreffende de bonificaties wegens diploma's inzake pensioenen van leden van het onderwijs

Art. 19 Voegt een artikel 5quater in de wet van 16 juni 1970 betreffende de bonificaties wegens diploma's inzake pensioenen van leden van het onderwijs in.

Art. 20 Voegt een artikel 5quinquies in dezelfde wet in.

Afdeling 4. Wijziging van het koninklijk besluit nr. 206 van 29 augustus 1983 tot regeling van de berekening van het pensioen van de openbare sector voor diensten met onvolledige opdracht

Art. 21 Wijzigt artikel 2, § 1, eerste lid, c), van het koninklijk besluit nr. 206 van 29 augustus 1983 tot regeling van de berekening van het pensioen van de openbare sector voor diensten met onvolledige opdracht.

Afdeling 5. Wijziging van de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen

Art. 22 Wijzigt artikel 5 van de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen.

HOOFDSTUK 3. Autonome bepaling

Art. 23 De artikelen 36quater en 36quinquies van de wet van 9 juli 1969 tot wijziging en aanvulling van de wetgeving betreffende de rust- en overlevingspensioenen van het personeel van de openbare sector, zijn van toepassing op elke studieperiode of ermee gelijkgestelde periode die in aanmerking wordt genomen voor de berekening van het bedrag van een pensioen bedoeld in artikel 38 van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen of in artikel 80 van de wet van 3 februari 2003 houdende diverse wijzigingen aan de wetgeving betreffende de pensioenen van de openbare sector.

HOOFDSTUK 4. Inwerkingtreding

Art. 24 Deze titel treedt in werking op 1 december 2017, met uitzondering van artikel 22, dat in werking treedt op 1 december 2018.

TITEL 3. Bepalingen betreffende de pensioenen van de werknemers

HOOFDSTUK 1. Wijzigingen van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers

Art. 25 Vervangt 4° van artikel 3, eerste lid van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

Art. 26 Vult het derde lid van artikel 7 van hetzelfde koninklijk besluit aan.

Art. 27 Voor de personen voor wie de termijn van tien jaar vanaf het einde van hun studies is verlopen op de datum van inwerkingtreding van deze wet, voorziet de Koning in een overgangsmaatregel die enkel betrekking kan hebben op de studieperioden vanaf 1 januari van het jaar van hun twintigste verjaardag.

HOOFDSTUK 2. Inwerkingtreding

Art. 28 Deze titel is van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 december 2018 ingaan, met uitzondering van de overlevingspensioenen berekend op basis van rustpensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten laatste op 1 november 2018 ingegaan zijn.

Art. 29 Deze titel treedt in werking op 1 december 2017.

…

Wet van 18 juli 2018
(Staatsblad 26 juli)

betreffende de economische relance en de versterking van de sociale cohesie.

Vernietigd bij het arrest van het Grondwettelijk hof nr. 53/2020 van 23 april 2020.

© FPD – augustus 2023

Wet van 7 mei 2020
(Staatsbl.18 mei)

houdende uitzonderlijke maatregelen in het kader van de COVID-19-pandemie inzake pensioenen, aanvullende pensioenen en andere aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid.

Gewijzigd bij: *de programmawet van 20 december 2020 (Staatsbl. 30 december), de wetten van 2 april 2021 (Staatsbl. 13 april) en 18 juli 2021 (Staatsbl. 29 juli), het K.B. van 29 augustus 2021 (Staatsbl. 10 september), de Programmawet van 27 december 2021 (Staatsbl. 31 december), de wet van 14 februari 2022 (Staatsbl. 25 februari) en de K.B.'s van 23 februari 2022 (Staatsbl. 5 maart) en 19 mei 2022 (Staatsbl. 8 juni, 2de ed.).*

HOOFDSTUK 1. Inleidende bepaling

Art. 1 Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

HOOFDSTUK 2. Uitzonderlijke maatregelen inzake wettelijke pensioenen in het kader van de COVID-19-pandemie

Art. 2 Dit hoofdstuk is van toepassing op de volgende uitkeringen en hun bijkomende voordelen:

1° de rust- en overlevingspensioenen bedoeld in artikel 38 van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen, en artikel 80 van de wet van 3 februari 2003 houdende diverse wijzigingen aan de wetgeving betreffende de pensioenen van de openbare sector;

2° de rust- en overlevingspensioenen voor werknemers bedoeld in het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers;

3° de rust- en overlevingspensioenen en de pensioenen van uit de echt gescheiden echtgenoot voor zelfstandigen, helpers en meewerkende echtgenoten bedoeld in het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen;

4° de inkomensgarantie voor ouderen bedoeld in de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen;

5° het gewaarborgd inkomen voor bejaarden bedoeld in de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden.

Art. 3 *Aangevuld bij de programmawet van 27 december 2021, art. 116.*

§ 1. Voor de regeling van de cumulatie van de in artikel 2, 1° tot 3°, bedoelde uitkeringen met inkomsten uit een beroepsactiviteit wordt geen rekening gehouden met de inkomsten voortvloeiend uit een beroepsactiviteit uitgeoefend door de gerechtigde van de uitkering of zijn echtgenoot in de periode vanaf 1 maart 2020, voor zover die inkomsten voortvloeien uit een beroepsactiviteit die aangevat of uitgebreid werd in het kader van de strijd tegen het coronavirus COVID-19 en voor zover deze beroepsactiviteit wordt uitgeoefend in één van de bedrijven van de cruciale sectoren of in de essentiële diensten, zoals opgenomen in de bijlage bij het ministerieel besluit van 23 maart 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken of elk ander later ministerieel besluit houdende

© FPD – augustus 2023

dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken, zoals van toepassing op het ogenblik dat deze beroepsactiviteit werd uitgeoefend, voor de periode tot en met 26 juni 2021 en zoals opgenomen in de bijlage bij het ministerieel besluit van 28 oktober 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken, zoals van toepassing voor zijn opheffing door artikel 21 van het ministerieel besluit van 23 juni 2021 houdende wijziging van het ministerieel besluit van 28 oktober 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken, voor de periode vanaf 27 juni 2021.

§ 2. De inkomsten voortvloeiend uit een beroepsactiviteit uitgeoefend door de gerechtigde of elke andere persoon van wie de bestaansmiddelen en de pensioenen in aanmerking genomen worden voor de in artikel 2, 4° en 5°, bedoelde uitkeringen in de periode vanaf 1 maart 2020, worden voor het vaststellen van die uitkeringen als volledig vrijgestelde inkomsten beschouwd, voor zover die inkomsten voortvloeien uit een beroepsactiviteit die aangevat of uitgebreid werd in het kader van de strijd tegen het coronavirus COVID-19 en voor zover deze beroepsactiviteit wordt uitgeoefend in één van de bedrijven van de cruciale sectoren of in de essentiële diensten, zoals opgenomen in de bijlage bij het ministerieel besluit van 23 maart 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken of elk ander later ministerieel besluit houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken, zoals van toepassing op het ogenblik dat deze beroepsactiviteit werd uitgeoefend, voor de periode tot en met 26 juni 2021 en zoals opgenomen in de bijlage bij het ministerieel besluit van 28 oktober 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken, zoals van toepassing voor zijn opheffing door artikel 21 van het ministerieel besluit van 23 juni 2021 houdende wijziging van het ministerieel besluit van 28 oktober 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken, voor de periode vanaf 27 juni 2021.

Art. 3/1 *Ingevoegd bij de programmawet van 27 december 2021, art. 117 en aangevuld bij het K.B. van 19 mei 2022, art. 1 (1).*

Voor de regeling van de cumulatie van de in artikel 2, 1° tot 3°, bedoelde uitkeringen met inkomsten uit een beroepsactiviteit wordt geen rekening gehouden met de inkomsten uit een beroepsactiviteit uitgeoefend door de gerechtigde van de uitkering of zijn echtgenoot voor zover die inkomsten voortvloeien uit een beroepsactiviteit die aangevat of uitgebreid werd in het kader van de strijd tegen het coronavirus COVID-19 en voor zover deze beroepsactiviteit wordt uitgeoefend in:

1° de zorgsector: de private en openbare diensten voor zorg, opvang en bijstand voor personen, voor oudere personen, voor minderjarigen, voor mindervalide personen en voor kwetsbare personen, met inbegrip van slachtoffers van intrafamiliaal geweld, in de periode vanaf 1 oktober 2021 tot en met 30 juni 2022. Voor de private sector behoren deze diensten of organisaties tot de volgende paritaire comités:
a) 313 Paritair comité voor de apotheken en tarificatiediensten;
b) 318 Paritair Comité voor de diensten voor gezins-en bejaardenhulp;
c) 319 Paritair Comité voor de opvoedings- en huisvestingsinrichtingen en -diensten;
d) 329 Paritair comité voor de socioculturele sector (beperkt tot zorg en voedselbedeling);
e) 330 Paritair Comité voor de gezondheidsinrichtingen en -diensten;
f) 331 Paritair Comité voor de Vlaamse welzijns- en gezondheidssector;
g) 332 Paritair Comité voor de Franstalige en Duitstalige welzijns- en gezondheidssector;

h) 322 Paritair Comité voor de uitzendarbeid en de erkende ondernemingen die buurtwerken of -diensten leveren, voor zover de uitzendkracht wordt tewerkgesteld bij een gebruiker die ressorteert onder één van de hierboven vermelde paritaire comités;
i) 337 Aanvullend paritair comité voor de non-profitsector (beperkt tot de gehandicaptenzorg).
Onder de openbare zorgsector wordt verstaan de openbare instellingen en diensten met als NACE-code 86101, 86102, 86103, 86104, 86109, 86210, 86901, 86903, 86904, 86905, 86906, 86909, 87101, 87109, 87201, 87202, 87203, 87204, 87205, 87209, 87301, 87302, 87303, 87304, 87309, 87901, 87902, 87909, 88101, 88102, 88103, 88104, 88109, 88911, 88912, 88919, 88991, 88992, 88993, 88994, 88996 en 88999.

2° de private en openbare instellingen of diensten die belast zijn met de exploitatie van vaccinatiecentra in het kader van de strijd tegen het coronavirus COVID-19 en dit voor alle activiteiten die verband houden met de exploitatie van een vaccinatiecentrum, in de periode vanaf 1 oktober 2021 tot en met 30 juni 2022.
De inkomsten uit een beroepsactiviteit uitgeoefend door de gerechtigde of elke andere persoon van wie de bestaansmiddelen en de pensioenen in aanmerking genomen worden voor de in artikel 2, 4° en 5°, bedoelde uitkeringen, worden voor het vaststellen van die uitkeringen als volledig vrijgestelde inkomsten beschouwd, voor zover die inkomsten voortvloeien uit een beroepsactiviteit die aangevat of uitgebreid werd in het kader van de strijd tegen het coronavirus COVID-19 en voor zover deze beroepsactiviteit wordt uitgeoefend in één van de in het eerste lid bedoelde sectoren of diensten tijdens de voor die sector of dienst bepaalde periode.

3° het secundair, lager en kleuteronderwijs, beperkt tot het uitoefenen van onderwijstaken, in de periode vanaf 1 januari 2022 tot en met 30 juni 2022;

4° alle sectoren, met uitzondering van deze bedoeld in de bepalingen onder 1° tot 3°, in de periode vanaf 23 januari 2022 tot en met 28 februari 2022.

De Koning kan:
1° de periode bedoeld in het eerste lid verlengen voor de door hem aangewezen sectoren en diensten;
2° bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de sectoren en diensten bedoeld in het eerste lid aanvullen, wijzigen of vervangen.

Art. 4 § 1. Voor de regeling van de cumulatie van de in artikel 2, 1° tot 3°, bedoelde uitkeringen met een vervangingsinkomen wordt geen rekening gehouden met de volgende uitkeringen toegekend aan de gerechtigde van de in artikel 2, 1° tot 3°, bedoelde uitkeringen of zijn echtgenoot:

1° de uitkering wegens tijdelijke werkloosheid wegens overmacht, met inbegrip van elk hierbij toegekend supplement, voor zover deze betrekking heeft op de periode vanaf 1 maart 2020 en de werkloosheid te wijten is aan het coronavirus COVID-19;

2° de uitkering wegens tijdelijke werkloosheid op grond van economische oorzaken, met inbegrip van elk hierbij toegekend supplement, voor zover deze betrekking heeft op de periode vanaf 1 maart 2020 en de werkloosheid te wijten is aan het coronavirus COVID-19;

3° het overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen bedoeld in hoofdstuk 3 van de wet van 23 maart 2020 tot wijziging van de wet van 22 december 2016 houdende

invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen en tot invoering van tijdelijke maatregelen in het kader van COVID-19 ten gunste van zelfstandigen;

4° de primaire ongeschiktheidsuitkering en de invaliditeitsuitkering, voor zover deze betrekking heeft op de periode vanaf 1 maart 2020 en de arbeidsongeschiktheid te wijten is aan het coronavirus COVID-19.

§ 2. De in paragraaf 1 bedoelde vervangingsinkomens ontvangen door de gerechtigde of elke andere persoon van wie de bestaansmiddelen en de pensioenen in aanmerking genomen worden voor de in artikel 2, 4° en 5°, bedoelde uitkeringen, worden voor het vaststellen van die uitkeringen als volledig vrijgestelde inkomsten beschouwd, voor zover deze betrekking hebben op de periode vanaf 1 maart 2020 en toegekend zijn wegens het coronavirus COVID-19.

§ 3. Voor de toepassing van de paragrafen 1 en 2 worden de uitkeringen toegekend krachtens een buitenlandse wetgeving of door een instelling van internationaal publiek recht gelijkgesteld met de in die paragrafen bedoelde uitkeringen, op voorwaarde dat zij van dezelfde aard zijn en voor zover zij betrekking hebben op de periode vanaf 1 maart 2020 en toegekend zijn wegens het coronavirus COVID-19.

Art. 5 § 1. Voor de regeling van de cumulatie van de in artikel 2, 1° tot 3°, bedoelde uitkeringen met een vergoeding wordt geen rekening gehouden met de volgende vergoedingen toegekend aan de gerechtigde van de in artikel 2, 1° tot 3°, bedoelde uitkeringen of zijn echtgenoot:

1° de inkomenscompensatievergoedingen die door de gewesten aan ondernemingen worden toegekend voor de economische gevolgen die zij ondervinden naar aanleiding van de toepassing van de ministeriële besluiten van 13 maart 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken en van 18 maart 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken;

2° de forfaitaire vergoeding die aan tijdelijk werklozen wordt toegekend, bedoeld in artikel 6, § 1, van het decreet van 3 april 2020 tot afwijking van diverse bepalingen van het Energiedecreet van 8 mei 2009, het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018, en de uitvoeringsbesluiten ervan, en tot dekking van de kosten voor elektriciteitsverbruik, verwarming of waterverbruik voor de eerste maand van tijdelijke werkloosheid ten gevolge van de coronacrisis;

3° de subsidies en vergoedingen toegekend als compensatie voor de afwezigheidsdagen bedoeld in het besluit van de Vlaamse regering van 24 maart 2020 tot bestrijding van de negatieve gevolgen van het COVID-19 virus voor de gezinnen en de organisatoren in de kinderopvang en in het besluit van de Vlaamse regering van 1 april 2020 tot bestrijding van de negatieve gevolgen van het Covid-19 virus voor de gezinnen en de organisatoren in de buitenschoolse opvang, in de opvang van zieke kinderen en in de preventieve gezinsondersteuning;

4° elke andere vergoeding toegekend krachtens een wettelijke, decretale of reglementaire bepaling, op voorwaarde dat zij toegekend werd als compensatie voor een verlies aan inkomsten of als vergoeding voor bijkomende kosten te wijten aan het coronavirus COVID-19 en voor zover zij betrekking heeft op de periode vanaf 1 maart 2020.

§ 2. De in paragraaf 1 bedoelde vergoedingen ontvangen door de gerechtigde of elke andere persoon van wie de bestaansmiddelen en de pensioenen in aanmerking genomen worden voor de in artikel 2, 4° en 5°, bedoelde uitkeringen, worden voor het vaststellen van die uitkeringen als volledig vrijgestelde inkomsten beschouwd, voor zover deze betrekking hebben op de periode vanaf 1 maart 2020 en toegekend zijn wegens het coronavirus COVID-19.

§ 3. Voor de toepassing van de paragrafen 1 en 2 worden de vergoedingen toegekend krachtens een buitenlandse wetgeving of door een instelling van internationaal publiek recht gelijkgesteld met de in die paragrafen bedoelde vergoedingen, op voorwaarde dat zij van dezelfde aard zijn en voor zover zij betrekking hebben op de periode vanaf 1 maart 2020 en toegekend zijn wegens het coronavirus COVID-19.

Art. 6 De in de artikelen 3, 4 en 5 bedoelde periode die een aanvang neemt vanaf 1 maart 2020 neemt een einde op 31 maart 2022 (2).

De Koning kan, voor de door hem aangewezen bepalingen van de artikelen 3, 4 en 5, de periode bedoeld in het eerste lid verlengen.

Art. 7 Dit hoofdstuk heeft uitwerking met ingang van 1 maart 2020.

HOOFDSTUK 3. - Uitzonderlijke maatregelen tot behoud van de pensioenopbouw en de risicodekkingen verbonden aan de beroepsactiviteit, van de werknemers in een situatie van tijdelijke werkloosheid wegens overmacht of wegens economische redenen in het kader van de crisis van het coronavirus COVID-19

Art. 8 Dit hoofdstuk is van toepassing op:
1° de pensioentoezeggingen bedoeld in artikel 3, § 1, 2°, van de wet van 28 april 2003 betreffende de aanvullende pensioenen en het belastingstelsel van die pensioenen en van sommige aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid alsook in voorkomend geval op de aanvullende verzekeringen bedoeld in hoofdstuk IX van het Koninklijk besluit van 14 november 2003 betreffende de levensverzekeringsactiviteit die hiermee zijn verbonden;
2° de beroepsgebonden ziektekostenverzekeringsovereenkomsten in de zin van artikel 201, § 1, 1°, van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen;
3° de beroepsgebonden arbeidsongeschiktheids- en invaliditeitsverzekeringsovereenkomsten in de zin van artikel 201, § 1, 2° en 3°, van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen;
4° dekkingen inzake arbeidsongeschiktheid en invaliditeit beheerd door een instelling voor bedrijfspensioenvoorziening,
ten gunste van werknemers indien de arbeidsovereenkomst van één of meerdere aangeslotenen wordt opgeschort ten gevolge van tijdelijke werkloosheid wegens overmacht of wegens economische redenen in het kader van de crisis van het coronavirus COVID-19 en voor zover het pensioenreglement, het solidariteitsreglement, de pensioenovereenkomst, het reglement of de overeenkomst die van kracht zijn niet voorzien in de voortzetting van de pensioenopbouw en van de risicodekkingen gedurende deze periode van opschorting van de arbeidsovereenkomst.

Art. 9 *Gewijzigd bij de programmawet van 20 december 2020, art. 78 (3).*

§ 1. Onverminderd paragraaf 5 en niettegenstaande andersluidende bepalingen in het pensioenreglement of de pensioenovereenkomst of in elke andere overeenkomsten, geniet de aangeslotene van de pensioentoezegging gedurende de gehele periode van opschorting van zijn arbeidsovereenkomst omwille van tijdelijke

werkloosheid wegens overmacht of wegens economische redenen in het kader van de crisis van het coronavirus COVID-19.

Wanneer een solidariteitstoezegging is verbonden aan de pensioentoezegging, beslist de inrichter of het behoud van de pensioenopbouw een solidariteitsprestatie vormt.

Het behoud van de pensioenopbouw en het behoud van de overlijdensdekking mag geen enkele wijziging impliceren van de contractuele voorwaarden in het kader van de uitvoering van de pensioentoezegging door de pensioeninstelling, met inbegrip van de tarifaire voorwaarden, noch een formaliteit anders dan deze beoogd in dit hoofdstuk.

De bijdragen die verschuldigd zijn voor de periode bedoeld in het eerste lid, worden berekend overeenkomstig het pensioenreglement of de pensioenovereenkomst alsof de arbeidsovereenkomst niet werd opgeschort.

Niettegenstaande alle andere betalingsmodaliteiten overeengekomen tussen de inrichter en de pensioeninstelling, kan de betaling van deze bijdragen op eenvoudig verzoek van de inrichter worden uitgesteld tot en met uiterlijk 30 september 2020, zonder dat een vroegere betaaldatum kan worden opgelegd en zonder dat de niet-betaling van de bijdrage op de vervaldag zoals voorzien in het pensioenreglement of de pensioenovereenkomst een wanbetaling uitmaakt.

De inrichter die wenst te genieten van dit uitstel van betaling, informeert de pensioeninstelling hiervan en communiceert alle nuttige informatie over de aangeslotenen die tijdelijk werkloos zijn wegens overmacht of wegens economische redenen in het kader van de crisis van het coronavirus COVID-19.

Wanneer de inrichter kiest voor het uitstel van betaling van de bijdragen beoogd in het vijfde lid worden de prestaties van de aangeslotenen en hun begunstigden berekend door rekening te houden met het behoud van de pensioenopbouw en het behoud van de overlijdensdekking gedurende de bedoelde periode van tijdelijke werkloosheid niettegenstaande ieder uitstel van de betaling van de bijdragen, echter rekening houdend met het feit dat, behalve wanneer andere bepalingen worden voorzien in het pensioenreglement of de pensioenovereenkomst of in de overeenkomsten tussen de inrichter en de pensioeninstelling, het enkel vanaf de betaling van de bijdragen is dat de pensioeninstelling wanneer er slechts sprake is van een middelenverbintenis, gehouden is een rendement toe te kennen op de bijdragen gestort in het kader vaneen pensioentoezegging van het type vaste bijdragen zonder rendementsgarantie.

§ 2. Onverminderd paragraaf 5 en niettegenstaande iedere andere bepaling van het verzekeringscontract of van elke andere overeenkomsten, geniet de aangeslotene van de dekkingen van de aanvullende verzekeringen van de pensioentoezegging beoogd in § 1 gedurende de gehele periode van opschorting van de arbeidsovereenkomst omwille van de tijdelijke werkloosheid wegens overmacht of wegens economische redenen in het kader van de crisis van het coronavirus COVID-19.

Het behoud van de dekkingen beoogd in het eerste lid mag geen enkele wijziging impliceren van de contractuele voorwaarden in het kader van de uitvoering van de verzekeringsovereenkomst door de verkeringsonderneming, met inbegrip van de tarifaire voorwaarden, noch een formaliteit anders dan deze beoogd in dit hoofdstuk.

De bijdragen die verschuldigd zijn voor de periode bedoeld in het eerste lid, worden berekend overeenkomstig het verzekeringscontract alsof de arbeidsovereenkomst niet werd opgeschort.

Niettegenstaande alle andere betalingsmodaliteiten overeengekomen tussen de werkgever of de rechtspersoon op sectoraal niveau en de verzekeringsonderneming, kan de betaling van deze bijdragen op eenvoudig verzoek van de werkgever of de rechtspersoon op sectoraal niveau worden uitgesteld tot en met uiterlijk 30 september 2020, zonder dat de verzekeringsonderneming een andere, vroegere betaaldatum kan opleggen.

De werkgever of de rechtspersoon op sectoraal niveau die wenst te genieten van dit uitstel van betaling, informeert de verzekeringsonderneming hiervan en communiceert alle nuttige informatie over de aangeslotenen die tijdelijk werkloos zijn wegens overmacht of wegens economische redenen in het kader van de crisis van het coronavirus COVID-19.

Wanneer de werkgever of de rechtspersoon op sectoraal niveau kiest voor een uitstel van de betaling van de bijdragen beoogd in het vierde lid, worden de prestaties van de aangeslotenen en van hun begunstigden berekend door rekening te houden met het behoud van de risicodekkingen gedurende de bedoelde periode van tijdelijke werkloosheid niettegenstaande iedere uitstel van de betaling van de bijdragen.

§ 3. Onverminderd paragraaf 5 en niettegenstaande iedere andere bepaling van het reglement, de overeenkomst en/of het verzekeringscontract, geniet de aangeslotene gedurende de gehele periode van opschorting van de arbeidsovereenkomst omwille van de tijdelijke werkloosheid wegens overmacht of wegens economische redenen in het kader van de crisis van het coronavirus COVID-19, van de dekking inzake ziektekosten, arbeidsongeschiktheid en invaliditeit die voor hem golden, evenals in voorkomend geval, voor zijn aangesloten familieleden, aan de vooravond van de opschorting van zijn arbeidsovereenkomst.

Het behoud van de dekkingen beoogd in het eerste lid mag geen enkele wijziging impliceren van de contractuele voorwaarden in het kader van de uitvoering van de toezegging van de werkgever of de rechtspersoon op sectoraal niveau door de verzekeringsonderneming of de instelling voor bedrijfspensioenvoorziening, met inbegrip van de tarifaire voorwaarden, noch een formaliteit anders dan deze beoogd in dit hoofdstuk.

De bijdragen die verschuldigd zijn voor de periode bedoeld in het eerste lid, worden berekend overeenkomstig het reglement, de overeenkomst en/of het verzekeringscontract alsof de arbeidsovereenkomst niet werd opgeschort.

Niettegenstaande alle andere betalingsmodaliteiten overeengekomen tussen de werkgever of de rechtspersoon op sectoraal niveau en de verzekeringsonderneming of de instelling voor bedrijfspensioenvoorziening, kan de betaling van deze bijdragen op eenvoudig verzoek van de werkgever of de rechtspersoon op sectoraal niveau worden uitgesteld tot en met uiterlijk 30 september 2020, zonder dat de verzekeringsonderneming of de instelling voor bedrijfspensioenvoorziening een vroegere betaaldatum kan opleggen dan deze datum.

De werkgever of de rechtspersoon op sectoraal niveau die wenst te genieten van dit uitstel van betaling, informeert de verzekeringsonderneming of de instelling voor bedrijfspensioenvoorziening hiervan en communiceert alle nuttige informatie over de

aangeslotenen die tijdelijk werkloos zijn wegens overmacht of wegens economische redenen in het kader van de crisis van het coronavirus COVID-19.

Wanner de werkgever of de rechtspersoon op sectoraal niveau kiest voor een uitstel van de betaling van de bijdragen beoogd in het vierde lid, worden de prestaties van de aangeslotenen en van hun begunstigden berekend door rekening te houden met het behoud van de risicodekkingen gedurende de bedoelde periode van tijdelijke werkloosheid niettegenstaande ieder uitstel van de betaling van de bijdragen.

§ 4. De pensioeninstelling, de verzekeringsonderneming of de instelling voor bedrijfspensioenvoorziening informeert de inrichter, de werkgever of de rechtspersoon op sectoraal niveau op een duidelijke en begrijpbare manier:

- over de gevolgen van tijdelijke werkloosheid wegens overmacht of wegens economische redenen op het behoud van de pensioenopbouw en de risicodekkingen van zijn pensioentoezegging in voorkomend geval rekening houdend met de solidariteitstoezegging, evenals op de dekkingen inzake gezondheidszorg, arbeidsongeschiktheid en invaliditeit waarbij wordt verduidelijkt in welke mate de pensioenopbouw en de risicodekkingen al dan niet deel uitmaken van éénzelfde toezegging;
- over de voortzetting van de pensioenopbouw en van de risicodekkingen overeenkomstig paragrafen 1 tot 3;
- over de mogelijkheid voor de inrichter, de werkgever of de rechtspersoon op het sectoraal niveau om te genieten van een uitstel van de betaling van de bijdragen overeenkomstig paragrafen 1 tot 3;
- over de mogelijkheid voor de inrichter om, in het kader van een sociaal pensioenstelsel, te beslissen dat de voortzetting beoogd in paragraaf 1, een solidariteitsprestatie vormt voor wat betreft de pensioenopbouw;
- over de mogelijkheid voor de inrichter, werkgever of rechtspersoon op sectoraal niveau om overeenkomstig paragraaf 5 te vragen de toezegging, zoals deze aan de vooravond van de aanvang van de tijdelijke werkloosheid bestond, te schorsen, met uitzondering van de overlijdensdekking die ten minste moet worden behouden tot en met 30 juni 2020 zoals deze bestond aan de vooravond van de periode van tijdelijke werkloosheid wegens overmacht of wegens economische redenen in het kader van de coronacrisis COVID-19;
- over de verplichting van de inrichter, werkgever of rechtspersoon op sectoraal niveau om de betrokken aangeslotenen overeenkomstig § 6 te informeren.

§ 5. Binnen de 30 dagen die volgen op het ontvangen van de communicatie beoogd in paragraaf 4 of indien, bij de aangeslotenen, de eerste situatie van tijdelijke werkloosheid wegens overmacht of wegens economische redenen in het kader van de crisis van het coronavirus COVID-19 zich later voordoet, binnen de 30 dagen die volgen op de ingang van deze situatie, informeert de inrichter, de werkgever of de rechtspersoon op sectoraal niveau de pensioeninstelling, de verzekeringsonderneming of de instelling voor bedrijfspensioenvoorziening van zijn eventuele beslissing om de toezegging, zoals deze resulteert uit het pensioenreglement, uit de pensioenovereenkomst, uit het reglement of uit de overeenkomst te schorsen tijdens de gehele periode van tijdelijke werkloosheid wegens overmacht of wegens economische redenen in het kader van de crisis van het coronavirus COVID-19.

Indien de inrichter van een pensioentoezegging overeenkomstig het eerste lid beslist deze te schorsen, wordt de overlijdensdekking echter, niettegenstaande het eerste

lid, behouden tot en met 30 september 2020 zoals deze bestond aan de vooravond van de periode van tijdelijke werkloosheid wegens overmacht of wegens economische redenen in het kader van de coronacrisis COVID-19 voor zover de aangeslotene tijdelijk werkloos is wegens overmacht of wegens economische redenen in het kader van de crisis van het coronavirus COVID-19 tot en met die datum. In voorkomend geval, kan de inrichter genieten van het uitstel van de betaling van de bijdragen, overeenkomstig dit artikel.

§ 6. De inrichter, de werkgever of de rechtspersoon op sectoraal niveau informeert, via ieder communicatiemiddel van zijn keuze, de betrokken aangeslotenen over het behoud van de pensioenopbouw en van de risicodekkingen of over de keuze niet te voorzien in dit behoud en de toepassing verder te zetten van het pensioenreglement, de pensioenovereenkomst, het reglement of de overeenkomst onverminderd het behoud van de overlijdensdekking en in voorkomend geval, over de concrete gevolgen van het behoud op de persoonlijke bijdragen van de werknemer met inbegrip van de modaliteiten van de inhouding op het loon van de werknemer en de eventuele spreiding van deze inhoudingen.

Art. 10 *Gewijzigd bij de programmawet van 20 december 2020, art. 79 (4) en de wet van 18 juli 2021, art. 21.*

§ 1. De voortzetting van de pensioenopbouw en van de risicodekkingen alsook het uitstel van betaling van de bijdragen bedoeld in dit hoofdstuk maken integraal deel uit van de pensioentoezegging en houden geen wijziging in van de pensioentoezegging of in voorkomend geval van de solidariteitstoezegging die eraan is verbonden, in de zin van de wet van 28 april 2003 betreffende de aanvullende pensioenen en het belastingstelsel van die pensioenen en van sommige aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid.

De formele aanpassing van het pensioenreglement of in voorkomend geval van het solidariteitsreglement dat ermee is verbonden of de pensioenovereenkomst die voortvloeit uit de toepassing van dit hoofdstuk moet echter plaatsvinden tegen ten laatste 31 december 2022.

§ 2. De toepassing van dit hoofdstuk doet geen afbreuk aan de mogelijkheid voor de inrichter om zijn bestaande pensioentoezegging te wijzigen of op te heffen overeenkomstig de bepalingen van de wet van 28 april 2003 betreffende de aanvullende pensioenen en het belastingstelsel van die pensioenen en van sommige aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid.

Art. 11 *Gewijzigd bij de programmawet van 20 december 2020, art. 80 (4).*

De toepassing van artikel 4-14 van het koninklijk besluit van 14 november 2003 tot uitvoering van de wet van 28 april 2003 betreffende de aanvullende pensioenen en het belastingstelsel van die pensioenen en van sommige aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid wordt opgeschort tot 30 september 2020 in het kader van de toepassing van dit hoofdstuk.
Voor de verrichtingen beoogd in het koninklijk besluit van 14 november 2003 betreffende de levensverzekeringsactiviteit en die betrekking hebben op een aanvullend pensioen, wordt de toepassing van artikel 50, eerste lid, van het koninklijk besluit van 14 november 2003 betreffende de levensverzekeringsactiviteit opgeschort tot 30 september 2020 in het kader van de toepassing van dit hoofdstuk.

Art. 12 *Opgeheven bij de programmawet van 20 december 2020, art. 81 (4).*

Art. 13 Dit hoofdstuk heeft uitwerking met ingang van 13 maart 2020 en treedt buiten werking op 30 september 2020, met uitzondering van artikel 10.

HOOFDSTUK 4. - Verlenging van de uitzonderlijke maatregelen in het kader van de COVID-19-pandemie inzake pensioenen, aanvullende pensioenen en andere aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid
Ingevoegd bij de programmawet van 20 december 2020, art. 82 (4).

Art. 14 *Ingevoegd bij de programmawet van 20 december 2020, art. 83 (4) en gewijzigd bij de wetten van 2 april 2021, art. 64, 18 juli 2021, art. 19 en 14 februari 2022, art. 2 (5).*

In afwijking van artikel 13 worden de bepalingen bedoeld in hoofdstuk 3 verlengd onder dezelfde voorwaarden tot 31 maart 2022.

Alle termijnen die in hoofdstuk 3 zijn vastgesteld tot 30 september 2020, worden verlengd tot 31 maart 2022.

Art. 15 *Ingevoegd bij de programmawet van 20 december 2020, art. 84 (4).*

De pensioeninstelling, de verzekeringsonderneming of de instelling voor bedrijfspensioenvoorziening brengt de inrichters, werkgevers of rechtspersonen op sectoraal niveau die, op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit hoofdstuk, de toezegging niet hebben geschorst in overeenstemming met artikel 9, § 5, op duidelijke en begrijpelijke wijze op de hoogte van de in artikel 16, § 1 bedoelde mogelijkheid en van de verplichting van de inrichter, de werkgever of de rechtspersoon op sectoraal niveau die er gebruik van zou maken, om de betrokken aangeslotenen te informeren in overeenstemming met artikel 16, § 2.

Art. 16 *Ingevoegd bij de programmawet van 20 december 2020, art. 85 (4) en gewijzigd bij de wetten van 2 april 2021, art. 65, 18 juli 2021, art. 20 en 14 februari 2022, art. 3 (5).*

§ 1. De inrichter, de werkgever of de rechtspersoon op sectoraal niveau die, ondanks een of meer situaties van tijdelijke werkloosheid wegens overmacht of wegens economische redenen in het kader van de crisis van het coronavirus COVID-19 voor 30 september 2020, geen gebruik heeft gemaakt voor 30 september 2020 van de in artikel 9, § 5, bedoelde mogelijkheid tot schorsing, beschikt over een nieuwe termijn van 30 dagen na de ontvangst van de in artikel 15 bedoelde mededeling om de pensioeninstelling, de verzekeringsonderneming of de instelling voor bedrijfspensioenvoorziening op de hoogte te brengen van zijn eventuele beslissing tot schorsing van de toezegging zoals die resulteert uit het pensioenreglement, uit de pensioenovereenkomst, uit het reglement of uit de overeenkomst.

Deze beslissing tot schorsing zal enkel van toepassing zijn voor de periode van tijdelijke werkloosheid van de betrokken aangeslotenen wegens overmacht of wegens economische redenen in het kader van de crisis van het coronavirus COVID-19 die zich voordoet na 30 september 2020.

Als de inrichter van een pensioentoezegging beslist om deze te schorsen in overeenstemming met lid 1, blijft de overlijdensdekking niettegenstaande lid 1 echter behouden tot 31 maart 2022, zoals ze bestond op de dag voor de situatie van tijdelijke werkloosheid wegens overmacht of wegens economische redenen in het kader van de crisis van het coronavirus COVID-19, voor zover de aangeslotene in tijdelijke werkloosheid is wegens overmacht of wegens economische redenen in het kader

van de crisis van het coronavirus COVID-19 tot die datum. In voorkomend geval kan de inrichter een uitstel van betaling van bijdragen genieten onder dezelfde voorwaarden als bedoeld in hoofdstuk 3.

§ 2. De inrichter, werkgever of rechtspersoon op sectoraal niveau die gebruik maakt van de in § 1 bedoelde mogelijkheid, brengt de betrokken aangeslotenen via om het even welk communicatiemiddel naar zijn keuze op de hoogte van zijn beslissing om de toezegging te schorsen in overeenstemming met § 1 en van de gevolgen van deze beslissing voor de dekkingen bij leven en bij overlijden van de aangeslotene.

§ 3. De artikelen 10 en 11 zijn van toepassing in het kader van dit artikel.

Art. 16/1 *Ingevoegd bij de wet van 14 februari 2022, art. 4 (5).*

§ 1. De pensioeninstelling, de verzekeringsonderneming of de instelling voor bedrijfspensioenvoorziening informeert de inrichters, de werkgevers of de rechtspersonen op sectoraal niveau die, uiterlijk op 30 september 2021, de toezegging niet hebben geschorst in overeenstemming met de artikelen 9, § 5, 16, § 1, of 17, op duidelijke en begrijpbare manier over de mogelijkheid om de toezegging zoals deze resulteert uit het pensioenreglement, uit de pensioenovereenkomst, uit het reglement of uit de overeenkomst te schorsen.

In voorkomend geval moet dit besluit tot schorsing uiterlijk 30 dagen na ontvangst van de communicatie bedoeld in het eerste lid worden meegedeeld aan de pensioeninstelling, de verzekeringsonderneming of de instelling voor bedrijfspensioenvoorziening.

Dit besluit tot schorsing geldt alleen voor de periode van tijdelijke werkloosheid van de betrokken aangeslotenen wegens overmacht of wegens economische redenen in het kader van de crisis van het coronavirus COVID-19 die zich na 30 september 2021 situeert.

Indien de inrichter van een pensioentoezegging overeenkomstig het tweede lid beslist deze te schorsen, wordt de overlijdensdekking echter, niettegenstaande het eerste en tweede lid, behouden tot en met 31 maart 2022, zoals deze bestond aan de vooravond van de periode van tijdelijke werkloosheid wegens overmacht of wegens economische redenen in het kader van de crisis van het coronavirus COVID-19 voor zover de aangeslotene tijdelijk werkloos is wegens overmacht of wegens economische redenen in het kader van de crisis van het coronavirus COVID-19 tot en met die datum.

§ 2. Artikel 16, §§ 2 en 3, is van toepassing wanneer de inrichter, de werkgever of de rechtspersoon op sectoraal niveau gebruik maakt van de in § 1 bedoelde mogelijkheid.

Art. 17 *Ingevoegd bij de programmawet van 20 december 2020, art. 86 (4).*

Wat betreft de inrichters, werkgevers of rechtspersonen op sectoraal niveau bij wie de eerste situatie van tijdelijke werkloosheid wegens overmacht of wegens economische redenen in het kader van de crisis van het coronavirus COVID-19 optreedt na 30 september 2020, kan de mededeling van hun eventuele beslissing tot weigering in het kader van artikel 9, § 5, ook, onverminderd de mogelijkheden bedoeld in artikel 9, § 5, plaatsvinden binnen 30 dagen na de ontvangst van de in artikel 15 bedoelde mededeling.

Art. 17/1 *Ingevoegd bij de wet van 14 februari 2022, art. 5 (5).*

Onverminderd artikel 17, wordt voor inrichters, werkgevers of rechtspersonen op sectoraal niveau waarbij de eerste situatie van tijdelijke werkloosheid wegens overmacht of wegens economische redenen in het kader van de crisis van het coronavirus COVID-19 zich voordoet tussen 1 oktober 2021 en 31 december 2021, het verstrijken van de in artikel 9, § 5, bedoelde termijn van 30 dagen verlengd tot en met 31 januari 2022.

Art. 18 *Ingevoegd bij de programmawet van 20 december 2020, art. 87 (4) en gewijzigd bij de wet van 14 februari 2022, art. 6 (5).*

Dit hoofdstuk heeft uitwerking met ingang van 1 oktober 2020, met uitzondering van artikel 14, eerste lid, dat uitwerking heeft met ingang van 30 september 2020 en met uitzondering van de artikelen 16/1 en 17/1, die met ingang van 1 oktober 2021 uitwerking hebben.

HOOFDSTUK 5. - Controle
Ingevoegd bij de programmawet van 20 december 2020, art. 88 (4).

Art. 19 *Ingevoegd bij de programmawet van 20 december 2020, art. 89 (4).*

De controle op de naleving van de bepalingen van hoofdstuk 3 en van hoofdstuk 4 en van hun uitvoeringsbesluiten wordt toevertrouwd aan de FSMA.

---

1 Inwerkingtreding: 01-01-2022, met uitzondering van artikel 1, voor wat betreft de bepaling onder 4° van artikel 3/1, die uitwerking heeft op 23 januari 2022.
2 De oorspronkelijk einddatum 30 juni 2020 werd verlengd tot 31 augustus 2020 (K.B. van 6 juli 2020, art. 1 - B.S. 8 juli; inwerkingtreding: 01-07-2020), 31 maart 2021 (K.B. van 17 november 2020, art. 1 - B.S. 1 december; inwerkingtreding: 01-09-2020), 30 juni 2021 (K.B. van 18 april 2021, art. 1 – B.S. 27 april, 2de ed.; inwerkingtreding 01-04-2021), 30 september 2021 (K.B. van 29 augustus 2021, art. 1 – B.S. 10 september; inwerkingtreding 01-07-2021) en 31 maart 2022 (K.B. van 23 februari 2022, art. 1 – B.S. 5 maart; inwerkingtreding 01-10-2021).
3 Inwerkingtreding: 30-06-2020.
4 Inwerkingtreding: 30-09-2020.
5 Inwerkingtreding: 07-03-2022.

Wet van 15 juni 2020
(Staatsbl.19 juni, 2de editie)

betreffende de berekeningswijze van het pensioensupplement van de ondergrondse mijnwerkers.

Art. 1 Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2 Wijzigt artikel 3, § 6, van de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn.

Art. 3 Wijzigt artikel 5, § 6, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, bekrachtigd bij de wet van 13 juni 1997 en laatstelijk gewijzigd bij het koninklijk besluit van 28 december 2011.

Art. 4 Wijzigt artikel 3 van het koninklijk besluit van 4 december 1990 tot uitvoering van de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn, en tot wijziging van sommige bepalingen inzake werknemerspensioenen

Art. 5 Indien de gerechtigde overleden is vóór de datum van de inwerkingtreding van deze wet, worden de uit de toepassing van deze wet voortvloeiende achterstallen betreffende het pensioensupplement bedoeld in artikel 3, § 6, van de wet van 20 juli 1990 en artikel 5, § 6, van het koninklijk besluit van 23 december 1996, in afwijking van artikel 72 van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers:

1° enkel uitbetaald aan de echtgenoot en de kinderen, met wie de gerechtigde samenleefde op het ogenblik van zijn overlijden, op aanvraag ingediend overeenkomstig de modaliteiten die bepaald zijn voor de andere rechthebbenden;

2° niet uitbetaald aan de personen bedoeld in artikel 72, tweede lid, 3° en 4° van het koninklijk besluit van 21 december 1967.

Indien de gerechtigde overleden is vóór de datum van de inwerkingtreding van deze wet moet, in afwijking van artikel 72, derde lid, van het koninklijk besluit van 21 december 1967, de aanvraag op straffe van verval ingediend worden binnen een termijn van twaalf maanden vanaf de datum van de inwerkingtreding van deze wet.

Art. 6 De artikelen 2, 3 en 4 hebben uitwerking met ingang van 1 januari 2011.

© FPD – augustus 2023

Programmawet van 27 december 2021
(Staatsbl. 31 december)

- UITTREKSEL -

TITEL 7. Pensioenen

HOOFDSTUK 1. Wijziging van de wet van 28 april 2003 betreffende de aanvullende pensioenen en het belastingstelsel van die pensioenen en van sommige aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid

Art. 104 Wijzigt art. 27 van de wet van 28 april 2003 betreffende de aanvullende pensioenen en het belastingstelsel van die pensioenen en van sommige aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid.

HOOFDSTUK 2. Wijziging van de programmawet (I) van 27 december 2006

Art. 105 Wijzigt art. 306, § 2, van de programmawet (I) van 27 december 2006.

HOOFDSTUK 3. Bepalingen inzake de overgangsuitkering

[...]

Afdeling 2. Bepalingen inzake de overgangsuitkering in het pensioenstelsel voor werknemers

Onderafdeling 1. Wijziging van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers

Art. 109 Wijzigt art. 21ter, § 1, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

Onderafdeling 2. Wijziging van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels

Art. 110 Wijzigt art. 7bis van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.

Onderafdeling 3. Overgangsbepaling

Art. 111 De overgangsuitkering bedoeld in hoofdstuk 4 van het voormelde koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 toegekend naar aanleiding van het overlijden van de echtgenoot voor 1 oktober 2021 en waarvan de periode verstrijkt na deze datum, wordt verlengd overeenkomstig de volgende modaliteiten:

1° de overgangsuitkering voor een periode van 12 maanden wordt verlengd voor een periode van 6 maanden;

2° de overgangsuitkering voor een periode van 24 maanden wordt verlengd voor een periode van 12 maanden indien er op het ogenblik van het overlijden een kind ten laste was dat, in het kalenderjaar van het overlijden, de leeftijd van 13 jaar bereikte en waarvoor een van de echtgenoten kinderbijslag ontving;

© FPD – augustus 2023

3° de overgangsuitkering voor een periode van 24 maanden wordt verlengd voor een periode van 24 maanden,
- indien er op het ogenblik van het overlijden een kind ten laste was dat, in het kalenderjaar van het overlijden, de leeftijd van 13 jaar niet bereikte en waarvoor een van de echtgenoten kinderbijslag ontving of;
- indien er op het ogenblik van het overlijden een kind met een handicap ten laste was, ongeacht de leeftijd van dat kind, waarvoor een van de echtgenoten kinderbijslag ontving of;
- in geval van postume geboorte van een kind binnen de driehonderd dagen na het overlijden.

De Koning bepaalt de wijze waarop de voorwaarde bewezen wordt van kinderlast en wat onder een kind met een handicap wordt verstaan in de zin van het eerste lid.

Onderafdeling 4. Inwerkingtreding

Art. 112 Deze afdeling heeft uitwerking met ingang van 1 oktober 2021 met uitzondering van artikel 110 dat in werking treedt op 1 juli 2022.

[...]

HOOFDSTUK 4. Wijzigingen aan de wet van 7 mei 2020 houdende uitzonderlijke maatregelen in het kader van de COVID-19-pandemie inzake pensioenen, aanvullende pensioenen en andere aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid

Art. 116 Vult art. 3, § 1 en § 2 van de wet van 7 mei 2020 houdende uitzonderlijke maatregelen in het kader van de COVID-19-pandemie inzake pensioenen, aanvullende pensioenen en andere aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid.

Art. 117 Voegt in voormelde wet van 7 mei 2020 een art. 3/1 in.

[...]

Wet van 28 februari 2022
(Staatsbl. 9 maart; erratum Staatsbl. 22 maart)

houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken.

- UITTREKSEL -

[...]

HOOFDSTUK 5. - Diverse bepalingen inzake inning en invordering van bijdragen

Afdeling 1. - Beroepsjournalisten - bijzondere pensioenbijdrage (1)

Onderafdeling 1. - Wijzigingsbepalingen

Art. 13 Voegt in de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders een art. 5/4 in.

Art. 14 Wijzigt art. 119/1, tweede lid van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen.

Onderafdeling 2. - Diverse bepalingen

Art. 15 De Federale Pensioendienst blijft belast met de inning en invordering van de bijdragen, bedoeld in artikel 8 van het koninklijk besluit van 27 juli 1971 tot vaststelling voor de beroepsjournalisten, van de bijzondere regelen betreffende het ingaan van het recht op pensioen en van de bijzondere toepassingsmodaliteiten van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, van de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn en van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, verschuldigd voor de trimesters voorafgaand aan de inwerkingtreding van deze afdeling.

Art. 16 De gerechtelijke en buitengerechtelijke procedures met betrekking tot de naar de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid overgedragen opdracht van inning en invordering van de bijdragen, bedoeld in artikel 8 van het koninklijk besluit van 27 juli 1971, die lopende zijn op de datum van inwerkingtreding van deze afdeling of die betrekking hebben op de trimesters, te innen voorafgaand aan de inwerkingtreding van deze afdeling, worden voortgezet door de Federale Pensioendienst.

Art. 17 De werkings- en gerechtskosten die voortvloeien uit de uitvoering van de naar de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid overgedragen opdracht van inning en invordering van de bijdragen, bedoeld in artikel 8 van het koninklijk besluit van 27 juli 1971, zijn ten laste van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid.

Art. 18 De Koning kan de wettelijke en reglementaire bepalingen opheffen, wijzigen, aanvullen of vervangen om ze in overeenstemming te brengen met de bepalingen van deze afdeling.

Onderafdeling 3. - Inwerkingtreding

© FPD – augustus 2023

Art. 19 Deze afdeling treedt in werking op een door de Koning te bepalen datum (1), met uitzondering van artikel 14 dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2013.

[...]

---

[1] Inwerkingtreding: 01-04-2021, met uitzondering van art. 14 (zie art. 5 van het K.B. van 7 juli 2022; Staatsbl. 28 juli).

Wet van 20 november 2022
(Staatsbl. 30 november)

houdende maatregelen aangaande de personeelsschaarste in de zorgsector.

Gewijzigd bij: *de programmawet van 26 december 2022 (Staatsbl. 30 december).*

- UITTREKSEL -

[...]

TITEL 4. - Pensioenen

HOOFDSTUK 1. - Uitzonderlijke maatregelen inzake wettelijke pensioenen

Art. 16 In afwijking van artikel 2 wordt het toepassingsgebied van deze titel uitgebreid tot het toepassingsgebied van artikel 3/1 van de wet van 7 mei 2020 houdende uitzonderlijke maatregelen in het kader van de COVID-19-pandemie inzake pensioenen, aanvullende pensioenen en andere aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid, met uitzondering van lid 1, 4°, van het voormelde artikel.

Art. 17 Dit hoofdstuk is van toepassing op de volgende uitkeringen en hun bijkomende voordelen:
1° de rust- en overlevingspensioenen bedoeld in artikel 38 van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen, en artikel 80 van de wet van 3 februari 2003 houdende diverse wijzigingen aan de wetgeving betreffende de pensioenen van de openbare sector;
2° de rust- en overlevingspensioenen voor werknemers bedoeld in het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers;
3° de rust- en overlevingspensioenen en de pensioenen van uit de echt gescheiden echtgenoot voor zelfstandigen, helpers en meewerkende echtgenoten bedoeld in het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen;
4° de inkomensgarantie voor ouderen bedoeld in de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen;
5° het gewaarborgd inkomen voor bejaarden bedoeld in de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden.

Art. 18 Voor de regeling van de cumulatie van de in artikel 17, 1° tot 3°, bedoelde uitkeringen met inkomsten uit een beroepsactiviteit wordt geen rekening gehouden met de inkomsten uit een beroepsactiviteit uitgeoefend door de gerechtigde van de uitkering of zijn echtgenoot voor zover die inkomsten voortvloeien uit een beroepsactiviteit die aangevat of uitgebreid werd in toepassing van deze wet of de wet van 7 mei 2020 houdende uitzonderlijke maatregelen in het kader van de COVID-19-pandemie inzake pensioenen, aanvullende pensioenen en andere aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid en voor zover die inkomsten voortvloeien uit een beroepsactiviteit uitgeoefend in een van de sectoren, instellingen of diensten bepaald in artikel 2 van deze wet of in artikel 3/1, lid 1, 1°, 2° en 3°, van de voormelde wet van 7 mei 2020.

De inkomsten uit een beroepsactiviteit uitgeoefend door de gerechtigde of elke andere persoon van wie de bestaansmiddelen en de pensioenen in aanmerking genomen worden voor de in artikel 17, 4° en 5°, bedoelde uitkeringen, worden voor het vaststellen van die uitkeringen als volledig vrijgestelde inkomsten beschouwd, voor zover die inkomsten voortvloeien uit een beroepsactiviteit die aangevat of uitgebreid

© FPD – augustus 2023

werd in toepassing van deze wet of de wet van 7 mei 2020 houdende uitzonderlijke maatregelen in het kader van de COVID-19-pandemie inzake pensioenen, aanvullende pensioenen en andere aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid en voor zover die inkomsten voortvloeien uit een beroepsactiviteit die wordt uitgeoefend in een van de sectoren, instellingen of diensten bepaald in artikel 2 van deze wet of in artikel 3/1, lid 1, 1°, 2° en 3°, van de voormelde wet van 7 mei 2020.

[…]

TITEL 6. - Inwerkingtreding en temporele toepassing

Art. 21 *Gewijzigd bij de programmawet van 26 december 2022, art. 152.*

Deze wet heeft uitwerking met ingang van 1 juli 2022 en treedt buiten werking op 31 maart 2023.

Artikel 3bis/3 van de wet van 20 december 1999 tot toekenning van een werkbonus aan werknemers met lage lonen en van andere verminderingen van de persoonlijke bijdragen van sociale zekerheid, ingevoegd bij artikel 5 van deze wet, treedt buiten werking op 31 maart 2023.

In afwijking van het eerste lid, is titel 5 van toepassing op de bezoldigingen die vanaf 1 juli 2022 worden betaald of toegekend.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit de maatregelen in deze wet, met uitzondering van de maatregelen voorzien in titel 5, verlengen met een periode van maximum zes maanden door het wijzigen van de data van buitenwerkingtreding en de kwartalen waarin artikel 3 van toepassing is, uit te breiden.

KONINKLIJKE BESLUITEN

Koninklijk besluit van 28 mei 1958
(Staatsblad 2 juni)

tot vaststelling van het statuut van het Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers, inzake inrichting van de rust- en weduwepensioenregeling.

Gewijzigd bij: *K.B.'s van 6 september 1958 (Staatsbl. 20 september), 9 september 1958 (Staatsbl. 20 september), 24 mei 1959 (Staatsbl. 10 juni), 27 april 1959 (Staatsbl. 1 mei), 13 juni 1961 (Staatsbl. 22 juni), 4 april 1962 (Staatsbl. 6 april), 4 januari 1963 (Staatsbl. 31 januari), 9 augustus 1963 (Staatsbl. 7 september), 17 januari 1964 (Staatsbl. 30 januari), 18 januari 1964 (Staatsbl. 25 januari), 24 september 1964 (Staatsbl. 2 oktober), 4 februari 1965 (Staatsbl. 13 februari), 10 mei 1965 (Staatsbl. 20 mei), 4 januari 1966 (Staatsbl. 7 januari), 9 maart 1967 (Staatsbl. 17 maart), 31 juli 1967 (Staatsbl. 24 augustus), 31 juli 1968 (Staatsbl. 7 september), 23 april 1969 (Staatsbl. 6 mei), 12 november 1970 (Staatsbl. 23 december), 28 juni 1971 (Staatsbl. 15 september), 5 augustus 1971 (Staatsbl. 22 september), 8 november 1971 (Staatsbl. 7 maart 1972), 26 juni 1972 (Staatsbl. 30 juni), 27 juni 1972 (Staatsbl. 30 juni), 11 augustus 1972 (Staatsbl. 19 augustus), 11 december 1974 (Staatsbl. 17 december), 9 april 1975 (Staatsbl. 12 april), 31 mei 1978 (Staatsbl. 15 september), 30 november 1978 (Staatsbl. 2 december), 29 april 1981 (Staatsbl. 8 mei) en 30 december 1982 (Staatsbl. 19 januari 1983).*

Nota: opgeheven, wat de rust- en weduwenpensioenen betreft doch blijft verder de pensioenen beheersen die daadwerkelijk en voor de eerste maal voor 01-01-1968 ingaan (zie het K.B. van 21 december 1967, art. 90, § 2);

Opgeheven, wat de invaliditeitspensioenen betreft, doch blijft verder de pensioenen beheersen die daadwerkelijk en voor de eerste maal voor 01-11-1970 ingaan (zie het K.B. van 19 november 1970, art. 34, 2°);

Opgeheven, wat de invaliditeitspensioenen betreft bij het K.B. van 11 december 1974, art. 5, 2°.

HOOFDSTUK I. Algemene bepalingen

Art. 1 De pensioenregeling der mijnwerkers en ermede gelijkgestelden omvat ten laste van het Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers:

1° een rustpensioen, ten voordele van de aangeslotene;

2° een weduwepensioen of een aanpassingsvergoeding, ten voordele van de weduwe van de aangeslotene.

Art. 2 § 1. Het rustpensioen wordt zowel in functie van de loopbaan van de mijnwerker of ermede gelijkgestelde als van de in hiernavermelde § 3 voorziene jaarlijkse bezoldiging berekend.

§ 2. Het weduwepensioen en de aanpassingsvergoeding worden berekend in functie van de hiernavermelde § 3 voorziene jaarlijkse bezoldiging voor de ondergrondse arbeider.

§ 3. Voor de toepassing van dit artikel, is de in aanmerking te nemen jaarlijkse bezoldiging gelijk aan 300 maal het bedrag van het dagloon der arbeiders van de eerste categorie van de ondergrond voor wat betreft de gepresteerde diensten in

© FPD – augustus 2023

hoedanigheid van ondergrondse arbeider of van de arbeiders van de eerste categorie van de bovengrond voor wat betreft de gepresteerde diensten in hoedanigheid van bovengrondse arbeider, zoals het conventioneel door de Nationale Gemengde Mijncommissie werd vastgesteld en zoals het van kracht was op de laatste dag van het jaar dat het jaar waarin het rustpensioen ingaat, voorafgaat.

Wanneer deze bezoldiging decimes en centimes omvat worden deze verwaarloosd wanneer zij gelijk zijn aan of lager dan 0,50 F en zij worden tot de hogere frank afgerond wanneer zij 0,50 F overtreffen.

Voor de berekening van het rustpensioen, het weduwepensioen of de aanpassingsvergoeding wordt de bezoldiging voor het jaar in de loop waarvan die uitkeringen ingaan niet in aanmerking genomen.

Art. 3 *Gewijzigd bij K.B. van 24 september 1964, art. 5, 1°.*

De Minister van Sociale Voorzorg bepaalt de inlichtingen die werkgevers, administraties, organismen en instellingen gehouden zijn te verstrekken aan het Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers, met het oog op de toepassing van dit besluit en de besluitwet van 25 februari 1947 tot samenvoeging en wijziging van de wetten betreffende het pensioenstelsel voor de mijnwerkers en ermede gelijkgestelden.

Art. 4 *Gewijzigd bij K.B.'s van 27 april 1959, art. 1 en 9 maart 1967, art. 1.*

Elke uitkering van een pensioen dat is ingegaan vóór de datum waarop dit besluit in werking treedt, wordt geacht het voorschot te omvatten van het totaal bedrag der rentetermijnen en der aanvullende voordelen op de krachtens de verplichtverzekeringswetten gevestigde renten.

Elke uitkering van een pensioen dat ingaat vanaf de datum waarop dit besluit in werking treedt, met inbegrip van de uitkering krachtens de artikelen 9 en 18, wordt geacht het voorschot te omvatten van het totaal bedrag der rente-termijnen en der aanvullende voordelen op de renten die werden gevestigd bij toepassing der wettelijke bepalingen betreffende de pensioenregeling der mijnwerkers en gelijkgestelden.

Het Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers wordt gesubrogeerd in de rechten van de titularissen van voormelde renten, ten aanzien van de verzekeringsinstellingen waarbij deze renten werden gevestigd.

Art. 5 *Gewijzigd bij K.B.'s van 8 november 1971, art. 8 en 30 november 1978, art. 2.*

De bedragen van de rust- en weduwenpensioenen, van de verwarmingstoelage, alsmede de bedragen van de prestaties die bij toepassing van artikel 5 van de wet van 28 april 1958 tot wijziging van de besluitwet van 10 januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en ermee gelijkgestelden en van de wetten betreffende het jaarlijks verlof der loonarbeiders, samengeordend op 9 maart 1951, voor de gerechtigden worden behouden, veranderen overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

De bedragen bedoeld bij artikel 8, §§ 6 en 7, en bij artikel 17, § 1, 2e lid, en § 2, veranderen overeenkomstig de bepalingen van het vorig lid; die bedragen zijn gekoppeld aan het indexcijfer 114,20 der consumptieprijzen.
Op welke datum het pensioen ook ingaat, het wordt beschouwd als zijnde gekoppeld aan de spilindex waaraan de lopende pensioenen worden uitbetaald.

Art. 5bis *Ingevoegd bij K.B. van 13 juni 1961, art. 2 en opgeheven bij K.B. van 8 november 1971, art. 9.*

HOOFDSTUK II. Het rustpensioen

Art. 6 *Gewijzigd bij K.B.'s van 4 april 1962, art. 1 & 2, 17 januari 1964, art. 1 en 24 september 1964, art. 5, 2°.*

Het rustpensioen gaat in de eerste dag van de maand welke volgt op die waarin de betrokkene het aanvraagt, en ten vroegste de eerste dag van de maand welke volgt op die waarin hij:

1° de leeftijd van 55 jaar bereikt heeft indien het een arbeider betreft welke ten minste 20 dienstjaren in de ondergrond van de in artikel 2 van het koninklijk besluit van 28 mei 1958, houdende statuut van het Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers, bedoelde ondernemingen doet blijken, en welke op die leeftijd in die ondernemingen is tewerkgesteld.

Worden voor de toepassing van dit artikel, van artikel 8 en van artikel 15 met ondergrondse arbeiders gelijkgesteld:

a) de ophaalmachinisten die doen blijken dat zij gedurende ten minste 20 jaar in die bijzondere dienst of aan ondergrondse arbeid tewerkgesteld zijn geweest;

b) de in voornoemde ondernemingen aan het wassen en triëren van de steenkolen, aan het drogen van schlam en aan de fabricage van briketten op basis van hars tewerkgestelde arbeiders welke doen blijken dat zij gedurende ten minste 20 jaar in die diensten of aan ondergrondse arbeid tewerkgesteld zijn geweest.

2° de leeftijd van 60 jaar bereikt heeft, indien het een arbeider betreft die ten minste 20 dienstjaren hetzij bovengrondse, hetzij ondergronds en bovengronds in voornoemde ondernemingen doet blijken en die op deze leeftijd in die ondernemingen is tewerkgesteld.

Wat de in voormelde 1° en 2° bedoelde arbeider betreft, welke het werk in de bij artikel 2 van voornoemd koninklijk besluit van 28 mei 1958 bedoelde ondernemingen heeft stopgezet en de functies van bediende of bestendig secretaris in de centrale vakverenigingen der in genoemd artikel bedoelde arbeiders waar te nemen, wordt het minimum van 20 dienstjaren tot 15 jaren verminderd.

De voorwaarde, op de in evenvermelde 1° en 2° bedoelde leeftijd in voornoemde ondernemingen tewerkgesteld te zijn geweest worden als vervuld beschouwd, wat deze arbeider betreft, indien hij bedoelde functies uitgeoefend heeft gedurende de periode begrepen tussen de datum van zijn werkstopzetting in voormelde ondernemingen en die waarop hij deze leeftijd heeft bereikt.

Deze voorwaarde wordt eveneens beschouwd als vervuld:

1° door de in 1°, 2°, 3° van § 5 van artikel 27 bedoelde arbeiders die, zonder de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening gecontroleerd te zijn en als onvrijwillig werklozen

te zijn erkend, als werkzoekenden ingeschreven zijn in de voorwaarden en tijdens de duur welke in genoemd § 5 zijn voorzien;

2° voor wat de arbeider betreft welke het werk in de in artikel 2 van voornoemd koninklijk besluit bedoelde ondernemingen heeft moeten stopzetten wegens een ongeval dat geen arbeidsongeval was, en welke de in § 6, 3°, van artikel 27, voorziene voorwaarde vervult;

3° door de arbeider die de hoedanigheid van mijnwerker heeft verloren doordat hij de arbeid vóór de in het eerste lid, 1° en 2°, bedoelde leeftijd in de voornoemde ondernemingen heeft stopgezet, op voorwaarde dat hij na het bereiken van die leeftijd nog gedurende tenminste een en twintig dagen in die ondernemingen werkelijk arbeid heeft verricht;

4° door de arbeider die een aan de werknemers van mijnondernemingen voorbehouden rust- of invaliditeitspensioen geniet krachtens de wetgeving van een land dat met België een verdrag inzake sociale zekerheid heeft gesloten of van het land op welks grondgebied de verordeningen van de Europese Economische Gemeenschap toepassing vinden, wanneer de rechten op een pensioen moeten vastgesteld worden op grond van die overeenkomst of van die verordeningen.

Art. 6bis *Ingevoegd bij K.B. van 10 mei 1965, art. 1.*

Voor de toepassing van artikel 6, is de werknemer die ten minste één dienstjaar in de bij artikel 2 van voornoemd koninklijk besluit van 28 mei 1958 bedoelde ondernemingen bewijst en die, onder arbeidsvoorwaarden gelijkaardig aan deze van de bij dit artikel 2 bedoelde mijnwerker, doch in ondernemingen gelegen in Kongo, in Rwanda of in Burundi werd te werk gesteld:

1° gemachtigd, de diensten welke in deze laatste ondernemingen vervuld werden vóór het onafhankelijk worden van genoemde landen te laten meetellen om het vereiste minimum van diensten te bepalen;

2° geacht voldaan te hebben aan de voorwaarde van tewerkstelling voorzien bij artikel 6, wanneer hij, voor het onafhankelijk worden van genoemde landen, te werk gesteld was in die ondernemingen op de pensioenleeftijd zoals vastgesteld bij voornoemd artikel 6, of het werk in die ondernemingen heeft moeten stopzetten om, op grond van de wetgeving welke in die landen van kracht was, toegelaten te worden tot het genot, hetzij van een rust- of invaliditeitspensioen, hetzij van een vergoeding, toelage of rente toegekend tot herstel der schade veroorzaakt door een arbeidsongeval of een beroepsziekte indien daaruit een ongeschiktheid is voortgevloeid om er normaal in deze ondernemingen te arbeiden zoals bepaald in artikel 27, § 6, 3°.

Dit artikel is niet toepasselijk wanneer de werknemer, bij toepassing van een overeenkomst tot gelijkstelling inzake sociale zekerheid of van de verordening nr. 3 inzake de sociale zekerheid van migrerende werknemers, voldoet aan de voorwaarden voorzien bij artikel 6.

Art. 7 De arbeider die na 31 januari 1945 in de kolenmijnen tewerkgesteld is geweest en de arbeider die op 1 februari 1945 titularis was van een invaliditeitspensioen in toepassing van de bijzondere wetgeving op het rustpensioen der mijnwerkers en ermede gelijkgestelden, kunnen het rustpensioen bekomen welke ook hun leeftijd zij, indien zij ten minste dertig dienstjaren in de ondergrond der steenkolenmijnen doen blijken.

Art. 8 *Gewijzigd bij K.B.'s van 6 september 1958, art. 4, 27 april 1959, art. 2, 13 juni 1961, art. 3, 2°, 4 april 1962, art. 3, 1°, 4 januari 1966, art. 1, A, B & C en 8 november 1971, art. 10 en 11.*

§ 1. Het rustpensioen wordt berekend in functie van het aantal dienstjaren of gelijkgestelde jaren die de arbeider voordat hij tot het pensioen werd toegelaten in de in artikel 2 van voornoemd koninklijk besluit van 28 mei 1958 bedoelde ondernemingen heeft volbracht.

Het recht op een rustpensioen wordt ieder jaar naar rata van 1/30 verworven.

§ 2. Voor elk voor het pensioen toelaatbaar dienst- of gelijkgesteld jaar na 1 januari 1955 wordt het pensioenbedrag vastgesteld op:

1° 60 t.h. van de bij artikel 2 van dit besluit bedoelde bezoldiging voor de al dan niet gehuwde gerechtigden;

2° 75 t.h. van deze zelfde bezoldiging voor de gerechtigden wier echtgenote geen rustpensioen geniet.

Indien de echtgenote een rustpensioen geniet, wordt het op grondslag van dit bedrag berekend pensioen verminderd met dat pensioenbedrag, zonder echter te mogen gebracht worden op een bedrag kleiner dan dit van het op grondslag van het bij 1° van deze paragraaf voorzien bedrag berekend pensioen.

De bij § 2, 2°, voorziene bepalingen zullen wat hun modaliteiten betreft, nader bepaald worden door een later besluit dat rekening zal houden met de beroepsbedrijvigheid van de echtgenote.

§ 3. Voor elk voor het pensioen toelaatbaar dienst- of gelijkgesteld jaar vóór 1 januari 1955 wordt het pensioenbedrag vastgesteld op:

1° 943 frank of 773 frank, naargelang het ondergrondse of bovengrondse diensten betreft, voor de al of niet gehuwde gerechtigden;

2° 1 406 frank of 1 148 frank, naargelang het ondergrondse of bovengrondse diensten betreft, voor de gerechtigden wier echtgenote geen rustpensioen geniet.

Indien de echtgenote een rustpensioen geniet, wordt het op grondslag van dit bedrag berekend pensioen verminderd met dat pensioenbedrag, zonder echter te mogen gebracht worden op een bedrag kleiner dan dat van het op grondslag van het bij 1° van deze paragraaf voorzien bedrag berekend pensioen.

§ 4. Wanneer de loopbaan meer dan dertig jaren omvat worden voor de berekening van het pensioen alleen dertig jaren in aanmerking genomen.

§ 5. Het pensioen berekend overeenkomstig de bepalingen van dit artikel omvat het aanvullend pensioen voorzien bij het koninklijk besluit van 23 september 1957 houdende uitvoering van de wet van 12 maart 1957, voor wat betreft de verbetering van de ouderdoms- en overlevingspensioenen voor mijnwerkers en ermede gelijkgestelden, waarvan de bepalingen met uitzondering van deze van artikel 4 toepasselijk zijn op de gerechtigden op voornoemd pensioen.

§ 6. Het pensioenbedrag, berekend overeenkomstig de bepalingen van de §§ 2 en 3, mag niet lager zijn dan een gewaarborgd minimum dat, voor elk rechtgevend dienstjaar of daarmee gelijkgesteld jaar, vastgesteld wordt op:

1° 2 058,75 F of 1 739,99 F, naargelang het ondergrondse of bovengrondse arbeid betreft, voor de al dan niet gehuwde gerechtigden;

2° 2621,70 F of 2 175 F, naargelang het ondergrondse of bovengrondse arbeid betreft, voor de gerechtigden wier echtgenote geen rustpensioen geniet.

De in § 3, lid 2, vastgestelde regel is toepasselijk op de hierboven vastgestelde gewaarborgde minima.

§ 7. Aan de gerechtigde die slechts krachtens dit besluit een rustpensioen kan bekomen en die minstens 65 jaar oud is, wordt, zo daartoe aanleiding bestaat, een bijslag toegekend om het overeenkomstig de bepalingen van §§ 2, 3 en 6 berekende pensioen te brengen op een bedrag van:

52 200 F 's jaars wanneer het een al dan niet gehuwd gerechtigde betreft;

65 251 F 's jaars wanneer het een gerechtigde betreft wiens echtgenote geen rustpensioen geniet.

Deze bijslag wordt slechts toegekend wanneer het is komen vast te staan:

1° dat de betrokkene slechts krachtens dit besluit een rustpensioen kan bekomen;

2° dat op de datum van ingang van het krachtens dit besluit toegekende rustpensioen, de betrokkene:

ofwel 12 jaren mijndienst telt op de 15 kalenderjaren, die de datum van ingang van voormeld pensioen voorafgaan, zo deze datum vóór 1 januari 1960 valt, ofwel 15 jaren mijndienst op de 15 kalenderjaren die de datum van ingang van voormeld pensioen voorafgaan, zo deze datum gelegen is tussen 1 januari 1960 en 31 december 1969,

ofwel zoveel jaren mijndienst als er kalenderjaren verlopen zijn tussen 1 januari 1955 en de datum van ingang van voormeld pensioen, zo deze datum valt na 31 december 1969.

Deze eis wordt echter niet gesteld ten aanzien van de betrokkene die vóór 1 januari 1958 het voordeel genoot van het bepaalde in artikel 93 van de besluitwet van 25 februari 1947 tot ordening en wijziging van de wetten betreffende het pensioenstelsel voor mijnwerkers en ermede gelijkgestelden.

Aan de gerechtigde op een rustpensioen krachtens dit besluit, die minstens 65 jaar oud is en die krachtens een andere pensioenregeling een rustpensioen ontvangt of rechtens kan ontvangen, wordt, zo daartoe aanleiding bestaat, een pensioenbijslag toegekend om het totaal dezer pensioenen te brengen op een in het eerste lid, 1° of 2°, van deze paragraaf bepaald bedrag.

Deze bijslag wordt slechts toegekend wanneer het is komen vast te staan:

1° dat de betrokkene de rechten heeft uitgeoefend, die hij kan laten gelden in de verschillende pensioenregelingen waaronder hij is komen vallen;

2° dat op de datum van ingang van het krachtens dit besluit toegekende rustpensioen, de betrokkene voldoet aan de in het tweede lid, 2°, hierboven gestelde eis.

Deze eis wordt echter niet gesteld ten aanzien van de betrokkene die vóór 1 januari 1958 het voordeel genoot van het bepaalde in artikel 93 van de besluitwet van 25 februari 1947.

De regelen waarvan sprake in § 3, tweede lid zijn toepasselijk op de hierboven vastgestelde bedragen.

§ 8. *Opgeheven bij K.B. van 8 november 1971, art. 11*.

Art. 8bis *Ingevoegd bij K.B. van 27 juni 1972, art. 1 en gewijzigd bij K.B. van 9 april 1975, art. 1.*

De arbeider die het bewijs niet heeft geleverd van dertig dienstjaren in de ondergrond van de steenkolenmijnen maar van minstens vijfentwintig, wordt geacht in die hoedanigheid blijk te geven van een aantal bijkomende dienstjaren gelijk aan het verschil tussen dertig en het aantal dienstjaren bewezen in die hoedanigheid. Het pensioenbedrag betreffende ieder van die bijkomende dienstjaren wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 8, § 3.

Art. 9 *Gewijzigd bij K.B.'s van 9 september 1958, art. 3 en 13 juni 1961, art. 3, 3°, a & b.*

Voor de mijnwerkers die de in artikel 6 van dit besluit voorziene voorwaarden niet vervullen, worden de jaren tewerkstelling, en hierin begrepen die welke vóór 1 januari 1926 werden gepresteerd, in aanmerking genomen voor de opening van het recht op het rustpensioen toegekend in toepassing van de wet van 21 mei 1955 betreffende het rust- en overlevingspensioen der arbeiders.

Voor de in voornoemd lid 1 bedoelde en vóór 1958 gepresteerde jaren tewerkstelling worden de pensioenbedragen vastgesteld op:

1° 624 frank of 511 frank per jaar naargelang het een ondergrondse of bovengrondse arbeider betreft, voor de al of niet gehuwde gerechtigden bedoeld in artikel 8, § 1, lid 4, a) van voormelde wet van 21 mei 1955;

2° 937 frank of 765 frank per jaar naargelang het een ondergrondse of bovengrondse arbeider betreft, voor de gehuwde gerechtigden, bedoeld in artikel 8, § 1, lid 4, b) van voormelde wet van 21 mei 1955.

Voor de jaren na 1958, dient de bezoldiging in aanmerking te worden genomen welke bij voormelde wet van 21 mei 1955 sedert haar inwerkingtreding werd vastgesteld.

Het pensioen, berekend overeenkomstig de bepalingen van lid 2 en 3, mag van 1 september 1958 af, niet lager zijn dan een gewaarborgd minimum, dat voor elk tewerkstellingsjaar, vastgesteld wordt op:

1° 696,_ F of 568,_ F naargelang het een ondergrondse of bovengrondse arbeider betreft voor de in artikel 8, § 1, lid 4, a, van de wet van 21 mei 1955, bedoelde al dan niet gehuwde gerechtigden.

2° 1 040,_ F of 844,_ F naargelang het een ondergrondse of bovengrondse arbeider betreft voor de in artikel 8, § 1, lid 4, b, van de wet van 21 mei 1955 bedoelde gehuwde gerechtigden.

Lid 5 opgeheven bij K.B. van 13 juni 1961, art. 3, 3°, b.

Art. 10 Voor de opening van het recht op het rustpensioen wordt bij het vaststellen van de duur der diensten rekening gehouden met het feit dat een dienstjaar minimum 216 werkdagen omvat, hetzij 12 maanden van 18 dagen, de gelijkgestelde dagen inbegrepen.

Art. 11 *Gewijzigd bij K.B.'s van 4 januari 1963, art. 1, 1° en 2° en 11 december 1974, art. 5, 2°.*

Het bewijs van de duur der diensten welke in aanmerking kunnen worden genomen voor het bepalen van het recht op het rustpensioen wordt volgens hiernavolgende regels geleverd:

A. Voor de periode welke 1 januari 1912 voorafgaat, door middel van;

1° de aanduidingen opgetekend in de loonstaten of andere bescheiden welke in de archieven van de in artikel 2 van het koninklijk besluit van 28 mei 1958 bedoelde ondernemingen bestaan.

De ontginners houden de archieven die de arbeidsverzekering kunnen aanbelangen loonstaten, de in- en uitdiensttredingsboeken, enz. ter beschikking van de Voorzorgskassen. Alvorens ze te vernietigen stellen zij aan de Voorzorgskassen voor hun deze over te maken.

2° het arbeidsboekje van de arbeider;

3° gebeurlijk getuigenissen wanneer bewezen werd dat genoemde ondernemingen waar de arbeiders beweren gewerkt te hebben, ingevolge heirkracht geen volledige archieven meer bezitten.

B. Voor de periode na 1 januari 1912 wordt de controle van de door de werkgevers en de in artikel 3 bedoelde instellingen verstrekte inlichtingen verzekerd door de Voorzorgskassen door middel van het administratief document dat zij voor elke aangeslotene bezitten.

Voor de periode van 1912 tot 1924 tijdens welke de stortingen voor de verzekering per halve maand gend werden wordt elke halve maand waarvoor er geen inschrijvingen van stortingen zijn niet in aanmerking genomen voor de berekening van de diensten, behalve in de gevallen waar de loonstaten zouden aantonen dat er prestaties geleverd zijn.

Hetzelfde gebeurt wanneer de inschrijving der stortingen per kwartaal is geschied.
Voor dezelfde periode mag de bepaling van litt. A, 3°, van dit artikel worden toegepast.

Lid 5 opgeheven bij K.B. van 4 januari 1963, art. 1, 1°.

Het getuigenbewijs van de duur der diensten is niet toegelaten voor de periode na 31 december 1924.

In geval van niet _ overeenstemming tussen de opgaven der diensten welke uit de in litteras A en B bedoelde documenten blijken en de diensten die hij verklaart te hebben gepresteerd, maar de arbeider, hetzij zelf, hetzij door een persoon die hij daartoe afvaardigt, in de zetel van de Voorzorgskas kennis nemen van de inlichtingen die hem aanbelangen.

Art. 12 *Vervangen bij K.B. van 29 april 1981, art. 4.*

De bepalingen van de pensioenregeling voor werknemers betreffende de voorwaarden waaronder de gepensioneerde werknemers, hun echtgenoten en hun weduwen een beroepsarbeid mogen uitoefenen, zijn van toepassing op de bij dit besluit bedoelde pensioenen.

Art. 13 *Gewijzigd bij K.B.'s van 23 april 1969, art. 1, 26 juni 1972, art. 1, 11 december 1974, art. 5, 2° en 30 december 1982, art. 7.*

§ 1. het rustpensioen kan niet worden gecumuleerd met één of meer rust of invaliditeitspensioenen dan ten belope van het bedrag van het rustpensioen waarin, voor dertig jaar dienst in de ondergrond van de mijnen, is voorzien bij artikel 8, § 2, 1°, § 3, 1°, en § 6, 1°, indien het een alleenstaande gerechtigde betreft, en bij artikel 8, § 2, 2°, § 3, 2°, en 6, 2°, indien het een gehuwde gerechtigde betreft.

§ 2. Het rustpensioen mag evenwel gecumuleerd worden met het rustpensioen dat aan de afgevaardigden-werklieden bij de steenkolenmijninspectie wordt toegekend krachtens de wetten betreffende de afgevaardigden-werklieden bij het toezicht in de steenkolenmijnen, samengeordend op 31 december 1958.

§ 3. *Opgeheven bij K.B. van 11 december 1974, art. 5, 2°.*

§ 4. *Opgeheven bij K.B. van 30 december 1982, art. 7.*

§ 5. *Opgeheven bij K.B. van 30 december 1982, art. 7.*

§ 6. *Opgeheven bij K.B. van 30 december 1982, art. 7.*

§ 7. *Opgeheven bij K.B. van 30 december 1982, art. 7.*

Art. 14 *Gewijzigd bij K.B.'s van 31 juli 1967, art. 2, 5 augustus 1971, art. 1 & 2, 1° en 2°, 11 december 1974, art. 5, 2°.*

§ 1. Voor de toepassing van dit artikel dient verstaan te worden onder:

1° "pensioen als gehuwd man" in de pensioenregeling voor mijnwerkers, het rustpensioen in deze regeling toegekend aan de werknemers beoogd in artikel 8, § 2, eerste lid, 2°, en § 3, eerste lid, 2°, van dit besluit;

2° "pensioen als alleenstaande" in de pensioenregeling voor mijnwerkers, het rustpensioen in deze regeling toegekend aan de andere werknemers dan deze beoogd in 1°;

3° "pensioen als gehuwd man" en "pensioen als alleenstaande" in een andere pensioenregeling dan deze voor mijnwerkers, het rustpensioen toegekend in die regeling volgens een zelfde of gelijkaardig onderscheid als gemaakt in 1° en 2°;

4° "feitelijke scheiding van de echtgenoten": de toestand die ontstaat:

a) wanneer de echtgenote een andere verblijfplaats heeft dan deze van haar echtgenoot; dit wordt vastgesteld aan de hand van de inschrijving in het bevolkingsregister;

b) bij ontstentenis van een afzonderlijke inschrijving in het bevolkingsregister, wanneer de man in de gevangenis is opgesloten, in een gesticht ter bescherming

van de maatschappij of een bedelaarskolonie is opgenomen of in een instelling voor geesteszieken is geplaatst.

§ 2. De van tafel en bed gescheiden of de feitelijk gescheiden echtgenote kan de uitbetaling van een gedeelte van het pensioen van haar echtgenoot bekomen voor zover:

a) zij niet van de ouderlijke macht werd vervallen verklaard of niet veroordeeld werd om haar echtgenoot naar het leven te hebben gestaan;

b) zij alle andere dan toegelaten beroepsarbeid gestaakt heeft in de zin van artikel 12 en zij geen vergoeding geniet wegens ziekte, invaliditeit of onvrijwillige werkloosheid bij toepassing van een Belgische of buitenlandse wetgeving inzake sociale zekerheid, met uitzondering van de wet van 27 juni 1969 betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan de minder-validen;

c) zij geen Belgisch of buitenlands rust- of overlevingspensioen of geen als dusdanig geldend voordeel geniet van een zodanig bedrag dat de toepassing van § 4 geen aanleiding zou geven tot een afhouding, te haren ruste, van het pensioen van haar echtgenoot.

§ 3.**A.** De van tafel en bed gescheiden of de feitelijk gescheiden echtgenote die geen aanspraak kan maken op één van de bij § 2, c, bedoelde voordelen, bekomt één derde van het pensioen als gehuwd man dat aan haar man in de pensioenregeling voor mijnwerkers toegekend is. Dit geldt eveneens indien de echtgenote de in § 2, c, bedoelde voordelen die zij geniet mag verzaken en ze werkelijk verzaakt. Deze verzaking is echter slechts mogelijk indien het gecumuleerde bedrag van deze voordelen enerzijds, en van de pensioenen, van de als dusdanig geldende voordelen welke de echtgenoot geniet in de pensioenregelingen voor arbeiders, bedienden, mijnwerkers, zeevarenden onder Belgische vlag, werknemers en zelfstandigen anderzijds, kleiner is dan het gecumuleerde bedrag van de pensioenen als gehuwd man welke aan de echtgenoot in die regelingen zouden kunnen worden toegekend.

Wanneer de gescheiden echtgenote één derde bekomt van het pensioen als gehuwd man dat aan de echtgenoot in de regeling voor mijnwerkers wordt toegekend, wordt het rustpensioen of het invaliditeitspensioen waarop de echtgenoot in deze regeling aanspraak kan maken op de twee derden van het pensioen als gehuwd man teruggebracht.

B. De van tafel en bed gescheiden of de feitelijk gescheiden echtgenote die een van de in § 2, c, bedoelde voordelen geniet die ze, bij toepassing van de bepalingen bedoeld in A van deze paragraaf niet kan verzaken kan, voor zover zij niet bij vervroeging in het genot is getreden van één of meer van deze voordelen en onverminderd de toepassing van de bepaling van § 4, een gedeelte bekomen van het pensioen als alleenstaande van haar echtgenoot, waarvan het bedrag gelijk is aan één derde van zijn pensioen als gehuwd man in de pensioenregeling voor mijnwerkers, verminderd met het bedrag van het voordeel dat ze persoonlijk gerechtigd is te genieten in deze regeling of in de pensioenregeling voor werknemers.

In geval van toepassing van deze paragraaf en onverminderd de bepalingen van § 4, wordt het pensioen als alleenstaande dat aan de echtgenoot in de pensioenregeling voor mijnwerkers is toegekend, verminderd met het bedrag van het voordeel dat bij toepassing van het voorgaande lid als gescheiden echtgenote verleend is.

§ 4. Wanneer de persoonlijke voordelen van de echtgenote bepaald in § 2, c, samen met de voordelen als gescheiden echtgenote in de verschillende pensioenregelingen bedoeld in § 3, A, de helft overschrijden van het totaal bedrag van de pensioenen als gehuwd man dat de man in diezelfde regelingen kan bekomen, en wanneer in de pensioenregeling voor mijnwerkers een hoger bedrag als gescheiden echtgenote bij toepassing van § 3, B, zou moeten worden uitgekeerd dan in de andere pensioenregelingen, wordt het gedeelte, dat aan de echtgenote zou moeten worden uitgekeerd, verminderd met het bedrag dat bovengenoemde helft overschrijdt.

Indien de echtgenoot uitsluitend in de pensioenregeling voor mijnwerkers een voordeel geniet en wanneer de persoonlijke voordelen van de echtgenote bepaald in § 2, c, en het voordeel als gescheiden echtgenote in de pensioenregeling voor mijnwerkers samen, het derde overschrijden van het pensioen als gehuwd man dat de echtgenoot in deze regeling kan bekomen, wordt het gedeelte dat aan de echtgenote uitgekeerd zou kunnen worden verminderd met het bedrag dat het bovengenoemd derde overschrijdt.

§ 5. Voor de toepassing van § 2, c, wordt geen rekening gehouden met de voordelen die krachtens een andere pensioenregeling, aan de vrouw als gescheiden echtgenote worden toegekend.

Voor de toepassing van de §§ 2 en 3, wordt geen rekening gehouden met de voordelen die de echtgenoot in een andere pensioenregeling dan die bedoeld bij § 3, A, geniet.

§ 6. Wanneer de echtgenoot nalaat zijn rechten op een rustpensioen te laten gelden alhoewel hij de leeftijd van 65 jaar bereikt heeft en alle andere beroepsarbeid dan die welke in de zin van artikel 12 toegelaten is heeft gestaakt, mag de echtgenote in zijn plaats een pensioenaanvraag indienen om te haren gunste de uitbetaling te bekomen van het deel van het pensioen waarop zij krachtens de §§ 3 en 4 van dit artikel recht heeft.

§ 7. De toepassing van de bepalingen van de §§ 1 tot 5 van dit artikel geschiedt van ambtswege:

1. wanneer de echtgenoot op het ogenblik van de scheiding een pensioen als gehuwd man geniet;

2. wanneer de scheiding zich voordoet tussen de datum van de kennisgeving van de administratieve of rechterlijke beslissing en de ingangsdatum van het pensioen van de echtgenoot;

3. wanneer de scheiding zich voordoet op het ogenblik dat een pensioenaanvraag van de echtgenoot voor onderzoek bij een administratieve of rechterlijke instantie aanhangig is;

4. wanneer, op het ogenblik dat de echtgenoot zijn pensioenaanvraag indient de vrouw reeds een pensioen als alleenstaande in de regeling voor mijnwerkers of in een der bij § 3, A, bedoelde pensioenregelingen of een gewaarborgd inkomen voor bejaarden genoot of wanneer een daartoe ingediende aanvraag voor onderzoek bij een administratieve of rechterlijke instantie aanhangig was;

5. wanneer, op het ogenblik van de scheiding, ieder van de echtgenoten een pensioen als alleenstaande genoot in de regeling voor mijnwerkers of in een der bij § 3, A, bedoelde regelingen;

6. wanneer de echtgenoot zich in een der bij § 1, 4°, b, bedoelde toestanden bevindt, zelfs indien deze zich situeert vóór de indiening van zijn aanvraag.

§ 8. De toepassing van § 6 van dit artikel, alsook die van de §§ 1 tot 5 wanneer het geen in § 7 beoogde gevallen betreft, geschiedt op aanvraag van de echtgenote.

Deze aanvraag wordt ingediend in de vormen vastgesteld in de artikelen 51 en 52 van het besluit van de Regent van 15 oktober 1947, genomen in uitvoering van de besluitwet van 25 februari 1947 tot samenvoeging en wijziging van de wetten betreffende de pensioenregeling voor mijnwerkers en de er mee gelijkgestelden.

De aanvraag van rustpensioen, die geldig door de echtgenote is ingediend, geldt als een aanvraag van gescheiden echtgenote.

De aanvraag, die geldig is ingediend in de pensioenregeling voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag en zelfstandigen of de geldige aanvraag van gewaarborgd inkomen voor bejaarden, geldt als een aanvraag in de pensioenregeling voor mijnwerkers.

De aanvraag van de gescheiden echtgenote heeft uitwerking de eerste dag van de maand die volgt op die waarin de aanvraag is ingediend.

§ 9. De gescheiden echtgenote, die de toepassing van dit artikel aanvraagt en die op één of meer voordelen beoogd in § 2, c, aanspraak kan maken is ertoe gehouden het voordeel hiervan aan te vragen; ze moet evenwel geen vervroegde aanvraag indienen.

§ 10. Gedurende de periode tijdens welke de gescheiden echtgenote geen recht heeft op een gedeelte van het rustpensioen van haar echtgenoot, wordt aan de echtgenoot een prestatie betaald die gelijk is aan het bedrag van het pensioen dat hem als alleenstaande zou kunnen toegekend worden.

HOOFDSTUK III. Uitkeringen in geval van overlijden

Eerste Afdeling. Het weduwepensioen

Art. 15 Het weduwepensioen gaat in de eerste dag van de maand welke volgt op die in de loop waarvan de echtgenoot overleden is, indien de aanvraag binnen zes maanden na dit overlijden is ingediend.

In de andere gevallen gaat het in de eerste dag van de maand welke volgt op die van de aanvraag. Het gaat evenwel ten vroegste in de eerste dag van de maand welke volgt op die in de loop waarvan de weduwe de leeftijd van 45 jaar bereikt, tenzij haar echtgenoot ten minste twintig dienstjaren als ondergrondse arbeider telt, of tenzij zij een blijvende ongeschiktheid van 66 t.h. doet blijken of een kind opvoedt waarvoor zij rechtens kinderbijslag kan ontvangen.

Art. 16 Het weduwepensioen wordt toegekend:

1° aan de weduwe van de arbeider welke op het ogenblik van zijn overlijden tewerkgesteld was in de ondernemingen welke aan de bijzondere wetgeving op het rustpensioen voor mijnwerkers en ermede gelijkgestelden onderworpen was;

2° aan de weduwe van de arbeider welke, op het ogenblik van zijn overlijden, zich in één der bij artikel 2 van dit besluit bedoelde gelijkstellingsperioden bevond;

3° aan de weduwe van de arbeider, welke, op het ogenblik van zijn overlijden, titularis was van een invaliditeitspensioen of de voorwaarden vervulde om wegens ouderdom te worden gepensioneerd, in toepassing van voornoemde bijzondere wetgeving;

4° aan de weduwe van de arbeider welke, op het ogenblik van zijn overlijden, titularis was van een invaliditeitsvergoeding in toepassing van de wet van 9 april 1922 of de voorwaarden vervulde om een dergelijke vergoeding te kunnen genieten. Voor het bepalen van de rechten op het genot van genoemde vergoeding, wordt geen rekening gehouden met de staat van behoefte bedoeld in voornoemde wet;

5° aan de weduwe van de arbeider welke, op het ogenblik van zijn overlijden, titularis was van een ouderdomspensioen of de voorwaarden vervulde om wegens invaliditeit gepensioneerd te worden in toepassing van voornoemde bijzondere wetgeving;

6° aan de weduwe van de arbeider die vóór 1 januari 1925 opgehouden heeft te werken in de steenkolenmijnen, onder de dubbele voorwaarde dat de echtgenoot in voornoemde mijnen ten minste dertig jaar is tewerkgesteld geweest en dat hij het werk heeft stilgelegd ingevolge ziekte welke werkongeschiktheid heeft veroorzaakt;

7° a) aan de weduwe van de in het voorlaatste lid van artikel 6 bedoelde arbeider;

b) aan de weduwe van de in het 1° van het laatste lid van artikel 6 bedoelde arbeider. De in deze bepaling bedoelde voorwaarde is niet vereist wanneer die arbeider vóór 1 mei 1936 overleden is;

c) aan de weduwe van het in 2° van het laatste lid van artikel 6 bedoelde arbeider.

Art. 17 *Gewijzigd bij K.B.'s van 4 april 1962, art. 5, 4°, 4 januari 1966, art. 2, A & B, 8 november 1971, art. 13, L1.*

§ 1. Voor de weduwe wier echtgenoot na 1 januari 1955 diensten heeft gepresteerd als mijnwerker of ermede gelijkgestelde, is het jaarlijks bedrag van het weduwepensioen gelijk aan 30 pct. van de overeenkomstig artikel 2 van dit besluit berekende jaarlijkse bezoldiging.

Dat bedrag mag evenwel niet lager zijn dan een op 52 200 F vastgesteld gewaarborgd minimum.

§ 2. Voor de weduwe wier echtgenoot slechts vóór 1 januari 1955 diensten heeft gepresteerd als mijnwerker of ermede gelijkgestelde, wordt het jaarlijks bedrag van het weduwepensioen vastgelegd op het in § 1, tweede lid, van dit artikel bepaalde bedrag.

§ 3. Het genot van het recht op weduwepensioen wordt geschorst:

1° wanneer de weduwe hertrouwt:

2° wanneer zij, minder dan 45 jaar oud zijnde niet meer voldoet aan de voorwaarde op grond van welke het weduwepensioen vervroegd werd toegekend.

§ 4. De weduwe welke opeenvolgende huwelijken heeft aangegaan met arbeiders die konden genieten van de bepalingen van dit besluit of van de bepalingen van de besluitwet van 25 februari 1947 kan slechts het hoogste weduwepensioen genieten waarop zij recht zou hebben.

De weduwe welke opeenvolgende huwelijken heeft aangegaan met een arbeider die kon genieten van de bepalingen van dit besluit of van de besluitwet van 25 februari 1947, of met een aan een andere rust- en overlevingspensioenregeling onderworpen arbeider, kan het bij dit besluit voorziene weduwepensioen slechts genieten indien zij afstand doet van het weduwepensioen of van elk ander voordeel dat als weduwepensioen geldt, dat haar krachtens één van die andere regelingen zou worden toegekend.

Art. 18 De jaren van tewerkstelling in hoedanigheid van mijnwerker en die geen recht geven op de toekenning van een weduwepensioen of van een aanpassingsvergoeding krachtens dit besluit, worden in aanmerking genomen voor de ingang van het recht op het overlevingspensioen of op de aanpassingsvergoeding, toegekend bij toepassing van voormelde wet van 21 mei 1955.

Het bedrag van de bezoldiging dat in aanmerking dient te worden genomen voor de jaren tewerkstelling bedoeld in lid 1 is datgene dat in aanmerking wordt genomen voor de gelijkstellingen voorzien in artikel 24 van het koninklijk besluit van 17 juni 1955 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor arbeiders.

Art. 19 *Gewijzigd bij K.B. van 28 juni 1971, art. 4.*

§ 1. Het weduwepensioen dat wordt toegekend krachtens dit besluit of de besluitwet van 25 februari 1947, mag slechts worden gecumuleerd met een rustpensioen of een ander als zodanig geldend voordeel ten belope van het bedrag van het pensioen dat wordt toegekend aan de ongehuwde mijnwerkers die blijk geven van een loopbaan van dertig jaren als ondergrondse mijnwerkers.

§ 2. Het weduwepensioen dat wordt toegekend krachtens dit besluit of de besluitwet van 25 februari 1947 mag slechts worden gecumuleerd met een overlevingspensioen of een ander als zodanig geldend voordeel ten belope van het bedrag van het weduwepensioen dat aan de weduwe zou zijn toegekend voor een volledige loopbaan van de man, in diegene der regelingen waarin zij rechten heeft verworven en die voor haar het gunstigste is.

Nochtans ondergaat het bedrag van het weduwepensioen, verschuldigd op 31 december 1969, geen wijziging meer, ingevolge de toepassing van deze paragraaf.

Art. 20 Doet de voorwaarde blijken van blijvende ongeschiktheid van 66 t.h., de weduwe wier blijvende ongeschiktheid wordt erkend als een vermindering van haar mogelijkheid tot verdienen teweeg brengend die gelijk is aan of kleiner dan een derde van hetgeen een persoon van dezelfde conditie en opleiding door zijn persoonlijke arbeid kan verdienen in de beroepsgroep waaronder de activiteit ressorteert die laatstelijk door de betrokkene werd uitgeoefend of in de diverse beroepen die zij uit hoofde van haar opleiding had kunnen uitoefenen.

Art. 21 *Gewijzigd bij K.B. van 24 september 1964, art. 5, 1°.*

Om te doen blijken dat zij een kind opvoedt waarvoor zij recht heeft op kinderbijslag legt de weduwe, bij de indiening van haar verzoek, een verklaring en een getuigschrift voor overeenkomstig de modellen zoals werden vastgesteld door de Minister van Sociale Voorzorg. Dat getuigschrift wordt afgeleverd door de betrokken kinderbijslagkas en vernieuwd bij het begin van elk kwartaal.

Afdeling 2. De aanpassingsvergoeding

Art. 22 De weduwe, die bij het overlijden van haar echtgenoot, het weduwepensioen niet kan genieten ontvangt, volgens de hieronder bepaalde voorwaarden, een aanpassingsvergoeding die slechts één maal verschuldigd is en waarvan het bedrag gelijk is aan één jaarbedrag van het weduwepensioen.

De weduwe voor wie het genot van het weduwepensioen geschorst is in toepassing van artikel 17, § 5, ontvangt, onder dezelfde voorwaarden, een aanpassingsvergoeding waarvan het bedrag gelijk is aan twee jaarbedragen van genoemd pensioen.

De aanvragen om aanpassingsvergoeding moeten ingediend worden in een tijdspanne van zes maanden te rekenen vanaf de dag waarop de gebeurtenis welke aanleiding gaf tot de toekenning van deze vergoeding zich voordeed.

Art. 23 De in artikel 22, lid 1, van dit besluit voorziene aanpassingsvergoeding wordt uitgekeerd op voorlegging van een uittreksel van de overlijdensakte van de overleden echtgenoot.

Art. 24 De bij artikel 22, lid 2, van dit besluit voorziene aanpassingsvergoeding wordt uitbetaald:

1° aan de weduwe welke gerechtigd is op een weduwepensioen en hertrouwt, op voorwaarde dat zij de bevoegde Voorzorgskas van haar huwelijk op de hoogte heeft gesteld. De vergoeding wordt uitbetaald op voorlegging van een uittreksel van de huwelijksakte.

2° ambtshalve aan de weduwe voor wie het genot van het weduwepensioen wegens een andere reden dan die voorzien bij 1° hierboven is geschorst.

Art. 25 De toekenning van de aanpassingsvergoeding kan geen hinderpaal zijn voor de uitoefening van latere rechten.

Het weduwepensioen kan evenwel niet ingaan of opnieuw ingaan minder dan één jaar na de uitbetaling van de in artikel 22, lid 1 van dit besluit voorziene aanpassingsvergoeding, of minder dan twee jaar na de uitbetaling van de in artikel 22, lid 2, van dit besluit voorziene aanpassingsvergoeding.

HOOFDSTUK IV. Gemeenschappelijke bepalingen

Art. 26 De invaliditeits- of schadeloosstellingspensioenen, de frontstreep- en gevangenisrenten, evenals de renten verbonden aan een nationale orde voor oorlogsfeiten strekken in geen geval tot nadeel voor de toekenning of uitbetaling van het rustpensioen, weduwepensioen of aanpassingsvergoeding welke bij dit besluit voorzien zijn.

Art. 27 *Gewijzigd bij K.B.'s van 6 september 1958, art. 2, 9 augustus 1963, art. 1, 1°, 24 september 1964, art. 5, 3°, 4° & 5°, 4 februari 1965, art. 1 en 5 augustus 1971, art. 3.*

Voor de toepassing van dit besluit, en van de besluitwet van 25 februari 1947, worden met perioden van werkelijke arbeid gelijkgesteld:

§ 1.1° de periode tijdens welke een verzekerde zich in een geallieerd land bevond of weggevoerd werd hetzij naar Duitsland, hetzij naar de vuurlinies, tussen 4 augustus 1914 en 1 februari 1919;

2° de periode tijdens welke een verzekerde zich in dienst bevond van het Belgisch leger of in een geallieerd leger tussen 1 augustus 1914 en 30 september 1919;

3° de periode tijdens welke een verzekerde in de loop van de oorlog 1914-1918 zich in de onmogelijkheid bevond zich naar zijn werk in de in artikel 2 van voornoemd koninklijk besluit van 28 mei 1958 bedoelde ondernemingen te begeven, ten gevolge van de afschaffing van de verkeersmiddelen of van door de bezetter getroffen maatregelen.

Geniet de in § 1 bedoelde gelijkstellingen:

a) de in 1° en 2° hierboven bedoelde verzekerde, die op het ogenblik dat het feit dat aanleiding gaf tot gelijkstelling zich voordeed in de in artikel 2 van voornoemd koninklijk besluit van 28 mei 1958 bedoelde ondernemingen tewerkgesteld was of er ingevolge ziekte of ongeval van verwijderd was;

b) de in 1° en 2° hierboven bedoelde verzekerde die zijn werk in bedoelde ondernemingen aangevat of hernomen heeft binnen het jaar volgend op de datum van zijn demobilisatie voor een oudstrijder of vóór 1 januari 1920 voor de andere hierboven bedoelde categorieën; in geval van ziekte of ongeval worden deze termijnen verlengd met de duur tijdens welke belanghebbende ziek of gekwetst is geweest;

c) de in 3° hierboven bedoelde verzekerde, indien hij het werk in voornoemde ondernemingen vóór 1 januari 1920 hernomen heeft; in geval van ziekte of ongeval wordt deze termijn verlengd met de duur tijdens welke belanghebbende ziek of gekwetst is geweest;

De verzekerde dient het bewijs te leveren dat hij zich in de omstandigheden heeft bevonden die de in deze paragraaf bedoelde gelijkstellingen tot gevolg hebben.

§ 2.1° de periode tijdens welke een verzekerde zich in dienst bevond van het Belgisch leger of van een geallieerd leger tussen 1 september 1939 en de datum van zijn demobilisatie;

2° de periode tijdens welke een verzekerde tewerkgesteld is geweest in de oorlogsnijverheid van een geallieerd land tussen 10 mei 1940 en 31 december 1945;

3° de periode tijdens welke een verzekerde krijgsgevangene is geweest in Duitsland of in een door dit laatste gecontroleerd land, tussen 10 mei 1940 en de terugkeer in de haardstede.

De na 31 december 1941 gerepatrieerde militairen worden beschouwd als zijnde teruggekeerd in hun haardstede vanaf de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van hun rustverlof van drie maanden, of gebeurlijk vanaf de dag volgend op het verstrijken van de verplegings- of herstelperiode welke op hun repatriëring volgde;

4° de periode tijdens welke een verzekerde zich als weggevoerde voor verplichte arbeid in Duitsland of in een door dit laatste gecontroleerd land bevond, tussen 7 maart 1942 en de datum van zijn terugkeer in de haardstede;

5° de periode tijdens welke een, op door Duitsland ingelijfd Belgisch grondgebied verblijvende verzekerde door de vijand gedwongen is geweest na 18 mei 1940, in Duitsland of op dit grondgebied te werken;

6° de periode tijdens welke een verzekerde aangesloten is geweest bij een weerstandsorganisatie en aan de operaties hiervan heeft deelgenomen in de zin van de besluitwet van 19 september 1945;

7° de periode tijdens welke een verzekerde, na 10 mei 1940, als politiek gevangene door de Duitse overheid gevangen werd gehouden, in de zin van de wet van 26 februari 1947, houdende inrichting van het statuut der politieke gevangenen.

8° de periode tijdens welke een verzekerde in de loop van de oorlog 1940-1945, zich in de onmogelijkheid bevond zich naar zijn werk in de in artikel 2 van voornoemd koninklijk besluit van 28 mei 1958 bedoelde ondernemingen te begeven ingevolge de afschaffing der verkeersmiddelen of ingevolge door de bezetter getroffen maatregelen.

Geniet de gelijkstellingen voorzien bij § 2:

a) de bij 1°, 2°, 3°, 4°, 5°, 6° en 7° hierboven bedoelde verzekerde, die op het ogenblik waarop de gebeurtenis die aanleiding gaf tot gelijkstelling zich heeft voorgedaan, in de bij artikel 2 van voornoemd koninklijk besluit van 28 mei 1958 bedoelde ondernemingen werkte of ervan verwijderd was ingevolge ziekte of ongeval;

b) de bij 1°, 2°, 3°, 4°, 5°, 6° en 7° bedoelde verzekerde die het werk aangevat of hernomen heeft in hierbovenvermelde ondernemingen, binnen het jaar te rekenen vanaf zijn demobilisatie indien het een oudstrijder betreft, vanaf zijn terugkeer in het vaderland, indien het een weggevoerde, een politiek gevangene of een arbeider die in een oorlogsnijverheid van een geallieerd land tewerkgesteld was betreft en vóór 1 januari 1946 voor de andere categorieën, in geval van ziekte of ongeval worden deze termijnen verlengd met de duur tijdens welke belanghebbende ziek of gekwetst is geweest.

c) de in 8° hierboven bedoelde verzekerde, indien hij het werk in voormelde ondernemingen hernomen heeft vóór 1 januari 1946; in geval van ziekte of ongeval wordt deze termijn verlengd met de duur tijdens welke belanghebbende ziek of gekwetst is geweest.

De verzekerde dient het bewijs te leveren dat hij zich in de omstandigheden bevond welke de in deze paragraaf bedoelde gelijkstellingen meebrengen.

§ 3. De perioden tijdens dewelke hij onder de wapens opgeroepen of wederopgeroepen werd als dienstplichtige, voor zover de verzekerde bij zijn oproeping of wederoproeping onder de wapens, tewerkgesteld is geweest in de bij artikel 2 van voornoemd koninklijk besluit van 28 mei 1958 bedoelde ondernemingen of ervan verwijderd is geweest wegens ziekte, ongeval of economische crisis en dat hij het werk in deze ondernemingen hervat heeft binnen het jaar te rekenen vanaf de dag van zijn ontslag uit de dienst zonder om het even welke bedrijvigheid te hebben uitgeoefend

buiten voornoemde ondernemingen, tussen de datum van zijn ontslag uit de legerdienst en het hernemen van de arbeid in die ondernemingen.

Ingeval de verzekerde na zijn ontslag uit de dienst, het werk in voornoemde ondernemingen niet heeft kunnen hervatten, ingevolge ziekte, ongeval of economische crisis, wordt de hierboven bepaalde termijn van één jaar verlengd met de duur tijdens welke belanghebbende aan voornoemde omstandigheid onderworpen was.

Belanghebbende dient het bewijs te leveren van het bestaan, in zijnen hoofde, van die omstandigheden.

Elke periode van onvrijwillige werkloosheid wordt slechts in aanmerking genomen op voorwaarde dat de belanghebbende een getuigschrift van de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening voorlegt, tot bewijs dat hij tijdens de in aanmerking te nemen periode ingeschreven was in hoedanigheid van mijnwerker en dat hij de werkaanbiedingen in voornoemde ondernemingen niet heeft geweigerd.

Elk ander bewijsmiddel wordt aangenomen indien er materiële onmogelijkheid bestaat voormeld getuigschrift in te dienen. Dit wordt nochtans niet geëist van de belanghebbende die zijn oproepings- of wederoproepingstermijnen onder de wapens vóór 1 mei 1936 heeft aangevat.

§ 4.1° De periode tijdens welke de verzekerde die het werk in de bij artikel 2 van voornoemd koninklijk besluit van 28 mei 1958 bedoelde ondernemingen heeft stopgezet om de functies van bediende of bestendig secretaris bij de centrale vakorganisaties van de bij artikel 2 bedoelde arbeiders, waar te nemen, en deze functies heeft waargenomen na in genoemde ondernemingen gedurende ten minste 10 jaar tewerkgesteld te zijn geweest;

2° De periode tijdens welke de verzekerde die het werk in de bij artikel 2 van voornoemd koninklijk besluit van 28 mei 1958 bedoelde ondernemingen heeft stopgezet om een wetgevend mandaat te vervullen, dit mandaat heeft uitgeoefend nadat hij gedurende ten minste 10 jaar in voornoemde ondernemingen tewerkgesteld geweest is, voor zover hij bij het Nationaal Pensioenfonds der Mijnwerkers een bijdrage van 200 frank heeft gestort voor iedere dienstmaand tijdens dit mandaat.

De bepalingen van dit lid zijn slechts van toepassing voor de toekenning van een rust- of weduwepensioen of van een aanpassingsvergoeding.

§ 5. De perioden tijdens welke zij door de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening aan controle onderworpen waren en erkend waren als onvrijwillig werklozen en als werkaanvragers ingeschreven waren, bij het gewestelijk bureau voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid, voor bovengrondse of ondergrondse arbeid in de bij artikel 2 van voornoemd koninklijk besluit van 28 mei 1958 bedoelde ondernemingen, tussen de datum van hun werkstopzetting in voornoemde ondernemingen en de leeftijd van 55 of 60 jaar, naargelang het een ondergrondse of een bovengrondse arbeider betreft of minstens tussen 1 januari 1948 en deze leeftijd, volgens arbeiders:

1° de arbeider die het werk in bovengrondse ondernemingen heeft gestaakt ingevolge afdanking wegens economische crisis of wegens het stilleggen van de ontginning die hem tewerkstelde;

2° de ondergrondse arbeider die afgedankt werd ingevolge fysische ongeschiktheid en wiens aanvraag om een invaliditeitspensioen verworpen werd omdat hij nog geschikt was in voornoemde ondernemingen normale bovengrondse arbeid te

verrichten, evenals de ondergrondse wegens invaliditeit gepensioneerde arbeider wiens pensioen ingetrokken werd omdat hij geschikt geworden was in voornoemde ondernemingen normale bovengrondse arbeid te verrichten;

3° de arbeider die het werk heeft stopgezet ingevolge gezamenlijke werkstopzetting indien de onderneming die hem tewerkstelde haar ontginning niet hernomen heeft bij het einde van de periode der gezamenlijke werkstopzetting.

Belanghebbenden moeten bewijzen dat zij de werkaanbiedingen van bovengenoemde ondernemingen niet geweigerd hebben, tenzij wegens fysische ongeschiktheid die hen beletten in voornoemde ondernemingen normaal te arbeiden.

Dit bewijs wordt geleverd door voorlegging van een getuigschrift afgeleverd door het gewestelijk bureau van de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening.

Elk ander bewijsmiddel wordt aanvaard indien er materiële onmogelijkheid bestaat genoemd getuigschrift voor te leggen.

De betrokkenen dienen eventueel het bewijs te leveren dat zij ingevolge fysische ongeschiktheid, in de onmogelijkheid waren de hun door het gewestelijk bureau van bovengenoemde dienst voorgestelde werkaanbiedingen te beantwoorden en dat zij dit bureau op de hoogte gesteld hebben van hun genezing, indien hun fysische ongeschiktheid slechts tijdelijk is geweest.

De controle en de erkenning als onvrijwillig werkloze door de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening worden niet gevergd van de arbeider die het werk in voornoemde ondernemingen heeft stopgezet van 1 juli 1957 af ingevolge afdanking te wijten aan het stilleggen van de ontginning die hem tewerkstelde.

Evenwel, voor de toepassing van lid 6 van deze paragraaf, zijn de twee volgende voorwaarden vereist:

1° de betrokkene moet, op het ogenblik van zijn afdanking, bewijzen dat hij tenminste tien jaren werkelijke dienst had in voornoemde ondernemingen;

2° zijn afdanking moet aan de bevoegde Voorzorgskas ter kennis gebracht worden:

a) hetzij binnen de drie maanden van de afdanking;

b) hetzij vóór 31 december 1958, zo het stilleggen van de ontginning plaats had vóór 15 september 1958.

De leeftijdsgrens van 55 jaar, bedoeld bij het eerste lid, wordt vervangen door die van 60 jaar voor de ondergrondse arbeider die geen 20 dienstjaren in de ondergrond telt op de leeftijd van 55 jaar of op de datum van de gebeurtenis die aanleiding geeft tot de in deze paragraaf bedoelde gelijkstelling indien deze na de leeftijd van 55 jaar plaats heeft.

§ 6.1° De periode tijdens welke een verzekerde vergoeding voor primaire ongeschiktheid of voor rust bij bevalling geniet, in uitvoering van de wetgeving betreffende de sociale zekerheid voor arbeiders;

2° De periode tijdens welke een verzekerde een volledige invaliditeitspensioen geniet krachtens de invaliditeitspensioenregeling voor mijnwerkers en ermede gelijkgestelden.

3° De periode tijdens welke een verzekerde het werk in de bij artikel 2 van voornoemd koninklijk besluit van 28 mei 1958 bedoelde ondernemingen heeft moeten stopzetten ingevolge arbeidsongeval of beroepsziekte, ingeval hij zich door dit feit in de onmogelijkheid heeft bevonden normaal ondergronds of bovengronds te arbeiden, naargelang het een belanghebbende betreft die op het ogenblik van de stopzetting ondergrondse dan wel bovengrondse arbeider was, tussen de datum van deze stopzetting en die waarop hij de leeftijd van 55 of van 60 jaar bereikt, naargelang het een ondergrondse of bovengrondse arbeider betreft; deze leeftijdsgrens wordt nochtans op 60 jaar vastgesteld voor de ondergrondse arbeider die geen 20 dienstjaren in de ondergrond telt op de leeftijd van 55 jaar of op de datum waarop hij de ondergrondse arbeid heeft moeten stopzetten, indien deze stopzetting na de leeftijd van 55 jaar plaats heeft.

Ingeval de stopzetting van het werk in de bovenbedoelde ondernemingen wordt veroorzaakt door een beroepsziekte, moet deze ziekte, opdat het voordeel der gelijkstelling zou kunnen toegekend worden, met ingang van de stopzetting aanleiding hebben gegeven tot schadeloosstelling bij toepassing van de wet van 24 december 1963 betreffende de schadeloosstelling voor en de voorkoming van beroepsziekten.

4° De periode tijdens welke de verzekerde tot werkloosheid is gedwongen, doordat de onderneming die hem tewerkstelt een werkloosheidsstelsel bij beurtregeling instelt.

Deze bepaling is slechts toepasselijk op de arbeiders van ondernemingen welke in normale tijd minstens 20 arbeiders tewerkstellen.

5° De periode tijdens welke de arbeider die, krachtens de besluitwet van 25 februari 1947, een invaliditeitspensioen heeft bekomen omdat hij aangetast was door de pneumoconiosis van de mijnwerker, vastgesteld volgens de criteria als bepaald in § 2 van artikel 36bis van deze besluitwet, de uitkeringen ingevolge de wet betreffende de ziekte- en invaliditeitsverzekering heeft bekomen dan wel als onvrijwillig werkloze werd gecontroleerd, tussen de datum van zijn laatste daadwerkelijke stopzetting van de mijnarbeid en de datum van ingang van bedoeld pensioen, wanneer het gaat om toekenning van een rustpensioen, een weduwenpensioen of een aanpassingsuitkering.

§ 7.1° De periode tijdens welke de verzekerde het jaarlijks verlof genoten heeft in toepassing van de wetgeving op het jaarlijks verlof der loonarbeiders en van de wetgeving betreffende het bijkomend verlof der ondergrondse steenkolenmijnwerkers;

2° De periode tijdens welke de verzekerde het werk in de bij artikel 2 van voornoemd koninklijk besluit van 28 mei 1958 bedoelde ondernemingen heeft onderbroken, ingevolge staking of lock-out, volbrenging van burgerlijke plichten of uitvoering van syndicale verplichtingen:

3° De periode tijdens welke een verzekerde de beroepsopleidingscentra voor leerling-mijnwerker heeft bezocht, voor zover hij het werk aangevat heeft in de bij artikel 2 van voornoemd koninklijk besluit van 28 mei 1958 bedoelde ondernemingen binnen de termijn van één jaar, te rekenen vanaf het einde van de periode tijdens welke hij deze centra bezocht.

§ 8. De perioden van inactiviteit die voortvloeien uit een aandoening die het gevolg is van een oorlogsfeit waarvoor de betrokkene het voordeel van een statuut van nationale erkentelijkheid bekomen heeft en voor zover de belanghebbende bewijst dat een invaliditeit hem werd erkend voor deze aandoening door de Gerechtelijk-

Geneeskundige Dienst, hetzij van 40 pct. minstens, zo het begin van deze inactiviteitsperioden vóór 1 januari 1964 ligt, hetzij van 66 pct. minstens in de andere gevallen.

Geniet van de gelijkstelling waarin voorzien bij deze paragraaf, de verzekerde die, op het ogenblik waarop de gebeurtenis welke aanleiding geeft tot gelijkstelling zich voordeed, te werk gesteld was in de ondernemingen beoogd bij artikel 2 van het voornoemd koninklijk besluit van 28 mei 1958.

Art. 28 *Gewijzigd bij K.B. van 5 augustus 1971, art. 4.*

De bij §§ 1, 2, en 8 van artikel 27 voorziene gelijkstellingen worden aan de verzekerden toegestaan, welke, op het ogenblik dat de gebeurtenis die aanleiding geeft tot gelijkstelling zich voordoet, tewerkgesteld was in de bij artikel 2 van voornoemd koninklijk besluit van 28 mei 1958 bedoelde ondernemingen welke in een land gevestigd zijn waarmede België een overeenkomst in zake sociale zekerheid heeft gesloten, onder voorwaarde dat belanghebbende werkelijk gewerkt heeft, gedurende ten minste één jaar in dergelijke in België gevestigde ondernemingen.

Art. 29 *Gewijzigd bij K.B.'s van 9 augustus 1963, art. 2, 18 januari 1964, art. 1 en 5 augustus 1971, art. 5.*

De bij artikel 27, §§ 1, 2, 3, 7, 3°, en 8 bedoelde gelijkgestelde perioden, worden beschouwd als volbracht in de ondergrond van de bij artikel 2 van voornoemd koninklijk besluit van 28 mei 1958 bedoelde ondernemingen, indien belanghebbende bij deze werkzaamheden tewerkgesteld was, hetzij bij zijn werkstopzetting in deze ondernemingen op het ogenblik dat de gebeurtenis welke aanleiding gaf tot gelijkstelling zich voordeed, hetzij binnen het jaar te rekenen vanaf het aanvatten of hernemen van het werk in deze ondernemingen na het einde van die gebeurtenis.

Voor de toepassing van bovenstaande bepaling, worden met ondergrondse arbeiders gelijkgesteld:

a) de ophaalmachinisten;

b) de aan het wassen en triëren van de steenkolen, het drogen van schlam en aan de fabricage van briketten op basis van hars tewerkgestelde arbeiders.

De bij artikel 27, § 6, 2°, bedoelde gelijkgestelde periode wordt beschouwd als volbracht in de ondergrond, indien belanghebbende er tewerkgesteld was op de datum waarop de ziekte die zijn invaliditeit meebracht, vastgesteld werd.

De gelijkgestelde perioden bedoeld bij artikel 27, § 5 en § 6, 3°, worden beschouwd als volbracht in de ondergrond tot de 55e verjaardag van de belanghebbende indien hij er tewerkgesteld was bij zijn stopzetting in bovengenoemde ondernemingen, op het ogenblik dat de gebeurtenis die aanleiding gaf tot gelijkstelling zich voordeed.

De andere bij artikel 27 bedoelde gelijkgestelde perioden worden beschouwd als volbracht in de ondergrond indien belanghebbende er tewerkgesteld was bij zijn werkstopzetting in bovengenoemde ondernemingen, op het ogenblik dat de gebeurtenis, die aanleiding gaf tot gelijkstelling zich voordeed. Voor wat betreft de bij § 4 van artikel 27 bedoelde gelijkgestelde perioden, wordt dit vermoeden evenwel slechts toegepast indien belanghebbende aan ondergrondse arbeit is tewerkgesteld geweest gedurende ten minste tien jaar bij zijn werkstopzetting op het ogenblik dat de gebeurtenis die aanleiding gaf tot gelijkstelling zich voordoet.

HOOFDSTUK IV. De verwarmingstoelage

Art. 30 *Gewijzigd bij K.B. van 30 november 1978, art. 3.*

De rijksdienst voor werknemerspensioen neemt in de voorwaarden en volgens de hierna bepaalde regels een verwarmingstoelage te zijnen laste welke toegekend wordt:

1° aan de mijnwerkers die in de toepassing van dit besluit een rustpensioen geniet;

2° aan de weduwe van de mijnwerkers die in de toepassing van dit besluit een weduwepensioen geniet.

§ 2. Het bedrag van de verwarmingstoelage bedraagt 12 000 F per jaar:

1° voor de arbeiders die een rustpensioen geniet op grond van ten minste dertig jaar dienst in de steenkolenmijnen;

2° voor de in § 1, 2°, bedoelde weduwe wier echtgenoot ten minste dertig jaar dienst in de steenkolenmijnen telde.

De arbeiders die gerechtigd is op een rustpensioen op grond van minder dan dertig jaar dienst in de steenkolenmijnen en de in § 1, 2°, bedoelde weduwe wier echtgenoot niet ten minste dertig jaar dienst in deze mijnen telde, genieten van een verwarmingstoelage op basis van het in het eerste lid bedoelde bedrag die evenredig is aan de duur van de in genoemde mijnen gepresteerde diensten.

De gepensioneerde die tewerkgesteld is in een steenkolenmijn is uitgesloten van verwarmingstoelage indien hij een steenkolenlevering geniet van zijn werkgever.

Bij samenloop van rechten op de verwarmingstoelage, kan de gerechtigde de hem verschuldigde bedragen cumuleren ten belope van het in het eerste lid voorziene bedrag.

Art. 31 *Gewijzigd bij K.B.'s van 4 februari 1965, art. 2 en 30 november 1978, art. 4, 1°, 2° & 3°.*

De verwarmingstoelage wordt toegekend vanaf dezelfde datum als die waarop de ingang van het genot van het pensioen is vastgesteld.

De gepensioneerde die volledig het genot van zijn pensioen verliest, verliest eveneens het genot van zijn verwarmingstoelage, behalve wanneer het pensioen in toepassing van het artikel 13, § 4, niet wordt uitgekeerd; in dat geval, heeft betrokkene recht op de verwarmingstoelage waarop hij aanspraak kan maken.

Wanneer deze gepensioneerde, zelfs gedeeltelijk, opnieuw het genot op zijn pensioen verkrijgt wordt de verwarmingstoelage waarop hij aanspraak kan maken opnieuw, en tegelijkertijd met zijn pensioen, ingesteld.

De weduwe, die de voorwaarden vervult om krachtens dit besluit het weduwenpensioen te genieten, doch wier weduwepensioen, bij toepassing van artikel 25, tweede lid, niet of niet opnieuw is ingegaan omdat haar een aanpassingsvergoeding werd toegekend, wordt, voor de toepassing van dit hoofdstuk, beschouwd als zijnde begunstigd met dit weduwenpensioen.

Art. 32 *Gewijzigd bij het K.B. van 30 november 1978, art. 5.*

Wanneer de gepensioneerde gescheiden leeft van zijn echtgenote en deze laatste, overeenkomstig het artikel 14, het pensioen van gescheiden echtgenote geniet, wordt de bij artikel 30 bedoelde verwarmingstoelage aan elk der echtgenoten toegekend ten belope van 50 pct. van het bedrag dat aan de echtgenoot had kunnen worden toegekend indien er geen scheiding was geweest.

Wanneer, in het vorig lid bedoelde geval, de echtgenoot het genot van zijn verwarmingstoelage verliest, behoudt de echtgenote het genot van een verwarmingstoelage vastgesteld op 50 pct. van het bedrag dat aan de echtgenoot had kunnen worden toegekend indien hij het genot van zijn verwarmingstoelage niet had verloren.

Wanneer de gescheiden echtgenote niet het in artikel 14 voorzien pensioen van gescheiden echtgenote geniet, bekomt de echtgenoot het normaal bedrag van de verwarmingstoelage die hem kan worden toegekend.

Art. 33 *Gewijzigd bij het K.B. van 30 november 1978, art. 6.*

De verwarmingstoelage wordt toegekend per maandelijkse fracties van één twaalfde van het verschuldigd jaarbedrag.

Art. 34 *Gewijzigd bij het K.B. van 30 november 1978, art. 7.*

De verwarmingstoelage wordt, terzelfdertijd als de pensioentermijnen, door de Rijkskas voor rust en overlevingspensioenen aan de rechthebbenden uitbetaald.

Art. 35 *Gewijzigd bij het K.B. van 30 november 1978, art. 8.*

§ 1. Voor de toepassing van artikel 5, wordt het in artikel 30,§ 2, bedoeld bedrag gekoppeld aan het spilindexcijfer waartegen de pensioenen in januari 1979 worden betaald.

§ 2. De verwarmingstoelage wordt niet in aanmerking genomen voor de toepassing van de cumulatieregelen betreffende de sociale voorzieningen, noch voor de berekening van de bestaansmiddelen, die aan het toekennen van bepaalde voordelen, voorafgaat.

Art. 36 *Opgeheven bij het K.B. van 30 november 1978, art. 9 (1).*

HOOFDSTUK VI. Diverse bepalingen

Art. 37 *Gewijzigd bij het K.B. van 4 februari 1965, art. 3.*

De uitkeringen voorzien bij dit besluit, treden in werking vanaf de eerste dag van de maand welke volgt op degene in de loop waarvan de aanvraag werd ingediend.

Niettegenstaande de bepalingen van artikel 6, wordt elke aanvraag welke binnen de zes maanden te rekenen vanaf de datum van de opening van het recht op het genot van genoemde uitkeringen ingediend wordt, beschouwd als op die datum ingediend.

Art. 38 Wanneer het bedrag van de uitkeringen decimes en centimes omvat, worden deze verwaarloosd wanneer zij gelijk zijn aan of lager dan F 0,50, en zij worden tot de hogere frank afgerond wanneer zij F 0,50 overtreffen.

Art. 39 *Gewijzigd bij het K.B. van 24 september 1964, art. 5,1°.*

Tot toepassing van artikelen 9, 18 en 19 van dit besluit zal het Nationaal Pensioenfonds voor Mijnwerkers, aan de Dienst voor Ouderdomspensioenen bij het Ministerie van Sociale Voorzorg, de bewijselementen laten geworden welke voor het onderzoek der dossiers noodzakelijk zijn.

Art. 40 De Rijkskas voor rust- en overlevingspensioenen houdt een afzonderlijke rekening der sommen welke zij ingevolge de bepalingen van artikelen 9, 18 en 19 van dit besluit gehouden is uit te keren.

Deze bedragen worden haar jaarlijks terugbetaald door het Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers.

Art. 41 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 24 mei 1959, art. 1 (2), 31 juli 1968, art. 4 en 31 mei 1978, art. 4,1°, 2° & 3°*

In geval van overlijden van de gerechtigde op een bij dit besluit of bij voornoemde besluitwet van 25 februari 1947 voorziene uitkering, worden de vervallen en niet uitgekeerde termijnen, met inbegrip van het vakantiegeld,, en de aan vullende toeslag, uitbetaald in volgende orde slechts uitbetaald aan de natuurlijke personen en naar de hierna bepaalde volgorde:

1° aan de echtgenoot met wie de gerechtigde leefde op het ogenblik van zijn overlijden;

2° aan de kinderen met wie de gerechtigde leefde op het ogenblik van zijn overlijden;

3° aan ieder persoon met wie de gerechtigde leefde op het ogenblik van zijn overlijden;

4° aan de persoon die in de verplegingskosten bijgedragen heeft;

5° aan de persoon die de begrafeniskosten heeft betaald.

De vervallen en aan een overleden gerechtigde niet uitbetaalde termijnen worden van ambtswege aan de in het eerste lid, 1°, beoogde rechthebbende, en, bij ontstentenis van deze, aan de in het eerste lid, 2°, beoogde rechthebbenden gestort.

De overige hierboven vermelde rechthebbenden die de vereffening van de vervallen en aan een overleden gerechtigde niet uitgekeerde termijnen te hunnen voordele verlangen, moeten een aanvraag rechtstreeks tot de betalingsinstelling richten. De aanvraag, die gedagtekend en ondertekend is, moet opgemaakt worden volgens een formulier conform het door de Minister die de werknemerspensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, vastgesteld model; de burgemeester van de gemeente, waar de overledene verbleef, bevestigt de juistheid van de op het formulier vermelde gegevens en ondertekent dit mede.

Op straffe van verval moeten de aanvragen tot uitbetaling van termijnen ingediend worden binnen een termijn van zes maanden. Die termijn gaat in op de dag van het overlijden van de gerechtigde of op de dag van de verzending van de kennisgeving der beslissing indien deze na het overlijden verzonden werd.

Wanneer deze kennisgeving aan de afzender teruggezonden wordt wegens het overlijden van de gepensioneerde, wordt een nieuwe kennisgeving gezonden aan de

burgemeester van de gemeente waar de overledene zijn gewone verblijfplaats had. De burgemeester van de gemeente waar de overledene zijn gewone verblijfplaats had. De burgemeester bezorgt deze kennisgeving aan de persoon die, op grond van het eerste lid van dit artikel, voor de uitbetaling van de termijnen in aanmerking komt.

Art. 42 *Gewijzigd bij het K.B. van 31 juli 1968, art. 5.*

De commissies van openbare onderstand en het Speciaal Onderstandsfonds kunnen vanwege hun gehospitaliseerden die de bepalingen van dit besluit genieten geen bedrag voor de hospitalisatiekosten eisen dat de drie vierden van het rust- en weduwepensioenen overschrijdt.

Art. 42bis *Gewijzigd bij het K.B. van 11 augustus 1972, art. 2.*

De arbeidsrechtbank doet uitspraak over de geschillen omtrent rechten die voortvloeien uit dit besluit en past in geval van arglist of het Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers de bij artikel 12, § 5, bepaalde sancties, toe.

De bestreden administratieve rechtshandelingen moeten, op straffe van verval, binnen de maand na de kennisgeving ervan aan de bevoegde arbeidsrechtbank voorgelegd worden.

De vordering ingeleid voor de arbeidsrechtbank werkt niet schorsend.

Art. 43 *Wijzigingsbepalingen.*

Art. 44 De aanvragen tot genot van de bij dit besluit voorziene voordelen worden beschouwd als zijnde ingediend op 1 januari 1958 indien zij vóór 1 januari 1959 zijn ingediend.

Art. 45 Dit besluit treedt in werking 1 januari 1958.

---

1 Opgeheven doch blijft van toepassing voor de steenkalenvering verschuldigd voor de vóór 01-01-1979 gelegen tijdvakken.
2 Inwerkingtreding: 10-06-1959.

Koninklijk besluit van 12 december 1967
(Staatsblad 29 december)

waarbij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas belast wordt met het bijhouden van de individuele rekening van de werknemers.

Gewijzigd bij: *o.a. de KB's van 9 december 1968 (Staatsbl. 25 december), 15 december 1989 (Staatsbl. 22 december) en 8 juli 1997 (Staatsbl. 14 augustus).*

Art. 1 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 9 december 1968, art. 16 en 15 december 1989, art. 1 (1).*

De Algemene Spaar- en Lijfrentekas is belast met het bijhouden van de individuele rekening, bedoeld in artikel 28 van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

Te dien einde kent zij aan elke werknemer een inschrijvingsnummer toe. Vanaf 1 januari 1990, geldt het nummer bedoeld in artikel 36, § 1 van de wet van 7 december 1988 houdende hervorming van de inkomstenbelasting en hervorming van de met het zegel gelijkgestelde taksen als inschrijvingsnummer.

Bij het in dienst treden van een werknemer vraagt de werkgever van deze laatste mededeling van dit identificatienummer. Indien de werknemer verklaart dit nummer niet te kennen wint de werkgever inlichtingen in bij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas. Indien de werknemer verklaart nog niet onderworpen te zijn geweest aan voornoemd koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967, vervult de werkgever de formaliteiten voor de inschrijving van de werknemer overeenkomstig de onderrichtingen van bedoelde instelling.

Art. 2 De Kas reikt, in de loop van het vierde kwartaal van elk jaar, aan de werknemer een uittreksel uit zijn individuele rekening van vorig jaar uit. De rekeninguittreksels van de jaren vóór 1968 die nog niet aan de betrokkene werden overgemaakt, worden hem geleidelijk naar mate van de administratieve mogelijkheden, uitgereikt.

Art. 3 *Gewijzigd bij K.B. van 8 juli 1997, art. 1 (2).*

Het Beheerscomité van de Rijksdienst voor pensioenen duidt, voor een periode van vier jaar, die hernieuwbaar is, onder de personeelsleden van de instelling een bestendig afgevaardigde aan die als uitsluitende opdracht heeft het beheer, zowel kwantitatief als kwalitatief, van de individuele rekening op te volgen. De bestendig afgevaardigde is onder het rechtstreeks gezag van de Administrateur-generaal geplaatst en blijft onderworpen aan het statuut dat geldt voor het personeel van de Rijksdienst. Hij bezorgt elk trimester aan het Beheerscomité van de Rijksdienst een verslag over zijn werkzaamheden en is ertoe gehouden zonder uitstel elk feit te melden dat van aard is de uitvoering van de opdrachten, waarover de controle hem is toevertrouwd, te bezwaren of te vertragen. Het Beheerscomité verleent aan de bestendig afgevaardigde een vergoeding, die vervat is in de terug te betalen kosten voorzien in artikel 4 van dit besluit.

Art. 4 Op basis van een overeenkomst tussen de Rijksdienst voor werknemerspensioenen en de Algemene Spaar- en Lijfrentekas, worden de kosten van bijhouden der individuele rekening aan de Algemene Spaar- en Lijfrentekas terugbetaald door de Rijksdienst.

© FPD – augustus 2023

Art. 5 Het koninklijk besluit van 9 mei 1959, waarbij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas wordt belast met het bijhouden van de individuele rekening, bedoeld in artikel 2, § 1, van de wet van 21 mei 1955 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor arbeiders, is opgeheven.

Art. 6 Dit besluit heeft uitwerking op 1 januari 1968.

Art. 7 Onze Minister van Sociale Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit.

---

1 Inwerkingtreding: 01-01-1990.
2 Inwerkingtreding: 01-07-1997.

Koninklijk besluit van 21 december 1967
(Staatsblad 16 januari 1968)

tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

Gewijzigd bij: *o.a. de K.B.'s van 10 juni 1969 (Staatsbl. 25 juli), 22 december 1969 (Staatsbl. 31 december), 21 december 1970 (Staatsbl. 30 december), 17 augustus 1973 (Staatsbl. 31 augustus), 10 mei 1976 (Staatsbl. 15 mei), 15 juni 1983 (Staatsbl. 28 juni), 20 september 1984 (Staatsbl. 6 oktober), 8 augustus 1986 (Staatsbl. 22 augustus), 19 maart 1990 (Staatsbl. 24 april), 11 november 1990 (Staatsbl. 11 december), 4 december 1990 (Staatsbl. 20 december) en 11 december 1990 (Staatsbl. 23 januari 1991), de wet van 21 maart 1991 (Staatsbl.* 27 maart*), de KB's van 21 mei 1991 (Staatsbl. 27 juni) et 19 augustus 1991 (Staatsbl. 4 oktober), het ministerieel besluit van 28 oktober 1991 (Staatsbl. 14 november), De KB's van 30 oktober 1992 (Staatsbl. 27 november), 31 december 1992 (Staatsbl. 22 januari 1993), 15 maart 1993 (Staatsbl. 17 april), 18 januari 1994 (Staatsbl. 1 februari), 5 juni 1994 (Staatsbl. 23 september 1994), 25 april 1995 (Staatsbl. 10 juni), 24 mei 1995 (Staatsbl. 21 juni), 21 maart 1997 (Staatsbl. 29 maart), 9 juli 1997 (Staatsbl. 9 augustus), 8 augustus 1997 (Staatsbl. 4 september), 8 augustus 1997 (Staatsbl. 19 november), 27 januari 1998 (Staatsbl. 20 februari), 2 december 1998 (Staatsbl. 29 december), 10 december 1998 (Staatsbl. 29 december), 30 april 1999 (Staatsbl. 10 september), 21 januari 2000 (Staatsbl. 18 februari), 1 maart 2000 (Staatsbl. 17 maart), 20 juli 2000 (Staatsbl. 30 augustus), 24 januari 2001 (Staatsbl. 20 februari), 10 juni 2001 (Staatsbl. 31 juli), 11 december 2001 (Staatsbl. 22 december), 11 december 2001 (Staatsbl. 22 december), 7 februari 2002 (Staatsbl. 2 maart), 4 maart 2002 (Staatsbl. 29 maart), 11 maart 2002 (Staatsbl. 29 maart), 4 september 2002 (Staatsbl. 25 september), 14 november 2002 (Staatsbl. 27 november), 21 januari 2003 (Staatsbl. 3 februari), 11 juli 2003 (Staatsbl. 22 september), 9 maart 2004 (Staatsbl. 17 maart), 17 maart 2004 (Staatsbl. 23 maart), 4 juli 2004 (Staatsbl. 13 juli), 11 mei 2005 (Staatsbl. 20 mei), 22 december 2005 (Staatsbl. 20 januari 2006), 10 februari 2006 (Staatsbl. 17 februari), 5 maart 2006 (Staatsbl. 9 maart), 5 maart 2006 (Staatsbl. 9 maart), 11 juli 2006 (Staatsbl. 7 augustus), 15 september 2006 (Staatsbl. 29 september), 13 november 2006 (Staatsbl. 30 november), 3 december 2006 (Staatsbl. 12 december), 12 december 2006 (Staatsbl. 22 december), 15 december 2006 (Staatsbl. 22 december), 20 december 2006 (Staatsbl. 3 januari 2007), 21 april 2007 (Staatsbl. 7 mei), 26 juli 2007 (Staatsbl. 14 augustus), 17 augustus 2007 (Staatsbl. 10 september), 21 augustus 2008 (Staatsbl. 26 september), 14 oktober 2009 (Staatsbl. 5 november), 20 januari 2010 (Staatsbl. 5 februari), 20 januari 2010 (Staatsbl. 5 februari), 6 december 2009 (Staatsbl. 17 mei 2010) en 15 oktober 2010 (Staatsbl. 5 november), de wet van 13 december 2010 (Staatsbl. 31 december), de KB's van 13 augustus 2011 (Staatsbl. 24 augustus), 26 april 2012 (Staatsbl. 30 april), 23 oktober 2012 (Staatsbl. 30 oktober), 27 februari 2013 (Staatsbl. 8 maart), 28 mei 2013 (Staatsbl. 20 juni) en 24 juni 2013 (Staatsbl. 3 juli), het ministerieel besluit van 6 maart 2014 (Staatsbl. 27 maart), de KB's van 3 juli 2014 (Staatsbl. 10 juli), 29 juni 2014 (Staatsbl. 10 juli) en 29 juni 2014 (Staatsbl. 10 juli), het ministerieel besluit van 11 december 2014 (Staatsbl. 19 december), de KB's van 20 januari 2015 (Staatsbl. 23 januari),3 april 2015 (Staatsbl. 13 april), 6 oktober 2015 (Staatsbl. 15 oktober), 6 oktober 2015 (Staatsbl. 21 oktober) en 18 december 2015 (Staatsbl. 24 december), het ministerieel besluit van 21 december 2015 (Staatsbl. 28 december), de KB's van 21 juli 2016 (Staatsbl. 5 augustus) en 20 december 2016 (Staatsbl. 17 januari 2017), het ministerieel besluit van 9 maart 2017 (Staatsbl. 16 maart), de KB's van 22 mei 2017 (Staatsbl. 1 juni 2017) en 21 juli 2017 (Staatsbl. 8 augustus), het M.B. van 15 december 2017 (Staatsbl. 20 december), de KB's van 19 december 2017 (Staatsbl. 29 december), 19 december 2017 (Staatsbl. 29 december), 23 april 2018 (Staatsbl. 2 mei), 15 mei 2018 (Staatsbl. 30 mei), 2 december 2018 (Staatsbl.*

14 december), 30 april 2019 (Staatsbl. 7 mei), 17 mei 2019 (Staatsbl. 11 juni 2019) en 9 februari 2020 (Staatsbl. 14 februari), de M.B.'s van 18 december 2019 (Staatsbl. 30 december), 24 december 2020 (Staatsbl. 5 januari 2021, erratum Staatsbl. 8 januari), de KB's van 14 januari 2021 (Staatsbl. 28 januari), 6 juni 2021 (Staatsbl. 17 juni), 6 augustus 2021 (Staatsbl. 19 augustus), 6 augustus 2021 (Staatsbl. 23 augustus, tweede editie), het M.B. van 13 december 2021 (Staatsbl. 21 december), het KB van 7 juli 2022 (Staatsbl. 20 juli), het K.B. van 7 oktober 2022 (Staatsbl. 3 november), het M.B. van 22 december 2022 (Staatsbl. 30 december), de K.B.'s van 19 januari 2023 (Staatsbl. 14 februari) en 7 april 2023 (Staatsbl. 21 april), het M.B. van 17 april 2023 (Staatsbl. 25 mei) en het K.B. van 18 juni 2023 (Staatsbl. 30 juni).

HOOFDSTUK 1. Toepassingsgebied en fundamentele begrippen

Art. 1 *Gewijzigd bij het K.B. van 20 september 1984, art. 1.*

De werknemers, vermeld in artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, alsmede hun langstlevende echtgenoten, zijn onderworpen aan de bepalingen van dit besluit.

Art. 2 Zijn niet onderworpen aan de bepalingen van het koninklijk besluit nr. 50, het uitwonend huispersoneel waarvan de totale duur van de prestaties geen vierentwintig uur per week in dienst van hetzij één hetzij meerdere werkgevers en waarvan de tewerkstelling geen vier uur per dag bij éénzelfde werkgever bedraagt.

Deze bepaling is niet van toepassing op de werkloze werknemer die een einde stelt aan zijn werkloosheid doordat hij erin toestemt huishoudelijke arbeid te verrichten, hetzij door bemiddeling van de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening, hetzij op eigen initiatief, op voorwaarde daarvan vóóraf kennis te geven aan het gewestelijk bureau van voornoemde Rijksdienst.

De tewerkstelling als dienstbode tussen bloed- en aanverwanten tot in de derde graad inbegrepen wordt geacht geen aanleiding te geven tot een arbeidsovereenkomst.

Art. 3 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 21 december 1970, art. 1, 8 augustus 1986, art. 1, 8 augustus 1997, art. 6 (1) en 10 juni 2001, art. 47 (2).*

Met toepassing van artikel 15, 2° van het koninklijk besluit nr. 50, wordt verstaan onder:

1° arbeidsperioden als bediende, de perioden waarvoor de werknemer doet blijken dat de bijdrage, waarin voorzien als bediende hem door de werkgever bij elke loonuitkering, hetzij krachtens de wetgeving inzake sociale zekerheid voor werknemers, hetzij krachtens de wetgeving betreffende het rust- en overlevingspensioen voor bedienden of het koninklijk besluit nr. 50 werd afgehouden;

2° arbeidsperioden als zeevarende, de perioden waarvoor de werknemer onderworpen is aan de besluitwet van 7 februari 1945 betreffende de maatschappelijke veiligheid van de zeelieden ter koopvaardij alsmede deze uitgeoefend als shoreganger tijdens de periode van 1 januari 1926 tot 31 december 1944 of als zeevarende ten dienste van passagiers tijdens de periode van 1 januari 1926 tot 30 juni 1931;

3° arbeidsperioden als mijnwerker, de perioden waarin de werknemer de volgende hoedanigheden had:

a) steenkolenmijnwerkers, dit wil zeggen: de mijnwerkers die in de steenkolenmijnen tewerkgesteld zijn, de afgevaardigden-arbeiders bij het mijntoezicht en de arbeiders van particuliere ondernemers die ondergronds of bovengronds in de steenkolenmijnen werken, indien deze werkzaamheden van blijvende aard zijn en de eigenlijke uitbating aanbelangen;

b) arbeiders in de andere mijnen tewerkgesteld;

c) arbeiders in om het even welke groeven tewerkgesteld, zo de ontginning ondergronds geschiedt of aan ondergrondse of bovengrondse werkzaamheden in de ondergrondse ontginning van de groeven welke tegelijk een openlucht- en een ondergrondse ontginning omvatten.

Worden beschouwd als ondergrondse ontginningen, de groeven waar de ontginning langs rechte putten of langs flesvormige putten geschiedt, zo deze twintig meter of meer diep zijn, alsmede de groeven waar de ontginning geschiedt langs ondergrondse galerijen of langs ondergrondse uitgravingen, zo men zijn toevlucht moet nemen tot kunstlicht om er te kunnen werken;

d) arbeiders tewerkgesteld in de fabrieken van bijprodukten van steenkolen, welke aan steenkolenmijnen verbonden zijn, evenals de arbeiders in de cokesfabrieken te werk gesteld op het ogenblik van het opdelven van steenkolen in de mijn waaraan zij verbonden zijn en die, na deze stopzetting, verder tewerkgesteld blijven in die cokesfabrieken en de arbeiders van de steenkolenmijnen waaraan de cokesfabrieken verbonden zijn en die wegens het stopzetten van het opdelven van steenkolen in deze mijnen rechtstreeks worden overgeplaatst van deze mijnen naar genoemde cokesfabrieken;

e) arbeiders tewerkgesteld in steengroeven, welke niet beschouwd worden als ondergrondse ontginningen en wier tewerkstelling aanleiding heeft gegeven tot het storten van verzekeringsbijdragen bij toepassing van de wetten van 30 december 1924 of 1 augustus 1930;

f) arbeiders van de steengroeven die, bij toepassing van de besluitwet van 25 februari 1947, onderworpen waren aan de speciale pensioenregeling voor de mijnwerkers, voor de periode gedurende welke zij, vóór 1 maart 1947, in deze ondernemingen werkzaam waren;

g) arbeiders op het ogenblik van het stopzetten van het opdelven van steenkolen tewerkgesteld in een steenkolenmijn en die, na deze stopzetting er verder uitsluitend tewerkgesteld blijven aan werkzaamheden betreffende het buiten gebruik stellen van de installaties, alsmede aan werkzaamheden betreffende de bewerking en de afzet van de produkten van deze mijn;

h) leerlingen-mijnwerkers en leerlingen van onderwijsinstellingen tewerkgesteld aan voor hun opleiding tot mijnwerker noodzakelijke leeropdrachten in de hiervoor bedoelde ondernemingen.

Voor de toepassing van dit artikel is de steenkolenmijn de technische eenheid van ontginning waarvan de noodzakelijke en blijvende werkzaamheid het opdelven van steenkolen is.

De tewerkstelling als ondergrondse mijnwerker is deze welke gewoonlijk en hoofdzakelijk uitgeoefend wordt in de ondergrond van de hierboven bedoelde ondernemingen.

Elke werknemer, aangeworven krachtens een arbeidsovereenkomst, in dienst van één van die ondernemingen en die niet gewoonlijk en hoofdzakelijk ondergrondse arbeid verricht, wordt geacht als bovengronds mijnwerker tewerkgesteld te zijn.

Worden voor de toepassing van de artikelen 9, 9bis en 16 van het koninklijk besluit nr. 50 en voor de toepassing van artikel 2, § 2, 2°,van de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn, hierna "de wet van 20 juli 1990" genoemd, en van artikel 2, § 2, 1°, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels hierna "het koninklijk besluit van 23 december 1996" genoemd met ondergrondse mijnwerkers gelijkgesteld:

a) de ophaalmachinisten die doen blijken dat zij gedurende ten minste twintig jaar gewoonlijk en hoofdzakelijk in die hoedanigheid of als ondergronds mijnwerker tewerkgesteld zijn geweest;

b) de in voornoemde ondernemingen aan het wassen en triëren van de steenkolen, aan het drogen van schlam en aan de fabricage van briketten op basis van hars tewerkgestelde arbeiders, die doen blijken dat zij gedurende ten minste twintig jaar gewoonlijk en hoofdzakelijk en één dezer hoedanigheden of als ondergronds mijnwerker tewerkgesteld zijn geweest.

Om vast te stellen of voldaan is aan de voorwaarde van de tewerkstellingstermijn bepaald bij het vorig lid wordt eveneens rekening gehouden met de periode die volgt op de activiteit als ophaalmachinist, als arbeider aan het wassen en triëren van de steenkolen, aan het drogen van schlam en aan de fabricage op basis van hars tewerkgesteld, die werd stopgezet wegens het stilleggen van de opdelving in de onderneming die hem tewerkstelde. De toepassing van deze bepaling is evenwel afhankelijk van de voorwaarde dat de werknemer op deze datum ten minste tien jaar gewoonlijk en hoofdzakelijk in een van deze hoedanigheden of als ondergrondse mijnwerker tewerkgesteld is geweest;

4° *Opgeheven bij het K.B. van 8 augustus 1986, art. 1 (3)*

Art. 3bis *Gewijzigd bij de K.B.'s van 10 juni 1969, art. 1, 22 december 1969, art. 1er, 2° en 2, 17 augustus 1973, art. 1, 8 februari 1978, art. 1, 15 juni 1983, art. 1, 20 september 1984, art. 2, 19 maart 1990, art. 1 (4),4 december 1990, art. 7 (5), 8 augustus 1997, art. 7 (1).*

§ 1. Onder toepassing van het pensioenstelsel bepaald door het koninklijk besluit nr. 50 en de wet van 20 juli 1990 en het koninklijk besluit van 23 december 1996, valt de werknemer die daarom verzoekt, de bij § 3 bepaalde bijdragen betaalt en tegelijk aan de volgende drie voorwaarden voldoet:

1° aan een Belgische pensioenregeling onderworpen geweest zijn wegens een tewerkstelling uitgeoefend als arbeider, bediende, mijnwerker of zeevarende;

2° in België tewerkgesteld zijn in dienst van de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie;

3° wegens deze laatste tewerkstelling, noch op verplichte wijze noch vrijwillig onderworpen zijn aan een om het even welke pensioenregeling.

§ 2. Het in § 1 bedoelde verzoek moet binnen de drie maanden nadat aan de in 1°, 2° en 3° van § 1 bepaalde voorwaarden is voldaan, worden gericht bij een ter post aangetekende brief aan de Rijksdienst voor pensioenen, hierna "Rijksdienst" genoemd.

Na onderzoek neemt de Rijksdienst een gemotiveerde beslissing over het verzoek om opneming in het pensioenstelsel die aan de belanghebbende bij een ter post aangetekende brief wordt medegedeeld.

De aanvraag heeft uitwerking met ingang van de dag waarop aan de bij § 1 vermelde voorwaarden is voldaan en ten vroegste met ingang van 1 januari 1968.

§ 3. De uitbreiding van het toepassingsgebied van het koninklijk besluit nr. 50 tot de in § 1 bedoelde werknemers wordt afhankelijk gesteld van de betaling van een bijdrage die, per maand, gelijk is aan het globaal bedrag van de werknemers- en van de werkgeversbijdrage verschuldigd voor de sector pensioenen krachtens de wetgeving betreffende de sociale zekerheid door en voor een hoofdarbeider die eenzelfde brutoloon zou genieten als de in § 1 beoogde werknemer.

De bijdragen met betrekking tot de in de loop van elk kalenderkwartaal uitgeoefende tewerkstelling zijn verschuldigd op de volgende data: 31 maart, 30 juni, 30 september en 31 december; zij worden ineens gestort op de rekening van de Rijksdienst bij bpost uiterlijk de laatste dag van de maand volgend op het kwartaal.

De betaling van de bijdragen, met betrekking tot de kalenderkwartalen welke voorafgaan aan dat in de loop waarvan de definitieve beslissing is getroffen, gebeurt ineens binnen drie maanden te rekenen vanaf de datum van genoemde beslissing.

De bijdragen, na de gestelde termijnen gestort, worden slechts aanvaard mits betaling van een interest van 10 t.h. per jaar met een minimum van 50 FR. Wanneer er echter een aanvaardbare reden daartoe is, kan de Rijksdienst weliswaar bijkomende termijnen verlenen.

§ 4. De langstlevende echtgenoot kan in de rechten en plichten treden die zijn overleden echtgenoot op het tijdstip van het overlijden had.

§ 5. De inlichtingen betreffende de lonen en de perioden waarop de bijdragen betrekking hebben, worden door toedoen van de Rijksdienst op de individuele rekening van de betrokkene ingeschreven.

§ 6. De Rijksdienst gaat van ambtswege over, na de volledige betaling van de bijdragen, tot de herziening van het pensioen.

§ 7. De werknemer is ertoe verplicht aan de Rijksdienst binnen de door deze instelling bepaalde termijn, de inlichtingen en bescheiden te doen geworden die deze noodzakelijk acht ter uitvoering van dit artikel.

Art. 3ter *Opgeheven bij het K.B. van 9 juli 1997, art. 1 (6).*

Art. 4 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 4 december 1990, art. 9 (5), 31 december 1992, art. 1 (7) en 8 augustus 1997 (1).*

Genieten van de bepalingen van het koninklijk besluit nr. 50 of van de wet van 20 juli 1990 of van het koninklijk besluit van 23 december 1996 zonder dat de voorwaarde van tewerkstelling in België is vereist:

1° de werknemers die van deze voorwaarde zijn vrijgesteld in toepassing van een internationale overeenkomst;

2° de werknemers die in het buitenland waren tewerkgesteld voor rekening van een in België gevestigde werkgever of verbonden bleven aan een in België gevestigde ondernemingszetel, zo zij hun hoofdverblijfplaats in België in de zin van artikel 3, eerste lid, 5°, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen hebben behouden en uit hoofde van die tewerkstelling aan de Belgische sociale zekerheidswetgeving voor werknemers onderworpen bleven;

3° de werknemers tewerkgesteld in hoedanigheid van zeevarende bedoeld bij artikel 3, eerste lid, 2°, van dit besluit

Art. 5 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 10 mei 1976, art. 1, 20 september 1984, art.3, 19 maart 1990, art. 1 (4), 4 december 1990, art. 10 (5), 31 december 1992, art. 2 (7), 8 augustus 1997, art. 9 (1).*

§ 1. De zeevarenden van Belgische nationaliteit die hun hoofdverblijfplaats in België hebben, die onder de voorwaarden bedoeld bij artikel 3, eerste lid, 2°, te werk gesteld geweest zijn in hoedanigheid van zeevarende en die varen onder vreemde vlag, genieten van de bepalingen van het koninklijk besluit nr. 50 of van de wet van 20 juli 1990 of van het koninklijk besluit van 23 december 1996, op voorwaarde dat zij bij de Rijksdienst voor pensioenen bijdragen storten gelijk aan deze welke door de werkgever en de werknemer zouden verschuldigd zijn voor de rust- en overlevingspensioenen voor een zeevarende van hun graad varende onder Belgische vlag.

Deze bepalingen zijn niet van toepassing indien de belanghebbende uit hoofde van hun tewerkstelling onder vreemde vlag van een internationale overeenkomst inzake maatschappelijke zekerheid kunnen genieten.

§ 2. De werknemers Belgische nationaliteit, die voor een in het buitenland gevestigde werkgever zijn te werk gesteld in hoedanigheid van lid van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart en die voorafgaand aan deze tewerkstelling de hoedanigheid hadden van "lid van het vliegend personeel" zoals bepaald in art. 1, § 1, eerste lid, 2° van het koninklijk besluit van 3 november 1969 houdende vaststelling voor het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart, van de bijzondere regelen betreffende het ingaan van het pensioenrecht van de bijzondere toepassingsmodaliteiten van het koninklijk besluit nr. 50, van de wet van 20 juli 1990 of van het koninklijk besluit van 23 december 1996, kunnen, indien zij hun hoofdverblijfplaats in België hebben behouden, genieten van de bepalingen van het koninklijk besluit nr. 50 of van de wet van 20 juli 1990, op voorwaarde dat zij aan de Rijksdienst voor pensioenen bijdragen storten die gelijk zijn aan deze die voor de rust- en overlevingspensioenen door de werkgever en werknemer zouden verschuldigd zijn, voor een in gelijkaardige voorwaarden in België tewerkgestelde werknemer.

Deze bepalingen zijn niet van toepassing indien de betrokkenen kunnen genieten van een internationale overeenkomst inzake sociale zekerheid uit hoofde van deze tewerkstelling.

§ 3. Om te kunnen genieten van de bepalingen van §§ 1 of 2, moet binnen de drie maanden nadat de tewerkstelling waarvan sprake, een aanvang heeft genomen, een aanvraag bij een ter post aangetekende brief worden gericht aan de Rijksdienst voor pensioenen. Indien de tewerkstelling echter begonnen is vóór 1 oktober 1976 mag de aanvraag nochtans ingediend worden tot en met 31 december 1976.

Na onderzoek, neemt de Rijksdienst een gemotiveerde beslissing over het verzoek om opneming in de pensioenregeling die aan de belanghebbende bij een ter post aangetekende brief wordt medegedeeld.

De aanvraag heeft uitwerking met ingang van de dag waarop de tewerkstelling een aanvang heeft genomen.

§ 4. De bijdragen beoogd in §§ 1 en 2 met betrekking tot de in de loop van elk kalenderkwartaal uitgeoefende tewerkstelling zijn verschuldigd op de volgende data:

31 maart, 30 juni, 30 september en 31 december, zij worden ineens gestort op de rekening van de Rijksdienst bij bpost uiterlijk de laatste dag van de maand volgend op het kwartaal.

De betaling van de bijdragen, met betrekking tot de kalenderkwartalen welke voorafgaan aan dat in de loop waarvan de beslissing is getroffen, gebeurt ineens binnen de drie maanden te rekenen vanaf de datum van de genoemde beslissing.

De bijdragen, na de gestelde termijnen gestort, worden slechts aanvaard mits betaling van een intrest van 10 % per jaar met een minimum van 50 F. Wanneer er echter een aanvaardbare reden daartoe is, kan de Rijksdienst weliswaar bijkomende termijnen verlenen.

§ 5. De langstlevende echtgenoot kan in de rechten en plichten treden die zijn overleden echtgenoot op het tijdstip van het overlijden had.

§ 6. De inlichtingen betreffende de lonen en de perioden waarop de bijdragen betrekking hebben, worden door toedoen van de Rijksdienst op de individuele rekening van de betrokkene ingeschreven.

§ 7. De werknemer is ertoe verplicht aan de Rijksdienst binnen de door deze instelling bepaalde termijn, de inlichtingen en bescheiden te doen geworden die deze noodzakelijk acht ter uitvoering van dit artikel.

Art. 6 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 3 december 1970, art. 1, 1°, 2°, 4° en 5°, 17 augustus 1973, art. 3, 7 maart 1975, art. 1,1° en 3°, 20 september 1984, art. 4, 1° en 2°, 8 augustus 1986, art. 2 (8), 19 maart 1990, art. 1 en 2 (4), 4 december 1990, art. 11 (5), 9 juli 1997, art. 2 (1), 8 augustus 1997, art. 10 (1), 2 december 1998, art. 1, 1°, 2°, 3°, 4° en 5° (9) en 11 december 2001, art. 23 (10).*

§ 1. Ingeval de werkgever na 31 december 1944 de arbeidsovereenkomst op onregelmatige wijze beëindigt, kan de werknemer die geen beroepsarbeid hervat en die zich niet bevindt in een met een arbeidsperiode gelijkgestelde periode van

inactiviteit, het voordeel van de bepalingen van het koninklijk besluit nr. 50 of van de wet van 20 juli 1990 of van het koninklijk besluit van 23 december 1996 voor de hierna vermelde perioden blijven genieten:

a) de periode overeenstemmend met de opzeggingstermijn die tot grondslag heeft gediend voor het bepalen van het bedrag van de vergoeding wegens onregelmatige beëindiging van de overeenkomst of met het nog niet verlopen gedeelte van deze periode, ingeval de werkgever een overeenkomst voor onbepaalde duur zonder dringende redenen en zonder voldoende opzegging of vóór het verstrijken van de opzeggingstermijn beëindigt;

b) de periode die, rekening gehouden met het loon van de betrokkene op het ogenblik dat de overeenkomst beëindigd wordt, gedekt is door de wegens onregelmatige beëindiging van de overeenkomst verschuldigde vergoeding ingeval de werkgever een voor een bepaalde duur of een bepaalde onderneming gesloten overeenkomst vóór het verstrijken van de termijn of voor het afwerken van de onderneming zonder dringende redenen beëindigt.

De werknemers die, wegens hun tewerkstelling onder toepassing vallen van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, kunnen slechts genieten van het voordeel beoogd bij het eerste lid van deze paragraaf, zo zij vóór 1 juli 1970 voldoen aan de gestelde voorwaarden.

§ 2. De werknemer die, ingevolge een na 31 december 1944 overkomen ongeval, dat geen aanleiding geeft tot de toepassing van de wetgeving inzake vergoeding van de schade voortspruitende uit arbeidsongevallen, elke beroepsarbeid staakt en zich niet bevindt in een met een arbeidsperiode gelijkgestelde periode van inactiviteit, kan het voordeel van het koninklijk besluit nr. 50 of van de wet van 20 juli 1990 of van het koninklijk besluit van 23 december 1996 blijven genieten voor de periode gedurende welke dat ongeval een arbeidsongeschiktheid van ten minste 66 t.h. heeft teweeggebracht.

§ 3. De werknemer die na 31 december 1944 elke beroepsarbeid staakt en die zich niet verbindt in een met een arbeidsperiode gelijkgestelde periode van inactiviteit, kan het voordeel van het koninklijk besluit nr. 50 of van de wet van 20 juli 1990 of van het koninklijk besluit van 23 december 1996 voor de duur der inactiviteit blijven genieten, indien hij ofwel gedurende ten minste dertig kalenderjaren gewoonlijk en hoofdzakelijk te werk gesteld is geweest in een hoedanigheid die hem toelaat van het voornoemd koninklijk besluit te genieten, ofwel laat blijken van een door de Rijksdienst voor pensioenen aangenomen uitzonderlijke reden.

§ 3 bis. De werknemer die, gedurende een periode die ten vroegste aanvangt op 3 december 1973, aan de voorwaarden voldoet van de wet van 11 juli 1973 tot verbetering van de toestand van de bezoldigde ouder die tijdelijk ophoudt onderworpen te zijn aan de maatschappelijke zekerheid, in sommige regelingen van de maatschappelijke zekerheid, kan het voordeel van het koninklijk besluit nr. 50 of van de wet van 20 juli 1990 of van het koninklijk besluit van 23 december 1996 blijven genieten voor de duur van de periode bedoeld in artikel 1 van genoemde wet.

§ 3ter. De perioden tijdens dewelke de bij artikel 5, § 7, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 bedoelde werknemer een uitkering wegens invaliditeit in toepassing van de wetgeving van het land van tewerkstelling geniet, kunnen worden in aanmerking genomen voor de prestaties waarin voorzien is bij het

koninklijk besluit nr. 50, bij de wet van 20 juli 1990 of bij het koninklijk besluit van 23 december 1996.

Het vorig lid is niet van toepassing voor perioden die aanleiding geven tot een onderwerping aan een Belgische of een vreemde pensioenregeling, noch voor perioden die met perioden van werkelijke arbeid in de pensioenregeling voor werknemers kunnen worden gelijkgesteld.

§ 4. Het voordeel van het bepaalde in § 1 en in § 3bis is afhankelijk gesteld van het storten van het aandeel van de werknemer in de sociale zekerheidsbijdrage, die, voor de te regulariseren perioden, bestemd is voor de rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

Het voordeel van het bepaalde in §§ 2, 3 en 3ter is afhankelijk gesteld van het storten van het aandeel van de werknemer en dat van de werkgever in de sociale zekerheidsbijdrage, die voor de te regulariseren periode bestemd is voor de rust- en overlevingspensioenen voor werknemers.

De regularisatiebijdrage wordt berekend op een maandelijks loon dat gelijk is aan het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen van 1 126,11 EUR, aan spilindexcijfer 103,14 (basis 1996 = 100), zoals dit is vastgesteld krachtens artikel 1 van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43bis van 16 mei 1989, tot aanvulling van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988 houdende wijziging en coördinatie van de collectieve arbeidsovereenkomsten nr. 21 van 15 mei 1975 en nr. 23 van 25 juli 1975 betreffende de waarborg van een gemiddeld minimum maandinkomen, algemeen verbindend verklaard bij koninklijk besluit van 19 juli 1989. Dit bedrag verandert overeenkomstig de bepalingen van artikel 3 van de genoemde collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988.

Voor de vaststelling van het in het voorgaand lid bedoelde maandelijks loon wordt steeds het loon in aanmerking genomen van de maand waarin de aanvraag om regularisatie werd ingediend.

§ 5. Te rekenen vanaf het kalenderjaar volgend op datgene in de loop waarvan de in § 8 bedoelde beslissing definitief is geworden, worden de bijdragen om de drie maanden door de werknemer aan de Rijksdienst voor pensioenen gestort, op de volgende data van elk jaar: 31 maart, 30 juni, 30 september en 31 december.

Bijdragen die meer dan één maand na de in het eerste lid bedoelde data werden gestort, komen slechts in aanmerking mits een interest wordt betaald, berekend op 10 t.h. per jaar met een minimum van 50 Fr; de bijdragen worden terugbetaald ingeval deze betaling niet is gedaan.

De storting der bijdragen welke betrekking hebben op de kalenderkwartalen die het in het eerste lid bedoelde kalenderkwartaal voorafgaan, geschiedt ineens binnen zes maanden te rekenen vanaf de datum waarop de beslissing definitief geworden is, dan wel per annuïteiten, vijf ten hoogste, berekend met inachtneming van een rentevoet van 6,5 t.h. 's jaars.

Indien de werknemer de annuïteiten niet afgelost heeft binnen zes maanden te rekenen vanaf de datum waarop zij invorderbaar zijn en nadat hij, één maand vóór het verstrijken van genoemde termijn, door de Rijksdienst voor pensioenen, bij een ter post aangetekende brief is aangemaand, maakt vóórmelde Rijksdienst

een verrekening op, waarbij de bijdragen voor de verst afgelegen perioden worden aangerekend, voor zover de werknemer geen uitdrukkelijke aanduidingen hieromtrent heeft verstrekt. Wanneer er echter een belangwekkende reden daartoe is, kan de Rijksdienst weliswaar bijkomende termijnen verlenen.

§ 6. De langstlevende echtgenoot kan in de rechten en plichten treden die zijn overleden echtgenoot krachtens de bepalingen van dit artikel op het tijdstip van het overlijden had.

Onverminderd de verplichting voor de langstlevende echtgenoot om de bij § 7 bedoelde aanvraag in te dienen, wordt de datum waarop de eerste aanvraag van overlevingspensioen (...) werd ingediend in aanmerking genomen als datum waarop de aanvraag tot het bekomen van het voordeel van dit artikel is ingediend.

§ 7. De werknemer die wenst gebruik te maken van één der mogelijkheden waarvan sprake in §§ 1 tot 3ter, moet aan de Rijksdienst voor pensioenen een aanvraag bij een ter post aangetekende brief doen geworden.

De aanvraag moet ingediend worden binnen een termijn van twee jaar te rekenen vanaf de datum waarop de betrokkene voldoet aan de voorwaarden die gesteld zijn om de mogelijkheid te genieten waarvan hij gebruik wenst te maken; in het geval voorzien in § 2 is bewuste datum deze van de definitieve beslissing die de graad van ongeschiktheid vaststelt.

Een andere aanvraag mag worden ingediend binnen de termijn van twee jaar te rekenen vanaf de datum waarop de betrokkene ophoudt het voordeel van het bepaalde in één der §§ 1 tot 3 te genieten, mits hij op deze datum nog voldoet aan de voor één der §§ 1 tot 3 te genieten, mits hij op deze datum nog voldoet aan de voor één der andere mogelijkheden gestelde voorwaarden.

In afwijking van het tweede en het derde lid moet indien toepassing wordt gemaakt van § 3ter de aanvraag worden ingediend binnen een termijn van drie jaar te rekenen vanaf de datum van de beslissing die de uitkering wegens invaliditeit toekent, zonder dat hij evenwel kan beginnen lopen voor 1 januari 1999.

§ 8. De Rijksdienst voor pensioenen onderzoekt de aanvraag en doet hieromtrent uitspraak. Zijn beslissing wordt gemotiveerd en bij een ter post aangetekende brief aan de belanghebbende betekend.

Alvorens uitspraak te doen, stelt hij, zo daartoe aanleiding bestaat, de werknemer in kennis van het bedrag der bijdragen die hij, rekening gehouden met de regulariseren perioden zal dien en te storten, alsmede van de diverse mogelijkheden als bedoeld in § 5, derde lid; hij geeft eveneens, in de veronderstelling dat de beslissing definitief wordt in de loop van het kwartaal volgend op datgene in de loop waarvan deze inlichtingen worden gegeven, kennis van het jaarlijks, zesmaandelijks of driemaandelijks bedrag der annuïteiten in de diverse mogelijkheden als bedoeld in § 5, derde lid. In de beslissing van de Rijksdienst wordt er rekening gehouden met de keuze die de werknemer heeft gedaan, nadat deze inlichtingen hem werden verstrekt.

§ 9. De inlichtingen betreffende het in § 4 bedoelde loon, betreffende de perioden waarop de bijdragen betrekking hebben, en betreffende het gemiddelde van de maandelijkse indexcijfers der consumptieprijzen van het jaar waarin de aanvraag

om regularisatie werd ingediend, worden door toedoen van de Rijksdienst voor pensioenen op de individuele rekening van de werknemers ingeschreven.

Het bij § 4 bedoelde loon wordt bij de berekening van het rust- of overlevingspensioen in aanmerking genomen voor een geherwaardeerd jaarbedrag. Te dien einde wordt het vermenigvuldigd met een coëfficiënt. De coëfficiënt toepasselijk op het vermelde loon, wordt bekomen door het indexcijfer waaraan de lopende pensioenen worden uitbetaald te delen door het gemiddelde van de maandelijkse indexcijfers der consumptieprijzen van het jaar waarin de aanvraag om regularisatie werd ingediend.

In afwijking van het voorgaande lid wordt, voor een kalenderjaar gelegen vóór 1955:

a) waarvoor één van de bij § 4 beoogde bijdragen voor ten minste acht maanden gestort is, voor de berekening van het pensioen het forfaitair loon in aanmerking genomen, voorzien bij artikel 9bis, 1°, van het koninklijk besluit nr. 50, indien dit voor de betrokkene voordeliger is;

b) waarvoor één van de bij § 4 beoogde bijdragen voor minder dan acht maanden gestort is, maar waarvoor bij samentelling van deze perioden met perioden van effectieve tewerkstelling of van met tewerkstelling gelijkgestelde perioden voldaan is aan de bepalingen van artikel 29 van dit besluit, voor de berekening van het pensioen het forfaitair loon in aanmerking genomen, voorzien bij artikel 9bis, 1°, van het koninklijk besluit nr. 50.

§ 10. In voorkomend geval herziet de Rijksdienst voor pensioenen de rechten op het rust- of overlevingspensioen vanaf de ingangsdatum van het pensioen; zulks gebeurt ofwel van rechtswege na totale betaling der bijdragen, ofwel op verzoek van de gerechtigde, ingeval deze beslist definitief af te zien van de regularisatie van een deel der in §§ 1, 2, 3 of 3ter bedoelde periode.

§ 11. *Opgeheven bij het K.B. van 9 juli 1997, art. 2 (1).*

Art. 7 *Vervangen bij het K.B. van 19 december 2017, art. 1 (11).*

§ 1. De perioden tijdens welke de werknemer studiën heeft gedaan kunnen in aanmerking genomen worden voor de prestaties waarin voorzien is bij het koninklijk besluit nr. 50, bij de wet van 20 juli 1990 of bij het koninklijk besluit van 23 december 1996.

Voor de toepassing van dit artikel moet worden verstaan:

1° onder "diploma":

a) het diploma van universitair en niet-universitair hoger onderwijs en het diploma van hoger technisch, beroeps-, zeevaart- of kunstonderwijs met volledig leerplan;

b) het diploma, certificaat of de ermee gelijkgestelde titel behaald na afloop van een leerovereenkomst;

c) het diploma, het certificaat of de ermee gelijkgestelde titel behaald na afloop van de jaren van secundair onderwijs volgend op het zesde jaar secundair;

d) het diploma, het certificaat of de ermee gelijkgestelde titel dat in het buitenland behaald is en waarvan de gelijkwaardigheid aan het in de bepaling onder

a), onder b) of onder c) bedoelde diploma erkend is door de bevoegde Belgische overheden;

2° onder "studieperioden":

a) de volledige perioden van één jaar van universitair en niet-universitair hoger onderwijs en hoger technisch, beroeps-, zeevaart- of kunstonderwijs met volledig leerplan tijdens welke lessen gevolgd zijn die een volledige cyclus omvatten; elk studiejaar wordt geacht, behoudens tegenbewijs, een aanvang te nemen op 1 september van een jaar en te eindigen op 31 augustus van het volgend jaar;

b) de perioden tijdens welke een doctoraatsthesis wordt voorbereid;

c) de perioden van beroepsstages waarvoor het behalen van een diploma bedoeld in de bepaling onder 1°, a) een voorwaarde is voor de uitvoering ervan, waarbij na de voltooiing een wettelijke erkende beroepskwalificatie wordt toegekend en die niet in aanmerking worden genomen voor de berekening van een pensioen in een Belgische of buitenlandse regeling van sociale zekerheid;

d) de perioden tijdens welke een leerovereenkomst loopt en die niet in aanmerking komen voor de berekening van een pensioen in een Belgisch of buitenlands stelsel van sociale zekerheid; elk jaar wordt geacht, behoudens tegenbewijs, een aanvang te nemen op 1 september van een jaar en te eindigen op 31 augustus van het volgend jaar;

e) de volledige perioden van één jaar tijdens welke jaren van secundair onderwijs volgend op de zesde jaar secundair worden gevolgd; elk jaar wordt geacht, behoudens tegenbewijs, een aanvang te nemen op 1 september van een jaar en te eindigen op 31 augustus van het volgend jaar.

Dit artikel is van toepassing op de personen die, op de datum van indiening van de aanvraag tot regularisatie bepaald door paragraaf 5, een daadwerkelijke of daarmee gelijkgestelde tewerkstelling die een recht opent op een werknemerspensioen bewijzen.

Dit artikel is eveneens van toepassing op de personen die, op het moment van het indienen van de aanvraag, onder geen enkel verplicht wettelijk pensioenstelsel vallen op voorwaarde dat zij het laatst de hoedanigheid van werknemer hebben verworven.

Dit artikel is niet van toepassing op de studieperioden die aanleiding geven tot een onderwerping aan een andere Belgische pensioenregeling of aan een buitenlandse pensioenregeling.

§ 2. Voor zover ze afgesloten werden met het behalen van een diploma, een doctoraat of een beroepskwalificatie, kan de werknemer zijn studieperioden regulariseren, naargelang het geval, als volgt:

1° de regularisatie van de studieperioden bedoeld in paragraaf 1, tweede lid, 2°, a) wordt beperkt tot het minimum aantal studiejaren dat vereist werd voor het behalen van het diploma;

2° de regularisatie van de studieperioden bedoeld in paragraaf 1, tweede lid, 2°, b) wordt beperkt tot het maximum aantal van twee jaar;

3° de regularisatie van de studieperioden bedoeld in paragraaf 1, tweede lid, 2°, c) wordt beperkt tot het minimum aantal studiejaren dat vereist werd voor het behalen van de beroepskwalificatie;

4° de regularisatie van de studieperioden bedoeld in paragraaf 1, tweede lid, 2°, d) is uitsluitend mogelijk voor de studieperioden die ten vroegste een aanvang nemen vanaf het jaar van de achttiende verjaardag en is beperkt tot maximum één jaar;

5° de regularisatie van de studieperioden bedoeld in paragraaf 1, tweede lid, 2°, e) is beperkt tot het minimum aantal studiejaren volgend op het zesde jaar secundair onderwijs, dat vereist was voor het behalen van het diploma.

Voor de studieperioden bedoeld in paragraaf 1, tweede lid, 2°, a), kan de regularisatie slechts voor één enkel diploma worden verricht. Onder één enkel diploma, wordt het diploma begrepen evenals alle andere daaraan voorafgaande diploma's die vereist waren voor het behalen van dat diploma.

§ 3. Het in aanmerking nemen van de in paragraaf 1 bedoelde perioden krijgt uitsluitend uitwerking, vanaf de ingangsdatum van het pensioen, na de betaling van een regularisatiebijdrage.

Iedere periode wordt voor de berekening van het rustpensioen, het overlevingspensioen of de overgangsuitkering van de werknemer in aanmerking genomen overeenkomstig de in paragraaf 7 vastgestelde regels.

De regularisatiebijdrage wordt, per te regulariseren periode van twaalf maanden, vastgesteld op een forfaitair bedrag van 1 092,66 EUR. Dit bedrag is gekoppeld aan de spilindex 103,14 (basis 1996 = 100) en evolueert overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

Voor de vaststelling van de in het derde lid bedoelde regularisatiebijdrage wordt steeds het forfaitair bedrag in aanmerking genomen van kracht op de datum van het indienen van de aanvraag tot regularisatie.

Voor de berekening van de verschuldigde bijdrage voor de studieperioden bedoeld in paragraaf 1, tweede lid, 2°, a) en e), omvat elk studiejaar twaalf maanden. Voor de perioden bedoeld in paragraaf 1, tweede lid, 2°, b), c) en d), wordt de verschuldigde bijdrage vastgesteld naar gelang de duur van de te regulariseren periode.

Indien de aanvraag tot regularisatie werd ingediend na het verstrijken van een termijn van tien jaar vanaf de datum van het behalen van het diploma, het doctoraat of de beroepskwalificatie, stemt de regularisatiebijdrage overeen met een percentage van de actuele waarde, op de datum van de indiening van de aanvraag tot regularisatie, van de toename van het bedrag van het rustpensioen dat overeenstemt met de studieperioden waarop de aanvraag tot regularisatie steunt in de veronderstelling dat het rustpensioen wordt berekend op basis van artikel 5, § 1, eerste lid, b), van het koninklijk besluit van 23 december 1996 en dat het

jaarlijks loon in aanmerking genomen voor de berekening van het rustpensioen overeenstemt met het bedrag van de regularisatiebijdrage vastgesteld krachtens het derde lid en gedeeld door 7,50 %.

De actuele waarde bedoeld in het zesde lid wordt bepaald rekening houdend met een interestvoet van 1 %, met de sterftetafels XR voor de levensverzekeringsactiviteit met een leeftijdscorrectie van vijf jaar en in de veronderstelling dat het bedrag van het rustpensioen wordt betaald vanaf de wettelijke pensioenleeftijd bedoeld in artikel 2, § 1 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 en toepasselijk op de betrokkene.

Het percentage van de actuele waarde bedoeld in het zesde lid bedraagt:

1° 50 % als de aanvraag tot regularisatie werd ingediend na een termijn van tien jaar maar in een termijn van twintig jaar vanaf de datum van het behalen van het diploma, het doctoraat of de beroepskwalificatie;

2° 70 % als de aanvraag tot regularisatie werd ingediend na een termijn van twintig jaar maar in een termijn van dertig jaar vanaf de datum van het behalen van het diploma, het doctoraat of de beroepskwalificatie;

3° 85 % als de aanvraag tot regularisatie werd ingediend na een termijn van dertig jaar maar in een termijn van veertig jaar vanaf de datum van het behalen van het diploma, het doctoraat of de beroepskwalificatie;

4° 95 % als de aanvraag tot regularisatie werd ingediend na een termijn van veertig jaar vanaf de datum van het behalen van het diploma, het doctoraat of de beroepskwalificatie.

§ 4. De storting van de regularisatiebijdrage bedoeld in paragraaf 3 gebeurt in één keer, binnen zes maanden vanaf de datum van de beslissing bedoeld in paragraaf 6.

De gestorte regularisatiebijdrage zal in geen geval terugbetaald kunnen worden.

De regularisatiebijdrage wordt gestort aan de Federale Pensioendienst, die deze aan het pensioenstelsel van de werknemers toewijst. Met uitzondering van de overdrachten bedoeld in de wet van 10 februari 2003 tot regeling van overdracht van pensioenrechten tussen de Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal publiek, zal nadien geen enkele overdracht van bijdragen uitgevoerd worden naar andere Belgische of buitenlandse pensioenstelsels.

§ 5. Om aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van dit artikel dient de werknemer een schriftelijke of elektronische aanvraag in bij de Federale Pensioendienst.

Deze aanvraag wordt ingediend vóór de ingangsdatum van zijn rustpensioen.

De ontvangstdatum van de aanvraag bij de Federale Pensioendienst geldt als datum van het indienen van de aanvraag tot regularisatie.

Een aanvraag tot regularisatie is mogelijk voor alle of voor een deel van de regulariseerbare studieperioden.

Voor de studieperioden bedoeld in paragraaf 1, tweede lid, 2°, a) en e), kan een aanvraag tot regularisatie uitsluitend ingediend worden voor volledige studiejaren van twaalf maanden.

De werknemer kan maximum twee aanvragen tot regularisatie indienen, in alle pensioenstelsels samen.

Een regularisatieaanvraag wordt niet aanvaard in de mate dat zij betrekking heeft op studieperioden die reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een regularisatie in het pensioenstelsel van de zelfstandigen of in het pensioenstelsel van openbare sector.

§ 6. De Federale Pensioendienst onderzoekt de aanvraag tot regularisatie.

De Federale Pensioendienst informeert betrokkene over het totale bedrag van de bijdrage dat hij zal moeten storten voor de studieperioden weerhouden in zijn aanvraag tot regularisatie en, desgevallend, voor de volledige regulariseerbare studieperiode.

Betrokkene deelt aan de Federale Pensioendienst zijn keuze mee om het geheel of een deel van zijn studieperioden te regulariseren of om niet te regulariseren.

In het geval waarin betrokkene heeft gekozen voor de regularisatie van het geheel of een deel van de studieperioden, betekent de Federale Pensioendienst hem de regularisatiebeslissing en is betrokkene er toe gehouden de regularisatiebijdrage te storten binnen de termijn van zes maanden vastgesteld in paragraaf 4, eerste lid. Indien hij de bijdrage niet binnen deze termijn van zes maanden betaalt, wordt zijn aanvraag definitief afgesloten en hij put een in paragraaf 5, zesde lid bedoelde aanvraag tot regularisatie uit.

§ 7. Het jaarlijks loon dat bij de berekening van het rustpensioen, het overlevingspensioen of de overgangsuitkering in aanmerking wordt genomen stemt overeen met het bedrag van de regularisatiebijdrage vastgesteld krachtens paragraaf 3, derde lid en gedeeld door 7,50 %. Dit loon wordt vervolgens vermenigvuldigd met een herwaarderingscoëfficiënt, bekomen door het indexcijfer waaraan de lopende pensioenen worden uitbetaald te delen door het gemiddelde van de maandelijkse indexcijfers der consumptieprijzen van het jaar waarin de aanvraag om regularisatie werd ingediend.

§ 8. De inlichtingen betreffende het in paragraaf 7 bedoelde loon, betreffende de perioden waarop de bijdrage betrekking hebben, en betreffende het gemiddelde van de maandelijkse indexcijfers der consumptieprijzen van het jaar waarin de aanvraag om regularisatie werd ingediend, worden door toedoen van de Federale Pensioendienst op de individuele rekening van de werknemer ingeschreven.

Art. 8 *Opgeheven bij het K.B. van 12 mei 1975, art. 6.*

HOOFDSTUK II. De modaliteiten van aanvraag, onderzoek en beslissing en de rechten en verplichtingen van de Rijksdienst voor pensioenen en van de aanvrager
Vervangen bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 1 (12).

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 9 *Vervangen bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 1 (12).*

§ 1. Elke uitkering, het vakantiegeld en de verwarmingstoelage uitgezonderd, voorzien bij de wetgeving inzake werknemerspensioenen dient het voorwerp uit te maken van een aanvraag.

§ 2. Onverminderd de bepalingen van artikel 2, §§ 1 en 2 van de wet van 20 juli 1990 en van de artikelen 2, 3 en 4 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, mag de aanvraag om rustpensioen ten vroegste worden ingediend de eerste dag van de maand die met een jaar voorafgaat aan de door de aanvrager gekozen ingangsdatum.

[…] *Opgeheven bij het K.B. van 20 januari 2010, art. 2 (13).*

§ 3. *Opgeheven bij het K.B. 3 juli 2014, art. 1 (14).*

Art. 10 *(15)* *Gewijzigd bij de K.B.'s van 8 augustus 1997, art.1 (12), 7 februari 2002, art. 1 (16), 4 september 2002, art. 1 (17), 2° (2) en 3° (17), 20 januari 2010, art. 3 (18), 26 april 2012, art. 8 (19) en 6 oktober 2015, art. 1 (20).*

§ 1. Wordt evenwel ambtshalve onderzocht, het recht op rustpensioen van de mijnwerker die, in het genot zijnde van een invaliditeitspensioen, verleend overeenkomstig de wetgeving inzake invaliditeitspensioenen voor mijnwerkers, de leeftijd bedoeld in artikel 4, § 1, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 bereikt.

De belanghebbende kan echter tot de leeftijd bedoeld in artikel 2, § 1, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 afstand doen van het recht op het bij toepassing van het vorige lid toegekende rustpensioen, wanneer het bedrag ervan lager is dan het bedrag van zijn invaliditeitspensioen.

De gewezen mijnwerker, die een invaliditeitspensioen geniet en die het genot wenst te bekomen van het rustpensioen dat hij tijdelijk heeft verzaakt, moet daartoe een aanvraag indienen in de vorm en onder de voorwaarden bedoeld bij dit besluit.

§ 2. Wordt eveneens ambtshalve onderzocht, het recht op rustpensioen van de gewezen mijnwerker uit de kolenindustrie, die ontslagen is als gevolg van de definitieve staking, vermindering of wijziging van de activiteit van de kolenmijnen en wiens recht op wachtvergoeding een einde neemt omdat hij de leeftijd bedoeld in artikel 4, § 1, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 heeft bereikt en de hoedanigheid van bovengrondse mijnwerker gedurende minstens dertig jaar bewijst of omdat hij de hoedanigheid van ondergrondse mijnwerker gedurende minstens vijfentwintig jaar bewijst.

§ 3. Wordt eveneens ambtshalve onderzocht het recht op rustpensioen van de werknemer die wegens het bereiken van de door de reglementering vooropgestelde leeftijdsgrens het recht op werkloosheids- of op ziekte- en invaliditeitsuitkeringen verliest.

De beslissing van de Rijksdienst gaat in op de eerste dag van de maand volgend op deze waarin deze leeftijdsgrens bereikt wordt.

§ 3bis. De beslissing van ambtswege genomen in de regeling der zelfstandigen ten aanzien van een zelfstandige die wegens het bereiken van de door de reglementering vastgestelde leeftijdsgrens het recht op ziekte- en invaliditeitsuitkeringen verliest, geldt als aanvraag in de regeling der werknemers indien de beroepsbezigheid behorend tot deze laatste regeling vastgesteld wordt tijdens het onderzoek van de rechten in het stelsel der zelfstandigen.

Hetzelfde geldt wanneer dergelijke beroepsbezigheid vastgesteld wordt tijdens de behandeling van een verhaal, of bij de eerste uitbetaling van het pensioen. De beslissing van de Rijksdienst gaat in op dezelfde datum als de beslissing genomen in de regeling der zelfstandigen.

§ 3ter. Wordt eveneens ambtshalve onderzocht, het recht op rustpensioen van de persoon die zijn hoofdverblijfplaats in België heeft en ten vroegste op 1 december 2003 de pensioenleeftijd bereikt bedoeld in de artikelen 2, § 1, en 3 van het koninklijk besluit van 23 december 1996, op voorwaarde dat de beroepsbezigheid die in deze hoedanigheid werd uitgeoefend, zijn onderwerping aan de pensioenregeling voor werknemers tot gevolg had.

Aan de voorwaarde van hoofdverblijfplaats in België moet voldaan zijn de eerste dag van de vijftiende maand die voorafgaat aan de datum waarop de betrokkene de in het eerste lid bedoelde pensioenleeftijd bereikt.

De beslissing van de Rijksdienst gaat in op de eerste dag van de maand volgend op deze waarin de in het eerste lid bedoelde pensioenleeftijd bereikt wordt.

§ 3quater. Het ambtshalve onderzoek van het recht op rustpensioen in toepassing van § 3 heeft, in voorkomend geval, het ambtshalve onderzoek van het recht op overlevingspensioen tot gevolg wanneer de beroepsbezigheid behorend tot de pensioenregeling der werknemers in hoofde van de overleden echtgenoot vastgesteld wordt tijdens het onderzoek van de rechten op het rustpensioen of naar aanleiding van een verhaal..

De beslissing van de Rijksdienst kan evenwel niet ingaan vóór de in § 3, tweede lid, bepaalde datum.

§ 3quinquies. Het ambtshalve onderzoek van het recht op rustpensioen in toepassing van § 3ter heeft, in voorkomend geval, het ambtshalve onderzoek van het recht op overlevingspensioen tot gevolg wanneer de beroepsbezigheid behorend tot de pensioenregeling der werknemers in hoofde van de overleden echtgenoot vastgesteld wordt tijdens het onderzoek van de rechten op het rustpensioen of naar aanleiding van een verhaal.

De beslissing van de Rijksdienst kan evenwel niet ingaan vóór de in § 3ter, derde lid, bepaalde datum.

§ 4. Het recht op overlevingspensioen wordt ambtshalve onderzocht:

1° indien de overleden echtgenoot, bij zijn overlijden, daadwerkelijk een rustpensioen als werknemer genoot, voordien een dergelijk pensioen daadwerkelijk had genoten, had afgezien van de betaling ervan of de betaling ervan niet had bekomen om de andere echtgenoot in de mogelijkheid te stellen het rustpensioen te verkrijgen berekend op basis van 75 % van de werkelijke fictieve en forfaitaire brutolonen;

2° indien op het ogenblik van het overlijden de echtgenoot:

a) nog geen definitieve beslissing was betekend omtrent het recht op rustpensioen ingevolge de daartoe ingediende aanvraag of ingevolge het onderzoek van ambtswege;

b) een beslissing omtrent het recht op rustpensioen was betekend en het overlijden plaats vond tussen de datum van de kennisgeving van de beslissing en de ingangsdatum van het rustpensioen.

Onverminderd de bepalingen van artikel 16, § 1, tweede lid, en van artikel 17 van het koninklijk besluit nr. 50 gaat het overlevingspensioen dat overeenkomstig het vorige lid van ambtswege wordt toegekend, in:

a) op de eerste dag van de maand tijdens welke de echtgenoot overleden is, in de gevallen bedoeld in 2°, a) indien het overlijden plaats vond voor de ingangsdatum van zijn rustpensioen en in die bedoeld in 2°, b);

b) op de eerste dag van de maand volgend op die tijdens welke hij overleden is, in de andere gevallen.

De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing wanneer de echtgenoten van tafel en bed of feitelijk gescheiden waren en de langstlevende echtgenoot geen aanvraag had ingediend tot het bekomen van een gedeelte van het rustpensioen van de andere echtgenoot, behalve wanneer zijn recht op dit gedeelte ambtshalve werd onderzocht.

Zo het recht op overlevingspensioen ambtshalve wordt onderzocht bij toepassing van het eerste lid, en de langstlevende echtgenoot binnen de twaalf maanden volgend op het overlijden van zijn echtgenoot voldoet aan de leeftijdsvoorwaarden, bedoeld naargelang het geval, in artikel 2, § 1 of 2, 1°, van de wet van 20 juli 1990 en in de artikelen 2, § 1 of 3, eerste lid, van het koninklijk besluit van 23 december 1996, wordt zijn recht op rustpensioen eveneens ambtshalve onderzocht.

De belanghebbende kan afstand doen van het genot van het rustpensioen dat in toepassing van het vorige lid ambtshalve werd toegekend. Om dat genot op een latere datum opnieuw te bekomen moet hij daartoe een aanvraag indienen in de vorm en onder de voorwaarden bedoeld bij dit besluit.

§ 5. Het ambtshalve onderzoek van het recht op een rustpensioen als zelfstandige in toepassing van artikel 133quater of van artikel 133quinquies van het koninklijk besluit van 22 december 1967 houdende algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen heeft het onderzoek van het recht op een overlevingspensioen in de pensioenregeling voor werknemers tot gevolg wanneer in hoofde van de overleden echtgenoot een beroepsbezigheid als werknemer vastgesteld wordt tijdens het onderzoek van de rechten op een rustpensioen als zelfstandige of naar aanleiding van een verhaal.

§ 6. Het ambtshalve onderzoek van het recht op een overlevingspensioen in een pensioenregeling bedoeld in artikel 38 van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen heeft het ambtshalve onderzoek van het recht op overlevingspensioen in de pensioenregeling voor werknemers tot gevolg, wanneer in hoofde van de overleden echtgenoot, een beroepsbezigheid als werknemer vastgesteld wordt tijdens het onderzoek van de rechten op een pensioen of naar aanleiding van een verhaal.

De beslissing van de Rijksdienst voor pensioenen gaat in de eerste dag van de maand volgend op die van het overlijden van de laatste echtgenoot. Het gaat niettemin in de eerste dag van de maand waarin de laatste echtgenoot is overleden indien deze, in de loop van de maand van zijn overlijden, geen aanspraak kon maken op de uitbetaling van een rustpensioen toegekend in de regeling voor werknemers, in een andere Belgische regeling, in een analoge buitenlandse regeling of in een regeling die op het personeel van een instelling van internationaal publiek recht van toepassing is

§ 7. Het ambtshalve onderzoek van het rustpensioen voor een lichamelijke ongeschiktheid in een pensioenregeling bedoeld in artikel 38 van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen, heeft het ambtshalve onderzoek van het recht op rustpensioen in de regeling voor werknemers tot gevolg, voor zover:

- een beroepsactiviteit als werknemer in hoofde van de gerechtigde wordt vastgesteld bij het onderzoek van het rustpensioen ingevolge een lichamelijke ongeschiktheid of naar aanleiding van een verhaal;

- de beslissing inzake lichamelijke ongeschiktheid ten vroegste de eerste dag van de twaalfde maand welke die voorafgaat aan de maand in de loop waarvan de gerechtigde de leeftijd van 60 jaar bereikt, genomen wordt.

- De beslissing van de Rijksdienst voor pensioenen gaat op dezelfde datum als de beslissing genomen in de regeling bedoeld in artikel 38 van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervorming en ten vroegste de eerste dag van de maand die volgt op deze waarin de gerechtigde 60 jaar wordt.

Art. 11 *Vervangen bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 1 (12).*

De aanvraag ingediend vóór de in artikel 9, § 2 of 3 bedoelde termijn is niettemin ontvankelijk indien de Rijksdienst voor pensioenen de niet-ontvankelijkheid ervan niet vóór het ingaan van de voormelde termijn heeft betekend.

Art. 11bis *Ingevoegd bij het K.B. van 11 maart 2002, art. 1 (*21*).*

Wanneer de aanvraag ingediend wordt bij een instelling van sociale zekerheid die niet bevoegd is inzake pensioenen en die aanvraag doorgestuurd wordt naar de Rijksdienst, geldt de ontvangstdatum bij de onbevoegde instelling van sociale zekerheid als datum van indiening van de aanvraag bij de Rijksdienst.

De ontvangstdatum van de aanvraag bij de onbevoegde instelling wordt vermeld op het ontvangstbewijs dat de Rijksdienst aan de betrokkene bezorgt.

Art. 11ter *Ingevoegd bij het K.B. van 20 januari 2010, art. 4 (13).*

De geldig ingediende aanvraag met het oog op het verkrijgen van een rustpensioen of een overlevingspensioen in de regeling voor zelfstandigen, die melding maakt van periodes van beroepsactiviteit als werknemer, geldt als aanvraag in de pensioenregeling voor werknemers.

Hetzelfde geldt wanneer dergelijke beroepsactiviteit wordt vastgesteld bij het onderzoek van de aanvraag of naar aanleiding van een verhaal.

Art. 11quater *Ingevoegd bij het K.B. van 20 januari 2010, art. 5 (13).*

De geldig ingediende aanvraag met het oog op het verkrijgen van een rustpensioen of een overlevingspensioen in een pensioenregeling bedoeld in artikel 38 van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen, die melding maakt van periodes van beroepsactiviteit als werknemer in hoofde van de aanvrager, geldt als aanvraag met het oog op het verkrijgen van een rustpensioen in de pensioenregeling voor werknemers, voor zover de aanvraag ten vroegste de eerste dag van de twaalfde maand welke die voorafgaat in de loop waarvan de aanvrager de leeftijd van 60 jaar bereikt, ingediend wordt.

De geldig ingediende aanvraag met het oog op het verkrijgen van een rustpensioen of een overlevingspensioen in een pensioenregeling bedoeld in artikel 38 van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen, die melding maakt van periodes van beroepsactiviteit als werknemer in hoofde van de overleden echtgenoot van de aanvrager, geldt als aanvraag met het oog op het verkrijgen van een overlevingspensioen in de regeling voor werknemers.

De vorige leden zijn ook van toepassing wanneer de beroepsactiviteit als werknemer wordt vastgesteld bij het onderzoek van de aanvraag of naar aanleiding van een verhaal.

Afdeling 2. Aanvraag ingediend bij het gemeentebestuur
Ingevoegd bij KB van 8 augustus 1997, art. 1 (12) en vervangen bij KB van 21 april 2007, art. 1 (22).

Art. 12 *Vervangen bij het K.B. van 21 april 2007, art. 1 (22)*

De aanvraag wordt ontvangen door de burgemeester van de gemeente waar de aanvrager zijn hoofdverblijfplaats heeft.

Voor de toepassing van deze afdeling wordt verstaan onder "burgemeester" de burgemeester of de door hem gemachtigde ambtenaar van het gemeentebestuur.

Art. 13 *Vervangen bij het K.B. van 21 april 2007, art. 1 (22).*

De burgemeester is ertoe gehouden de pensioenaanvragen minstens eenmaal per week in ontvangst te nemen.

Hij informeert de burgers over het lokaal en de openingstijden waar de aanvragers zich mogen aanbieden.

Art. 14 *Vervangen bij het K.B. van 21 april 2007, art. 1 (22).*

De aanvrager moet zich persoonlijk bij de burgemeester aanbieden en in het bezit zijn van zijn identiteitskaart.

Hij kan zich laten vertegenwoordigen door een daartoe speciaal gemachtigd persoon. Deze persoon moet meerderjarig zijn en in het bezit van het in het vorige lid bedoelde stuk, evenals van zijn eigen identiteitskaart en van een bij de aanvraag te voegen volmacht.

Art. 15 *Vervangen bij het K.B. van 21 april 2007, art. 1 (22).*

Wanneer de aanvrager of zijn lasthebber zich aanbiedt om een pensioenaanvraag in te dienen, maakt de burgemeester onmiddellijk een elektronische aanvraag op waarvan het model en de verplicht te vermelden gegevens bepaald worden door de Rijksdienst.

Deze aanvraag wordt onmiddellijk elektronisch doorgezonden naar de Rijksdienst met naleving van de door de Rijksdienst voorgeschreven procedure.

De Rijksdienst zendt per kerende post via elektronische weg een ontvangstmelding terug die bestemd is voor de aanvrager of voor zijn lasthebber en die de datum vermeldt waarop de aanvraag is ingediend.

Art. 16 *Vervangen bij het K.B. van 21 april 2007, art. 1 (22).*

Wanneer een elektronische aanvraag niet mogelijk is, maakt de burgemeester een papieren document op waarvan het model en de verplicht te vermelden gegevens bepaald worden door de Rijksdienst.

De burgemeester overhandigt aan de aanvrager of aan zijn lasthebber een ontvangstbewijs dat de datum vermeldt waarop de aanvraag is ingediend.

Binnen drie werkdagen na ontvangst van de aanvraag stuurt de burgemeester ze naar de hoofdzetel van de Rijksdienst.

Al de aanvragen die deel uitmaken van eenzelfde zending worden vermeld op een door genoemde Rijksdienst ter beschikking van de burgemeester gesteld borderel. Het borderel wordt in dubbel exemplaar opgesteld. Een exemplaar wordt door dezelfde Rijksdienst als ontvangstbewijs naar de burgemeester teruggezonden.

Art. 17 *Vervangen bij het K.B. van 21 april 2007, art. 1 (22).*

In geen enkel geval mag de burgemeester weigeren een aanvraag in ontvangst te nemen.

Noch vóór noch na het vervullen van de formaliteiten van indiening van de aanvraag mag hij het in artikel 16 bedoelde formulier aan de aanvrager, aan zijn lasthebber of aan een derde overhandigen.

Afdeling 3. Aanvraag ingediend bij de Rijksdienst voor pensioenen
Ingevoegd bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 1 (12).

Onderafdeling 1. Door personen die in België verblijven.
Ingevoegd bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 1 (12).

Art. 18 *Vervangen bij het K.B. van 26 juli 2007, art. 1 (23).*

§ 1. De personen die in België verblijven, mogen zich persoonlijk wenden tot de Rijksdienst om hun aanvraag in te dienen.

De aanvrager kan zich evenwel laten vertegenwoordigen door een daartoe speciaal gemachtigd persoon. Deze persoon moet meerderjarig zijn, in het bezit van de identiteitskaart van de aanvrager alsmede van zijn eigen identiteitskaart en van een volmacht.

Op voorlegging van de identiteitskaart van de aanvrager, dient de Rijksdienst de aanvraag elektronisch in.

§ 2. De Rijksdienst overhandigt de aanvrager of zijn lasthebber onmiddellijk een ontvangstbewijs dat de ingevoerde gegevens en de datum van indiening van de aanvraag vermeldt.

§ 3. De personen die in België verblijven mogen eveneens hun aanvraag rechtstreeks langs elektronische weg indienen.

Het aanvraagmodel dat de verplicht in te vullen gegevens bevat wordt gezamenlijk door de Rijksdienst en het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen bepaald; dit model is beschikbaar op de portaalsite van de sociale zekerheid met de elektronische identiteitskaart of met de kaart waarop de persoonlijke codes zijn vermeld, die op de federale portaalsite kan worden verkregen.

Deze aanvraag wordt aan de bevoegde behandelende instelling overgemaakt in de zin van artikel 296, § 2, 3°, van de programmawet (I) van 27 décember 2006.

De Rijksdienst voor Pensioenen stuurt de aanvrager onmiddellijk een elektronisch ontvangstbewijs toe, dat alle ingevoerde gegevens en de datum van indiening van de aanvraag vermeldt.

Onderafdeling 2. Door personen die in het buitenland verblijven.

Art. 18bis *Vervangen bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 1 (12) en gewijzigd bij de K.B.'s van 11 mei 2005, art. 1 (24) en 7 oktober 2022, art. 1 (25).*

Onverminderd de bepalingen van de Europese verordeningen of van internationale overeenkomsten waar België door gebonden is, en die betrekking hebben op de sociale zekerheid, dienen de personen die in het buitenland verblijven hun aanvraag in bij een ter post aangetekende brief die rechtstreeks aan de Rijksdienst voor pensioenen wordt gericht.

De aanvraag om rustpensioen van de personen die reeds de pensioenleeftijd bedoeld in de artikelen 2, § 1, en 3 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 hebben bereikt, wordt geacht te zijn ingediend op de eerste dag van de maand waarin zij bedoelde pensioenleeftijd hebben bereikt.

Art. 18ter *Opgeheven bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 1 (12).*

Afdeling 4. Onderzoek van de aanvragen en kennisgeving van de beslissing
Ingevoegd bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 1 (12).

Art. 19 *Vervangen bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 1 (12).*

De Rijksdienst voor pensioenen is verplicht zich tot het Rijksregister van de natuurlijke personen te richten om de informatiegegevens bedoeld bij artikel 3, eerste en tweede lid, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen te bekomen of wanneer hij de juistheid van deze informatiegegevens nagaat.

Het beroep doen op een andere bron is slechts toegestaan in de mate dat de nodige informatiegegevens niet bij het Rijksregister kunnen bekomen worden.

De informatiegegevens bedoeld in het, eerste lid, verkregen bij het Rijksregister van de natuurlijke personen en opgetekend op een identificatiefiche toegevoegd aan het dossier, hebben bewijskracht tot bewijs van het tegendeel.

Wanneer het bewijs van het tegendeel aanvaard wordt door de Rijksdienst, deelt deze de inhoud van de aldus aanvaarde informatiegegevens, ten titel van inlichting, mee aan het Rijksregister van de natuurlijke personen en voegt er de bewijsstukken bij.

Art. 19bis *Ingevoegd bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 1 (12).*

De Rijksdienst voor pensioenen eist van de aanvrager de nodig geoordeelde inlichtingen, documenten of bewijsstukken.

Zo de aanvrager ondanks aangetekend toegezonden herinnering gedurende méér dan één maand nalaat de gevraagde inlichtingen te verschaffen, mag de Rijksdienst beslissen op grond van de gegevens waarover hij beschikt, tenzij de aanvrager de Rijksdienst schriftelijk ervan in kennis stelt dat de gevraagde inlichtingen niet binnen de gestelde termijn kunnen worden verstrekt.

Art. 20 *Gewijzigd bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 1 (26) en vervangen bij de K.B.'s van 26 juli 2007, art. 6, 1° en 2° (27) en 14 oktober 2009, art. 1 (28).*

§ 1. De Rijksdienst voor pensioenen beslist over de aanvraag binnen de vier maanden na de ontvangst of nadat hij in kennis is gesteld van het feit dat aanleiding geeft tot een onderzoek van ambtswege.

Zo de aanvraag wordt ingediend méér dan negen maanden v r de erin vermelde ingangsdatum, dient de beslissing te worden genomen binnen de acht maanden na haar ontvangst.

Indien binnen de in het eerste en het tweede lid bepaalde termijn geen beslissing kan worden genomen, wordt de aanvrager hieromtrent geïnformeerd met opgave van de redenen.

De beslissing wordt gemotiveerd: behalve de vermeldingen bepaald in de artikelen 13, 14 en 15 van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde, bevatten de beslissingen genomen in het kader van de pensioenregeling voor werknemers minstens de volgende gegevens:

1° De kalenderjaren die in aanmerking zijn genomen en deze die zijn verworpen;

2° De hoedanigheid volgens dewelke de arbeidsprestaties of de gelijkgestelde periodes in aanmerking zijn genomen;

3° Het aantal gepresteerde dagen (eventueel omgezet in voltijdse dagequivalenten) en het werkelijke brutoloon;

4° De eventuele fictieve en forfaitaire lonen alsook het aantal overeenkomstige dagen;

5° De lonen in aanmerking genomen voor de berekening, eventueel begrensd;

6° De herwaarderingscoëfficiënt;

7° Het pensioenbedrag, jaar per jaar opgebouwd en eventueel gebracht op het minimumrecht per jaar, en het globale pensioenbedrag;

8° De loopbaanbreuk en eventueel het toegekende gewaarborgd minimumpensioen;

9° De eventueel toegepaste cumulatieregels.

Ze wordt de aanvrager ter kennis gebracht met een gewone brief.

Als voor de aanvrager een recht op verschillende pensioenen geopend wordt ten laste van de Rijksdienst en het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen, worden de beslissingen, behoorlijk gemotiveerd door elk van deze instellingen, tegelijk ter kennis gebracht van de aanvrager. Deze definitieve gemeenschappelijke kennisgeving en de informatie in verband met het te betalen globale bruto maandelijks recht worden de aanvrager met een gewone brief toegezonden door de Rijksdienst. Voor de rustpensioenen bedoeld in artikel 10, § 3ter, van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers en in artikel 133quinquies van het koninklijk besluit van 22 december 1967 houdende algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen, geschiedt deze definitieve gemeenschappelijke kennisgeving ten laatste 80 werkdagen voor de ingangsdatum.

Wanneer de inlichtingen nodig voor de verzending van de in het vorige lid bedoelde definitieve gemeenschappelijke kennisgeving niet beschikbaar zijn voor het verstrijken van de termijnen bepaald in de artikelen 17 en 18 van de bestuursovereenkomst gesloten tussen de Rijksdienst en de Belgische Staat, verzendt de Rijksdienst een voorlopige beslissing met betrekking tot de rechten toegekend in het kader van de pensioenregeling voor werknemers. Tegen deze beslissing staat geen rechtsmiddel open.

De beslissing tot terugvordering van onverschuldigd betaalde bedragen en de beslissing waarvan zij de uitvoering verzekert worden samen ter kennis gebracht bij een ter post aangetekend schrijven.

§ 2. De Rijksdienst kan voorschotten uitbetalen wanneer uit het onderzoek van de rechten op pensioen, zowel op administratief als op gerechtelijk vlak, blijkt dat er nog geen definitieve beslissing kan worden genomen.

De Rijksdienst stelt het bedrag van de voorschotten vast op grond van de bewijsstukken waarover hij beschikt.

Met een mededeling die niet vatbaar is voor beroep, stelt de Rijksdienst de gerechtigde in kennis van het bedrag dat als voorschot zal worden uitbetaald.

§ 3. In afwachting dat definitief beslist wordt over de rechten op overlevingspensioen kan de Rijksdienst voorschotten uitbetalen aan de langstlevende echtgenoot op voorwaarde dat de overleden echtgenoot bij zijn overlijden daadwerkelijk in het genot was van een rustpensioen ten laste van de regeling voor werknemers.

Met een mededeling die niet vatbaar is voor beroep, stelt de Rijksdienst de gerechtigde in kennis van het bedrag dat als voorschot zal worden uitbetaald.

Afdeling 5. Nieuwe beslissingen
Ingevoegd bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 1 (12).

Art. 21 *Vervangen bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 1 (12).*

§ 1. De gerechtigde op een rustpensioen dat op grond van een definitieve beslissing of van een rechterlijke beslissing die kracht van gewijsde heeft is toegekend, kan een nieuwe aanvraag indienen in de vormen welke in de afdelingen 2 en 3 van dit hoofdstuk zijn bepaald.

Een nieuwe aanvraag kan slechts gegrond worden verklaard op basis van nieuwe bewijselementen die vroeger niet aan de administratieve overheid of aan het bevoegde rechtscollege werden voorgelegd of op grond van een wijziging van een wettelijke of reglementaire bepaling.

De gerechtigde op een overlevingspensioen kan onder dezelfde voorwaarden een nieuwe aanvraag indienen met het oog op de herziening van het overlevingspensioen.

De personen aan wie het recht op een rust- of overlevingspensioen werd geweigerd beschikken, onder dezelfde voorwaarden, over die mogelijkheid.

De over de nieuwe aanvraag genomen beslissing mag geen afbreuk doen aan de definitieve beslissing of aan de rechterlijke beslissing, die kracht van gewijsde heeft, voor zover deze beschikte dat de betrokken werknemer over bepaalde jaren het bewijs van een tewerkstelling had geleverd.

De nieuwe beslissing gaat in de eerste dag van de maand volgend op die waarin de nieuwe aanvraag is ingediend.

§ 2. Het verzoekschrift bij de arbeidsrechtbank of het hoger beroep bij het arbeidshof inzake een beslissing over een pensioenaanvraag geldt als nieuwe aanvraag om pensioen indien het wegens laattijdigheid onontvankelijk wordt verklaard.

§ 3. Een beslissing en een rechterlijke beslissing, die kracht van gewijsde heeft, welke geen aanleiding geven tot herroeping van het gewijsde, kunnen ingeval van nieuw feit, door de Rijksdienst voor pensioenen worden herzien.

De aanvraag om herziening geschiedt overeenkomstig de bepalingen van de afdelingen 2 en 3 van dit hoofdstuk.

Onder "nieuw feit" moet worden verstaan, elk feit dat onbekend was of de partijen of de rechtscolleges niet bekend kon zijn op het ogenblik van de beslissing.

De nieuwe beslissing heeft uitwerking met ingang van de datum waarop het nieuwe feit een terugslag heeft op het bedrag van de uitkering. Zij gaat evenwel pas in op de eerste dag van de maand na de kennisgeving als het recht op uitkering kleiner is dan dat wat eerst werd toegekend.

Art. 21bis *Vervangen bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 1 (12) en § 1 vervangen bij het K.B. van 11 juli 2003, art. 2 (*29*).*

§ 1. Wanneer vastgesteld wordt dat aan de administratieve beslissing een juridische of materiële vergissing kleeft, treft de Rijksdienst een nieuwe beslissing ter verbetering van deze juridische of materiële vergissing.

De nieuwe beslissing heeft uitwerking op de datum waarop de verbeterde beslissing had moeten ingaan.

Onverminderd de toepassing van § 2 van dit artikel of van artikel 21 van de wet van 13 juni 1966 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden, zal, als de vergissing aan de administratie te wijten is, de nieuwe beslissing evenwel uitwerking hebben op de eerste dag van de maand na de kennisgeving, als het recht op de uitkering kleiner is dan het recht dat eerst werd toegekend.

Wanneer de Rijksdienst vaststelt dat de juridische of de materiële vergissing een hogere betaling dan het recht op de uitkering heeft veroorzaakt, kan hij de betaling bij bewarende maatregel beperken tot het bedrag dat hij als wettelijk verschuldigd beschouwt. In dit geval heeft, ondanks de bepalingen van het vorig lid, de verbeterende beslissing die het bedrag van de uitkering beperkt, uitwerking de eerste dag van de maand waarin de bewarende maatregel werd toegepast.

§ 2. De Rijksdienst kan de beslissing intrekken en een nieuwe beslissing nemen binnen de termijn van indiening van een verzoekschrift bij de arbeidsrechtbank of als een verzoekschrift werd ingediend, tot op de sluiting van de debatten, wanneer:

a) op de ingangsdatum van het pensioen het recht door een wettelijke of reglementaire bepaling is gewijzigd;

b) een nieuw feit of nieuwe bewijselementen die een terugslag hebben op het recht van de aanvrager tijdens het geding worden ingeroepen;

c) vastgesteld wordt dat aan de beslissing een vergissing kleeft.

Art. 21ter *Vervangen bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 1 (12) en 6° ingevoegd bij het K.B. van 10 december 1998, art. 1 (9).*

De Rijksdienst voor pensioenen neemt ambtshalve een nieuwe beslissing wanneer:

1° ingevolge het huwelijk of de echtscheiding van een gerechtigde, het bedrag van het rustpensioen moet worden berekend op grond van 75 % van de werkelijke, fictieve en forfaitaire brutolonen in het eerste geval en op grond van 60 % van dezelfde lonen in het tweede geval. De nieuwe beslissing gaat in de eerste dag van de maand volgend op die van het huwelijk of van de echtscheiding;

2° de echtgenoot van een gerechtigde op een pensioen, berekend op basis van 75 % van de werkelijke, fictieve en forfaitaire brutolonen, overlijdt. De nieuwe beslissing gaat in de eerste dag van de maand volgend op die in de loop waarvan de echtgenoot is overleden;

3° een van de echtgenoten de voorwaarden vervult waardoor de andere echtgenoot het voordeel bekomt van het rustpensioen berekend op basis van 75 % van de werkelijke, fictieve en forfaitaire brutolonen. De nieuwe beslissing gaat in op de eerste dag van de maand volgend op die in de loop waarvan een niet door de Koning toegelaten beroepsarbeid wordt stopgezet of in de loop waarvan een einde wordt gesteld aan het genot van een rust- of overlevingspensioen of aan een als zodanig geldende uitkering of aan een der vergoedingen of uitkeringen bedoeld in artikel 25 van het koninklijk besluit nr. 50;

4° de uitbetaling van het rustpensioen als werknemer van een van de echtgenoten moet geschorst worden om de andere echtgenoot aanspraak te laten maken op een rustpensioen als werknemer berekend op basis van 75 % van de werkelijke, fictieve en forfaitaire brutolonen of op een rustpensioen als zelfstandige, berekend met toepassing van artikel 9, § 1, eerste lid, 1°, van het koninklijk besluit nr. 72 betreffende het rusten overlevingspensioen voor zelfstandigen. Deze schorsing is slechts mogelijk voor zover de som van de in het vorige lid bedoelde pensioenen van de andere echtgenoot voordeliger is dan de som van de pensioenen berekend op basis van 60 % van de werkelijke, fictieve en forfaitaire brutolonen en van artikel 9, § 1, eerste lid, 2°, van voormeld koninklijk besluit nr. 72, waarop ieder van de echtgenoten aanspraak kan maken. De beslissing tot schorsing heeft uitwerking op de datum waarop het in het eerste lid bedoelde pensioen ingaat;

5° een van de echtgenoten niet meer de voorwaarden vervult waardoor de andere echtgenoot het voordeel bekomt van het rustpensioen berekend op grond van 75 % van de werkelijke, fictieve en forfaitaire brutolonen of wanneer de bepalingen van artikel 3, § 8, tweede lid van de wet van 20 juli 1990 niet meer toepasselijk zijn. De nieuwe beslissing gaat in op de eerste dag van de maand in de loop waarvan een niet door de Koning toegelaten beroepsarbeid wordt uitgeoefend of in de loop waarvan het genot van een rust- of overlevingspensioen of van een als zodanig geldende uitkering of van een van de vergoedingen of uitkeringen bedoeld in artikel 25 van het koninklijk besluit nr. 50, wordt verkregen of niet meer op het rustpensioen in mindering worden gebracht.

6° omtrent het recht op vervroegd rustpensioen een weigerende beslissing werd genomen omdat de werknemer op de door hem gekozen ingangsdatum de bij artikel 4, §§ 2 en 3 vermelde voorwaarden inzake te bewijzen loopbaan niet vervulde. De nieuwe beslissing gaat in de eerste dag van de maand volgend op die

waarin de pensioenleeftijd, vermeld in artikel 2, § 1, desgevallend in artikel 3, van het koninklijk besluit van 23 december 1996, wordt bereikt.

Afdeling 6. Rechten en verplichtingen van de Rijksdienst en van de aanvrager
Ingevoegd bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 1 (12).

Art. 21quater *Ingevoegd bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 1 (12) en gewijzigd bij de K.B.'s van 15 september 2006, art. 1 (30) en 28 mei 2013, art. 1 (31).*

Binnen de vier maanden na de ontvangst van de aanvraag deelt de Rijksdienst voor pensioenen aan de aanvrager mee dat het onderzoek van zijn dossier is gestart, het adres van de dienst die het dossier behandelt en, in voorkomend geval, of inlichtingen werden gevraagd aan andere Belgische of buitenlandse instellingen of administraties.

Indien inlichtingen worden gevraagd aan de aanvrager zelf is voldaan aan de bepaling van het voorgaand lid.

Op de kennisgeving van de beslissing of op een erbij gevoegde bijlage vermeldt de Rijksdienst dat de aanvrager verplicht is mede te delen:

- iedere wijziging inzake burgerlijke staat;

- de uitoefening van iedere beroepsbezigheid, een wijziging van de activiteit of van de inkomsten die eruit voortvloeien met het oog op de eerste betaling van een pensioen als werknemer;

- de uitoefening van ieder mandaat, ambt of post door hemzelf en/of de echtgenoot, een wijziging van de activiteit of van de inkomsten die eruit voortvloeien;

- de uitoefening door hemzelf en/of de echtgenoot van iedere beroepsbezigheid, mandaat, ambt of post, in het buitenland en een wijziging van de activiteit of van de inkomsten die eruit voortvloeien;

- het verlies van kinderlast;

- het genot van een uitkering wegens ziekte, invaliditeit of onvrijwillige werkloosheid bij toepassing van een Belgische of buitenlandse wetgeving inzake sociale zekerheid of van een gelijkaardige uitkering bij toepassing van een andere Belgische of buitenlandse wetgeving, of van een uitkering wegens loopbaanonderbreking of tijdskrediet of vermindering van de prestaties of van werkloosheid met bedrijfstoeslag, door hemzelf en/of door de echtgenoot;

- het genot van ieder pensioen of als dusdanig geldend voordeel verleend bij toepassing van een Belgische, buitenlandse of internationale pensioenregeling, andere dan deze voor werknemers door hemzelf en/of door de echtgenoot.

Tevens wijst de Rijksdienst de pensioengerechtigde erop dat het niet afleggen van een verplichte verklaring gelijkgesteld wordt met kwade trouw of bedrog en de verjaringstermijn beïnvloedt ingeval uit dit verzuim een onterechte betaling voortvloeit.

De pensioengerechtigde is er evenwel van vrijgesteld de Rijksdienst voor pensioenen op de hoogte te brengen van elke wijziging van de informatiegegevens bedoeld bij artikel 3, eerste lid, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, en toegankelijk voor de Rijksdienst, voor zover hij deze wijziging heeft medegedeeld aan de bevoegde gemeentelijke administratie.

Art. 21quinquies *Ingevoegd bij het K.B. van 11 maart 2002, art. 3 (21).*

§ 1. De Rijksdienst moet aan elke persoon die daar schriftelijk om verzoekt, de dienstige inlichtingen verstrekken betreffende zijn rechten en plichten in het pensioenstelsel der werknemers.

Onder dienstige inlichtingen wordt verstaan alle inlichtingen die de sociaal verzekerde, op het gebied waarop zijn verzoek betrekking heeft, duidelijkheid verschaffen over zijn persoonlijke toestand inzake pensioen.

De in het vorige lid bepaalde inlichtingen betreffen met name:

1° de toekenningsvoorwaarden van het pensioen;

2° de elementen die voor de vaststelling van het pensioen in aanmerking worden genomen;

3° de regels betreffende de sociale en fiscale inhoudingen toe te passen op het pensioen;

4° de toekenning en het bedrag van het vakantiegeld;

5° de verminderingen of de schorsing van het pensioen met toepassing van de cumulatieregels.

§ 2. Deze inlichtingen worden verstrekt binnen een termijn van 45 dagen, die aanvangt op de datum waarop de Rijksdienst het verzoek om inlichtingen heeft geregistreerd.

Deze inlichtingen zijn in principe kosteloos. De afgifte van een kopie van een bestuursdocument brengt echter de inning mee van een vergoeding vastgesteld door het koninklijk besluit van 30 augustus 1996 tot vaststelling van het bedrag van de vergoeding verschuldigd voor het ontvangen van een afschrift van een bestuursdocument.

Art. 21sexies *Ingevoegd bij het K.B. van 11 maart 2002, art. 4 (21).*

De Rijksdienst moet aan de sociaal verzekerde die er om verzoekt, raad geven over de uitoefening van zijn rechten of het vervullen van zijn plichten en verplichtingen inzake pensioen.

Art. 21septies *Ingevoegd bij het K.B. van 11 maart 2002, art. 5 (21).*

De Rijksdienst zendt de verzoeken om inlichtingen of om raad inzake materies waarvoor hij niet bevoegd is onverwijld door aan de bevoegde instelling. De verzoeker wordt van deze doorzending verwittigd.

HOOFDSTUK III. Lonen en individuele rekening

Art. 22 *Gewijzigd bij het K.B. van 4 december 1990, art. 13 (5).*

Onverminderd de bepalingen van artikelen 9 en 9bis van het koninklijk besluit nr. 50, is het werkelijk brutoloon van de werknemer het loon op grond waarvan de voor de pensioenregeling bestemde bijdrage berekend wordt, welke verschuldigd is met toepassing van de sociale zekerheidswetgevingen voor werknemers, arbeiders, bedienden, mijnwerkers en zeelieden ter koopvaardij.

Art. 23 *Vervangen bij het K.B. van 4 december 1990, art. 14 (32) en gewijzigd bij de K.B.'s 8 augustus 1997, art. 12 (1) en 29 juni 2014, art. 1 (14).*

Voor de toepassing van artikel 7, zevende lid van het koninklijk besluit nr. 50, is het loon, met betrekking tot het laatste kalenderjaar dat onmiddellijk aan de ingangsdatum van het pensioen voorafgaat, gelijk aan het loon van het voorgaande kalenderjaar, verhoogd met 4 %, en vermenigvuldigd met een coëfficiënt, die de verhouding weergeeft tussen het gemiddelde van de maandelijkse indexcijfers der consumptieprijzen van het laatste jaar en dit van het voorgaande jaar.

Wanneer het evenwel een rustpensioen of een overlevingspensioen betreft dat daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 1977 is ingegaan, wordt de verhoging met 4 % vervangen door een herwaardering met de coëfficient die de Koning in uitvoering van artikel 29bis, § 3, 1°, tweede lid, van het koninklijk besluit nr. 50, ieder jaar bepaalt.

Wanneer de werknemer tijdens het in het eerste lid bedoelde voorgaande kalenderjaar niet gewoonlijk en hoofdzakelijk was tewerkgesteld, worden de brutolonen in aanmerking genomen die, voor het jaar dat de ingangsdatum van het pensioen onmiddellijk voorafgaat, op de individuele rekening moeten worden ingeschreven.

Het loon van het kalenderjaar tijdens hetwelk het pensioen ingaat, is gelijk aan het geheel van de werkelijke, fictieve en forfaitaire lonen van het kalenderjaar dat voorafgaat aan dat waarin het pensioen ingaat, vermenigvuldigd met een breuk. Deze breuk heeft als teller het aantal maanden van het kalenderjaar waarin het pensioen ingaat die voorafgaan aan de maand tijdens dewelke het pensioen ingaat en als noemer 12.

Wanneer de mijnwerker zich beroept op het jaar tijdens hetwelk zijn pensioen ingaat om aan de voorwaarden voorzien bij artikel 3, § 6, van de wet van 20 juli 1990 of bij artikel 5, § 6, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 te voldoen, is in afwijking van het eerste lid, het loon dat in aanmerking wordt genomen voor het kalenderjaar onmiddellijk voorafgaand aan de ingangsdatum van het pensioen het loon bedoeld in artikel 7, eerste lid, van het koninklijk besluit nr. 50. Het bedrag dat als loon in aanmerking wordt genomen voor het jaar tijdens hetwelk zijn pensioen ingaat is gelijk aan het loon van het voorgaande jaar, geherwaardeerd met de coëfficiënt die de Koning in uitvoering van artikel 29bis, § 3, 1°, tweede lid, van het koninklijk besluit nr. 50, ieder jaar bepaalt, en vermenigvuldigd met een breuk uitgedrukt in twaalfden en waarvan de teller gelijk is aan het aantal maanden in aanmerking genomen voor het beschouwde jaar.

Art. 24 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 8 november 1971, art. 48 en 11 april 1973, art. 10, 1° en 2° (33).*

Voor elke dag van inactiviteit, met een arbeidsdag gelijkgesteld bij toepassing van de artikelen 34, 35 en 36, wordt rekening gehouden met een fictief loon, dat wordt vastgesteld op volgende wijze:

1. Het fictief loon heeft als basis het dagelijks gemiddelde van de werkelijke, forfaitaire en fictieve lonen van de werknemer met betrekking tot het voorgaande kalenderjaar, of bij gebrek aan deze refertegegevens, het dagelijks gemiddelde van de werkelijke en forfaitaire lonen met betrekking tot het lopende jaar, of nog, bij ontstentenis van dergelijk loon voor het lopende jaar, het dagelijks gemiddelde van de lonen met betrekking tot het eerste jaar dat volgt op de periode van inactiviteit en waarin arbeidsprestaties als werknemer werden verricht.

2. Vóór toepassing van artikel 29, § 1, van het koninklijk besluit nr. 50, wordt dit dagelijks gemiddelde aangepast ten einde het te brengen op het prijspeil van het jaar waarvoor het fictief loon wordt toegekend, rekening houdend met de evolutie van het jaargemiddelde van de maandelijkse indexcijfers der consumptieprijzen tussen het jaar op basis waarvan het fictief loon werd vastgesteld en dit waarvoor het wordt toegekend.

3. Voor de berekening van de pensioenen waarop de bepalingen van artikel 29, § 3, van het voornoemd koninklijk besluit nr. 50 toepasselijk zijn, wordt dit dagelijks gemiddelde, vóór toepassing van de 1° van bedoelde bepalingen, bovendien aangepast aan het peil van het algemeen welzijn van het jaar waarvoor het wordt toegekend, rekening houdend met de evolutie van de herwaarderingscoëfficiënten tussen het jaar op basis waarvan het fictief loon werd vastgesteld en dit waarvoor het wordt toegekend. De bedoelde herwaarderingscoëfficiënten zijn deze vermeld in artikel 29, § 3, 1°, van het koninklijk besluit nr. 50, betreffende het jaar waarin het pensioen ingaat.

Nochtans wordt voor elke dag van inactiviteit, gelegen in de periode ingaande op 1 januari 1955 en eindigend op 31 december 1967, rekening gehouden met een fictief loon van 315 F of van het bedrag waarin voorzien bij artikel 9, § 2, 2° of 3°, van het koninklijk besluit nr. 50, binnen de bij die bepalingen vastgestelde perken, indien de tewerkstelling welke onmiddellijk voorafgaat aan de periode van inactiviteit bij die bepalingen bedoeld is.

Het bedrag van 315 F, gekoppeld aan het indexcijfer 114,20 der consumptieprijzen, verandert overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

Bovendien wordt dit bedrag voor de berekening van de pensioenen waarop de bepalingen van artikel 29, 3, van het voornoemd koninklijk besluit nr. 50 toepasselijk zijn, verhoogd en geherwaardeerd op de wijze zoals vastgesteld in de 2°, van bedoelde bepalingen.

Art. 24bis (34)

Ingevoegd bij het K.B. van 5 april 1976, art. 7 en gewijzigd bij de K.B.'s van 14 mei 1981, art. 4, 8 augustus 1986, art. 5,1°(35), 20 februari 1989, art. 1 (36), 11 september 1989, art. 1 (37), 4 december 1990, art. 15 (5), 21 maart 1997, art. 6 (1), 9 juli 1997, art. 4 (1), 20 juli 2000, art. 2 (10), 24 januari 2001, art. 1 (38), 11 december 2001, art. 25 (10), 22 december 2005, art. 1 (39),13 november 2006, art. 1 (40), 27 februari 2013, art. 1 (41), 20 december 2016, art. 1, 1° tot 5° (14), 21 juli 2017, art. 8 (42), 19 december 2017, art. 1 (43) en 6 juni 2021, art. 1 (44).

Wanneer het rustpensioen of het overlevingspensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 1977 ingaat, wordt het fictief loon waarmee rekening wordt gehouden voor elke dag van inactiviteit die bij toepassing van de artikelen 34, 35 en 36 met een arbeidsdag wordt gelijkgesteld, in afwijking van artikel 24 vastgesteld op de volgende wijze:

1. het fictief loon heeft als basis het dagelijks gemiddelde van de werkelijke, forfaitaire en fictieve lonen van de werknemer met betrekking tot het voorgaande kalenderjaar, of bij gebrek aan deze refertegegevens, het dagelijks gemiddelde van de werkelijke en forfaitaire lonen met betrekking tot het lopende jaar, of nog, bij ontstentenis van dergelijk loon voor het lopende jaar, het dagelijks gemiddelde van de lonen met betrekking tot het eerste jaar dat volgt op de perioden van inaktiviteit en waarin arbeidsprestaties als werknemer werden verricht. Het in artikel 8 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de pensioenstelsels vermelde bedrag van 13 151,04 EUR wordt niet in aanmerking genomen voor de berekening van het fictief loon.

Indien alle refertegegevens bedoeld in het eerste lid ontbreken, wordt:
1° voor de kalenderjaren voor 1 januari 2000 het fictief loon zoals het in het tweede lid van dit artikel voor het jaar 1967 is bepaald, als dagelijks gemiddelde in aanmerking genomen voor de vaststelling van het fictief loon van het beschouwde jaar;

2° voor de kalenderjaren na 31 december 1999 steeds een fictief dagloon van 48,6069 EUR aan spilindexcijfer 103,14 (basis 1996 = 100) in aanmerking genomen voor de vaststelling van het fictief loon van het beschouwde jaar, zelfs indien het voor de vaststelling van het fictief loon van het beschouwde jaar in aanmerking te nemen fictief loon reeds voorafgaand aan 1 januari 2000 vastgesteld werd op basis van 1°. In afwijking van punt 2 wordt dit fictief dagloon, om het op het prijspeil van het beschouwde jaar te brengen, vermenigvuldigd met een coëfficient die bekomen wordt door het gemiddelde van de maandelijkse gezondheidsindexen (basis 1996 = 100) van het beschouwde jaar te delen door 103,14.

1bis. voor de deeltijdse werknemers met behoud van rechten bedoeld in artikel 34, § 1, Q, wordt, onverminderd de toepassing van artikel 26, § 2, f) , het in punt 1 bedoeld fictief loon beperkt tot een bedrag dat, samengeteld met het werkelijk loon voor het betrokken kalenderjaar, het bedrag van het tijdens het vorig jaar in aanmerking genomen werkelijk, fictief of forfaitair loon niet overschrijdt;

1ter. voor de toepassing van artikel 34, § 1, P., en § 2, 5 en 6, b), wordt, in afwijking van punt 1, en onverminderd de toepassing van artikel 26, § 2, f), een fictief loon in aanmerking genomen dat overeenstemt met het loon bedoeld bij artikel 8, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 23 december 1996;

2. vóór toepassing van artikel 29bis, § 1, van het koninklijk besluit nr. 50, wordt dit dagelijks gemiddelde aangepast teneinde het te brengen op het prijspeil van het jaar waarvoor het fictief loon wordt toegekend, rekening houdend met de evolutie van het jaargemiddelde van de maandelijkse indexcijfers der consumptieprijzen tussen het jaar op basis waarvan het fictief loon werd vastgesteld en dit waarvoor het wordt toegekend.
Wanneer het fictief loon wordt toegekend voor de jaren 1984, 1985 en 1987, op grond van de lonen van het voorgaande kalenderjaar, wordt dit aangepast dagelijks gemiddelde door 1,02 gedeeld. Deze bepaling is niet toepasselijk op het fictief loon toegekend voor het jaar 1986 op grond van de lonen van het kalenderjaar 1985.
Wanneer het fictief loon wordt toegekend voor het jaar 1984 op grond van het loon van een volgend jaar, wordt dit aangepast dagelijks gemiddelde vermenigvuldigd met:

- 1,02 als dat volgend jaar 1985 of 1986 is;

- 1,0404 als dat volgend jaar 1987 of een later jaar is.

Wanneer het fictief loon wordt toegekend voor de jaren 1985 en 1986 op grond van het loon van een volgend jaar, wordt dit aangepast dagelijks gemiddelde vermenigvuldigd met 1,02;

3. vóór toepassing van artikel 29bis, § 3, 1°, van voornoemd koninklijk besluit nr. 50, wordt het dagelijks gemiddelde bovendien aangepast aan het peil van het algemene welzijn van het jaar waarvoor het fictief loon wordt toegekend, rekening houdend met de evolutie van dit peil tussen het jaar op basis waarvan het fictief loon werd vastgesteld en dit waarvoor het wordt toegekend. Die evolutie wordt voor elk jaar van de periode van 1968 tot en met 1975 geacht 3,6 pct. te belopen telkens ten opzichte van het voorgaande jaar. Voor 1976 t.o.v. 1975 wordt zij geacht overeen te stemmen met het percentage dat uitgedrukt wordt door de coëfficiënt, door de Koning in uitvoering van artikel 29bis, § 3, 1°, tweede lid, van het koninklijk besluit nr. 50 bepaald voor het jaar 1975. Voor de daaropvolgende jaren en telkens t.o.v. het voorgaand jaar wordt zij geacht overeen te stemmen met het percentage uitgedrukt door de coëfficiënt achtereenvolgens door de Koning vastgesteld in uitvoering van vermeld artikel 29bis, § 3, 1°, tweede lid.

Voor de berekening van de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaan vanaf 1 juli 1997 wordt de evolutie voor elk jaar van de periode van 1968 tot en met 1975 geacht 3,2 pct. te belopen telkens ten opzichte van het voorgaande jaar.

Voor de berekening van de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaan vanaf 1 januari van de jaren 1998 tot 2005 wordt het in het vorig lid bedoelde percentage voor ieder van de daarin bedoelde ingangsjaren telkens met 0,4 pct. verminderd;
4. indien de werknemer deeltijdse arbeid heeft verricht, wordt voor de toepassing van de voorgaande punten, voor het rustpensioen of het overlevingspensioen dat daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaat vanaf 1 juli 1997, het fictief loon:

- dat eventueel voor het betrokken kalenderjaar moet worden toegevoegd aan het werkelijk loon, in voorkomend geval, toegekend rekening houdend met het aantal effectief gewerkte dagen herleid tot een aantal dagen dat overeenstemt met het aantal dagen dat op de individuele rekening zou voorkomen indien de activiteit zou zijn uitgeoefend aan volledige dagprestaties;

- dat voor het jaar dat volgt op de deeltijdse arbeid moet worden toegekend, in voorkomend geval, berekend op een aantal dagen die werden herleid in verhouding tot de gepresteerde arbeidstijd in de activiteit op grond waarvan de gelijkstelling werd toegekend.

5. Indien het betrekking heeft op tijdvakken van gelijkstelling wegens volledige werkloosheid, van volledige beroepsloopbaanonderbreking of volledig tijdskrediet als bedoeld in de artikelen 34, 35 en 36, wordt in voorkomend geval het fictief loon, bedoeld bij punt 1, voor het kalenderjaar gelegen na 2006, tijdens hetwelk de werknemer ten minste de leeftijd van 58 jaar bereikt heeft, alsook voor de latere kalenderjaren, beperkt tot het bedrag bedoeld in artikel 7, derde lid, van het koninklijk besluit nr. 50, zoals het werd aangepast bij de koninklijke besluiten van 18 maart 1999, 26 mei 2002 en 20 januari 2006.

Na advies van het beheerscomité van de Rijksdienst voor pensioenen kan de Koning, bij besluit vastgelegd na overleg in de Ministerraad, voor de kalenderjaren na 2010 het fictief loon terug beperken tot het jaarbedrag, bedoeld in het vorige lid, vermenigvuldigd met de verhogingscoëfficiënten, bedoeld in artikel 7, tiende lid, van het koninklijk besluit nr. 50 die na 2010 worden vastgesteld.

In voormeld advies, dat uiterlijk op 30 september 2010 moet uitgebracht worden, zal het beheerscomité van de Rijksdienst voor pensioenen zich uitspreken over de afwijking die ontstaan is tussen het bedrag bedoeld in het vorige lid en het bedrag bedoeld in artikel 7, derde lid, van het koninklijk besluit nr. 50, zoals het is aangepast door de verhogingscoëfficiënten bedoeld in artikel 7, tiende lid, van het koninklijk besluit nr. 50 voor de kalenderjaren na 2006 en de kalenderjaren na 2008.

6. Voor de toepassing van artikel 34, § 1, A, 1° wordt, in afwijking van punt 1, het fictief loon dat betrekking heeft op de derde vergoedingsperiode bedoeld bij artikel 1, 1° van het koninklijk besluit van 24 september 2012 tot uitvoering van artikel 123 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen beperkt tot het loon bedoeld bij artikel 8, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 23 december 1996.

De in het vorige lid bedoelde beperking is niet van toepassing:

1° als deze derde vergoedingsperiode betrekking heeft op personen die op 1 november 2012 de leeftijd van 55 jaar hebben bereikt en zich op deze datum reeds in deze vergoedingsperiode bevinden;

2° op het deel van de derde vergoedingsperiode gelegen na de 55e verjaardag, als de eerste vergoedingsperiode, gedefinieerd in de bijlage bij artikel 114, § 1, tweede lid van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, ten vroegste in het jaar van de 50e verjaardag begint.

Dit punt 6 is van toepassing op de kalenderjaren na 31 december 2011.

6bis. Voor de kalenderjaren na 31 december 2016 wordt voor de toepassing van artikel 34, § 1, A, 1°, in afwijking van punt 1, het fictief loon dat betrekking heeft op de perioden tijdens welke de werknemer zich in de tweede vergoedingsperiode, zoals gedefinieerd in de bijlage bij artikel 114, § 1, tweede lid van het

voormeld koninklijk besluit van 25 november 1991 bevindt, beperkt tot het loon bedoeld bij artikel 8, § 1, eerste lid, van het voormeld koninklijk besluit van 23 december 1996.

De in het eerste lid bedoelde beperking is niet van toepassing als de eerste vergoedingsperiode, gedefinieerd in de bijlage bij artikel 114, § 1, tweede lid van het voormeld koninklijk besluit van 25 november 1991, ten vroegste in het jaar van de 50ste verjaardag begint.

7. Voor de toepassing van artikel 34, § 1, A, 4° wordt, in afwijking van punt 1, het fictief loon dat betrekking heeft op perioden van brugpensioen of van werkloosheid met bedrijfstoeslag beperkt tot het loon bedoeld bij artikel 8, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 23 december 1996. Deze beperking geldt tot en met de maand van de 59e verjaardag van de begunstigde.

De in het vorige lid bedoelde beperking is niet van toepassing op de perioden van brugpensioen of van werkloosheid met bedrijfstoeslag bedoeld in:

1° het koninklijk besluit van 7 december 1992 betreffende de toekenning van werkloosheidsuitkeringen in geval van conventioneel brugpensioen;

2° hoofdstuk VII van het koninklijk besluit van 3 mei 2007 tot regeling van het stelsel van werkloosheid met bedrijfstoeslag;

3° artikel 3, §§ 1, 3, 6 en 7 van het voormeld koninklijk besluit van 3 mei 2007.

De in het eerste lid bedoelde beperking is evenmin van toepassing op de personen die vóór 28 november 2011 ontslagen werden om onder het stelsel van werkloosheid met bedrijfstoeslag te vallen en op de personen die zich, op 28 november 2011, al onder het stelsel van werkloosheid met bedrijfstoeslag bevonden.

Dit punt 7 is van toepassing op de kalenderjaren na 31 december 2011.

7bis-Voor de kalenderjaren na 31 december 2016 wordt voor de toepassing van artikel 34, § 1, A, 4°, in afwijking van punt 1 en punt 7, het fictief loon dat betrekking heeft op perioden van brugpensioen of van werkloosheid met bedrijfstoeslag, beperkt tot het loon bedoeld bij artikel 8, § 1, eerste lid, van het voormeld koninklijk besluit van 23 december 1996.

8. Voor de toepassing van artikel 34, § 1, A, 1° wordt, in afwijking van punt 1, het fictief loon dat betrekking heeft op de perioden tijdens dewelke aan de werknemer de aanvullende vergoedingen op sociale uitkeringen bedoeld in artikel 114, 3°, a) van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen worden uitbetaald, beperkt tot het loon bedoeld bij artikel 8, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 23 december 1996. Deze beperking geldt tot en met de maand van de 59e verjaardag van de begunstigde.

Dit punt 8 is van toepassing op de kalenderjaren na 31 december 2011

8bis. Voor de kalenderjaren na 31 december 2016 wordt voor de toepassing van artikel 34, § 1, A, 1°, in afwijking van punt 1 en punt 8, het fictief loon dat betrekking heeft op de perioden tijdens dewelke aan de werknemer de aanvullende vergoedingen op sociale uitkeringen bedoeld in artikel 114, 3°, a), van de voormelde wet van 27 december 2006 worden uitbetaald, beperkt tot het loon bedoeld

bij artikel 8, § 1, eerste lid, van het voormeld koninklijk besluit van 23 december 1996.

9. Voor de toepassing van artikel 34, § 1, O, wordt, in afwijking van punt 1, het fictief loon beperkt tot het loon bedoeld bij artikel 8, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 23 december 1996.

De in het eerste lid bedoelde beperking is niet van toepassing op:

1° de gelijkgestelde dagen geregistreerd in tijdskrediet of loopbaanonderbreking voor de personen bedoeld in artikel 124, 2° en 3° van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen;

2° de gelijkgestelde dagen gelegen in perioden van tijdskrediet toegekend in geval van een bedrijf in moeilijkheden of herstructurering zoals bedoeld in artikel 6, § 7 van het koninklijk besluit van 12 december 2001 tot uitvoering van hoofdstuk IV van de wet van 10 augustus 2001 betreffende verzoening van werkgelegenheid en kwaliteit van het leven betreffende het stelsel van tijdskrediet, loopbaanvermindering en vermindering van de arbeidsprestaties tot een halftijdse betrekking, zoals van kracht voor 1 januari 2015;

3° de gelijkgestelde dagen gelegen in perioden van tijdskrediet toegekend aan de werknemers die actief zijn geweest in een zwaar beroep zoals gedefinieerd in artikel 6, §§ 5 en 6, eerste lid, 1°, van het voormelde koninklijk besluit van 12 december 2001, zoals van kracht voor 1 januari 2015;

4° de gelijkgestelde dagen gelegen in perioden van loopbaanonderbreking toegekend aan de werknemers die actief zijn geweest in een zwaar beroep zoals gedefinieerd in artikel 8, §§ 3 en 4, eerste lid, eerste streep van het koninklijk besluit van 2 januari 1991 betreffende de toekenning van onderbrekingsuitkeringen;

5° 312 gelijkgestelde dagen in voorliggend geval verminderd met de gelijkgestelde dagen voor welke de werknemer, na 31 december 2011, van de bepalingen van artikel 4 § 3 van het voormeld koninklijk besluit van 12 december 2001, zoals van kracht voor 1 januari 2015 geniet;

6° de gelijkgestelde dagen waarvan de werknemer nog kan genieten na toepassing van de beperkingsregels voorzien in artikel 34, § 1, N;

7° de eerste 312 gelijkgestelde dagen die vallen onder de toepassing van artikel 34, § 1, O, en die volgen op de maand van de 60e verjaardag.

De in het eerste lid bedoelde beperking is, voor de perioden met recht op onderbrekingsuitkeringen zoals bedoeld in artikel 6 van het voormeld koninklijk besluit van 12 december 2001 waarvoor de eerste aanvraag voor onderbrekingsuitkeringen, zoals bedoeld in artikel 7, tweede lid van het koninklijk besluit van 30 december 2014 tot wijziging van het koninklijk besluit van 12 december 2001 tot uitvoering van hoofdstuk IV van de wet van 10 augustus 2001 betreffende verzoening van werkgelegenheid en kwaliteit van het leven betreffende het stelsel van tijdskrediet, loopbaanvermindering en vermindering van de arbeidsprestaties tot een halftijdse betrekking, ingaat na 31 december 2014 niet van toepassing op:

1° de gelijkgestelde dagen gelegen in perioden van tijdskrediet toegekend in geval van een bedrijf in moeilijkheden of herstructurering zoals bedoeld in artikel 6, § 5, 1° van het voormeld koninklijk besluit van 12 december 2001;

2° de gelijkgestelde dagen gelegen in perioden van tijdskrediet toegekend aan de werknemers zoals gedefinieerd in artikel 6, § 5, 3° van het voormeld koninklijk besluit van 12 december 2001;

3° de eerste 312 gelijkgestelde dagen die vallen onder de toepassing van artikel 34, § 1, O, en die volgen op de maand van de 60e verjaardag.

In afwijking van het derde lid blijft het tweede lid van toepassing op de gevallen bedoeld in artikel 7, derde lid van het voormeld koninklijk besluit van 30 december 2014.

Dit punt 9 is van toepassing op de kalenderjaren na 31 december 2011.

Voor elke dag inactiviteit, gelegen in de periode ingaande op 1 januari 1955 en eindigend op 31 december 1967, wordt evenwel rekening gehouden met een fictief loon bepaald als volgt:

3,7494 EUR voor het jaar 1955
3,9941 EUR voor het jaar 1956
4,2687 EUR voor het jaar 1957
4,4794 EUR voor het jaar 1958
4,6978 EUR voor het jaar 1959
4,8815 EUR voor het jaar 1960
5,1076 EUR voor het jaar 1961
5,3657 EUR voor het jaar 1962
5,6782 EUR voor het jaar 1963
6,1279 EUR voor het jaar 1964
6,6066 EUR voor het jaar 1965
7,1302 EUR voor het jaar 1966
7,5974 EUR voor het jaar 1967.

In afwijking van de voorgaande leden wordt voor de tijdvakken die overeenkomstig de bepalingen van artikel 35, § 3, worden gelijkgesteld, rekening gehouden:

1° voor elk jaar tewerkstelling vóór 1 januari 1955, met een fictief loon dat gelijk is aan het loon dat krachtens artikel 9bis, 1°, van het koninklijk besluit nr. 50 voor een tewerkstelling als werknemer in aanmerking wordt genomen;

2° voor elk jaar van tewerkstelling na 31 december 1954, met een fictief loon dat gelijk is aan de brutolonen die op de individuele rekening van de werknemer zijn ingeschreven en die, in voorkomend geval, overeenkomstig de bepalingen van artikel 7, derde lid, van het koninklijk besluit nr. 50 worden begrensd, en aan de fictieve of forfaitaire lonen die voor de berekening van zijn pensioen als werknemer in aanmerking kunnen worden genomen.

Bij de vaststelling van het pensioenbedrag worden de fictieve lonen bedoeld in de voorgaande leden, geherwaardeerd volgens de bepalingen van artikel 29bis, § 1, en § 3, 1° van het koninklijk besluit nr. 50.

Art. 25 *Vervangen bij het K.B. van 4 december 1990, art. 16 (32) en gewijzigd bij de K.B.'s van 8 augustus 1997, art. 13 (1), 20 juli 2000, art. 2 (10), en 18 december 2015, art. 1,1°-2° (45) en 1,3° (46).*

Voor de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan, blijft dit artikel van toepassing zoals het was gesteld vóór zijn wijziging door het koninklijk besluit van 04-12-1990.

Het loon, dat in aanmerking moet worden genomen voor het bepalen van de aanvulling op het rustpensioen van de bij artikel 5, § 7, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 bedoelde werknemer zou bekomen indien deze activiteit in hoedanigheid van werknemer in België zou zijn uitgeoefend of voor het bepalen van de aanvulling op het overlevingspensioen van de bij artikel 7, § 5, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 bedoelde langstlevende echtgenoot van een werknemer, die onder dezelfde voorwaarden was tewerkgesteld, zou bekomen, wordt, voor ieder kalenderjaar door de Koning vastgesteld, rekening houdend met de gegevens betreffende het voorgaand kalenderjaar welke voorkomen op de individuele rekening.

In afwijking van het eerste lid, wordt rekening gehouden met een dagelijks loon zoals vastgesteld in de hiernavolgende bepalingen:

1° voor de kalenderjaren 1955 tot 1967 is het dagelijks loon bepaald als volgt:

3,9400 EUR voor het jaar 1955

4,1968 EUR voor het jaar 1956

4,4856 EUR voor het jaar 1957

4,7070 EUR voor het jaar 1958

4,9366 EUR voor het jaar 1959

5,1297 EUR voor het jaar 1960

5,3669 EUR voor het jaar 1961

5,6383 EUR voor het jaar 1962

5,9668 EUR voor het jaar 1963

6,4390 EUR voor het jaar 1964

6,9423 EUR voor het jaar 1965

7,4923 EUR voor het jaar 1966

7,9834 EUR voor het jaar 1967

Er wordt evenwel rekening gehouden met de bedragen vermeld in artikel 9bis, 2° en 3°, van het koninklijk besluit nr. 50, wanneer de aard van de tewerkstelling en de periode die zijn welke in die bepalingen zijn bedoeld.

2° indien de tewerkstelling werd uitgeoefend als ondergronds of bovengronds mijnwerker, en betrekking heeft op de kalenderjaren 1968 tot 1972, is het dagelijks loon bepaald als volgt:

a) voor een ondergronds mijnwerker:

9,8505 EUR voor het jaar 1968

10,6292 EUR voor het jaar 1969

11,4864 EUR voor het jaar 1970

12,4648 EUR voor het jaar 1971

13,6696 EUR voor het jaar 1972

b) voor een bovengronds mijnwerker:

7,8721 EUR voor het jaar 1968

8,4943 EUR voor het jaar 1969

9,1795 EUR voor het jaar 1970

9,9614 EUR voor het jaar 1971

10,9242 EUR voor het jaar 1972

De lonen bedoeld in het vorig lid worden geherwaardeerd volgens de bepalingen van artikel 29bis, § 1, en § 3, 1°, van het koninklijk besluit nr. 50.

Art. 26 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 17 april 1987, art. 1 (47),26 juni 1987, art. 1 (48), 2 mei 1990, art. 1 (49), 4 december 1990, art. 17 (5), 24 januari 2001, art. 2 (38) en 4 juli 2004, art. 1 (50).*

§ 1. Het dagelijks forfaitair loon van de werknemer, dat voor een bepaald kalenderjaar in aanmerking moet genomen worden is, voor de periode na 31 december 1954, gelijk aan het dagelijks fictief loon zoals bepaald bij artikel 24.

Wanneer het evenwel een rust- of een overlevingspensioen betreft dat daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 1977 is ingegaan, is het gelijk aan het dagelijks fictief loon zoals bepaald bij artikel 24 bis.

§ 2. Het dagelijks forfaitair loon wordt in de plaats gesteld van het werkelijk loon van de werknemer, indien dit laatste minder gunstig is, wanneer het gaat om:

a) gerechtigden die, tijdens het beschouwde jaar, voor ten minste honderd vijfentachtig dagen, de tegemoetkoming hebben genoten die in toepassing van hetzij de wetten betreffende de gebrekkigen en verminkten, gecoördineerd op 3 februari 1961, hetzij de wet van 27 juni 1969 betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan minder-validen, hetzij de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten werd toegekend.

b) slachtoffers van een arbeidsongeval, van een ongeval overkomen op de weg van of naar het werk of van een beroepsziekte, wier blijvende ongeschiktheid ten minste 30 t.h. bedraagt.

c) de werknemers bedoeld bij artikel 2, tweede lid;

d) de werknemers die in staat van primaire ongeschiktheid, van voortdurende ongeschiktheid of van invaliditeit zijn en die beroepsarbeid uitoefenen met de toestemming van de adviserende geneesheer alsmede de werknemers die werkloosheidsuitkeringen genieten en een in het raam van de reglementering inzake werkloosheid toegelaten beroepsarbeid uitoefenen; bij voorkomend geval moet onder "werkelijk loon" verstaan worden, de bedrijfsinkomsten welke de belanghebbenden zich door hun persoonlijke arbeid als zelfstandige verschaffen.

e) perioden waarvoor het Fonds tot vergoeding van de wegens bedrijfssluiting ontslagen werknemers vergoedingen heeft uitbetaald die voor de inning der

bijdragen bij toepassing van de wetgeving betreffende de sociale zekerheid der werknemers, als loon werden beschouwd, in aanmerking komend voor de sector der werknemerspensioenen, indien het bedrag van die vergoedingen werd beperkt bij toepassing van de bepalingen voorzien in hoofdstuk III van het koninklijk besluit van 6 juli 1967 tot uitvoering van artikel 6 van de wet van 30 juni 1967 tot verruiming van de opdracht van vermeld Fonds, en voor zover de ontslagen werknemer in de loop van die perioden geen andere beroepsactiviteit heeft aangevat.

f) werknemers die, ten vroegste vanaf 1 juli 2000:

een voltijdse of deeltijdse tewerkstelling hebben aanvaard na een periode als bedoeld in artikel 34, § 1, A), en B) 1°;

een deeltijdse tewerkstelling hebben aanvaard als bedoeld in artikel 34, § 1, Q;

van een voltijdse naar een deeltijdse tewerkstelling zijn overgegaan in het raam van een door de Minister van Tewerkstelling en Arbeid goedgekeurd herstructureringsplan of in het kader van een bedrijfsplan tot herverdeling van de arbeid.

g) werknemers die ten vroegste vanaf 1 januari 2004 nadat zij ontslagen zijn geworden, een voltijdse of een deeltijdse tewerkstelling hebben aanvaard die ten minste het equivalent is van hun vorige tewerkstelling en waarvan het loon zoals bedoeld in artikel 22 van dit besluit, lager is dan het loon voor hun vorige tewerkstelling en zonder dat een periode als bedoeld in artikel 34, § 1, A, B, 1°, en Q op hen van toepassing is;

Voor de toepassing van het eerste lid, f) en g) dient de werknemer de leeftijd van 50 jaar te hebben bereikt op het ogenblik dat de nieuwe tewerkstelling aanvangt en tegelijk het bewijs te leveren van een tewerkstelling in de hoedanigheid van werknemer gedurende ten minste twintig jaar, waarvan voor elk van die jaren moet aangetoond worden dat de tewerkstelling met ten minste één derde van een voltijdse arbeidsregeling overeenstemt, zoals bepaald bij artikel 3 van het koninklijk besluit van 21 maart 1997 tot uitvoering van artikel 4, § 2, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot invoering van de leefbaarheid van de pensioenstelsels.

Art. 27 Het werkelijk brutoloon van de werknemer, die onderworpen is aan de bepalingen van het koninklijk besluit nr. 50, doch die niet valt onder een wetgeving betreffende de maatschappelijke zekerheid omvat:

1° het vast loon;

2° de lonen voor overuren;

3° de voordelen in natura, geschat overeenkomstig de barema's vastgesteld voor de inhouding, ten titel van bijdrage aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid, op de bezoldigingen in natura;

4° de lonen betaald voor de feestdagen;

5° het aandeel in de winst;

6° de contractueel toegekende premies en vergoedingen;

7° elk ander voordeel dat de werkgever bij reglement of vast gebruik aan zijn personeel toekent en waarop het gerechtigd is te rekenen.

Art. 28 De werkelijke, fictieve of forfaitaire brutolonen van de werknemers moeten ingeschreven worden op de individuele rekening gehouden door het door de Koning aangewezen organisme.

Art. 28bis *Ingevoegd bij het K.B. van 9 december 1968, art. 15 en gewijzigd bij de K.B.'s van 5 april 1976, art. 10, 21 maart 1985, art. 6, 21 maart 1997; art. 7 (1) en 10 juni 2001, art. 49 (2).*

Wanneer er bij de berekening van de uitkeringen aanleiding toe bestaat rekening te houden met fictieve of forfaitaire lonen, verleend voor met arbeidsdagen gelijkgestelde dagen, worden deze lonen slechts in aanmerking genomen voor een aantal dagen dat, na toevoeging van het aantal arbeidsdagen, het totaal van 312 per jaar, 26 per maand of een wekelijks gemiddelde van 6 voor 52 weken per jaar niet overschrijdt, onverminderd de beperking wat het aantal dagen per jaar betreft, bepaald bij artikelen 9, § 2, 2° en 9bis, 2°) van het voornoemd koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967.

Met het oog op de toepassing van de in het vorig lid beoogde begrenzing wordt:

1° voor de bediende die per maand werd uitbetaald en voor wie ingevolge de onderrichtingen inzake aangifte voor de sociale zekerheid het aantal arbeidsdagen op vijfentwintig per maand moest worden vastgesteld, het loon voor een volledige maand geacht met zesentwintig arbeidsdagen overeen te stemmen.

2° voor de zeeman varende onder Belgische vlag elke volledige maand inschrijving op de monsterrol geacht met zesentwintig dagen arbeid overeen te stemmen. Wanneer de periode van inschrijving op de monsterrol gedeelten van maanden behelst, worden de in deze periode vallende dagen vermenigvuldigd met de coëfficiënt 0,866.

3° voor de werknemer die op eenzelfde dag bij verschillende werkgevers een beroepsarbeid heeft uitgeoefend waardoor hij onderworpen was aan het voornoemd koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 elk van die dagen slechts als één enkele dag aangerekend. Wanneer het een werknemer betreft die een bijberoep heeft uitgeoefend terwijl hij zich omwille van zijn hoofdberoep bevond in een periode van inactiviteit, welke met een arbeidsperiode wordt gelijkgesteld, wordt ten opzichte van de begrenzing voorzien in het eerste lid geen rekening gehouden met de dagen tewerkstelling betreffende het bijberoep, in zover de uitbetaling van de sociale uitkering die hij wegens zijn inactiviteit in zijn hoofdberoep genoot, behouden bleef.

4° geen rekening gehouden met de in artikel 34, § 1, O, beoogde periodes.

5° voor de werknemer die deeltijdse arbeid verrichtte, het aantal arbeidsdagen, in voorkomend geval herleid tot het aantal dat op de individuele rekening zou voorkomen indien de activiteit zou zijn uitgeoefend aan volledige dagprestaties. Het aantal gelijkgestelde dagen wordt, in voorkomend geval, eveneens herleid tot een aantal dat in verhouding staat tot de gepresteerde arbeidstijd in de activiteit op grond waarvan de gelijkstelling werd toegekend.

Voor de jaren gelegen na 1991 blijkt deze verhouding uit de inschrijvingen op de in artikel 28 bedoelde individuele rekening.

6° Voor de werknemers met een variabel uurrooster of werkend in een ploegenstelsel, wordt het aantal arbeidsdagen en gelijkgestelde dagen desgevallend aangepast, rekening houdend met de arbeidstijd ten opzichte van een voltijdse arbeidsregeling.

HOOFDSTUK IV. Tewerkstelling waardoor het recht op het rustpensioen wordt geopend

Art. 29 *Vervangen bij het K.B. van 10 juni 2001, art. 50 (2).*

§ 1. Met toepassing van artikel 3ter, eerste lid, 6°, van het koninklijk besluit nr. 50, wordt onder "gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling" verstaan:

1° voor de jaren gelegen vóór 1 januari 1955, de tewerkstelling als werknemer die zich normaal over 185 dagen van minstens vier uur per kalenderjaar uitstrekt, of elke tewerkstelling als werknemer die minstens 1 480 uur per kalenderjaar omvat;

2° voor de jaren gelegen tussen 31 december 1954 en 1 januari 1978, tot bewijs van het tegendeel en onverminderd de toepassing van artikel 28bis, de tewerkstelling als werknemer die zich over ten minste 104 dagen per kalenderjaar uitstrekt;

3° voor de jaren gelegen tussen 31 december 1977 en 1 januari 1992, tot bewijs van het tegendeel en onverminderd de toepassing van artikel 28bis, de tewerkstelling als werknemer die:

- zich over ten minste 104 dagen per kalenderjaar uitstrekt en

- waarbij het resultaat van de volgende berekening:

W		AD
--	+	--
MW		312

ten minste gelijk is aan 0,33 en waarbij:

W overeenstemt met de brutolonen ingeschreven voor de arbeidsdagen tijdens het beschouwde kalenderjaar;

AD overeenstemt met het aantal gelijkgestelde dagen waarvoor naar gelang het geval, een fictief of forfaitair loon werd toegekend;

MW, in functie van het beschouwde kalenderjaar, gelijk is aan het krachtens § 2 vastgestelde bedrag.

Voor de toepassing van deze bepaling wordt het resultaat van de berekening beperkt tot het honderdste.

4° de tewerkstelling in het onderwijs, wanneer de prestaties meer dan 6/10 van de voor de toekenning van een volledige wedde voorziene uurrooster omvatten.

§ 2. Voor de toepassing van § 1, 3°, is MW, in functie van het beschouwde kalenderjaar gelijk aan:

- 240 612 voor het jaar 1978;
- 245 496 voor het jaar 1979;
- 260 436 voor het jaar 1980;
- 281 916 voor het jaar 1981;
- 321 852 voor het jaar 1982;
- 355 356 voor het jaar 1983;
- 377 112 voor het jaar 1984;
- 384 648 voor het jaar 1985;
- 400 188 voor de jaren 1986, 1987 en 1988;
- 416 772 voor het jaar 1989;
- 425 112 voor het jaar 1990;
- 442 272 voor het jaar 1991.

§ 3. Alleen de tewerkstelling als zeevarende of als mijnwerker wordt in aanmerking genomen voor de vaststelling van de gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling in één van die hoedanigheden.

§ 4. Er wordt verondersteld dat elke werkelijk begonnen arbeidsdag zolang geduurd heeft als de gewone arbeidsdagen.

§ 5. Eén maand inschrijving op de monsterrol telt voor dertig dagen tewerkstelling als zeevarende.

§ 6. Voor de vaststelling van de gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling worden de perioden bedoeld bij de artikelen 6, 7 en 34 tot 36 in aanmerking genomen.

Art. 29bis *Ingevoegd bij het K.B. van 10 maart 1976, art. 10 en opgeheven bij het K.B. van 4 december 1990, art. 50 (51).*

Artikel opgeheven doch blijft van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan.

Art. 29ter *Ingevoegd bij het K.B. van 26 april 1977, art. 1 en opgeheven bij het K.B. van 4 december 1990, art. 50 (52).*

Artikel opgeheven doch blijft van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan.

Art. 30 In afwijking van artikel 29 wordt, wat de kunstenaars betreft die ter uitvoering van een arbeidsovereenkomst hun beroep in België uitoefenen, als gewoonlijk en hoofdzakelijk aangezien:

1° voor de werknemers die uitsluitend het beroep van kunstenaar uitoefenen, elke tewerkstelling die ten minste honderd vijftig arbeidsdagen per jaar voor rekening van één of meer werkgevers omvat;

2° voor de werknemers die in de loop van een zelfde jaar, hetzij gelijktijdig, hetzij afwisselend, het beroep van kunstenaar en een ander beroep uitoefenen, elke tewerkstelling die ten minste honderd vijfentachtig arbeidsdagen voor rekening van één of meer werkgevers omvat, hetzij in hoedanigheid van kunstenaar, hetzij in een andere hoedanigheid die van aard is om hen aan het koninklijk besluit nr. 50 te onderwerpen.

Voor de berekening van de minima, voorzien in het eerste lid, wordt als arbeidsdag in hoedanigheid van kunstenaar aangezien elke dag in de loop waarvan de beroepskunstenaar aan ten minste één voorstelling of één herhaling heeft medegewerkt, wat de dagelijkse duur der prestaties ook moge zijn; bovendien wordt er rekening gehouden met de bij de artikelen 6, 7 en 34 tot 36 bedoelde perioden.

Art. 31 Wanneer een werknemer in de loop van een kalenderjaar, achtereenvolgens, afwisselend of geheel of gedeeltelijk gelijktijdig, ten minste twee van de beroepsbezigheden als bedoeld in het volgende lid uitgeoefend heeft, wordt hij geacht gewoonlijk en hoofdzakelijk in hoedanigheid van werknemer te werk gesteld te zijn geweest, voor zover de tewerkstelling in deze laatste hoedanigheid van werknemer te werk gesteld te zijn geweest, voor zover de tewerkstelling in deze laatste hoedanigheid uitgeoefend het langst heeft geduurd en de totale duur van de verschillende tewerkstellingen ten minste honderd vijfentachtig dagen van vier uur of veertienhonderd tachtig uur bereikt of overtreft.

De tewerkstellingen bedoeld bij het eerste lid zijn deze krachtens welke de werknemer onderworpen is aan een Belgische pensioenregeling.

Art. 32 *Vervangen bij het K.B. van 4 december 1990, art. 18 en 50 (32) en gewijzigd bij de K.B.'s van 8 augustus 1997, art. 14 (1) en 10 juni 2001, art. 51 (2).*

§ 1. Het bewijs van een tewerkstelling waardoor het recht op het rustpensioen wordt geopend, wordt geleverd:

a) voor elk jaar aan 1946 voorafgaand door het bewijs dat de arbeidsdagen, zoals bedoeld in artikel 3ter van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, aanleiding hebben gegeven tot het storten van de verplichte bijdragen krachtens de wettelijke bepalingen betreffende de verzekering tegen ouderdom en vroegtijdige dood. De vereiste stortingen worden geacht verricht te zijn voor de tijdvakken waarvoor de werknemer van de bij de artikelen 34, 35 of 36 voorziene gelijkstellingen kan genieten.

b) voor de periode na 31 december 1945 door elk bescheid dat bewijst dat de pensioenstortingen werden afgehouden of dat de werknemer de bij de artikelen 34, 35 of 36 voorziene gelijkstellingen kan genieten.

§ 2. Het bewijs van een tewerkstelling in de hoedanigheid van mijnwerker wordt geleverd door elk bescheid waaruit blijkt dat de werknemer voor zijn pensioen gestort heeft of dat hij de bij artikel 35 bedoelde gelijkstellingen kan genieten.

Het onderscheid tussen een tewerkstelling in hoedanigheid van ondergrondse of van bovengrondse mijnwerker wordt gemaakt volgens de aanduidingen welke hieromtrent voorkomen op de rekening of op andere administratieve bescheiden welke de voorzorgskassen voor elke aangeslotene bezitten.

Voor de periode aan 1 januari 1968 voorafgaand kan de aard van de tewerkstelling bedoeld in artikel 3, vijfde lid, door elk rechtsmiddel worden bewezen, voor zover de bij het eerste lid bedoelde pensioenstortingen werden verricht.

§ 3. De duur van de dienst ter zee wordt vastgesteld aan de hand van de inschrijvingen op de monsterrol.

§ 4. De vereiste pensioenstortingen worden geacht verricht te zijn voor de periode tijdens welke de werknemer in een in artikel 3, § 7, van de wet van 20 juli 1990 of in artikel 5, § 7, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 bedoelde hoedanigheid in het buitenland was tewerkgesteld indien het bewijs van die tewerkstelling wordt geleverd, hetzij op de wijze bepaald in de vreemde pensioenwetgeving die op de werknemer toepasselijk was, hetzij door getuigschriften van werkgevers indien de tewerkstelling in het buitenland overeenkomstig de wetgeving van dat land geen aanleiding gaf tot onderwerping aan een pensioenregeling.

§ 5. Het bewijs van een tewerkstelling bedoeld bij artikel 31, tweede lid, andere dan de tewerkstelling als werknemer, wordt geleverd op de wijze bepaald in de pensioenregeling waaraan de belanghebbende was onderworpen.

Art. 32bis *Ingevoegd bij het K.B. van 21 december 1970, art. 6, en gewijzigd bij de K.B.'s van 17 augustus 1973, art. 5, 1° en 5,2°, 20 september 1984, art. 14, 19 maart 1990, art. 1 (4), 4 december 1990, art. 19 en 50 (32), 9 juli 1997, art. 5 (1), 10 juni 2001, art. 52 (2), 11 december 2001, art. 26 (10) en 6 oktober 2015, art. 2 (20).*

§ 1. Om perioden van tewerkstelling waarvoor het bij artikel 32, § 1, b, beoogde bewijs niet kan worden geleverd in aanmerking te kunnen nemen voor de vaststelling van het pensioenbedrag, moet aan de volgende voorwaarden zijn voldaan:

1° **A.** Wanneer het gaat om perioden tijdens welke de betrokkene verplicht onderworpen was aan de pensioenwetgeving in zijn hoedanigheid van werknemer en waarvoor verjaring ten opzichte van de instelling belast met de inning van de bijdragen kan worden ingeroepen: de ontbrekende pensioenbijdragen moeten het voorwerp uitmaken van een regularisatie. Deze geeft in geen geval aanleiding tot rentevestiging;

B. Wanneer het gaat om perioden tijdens welke de betrokkene niet verplicht onderworpen was aan de pensioenwetgeving voor werknemers, en dezelfde tewerkstelling op 1 juli 1970 aanleiding zou geven tot onderwerping aan de sociale zekerheid voor werknemers wat de pensioenen betreft: pensioenbijdragen moeten worden betaald. Hun betaling geeft geen aanleiding tot rentevestiging.

2° Een aanvraag tot bijdragenstorting moet bij aangetekend schrijven worden gericht aan de Rijksdienst voor pensioenen hetzij door de werkgever, of, zo hij overleden is, door één of meer zijner erfgenamen, hetzij door de betrokkene zelf of diens langstlevende echtgenoot.

Na onderzoek wordt door deze Dienst een gemotiveerde beslissing genomen welke aan de aanvrager en in elk geval aan de werknemer of diens langstlevende echtgenoot wordt betekend.

Zo de aanvraag betrekking heeft op een tewerkstelling waarvoor ten dele geen verjaring kan worden ingeroepen ten opzichte van de instelling belast met de

inning van bijdragen voor maatschappelijke zekerheid is de Rijksdienst voor pensioenen gehouden door de stellingname van deze instelling.

3° De te betalen bijdragen zijn, in de gevallen bedoeld onder 1°, A, gelijk aan het globaal bedrag van de werkgevers- en werknemersbijdragen inzake pensioenen voor de betrokken periode, rekening houdend met de aard van de tewerkstelling. In de gevallen bedoeld onder 1°, B, zijn zij gelijk aan het globaal bedrag van de bijdragen die inzake pensioenen zouden verschuldigd geweest zijn indien de wetgeving betreffende de sociale zekerheid van de werknemers ook voor de betrokken periode toepasselijk ware geweest. De regularisatiebijdrage wordt berekend op een maandelijks loon dat gelijk is aan het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen van 1 126,11 EUR, aan spilindexcijfer 103,14 (basis 1996 = 100), zoals dit is vastgesteld krachtens artikel 1 van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43bis van 16 mei 1989, tot aanvulling van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988 houdende wijziging en coördinatie van de collectieve arbeidsovereenkomsten nr. 21 van 15 mei 1975 en nr. 23 van 25 juli 1975 betreffende de waarborg van een gemiddeld minimum maandinkomen, algemeen verbindend verklaard bij koninklijk besluit van 19 juli 1989. Dit bedrag verandert overeenkomstig de bepalingen van artikel 3 van de genoemde collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988.

[…]

Voor de vaststelling van het in het eerste lid, 3°, bedoelde maandelijks loon wordt steeds het loon in aanmerking genomen van de maand waarin de aanvraag om regularisatie werd ingediend.

De bijdragen worden gestort op de postrekening van de Rijksdienst voor pensioenen.

Elke persoon die ertoe gerechtigd is de aanvraag tot regularisatie in te dienen mag ook de betaling der bijdragen op zich nemen.

Zo de aanvraag voor regularisatie niet werd in gediend vóór 31 december 1973, worden de bijdragen verhoogd met een verwijlintrest van 10 pct. per jaar. Deze intrest is verschuldigd voor de periode die aanvangt, hetzij op 1 januari 1974 zo de te betalen bijdragen betrekking hebben op een periode welke vóór die datum is gelegen, hetzij vanaf 1 januari van het jaar dat volgt op het jaar waarop de bijdragen betrekking hebben op een periode welke vóór die datum is gelegen, hetzij vanaf 1 januari van het jaar dat volgt op het jaar waarop de bijdragen betrekking hebben, zo het perioden betreft gelegen na 31 december 1973, en eindigt op de datum van de aanvraag. Opdat de regularisatie voor de berekening van het pensioen zou kunnen in aanmerking genomen worden, moeten zowel de hoofdsom als de interesten betaald zijn.

De betaling van de bijdragen gebeurt ineens binnen de zes maanden na ontvangst van de onder 2°, bedoelde beslissing. Zo de betaling niet binnen deze termijn gebeurt is een verwijlintrest van 10 pct. per jaar, met een minimum van 50 Fr., verschuldigd, onder voorbehoud van wat in volgend lid wordt bepaald. De betaling van de bijdragen gebeurt ineens binnen de zes maanden vanaf de datum waarop de in het eerste lid, 2°, bedoelde beslissing definitief is geworden. Zo de betaling niet binnen deze termijn gebeurt, is een verwijlinterest van 10 pct. per jaar, met een minimum van F 50, verschuldigd, onder voorbehoud van het bepaalde in volgende lid.

Op verzoek van de betrokkene kan de spreiding van de betaling van de bijdragen toegestaan worden op de wijze bepaald bij artikel 6, § 5, derde en vierde lid. De betaling in annuïteiten is slechts toegelaten voor zover de betrokkene niet in het genot is van een rustpensioen of de leeftijd bedoeld in artikel 2, § 1, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 niet heeft bereikt, of niet in het genot is van een overlevingspensioen.

Wanneer de toelating tot betaling in annuïteiten gegeven werd en de betrokkene het genot van het rust- of overlevingspensioen wenst te verkrijgen vóór de volledige betaling van de verschuldigde sommen, kan bij de berekening van het pensioen slechts rekening worden gehouden met de volledige periode waarvoor de gespreide bijdragebetaling werd toegestaan voor zover het nog verschuldigde saldo in eenmaal betaald wordt vóór de ingangsdatum van het pensioen. Indien dit niet of slechts gedeeltelijk gebeurt, maakt de Rijksdienst een verrekening op waarbij de gestorte bijdragen voor de verst afgelegen perioden worden aangerekend.

De inlichtingen betreffende het bedoelde loon, betreffende de perioden waarop de bijdragen betrekking hebben, en betreffende het gemiddelde van de maandelijkse indexcijfers der consumptieprijzen van het jaar waarin de aanvraag om regularisatie werd ingediend, worden door toedoen van de Rijksdienst voor pensioenen op de individuele rekening van de werknemers ingeschreven.

Het hierboven bedoelde loon wordt bij de berekening van het rust- of overlevingspensioen in aanmerking genomen voor een geherwaardeerd jaarbedrag. Te dien einde wordt het vermenigvuldigd met een coëfficiënt. De coëfficiënt, toepasselijk op het vermelde loon, wordt bekomen door het indexcijfer waaraan de lopende pensioenen worden uitbetaald te delen door het gemiddelde van de maandelijkse indexcijfers der consumptieprijzen van het jaar waarin de aanvraag om regularisatie werd ingediend.

[…]

[…]

[…]

In afwijking van het voorgaande lid, wordt, voor een kalenderjaar gelegen vóór 1955:

a) waarvoor één van de in 1°, A of B bedoelde bijdragen voor ten minste acht maanden gestort is, voor de berekening van het pensioen het forfaitair loon in aanmerking genomen, voorzien bij artikel 9bis, 1°, van het koninklijk besluit nr. 50, indien dit voor de betrokkene voordeliger is;

b) waarvoor één van de in 1°, A of B bedoelde bijdragen voor minder dan acht maanden gestort is, maar waarvoor bij samentelling van deze perioden met arbeidsperioden of met ermee gelijkgestelde perioden voldaan is aan de bepalingen van artikel 29 van dit besluit, voor de berekening van het pensioen het forfaitair loon in aanmerking genomen, voorzien bij artikel 9bis, 1°, van het koninklijk besluit nr. 50.

[…]

§ 2. Het bewijs van perioden van tewerkstelling vóór 1 januari 1945, tijdens welke de betrokkene niet onderworpen was aan de pensioenwetgeving voor werknemers en welke op 1 juli 1970 aanleiding zou geven tot onderwerping aan de sociale zekerheid voor werknemers wat de pensioenen betreft, wordt geleverd als bepaald in artikel 32.

Art. 32ter *Ingevoegd bij het K.B. van 5 april 1976, art. 13 (53), opgeheven bij het K.B. van 4 december 1990, art. 50, § 1, 1° (5) en hersteld door het K.B. van 12 december 2012, art. 1 (10).*

§ 1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan:

1° onder "personeelslid": het personeelslid bedoeld in artikel 2 van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Gemeenschappen, opgenomen als bijlage bij de Verordening nr. 31 (E.E.G.), 11 (E.G.A.) tot vaststelling van het statuut van de ambtenaren en de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie of in gelijksoortige bepalingen in het statuut van een andere instelling;

2° onder "instelling": de instellingen zoals bepaald in artikel 2,1° van de wet van 10 februari 2003 tot regeling van de overdacht van pensioenrechten tussen Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal publiek recht;

3° onder "Dienst": de Rijksdienst voor pensioenen.

§ 2. Het genot van de pensioenregeling, zoals bij het koninklijk besluit nr. 50, bij de wet van 20 juli 1990 en bij het koninklijk besluit van 23 december 1996, kan door het personeelslid verkregen worden indien hij van de mogelijkheid gebruik maakt om te vragen dat de instelling de stortingen doet voor de vaststelling of het behoud van zijn pensioenrechten in de Belgische regeling der werknemers, in toepassing van artikel 42 van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Gemeenschappen opgenomen als bijlage bij de Verordening nr. 31 (E.E.G.), 11 (E.G.A.) tot vaststelling van het statuut van de ambtenaren en de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie of door analoge bepalingen van het Statuut van een andere instelling.

§ 3. De aanvraag om bijdragestorting tot vaststelling of behoud van de pensioenrechten in de Belgische regeling der werknemers van het personeelslid, moet door het personeelslid worden ingediend bij de instelling en onder de voorwaarden door deze laatste bepaald.

Wanneer de aanvraag door de instelling wordt ingewilligd, wordt de aanvraag aan de Dienst toegestuurd samen met een document waaruit het akkoord van de instelling blijkt.

De aanvraag kan enkel betrekking hebben op periodes die na zijn indiening bij de instelling vallen.

§ 4. Voor de periodes die door de aanvraag gedekt zijn, deelt de instelling ten laatste de laatste dag van de maand die volgt op het verstreken trimester door middel van een trimestriële verklaring opgemaakt door de Dienst aan de Dienst

de bruto lonen mee, met name het basisbedrag alsook het aantal gewerkte en gelijkgestelde arbeidsdagen.

§ 5. Het genot van de pensioenregeling zoals voorzien in § 2 geldt enkel voor de perioden tijdens dewelke de bijdragen zoals vastgesteld in § 7, betaald zijn.

§ 6. De mogelijkheid om bijdragen te betalen bestaat niet voor periodes tijdens dewelke het personeelslid aan een Belgische of buitenlandse wettelijke pensioenregeling, onderworpen was.

§ 7. De te betalen bijdragen zijn gelijk aan het totaal bedrag van de persoonlijke en patronale pensioenbijdragen in de pensioenregeling voor werknemers voor zover zij berekend werden op basis van de lonen die door de instelling betaald werden aan het personeelslid voor de betrokken periode en zonder dat zij het in artikel 83, § 2, van het Statuut voorziene bedrag twee maal overschrijden.

§ 8. De bijdragen zijn per trimester verschuldigd met vervaldag op de volgende data: 31 maart, 30 juni, 30 september en 31 december. De bijdragen moeten aan de Dienst gestort worden ten laatste de laatste dag van de maand die volgt op het verstreken trimester.

Zoniet, worden de gestorte bijdragen verhoogd met een intrest van 10 % per jaar te rekenen vanaf de eerste dag van de tweede maand die volgt op het verstreken trimester.

§ 9. Opdat de regularisatie voor de berekening van het pensioen zou kunnen in aanmerking genomen worden, moeten zowel de hoofdsom als de samengestelde intresten betaald zijn.

§ 10. Er wordt rekening gehouden met de lonen zoals voorzien in § 7 voor de berekening van het pensioen.

§ 11. De inlichtingen betreffende de lonen en de periodes waarop de bijdragen betrekking hebben, worden door de dienst op de individuele pensioenrekening van het personeelslid ingeschreven.

Art. 32quater *Ingevoegd bij het K.B. van 30 maart 1981, art. 2 en opgeheven bij het K.B. van 4 december 1990, art. 50 (54).*

Artikel opgeheven doch blijft van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan.

Art. 32quinquies *Ingevoegd bij het K.B. van 30 maart 1981, art. 3 en opgeheven bij het K.B. van 4 december 1990, art. 50 (55).*

Artikel opgeheven doch blijft van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan.

Art. 32sexies *Ingevoegd bij het K.B. van 30 maart 1981, gewijzigd bij het K.B. van 20 september 1984, art. 16 en opgeheven bij het K.B. van 4 december 1990, art. 50 (56).*

Artikel opgeheven doch blijft van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan.

Art. 32septies *Ingevoegd bij het K.B. van 30 maart 1981, art. 5, gewijzigd bij het K.B. van 20 september 1984, art. 17,1° en art. 19, 2°, 3°, 4°, 6° en opgeheven bij het K.B. van 4 december 1990, art. 50 (57).*

Artikel opgeheven doch blijft van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan.

Art. 33 *Gewijzigd bij het K.B. van 5 april 1976, art. 14 en opgeheven bij het K.B. van 4 december 1990, art. 50 (58).*

Artikel opgeheven doch blijft van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan.

Art. 34 *Gewijzigd bij K.B.'s van 3 december 1970, art. 5, 1° en 5, 2°, 21 december 1970, art. 7, 1° en art. 7, 2°, 11 augustus 1972, art. 1, 12 juli 1976, art. 4, 20 september 1984, art. 18, 30 december 1982, art. 2, 8 augustus 1986, art. 10, 2 mei 1990, art. 2 (49), 19 mei 1990, art. 1 (4), 21 maart 1997, art. 8 en 9 (1), 9 juli 1997, art. 6 (1), 21 januari 2001, art. 5 (59), 10 juni 2001, art. 53 (2), 24 januari 2001, art. 3 (38), 21 januari 2003, art. 5 (10), 5 maart 2006, art. 1,1° (60), art. 1,2° (60), art. 1, 3° (1), 6 december 2009, art. 1 (61), 15 oktober 2010, art. 3 (62), 27 februari 2013, art. 2 (19), art. 3 (41), art. 4, 1°- 2° (41), art. 4, 3° (41), art. 5 (41), art. 6 (19), art. 7 (40), art. 8 (19), art. 9 (40), 21 juli 2016, art. 1 (63), 20 december 2016, art. 2 (14) 19 december 2017, art. 2 (64), 2 december 2018, art. 1 (65) en 14 januari 2021, art. 1 (66).*

§ 1. Worden met arbeidsperioden gelijkgesteld onder inachtneming van de in § 2 vermelde voorwaarden:

A. 1° de perioden van onvrijwillige werkloosheid;

2° de perioden van tewerkstelling van werklozen door de provinciën, de gemeenten en de openbare instellingen;

3° de perioden van beroepsopleiding met het oog op de uitoefening van een arbeid als werknemer.

4° de perioden van conventioneel brugpensioen, van halftijds brugpensioen en van werkloosheid met bedrijfstoeslag

B. 1° de perioden van arbeidsongeschiktheid wegens ziekte of invaliditeit;

2° de perioden van moederschapsbescherming en van vaderschapsverlof;

3° de perioden die door de voortgezette verzekering, waarin voorzien is bij de wetgeving inzake ziekte- en invaliditeitsverzekering, gedekt zijn ingevolge het getuigschrift dat uitgereikt wordt aan de werknemers die op het voordeel dezer verzekering gerechtigd zijn en zich in één der navolgende toestanden bevinden:

a) de werkloze werknemer aan wie het voordeel van de werkloosheidsuitkeringen geweigerd is geworden, omdat hij niet de vereiste arbeidsprestaties heeft geleverd of omdat zijn loon lager ligt dan het minimum dat werd vastgesteld bij een al dan niet verbindend verklaarde beslissing van het bevoegde paritaire comité of, bij gebreke van een dergelijke beslissing, door het gebruik;

b) de werkloze werknemer die voldoet aan de voor het bekomen van het voordeel van werkloosheidsuitkeringen gestelde voorwaarden maar die deze vrijwillig en tijdelijk verzaakt, hetzij om een niet verzekeringsplichtig beroep uit te oefenen, hetzij om enige andere reden;

c) de werknemer die ophoudt arbeidsongeschikt te zijn in de zin van de wetgeving inzake ziekte- en invaliditeitsverzekering en die, onder de bij deze wetgeving bepaalde voorwaarden, met het oog op zijn reclassering, een beroep uitoefent dat niet onder één der wetgevingen inzake sociale zekerheid valt;

d) de werknemer wiens arbeidsovereenkomst, na akkoord der partijen wordt geschorst;

e) de werkneemster die haar kind zoogt;

f) de werkneemster die, wegens een geval van overmacht, op het werk afwezig is;

g) de werknemer die, krachtens het koninklijk besluit van 11 maart 1954 houdende statuut van het korps burgerlijke bescherming, de cursussen volgt bij de school van burgerlijke bescherming.

Worden eveneens beschouwd als perioden gedekt door de voortgezette verzekering, rekening gehouden met de beperking van duur waarin voorzien bij de reglementering inzake ziekte- en invaliditeitsverzekering, de toestanden beoogd in a, b, d, e en f, vóór 1 januari 1949 maar na 31 december 1944.

Hetzelfde geldt voor de toestanden beoogd in d, e en f, vóór 1 januari 1945.

C. de perioden gedurende welke de betrokkene een uitkering wegens arbeidsongeschiktheid geniet krachtens de wetgeving betreffende de verzekering der schade voortspruitende uit de arbeidsongevallen ofwel krachtens de wetgeving betreffende de schadeloosstelling van en de voorkoming van beroepsziekten.

D. hetzij de perioden van inactiviteit waarvoor aan de werknemer in toepassing van de wetten betreffende de gebrekkigen en verminkten, gecoördineerd op 3 februari 1961, of van de wet van 13 juni 1969 betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan minder-validen een blijvende arbeidsongeschiktheid van ten minste 65 pct. werd toegekend, hetzij de perioden van inactiviteit van de werknemer voor dewelke in toepassing van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten werd vastgesteld dat zijn verdienvermogen tot één derde of minder werd verminderd van wat een valide persoon door een of ander beroep op de algemene arbeidsmarkt kan verdienen.

E. 1° de perioden van inactiviteit waarvoor de belanghebbende het voordeel van een statuut van nationale erkentelijkheid bekomen heeft;

2° de perioden van inactiviteit die voortvloeien uit een aandoening die het gevolg is van een oorlogsfeit waarvoor de betrokkene het voordeel van een statuut van nationale erkentelijkheid bekomen heeft en voor zover de belanghebbende bewijst dat een invaliditeit hem werd erkend voor deze aandoening door de Gerechtelijke-Geneeskundige Dienst, hetzij van 40 pct. minstens, zo het begin van deze inactiviteitsperioden vóór 1 januari 1964 ligt, hetzij van 66 pct. minstens in de andere gevallen.

F. de perioden van militieverplichtingen in het Belgische leger;

G. voor de arbeiders en ermee gelijkgestelden op het vlak van de wetgeving betreffende het jaarlijks verlof der loonarbeiders, de perioden van wettelijke vakantie;

H. de perioden van staking en perioden van lock-out;

I. de perioden van uitoefening van een functie van rechter in sociale zaken of van een ambt in de commissies opgericht met het oog op de toepassing van de sociale wetgeving;

J. de perioden van voorlopige hechtenis ingevolge een feit waarvoor de betrokkene geen veroordeling heeft opgelopen.

K. de perioden van verblijf in een inrichting voor geestesziekten, van sekwestratie ten huize of van internering in een inrichting voor maatschappelijk verweer.

L. de perioden van syndicale opdracht;

M. de perioden van verlof om dwingende redenen zonder behoud van loon. De gelijkstelling blijft evenwel beperkt tot maximaal tien dagen per jaar, of zij nu in één dan wel meerdere perioden worden toegekend.

N. de perioden van volledige beroepsloopbaanonderbreking
De gelijkstelling is beperkt tot twaalf maanden.

In afwijking van het vorige lid, wordt de duur van de gelijkstelling voor de perioden van inactiviteit gelegen voor 1 januari 2012 verlengd, zonder dat ze in het totaal zestig maanden kan overschrijden:

1° met ten hoogste vierentwintig maanden indien de werknemer, of zijn echtgenoot die onder hetzelfde dak woonde, voor die maanden kinderbijslag ontving voor een kind dat minder dan zes jaar oud was;

2° met twaalf maanden indien de werknemer, die niet aan de in 1° vermelde voorwaarden voldoet, zijn beroepsloopbaan op 1 september 1986 gedurende reeds meer dan twaalf maanden had onderbroken;

3° met de perioden van loopbaanonderbreking waarvoor de in 1° en 2° vermelde voorwaarden niet zijn vervuld maar waarvoor aan de Rijksdienst voor pensioenen bijdragen werden betaald gelijk aan het aandeel van de werknemer in de sociale zekerheidsbijdrage bestemd voor de rust- en overlevingspensioenen voor werknemers.

De bepalingen van artikel 6, § 4, derde lid, § 5, § 8, § 9, eerste, tweede en vierde lid, en § 10 zijn op deze bijdragebetaling toepasselijk. In afwijking van artikel 6, § 4, derde lid, 1, eerste zin, wordt evenwel als basis voor het fictief loon het dagelijks gemiddelde genomen van de werkelijke lonen van de werknemer met betrekking tot het lopende kalenderjaar, of bij gebrek aan deze refertegegevens, het dagelijks gemiddelde van de werkelijke lonen met betrekking tot het voorgaande kalenderjaar, en dit voor zover in beide gevallen de tewerkstelling gedurende het refertejaar minstens vijfenzeventig dagen beliep.

De aanvraag tot bijdragebetaling moet bij de Rijksdienst voor pensioenen bij een ter post aangetekende brief worden ingediend binnen een termijn van drie

maanden te rekenen vanaf de aanvang van de periode van loopbaanonderbreking waarvoor de bijdragebetaling wordt aangevraagd.

De bepalingen van het derde tot en met het vijfde lid zijn eveneens van toepassing op de perioden van loopbaanonderbreking die zich situeren na 31 december 2011 en die geregistreerd worden voor de personen bedoeld in artikel 124, 2° en 3° van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen.

In geval van gedeeltelijke beroepsloopbaanonderbreking gelegen vóór 1 januari 2012, worden de in de vorige leden bedoelde perioden gelegen vóór 1 januari 2012 gespreid over verschillende kalenderjaren, en dit in verhouding tot de duur van de onderbreking van de loopbaan vergeleken met een volledige beroepsloopbaanonderbreking.

In geval van gedeeltelijke loopbaanonderbreking gelegen na 31 december 2011, is de in het vorige lid bedoelde spreiding ook van toepassing op de perioden die zich situeren na 31 december 2011 en die geregistreerd worden voor de personen bedoeld in artikel 124, 2° en 3° van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen.

In geval van gedeeltelijke beroepsloopbaanonderbreking gelegen na 31 december 2011 tijdens dewelke de voltijdse prestaties met 1/5e worden verminderd en die niet bedoeld wordt in het vorige lid, wordt de in het tweede lid bedoelde beperking tot twaalf maanden gespreid over verschillende kalenderjaren, en dit in verhouding tot de duur van de onderbreking van de beroepsloopbaan vergeleken met een volledige beroepsloopbaanonderbreking.

In afwijking van het tweede lid wordt, in geval van gedeeltelijke loopbaanonderbreking gelegen na 31 december 2011 tijdens dewelke de prestaties met de helft worden verminderd en die niet bedoeld wordt in het achtste lid, de beperking tot twaalf maanden verlengd met ten hoogste twaalf maanden, indien tijdens deze vermindering de werknemer een verhoogd maandbedrag van de onderbrekingsuitkering heeft ontvangen zoals bedoeld in artikel 8, § 1, derde lid, D en vierde lid, D, van het koninklijk besluit van 2 januari 1991 betreffende de toekenning van onderbrekingsuitkeringen.

De duur van de gelijkstelling bedoeld in het tweede lid wordt verminderd met de dagen gedurende welke de werknemer zijn arbeidsprestaties volledig of gedeeltelijk heeft onderbroken overeenkomstig de in het besluit van de Vlaamse Regering van 26 juli 2016 tot toekenning van onderbrekingsuitkeringen voor zorgkrediet voorziene voorwaarden en waarvoor hij kon genieten van de bepalingen van paragraaf 1, Nquater.

Nbis. 1° De perioden van inactiviteit wegens uitoefening van het recht op tijdskrediet voorzien in artikel 3 van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 77bis van 19 december 2001 in vervanging van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 77 van 14 februari 2001 tot invoering van een stelsel van tijdskrediet, loopbaanvermindering en vermindering van de arbeidsprestaties tot een halftijdse betrekking, zoals beoogd in artikel 103bis van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen.

De gelijkstelling is beperkt tot twaalf maanden.

In afwijking van het tweede lid is de duur van de gelijkstelling beperkt tot zesendertig maanden:

1° voor de perioden gelegen vóór 1 januari 2012, indien, bij collectieve arbeidsovereenkomst op sector- of ondernemingsniveau, de duur van het recht op tijdskrediet wordt opgetrokken;

2° voor de perioden die zich situeren na 31 december 2011 en die geregistreerd worden voor de personen bedoeld in artikel 124, 2° en 3° van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen, indien, bij collectieve arbeidsovereenkomst op sector- of ondernemingsniveau, de duur van het recht op tijdskrediet wordt opgetrokken.

2° De perioden van inactiviteit wegens uitoefening van het recht op loopbaanvermindering voorzien in artikel 6 van genoemde collectieve arbeidsovereenkomst nr. 77bis.

De gelijkstelling is beperkt tot 60 maanden.

3° de perioden van inactiviteit wegens uitoefening van het recht op tijdskrediet zoals voorzien in artikel 3, § 1, 1° en 2° van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 103 van 27 juni 2012 tot invoering van een stelsel van tijdskrediet, loopbaanvermindering en landingsbanen.

4° de perioden van inactiviteit wegens uitoefening van het recht op loopbaanvermindering voorzien in artikel 3, § 1, 3° van de voormelde collectieve arbeidsovereenkomst nr. 103.

5° de perioden van gemotiveerd tijdskrediet, zoals gedefinieerd in artikel 1, 2° van het koninklijk besluit van 24 september 2012 tot uitvoering van artikel 123 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen.

Nter. de perioden van thematisch verlof, zoals gedefinieerd in artikel 1, 3° van het koninklijk besluit van 24 september 2012 tot uitvoering van artikel 123 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen en de vierde maand ouderschapsverlof, opgenomen voor kinderen geboren of geadopteerd vóór 8 maart 2012, ongeacht of de werknemer recht had op een onderbrekingsuitkering.

Nquater. de perioden van inactiviteit gedurende welke de werknemer zijn arbeidsprestaties volledig of gedeeltelijk onderbreekt overeenkomstig de in het besluit van de Vlaamse Regering van 26 juli 2016 tot toekenning van onderbrekingsuitkeringen voor zorgkrediet, voorziene voorwaarden.

De gelijkstelling is beperkt tot 18 voltijdse maanden.

De duur van de gelijkstelling bedoeld in het tweede lid wordt verminderd met de dagen gedurende welke deze werknemer zijn beroepsloopbaan volledig onderbrak, zijn arbeidsprestaties verminderde overeenkomstig de in artikel 102 van de herstelwet van 22 januari 1985 voorziene voorwaarden of heeft genoten van de bepalingen van het koninklijk besluit van 2 januari 1991 betreffende de toekenning van onderbrekingsuitkeringen en waarvoor hij telkens kon genieten van de bepalingen van paragraaf 1, N of O.

O. de perioden van inactiviteit vanaf de leeftijd van 50 jaar wegens uitoefening van het recht op loopbaanvermindering of vermindering van arbeidsprestaties als

voorzien in artikel 9 van de in Nbis genoemde collectieve arbeidsovereenkomst nr. 77bis of gedurende dewelke de werknemer zijn arbeidsprestaties heeft verminderd overeenkomstig de in artikel 102 van de voornoemde herstelwet voorziene voorwaarden of heeft genoten van de bepalingen van het koninklijk besluit van 2 januari 1991 betreffende de toekenning van onderbrekingsuitkeringen.

De perioden van inactiviteit die een aanvang nemen vanaf 1 januari 2012 en vanaf de leeftijd voorzien, naar gelang het geval, in artikel 8, §§ 2 tot en met 4 van het koninklijk besluit van 2 januari 1991 betreffende de toekenning van onderbrekingsuitkeringen of in artikel 6, §§ 1, 2, 5, 6 en 7 van het koninklijk besluit van 12 december 2001 tot uitvoering van hoofdstuk IV van de wet van 10 augustus 2001 betreffende verzoening van werkgelegenheid en kwaliteit van het leven betreffende het stelsel van tijdskrediet, loopbaanvermindering en vermindering van de arbeidsprestaties tot een halftijdse betrekking, wegens uitoefening van het recht op loopbaanvermindering of vermindering van arbeidsprestaties als voorzien in artikel 9 van de in Nbis genoemde collectieve arbeidsovereenkomst nr. 77bis of wegens de uitoefening van het recht op loopbaanvermindering zoals voorzien in artikel 8 van de voormelde collectieve arbeidsovereenkomst nr. 103 of gedurende dewelke de werknemer zijn arbeidsprestaties heeft verminderd overeenkomstig de in artikel 102 van de voornoemde herstelwet voorziene voorwaarden.

De perioden van inactiviteit die een aanvang nemen vanaf 1 januari 2015 en vanaf de leeftijd voorzien in artikel 6, §§ 1, 2, 3 en 5 van het voormeld koninklijk besluit van 12 december 2001.

In afwijking van het derde lid, blijft het tweede lid van toepassing op de gevallen bedoeld in artikel 7, derde lid, van het koninklijk besluit van 30 december 2014 tot wijziging van het koninklijk besluit van 12 december 2001 tot uitvoering van hoofdstuk IV van de wet van 10 augustus 2001 betreffende verzoening van werkgelegenheid en kwaliteit van het leven betreffende het stelsel van tijdskrediet, loopbaanvermindering en vermindering van de arbeidsprestaties tot een halftijdse betrekking.

P. de perioden in een kalenderjaar, vanaf 1 juli 1997, tijdens welke de werknemer geen activiteit heeft uitgeoefend omdat hij, in het raam van maatregelen tot herverdeling van de arbeid, zijn arbeidsprestaties heeft beperkt.

Q. de perioden van inactiviteit van de deeltijdse werknemer die geniet van het bij de werkloosheidsreglementering voorziene statuut 'deeltijdse werknemer met behoud van rechten. Wordt gelijkgesteld met een deeltijdse werknemer die geniet van het bij de werkloosheidsreglementering voorziene statuut "deeltijdse werknemer met behoud van rechten", de rechthebbende op een voltijds conventioneel brugpensioen of een voltijds stelsel van werkloosheid met bedrijfstoeslag die een deeltijdse arbeid als werknemer herneemt.

R. de zeven laatste dagen van het vaderschapsverlof bedoeld in artikel 30, § 2, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten en in artikel 25quinquies, § 2, van de wet van 1 april 1936 op de arbeidsovereenkomst wegens dienst op binnenschepen;

S. de periode van adoptieverlof;

T. de perioden in de loop van een kalenderjaar tijdens welke de werknemer geen activiteit heeft uitgeoefend omdat hij zijn prestaties heeft verminderd in het raam

van de tijdelijke crisisaanpassing van de arbeidsduur, voorzien in titel 4, hoofdstuk 7, afdeling 3, onderafdeling 8 van de programmawet (I) van 24 december 2002.

U. de perioden van het verlof voor pleegzorgen bedoeld in artikel 30quater van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

V. de perioden van pleegouderverlof.

§ 2. 1. De onder § 1,A,1°, 3° en 4°, bedoelde perioden worden gelijkgesteld op voorwaarde dat de werknemer de bij de reglementering inzake onvrijwillige werkloosheid bepaalde uitkeringen geniet of loondervingsvergoeding. De perioden van volledige werkloosheid, brugpensioen en werkloosheid met bedrijfstoeslag en de perioden tijdens dewelke aan de werknemer de aanvullende vergoedingen op sociale uitkeringen bedoeld in artikel 114, 3°, a), van de voormelde wet van 27 december 2006 uitbetaald worden, worden slechts gelijkgesteld tot en met het 14 040ste dagequivalent van de globale beroepsloopbaan, zoals gedefinieerd in artikel 10bis, § 2bis, 3° van het voormelde koninklijk besluit nr. 50 (67).

Indien het een periode vóór 1 januari 1945 betreft of een periode na deze datum, die de voortzetting is van een vóór 1 januari 1945 aangevangen werkloosheid, is de gelijkstelling afhankelijk gesteld van de voorwaarde, ofwel dat de laatste bezigheid van de werknemer vóór de werkonderbreking, indien ze na 31 december 1944 uitgeoefend ware geworden, aanleiding zou hebben gegeven tot de toepassing van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, van deze van 7 februari 1945 betreffende de maatschappelijke veiligheid van de zeelieden ter koopvaardij, of van deze van 10 januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en er mee gelijkgestelden, ofwel, indien de belanghebbende vóór de aanvang van de onvrijwillige werkloosheid geen enkele arbeid heeft uitgeoefend of de uitgeoefende arbeid niet in aanmerking komt voor de toepassing van de pensioenregeling voor werknemers, dat de eerste arbeid die hij na de onvrijwillige werkloosheid verrichte aanleiding zou hebben gegeven tot toepassing van één der bovenvermelde besluitwetten.

2. De onder § 1, B, 1° en 2°, bedoelde perioden na 31 december 1944, kunnen slechts worden gelijkgesteld op voorwaarde dat de werknemer de bij de wetgeving inzake ziekte- en invaliditeitsverzekering of inzake moederschapsbescherming bepaalde uitkeringen geniet en voor zover hij uitsluitend onder het toepassingsgebied valt van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, uit hoofde van de laatste beroepsarbeid die de periode arbeidsongeschiktheid, van moederschapsrust of van moederschapsbescherming voorafgaat.

Ingeval het een werknemer betreft die onderworpen is noch aan de besluitwet van 28 december 1944, noch aan deze van 7 februari 1945, noch aan deze van 10 januari 1945 voornoemd, of ingeval het om een periode vóór 1 januari 1945 gaat, wordt de gelijkstelling slechts verdeeld op voorwaarde dat

a) de arbeidsongeschiktheid ten minste 66 t.h. bedraagt;

b) de betrokkene de hoedanigheid van werknemer bezat op het ogenblik van de werkonderbreking.

In het eerste geval, beoogd bij het voorgaande lid, worden de periode welke ingaan na 31 december 1970 slechts gelijkgesteld wanneer zij aanleiding hebben gegeven tot uitbetaling door een erkend ziekenfonds.

Het genot van de bij de wetgeving inzake ziekte- en invaliditeitsverzekering bepaalde uitkeringen is evenwel niet vereist voor de werknemer die zich in de toestand bevindt van arbeidsongeschiktheid met gewaarborgd loon tweede week.

In de gevallen beoogd in § 1, B, 2°, blijft de gelijkstelling verworven indien de werknemer, voor de perioden van afwezigheid, de bij de wetgeving op de moederschapsbescherming voorziene uitkeringen niet geniet, en dit op voorwaarde dat de betrokkene voor dezelfde periode niet onderworpen is aan een andere regeling die een gelijkaardige gelijkstelling voorziet.

3. De onder § 1, B, 3°, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L en M bedoelde perioden kunnen slechts worden gelijkgesteld voor zover de belanghebbende als werknemer was te werk gesteld op het ogenblik van de gebeurtenis naar aanleiding waarvan gelijkstelling wordt verleend of zich reeds in een met een arbeidsperiode gelijkgestelde inactiviteitsperiode bevindt.

Voor de sub E en F van § 1 beoogde perioden is er eveneens gelijkstelling wanneer de belanghebbende de hoedanigheid van werknemer heeft gehad in de loop van de drie jaren volgend op het einde van deze perioden en in deze hoedanigheid gewoonlijk en hoofdzakelijk gedurende ten minste één jaar te werk gesteld is geweest.

Wanneer het pensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 1984 ingaat, kunnen de onder § 1, E en F, bedoelde perioden slechts worden gelijkgesteld indien de belanghebbende voor die perioden geen pensioen geniet overeenkomstig een andere regeling voor rust- en overlevingspensioenen, uitgezonderd die der zelfstandigen.

Wanneer, na toepassing van het eerste tot derde lid of van het artikel 31, §§ 2 en 3 van het koninklijk besluit van 22 december 1967 houdende algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen, de perioden bedoeld onder paragraaf 1, F., niet in aanmerking worden genomen in een Belgisch wettelijk, reglementair of statutair rustpensioenstelsel, worden deze perioden gelijkgesteld voor zover, volgend op deze perioden, betrokkene als eerste de hoedanigheid van werknemer verwerft.

Voor de gelijkstelling van de sub C bedoelde perioden is het vereist dat de arbeidsongeschiktheid ten minste 66 t.h. bedraagt.

4. De in § 1, N, Nbis, Nter, Nquater en O beoogde perioden kunnen slechts worden gelijkgesteld op voorwaarde dat de werknemer recht had op de reglementaire voorziene onderbrekingsvergoeding en voor die perioden geen aanspraak kan maken op een rustpensioen of een als zodanig geldende uitkering krachtens een Belgische regeling, krachtens een regeling van een vreemd land of krachtens een regeling van toepassing op het personeel van een volkenrechtelijke instelling.

In afwijking van het eerste lid wordt de in § 1, Nter, beoogde vierde maand ouderschapsverlof, opgenomen voor kinderen geboren of geadopteerd vóór 8 maart 2012, gelijkgesteld, ongeacht of de werknemer recht had op een onderbrekingsuitkering.

5. de in § 1, P, beoogde perioden kunnen slechts tot beloop van ten hoogste 624 dagen worden gelijkgesteld. Dit aantal dagen wordt gespreid over meerdere kalenderjaren, en dit in verhouding tot de duur van de vermindering van de arbeidsprestaties.

De werknemer levert het bewijs dat hij zijn arbeidsprestaties overeenkomstig een maatregel tot herverdeling van de arbeid heeft beperkt.

6. De in § 1, Q, beoogde perioden worden als volgt gelijkgesteld:

a) voor de deeltijdse werknemers met behoud van rechten die de inkomensgarantie-uitkering genieten en op wie de bepalingen van artikel 26, § 2, f), niet van toepassing zijn, is de gelijkstelling onbeperkt in de tijd en wordt het fictief loon voor de niet-gepresteerde arbeidstijd berekend overeenkomstig de regels voorzien in artikel 24bis, 1 en 1bis; Hetzelfde geldt voor de rechthebbende op een voltijds conventioneel brugpensioen of een voltijds stelsel van werkloosheid met bedrijfstoeslag die een deeltijdse arbeid als werknemer herneemt en die gelijkgesteld wordt met de deeltijdse werknemer met behoud van rechten.

b) onverminderd de bepalingen van punt 5. kan, voor de deeltijdse werknemers met behoud van rechten zonder inkomensgarantie-uitkering op wie de bepalingen van artikel 26, § 2, f), niet van toepassing zijn, de niet-gepresteerde arbeidstijd gedurende de periode van het statuut worden gelijkgesteld tot beloop van ten hoogste 1 560 dagen en wordt het fictief loon berekend overeenkomstig de regels voorzien in artikel 24bis, 1ter. Dit aantal dagen wordt gespreid over meerdere kalenderjaren, en dit in verhouding tot de duur van de vermindering van de arbeidsprestaties.

7**.** De perioden vermeld in § 1, R, S en V worden gelijkgesteld voor zover de werknemer het genot heeft van de uitkering betaald in het kader van de verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen.

8. De perioden vermeld in § 1, U, worden gelijkgesteld voor zover de werknemer geniet van de uitkering betaald door de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening.

§ 3. […]

Art. 35 *(15)* *Gewijzigd bij de K.B.'s van 3 december 1970, art. 6, 21 december 1970, art. 8, 11 augustus 1972, art. 2, 25 november 1974, art. 3,1°, 12 juli 1976, art. 5, 5 april 1976, art. 15,2°-3°, 30 december 1982, art. 3, 20 september 1984, art. 19, 1°-3°, 21 maart 1985, art. 8, 8 augustus 1986, art. 11,2° en art. 11,3° (35), 8 december 1986, art. 1, 11 september 1989, art. 2,1°-2° (37), 19 maart 1990, art. 1, 19 april 1990, art. 1 (68),19 mei 1990, art. 1 (4), 9 juli 1997, art. 7 en 15 (1), 8 augustus 1997, art. 15 (1), 10 februari 2006, art. 1 (39), 5 maart. 2006, art. 2 (1), 15 oktober 2010, art. 4 (62), 26 april 2012, art. 9 (19) en 21 juli 2016, art. 2 (63).*

§ 1. Worden met arbeidsperioden in de hoedanigheid van mijnwerker gelijkgesteld met inachtneming van de in paragraaf 2 vermelde voorwaarden:

A. De perioden van onvrijwillige werkloosheid, op voorwaarde dat de mijnwerker de bij de reglementering inzake onvrijwillige werkloosheid bepaalde uitkeringen geniet.

De perioden van aktiviteit als werknemer worden geacht te beantwoorden aan de bepalingen van deze littera indien de mijnwerker opgehouden heeft aangesloten te zijn bij het Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers wegens het stilleggen van de opdelving in de in artikel 3, eerste lid, 3° bedoelde onderneming die hem tewerk stelde en voor zover:

1° hij het werk in voornoemde ondernemingen heeft stopgezet of zijn aansluiting bij het Nationaal Pensioenfonds heeft opgehouden na 1 juli 1957 indien het gaat om een in een steenkoolmijn tewerkgestelde mijnwerker of na 31 december 1949 indien het gaat om een in een andere in artikel 3, eerste lid, 3°, bedoelde onderneming tewerkgestelde mijnwerker;

2° hij bij de stopzetting tenminste tien jaar gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling in voornoemde ondernemingen bewijst;

3° de toestand bedoeld bij 1° aan de Rijksdienst voor pensioenen ter kennis gebracht werd binnen de drie maanden nadat hij zich voorgedaan heeft.

Het hernemen van een activiteit in een in artikel 3, eerste lid, 3°, bedoelde onderneming tijdens een termijn die drie maanden niet overtreft of de uitoefening van een activiteit als zelfstandige tijdens een termijn die negen jaar niet overtreft verhindert de toepassing niet van de bepalingen van het vorig lid.

Abis. De perioden van het verlof voor pleegzorgen bedoeld in artikel 30quater van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, voor zover de mijnwerker geniet van de uitkering betaald door de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening.

B. 1° De onder artikel 34, § 1, B, 1° en 2° bedoelde perioden voor zover de mijnwerker de bij de wetgeving inzake ziekte- en invaliditeitsverzekering of inzake moederschapsbescherming bepaalde uitkeringen geniet en voor zover hij uitsluitend onder het toepassingsgebied valt van de besluitwet van 10 januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en ermee gelijkgestelden, uit hoofde van de laatste beroepsarbeid die de periode arbeidsongeschiktheid, van moederschapsrust of van moederschapsbescherming voorafgaat.

2° De onder artikel 34, § 1, B, 1°, bedoelde perioden tijdens welke de mijnwerker een invaliditeitspensioen geniet krachtens de invaliditeitspensioenregeling voor mijnwerkers en ermede gelijkgestelden en voor zover hij uitsluitend onder het toepassingsgebied valt van de besluitwet van 10 januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en ermee gelijkgestelden, uit hoofde van de laatste beroepsarbeid die de periode van arbeidsongeschiktheid voorafgaat.

C. De perioden bedoeld onder artikel 34, § 1, C, op voorwaarde dat het gaat om perioden van inactiviteit tijdens dewelke de belanghebbende het werk in de bij artikel 3, eerste lid, 3° bedoelde ondernemingen heeft moeten stopzetten ingevolge arbeidsongeval of beroepsziekte, ingeval hij zich door dit feit in de onmogelijkheid heeft bevonden normaal ondergronds of bovengronds te arbeiden, naargelang het een ondergrondse of bovengrondse arbeider betreft op het ogenblik van de stopzetting.

D. De onder artikel 34, § 1, F, bedoelde perioden voor zover de belanghebbende als mijnwerker was te werk gesteld op het ogenblik van de gebeurtenis naar

aanleiding waarvan gelijkstelling wordt verleend of zich reeds in een met een arbeidsperiode als mijnwerker gelijkgestelde inactiviteitsperiode bevindt.

E. De onder artikel 34, § 1, G, H en M, bedoelde perioden, indien de betrokkene de hoedanigheid van mijnwerker bezat op het ogenblik van de gebeurtenis naar aanleiding waarvan gelijkstelling wordt verleend.

F. De perioden tijdens welke een mijnwerker de beroepsopleidingscentra voor leerlingmijnwerkers heeft bezocht, voor zover hij het werk aangevat of hernomen heeft in de bij artikel 3, eerste lid, 3°, bedoelde ondernemingen binnen de termijn van drie jaar te rekenen vanaf het einde van de periode tijdens welke hij deze centra bezocht en hij gewoonlijk en hoofdzakelijk als mijnwerker te werk gesteld is geweest gedurende ten minste één jaar.

De mijnwerker die op 1 januari 1957 jonger was dan 16 jaar en zijn leeftijd heeft moeten onderbreken bij toepassing van het koninklijk besluit van 14 december 1956 waarbij het verboden is kinderen onder de 16 jaar voor ondergrondse arbeid in de mijnen, erts- en steengroeven, te werk te stellen, wordt geacht het beroepsopleidingscentrum verder te hebben bezocht tot op de datum van zijn wederopneming, voor zover die in de loop van het jaar 1957 gebeurd is.

G. De perioden tijdens welke de werknemer het werk heeft onderbroken ingevolge de uitvoering van syndicale verplichtingen voor zover het gaat om functies van bediende of bestendig secretaris bij de centrale vakorganisaties voor mijnwerkers en deze functies ten laatste binnen het jaar na de werkstopzetting werden waargenomen, na in de in artikel 3, eerste lid, 3°, bedoelde ondernemingen gedurende ten minste 5 jaar te werk gesteld te zijn geweest.

H. De perioden tijdens welke de mijnwerker, die het werk in de bij artikel 3, eerste lid, 3°, bedoelde ondernemingen heeft stopgezet, on ten laatste binnen het jaar van de werkstopzetting een wetgevend mandaat te vervullen, dit mandaat heeft uitgeoefend nadat hij gedurende ten minste 10 jaar in voornoemde ondernemingen te werk gesteld geweest is, voor zover hij bij de Rijksdienst voor pensioenen de werkgevers- en werknemersbijdragen betaalt die als mijnwerker in de pensioenregeling voor werknemers zouden betaald geweest zijn indien hij aan hetzelfde loon als mijnwerker had blijven voortwerken.

De bedragen bedoeld in voorgaand lid worden om de drie maanden door de betrokkene aan de Rijksdienst voor pensioenen gestort op de volgende data van elk jaar: 31 maart, 30 juni, 30 september en 31 december.

Bijdragen die meer dan één maand na de in het voorgaande lid bedoelde data werden gestort, komen slechts in aanmerking mits een interest wordt betaald, berekend op 10 pct. 's jaars; de bijdragen worden terugbetaald ingeval deze betaling niet is gedaan.

I. De perioden van vakantie beoogd bij de wetgeving betreffende het bijkomend verlof der ondergrondse steenkolenmijnwerkers.

J. De hierna vermelde perioden voor zover de belanghebbende als mijnwerker was tewerkgesteld op het ogenblik van de gebeurtenis naar aanleiding waarvan gelijkstelling wordt verleend of zich reeds in een met een arbeidsperiode als mijnwerker gelijkgestelde inactiviteitsperiode bevindt:

1° de perioden tijdens welke een mijnwerker zich in dienst bevond van een geallieerd leger tussen 1 september 1939 en de datum van zijn demobilisatie;

2° de perioden tijdens welke een mijnwerker in de loop van de oorlog 1940-1945 zich in de onmogelijkheid bevond zich naar zijn werk in de in artikel 3, eerste lid, 3°, bedoelde ondernemingen te begeven ten gevolge van de afschaffing van de verkeersmiddelen of van de door de bezetter getroffen maatregelen;

3° de perioden tijdens welke een mijnwerker tewerkgesteld is geweest in de oorlogsnijverheid van een geallieerd land tussen 10 mei 1940 en 31 december 1945;

4° de perioden tijdens welke een mijnwerker krijgsgevangene is geweest in Duitsland of in een door dit laatste gecontroleerd land, tussen 10 mei 1940 en de datum van zijn terugkeer in zijn haardstede. De na 31 december 1941 gerepatrieerde militairen worden beschouwd als zijnde teruggekeerd in hun haardstede vanaf de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van hun rustverlof van drie maanden of gebeurlijk vanaf de dag volgend op het verstrijken van de verplegings- of herstelperiode welke op hun repatriëring volgde;

5° de perioden tijdens welke een mijnwerker zich als weggevoerde voor verplichte arbeid in Duitsland of in een door dit laatste gecontroleerd land bevond, tussen 7 maart 1942 en de datum van zijn terugkeer in zijn haardstede;

6° de perioden tijdens welke een op door Duitsland ingelijfd Belgisch grondgebied verblijvende mijnwerker door de vijand gedwongen is geweest na 18 mei 1940 in Duitsland of op dit grondgebied te werken;

7° de perioden tijdens welke een mijnwerker aangesloten is geweest bij een weerstandsorganisatie en aan de operaties hiervan heeft deelgenomen in de zin van de besluitwet van 19 september 1945;

8° de perioden tijdens welke een mijnwerker na 10 mei 1940 als politieke gevangene door de Duitse overheid gevangen werd gehouden in de zin van de wet van 26 februari 1947 houdende inrichting van het statuut der politieke gevangenen;

9° de in artikel 34, § 1, E, bedoelde perioden.

K. De perioden tijdens welke de mijnwerker tijdelijk het werk in de ondergrond der steenkolenmijnen verlaat, om een werkzaamheid uit te oefenen bij inrichtingen tot studie of opzoekingen die rechtstreeks in verband zijn met het eigenlijk mijnbedrijf. Deze perioden kunnen slechts worden gelijkgesteld voor zover de mijnwerker 20 jaren gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling in de ondergrond van de steenkolenmijnen bewijst en zo hij door zijn functies bij bovengenoemde inrichtingen geroepen is om verder zijn arbeid uit te oefenen in de ondergrondse werken der mijnen.

L. De perioden van inactiviteit die voortvloeien uit de intermitterende uitoefening van een ambt in de arbeidsgerechten (of van de intermitterende uitvoering van syndicale verplichtingen, voor zover deze laatste met effectief gewerkte dagen worden gelijkgesteld voor de berekening van het bedrag van het vakantiegeld der mijnwerkers.

M. De perioden tijdens welke de mijnwerker, ontslagen wegens sluiting van de onderneming, een wachtvergoeding geniet toegekend in het kader van de Overeenkomst op 18 januari 1974 bij toepassing van artikel 56, § 2, van het Verdrag

van Parijs gesloten, tot vaststelling van de modaliteiten en de toekenningsvoorwaarden van de wachtvergoedingen voor bejaarde of lichamelijk onvolwaardige werknemers uit de kolenindustrie die ontslagen zijn als gevolg van de definitieve staking, vermindering of wijziging van de activiteit van de kolenmijnen.

N. de periodes beoogd in artikel 34, § 1, N en O op voorwaarde dat de betrokkene op het ogenblik van de onderbreking van de beroepsloopbaan of van de beperking van de prestaties, als mijnwerker tewerkgesteld was.

De in litteras D en J van deze paragraaf bedoelde perioden worden eveneens met arbeidsperioden gelijkgesteld voor de berekening van het pensioen overeenkomstig de bijzondere regels voor de mijnwerkers, bedoeld bij de artikelen9 en 9bis van het koninklijk besluit nr. 50 en bij de artikelen 2 en 3 van de wet van 20 juli 1990, indien de betrokkene het werk als mijnwerker aangevat of hernomen heeft, in de loop van de drie jaren volgend op het einde van deze perioden en in deze hoedanigheid gewoonlijk en hoofdzakelijk gedurende tenminste één jaar te werk gesteld is gebleven.

§ 2. De onder § 1 bedoelde perioden worden gelijkgesteld met arbeidsperioden in de ondergrond indien de mijnwerker er tewerkgesteld was bij zijn werkstopzetting in de bij artikel 3, eerste lid, 3°, bedoelde ondernemingen op het ogenblik dat de gebeurtenis die aanleiding gaf tot gelijkstelling zich voordeed of zich reeds in een met een arbeidsperiode als ondergronds mijnwerker gelijkgestelde inactiviteitsperiode bevond.

Deze gelijkstelling als ondergronds mijnwerker kan voor wat de onder § 1, G en H, bedoelde perioden betreft, slechts gebeuren indien belanghebbende tenminste respectievelijk vijf of tien jaren gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling in de ondergrond bewijst bij zijn werkstopzetting op het ogenblik dat de gebeurtenis die aanleiding geeft tot gelijkstelling zich voordoet.

De onder § 1, B, 2°, bedoelde periode kan eveneens worden gelijkgesteld met arbeidsperioden in de ondergrond indien de belanghebbende er te werk gesteld was op de datum waarop de ziekte, die zijn invaliditeit meebracht, vastgesteld werd.

De onder § 1, D, F en J, bedoelde perioden worden eveneens met arbeidsperioden als ondergronds mijnwerker gelijkgesteld, indien de betrokkene het werk als ondergronds mijnwerker aangevat of hernomen heeft in de loop van de drie jaren volgend op het einde van deze perioden en in deze hoedanigheid gewoonlijk en hoofdzakelijk gedurende tenminste één jaar te werk gesteld is gebleven.

Wanneer het pensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 1984 ingaat, kunnen de onder § 1, D en J, bedoelde perioden slechts worden gelijkgesteld indien de belanghebbende voor die perioden geen pensioen geniet overeenkomstig een andere regeling voor rust- en overlevingspensioenen, uitgezonderd die der zelfstandigen.

3 Wanneer, na toepassing van het eerste, vierde en vijfde lid, of van het artikel 31, §§ 2 en 3 van het koninklijk besluit van 22 december 1967 houdende algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen, de perioden bedoeld onder paragraaf 1, D., niet in aanmerking worden genomen in een Belgisch wettelijk, reglementair of statutair rustpensioenstelsel, worden deze perioden gelijkgesteld met arbeidsperioden als ondergronds

mijnwerker voor zover, volgend op deze perioden, betrokkene als eerste de hoedanigheid van ondergronds mijnwerker verwerft.

Worden eveneens met arbeidsperioden in de ondergrond gelijkgesteld, de activiteitsperioden die wegens het stilleggen van de opdelving in de in artikel 3, eerste lid, 3°, bedoelde onderneming, die hem te werk stelde, als bovengronds mijnwerker in één van die ondernemingen zijn verricht.

Daartoe is vereist:

1° dat de belanghebbende, op het ogenblik van het stilleggen van de opdelving, ten minste tien jaar gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling in de voornoemde onderneming bewijst;

2° dat het stilleggen van de opdelving heeft plaats gehad na 1 juli 1957 indien het gaat om een in een steenkoolmijn tewerkgestelde mijnwerker of na 31 december 1949 indien het gaat om een in een andere in artikel 3, eerste lid, 3°, bedoelde onderneming tewerkgestelde mijnwerker;

3° dat de belanghebbende, bij het aanvatten van die activiteit, in de ondergrond van een voornoemde onderneming is tewerkgesteld of zich reeds in een met een arbeidsperiode als ondergronds mijnwerker gelijkgestelde periode bevindt;

4° dat de toestand waarvan sprake in vorig lid aan de Rijksdienst voor pensioenen ter kennis gebracht werd binnen de drie maanden nadat hij zich voorgedaan heeft.

Met perioden van ondergrondse arbeid worden ook gelijkgesteld de perioden van bovengrondse arbeid in de mijnondernemingen, vervuld door de arbeider die onder de regeling van de sociale zekerheid der mijnwerkers viel en, in de ondergrond tewerkgesteld zijnde, hieruit wegens fysische ongeschiktheid werd verwijderd, op voorwaarde dat hij op dat ogenblik ten minste tien jaar gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling in voormelde ondernemingen bewijst, waaronder vijf jaar in de ondergrond. De voorwaarde betreffende de duur van de tewerkstelling wordt niet gesteld wanneer de fysische ongeschiktheid, die de verwijdering uit de ondergrond noodzaakt, het gevolg is van een arbeidsongeval of een beroepsziekte die aanleiding geeft tot schadeloosstelling wegens blijvende ongeschiktheid.

(...)

Voor de gelijkstelling van de perioden bedoeld in § 1, D, F en J, worden met ondergrondse arbeiders gelijkgesteld:

a) de ophaalmachinisten;

b) de aan het wassen en triëren van de steenkolen, aan het drogen van schlam en aan de fabricage van briketten op basis van hars tewerkgestelde arbeiders.

De onder § 1, L, bedoelde perioden worden gelijkgesteld met arbeidsperioden in de ondergrond of op de bovengrond naar gelang de betrokkene op het ogenblik van de uitoefening van zijn ambt in de ondergrond of op de bovengrond was te werk gesteld.

De onder § 1, N, beoogde perioden kunnen slechts worden gelijkgesteld op voorwaarde dat de mijnwerker de door het koninklijk besluit van 25 januari 1985

betreffende de toekenning van onderbrekingsuitkeringen, voorziene onderbrekingsuitkeringen genoot en de belanghebbende voor die perioden geen aanspraak kan maken op een pensioen of een als zodanig geldende uitkering krachtens een Belgische regeling, krachtens een regeling van een vreemd land of krachtens een regeling van toepassing op het personeel van een volkenrechtelijke instelling.

§ 3. Voor de berekening volgens de bijzondere regels bedoeld in § 1, eerste lid, van het pensioen van de werknemer die onder toepassing valt van het koninklijk besluit van 20 juli 1989, waarbij algemeen verbindend wordt verklaard de collectieve arbeidsovereenkomst van 12 juli 1989, gesloten in de Nationale Gemengde Mijncommissie betreffende de begeleidingsmaatregelen voor de steenkolenonderneming van het Kempens bekken, wordt met arbeidsperioden in voornoemde onderneming gelijkgesteld de periode gelegen tussen de datum waarop hij het werk in die onderneming heeft stopgezet en 31 december 1996, voor zover bij de Rijksdienst voor pensioenen de werkgevers- en werknemersbijdragen worden betaald die verschuldigd zouden zijn indien hij als mijnwerker was blijven voortwerken.

Voor de in het vorig lid bedoelde werknemer die uiterlijk op 31 december 1996 tenminste tien jaar gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling in de in artikel 3, eerste lid, 3°, a), bedoelde ondernemingen bewijst worden met arbeidsperioden als mijnwerker gelijkgesteld, de perioden die hij in hoedanigheid van arbeider of van bediende voorafgaandelijk aan of afwisselend met een activiteit als mijnwerker heeft volbracht.

De in het vorig lid bedoelde perioden worden gelijkgesteld met arbeidsperioden in de ondergrond, met arbeidsperioden op de bovengrond of met arbeidsperioden in één of meer der hoedanigheden bedoeld in artikel 3, vijfde lid, naargelang de betrokkene op het ogenblik van een daaropvolgende indiensttreding in vermelde ondernemingen, in de ondergrond, op de bovengrond of in één der vermelde hoedanigheden werd tewerkgesteld.

De totale duur van de in het tweede lid bedoelde perioden die met arbeidsperioden in de ondergrond worden gelijkgesteld wordt beperkt tot het verschil tussen twintig kalenderjaren en de totale duur van de voor diezelfde kalenderjaren bewezen tijdvakken van tewerkstelling in de ondergrond. De voordeligste kalenderjaren worden in aanmerking genomen.

De totale duur van de in het tweede lid bedoelde perioden die met arbeidsperioden in de ondergrond en met arbeidsperioden in één of meer der in artikel 3, vijfde lid, bedoelde hoedanigheden worden gelijkgesteld wordt beperkt tot het verschil tussen twintig kalenderjaren en de totale duur van de voor diezelfde kalenderjaren bewezen tijdvakken van tewerkstelling in de ondergrond en in één of meer van vermelde hoedanigheden. De voordeligste kalenderjaren worden in aanmerking genomen.

De totale duur van de in het tweede lid bedoelde perioden die met arbeidsperioden in de ondergrond, op de bovengrond en in één of meer der in artikel 3, vijfde lid, bedoelde hoedanigheden worden gelijkgesteld wordt beperkt tot het verschil tussen vijfentwintig kalenderjaren en de totale duur van de voor diezelfde kalenderjaren bewezen tijdvakken van tewerkstelling in de ondergrond, op de bovengrond en in één of meer van vermelde hoedanigheden. De voordeligste kalenderjaren worden in aanmerking genomen.

De totale duur van de in het tweede lid bedoelde perioden die met arbeidsperioden in de ondergrond, op de bovengrond en in één of meer der in artikel 3, vijfde lid, bedoelde hoedanigheden worden gelijkgesteld wordt beperkt tot het verschil tussen vijfentwintig kalenderjaren en de totale duur van de voor diezelfde kalenderjaren bewezen tijdvakken van tewerkstelling in de ondergrond, op de bovengrond en in één of meer van vermelde hoedanigheden. De voordeligste kalenderjaren worden in aanmerking genomen.

Art. 36

Gewijzigd bij de K.B.'s van 4 april 1968, art. 8, 12 november 1970, art. 2,°, 12 juli 1976, art. 6, 20 september 1984, art. 20, 21 maart 1985, art. 9, 8 augustus 1986, art. 12 (35), 15 maart 1993, art. 1 (5), 9juli 1997, art. 8 (1), 8 augustus 1997, art. 16 (1), 21 juli 2016, art. 3 (63), en 15 mei 2018, art. 15 (42).

§ 1. Worden met arbeidsperioden gelijkgesteld voor de berekening van het pensioen overeenkomstig de bijzondere regels voor de zeevarenden, bedoeld bij de artikelen 9 en 9bis van het koninklijk besluit nr. 50 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 20 juli 1990 en bij de artikelen 2 en 5 van het koninklijk besluit van 23 december 1996:

A. De perioden bedoeld onder:

1° artikel 34, § 1, A, 1°, op voorwaarde dat het om perioden van gecontroleerde onvrijwillige werkloosheid gaat;

2° artikel 34, § 1, C, op voorwaarde dat de arbeidsongeschiktheid volledig is;

3° artikel 34, § 1, B, 1°, 2°, en 3°, e), E, 2°, G, H en M;

4° artikel 34, § 1, F.

B. De perioden van studieverlof die regelmatig werden toegelaten door het beheerscomité van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid.

C. De perioden tijdens welke de zeeman zich niet ter beschikking van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid kan stellen daar hij nog niet op Belgisch grondgebied is kunnen terugkeren ten gevolge van de omstandigheden beoogd bij de artikelen 52, 53, 55 en 56 van de wet van 7 juni 1928 houdende arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst.

D. De perioden vóór 1 januari 1945 tussen de af- en aanmonstering der zeelieden, voor zover deze perioden geen drie weken of éénentwintig dagen overtreffen.

E. De perioden tijdens welke de zeeman die na 1 januari 1955 de leeftijd van 65 jaar bereikt heeft in uitvoering van de wettelijke en reglementaire bepalingen van de verzekering tegen ziekte en invaliditeit van de Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering een invaliditeitsuitkering genoot tot beloop van het verschil tussen het toegekend onvolledig pensioen en de bij voornoemde wettelijke en reglementaire bepalingen vastgestelde invaliditeitsuitkeringen.

F. De perioden tijdens welke aan de zeeman, met de toestemming van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, tijdelijk ontslag om persoonlijke redenen werd toegestaan, indien de zeeman voor deze perioden de persoonlijke pensioenbijdrage, berekend op het actief loon, stort binnen de zes maanden na de werkhervatting en ten laatste één jaar na het verstrijken van het kalenderkwartaal waarop de bijdragen betrekking hebben.

G. De perioden tijdens welke de zeeman het werk heeft onderbroken ingevolge de uitvoering van syndicale verplichtingen.

H. De perioden tijdens welke de zeeman de arbeid heeft onderbroken om een ambt uit te voeren in de arbeidsgerechten.

I. de periodes beoogd in artikel 34, § 1, N en O.

J. De na 31 december 1990 gelegen perioden van inhaalrust en extra vakantie toegekend in het kader van de collectieve arbeidsovereenkomst van toepassing op de zeelieden.

§ 2. De onder § 1 bedoelde gelijkstellingen worden slechts bekomen zo de belanghebbende, uit hoofde van zijn laatste tewerkstelling vóór de gebeurtenis naar aanleiding waarvan gelijkstelling wordt verleend de hoedanigheid van zeeman bezat en zo hij uitsluitend onder het toepassingsgebied viel van de besluitwet van 7 februari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de zeelieden ter koopvaardij.

De onder § 1, A, 4° en B, bedoelde perioden kunnen slechts worden gelijkgesteld zo de zeeman op het einde van zijn verantwoorde afwezigheid binnen de zes maanden opnieuw verzekerd was uit hoofde van zijn arbeid als zeeman en dit gedurende minstens één jaar is gebleven.

Wanneer een zeeman die vóór zijn militaire dienst niet verzekeringsplichtig is geweest uit hoofde van zijn tewerkstelling als zeeman, dit wel is geweest binnen de zes maanden volgend op het einde van zijn diensttijd en dit gedurende minstens één jaar is gebleven, wordt de onder de wapens doorgebrachte tijd in afwijking van voorgaande zin gelijkgesteld.

Wanneer, na toepassing van het eerste tot derde lid of van het artikel 31, §§ 2 en 3 van het koninklijk besluit van 22 december 1967 houdende algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen, de perioden bedoeld onder paragraaf 1, A., 4°, niet in aanmerking worden genomen in een Belgisch wettelijk, reglementair of statutair rustpensioenstelsel, worden deze perioden gelijkgesteld met arbeidsperioden als zeevarende voor zover, volgend op deze perioden, betrokkene als eerste de hoedanigheid van zeevarende verwerft.

De onder § 1, E, bedoelde perioden worden slechts gelijkgesteld vanaf de stopzetting van de uitbetaling van de invaliditeitsuitkering bij toepassing van artikel 101 van het koninklijk besluit van 24 oktober 1936.

Wanneer het pensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 1984 ingaat, kunnen de in artikel 34, § 1, E, 2°, en F, bedoelde perioden slechts worden gelijkgesteld indien de belanghebbende voor die perioden geen pensioen geniet overeenkomstig een andere regeling voor rust- en overlevingspensioenen, uitgezonderd die der zelfstandigen.

De onder § 1, I, beoogde perioden kunnen slechts worden gelijkgesteld op voorwaarde dat de zeeman de door het koninklijk besluit van 25 januari 1985 betreffende de toekenning van onderbrekingsuitkeringen, voorziene onderbrekingsuitkeringen genoot en de belanghebbende voor die perioden geen aanspraak kan maken op een pensioen of een als zodanig geldende uitkering krachtens een

Belgische regeling, krachtens een regeling van een vreemd land of krachtens een regeling van toepassing op het personeel van een volkenrechtelijke instelling.

Art. 36bis *Ingevoegd bij het K.B. van 13 maart 1981, art. 1 (69) en gewijzigd bij art. 1 en 21 maart 1997, art. 10 (1).*

Wanneer de individuele rekening bedoeld in artikel 28 ten minste 285 arbeidsdagen of met arbeidsdagen gelijkgestelde dagen vermeldt, worden, voor het vaststellen van de pensioenen die ten vroegste op 1 januari 1981 ingaan, de dagen waarvoor geen beroepsbezigheid bewezen is met arbeidsdagen gelijkgesteld tot beloop van het verschil tussen 312 en het aantal van de op de individuele rekening vermelde arbeidsdagen of met arbeidsdagen gelijkgestelde dagen. De gelijkstelling wordt al naar het geval verkregen als zeeman of als ondergrondse of bovengrondse mijnwerker, wanneer uit de individuele rekening blijkt dat de werknemer in die hoedanigheid gewoonlijk en hoofdzakelijk tewerkgesteld is geweest gedurende het beschouwde jaar.

Wanneer het rustpensioen of het overlevingspensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaat vanaf 1 juli 1997, worden, indien de werknemer deeltijdse arbeid verrichtte, het aantal dagen tot beloop van het verschil tussen 312 en het aantal arbeids- en gelijkgestelde dagen ingeschreven op de individuele rekening, slechts gelijkgesteld voor het pensioen indien er na toepassing van het artikel 28bis van dit besluit ten minste 285 arbeidsdagen of gelijkgestelde dagen in aanmerking kunnen worden genomen.

Het loon met betrekking tot de dagen gelijkgesteld in toepassing van de vorige leden wordt vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van artikel 24bis.

Art. 37 Indien eenzelfde periode meer dan één maal kan gelijkgesteld worden krachtens de bepalingen der artikelen 34, 35 of 36, wordt zij slechts in aanmerking genomen krachtens de bepaling welke het recht opent op het voordeligste pensioen, op het tijdstip waarop de belanghebbende voor de eerste maal zijn aanvraag indient.

HOOFDSTUK V. Berekening van het rustpensioen

Art. 38 *Opgeheven bij het K.B. van 4 december 1990, art. 50 (70).*

Art. 39 *Vervangen bij het K.B. van 4 december 1990, art. 23 en 50 (32) en gewijzigd bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 17 (1).*

Wordt, voor de toepassing van artikel 3, § 5, tweede lid van de wet van 20 juli 1990 en van artikel 5, § 5, derde lid van het koninklijk besluit van 23 december 1996, beschouwd als bijkomende arbeid of functie, elke arbeid of functie welke prestaties van minder dan vier uur per dag omvat.

Wanneer deze prestaties in het dag- of avondonderwijs worden geleverd, mogen zij niet meer dan 6/10den van de voor de toekenning van een volledige wedde voorziene uurrooster omvatten.

Art. 40 *Gewijzigd bij het K.B. van 30 december 1982, art. 4 en opgeheven bij het K.B. van 4 december 1990, art. 50 (71).*

Artikel opgeheven doch blijft van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan.

Art. 41 *Opgeheven bij het K.B. van 30 december 1982, art. 5.*

Art. 42 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 21 december 1970, art. 9, 24 januari 1974, art. 3, 5 februari 1974, art. 1, 5°, art. 9, 20 september 1984, art. 21 en opgeheven bij het K.B. van 4 december 1990, art. 50 (72).*

Artikel opgeheven doch blijft van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan.

Art. 43 *Gewijzigd bij het K.B. van 4 december 1990, art. 50 (73).*

Artikel opgeheven doch blijft van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan.

Art. 44 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 4 april 1968, art. 15, 21 december 1970, art. 10 en opgeheven bij het K.B. van 4 december 1990, art. 50 (74).*

Artikel opgeheven doch blijft van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan.

Art. 45 De schaal voor berekening der theoretische ouderdomsrente, bedoeld bij artikel 14 van het koninklijk besluit nr. 50, is opgenomen in bijlage I van dit besluit.

HOOFDSTUK VI. Overlevingspensioen

Art. 46-48 *Opgeheven bij het K.B. van 3 juli 2014, art. 2 (14).*

Art. 49 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 24 januari 1974, art. 4, 5 februari 1974, art.2, 20 september 1984, art. 25, 1°-3° en opgeheven bij het K.B. van 4 december 1990, art. 50 (75).*

Artikel opgeheven doch blijft van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan.

Art. 50 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 30 december 1982, art. 6, 2 mei 1983, art. 1 (76), 20 september 1984, art. 26 en opgeheven bij het K.B. van 4 december 1990, art. 50 (77).*

Artikel opgeheven doch blijft van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan.

Art. 51 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 5 april 1976, art. 18, 20 september 1984, art. 27, 1°-3°, 8 augustus 1986, art. 13 en opgeheven bij het K.B. van 4 december 1990, art. 50 (78).*

Artikel opgeheven doch blijft van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan.

Art. 52 *Vervangen bij het K.B. van 21 mei 1991, art. 3 (5) en gewijzigd bij de K.B.'s van 9 juli 1997, art. 9 (1), 8 augustus 1997, art. 18 (1), 3 juli 2014, art. 3 (14) en 6 oktober 2015, art. 1 (79).*

§ 1. Wanneer de langstlevende echtgenoot aanspraak kan maken, enerzijds, op een overlevingspensioen krachtens de pensioenregeling voor werknemers en, anderzijds, op één of meer rustpensioenen of op voordelen die als dusdanig gelden krachtens de pensioenregeling voor werknemers of één of meer andere pensioenregelingen, mag het overlevingspensioen niet worden samen genoten met de vermelde rustpensioenen dan tot beloop van een som gelijk aan 110 % van het bedrag van het overlevingspensioen dat aan de langstlevende echtgenoot zou zijn toegekend voor een volledige loopbaan.

Voor de toepassing van het eerste lid wordt het rustpensioen wegens gezondheidsredenen of lichamelijke ongeschiktheid in de openbare sector als een rustpensioen beschouwd.

Wanneer de in het eerste lid bedoelde echtgenoot eveneens aanspraak kan maken op één of meer overlevingspensioenen of op voordelen die als dusdanig gelden in de zin van artikel 10bis van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967, mag het overlevingspensioen niet meer belopen dan het verschil tussen, enerzijds 110 % van het bedrag van het overlevingspensioen voor een volledige loopbaan en, anderzijds, de som van de bedragen van de rustpensioenen of van de als dusdanig geldende voordelen bedoeld in het eerste lid, en van een bedrag gelijk aan het overlevingspensioen als werknemer voor een volledige loopbaan, vermenigvuldigd met de breuk of met de som van de breuken die de belangrijkheid van de overlevingspensioenen in de andere pensioenregelingen, die van de zelfstandigen uitgezonderd, uitdrukken. Deze breuken zijn die welke voor de toepassing van het voormelde artikel 10bis in aanmerking werden of zouden worden genomen.

De toepassing van het derde lid kan evenwel niet tot gevolg hebben dat het overlevingspensioen wordt verminderd tot een bedrag dat kleiner is dan het verschil tussen het bedrag van het vóór de toepassing van de vorige leden toekenbaar overlevingspensioenen en de som van de bedragen van de rustpensioenen en van de als zodanig geldende voordelen, beoogd in het eerste lid.

Voor de toepassing van het eerste en het derde lid dient onder overlevingspensioen voor een volledige loopbaan te worden verstaan, het overlevingspensioen dat toekenbaar is aan de langstlevende echtgenoot vóór de toepassing van de vorige leden, vermenigvuldigd met het omgekeerde van de breuk die, in voorkomend geval beperkt in toepassing van het genoemd artikel 10bis, gebruikt werd voor de berekening van het rustpensioen dat als basis dient voor de berekening van het overlevingspensioen.

§ 2. Het krachtens de wet van 20 juli 1990 toegekend overlevingspensioen dat werd verhoogd met het bedrag van het supplement bij toepassing van artikel 4, § 1, vijfde lid of dat werd berekend op grond van een bij toepassing van artikel 3, § 6, met het bedrag van het supplement verhoogd rustpensioen, en het overlevingspensioen toegekend krachtens het koninklijk besluit van 23 december 1996 dat werd verhoogd met het bedrag van het supplement bij toepassing van artikel 7, § 1, vijfde lid, of dat werd berekend op grond van een bij toepassing van artikel 5, § 6, van hetzelfde besluit, met het bedrag van het supplement verhoogd rustpensioen kan evenmin worden gecumuleerd met één of meer rustpensioenen of als zodanig geldende voordelen, toegekend krachtens een Belgische of buitenlandse wetgeving of krachtens een pensioenregeling van het personeel van een volkenrechtelijke instelling, tenzij ten bedrage van een som gelijk aan 110 % van het bedrag van het aan de langstlevende echtgenoot toegekende overlevingspensioen vermenigvuldigd met het omgekeerde van de eventueel tot de

eenheid beperkte breuk die gebruikt werd voor de berekening van het rustpensioen dat als basis dient voor de berekening van het overlevingspensioen.

§ 3. *Opgeheven bij het K.B. van 6 oktober 2015, art. 1.*

§ 4. Bij de vaststelling van de in § 2 beoogde som wordt geen rekening gehouden met het bedrag van het supplement.

§ 5. Voor de toepassing van de §§ 1 en 2 wordt geen rekening gehouden met het overlevingspensioen dat aan de langstlevende echtgenoot van een bij artikel 3, § 7, van de wet van 20 juli 1990 of bij artikel 5, § 7, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 bedoelde werknemer wordt toegekend krachtens de wetgeving van het land van tewerkstelling van de overleden werknemer.

Art. 52bis *Ingevoegd bij het K.B. van 4 december 1990, art. 25 (5) en gewijzigd bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 19 (1).*

Voor de toepassing van artikel 20, derde en vierde lid, van het koninklijk besluit nr. 50 wordt het bedrag van het overlevingspensioen van de langstlevende echtgenoot toegekend krachtens het koninklijk besluit nr. 50 of de wet van 20 juli 1990 of het koninklijk besluit van 23 december 1996, verminderd met het bedrag van het overlevingspensioen of elke als zodanig geldende uitkering verleend krachtens een regeling van een vreemd land of krachtens een regeling van toepassing op het personeel van een volkenrechtelijke instelling waaraan niet kan worden verzaakt.

Art. 53 *Vervangen bij het K.B. van 4 december 1990, art. 26 en 50 (32).*

Het jaarbedrag van de renten bedoeld in artikel 4, §3, derde lid, van de wet van 20 juli 1990 wordt vastgesteld in bijlage II van dit besluit.

HOOFDSTUK VII.
Opgeheven bij het K.B. van 20 september 1984, art. 29.

Art. 54 *Opgeheven bij het K.B. van 3 juli 2014, art. 2 (14).*

Art. 55 *Vervangen bij het K.B. van 21 mei 1991, art. 4 (5) en gewijzigd bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 20 (1).*

Het in artikel 4, § 3, eerste lid, van de wet van 20 juli 1990 of in artikel 7, § 3, eerste lid van het koninklijk besluit van 23 december 1996 beoogde bedrag van het rustpensioen dat tot basis dient voor de berekening van het overlevingspensioen wordt vastgesteld door het bedrag van het rustpensioen dat de overleden echtgenoot zou ontvangen hebben voor de maand tijdens welke het overlevingspensioen ingaat indien hij niet overleden was, zonder dat de eventuele vermindering wegens vervroeging wordt toegepast, te vermenigvuldigen met:

- twaalf, als de overleden echtgenoot een rustpensioen genoot berekend op basis van 75 % van de werkelijke, fictieve of forfaitaire lonen;

- vijftien, in de andere gevallen.

HOOFDSTUK VII. De overgangsuitkering
Opgeheven bij het K.B. van 20 september 1984, art. 29 en hersteld bij het K.B. van 3 juli 2014, art. 4 (14).

Art. 55bis *Ingevoegd bij het K.B. van 3 juli 2014, art. 4 (14).*

De overgangsuitkering maakt het onderwerp uit van een aanvraag volgens de modaliteiten voorzien in de afdelingen 2 en 3 van het hoofdstuk 2.

Het recht op de overgangsuitkering wordt evenwel ambtshalve onderzocht:

1° indien de overleden echtgenoot, bij zijn overlijden, daadwerkelijk een rustpensioen als werknemer genoot, voordien een dergelijk pensioen daadwerkelijk had genoten of had afgezien van de betaling ervan;

2° indien, op het ogenblik van het overlijden van de echtgenoot:

a) nog geen definitieve beslissing was ter kennis gebracht omtrent het recht op rustpensioen ingevolge de indiening van een aanvraag of ingevolge het onderzoek van ambtswege;

b) een beslissing omtrent het recht op rustpensioen was ter kennis gebracht en het overlijden plaatsvond tussen de datum van de kennisgeving van de beslissing en de ingangsdatum van het rustpensioen.

Onverminderd artikel 21 van het koninklijk besluit nr. 50 gaat de overgangsuitkering die krachtens het eerste lid van ambtswege wordt toegekend, in:

a) op de eerste dag van de maand tijdens welke de echtgenoot overleden is, in de gevallen bedoeld in 2°, a) indien het overlijden plaats vond vóór de ingangsdatum van zijn rustpensioen en in die bedoeld in 2°, b);

b) op de eerste dag van de maand volgend op die tijdens welke hij overleden is, in de andere gevallen.

De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing wanneer de echtgenoten van tafel en bed of feitelijk gescheiden waren en de langstlevende echtgenoot geen aanvraag had ingediend tot het bekomen van een gedeelte van het rustpensioen van de andere echtgenoot, behalve in de gevallen waar zijn recht op dit gedeelte ambtshalve werd onderzocht.

Art. 55ter *Ingevoegd bij het K.B. van 3 juli 2014, art. 4 (14) en gewijzigd bij het K.B. van 7 juli 2022, art. 1 (80).*

Voor de toepassing van artikelen 21bis en 21ter van het koninklijk besluit nr. 50, legt de langstlevende echtgenoot, die een kind opvoedt, voor hetwelk hij aanspraak kan maken op kinderbijslag of een als zodanig geldende tegemoetkoming, op verzoek van de Federale Pensioendienst, een attest voor, conform het model dat is vastgesteld door de Dienst. Dit attest wordt door de bevoegde kas voor kinderbijslag afgeleverd.

De langstlevende echtgenoot die zijn eigen of wettelijk geadopteerd kind opvoedt, voor hetwelk hij geen aanspraak kan maken op kinderbijslag of een als zodanig geldende tegemoetkoming voldoet aan de voorwaarde gesteld bij artikel 21ter, § 1, eerste lid, 2° en 3°, van het koninklijk besluit nr. 50, gewijzigd bij de wet van 5 juni 1970, indien:

1° het kind jonger is dan 14 jaar oud;

2° hij voor het kind van 14 jaar of ouder de wezenuitkeringen ten laste van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid ontvangt;

3° het kind van 14 jaar of ouder waarvoor niet is voldaan aan de onder 2° vermelde voorwaarde:

a) jonger is dan 21 jaar en gebonden is door een leerovereenkomst, of een andere als zodanig geldende verbintenis;

b) jonger is dan 25 jaar en daglessen volgt waarvan de duur ten minste gelijk is aan deze vastgesteld bij de reglementering tot vaststelling van de voorwaarden waaronder kinderbijslag wordt verleend ten behoeve van het kind dat onderwijs volgt;

c) ten minste 66 % arbeidsongeschikt is.

Het genot van de wezenuitkeringen wordt bewezen door een attest, conform aan het model vastgesteld door de Federale Pensioendienst en afgeleverd door de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid.

Aan de in het tweede lid, 3°, gestelde voorwaarden wordt voldaan door de voorlegging van:

a) hetzij de leerovereenkomst;

b) hetzij een schoolattest afgeleverd door het hoofd van de school van het kind;

c) hetzij een medisch attest van de behandelend geneesheer.

De in het derde en vierde lid vermelde attesten moeten jaarlijks hernieuwd worden op 15 oktober.

Onder kind met een handicap in de zin van artikel 21ter, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit nr. 50 en van artikel 111 van de programmawet, wordt begrepen, elk kind bedoeld in artikel 135, eerste lid, 2°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.

De langstlevende echtgenoot legt eveneens, op verzoek van de Federale Pensioendienst, een attest voor, conform het model dat is vastgesteld door de voormelde Dienst teneinde te bewijzen dat één van de echtgenoten, op het ogenblik van het overlijden van de overleden echtgenoot, een kind met een handicap ten laste had.

HOOFDSTUK VIII. Vakantiegeld en aanvullende toeslag

Opschrift vervangen bij het K.B. van 6 april 1978, art. 8.

Art. 56

Gewijzigd bij de K.B.'s van 5 juni 1994, art. 1 (81), 27 januari 1998, art. 1 (82), 11 december 2001, art. 27 (10), 4 maart 2002, art. 1 (10), 24 juni 2013, art. 6, 1° (83), 6, 2° (84), 7 (84), 3 april 2015, art. 6 (85), 22 mei 2017, art. 1 (86), 21 juli 2017, art. 9 (87), 30 april 2019, art. 1 (88), 17 mei 2019, art. 6 (89), 6 augustus 2021, art. 1 (90), 6 augustus 2021, art. 7 (91) en 7 april 2023, art. 8, eerste lid, 1° en tweede lid, 1° (92) en eerste lid, 2° en tweede lid, 2° (93).

§ 1. Er wordt jaarlijks een vakantiegeld en een aanvullende toeslag bij het vakantiegeld verleend aan de gerechtigden op een rust- en/of overlevingspensioen.

Het vakantiegeld en de aanvullende toeslag bij het vakantiegeld worden evenwel niet toegekend tijdens het jaar waarin het pensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaat. Het daaropvolgend jaar worden een vakantiegeld en een aanvullende toeslag bij het vakantiegeld toegekend, in verhouding tot het aantal maanden gedurende welke de gerechtigde het pensioen heeft genoten tijdens het jaar waarin het is ingegaan. Ze worden volledig toegekend tijdens de daaropvolgende jaren.

Wanneer het een overlevingspensioen betreft, is voor de toepassing van het voorgaande lid, het in aanmerking te nemen ingangsjaar het jaar tijdens hetwelk het rustpensioen van de overleden echtgenoot daadwerkelijk en voor de eerste maal is ingegaan wanneer deze op het ogenblik van zijn overlijden dit pensioen genoot.

In afwijking van het tweede lid, naargelang het geval van het derde lid, en onverminderd de toepassing van § 2 van dit artikel, worden het vakantiegeld en de aanvullende toeslag volledig toegekend vanaf het jaar waarin het pensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaat:

a) als het om een rustpensioen gaat zo de gerechtigde titularis is geweest van een brugpensioen of zo hij genoten heeft van vergoedingen wegens ziekte, invaliditeit of onvrijwillige werkloosheid ten gevolge van een activiteit onderworpen aan de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, van deze van 7 februari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de zeelieden der koopvaardij, of van deze van 10 januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en ermee gelijkgestelden gedurende het volledige burgerlijk jaar dat voorafgaat aan het jaar tijdens hetwelk het rustpensioen ingaat;

b) als het om een overlevingspensioen gaat, zo de laatst overleden echtgenoot van de gerechtigde titularis is geweest van een brugpensioen of zo hij genoten heeft van vergoedingen wegens ziekte, invaliditeit of onvrijwillige werkloosheid ten gevolge van een activiteit onderworpen aan de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, van deze van 7 februari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de zeelieden ter koopvaardij, of van deze van 10 januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en ermee gelijkgestelden gedurende het volledig burgerlijk jaar dat voorafgaat aan het jaar van zijn overlijden.

De vergoedingen wegens onvrijwillige werkloosheid ten gevolge van een activiteit bedoeld bij artikel 5, § 7, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 worden, voor de toepassing van het voorgaande lid, gelijkgesteld met de in dat lid bedoelde vergoedingen wegens onvrijwillige werkloosheid.

§ 2. Het vakantiegeld en de aanvullende toeslag bij het vakantiegeld worden uitbetaald in de loop van de maand mei, op voorwaarde dat het rust- of overlevingspensioen voor de maand mei van het lopend jaar daadwerkelijk aan de in § 1 bedoelde gerechtigden verschuldigd is, zonder dat evenwel de verplichting om in België te verblijven vereist is.

§ 3**. A.** Onverminderd de toepassing van het tweede lid, is het bedrag van het vakantiegeld vastgesteld op:

1° 200,29 euro per jaar voor de gerechtigden op een rustpensioen berekend op basis van 75 % van de werkelijke, fictieve en forfaitaire brutolonen;

2° 120,12 euro per jaar voor de gerechtigden op het rustpensioen, andere dan deze bedoeld onder 1), en echtgenoten die het overlevingspensioen genieten.

Het bedrag van het in het eerste lid, 1° en 2°, bedoelde vakantiegeld, eventueel aangepast bij toepassing van het derde lid, wordt nochtans herleid tot het maandbedrag van het pensioen te laste van de regeling voor werknemers betaald in de loop van de maand mei van het beschouwde jaar, wanneer dit maandbedrag kleiner is dan het bedrag van het genoemde vakantiegeld.

Voor de toepassing van de artikelen 29, § 2, eerste lid, en 29bis, § 2, eerste lid van het koninklijk besluit nr. 50 worden de in het eerste lid bedoelde bedragen gekoppeld (aan spilindexcijfer 103,14 (basis 1996 = 100) der consumptieprijzen en worden uitbetaald aan de index waaraan het pensioen wordt uitbetaald tijdens de bij § 2 bedoelde refertemaand.

B. Een aanvullende toeslag bij het vakantiegeld wordt toegekend, teneinde een totaal bedrag van 785,05 euro per jaar te bereiken voor de gerechtigden bedoeld in A, eerste lid, 1°, en van 628,04 euro voor de gerechtigden bedoeld bij A, eerste lid, 2.

De in het eerste lid bedoelde bedragen schommelen overeenkomstig de bepalingen van de hogergenoemde wet van 2 augustus 1971; zij zijn aangepast aan spilindex 103,14 (basis 1996 = 100) (94) (95).

Het bedrag van de aanvullende toeslag is, voor elk jaar, gelijk aan het verschil tussen het bedrag voorzien bij het eerste lid, onverminderd de toepassing van het tweede lid, en het bedrag van het voorziene vakantiegeld ten laste van de pensioenregeling voor werknemers van het desbetreffend jaar.

De globale uitkering van het jaarlijks vakantiegeld en van de aanvullende toeslag bij het vakantiegeld wordt evenwel begrensd tot het maandbedrag van het tijdens dezelfde maand betaald pensioen.

C. De feitelijk of van tafel en bed gescheiden echtgenoten, bedoeld bij artikel 74, §3, A en B, bekomen elk de helft van de hoger vermelde globale uitkering vastgesteld op het bedrag dat kan worden toegekend aan de rechthebbenden op een rustpensioen berekend op basis van 75 % van de werkelijke, fictieve en forfaitaire brutolonen; deze bedoeld bij artikel 74, § 3, C, bekomen elk de hoger vermelde globale uitkering, vastgesteld op het bedrag dat kan worden toegekend aan de rechthebbenden op een rustpensioen berekend op basis van 60 % van de werkelijke, fictieve en forfaitaire brutolonen.

§ 4. In geval van toepassing van een internationale overeenkomst voor sociale zekerheid of van de verordeningen van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op loontrekkenden, worden het vakantiegeld en de aanvullende toeslag herleid tot het maandbedrag van het in de loop der maand mei van het beschouwde jaar uitbetaald pensioen, wanneer dit maandbedrag respectievelijk lager is dan het bedrag van het vakantiegeld of van het bedrag van de aanvullende toeslag.

Wanneer nochtans dit werkelijk uitbetaald Belgisch pensioen, vermeerderd met de buitenlandse voordelen, niet hoger is dan het Belgisch pensioen dat zou toegekend zijn zonder toepassing van deze overeenkomst of verordeningen,

vervangt laatstgenoemd pensioen het uitbetaald pensioen voor de toepassing van het eerste lid.

Wanneer, wegens het samen genieten van een Belgisch pensioen en een buitenlands pensioen van dezelfde aard, dit laatste van het Belgisch pensioen wordt afgetrokken, vervangt het Belgisch pensioen voor toepassing van de vermindering het uitbetaald pensioen voor de toepassing van het eerste lid.

§ 5. Het jaarlijks vakantiegeld en de aanvullende toeslag bij het vakantiegeld, vastgesteld overeenkomstig de paragrafen 1 tot 4, wordt vermenigvuldigd met 1,3459624 zonder dat de globale uitkering van het jaarlijks vakantiegeld en van de aanvullende toeslag bij het vakantiegeld de in paragraaf 3, B, eerste lid van hetzelfde besluit bedoelde bedragen kan overschrijden. (96) (97)

HOOFDSTUK IX. De verwarmingstoelage
Opschrift vervangen bij het K.B. van 30 november 1978, art. 10 (98).

Art. 57 *Vervangen bij het K.B. van 30 november 1978, art. 11 en gewijzigd bij de K.B.'s van 4 december 1990, art. 29 (32) en art. 50, 21 mei 1991, art. 5 (5), 8 augustus 1997, art. 21 (1), 11 december 2001, art. 28 (10) en 3 december 2006, art. 1 (40).*

De bij artikel 23 van het koninklijk besluit nr. 50 bedoelde verwarmingstoelage wordt berekend op basis van een bedrag van 23,12 EUR per jaar gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling in de steenkolenmijnen. Het maximumbedrag van de verwarmingstoelage bedraagt 693,60 EUR per jaar.

Voor de toepassing van de artikelen 29,§ 2, eerste lid, en 29bis, § 2, eerste lid, van het koninklijk besluit nr. 50 worden de in het eerste lid bedoelde bedragen gekoppeld aan spilindexcijfer 103,14 (basis 1996 = 100).

De gerechtigde op een rustpensioen die, bij de pensioentoekenning gerechtigd was op een invaliditeitspensioen ten laste van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsuitkering, waarop hij aanspraak heeft gemaakt of had kunnen maken enkel reeds ingevolge de diensten volbracht in de steenkolenmijnen, en de gerechtigde op een pensioen bedoeld in artikel 3, § 6 of in artikel 4,§ 1,vijfde lid van de wet van 20 juli 1990 en in artikel 5, § 6, of in artikel 7, § 1, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 23 december 1996, hebben recht op het in het eerste lid voorziene maximumbedrag van de verwarmingstoelage.

De gepensioneerde die tewerkgesteld is in een steenkolenmijn is uitgesloten van de verwarmingstoelage indien hij een steenkolenlevering geniet van zijn werkgever.

Bij samenloop van rechten op de verwarmingstoelage, kan de gerechtigde de hem verschuldigde bedragen cumuleren ten belope van het in het eerste lid voorzien maximumbedrag.

Art. 58 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 30 november 1978, art. 12 en 20 september 1984, art. 31 (99).*

De verwarmingstoelage wordt toegekend vanaf dezelfde datum als die waarop de ingang van het genot van het pensioen is vastgesteld.

De gepensioneerde die volledige het genot van zijn pensioen verliest, verliest eveneens het genot van zijn verwarmingstoelage.

Wanneer deze gepensioneerde, zelfs gedeeltelijk, opnieuw het genot van zijn pensioen verkrijgt, wordt de verwarmingstoelage waarop hij aanspraak kan maken opnieuw, en tegelijkertijd met zijn pensioen, ingesteld.

Art. 59 *Vervangen bij het K.B. van 20 september 1984, art. 32 (99).*

Wanneer de gerechtigde op de bij artikel 57 bedoelde verwarmingstoelage gescheiden leeft van zijn echtgenoot en deze laatste, overeenkomstig het artikel 74, het pensioen van gescheiden echtgenoot geniet, wordt de verwarmingstoelage aan elk der echtgenoten toegekend ten belope van 50 pct. van het bedrag dat aan de gerechtigde echtgenoot zou toegekend zijn geworden indien er geen scheiding was geweest.

Wanneer, in het in vorig lid bedoelde geval, de gerechtigde het genot van zijn verwarmingstoelage verliest, behoudt de gescheiden echtgenoot het genot van een verwarmingstoelage vastgesteld op 50 pct. van het bedrag dat zou toegekend geworden zijn aan de niet gescheiden gerechtigde, indien hij het genot van de verwarmingstoelage niet had verloren.

Wanneer de gescheiden echtgenoot niet het in artikel 74 voorziene pensioen van gescheiden echtgenoot geniet, bekomt de gerechtigde echtgenoot het normaal bedrag van de verwarmingstoelage die hem kan worden toegekend.

Art. 60 *Vervangen bij het K.B. van 30 november 1978, art. 14 (98).*

De verwarmingstoelage wordt toegekend per maandelijkse fracties van één twaalfde van het verschuldigd jaarbedrag.

Art. 61 *Vervangen bij het K.B. van 30 november 1978, art. 15 en gewijzigd bij het K.B van 19 maart 1990, art. 5 (4).*

De verwarmingstoelage wordt terzelfdertijd als de pensioentermijnen, door de Rijksdienst voor pensioenen aan de rechthebbenden betaald.

Art. 62 *Opgeheven bij het K.B. van 30 november 1978, art. 16 (98).*

Art. 63 *Opgeheven bij het K.B. van 30 november 1978, art. 17 (98).*

HOOFDSTUK X. Betalingsvoorwaarden

Art. 64 *Vervangen bij het K.B. van 28 mei 2013, art. 2 (100) en gewijzigd bij de K.B.'s van 3 juli 2014, art. 5 (14), 20 januari 2015, art. 1 (14), 6 oktober 2015, art. 3 (20), de M.B.'s van 21 december 2015, art. 1 (101), 9 maart 2017, art. 1 (102), 15 december 2017, art. 1 (42), 4 december 2018, art. 1 (103), 18 december 2019, art. 1 (104), 24 december 2020, art. 1 (105), 13 december 2021, art. 1 (106), 7 juli 2022, art. 2 (80), 22 december 2022, art. 1 (107), het K.B. van 19 januari 2023, art. 1 (107) en het M.B. van 17 april 2023 (107).*

§ 1. Voor de toepassing van de artikelen 10 en 25 van het koninklijk besluit nr. 50 en artikel 3 van de wet van 20 juli 1990 en artikel 5 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 dient onder beroepsarbeid te worden verstaan iedere bezigheid die, naargelang het geval, een in artikel 23, § 1, 1°, 2° of 4° of in artikel 228,

§ 2, 3° of 4°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen, gecoördineerd door het koninklijk besluit van 10 april 1992 en bekrachtigd bij wet van 12 juni 1992 beoogd inkomen kan opleveren, zelfs indien ze door een tussenpersoon wordt uitgeoefend, en iedere gelijkaardige bezigheid uitgeoefend in een vreemd land of in dienst van een internationale of supranationale organisatie.

De afscheidsvergoeding of elk als zodanig geldend voordeel toegekend aan de leden van de parlementen van de Federale Staat en van de Gemeenschappen en de Gewesten worden beschouwd als inkomsten voortvloeiend uit de uitoefening van een in het eerste lid bedoelde activiteit.

Voor de toepassing van het eerste en tweede lid wordt een opzeggingsvergoeding, afscheidsvergoeding of een ontslagvergoeding of elk als zodanig geldend voordeel geacht gelijkmatig gespreid te zijn over de duur van de opzeggingstermijn.

§ 2. **A.** De pensioengerechtigde mag met ingang van 1 januari van het kalenderjaar waarin hij één van de in artikel 2 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 bedoelde leeftijden heeft bereikt en onder de in deze paragraaf bepaalde voorwaarden:

1° een beroepsbezigheid uitoefenen die onder toepassing valt van de wetgeving op de arbeidsovereenkomsten, of van een soortgelijk wettelijk of reglementair statuut, voor zover het in het kalenderjaar betaald bruto beroepsinkomen, met uitzondering van het dubbel vakantiegeld en achterstallige bedragen inzake premies en bezoldiging zoals voorzien in artikel 171, 5°, b, d en e van het Wetboek van de inkomstenbelastingen, per kalenderjaar 26.678,00 EUR niet overschrijdt;

2° een beroepsbezigheid als zelfstandige of als helper uitoefenen die de onderwerping aan het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen tot gevolg heeft, of die wordt uitgeoefend in de hoedanigheid van meewerkende echtgenoot, voor zover het beroepsinkomen uit deze bezigheid per kalenderjaar 21.342,00 EUR niet overschrijdt.

Onder beroepsinkomen van de in § 2, A, 2° beoogde activiteiten dient te worden verstaan het bruto beroepsinkomen, verminderd met de beroepsuitgaven of -lasten en, desgevallend, met de beroepsverliezen, dat weerhouden werd door het bestuur der directe belastingen voor de vaststelling van de aanslag betreffende het betrokken jaar. Indien de bezigheid als helper uitgeoefend wordt door de meewerkende echtgenoot die onderworpen is aan het voormeld koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967, dient de toegekende bezoldiging in aanmerking genomen te worden. Indien de bezigheid als helper uitgeoefend wordt door de meewerkende echtgenoot die niet onderworpen is aan het voormeld koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967, dient het deel van de beroepsinkomsten van de echtgenoot-uitbater in aanmerking genomen te worden dat aan de helper toegekend wordt overeenkomstig het Wetboek van de inkomstenbelastingen.

Het gedeelte van de beroepsinkomsten dat overeenkomstig artikel 87 van het Wetboek van inkomstenbelasting gecoördineerd door het koninklijk besluit van 10 april 1992 en bekrachtigd bij de wet van 12 juni 1992 aan de meewerkende echtgenoot wordt toegekend, wordt bij de inkomsten van de uitbater gevoegd.

In het onder het voorgaande lid beoogde beroepsinkomen worden evenwel niet begrepen het bedrag van de bijdragen betaald in toepassing van het voormelde koninklijk besluit nr. 38 of van de koninklijke besluiten houdende maatregelen

betreffende de inkomensmatiging opgelegd aan de zelfstandigen krachtens de wetten van 6 juli 1983 en 27 maart 1986 tot toekenning van bijzondere machten aan de Koning, vóór de effectieve ingangsdatum van het pensioen en terugbetaald aan de gerechtigde na voornoemde datum, noch het bedrag van de verwijlintresten toegekend aan de gerechtigde.

Indien de bezigheid als zelfstandige, als helper of als meewerkende echtgenoot in het buitenland wordt uitgeoefend, wordt rekening gehouden met het belastbaar beroepsinkomen uit deze bezigheid.

Indien de bezigheid als zelfstandige, als helper of als meewerkende echtgenoot, omwille van de aard ervan of van bijzondere omstandigheden, gedurende één of meerdere periodes van een bepaald jaar wordt onderbroken, wordt ze verondersteld gedurende het beoogde jaar zonder onderbreking te zijn uitgeoefend. Het beroepsinkomen van een kalenderjaar wordt steeds geacht eenvormig verdeeld te zijn over de maanden van werkelijke of vermoede bezigheid tijdens het betrokken jaar, tenzij de betrokkene het tegenbewijs levert. Dit tegenbewijs kan uitsluitend geleverd worden voor het jaar waarin het pensioen ingaat.

3° iedere andere bezigheid, mandaat, ambt of post uitoefenen, voor zover het bruto-inkomen dat eruit voortvloeit, ongeacht de benaming ervan, met uitzondering van het dubbel vakantiegeld en achterstallige bedragen inzake premies en bezoldiging zoals voorzien in artikel 171, 5°, b, d en e van het Wetboek van de inkomstenbelastingen, per kalenderjaar 26.678,00 EUR niet overschrijdt.

B. De betrokkene die gerechtigd is op één of meer rustpensioenen of op één of meer rust- en overlevingspensioenen en die één van de in artikel 2 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 bedoelde leeftijden nog niet heeft bereikt, mag onder de in deze paragraaf bepaalde voorwaarden, tot 31 december van het kalenderjaar dat voorafgaat aan datgene waarin hij één van de in artikel 2 bedoelde leeftijden bereikt, een beroepsbezigheid uitoefenen voor zover het beroepsinkomen per kalenderjaar niet meer bedraagt dan:

1° 9.236,00 EUR voor een bezigheid beoogd in deze paragraaf, A, 1°;

2° 7.389,00 EUR voor een bezigheid beoogd in deze paragraaf, A, 2°;

3° 9.236,00 EUR voor een bezigheid beoogd in deze paragraaf, A, 3°.

Voor de toepassing van het eerste lid wordt het rustpensioen wegens gezondheidsredenen of lichamelijke ongeschiktheid in de openbare sector als een vervroegd rustpensioen beschouwd.

C. De betrokkene die uitsluitend gerechtigd is op één of meer overlevingspensioenen en die de leeftijd bedoeld in artikel 2, § 1, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 niet bereikt heeft, mag onder de in deze paragraaf bepaalde voorwaarden en tot 31 december van het kalenderjaar dat voorafgaat aan datgene waarin hij de leeftijd bedoeld in artikel 2, § 1, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 bereikt, een beroepsbezigheid uitoefenen voor zover het beroepsinkomen per kalenderjaar niet meer bedraagt dan:

1° 21.505,00 EUR voor een bezigheid beoogd in deze paragraaf, A, 1°;

2° 17.204,00 EUR voor een bezigheid beoogd in deze paragraaf, A, 2°;

3° 21.505,00 EUR voor een bezigheid beoogd in deze paragraaf, A, 3°.

D. De betrokkene die uitsluitend gerechtigd is op één of meer overlevingspensioenen en die één van de in artikel 2 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 bedoelde leeftijden nog niet bereikt heeft, en die in de loop van het kalenderjaar gerechtigd wordt op één of meer rustpensioenen, mag in afwijking van § 2, B onder de in deze paragraaf bepaalde voorwaarden, tot 31 december van het kalenderjaar van het ingaan van het rustpensioen, een beroepsbezigheid uitoefenen voor zover het beroepsinkomen per kalenderjaar niet meer bedraagt dan:

1° 21.505,00 EUR voor een bezigheid beoogd in deze paragraaf, A, 1°;

2° 17.204,00 EUR voor een bezigheid beoogd in deze paragraaf, A, 2°;

3° 21.505,00 EUR voor een bezigheid beoogd in deze paragraaf, A, 3°.

E. In afwijking van deze paragraaf, A en B, wordt het grensbedrag voor de betrokkene die gerechtigd is op één of meer rustpensioenen of één of meer rust- en overlevingspensioenen, tijdens het jaar waarin de gerechtigde één van de in artikel 2 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 bedoelde leeftijden bereikt, voor dat kalenderjaar geproratiseerd vastgesteld. Het beroepsinkomen mag voor dat kalenderjaar niet hoger zijn dan de som van een pro rata van de in deze paragraaf, B bedoelde bedragen en een pro rata van de in A bedoelde bedragen.

Het pro rata van de in deze paragraaf, B bedoelde bedragen wordt uitgedrukt in een breuk waarvan de noemer gelijk is aan 12 en de teller gelijk aan het aantal maanden gelegen tussen 31 december van het voorafgaande kalenderjaar en de eerste van de maand die volgt op de geboortemaand van de gerechtigde.

Het pro rata van de in deze paragraaf A bedoelde bedragen wordt uitgedrukt in een breuk waarvan de noemer gelijk is aan 12 en de teller gelijk aan het aantal maanden gelegen tussen de laatste dag van de geboortemaand en 1 januari van het daarop volgend kalenderjaar.

F. De pensioengerechtigde en/of zijn echtgenoot mag, mits een loutere voorafgaande verklaring, een beroepsbezigheid uitoefenen die bestaat in het scheppen van wetenschappelijke werken of het tot stand brengen van een artistieke schepping en die geen weerslag heeft op de arbeidsmarkt, voor zover hij geen handelaar is in de zin van het Wetboek van koophandel.

§ 3. De gelijktijdige of achtereenvolgende uitoefening van verscheidene hierboven beoogde beroepsbezigheden is toegelaten voor zover het totaal van het inkomen beoogd in § 2, A, 2°, en van 80 percent van het inkomen beoogd in de § 2, A, 1° en 3°, respectievelijk niet meer bedraagt dan 21.342,00 EUR, 7.389,00 EUR of 17.204,00 EUR, naargelang het gaat om een pensioengerechtigde beoogd in § 2, A, beoogd in § 2, B, of beoogd in § 2, C of D. Voor de in § 2, E, beoogde pensioengerechtigden mag het inkomen niet hoger zijn dan de som van 7.389,00 EUR, vermenigvuldigd met het in deze paragraaf E, tweede lid bedoelde pro rata, en van 21.342,00 EUR, vermenigvuldigd met het in deze paragraaf E, derde lid bedoelde pro rata.

Het in § 2, B, eerste lid, 1° en 3° beoogde bedrag wordt met 4.618,00 EUR verhoogd wanneer de gerechtigde, die een in de § 2, A, 1° of 3° beoogde bezigheid uitoefent, de hoofdzakelijke last heeft van ten minste één kind in de voorwaarden die, overeenkomstig artikel 55ter, vereist zijn voor de langstlevende echtgenoten

die uit dien hoofde de toekenning van een overgangsuitkering voor een periode van 36 of 48 maanden verkrijgen. Wanneer die gerechtigde een in § 2, A, 2° of een in het eerste lid, beoogde bezigheid uitoefent, wordt het in § 2, B, 2° en het in het eerste lid, beoogde bedrag verhoogd met 3.694,00 EUR. Voor de gerechtigde bedoeld in § 2, A, worden de bedragen verhoogd met respectievelijk 5.773,00 EUR en 4.618,00 EUR. Voor de toepassing van dit lid moet in de loop van het beschouwde kalenderjaar aan de vermelde voorwaarden worden voldaan. Voor de betrokkenen bedoeld in § 2, C en D, worden de bedragen verhoogd met respectievelijk 10.752,00 EUR en 8.602,00 EUR voor één kind ten laste en bijkomend met 4.406,40 EUR en 3.525,12 EUR per bijkomend kind ten laste.

Wanneer het pensioen niet voor een volledig kalenderjaar is toegekend, worden de in § 2 en de in deze paragraaf beoogde bedragen vermenigvuldigd met een breuk waarvan de noemer 12 is en de teller gelijk aan het aantal maanden die door het recht op het pensioen zijn gedekt.

§ 4. De inkomsten uit de beroepsbezigheid van de gerechtigde op een rustpensioen zijn niet langer onderworpen aan enige restrictie, indien, op de ingangsdatum van zijn eerste Belgische rustpensioen, hij een loopbaan in de zin van artikel 4, § 2, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 bewijst van ten minste 45 jaar en in alle gevallen, vanaf 1 januari van het kalenderjaar tijdens welke hij de leeftijd bedoeld in artikel 2, § 1, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 bereikt.

In afwijking van het eerste lid, is de pensioengerechtigde die de leeftijd bedoeld in artikel 2, § 1, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 heeft bereikt en waarvan de echtgenoot een rustpensioen geniet, toegekend op basis van 75 percent van de in de artikelen 3, § 8 van de wet van 20 juli 1990 of 5, § 8 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 bedoelde brutolonen, ertoe verplicht de grensbedragen vastgelegd in paragraaf 2 na te leven.

§ 5. De echtgenoot van de in § 2, A, B en E beoogde gerechtigde die een rustpensioen berekend op basis van 75 percent van de in de artikelen 10 van het koninklijk besluit nr. 50 of artikel 3 van de wet van 20 juli 1990 of artikel 5 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 bedoelde brutolonen geniet, en die één van de in artikel 2 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 bedoelde leeftijden heeft bereikt of deze in de loop van het betrokken kalenderjaar zal bereiken, mag onder dezelfde voorwaarden als de gerechtigde zelf, een in § 2, A of een in paragraaf 3 bedoelde beroepsbezigheid uitoefenen.

De echtgenoot van de in § 2, A, B en E beoogde gerechtigde die een rustpensioen berekend op basis van 75 percent van de in de artikelen 10 van het koninklijk besluit nr. 50 of artikel 3 van de wet van 20 juli 1990 of artikel 5 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 bedoelde brutolonen geniet, en die één van de in de artikel 2 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 bedoelde leeftijden nog niet heeft bereikt en deze in de loop van het betrokken kalenderjaar niet zal bereiken, mag onder dezelfde voorwaarden als de gerechtigde zelf, een in § 2, B of een in paragraaf 3 bedoelde beroepsbezigheid uitoefenen.

§ 6. Als het beroepsinkomen van de pensioengerechtigde de in paragrafen 2 en 3 vastgestelde bedragen overschrijdt, wordt de betaling van het pensioen voor het betrokken kalenderjaar geschorst naar rata van een percentage van het pensioenbedrag dat gelijk is aan het percentage waarmee de in paragrafen 2 en 3 beoogde bedragen worden overschreden.

Voor de toepassing van het eerste lid, wordt het percentage van de overschrijding, in voorkomend geval, berekend tot op één honderdste. Het aldus bekomen percentage wordt voor de berekening van het bedrag van de pensioenvermindering tot de naast hogere eenheid afgerond wanneer de eerste decimaal ten minste vijf is; in het tegenovergestelde geval wordt de decimaal verwaarloosd.

Het rustpensioen toegekend op basis van 75 percent van de in de artikelen 10 van het koninklijk besluit nr. 50 of 3 van de wet van 20 juli 1990 of 5 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 bedoelde brutolonen, wordt op 60 percent van die lonen herberekend wanneer de echtgenoot een beroepsbezigheid uitoefent waarvan het inkomen de in paragrafen 2 en 3 vastgestelde bedragen overschrijdt.

§ 7. Indien de pensioengerechtigde en/of de echtgenoot, wanneer het rustpensioen wordt toegekend op basis van 75 procent van het brutoloon, zoals bedoeld door de artikels 10 van het koninklijk besluit nr. 50 of artikel 3 van de wet van 20 juli 1990 of artikel 5 van het koninklijk besluit van 23 december 1996, binnen een termijn van 45 kalenderdagen geen gevolg geeft aan de door de Rijksdienst voor pensioenen gevraagde inlichtingen ingeval van een onderzoek naar inkomsten ingevolge de uitoefening van een beroepsactiviteit of het genot van sociale uitkeringen, wordt het pensioen geschorst voor het gecontroleerde jaar en de daaropvolgende jaren tot zolang de gevraagde gegevens niet worden verstrekt.

§ 8. De in de §§ 2 en 3 beoogde jaarbedragen zijn van toepassing op de beroepsinkomsten verworven in 2013. Vanaf 2014 worden deze bedragen op 1 januari van elk jaar door een ministerieel besluit aangepast in functie van het indexcijfer van de conventionele lonen voor bedienden van het derde trimester van het voorafgaande jaar volgens volgende formule: de nieuwe bedragen zijn gelijk aan de basisbedragen vermenigvuldigd met het nieuw indexcijfer en gedeeld door de startindex. Het bekomen resultaat wordt afgerond tot de naast hogere eenheid wanneer de eerste decimaal ten minste vijf is; in het tegenovergestelde geval wordt de decimaal verwaarloosd. De nieuwe bedragen worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Voor de toepassing van het vorige lid dient te worden verstaan onder:

1°: het indexcijfer van de conventionele lonen voor bedienden: het indexcijfer dat bepaald wordt door de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal overleg, op basis van de berekening van het gemiddelde loon van de volwassen bedienden van de privé-sector, vastgesteld bij collectieve arbeidsovereenkomst;

2°: basisbedragen: de bedragen die van kracht zijn op 1 januari 2013;

3°: nieuwe index: de index van het derde trimester 2013 en van de volgende jaren;

4°: startindex: het indexcijfer van het derde trimester 2012.

§ 9. Zodra het rustpensioen als werknemer is ingegaan leidt iedere beroepsactiviteit waarop de betalingsvoorwaarden zoals gesteld in dit artikel van toepassing zijn, niet tot de opbouw van bijkomende pensioenrechten. Deze beroepsactiviteit wordt evenmin in aanmerking genomen voor de loopbaanvoorwaarde van 45 jaar zoals voorzien in paragraaf 4.

§ 10. Op initiatief van de minister die de pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, kunnen, bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit en na advies van de Nationale Arbeidsraad, de in dit artikel beoogde jaarbedragen worden aangepast.

Art. 64bis *Ingevoegd bij het K.B. van 30 maart 1981, art. 6 en vervangen bij het K.B. van 28 mei 2013, art. 3 (31).*

§ 1. Met het oog op de eerste betaling van een pensioen in de werknemersregeling is de pensioengerechtigde die een in artikel 64 beoogde beroepsbezigheid uitoefent of sociale uitkeringen geniet of wiens echtgenoot een beroepsbezigheid uitoefent of sociale uitkeringen geniet, gehouden tot de verklaring van uitoefening van deze beroepsbezigheid of genot van sociale uitkeringen.

§ 2. De pensioengerechtigde of de echtgenoot van de pensioengerechtigde beoogd in artikel 64, § 5, die een in artikel 64 beoogd mandaat, ambt, post uitoefent of een beroepsbezigheid in het buitenland uitoefent of sociale uitkeringen in het buitenland geniet is gehouden tot de verklaring van uitoefening van deze beroepsbezigheid of genot van sociale uitkeringen.

§ 3. De verklaringen van uitoefening, van herneming of van stopzetting van een beroepsbezigheid of sociale uitkeringen, afgelegd bij het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen en bij de Pensioendienst voor de openbare sector, zijn geldig ten opzichte van de Rijkdienst voor pensioenen.

§ 4. De in § 2 beoogde verklaring door de gerechtigde of door de echtgenoot moet vóór de aanvang van de bezigheid of het genot van de sociale uitkering in die hoedanigheid geschieden. Zij wordt eveneens als voorafgaandelijk beschouwd wanneer zij ingediend wordt binnen de dertig dagen volgend op de aanvang van de bezigheid of de sociale uitkering of op de datum van de betekening van de beslissing houdende toekenning van het pensioen.

Art. 64ter *Opgeheven bij het K.B. van 28 mei 2013, art. 4 (31).*

Art. 64quater *Ingevoegd bij het K.B. van 30 oktober 1992, art. 3 (108), gewijzigd bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 23 (1) en hernummerd bij het K.B. van 11 juli 2006, art. 2 (30).*

Voor de toepassing van de artikelen 20, eerste lid, en 25 van het koninklijk besluit nr. 50 en van de bepalingen van artikel 3, §§ 5, 6 en 7 van de wet van 20 juli 1990 en artikel 5, §§ 5, 6 en 7 van het koninklijk besluit van 23 december 1996, wordt het invaliditeitspensioen of een als zodanig geldende uitkering toegekend krachtens een regeling van een vreemd land of een regeling van toepassing op het personeel van een volkerenrechtelijke instelling als een als rustpensioen geldende uitkering beschouwd.

Art. 64quinquies *Vervangen bij het K.B. van 28 mei 2013, art. 5 (31).*

In afwijking van artikel 25 van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, kunnen de vergoedingen wegens ziekte of onvrijwillige werkloosheid bij toepassing van een Belgische of buitenlandse wetgeving inzake sociale zekerheid of met een vergoeding wegens invaliditeit bij toepassing van een Belgische wetgeving inzake sociale zekerheid of een uitkering wegens loopbaanonderbreking, wegens

tijdskrediet of wegens het verminderen van de arbeidsprestaties of een vergoeding, toegekend in het kader van het stelsel van werkloosheid met bedrijfstoeslag, in hoofde van de pensioengerechtigde gedurende een eenmalige periode van maximaal twaalf al dan niet opeenvolgende kalendermaanden, gecumuleerd worden met uitsluitend een overlevingspensioen.

Na verloop van de in het vorige lid bedoelde periode wordt, voor de daarop volgende periode waarin betrokkene vergoedingen geniet zoals bedoeld in artikel 25 van voormeld koninklijk besluit nr. 50, het genot van het overlevingspensioen geschorst, tenzij betrokkene afstand doet van voormelde vergoedingen.

Art. 64sexies *Vervangen bij het K.B. van 28 mei 2013, art. 6 (31).*

Wanneer de gerechtigde op een overlevingspensioen en een in artikel 64quinquies bedoelde vergoeding, gerechtigd wordt of is op een rustpensioen ten laste van een Belgische of buitenlandse regeling dat niet cumuleerbaar is met de voormelde vergoeding, zijn de bepalingen van artikel 64quinquies vanaf de ingangsdatum van het rustpensioen niet langer van toepassing.

Art. 64septies *Vervangen bij het K.B. van 28 mei 2013, art. 7 (31), gewijzigd bij het K.B. van 21 juli 2017, art. 10 (109) en vervangen bij het K.B. van 12 juli 2019, art. 1 (110).*

Wanneer het in toepassing van artikel 64quinquies betaalbaar overlevingspensioen hoger is dan het in artikel 6, § 1 van de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen bepaalde bedrag wordt het overlevingspensioen tot dit bedrag teruggebracht.

Art. 64octies *Opgeheven bij het K.B. van 28 mei 2013, art. 8 (31).*

Art. 64nonies *Opgeheven bij het K.B. van 28 mei 2013, art. 8 (31).*

Art. 65 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 11 februari 1970, art. 2, 20 september 1984, art. 35 (99), 17 november 1988, art. 1 (111), 4 december 1990, art. 32 (5), 8 augustus 1997, art. 24 (1), 23 oktober 2012, art. 1 (112), 23 april 2018, art. 1 (113), 9 februari 2020, art. 2 (114) en 18 juni 2023, art. 1.*

§ 1. De verplichting van in België te verblijven is niet vereist vanwege de Belgische onderdanen, de staatlozen en de erkende vluchtelingen als bedoeld in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, begunstigd met de prestaties waarin bij het koninklijk besluit nr. 50 of bij de wet van 20 juli 1990 is voorzien of bij het koninklijk besluit van 23 december 1996.

De verplichting om in België te verblijven is evenmin vereist vanwege de personen, als bedoeld in artikel 3, 3° van het koninklijk besluit van 30 oktober 1991 betreffende de documenten voor het verblijf in België van bepaalde vreemdelingen, begunstigd met de prestaties waarin bij het koninklijk besluit nr. 50 of bij de wet van 20 juli 1990 of bij het koninklijk besluit van 23 december 1996 is voorzien.

De verplichting om in België te verblijven is evenmin vereist vanwege de volgende personen of hun langstlevende echtgenoot:

1° de personen als bedoeld in Titel II, Hoofdstuk VIII van de voormelde wet van 15 december 1980;

2° de onderdanen van een derde land die zijn toegelaten met het oog op werk of mogen werken, als bedoeld in artikel 3, lid 1, onder b) en c), van de Richtlijn 2011/98/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende één enkele aanvraagprocedure voor een gecombineerde vergunning voor onderdanen van derde landen om te verblijven en te werken op het grondgebied van een lidstaat, alsmede inzake een gemeenschappelijk pakket rechten voor werknemers uit derde landen die legaal in een lidstaat verblijven;
3° de onderdanen van een derde land die zijn toegelaten met het oog op tewerkstelling als seizoenarbeider, als bedoeld in artikel 2, lid 1, van de Richtlijn 2014/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op tewerkstelling als seizoenarbeider;
4° de onderdanen van een derde land die zijn toegelaten in het kader van een overplaatsing binnen een onderneming als leidinggevende, specialist of stagiair-werknemer, als bedoeld in artikel 2, lid 1, van de Richtlijn 2014/66/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen in het kader van een overplaatsing binnen een onderneming.
5° de onderdanen van een derde land die zijn toegelaten als onderzoeker of student, als bedoeld in artikel 3, onder 2. en 3., van de Richtlijn 2016/801/EU van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van derdelanders met het oog op onderzoek, studie, stages, vrijwilligerswerk, scholierenuitwisseling, educatieve projecten of au-pair-activiteiten en de onderdanen van een derde land die zijn toegelaten als stagiair, vrijwilliger of au pair, als bedoeld in artikel 3, onder 5., 6. en 8., van de Richtlijn 2016/801/EU, voor zover deze geacht worden een arbeidsverhouding te zijn aangegaan.

Het derde lid voorziet in de gedeeltelijke omzetting van:

1° Richtlijn (EU) 2021/1883 van het Europees Parlement en de Raad van 20 oktober 2021 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op een hooggekwalificeerde baan, en tot intrekking van Richtlijn 2009/50/EG van de Raad;

2° Richtlijn 2011/98/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende één enkele aanvraagprocedure voor een gecombineerde vergunning voor onderdanen van derde landen om te verblijven en te werken op het grondgebied van een lidstaat, alsmede inzake een gemeenschappelijk pakket rechten voor werknemers die legaal in een lidstaat verblijven;

3° Richtlijn 2014/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op tewerkstelling als seizoenarbeider;

4° Richtlijn 2014/66/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen in het kader van een overplaatsing binnen een onderneming.

5° Richtlijn 2016/801/EU van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van derdelanders met het oog op onderzoek, studie, stages, vrijwilligerswerk, scholierenuitwisseling, educatieve projecten of au-pairactiviteiten.

§ 2. Wordt als effectief in België verblijvend aangezien, de persoon ander dan die bedoeld bij § 1, die er zijn hoofdverblijfplaats heeft en gewoonlijk op het grondgebied van het Koninkrijk verblijft.

Verblijft gewoonlijk op het grondgebied van het Rijk, hij die, telkens wanneer hij zich in het buitenland bevindt, er niet langer verblijft dan een maand, zonder dat het totaal van zijn oponthoud in het buitenland drie maand per jaar overschrijdt.

Wordt eveneens beschouwd als gewoonlijk verblijvend op het grondgebied van het Rijk, hij die toevallig in het buitenland vertoeft, zelfs langer dan één maand:

- hetzij hij momenteel ter verpleging in een ziekenhuis of in een openbare of particuliere instelling voor ziekenverpleging is opgenomen,

- hetzij hij geplaatst is in een gesticht of kolonie voor geesteszieken of in een rusthuis,

- hetzij hij samenwoont met een bloed- of aanverwant die verplicht is, of van wie de echtgenoot verplicht is, tijdelijk in het buitenland te verblijven om er een opdracht te volbrengen of er een ambt uit te oefenen in dienst van de Belgische Staat.

De gerechtigde op prestaties die het Rijk verlaat is verplicht binnen de maand van zijn vertrek, de Minister die de pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft daarvan in te lichten en de voorziene duur van zijn verplaatsing te vermelden, alsook, indien deze langer is dan één maand, de reden ervan.

De Minister die de pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft kan de gerechtigde op prestaties waarin bij het koninklijk besluit nr. 50 en bij de wet van 20 juli 1990 en bij het koninklijk besluit van 23 december 1996 is voorzien, toelating verlenen tot een verblijf in het buitenland voor een periode langer dan één maand, wanneer bijzondere omstandigheden een verblijf van zulke duur wettigen.

HOOFDSTUK XI. Betalingsmodaliteiten

Art. 66 *Vervangen bij het K.B. van 9 maart 2004, art. 3 (115) en gewijzigd bij het K.B. van 13 augustus 2011, art. 10 (116).*

De uitkeringen bedoeld in het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 of in de wet van 20 juli 1990 of in het koninklijk besluit van 23 december 1996 worden in beginsel door de Rijksdienst vereffend door middel van overschrijvingen op een persoonlijke zichtrekening overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 13 augustus 2011 betreffende de betaling van de door de Rijksdienst betaalde uitkeringen.

In afwijking van het eerste lid en op aanvraag van de gerechtigde ingediend met een gewone brief, kan de betaling ook gebeuren door postassignaties waarvan het bedrag ten huize betaalbaar is in handen van de gerechtigde.

In afwijking van het eerste en van het tweede lid, gebeurt, bij gebreke aan een correct uniek zichtrekeningsidentificatienummer, de betaling door postassignatie waarvan het bedrag ten huize betaalbaar is in handen van de gerechtigde.

Indien de betaling termijnen van een gezinsuitkering bevat en de gerechtigde dezelfde hoofdverblijfplaats heeft als zijn echtgenoot, wordt de assignatie evenwel opgemaakt op naam van beide echtgenoten.

Art. 66bis *Ingevoegd bij het K.B. van 31 december 1992, art. 6 (117).*

Het toezenden van stukken aan de betrokkene en het uitvoeren van betalingen aan de pensioengerechtigde gebeuren op hun hoofdverblijfplaats.

Van deze verplichting kan evenwel afgeweken worden op schriftelijk verzoek van de betrokkene, gericht aan de Rijksdienst voor pensioenen.

Art. 67 *Ingevoegd bij het K.B. van 21 januari 2000, art. 2 (118).*

De rust- en overlevingspensioenen zijn verworven per twaalfden en zij zijn betaalbaar per maand, samen met de ermee gepaard gaande andere uitkeringen.

Art. 68 *Opgeheven bij het K.B. van 20 september 1984, art. 37.*

Art. 69 *Gewijzigd bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 26 (1).*

Het pensioen wordt niet uitbetaald wanneer de bij artikel 3, § 5, van de wet van 20 juli 1990 of bij artikel 5, § 5, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 bedoelde werknemer nalaat of weigert zijn rechten te laten gelden.

Onverminderd de bepalingen van artikel 3, § 5, tweede lid, van voornoemde wet of van artikel 5, § 5, tweede en derde lid, van het voornoemd besluit, wordt de uitbetaling ten titel van voorschot met terugwerkende kracht hervat zodra de aanvraag wordt ingediend.

Art. 70 § 1. De rust- en overlevingspensioenen worden geschorst voor de duur van hun opsluiting ten aanzien van de gerechtigden die in de gevangenissen zijn opgesloten of de gerechtigden die in gestichten tot bescherming van de maatschappij of in bedelaarskoloniën zijn opgenomen.

§ 2. Het genot van hun pensioen kan hun nochtans worden behouden zolang zij geen ononderbroken opsluiting van twaalf maanden hebben ondergaan.

§ 3. De gerechtigden zullen aanspraak mogen maken op hun pensioen voor de duur van hun voorlopige hechtenis, op voorwaarde dat zij doen blijken dat zij van het misdrijf dat tot die hechtenis aanleiding heeft gegeven, bij een in kracht van gewijsde getreden gerechtelijke beslissing werden vrijgesproken.

Hetzelfde geldt voor de gevallen van buitenvervolgingstelling of van buitenzaakstelling.

Art. 71 *Opgeheven bij het K.B. van 20 september 1984, art. 38.*

Art. 72 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 21 januari 2000, art. 3 (118) en 9 maart 2004, art. 4 (119).*

In geval van overlijden van de gerechtigde op een uitkering ten laste van de pensioenregeling voor werknemers, worden de vervallen en niet uitbetaalde termijnen van ambtswege uitbetaald aan de echtgenoot met wie de gerechtigde samenleefde op het ogenblik van zijn overlijden.

Bij ontstentenis van de in het eerste lid bedoelde echtgenoot worden de niet uitbetaalde termijnen, met inbegrip van de uitkering voor de maand van overlijden voor zover de gerechtigde niet overleden was op de uitgiftedatum van de postassignatie of bij betaling op een (persoonlijke zichtrekening) op de in het nationaal compensatiesysteem geldende uitvoeringsdatum, uitbetaald in volgende orde:

1° aan de kinderen met wie de gerechtigde samenleefde op het ogenblik van zijn overlijden;

2° aan ieder persoon met wie de gerechtigde samenleefde op het ogenblik van zijn overlijden;

3° aan de persoon die in de verplegingskosten is tussengekomen;

4° aan de persoon die de begrafeniskosten heeft betaald.

De in het tweede lid bedoelde termijnen worden van ambtswege aan de in dat lid, 1°, beoogde rechthebbenden uitbetaald. De andere rechthebbenden die de vereffening van de vervallen en aan een overleden gerechtigde niet uitbetaalde termijnen te hunnen voordele wensen te bekomen, moeten een aanvraag rechtstreeks tot de Rijksdienst voor Pensioenen richten. De aanvraag, gedateerd en ondertekend, moet opgemaakt worden op een formulier conform het door de Minister die de Werknemerspensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, goedgekeurd model. De burgemeester van de gemeente waar de overledenen zijn hoofdverblijfplaats had of de burgemeester van de gemeente waar de overledene samenleefde met een der in het tweede lid, 2°, bedoelde personen bevestigt de juistheid van de op dit formulier vermelde gegevens en ondertekent dit mede. De personen bedoeld in het tweede lid, 3° en 4°, kunnen de aanvraag laten ondertekenen door de burgemeester van hun hoofdverblijfplaats.

Op straffe van verval moeten de aanvragen tot uitbetaling van de termijnen ingediend worden binnen een termijn van zes maanden. Die termijn gaat in op de dag van het overlijden van de gerechtigde of op de dag van de verzending van de kennisgeving van de beslissing indien deze na het overlijden werd verzonden.

Wanneer de kennisgeving aan de afzender teruggezonden wordt wegens het overlijden van de gerechtigde, wordt bij ontstentenis van de in het eerste lid bedoelde echtgenoot, een nieuwe kennisgeving gezonden aan de burgemeester van de gemeente waar de overledene zijn hoofdverblijfplaats had. De burgemeester bezorgt die kennisgeving aan de persoon die, krachtens het tweede lid, voor de uitbetaling van de termijnen in aanmerking komt.

Art. 73 *Opgeheven bij het K.B. van 31 december 1992, art. 8 (117).*

HOOFDSTUK XII. Toekenning van de rechten van de gescheiden echtgenoten

Art. 74 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 21 mei 1991, art. 6 en 8 (120), 31 december 1992, art. 9 (117), 8 augustus 1997, art. 3 (12) en art. 27 (1) en 6 oktober 2015, art. 4 (20).*

§ 1. Voor de toepassing van dit artikel moet worden verstaan onder:

1° "pensioen als gehuwde" in de pensioenregeling voor werknemers: het rustpensioen in deze regeling toegekend op basis van 75 % van de werkelijke, fictieve en forfaitaire brutolonen;

2° "pensioen als alleenstaande" in de pensioenregeling van werknemers: het rustpensioen in deze regeling toegekend op basis van 60 % van de werkelijke, fictieve en forfaitaire brutolonen;

3° "pensioen als gehuwde" en "pensioen als alleenstaande" in een andere pensioenregeling dan die voor werknemers: de rustpensioenen in die regeling toegekend volgens een zelfde of gelijkaardig onderscheid als datgene dat gemaakt is in 1° en 2°;

4° "feitelijke scheiding van de echtgenoten" de toestand die ontstaat:

a) wanneer de echtgenoten onderscheiden hoofdverblijfplaatsen hebben; deze worden vastgesteld aan de hand van de inschrijvingen in de bevolkingsregisters of van de identificatiefiche bedoeld in artikel 18ter.

b) bij ontstentenis van een afzonderlijke inschrijving in de bevolkingsregisters, wanneer één van de echtgenoten in de gevangenis is opgesloten, in een gesticht ter bescherming van de maatschappij of een bedelaarskolonie is opgenomen of het voorwerp heeft uitgemaakt van een beschermingsmaatregel, bedoeld in artikel 2 van de wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke;

5° "aanvrager": de van tafel en bed of feitelijk gescheiden echtgenoot voor wie het recht op uitkering van een gedeelte van het aan zijn echtgenoot toegekend pensioen onderzocht wordt, op aanvraag of ambtshalve.

§ 2. De van tafel en bed gescheiden of de feitelijk gescheiden echtgenoot kan de uitbetaling van een gedeelte van het rustpensioen van zijn echtgenoot verkrijgen voor zover:

a) hij niet van de ouderlijke macht werd ontzet of niet veroordeeld werd om zijn echtgenoot naar het leven te hebben gestaan;

b) zijn verblijf in het buitenland of de toepassing van artikel 70 geen beletsel vormt voor de uitbetaling van het werknemerspensioen;

c) hij alle andere dan toegelaten beroepsarbeid gestaakt heeft in de zin van artikel 64 en hij geen vergoeding geniet wegens ziekte, invaliditeit of onvrijwillige werkloosheid bij toepassing van een Belgische of buitenlandse wetgeving inzake sociale zekerheid noch een uitkering wegens loopbaanonderbreking of wegens het verminderen van de arbeidsprestaties.

d) hij geen rust- of overlevingspensioen of geen als zodanig geldend voordeel geniet krachtens een Belgische regeling krachtens een regeling van een vreemd land of krachtens een regeling van toepassing op het personeel van een volkenrechtelijke instelling, van een zodanig bedrag dat de toepassing van de §§ 3 en 4 niet tot een afhouding, te zijnen gunste, van het pensioen van zijn echtgenoot aanleiding zou geven.

§ 3. **A.** De aanvrager die geen aanspraak kan maken op één van de bij § 2, d, bedoelde voordelen of van wie de uitbetaling van het pensioen bij toepassing van artikel 21ter, 4°, of krachtens de pensioenregeling voor zelfstandigen werd

geschorst, verkrijgt de betaling van de helft van het pensioen als gehuwde dat aan zijn echtgenoot in de pensioenregeling voor werknemers kan worden toegekend.

In dat geval, wordt het pensioen als gehuwde aan de echtgenoot van de aanvrager toegekend. Het wordt hem evenwel slechts tot beloop van de helft van het bedrag uitbetaald.

B. Wanneer de bepalingen van artikel 3, § 8, van de wet van 20 juli 1990 of van artikel 5, § 8, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 worden toegepast, bekomt de aanvrager de helft van het pensioen als gehuwde dat aan zijn echtgenoot in de pensioenregeling voor werknemers kan worden toegepast, verminderd met het bedrag van de voordelen bedoeld in § 2, d, waarop de aanvrager persoonlijk gerechtigd is.

In dat geval, verkrijgt de echtgenoot van de aanvrager de betaling van de helft van het pensioen als gehuwde, zonder dat de vermindering bedoeld bij artikel 3, § 8, tweede lid, van de wet van 20 juli 1990 of bij artikel 5, § 8, tweede lid, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 wordt toegepast.

C. De aanvrager, die zich niet één van de toestanden bevindt, die worden beoogd onder A en B van deze paragraaf, kan, onverminderd de toepassing van de bepalingen van § 4, de uitbetaling van een gedeelte van het pensioen als alleenstaande van zijn echtgenoot verkrijgen, waarvan het bedrag gelijk is aan de helft van diens pensioen als gehuwde in de regeling voor werknemers, verminderd met het bedrag van het pensioen waarop de aanvrager persoonlijk gerechtigd is in deze regeling.

In dat geval, en onverminderd de bepalingen van § 4, wordt het pensioen als alleenstaande aan de echtgenoot van de aanvrager toegekend, en wordt het bij de uitbetaling verminderd met het bedrag van het voordeel dat aan de aanvrager wordt uitbetaald bij toepassing van het vorig lid.

§ 4. Wanneer de in § 2, d, bepaalde voordelen van de aanvrager, samen met de voordelen als gescheiden echtgenoot in de pensioenregeling voor werknemers en in die voor zelfstandigen, de helft overschrijden van het totaal bedrag van de pensioenen als gehuwde die zijn echtgenoot in diezelfde regelingen kan verkrijgen, en wanneer bij toepassing van § 3, C, in de pensioenregeling voor werknemers een hoger bedrag als gescheiden echtgenoot zou moeten worden uitbetaald dan in de pensioenregeling voor zelfstandigen, wordt het gedeelte dat aan de aanvrager zou moeten worden uitbetaald, verminderd met het bedrag dat bovengenoemde helft overschrijdt.

Indien de echtgenoot van de aanvrager uitsluitend in de pensioenregeling voor werknemers een pensioen geniet en wanneer de in § 2, d, bepaalde voordelen van de aanvrager, samen met het voordeel als gescheiden echtgenoot in de pensioenregeling voor werknemers, de helft overschrijden van het pensioen als gehuwde dat de echtgenoot in deze regeling kan verkrijgen, wordt het gedeelte dat aan de aanvrager zou kunnen worden uitbetaald, verminderd met het bedrag dat de bovengenoemde helft overschrijdt.

§ 5. Voor de toepassing van § 2, d, wordt geen rekening gehouden met de voordelen die krachtens een andere pensioenregeling aan de aanvrager als gescheiden echtgenoot worden toegekend.

Voor de toepassing van de §§ 2 en 3, wordt geen rekening gehouden met de voordelen die de echtgenoot van de aanvrager geniet in een andere pensioenregeling dan die bedoeld bij § 4.

§ 6. Wanneer een van de echtgenoten nalaat zijn rechten op een pensioen te laten gelden alhoewel hij de leeftijd bedoeld in artikel 2, § 1, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 heeft bereikt en alle beroepsarbeid heeft stopgezet of een beroepsarbeid uitoefent die overeenkomstig artikel 64 de gehele of gedeeltelijke uitbetaling van zijn pensioen niet verhindert, mag de andere echtgenoot in zijn plaats een pensioenaanvraag indienen om te zijnen gunste de uitbetaling te verkrijgen van het gedeelte van het pensioen waarop hij krachtens de §§ 3 en 4 recht heeft.

§ 7. Wanneer het pensioen aan zijn echtgenoot niet meer wordt uitbetaald bij toepassing van artikel 70 of wanneer het pensioen aan de echtgenoot niet wordt uitbetaald omdat hij niet in België verblijft, wordt het gedeelte waarop de andere echtgenoot krachtens de §§ 3, 4 of 6 recht heeft, verder uitbetaald.

§ 8. De bepalingen van de §§ 1 tot 5 ten voordele van de van tafel en bed of feitelijk gescheiden echtgenoot die een gedeelte van het pensioen van zijn echtgenoot kan verkrijgen, vinden van ambtswege toepassing:

1° wanneer zijn echtgenoot op het ogenblik van de scheiding een pensioen als gehuwde geniet;

2° wanneer de scheiding zich voordoet tussen de datum van de kennisgeving van de administratieve of rechterlijke beslissing en de ingangsdatum van het pensioen van zijn echtgenoot;

3° wanneer de scheiding zich voordoet op het ogenblik dat de pensioenaanvraag van zijn echtgenoot voor onderzoek bij een administratieve of rechterlijke instantie aanhangig is.

4° wanneer, op het ogenblik dat zijn echtgenoot zijn pensioenaanvraag indient, hijzelf reeds een pensioen als alleenstaande in de regeling voor werknemers of voor zelfstandigen of een gewaarborgd inkomen voor bejaarden genoot of wanneer een daartoe ingediende aanvraag voor onderzoek bij een administratieve of rechterlijke instantie aanhangig was;

5° wanneer, op het ogenblik van de scheiding, ieder van de echtgenoten een pensioen als alleenstaande genoot in de regeling voor werknemers of in de regeling voor zelfstandigen;

6° wanneer zijn echtgenoot zich in één van de in § 1, 4°, b, bedoelde toestand bevindt, zelfs indien deze teruggaat tot vóór de indiening van zijn aanvraag.

§ 9. De toepassing van § 6, alsook die van §§ 1 tot 5, wanneer het geen in § 8 beoogde gevallen betreft, geschiedt op aanvraag.

Deze aanvraag wordt ingediend in de vormen vastgesteld in de afdelingen 2 en 3 van hoofdstuk II van dit besluit.

De aanvraag heeft uitwerking de eerste dag van de maand die volgt op die waarin zij is ingediend.

De geldig ingediende aanvraag om rustpensioen geldt als aanvraag in hoedanigheid van gescheiden echtgenoot.

De aanvraag in hoedanigheid van gescheiden echtgenoot, die geldig is ingediend in de pensioenregeling voor zelfstandigen, of de geldige aanvraag om gewaarborgd inkomen voor bejaarden, geldt als aanvraag in de pensioenregeling voor werknemers.

§ 10. De echtgenoot die de toepassing van dit artikel aanvraagt en die op één of meer in § 2, d, bepaalde voordelen aanspraak kan maken, moet daartoe een aanvraag indienen, hij moet evenwel niet vragen dat zij vervroegd zouden ingaan.

§ 11. Gedurende de periode tijdens welke de gescheiden echtgenoot geen recht heeft op een gedeelte van het rustpensioen van zijn echtgenoot, wordt aan deze laatste een uitkering betaald die gelijk is aan het bedrag van het pensioen als alleenstaande dat hem zou kunnen worden toegekend.

HOOFDSTUK XIII. De toekenning van het rustpensioen (aan de uit de echt gescheiden echtgenoot)
Gewijzigd bij het K.B. van 20 september 1984, art. 41 (1).

Art. 75 *Vervangen bij het K.B. van 12 mei 1975, art. 1 en 20 september 1984, art. 42 (1).*

Het genot van de pensioenregeling voor werknemers kan eveneens verkregen worden door de niet hertrouwde uit de echt gescheiden echtgenoot van een werknemer, zo hij niet ontzet is geweest van de ouderlijke macht of niet veroordeeld werd om diegene die zijn echtgenoot was naar het leven te hebben gestaan.

Art. 76 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 20 september 1984, art. 43, 1°, 9 juli 1997, art. 10 (1) en 8 augustus 1997, art. 4 (12).*

Het rustpensioen van de in artikel 75 beoogde personen wordt verworven onder dezelfde voorwaarden alsof de gescheiden echtgenoot zelf een activiteit als werknemer zou hebben uitgeoefend tijdens de duur van zijn huwelijk met de gewezen echtgenoot.

De rechten van de in artikel 75 beoogde personen worden ambtshalve onderzocht wanneer zij op het ogenblik van de echtscheiding de toepassing van artikel 74 genoten en wanneer zij, naar gelang het geval, de leeftijd bedoeld in de artikelen 2, § 1, 3 en 4, § 1 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels hebben bereikt en voor zover in het laatste geval voldaan is aan de bepalingen van artikel 4, §§ 2, 3 en 4 van hetzelfde koninklijk besluit of wanneer voor hen, die tenminste de leeftijd van 60 jaar hebben bereikt, het recht op rustpensioen krachtens een andere Belgische wettelijke pensioenregeling is geopend op de eerste dag van de maand volgend op de overschrijving van de echtscheiding in de registers van de burgerlijke stand.

De in het voorgaande lid beoogde personen kunnen tevens vanaf de datum waarop zij in kennis zijn gesteld van de rechterlijke beslissing waarbij de echtscheiding wordt uitgesproken, een aanvraag indienen in de vormen voorzien bij de afdelingen 2 en 3 van hoofdstuk II van dit besluit. Voor zover het onderzoek van ambtswege niet mogelijk is heeft deze aanvraag uitwerking op de eerste dag

van de maand die volgt op deze waarin de aanvraag is ingediend en ten vroegste op de eerste dag van de maand volgend op de overschrijving van de echtscheiding in de registers van de burgerlijke stand.

(…) *Opgeheven bij het K.B. van 9 juli 1997, art. 10*

Art. 77 *Vervangen bij de K.B.'s van 12 mei 1975, art. 3 en 8 augustus 1986 en gewijzigd bij het K.B. van 29 juni 2014, art. 1 (14).*

Voor de berekening van het rustpensioen beoogd in artikel 76, wordt rekening gehouden met een loon waarvan het jaarbedrag gelijk is aan 62,5 t.h. van het overeenstemmend jaarloon dat in aanmerking zou moeten genomen worden voor de berekening van het pensioen van de gewezen echtgenoot indien hij op hetzelfde ogenblik zijn pensioenrechten zou laten gelden. Dit loon wordt evenwel verminderd met het loon van het overeenstemmend jaar waarvoor betrokkene ingevolge persoonlijke prestaties aanspraak kan maken op een rustpensioen als werknemer.

Voor de toepassing van artikel 5, § 1, derde en vierde lid van het koninklijk besluit van 23 december 1996 en artikel 10bis van het koninklijk besluit nr. 50 wordt rekening gehouden:

1° met het aantal voltijdse dagequivalenten gepresteerd en gelijkgesteld met betrekking tot de jaren van de beroepsloopbaan van de gewezen echtgenoot die recht geven op het pensioen van de uit de echt gescheiden echtgenoot, wanneer de betrokkene geen aanspraak kan maken op een persoonlijk rustpensioen voor werknemers voor dezelfde jaren;

2° met het hoogste aantal voltijdse dagequivalenten gepresteerd en gelijkgesteld met betrekking ofwel tot de jaren van de beroepsloopbaan van de gewezen echtgenoot ofwel op de jaren van de beroepsloopbaan van de betrokkene, wanneer deze laatste aanspraak kan maken op een persoonlijk rustpensioen voor werknemers voor de jaren die eveneens recht geven op het pensioen van de uit de echt gescheiden echtgenoot.

Art. 78 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 20 september 1984, art. 44 en 9 juli 1997, art. 11 (1).*

Voor de jaren waarvoor de uit de echt gescheiden echtgenoot een rustpensioen of een als zodanig geldend voordeel kan verkrijgen krachtens een andere Belgische regeling, krachtens een regeling van een vreemd land, of krachtens een regeling van toepassing op het personeel van een volkenrechtelijke instelling, kan hij slechts aanspraak maken op de beschikkingen van dit besluit indien hij aan het ander pensioen of als zodanig geldend voordeel, verworven voor een tewerkstelling tijdens die jaren, verzaakt.

Er wordt geen rekening gehouden met de jaren gelegen na 31 december van het jaar voorafgaand aan de ingangsdatum van het rustpensioen als werknemer of van een in het vorige lid bedoeld rustpensioen of als zodanig geldend voordeel verworven op basis van de eigen activiteit.

Art. 79 *Gewijzigd bij het K.B. van 12 mei 1975, art. 5.*

Voor de toekenning van het rustpensioen beoogd in artikel 76, wordt eveneens rekening gehouden met de perioden waarvoor bijdragen gestort werden

overeenkomstig artikel 8 voor dat het opgeheven werd of overeenkomstig de vroegere bepalingen ter zake.

Het bedrag van het loon dat voor de berekening van het rustpensioen verworven overeenkomstig het eerste lid, in aanmerking wordt genomen is gelijk aan de gedane storting vermenigvuldigd met 7,14.

Art. 80-82 *Opgeheven bij het K.B. van 12 mei 1975, art. 6.*

HOOFDSTUK XIV. Bijzondere bepalingen betreffende de tewerkstelling bedoeld bij artikel 3, derde lid, van het koninklijk besluit nr. 50 en de gevallen beoogd bij hetzelfde artikel 3, eerste lid, 2°
Gewijzigd bij het K.B. van 4 april 1968, art. 10.

Art. 83 *Gewijzigd bij het K.B. van 4 april 1968, art. 11.*

De bijdragen te betalen uit hoofde van een tewerkstelling bedoeld bij artikel 3, derde lid, van het koninklijk besluit nr. 50, worden berekend op basis van de bij artikel 27 bedoelde lonen.

Het bedrag van die door de werknemer en zijn werkgever verschuldigde bijdragen is dat welk vastgesteld wordt hetzij in § 1, 2°, en § 2, 2°, indien het een als arbeider te werk gestelde werknemer betreft, hetzij in § 1, 3°, en § 2, 3°, indien het een als bediende te werk gestelde werknemer betreft, van artikel 3 van de besluitwet van 28 december 1944 voornoemd, gewijzigd met uitwerking vanaf 1 januari 1968 bij het koninklijk besluit nr. 50.

Art. 84 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 4 april 1968, art. 12 en 19 maart 1990, art. 1 (4).*

De innings- en desgevallend, de invorderingsverrichtingen in verband met de bijdragen te betalen uit hoofde van de tewerkstelling en in de gevallen beoogd bij dit hoofdstuk met uitzondering van de tewerkstelling als dienstbode of als werknemer van een familieonderneming, worden uitgevoerd door de Rijksdienst voor pensioenen.

De Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid wordt, voor rekening van de Rijksdienst voor pensioenen, belast met de innings- en invorderingsverrichtingen in verband met de bijdragen verschuldigd uit hoofde van een tewerkstelling als dienstbode of als werknemer van een familieonderneming.

Art. 85 *Vervangen bij het K.B. van 20 maart 1981, art. 1 en gewijzigd bij de wet van 21 mars 1991, art. 130 (121), het K.B. van 11 december 2001, art. 15 (10) en de wet van 13 december 2010, art. 4 122).*

§ 1. Het bedrag van de bijdragen van de werknemer en van de werkgever is door deze laatste verschuldigd op de navolgende vier data van elk jaar: 31 maart, 30 juni, 30 september en 31 december.

De bijdragen die voor het verstreken kwartaal verschuldigd zijn moeten door de werkgever gestort worden uiterlijk de laatste dag van de maand na dit kwartaal.

De erkende sociale secretariaten van werkgevers beschikken over een termijn van twintig werkdagen te rekenen van het verstrijken van de in het vorig lid vastgestelde termijn om aan de inningsinstelling de bijdragen over te maken die zij binnen die termijn van hun aangeslotenen hebben bekomen.

Onder "kwartaal", wordt verstaan de periode gedekt door de uitbetalingen waarvan de sluitingsdag in eenzelfde kalenderkwartaal is gelegen. Wanneer de laatste dag van deze periode onmiddellijk wordt gevolgd door een of meer normale rustdagen, wordt de rustdag die geen zondag is, mede in aanmerking genomen.

De door de werkgever verschuldigde sommen worden op de rekening van de inningsinstelling bij bpost gestort.

§ 2. Uiterlijk de laatste dag van de maand na elk kalenderkwartaal zendt de werkgever aan de instelling belast met de inning der bijdragen een aangifte met de verantwoording van het bedrag der verschuldigde bijdragen. Deze aangifte wordt gedaan aan de hand van een door bedoelde instelling uitgereikt formulier dat aan die instelling behoorlijk ondertekend en met de gevraagde inlichtingen moet worden teruggezonden.

De erkende sociale secretariaten van werkgevers beschikken over een termijn van 20 werkdagen, te rekenen van het verstrijken van de in het vorig lid vastgestelde termijn, om aan de inningsinstelling de aangiften van hun aangeslotenen te sturen.

De werkgever moet drie jaar lang een afschrift van zijn aangiften bewaren.

§ 3. Op de bijdragen die niet betaald zijn binnen de termijnen bepaald in § 1 is de werkgever een bijdrageopslag van 10 pct. van hun bedrag verschuldigd alsmede een verwijlintrest van 10 pct. per jaar, te rekenen van het verstrijken van deze termijnen tot op de dag waarop de betaling plaats heeft.

Het niet verschaffen aan de inningsinstelling van de vereiste kwartaalaangifte en van de bijlagen, binnen de bij § 2 bepaalde termijn, verplicht de werkgever tot betaling van een forfaitaire vergoeding van 5 EUR, vermeerderd met 2,50 EUR per bijdrageschijf van 2 500 EUR boven 5 000 EUR.

§ 4. De instelling belast met de inning en invordering der bijdragen mag, onder de voorwaarden bepaald door haar beheerscomité en goedgekeurd door de Minister die de pensioenregeling voor werknemers onder zijn bevoegdheid heeft, afzien van de toepassing van de bijdrageopslagen en verwijlintresten, bedoeld in § 3, eerste lid, wanneer de bijdragen betaald werden vóór het einde van het kwartaal volgend op dat waarop zij betrekking hebben.

Onder dezelfde voorwaarden kan zij afzien van de toepassing van de vergoeding, bedoeld bij § 3, tweede lid, wanneer de kwartaalaangifte en haar bijlagen ingediend werden vóór het einde van het kwartaal volgend op dat waarop zij betrekking hebben.

Zij mag afzien van de betaling van de burgerlijke sancties, bedoeld bij de voorgaande leden, wanneer de werkgever aantoont dat hij, wegens behoorlijk bewezen overmacht, onmogelijk zijn verplichtingen heeft kunnen nakomen binnen de gestelde termijnen.

Wanneer de werkgever het bewijs levert dat de niet-betaling van de bijdragen binnen de reglementaire termijnen aan uitzonderlijke omstandigheden is toe te schrijven, kan de inningsinstelling het bedrag van de bijdrage opslagen met ten hoogste 50 pct. en het bedrag van de nog verschuldigde verwijlintresten met ten

hoogste 25 pct. verminderen. Dit kan zij nochtans enkel nadat de werkgever alle vervallen pensioenbijdragen heeft betaald.

De vermindering van het bedrag van de bijdrageopslagen met 50 pct. kan door bedoelde instelling op 100 pct. worden gebracht:

1° wanneer de werkgever, ter verantwoording, het bewijs levert dat op het ogenblik dat de schuld eisbaar werd, hij een vaste en eisbare schuldvordering bezat ten opzichte van het Rijk, een provincie of provinciale openbare instelling, een gemeente, een vereniging van gemeenten, een gemeentelijke of intercommunale openbare instelling of een instelling van openbaar nut beoogd bij artikel 1 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut of een maatschappij beoogd bij artikel 24, van dezelfde wet ingevoegd bij het koninklijk besluit nr. 88 van 11 november 1967;

2° wanneer haar beheerscomité bij een met eenparigheid van stemmen getroffen gemotiveerde beslissing, aanvaardt dat zulke vermindering, wegens dwingende billijkheidsredenen, of wegens dwingende redenen van nationaal of gewestelijk economisch belang bij wijze van uitzondering verantwoord is.

§ 5. Wanneer de invordering van de haar verschuldigde bedragen al te onzeker of te bezwarend blijkt te zijn in verhouding tot het bedrag van de in te vorderen sommen, kan de betrokken instelling van de invordering van die bedragen door een gedwongen tenuitvoerlegging afzien, binnen de perken van een reglement dat door haar beheerscomité is vastgesteld en dat door de Minister, die de pensioenregeling der werknemers in zijn bevoegdheid heeft, is goedgekeurd.

Art. 86 *Gewijzigd bij het K.B. van 4 april 1968, art. 14.*

De bij dit hoofdstuk bedoelde werknemer die door een arbeidsongeval of door een beroepsziekte getroffen is en uit dien hoofde op een rente, vergoeding of toelage gerechtigd is, blijft er toe gehouden de bijdrage bepaald in artikel 4, eerste lid, A, 1°, of in artikel 4, eerste lid, B, 1°, van de besluitwet van 28 december 1944 voornoemd, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 50, te betalen, naar gelang hij te werk gesteld werd respectievelijk als arbeider of als bediende op de datum vanaf dewelke de schadeloosstelling ingegaan is.

Degene die de rente, de vergoeding of de toelage verschuldigd is, houdt van deze de bijdragen in welke door de gerechtigde verschuldigd zijn en stort ze aan de instelling belast met de inning en de invordering der bijdragen.

Art. 87 De bepalingen betreffende het bijhouden van de individuele rekening zijn van toepassing in de in dit hoofdstuk bedoelde gevallen.

HOOFDSTUK XV. Toezicht en administratieve sancties

Art. 88 *Gewijzigd bij het K.B. van 19 maart 1990, art. 1 (4).*

De werkgevers, de personen die in gelijk welke hoedanigheid belast zijn met het dagelijks beheer van een maatschappij of welkdanige vereniging, evenals hun aangestelden, zijn verplicht aan de daartoe bevoegde beambten van de Rijksdienst voor pensioenen, op loutere vordering en zonder verplaatsing, elk stuk mede te delen waarvan het bijhouden door de vigerende sociale wetgeving opgelegd is en hun alle inlichtingen die voor het uitoefenen van hun opdracht nuttig zijn te verschaffen.

Alle openbare besturen evenals alle instellingen belast met de toepassing van een wetgeving betreffende de sociale zekerheid, de arbeidsongevallen en de beroepsziekten, moeten dezelfde verplichtingen naleven.

Art. 89 *Gewijzigd bij het K.B. van 19 maart 1990, art. 1 (4).*

De beambten van de Rijksdienst voor pensioenen zijn verplicht het beroepsgeheim, opgelegd bij artikel 244 van het wetboek van de inkomstenbelastingen na te leven.

HOOFDSTUK XVI. Slotbepalingen

Art. 90 § 1. Worden opgeheven:

1. het koninklijk besluit van 19 december 1955 tot vaststelling van de mate waarin de uitkeringen voorzien door de wet van 21 mei 1955 betreffende het rust - en overlevingspensioen voor arbeiders verminderd worden wanneer de gerechtigde van vreemde nationaliteit is;

2. artikel 7 van de wet van 11 juli 1956 tot wijziging van de besluitwet van 7 februari 1945 betreffende de maatschappelijke veiligheid van de zeelieden ter koopvaardij;

3. het koninklijk besluit van 3 oktober 1962 tot uitvoering van artikel 25, § 4, van de wet van 3 april 1962 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor arbeiders en bedienden, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 8 november 1963;

4. het koninklijk besluit van 29 juli 1963 houdende vaststelling van de modaliteiten tot overdracht aan de Rijksdienst voor arbeiderspensioenen van het actief en het passief van het voor de Rijkskas voor rust- en overlevingspensioenen waargenomen beheer, wat betreft de toepassing van de wetgeving betreffende het rust- en overlevingspensioen voor arbeiders.

§ 2. Worden opgeheven doch blijven verder de pensioenen beheersen die daadwerkelijk en voor de eerste maal vóór 1 januari 1968 ingaan:

1. titel II van het koninklijk besluit van 24 oktober 1936 houdende wijziging en samenordening van de statuten der Hulp- en Voorzieningskas voor zeevarenden onder Belgische vlag, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 4 december 1956, 23 april 1959, 24 mei 1959, 13 juli 1959, 28 september 1959, 3 april 1962, 11 juli 1962, 28 juni 1963, 16 juli 1963, 23 oktober 1965, 21 oktober 1966, 18 januari 1967, 29 mei 1967 en 15 juni 1967, met uitzondering van artikel 41bis;

2. artikel 48bis van het besluit van de Regent van 15 oktober 1947, genomen in uitvoering van de besluitwet d.d. 25 februari 1947 tot samenvoeging en wijziging van de wetten betreffende het pensioenstelsel der mijnwerkers en de ermee gelijkgestelden, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 28 april 1952 en 28 mei 1958;

3. het koninklijk besluit van 17 juni 1955 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor arbeiders, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 23 oktober 1957, 8 mei 1958, 20 januari 1959, 24 mei 1959, 7 juni 1962, 30 september 1963, 13 januari 1965, 7 juli 1966, 18 januari 1967, 9 februari 1967, 24 mei 1967, 29 mei 1967 en 15 juni 1967;

4. het koninklijk besluit van 5 november 1955 betreffende de toepassing van ambtswege op sommige categorieën gerechtigden van de wet van 21 mei 1955 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor arbeiders;

5. het koninklijk besluit van 16 maart 1957 tot vaststelling van de regels waarbij de sociale voordelen toegekend in toepassing van de beschikkingen bedoeld bij artikel 27 van de wet van 21 mei 1955 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor arbeiders aangepast worden aan de schommelingen van het indexcijfer der kleinhandelsprijzen;

6. het koninklijk besluit van 30 juli 1957 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor bedienden, gewijzigd bij de koninklijk besluiten van 28 april 1958, 20 januari 1959, 24 mei 1959, 24 mei 1959, 20 augustus 1960, 10 november 1961, 17 november 1961, 7 juni 1962, 30 september 1963, 13 januari 1965, 7 juli 1966, 18 januari 1967, 9 februari 1967, 29 mei 1967 en 15 juni 1967;

7. het koninklijk besluit van 13 augustus 1957 houdende vaststelling van de tarieven toepasselijk op de uitkeringen bepaald bij artikel 7 van de wet van 12 juli 1957, betreffende het rust- en overlevingspensioen voor bedienden;

8. het koninklijk besluit van 3 december 1957 betreffende het onderzoek en de ingang der rust- en overlevingspensioenen der bedienden;

9. het koninklijk besluit van 31 december 1957 betreffende de tarieven die toepasselijk zijn bij het berekenen van de pensioenen bedoeld bij artikel 5bis van de wet van 21 mei 1955, betreffende het rust- en overlevingspensioen voor arbeiders;

10. het koninklijk besluit van 5 maart 1958 houdende toepassing van de bepalingen van artikel 29 van de wet van 12 juli 1957 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor bedienden;

11. het koninklijk besluit van 28 mei 1958 tot vaststelling van het statuut van het Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers, inzake inrichting van de rust- en weduwenpensioenregeling, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 6 september 1958, 9 september 1958, 27 april 1959, 24 mei 1959, 13 juni 1961, 4 april 1962, 4 januari 1963, 9 augustus 1963, 17 januari 1964, 18 januari 1964, 24 september 1964, 4 februari 1965, 10 mei 1965, 4 januari 1966, 9 maart 1967 en 31 juli, wat de rust en de weduwenpensioenen betreft;

12. het koninklijk besluit van 9 mei 1959 waarbij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas wordt belast met het bijhouden van de individuele rekening, bedoeld in artikel 2, § 1, van de wet van 21 mei 1955 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor arbeiders;

13. het koninklijk besluit van 17 februari 1960 tot aanpassing aan de schommelingen van het indexcijfer der kleinhandelsprijzen van de sociale voordelen toegekend in toepassing van de wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood;

14. het koninklijk besluit van 2 maart 1960 tot regeling van bepaalde cumulaties van voordelen waarin voorzien wordt door de pensioenregelingen van de arbeiders, de bedienden, de mijnwerkers, de zeelieden en de zelfstandigen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 6 augustus 1962;

15. het koninklijk besluit van 20 augustus 1960 tot wijziging van het koninklijk besluit van 29 juli 1957 houdende vaststelling van de maatregelen die door de verzekeringsinstellingen dienen getroffen te worden met het oog op de uitvoering van de wet van 12 juli 1957 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor bedienden, en de modaliteiten van uitvoering en controle van deze maatregelen;

16. het koninklijk besluit van 24 augustus 1961 houdende verhoging van de uitkeringen voorzien bij de artikelen 9 en 18 van het koninklijk besluit van 28 mei 1958 tot vaststelling van het statuut van het Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers inzake inrichting van de rust- en weduwenpensioenregeling;

17. het koninklijk besluit van 4 april 1962 tot uitvoering van artikel 11 van de wet van 3 april 1962 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor arbeiders en bedienden, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 7 juli 1966;

18. het koninklijk besluit van 4 april 1962 betreffende de rust- en overlevingspensioenen voor zeevarenden onder Belgische vlag, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 23 juni 1966 en 21 oktober 1966;

19. het koninklijk besluit van 4 april 1962 tot verhoging van de prestaties waarin voorzien bij de artikelen 9 en 18 van het koninklijk besluit van 28 mei 1958 tot vaststelling van het statuut van het Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers, inzake inrichting van de rust- en weduwenpensioenregeling, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 4 januari 1966 en 24 november 1966;

20. het koninklijk besluit van 7 juni 1962 tot uitvoering van de wet van 3 april 1962 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor arbeiders en bedienden, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 13 januari 1965 en 7 juli 1966;

21. het koninklijk besluit van 4 februari 1963 tot vaststelling van de jaarlijkse forfaitaire bezoldigingen en van de die in aanmerking genomen worden voor de berekening van de pensioenen met betrekking tot het jaar 1962 bij toepassing van de wet van 3 april 1962 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor arbeiders en bedienden;

22. het koninklijk besluit van 18 januari 1964 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 mei 1958 tot vaststelling van het statuut van het Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers inzake inrichting van de rust- en weduwenpensioenregeling;

23. het koninklijk besluit van 13 maart 1964 tot regeling van de cumulatie, in hoofde van twee echtgenoten, van een rustpensioen als arbeider of van een rustpensioen als bediende, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 24 juli 1964;

24. het koninklijk besluit van 3 augustus 1964 betreffende de toepassing van de wetgevingen inzake rust- en overlevingspensioenen voor arbeiders en bedienden;

25. het koninklijk besluit van 17 december 1964 tot vaststelling van de jaarlijkse forfaitaire bezoldigingen en van de dagelijkse fictieve bezoldigingen met betrekking tot het jaar 1963, welke in aanmerking dienen genomen te worden voor de berekening van de rust- en overlevingspensioenen der arbeiders;

26. het koninklijk besluit van 4 februari 1965 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 mei 1958 tot vaststelling van het statuut van het Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers, inzake inrichting van de rust- en weduwenpensioenregeling;

27. het koninklijk besluit van 30 maart 1965 tot vaststelling van de jaarlijkse forfaitaire bezoldigingen en van de dagelijkse fictieve bezoldigingen met betrekking tot het jaar 1964 welke in aanmerking dienen genomen te worden voor de berekening van de rust- en overlevingspensioenen der arbeiders;

28. het koninklijk besluit van 30 maart 1965 tot vaststelling van de jaarlijkse forfaitaire bezoldigingen en van de dagelijkse fictieve bezoldigingen met betrekking tot het jaar 1964 welke in aanmerking dienen genomen te worden voor de berekening van de rust- en overlevingspensioenen der bedienden;

29. het koninklijk besluit van 10 mei 1965 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 mei 1958 tot vaststelling van het statuut van het Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers, inzake inrichting van de rust- en weduwenpensioenregeling;

30. het koninklijk besluit van 23 juni 1966 tot uitvoering van artikel 25, § 2, van de wet van 13 juni 1966 betreffende de rust- en overlevingspensioenen voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden;

31. het koninklijk besluit van 23 juni 1966 tot uitvoering van artikel 19 van de wet van 13 juni 1966 betreffende de rust- en overlevingspensioenen voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden, behalve wat betreft de bepalingen met betrekking tot het mijnwerkersinvaliditeitspensioen;

32. het koninklijk besluit van 23 juni 1966 tot wijziging van het koninklijk besluit van 4 april 1962 betreffende de rust- en overlevingspensioen voor zeevarenden onder Belgische vlag, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 21 oktober 1966;

33. het koninklijk besluit van 1 juli 1966 tot vaststelling van de jaarlijkse forfaitaire bezoldigingen en van de dagelijkse fictieve bezoldigingen met betrekking tot het jaar 1965, welke in aanmerking dienen genomen te worden voor de berekening van de rust- en overlevingspensioenen voor bedienden;

34. het koninklijk besluit van 7 juli 1966 tot uitvoering van de wet van 13 juni 1966 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden;

35. het koninklijk besluit van 21 oktober 1966 tot wijziging van het koninklijk besluit van 4 april 1962 betreffende de rust- en overlevingspensioenen voor zeevarenden onder Belgische vlag.

36. het koninklijk besluit van 18 januari 1967 tot vaststelling van de jaarlijkse forfaitaire bezoldigingen en van de dagelijkse fictieve bezoldigingen met betrekking tot het jaar 1965, welke in aanmerking dienen genomen te worden voor de berekening van de rust- en overlevingspensioenen der arbeiders;

37. het koninklijk besluit van 28 februari 1967 tot vaststelling van de jaarlijkse forfaitaire bezoldigingen en van de dagelijkse fictieve bezoldigingen met betrekking tot het jaar 1966 welke in aanmerking dienen genomen te worden voor de berekening van de rust- en overlevingspensioenen der arbeiders;

38. het koninklijk besluit van 31 maart 1967 tot vaststelling van de jaarlijkse bezoldigingen en van de dagelijkse fictieve bezoldigingen met betrekking tot het jaar 1966, welke in aanmerking dienen genomen te worden voor de berekening van de rust- en overlevingspensioenen der bedienden;

39. het koninklijk besluit van 15 juni 1967 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 juni 1955 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor bedienden;

40. het koninklijk besluit van 15 juni 1967 tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 juli 1957 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor bedienden;

41. het koninklijk besluit van 15 juni 1967 tot wijziging van het koninklijk besluit van 24 oktober 1963 houdende wijziging en samenordening van de statuten der Hulp- en Voorzieningskas voor zeevarenden onder Belgische vlag;

42. het koninklijk besluit van 31 juli 1967 tot wijziging van het besluit van de Regent van 15 oktober 1947, genomen in uitvoering van de besluitwet van 25 februari 1947, tot samenvoeging en wijziging van de wetten betreffende het pensioenstelsel der mijnwerkers en de ermee gelijkgestelden, en van het koninklijk besluit van 28 mei 1958 tot vaststelling van het statuut van het Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers inzake inrichting van de rust- en weduwenpensioenregeling, wat de rustpensioenen betreft.

Art. 91 Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 november 1967.

BIJLAGEN

Art. N1

Tarief I: Mannen	
Theoretische ouderdomsrente verzekerd dooreen jaarlijkse premie van 1 F betaalbaar tot 65 jaar, bij driemaandelijkse vierden en na vervallen termijn. De rente is uitbetaalbaar bij maandelijkse twaalfden.	
Leeftijd bij de eerste storting	Theoretische ouderdomsrente ingaande op 65 jaar
15	11,5227
16	11,0454
17	10,5866
18	10,1432
19	9,7167
20	9,3048
21	8,9074
22	8,5237
23	8,1528
Leeftijd bij de eerste storting	Theoretische ouderdomsrente ingaande op 65 jaar
24	7,7943
25	7,4476

26	7,1122
27	6,7876
28	6,4737
29	6,1698
30	5,8758
31	5,5910
32	5,3155
33	5,0490
34	4,7911
35	4,5416
36	4,3003
37	4,0670
38	3,8416
39	3,6238
Leeftijd bij de eerste storting	Theoretische ouderdomsrente ingaande op 65 jaar
40	3,4133
41	3,2102
42	3,0140
43	2,8249
44	2,6422
45	2,4661
46	2,2962
47	2,1324
48	1,9745
49	1,8222
50	1,6753
51	1,5338
52	1,3972
53	1,2654
54	1,1383
55	1,0156
Leeftijd bij de eerste storting	Theoretische ouderdomsrente ingaande op 65 jaar
56	0,8971
57	0,7826
58	0,6721
59	0,5653
60	0,4622
61	0,3627
62	0,2667

63	0,1743
64	0,0854
Tarief II: Vrouwen	
Theoretische ouderdomsrente verzekerd dooreen jaarlijkse premie van 1 F betaalbaar tot 60 jaar, bij driemaandelijkse vierden en na vervallen termijn. De rente is uitbetaalbaar bij maandelijkse twaalfden.	
Leeftijd bij de eerste storting	Theoretische ouderdomsrente ingaande op 60 jaar
15	8,6872
16	8,2931
17	7,9134
18	7,5475
19	7,1947
20	6,8549
21	6,5279
22	6,2122
23	5,9083
Leeftijd bij de eerste storting	Theoretische ouderdomsrente ingaande op 60 jaar
24	5,6157
25	5,3334
26	5,0619
27	4,8001
28	4,5480
29	4,3052
30	4,0713
31	3,8461
32	3,6292
33	3,4204
34	3,2193
35	3,0258
36	2,8395
37	2,6602
38	2,4875
39	2,3215
Leeftijd bij de eerste storting	Theoretische ouderdomsrente ingaande op 60 jaar
40	2,1617
41	2,0080
42	1,8601
43	1,7179

44	1,5811
45	1,4496
46	1,3232
47	1,2017
48	1,0850
49	0,9728
50	0,8651
51	0,7616
52	0,6623
53	0,5669
54	0,4754
55	0,3876
Leeftijd bij de eerste storting	Theoretische ouderdomsrente ingaande op 60 jaar
56	0,3034
57	0,2227
58	0,1453
59	0,0711

Art. N2

SUBROGATIETAFEL	
Overlevingsrenten herleid op 1 juli 1957 (inbegrepen de Rijksbijdragen)	
Geboortejaar van de echtgenoot	Bedrag
1861	41
1862	131
1863	223
1864	312
1865	403
1866	494
1867	588
1868	681
1869	774
1870	868
1871	961
1872	1 025
1873	1 089
1874	1 153
Geboortejaar van de echtgenoot	Bedrag
1875	1 217

1876	1 281
1877	1 374
1878	1 468
1879	1 561
1880	1 655
1881	1 749
1882	1 917
1883	2 086
1884	2 256
1885 2	2 426
1886 2	2 595
1887 2	2 818
1888 3	3 043
1889 3	3 267
1890 3	3 492
1891 3	3 715
Geboortejaar van de echtgenoot	Bedrag
1892	3 848
1893	3 981
1894	4 113
1895	4 245
1896	4 379
1897	4 477
1898	4 577
1899	4 676
1900	4 775
1901	4 874
1902	4 947
1903	5 020
1904	5 094
1905	5 167
1906	5 241
1907	5 227
1908	5 213
Geboortejaar van de echtgenoot	Bedrag
1909	5 198
1910	5 184
1911	5 171
1912	5 144

1913	5 116
1914	5 089
1915	5 060
1916	5 034
1917	4 957
1918	4 883
1919	4 808
1920	4 732
1921	4 657
1922	4 482
1923	4 306
1924	4 131
1925	3 956
Geboortejaar van de echtgenoot	Bedrag
1926	3 781
1927	3 470
1928	3 158
1929	2 848
1930	2 536
1931	2 225
1932	1 863
1933	1 500
1934	1 139
1935	776
1936	413
1937	0

1 Inwerkingtreding: 01-07-1997.
2 Inwerkingtreding: 01-01-2003.
3 Nota: artikel 18 van het KB van 8 augustus 1986 bepaalt: "De bepalingen van de artikelen 3, 24bis, 25, 29, 32, 32ter, 34, § 3, en 64bis van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, zoals zij vóór hun wijziging bij dit besluit waren gesteld, blijven van toepassing op de pensioenen die vóór de datum van inwerkingtreding van de artikelen 1, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 3°, en 14 van onderhavig besluit zijn ingegaan."
4 Inwerkingtreding: 04-05-1990.
5 Inwerkingtreding: 01-01-1991.
6 Inwerkingtreding: 01-07-1997: blijft evenwel van toepassing op de aanvragen die vóór 1 juli 1997 zijn ingediend.
7 Inwerkingtreding: 01-02-1993.
8 Inwerkingtreding: 16-05-1986.
9 Inwerkingtreding: 29-12-1998.
10 Inwerkingtreding: 01-01-2002.

11 Met ingang van 1 december 2017 en van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 december 2018 ingaan, met uitzondering van de overlevingspensioenen berekend op basis van rustpensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten laatste op 1 november 2018 ingegaan zijn.
12 Inwerkingtreding: 19-11-1997.
13 Inwerkingtreding: 01-04-2010.
14 Inwerkingtreding: 01-01-2015.
15 De artikelen 10 en 35, zoals gewijzigd bij het K.B. van 26 april 2012 (BS 30 april 2012 (ed. 2)), met ingang van 1 januari 2012 (art. 12), zijn bekrachtigd bij art. 121 van de wet van 22 juni 2012 (BS 28 juni 2012), met uitwerking op de datum waarop zij in werking treden of uitwerking hebben.
16 Inwerkingtreding: 12-03-2002.
17 Inwerkingtreding: 25-09-2002.
18 Inwerkingtreding: 25-09-2002, 01-01-2003 en 01-04-2010.
19 Inwerkingtreding: 01-01-2012.
20 Inwerkingtreding: 25-10-2015.
21 Inwerkingtreding: 08-04-2002.
22 Inwerkingtreding: 01-09-2007.
23 Inwerkingtreding: 01-12-2007; zie ook KB van 26 juli 2007, art. 9, L1.
24 Inwerkingtreding: 20-05-2005.
25 Inwerkingtreding: 01-01-2021.
26 Inwerkingtreding: 19-11-1997. Nota 1: de maatregel, ingeschreven in § 1, tweede lid, houdt op uitwerking te hebben uiterlijk op 19-11-1999; zie KB van 8 augustus 1997, art. 5, tweede lid. Nota 2: De woorden "en de langstlevende echtgenoot geen andere rustpensioenen geniet dan deze toegekend krachtens de pensioenregeling voor werknemers of zelfstandigen" worden geschrapt door het KB van 30 april 1999, art. 1, (inwerkingtreding: 01-10-1999) maar bestaan niet meer sinds wijziging van KB van 8 augustus 1997, art. 1, (inwerkingtreding: 19-11-1997).
27 Inwerkingtreding: 01-01-2008.
28 Inwerkingtreding: 01-07-2009.
29 Inwerkingtreding: 01-10-2003.
30 Inwerkingtreding: 01-01-2006.
31 Met ingang van 1 januari 2013, en voor het eerst van toepassing op de beroepsinkomsten van het jaar 2013.
32 Inwerkingtreding: 01-01-1991. Voor de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan, blijft dit artikel van toepassing zoals het was gesteld vóór zijn wijziging door het koninklijk besluit van 4 december 1990. Zie art. 50 van KB van 4 december 1990.
33 Inwerkingtreding: 01-01-1973.
34 Dit artikel stemt niet overeen met de versie in Justel.
35 Inwerkingtreding: 01-01-1987.
36 Inwerkingtreding: 01-01-1989.
37 Inwerkingtreding: 04-07-1989.
38 Inwerkingtreding: 01-07-2000.
39 Inwerkingtreding: 01-01-2005; is van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2005 ingaan.
40 Inwerkingtreding: 01-01-2007.
41 Inwerkingtreding: 01-01-2012 en van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2013 ingaan.
42 Inwerkingtreding: 01-01-2018.
43 In werking op 1 januari 2019 en van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2019 ingaan, met uitzondering van de overlevingspensioenen berekend op basis van rustpensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten laatste op 1 december 2018 ingegaan zijn.
44 Inwerkingtreding: 01-01-2022 en van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2022 ingaan, met uitzondering van de overlevingspensioenen berekend op basis van een rustpensioen dat daadwerkelijk en voor de eerste maal ten laatste op 1 december 2021 ingegaan is.
45 Inwerkingtreding: 01-01-2015 en van toepassing op de rustpensioenen en de overlevingspensioenen, zoals bedoeld in de artikelen 5 en 7 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de

sociale zekerheid en tot de vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2015 ingaan.

46 Inwerkingtreding: 01-07-2013.

47 Inwerkingtreding: 01-05-1987.

48 Inwerkingtreding: 19-07-1987.

49 Inwerkingtreding: 01-07-1987.

50 Inwerkingtreding: 01-01-2004.

51 Inwerkingtreding: 01-01-1991. Artikel opgeheven doch blijft van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan.
De tekst van art. 29bis luidde als volgt:
§ 1. Voor de toepassing van artikel 6, 3de lid van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967, is het vereist dat de gerechtigde gelijktijdig het bewijs levert:
a) van een gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling gedurende alle jaren na 1945;
b) van ten minste vijf pensioenstortingen in de periode 1926 tot en met 1938 die het in lid 2 bepaalde bedrag bereiken. Dit aantal wordt teruggebracht tot:
- vier voor de pensioenen ingaand na 31 december 1976;
- drie voor de pensioenen ingaand na 31 december 1978;
- twee voor de pensioenen ingaand na 31 december 1980;
- een voor de pensioenen ingaand na 31 december 1983;
- nul voor de pensioenen ingaand na 31 december 1985.
Wanneer het een tewerkstelling als bediende betreft, moeten de in lid 1, b), bedoelde stortingen een jaarbedrag bereiken van ten minste 444 F in de periode 1926 tot en met 1931 en van ten minste 582 F in de periode 1932 tot en met 1938. Wanneer het een andere tewerkstelling als werknemer betreft, moeten de bedoelde stortingen een jaarbedrag bereiken van ten minste 48 Fin de periode 1926 tot en met 1931, van ten minste 90 F in de periode 1932 tot en met 1936 en van ten minste 125 F in de periode 1937 en 1938; het bedrag van 48 F wordt teruggebracht tot 16 F indien de werknemer jonger was dan 18 jaar.
Indien de gerechtigde het bewijs van een gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling niet kan leveren voor één of twee jaar na 1945, is artikel 6, derde lid, van het koninklijk besluit nr. 50 niettemin toepasselijk voor zover de betrokkene, benevens het aantal stortingen beoogd in het eerste lid, b), voor één, respectievelijk voor twee jaar, pensioenstortingen heeft verricht die het in lid 2 bepaalde bedrag bereiken en betrekking hebben op een tewerkstelling Vóór zijn negentiende verjaardag.
§ 2. Het bewijs van de storting wordt geleverd door elk bescheid dat bewijst dat de werknemer voor zijn pensioen gestort heeft.

52 Inwerkingtreding: 01-01-1991. Artikel opgeheven doch blijft van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan.
De tekst van art. 29ter luidde als volgt:
§ 1. Met het oog op de toepassing van artikel 6, zesde lid, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967, wordt beschouwd als hebbende een bijzonder ruw en/of ongezond beroep uitgeoefend, de werknemer die rechtstreeks werd blootgesteld aan het risico van beroepsziekte, door het feit van zijn tewerkstelling in een van de bedrijfstakken, beroepen of categorieën van ondernemingen beoogd bij het koninklijk besluit van 11 juli 1969 tot vaststelling van de lijst van de bedrijfstakken, beroepen of categorieën van ondernemingen waarin de door een beroepsziekte getroffene vermoed wordt aan het risico van deze ziekte blootgesteld geweest te zijn of die, wat de periode betreft welke 1 juli 1969 voorafgaat, zouden beoogd geweest zijn door dat koninklijk besluit indien het van toepassing ware geweest.
§ 2. Het bij § 1 beoogd bewijs van tewerkstelling wordt geleverd door een attest van de werkgever en bij ontstentenis daarvan, door elk rechtsmiddel.
§ 3. Onverminderd § 2, moet de werknemer voor de jaren van zijn loopbaan welke gelegen zijn na 31 december 1968, het bewijs leveren dat hij onderworpen was aan het geneeskundig toezicht voorzien door het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming.
Het bewijs daarvan zal worden geleverd:
- door een attest van de geneeskundige dienst van het bedrijf of door de interbedrijfsgeneeskundige dienst waarvan de werkgever zich de medewerking heeft verzekerd;
- door een attest van de werkgever, indien deze laatste de werknemer nog niet aan het geneeskundig onderzoek heeft onderworpen of indien de werkgever zich nog niet de medewerking van een dienst van arbeidsgeneeskunde heeft verzekerd;
- door elk rechtsmiddel indien de voorgaande attesten niet kunnen worden geleverd.

53 Inwerkingtreding: 01-01-1976.

54 Inwerkingtreding: 01-01-1991. Artikel opgeheven doch blijft van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan.
De tekst van art. 32quater luidde als volgt:
Voor de pensioenaanvragen, ingediend vanaf 1 oktober 1980, zijn de bepalingen van artikel 5, eerste lid, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 december 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers slechts toepasselijk indien de betrokkene, die niet aan de bepalingen van artikel 5, derde lid, van het evengenoemd koninklijk besluit nr. 50 voldoet, het bewijs levert dat hij gedurende tenminste 10 kalenderjaren, met inbegrip van het kalenderjaar dat de ingang van het pensioen voorafgaat, een gewone en hoofdzakelijke beroepsbezigheid heeft uitgeoefend in de hoedanigheid van werknemer, zelfstandige arbeider of arbeider die onderworpen is aan één van de in artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 50 beoogde regelingen.
De perioden, tijdens welke de aktiviteiten gelijktijdig werden uitgeoefend, mogen slechts éénmaal geteld worden.
Voor de toepassing van dit artikel is de gewone en hoofdzakelijke beroepsbezigheid in de hoedanigheid van zelfstandig arbeider of arbeider die onderworpen is aan één der in artikel 2 van het voornoemde koninklijk besluit nr. 50 beoogde regelingen, een beroepsbezigheid die gelijkwaardig is met de gewone en hoofdzakelijke beroepsbezigheid in de hoedanigheid van werknemer.

55 Inwerkingtreding: 01-01-1991. Artikel opgeheven doch blijft van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan.
De tekst van art. 32quinquies luidde als volgt:
§ 1. Voor de toepassing van artikel 10, § 2, eerste lid, 1°, vierde lid van het koninklijk besluit nr. 50 wordt met het rustpensioen gelijkgesteld, het invaliditeitspensioen of een als zodanig geldende uitkering toegekend krachtens een regeling van een vreemd land of krachtens een regeling van toepassing op het personeel van een volkenrechtelijke instelling.
§ 2. Voor de toepassing van voornoemd artikel 10, § 2, eerste lid, 1°, vierde lid worden alle perioden samengeteld waarvoor de werknemer aanspraak kan maken op één of meer rustpensioenen of op een als dusdanig geldend voordeel krachtens een andere Belgische regeling, uitgezonderd die voor zelfstandigen, een regeling van een vreemd land of krachtens een regeling van toepassing op een volkenrechtelijke instelling.
Worden evenwel buiten beschouwing gelaten:
a) De perioden die, alhoewel zij voor de vaststelling van bedoelde uitkering in aanmerking worden genomen, geen tijdvakken van effectieve tewerkstelling of van een daarmede gelijkgestelde inactiviteit zijn;
b) de perioden waarvoor betrokkene aanspraak heeft op een pensioen voor een activiteit of functie die overeenkomstig artikel 39 van dit besluit als bijkomend wordt beschouwd;
c) de perioden aanneembaar voor het rustpensioen in een regeling van de openbare sector, als het pensioen dat voor die perioden wordt toegekend in functie van het rustpensioen als werknemer wordt verminderd of aanleiding geeft tot subrogatie van de regeling van de openbare sector in de rechten op het pensioen als werknemer;
d) Eén derde van de globale periode welke in voorkomend geval overblijft na aftrek van de tijdvakken bedoeld sub a) b) en c), voor zover het pensioen waarop de werknemer voor deze perioden aanspraak kan maken niet wordt toegekend voor diensten als mijnwerker.
Voor de toepassing van deze paragraaf worden de perioden volgens onderstaande regels in dagen omgerekend:
a) een jaar geldt als 312 dagen;
b) een kwartaal geldt als 78 dagen;
c) een maand geldt als 26 dagen;
d) een week geldt als 6 dagen.
Het aantal jaren waarmede voor de vermindering van het aantal (bijkomende fictieve jaren) rekening wordt gehouden is gelijk aan het gehele getal dat bekomen wordt door het aantal samengetelde dagen te delen door 312; als de rest van de deling groter is dan 184 wordt het quotiënt met één eenheid verhoogd.

56 Inwerkingtreding: 01-01-1991. Artikel opgeheven doch blijft van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan.
De tekst van art. 32sexies luidde als volgt:
§ 1. Voor de toepassing van artikel 11ter van het koninklijk besluit nr. 50 worden met een rustpensioen gelijkgesteld:

a) Het invaliditeitspensioen of een als zodanig geldende uitkering toegekend krachtens een regeling van een vreemd land of krachtens een regeling van toepassing op het personeel van een volkenrechtelijke instelling, vanaf het ogenblik waarop de betrokkene de normale pensioenleeftijd, beoogd bij artikel 4 van het evengenoemd koninklijk besluit nr. 50, heeft bereikt;
b) het wachtgeld toegekend aan het personeelslid in overheidsdienst dat bij het bereiken van de leeftijd van op pensioenstelling in disponibiliteit wordt gesteld.
§ 2. Voor de toepassing van artikel 11ter van het evengenoemd koninklijk besluit nr. 50 worden de perioden samengeteld waarvoor de werknemer aanspraak kan maken op één of meer rustpensioenen of op een als zodanig geldend voordeel krachtens een andere Belgische regeling, uitgezonderd die voor zelfstandigen, een regeling van een vreemd land of krachtens een regeling van toepassing op een volkenrechtelijke instelling.
Worden evenwel buiten beschouwing gelaten:
a) De perioden die, alhoewel zij voor de vaststelling van bedoelde uitkering in aanmerking worden genomen, geen tijdvakken van effectieve tewerkstelling of van een daarmede gelijkgestelde inactiviteit zijn;
b) de perioden waarvoor betrokkene aanspraak heeft op een pensioen voor een bijkomende activiteit of functie zoals bepaald bij artikel 39 van dit besluit;
c) de perioden aanneembaar voor het rustpensioen in een regeling van de openbare sector, als het pensioen dat voor die perioden wordt toegekend wordt verminderd in functie van het rustpensioen als werknemer of aanleiding geeft tot subrogatie van de regeling van de openbare sector in de rechten op het pensioen als werknemer.
Voor de toepassing van deze paragraaf worden de perioden volgens onderstaande regels in dagen omgerekend:
a) een jaar geldt als 312 dagen;
b) een kwartaal geldt als 78 dagen;
c) een maand geldt als 26 dagen;
d) een week geldt als zes dagen.
Het aantal jaren waarmede voor de vermindering van het aantal toegevoegde fictieve jaren rekening wordt gehouden is gelijk aan de som van het aantal jaren van gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling als werknemer en van het gehele getal dat bekomen wordt door het aantal overeenkomstig vorige leden samengetelde dagen te delen door 312; als de rest van de deling groter is dan 184 wordt het quotiënt met één eenheid verhoogd.

57 Inwerkingtreding: 01-01-1991. Artikel opgeheven doch blijft van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan.
De tekst van art. 32septies luidde als volgt:
§ 1. Voor de toepassing van artikel 18bis, tweede lid, van het evengenoemde koninklijk besluit nr. 50, worden met een overlevingspensioen gelijkgesteld alle uitkeringen waarop de langstlevende echtgenoot aanspraak heeft krachtens een andere Belgische regeling, uitgezonderd die voor zelfstandigen, een regeling van een vreemd land of een regeling van toepassing op het personeel van een volkenrechtelijke instelling en die worden berekend in functie van de beroepsloopbaan van de overleden echtgenoot of van de verzekeringstijdvakken die hij heeft volbracht.
§ 2. Voor de toepassing van artikel 18bis, tweede lid, van het evengenoemde koninklijk besluit nr. 50 worden de perioden samengeteld waarvoor de langstlevende echtgenoot aanspraak kan maken op één of meer overlevingspensioenen of een als zodanig geldende uitkering krachtens een andere Belgische regeling, uitgezonderd die voor zelfstandigen, een regeling van een vreemd land of krachtens een regeling van toepassing op het personeel van een volkenrechtelijke instelling.
Worden evenwel buiten beschouwing gelaten:
a) De perioden die, alhoewel zij voor de vaststelling van de betrokken uitkering in aanmerking worden genomen, geen tijdvakken van effectieve tewerkstelling van de overleden echtgenoot noch tijdvakken van een daarmede gelijkgestelde inactiviteit zijn;
b) de perioden waarvoor de langstlevende echtgenoot aanspraak heeft op een pensioen voor een activiteit of functie van de overleden echtgenoot die overeenkomstig artikel 39 van dit besluit als bijkomend wordt beschouwd.
c) de perioden aanneembaar voor het pensioen als langstlevende echtgenoot van een beambte van de openbare sector als het pensioen voor die tijdvakken wordt verminderd in functie van het overlevingspensioen in de regeling voor werknemers of aanleiding geeft tot subrogatie van de regeling van de openbare sector in de rechten op het overlevingspensioen in de regeling voor werknemers.

Voor de toepassing van deze paragraaf worden de perioden volgens onderstaande regels in dagen omgerekend:

a) een jaar geldt als 312 dagen;

b) een kwartaal geldt als 78 dagen;

c) een maand geldt als 26 dagen;

d) een week geldt als 6 dagen.

Het aantal jaren waarmede voor de vermindering van het aantal toegevoegde fictieve jaren rekening wordt gehouden is gelijk aan de som van het aantal jaren tijdens welke de overleden echtgenoot gewoonlijk een hoofdzakelijk als werknemer was tewerkgesteld en van het gehele getal dat bekomen wordt door het aantal overeenkomstig vorige leden samengetelde perioden te delen door 312; als de rest van de deling groter is dan 184 wordt het quotiënt met één eenheid verhoogd.

58 Inwerkingtreding: 01-01-1991. Artikel opgeheven doch blijft van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan.
De tekst van art. 33 luidde als volgt:

De vereiste pensioenbijdragen worden geacht gestort te zijn voor de tewerkstelling uitgeoefend door de werknemer bedoeld bij artikel 10, § 5, van het koninklijk besluit nr. 50, indien het bewijs van die tewerkstelling wordt geleverd hetzij op de wijze bepaald in de vreemde pensioen regeling die op de werknemer toepasselijk is, hetzij door welk rechtsmiddel ook, indien zijn tewerkstelling in het land waar hij gewerkt heeft, geen aanleiding gaf tot onderwerping aan een pensioenregeling.

59 Inwerkingtreding: 01-01-2002 voor O. en 01-07-2002 voor S.

60 Inwerkingtreding: 06-10-1996.

61 Inwerkingtreding: 25-06-2009.

62 Inwerkingtreding: 23-11-2008.

63 Inwerkingtreding: 01-07-2017.

64 Inwerkingtreding: 01-01-2019 en van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 december 2018 ingaan, met uitzondering van de overlevingspensioenen berekend op basis van rustpensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten laatste op 1 november 2018 ingegaan zijn.

65 Inwerkingtreding: 02-09-2016.

66 Inwerkingtreding: 01-01-2019, met uitzondering van art. 1, 1° dat uitwerking heeft met ingang vanaf 25 juli 2004.

67 De werknemers waarvan de globale beroepsloopbaan, zoals gedefinieerd in het artikel 10bis, § 2bis, 3° van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967, 14 040 voltijdse dagequivalenten bereikt en die niet voldoen aan de leeftijds- en loopbaanvoorwaarden van het vervroegd rustpensioen voorzien in artikel 4, §§ 1 tot en met 3ter van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenen, genieten van de toepassing van artikel 34, § 2, 1, eerste lid, van voormeld koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers zoals van kracht voor zijn wijziging door artikel 2 van dit besluit, tot de voorwaarden van het vervroegd pensioen vervuld zijn.

68 Inwerkingtreding: 01-01-1990.

69 Inwerkingtreding: 01-01-1981.

70 Inwerkingtreding: 01-01-1991. Artikel opgeheven doch blijft van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan.

71 Inwerkingtreding: 01-01-1991. Artikel opgeheven doch blijft van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan.
De tekst van art. 40 luidde als volgt:

Het rustpensioen kan zonder beperking worden gecumuleerd met één of meer uitkeringen toegekend krachtens een wetgeving betreffende het herstel der schade voortspruitend uit arbeidsongevallen of beroepsziekten.

72 Inwerkingtreding: 01-01-1991. Artikel opgeheven doch blijft van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan.
De tekst van art. 42 luidde als volgt:

§ 1. Om in aanmerking te komen voor de bepalingen betreffende het rustpensioen voorzien bij artikel 10, § 5, van het koninklijk besluit nr. 50, moet de door deze bepaling bedoelde werknemer de toekenning vragen van het rustpensioen of van elk ander als dusdanig geldend

voordeel waarop hij, krachtens de wetgeving van het land van zijn tewerkstelling, aanspraak kan maken.

§ 2. Om het rustpensioen te bepalen, beoogd bij artikel 10, § 5,van het koninklijk besluit nr. 50, wordt rekening gehouden met het bedrag van het buitenlands pensioen, vermenigvuldigd met een breuk waarvan de noemer het aantal tijdvakken van verzekering uitdrukt, die krachtens de wetgeving van het land van tewerkstelling in aanmerking genomen werden voor het toekennen van het buitenlands pensioen en als teller het aantal tijdvakken van verzekering daarin begrepen, tijdens dewelke de werknemer was tewerkgesteld onder de bij artikel 10, § 5, eerste lid, a of b, van het koninklijk besluit nr. 50 bepaalde voorwaarden.

§ 3. Indien de bij § 1 bedoelde aanvraag meer dan zes maanden voor de normale of vervroegde ingangsdatum van het Belgisch pensioen uitwerking heeft, wordt het buitenlands pensioen dat in aanmerking moet genomen worden voor het bepalen van het rustpensioen dat betrokkene bij toepassing van artikel 10, § 5, van het koninklijk besluit nr. 50 kan bekomen, verhoogd met 5, 11, 17, 27 of 33 pct., naargelang de tijdspanne tussen de data van ingenottreding van de twee pensioenen groter is dan 6, 18, 30, 42 of 54 maanden.

De bepalingen van het vorig lid zijn evenwel niet toepasselijk wanneer het gaat om een werknemer die zich in een toestand van arbeidsongeschiktheid bevindt welke vóór de leeftijd van 65 of 60 jaar, naargelang het een man of een vrouw betreft, een invaliditeit tot gevolg had en voor wie het invaliditeitspensioen door een rustpensioen werd vervangen of die een rustpensioen kreeg bij gebrek aan een invaliditeitspensioen.

§ 4. Voor de toepassing van artikel 11, vierde en vijfde lid, van het koninklijk besluit nr. 50, gewijzigd bij de wet van 5 juni 1970, wordt, ingeval het buitenlands pensioen vóór de bij dit besluit bedoelde normale pensioenleeftijd is ingegaan het pensioen dat bij toepassing van voornoemd artikel wordt toegekend verminderd met het buitenlands pensioen verhoogd met 5, 11, 17, 27 of 33 pct., naar gelang de tijdspanne tussen de data van ingenottreding van de twee pensioenen groter is dan 6, 18, 30, 42, of 54 maanden.

73 Inwerkingtreding: 01-01-1991. Artikel opgeheven doch blijft van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan.
De tekst van art. 43 luidde als volgt:

De toekenning van het rustpensioen op grond van de bepalingen van artikel 10, § 3, van het koninklijk besluit nr. 50, brengt voor de belanghebbende de verplichting mede zijn rechten op een in een andere pensioenregeling verworven rustpensioen of een als zodanig geldend voordeel aan te vragen met het oog op de ingang op de normale leeftijd van ingenottreding waarin voorzien bij deze regeling.

74 Inwerkingtreding: 01-01-1991. Artikel opgeheven doch blijft van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan.
De tekst van art. 44 luidde als volgt:

De werknemer die laat blijken van ten minste één jaar tewerkstelling in de ondernemingen bedoeld bij artikel 3, eerste lid, 3°, van dit besluit en die werkzaam was in dezelfde arbeidsvoorwaarden als de bij dat artikel 3, eerste lid, 3°, bedoelde werknemer, doch in ondernemingen gelegen in Kongo, Rwanda of Burundi, kan de in deze laatste ondernemingen, vóór de onafhankelijkheid van deze landen, geleverde prestaties in aanmerking doen nemen voor het bepalen van het minimum aan kalenderjaren van tewerkstelling bedoeld bij artikel 10, § 2, eerste lid, 1°, van het koninklijk besluit nr. 50.

Het vorig lid is niet toepasselijk wanneer de werknemer aan de voorwaarden van artikel 10, § 2, eerste lid, 1°, van het koninklijk besluit nr. 50 voldoet bij toepassing van een wederkerigheidsverdrag inzake sociale zekerheid of van de verordening nr. 3 betreffende de sociale zekerheid van migrerende werknemers.

75 Inwerkingtreding: 01-01-1991. Artikel opgeheven doch blijft van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan.
De tekst van art. 49 luidde als volgt:

§ 1. Om in aanmerking te komen voor de bepalingen inzake het overlevingspensioen voorzien bij artikel 18, § 6, van het koninklijk besluit nr. 50, moet de langstlevende echtgenoot van een in artikel 10, § 5, van het koninklijk besluit nr. 50 bedoelde werknemer de toekenning vragen van het overlevingspensioen of van elk ander als dusdanig geldend voordeel waarop hij, krachtens de wetgeving van het land van tewerkstelling van zijn overleden echtgenoot, aanspraak kan maken.

§ 2. Om het overlevingspensioen te bepalen, beoogd bij artikel 18, § 6, van het koninklijk besluit nr. 50 wordt rekening gehouden met het bedrag van het buitenlands pensioen, vermenigvuldigd met een breuk waarvan de noemer het aantal tijdvakken van verzekering uitdrukt

die krachtens de wetgeving van het land van tewerkstelling in aanmerking genomen werden voor het toekennen van het buitenlands pensioen en als teller het aantal tijdvakken van verzekering daarin begrepen, tijdens dewelke de overleden werknemer was tewerkgesteld onder de bij artikel 10, § 5, eerste lid, a of b, van het koninklijk besluit nr. 50 bepaalde voorwaarden.
§ 3. Om het bedrag te bepalen van het aan de in § 1 bedoelde langstlevende echtgenoot toegekende overlevingspensioen beoogd bij artikel 52 van dit besluit, wordt verondersteld dat geen overlevingspensioen wordt toegekend krachtens de wetgeving van het land van tewerkstelling van de overleden werknemer.

76 De bepalingen van dit artikel, zoals het luidde voor zijn wijziging door het koninklijk besluit van 30 december 1982 blijven van toepassing op de overlevingspensioenen die vóór 1 januari 1981 zijn ingegaan en dit tot uiterlijk 31 december 1982.

77 Inwerkingtreding: 01-01-1991. Artikel opgeheven doch blijft van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan.
De tekst van art. 50 luidde als volgt:
Het overlevingspensioen kan zonder beperking worden gecumuleerd met een rente aan de langstlevende echtgenoot toegekend krachtens een wetgeving betreffende het herstel der schade voortspruitend uit arbeidsongevallen of beroepsziekten.

78 Inwerkingtreding: 01-01-1991. Artikel opgeheven doch blijft van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan.
De tekst van art. 51 luidde als volgt:
§ 1. Het bij artikel 18, § 1, zevende lid, van het koninklijk besluit nr. 50 bedoelde refertepensioen wordt, per kalenderjaar, berekend naar rata van 1/45 of 1/40 naargelang de overleden echtgenoot de man of de vrouw is:
a) van de werkelijke, fictieve en forfaitaire lonen die in aanmerking werden genomen voor de berekening van het overlevingspensioen, voor zover zij betrekking hebben op jaren die gedekt zijn door een gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling en op jaren die toegekend werden bij toepassing van artikel 11bis van het koninklijk besluit nr. 50;
b) van het forfaitair loon bedoeld bij artikel 9, § 2, 1°, van het koninklijk besluit nr. 50 of, indien het om een overlevingspensioen gaat, dat toegekend werd bij toepassing van artikel 18bis van vermeld koninklijk besluit nr. 50, van het forfaitair loon bedoeld bij artikel 9bis, 1°, van hetzelfde besluit voor een aantal jaren gelijk aan het verschil tussen 45 of 40 naargelang de overleden echtgenoot de man of de vrouw is en het aantal jaren bedoeld onder a.
§ 2. Het bij voornoemd artikel 18, § 1, zevende lid, bedoelde refertepensioen mag nochtans niet lager zijn dan het rustpensioen dat als basis dient voor de berekening van het overlevingspensioen, wanneer de echtgenoot overleden is na de normale pensioenleeftijd bedoeld in artikel 4, eerste lid, 1°, a), van het koninklijk besluit nr. 50.

79 Inwerkingtreding: 01-01-2015. Van toepassing op de overlevingspensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste zijn ingaan op 1 januari 2015 en, desgevallend, voortvloeien uit een rustpensioen dat daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste is ingegaan op 1 januari 2015.

80 Inwerkingtreding: 01-10-2021.

81 Inwerkingtreding: 01-01-1995.

82 Inwerkingtreding: 20-02-1998.

83 Inwerkingtreding: 01-05-2013.

84 Inwerkingtreding: 01-05-2014.

85 Inwerkingtreding: 01-05-2015.

86 Inwerkingtreding: 01-05-2017.

87 Inwerkingtreding: 01-05-2018.

88 Inwerkingtreding: 01-05-2019.

89 Inwerkingtreding: 01-05-2020.

90 Inwerkingtreding: 01-05-2021.

91 Inwerkingtreding: 01-05-2022.

92 Inwerkingtreding: 01-05-2023.

93 Inwerkingtreding : 01-05-2024.

94 De bedragen van 200,29 euro, 120,12 euro, 785,05 euro en 628,04 euro bedoeld in artikel 56, § 3, worden met ingang van 1 mei 2022 respectievelijk vervangen door de bedragen van 205,70 euro, 123,36 euro, 806,25 euro en 645,00 euro (zie art. 7 van het KB van 6 augustus 2021, B.S. 23 augustus).

95 De bedragen van 205,70 euro, 123,36 euro, 806,25 euro en 645,00 euro bedoeld in artikel 56, § 3, worden respectievelijk vervangen:

1° met ingang van 1 mei 2023, door de bedragen van 213,52 euro, 128,05 euro, 836,89 euro en 669,51 euro;
2° met ingang van 1 mei 2024, door de bedragen van 218,96 euro, 131,32 euro, 858,23 euro en 686,58 euro (zie art. 8 van het KB van 7 april 2023, B.S. 21 april).

96 De verhogingscoëfficiënt van 1,3459624 bedoeld in artikel 56, § 5, wordt met ingang van 1 mei 2022 vervangen door de verhogingscoëfficiënt van 1,38230338.

97 De verhogingscoëfficiënt van 1,38230338 bedoeld in artikel 56, § 5, wordt vervangen:
1° met ingang van 1 mei 2023 door de verhogingscoëfficiënt van 1,43483091.
2° met ingang van 1 mei 2024 door de verhogingscoëfficiënt van 1,47141910 (zie art. 8 van het KB van 7 april 2023, B.S. 21 april).

98 Inwerkingtreding: 01-01-1979.

99 Inwerkingtreding: 01-01-1984.

100 Inwerkingtreding: 01-01-2013. Voor het eerst van toepassing op de beroepsinkomsten van het jaar 2013, met uitzondering van de opzeggingsvergoeding, afscheidsvergoeding of een ontslagvergoeding of elk als zodanig geldend voordeel.
De opzeggingsvergoeding, afscheidsvergoeding of ontslagvergoeding of elk als zodanig geldend voordeel worden vanaf 1 januari 2015 in aanmerking genomen als loon voor pensioenen die ten vroegste ingaan vanaf 1 januari 2015.
De opzeggingsvergoeding, afscheidsvergoeding of ontslagvergoeding of elk als zodanig geldend voordeel die ten vroegste een aanvang nemen op 1 januari 2015, worden vanaf 1 januari 2015 in aanmerking genomen als loon voor pensioenen die ingaan vóór 1 januari 2015.

101 Inwerkingtreding: 01-01-2016.

102 Inwerkingtreding: 01-01-2017.

103 Inwerkingtreding: 01-01-2019.

104 Inwerkingtreding: 01-01-2020.

105 Inwerkingtreding: 01-01-2021.

106 Inwerkingtreding: 01-01-2022.

107 Inwerkingtreding: 01-01-2023.

108 Inwerkingtreding: 01-01-1993, oud artikel 64ter ingevoegd bij het KB van 30 oktober 1992, art. 3.

109 Inwerkingtreding: 01-09-2017.

110 Inwerkingtreding: 01-07-2019.

111 Inwerkingtreding: 01-01-1989, zie K.B. van 17 november, art. 2.

112 Inwerkingtreding: 10-09-2012.

113 Inwerkingtreding: 12-05-2018.

114 Inwerkingtreding: 14-02-2020.

115 Inwerkingtreding: 17-03-2004: Voor de betalingen die plaatsvinden vanaf 17-03-2004;
zie KB van 9 maart 2004, art. 3.

116 Inwerkingtreding: 24-08-2011.

117 Inwerkingtreding: 01-07-1993.

118 Inwerkingtreding: 01-03-2000.

119 Inwerkingtreding: 17-03-2004.

120 Inwerkingtreding: 01-01-1991. De bepalingen van artikel 74 van onderhavig koninklijk besluit van 31 december 1967, zoals zij gesteld waren vóór hun wijziging door het koninklijk besluit van 21 mei 1991, blijven van toepassing als het rustpensioen van de echtgenoot van de aanvrager daadwerkelijk en voor de eerste maal is ingegaan vóór 1 januari 1991.

121 Inwerkingtreding: 01-10-1992.

122 Inwerkingtreding: 17-01-2011.

Koninklijk besluit van 9 december 1968
(Staatsblad 25 december)

betreffende het bijhouden van de individuele rekening van de werknemers.

***Gewijzigd bij**: o.a. de K.B.'s van 3 augustus 1976 (Staatsbl. 6 augustus), 15 december 1989 (Staatsbl. 22 december), 5 juli 1990 (Staatsbl. 26 januari 1991), 1 oktober 2003 (Staatsbl. 27 november), 15 mei 2018 (Staatsbl. 30 mei), 6 september 2018 (Staatsbl. 26 september).*

Art. 1 *Vervangen bij K.B. van 1 oktober 2003, art. 3 (1).*

§ 1. De individuele rekening bedoeld in artikel 36 van de programmawet van 2 augustus 2002 en in artikel 28 van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, bevat voor elke werknemer de volgende inlichtingen:

1° de identificatiegegevens van de sociaal verzekerden, inzonderheid:

a) het identificatienummer voor de sociale zekerheid (INSZ);

b) de naam;

c) de voornaam (voornamen);

d) het adres: de straat, het huisnummer, de postbus, de postcode, de gemeente, de landcode;

e) de geboortedatum;

f) de geboorteplaats en de code van het geboorteland;

g) het geslacht;

h) de nationaliteit;

2° identificatiegegevens met betrekking tot de werkgever, inzonderheid:

a) het inschrijvingsnummer R.S.Z. of RSZPPO;

b) het uniek ondernemingsnummer;

c) het paritair comité waaronder de werkgever of de in de plaats gestelde voor de betrokken sociaal verzekerde ressorteert;

d) de werkgeverscategorie;

3° gegevens met betrekking tot de aangifte door de werkgever, inzonderheid:

a) het kengetal van de werknemer;

b) de notie "grensarbeider";

c) in voorkomend geval, de conversie naar het stelsel van de vijfdagenweek;

d) de datum waarop de vakantie begint;

4° gegevens met betrekking tot de tewerkstelling en het contract tussen de sociaal verzekerde en de werkgever, inzonderheid:

a) de begin- en einddatum van de tewerkstelling;

b) de begin- en einddatum van het contract;

c) het aantal dagen per week van het arbeidsstelsel;

© FPD – augustus 2023

d) het contracttype;

e) het gemiddeld aantal uren per week van de maatpersoon in geval van deeltijdse arbeid of ingeval van voltijdse arbeid die hiermee is gelijkgesteld voor de aangifte van de werkgevers bij de in artikel 3 bedoelde instellingen;

f) het gemiddeld aantal uren per week van de werknemer;
en in voorkomend geval;

g) de betrokken maatregel tot reorganisatie van de arbeidstijd;

h) de betrokken maatregel ter bevordering van de werkgelegenheid;

i) het statuut van de werknemer;

j) de notie "gepensioneerd";

k) het type leerling;

l) de bezoldigingswijze;

m) de categorie "vliegend personeel;"

5° het bedrag met, in voorkomend geval, de looncode van de lonen en vergoedingen door elke werkgever of in de plaats gestelde betaald aan de werknemer, inzonderheid:

a) het refertebrutoloon, eventueel begrensd tot het bedrag op grond waarvan de gewone sociale zekerheidsbijdragen berekend worden;

b) het bedrag van de andere lonen en vergoedingen, betaald aan de werknemer;

6° het aantal dagen van de prestatie met, in voorkomend geval, de prestatiecode, inzonderheid:

a) de arbeidsdagen zoals bedoeld voor de toepassing van de pensioenwetgeving;

b) de andere gewerkte dagen of dagen waarvoor een loon of een vergoeding door de betrokken werkgever of in de plaats gestelde wordt betaald;

7° het aantal dagen van inactiviteit met in voorkomend geval de prestatiecode, inzonderheid:

a) de met arbeidsdagen gelijkgestelde dagen voor de toepassing van de pensioenwetgeving;

b) de andere dagen van inactiviteit of van deeltijdse werkhervatting;

8° het aantal uren van de prestatie en de maatpersoon in geval van deeltijdse arbeid of ingeval van voltijdse arbeid die voor de aangifte van de werkgevers bij de in artikel 3 bedoelde instellingen ermee is gelijkgesteld, alsmede ingeval van voltijdse arbeid indien deze gegevens moesten worden meegedeeld in de bedoelde aangiften;

9° in voorkomend geval, het aantal vliegminuten;

§ 2. De individuele rekening bevat de gegevens bedoeld onder § 1, 5°, 6° en 7° van dit artikel voor al de jaren na 1954, waarvoor artikel 9, § 2, 2°, 3° en 4°, van het voornoemd koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 geen forfaitair loon bepaalt. Wat evenwel de werknemers betreft die beoogd waren bij hoofdstuk VIII van het koninklijk besluit van 17 juni 1955 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor arbeiders, vindt deze bepaling geen toepassing voor het eerste semester van het jaar 1955.

Bovendien bevat de individuele rekening, voor de werknemers te werk gesteld als werklieden, onderworpen aan de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, het aantal dagen bedoeld onder § 1, 6° en 7° van dit artikel voor het jaar 1954, en, voor de werknemers die onderworpen waren aan de wet van 12 juli 1957 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor bedienden, de inlichtingen bedoeld onder § 1, 5°, 6° en 7° van dit artikel voor het tweede semester van het jaar 1957.

Art. 2 *Vervangen bij K.B. van 1 oktober 2003, art. 4 (1).*

De inschrijving van de gegevens bedoeld in artikel 1 geschiedt derwijze dat het mogelijk is de bepalingen van de pensioenreglementering voor werknemers toe te passen.

Art. 3 *Vervangen bij K.B. van 1 oktober 2003, art. 5 (1).*

Met het oog op het inschrijven op de individuele rekening doen de instellingen die, hetzij in uitvoering van één van de stelsels van sociale zekerheid, hetzij in uitvoering van het voornoemd koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967, met de inning en de invordering van de bijdragen bestemd voor de sociale zekerheid van de werknemers, aan CIMIRe documenten toekomen welke de in artikel 1, § 1 van dit besluit bedoelde gegevens bevatten en dit in zover deze gegevens moesten worden aangegeven door de werkgevers in hun aangiften bij deze instellingen.

Art. 4 § 1. *Gewijzigd bij K.B.'s van 3 augustus 1976, art. 1, 1° en 2° en 1 oktober 2003, art. 11 (1).*

Voor de werknemer die opgeroepen wordt voor het vervullen van militaire dienst bij het Belgisch leger, zendt de Minister van Landsverdediging binnen zes maanden volgend op de beëindiging van de militaire dienst aan de CIMERe een getuigschrift vermeldende, wat de werknemer betreft, zijn naam, voornamen, plaats en datum van geboorte, adres, inschrijvingsnummer bij de CIMERe en periode gedurende welke hij onder de wapens was, en, wat de tewerkstelling onmiddellijk vóór de oproeping onder de wapens betreft, de aard van de uitgeoefende arbeid, de naam en het adres van de werkgever, zijn aansluitingsnummer bij de instelling, belast met de inning en invordering van de pensioenbijdragen, en bij voorkomend geval de benaming van het vakantiefonds waarbij hij is aangesloten.

Voor de werknemer die aangewezen werd voor een interventiedienst van de civiele bescherming of voor taken van openbaar nut bij publiekrechtelijke of privaatrechtelijke organen bij toepassing van de wet van 3 juni 1964 betreffende het statuut van de gewetensbezwaarden, zendt de Minister van Binnenlandse Zaken binnen de zes maanden volgend op de beëindiging van de aanwijzing of eventueel het behoud in dienst bij toepassing van de tuchtregeling, aan de CIMERe een getuigschrift vermeldende, wat de werknemer betreft, zijn naam, voornamen, plaats en datum van geboorte, adres, inschrijvingsnummer bij de CIMERe en de periode gedurende welke hij werd aangewezen en eventueel bij toepassing van de tuchtregeling in dienst werd behouden, en, wat de tewerkstelling onmiddellijk vóór de aanwijzing betreft, de aard van de uitgeoefende arbeid, de naam en het adres van de werkgever, zijn aansluitingsnummer bij de instelling belast met de inning en invordering van de pensioenbijdragen, en bij voorkomend geval, de benaming van het vakantiefonds waarbij hij is aangesloten.

Bij ontstentenis van voormeld getuigschrift mag dit vervangen worden door een getuigschrift af te leveren door het gemeentebestuur van de woonplaats van de werknemer.

§ 2. *Gewijzigd bij K.B.'s van 3 augustus 1976, art. 2 en 1 oktober 2003, art. 11 (1).*

De werknemer die onderworpen is aan de voornoemde besluitwet van 7 februari 1945 alsmede de werknemer, die onderworpen is aan het voornoemd koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 zonder dat één van de stelsels van sociale zekerheid op hem toepasselijk is, moet voor elke periode van gewone of dringende wederoproeping onder de wapens in dienst van het Belgisch leger, in de gevallen van mobilisatie, van verblijf in een recruterings- en selectiecentrum of van hospitalisatie bevolen door een recruterings- en selectiecentrum, ten laatste binnen zes maanden volgend op de beëindiging van deze periode aan de CIMERe een getuigschrift doen geworden, uit te reiken door de Minister van Landsverdediging of door het gemeentebestuur van zijn woonplaats met vermelding van zijn adres, de inlichtingen bedoeld in artikel 1, § 1, 1°, van dit besluit en de in onderhavige paragraaf bedoelde periode.

Voornoemde werknemer moet voor elke periode van disciplinaire wederoproeping bij toepassing van de wet van 3 juni 1964 betreffende het statuut van de gewetensbezwaarden, ten laatste binnen de zes maanden volgend op de beëindiging van deze periode, aan de CIMERe een getuigschrift met de in het eerste lid bedoelde vermeldingen doen geworden, uit te reiken door de Minister van Binnenlandse Zaken of door het gemeentebestuur van zijn woonplaats.

Art. 5 *Vervangen bij K.B. van 1 oktober 2003, art. 6 (1).*

§ 1. *Gewijzigd bij K.B. van 15 mei 2018, art. 16, 1° (2).*

Voor elk kalenderjaar en ten laatste op 30 juni van het volgende jaar deelt de Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering, voor wat de zeelieden betreft, benevens de inlichtingen bedoeld in artikel 1, § 1, 1° van dit besluit, de volgende inlichtingen aan CIMIRe mee:

1° het aantal met arbeidsdagen gelijkgestelde dagen van ziekte, invaliditeit of rust bij bevalling voor elke werknemer die na de periode van primaire arbeidsongeschiktheid in de loop van het betrokken kalenderjaar een uitkering heeft genoten inzake ziekte- en invaliditeitsverzekering, alsmede voor elke werknemer die ten laste was van die verzekering, ook vóór het verstrijken van de periode van primaire arbeidsongeschiktheid, wanneer de gelijkstelling niet moest gemeld worden door middel van de documenten bedoeld in artikel 3, § 1, van dit besluit zoals gesteld vóór zijn wijziging met ingang van 1 januari 2003;

2° het aantal met arbeidsdagen gelijkgestelde dagen voor elke werknemer die, in de loop van het betrokken kalenderjaar, een getuigschrift van voortgezette verzekering heeft ingediend, voor één van de perioden bedoeld in het artikel 34, § 1, B, 3°, van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

Voor de werknemers, in staat van primaire arbeidsongeschiktheid, van voortdurende arbeidsongeschiktheid of van invaliditeit, die met toestemming van de adviserende geneesheer beroepsarbeid uitoefenen, deelt, met het oog op de toepassing van artikel 26, § 2, d), van het voornoemd koninklijk besluit van 21 december 1967, de in het eerste lid van onderhavig artikel bedoelde instelling, volgens de modaliteiten in

dit zelfde artikel vermeld, aan CIMIRe, benevens de inlichtingen bedoeld in artikel 1, § 1, 1°, van dit besluit, de periode mede waarvoor de toestemming werd verleend.

§ 2. Voor elk kwartaal en ten laatste vóór het verstrijken van het volgende kwartaal, deelt het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, voor de aan een stelsel van sociale zekerheid onderworpen werknemers de volgende inlichtingen mede aan CIMIRe:

1° de identificatiegegevens van de sociaal verzekerde;

2° in voorkomend geval identificatiegegevens met betrekking tot de werkgever;

3° in voorkomend geval gegevens met betrekking tot de tewerkstelling en het contract tussen de sociaal verzekerde en de werkgever;

4° het type dagen (al dan niet vergoed);

5° het aantal dagen (al dan niet vergoed);

6° het type uitkering (normale dan wel voor aangepast werk);

7° de aard van de uitkering (volledig, beperkt of aan euro 0);

8° de begin- en einddatum van de arbeidsongeschiktheid.

§ 3. Jaarlijks deelt het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, benevens de inlichtingen bedoeld in artikel 1, § 1, 1°, van dit besluit, aan CIMIRe mee:

- het aantal met arbeidsdagen gelijkgestelde dagen mede voor elke werknemer die tewerkgesteld gesteld was als mijnwerker en die in de loop van het betrokken kalenderjaar het invaliditeitspensioen te zijnen laste heeft genoten;

- het aantal met arbeidsdagen gelijkgestelde dagen voor elke werknemer die, in de loop van het betrokken kalenderjaar, verzekerd geweest is in het stelsel van de voortgezette verzekering voor één van de perioden bedoeld in het artikel 34, § 1, B, 3°, van het voornoemd koninklijk besluit van 21 december 1967.

Art. 6 § 1. *Gewijzigd bij K.B. van 1 oktober 2003, art. 7 en art. 11 (1).*

Voor elk kalenderjaar en ten laatste op 30 juni van het volgend jaar, deelt de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening aan de CIMERe, voor elke werknemer, benevens de inlichtingen bedoeld in artikel 1, § 1, 1°, van dit besluit het aantal dagen mede met arbeidsdagen gelijkgesteld wegens onvrijwillige werkloosheid, wegens tewerkstelling door het Rijk, de provinciën, de gemeenten en de openbare instellingen, en wegens beroepsopleiding met het oog op de uitoefening van een arbeid als werknemer, waarvoor de werknemer in de loop van het betrokken kalenderjaar de bij de reglementering inzake onvrijwillige werkloosheid bepaalde uitkeringen of loondervingsvergoedingen heeft genoten.

Voor de werknemer die uit eigen wil in een dienstbetrekking met verkorte werktijd werd te werk gesteld en uit hoofde van die tewerkstelling werkloosheidsuitkeringen heeft genoten, deelt de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening het aantal dagen, vergoed bij toepassing van artikel 149bis van het koninklijk besluit van 20 december

1963 betreffende arbeidsvoorziening en werkloosheid, afzonderlijk en rekening houdend met volgend onderscheid mede:

- het aantal volledige dagen, vergoed volgens artikel 149bis, eerste lid;

- het aantal halve dagen vergoed volgens artikel 149bis, eerste lid;

- het aantal halve dagen, vergoed volgens artikel 149 bis, tweede lid.

Voor de werkloze werknemer die een einde heeft gesteld aan zijn werkloosheid doordat hij er in toestemde huishoudelijke arbeid te verrichten, hetzij op eigen initiatief, op voorwaarde daarvan vooraf kennis te hebben gegeven aan het gewestelijk bureau van voornoemde Rijksdienst, deelt deze, met het oog op de toepassing van artikel 26, § 2, c), van het voornoemd koninklijk besluit van 21 december 1967, volgens de modaliteiten in onderhavig artikel vermeld, aan de CIMERe, benevens de inlichtingen bedoeld in artikel 1, § 1, 1°, van dit besluit, de periode mede waarvoor de betrokken werknemer afstand gedaan heeft van de werkloosheidsuitkeringen of indien deze periode niet beëindigd is, de datum waarop bedoelde werknemer een einde aan zijn werkloosheid heeft gesteld. Bedoelde Rijksdienst maakt hierbij tevens melding van het feit of voor de werknemer al dan niet een attest met het oog op de voortgezette verzekering aan het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering werd afgeleverd.

Voor de werknemer die zich in een situatie van tijdelijke werkloosheid bevinden, worden, voor elke kalendermaand en ten laatste vóór het verstrijken van de drie maanden die erop volgen, door de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening de volgende gegevens aan CIMIRe meegedeeld:

1° de identificatiegegevens van de sociaal verzekerde;

2° identificatiegegevens met betrekking tot de werkgever;

3° gegevens met betrekking tot de tewerkstelling en het contract tussen de sociaal verzekerde en de werkgever;

4° de types tijdelijke werkloosheid die in de beschouwde maand zijn voorgekomen;

5° per type tijdelijke werkloosheid:

- het aantal uren tijdelijke werkloosheid die in aanmerking zijn genomen voor de berekening van het aantal uitkeringen;
- het aantal betaalde uitkeringen;
- het aantal uren tijdelijke werkloosheid die wegens sanctie/uitsluiting niet vergoed konden worden en,
- het aantal uitkeringen die wegens sanctie/uitsluiting niet vergoed konden worden.

§ 2. *Gewijzigd bij K.B.'s van 1 oktober 2003, art. 11 (1) en 15 mei 2018, art. 16, 2° (2).*

Voor elk kalenderjaar en ten laatste op 30 juni van het volgend jaar deelt, voor de zeevarenden de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, aan de CIMERe, benevens de inlichtingen bedoeld in artikel 1, § 1, 1°, van dit besluit, het aantal dagen mede vervat in de perioden van gecontroleerde onvrijwillige werkloosheid bedoeld bij artikel 36, § 1, A, 1°, van het voornoemd koninklijk besluit van 21 december 1967 en die met arbeidsdagen worden gelijkgesteld.

Art. 7 *Gewijzigd bij K.B.'s van 1 oktober 2003, art. 11 (1) en 15 mei 2018, art. 16, 4° (2).*

Voor elk kalenderjaar en ten laatste op 30 juni van het volgend jaar, deelt de Rijksdienst voor sociale zekerheid voor elke zeeman die in de loop van het betrokken kalenderjaar een studieverlof, toegelaten door het Beheerscomité van de zeevarenden, heeft genoten, benevens de inlichtingen bedoeld in artikel 1, § 1, 1°, van dit besluit, de datum van aanvang en van beëindiging van het studieverlof en het hierin begrepen aantal werkdagen, aan de CIMERe mede.

Art. 8 *Vervangen bij K.B. van 1 oktober 2003, art. 8 (1).*

§ 1. *Gewijzigd bij K.B. van 6 september 2018, art. 84 (3).*

Voor de werknemers die getroffen werden door een arbeidsongeval of door een ongeval overkomen op de weg van of naar het werk, dat oorzaak werd van een tijdelijke arbeidsongeschiktheid, deelt Fedris, voor elke kalendermaand en dit ten laatste vóór het verstrijken van de derde maand die erop volgt, de volgende gegevens mee aan CIMIRe:

1° de identificatiegegevens van de sociaal verzekerde;

2° in voorkomend geval identificatiegegevens met betrekking tot de werkgever;

3° in voorkomend geval gegevens met betrekking tot de tewerkstelling en het contract tussen de sociaal verzekerde en de werkgever;

4° de datum van het arbeidsongeval;

5° de begin- en de einddatum van de betaalperiode van de uitkering voor tijdelijke arbeidsongeschiktheid ten gevolge van een arbeidsongeval;

6° het percentage arbeidsongeschiktheid.

§ 2. Voor de werknemers die werden getroffen door een beroepsziekte, die oorzaak werd van een tijdelijke arbeidsongeschiktheid, deelt het Fonds van Beroepsziekten, voor elke kalendermaand en dit ten laatste vóór het verstrijken van de derde maand die erop volgt, de volgende gegevens mee aan CIMIRe:

1° de identificatiegegevens van de sociaal verzekerde;

2° in voorkomend geval identificatiegegevens met betrekking tot de werkgever;

3° in voorkomend geval gegevens met betrekking tot de tewerkstelling en het contract tussen de sociaal verzekerde en de werkgever;

4° het globaal arbeidsongeschiktheidspercentage;

5° de begin- en einddatum van de arbeidsongeschiktheid.

Art. 9 § 1. *Gewijzigd bij K.B.'s van 1 oktober 2003, art. 11 (1) en 6 september 2018, art. 85 (3).*

Voor alle werknemers, die slachtoffers zijn van een arbeidsongeval, van een ongeval overkomen op de weg van of naar het werk of van een beroepsziekte, wier recht op een aanvullende of bijkomende toelage werd erkend op basis van een blijvende arbeidsongeschiktheid van ten minste 30 pct., delen met het oog op de toepassing van artikel 26, § 2, b), van het voornoemd koninklijk besluit van 21 december 1967, Fedris, de Gemeenschappelijke Kas voor de zeevisserij, de Gemeenschappelijke Kas voor de koopvaardij ... aan de CIMERe benevens de inlichtingen bedoeld in artikel 1, § 1, 1°, van dit besluit mede:

1° het percentage blijvende arbeidsongeschiktheid;

2° de datum vanaf welke de toelage wordt verleend;

3° het adres van de werknemer.

Voornoemde inlichtingen worden éénmaal verstrekt op het ogenblik dat het recht van de getroffenen op de toelage wordt erkend.

Dezelfde instellingen geven kennis aan de CIMERe van elke wijziging in het arbeidsongeschiktheidspercentage en van het eventueel intrekken van de toelage.

§ 2. *Gewijzigd bij K.B.'s van 5 juli 1970, art. 1 (4) en 1 oktober 2003, art. 11 (1).*

Voor de werknemers die een tegemoetkoming als gebrekkige of verminkte genieten, deelt de Dienst voor gebrekkigen en verminkten van het Ministerie van Sociale Voorzorg aan de CIMERe dezelfde inlichtingen en wijzigingen mede als deze vermeld in § 1 van dit artikel en zulks volgens dezelfde modaliteiten.

Voor de werknemers die een inkomensvervangende en/of een integratietegemoetkoming aan gehandicapten genieten, deelt de Dienst voor tegemoetkomingen aan gehandicapten van het Ministerie van Sociale Voorzorg volgens dezelfde modaliteiten aan de CIMERe de inlichtingen mede voorzien in § 1 van dit artikel, met uitzondering van deze bedoeld bij het eerste lid, 1°. In afwijking van de bepalingen van § 1, eerste lid, 1°, deelt voormelde dienst evenwel de mate van het verminderd verdienvermogen, zoals dit in toepassing van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten werd vastgesteld, en elke wijziging daarin, aan de CIMERe mede.

Art. 9bis *Ingevoegd bij K.B. van 1 oktober 2003, art. 9 (1).*

Voor de arbeiders en ermee gelijkgestelden op het vlak van de wetgeving betreffende het jaarlijks verlof der loonarbeiders deelt de Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie in het betrokken vakantiejaar en voor dit jaar de volgende gegevens mee:

1° de identificatiegegevens van de sociaal verzekerde;

2° identificatiegegevens met betrekking tot de werkgever;

3° gegevens met betrekking tot de tewerkstelling en het contract tussen de sociaal verzekerde en de werkgever;

4° gegevens voor het geglobaliseerde attest per werknemer per jaar:

- het vakantiejaar;
- het arbeidsregime;
- de code "wettelijke vakantie";
- het brutovakantiegeld;
- het enkel brutovakantiegeld;
- het dubbel brutovakantiegeld;
- het aantal vakantiedagen (voltijds equivalent) in de vijfdagenweek;
- de code "algemeen bindend verklaarde CAO vakantie".

Art. 10 *Gewijzigd bij K.B. van 1 oktober 2003, art. 11 (1).*

Rijksdienst voor pensioenen deelt aan de CIMERe de inlichtingen mede die vereist zijn voor het bijhouden van de individuele rekeningen voor de gevallen waarbij toepassing wordt gemaakt van de artikelen 4, 5, 6, 7, 8, 35, § 1, H, en 36, § 1, F, van het voornoemd koninklijk besluit van 21 december 1967, alsmede voor de gevallen van regularisatie van stortingen zoals die bedoeld bij de voornoemde wet van 20 mei 1949, de wet van 28 juni 1960 betreffende de sociale zekerheid der personen die tijdelijke diensten hebben volbracht bij het leger, het koninklijk besluit van 19 februari 1968 tot uitvoering van artikel 30 van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 en de wet van 5 augustus 1968 tot vaststelling van een zeker verband tussen de pensioenstelsels van de openbare sector en die van de privé-sector.

Art. 11 *Gewijzigd bij K.B. van 1 oktober 2003, art. 11 (1).*

§ 1. De mijnwerker die een beroepsopleidingscentrum voor leerlingmijnwerkers heeft bezocht en de voorwaarden vervult bepaald bij artikel 35, § 1, F, van het voornoemd koninklijk besluit van 21 december 1967, doet met het oog op de inschrijving op zijn individuele rekening, binnen zes maanden volgend op de aanvang van zijn tewerkstelling in een van de ondernemingen bedoeld bij artikel 3, § 1, eerste lid, 2°, van voornoemd koninklijk besluit van 21 december 1967 een getuigschrift, afgeleverd door de overheid welke de opleidingscursus heeft ingericht en vermeldend benevens de inlichtingen bedoeld in artikel 1, § 1, 1°, van dit besluit, de datum van aanvang en van beëindiging van de opleidingsperiode alsmede het aantal hier inbegrepen werkdagen, aan de CIMERe geworden.

§ 2. De mijnwerker die tijdelijk het werk in de ondergrond van de steenkolenmijnen heeft verlaten om een werkzaamheid uit te oefenen bij een inrichting tot studie of opzoekingen die rechtstreeks verband houden met het eigenlijk mijnbedrijf, en die de voorwaarden vervult bepaald bij artikel 35, § 1, K, van het voornoemd koninklijk besluit van 21 december 1967, doet met het oog op de inschrijving op zijn individuele rekening binnen zes maanden volgend op het stopzetten van bedoelde werkzaamheid, een getuigschrift, afgeleverd door de overheid onder wier leiding deze werkzaamheid plaats vond en vermeldend, benevens de inlichtingen, bedoeld in ~~artikel1~~, § 1, 1°, van dit besluit, de datum van aanvang en van beëindiging van de bedoelde periode, alsmede het aantal hierin begrepen werkdagen, aan de CIMERe geworden.

§ 3. De zeeman, die het werk heeft onderbroken ingevolge de uitvoering van syndicale verplichtingen, doet met het oog op de inschrijving op zijn individuele rekening, binnen zes maanden volgend op het einde van de periode van werkonderbreking een getuigschrift afgeleverd door de instelling of organisatie waarbij de syndicale opdracht werd vervuld en vermeldend, benevens de inlichtingen bedoeld in artikel 1, § 1, 1°, van dit besluit, de aard van de opdracht, de datum van aanvang en van beëindiging, alsmede het aantal eraan bestede werkdagen, aan de CIMERe geworden.

Art. 12 *Gewijzigd bij K.B. van 1 oktober 2003, art. 11 (1).*

§ 1. De gegevens welke moesten voorkomen op de individuele rekeningen, waarvan het bijhouden opgelegd was bij de wet van 21 mei 1955 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor arbeiders, de wet van 12 juli 1957 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor bedienden en het koninklijk besluit van 24 oktober 1936 houdende wijziging en samenordening van de statuten der Hulp- en Voorzieningskas voor zeevarenden onder Belgische vlag, worden overgenomen op de individuele rekening bedoeld bij artikel 28 van het voornoemd koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967.

Te dien einde delen de instellingen welke met het oog op het bijhouden van de individuele rekeningen bedoeld bij de voornoemde wet van 12 juli 1957 en het voornoemd koninklijk besluit van 24 oktober 1936, in het bezit werden gesteld van de in voorgaand lid bedoelde inlichtingen, deze mede aan de CIMERe.

§ 2. De gegevens betreffende de periode vóór het inwerkingtreden van het voornoemd koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967, welke op de individuele rekening van de werknemers moeten gebracht worden doch nog niet werden opgenomen in de individuele rekeningen bijgehouden in uitvoering van de voornoemde wetten van 21 mei 1955 en 12 juli 1957 en het voornoemd koninklijk besluit van 24 oktober 1936, zullen aan de CIMERe op verzoek van deze instelling medegedeeld worden door de betrokken instellingen of personen.

§ 3. De aan het voornoemd koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 onderworpen werknemer, die vóór 1 augustus 1965 zich in één van de toestanden van werkonderbreking als vermeld in artikel 5, § 3, van onderhavig besluit bevond gedurende een periode welke in aanmerking komt voor inschrijving op de individuele rekening, is er toe gehouden zelf aan de CIMERe binnen zes maanden volgend op de bekendmaking van dit besluit een getuigschrift gesteld op een formulier afgeleverd door deze instelling toe te zenden.

Wanneer deze periode van werkonderbreking voortduurt na het inleveren van voormeld getuigschrift, is de werknemer ertoe gehouden maandelijks aan de CIMERe een nieuw getuigschrift te doen geworden tot staving van het voortduren van zijn arbeidsongeschiktheid.

Art. 13 *Gewijzigd bij K.B. van 1 oktober 2003, art. 11 (1).*

§ 1. *Gewijzigd bij K.B. van 15 december 1989, art. 2 (5)*

De aan de CIMERe krachtens de bepalingen van dit besluit verstrekte inlichtingen worden ingeschreven op documenten, in gemeen overleg opgemaakt door de CIMERe en de betrokken instellingen.

In overleg tussen de CIMERe en de betrokken instellingen en diensten, kan bij het overmaken van de inlichtingen gebruik worden gemaakt van gegevensdragers aangepast aan centra voor elektronische informatieverwerking.

§ 2. De betrokken instellingen delen aan de CIMERe elke wijziging mede, die wordt gebracht aan de voorheen verstrekte inlichtingen.

Art. 14 *Gewijzigd bij K.B. van 1 oktober 2003, art. 11 (1).*

Het uittreksel, dat in uitvoering van artikel 2 van het koninklijk besluit van 12 december 1967 waarbij de CIMERe belast wordt met het bijhouden van de individuele rekening van de werknemers, door die instelling aan de werknemer gezonden wordt, vermeldt de volgende inlichtingen betreffende het betrokken kalenderjaar:

- het bedrag der werkelijke brutolonen, eventueel begrensd tot het bedrag op grond waarvan de bijdrage inzake pensioen berekend wordt;
- het aantal arbeidsdagen;
- het aantal met arbeidsdagen gelijkgestelde dagen.

Bovendien zal de CIMERe bij de ontvangst van de documenten bepaald in de artikelen 4, § 1, 8, § 2, en 9 van dit besluit aan de werknemer ter kennis brengen dat er op de individuele rekening nota werd genomen van de in deze documenten vermelde inlichtingen.

Art. 15-16 *Wijzigingsbepalingen.*

Art. 16bis *Ingevoegd bij K.B. van 1 oktober 2003, art. 10 (1).*

De bij dit besluit bedoelde begrippen moeten worden begrepen:

a) in de zin van de bepalingen van het koninklijk besluit van 10 juni 2001 tot eenvormige definiëring van begrippen met betrekking tot arbeidstijdgegevens ten behoeve van de sociale zekerheid, met toepassing van artikel 39 van de wet 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsel, of

b) in de zin van de bepalingen van het koninklijk besluit van 10 juni 2001 tot het in overeenstemming brengen van sommige koninklijke besluiten inzake sociale zekerheid met het koninklijk besluit van 10 juni 2001 tot eenvormige definiëring van begrippen met betrekking tot arbeidstijdgegevens ten behoeve van de sociale zekerheid, met toepassing van artikel 39 van de wet 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsel, of

c) bij ontstentenis van definitie, in de zin van de begrippen gehanteerd in het kader van de aangiften van de werkgevers bij de in artikel 3 bedoelde instellingen of in het kader van de aangiften van de andere broninstellingen.

Art. 17 Dit besluit heeft uitwerking op 1 november 1967, met uitzondering van artikel 16 dat uitwerking heeft op 1 januari 1968.

Art. 18 Onze Minister van Sociale Voorzorg, Onze Minister van Landsverdediging, Onze Minister van Tewerkstelling en Arbeid en Onze Minister van Binnenlandse Zaken zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

---

1 Inwerkingtreding: 01-01-2004.
2 Inwerkingtreding: 01-01-2018.
3 Inwerkingtreding: 01-01-2017.
4 Inwerkingtreding: 01-07-1987.
5 Inwerkingtreding: 01-01-1990.

Koninklijk besluit van 29 april 1969
(Staatsblad 1 mei)

houdende algemeen reglement betreffende het gewaarborgd inkomen voor bejaarden.

Gewijzigd bij*: o.a. K.B.'s van 17 juni 1971 (Staatsbl. 30 juni), 16 maart 1973 (Staatsbl. 21 maart), 27 december 1973 (Staatsbl. 4 januari 1974), 9 januari 1976 (Staatsbl. 16 januari), 14 maart 1977 (Staatsbl. 19 maart), 24 september 1980 (Staatsbl. 22 oktober), 21 maart 1988 (Staatsbl. 31 maart), 29 december 1988 (Staatsbl. 17 januari 1989), 15 februari 1990 (Staatsbl. 9 maart), 12 september 1990 (Staatsbl. 3 oktober), 10 april 1991 (Staatsbl. 4 juli), 5 juli 1991 (Staatsbl. 30 juli), 8 oktober 1991 (Staatsbl. 9 november), 31 december 1992 (Staatsbl. 22 januari 1993), 20 december 1993 (Staatsbl. 13 januari 1994), 13 oktober 1997 (Staatsbl. 25 oktober), 12 augustus 2000 (Staatsbl. 1 september), 17 september 2000 (Staatsbl. 27 september), 22 januari 2002 (Staatsbl. 27 februari), 11 juli 2003 (Staatsbl. 22 september), 9 maart 2004 (Staatsbl. 17 maart), 14 oktober 2009 (Staatsbl. 5 november) en 13 augustus 2011 (Staatsbl. 24 augustus).*

HOOFDSTUK I. INLEIDENDE BEPALINGEN

Art. 1 *Gewijzigd bij K.B.'s van 9 januari 1976, art. 1, 15 februari 1990, art. 1 en 2 (1) en 5 juli 1991, art. 1 (2).*

Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan:

1° onder "wet": de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden;

2° onder "Minister": de Minister die de sociale voorzorg onder zijn bevoegdheid heeft;

3° onder "burgemeester": de burgemeester of de door hem gemachtigde ambtenaar van het gemeentebestuur;

4° onder "Rijksdienst": de Rijksdienst voor pensioenen.

5° onder "hoofdverblijfplaats": het begrip zoals het voorkomt in artikel 3, eerste lid, 5°, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

HOOFDSTUK II. DE AANVRAGEN

Art. 2 *Gewijzigd bij K.B. van 5 juli 1991, art. 2 (2).*

De bij artikel 11 van de wet bedoelde aanvraag wordt bij de burgemeester van de gemeente waar de aanvrager zijn hoofdverblijfplaats heeft ingediend.

Tweede lid opgeheven bij K.B. van 8 oktober 1991, art. 1 (2).

Art. 3 *Gewijzigd bij K.B. van 5 juli 1991, art. 3 (2).*

Wanneer de overleden echtgenoot op het ogenblik van zijn overlijden niet gerechtigd was op het gewaarborgd inkomen voor bejaarden en een aanvraag daartoe had ingediend waarover nog geen administratieve beslissing was genomen of een beslissing was genomen die slechts uitwerking had na zijn overlijden, wordt de aanvraag geacht te zijn ingediend op de dag van het overlijden door de langstlevende, niet van

© FPD – augustus 2023

tafel en bed gescheiden noch in de zin van artikel 67 feitelijk gescheiden echtgenoot, voor zover deze op de dag van het overlijden van zijn echtgenoot de leeftijd van 65 of 60 jaar, naargelang het een man of een vrouw betreft, heeft bereikt of voor zover hij deze leeftijd bereikt binnen het jaar volgend op het overlijden van de echtgenoot.

Art. 4 *Gewijzigd bij K.B. van 9 januari 1976, art. 2.*

De bepalingen van de artikel 10 tot 19 van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers zijn van toepassing op de aanvragen om gewaarborgd inkomen voor bejaarden.

Art. 5-13 *Opgeheven bij K.B. van 9 januari 1976, art. 17.*

Art. 14 Er wordt ambtshalve rekening gehouden met de feiten die zich hebben voorgedaan en met de elementen die werden aangevoerd tussen de ingangsdatum van de administratieve beslissing betreffende het gewaarborgd inkomen en de datum waarop deze beslissing wordt genomen.

HOOFDSTUK III. HET ONDERZOEK NAAR DE BESTAANSMIDDELEN

Art. 15 *Gewijzigd bij K.B. van 9 januari 1976, art. 3.*

De Rijksdienst doet, bij voorkomend geval, overgaan tot een onderzoek naar de bestaansmiddelen; te dien einde zendt hij aan de aanvrager een formulier van aangifte van bestaansmiddelen.

De aanvrager moet nauwkeurig antwoorden op de verschillende gestelde vragen, bevestigen dat de inlichtingen die hij verstrekt heeft oprecht en volledig zijn en de verificatie ervan toelaten. De aanvrager ondertekent het formulier; zo hij niet kan ondertekenen, brengt hij een kruis aan.

De aanvrager is ertoe gehouden dat formulier in te vullen en terug te zenden binnen dertig dagen na de ontvangst ervan.

Indien de aanvrager niet voldoet aan de bij het vorige lid bedoelde verplichting, wordt hem een ter post aangetekend rappel gezonden; indien hij aan dit rapport geen gevolg geeft binnen een termijn van vijftien dagen, kan het gewaarborgd inkomen geweigerd worden.

Art. 16 *Gewijzigd bij K.B. van 9 januari 1976, art. 4.*

Bij voorkomend geval zendt de Rijksdienst de bij artikel 15 beoogde aangifte voor verificatie naar de controleur der belastingen.

Art. 17 *Gewijzigd bij K.B. van 9 januari 1976, art. 5.*

Door middel van een formulier, waarvan het model door de Minister wordt vastgesteld, is de controleur der belastingen ertoe gehouden aan de bevoegde ontvanger der registratie en domeinen alle inlichtingen te vragen betreffende de roerende en onroerende goederen waarvan de aanvrager en zijn echtgenoot eigenaar of vruchtgebruiker zijn of geweest zijn.

De ontvanger der registratie en domeinen moet, binnen acht dagen, aan de controleur der belastingen alle gegevens in zijn bezit mededelen, inzonderheid die

betreffende de hypothecaire leningen en renten, alsmede de roerende waarden waarvan het in het bezit zijn van de aanvrager of de echtgenoot werd bekendgemaakt door een aangifte van nalatenschap, een akte van verdeling of van vereffening, een akte bekendgemaakt in de Verzameling der akten van vennootschappen of door gelijk welke andere akte.

De ontvanger der registratie en domeinen is ertoe gehouden op het formulier de kantoren te vermelden in wier ambtsgebied de aanvrager of zijn echtgenoot bekend zijn, de controleur zendt aan de titularis van elk deze kantoren een aanvraag om inlichtingen.

Iedere ontvanger maakt de gegevens in zijn bezit bekend na zich, bij voorkomend geval, in betrekking te hebben gesteld met het Bestuur van het kadaster.

In de lokaliteiten waar de bevoegdheden verdeeld zijn onder verscheidene kantoren, is de bevoegde ontvanger die van de successierechten.

De ontvanger der registratie vermeldt op de steekkaart van de belanghebbende dat deze het gewaarborgd inkomen heeft aangevraagd.

Hij is ertoe gehouden de Rijksdienst kennis te geven van elke wijziging die zich in de vermogenstoestand van de belanghebbende en van zijn echtgenoot zou voordoen.

Art. 18 *Gewijzigd bij K.B. van 9 januari 1976, art. 6 en 7.*

De controleur der belastingen treft iedere onderzoeksmaatregel die hij nuttig acht.

De controleur of zijn afgevaardigde kan de aanvrager oproepen; de bepalingen van artikel 15, tweede lid, zijn in dat geval toepasselijk.

Indien de aanvrager zich niet bij de controleur der belastingen aanmeld binnen vijftien dagen na de oproeping zendt deze laatste hem een ter post aangetekend rappel. Indien dat rappel zonder gevolg blijft binnen acht dagen, zendt de controleur het formulier van aangifte binnen vijf dagen terug naar de Rijksdienst met vermelding, in de hem voorbehouden kolom, van de verklaringen van de aanvrager die het voorwerp uitmaakten van de oproeping. Het gewaarborgd inkomen kan alsdan geweigerd worden.

Art. 19 De controleur der belastingen verifieert het formulier van aangifte van de inkomsten. Zijn bevindingen en bemerkingen worden in de daartoe voorbehouden kolom vermeld.

Art. 20 *Gewijzigd bij K.B. van 9 januari 1976, art. 6 en 7.*

De controleur der belastingen vermeldt in het fiscaal dossier van de belanghebbende dat een onderzoek naar de bestaansmiddelen werd ingesteld met het oog op de toekenning van het gewaarborgd inkomen.

Hij is ertoe gehouden de Rijksdienst kennis te geven van elke wijziging die zich in de vermogenstoestand van de belanghebbende en van zijn echtgenoot zou voordoen.

De controleur der belastingen zendt het bij artikel 17 beoogde formulier naar de Rijksdienst en stuurt hem de bij artikel 16 beoogde aangifte terug.

HOOFDSTUK IV. DE BEREKENING VAN DE BESTAANSMIDDELEN

Afdeling I. Algemene bepalingen

Art. 21 *Gewijzigd bij K.B.'s van 27 december 1973, art. 2, 5 juli 1991, art. 4 (2) en 8 oktober 1991, art. 2 (3).*

§ 1. Het bedrag van het gewaarborgd inkomen, beoogd bij artikel 8 van de wet, wordt verminderd met het gedeelte van de bestaansmiddelen dat 10 000 F per jaar overschrijdt.

Dat bedrag is evenwel 12 500 F wanneer de aanvrager gezinshoofd is.

§ 2. Onder gezinshoofd in de zin van § 1 wordt verstaan:

1° de aanvrager die met zijn echtgenoot eenzelfde hoofdverblijfplaats heeft;

2° de aanvrager die feitelijk gescheiden is en wiens echtgenoot een deel van het gewaarborgd inkomen bekomt;

3° de aanvrager die ten minste één kind ten laste heeft, op voorwaarde dat dit kind geen aanspraak kan maken op het gewaarborgd inkomen.

Wordt geacht ten laste te zijn van de aanvrager voor de toepassing van het vorig lid, het kind dat deel uitmaakt van zijn gezin en dat persoonlijk niet geniet van bestaansmiddelen waarvan het jaarlijks bedrag 90 000 frank te boven gaat.

Art. 22 *Gewijzigd bij K.B. van 8 oktober 1991, art. 3 (2).*

De renten beoogd bij artikel 4, § 2, 4° van de wet, worden vrijgesteld ten belope van 1 300 F of van 300 F, naargelang het gaat om een rente uitbetaald aan de verzekerde of aan een ander persoon in geval van overlijden van de verzekerde.

De toepassing van het vorig lid gebeurt voor elke rentegerechtigde op het totale bedrag van zijn renten.

Art. 23 *Gewijzigd bij K.B.'s van 16 maart 1973, art. 3 en 14 maart 1977, art. 1.*

De voordelen in natura die geen beroepsinkomen of een deel ervan uitmaken worden berekend op grond van de forfaitaire ramingen in aanmerking genomen voor de berekening van de bijdragen inzake sociale zekerheid voor werknemers.

De dagelijkse forfaitaire bedragen worden vermenigvuldigd met 365.

Zij worden bij de berekening van de bestaansmiddelen in aanmerking genomen ten belope van een derde.

Wanneer de forfaitaire raming van de huisvesting niet van toepassing is luidens artikel 20, tweede lid, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, wordt het voordeel in natura vastgesteld op de huurwaarde van de betrokken vertrekken.

Art. 24 *Gewijzigd bij K.B. van 17 juni 1971, art. 5.*

De kinderbijslag, ontvangen voor een gerechtigde, wordt van het bedrag van het hem toegekend gewaarborgd inkomen afgetrokken.

Art. 25 *Opgeheven bij K.B. van 8 oktober 1991, art. 4 (2).*

Art. 26 *Gewijzigd bij K.B. van 8 oktober 1991, art. 5 (2).*

De gerechtigde op het gewaarborgd inkomen dient de bij artikel 11, § 1, derde lid, van de wet beoogde aangifte bij ter post aangetekend schrijven in bij de Rijksdienst.

De bij het eerste lid beoogde aangifte moet de datum, de aard en het bedrag vermelden van de wijziging die zich in de in aanmerking te nemen bestaansmiddelen heeft voorgedaan.

Afdeling 2. Het beroepsinkomen

Art. 27 *Gewijzigd bij K.B. van 9 januari 1976, art. 8.*

Wanneer de aanvrager of, bij voorkomend geval, zijn echtgenoot een andere beroepsarbeid verricht dan een beroepsarbeid als zelfstandige, wordt rekening gehouden met een forfaitair bedrag, gelijk aan drie vierden van het brutoloon. De voordelen in natura worden in aanmerking genomen ten belope van drie vierden, overeenkomstig artikel 23, eerste lid.

Art. 28 *Gewijzigd bij K.B. van 9 januari 1976, art. 9.*

Wanneer de aanvrager of, bij voorkomend geval, zijn echtgenoot een beroepsarbeid als zelfstandige verricht, wordt, bij het berekenen van de bestaansmiddelen, het beroepsinkomen in aanmerking genomen dat bepaald is bij artikel 11 van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen en betrekking heeft op het kalenderjaar voorafgaand aan dat waarin de administratieve beslissing ingaat.

Wanneer het een helper betreft die geen werkelijk loon heeft, wordt rekening gehouden met een forfaitair bedrag gelijk aan drie vierden van het laatste bij het Bestuur der directe belastingen aangegeven fictief loon, zonder dat het forfaitair bedrag lager mag zijn dan het bedrag beoogd bij het volgend lid.

Wanneer voor een helper geen werkelijk of fictief loon is aangegeven bij het Bestuur der directe belastingen, wordt rekening gehouden met een forfaitair bedrag gelijk aan drie vierden van de voordelen in natura die hij geniet, zoals zij bepaald zijn in artikel 23, eerste lid.

Art. 29 § 1. In geval van begin of hervatting van een beroepsarbeid als zelfstandige wordt, zolang artikel 28, eerste lid, niet kan worden toegepast en in al de gevallen waarin er niet naar een door het Bestuur der directe belastingen vastgesteld beroepsinkomen kan worden verwezen, het beroepsinkomen in rekening gebracht dat door de aanvrager of, bij voorkomend geval, zijn echtgenoot, is aangegeven; dat inkomen kan nagezien en, bij voorkomend geval, verbeterd worden op grond van bij het voormeld Bestuur bekomen gegevens.

§ 2. Wanneer de aanvrager de beroepsarbeid als zelfstandige van zijn overleden echtgenoot voortzet, wordt het inkomen, dat deze laatste heeft verworven in de loop

van het refertejaar dat voor de vaststelling van het inkomen in aanmerking moet worden genomen, geacht door de aanvrager verworven te zijn.

Art. 30 *Gewijzigd bij K.B. van 17 juni 1971, art. 6, 1° en 3, art. 19 en art. 20.*

§ 1. Het beroepsinkomen wordt niet meer in rekening gebracht vanaf de eerste dag van de maand die volgt op deze in de loop waarvan alle beroepsarbeid wordt stopgezet.

§ 2. Indien de aanvrager of zijn echtgenoot onderscheidene beroepsbezigheden uitoefenden en zij aan één deze een einde stellen, wordt vanaf de eerste dag van de maand, die volgt op deze van de stopzetting, nog slechts rekening gehouden met het inkomen, voortgebracht door de arbeid die wordt voortgezet.

§ 3. Indien de aanvrager of zijn echtgenoot nog een land- of tuinbouwactiviteit uitoefenen, worden ze niettemin geacht alle beroepsarbeid te hebben stopgezet, indien de oppervlakte van de bewerkte gronden et groter is dan:

1. 1 hectare voor de exploitatie van een landbouwgrond of van een afgemaaide of afgegraasde weide;

2. 15 aren voor een groententeelt;

3. 10 aren voor een witloofteelt (wortelteelt en beddingen voor snelteelt;

4. 15 aren voor een tabaksteelt;

5. 15 aren voor een hopteelt;

6. 15 aren voor een teelt van geneeskundige planten;

7. 3 aren voor een teelt van bloemen of sierplanten;

8. 35 aren voor een exploitatie van een gewone boomgaard, dat wil zeggen een al dan niet met gras bezaaide grond waarop een normaal aantal fruitbomen staan, rekening gehouden met de soort waartoe zij behoren;

9. 15 aren voor een exploitatie van een intensieve boomgaard, dat wil zeggen een boomgaard die geëxploiteerd wordt samen met de teelt van vruchten, bloemen, groenten, vroege aardappelen;

10. 125 aren voor een exploitatie van een boomkwekerij of een rijsbos;

11. 200 m2 voor een exploitatie van één of meer serres;

12. *opgeheven bij K.B. van 17 juni 1971, art. 6, 2°.*

Indien de exploitatie verscheidene van de hierboven beschouwde teelten omvat en de oppervlakte aangewend voor elk dezer het in het vorig lid bepaalde maximum niet overschrijdt, worden de aanvrager of zijn echtgenoot eveneens geacht iedere bezigheid te hebben stopgezet;

a) indien de exploitatie verscheidene van de in 2 tot 11 hierboven bedoelde teelten omvat, op voorwaarde dat de globale oppervlakte 17,5 aren niet overschrijdt;

b) indien de exploitatie enerzijds een in 1 bedoelde exploitatie, en anderzijds één of meer in 2 tot 11 bedoelde teelten omvat, onder de dubbele voorwaarde dat, in voorkomend geval, voldaan is aan de bepaling van a) van dit lid en dat de globale oppervlakte 1 hectare niet overschrijdt.

Voor de toepassing van a) van vorig lid komt de oppervlakte aangewend voor de exploitatie van een gewone boomgaard slechts ten belope van 50 pct. in aanmerking.

Art. 31 Voor de toepassing van artikel 7 van de wet, wordt het inkomen dat voortkomt van een bedrijfsafstand niet beschouwd als beroepsinkomen, zelfs indien het als dusdanig door de fiscale wetgeving wordt belast.

Afdeling 3. De roerende kapitalen

Art. 32 *Gewijzigd bij K.B. van 8 oktober 1991, art. 6 (3).*

Voor de al dan niet belegde roerende kapitalen wordt rekening gehouden met een som gelijk aan 4 pct. van de eerste schijf van 200 000 F, aan 6 pct. van de schijf van 200 001 F tot 500 000 F en aan 10 pct. van de schijf die 500 000 F te boven gaat.

De roerende kapitalen worden evenwel vrijgesteld indien hun globaal bedrag niet meer bedraagt dan 100 000 F.

Afdeling 4. De onroerende goederen

Art. 33 *Gewijzigd bij K.B. van 24 september 1980, art. 1 en 2.*

Voor de toepassing van artikel 5, § 1, van de wet, wordt van het globaal kadastraal inkomen van de bebouwde onroerende goederen, die de aanvrager of, in voorkomend geval, zijn echtgenoot in volle eigendom of in vruchtgebruik bezitten, een bedrag van 30 000 F afgetrokken.

Dit bedrag wordt met 5 000 F verhoogd voor de niet van tafel en bed noch sedert meer dan tien jaar feitelijk gescheiden echtgenoot en voor elk kind waarvoor de aanvrager of zijn echtgenoot kinderbijslag geniet of dat overeenkomstig de pensioenregeling voor werknemers als zijnde ten laste mag worden beschouwd.

Art. 34 *Opgeheven bij K.B. van 9 januari 1976, art. 17.*

Art. 35 *Gewijzigd bij K.B. van 9 januari 1976, art. 11.*

Indien de aanvrager of zijn echtgenoot of de echtgenoten samen slechts de volle eigendom of het vruchtgebruik hebben van onbebouwde onroerende goederen, wordt voor de toepassing van artikel 5, § 1, van de wet bij de berekening van de bestaansmiddelen rekening gehouden met de som van de kadastrale inkomens van die goederen, verminderd met 1 200 frank.

Art. 36 *Gewijzigd bij K.B. van 9 januari 1976, art. 12.*

Bij de berekening van de bestaansmiddelen wordt in rekening gebracht:

a) wat betreft de bebouwde onroerende goederen: het bedrag van het niet vrijgesteld kadastraal inkomen, vermenigvuldigd met 3;

b) wat betreft de onbebouwde onroerende goederen: het bedrag van het niet vrijgesteld kadastraal inkomen, vermenigvuldigd met 9.

Art. 37 *Opgeheven bij K.B. van 9 januari 1976, art. 17.*

Art. 38 De in het buitenland gelegen onroerende goederen worden in aanmerking genomen overeenkomstig de bepalingen die toepasselijk zijn op de in België gelegen onroerende goederen.

Voor de toepassing van het eerste lid moet onder kadastraal inkomen verstaan worden, elke gelijkaardige grondslag van belasting waarin bij de fiscale wetgeving van de plaats waar de goederen gelegen zijn is voorzien.

Art. 39 Het kadastraal inkomen van een gedeelte van een onroerend goed is gelijk aan het kadastraal inkomen van het onroerend goed vermenigvuldigd met de breuk die het gedeelte van dat onroerend goed vertegenwoordigt.

Art. 40 *Gewijzigd bij K.B. van 27 december 1973, art. 4.*

Wanneer de aanvrager of zijn echtgenoot de hoedanigheid van eigenaar of van vruchtgebruiker in onverdeeldheid hebben wordt het kadastraal inkomen vermenigvuldigd met de breuk die de belangrijkheid van de rechten, in volle eigendom of in vruchtgebruik van de aanvrager of zijn echtgenoot uitdrukt vooraleer de artikelen 33 tot 39 worden toegepast.

Afdeling 5. Bijzondere bepalingen

Art. 41 *Gewijzigd bij K.B. van 17 juni 1971, art. 9.*

Wanneer het onroerend goed met hypotheek bezwaard is, mag het bedrag, in aanmerking genomen voor de vaststelling van de bestaansmiddelen, verminderd worden met het jaarlijks bedrag der hypothecaire intresten, op voorwaarde:

1° dat de schuld door de aanvrager of zijn echtgenoot werd aangedaan voor eigen behoeften en de aanvrager de aan het ontleend kapitaal gegeven stemming bewijst;

2° dat de aanvrager bewijst dat de hypothecaire interesten eisbaar waren en werkelijk werden betaald voor het jaar dat datgene van de ingangsdatum van de beslissing voorafgaat.

Het bedrag van de vermindering mag evenwel niet hoger zijn dan de helft van het in aanmerking te nemen bedrag.

Wanneer het onroerend goed werd verworven mits betaling van een lijfrente, wordt het bedrag, in aanmerking genomen voor de vaststelling van de bestaansmiddelen, verminderd met het bedrag van de lijfrente die door de aanvrager werkelijk wordt betaald. Het tweede lid van huidig artikel is van toepassing op deze vermindering.

Art. 42 Het forfaitair inkomen, beoogd bij artikel 7, § 1, eerste lid, van de wet wordt vastgesteld door op de verkoopwaarde van de goederen en op het tijdstip van de afstand de bij artikel 32 beoogde berekeningsmodaliteiten toe te passen.

Art. 43 *Gewijzigd bij K.B. van 17 juni 1971, art. 10.*

Voor de toepassing van artikel 7 van de wet wordt de verkoopwaarde van de afgestane roerende of onroerende goederen, waarvan de aanvrager of zijn echtgenoot eigenaar of vruchtgebruiker in onverdeeldheid waren, vermenigvuldigd met de breuk die de belangrijkheid van de renten van de aanvrager of van zijn echtgenoot uitdrukt.

Voor de toepassing van deze bepalingen zal de respectievelijke waarde van het vruchtgebruik en van de naakte eigendom geraamd worden zoals successierechten.

Art. 44 In geval van afstand onder bezwarende titel van roerende of onroerende goederen, met uitzondering van de bedrijfskleding van een landbouwonderneming, waarvan de persoonlijke schulden van de aanvrager of van zijn echtgenoot, die dateren van vóór de afstand en die werden afgelost met de opbrengst van de afstand, afgetrokken van de verkoopwaarde van de afgestane goederen op het ogenblik van de afstand.

Art. 45 *Gewijzigd bij K.B.'s van 8 oktober 1991, art. 7 (3) en 20 december 1993, art. 2 (3).*

In geval van afstand onder bezwarende titel van een onroerend goed en onverminderd de bepalingen van artikel 44, wordt, voor zover het hetzij het woonhuis van de aanvrager of zijn echtgenoot betreft en de aanvrager noch zijn echtgenoot een ander bebouwd onroerend goed bezit, hetzij het enige ongebouwd onroerend goed van de aanvrager of van zijn echtgenoot betreft en de aanvrager noch zijn echtgenoot een ander gebouwd of ongebouwd onroerend goed bezit, met het oog op de toepassing van artikel 42, jaarlijks F 80 000 of F 64 000 afgetrokken van de verkoopwaarde van het goed naar gelang de aanvrager al dan niet gezinshoofd is zoals bepaald bij artikel 21, § 2.

Voor de toepassing van het vorige lid, wordt eveneens als woonhuis van de aanvrager of van zijn echtgenoot beschouwd, het enige hun toebehorende binnenschip als bedoelde in artikel 271, eerste lid, van Boek II van het Wetboek van Koophandel, dat op duurzame wijze tot woning dient.

Het aftrekbaar abattement wordt berekend in verhouding tot het aantal maanden begrepen tussen de eerste van de maand die volgt op de datum van de afstand en de ingangsdatum van het gewaarborgd inkomen.

Indien de aanvrager ophoudt gezinshoofd te zijn, of indien hij gezinshoofd wordt, zoals bepaald bij artikel 21, § 2, wordt voor de toepassing van het eerste lid een abattement afgetrokken dat gelijk is aan:

- een twaalfde van 80 000 F voor iedere maand waarin de aanvrager de hoedanigheid van gezinshoofd bezat, zoals bepaald bij artikel 21, § 2;

- een twaalfde van 64 000 F voor alle andere maanden.

Art. 46 § 1. De waarde van de goederen die de bedrijfsbekleding van een landbouwonderneming uitmaken wordt, voor de toepassing van artikel 7, § 1, vierde lid, van de wet, forfaitair vastgesteld op de volgende bedragen per hectare:

1. Polderstreek: 20 250 F;

2. Zandstreek en Kempen: 18 000 F;

3. Zand leemstreek: 18 000 F;

4. Leemstreek: 18 000 F;

5. Condroz: 16 500 F;

6. Mergelstreek, Ardennen en Famenne: 13 500 F;

7. Grasstreek:

Luik, Luxemburg, Herve:

a) 20 250 F;

b) 18 000 F;

c) 12 375 F;

Henegouwen, Namen (Venen):

a) 18 000 F;

b) 13 500 F;

§ 2. De grenzen van de in voorgaande paragraaf bedoelde streken stemmen overeen met de grenzen vastgesteld bij het koninklijk besluit van 24 februari 1951, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 15 juli 1953.

De onderverdelingen a, b en c van de grasstreken stemmen overeen met de fiscale onderverdeling van de streken vastgesteld voor de toepassing van de forfaitaire barema's inzake inkomstenbelastingen.

Art. 47 *Gewijzigd bij K.B. van 17 juni 1971, art. 12.*

Voor de toepassing van artikel 7, §3, van de wet worden gelijkgesteld met onteigeningen te algemenen nutte:

1° de afstanden in der minne van onroerende goederen te algemenen nutte, wanneer deze afstanden kosteloos worden geregistreerd krachtens artikel 161 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten;

2° de verkopen van onroerende goederen verricht aan de maatschappijen bedoeld in artikel 51, eerste lid, 1°, van hetzelfde Wetboek met het oog op de verwezenlijking van hun maatschappelijk doel.

HOOFDSTUK V. DE AFTREK VAN DE PENSIOENEN

Art. 48 *Gewijzigd bij K.B.'s van 13 oktober 1997, art. 1 (4) en 12 augustus 2000, art. 1 (5).*

Onverminderd de toepassing van artikel 49 wordt het bedrag van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden verminderd met 90 pct. van de in artikel 10, eerste lid, van de wet bedoelde voordelen, nadat deze, in voorkomend geval, werden verminderd met de in het tweede lid van artikel 10 van de wet bedoelde onderhoudsgelden.

Lid 2 opgeheven bij K.B. van 12 augustus 2000, art. 1 (5).

Het vakantiegeld en de aanvullende toeslag bij het vakantiegeld die betaald worden ten laste van de pensioenregeling voor de werknemers, evenals de bijzondere bijslag die betaald wordt ten laste van de pensioenregeling der zelfstandigen, worden niet in mindering gebracht van het gewaarborgd inkomen.

Voor de van tafel en bed gescheiden of de sedert meer dan tien jaar feitelijk gescheiden echtgenoten wordt enkel rekening gehouden met de persoonlijke pensioenen die de betrokkene uit eigen hoofde en/of als gescheiden echtgenoot bekomen heeft.

Art. 49 *Gewijzigd bij K.B. van 13 oktober 1997, art. 2 (4).*

Voor de toepassing van artikel 10 van de wet wordt het bedrag in aanmerking genomen dat zou uitbetaald geweest zijn vóór de vermindering of de schorsing van de uitkering bedoeld bij het eerste lid van het voornoemd artikel 10:

1° *Opgeheven bij K.B. van 12 augustus 2000, art. 2 (5).*

2° die het voorwerp uitmaakt van een vermindering om reden van de terugvordering van een onverschuldigd uitbetaald bedrag;

3° waarvan de uitbetaling geschorst is ten titel van sanctie;

4° die verminderd werd met de rente gevestigd in het kader van de wetgeving betreffende het pensioen der zelfstandigen.

Lid 2 en lid 3 zijn opgeheven bij K.B. van 12 augustus 2000, art. 2 (5).

Art. 49bis *Ingevoegd bij K.B. van 21 maart 1988, art. 1 (6).*

Voor de gerechtigde op een rustpensioen als zelfstandige, dat met ten minste 10 % werd verminderd wegens vervroeging en aangepast werd in toepassing van de artikelen 131 en 132 van de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen, wordt afgeweken van artikel 48, 1e lid, door het bedrag van dit pensioen, dat in mindering moet worden gebracht van het vóór 1 januari 1988 ingegaan gewaarborgd inkomen, te vervangen door een bedrag bekomen door de samenstelling van:

1° 90 % van het bedrag, per 31 december 1987, van het bij artikel 49 beoogd pensioen als zelfstandige, vóór toepassing van de artikelen 131 en 132 van voornoemde wet van 15 mei 1984;

2° het bedrag van de verhoging van dit pensioen die op 1 januari 1988 effectief werd bekomen in toepassing van voornoemde artikelen 131 en 132.

De in 1° en 2° van het eerste lid beoogde bedragen blijven onderworpen aan de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de Openbare Schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

Art. 49ter *Ingevoegd bij K.B. van 12 september 1990, art. 1 (7) en gewijzigd bij K.B. van 10 april 1991, art. 2 (7).*

Voor de gerechtigde op een rustpensioen als werknemer dat wegens vervroeging met meer dan 10 % werd verminderd en dat op 1 oktober 1990 wordt verhoogd in toepassing van artikel 7 van de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen

aan de evolutie van het algemeen welzijn, wordt voor de periode 1 oktober 1990 tot 31 december 1990 het bedrag van het pensioen dat in mindering moet worden gebracht van een vóór 1 oktober 1990 ingegaan gewaarborgd inkomen, vastgesteld op het bedrag dat wordt bekomen door samentelling van:

1° 90 % van het bedrag, per 30 september 1990, van het bij artikel 49, 1°, bedoeld rustpensioen als werknemer vóór de toepassing van artikel 7 van voormelde wet van 20 juli 1990;

2° het bedrag waarmede dat rustpensioen op 1 oktober 1990 in toepassing van voormeld artikel 7 van de wet van 20 juli 1990 effectief wordt verhoogd.

De in 1° en 2° van het eerste lid beoogde bedragen blijven onderworpen aan de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de Openbare Schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

Art. 49quater *Opgeheven bij K.B. van 12 augustus 2000, art. 3 (5).*

HOOFDSTUK VI. DE ADMINISTRATIEVE BESLISSINGEN

Art. 50 *Vervangen bij K.B. van 14 oktober 2009, art. 2 (8).*

Elke beslissing wordt gemotiveerd. Ze wordt aan de aanvrager met een gewone brief ter kennis gebracht. De beslissing tot terugvordering van de schuld en de beslissing waarvan zij de uitvoering verzekert worden echter samen bij een ter post aangetekend schrijven ter kennis gebracht.

Art. 51 Wanneer artikel 12, derde lid, van de wet werd toegepast, beslist de bij artikel 14 van de wet beoogde overheid opnieuw over de aanvraag, rekening gehouden met al de gestelde voorwaarden en zich houdend aan de in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing die de door haar bij de toepassing van voormelde bepaling ingeroepen reden heeft verworpen.

Art. 52 *Gewijzigd bij K.B. van 8 oktober 1991, art. 10 (2).*

De beslissing omtrent de nieuwe aanvraag die mag ingediend worden krachtens artikel 11, § 1, tweede lid, van de wet, heeft uitwerking met ingang van de eerste dag van de maand volgend op die in de loop waarvan de aanvraag werd ingediend.

In geval van toepassing van artikel 14, § 2, van de wet, heeft de beslissing omtrent de bij het vorige lid beoogde nieuwe aanvraag, ingediend door de overlevende echtgenoot, evenwel uitwerking met ingang van de eerste dag van de maand volgend op die van het overlijden van de andere echtgenoot.

Art. 53 De beslissing ingevolge de aangifte, die in uitvoering van artikel 11, § 1, derde lid, van de wet moet ingediend worden, heeft uitwerking met ingang van de eerste dag van de maand volgend op die in de loop waarvan het feit, dat deze aangifte rechtvaardigt zich voordoet.

Art. 54 *Gewijzigd bij K.B.'s van 8 oktober 1991, art. 11 (2) en 11 juli 2003, art. 3 (9).*

§ 1. De Rijksdienst neemt ambtshalve een nieuwe beslissing:

1° wanneer hij kennis krijgt van een nieuw feit dat of een wijziging in de bestaansmiddelen die aanleiding geeft tot een vermindering van het toegekende gewaarborgd inkomen.

De nieuwe beslissing gaat in op de eerste dag van de maand volgend op de datum waarop dat feit of die wijziging en weerslag op de toegekende rechten heeft.

2° Wanneer vastgesteld wordt dat aan de administratieve beslissing een juridische of materiële vergissing kleeft, treft de Rijksdienst een nieuwe beslissing ter verbetering van deze juridische of materiële vergissing.

De nieuwe beslissing heeft uitwerking op de datum waarop de verbeterde beslissing had moeten ingaan.

Onverminderd de toepassing van § 2 van dit artikel of van artikel 21 van de wet van 13 juni 1966 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden, zal, als de vergissing aan de administratie te wijten is, de nieuwe beslissing evenwel uitwerking hebben op de eerste dag van de maand na de kennisgeving, als het recht op de uitkering kleiner is dan het recht dat eerst werd toegekend.

Wanneer de Rijksdienst vaststelt dat de juridische of de materiële vergissing een hogere uitbetaling dan het recht op de uitkering heeft veroorzaakt, kan hij de uitbetaling bij bewarende maatregel beperken tot het bedrag dat hij als wettelijk verschuldigd beschouwt. In dit geval heeft, ondanks de bepalingen van het vorig lid, de verbeterende beslissing die het bedrag van de uitkering beperkt, uitwerking de eerste dag van de maand waarin de bewarende maatregel werd genomen.

3° *Opgeheven bij K.B. van 11 juli 2003, art. 3 (9).*

4° wanneer de uitbetaling van het gewaarborgd inkomen moet geschorst worden, omdat aan de echtgenoot het in artikel 2, § 1, tweede lid van de wet bedoelde bedrag toegekend wordt.

De beslissing tot schorsing heeft uitwerking op dezelfde datum als de beslissing houdende toekenning van het gewaarborgd inkomen aan de echtgenoot.

§ 2. De Rijksdienst kan de administratieve beslissing intrekken en een nieuwe beslissing nemen binnen de termijn van indiening van een verzoekschrift bij de arbeidsrechtbank of als een verzoekschrift werd ingediend, tot op de sluiting van de debatten, wanneer:

a) op de ingangsdatum van het gewaarborgd inkomen, het recht door een wettelijke of reglementaire bepaling is gewijzigd;

b) een nieuw feit of nieuwe bewijselementen die een weerslag hebben op het recht van de aanvrager tijdens het geding worden ingeroepen;

c) vastgesteld wordt dat aan de administratieve beslissing een onregelmatigheid of een materiële vergissing kleeft.

HOOFDSTUK VII. DE BETALINGSMODALITEITEN, DE BREVETTEN VAN GEWAARBORGD INKOMEN EN DE BETALINGSVOORWAARDEN

Afdeling I. De betalingsmodaliteiten

Art. 55 *Opgeheven bij K.B. van 8 oktober 1991, art. 12 (2).*

Art. 56 *Opgeheven bij K.B. van 8 oktober 1991, art. 13 (2).*

Art. 57 *Vervangen bij K.B. van 17 september 2000, art. 1 (10) en gewijzigd bij K.B.'s van 9 maart 2004, art. 5 (11) en 13 augustus 2011, art. 11 (12).*

Het gewaarborgd inkomen is verworven per twaalfden en betaalbaar per maand.

Het gewaarborgd inkomen wordt door de Rijksdienst betaald door middel van overschrijvingen op een persoonlijke zichtrekening overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 13 augustus 2011 betreffende de betaling van de door de Rijksdienst betaalde uitkeringen.

In afwijking van het eerste lid, en op aanvraag door de gerechtigde ingediend met een gewone brief, kan de betaling ook gebeuren door postassignaties waarvan het bedrag ten huize betaalbaar is in handen van de gerechtigde.

In afwijking van het tweede en van het derde lid, gebeurt, bij gebreke aan een correct uniek zichtrekeningsidentificatienummer, de betaling door postassignatie waarvan het bedrag ten huize betaalbaar is in handen van de gerechtigde.

Het toezenden van stukken aan de betrokkene en het uitvoeren van betalingen aan de gerechtigde op een gewaarborgd inkomen gebeuren op hun hoofdverblijfplaats.

Van deze verplichting kan evenwel afgeweken worden op schriftelijk verzoek van de betrokkene, gericht aan de Rijksdienst voor Pensioenen.

Art. 58 *Gewijzigd bij K.B. van 31 december 1992, art. 11 (13).*

Wanneer de betaling de termijnen omvat van een gewaarborgd inkomen ten voordele van een gerechtigde die dezelfde hoofdverblijfplaats heeft als zijn echtgenoot en ermee samenwoont, wordt de postassignatie opgesteld op naam van beide echtgenoten.

Art. 59 *Vervangen bij K.B. van 17 september 2000, art. 2 (10) en gewijzigd bij K.B. van 9 maart 2004, art. 6 (14).*

In geval van overlijden van de gerechtigde op het gewaarborgd inkomen, worden de vervallen en niet uitbetaalde termijnen van ambtswege uitbetaald aan de echtgenoot met wie de gerechtigde samenleefde op het ogenblik van zijn overlijden.

Bij ontstentenis van de in het eerste lid bedoelde echtgenoot worden de niet uitbetaalde termijnen, met inbegrip van de uitkering voor de maand van overlijden voor zover de gerechtigde nog niet overleden was op de uitgiftedatum van de postassignatie of bij betaling op een persoonlijke zichrekening op de in het nationaal compensatiesysteem geldende uitvoeringsdatum, uitbetaald in volgende orde:

1° aan de kinderen met wie de gerechtigde samenleefde op het ogenblik van zijn overlijden;

2° aan ieder persoon met wie de gerechtigde samenleefde op het ogenblik van zijn overlijden;

3° aan de persoon die in de verpleegkosten is tussengekomen;

4° aan de persoon die de begrafeniskosten heeft betaald.

De in het tweede lid bedoelde termijnen worden van ambtswege aan de in dat lid, 1°, beoogde rechthebbenden uitbetaald. De andere rechthebbenden die de vereffening van de vervallen en aan een overleden gerechtigde niet uitbetaalde termijnen ten hunnen voordele wensen te bekomen, moeten een aanvraag rechtstreeks tot de Rijksdienst voor Pensioenen richten. De aanvraag, gedateerd en ondertekend, moet opgemaakt worden op een formulier conform het door de Minister goedgekeurd model. De Burgemeester van de gemeente waar de overledene zijn hoofdverblijfplaats had of de Burgemeester van de gemeente waar de overledene samenleefde met een der in het tweede lid, 2°, bedoelde personen, bevestigt de juistheid van de op dit formulier vermelde gegevens en ondertekent dit mede. De personen bedoeld in het tweede lid; 3° en 4°, kunnen de aanvraag laten ondertekenen door de Burgemeester van hun hoofdverblijfplaats.

Op straffe van verval moeten de aanvragen tot uitbetaling van de termijnen ingediend worden binnen een termijn van zes maanden. Die termijn gaat in op de dag van het overlijden van de gerechtigde of op de dag van de verzending van de kennisgeving van de beslissing indien deze na het overlijden werd verzonden. De in het vorig lid bedoelde aanvraag geldt als aanvraag om toepassing van het artikel 58 van het koninklijk besluit van 17 november 1969 houdende algemeen reglement betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan de minder-validen, wanneer door deze laatste bepaling tegemoetkomingen worden beoogd.

Wanneer de kennisgeving aan de afzender teruggezonden wordt wegens het overlijden van de gerechtigde, wordt bij ontstentenis van de in het eerste lid bedoelde echtgenoot, een nieuwe kennisgeving gezonden aan de Burgemeester van de gemeente waar de overledene zijn hoofdverblijfplaats had. De Burgemeester bezorgt die kennisgeving aan de persoon, die krachtens het tweede lid, voor de uitbetaling van de termijnen in aanmerking komt.

Afdeling 2. Opdrachten van de gemeentebesturen
Opgeheven bij K.B. van 31 december 1992, art. 13 (13).

Art. 60-62 *Opgeheven bij K.B. van 31 december 1992, art. 13 (13).*

Afdeling 3. De betalingsvoorwaarden

Art. 63 *Vervangen bij K.B. van 22 januari 2002, art. 1 (15).*

Wordt geacht zijn werkelijke verblijfplaats, bedoeld in artikel 1, § 2, van de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden, in België te hebben, de gerechtigde die er zijn hoofdverblijfplaats heeft en er bestendig en daadwerkelijk verblijft.

Met het oog op de betaling van het gewaarborgd inkomen wordt met bestendig en daadwerkelijk verblijf in België gelijkgesteld:

1° het verblijf in het buitenland gedurende minder dan dertig al dan niet opeenvolgende dagen per kalenderjaar;

2° het verblijf in het buitenland gedurende dertig al dan niet opeenvolgende dagen per kalenderjaar of langer, ten gevolge van een toevallige en tijdelijke opname in een ziekenhuis of een andere instelling voor zorgenverstrekking;

3° het verblijf in het buitenland gedurende dertig al dan niet opeenvolgende dagen per kalenderjaar of langer, voor zover uitzonderlijke omstandigheden dit verblijf wettigen en op voorwaarde dat het beheerscomité van de Rijksdienst voor pensioenen hiertoe de toelating heeft verleend.

Wanneer de in het tweede lid, 1°, bedoelde periode wordt overschreden en onverminderd de bepalingen van hetzelfde tweede lid, 2°, wordt de uitbetaling van het gewaarborgd inkomen geschorst voor elke kalendermaand tijdens welke de gerechtigde niet ononderbroken in België verblijft.

De gerechtigde op het gewaarborgd inkomen die het Koninkrijk verlaat is verplicht de Rijksdienst voor pensioenen voorafgaandelijk daarvan in te lichten met vermelding van de duur van zijn verblijf in het buitenland.

De controle op de bepalingen van de vorige leden gebeurt door elke maand steekproefsgewijze verblijfsbewijzen op te vragen voor vijf percent van de gerechtigden voor wie het gewaarborgd inkomen wordt betaald op een persoonlijke rekening, geopend bij een financiële instelling, met uitsluiting evenwel van de gerechtigden die opgenomen zijn in een rusthuis, in een rust- en verzorgingstehuis of in een psychiatrische verzorgingsinstelling.

Art. 64 Het gewaarborgd inkomen wordt niet uitbetaald voor de duur van hun gevangenschap of van hun opsluiting aan de gerechtigden die in gevangenissen zijn opgesloten of die in een gesticht tot bescherming van de maatschappij of in een bedelaarskolonie zijn opgenomen.

De gerechtigden mogen evenwel aanspraak maken op het gewaarborgd inkomen dat betrekking heeft op de periode van hun voorlopige hechtenis, op voorwaarde dat zij van het misdrijf dat tot die hechtenis aanleiding heeft gegeven, bij een in kracht van gewijsde getreden gerechtelijke beslissing werden vrijgesproken. Hetzelfde geldt voor de gevallen van buitenvervolgingstelling of van buitenzaakstelling.

Art. 65 Het gewaarborgd inkomen wordt niet uitbetaald, voor de duur van hun opneming, aan de gerechtigden die, uitsluiten ten laste van de openbare besturen, geplaatst zijn in de afdeling voor krankzinnigen van een openbare of particuliere instelling die bestemd is om krankzinnigen of geestesziekten te ontvangen.

Art. 66 Het bedrag, dat een commissie van openbare onderstand of het speciaal Onderstandfonds als aandeel in de verplegingskosten kan opeisen, mag niet hoger zijn dan de drie vierden van het gewaarborgd inkomen.

HOOFDSTUK VIII. VASTSTELLING VAN DE RECHTEN VAN DE FEITELIJK GESCHEIDEN ECHTGENOTEN

Gewijzigd bij K.B. van 5 juli 1991, art. 6 (2).

Art. 67 *Gewijzigd bij K.B.'s van 5 juli 1991, art. 6 (2), 8 oktober 1991, art. 14 (2) en 31 december 1992, art. 14 (13).*

Voor de toepassing van de artikelen 2, § 1, 4, § 1, derde lid en 18 van de wet wordt verstaan onder "feitelijke scheiding" de toestand die ontstaat:

a) wanneer de echtgenoten onderscheiden hoofdverblijfplaatsen hebben, deze worden vastgesteld aan de hand van de inschrijvingen in de bevolkingsregisters of van de identificatiefiche bedoeld in artikel 18ter van het koninklijk besluit van 21 december 1967;

b) bij ontstentenis van een afzonderlijke inschrijving in het bevolkingsregister, wanneer een van de echtgenoten in de gevangenis is opgesloten, in een gesticht ter bescherming van de maatschappij of een bedelaarskolonie is opgenomen of het voorwerp heeft uitgemaakt van een beschermingsmaatregel, bedoeld in artikel 2 van de wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke.

Art. 68 *Gewijzigd bij K.B. van 5 juli 1991, art. 6 (2).*

De feitelijk gescheiden echtgenoot kan aanspraak maken op een deel van het aan zijn echtgenoot toegekende gewaarborgd inkomen voor zover hij voldoet aan de voorwaarde van verblijf bedoeld in artikel 63.

Art. 69 *Gewijzigd bij K.B. van 5 juli 1991, art. 6 (2). (16)*

De feitelijk gescheiden echtgenoot bekomt de uitbetaling van de helft van het gewaarborgd inkomen.

Art. 70 Wanneer een van de echtgenoten nalaat zijn rechten op het gewaarborgd inkomen te laten gelden mag de andere echtgenoot in zijn plaats een aanvraag om gewaarborgd inkomen indienen om te zijnen gunste de uitbetaling te bekomen van het deel van het gewaarborgd inkomen, dat hem krachtens dit hoofdstuk toekomt.

Art. 71 *Gewijzigd bij K.B. van 5 juli 1991, art. 6 (2).*

Wanneer het gewaarborgd inkomen aan één van de echtgenoten niet meer uitgekeerd wordt bij toepassing van de artikelen 64 of 65 of omdat hij niet meer voldoet aan de voorwaarde van verblijf bedoeld in artikel 63, wordt het krachtens dit hoofdstuk aan de andere gescheiden echtgenoot toekomende deel hem uitgekeerd.

Art. 72 *Gewijzigd bij K.B. van 5 juli 1991, art. 6 (2).*

De toepassing van de artikelen 67 tot 69 geschiedt van ambtswege:

a) wanneer één van de echtgenoten op het ogenblik van de scheiding het gewaarborgd inkomen geniet;

b) wanneer de scheiding zich voordoet tussen de datum van de kennisgeving van de administratieve of gerechtelijke beslissing en de ingangsdatum van het gewaarborgd inkomen van één van de echtgenoten;

c) wanneer de scheiding zich voordoet op het ogenblik dat de aanvraag om gewaarborgd inkomen van één van de echtgenoten voor een administratieve of gerechtelijke instantie aanhangig is;

d) wanneer, op het ogenblik dat een van de echtgenoten zijn aanvraag om gewaarborgd inkomen indient, de andere echtgenoot reeds een rustpensioen als werknemer of als zelfstandige of het gewaarborgd inkomen geniet, of wanneer een daartoe ingediende aanvraag voor een administratieve of gerechtelijke instantie aanhangig is;

e) wanneer een van de echtgenoten zich in een van de bij artikel 67, b), beoogde toestanden bevindt, zelfs wanneer deze zich situeert vóór de indiening van de aanvraag.

In de bij het vorige lid beoogde gevallen wordt het deel van de gescheiden echtgenoot toegekend vanaf de eerste dag van de maand volgend op die in de loop waarvan de feitelijke scheiding zich voordoet en, ten vroegste, vanaf de ingangsdatum van het gewaarborgd inkomen van de echtgenoot.

Art. 73 *Gewijzigd bij K.B. van 5 juli 1991, art. 6 (2).*

De toepassing van artikel 70, alsook van de artikelen 67 tot 69, wanneer het geen van de bij artikel 72, beoogde gevallen betreft, is afhankelijk gesteld van het indienen, door de feitelijk gescheiden echtgenoot, van een aanvraag in de vormen waarin bij hoofdstuk II is voorzien.

De aanvraag van de feitelijk gescheiden echtgenoot heeft uitwerking met ingang van de eerste dag van de maand volgend op die in de loop waarvan zij is ingediend.

De geldig ingediende aanvraag door de feitelijk gescheiden echtgenoot in de pensioenregeling voor werknemers of in de pensioenregeling der zelfstandigen of het ambtshalve onderzoek van de rechten van de feitelijk gescheiden echtgenoot in deze regelingen geldt als aanvraag in de zin van het eerste lid, tenzij blijkt dat de voordelen bedoeld in artikel 10 van de wet, de toekenning van het gewaarborgd inkomen verhinderen."

HOOFDSTUK IX. OVERGANGSBEPALINGEN

Art. 74 De berekening van de bestaansmiddelen van de personen bedoeld bij artikel 21, § 1, van de wet gebeurt op grond van de elementen bijeen gebracht bij gelegenheid van het onderzoek naar de bestaansmiddelen, dat werd uitgevoerd met tussenkomst van de controleur van de belastingen, ingevolge een aanvraag van rentetoeslag of rentebijslag ingediend bij de ontvanger van belastingen of de burgemeester.

In de andere gevallen zal een onderzoek naar de bestaansmiddelen gedaan worden volgens de procedure voorgeschreven in hoofdstuk III.

Art. 75 Wordt in aanmerking genomen voor de toepassing van artikel 21, § 2, van de wet, het bedrag dat zou betaald geweest zij vóór de vermindering of de schorsing van de rentebijslag;

1° die het voorwerp heeft uitgemaakt van een vermindering wegens vervroeging wanneer de aanvraag na 31 oktober 1968 werd ingediend of wanneer de rechten op die uitkering ambtshalve werden onderzocht op grond van een gebeurtenis die zich na 31 oktober 1968 heeft voorgedaan;

2° die het voorwerp uitmaakt van een vermindering om reden van de terugvordering van een onverschuldigd uitbetaald bedrag;

3° waarvan de uitbetaling geschorst is ten titel van sanctie.

HOOFDSTUK X. SLOT- EN OPHEFFINGSBEPALINGEN

Art. 76 De reglementaire bepalingen tot toekenning van toelagen aan de controleurs der belastingen, die in de ouderdoms- en overlevingspensioenregeling ten behoeve van de vrijwillig verzekerden de bestaansmiddelen vaststellen en deze tot toekenning van toelagen aan de ontvangers der registratie en domeinen wegens de inlichtingen die zij in de ouderdoms- en overlevingspensioenregeling ten behoeve van de vrijwillig verzekerden aan de controleurs der belastingen moeten verstrekken, zijn toepasselijk op de prestaties die zij verrichten in het kader van de wet.

Art. 77 § 1. *Opheffingsbepalingen*.

§ 2. Worden opgeheven doch blijven verder de rentebijslagen beheersen, toegekend aan de personen bedoeld bij artikel 21, §§ 1 en 2 van de wet:

1. onverminderd het bepaalde in § 1, 2°, het koninklijk besluit van 10 mei 1963 betreffende de ouderdoms- en weduwenrentebijslagen, bepaald bij de wet van 12 februari 1963 betreffende de inrichting van een ouderdoms- en overlevingspensioenregeling ten behoeve van de vrijwillig verzekerden, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 18 januari, 29 mei, 15 juni en 10 augustus 1967 en 18 maart 1968;

2. het koninklijk besluit van 15 februari 1965 tot verhoging van de ouderdoms- en weduwenrentebijslagen, waarin voorzien bij de wet van 12 februari 1963 betreffende de inrichting van een ouderdoms- en overlevingspensioenregeling ten behoeve van de vrijwillig verzekerden;

3. het koninklijk besluit van 28 februari 1966 tot vaststelling van de modaliteiten inzake de verhoging van het bedrag der bestaansmiddelen dat geen invloed heeft op de toekenning van de ouderdomsrentebijslagen;

4. het koninklijk besluit van 23 juni 1966 tot verhoging van de ouderdoms- en weduwenrentebijslagen, waarin voorzien bij de wet van 12 februari 1963 betreffende de inrichting van een ouderdoms- en overlevingspensioenregeling ten behoeve van de vrijwillig verzekerden;

5. het koninklijk besluit van 15 juni 1967 tot wijziging van het koninklijk besluit van 10 mei 1963 betreffende de ouderdoms- en weduwenrentebijslagen, bepaald bij de wet van 12 februari 1963 betreffende de inrichting van een ouderdoms- en overlevingspensioenregeling ten behoeve van de vrijwillig verzekerden;

6. het koninklijk besluit van 20 oktober 1967 tot vaststelling van de toepassingsmodaliteiten van maatregelen tot vermindering van de weerslag van het onderzoek naar de bestaansmiddelen voor de toekenning van de ouderdomsrentebijslag.

Art. 78 Dit besluit treedt in werking op 1 mei 1969.

Art. 79 Onze Minister van Sociale Voorzorg, Onze Minister van Financiën en Onze Minister van Binnenlandse Zaken zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

---

1 Inwerkingtreding: 19-03-1990.
2 Inwerkingtreding: 01-07-1991.
3 Inwerkingtreding: 01-01-1992.
4 Inwerkingtreding: 01-07-1997.
5 Inwerkingtreding: 01-09-2000.
6 Inwerkingtreding: 01-01-1988; houdt op van kracht te zijn op 01-01-1989 (zie K.B. van 29 december 1988, art. 1).
7 Inwerkingtreding: 01-10-1990.
8 Inwerkingtreding: 01-07-2009.
9 Inwerkingtreding: 01-10-2003.
10 Inwerkingtreding: 01-03-2000.
11 Inwerkingtreding: 17-03-2004 voor de betalingen die plaatsvinden vanaf 17-03-2004.
12 Inwerkingtreding: 24-08-2011.
13 Inwerkingtreding: 01-07-1993.
14 Inwerkingtreding: 17-03-2004.
15 Inwerkingtreding: 01-06-2001.
16 NOTA: De bepalingen van het artikel 69, tweede lid, zoals ze luidden voor hun wijziging door dit besluit, blijven van toepassing indien de feitelijk gescheiden echtgenote de toepassing van het artikel 2, §3, eerste lid van de wet, zoals het luidde voor zijn opheffing door de wet van 5 januari 1976, heeft bekomen.

Koninklijk besluit van 3 november 1969
(Staatsblad 10 december)

houdende vaststelling voor het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart, van de bijzondere regelen betreffende het ingaan van het pensioenrecht en van de bijzondere toepassingsmodaliteiten van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, van de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn en van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.

***Gewijzigd bij**: K.B.'s van 31 juli 1974 (Staatsbl. 5 oktober), 27 juni 1980 (Staatsbl. 23 augustus), 10 maart 1981 (Staatsbl. 14 maart), 28 maart 1984 (Staatsbl. 3 april), 10 december 1984 (Staatsbl. 20 december), 30 januari 1986 (Staatsbl. 11 februari), 20 november 1987 (Staatsbl. 27 november), 4 december 1990 (Staatsbl. 20 december), 11 december 1990 (Staatsbl. 23 januari 1991), 14 juli 1995 (Staatsbl. 9 augustus), 25 juni 1997 (Staatsbl. 31 juli), 8 augustus 1997 (Staatsbl. 4 september), 27 oktober 1999 (Staatsbl. 4 januari 2000), 12 augustus 2000 (Staatsbl. 1 september), 11 december 2001 (Staatsbl. 22 december), 1 mei 2006 (Staatsbl. 18 mei), 12 december 2008 (Staatsbl. 16 februari 2009) en 21 juli 2016 (Staatsbl. 5 augustus).*

Nota: opgeheven op 31 december 2011 door art. 116 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen, maar blijft van toepassing op bepaalde werknemers. Inwerkingtreding: 01-01-2012; van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2013 ingaan.

HOOFDSTUK I. Algemeenheden

Art. 1 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 4 december 1990, art. 35 (1) en 8 augustus 1997, art. 32 (2).*

§ 1. Voor de toepassing van dit besluit, moet worden verstaan onder:

1° "het koninklijk besluit nr. 50": het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers;

2° "de wet van 20 juli 1990": de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn;

3° "het koninklijk besluit van 23 december 1996": het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels;

4° "het koninklijk besluit van 15 april 1965": het koninklijk besluit van 15 april 1965 tot vaststelling, voor het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart, van regelen die afwijken van de rust- en overlevingspensioenregeling voor bedienden;

5° "het koninklijk besluit van 21 december 1967": het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers;

© FPD – augustus 2023

6° "werkgever": elke onderneming die het commercieel luchtverkeer of de bouw, het nazicht of het herstel van vliegtuigen tot hoofddoel heeft en waarvan de hoofdbedrijfszetel in België is gevestigd;

7° "lid van het vliegend personeel": elk lid van het vliegend personeel, testpiloot inbegrepen, dat door een arbeidsovereenkomst voor bedienden verbonden is met een werkgever als bedoeld onder 6.

De leden van het vliegend personeel worden ingedeeld in:

a) leden van het stuurpersoneel;

b) leden van het cabinepersoneel.

Worden met de in het eerste lid, 6°, bedoeld "lid van het vliegend personeel" gelijkgesteld, de leden van het vliegend personeel bedoeld in het eerste lid, 6°, die reeds onderworpen waren aan dit besluit en nadien als lid van het vliegend personeel, door een arbeidsovereenkomst voor bedienden zijn verbonden met een onderneming die hoofdzakelijk het commercieel luchtvervoer ten doel heeft, doch waarvan de hoofdbedrijfszetel gevestigd is in een land waarmede België een internationale overeenkomst inzake sociale zekerheid heeft afgesloten en die, bij toepassing van die overeenkomst, aan de Belgische sociale zekerheid onderworpen blijven.

Worden met de in het eerste lid, 5°, bedoelde werkgevers gelijkgesteld, de personen die gehouden zijn voor de werknemers beoogd in het vorig lid de bijdragen te betalen die verschuldigd zijn ingevolge het feit dat zij aan de Belgische sociale zekerheid onderworpen blijven.

Worden met de in het eerste lid, 5°, bedoelde werkgever en met het in het eerste lid, 6°, bedoeld lid van het vliegend personeel gelijkgesteld, de werknemers die bij toepassing van artikel 5, § 2, van het koninklijk besluit van 21 december 1967, het genot bekomen van de pensioenregeling voor werknemers.

§ 2. De bepalingen van het koninklijk besluit nr. 50 en van het koninklijk besluit van 21 december 1967 blijven van toepassing op de personen als bedoeld sub § 1, in de mate waarin de bepalingen van dit besluit niet toelaten ervan af te wijken.

HOOFDSTUK II. De gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling

Art. 2 *Gewijzigd bij het K.B. van 10 maart 1981, art. 2.*

In afwijking van artikel 29 van het koninklijk besluit van 21 december 1967 wordt als gewoonlijk en hoofdzakelijk beschouwd, iedere tewerkstelling als lid van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart, die normaal over honderdvijfentachtig dagen van ten minste vier uur per kalenderjaar is gespreid of iedere tewerkstelling in dezelfde hoedanigheid, die ten minste honderdvijftig vluchturen per kalenderjaar omvat.

De perioden die bij de artikelen 14, 15, § 1, 2°, 16, 16bis en 17 zijn bedoeld, worden in aanmerking genomen voor de vaststelling van de gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling.

Iedere werkelijk verrichte arbeidsdag wordt geacht ten minste negenenveertig vluchtminuten te omvatten. Iedere dag; van inactiviteit krachtens één van de bepalingen van hoofdstuk VII wordt geacht negenenveertig vluchtminuten te omvatten.

Wanneer, tijdens een zelfde kalenderjaar, een tewerkstelling in hoedanigheid van lid van het vliegend personeel uitgeoefend werd als lid van het stuurpersoneel en als lid van het cabinepersoneel, wordt de beroepsarbeid tijdens dat jaar beschouwd als zijnde verricht in hoedanigheid van lid van het cabinepersoneel, wanneer de prestaties, verricht als lid van het stuurpersoneel, afzonderlijk beschouwd, geen gewoonlijk en hoofdzakelijk karakter in de zin van het eerste lid.

HOOFDSTUK III. Het rustpensioen

Art. 3 *Gewijzigd bij het K.B. van 8 augustus 1997, art. 33 (2).*

In afwijking van de artikelen 2, § 1, 3, 4, §§ 1 en 4, eerste en tweede lid, van het koninklijk besluit van 23 december 1996, gaat het rustpensioen van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart in de eerste dag van de maand volgend op deze tijdens welke de belanghebbende het aanvraagt en ten vroegste de eerste dag van de maand volgend op deze tijdens welke de belanghebbende:

a) de normale pensioenleeftijd die voor de leden van het vliegend personeel op 55 jaar is vastgesteld, bereikt;

b) of van een gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling als lid van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart doet blijken hetzij gedurende dertig jaar in hoedanigheid van lid van het stuurpersoneel, hetzij gedurende vierendertig jaar in hoedanigheid van lid van het cabinepersoneel of achtereenvolgens of afwisselend in hoedanigheid van lid van het stuur- en cabinepersoneel.

NOTA: voor de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan, blijft dit artikel van toepassing zoals het was gesteld vóór zijn wijziging door het koninklijk besluit van 4 december 1990, art. 50 (1).

Art. 4 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 4 december 1990, art. 37 (1) en 11 december 2001, art. 29 (3).*

§ 1. In afwijking van artikel 9bis, 1°, van het koninklijk besluit nr. 50, wordt, voor de berekening van het rustpensioen, een forfaitaire bezoldiging in aanmerking genomen:

1° van 31 428,07 EUR voor ieder jaar van gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling vóór 1 januari 1964 als lid van het stuurpersoneel;

2° van 22 713,39 EUR voor ieder jaar van gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling vóór 1 januari 1964 als lid van het cabinepersoneel.

§ 2. Een jaar van tewerkstelling als lid van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart vóór 1 januari 1964 wordt voor de toekenning van het bij dit besluit bepaalde rustpensioen, enkel in aanmerking genomen wanneer deze tewerkstelling tijdens het beschouwde jaar gewoonlijk en hoofdzakelijk overeenkomstig artikel 2 werd uitgeoefend.

Art. 5 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 31 juli 1974, art. 3, 27 juni 1980, art. 2, 4 december 1990, art. 38 (1), 25 juni 1997, art. 1 (4), 8 augustus 1997, art. 34 (2) en 27 oktober 1999, art. 1 (5).*

§ 1. Het recht op het rustpensioen als lid van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart wordt per kalenderjaar verkregen naar rata van een breuk van de werkelijke, forfaitaire en fictieve brutolonen, in aanmerking genomen ten belope van

75 % of van 60 % naargelang het bij artikel 5, § 1, eerste lid, a en b, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 gemaakte onderscheid.

In afwijking van voorgaand lid, vormt het genot, in hoofde van een van de echtgenoten, van één of meer rust- of overlevingspensioenen of als zodanig geldende uitkeringen, toegekend krachtens één of meer Belgische regelingen, andere dan die voor arbeiders, bedienden, mijnwerkers, zeevarenden en werknemers krachtens een regeling van een vreemd land of krachtens een regeling toepasselijk op het personeel van een volkenrechtelijke instelling geen beletsel voor de toekenning aan de andere echtgenoot van een rustpensioen berekend met toepassing van artikel 5, § 1, eerste lid, a, van het koninklijk besluit van 23 december 1996, voor zover het globale bedrag van bovenbedoelde pensioenen en van de als zodanig geldende uitkeringen van de eerstgenoemde echtgenoot kleiner is dan het verschil tussen de bedragen van het rustpensioen van de ander echtgenoot, respectievelijk berekend met toepassing van artikel 5, § 1, eerste lid, a, en van artikel 5, § 1, eerste lid, b, van het voornoemd koninklijk besluit van 23 december 1996.

Evenwel wordt in dat geval het totale bedrag van bovenbedoelde pensioenen en van de als zodanig geldende uitkeringen, van eerstgenoemde echtgenoot in mindering gebracht op het bedrag van het rustpensioen van de andere echtgenoot.

Voor de jaren na 1963 wordt voor de berekening van het pensioen rekening gehouden met de lonen op grond waarvan de bijkomende bijdragen voorzien bij artikel 22 werden geïnd of op grond waarvan deze bijkomende bijdragen vrijwillig werden gestort overeenkomstig artikel 16ter. Bij ontstentenis van bijdragebetaling worden, onverminderd de toepassing van de bepalingen van artikel 7 van het koninklijk besluit nr. 50, de lonen in aanmerking genomen ingeschreven op de individuele rekening.

De bepalingen van artikel 7, tweede lid, van het koninklijk besluit nr. 50 zijn niet van toepassing op de bij dit besluit bedoelde pensioenregeling. Wanneer het evenwel gaat om een pensioen dat werkelijk en voor het eerst ingaat ten vroegste op 1 januari 1973, wordt voor de jaren tijdens de periode van 1 januari 1964 tot 31 december 1972, het loon van het lid van het vliegend personeel dat de bijzondere begrenzing inzake pensioenbijdrage, bedoeld in artikel 17 van het koninklijk besluit van 15 april 1965 en in artikel 22 van onderhavig besluit bereikte met 10 t.h. verhoogd.

§ 2. De breuk die met elk kalenderjaar overeenstemt heeft als teller de eenheid en als noemer het getal 45 of 40, naar gelang het een man of een vrouw betreft.

In afwijking van het eerste lid wordt, wat de vrouwelijke gerechtigden betreft, het getal 40 vervangen door het getal:

41 wanneer het rustpensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaat ten vroegste op 1 juli 1997 en uiterlijk op 1 december 1999;

42 wanneer het rustpensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaat ten vroegste op 1 januari 2000 en uiterlijk op 1 december 2002;

43 wanneer het rustpensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaat ten vroegste op 1 januari 2003 en uiterlijk op 1 december 2005;

44 wanneer het rustpensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaat ten vroegste op 1 januari 2006 en uiterlijk op 1 december 2008;

45 wanneer het rustpensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaat ten vroegste op 1 januari 2009.

Wanneer het aantal kalenderjaren vervat in de loopbaan hoger is dan het aantal jaren uitgedrukt door de noemer van de breuk, worden, enkel tot beloop van dit aantal, de kalenderjaren in aanmerking genomen die recht geven op het voordeligste pensioen.

§ 3. In afwijking van § 2, eerste lid, kan de werknemer:

a) die ten minste twintig jaar gewoonlijk en hoofdzakelijk als lid van het stuurpersoneel te werk gesteld is geweest, een rustpensioen bekomen berekend naar rata van één dertigste per kalenderjaar;

b) die ten minste drieëntwintig jaar gewoonlijk en hoofdzakelijk als lid van het cabinepersoneel of als lid van het sturen het cabinepersoneel, te werk gesteld is geweest een rustpensioen genieten berekend naar rata van één vierendertigste per kalenderjaar.

Voor de toepassing van deze paragraaf, kan het lid van vliegend personeel dat in deze hoedanigheid ten minste één jaar gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling telt in dienst van een onderneming die hoofdzakelijk het commercieel luchtvervoer ten doel heeft, en dat in Kongo, in Rwanda of in Burundi werkzaam is geweest, als lid van het stuur- of cabinepersoneel, de diensten die in deze landen vóór hun onafhankelijkheid, gewoonlijk en hoofdzakelijk werden volbracht in aanmerking doen nemen om de minima diensten, overeenkomstig het vorig lid vereist, te bewijzen.

§ 4. De werknemers, bedoeld in § 3, die eveneens in hoedanigheid van zeevarende, een beroepsarbeid hebben verricht die rechten opent op het rustpensioen waarin bij het koninklijk besluit nr. 50 en de wet van 20 juli 1990 en bij het koninklijk besluit van 23 december 1996 is voorzien, kunnen de toepassing bekomen van artikel 5, § 3, van het koninklijk besluit van 23 december 1996, ten belope van het aantal voordeligste kalenderjaren, dat gelijk is aan het verschil tussen 40 en het resultaat dat bekomen wordt door de vermenigvuldiging van het aantal jaren tewerkstelling als lid van het stuurpersoneel met 1,333 of het aantal jaren tewerkstelling als lid van het cabinepersoneel of als lid van het stuur- en cabinepersoneel met 1,18.

§ 5. De werknemers, bedoeld bij § 3, kunnen voor de jaren die niet in aanmerking werden genomen overeenkomstig § 3 en § 4, de toepassing van artikel 5, § 1 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 bekomen, ten belope van het aantal voordeligste kalenderjaren, dat gelijk is aan het verschil tussen 45 en de som van de resultaten die bekomen worden door het aantal jaren tewerkstelling bedoeld bij § 3, met 1,5 of met 1,32 te vermenigvuldigen, naar gelang het een tewerkstelling als lid van het stuurpersoneel of als lid van het cabinepersoneel of van het stuur- en cabinepersoneel betreft en door het aantal jaren tewerkstelling bedoeld bij § 4, met 1,125 te vermenigvuldigen.

Wat de vrouwelijke gerechtigden betreft, worden de getallen 45, 1,5, 1,32 en 1,125 van het vorig lid vervangen door respectievelijk de getallen:

- 41, 1,366, 1,205 en 1,025 wanneer het rustpensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaat ten vroegste op 1 juli 1997 en uiterlijk op 1 december 1999;

- 42, 1,400, 1,235 en 1,050 wanneer het rustpensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaat ten vroegste op 1 januari 2000 en uiterlijk op 1 december 2002;

- 43, 1,433, 1,264 en 1,075 wanneer het rustpensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaat ten vroegste op 1 januari 2003 en uiterlijk op 1 december 2005;

- 44, 1,466, 1,294 en 1,100 wanneer het rustpensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaat ten vroegste op 1 januari 2006 en uiterlijk op 1 december 2008.

§ 6. Wanneer het resultaat, bekomen in § 4 en § 5 een breuk omvat, wordt het op de onmiddellijk lagere eenheid afgerond.

NOTA: voor de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan, blijft dit artikel van toepassing zoals het was gesteld vóór zijn wijziging door het koninklijk besluit van 4 december 1990, art. 50 (1).

Art. 6 *Opgeheven bij K.B. van 4 december 1990, art. 50 (1).*

Artikel opgeheven, doch blijvend van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan.

Wanneer de periode van vermoede gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling, bedoeld bij artikel 11 van het koninklijk besluit nr. 50, jaren omvat voor dewelke het bewezen is dat de werknemer, die aanspraak kan maken op de bepalingen van dit besluit, gewoonlijk en hoofdzakelijk is tewerkgesteld geweest overeenkomstig artikel 2, als lid van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart, wordt het pensioen voor deze jaren vastgesteld overeenkomstig de bij dit besluit bepaalde regelen.

Art. 7 *Opgeheven bij K.B. van 4 december 1990, art. 50 (1).*

Artikel opgeheven, doch blijft van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan.

§ 1. Iedere tewerkstelling in de zin van dit besluit, welke gelegen is na 31 december van het jaar dat de eerst dag van de maand volgend op de 55e verjaardag voorafgaat, geeft recht op een aanvullend pensioen, voor zover de werknemer reeds een volledige loopbaan als lid van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart heeft doorlopen.

Doet van een volledige loopbaan, in de zin van vorig lid blijken, de werknemer die ten minste dertig jaren gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling als lid van het stuurpersoneel telt of vierendertig jaren als lid van het cabinepersoneel of van het stuur- en cabinepersoneel.

§ 2. Dit aanvullend pensioen is per kalenderjaar verworven naar rata van 1/45^{e} of 1/40e, naar gelang het een man of een vrouw betreft, van de lonen overeenkomstig het onderscheid voorzien bij artikel 5, § 1, eerste lid; in aanmerking genomen. Het aantal kalenderjaren, dat geen 5 mag overschrijden, is nochtans beperkt tot het aantal jaren tijdens welke de werknemer, na de leeftijd van 55 jaar, geen pensioen overeenkomstig dit besluit, noch overeenkomstig het koninklijk besluit nr. 50, heeft ontvangen.

§ 3. De bepalingen van de §§ 1 en 2 zijn niet van toepassing indien het kalenderjaar reeds bij toepassing van artikel 5 in aanmerking werd genomen.

HOOFDSTUK IV. Het overlevingspensioen

Art. 8 *Gewijzigd bij het K.B.'s van 31 juli 1974, art. 4, 2°, 10 december 1984, art. 2, 1°, 2°, 3° en 7°, 4 december 1990, art. 39 (1), 8 augustus 1997, art. 35 (2), 27 oktober 1999, art. 2 (5) en 11 december 2001, art. 29 (6).*

§ 1. In afwijking van artikel 7, § 1, van het koninklijk besluit van 23 december 1996, is het rustpensioen dat aan de overleden echtgenoot zou toegekend geworden zijn, het rustpensioen dat zou toegekend geworden zijn overeenkomstig dit besluit.

Nochtans wordt er, voor de berekening van dit rustpensioen, rekening gehouden met de breuk vastgesteld zoals bij artikel 7, §§ 1, derde lid, en 7, van het koninklijk besluit van 23 december 1996, indien dit voor de langstlevende echtgenoot voordeliger is.

§ 2. In afwijking van artikel 7, § 1, tweede lid van de wet van 20 juli 1990 wordt voor ieder jaar gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling in de zin van dit besluit, gelegen vóór 1 januari 1964, dat in aanmerking kan worden genomen voor de berekening van het rustpensioen, rekening gehouden met een forfaitair loon van 31 428,07 EUR indien het een lid van het stuurpersoneel betreft of van 22 713,29 EUR indien het een lid van het cabinepersoneel betreft.

§ 3. In afwijking van artikel 7, § 1, achtste lid, van het koninklijk besluit van 23 december 1996, is het bedrag van het rustpensioen dat tot grondslag dient voor de berekening van het overlevingspensioen, indien de echtgenoot na 31 december 1926, doch vóór 1 januari van het jaar van zijn 21e verjaardag is overleden, gelijk aan:

a) **1°** 25 249,27 EUR, indien de langstlevende echtgenoot bewijst dat zijn overleden echtgenoot gewoonlijk en hoofdzakelijk in de zin van dit besluit als lid van het stuurpersoneel gedurende één kalenderjaar vóór 1964 tewerkgesteld is geweest;

2° 18 936,96 EUR, indien de langstlevende echtgenoot bewijst dat zijn overleden echtgenoot gewoonlijk en hoofdzakelijk in de zin van dit besluit als lid van het cabinepersoneel gedurende één kalenderjaar vóór 1964 tewerkgesteld is geweest;

b) 75 pct. van het bedrag van de bezoldigingen van de overleden echtgenoot, bedoeld in artikel 12, die betrekking hebben op het voordeligste kalenderjaar vóór het jaar van overlijden, indien de berekeningswijze bedoeld bij a) niet kan worden toegepast of minder voordelig is.

§ 3bis. In afwijking van artikel 7, § 1, tiende lid van het koninklijk besluit van 23 december 1996 wordt het overlevingspensioen, toegekend met inachtneming van de voorgaande paragrafen van dit artikel, beperkt tot het produkt van de vermenigvuldiging van de breuk die gediend heeft voor de berekening van het overlevingspensioen, met het bedrag van het rustpensioen berekend op basis van 75 % van de werkelijke, fictieve en forfaitaire brutolonen dat de echtgenoot zou bekomen hebben indien hij op de dag van zijn overlijden de pensioenleeftijd had bereikt en het bewijs had geleverd van een gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling gedurende een aantal jaren dat gelijk is aan:

a) 30, indien het gaat om een lid van het stuurpersoneel dat hetzij gedurende minstens twintig jaar op gewoonlijke en hoofdzakelijke wijze als lid van het stuurpersoneel was te werk gesteld, hetzij tegelijk:

1° de hoedanigheid van lid van het stuurpersoneel bezat op de dag van zijn overlijden;

2° op gewoonlijke en hoofdzakelijke wijze als lid van het stuurpersoneel was te werk gesteld gedurende het kalenderjaar dat het jaar van zijn overlijden is voorafgegaan;

3° een aantal jaren van gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling als lid van het stuurpersoneel bewijst dat, gevoegd bij het aantal jaren begrepen in de periode die aanvangt op 1 januari na het sub 2° bedoelde jaar en eindigt op 31 december van het jaar dat de eerste dag van de maand volgend op het jaar waarin hij vijfenvijftig jaar zou geworden zijn, voorafgaat, minstens twintig bedraagt;

b) 34, indien het gaat om een lid van het vliegend personeel dat aan de sub a) vermelde voorwaarden niet voldoet doch hetzij gedurende minstens drieëntwintig jaar op gewoonlijke en hoofdzakelijke wijze als lid van het vliegend personeel was te werk gesteld, hetzij tegelijk:

1° de hoedanigheid van lid van het vliegend personeel bezat op de dag van zijn overlijden;

2° op gewoonlijke en hoofdzakelijke wijze als lid van het vliegend personeel te werk gesteld is geweest gedurende het kalenderjaar dat het jaar van zijn overlijden is vooraf gegaan;

3° een aantal jaren van gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling als lid van het vliegend personeel bewijst dat, gevoegd bij het aantal jaren begrepen in de periode die aanvangt op 1 januari na het sub 2° bedoelde jaar en eindigt op 31 december van het jaar dat de eerste dag van de maand, volgend op het jaar waarin hij vijfenvijftig jaar zou geworden zijn, voorafgaat, minstens drieëntwintig bedraagt;

c) 45 indien het gaat om een lid van het vliegend personeel dat noch aan de onder a), noch aan de onder b) vermelde voorwaarden voldoet, met dien verstande dat indien het een vrouwelijke gerechtigde betreft het getal 45 vervangen wordt door het getal:

41 wanneer het rustpensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaat ten vroegste op 1 juli 1997 en uiterlijk op 1 december 1999;

42 wanneer het rustpensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaat ten vroegste op 1 januari 2000 en uiterlijk op 1 december 2002;

43 wanneer het rustpensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaat ten vroegste op 1 januari 2003 en uiterlijk op 1 december 2005;

44 wanneer het rustpensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaat ten vroegste op 1 januari 2006 en uiterlijk op 1 december 2008.

In afwijking van artikel 7, § 1, elfde lid, van het koninklijk besluit van 23 december 1996, wordt het referentiepensioen berekend per kalenderjaar naar rata van 1/30, 1/34 of 1/45 voor een man en van 1/41, 1/42, 1/43, 1/44 of 1/45 voor een vrouw, volgens het in het voorgaand lid gemaakte onderscheid:

1° van de bezoldigingen die in aanmerking zijn genomen voor de berekening van het overlevingspensioen, voor zover zij betrekking hebben op een gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling als lid van het vliegend personeel;

2° van de forfaitaire bezoldigingen bedoeld bij artikel 4, § 1, voor een aantal jaren gelijk aan het verschil tussen 30, 34 of 45 voor een man en 41, 42, 43, 44 of 45 voor een vrouw, volgens het in het voorgaand lid gemaakte onderscheid, en het aantal jaren die in aanmerking werden genomen voor de berekening van het

overlevingspensioen en gedekt zijn door een gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling als lid van het vliegend personeel. De forfaitaire bezoldigingen bedoeld bij 1° en 2° van artikel 4, § 1, worden in aanmerking genomen in verhouding tot het aantal jaren waarvan sprake is sub a) die gedekt zijn door een gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling respectievelijk als lid van het stuurpersoneel of als lid van het cabinepersoneel; ingeval deze verdeling frakties van jaren zou opleveren, wordt het aantal jaren als lid van het stuurpersoneel afgerond tot het onmiddellijk lager liggend aantal volledige jaren.

Het refertepensioen mag nochtans niet lager liggen dan het rustpensioen dat als basis dient voor de berekening van het overlevingspensioen, wanneer de echtgenoot na de leeftijd van vijfenvijftig jaar is overleden.

§ 4. In afwijking van artikel 7, § 2, van het koninklijk besluit van 23 december 1996, is het overlevingspensioen gelijk aan 80 pct. van het bedrag van het rustpensioen, vóór toepassing van de bepalingen van artikel 5, § 1, tweede lid van dit besluit, dat aan de echtgenoot overeenkomstig dit besluit werd toegekend, berekend op basis van 75 % van de werkelijke, fictieve en forfaitaire brutolonen.

§ 5. In afwijking van artikel 7, § 3, eerste lid, van het koninklijk besluit van 23 december 1996, indien de echtgenoot is overleden na de ingangsdatum van zijn rustpensioen, dat vóór 1 januari 1968 is ingegaan en werd toegekend in uitvoering van het koninklijk besluit van 15 april 1965, is het overlevingspensioen gelijk aan 80 % van het bedrag van het aan de echtgenoot toegekend rustpensioen, berekend voor een lid van het vliegend personeel bedoeld bij artikel 10, § 1, vierde lid, b, van de wet van 12 juli 1957 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor bedienden, en zonder dat eventueel de vermindering, bedoeld bij artikel 10, § 1, tweede lid van dezelfde wet, wordt toegepast.

NOTA: voor de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan, blijft dit artikel van toepassing zoals het was gesteld vóór zijn wijziging door het koninklijk besluit van 4 december 1990, art. 50 (1).

HOOFDSTUK V. De lonen

Art. 9 *Gewijzigd bij het K.B. van 25 juni 1997, art. 2 (4).*

Onverminderd de bepalingen van artikel 4, is het werkelijk brutoloon van een lid van het vliegend personeel dit op grond waarvan de verschuldigde bijdrage bij toepassing van artikel 22 van dit besluit en van artikel 17 van het koninklijk besluit van 15 april 1965 is berekend geworden.

Art. 10 Wanneer een lid van het vliegend personeel zich op het voordeel van artikel 26, § 2, van het koninklijk besluit van 21 december 1967 kan beroepen, wordt het forfaitaire dagloon, dat in de plaats van het werkelijke loon wordt gesteld indien dit minder voordelig is, vastgesteld overeenkomstig artikel 24 van het koninklijk besluit van 21 december 1967.

Art. 11 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 4 december 1990, art. 40 (1) en 25 juni 1997, art. 3 (4).*

De bepalingen van artikel 24bis, eerste lid, van het koninklijk besluit van 21 december 1967 zijn van toepassing. Waar nochtans verwezen wordt naar artikel 29bis, § 1, van het koninklijk besluit nr. 50 en naar artikel 29bis, § 3, van voornoemd koninklijk besluit nr. 50, worden de overeenstemmende bepalingen van artikel 13 van dit besluit in aanmerking genomen.

In afwijking van artikel 24bis, tweede lid, en van artikel 26, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 1967 is de fictieve bezoldiging voor iedere dag van inactiviteit die met één dag van effectieve tewerkstelling wordt gelijkgesteld en die gelegen is in de periode beginnend op 1 januari 1964 en eindigend op 31 december 1967, gelijk aan 864 F voor de leden van het stuurpersoneel, en 648 F voor de leden van het cabinepersoneel. Voor zover de bijkomende bijdragen voorzien bij artikel 22 niet werden betaald, noch geregulariseerd overeenkomstig artikel 16ter, is deze fictieve bezoldiging gelijk aan 432 F per dag.

HOOFDSTUK VI. De individuele rekening

Art. 12 *Gewijzigd bij het K.B. van 31 juli 1974, art. 6.*

De werkelijke, fictieve of forfaitaire brutolonen van de leden van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart moeten op de bij artikel 28 van het koninklijk besluit van 31 december 1967 beoogde individuele rekening worden ingeschreven.

Er wordt geen rekening gehouden met het gedeelte van het maandloon dat het maximum bedrag overschrijdt dat in aanmerking werd genomen voor het vaststellen van de bijdragen bij toepassing van artikel 17 van het koninklijk besluit van 15 april 1965 en van artikel 22 van onderhavig besluit.

Art. 13 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 4 december 1990, art. 44 (1), 8 augustus 1997, art. 36 (2) en 11 december 2001, art. 30 (3).*

Op het ogenblik van de vaststelling van het pensioen worden de lonen in aanmerking genomen voor een geherwaardeerd jaarbedrag.

Voor de lonen bedoeld bij de artikelen 4, § 1, 8, § 2 en § 3, a, en 11, tweede lid, geschiedt deze herwaardering overeenkomstig de bepalingen van artikel 29bis, § 2, van het koninklijk besluit nr. 50. Zij zijn gekoppeld aan spilindexcijfer 103,14 (basis 1996 = 100) der consumptieprijzen.

Voor de andere lonen geschiedt de herwaardering overeenkomstig de bepalingen van artikel 29bis, § 1 en § 3, 1°, van het koninklijk besluit nr. 50.

De in voornoemd artikel 29bis, § 3, van het koninklijk besluit nr. 50 bedoelde herwaarderingscoëfficiënten die voor de pensioenregeling voor werknemers jaarlijks worden vastgesteld door de Koning bij een in Ministerraad overlegd besluit, kunnen evenwel voor de toepassing van de bijzondere regeling, ingesteld bij dit besluit, op voorstel van het Nationaal Paritair Comité voor de handelsluchtvaart, vervangen worden door lagere coëfficiënten.

Voor de berekening van de pensioenen krachtens dit besluit, die daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaan vanaf 1 juli 1997 geschiedt de herwaardering overeenkomstig de bepalingen van artikel 12 van het koninklijk besluit van 23 december 1996.

HOOFDSTUK VII. De gelijkstellingen

Art. 14 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 31 juli 1974, art. 8, 2°, 8 augustus 1997, art. 37 (2) en aangevuld bij K.B. van 21 juli 2016, art. 4 (7).*

Opdat de inactiviteitsdagen, die met activiteitsdagen als werknemers zijn gelijkgesteld bij toepassing van artikel 34 van het koninklijk besluit van 21 december 1967, met activiteitsdagen als lid van het vliegend personeel zouden kunnen worden gelijkgesteld, is het vereist:

a) ten aanzien van de perioden bedoeld bij § 1, A, en B, van voornoemd artikel 34, dat de betrokkene, uit hoofde van zijn laatste activiteit vóór de gebeurtenis die tot gelijkstelling aanleiding gaf, onder dit besluit viel;

b) ten aanzien van de perioden bedoeld bij § 1, C, D, E, F, G, H, I, (J, K, L,M, N, O, P en Q van) voornoemd artikel 34, dat het lid van het vliegend personeel, in deze hoedanigheid werkzaam was op het ogenblik dat de gebeurtenis die tot gelijkstelling aanleiding gaf, zich voordeed of zich reeds in een inactiviteitsperiode bevond die met een activiteitsperiode als lid van het vliegend personeel is gelijkgesteld.

Voor de perioden bedoeld bij voornoemd artikel 34, § 1, E en F, heeft de gelijkstelling eveneens plaats wanneer de betrokkene de hoedanigheid van lid van het vliegend personeel heeft gehad binnen de drie jaar die volgen op het einde van deze perioden en gewoonlijk en hoofdzakelijk gedurende ten minste één jaar in deze hoedanigheid verder werkzaam is gebleven.

Wanneer, na toepassing van het eerste lid, b) en van het tweede lid of van het artikel 31, §§ 2 en 3 van het koninklijk besluit van 22 december 1967 houdende algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen, de perioden bedoeld onder artikel 34, § 1, F., van het koninklijk besluit van 21 december 1967 niet in aanmerking worden genomen in een Belgisch wettelijk, reglementair of statutair rustpensioenstelsel, worden deze perioden gelijkgesteld met arbeidsperioden als lid van het vliegend personeel, voor zover, volgend op deze perioden, betrokkene als eerste de hoedanigheid van lid van het vliegend personeel verwerft.

Art. 15 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 31 juli 1974, art. 9 en 25 juni 1997, art. 2 (8).*

§ 1. De werknemer die in laatste instantie onder dit besluit viel, kan, voor de perioden en onder de voorwaarden bedoeld bij artikel 6 van het koninklijk besluit van 21 december 1967, verder genieten van:

1° hetzij de pensioenregeling voor werknemers, behalve evenwel voor de periode geregulariseerd bij toepassing van het 2° hierna;

2° hetzij de bepalingen van dit besluit, onder voorbehoud van § 2 hierna.

§ 2. In afwijking (van artikel 6, § 4, eerste en tweede lid), van het koninklijk besluit van 21 december 1967 wordt het voordeel van § 1, 2°, voor de periode na 31 december 1963 afhankelijk gesteld:

1° in het geval bedoeld bij § 1 van voormeld artikel 6, van het storten, voor de te regulariseren perioden, van de bijdrage waarin bij artikel 22, § 1, voor het vliegend personeel is voorzien;

2° in de gevallen bedoeld bij §§ 2 en 3 van voormeld artikel 6, van het storten, voor de te regulariseren perioden van de bijdrage waarin bij artikel 22 voor het vliegend personeel en de werkgever is voorzien.

Art. 16 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 11 december 1990, art. 2 (1) en 27 oktober 1999, art. 3 (5).*

§ 1. In afwijking van art. 7, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 1967, worden de studieperioden, bedoeld bij dat artikel in aanmerking genomen voor de prestaties waarin is voorzien bij dit besluit, voor zover de werknemer aan dit besluit onderworpen is uit hoofde van zijn beroepsactiviteit die hij voor of na zijn studiën heeft verricht.

§ 2. In afwijking van artikel 7, § 3, eerste en tweede lid, van het koninklijk besluit van 21 december 1967, wordt het bedrag van de bijdrage, wanneer een bij artikel 7, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 21 december 1967 bedoelde periode na 31 december 1963 valt, vastgesteld op het aandeel van het lid van het vliegend personeel, verschuldigd bij toepassing van artikel 22, § 1, berekend eensdeels op basis van de op het ogenblik van de indiening van de aanvraag tot regularisatie geldende bijdragevoet en anderdeels op het bij artikel 7, § 3, eerste lid, van hetzelfde koninklijk besluit vermelde loon.

Voor de berekening van de verschuldigde bijdrage voor de in § 1, tweede lid, 1°, van het koninklijk besluit van 21 december 1967 bedoelde studieperioden omvat elk studiejaar twaalf maanden. Voor de in § 1, tweede lid, 2° en 3° van hetzelfde besluit bedoelde perioden wordt de verschuldigde bijdrage vastgesteld naar gelang de duur van de te regulariseren periode.

§ 3. De gelijkstelling van de studieperioden geschiedt in hoedanigheid van lid van het stuur- of van het cabinepersoneel naargelang de hoedanigheid die de werknemer bezat op een tijdstip dat het dichtst is gelegen bij het einde van de te regulariseren perioden.

§ 4. In afwijking van artikel 4 wordt het bij § 2 bedoelde loon bij de berekening van het pensioen overeenkomstig de bepalingen van artikel 7, § 10, van het koninklijk besluit van 21 december 1967 geherwaardeerd, indien de studieperioden vóór 1 januari 1964 zijn gelegen.

NOTA: Dit artikel 16 is van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en ten vroegste voor het eerst op 1 januari 1991 kunnen ingaan, en waarvoor een aanvraag tot regularisatie van de studieperioden werd ingediend na 31 december 1990. Voor de pensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan en voor de aanvragen tot regularisatie van studieperioden die vóór 1 januari 1991 zijn ingediend blijft dit artikel 16 van toepassing zoals het was gesteld vóór zijn wijziging door het voorgenoemd koninklijk besluit van 11 december 1990, dat is te zeggen zoals het was gesteld in de gearchiveerde versie 009 van onderhavig K.B. van 11 december 1990, art. 4 (1).

Art. 16bis *Ingevoegd bij het K.B. van 10 maart 1981, art. 4 en gewijzigd bij de K.B.'s van 4 december 1990, art. 44 (1) en 27 oktober 1999, art. 4 (5).*

§ 1. De perioden tijdens welke de werknemer vanaf 1 januari van het jaar waarin zijn twintigste verjaardag valt, blijkens een door de aanvrager over te leggen getuigschrift van het Ministerie van Landsverdediging, als militair piloot bij het Belgisch leger diensten heeft verstrekt, worden voor de vaststelling van de prestaties die voorzien zijn bij dit besluit en die voor het eerst ingaan na 31 december 1980, gelijkgesteld met

perioden van activiteit als lid van het vliegend personeel in de zin van dit besluit, op voorwaarde:

1° dat de werknemer uit hoofde van de beroepsarbeid, die hij in de eerste plaats na zijn prestaties als militair piloot heeft verricht, onder toepassing valt van dit besluit;

2° dat de prestaties als militair piloot niet in aanmerking komen voor de vaststelling van enig pensioen, verleend krachtens een regeling voor rust- of overlevingspensioenen van de openbare sector;

3° dat voor de beschouwde periode de bepalingen van hoofdstuk II van de wet van 5 augustus 1968 tot vaststelling van een zeker verband tussen de pensioenstelsels van de openbare sector en die van de privé-sector van toepassing zijn;

4° dat voor gans de periode, bedoeld sub 3°, de in § 3 bepaalde bijdragen worden betaald.

§ 2. De gelijkstelling van de periode van activiteit als militair piloot geschiedt in hoedanigheid van lid van het stuur- of cabinepersoneel, naar gelang de werknemer een beroepsarbeid verrichtte in de ene of de andere hoedanigheid op het ogenblik waarop hij de bij § 1, 1°, bepaalde voorwaarde vervulde.

§ 3. De bijdrage, bedoeld in § 1, 4°, beloopt:

a) 83 F per kalendermaand of gedeelte van kalendermaand gelegen vóór 1 september 1944;

b) 333 F per kalendermaand of gedeelte van kalendermaand gelegen tussen 31 augustus 1944 en 1 september 1963.

Voor de sub § 1, 4e, bedoelde periode die geheel of gedeeltelijk na 31 augustus 1963 valt, is de bijdrage gelijk aan het verschil tussen de bij artikel 16, § 2, eerste lid van dit besluit voorziene bijdragen en de in de hoedanigheid van militair piloot bij het Belgisch leger reeds betaalde bijdrage.

§ 4. De bepalingen van § 3, laatste lid, en §§ 4 tot 8 van artikel 7 van het koninklijk besluit van 21 december 1967 zijn van toepassing. Waar nochtans verwezen wordt naar artikel 29, § 1, van het koninklijk besluit nr. 50, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 8 november 1971, en § 3, van hetzelfde artikel, ingevoegd bij de wet van 28 maart 1973 en gewijzigd bij de wet van 27 februari 1976, worden de overeenstemmende bepalingen van artikel 13 in aanmerking genomen.

§ 5. In voorkomend geval herziet de Rijksdienst voor pensioenen de rechten op het rust- of overlevingspensioen van rechtswege na betaling der bijdragen.
Deze herziening heeft uitwerking:

a) vanaf de ingangsdatum van het pensioen indien de aanvraag om toepassing van het voordeel van dit artikel werd ingediend binnen de maand volgend op de datum van de betekening van de administratieve beslissing inzake pensioen;

b) vanaf de eerste dag der maand volgend op de datum van de aanvraag om toepassing van het voordeel van dit artikel indien aan de sub a) vermelde voorwaarde niet voldaan is.

Art. 16ter *Ingevoegd bij het K.B. van 25 juni 1997, art. 4 (4).*

§ 1. Elke periode gelegen na 31 december 1963 tijdens dewelke de werknemer was tewerkgesteld in de hoedanigheid van lid van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart, voor rekening van een werkgever bedoeld bij artikel 1, § 1, eerste lid, 5°, wordt eveneens in aanmerking genomen voor de vaststelling van de uitkering voorzien bij dit besluit, onder de voorwaarden opgenomen in § 2 hierna.

§ 2. Het voordeel van de bepaling van § 1 is afhankelijk van de globale storting van de werkgevers- en de werknemersbijdragen die inzake pensioen verschuldigd zijn krachtens de bijzondere regelen met betrekking tot het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart, na aftrek van het bedrag van de werkgevers- en werknemersbijdragen die gestort werden voor de pensioenen in de hoedanigheid van bediende.

§ 3. In afwijking van de bepalingen van § 2 zijn voor de werknemers, tewerkgesteld in de hoedanigheid van testpiloot of van stewardess gedurende de periode van 1 januari 1964 tot 31 december 1980, enkel de bijkomende werknemersbijdragen verschuldigd.

§ 4. De bijdragen bedoeld in de §§ 2 en 3 worden berekend op basis van de bijdragevoeten en van de lonen betreffende de te regulariseren periode.

Het bewijs van de lonen, andere dan die welke op de individuele rekening zijn ingeschreven, die het maximumbedrag beoogd in artikel 17, § 1, 2°, a) en § 2, 2°, a) van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders overschrijden, kan enkel worden geleverd door oorspronkelijke loondocumenten of door een verklaring van de werkgever gebaseerd op dergelijke documenten.

Een enkelvoudige intrest van 10 pct. per jaar is verschuldigd voor de periode die aanvangt op het einde van elk kalenderjaar van de te regulariseren periode en eindigt op de datum van de aanvraag tot regularisatie.

§ 5. De aanvraag tot regularisatie moet door de betrokkene of diens langstlevende echtgenoot bij aangetekend schrijven worden gericht aan de Rijksdienst voor pensioenen.

Na onderzoek wordt door de Rijksdienst een gemotiveerde beslissing genomen welke aan de betrokkene of aan diens langstlevende echtgenoot wordt betekend.

§ 6. De betaling van de bij §§ 2 en 3 bedoelde bijdragen en van de bij § 4 bedoelde verwijlintresten gebeurt ineens binnen de zes maanden na ontvangst van de in § 5, tweede lid, bedoelde beslissing.

Zo de betaling niet binnen deze termijn gebeurt, is een verwijlintrest van 10 pct. per jaar verschuldigd, onder voorbehoud van het bepaalde in het volgende lid.

Op verzoek van de betrokkene kan de betaling gespreid worden op de wijze als bepaald bij artikel 6, § 5, derde en vierde lid, van het koninklijk besluit van 21 december 1967. De betaling in annuïteiten is slechts toegelaten voor zover de betrokkene geen rustpensioen geniet of voor zover het overlevingspensioen niet is ingegaan.

§ 7. De inlichtingen betreffende de lonen en de perioden, waarop de bijdragen die bij toepassing van dit artikel worden gestort betrekking hebben, worden door toedoen

van de Rijksdienst voor pensioenen op de individuele rekening van de werknemer ingeschreven rekening houdend met de bepalingen van artikel 12.

§ 8. Op het ogenblik van de vaststelling van het pensioen wordt rekening gehouden met de lonen op basis waarvan de bijdragen werden ontvangen. Die lonen worden geherwaardeerd volgens de bepalingen van artikel 13.

§ 9. In voorkomend geval herziet de Rijksdienst voor pensioenen ambtshalve de rechten op het rust- of overlevingspensioen na betaling van de bijdragen.

Deze herziening heeft uitwerking:

a) vanaf de ingangsdatum van het pensioen indien de aanvraag om toepassing van het voordeel van dit artikel werd ingediend binnen de maand volgend op de datum van de betekening van de definitieve beslissing inzake pensioen;

b) vanaf de eerste dag der maand volgend op de datum van de aanvraag om toepassing van het voordeel van dit artikel indien aan de sub a) vermelde voorwaarde niet is voldaan.

Art. 17 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 31 juli 1974, art. 11, 4 december 1990, art. 44 (1) en 25 juni 1997, art. 3 (4).*

§ 1. Elke inactiviteitsperiode die het gevolg is van de tijdelijke intrekking van de vliegvergunning wordt als activiteitsperiode in hoedanigheid van lid van het vliegend personeel beschouwd, op voorwaarde dat het lid van het vliegend personeel, voor de te regulariseren perioden overgaat tot het storten van de bijdrage waarin bij artikel 22 voor het vliegend personeel en de werkgever is voorzien.

§ 2. Om aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van § 1, moet het lid van het vliegend personeel, bij een ter post aangetekend schrijven, bij de Rijksdienst voor pensioenen een aanvraag indienen ten laatste op het einde van het semester dat volgt op de datum van de tijdelijke intrekking van de vliegvergunning.

De andere formaliteiten betreffende de regularisatie van de in § 1 beoogde periode worden vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van artikel 6, §§ 5, 6, 8, 9, eerste lid, en 10, van het koninklijk besluit van 21 december 1967.

Art. 18 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 31 juli 1974, art. 12, 8 augustus 1997, art 38 (2) en 25 juni 1997, art. 3 (4).*

Voor de toepassing van de artikelen 15 en 17 worden de bijdragen berekend op grond van een fictief loon vastgesteld overeenkomstig artikel 6, § 4, derde lid, van het koninklijk besluit van 21 december 1967, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 april 1973 en bij het koninklijk besluit van ....

In afwijking van artikel 6, § 4, vierde lid van vermeld besluit, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 april 1973 en bij het koninklijk besluit van ..., worden de bijdragen die betrekking hebben op de periode ingaand op 1 januari 1964 en eindigend op 31 december 1967 berekend op basis van de bedragen bedoeld in artikel 11, tweede lid, en worden de bijdragen die betrekking hebben op de periode ingaand op 1 januari 1968 en eindigend op 31 december 1973 berekend op basis van de bepalingen van artikel 24, eerste lid, 1, van hetzelfde besluit.

In afwijking van artikel 6, § 9, tweede lid, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 11 april 1973 en bij het koninklijk besluit van ..., en derde lid, van hetzelfde besluit worden bij vaststelling van de pensioenrechten de lonen bedoeld in de voorgaande leden geherwaardeerd overeenkomstig de bepalingen van artikel 13. Te dien einde worden zij geacht gekoppeld te zijn aan het prijs- en welvaartspeil dat overeenstemt met het jaar waarvoor de bijdragen worden betaald.

In afwijking van het voorgaand lid wordt voor de periode ingaand op 1 januari 1964 en eindigend op 31 december 1967 uitsluitend rekening gehouden met de lonen bedoeld in artikel 11, tweede lid, aangepast op de wijze waarin voor die lonen is voorzien.

HOOFDSTUK VIII. Het bewijs van de tewerkstelling

Art. 19 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 10 december 1984, art. 5 en 4 december 1990, art. 43 (1).*

Het bewijs van tewerkstelling als lid van het vliegend personeel wordt geleverd:

a) voor de periode vóór 1 januari 1964 en, wat de testpiloten en de stewardessen betreft, voor de periode vóór 1 januari 1981, door alle rechtsmiddelen, getuigen en vermoedens inbegrepen; (het lid van het vliegend personeel moet) vooraf bewijzen dat het in zijn hoedanigheid van werknemer bijdragen voor zijn pensioen heeft gestort of dat het gerechtigd is op een gelijkstelling, zoals bepaald bij artikel 34 van het koninklijk besluit van 21 december 1967;

b) voor de periode na 31 december 1963 en, wat de testpiloten en de stewardessen betreft, voor de periode na 31 december 1980, door middel van bescheiden die doen blijken dat de werknemer, als lid van het vliegend personeel, voor zijn pensioen bijdragen heeft gestort of dat hij of de bij artikel 14 bepaalde gelijkstelling gerechtigd is.

NOTA: voor de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan, blijft dit artikel van toepassing zoals het was gesteld vóór zijn wijziging door het koninklijk besluit van 4 december 1990, art. 50 (1).

HOOFDSTUK IX. Cumulaties

Art. 20 *Gewijzigd bij het K.B. van 25 juni 1997, art. 5 (4).*

De toepassing van het bepaalde bij dit besluit verhindert de toekenning niet van een prestatie van de algemene regeling inzake rust- en overlevingspensioenen voor werknemers.

Voor de berekening van laatstgenoemde prestatie kunnen echter niet aangerekend worden:

1° de bij artikel 12 bedoelde op de individuele rekening ingeschreven lonen;

2° de perioden die krachtens de artikelen 14, 15, § 1, 2°, 16, 16bis en 16ter voor de toepassing van dit besluit in aanmerking worden genomen;

3° de jaren vóór 1 januari 1964 van artikel 2, als jaren van gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling in hoedanigheid van lid van het vliegend personeel worden beschouwd.

Art. 21 *Gewijzigd bij het K.B. van 10 december 1984, art. 6, 1° & 2°.*

De langstlevende echtgenoot die achtereenvolgens gehuwd is geweest met werknemers die zouden kunnen genoten hebben van dit besluit, kan slechts het hoogste der overlevingspensioenen verkrijgen waarop hij recht zou hebben.

De langstlevende echtgenoot die achtereenvolgens gehuwd is geweest met een werknemer die zou kunnen genoten hebben van dit besluit en met een persoon die onderworpen was aan de algemene regeling voor rust- en overlevingspensioenen, of aan andere pensioenregeling, kan het bij dit besluit bedoelde overlevingspensioen niet verkrijgen tenzij hij afziet van het overlevingspensioen of van elk ander als overlevingspensioen geldend voordeel dat haar krachtens deze laatste regelingen zou zijn toegekend.

HOOFDSTUK X. Financiering

Art. 22 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 25 juni 1997, art. 4 (8), 11 december 2001, art. 31 (6) en 12 december 2008, art. 1 (9).*

§ 1. Naast de voor de pensioenen bestemde persoonlijke en patronale bijdragen, die de werkgever aan de Rijksdienst voor Sociale zekerheid moet storten, is diezelfde werkgever een bijkomende bijdrage verschuldigd welke bestemd is om de bijzondere voordelen te financieren die door dit besluit ten voordele van het vliegend personeel voorziet. Die bijkomende bijdrage wordt deels door de werknemer en deels door de werkgever gedragen en is vastgesteld op:

a) wat het aandeel van de werknemer betreft:

1° 4,38 pct. van het bedrag van zijn loon, zonder dat rekening gehouden wordt met het loongedeelte dat, per maand, het maximumbedrag vastgesteld in art. 17, § 1, 2°, a) van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders overtreft;

2° 14,12 pct. van het loongedeelte dat, per maand, het in 1° beoogde maximumbedrag overtreft, zonder dat rekening wordt gehouden met het gedeelte dat, per maand, het produkt van de vermenigvuldiging van dit maximumbedrag met 2 of 1,5, naargelang het een lid van het stuurpersoneel of een lid van het cabinepersoneel betreft, overtreft.

Het in 1° beoogde bijdragepercentage wordt vastgesteld op 7,50 pct., 7,60 pct., 7,91 pct., 8,43 pct., 8,95 pct. en 9,38 pct. en datgene beoogd in 2° wordt vastgesteld op 10,50 pct., 10,65 pct., 11,09 pct., 11,82 pct., 12,55 pct., en 13,12 pct. respectievelijk vanaf 1 januari 1974, 1 juli 1975, 1 juli 1980, 1 januari 1981, 1 januari 1982 en van 1 januari 1983 tot 31 maart 1984.

b) wat het aandeel van de werkgever betreft:

1° 6,12 pct. van het loonbedrag van het lid van het vliegend personeel, zonder dat rekening gehouden wordt met het loongedeelte dat, per maand het onder a) 1°, beoogde maximumbedrag overtreft; bijdragepercentage

NOTA: het getal 6,12 wordt vervangen door:

3,06 voor de periode van 1 juli 2008 tot 31 december 2008;
4,08 voor de periode van 1 januari 2009 tot 30 juni 2009;
5,10 voor de periode van 1 juli 2009 tot 31 december 2009;
6,12 voor de periode vanaf 1 januari 2010.

Zie K.B. van 12 december 2008, art. 1 (9).

2° 10,38 pct. van het gedeelte van het loon van het lid van het vliegend personeel dat, per maand, het onder a) 1° beoogde maximumbedrag overtreft, zonder dat rekening gehouden wordt met het gedeelte dat per maand het produkt van de vermenigvuldiging van dit maximumbedrag met 2 of 1,5 naargelang het een lid van het stuurpersoneel of een lid van het cabinepersoneel betreft, overtreft.

NOTA: het getal 10,38 wordt vervangen door:

5,19 voor de periode van 1 juli 2008 tot 31 december 2008;
6,92 voor de periode van 1 januari 2009 tot 30 juni 2009;
8,65 voor de periode van 1 juli 2009 tot 31 december 2009;
10,38 voor de periode vanaf 1 januari 2010.
Zie K.B. van 12 december 2008, art. 1 (9)).

Het in 1° beoogde bijdragepercentage wordt vastgesteld op 10,50 pct., 10,65 pct., 11,09 pct., 11,82 pct., 12,55 pct. en 13,12 pct. en datgene beoogd in 2° wordt vastgesteld op 7,50 pct., 7,60 pct., 7,91 pct., 8,43 pct., 8,95 pct. en 9,38 pct., respectievelijk vanaf 1 januari 1974, 1 juli 1975, 1 juli 1980, 1 januari 1981, 1 januari 1982 en van 1 januari 1983 tot 31 maart 1984.

Het onder a), 1°, beoogde maximumbedrag zal in geen geval groter zijn dan 2 579,18 EUR, onafgezien evenwel de verhogingen die voortvloeien, enerzijds uit de toepassing op 1 januari van ieder jaar van de herwaarderingscoëfficiënt welke de Koning, krachtens voornoemde beschikkingen door een in Ministerraad overlegd besluit bepaalt, en, anderzijds uit de koppeling aan het indexcijfer van de consumptieprijzen.

Het onder a), 1° beoogde maximumbedrag is gekoppeld aan spilindexcijfer 103,14 (basis 1996 = 100).

Het is afhankelijk van spilindexen behorend tot een reeks waarvan de eerste 103,14 (basis 1996 = 100) is en elk van de volgende bekomen wordt door de voorgaande te vermenigvuldigen met 1,02. Voor de berekening van elke spilindex worden de delen van hondersten van een punt afgerond op het naasthogere honderdste of verwaarloosd naargelang zij al dan niet 50 pct. van een honderste bereiken.

Iedere maal dat het gemiddelde van de overeenkomstig het volgend lid berekende indexcijfers van twee opeenvolgende maanden een der spilindexen bereikt of er op teruggebracht wordt, wordt het maximumbedrag gekoppeld aan de spilindexcijfer 103,14 (basis 1996 = 100) opnieuw berekend door de coëfficiënt 1,02n, erop toe te passen, waarin n de rang van de bereikte spilindex vertegenwoordigt. Te dien einde wordt iedere spilindex aangeduid met een volgnummer dat zijn rang opgeeft; het nummer 1 duidt de spilindex aan die volgt op de spilindex 114,20. Voor het berekenen van de coëfficiënt 1,02n worden de breuken van een tienduizendste van een eenheid afgerond tot het hogere tienduizendste of weggelaten, naargelang zij al dan niet 50 pct. van een tienduizendste bereiken.

Voor de toepassing van het voorgaande lid wordt als het indexcijfer der consumptieprijzen van een bepaalde maand beschouwd het rekenkundig gemiddelde van de indexcijfers van die maand en de drie daaraan voorafgaande maanden.

De verhoging of de vermindering wordt toegepast met ingang van het kalenderkwartaal dat volgt op het einde van de periode van twee opeenvolgende maanden tijdens welke het gemiddeld indexcijfer het cijfer bereikt dat een wijziging rechtvaardigt.

De eurocentgedeelten van het verhoogde of verlaagde maximumbedrag worden weggelaten wanneer die gedeelten geen vijftig hondersten van de eurocent bedragen; zij worden voor één eurocent gerekend wanneer zij vijftig hondersten van de eurocent of meer bedragen.

De eurogedeelten worden afgerond naar de hogere gehele euro of hogere halve euro naargelang zij hoger of lager zijn dan vijftig eurocent.

§ 2. De onder a) en b) beoogde bijdragepercentages kunnen slechts gewijzigd worden na advies van het Nationaal Paritair Comité voor de handelsluchtvaart.

Art. 23 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 14 juli 1995, art. 5 (8), 12 augustus 2000, art. 1 (10), 1 mei 2006, art. 1 (11) en 12 december 2008, art. 1 (9).*

§ 1. De door een lid van het vliegend personeel verschuldigde bijkomende bijdrage wordt door de werkgever bij iedere loonuitbetaling afgehouden.

Deze is schuldenaar van deze bijdrage ten opzichte van de Rijksdienst voor pensioenen. Voor wat betreft de bijdragen, vermeld onder artikel 22, § 1, a), 2° en b) 1° en 2° met betrekking tot de periode van 1 juli 1995 tot 30 juni 2007, is de werkgever vrijgesteld van storting aan de Rijksdienst voor pensioenen. (Wat betreft de bijdrage, vermeld onder artikel 22, § 1, a), 2°, wordt de storting van de werkgever aan de Rijksdienst voor Pensioenen beperkt tot 7,06 % voor de periode van 1 juli 2008 tot 31 december 2008, 9,41 % voor de periode van 1 januari 2009 tot 30 juni 2009 en 11,76 % voor de periode van 1 juli 2009 tot 31 december 2009.

Het begrip "loon" is datgene dat dient voor de toepassing van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

De bijkomende bijdrage wordt per trimester door de werkgever aan de Rijksdienst voor pensioenen gestort.

§ 2. De bepalingen van artikel 85 van het koninklijk besluit van 21 december 1967 zijn toepasselijk op de in § 1 bedoelde bijdrage. Wat evenwel de termijnen betreft voor het indienen der aangiften en het overmaken der bijdragen in geval van betaling van een vergoeding verschuldigd wegens onregelmatige beëindiging van de dienstbetrekking, zijn de bepalingen toepasselijk van artikel 35 is van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

Art. 24 *Gewijzigd bij het K.B. van 4 december 1990, art. 44 (1), 12 augustus 2000, art. 1 (10), 1 mei 2006, art. 1 (11) en 12 december 2008, art. 1 (9).*

Elk jaar brengt de Rijksdienst voor pensioenen bij de Minister van Sociale Voorzorg en bij het Nationaal Paritair Comité voor de handelsluchtvaart verslag uit over de financiële toestand die uit de toepassing van dit besluit voortvloeit.

HOOFDSTUK XI. Slotbepalingen

Art. 25 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 31 juli 1974, art. 14 en 11 december 2001, art. 32 (6).*

§ 1. De bedragen van de rust- en overlevingspensioenen, toegekend krachtens dit besluit, veranderen overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen, en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

De bedragen bedoeld bij artikel 8, § 3, a), veranderen overeenkomstig de bepalingen van het voorgaand lid; zij worden te dien einde geacht gekoppeld te zijn aan spilindexcijfer 103,14 (basis 1996 = 100) der consumptieprijzen.

Op welke datum het pensioen ook ingaat, het wordt beschouwd als zijnde gekoppeld aan de spilindex waaraan de lopende pensioenen worden uitbetaald.

§ 2. Onverminderd de bepalingen van § 1 worde de pensioenen, toegekend krachtens dit besluit, geherwaardeerd op de wijze en in de voorwaarden als voorzien in artikel 29, § 4, van het koninklijk besluit nr. 50. De bedoelde herwaarderingscoëfficienten, die voor de pensioenregeling van de werknemers jaarlijks worden vastgesteld door de Koning bij een in Ministerraad overlegd besluit, kunnen evenwel, voor de toepassing van de bijzondere regeling, ingesteld bij dit besluit, op voorstel van het Nationaal Paritair Comité voor de handelsluchtvaart, vervangen worden door lagere coëfficiënten.

Art. 26 *Gewijzigd bij het K.B. van 10 december 1984, art. 7.*

Kunnen de voordelen van dit besluit niet genieten, de leden van het vliegend personeel die niet doen blijken van twintig jaar gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling in deze hoedanigheid op 31 december 1963 en die, na deze datum, niet onder de bepalingen van dit besluit vielen.

Kunnen evenmin de voordelen van dit besluit genieten, de langstlevende echtgenoten van de bij het eerste bedoelde werknemers.

Art. 27 § 1. *Wijzigingsbepalingen*.

§ 2. *Opheffingsbepalingen*.

Art. 28 *Gewijzigd bij het K.B. van 4 december 1990, art. 44 (1).*

De rust- en overlevingspensioenen toegekend bij toepassing van het koninklijk besluit van 15 april 1965 en waarvan de ingangsdatum vóór 1 januari 1968 is gelegen worden ambtshalve door de Rijksdienst voor pensioenen herzien met het oog op de toepassing van de bepalingen van artikel 27.

Deze herzieningen hebben uitwerking per 1 januari 1968.

Art. 29 Het koninklijk besluit van 15 april 1965 tot vaststelling, voor het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart, van regelen die afwijken van de rust- en overlevingspensioenregeling voor bedienden, wordt opgeheven, doch blijft verder de pensioenen van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart beheersen, die daadwerkelijk en voor de eerste maal vóór 1 januari 1968 ingaan.

Art. 30 Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1968.

Art. 31 Onze Minister van Sociale Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit.

---

1 Inwerkingtreding: 01-01-1991.
2 Inwerkingtreding: 01-07-1997.
3 Inwerkingtreding: 01-01-2002.
4 Inwerkingtreding: 01-08-1997.
5 Inwerkingtreding: 04-01-2000.
6 Inwerkingtreding: 01-01-2002.
7 Inwerkingtreding: 01-07-2017.
8 Inwerkingtreding: 01-07-1995.
9 Inwerkingtreding: 01-07-2008.
10 Inwerkingtreding: 01-07-2000.
11 Inwerkingtreding: 01-07-2005.

Koninklijk besluit van 17 november 1969
(Staatsblad 19 november)

houdende algemeen reglement betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan de minder-validen.

***Gewijzigd bij**: o.a. K.B.'s van 16 maart 1971 (Staatsbl. 27 maart), 28 juni 1971 (Staatsbl. 10 juli), 9 juli 1973 (Staatsbl. 14 juli), 10 juli 1973 (Staatsbl. 14 juli), 11 december 1974 (Staatsbl. 17 december), 24 december 1974 (Staatsbl. 28 december), 5 augustus 1975 (Staatsbl. 30 augustus), 24 december 1975 (Staatsbl. 30 december), 11 februari 1976 (Staatsbl. 17 februari), 29 juli 1982 (Staatsbl. 20 augustus), 29 april 1983 (Staatsbl. 11 mei), 27 juni 1984 (Staatsbl. 27 juli), 4 juli 1985 (Staatsbl. 11 juli), 22 juli 1985 (Staatsbl. 6 september), 14 oktober 1985 (Staatsbl. 5 november), 5 maart 1990 (Staatsbl. 5 april), 3 februari 1993 (Staatsbl. 17 februari), 30 maart 1993 (Staatsbl. 9 juni), 5 december 1994 (Staatsbl. 23 december), 17 maart 1999 (Staatsbl. 31 maart), 20 juli 2000 (Staatsbl. 30 augustus), 11 december 2001 (Staatsbl. 22 december) en 22 mei 2003 (Staatsbl. 27 juni).*

HOOFDSTUK I. Inleidende bepalingen

Art. 1 Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan:

1° onder "wet": de wet van 27 juni 1969 betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan de minder-validen;

2° onder "Minister": de Minister die de Sociale Voorzorg onder zijn bevoegdheid heeft;

3° onder "burgemeester": de burgemeester of de door hem gemachtigde ambtenaar van het gemeentebestuur.

HOOFDSTUK II. De indiening van de aanvragen

Art. 2 *Gewijzigd bij K.B.'s van 10 juli 1973, art. 1, 1° en 11 februari 1976, art. 1, 1° en 2°.*

De in artikel 14 van de wet bedoelde aanvraag moet, onverminderd het laatste lid, worden ingediend bij de burgemeester van de gemeente waar de aanvrager werkelijk verblijft.

De aanvrager kan zich, voor het vervullen van de bij dit hoofdstuk (en bij hoofdstuk III) vereiste formaliteiten, laten vertegenwoordigen door een persoon die hij daartoe speciaal machtigt.

De lasthebber moet meerderjarig zijn en drager van een volmacht.

Indien de aanvrager niet kan ondertekenen, zet hij een kruisje op de aanvraag: deze wordt mede-ondertekend door de burgemeester.

Indien het in artikel 4, tweede lid, bedoeld gemotiveerd verslag is bijgevoegd, geldt de in het eerste lid bedoelde aanvraag om tegemoetkoming als aanvraag om tegemoetkoming voor hulp van derde.

© FPD – augustus 2023

Art. 2bis *Gewijzigd bij K.B.'s van 10 juli 1973, art. 2 en 11 februari 1976, art. 2.*

De in artikel 2, eerste lid, bedoelde aanvraag mag ten vroegste worden ingediend, de eerste dag van de zesde maand vóór deze tijdens welke de aanvrager:

a. de in artikel 4, 2°, van de wet bedoelde minimumleeftijd bereikt, wanneer het een aanvraag is om de gewone tegemoetkoming;

b. de in artikel 10, 2°, van de wet bedoelde minimumleeftijd bereikt, wanneer het een aanvraag is om de bijzondere tegemoetkoming;

c. de in artikel 6 van de wet bedoelde leeftijd bereikt, wanneer het een aanvraag is om de aanvullende tegemoetkoming. In dit geval, moet de aanvraag om de tegemoetkoming voor hulp van derde niet worden hernieuwd.

d. de in art. 2, § 3 bis, van de wet bedoelde leeftijd bereikt, wanneer het een aanvraag is om de tegemoetkoming ter aanvulling van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden

Art. 3 *Gewijzigd bij K.B. van 10 juli 1973, art. 3.*

De burgemeester noteert de aanvraag om tegemoetkoming op een formulier conform bijlage I; daarop vermeldt hij alle inlichtingen met betrekking tot de burgerlijke stand, de nationaliteit en de woonplaats van de aanvrager en eventueel van de echtgenoot. Deze inlichtingen worden overgenomen volgens de aanduidingen die voorkomen op de identiteitskaart. De burgemeester reikt de aanvrager een bewijs van ontvangst uit dat de datum vermeldt waarop hij zich de eerste maal heeft aangemeld voor het indienen van zijn aanvraag, alsook de formulieren voor de geneeskundige getuigschriften, conform bijlage II, III en IV, die vereist zijn voor de volledige beschrijving van zijn invaliditeit.

Bij de aanvraag om tegemoetkoming voor hulp van derde moet een gemotiveerd verslag worden gevoegd, opgemaakt door de in het artikel 4, eerste lid, bedoelde geneesheer; uit dat gemotiveerd verslag moet de eventuele behoefte aan hulp van derde blijken, zich onder meer steunend op de door de Minister bepaalde handleiding.

Art. 4 *Gewijzigd bij K.B. van 10 juli 1973, art. 4.*

De aanvrager is er toe gehouden de formulieren voor de geneeskundige getuigschriften te laten invullen en ondertekenen door een geneesheer van zijn keuze en ze terug te bezorgen aan de burgemeester binnen een termijn van vijftien dagen ingaande op de datum waarop deze ze hem uitreikte.

Desgevallend, zal het in artikel 3, tweede lid, bedoeld gemotiveerd verslag bij deze formulieren worden gevoegd.

Art. 5 De burgemeester zendt aan de Minister onverwijld de aanvraag met de vereiste geneeskundige getuigschriften toe. Hij doet dit ook met de aanvraag waarvoor de geneeskundige getuigschriften hem binnen de vijftien dagen niet werden teruggezonden.

Art. 6 De Minister stelt de formulieren voor de aanvraag en geneeskundige getuigschriften ter beschikking van de burgemeester.

HOOFDSTUK III. Het onderzoek van de aanvragen

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 7 *Gewijzigd bij K.B. van 5 augustus 1975, art. 1.*

De Minister doet, bij voorkomend geval, overgaan tot een onderzoek naar de bestaansmiddelen; te dien einde zendt hij aan de aanvrager, bij een ter post aangetekende brief, een formulier van aangifte van bestaansmiddelen.

De aanvrager is er toe gehouden het formulier van aangifte van bestaansmiddelen in te vullen; hij moet bevestigen dat de inlichtingen die hij verstrekt heeft oprecht en volledig zijn en moet de verificatie ervan toelaten.

De aanvrager moet dat formulier terugzenden binnen dertig dagen na de ontvangst ervan. Indien hij niet voldoet aan deze verplichting, wordt hem een ter post aangetekend rappel gezonden; indien hij aan dit rappel geen gevolg geeft binnen een termijn van vijftien dagen, kan de tegemoetkoming worden geweigerd.

Art. 7bis *Ingevoegd bij K.B. van 5 augustus 1975, art. 2.*

Bij voorkomend geval zendt de Minister de bij artikel 7 beoogde aangifte van bestaansmiddelen voor verificatie naar de controleur der belastingen.

Art. 7ter *Ingevoegd bij K.B. van 5 augustus 1975, art. 3.*

Door middel van een formulier, waarvan het model door de Minister wordt vastgesteld, is de controleur der belastingen ertoe gehouden aan de bevoegde ontvanger der registratie en domeinen alle inlichtingen te vragen betreffende de roerende en onroerende goederen waarvan de aanvrager, zijn echtgenoot en zijn ouders, indien de minder-valide minderjarig is, eigenaar of vruchtgebruiker zijn of geweest zijn.

De ontvanger der registratie en domeinen moet, binnen acht dagen, aan de controleur der belastingen alle gegevens in zijn bezit mededelen, inzonderheid die betreffende de hypothecaire leningen en renten, alsmede de roerende waarden waarvan het in het bezit zijn van de aanvrager, de echtgenoot en de ouders, indien de minder-valide minderjarig is, werd bekendgemaakt door een aangifte van nalatenschap, een akte van verdeling of van vereffening, een akte bekendgemaakt in de Verzameling der akten van vennootschappen of door gelijk welke andere akte.

De ontvanger der registratie en domeinen is ertoe gehouden op het formulier de kantoren te vermelden in wier ambtsgebied de aanvrager, zijn echtgenoot en zijn ouders, indien de minder-valide minderjarig is, bekend zijn; de controleur zendt aan de titularis van elk dezer kantoren een aanvraag om inlichtingen.

Iedere ontvanger maakt de gegevens in zijn bezit bekend na zich, bij voorkomend geval, in betrekking te hebben gesteld met het Bestuur van het kadaster.

In de lokaliteiten waar de bevoegdheden verdeeld zijn onder verscheidene kantoren, is de bevoegde ontvanger die van de successierechten.

De ontvanger der registratie vermeldt op de steekkaart van de belanghebbende dat deze de tegemoetkoming aan de minder-validen heeft aangevraagd.

Hij is ertoe gehouden de Minister kennis te geven van elke wijziging die zich in de vermogenstoestand van de belanghebbende, van zijn echtgenoot en van zijn ouders, indien de minder-valide minderjarig is, zou voordoen.

Art. 7quater *Ingevoegd bij K.B. van 5 augustus 1975, art. 4.*

De controleur der belastingen treft iedere onderzoeksmaatregel die hij nuttig acht. De controleur of zijn afgevaardigde kan de aanvrager oproepen; de bepalingen van artikel 7, tweede lid, zijn in dat geval toepasselijk.

Indien de aanvrager zich niet bij de controleur der belastingen aanmeldt binnen vijftien dagen na de oproeping zendt deze laatste hem een ter post aangetekend rappel. Indien dat rappel zonder gevolg blijft binnen acht dagen, zendt de controleur het formulier van aangifte binnen vijf dagen terug naar de Minister met vermelding, in de hem voorbehouden kolom, van de verklaringen van de aanvrager die het voorwerp uitmaakten van de oproeping. De tegemoetkoming aan minder-validen kan alsdan geweigerd worden.

Art. 7quinquies *Ingevoegd bij K.B. van 5 augustus 1975, art. 5.*

De controleur der belastingen verifieert het formulier van aangifte van inkomsten. Zijn bevindingen en bemerkingen worden in de daartoe voorbehouden kolom vermeld.

Art. 7sexies *Ingevoegd bij K.B. van 5 augustus 1975, art. 6.*

De controleur der belastingen vermeldt in het fiscaal dossier van de belanghebbende dat een onderzoek naar de bestaansmiddelen werd ingesteld met het oog op de toekenning van de tegemoetkoming aan de minder-validen.

Hij is ertoe gehouden de Minister kennis te geven van elke wijziging die zich in de vermogenstoestand van de belanghebbende, van zijn echtgenoot en van zijn ouders, indien de minder-valide minderjarig is, zou voordoen.

De controleur der belastingen zendt het bij artikel 7ter beoogde formulier naar de Minister en stuurt hem de bij artikel 7 beoogde aangifte van bestaansmiddelen terug.

Art. 8 *Gewijzigd bij K.B. van 10 juli 1973, art. 6.*

De voorwaarde van werkelijk verblijf in België bedoeld bij artikel 4, 1° van de wet is niet vereist:

1° van de minder-valide die minder dan drie maanden per jaar in het buitenland vertoeft;

2° van de minder-valide die in het buitenland vertoeft, zelfs langer dan drie maanden omdat hij ter verpleging in een ziekenhuis of een andere openbare of particuliere instelling voor ziekenverpleging is opgenomen;

3° van de minder-valide die verblijft met een bloed- of aanverwant, die verplicht is of waarvan de echtgenoot verplicht is tijdelijk in het buitenland te vertoeven om er een zending uit te voeren of functies uit te oefenen in dienst van de Belgische Staat.

De minder-valide die het land verlaat is verplicht, binnen de maand van zijn vertrek, de Minister in te lichten omtrent de vermoedelijke duur van zijn afwezigheid en over de reden van de verplaatsing, indien deze langer dan drie maanden duurt.

De Minister kan een minder-valide toelating verlenen tot een verblijf in het buitenland voor een periode die langer duurt dan drie maanden indien bijzondere omstandigheden zulks wettigen.

De bepalingen van het eerste tot en met het derde lid zijn van toepassing op de tegemoetkoming voor hulp van derde.

Afdeling 2. De onderscheidene hoedanigheden van minder-validen

Nota: afdeling 2 werd opgeheven bij art. 38, 1°, van het K.B. van 24 december 1974. Deze bepalingen blijven nochtans de toekenning van de gewone en bijzondere tegemoetkomingen die daadwerkelijk vóór 1 januari 1975 is ingegaan en die in artikel 36 beoogd worden, verder regelen.

Art. 9 Voor de toepassing van dit besluit heeft de aanvrager de hoedanigheid van hetzij:

1° werkende minder-valide;

2° niet-werkende minder-valide;

3° leerling minder-valide;

4° leerjongen of leermeisje minder-valide;

Art. 10 De hoedanigheid van werkende minder-valide wordt toegekend aan de aanvrager die:

1° een beroepsbezigheid uitoefent die hem onderwerpt aan een Belgisch of buitenlands stelsel van sociale zekerheid of welke hem inkomsten verschaft, waarvan het bruto jaarbedrag niet lager is dan een vierde van het bedrag voor zijn categorie bepaald bij artikel 14;

2° werkloosheidsuitkeringen geniet overeenkomstig het koninklijk besluit van 20 december 1963 betreffende de tewerkstelling en de werkloosheid of ingeschreven is als werkzoekende bij de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening of bij de Pool van de zeelieden ter koopvaardij;

3° uitkeringen geniet voor arbeidsongeschiktheid krachtens een Belgische of buitenlandse regeling voor sociale zekerheid;

4° ziekteuitkeringen geniet krachtens de wet van 23 juni 1894 houdende herziening der wet van 3 april 1851 op de maatschappijen van onderlinge bijstand;

5° deel uitmaakt van een sociale verzekeringskas voor zelfstandige arbeiders bepaald bij het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967;

6° een activiteit uitoefent als personeelslid van de openbare besturen, of die na stopzetting of onderbreking van die activiteit een pensioen geniet wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid;

7° een wettelijke vergoeding geniet voor arbeidsongeval of beroepsziekte met een vergoede arbeidsongeschiktheid van ten minste 66 pct.;

8° na stopzetting of onderbreking van zijn beroepsactiviteit een volledig of gedeeltelijk loon geniet krachtens zijn arbeidsovereenkomst of zijn statuut.

Art. 11 De hoedanigheid van leerling minder-valide wordt toegekend aan de aanvrager die dagcursussen volgt in een bijzondere instelling, een beroepsschool of een andere inrichting.

Die hoedanigheid van leerling minder-valide kan, na advies van de Commissie voor sociaal hulpbetoon aan de minder-validen, door de Minister worden toegekend aan de aanvrager die andere dan de cursussen bedoeld bij het vorig lid volgt.

Die hoedanigheid kan niet worden toegekend aan de minder-valide die op die van werkende aanspraak kan maken.

Art. 12 De hoedanigheid van leerjongen of leermeisje minder-valide wordt toegekend aan de aanvrager die:

1° een leerovereenkomst heeft aangegaan onder de voorwaarden waarin voorzien is bij de reglementen betreffende de beroepsopleiding en -volmaking in de ambachten en neringen;

2° of een bijzondere leerovereenkomst voor omscholing van minder-validen heeft gesloten in de vormen en onder de voorwaarden bepaald bij het koninklijk besluit van 5 juli 1963 betreffende de sociale reclassering van de minder-validen.

Art. 13 De minder-valide aan wie geen van de drie bovengenoemde hoedanigheden is toegekend, wordt aangezien als niet-werkende minder-valide.

Afdeling 3. Raming van de bestaansmiddelen

Nota: Afdeling 3 werd opgeheven bij art. 38, 1°, van het KB 24 december 1974. Deze bepalingen blijven nochtans de toekenning van de gewone en bijzondere tegemoetkomingen die daadwerkelijk vóór 1 januari 1975 is ingegaan en die in artikel 36 beoogd worden, verder regelen.

Onderafdeling 1. De bestaansmiddelen van de werkende minder-valide

Art. 14 *Gewijzigd bij K.B. van 11 december 2001, art. 50 (1).*

De bestaansmiddelen van de aanvrager die de hoedanigheid van werkende minder-valide heeft, worden berekend met inachtneming van zijn bruto beroepsinkomen.

De perken van de bestaansmiddelen bedoeld bij artikel 4, 5° van de wet worden vastgesteld volgens de categorie waartoe de aanvrager behoort op de volgende bedragen, verhoogd met het bedrag van de tegemoetkoming dat overeenstemt met de graad van zijn blijvende arbeidsongeschiktheid:

1° voor de meerderjarigen en de gehuwde minderjarigen: 5 203,24 EUR;

2° voor de ongehuwden van 18 tot minder dan 21 jaar: 4 097,58 EUR;

3° voor de ongehuwden van minder dan 18 jaar: 2 601,62 EUR.

Art. 15 Worden als beroepsinkomsten beschouwd de inkomsten in geld en in natura, voortkomende uit de uitoefening van een beroepsactiviteit, alsmede de

tegemoetkomingen, uitkeringen, renten en pensioenen waarmede, bij toepassing van artikel 10, rekening wordt gehouden om na te gaan of de aanvrager de hoedanigheid van werkende minder-valide heeft.

Art. 16 Voor de toepassing van artikel 15 wordt de waarde van de voordelen in natura geraamd overeenkomstig de bedragen bepaald voor de berekening van de bijdragen voor de sociale zekerheid.

Art. 17 De bruto beroepsinkomsten van de werkende minder-valide die werknemer is, worden vastgesteld op 5/6 van de inkomsten van het jaar dat voorafgaat aan de dag van de indiening van de aanvraag.

Op die dag de aanvrager de hoedanigheid van werknemer sedert minder dan een jaar, dan worden de jaarinkomsten berekend door 5/6 van de inkomsten te vermenigvuldigen met een breuk waarvan de teller 365 is en de noemer het aantal dagen van de periode gedurende dewelke hij die hoedanigheid bezat.

Art. 18 De bruto beroepsinkomsten van de werkende minder-validen die zelfstandige is, worden berekend op het beroepsinkomen, verminderd met de bedrijfsuitgaven of -lasten, zoals medegedeeld door de controleur van de belastingen en bepaald volgens de laatste aangifte van belanghebbende inzake personenbelasting op de datum van de aanvraag.

Wordt een zelfstandig beroep begonnen, waarvoor op de datum van de aanvraag nog een aangifte werd gedaan inzake personenbelasting, dan bepaalt de dienst voor tegemoetkomingen aan de minder-validen voorlopig de bruto beroepsinkomsten onder voorbehoud van een definitieve vaststelling bij ambtshalve herziening, bedoeld bij artikel 61 van dit besluit.

Indien het bedrag bekomen bij toepassing van het eerste of van het tweede lid van dit artikel betrekking heeft op een zelfstandig beroep dat niet werd uitgeoefend gedurende het ganse jaar waarvoor aangifte inzake personenbelasting werd gedaan, wordt het in een jaarbedrag omgezet bij toepassing van een breuk waarvan de teller 365 is en de noemer het aantal dagen van de periode gedurende dewelke dat beroep werd uitgeoefend.

De bruto beroepsinkomsten die in aanmerking komen voor de berekening van de bestaansmiddelen, worden vastgesteld door het bij het eerste of het tweede lid van dit artikel bedoelde bedrag te verhogen met het als bedrijfslasten aftrekbaar forfaitair bedrag dat door de administratie van de belastingen voor de werknemers is toegelaten, tenzij de werkende zelfstandige aan de hand van een getuigschrift van deze administratie lagere bedrijfsuitgaven of lasten bewijst.

Art. 19 De bepalingen van de artikelen 20 tot 22 betreffende de berekening van de bestaansmiddelen van de niet-werkende minder-valide zijn van toepassing op de werkende minder-valide indien hij er belang bij heeft.

Onderafdeling 2. De bestaansmiddelen van de niet-werkende minder-valide

Art. 20 *Gewijzigd bij K.B.'s van 28 juni 1971, art. 1 en 11 december 2001, art. 50 (1).*

De bestaansmiddelen van de aanvrager die de hoedanigheid van niet-werkende minder-valide heeft, worden vastgesteld met inachtneming van zijn bruto inkomsten van elke aard of oorsprong, eventueel verhoogd met die van zijn echtgenoot of van zijn ouders volgens het geval.

De perken van de bestaansmiddelen bedoeld bij artikel 4, 5° van de wet worden vastgesteld, volgens de categorie waartoe de aanvrager behoort, op de volgende bedragen verhoogd met het bedrag van de tegemoetkoming dat overeenstemt met de graad van zijn blijvende arbeidsongeschiktheid:

1° indien de aanvrager gehuwd is, niet feitelijk noch van tafel en bed gescheiden is of kinderen ten laste heeft:

a) 4 190,09 EUR voor het gezinshoofd;

b) 1 288,30 EUR voor de echtgenoot;

c) 919,36 EUR per kind ten laste;

2° indien de aanvrager, zonder kinderen ten laste, ongehuwd en meerderjarig is, weduwnaar, uit de echt gescheiden, feitelijk of van tafel en bed gescheiden, minderjarige ongehuwde volle wees of door zijn ouders of door de overlevende ouder verlaten is:

3 627,23 EUR;

3° indien de aanvrager ongehuwd en minderjarig is, voor zover hij niet bedoeld is sub 2°:

a) 919,36 EUR voor de aanvrager;

b) 4 190,09 EUR voor de vader of de moeder, gezinshoofd;

c) 1 288,30 EUR voor de moeder die geen gezinshoofd is;

d) 919,36 EUR per kind ten laste van het gezinshoofd.

Voor de toepassing van de bepalingen van dit artikel worden gelijkgesteld:

1° met de gehuwde aanvrager, niet feitelijk noch van tafel en bed gescheiden: de aanvrager die een huishouden vormt;

2° met de echtgenoot van de aanvrager: de persoon met wie de aanvrager een huishouden vormt;

3° met één der ouders van de aanvrager: de persoon met wie de vader of de moeder een huishouden vormt.

Art. 21 De bestaansmiddelen van de personen, bedoeld bij artikel 20, eerste lid, worden berekend als volgt:

1° het beroepsinkomen wordt vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 16 tot 18 betreffende de bestaansmiddelen van de werkende minder-valide.

Gaat het echter om een werknemer, dan wordt de bij artikel 17 bedoelde breuk 5/6 vervangen door de breuk 9/10;

2° het inkomen uit gebouwde en ongebouwde onroerende goederen in eigendom wordt vastgesteld op:

a) het kadastraal inkomen van het onroerend goed of deel van het onroerend goed dat niet wordt verhuurd, verminderd met de hypothecaire interesten;

b) het bedrag van de huurinkomsten, verminderd met de hypothecaire interesten, van het onroerend goed of deel van het onroerend goed dat wordt verhuurd;

3° het inkomen uit de roerende kapitalen wordt vastgesteld op het bedrag van het werkelijk bruto inkomen;

4° het inkomen van elke andere aard wordt voor het werkelijk ontvangen bruto bedrag aangerekend.

Art. 22 Worden als kinderen ten laste beschouwd:

1° de ongehuwde kinderen van minder dan 16 jaar;

2° de ongehuwde kinderen van minder dan 21 jaar die:

a) een leerovereenkomst hebben aangegaan onder de voorwaarden waarin voorzien is bij de reglementen betreffende de beroepsopleiding en -volmaking in de ambachten en neringen;

b) een bijzondere leerovereenkomst voor omscholing van minder-validen hebben gesloten in de vormen en onder de voorwaarden bepaald bij het koninklijk besluit van 5 juli 1963 betreffende de sociale reclassering van de minder-validen;

3° de ongehuwde kinderen van minder dan 25 jaar die regelmatig cursussen van beroeps- of algemeen onderwijs volgen;

4° de kinderen, welke ook hun leeftijd zij, die wegens hun lichaams- of geestestoestand niet geschikt zijn enig beroep uit te oefenen. Die ongeschiktheid wordt door de hoofdgeneesheer-directeur van de medico-sociale dienst van het Ministerie van Sociale Voorzorg vastgesteld op advies, ofwel van een aan deze dienst verbonden inspecteur-geneesheer, ofwel van een geneesheer van de dienst voor geneeskundige controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering;

5° het meisje van minder dan 21 jaar dat als huishoudster de overleden moeder vervangt en geen andere dan huishoudelijke arbeid verricht.

Voor de toepassing van deze bepaling worden met de overleden moeder gelijkgesteld:

a) de uit de echt gescheiden moeder, de van tafel en bed gescheiden moeder, de in feite gescheiden moeder;

b) de moeder die wegens een blijvende geestesziekte in een instelling is geplaatst;

c) de moeder die wegens ernstige ziekte, blindheid, verlamming of gebrekkigheid volledig ongeschikt is haar huishouden te verzorgen gedurende ten minste zes maanden, op voorwaarde dat er in het gezin geen andere persoon dan het meisje is om de moeder in het huishouden te vervangen.

De leeftijd van 21 jaar wordt op 25 jaar gebracht indien in het gezin:

a) ten minste één kind is waarvoor kinderbijslag wordt verleend, dat de leeftijd van 14 jaar niet heeft bereikt of de leeftijd waarop de schoolplicht eindigt na de leeftijd van 14 jaar;

b) ten minste één minder-valide kind van minder dan 25 jaar is dat recht geeft op kinderbijslag;

6° het meisje van minder dan 21 jaar uit een gezin met ten minste vier kinderen, van wie er ten minste drie recht geven op kinderbijslag, en dat de moeder-huishoudster in haar taak bijstaat; noch de moeder, noch het meisje mogen andere dan huishoudelijke arbeid verrichten.

Worden evenwel niet beschouwd als zijnde ten laste, de kinderen wier persoonlijk inkomen het bedrag overschrijdt dat bepaald is bij artikel 20, tweede lid, voor één kind ten laste.

Onderafdeling 3. Vrijgestelde bestaansmiddelen

Art. 23 De leerlingen, leerjongens en leermeisjes zijn van de voorwaarde omtrent de bestaansmiddelen bepaald bij artikel 4, 5° van de wet, geheel ontslagen.

Art. 24 *Gewijzigd bij K.B. van 16 maart 1971, art. 1.*

Twee derde van de bestaansmiddelen zijn vrijgesteld:

1° voor de gehuwde minder-valide niet feitelijk noch van tafel en bed gescheiden, voor de minder-valide die een huishouden vormt en voor de minder-valide met gezinslast, die de hoedanigheid van niet-werkende hebben en getroffen zijn door een blijvende arbeidsongeschiktheid van:

a) ten minste 50 pct. voor een vrouw;

b) ten minste 70 pct. voor een man.

Worden beschouwd gezinslast te vormen, de personen die geacht worden ten laste te zijn van de gerechtigde bij toepassing van de wetgeving betreffende de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering;

2° voor de minderjarige niet werkende minder-valide die getroffen is door een 2° blijvende arbeidsongeschiktheid van ten minste 65 pct;

3° voor elke andere minder-valide die getroffen is door een blijvende arbeidsongeschiktheid van ten minste 80 pct.

Art. 25 *Gewijzigd bij K.B. van 10 juli 1973, art. 7.*

Voor de berekening van de bestaansmiddelen komen niet in aanmerking:

1° de kinderbijslag;

2° de voordelen in geld of in natura, toegekend ofwel door commissies van openbare onderstand, ofwel door openbare weldadigheidsinstellingen of -groeperingen;

3° de uitkeringen tot onderhoud die aan de aanvrager door zijn descendenten of ascendenten zijn verschuldigd;

4° de opbrengst van een perceel grond of van een klein veebeslag, dat uitsluitend bestemd is voor de normale behoeften van het gezin van de aanvrager;

5° het kadastraal inkomen van het huis, of gedeelte van het huis dat eigendom is van een van de personen die in aanmerking komen voor de vaststelling van de perken van de bestaansmiddelen en dat door de aanvrager wordt betrokken;

6° de waarde van de kolen, die kosteloos aan de mijnwerkers en gewezen mijnwerkers worden verleend;

7° de militievergoeding;

8° de voordelen die de aanvrager door het Rijksfonds voor sociale reclassering van de minder-validen zijn toegekend gedurende de periode van zijn revalidatie en beroepsherscholing;

9° de verdubbeling van het vakantiegeld en de gezinsvakantiebijslag toegekend krachtens een wettelijk of reglementair stelsel;

10° de gratificatie aan de leerjongens of leermeisjes toegekend ten belope van het bedrag boven hetwelk de kinderbijslag niet meer verschuldigd is.

11° de uitkering voor hulp van derde ten gunste van zwaar gehandicapten en de tegemoetkoming voor hulp van derde, toegekend aan de minder-valide, zijn ouders of zijn echtgenoot.

Afdeling 4. Het geneeskundig onderzoek

Art. 26 *Gewijzigd bij K.B. van 29 april 1983, art. 1.*

De vaststelling van de ongeschiktheid voor de toekenning van het recht op tegemoetkomingen geschiedt door een geneesheer van de Medische Dienst van het Ministerie van Sociale Voorzorg of door een geneesheer-inspecteur van de Dienst voor geneeskundige controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering.

De Medische Dienst van het Ministerie van Sociale Voorzorg is belast met de evaluatie en het toezicht op de activiteiten van de Dienst voor geneeskundige controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering wat betreft de medische onderzoeken die deze laatste dienst verricht in het kader van de wet van 27 juni 1969 betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan minder-validen.

De Minister, tot wiens bevoegdheid de Sociale Voorzorg behoort, mag aan de Dienst voor geneeskundige controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering instructies geven met het oog op een eenvormige toepassing van de wet van 27 juni 1969 en van haar uitvoeringsbesluiten.

Art. 27 *Gewijzigd bij K.B. van 29 april 1983, art. 2.*

§ 1. De in artikel 26 bedoelde vaststelling van de ongeschiktheid geschiedt op verzoek van de Dienst voor uitkeringen aan minder-validen van de Algemene Directie van de gezinsbijslag en uitkeringen aan minder-validen van het Ministerie van Sociale Voorzorg.

De vaststelling van de ongeschiktheid moet worden medegedeeld aan de in het eerste lid bedoelde Dienst binnen de drie maanden.

§ 2. De Medische Dienst van het Ministerie van Sociale Voorzorg of de Dienst voor geneeskundige controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering vordert van de aanvrager de geneeskundige getuigschriften die noodzakelijk geacht worden.

Indien de aanvrager die niet binnen de dertig dagen overmaakt, wordt hem een ter post aangetekende herinneringsbrief gezonden; geeft hij hieraan geen gevolg binnen een termijn van vijftien dagen, dan kan de tegemoetkoming worden geweigerd.

§ 3. Ten einde de in § 1 bedoelde vaststelling van de ongeschiktheid te kunnen verrichten wordt aan de aanvrager een oproeping gestuurd. Indien hij nalaat zich voor het geneeskundig onderzoek aan te melden, wordt hem bij een ter post aan getekende brief een tweede oproeping gestuurd. Indien hij er geen gevolg aan geeft wordt de tegemoetkoming geweigerd. De belanghebbende die in de onmogelijkheid verkeert zich te verplaatsen, wordt ter plaatse onderzocht.

Art. 28 De minder-validen hebben geen recht op de tegemoetkomingen uit hoofde van de blijvende arbeidsongeschiktheid voor dewelke zij genieten of kunnen genieten:

a) de wettelijke vergoeding als slachtoffer van een arbeidsongeval of van een beroepsziekte;

b) een wettelijk pensioen als burgerlijk of militair oorlogsslachtoffer of militair slachtoffer in vredestijd.

Art. 29 Indien een invaliditeit van de aanvrager voor een deel het voorwerp uitmaakt van een vergoeding als bedoeld bij artikel 28, is de in aanmerking te nemen graad van blijvende arbeidsongeschiktheid voor het vaststellen van het recht op de tegemoetkoming gelijk aan het verschil tussen de graad van ongeschiktheid voortspruitend uit de gehele invaliditeit en die van het gedeelte van de invaliditeit dat reeds werd vergoed.

Art. 30 Wanneer er zich meerdere ongeschiktheden voordoen die in aanmerking komen voor het recht op de tegemoetkoming, wordt de graad van arbeidsongeschiktheid volledig toegekend voor de zwaarste ongeschiktheid en voor ieder van de bijkomende ongeschiktheden, gerangschikt in dalende orde van hun normale graad van arbeidsongeschiktheid, wordt hij berekend op de overblijvende arbeidsgeschiktheid.

Art. 31 Het percentage van blijvende arbeidsongeschiktheid dat moet aangerekend worden om het recht op de tegemoetkoming vast te stellen, wordt op het onmiddellijk hogere veelvoud van vijf afgerond indien het zelf geen veelvoud van vijf is.

Afdeling 5. Ingang van het recht op de tegemoetkomingen

Art. 32 *Gewijzigd bij K.B. van 10 juli 1973, art. 9.*

Het recht op de tegemoetkomingen gaat in de eerste dag van de maand volgend op die in de loop van dewelke de aanvrager voldoet aan de voorwaarden bepaald bij de wet en ten vroegste de eerste dag van de maand die volgt op de datum van indiening van de aanvraag of die volgt op het feit dat het ambtshalve onderzoek van de rechten op tegemoetkomingen verantwoordt.

HOOFDSTUK IV. Berekening van het bedrag van de gewone tegemoetkoming

Art. 33 *Gewijzigd bij K.B.'s van 24 december 1974, art. 38, 1° (2) en 11 december 2001, art. 50 (1).*

Het jaarlijks bedrag van de gewone tegemoetkoming wordt bepaald op:

34,74 EUR voor elk percent blijvende arbeidsongeschiktheid indien deze 30 tot 55 pct. bedraagt;

37,99 EUR voor elk percent blijvende arbeidsongeschiktheid indien deze 60 pct. bedraagt;

40,21 EUR voor elk percent blijvende arbeidsongeschiktheid indien deze 65 pct. bedraagt;

47,07 EUR voor elk percent blijvende arbeidsongeschiktheid indien deze 70 of 75 pct. bedraagt;

52,81 EUR voor elk percent blijvende arbeidsongeschiktheid indien deze 80 pct. bedraagt;

53,18 EUR voor elk percent blijvende arbeidsongeschiktheid indien deze 85 of 90 pct. bedraagt;

58,46 EUR voor elk percent blijvende arbeidsongeschiktheid indien deze 95 pct. bedraagt;

66,06 EUR voor elk percent blijvende arbeidsongeschiktheid indien deze 100 pct. bedraagt.

Gaat het evenwel om gehuwde mannen die niet feitelijk noch van tafel en bed gescheiden zijn, dan wordt het bedrag bepaald op:

54,48 EUR voor elk percent blijvende arbeidsongeschiktheid indien deze 80 of 85 pct. bedraagt;

55,78 EUR voor elk percent blijvende arbeidsongeschiktheid indien deze 90 pct. bedraagt;

62,08 EUR voor elk percent blijvende arbeidsongeschiktheid indien deze 95 pct. bedraagt;

67,17 EUR voor elk percent blijvende arbeidsongeschiktheid indien deze 100 pct. bedraagt.

Het jaarlijks bedrag, berekend overeenkomstig dit artikel, wordt verminderd met het gedeelte van het inkomen dat de bedragen overschrijdt bedoeld in artikel 14, tweede lid, 1°, 2° en 3° of bij artikel 20, tweede lid, 1°, 2° en 3°, volgens het geval.

Art. 34 Indien de aanvrager een vergoeding geniet bij toepassing van de artikelen 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek, wordt het jaarlijks bedrag van de tegemoetkoming, berekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 33, volgens het geval verminderd ofwel met het bedrag van de lijfrente die aan de aanvrager wordt toegekend tot vergoeding van de blijvende arbeidsongeschiktheid die uit zijn ongeval voortvloeit ofwel, indien de vergoeding hem bij wijze van kapitaal werd toegekend,

met het bedrag van de hypothetische lijfrente geraamd bij toepassing van de artikelen 35 tot 38.

Art. 35 Het bedrag van het kapitaal als vergoeding aan de aanvrager toegekend bij toepassing van de artikelen 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek, in de mate waarin het overeenstemt met de vergoeding van de blijvende arbeidsongeschiktheid, wordt na afhouding van een bedrag gelijk aan 20 pct. in een hypothetische lijfrente omgezet volgens de onderstaande schaal, opgemaakt overeenkomstig de Belgische tabel H.F. 1904 en de rentevoet van 4 pct.

Volle leeftijd op het ogenblik van het ongeval	Onmiddellijke hypothetische lijfrente door 100 frank gevestigd
Kol. 1:	Kol. 2:
0	5,98
1	5,08
2	4,90
3	4,85
4	4,83
5	4,82
6	4,82
7	4,84
8	4,86
9	4,89
10	4,91
11	4,95
12	4,98
13	5,02
14	5,05

Volle leeftijd op het ogenblik van het ongeval	Onmiddellijke hypothetische lijfrente door 100 frank gevestigd
Kol. 1:	Kol. 2:
15	5,09
16	5,13
17	5,17
18	5,21
19	5,25
20	5,28

Volle leeftijd op het ogenblik van het ongeval	Onmiddellijke hypothetische lijfrente door 100 frank gevestigd
Kol. 1:	Kol. 2:
21	5,32
22	5,35
23	5,39
24	5,43
25	5,47
26	5,52
27	5,56
28	5,61

29	5,66
30	5,72
31	5,77
32	5,83
33	5,90
34	5,96
35	6,03

Volle leeftijd op het ogenblik van het ongeval	Onmiddellijke hypothetische lijfrente door 100 frank gevestigd
Kol. 1:	Kol. 2:
36	6,11
37	6,19
38	6,27
39	6,36
40	6,45

Volle leeftijd op het ogenblik van het ongeval	Onmiddellijke hypothetische lijfrente door 100 frank gevestigd
Kol. 1:	Kol. 2:
41	6,55
42	6,66
43	6,77
44	6,89
45	7,01
46	7,14
47	7,29
48	7,44
49	7,59
50	7,76
51	7,94
52	8,14
53	8,34
54	8,56
55	8,79

Volle leeftijd op het ogenblik van het ongeval	Onmiddellijke hypothetische lijfrente door 100 frank gevestigd
Kol. 1:	Kol. 2:
56	9,04
57	9,31
58	9,60
59	9,90
60	10,23
61	10,59
62	10,97
63	11,37
64	11,81
65	12,29

Art. 36 Het bewijs van de lijfrente of van het kapitaal, als vergoeding toegekend, geschiedt door overlegging van een uitgifte van het gewezen vonnis of van de minnelijke schikking die tussen de partijen werd getroffen of, bij gebreke ervan, door het overleggen van elk ander bewijskrachtig stuk.

Art. 37 In de gevallen waarin het bij artikel 36 bedoelde vonnis of schikking het gedeelte van het kapitaal dat voor de vergoeding van de blijvende arbeidsongeschiktheid is bestemd niet nader bepaalt, geschiedt de omzetting in hypothetische lijfrente bedoeld bij artikel 35 op 70 pct., van het kapitaal dat als vergoeding aan de aanvrager werd toegekend.

Art. 38 De bij artikel 34 bedoelde vermindering wordt toegepast op de tegemoetkoming die overeenstemt met de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid die het gevolg is van de aansprakelijkheid van derden.

HOOFDSTUK VI. De aanvullende tegemoetkoming

Art. 39 *Gewijzigd bij K.B.'s van 24 december 1975, art. 2, 14 oktober 1985, art. 1, 27 juni 1984, art. 1, 17 maart 1999, art. 1 (3), 20 juli 2000, art. 14 (1) en 11 december 2001, art. 50 (1).*

§ 1. Wordt niet in aanmerking genomen voor de toepassing van artikel 8, § 1, eerste lid, van de wet, het jaarbedrag van de prestaties, vastgesteld overeenkomstig de §§ 2 of 3, desgevallend rekening houdend met de bepalingen van § 4.

§ 2. Gaat het om een aan de echtgenoot van de minder-valide toegekende prestatie, dan is het in § 1 bedoeld bedrag gelijk:

1° indien de minder-valide minder dan 65 jaar oud is:

a) aan 4/5 van het rustpensioen van de gehuwde persoon dat toegekend wordt krachtens een als werknemer uitgeoefende bezigheid of aan 4/5 van het rustpensioen dat toegekend wordt omwille van een in een openbare of hiermee gelijkgestelde dienst uitgeoefende activiteit;

b) aan 2/3 van het rustpensioen van de gehuwde persoon dat toegekend wordt krachtens een als zelfstandige uitgeoefende bezigheid of aan 2/3 van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden tegen het bedrag van de gehuwde persoon.

Evenwel wanneer de aanvullende tegemoetkoming wordt toegekend ter vervanging van een gewone of bijzondere tegemoetkoming, toegekend krachtens het koninklijk besluit van 24 december 1974 betreffende de gewone en de bijzondere tegemoetkomingen aan de minder-validen, is het in § 1 bedoeld bedrag gelijk aan (310 EUR) per jaar, verminderd met de bij toepassing van artikel 9 van hetzelfde besluit in aanmerking te nemen bestaansmiddelen;

2° indien de minder-valide ten minste 65 jaar oud is: aan het in § 3 bedoeld bedrag.

§ 3. Gaat het om een aan de minder-valide toegekende prestatie, dan is het in § 1 bedoeld bedrag gelijk aan 1 423,33 EUR.

Wanneer de aanvullende tegemoetkoming evenwel wordt toegekend op basis van een gewone of een bijzondere tegemoetkoming krachtens het koninklijk besluit van 24 december 1974 betreffende de gewone en de bijzondere tegemoetkomingen aan de minder-validen, dan wordt het in het vorig lid bedoeld bedrag herleid tot nul, voor zover het om een gewaarborgd inkomen voor bejaarden gaat.

§ 4. In geval van feitelijke scheiding of scheiding van tafel en bed wordt, voor de toepassing van het artikel 8, § 1, eerste lid, van de wet, het bedrag van de aan de echtgenoot van de minder-valide toegekende prestaties niet in aanmerking genomen.

§ 5. Voor de toepassing van artikel 8, § 1, eerste lid, van de wet wordt geen rekening gehouden met de herwaarderingspremie toegekend in de pensioenregeling der werknemers en evenmin met de forfaitaire bijzondere verwarmingstoelage toegekend in het stelsel van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden.

Art. 40 Voor de toepassing van artikel 8, § 1, laatste lid van de wet, worden de rust- en overlevingsrenten toegekend krachtens een Belgisch stelsel voor rust- en overlevingspensioenen verwaarloosd.

Art. 41 *Gewijzigd bij K.B.'s van 10 juli 1973, art. 10 en 24 december 1975, art. 3.*

De dienst voor tegemoetkomingen aan de minder-validen onderzoekt ambtshalve de rechten op de aanvullende tegemoetkoming of desgevallend, op de tegemoetkoming voor hulp van derde, van de rechthebbenden op een gewone of bijzondere tegemoetkoming op de leeftijd bedoeld bij artikel 6 van de wet.

De belanghebbenden dienen hun eventuele rechten op een rust- of overlevingspensioen waarop zij aanspraak zouden kunnen maken krachtens een Belgische of buitenlandse regeling voor rust- of overlevingspensioenen te doen gelden.

HOOFDSTUK Vbis. De tegemoetkoming ter aanvulling van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden
Ingevoegd bij K.B. van 11 februari 1976, art. 7.

Art. 41bis *Ingevoegd bij K.B. van 11 februari 1976, art. 8 en gewijzigd bij K.B. van 11 december 2001, art. 50 (1).*

§ 1. Het jaarlijks bedrag van de tegemoetkoming ter aanvulling van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, is vastgesteld op 1 614,31 EUR.

Dit bedrag wordt toegekend:

- aan de aanvrager die het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, voorzien bij de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden, kan genieten;

- aan de gehuwde aanvrager, die niet feitelijk noch van tafel en bed gescheiden is, wiens echtgenoot het gewaarborgd inkomen voor bejaarden kan genieten.

§ 2. Indien het gewaarborgd inkomen voor bejaarden niet toegekend of geschrapt wordt, dan wordt het bedrag van de tegemoetkoming ter aanvulling van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden bedoeld in § 1 verminderd met het verschil tussen het globaal bedrag van de bestaansmiddelen en van de prestaties die in toepassing van de artikelen 4 en 10 van hogervermelde wet van 1 april 1969 in aanmerking worden genomen, en het bedrag van het gewaarborgd inkomen bedoeld in de artikelen 2 en 3 van dezelfde wet.

Indien de aanvrager en zijn echtgenoot evenwel beiden op de tegemoetkoming ter aanvulling van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden kunnen aanspraak

maken, wordt het bedrag van deze tegemoetkoming voor elk van hen verminderd met de helft van het verschil tussen het globaal bedrag van de bestaansmiddelen en van de prestaties die in toepassing van de artikelen 4 en 10 van hogervermelde wet van 1 april 1969 in aanmerking worden genomen en het bedrag van het gewaarborgd inkomen bedoeld in de artikelen 2 en 3 van dezelfde wet.

HOOFDSTUK VI. De bijzondere tegemoetkomingen

Nota: hoofdstuk VI werd opgeheven bij art. 38, 1° van het K.B. van 24 december 1974. Deze bepalingen blijven nochtans de toekenning van de gewone en bijzondere tegemoetkomingen die daadwerkelijk vóór 1 januari 1975 zijn ingegaan en die in artikel 36 beoogd worden, verder regelen.

Art. 42 Het jaarlijks bedrag van de bijzondere tegemoetkoming wordt verminderd met het bedrag van het inkomen dat de bedragen bedoeld bij artikel 14, tweede lid, 1°, 2° en 3°, of bij artikel 20, tweede lid, 1°, 2° en 3° overtreft, naargelang het geval.

Art. 43 *Gewijzigd bij K.B. van 9 juli 1973, art. 2.*

Het bedrag van de bijzondere tegemoetkoming waarop de minder-valide recht zou hebben wordt verminderd met het bedrag van de sociale uitkeringen die hem op grond van zijn eigen beroepsbedrijvigheid worden toegekend bij toepassing van een Belgische of een buitenlandse wetgeving betreffende de ziekte en invaliditeit, de werkloosheid, de arbeidsongevallen of de beroepsziekten.

HOOFDSTUK VIbis. Tegemoetkoming voor hulp van derde
Ingevoegd bij K.B. van 10 juli 1973, art. 1.

Art. 43bis. *Gewijzigd bij K.B.'s van 11 februari 1976, art. 8, 1°, 2°, 3° en 4° en 4 juli 1985, art. 1 (4) en 11 december 2001, art. 50 (1).*

§ 1. Een tegemoetkoming voor hulp van derde kan worden toegekend aan de rechthebbenden op een gewone, een bijzondere, een aanvullende tegemoetkoming of op een tegemoetkoming ter aanvulling van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden onverminderd § 3, eerste, derde en zesde lid.

De tegemoetkoming voor hulp van derde wordt niet toegekend:

1° wanneer de minder-valide of zijn echtgenoot een gelijkaardige prestatie geniet krachtens een andere wetgeving;

2° wanneer de minder-valide in een inrichting verblijft, belast met het verlenen van hulp of toezicht aan minder-validen.

§ 2. Het jaarbedrag van de tegemoetkoming voor hulp van derde is gelijk aan 1 225,56 EUR, 1 838,53 EUR of 2 451,32 EUR, onverminderd § 3, naargelang de minder-valide tot de categorie I, II of III behoort, zoals deze categorieën zijn bepaald in het tweede lid, op grond van het totaal aantal punten dat toegekend wordt in functie van de handleiding die gebruikt wordt voor het waarderen van de graad van behoefte aan hulp van derde.

De minder-valide behoort:

a) tot categorie I, zo hij ten minste 6 punten bekomt;

b) tot categorie II, zo hij ten minste 9 punten bekomt;

c) tot categorie III, zo hij ten minste 12 punten bekomt.

De minder-valide die een minder dan 6 punten groot totaal aantal bekomt, kan geen aanspraak maken op de tegemoetkoming voor hulp van derde.

§ 3. Wordt de aanvullende tegemoetkoming niet toegekend of geschrapt op grond van het artikel 8 van de wet, kan de tegemoetkoming voor hulp van derde worden toegekend of behouden en haar bedrag wordt vastgesteld overeenkomstig het volgend lid.

In dat geval, wordt het bedrag van de tegemoetkoming, vastgesteld overeenkomstig § 2 en het artikel 44, verminderd met het verschil tussen het bedrag van de overeenkomstig het artikel 8 van de wet in aanmerking genomen prestaties en het bedrag van de gewone of bijzondere tegemoetkoming waarop de minder-valide recht zou hebben.

Indien de in artikel 2, § 3 bis van de wet bedoelde tegemoetkoming ter aanvulling van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden niet toegekend of geschrapt wordt in toepassing van artikel 41 bis, § 2, kan de tegemoetkoming voor hulp van derde worden toegekend of behouden en haar bedrag wordt vastgesteld overeenkomstig het volgend lid.

In dat geval wordt het bedrag van de tegemoetkoming vastgesteld overeenkomstig § 2 en artikel 44, verminderd met het verschil tussen het globaal bedrag van de bestaansmiddelen en van de prestaties die in toepassing van de artikelen 4 en 10 van hogervermelde wet van 1 april 1969 in aanmerking worden genomen, en het bedrag van het gewaarborgd inkomen, bedoeld in de artikelen 2 en 3 van dezelfde wet, vermeerderd met het bedrag van de tegemoetkoming ter aanvulling van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, vastgesteld overeenkomstig de artikelen 41bis, § 1 en 44.

Indien de aanvrager en zijn echtgenoot evenwel beiden op de tegemoetkoming voor hulp van derde kunnen aanspraak maken, wordt het bedrag van deze tegemoetkoming voor elk van hen verminderd met de helft van het verschil tussen het globaal bedrag van de bestaansmiddelen en van de prestaties die in toepassing van de artikelen 4 en 10 van hogervermelde wet van 1 april 1969 in aanmerking worden genomen, en het bedrag van het gewaarborgd inkomen, bedoeld in de artikelen 2 en 3 van dezelfde wet, vermeerderd met het bedrag van de tegemoetkoming ter aanvulling van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, vastgesteld overeenkomstig de artikelen 41 bis § 1 en 44.

Indien, in het raam van het koninklijk besluit van 24 december 1974 betreffende de gewone en de bijzondere tegemoetkomingen aan de minder-validen, de gewone of bijzondere tegemoetkoming niet toegekend of geschrapt wordt op grond respectievelijk van artikel 4, 5°, van de wet of van artikel 10, 1°, gewijzigd bij de wet van 6 juli 1973 en voor zover artikel 4, 5°, bedoeld wordt, kan de tegemoetkoming voor hulp van derde worden toegekend of behouden en haar bedrag wordt vastgesteld overeenkomstig het volgend lid.

In dat geval wordt het bedrag van de tegemoetkoming, vastgesteld overeenkomstig § 2 en artikel 44, verminderd met het verschil tussen het globaal bedrag van de bestaansmiddelen, in aanmerking genomen bij toepassing van het voornoemd besluit van 24 december 1974, en het bedrag van de gewone of bijzondere

tegemoetkoming, waarvan vertrekkend het recht op deze laatste tegemoetkoming was berekend.

§ 3bis Wonen de echtelieden samen en kunnen zij beiden aanspraak maken op de tegemoetkoming voor hulp van derde, wordt het bedrag van de laagste tegemoetkoming voor de helft verminderd; zijn de twee tegemoetkomingen voor hulp van derde gelijk, wordt het bedrag van elk van hen met 25 pct. verminderd. Voor de toepassing van deze paragraaf, wordt de uitkering die toegekend wordt krachtens het koninklijk besluit van 15 juni 1972 ter bepaling van de toekenningsmodaliteiten van een uitkering voor hulp van derde ten gunste van zwaar gehandicapten gelijkgesteld met de tegemoetkoming voor hulp van derde.

§ 4. In afwijking op § 1, tweede lid, 2°, kan de rechthebbende op een (gewone, bijzondere of aanvullende tegemoetkoming of tegemoetkoming ter aanvulling van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden) die in een in § 1, tweede lid, 2°, bedoelde inrichting verblijft, onder de §§ 2 en 3 voorziene voorwaarden, een tegemoetkoming voor hulp van derde bekomen van de perioden tijdens welke hij niet in een dergelijke inrichting vertoeft, voor zoverre die perioden een totale duur van ten minste vijfenzeventig dagen tijdens een referteperiode gaande van 1 juli tot 30 juni van het volgende jaar bereiken; de eerste referteperiode loopt evenwel van 1 oktober 1972 tot 30 juni 1973.

De totale in het eerste lid bedoelde duur wordt verantwoord door een door de directie van die inrichting afgeleverd attest en door een verklaring hetzij van de in het artikel 18 van de wet bedoelde persoon, hetzij van de ouders, van de echtgenoot of van de meerderjarige kinderen van de minder-validen, hetzij van de personen bij wie de minder-valide verbleef tijdens die periode, hetzij van de burgemeester van de gemeente waar de minder-valide verbleef.

Het bedrag van de in het eerste lid bedoelde tegemoetkoming voor hulp van derde is gelijk aan het bedrag vastgesteld overeenkomstig de § 2 en het artikel 44, desgevallend rekening houdend met de § 3, vermenigvuldigd met een breuk waarvan de noemer 365 is en de teller gelijk is aan de totale duur, uitgedrukt in dagen, vastgesteld overeenkomstig het tweede lid; is deze totale duur geen veelvoud van 5, wordt hij afgerond op de naast hogere veelvoud van 5.

HOOFDSTUK VII. Koppeling aan het indexcijfer van de consumptieprijzen en aan de evolutie van het algemeen welzijn
Gewijzigd bij K.B. van 11 december 1974, art. 1.

Art. 44 *Gewijzigd bij K.B.'s van 11 februari 1976, art. 9, 1° en 2°, 11 december 2001, art. 50 (1) en 11 juli 2003, art. 3 (9).*

De bedragen bedoeld bij de artikelen 14, 20, 33, 39, § 3, 41 bis, § 1 en 43 bis, § 2 worden (gekoppeld aan spilindexcijfer 103,20 (basis 1996 = 100)) van de consumptieprijzen.

De bedragen bedoeld bij de artikelen 33, 41 bis, § 1 en 43 bis, § 2 veranderen overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

De bedragen bedoeld bij de artikelen 14, 20 en 39, § 3 worden verhoogd of verminderd overeenkomstig de bepalingen van artikel 6, 3°, van dezelfde wet.

Art. 44bis *Ingevoegd bij K.B. van 11 februari 1974, art. 2.*

Onverminderd de bepalingen van artikel 44, wordt op de bedragen van de gewone tegemoetkoming de bijzondere tegemoetkoming voor hulp van derde, vanaf 1 januari 1975, op 1 januari van ieder jaar een herwaarderingscoëfficiënt toegepast, vastgesteld door Ons bij een in Ministerraad overlegd besluit.

Voor het jaar 1975 is de coëfficiënt vastgesteld op 1,06.

Art. 45 *Gewijzigd bij K.B. van 11 december 1974, art. 3.*

De frankgedeelten van de bedragen verhoogd of verminderd bij toepassing van de bepalingen van (artikelen 44 en 44 bis) worden verwaarloosd indien zij geen vijftig centiemen bereiken; zij worden voor één frank aangerekend indien zij vijftig centiemen of meer bedragen.

HOOFDSTUK VIII. De beslissingen

Art. 46 De beslissing wordt gedateerd, gemotiveerd en ondertekend. Zij wordt bij een ter post aangetekend schrijven aan de aanvrager betekend.

Die betekening maakt melding van de mogelijkheid van beroep tegen de beslissing, van de termijn binnen welke dat beroep moet ingediend worden en van de zetel van de rechtsmacht waaraan dat beroep moet gericht worden.

Art. 47 Wanneer artikel 15, derde lid van de wet werd toegepast, beslist de bij artikel 16 van de wet bedoelde overheid opnieuw over de aanvraag, rekening gehouden met al de gestelde voorwaarden en zich houdend aan de in kracht van gewijsde gegane beslissing die de ingeroepen reden van de afwijzing heeft verworpen.

HOOFDSTUK IX. De betaling van de tegemoetkomingen

Art. 48 *Gewijzigd bij K.B.'s van 11 februari 1976, art. 10, 1° en 2°, 3 februari 1993, art. 3 (5), 5 december 1994, art. 2 (6) en 20 juli 2000, art. 14 (1)*

De tegemoetkomingen worden per maand en per twaalfde uitbetaald.

De betaling ervan wordt uitgevoerd door postassignaties waarvan het bedrag ten huize betaalbaar is, in handen van de gerechtigde.

De tegemoetkomingen waarvan het jaarlijks bedrag geen (30 EUR) bereikt, worden jaarlijks na vervallen termijn uitbetaald.

De tegemoetkoming ter aanvulling van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, bedoeld in artikel 2, § 3 bis van de wet, wordt uitbetaald door de Rijkskas voor rust- en overlevingspensioenen.

De tegemoetkoming voor hulp van derde wordt uitbetaald:

a) door de dienst die de gewone, de bijzondere, de aanvullende tegemoetkoming of de tegemoetkoming ter aanvulling van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden betaalt, wanneer het gaat om een tegemoetkoming voor hulp van derde toegekend aan een in artikel 43 bis, § 1, eerste lid, of § 4 bedoelde rechthebbende;

b) door de Rijkskas voor rust- en overlevingspensioenen wanneer het gaat om een tegemoetkoming voor hulp van derde toegekend aan een in artikel 43 bis, § 3, eerste en derde lid bedoelde rechthebbende.

De achterstallen van de tegemoetkoming ter aanvulling van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden en van de tegemoetkoming voor hulp van derde, beoogd bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 3 februari 1993 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder de betaling van de achterstallen van tegemoetkomingen aan de gehandicapten wordt gespreid, worden evenwel door het Ministerie van Financiën uitbetaald.

In afwijking op het eerste lid, wordt het in artikel 43 bis, § 4, laatste lid, bedoeld bedrag van de tegemoetkoming voor hulp van derde na het afgelopen jaar uitbetaald.

Art. 49 Het bedrag van de uit te betalen tegemoetkomingen wordt vastgesteld zonder rekening te houden met de frankgedeelten beneden vijftig centiemen.

De frankgedeelten van vijftig centiemen en meer worden voor één frank gerekend.

De afronding op de frank naar boven of naar beneden geschiedt op het uit te betalen totaal bedrag.

Art. 50 Twee derden van de bedragen van de tegemoetkoming van minder-validen in een ziekenhuis opgenomen op kosten van de commissie van openbare onderstand of van het Speciaal Onderstandsfonds kan aan de instellingen worden overgedragen.

Art. 51 Binnen de dertig dagen volgend op de dag van de beslissing tot toekenning van een gewone tegemoetkoming aan een minderjarige leerling, wordt op verzoek van de dienst voor tegemoetkomingen aan de minder-validen een depositoboekje op zijn naam geopend bij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas.

Deze reikt jaarlijks aan de titularis een rekeningsuittreksel uit.

Art. 52 Een derde van de in artikel 51 bedoelde tegemoetkoming wordt op het depositoboekje gestort binnen dertig dagen nadat de twee derden ervan aan de gerechtigde zijn betaald.

Art. 53 De leerling, zijn ouders of de persoon die de leerling ten laste heeft, kunnen de bedragen welke op zijn depositoboekje gestort zijn opvragen.

De aanvraag dient aan de voorzitter van de Commissie voor sociaal hulpbetoon aan de minder-validen gericht.

Zij dient te vermelden:

1° de naam, voornamen en woonplaats van de aanvrager;

2° de aangevoerde redenen;

3° het bedrag van de gewenste afneming.

De opvraging van de jaarlijkse interesten van het depositoboekje vereist geen aanvraag.

De Minister laat de afneming toe of weigert ze na advies van de Commissie voor sociaal hulpbetoon aan de minder-validen.

Art. 54 *Gewijzigd bij K.B. van 10 juli 1973, art. 12.*

De Minister kan, na advies van de Commissie voor sociaal hulpbetoon aan de minder-validen, beslissen een kapitaal te verlenen waarvan het maximum overeenkomt met:

1° twee jaar tegemoetkomingen om prothesis- en bewegingsapparaten aan te schaffen en het onderhoud ervan te verzekeren;

2° drie jaar tegemoetkomingen, om de uitoefening van een beroep mogelijk te maken.

De Minister kan, na het verstrijken van de termijn waarvoor het kapitaal werd toegekend, de minder-valide toelaten een nieuwe aanvraag om kapitaal in te dienen. Wordt het eerste en het tweede lid toegepast, dan wordt er voor de toepassing van het artikel 43bis, § 1, eerste lid, verondersteld dat de rechthebbende de tegemoetkoming geniet gedurende het tijdvak bedoeld door deze leden.

Voor de toepassing van het eerste en het tweede lid, kan de tegemoetkoming voor hulp van derde al dan niet, op advies van de Commissie voor sociaal hulpbetoon aan de minder-validen, in aanmerking worden genomen.

Art. 55 *Gewijzigd bij K.B. van 11 februari 1976, art.11.*

Het bedrag van de gewone tegemoetkoming wordt verminderd met de toelage, door het Speciaal Onderstandsfonds uitbetaald voor een thuis gesekwestreerde.

Deze toelage wordt eveneens afgetrokken van de aanvullende tegemoetkoming of van de tegemoetkoming ter aanvulling van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, in de mate waarin zij niet werd in aanmerking genomen bij het vaststellen van de rechten op het gewaarborgd inkomen.

Art. 56 *Gewijzigd bij K.B. van 10 juli 1973, art. 13.*

De tegemoetkoming wordt niet uitbetaald voor de duur van hun opneming, aan de minder-validen die uitsluitend ten laste van de openbare besturen geplaatst zijn in de afdeling voor krankzinnigen van een openbare of particuliere instelling die bestemd is om krankzinnigen of geesteszieken te ontvangen.

De tegemoetkoming voor hulp van derde wordt niet uitbetaald gedurende de perioden tijdens dewelke de rechthebbende in een verplegingsinstelling of in een rusthuis voor bejaarden verblijft.

Art. 57 *Gewijzigd bij K.B. van 10 juli 1973, art. 14.*

De tegemoetkoming wordt niet uitbetaald voor de duur van hun gevangenschap of opsluiting aan de minder-validen die in gevangenissen zijn opgesloten of die in een gesticht tot bescherming van de maatschappij of in een bedelaarskolonie zijn opgenomen.

De belanghebbenden mogen evenwel aanspraak maken op de tegemoetkoming, de tegemoetkoming voor hulp van derde uitgezonderd, die betrekking heeft op de periode van hun voorlopige hechtenis, op voorwaarde dat zij van het misdrijf dat tot die hechtenis aanleiding heeft gegeven, bij een in kracht van gewijsde getreden gerechtelijke beslissing werden vrijgesproken. Hetzelfde geldt voor de gevallen van buitenvervolgingstelling of van buitenzaakstelling.

Art. 58 *Gewijzigd bij K.B.'s van 5 maart 1990, art. 1 (7), 30 maart 1993, art. 1 (8) en 22 mei 2003, art. 1 (9).*

In geval van overlijden van de gerechtigde op de bij artikel 2 van de wet bedoelde tegemoetkomingen, worden de vervallen en niet uitbetaalde termijnen van ambtswege uitbetaald aan de echtgenoot of de persoon met wie de gerechtigde samenleefde op het ogenblik van zijn overlijden.

Bij ontstentenis van de in het eerste lid bedoelde echtgenoot of persoon worden de vervallen en niet uitbetaalde termijnen, met inbegrip van de uitkering voor de maand van overlijden voor zover de gerechtigde niet overleden was op de uitgiftedatum van de postassignatie of, bij betaling op een bankrekening, op de in het nationaal compensatiesysteem geldende uitvoeringsdatum, uitbetaald in volgende orde:

1. aan de kinderen met wie de gerechtigde leefde op het ogenblik van zijn overlijden;

2. aan de vader en de moeder met wie de gerechtigde leefde op het ogenblik van zijn overlijden;

3. aan ieder persoon met wie de gerechtigde leefde op het ogenblik van zijn overlijden;

4. aan de persoon die in de verplegingskosten tussenbeide kwam;

5. aan de persoon die de begrafeniskosten betaalde.

De vervallen en aan de overleden gerechtigde niet uitbetaalde termijnen worden van ambtswege aan de in het eerste lid beoogde rechthebbende en bij ontstentenis van deze, aan de in het tweede lid, 1°, beoogde rechthebbenden, en bij ontstentenis van deze aan de in het tweede lid, 2°, beoogde rechthebbenden uitbetaald.

De overige in het tweede lid vermelde rechthebbenden, die de vereffening van de vervallen en aan een overleden gerechtigde niet uitgekeerde termijnen te hunnen voordele verlangen, moeten een aanvraag tot de Minister richten, behalve wanneer de aanvraag betrekking heeft op een tegemoetkoming die door de Rijksdienst voor pensioenen uitbetaald wordt. In dat geval wordt de aanvraag aan deze instelling gericht.

De gedagtekende en ondertekende aanvraag wordt ingediend door middel van een formulier waarvan het model wordt vastgesteld door de Dienst voor tegemoetkomingen aan gehandicapten van het Ministerie van Sociale Voorzorg. De burgemeester van de gemeente waar de overledene zijn hoofdverblijfplaats had of de burgemeester van de gemeente waar de overledene samenleefde met één der in het tweede lid, 3°, bedoelde personen bevestigt de juistheid van de op dit formulier vermelde gegevens en ondertekent dit mede. De personen bedoeld in het tweede lid, 4° en 5°, kunnen de aanvraag laten ondertekenen door de burgemeester van hun hoofdverblijfplaats.

Op straffe van verval moeten de aanvragen tot uitbetaling van termijnen ingediend worden binnen een termijn van zes maanden. Die termijn gaat in op de dag van het overlijden van de gerechtigde of op de dag van de verzending van de kennisgeving van de beslissing, indien deze na het overlijden verzonden werd.

De aanvraag tot vereffening van de vervallen en niet uitbetaalde termijnen in geval van overlijden van een rechthebbende op een tegemoetkoming, geldt als aanvraag om toepassing van het artikel 59 van het koninklijk besluit van 29 april 1969 houdende algemeen reglement betreffende het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, wanneer een gewaarborgd inkomen voor bejaarden door deze laatste bepaling beoogd wordt.

Wanneer de kennisgeving aan de afzender teruggezonden wordt wegens het overlijden van de gerechtigde, wordt een nieuwe kennisgeving gezonden aan de burgemeester van de gemeente waar de overledene zijn hoofdverblijfplaats had. De burgemeester bezorgt deze kennisgeving aan de persoon, die krachtens het eerste of tweede lid, voor de uitbetaling van de termijnen in aanmerking komt.

Art. 59 De Minister kan, in belangwekkende gevallen en na advies van de Commissie voor sociaal hulpbetoon aan de minder-validen, afzien voor het geheel of voor een gedeelte van de terugvordering van de tegemoetkomingen die ten onrechte uitbetaald werden, ingeval de schuldenaar geen enkele fout of nalatigheid treft.

HOOFDSTUK X. Herzieningen

Afdeling 1. Herzieningen op aanvraag

Art. 60 *Gewijzigd bij K.B. van 10 juli 1973, art. 16.*

De aanvragen om herziening worden ingediend overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 2 tot 6.

Bij de aanvragen die niet strekken tot het bekomen van een herziening van de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid dient geen geneeskundig getuigschrift gevoegd.

Bij de aanvragen om herziening van de tegemoetkoming voor hulp van derde die de overschakeling trachten te bekomen naar een hogere categorie voor de toepassing van het artikel 43bis, § 2, moet het in het artikel 3, tweede lid, bedoeld gemotiveerd verslag worden gevoegd.

Afdeling 2. Ambtshalve herzieningen

Art. 61 Er wordt ambtshalve overgegaan tot een herziening van het recht op de tegemoetkoming:

1° wanneer er een wijziging wordt vastgesteld in de toestand van de gerechtigde, die de afschaffing, de vermindering of de niet betaling van de tegemoetkoming kan tot gevolg hebben;

2° wanneer de gerechtigde de aangifte doet als bedoeld bij artikel 14, derde lid van de wet.

Die aangifte geschiedt bij middel van een formulier conform bijlage VI dat de burgemeester van de gemeente der verblijfplaats van de gerechtigde tot zijn beschikking stelt;

3° wanneer de beslissing tot toekenning getroffen werd op grond van voorlopige of evoluerende elementen.

Art. 61bis *Ingevoegd bij K.B. van 29 juli 1982, art. 1.*

Onverminderd de bepaling van artikel 61 moet van ambtswege worden overgegaan tot een herziening van het recht op de gewone of bijzondere tegemoetkoming vijf jaar na de eerste ingangsdatum van de laatste beslissing waarbij een gewone of bijzondere tegemoetkoming wordt toegekend.

Deze verplichting tot herziening heeft nochtans geen betrekking op de medische voorwaarden.

Afdeling 3. Onderzoek van de herzieningen

Art. 62 De herziening wordt onderzocht overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk III.

De ambtshalve herziening heeft plaats:

1° op de datum waarop de bij artikel 61, 1°, bedoelde wijziging wordt vastgesteld;

2° op de datum van de ontvangst van de aangifte bedoeld bij artikel 61, 2°;

3° op de datum vastgesteld bij de beslissing, getroffen op grond van voorlopige of evoluerende elementen.

Afdeling 4. Uitwerking van de herzieningen

Art. 63 De herzieningen hebben uitwerking de eerste dag van de maand die volgt op de datum van de betekening van de beslissing.

In de onderstaande gevallen hebben ze evenwel uitwerking:

1° de eerste dag van de maand die volgt op de datum van indiening van de aanvraag, of op de datum van de ambtshalve herziening indien de beslissing een toekenning of een verhoging van het bedrag der tegemoetkoming tot gevolg heeft;

2° de eerste dag van de maand volgend op de datum vanaf dewelke artikel 4, 1°, 2° en 3°, artikel 10, 2° van de wet en de artikelen 28, 55, 56 en 57 van dit besluit dienden toegepast;

3° de eerste dag van de maand vanaf dewelke de uitkeringen inzake rust- of overlevingspensioen, evenals inzake het gewaarborgd inkomen, voorzien bij artikel 8 van de wet gewijzigd zijn en hun weerslag hebben op het bedrag van de aanvullende tegemoetkoming.

HOOFDSTUK XI. De Commissie voor sociaal hulpbetoon aan de minder-validen

Art. 64 De Commissie voor sociaal hulpbetoon aan de minder-validen omvat een franstalige en een nederlandstalige afdeling.

Elke afdeling is samengesteld uit een voorzitter en zeven leden die, uit hoofde van hun deelneming aan de activiteiten van instellingen die zich met mindervalidenzorg bezig houden of wegens hun sociale activiteiten, daartoe bijzonder geschikt zijn.

De voorzitters en de leden worden door Ons benoemd voor een termijn van zes jaar. De voorzitter of het lid dat ter vervanging van een overleden of uittredend voorzitter of lid wordt benoemd, voleindigt diens mandaat.

Een ambtenaar, vertegenwoordiger van de Minister, woont de vergaderingen bij. Hij heeft raadgevende stem.

Het secretariaat van elke afdeling wordt waargenomen door een ambtenaar aangewezen door de Minister.

Art. 65 De commissie geeft haar advies binnen dertig dagen over alle aangelegenheden welke haar door de Minister voorgelegd worden. Zij mag aan hem elk nuttig geacht voorstel doen.

De afdelingen zijn bevoegd over elke aangelegenheid van individuele aard.

De aangelegenheden van algemene aard worden in plenovergadering onderzocht. Die vergadering staat onder het voorzitterschap van de oudste afdelingsvoorzitter of van het lid door de aanwezige leden aangewezen, ingeval beide afdelingsvoorzitters afwezig zijn.

Bij afwezigheid van de afdelingsvoorzitter wordt het voorzitterschap van de afdeling bekleed door een door de aanwezige leden aangeduid lid.

Art. 66 De beslissingen van de pleno-vergadering en van de afdelingen worden genomen bij meerderheid van stemmen van de aanwezige leden. Bij staking van stemmen is die van de voorzitter beslissend.

Art. 67 De voorzitters, de leden en de ambtenaarvertegenwoordiger van de Minister hebben recht op een presentiegeld.

De secretarissen kunnen een vergoeding genieten. Het bedrag van het presentiegeld en van de vergoeding wordt door de Minister vastgesteld in akkoord met de Ministers die de Begroting en het Openbaar Ambt in hun bevoegdheid hebben.

De voorzitters en de leden van de commissie bekomen bij voorkomend geval verblijfsvergoedingen en de terugbetaling van de reiskosten overeenkomstig de reglementering die geldt voor de adviseurs van de ministeries.

HOOFDSTUK XII. Overgangs- en slotbepalingen

Art. 68 Elke aanvraag om de bijzondere tegemoetkoming bedoeld bij artikel 9 van de wet, die ingediend is vóór 1 april 1970, heeft uitwerking met ingang van 1 oktober 1969.

Art. 68bis *Ingevoegd bij K.B. van 5 augustus1975, art. 7.*

De reglementaire bepalingen tot toekenning van toelagen aan de controleurs der belastingen, die in de ouderdoms- en overlevingspensioenregeling ten behoeve van de vrijwillig verzekerden de bestaansmiddelen vaststellen en deze tot toekenning van toelagen aan de ontvangers der registratie en domeinen wegens de inlichtingen die zij in de ouderdoms- en overlevingspensioenregeling ten behoeve van de vrijwillig verzekerden aan de controleurs der belastingen moeten verstrekken, zijn toepasselijk op de prestaties die zij verrichten in het kader van de wet.

Art. 69 De wet van 27 juni 1969 betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan de minder-validen treedt in werking de eerste dag van de maand die volgt op de bekendmaking van dit besluit in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van:

1° de bepalingen van artikel 24 die uitwerking hebben met ingang van 15 juli 1969;

2° de bepalingen van de artikelen 32 en 33 en de bepalingen betreffende de aanvullende tegemoetkoming die uitwerking hebben met ingang van 1 juli 1969;

3° de bepalingen van de wet betreffende de bijzondere tegemoetkoming die uitwerking hebben met ingang van 1 oktober 1969;

4° de bepalingen van de artikelen 29 en 31 die in werking zullen treden samen met de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de inrichting en de bevoegdheid van de arbeidsrechtbanken.

Art. 70 *Opheffingsbepaling*.

Art. 71 Dit besluit treedt in werking op de eerste dag van de maand volgend op die gedurende welke het in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt, met uitzondering van de bepalingen betreffende de bijzondere tegemoetkoming die uitwerking hebben met ingang van 1 oktober 1969.

Art. 72 Onze Minister van Sociale Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit.

Art. N. **BIJLAGEN.**

Art. N1. *Vervangen bij K.B. van 22 juli 1985.*

FORMULIER 102 voor het indienen van eerste en herzieningsaanvragen om tegemoetkoming;

Art. N2. FORMULIER 103 voor het geneeskundig getuigschrift te voegen bij de aanvraag;

Art. N3. FORMULIER 113 voor het geneeskundig verslag dat de graad van behoefte aan hulp van derde verantwoordt;

Art. N4. GETUIGSCHRIFT van oogonderzoek 303;

Art. N5. GETUIGSCHRIFT betreffende gehooronderzoek 323 A;

Art. N6. FORMULIER 191 voor het indienen van een aanvraag tot uitbetaling van achterstallige termijnen;

Art. N7. FORMULIER voor het indienen van een aangifte (inlichtingen die van aard zouden kunnen zijn het bedrag van de toegekende tegemoetkomingen te wijzigen).

---

1 Inwerkingtreding: 01-01-2002.
2 Nota: alinea 2 van art. 33 werd opgeheven bij art. 38, 1°, van het K.B. van 24 december 1974. Deze bepalingen blijven nochtans de toekenning van de gewone en bijzondere tegemoetkomingen die daadwerkelijk vóór 1 januari 1975 is ingegaan en die in artikel 36 beoogd worden, verder regelen.
3 Inwerkingtreding: 01-04-1999.
4 Inwerkingtreding: 01-01-1986.
5 Inwerkingtreding: 17-02-1993; opheffing: 31-12-1993.
6 Inwerkingtreding: 01-01-1995.
7 Inwerkingtreding: 01-01-1990.
8 Inwerkingtreding: 01-07-1993.
9 Inwerkingtreding: 01-01-2003.

Koninklijk besluit van 25 augustus 1970
(Staatsblad 13 november)

vastgesteld ter uitvoering van de artikelen 3 en 14 van de wet van 5 augustus 1968 tot vaststelling van een zeker verband tussen de pensioenstelsels van de openbare sector en die van de privé-sector.

***Gewijzigd bij**: K.B. van 18 juni 1979 (Staatsbl. 15 september).*

Art. 1 Wanneer de rustpensioenen en de overlevingspensioenen geheel ten laste van dezelfde instelling komen, worden de sommen die gestort zijn ter uitvoering van artikel 1 van de wet van 5 augustus 1968 tot vaststelling van een zeker verband tussen de pensioenstelsels van de openbare sector en die van de privé-sector bestemd:

1° voor de financiering van de rust- en overlevingspensioenen, als deze onder bezwarende titel zijn verkregen;

2° voor de financiering van de overlevingspensioenen alleen, als de rustpensioenen om niet zijn verkregen.

Art. 2 *Gewijzigd bij K.B. van 18 juni 1979, art. 1.*

Wanneer de rustpensioenen of een gedeelte daarvan en de overlevingspensioenen of een gedeelte daarvan, ofschoon zij betrekking hebben op dezelfde door de wet aanneembare verklaarde diensten, ten laste van verschillende instellingen komen, wordt de helft van de krachtens artikel 1 van de wet van 5 augustus 1968 te storten sommen bestemd voor de financiering van de overlevingspensioenen.

De andere helft is bestemd voor de financiering van de rustpensioenen en wordt gestort aan de instelling of aan het organisme dat de last van het pensioen rechtstreeks draagt.

Wanneer het echter een instelling betreft, die aangewezen werd ter uitvoering van artikel 1 van de wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere organismen van openbaar nut alsmede van hun rechthebbenden, worden de sommen die haar toekomen bij toepassing van voorgaand lid, in de Openbare Schatkist gestort, en worden zij afgetrokken van het bedrag voorzien in het artikel 12, tweede lid, van dezelfde wet.

Art. 3 *Opgeheven bij K.B. van 18 juni 1979, art. 2.*

Art. 4 De krachtens artikel 1 van de wet van 5 augustus 1968 verschuldigde bedragen dienen te worden overgemaakt binnen zes maanden na de aanvraag van de instelling waaraan de sommen gestort moeten worden.

De in het eerste lid bepaalde termijn is niet van toepassing als de in artikel 1 van de wet van 5 augustus 1968 bedoelde aanneembaarheid van de diensten verkregen is vóór de bekendmaking van de wet, maar is wel van toepassing als de betrokkene reeds een pensioen in de openbare sector verkregen heeft of als hij overleden is, en geen uitkering in de pensioenregeling voor arbeiders, bedienden of zeelieden verleend is uit hoofde van diensttijd die aanleiding geeft tot toepassing van artikel 1 van de wet van 5 augustus 1968.

Art. 5 Onze Ministers zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

© FPD – augustus 2023

Koninklijk besluit van 22 maart 1971
(Staatsblad 27 maart)

tot verhoging van het bedrag van de bijzondere tegemoetkoming bepaald bij artikel 11 van de wet van 27 juni 1969 betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan minder-validen.

***Gewijzigd bij**: het K.B. van 11 december 2001 (Staatsbl. 22 december).*

Nota: opgeheven bij art. 38, 2°, van het K.B. van 24 december 1974. Deze bepalingen blijven nochtans de toekenning van de gewone en bijzondere tegemoetkomingen die daadwerkelijk vóór 1 januari 1975 is ingegaan en die in artikel 36 beoogd worden verder regelen.

Art. 1 *Gewijzigd bij het K.B. van 11 december 2001, art. 52 (1).*

Het bedrag van de bijzondere tegemoetkoming bepaald bij artikel 11 van de wet van 27 juni 1969 betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan de minder-validen wordt verhoogd met 2 506,90 EUR per jaar.

Art. 2 De verhoging bedoeld bij artikel 1 wordt niet toegekend:

1° aan de minder-valide die gerechtigd is op een tegemoetkoming van ten huize gesequestreerde;

2° aan de minder-valide die ten laste van de openbare besturen of op kosten van instellingen van de sector ziekte-invaliditeit geplaatst is in de afdeling voor krankzinnigen van een openbare of particuliere instelling die bestemd is om krankzinnigen of geesteszieken te ontvangen.

Art. 3 Om de bij artikel 1 bedoelde verhoging te bekomen, moeten de minder-validen die op 31 maart 1971 gerechtigd zijn op een bijzondere tegemoetkoming, een aanvraag om herziening indienen.

Die aanvraag, ingediend overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 2 tot 6 van het koninklijk besluit van 17 november 1969 houdende algemeen reglement betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan de minder-validen, moet niet vergezeld zijn van een geneeskundig getuigschrift.

De aanvraag om herziening die ingediend is vóór 1 oktober 1971 heeft uitwerking met ingang van 1 april 1971.

Art. 4 Dit besluit treedt in werking op 1 april 1971.

Art. 5 Onze Minister van Sociale Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit.

---

1 Inwerkingtreding: 01-01-2002.

© FPD – augustus 2023

Koninklijk besluit van 27 juli 1971
(Staatsblad 20 augustus)

tot vaststelling voor de beroepsjournalisten, van de bijzondere regelen betreffende het ingaan van het recht op pensioen en van de bijzondere toepassingsmodaliteiten van het Koninklijk Besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, van de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn en van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels. (1)

Gewijzigd bij*: o.a. K.B.'s van 8 juli 1975 (Staatsblad 12 juli), 20 september 1984 (Staatsbl. 6 oktober), 30 januari 1986 (Staatsbl. 11 februari), 4 december 1990 (Staatsbl. 20 december), 11 december 1990 (Staatsbl. 23 januari 1991), 8 augustus 1997 (Staatsbl. 4 september), 11 juli 2003 (Staatsbl. 27 augustus), 21 juli 2016 (Staatsbl. 5 augustus), 19 december 2017 (Staatsbl. 29 december) en 7 juli 2022 (Staatsbl. 28 juli).*

Art. 1 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 8 augustus 1997, art. 40 (2) en 11 juli 2003, art. 1 (3).*

Voor de toepassing van dit besluit moet worden verstaan onder:

1° "de wet van 3 april 1962": de wet van 3 april 1962 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor arbeiders en bedienden, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 13 maart 1964, bij de wetten van 10 maart 1965 en 13 juni 1966 en bij het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967;

2° "het koninklijk besluit nr. 50": het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers;

3° "de wet van 20 juli 1990": de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn;

4° "het koninklijk besluit van 23 december 1996": het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels;

5° "het koninklijk besluit van 21 december 1967": het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers;

6° "werkgever": elke onderneming waarvan de zetel in België is gevestigd en die één of meer personen zoals bedoeld in 7° in dienst heeft;

7° "beroepsjournalist": ieder werknemer in de zin van het koninklijk besluit nr. 50 voor zover hij toegelaten is tot het dragen van de titel van beroepsjournalist of, wanneer het perioden betreft van tewerkstelling voor de inwerkingtreding van de wet van 30 december 1963 betreffende de erkenning en de bescherming van de titel van beroepsjournalist, voor zover hij de voorwaarden vervult bepaald in artikel 1, eerste lid, van genoemde wet.

8° "stage": de periode, zonder dat deze vierentwintig opeenvolgende maanden mag overschrijden, die noodzakelijk is voor iedere werknemer om de titel van beroeps-

© FPD – augustus 2023

journalist te verkrijgen zoals bedoeld in de wet van 30 december 1963 betreffende de erkenning en de bescherming van de titel van beroepsjournalist.

Art. 2 *Gewijzigd bij het K.B. van 11 juli 2003, art. 2 (3).*

De bepalingen van het koninklijk besluit nr. 50 en van het koninklijk besluit van 21 december 1967 blijven van toepassing op de beroepsjournalisten, in de mate waarin de bepalingen van dit besluit er niet van afwijken.

Art. 3 § 1. Voor de vaststelling van het rustpensioen en van het overlevingspensioen die betrekking hebben op een tewerkstelling in hoedanigheid van beroepsjournalist en die ten vroegste op 1 juli 1971 ingaan, worden de overeenkomstig het koninklijk besluit nr. 50 in aanmerking genomen werkelijke brutolonen, fictieve en forfaitaire lonen met 33,33 pct. verhoogd.

De bepalingen van vorige lid zijn slechts toepasselijk op het pensioen dat betrekking heeft op de jaren vóór 1972 op voorwaarde dat de werknemer een gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling in hoedanigheid van beroepsjournalist bewijst.

§ 2. Voor de vaststelling van het rustpensioen en van het overlevingspensioen die betrekking hebben op een gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling in hoedanigheid van beroepsjournalist, en die werden bepaald volgens de regelen toepasselijk op de pensioenen die ingegaan zijn vóór 1 januari 1962, wordt rekening gehouden met de bedragen bedoeld in de artikelen 6 en 9 van de wet van 3 april 1962, verhoogd met 33,33 pct.

De bepalingen van vorig lid zijn slechts toepasselijk op het pensioen met betrekking tot jaren gedurende welke de werknemer op gewoonlijke en hoofdzakelijke wijze als beroepsjournalist te werk gesteld is geweest.

§ 3. Het rustpensioen en het overlevingspensioen bedoeld bij artikel 74, § 5, van het koninklijk besluit nr. 50 en met betrekking op een gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling in hoedanigheid van beroepsjournalist, zijn verhoogd met 33,33 pct.

Het bedrag bedoeld bij artikel 10, § 4, van de wet van 3 april 1962, wordt verhoogd met 33,33 pct. voor de vaststelling in hoedanigheid van beroepsjournalist.

Art. 4 *Gewijzigd bij het K.B. van 21 juli 2016, art. 5 (4).*

Om de dagen van inactiviteit gelijkgesteld met dagen van tewerkstelling als werknemer bij toepassing van artikel 34 van het koninklijk besluit van 21 december 1967 te kunnen gelijkstellen met dagen van tewerkstelling in hoedanigheid van beroepsjournalist moet de beroepsjournalist in deze hoedanigheid te werk gesteld zijn op het ogenblik dat de gebeurtenis die aanleiding geeft tot gelijkstelling zich voordoet of moet hij zich reeds in een periode van inactiviteit, gelijkgesteld met een periode in hoedanigheid van beroepsjournalist, bevinden.

Voor de periode bedoeld bij § 1, E en F, van genoemd artikel 34 is er eveneens gelijkstelling zo de belanghebbende de hoedanigheid van beroepsjournalist heeft gehad in de loop van de drie jaar volgend op het einde van deze perioden en in deze hoedanigheid gewoonlijk en hoofdzakelijk gedurende ten minste één jaar te werk gesteld is geweest.

Wanneer, na toepassing van het eerste en tweede lid of van het artikel 31, §§ 2 en 3 van het koninklijk besluit van 22 december 1967 houdende algemeen reglement

betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen, de perioden bedoeld onder artikel 34, § 1, F., van het koninklijk besluit van 21 december 1967 niet in aanmerking worden genomen in een Belgisch wettelijk, reglementair of statutair rustpensioenstelsel, worden deze perioden gelijkgesteld met arbeidsperioden als beroepsjournalist voor zover, volgend op deze perioden, betrokkene als eerste de hoedanigheid van beroepsjournalist verwerft.

Art. 5 § 1. De werknemer die in laatste instantie aan dit besluit was onderworpen kan voor de perioden en onder de voorwaarden bepaald in artikel 6 van het koninklijk besluit van 21 december 1967 verder genieten van:

1° hetzij de algemene regeling inzake werknemerspensioenen, behalve evenwel voor de perioden geregulariseerd bij toepassing van § 2 hierna;

2° hetzij de bepalingen van dit besluit, onder voorbehoud van § 2 hierna.

§ 2. Het voordeel van § 1, 2°, is voor de periode na de datum van inwerkingtreding van dit besluit afhankelijk gesteld:

1° in het geval bedoeld bij § 1 van genoemd artikel 6, van het storten voor de te regulariseren perioden, van de bijdrage waarin voor de beroepsjournalist bij artikel 8 van dit besluit is voorzien;

2° in de gevallen bedoeld bij §§ 2 en 3 van genoemd artikel 6, van het storten voor de te regulariseren perioden, van de bijdrage waarin voor de beroepsjournalist en de werkgever bij artikel 8 van dit besluit is voorzien.

De bijdragen worden berekend op basis van het fictief loon, bepaald overeenkomstig artikel 6 van dit besluit, naar verhouding van zesentwintig dagen per maand.

Art. 6 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 11 december 1990, art. 3 en 4 (5), 11 juli 2003, art. 3 (6) en 19 december 2017, art. 4 (7).*

§ 1. In afwijking van artikel 7, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 1967, worden de studieperioden bedoeld bij dit artikel met perioden van tewerkstelling in hoedanigheid van beroepsjournalist gelijkgesteld op voorwaarde dat belanghebbende onder toepassing valt van dit besluit uit hoofde van de tewerkstelling die hij binnen twaalf maanden na het beëindigen van zijn stage heeft verricht.

§ 2. De toepassing van § 1 op de studieperioden bedoeld bij artikel 7, § 1, tweede lid, 2°, van het koninklijk besluit van 21 december 1967, gelegen na 31 augustus 1971, is afhankelijk gesteld van de storting van een bijdrage die voor ieder begonnen studiejaar, enerzijds gelijk is aan de bijdrage bedoeld bij genoemd artikel 7, en anderdeels aan de bijdrage voor de beroepsjournalist bedoeld bij artikel 8 van dit besluit berekend op basis van een loon vermeld in artikel 7, § 7 van het koninklijk besluit van 21 december 1967.

Voor de berekening van de verschuldigde bijdrage voor de in artikel 7, § 1, tweede lid, 2°, a), van het koninklijk besluit van 21 december 1967 bedoelde studieperioden omvat elk studiejaar twaalf maanden. Voor de in artikel 7, § 1, tweede lid, 2°, b) en c), van het koninklijk besluit van 21 december 1967 bedoelde perioden wordt de verschuldigde bijdrage vastgesteld naar gelang de duur van de te regulariseren periode.

§ 3. *Opgeheven bij het K.B. van 19 december 2017, art. 4 (7).*

Art. 7 *Gewijzigd bij het K.B. van 4 december 1990, art. 46 en art. 50 (8).*

Het bewijs van de tewerkstelling in hoedanigheid van beroepsjournalist wordt geleverd:

a) voor de periode vóór de datum van inwerkingtreding van dit besluit, door elk rechtsmiddel, getuigen en vermoedens inbegrepen; de beroepsjournalist moet vooraf bewijzen dat hij pensioenbijdragen als werknemer met het oog op zijn pensioen heeft betaald of dat hij van een gelijkstelling kan genieten zoals bedoeld in artikel 34 van het koninklijk besluit van 21 december 1967;

b) voor de periode gelegen na de datum van inwerkingtreding van dit besluit, door middel van bescheiden waaruit blijkt dat de werknemer in hoedanigheid van beroepsjournalist voor zijn pensioen heeft gestort of dat hij van een gelijkstelling kan genieten zoals voorzien in artikel 4 van dit besluit.

Opgeheven bij het K.B. van 4 december 1990, art. 46 (9).

Art. 8 *Vervangen bij de K.B.'s van 30 januari 1986, art. 6 en 7 juli 2022, art. 1 (10).*

De bijdragen van de beroepsjournalist en de werkgever worden respectievelijk vastgesteld op 1 % en 2 % van het loon van de beroepsjournalist.

Het begrip loon is datgene dat geldt voor de toepassing van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

Art. 9 *Vervangen bij het K.B. van 20 maart 1981, art. 4, gewijzigd bij het K.B. van 4 december 1990, art. 47 (9) en vervangen bij het K.B. van 7 juli 2022 (10).*

De Rijksdienst voor Sociale Zekerheid wordt, in toepassing van artikel 5/4 van de voormelde wet van 27 juni 1969, voor rekening van de Federale Pensioendienst, belast met de inning en invordering van de bijdragen bedoeld in artikel 8.

Art. 10 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 8 juli 1975, art. 1 en 4 december 1990, art. 47 (9) en vervangen bij het K.B. van 7 juli 2022, art. 3 (10).*

De Algemene Vereniging voor Beroepsjournalisten in België, de Association des Journalistes Professionnels en de Vlaamse Vereniging van Journalisten zijn gezamenlijk gehouden tot de jaarlijkse betaling van een toelage van honderdduizend euro aan de Federale Pensioendienst.

Art. 11 De aanvragen om van de bepalingen van dit besluit te genieten worden beschouwd als zijnde in juni 1971 ingediend, zo ze ingediend worden vóór de eerste dag van de vierde maand die volgt op deze waarin dit besluit in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

Art. 12 *Gewijzigd bij het K.B. van 20 september 1984, art. 1.*

Kunnen het voordeel van dit besluit niet genieten, de beroepsjournalisten die niet doen blijken van ten minste eenentwintig jaar gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling in deze hoedanigheid op 30 juni 1971 voor zover zij, na deze datum, niet onder de bepalingen van dit besluit zijn gevallen.

De langstlevende echtgenoten van de in het eerste lid bedoelde werknemers zijn eveneens van het voordeel van dit besluit uitgesloten.

Art. 13 Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 juli 1971.

Art. 14 *Vervangen bij het K.B. van 7 juli 2022, art. 4 (10).*

De minister bevoegd voor Sociale Zaken en de minister bevoegd voor Pensioenen zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

---

1 Opschrift aangevuld door het K.B. van 8 augustus 1997, art. 39 (Staatsbl. 4 september).
2 Inwerkingtreding: 01-07-1997.
3 Inwerkingtreding: 27-08-2003.
4 Inwerkingtreding: 01-07-2017. Zie ook art. 6.
5 Dit artikel 6 is van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en ten vroegste voor het eerst op 1 januari 1991 kunnen ingaan en waarvoor een aanvraag tot regularisatie van de studieperioden werd ingediend na 31 december 1990. Voor de pensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan en voor de aanvragen tot regularisatie van studieperioden die vóór 1 januari 1991 zijn ingediend blijft dit artikel 6 van toepassing zoals het was gesteld vóór zijn wijziging door het voornoemd koninklijk besluit van 11-12-1990. Inwerkingtreding: 01-01-1991.
6 Inwerkingtreding: 27-08-2003.
7 Inwerkingtreding: 01-12-2017; van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 december 2018 ingaan, met uitzondering van de overlevingspensioenen berekend op basis van rustpensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten laatste op 1 november 2018 ingegaan zijn.
8 Voor de rust- en overlevingspensioenen die voor het eerst daadwerkelijk vóór 1 januari 1991 zijn ingegaan, blijft dit artikel van toepassing zoals het was gesteld vóór zijn wijziging door het koninklijk besluit van 04-12-1990. Inwerkingtreding: 01-01-1991.
9 Inwerkingtreding: 01-01-1991.
10 Inwerkingtreding: 01-04-2021.

Koninklijk besluit van 5 november 1971
(Staatsblad 17 december)

tot uitvoering van de artikelen 8, 13 § 2 en 14 van de wet van 5 augustus 1968, tot vaststelling van een zeker verband tussen de pensioenstelsels van de openbare sector en die van de privé-sector.

***Gewijzigd bij**: K.B. van 16 april 2000 (Staatsbl. 28 april), de wetten van 12 mei 2014 (Staatsbl. 10 juni) en 10 augustus 2015 (Staatsbl. 1 september).*

HOOFDSTUK I. Bepalingen betreffende de uitvoering van artikel 13, § 2, van de wet van 5 augustus 1968

Art. 1 Voor de toepassing van de artikelen 4 en 11, § 1, van de wet van 5 augustus 1968 tot vaststelling van een zeker verband tussen de pensioenstelsels van de openbare sector en die van de privé-sector worden de daarin bedoelde personen geacht als bediende tewerkgesteld te zijn geweest.

Art. 2 *Gewijzigd bij de wet van 10 augustus 2015, art. 3* (1)

In afwijking van het bepaalde in artikel 1, worden echter geacht als arbeider tewerkgesteld te zijn geweest:

1° de leden van het meesters-, vak- en dienstpersoneel:

a) van de rijksbesturen en andere rijksdiensten;

b) van de onderwijsinrichtingen;

c) van de instellingen waarop de pensioenregeling ingesteld bij de wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere instellingen van openbaar nut alsmede van hun rechtverkrijgenden toepasselijk werd verklaard;

d) van de instellingen waarop het koninklijk besluit nr. 117 van 27 februari 1935 tot vaststelling van het statuut der pensioenen van het personeel der zelfstandige openbare instellingen en der regieën ingesteld door de Staat van toepassing is, met uitzondering van Proximus;

e) van de provincies, gemeenten en van de aan de provincies en gemeenten ondergeschikte instellingen,voor zover het maximumbedrag van de weddeschalen in de organieke regeling die op hun graad betrekking hebben, lager is dan het maximumbedrag van de weddeschaal 305 van het personeel der Ministeries;

2° de leden van het werkliedenpersoneel van Proximus die niet belast zijn met een opdracht van toezicht;

3° de personeelsleden van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen wier bezoldiging vastgesteld is volgens de schalen welke door die instelling voor 1 juli 1965 bepaald zijn voor de werklieden en ambachtsbazen evenals diegenen die, in geval van bevordering of verandering van graad, sinds 1 juli 1965 als werklieden, werklieden-ploegbazen en planningmannen-voormannen ingedeeld zijn in de omzettingsgroep I.

Art. 3 In afwijking van het bepaalde in artikelen 1 en 2, worden geacht als zeevarende tewerkgesteld te zijn geweest, de leden van het varend personeel van het Bestuur van het Zeewezen en van de Binnenvaart gedurende de periodes waarvoor zij zeegeld ontvangen hebben dat in aanmerking kan worden genomen voor de vaststelling van

© FPD – augustus 2023

het pensioen ten laste van de Schatkist, evenals de loodsschippers en de loodsen van alle stations.

Art. 4 Voor de toepassing van de artikelen 6 en 12 van de wet van 5 augustus 1968 worden geacht tewerkgesteld te zijn geweest:

1° als bediende: de officieren, onderofficieren, de leerlingen van de opleidingsscholen voor de kaders, de kandidaatsergeanten op proeftijd in de eenheden, de rijkswachters en brigadiers van de rijkswacht;

2° als arbeider: de overige militairen.

Art. 5 Voor de toepassing van de artikelen 5 en 11, § 2, van de wet van 5 augustus 1968 worden de personen bedoeld in artikel 5, § 2, van die wet, geacht als bediende tewerkgesteld te zijn geweest.

Art. 6 Voor de toepassing van dit hoofdstuk moet iedere periode, waarin iemand met een bepaald ambt of een bepaalde graad was bekleed, afzonderlijk worden beschouwd.

Art. 7 Behalve andersluidende bepaling van het statuut dat op hen toepasselijk is op de datum van bekendmaking van dit besluit, worden de personeelsleden van de in artikel 2, 1°, c, tot en met e, vermelde instellingen, geacht lid te zijn van het meesters-, vak- en dienstpersoneel indien hun graad gelijkwaardig is met een van de graden die bij toepassing van artikel 5 van het koninklijk besluit van 22 juli 1964 houdende bezoldigingsregeling van het personeel der Ministeries, gerangschikt zijn in de rubriek "meesters-, vak- en dienstpersoneel".

Art. 8 Wanneer de gebeurtenis die aanleiding geeft tot toepassing van de artikelen 4 en 11, § 1, van de wet van 5 augustus 1968 zich voor 1 september 1968 heeft voorgedaan, worden de in artikel 2, 1° bedoelde weddeschalen bepaald volgens de schalen die op 31 augustus 1968 van kracht waren. In de overige gevallen worden die weddeschalen bepaald volgens de schalen die op de datum van die gebeurtenis van kracht waren.

Art. 9 De personen bedoeld in artikel 3 worden volgens hun graad gelijkgesteld in de verschillende categorieën van officieren en scheepsgezellen van de koopvaardijvloot, overeenkomstig de bij dit besluit gevoegde bijlage.

HOOFDSTUK II. Bepalingen betreffende de uitvoering van de artikelen 8 en 14 der wet van 5 augustus 1968

Art. 10 *Gewijzigd bij K.B. van 16 april 2000, art. 1.*

§ 1. *Gewijzigd bij K.B. van 16 april 2000, art. 1.*

In geval van toepassing van de artikelen 4, 5, § 1, 2e lid, of 6 van de wet van 5 augustus 1968, dienen voor de duur van de diensttijd die meetelt krachtens de voornoemde artikelen te worden gestort:

(2)

3° de persoonlijke en werkgeversbijdragen die aan het Toelagenfonds voor bedienden hadden moeten worden gestort;

4° na aftrek van het gedeelte dat de werkgever rechtstreeks aan een verzekeringsinstelling had moeten betalen de persoonlijke en werkgeversbijdragen bestemd voor het vestigen van de rust- en overlevingspensioenen die voor het personeelslid hadden moeten worden gestort krachtens:

a) de wetten betreffende het rust- en overlevingspensioen voor arbeiders en bedienden;

b) de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders en de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders;

5° na aftrek van het bedrag van de bijdragen die inzake renten opgelegd zijn door de statuten van de Hulp- en Voorzorgskas voor zeevarenden onder Belgische vlag, het totaal bedrag van de bijdragen bestemd voor de uitkeringen bij rust en overleving die voor het betrokken personeelslid hadden moeten worden gestort krachtens de besluitwet van 7 februari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid der zeelieden van de koopvaardijvloot.

De in het 1e lid, 1°, bedoelde sommen worden, naargelang van het geval, gestort bij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas of bij de Hulp- en Voorzorgskas voor zeevarenden onder Belgische vlag; die bedoeld in het 1e lid, 2°, worden gestort bij de Nationale Kas voor bediendenpensioenen; die bedoeld in het 1° lid, 3°, 4° en 5° worden gestort bij de Rijksdienst voor werknemerspensioenen.

De in het 1e lid, 1° en 2° bedoelde sommen zijn bestemd voor de vestiging van de renten; die bedoeld in het 1e lid, 3°, 4° en 5° zijn uitsluitend bestemd voor de financiering van de rust- en overlevingspensioenen en van de aanpassingsuitkering.

§ 2. Wanneer het een personeelslid betreft wiens rustpensioen als arbeider, bediende of zeevarende is ingegaan of moet ingaan voor 1 januari 1968 of wanneer het een overleden personeelslid betreft uit hoofde van wie een overlevingspensioen als arbeider, bediende of zeevarende is ingegaan of moet ingaan voor 1 januari 1968, moeten in afwijking van het bepaalde in § 1, worden gestort de voor de uitkeringen bij rust of overleving bestemde bijdragen die voor de krachtens de artikelen 4, 5, § 1, 2e lid, en 6 der wet van 5 augustus 1968 in aanmerking komende diensttijd gestort hadden moeten worden overeenkomstig de wetten van kracht gedurende het tijdperk waarin deze diensttijd werd doorgebracht.

Deze bijdragen worden gestort bij de Rijksdienst voor werknemerspensioenen, zij zijn uitsluitend bestemd voor de financiering van de rust- en overlevingspensioenen en de aanpassingsuitkering.

§ 3. Het bij toepassing van § 1, 1e lid, 1° en 2°, te storten bedrag wordt voor de periode voor 1 januari 1945 berekend op grondslag van de persoonlijke en werkgeversbijdragen die eenvormig worden vastgesteld op:

1° 25 frank per maand wanneer het een arbeider betreft;

2° 105 frank per maand wanneer het een bediende betreft;

3° 408 frank, 384 frank, 360 frank of 336 frank per maand wanneer het een zeeofficier betreft, naargelang hij behoort tot de 1e, 2e, 3e of 4e categorie van de officieren;

4° 264 frank, 240 frank of 180 frank per maand, wanneer het een zeevarende betreft, naargelang hij behoort tot de 1e, 2e of 3e categorie van de scheepsgezellen.

§ 4. Het bij toepassing van § 2 te storten bedrag omvat, voor de periode voor 1 januari 1945, de bijdragen bedoeld in § 1, 1e lid, 3° en die bepaald in § 3.

Art. 11 Wanneer de diensttijd bedoeld bij de artikelen 4, 5, § 1, 2e lid, 6, 11, § 1, en 12, 1e lid van de wet van 5 augustus 1968 tijdvakken bevat die voor rustpensioen mee zouden tellen krachtens het bepaalde in de wet van 14 april 1965 tot vaststelling van een zeker verband tussen de onderscheiden pensioenregelingen van de openbare sector, of krachtens wets- of reglementsbepalingen met een gelijke draagwijdte, stort de instelling die, volgens het geval, het rust- of overlevingspensioenstelsel beheert dat op de betrokkene van toepassing was op het ogenblik van de in de artikelen 4, 5, 6, 11 of 12 van de wet van 5 augustus 1968 beoogde gebeurtenis het totaal der sommen die krachtens de artikelen 8, 11, § 3, en 12, 2e lid van de voornoemde wet verschuldigd zijn.

Deze instelling vordert ten laste van de instellingen die belast zijn met het beheer van de andere pensioenstelsels bedoeld bij de voornoemde wet van 14 april 1965 of bij gelijkaardige bepalingen, het gedeelte der sommen terug dat betrekking heeft op krachtens deze bepalingen meetellende diensttijd.

Art. 12 § 1. In geval van toepassing van het bepaalde in de artikelen 4 of 6 van de wet van 5 augustus 1968 worden de ter uitvoering van artikel 8 van die wet gestorte sommen voor de helft ten laste genomen door de instelling die de overheidspensioenregeling beheert.

Wanneer de ter uitvoering van artikel 8 van de wet van 5 augustus 1968 gestorte sommen echter betrekking hebben op diensttijd doorgebracht bij een instelling van openbaar nut, waarvan het personeel onder toepassing valt van de wet van 28 april 1958, wordt de helft van deze sommen ten laste genomen door de instelling die de overlevingspensioenregeling beheert en de andere helft wordt gevoegd bij het bedrag dat moet omgeslagen worden krachtens artikel 12, 2e lid, van de wet van 28 april 1958.

§ 2. In geval van toepassing van artikel 11, § 1, of van artikel 12, 1e lid van de wet van 5 augustus 1968 worden de ter uitvoering van de artikelen 11, § 3, en 12, 2e lid, van deze wet gestorte sommen volledig ten laste genomen door de instelling die belast is met het beheer van de overlevingspensioenregeling die van toepassing was op de overledene.

§ 3. In geval van toepassing van artikel 5, § 1, 2e lid van de wet van 5 augustus 1968, worden de sommen gestort ter uitvoering van artikel 8 van die wet door de instelling die belast is met het beheer van de rustpensioenregeling voor het gewezen personeel van het Bestuur in Afrika volledig ten laste genomen door de Schatkist.

Art. 13 *Gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, art. 50.*

§ 1. *Gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, art. 50.*

In geval van toepassing van artikel 5, § 1, 1e lid van de wet van 5 augustus 1968 stort de instelling die belast is met de rustpensioenregeling voor het gewezen personeel in Afrika bij de Dienst voor de Bijzondere Socialezekerheidsstelsels:

1° aan het pensioenfonds: de wiskundige reserves van de renten die overeenstemmen met de persoonlijke en werkgeversstortingen die verricht hadden moeten worden indien de wetsbepalingen betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood van de bedienden van Belgisch-Kongo en

van Ruanda-Urundi van bij de aanvang van de diensttijd af van toepassing waren geweest; deze wiskundige reserves worden berekend en geherwaardeerd overeenkomstig artikel 14;

2° aan het Solidariteits- en Perekwatiefonds: het niet gekapitaliseerd bedrag van de persoonlijke en werkgeversbijdragen die gestort hadden moeten worden bij de toelagenfondsen ingesteld door de wetsbepalingen betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood van de bedienden van Belgisch-Kongo en van Ruanda-Urundi, in dezelfde onderstelling van toepasselijkheid van die bepalingen.

§ 2. *Gewijzigd bij de wet van 12 mei 2014, art. 50.*

De sommen gestort bij de Dienst voor de Bijzondere Socialezekerheidsstelselsin uitvoering van artikel 11, § 3, van de wet van 5 augustus 1968 komen ten goede aan het Solidariteits- en Perekwatiefonds dat de last van de weduwenrente draagt.

§ 3. De bedragen gestort tot uitvoering van artikel 8 der wet van 5 augustus 1968 in geval van toepassing van artikel 5, § 1, eerste lid, van die wet, alsmede die gestort ter uitvoering van artikel 11, § 3, van dezelfde wet in geval van toepassing van artikel 11, § 2, van die wet worden volledig door de Schatkist ten laste genomen.

Art. 14 De bij de artikelen 10, § 1, 1° en 2°, en 13, § 1, 1° van dit besluit bedoelde wiskundige reserves worden berekend op de datum van de gebeurtenis die aanleiding geeft tot toepassing van de artikelen 4, 5, 6, 11 of 12, van de wet van 5 augustus 1968, doch uiterlijk op de datum waarop de ouderdomsrente of de weduwenrente ingaat. Die wiskundige reserves worden geherwaardeerd aan de hand van de kapitalisatiecoëfficiënt ingesteld door de wets- en reglementsbepalingen betreffende de bedoelde verzekeringen, tot op de eerste dag van het kalenderkwartaal tijdens hetwelk de overdracht wordt uitgevoerd.

Art. 15 De stortingen bedoeld in de artikelen 8, 11 en 12 van de wet van 5 augustus 1968 moeten verricht worden binnen het jaar vanaf de datum van de gebeurtenis die aanleiding geeft tot toepassing van de artikelen 4, 5, 6, 11 of 12 van die wet.

In afwijking van het eerste lid moeten de in dat lid voorgeschreven stortingen, wanneer de instelling waaraan zij moeten worden verricht het bedrag ervan laat kennen aan de instelling die ze verschuldigd is, geschieden binnen drie maanden na die kennisgeving.

De termijnen vastgesteld in het vorige lid beginnen ten vroegste te lopen vanaf de dag van de bekendmaking van dit besluit.

Art. 16 De artikelen 1 tot en met 14 hebben uitwerking met ingang van 1 april 1961, met uitzondering van de artikelen 1, 4, 8, 10, 11, 12 en 14, die uitwerking hebben op 24 augustus 1968 voor zover zij de artikelen 4, § 4 en 6 van de wet van 5 augustus 1968 uitvoeren.

Art. 17 Onze Ministers zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Art. N. **BIJLAGE.**

VERGELIJKINGSTABEL VAN DE GRADEN BIJ HET BESTUUR VAN HET ZEEWEZEN EN DE BINNENVAART MET DE VERSCHILLENDE CATEGORIEEN VAN OFFICIEREN EN SCHEEPSGEZELLEN BIJ DE KOOPVAARDIJ

Graad van de in artikel 9 beoogde personen	Categorie die overeenstemt met de zeelieden bij de koopvaardij
	A. Zeeofficieren
Commandant (Dienst van de pakketboten)	Officier 1° categorie
Kapitein (Dienst van pakketboten)	Officier 1° categorie
Kapitein	Officier 1° categorie
Eerste officier-werktuigkundige A	Officier 2° categorie
Eerste officier-werktuigkundige	Officier 2° categorie
Geneesheer (opleidingsschip)	Officier 2° categorie
Loodsschipper	Officier 2° categorie
Loods (alle stations)	Officier 2° categorie
Eerste luitenant	Officier 3° categorie
Eerste stuurman voor een oefenschip gehecht aan de Zeevaartschool van Oostende	Officier 3° categorie
Officier-werktuigkundige	Officier 3° categorie
Hulploods Scheldemonden	Officier 3° categorie
Hulploods te Zeebrugge	Officier 3° categorie
Leerling-loods	Officier 3° categorie
Eerste purser	Officier 3° categorie
Officier werktuigkundige A	Officier 3° categorie
Luitenant	Officier 4° categorie
Purser	Officier 4° categorie
Stuurman van een oefenschip gehecht aan de Zeevaartschool Oostende	Officier 4° categorie
Ticket-collector	Officier 4° categorie
Eerstaanwezend ticket-collector	Officier 4° categorie
Hoofd ticket-collector	Officier 4° categorie
Eerste ticket collector	Officier 4° categorie
Eerste controleur	Officier 4° categorie
Controleur	Officier 4° categorie
Stuurman sleepdienst	Officier 4° categorie
Schipper sleepdienst	Officier 4° categorie
Schipper lichtschepen	Officier 4° categorie

Eerstaanwezend scheepswerktuigkundige	Officier 4° categorie
Opperschipper der kust	Officier 4° categorie
Eerstaanwezend scheepswerktuigkundige A	Officier 4° categorie
Eerstaanwezend scheepswerktuigkundige-elektricien	Officier 4° categorie
Schipper eerste klas	Officier 4° categorie
Officier-werktuigkundige B	Officier 4° categorie
	B. Scheepsgezellen
Scheepswerktuigkundige eerste klas B	Zeeman 1° categorie
Scheepswerktuigkundige eerste klas A	Zeeman 1° categorie
Scheepswerktuigkundige eerste klas	Zeeman 1° categorie
Scheepswerktuigkundige eerste klas-elektricien	Zeeman 1° categorie
Bootsman	Zeeman 1° categorie
Kok-onderrichter	Zeeman 1° categorie
Steward-onderrichter	Zeeman 1° categorie
Scheepswerktuigkundige 2° klas-elektricien	Zeeman 2° categorie
Scheepswerktuigkundige 2° klas	Zeeman 2° categorie
Scheepswerktuigkundige 2° klas B	Zeeman 2° categorie
Kwartiermeester	Zeeman 3° categorie
Dekkwartiermeester van een oefenschip gehecht aan de Zeevaarschool van Oostende	Zeeman 3° categorie
Kwartiermeester-timmerman	Zeeman 3° categorie
Eerste motorist (Vlissingen)	Zeeman 3° categorie
Schipper-roeier	Zeeman 3° categorie
Schipper 2° klas	Zeeman 3° categorie
Matroos-timmerman	Zeeman 3° categorie
Matroos-vakman	Zeeman 3° categorie
Matroos-specialist-loodsboten	Zeeman 3° categorie
Kok (ingescheept)	Zeeman 3° categorie
Steward	Zeeman 3° categorie
Hulpkok	Zeeman 3° categorie
Stoker	Zeeman 3° categorie
Matroos	Zeeman 3° categorie
Schipper rede 1° klas	Zeeman 3° categorie
Schipper 2° klas	Zeeman 3° categorie
Motorist	Zeeman 3° categorie
Volmatroos	Zeeman 3° categorie

1 Met ingang van 22 juni 2015 (KB van 11 september 2015 - BS 21 september)
2 In artikel 10, § 1, werden 1° en 2° geschrapt met ingang van 1 mei 2000.

Koninklijk besluit van 5 november 1971
(Staatsblad 10 december)

tot uitvoering van de artikelen 22, 23, 26 en 27 van de wet van 5 augustus 1968 tot vaststelling van een zeker verband tussen de pensioenstelsels van de openbare sector en die van de privé-sector.

Art. 1 Op voordracht van Onze Minister van Sociale Voorzorg en van Onze Minister van Begroting. De aanvragen vereist bij de artikelen 22, 23 en 26 van de wet van 5 augustus 1968 tot vaststelling van een zeker verband tussen de pensioenstelsels van de openbare sector en die van de privé-sector, worden schriftelijk ingediend bij de instelling die de pensioenregeling van de openbare sector beheert waaraan de belanghebbende of de overleden echtgenoot het laatst onderworpen was.

Art. 2 De nieuwe aanvraag bedoeld bij artikel 27, eerste lid van voornoemde wet van 5 augustus 1968 heeft uitwerking vanaf de eerste dag van de maand volgend op deze tijdens dewelke zij werd ingediend.

Wordt die nieuwe aanvraag echter ingediend binnen de termijn van één jaar, te rekenen vanaf de datum van bekendmaking van dit besluit, dan heeft zij uitwerking op dezelfde dag als de aanvraag waarover vroeger werd beslist en, ten vroegste, vanaf de datum waarop de genoemde wet van 5 augustus 1968 uitwerking heeft.

Art. 3 § 1. De prestaties toegekend ingevolge de aanvragen beoogd in artikel 27, derde lid van de wet van 5 augustus 1968 geen, voor zover ze het gevolg zijn van de toepassing van de artikelen 4, 6, 11, § 1 of 12 van voornoemde wet en ongeacht de datum van de aanvraag, in op de eerste dag volgend op die waarin voor de eerste maal voldaan werd aan alle voorwaarden voor de toekenning en de ingang van het rust of overlevingspensioen, en ten vroegste op de eerste dag van de maand volgend op de datum van de vijfenzestigste verjaardag voor de mannen en van de zestigste verjaardag voor de vrouwen, indien het om een rustpensioen als arbeider of bediende gaat, en ten vroegste op de eerste dag van de maand volgend op de datum van de zestigste verjaardag voor de mannen en de vrouwen indien het om een rustpensioen gaat dat in de hoedanigheid van zeevarende werd verleend.

Deze prestaties gaan echter ten vroegste in op 1 januari 1955 wanneer zij als arbeider worden verleend, op 1 juli 1957 wanneer zij als bediende worden verleend en op 1 januari 1956 wanneer zij als zeevarende worden verleend.

§ 2. In afwijking van de bepalingen van § 1 heeft de in deze bepaling bedoelde aanvraag, wanneer ze werd ingediend met het oog op het bekomen van de vervroegde ingang van het rustpensioen, ten vroegste uitwerking vanaf de eerste dag van de maand volgend op die waarin ze werd ingediend.

Art. 4 De prestaties bedoeld bij artikel 27, vierde lid van de wet van 5 augustus 1968 gaan in onder de voorwaarden en binnen de grenzen vastgesteld door de wettelijke bepalingen betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood der bedienden van Belgisch Congo en Ruanda-Urundi.

Wordt echter de aanvraag vóór 1 januari 1973 ingediend, dan gaat het rustpensioen in de dag waarop de gerechtigde de normale pensioenleeftijd had bereikt, voor zover hij het er op die leeftijd, aanspraak kon op maken overeenkomstig de in het vorig lid bedoelde wettelijke bepalingen en het overlevingspensioen gaat in de dag van het overlijden. De ingangsdatum mag echter nooit vóór 1 januari 1968 vallen.

© FPD – augustus 2023

Art. 5 Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 april 1961.

Art. 6 Onze Ministers zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Koninklijk besluit van 22 december 1972
(Staatsblad 16 februari 1973)

tot uitvoering van de artikelen 16, 19, tweede lid, en 20, derde lid, van de wet van 5 augustus 1968 tot vaststelling van een zeker verband tussen de pensioenstelsels van de openbare sector en die van de privé-sector.

Art. 1 Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

a) "wet": de wet van 5 augustus 1968 tot vaststelling van een zeker verband tussen de pensioenstelsels van de openbare sector en die van de privé-sector;

b) "wet van 30 januari 1954": de wet van 30 januari 1954 tot regeling van de pensioenen der leden van het personeel der privé-inrichtingen voor technisch onderwijs;

c) "de Rijksdienst": de Rijksdienst voor werknemerspensioenen.

Art. 2 De aanvragen bedoeld in de artikelen 16 en 19, tweede lid, van de wet moeten uiterlijk binnen zes maanden na de bekendmaking van dit besluit worden ingediend bij de instelling die belast is met het beheer van de pensioenregeling van de openbare sector, waaraan de belanghebbende inzake overlevingspensioen onderworpen is of laatst onderworpen is geweest.

Art. 3 In artikel 16 van die wet bedoelde aanvrager slechts toepasselijk indien hij binnen zes maanden de volgende stortingen verricht:

1° een som gelijk aan de termijnen van de renten bedoeld in artikel 1, 1° en 2°, van de wet; gevestigd door de stortingen die betrekking hebben op de diensten bedoeld in artikel 1 van die wet, welke de aanvrager rechtstreeks ontvangen heeft voor elke periode na 31 maart 1961;

2° een som gelijk aan de termijnen van de toelagen voor bedienden en van de uitkeringen toegekend bij toepassing van de wetgevingen bedoeld in artikel 1, 4°, van de wet en die betrekking hebben op de diensten bedoeld in artikel 1 van die wet, welke de aanvrager ontvangen heeft voor elke periode na 31 maart 1961.

De aanvrager stort die sommen aan de instelling die belast is met het beheer van de overlevingspensioenregeling van de openbare sector waaraan hij onderworpen is geweest of aan die welke belast is met de overlevingspensioenregeling die de last van het pensioengedeelte zal moeten dragen voor de in artikel 1 van de wet bedoelde diensten.

De in het eerste lid bedoelde termijn vangt aan op de datum waarop de aanvrager verzocht wordt de vastgestelde sommen te betalen.

Vanaf de indiening van de aanvraag bedoeld in artikel 16 van de wet mag de uitbetaling van de in 1° en 2° van dit artikel bedoelde uitkeringen onder bewarende titel worden geschorst tot uiterlijk de datum waarop de in dit artikel bepaalde termijn van zes maanden verstrijkt.

Art. 4 Wanneer aan de bepalingen van de artikelen 2 en 3 van dit besluit is voldaan, wordt artikel 1 van de wet toegepast als volgt:

1° de instellingen die gehouden zijn de in artikel 1, 1°, en 2°, van de wet bedoelde wiskundige reserves te storten, staken de uitbetaling van de renten gevestigd door de stortingen die betrekking hebben op de in artikel 1 van die wet bedoelde diensten

© FPD – augustus 2023

en dragen het overschot van de wiskundige reserves van deze renten over aan de instelling die belast is met het beheer van de overlevingspensioenregeling van de openbare sector waaraan de aanvrager onderworpen is geweest of aan die belast met het beheer van de overlevingspensioenregeling die de last van het pensioengedeelte zal moeten dragen dat betrekking heeft op de diensten die aanleiding hebben gegeven tot de stortingen tot vestiging van de rente;

2° de Rijksdienst staakt de uitbetaling van de bediendentoelage of van het pensioen toegekend wegens de diensten die aanleiding gaven tot de stortingen bedoeld in artikel 1 van de wet. Hij draagt aan de instelling, belast met het beheer van de overlevingspensioenregeling van de openbare sector, de in artikel 1, 3° en 4°, van de wet bedoelde sommen over na aftrek van een breuk N/150 van die sommen, waarin N het aantal maandbedragen van het pensioen uitdrukt die vóór 1 april 1961 werden uitbetaald;

3° de instelling, waaraan de in artikel 3, eerste lid, 2°, bedoelde som werd gestort, draagt het bedrag ervan over aan de Rijksdienst na aftrek van een som die overeenstemt met het bedrag van de renten dat het voorwerp is geweest van een subrogatie in de rechten van de aanvrager op de rente.

Art. 5 Wanneer artikel 1 van de wet worden toegepast op de in artikel 17 van die wet bedoelde weduwen, wordt gehandeld als volgt:

1° de instellingen die gehouden zijn de wiskundige reserves bedoeld in artikel 1, 1° en 2°, van de wet te storten, staken de uitbetaling van de weduwenrenten gevestigd door de stortingen die betrekking hebben op de in artikel 1 van die wet bedoelde diensten en dragen het overschot van de wiskundige reserves van deze renten over aan de instelling die belast is met het beheer van de overlevingspensioenregeling van de openbare sector waaraan de overleden echtgenoot onderworpen was of aan die belast met het beheer van de overlevingspensioenregeling die de last van het pensioengedeelte zal moeten dragen dat betrekking heeft op de diensten die aanleiding hebben gegeven tot de stortingen tot vestiging van de rente;

2° de Rijksdienst staakt de uitbetaling van de toelage voor de weduwe van een bediende of van het pensioen, toegekend wegens de diensten die aanleiding geven tot de in artikel 1 van de wet bedoelde stortingen. Hij draagt de helft van de sommen bedoeld in artikel 1, 3° en 4°, van de wet over aan de instelling die belast is met het beheer van de overlevingspensioenregeling van de openbare sector;

3° de instelling die belast is met het beheer van de overlevingspensioenregeling van de openbare sector waaraan de overleden echtgenoot laatst onderworpen is geweest, trekt van de achterstallen van het overlevingspensioen voortspruitend uit de bij toepassing van artikel 2 van de wet verrichte herziening af:

a) een som gelijk aan het bedrag van de weduwenrenten gevestigd door de stortingen die betrekking hebben op de in artikel 1 van de wet bedoelde diensten uitbetaald voor elke periode na 31 maart.

b) een som gelijk aan het bedrag van de toelage voor de weduwe van een bediende en van de uitkeringen die aan de weduwe werden verleend bij toepassing van de in artikel 1, 4°, van de wet bedoelde wetgevingen en die betrekking hebben op de in artikel 1 van die wet bedoelde diensten, uitbetaald voor elke periode na 31 maart 1961;

4° de instelling die van de achterstallen de in 3°, b, bedoelde som heeft afgetrokken, draagt het bedrag ervan over aan de Rijksdienst, na aftrek van een som die

overeenstemt met het bedrag van de renten dat het voorwerp is geweest van een subrogatie in de rechten van de weduwe op de rente.

Art. 6 § 1. Wanneer de aanvraag bedoeld in artikel 19, tweede lid, van de wet ingediend is door een persoon wiens pensioenregeling getroffen is bij de wet van 30 januari 1954, in artikel 1 van de wet op de aanvrager slechts toepasselijk indien hij binnen een termijn van zes maanden een som stort gelijk aan het totaal van de ouderdomsrenten en bediendentoelagen die hij voor elke periode na 31 maart 1961 ontvangen heeft en die betrekking hebben op de in artikel 1 van de wet bedoelde diensten, in voorkomend geval verminderd met de sommen die ter uitvoering van artikel 6 van de wet van 30 januari 1954 van het rustpensioen werden afgetrokken.

Deze som wordt door de aanvrager gestort aan de instelling die belast is met het beheer van de overlevingspensioenregeling van de openbare sector waaraan hij onderworpen is of is geweest of aan die welke belast is met het beheer van de overlevingspensioenregeling die de last van het pensioengedeelte zal moeten dragen dat betrekking heeft op de in artikel 1 van de wet bedoelde diensten.

De in het eerste lid bedoelde termijn gaat in op de datum waarop de aanvrager verzocht werd de vastgestelde som te betalen.

Vanaf de indiening van de aanvraag bedoeld in artikel 19, tweede lid, van de wet, mag de uitbetaling van de ouderdomsrente en de bediendentoelage onder bewarende titel worden geschorst tot uiterlijk de datum waarop de termijn van zes maanden, bepaald in deze paragraaf, verstrijkt.

Wanneer de storting van de in het eerste lid bedoelde som binnen de vastgestelde termijn werd verricht:

1° staken de instellingen, die gehouden zijn de in artikel 1, 1° en 2°, van de wet bedoelde sommen te storten, de uitbetaling van de ouderdomsrente gevestigd door de stortingen die betrekking hebben op de in artikel 1 van die wet bedoelde diensten en dragen het overschot van de wiskundige reserves van deze rente over aan de instellingen die belast is met het beheer van de overlevingspensioenregeling van de openbare sector waaraan de aanvrager onderworpen is of is geweest of aan die welke belast is met het beheer van de overlevingspensioenregeling die de last van het pensioengedeelte zal moeten dragen dat betrekking heeft op de in artikel 1 van de wet bedoelde diensten:

2° staakt de Rijksdienst de uitbetaling van de bediendentoelage.

§ 2. Wanneer de in artikel 19, tweede lid, van de wet bedoelde aanvraag ingediend is door de rechtverkrijgende van een persoon wiens pensioenregeling getroffen is bij de wet van 30 januari 1954 wordt artikel 1 van de wet toegepast als volgt:

1° de instellingen, die gehouden zijn de in artikel 1, 1° en 2°, van de wet bepaalde sommen te storten, staken de uitbetaling van de weduwenrente gevestigd door de stortingen die betrekking hebben op de in artikel 1 van die wet bedoelde diensten en dragen het overschot van de wiskundige reserves van deze rente over aan de instelling die belast is met het beheer van de overlevingspensioenregeling dat betrekking heeft op de in artikel 1 van de wet bedoelde diensten;

2° de Rijksdienst staakt de uitbetaling van de toelage voor de weduwe van de bediende;

3° een som gelijk aan het totaal van de weduwenrente, de weduwentoelage en de aanpassingsuitkering die voornoemde rechtverkrijgende voor elke periode na 31 maart 1961 heeft ontvangen, wordt afgetrokken van de achterstallen van het overlevingspensioen voortvloeiend uit de bij toepassing van artikel 2 van de wet verrichte herziening.

§ 3. In de gevallen bedoeld in dit artikel stort de Rijksdienst uitsluitend de sommen bedoeld in artikel 1, 4°, van de wet na aftrek van de uitbetaalde aanpassingsuitkeringen.

Art. 7 § 1. Wanneer de betrokkenen uitkeringen van de pensioenregeling van de privé-sector hebben genoten, die na 31 maart 1961 maar vóór de datum van bekendmaking van dit besluit zijn ingegaan, en wanneer hun geval bedoeld is noch in de artikelen 16, 17 of 19 van de wet, noch in artikel 5, § 1, van de wet van 26 maart 1969 betreffende het pensioen van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel evenals van de studiemeesters-opvoeders van de vrije inrichtingen voor technisch onderwijs of zeevaartonderwijs, wordt artikel 1 van de wet toegepast als volgt:

1° de instellingen, die gehouden zijn de in artikel 1, 1° en 2°, van de wet bedoelde wiskundige reserves te storten, staken de uitbetaling van de renten gevestigd door de stortingen die betrekking hebben op de in artikel 1 van die wet bedoelde diensten en dragen het overschot van de wiskundige reserves van deze rente over aan de instelling die belast is met het beheer van de overlevingspensioenregeling van de openbare sector waaraan de belanghebbenden onderworpen zijn of zijn geweest aan die welke belast is met het beheer van de overlevingspensioenregeling die de last zal moeten dragen ven het pensioengedeelte dat betrekking heeft op de diensten die aanleiding hebben gegeven tot de stortingen tot vestiging van deze rente;

2° de Rijksdienst staakt de uitbetaling van de toelage van het Toelagenfonds voor bedienden of van het pensioen, die werden verleend wegens de diensten die aanleiding gaven tot de in artikel 1, 3° en 4°, van de wet bedoelde stortingen;

3° de Rijksdienst stort aan de instelling die belast is met het beheer van de hierboven bedoelde overlevingspensioenregeling van de openbare sector de in artikel 1, 3° en 4°, van de wet bedoelde sommen.

§ 2. De in § 1 bedoelde belanghebbenden zijn aan de instelling die belast is met het beheer van de overlevingspensioenregeling van de openbare sector een som verschuldigd die gelijk is aan de reeds door hen ontvangen termijnen van renten die betrekking hebben op de in artikel 1 van de wet bedoelde diensten.

§ 3. Wanneer ingevolge de toepassing van artikel 2 van de wet op rechthebbenden van de onder § 1 bedoelde personen, rechten op een overlevingspensioen in een pensioenregeling van de openbare sector geopend zijn of dergelijk overlevingspensioen wordt verhoogd, worden de termijnen van het weduwenpensioen, de aanpassingsuitkering en de toelage voor de weduwe van bediende door de Rijksdienst uitbetaald, voor de diensten die tot de toepassing van voornoemd artikel 2 aanleiding geven, afgetrokken van de achterstallen van het overlevingspensioen van de openbare sector die uit de herziening van de rechten van de weduwe voortvloeien en it tot beloop van het bedrag van deze achterstallen.

De werkelijk afgetrokken sommen worden aan de Rijksdienst gestort door de instelling die de aftrek verrichte.

Art. 8 § 1. Wanneer een persoon de gekapitaliseerde waarde van al of een deel van een rente, bedoeld in artikel 1, 1° en 2°, van de wet heeft ontvangen, worden de in de artikelen 3, eerste lid, 1°, 5, 3°, a), 6, § 1, eerste lid, en § 2, 3°, en 7, § 2, bedoelde termijnen van de renten verhoogd met een som gelijk is aan de wiskundige reserves, berekend op de datum van de afkoop in kapitaal en ten vroegste op 1 april 1961, overeenstemmend met de afgekochte rente of met het deel van de afgekochte rente gevestigd door de stortingen die betrekking hebben op de diensten bedoeld in artikel 1 van de wet.

De termijnen van de in artikelen 5, 3°, a), 6, § 2, 3°, en 7, § 2, bedoelde renten worden slechts met die som verhoogd voor zover de rechthebbende de gekapitaliseerde waarde heeft ontvangen.

§ 2. Voor de toepassing van de artikelen 3, eerste lid, 1°, 5, 3°, a) 6, § 1, eerste lid, en § 2, 3°, en 7, §§ 1 en 2, wordt de datum van 31 maart 1961 vervangen door die van 31 mei 1965, wanneer artikel 1 van de wet toepasselijk is op de diensten waarvan de toelaatbaarheid inzake rustpensioen voortvloeit uit de bepalingen van de wet van 14 april 1965 tot vaststelling van een zeker verband tussen de onderscheiden pensioenstelsels van de openbare sector.

In dat geval wordt de datum van 1 april 1961 door die van 1 juni 1965 vervangen door de toepassing van 1 van dit artikel.

Art. 9 De bedragen van de renten en van de wiskundige reserves waarvan de vaststelling noodzakelijk is voor de uitvoering van dit besluit, worden berekend en meegedeeld, naargelang het geval, door de verzekeringsinstelling die de rente verschuldigd is of door die welke de gekapitaliseerde waarde van de rente heeft betaald.

Art. 10 Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

Art. 11 Onze Vice-Eerste Minister, Onze Minister van Sociale Voorzorg, en Onze Staatssecretaris voor Begroting zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Koninklijk besluit van 24 december 1974
(Staatsblad 28 december)

betreffende de gewone en de bijzondere tegemoetkoming aan de minder-validen.

***Gewijzigd bij**: o.a. K.B.'s van 19 januari 1971 (Staatsbl. 17 februari), 24 december 1975 (Staatsbl. 30 december), 14 maart 1977 (Staatsbl. 19 maart), 24 september 1980 (Staatsbl. 22 oktober), 29 juli 1982 (Staatsbl. 20 augustus), 20 juli 2000 (Staatsbl. 30 augustus) en 11 december 2001 (Staatsbl. 22 december).*

HOOFDSTUK I. Toepassingsgebied

Art. 1 Dit besluit is van toepassing op de minder-validen aan wie de gewone en de bijzondere tegemoetkomingen met ingang van 1 januari 1975 worden toegekend.

De gehuwde minderjarigen en de ongehuwde minderjarigen die ten minste een kind ten laste hebben, worden voor de toepassing van dit besluit als meerderjarigen beschouwd.

HOOFDSTUK II. Bedragen van de gewone tegemoetkomingen en de bijzondere tegemoetkomingen

Art. 2 *Gewijzigd bij K.B. van 11 december 2001, art. 53 (1).*

Het jaarlijks bedrag van de gewone tegemoetkoming, toegekend aan de minder-validen die ten minste 21 jaar oud zijn, wordt bepaald op:

1° 8 461,62 EUR voor een gehuwde minder-valide, die niet feitelijk gescheiden, noch van tafel en bed gescheiden is;

2° 6 346,22 EUR voor een alleenstaande minder-valide of voor een minder-valide die enkel samenwoont met een of meerdere ongehuwde minderjarige kinderen die te zijnen laste zijn;

3° 4 230,82 EUR voor elke minder-valide die samenwoont met een of meerdere personen, die niet behoren tot de onder 2° bedoelde categorie.

De in het eerste lid vermelde bedragen worden verhoogd met:

- 435,30 EUR voor de minder-validen die getroffen zijn door een blijvende arbeidsongeschiktheid van 30 of 35 pct.;
- 870,60 EUR voor de minder-validen die getroffen zijn door een blijvende arbeidsongeschiktheid van 40 of 45 pct.;
- 1 305,95 EUR voor de minder-validen die getroffen zijn door een blijvende arbeidsongeschiktheid van 50 of 55 pct.;
- 1 741,25 EUR voor de minder-validen die getroffen zijn door een blijvende arbeidsongeschiktheid van 60 of 65 pct.;
- 2 539,32 EUR voor de minder-validen die getroffen zijn door een blijvende arbeidsongeschiktheid van 70 of 75 pct.;
- 2 902,09 EUR voor de minder-validen die getroffen zijn door een blijvende arbeidsongeschiktheid van 80 of 85 pct.;

© FPD – augustus 2023

- 3 627,57 EUR voor de minder-validen die getroffen zijn door een blijvende arbeidsongeschiktheid van 90 of 95 pct.;

- 4 353,11 EUR voor de minder-validen die getroffen zijn door een blijvende arbeidsongeschiktheid van 100 pct.

Art. 3 *Gewijzigd bij K.B. van 24 december 1975, art. 9.*

De bepalingen van artikel 33, eerste lid van het koninklijk besluit van 17 november 1969 houdende algemeen reglement betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan de minder-validen, blijven van toepassing bij het vaststellen van het jaarlijks bedrag van de gewone tegemoetkomingen die worden toegekend aan de minder-validen van 14 tot minder dan 21 jaar, die niet bedoeld zijn in artikel 1, tweede lid.

Art. 3bis *Ingevoegd bij K.B. van 24 december 1975, art. 2.*

Voor de toepassing van dit besluit wordt het percentage van de blijvende arbeidsongeschiktheid, bedoeld in artikel 10, 3° van de wet van 27 juni 1969 betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan de minder-validen, verlaagd tot 65 pct..

Art. 4 *Gewijzigd bij K.B.'s van 24 december 1975, art. 10 en 11 december 2001, art. 53 (1).*

Het jaarlijks bedrag van de bijzondere tegemoetkoming bedoeld bij artikel 11, eerste lid van de wet van 27 juni 1969 betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan de minder-validen wordt bepaald op:

1° 8 461,62 EUR voor een gehuwde minder-valide, die niet feitelijk gescheiden noch van tafel en bed gescheiden is;

2° 6 346,22 EUR voor een alleenstaande minder-valide of voor een minder-valide die enkel samenwoont met een of meerdere ongehuwde minderjarige kinderen die te zijnen laste zijn;

3° 4 230,82 EUR voor elke minder-valide die samenwoont met een of meerdere personen die niet behoren tot de onder 2° bedoelde categorie.

De in het eerste lid vermelde bedragen worden verhoogd met:

- 1 741,25 EUR voor de minder-validen die getroffen zijn door een blijvende arbeidsongeschiktheid van 65 pct.;

- 2 539,32 EUR voor de minder-validen die getroffen zijn door een blijvende arbeidsongeschiktheid van 70 of 75 pct.;

- 2 902,09 EUR voor de minder-validen die getroffen zijn door een blijvende arbeidsongeschiktheid van 80 of 85 pct.;

- 3 627,57 EUR voor de minder-validen die getroffen zijn door een blijvende arbeidsongeschiktheid van 90 of 95 pct.;

- 4 353,11 EUR voor de minder-validen die getroffen zijn door een blijvende arbeidsongeschiktheid van 100 pct.

De verhoging van de bijzondere tegemoetkoming wordt niet uitgekeerd gedurende de periode tijdens dewelke de minder-valide ten laste van de openbare besturen of op kosten van organen uit de sector der ziekte- en invaliditeitsverzekering geplaatst is in een openbare of private instelling die bestemd is om krankzinnigen of geesteszieken te ontvangen.

Art. 5 *Gewijzigd bij K.B.'s van 24 december 1975, art. 4 en 29 juli 1982, art. 1.*

De bedragen van de gewone en de bijzondere tegemoetkomingen, vastgesteld overeenkomstig de artikelen 2 tot 4, worden verminderd met het gedeelte van de bestaansmiddelen dat 12 500 F, 10 000 F of 6 250 F per jaar overschrijdt, naar gelang de minder-valide respectievelijk behoort tot de categorie van gehuwde, alleenstaande of samenwonende minder-valide.

Indien de minder-valide er evenwel voordeel bij heeft worden enkel de verhogingen, bedoeld in de artikelen 2, tweede lid, en 4, tweede lid, toegekend. De bedragen van deze verhogingen worden dan verminderd met het gedeelte van de bestaansmiddelen die voortkomen uit werkelijk gepresteerde arbeid, dat 250 000 F per jaar overschrijdt en met het geheel van alle andere bestaansmiddelen.

Art. 6 Voor de toepassing van artikel 2, eerste lid, 2° en van artikel 4, eerste lid, 2° wordt het kind, waarvoor de minder-valide of zijn echtgenoot kinderbijslag ontvangt, geacht ten laste van de minder-valide te zijn.

Art. 7 *Gewijzigd bij K.B. van 11 december 2001, art. 54 (1).*

De bij artikelen 2 en 4 bepaalde bedragen zijn (gekoppeld aan spilindexcijfer 103,14 (basis 1996 = 100)) der consumptieprijzen.

Zij veranderen overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

Art. 8 Onverminderd de toepassing van de bepalingen van artikel 7, worden op januari van ieder jaar op de bedragen, bepaald bij de artikelen 2 en 4, een door Ons bij een in Ministerraad overlegd besluit te bepalen herwaarderingscoëfficiënt toegepast. Op 1 januari 1975 is deze coëfficiënt vastgesteld op 1,06.

De in artikelen 2 en 4 vermelde bedragen werden vastgesteld rekening gehouden met de coëfficiënt.

HOOFDSTUK III. Invloed van de bestaansmiddelen

Art. 9 *Gewijzigd bij K.B. van 19 januari 1979, art. 1.*

§ 1. De gewone en de bijzondere tegemoetkomingen kunnen enkel worden toegekend na een onderzoek naar de bestaansmiddelen.
Onverminderd de toepassing van het bepaalde in § 2, komen in aanmerking alle bestaansmiddelen, van welke aard of oorsprong ook, waarover de minder-valide, zijn echtgenoot of zijn ouders, indien hij minderjarig is, beschikken.

Voor de toepassing van de bepalingen van dit artikel worden gelijkgesteld:

1° met de echtgenoot van de minder-valide: de persoon met wie de minder-valide een huishouden vormt;

2° met één der ouders van de minder-valide: de persoon met wie de vader of de moeder een huishouden vormt.

Zo de minder-valide en zijn echtgenoot of de ouders van de minderjarige minder-valide van tafel en bed of sinds meer dan één jaar feitelijk gescheiden zijn, wordt geen rekening gehouden met het inkomen van degene van voornoemde personen die geen deel meer uitmaakt van het gezin van de minder-valide.

§ 2. Bij berekening der bestaansmiddelen wordt geen rekening gehouden met:

1° de gezinsbijslagen;

2° de uitkeringen die verband houden met openbare of private bijstand;

3° de onderhoudsgelden tussen ascendenten en descendenten;

4° de voordelen die aan de aanvrager, zijn echtgenoot of aan zijn ouders door het Rijksfonds voor sociale klassering zijn toegekend gedurende de periode van revalidatie en beroepsherscholing;

5° de frontstrepen- en gevangenschapsrenten, alsmede de renten verbonden aan een nationale orde op grond van een oorlogsfeit;

6° de tegemoetkoming voor hulp van derde, toegekend aan de minder-valide, aan zijn echtgenoot of aan zijn ouders.

Art. 10 Het beroepsinkomen van de werknemers wordt vastgesteld op een bedrag gelijk aan de drie vierden van het bruto-inkomen van het kalenderjaar voorafgaand aan dat waarin de administratieve beslissing ingaat.

De voordelen in natura worden berekend op grond van de forfaitaire ramingen in aanmerking genomen voor de berekening van de bijdragen inzake sociale zekerheid voor werknemers. De dagelijkse forfaitaire bedragen worden vermenigvuldigd met 365. Zij worden bij de berekening van de bestaansmiddelen in aanmerking genomen ten belope van drie vierden.

Art. 11 Wanneer de minder-valide, zijn echtgenoot of, bij voorkomend geval, een der ouders een beroepsarbeid als zelfstandige verricht, wordt bij het berekenen van de bestaansmiddelen, het beroepsinkomen in aanmerking genomen dat bepaald is bij artikel 11 van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen en betrekking heeft op het kalenderjaar voorafgaand aan dat waarin de administratieve beslissing ingaat.

Wanneer het een helper betreft die geen werkelijk loon heeft, wordt rekening gehouden met een forfaitair bedrag gelijk aan drie vierden van het laatste bij het Bestuur der directe belastingen aangegeven fictief loon, zonder dat het forfaitair bedrag lager mag zijn dan het bedrag beoogd bij het volgend lid.

Wanneer voor een helper geen werkelijk of fictief loon is aangegeven bij het Bestuur der directe belastingen wordt rekening gehouden met een forfaitair bedrag gelijk

aan drie vierden van de voordelen in natura die hij geniet, zoals zij bepaald zijn in artikel 10, tweede lid.

Art. 12 In geval van begin of hervatting van een beroepsarbeid als zelfstandige wordt, zolang artikel 11, eerste lid, niet kan worden toegepast en in al de gevallen waarin er niet naar een door het Bestuur der directe belastingen vastgesteld beroepsinkomen kan worden verwezen, het beroepsinkomen in rekening gebracht dat door de aanvrager, zijn echtgenoot of bij voorkomend geval, een der ouders is aangegeven; dat inkomen kan nagezien en, bij voorkomend geval, verbeterd worden op grond van bij het voormeld Bestuur bekomen gegevens.

Art. 13 *Gewijzigd bij K.B. van 14 maart 1977, art. 1.*

Voor de voordelen in natura, die geen beroepsinkomen uitmaken, wordt er rekening gehouden met een forfaitair bedrag, gelijk aan één derde van het bedrag berekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 10, tweede lid.

Het bedrag dat wegens het genot van voordelen in natura in aanmerking wordt genomen, wordt verminderd met die andere inkomsten, waarvoor de minder-valide bewijst dat hij ze aanwendt ter betaling van deze voordelen.

Art. 14 Indien de aanvrager, zijn echtgenoot of, in voorkomend geval een der ouders nog een land- of tuinbouwactiviteit uitoefenen, wordt geen beroepsinkomen in rekening gebracht, indien de oppervlakte van de bewerkte gronden niet groter is dan:

1°,1 hectare voor de exploitatie van een landbouwgrond of van een afgemaaide of afgegraasde weide;

2°,15 aren voor een groententeelt;

3°,10 aren voor een witloofteelt (wortelteelt en beddingen voor snelteelt);

4°,15 aren voor een tabaksteelt;

5°,15 aren voor een hopteelt;

6°,15 aren voor een teelt van geneeskundige planten;

7°,3 aren voor een teelt van bloemen of sierplanten;

8°,35 aren voor een exploitatie van een gewone boomgaard dat wil zeggen een al dan niet met gras bezaaide grond waarop een normaal aantal fruitbomen staan, rekening gehouden met de soort waartoe zij behoren;

9°,15 aren voor een exploitatie van een intensieve boomgaard, dat wil zeggen een boomgaard die geëxploiteerd wordt samen met de teelt van vruchten, bloemen, groenten, vroege aardappelen;

10°,12,5 aren voor een exploitatie van een boomkwekerij of een rijsbos;

11°,200 m2 voor een exploitatie voor één of meer serres.

Indien de exploitatie verscheidene van de hierboven beschouwde teelten omvat en de oppervlakte aangewend voor elk dezer het in eerste lid bepaalde maximum niet overschrijdt, wordt geen beroepsinkomen in rekening gebracht:

1° indien de exploitatie verscheidene van de in het eerste lid, 2° tot 11° bedoelde teelten omvat, op voorwaarde dat de globale oppervlakte 17,5 aren niet overschrijdt;

2° indien de exploitatie enerzijds een in het eerste lid, 1° bedoelde exploitatie, en anderzijds één of meer in het eerste lid, 2° tot 11° bedoelde teelten omvat, onder de dubbele voorwaarden dat, in voorkomend geval, voldaan is aan de bepalingen van 1° van dit lid en dat de globale oppervlakte 1 hectare niet overschrijdt.

Voor de toepassing van het tweede lid, 1° komt de oppervlakte aangewend voor de exploitatie van een gewone boomgaard slechts ten belope van 50 pct. in aanmerking.

Art. 15 Het inkomen dat voortkomt uit een bedrijfsafstand wordt niet als beroepsinkomen beschouwd, zelfs indien het als dusdanig door de fiscale wetgeving, wordt belast.

Art. 16 *Gewijzigd bij K.B. van 20 juli 2000, art. 15 (1).*

Voor de al dan niet belegde roerende kapitalen wordt rekening gehouden met een som gelijk aan 4 pct. van de eerste schijf van 5 000,00 EUR, aan 6 pct. van de schijf van 5 000,01 EUR tot 12 500,00 EUR en aan 10 pct. van de schijf die 12 500,00 EUR te boven gaat.

Art. 17 *Gewijzigd bij K.B.'s van 24 september 1980, art.1 en 20 juli 2000, art. 15 (1)*

Bij de berekening van de bestaansmiddelen wordt van het globaal kadastraal inkomen van de bebouwde onroerende goederen die de minder-valide, zijn echtgenoot of, in voorkomend geval, zijn ouders in volle eigendom of in vruchtgebruik bezitten, een bedrag van 750 EUR afgetrokken.

Dit bedrag wordt met 125 EUR verhoogd voor de niet van tafel en bed, noch sedert meer dan een jaar feitelijk gescheiden echtgenoot en voor elk kind waarvoor kinderbijslag ontvangen wordt.

Art. 18 *Gewijzigd bij K.B.'s van 24 december 1975, art. 6 en 20 juli 2000, art. 15 (1).*

Indien de minder-valide, zijn echtgenoot of, in voorkomend geval zijn ouders slechts de volle eigendom of het vruchtgebruik bezitten van onbebouwde onroerende goederen, wordt bij de rekening van de bestaansmiddelen rekening gehouden met de som van de kadastrale inkomens van die goederen verminderd met 30 EUR.

Art. 19 *Gewijzigd bij K.B. van 24 december 1975, art. 7.*

Bij de berekening van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met:

1° wat betreft de bebouwde onroerende goederen: het bedrag van het niet vrijgesteld kadastraal inkomen vermenigvuldigd met 3;

2° wat betreft de onbebouwde onroerende goederen: het bedrag van het niet vrijgesteld kadastraal inkomen vermenigvuldigd met 9.

Art. 20-21 *Opgeheven bij K.B. van 24 december 1975, art. 11*

Art. 22 De in het buitenland gelegen onroerende goederen worden in aanmerking genomen overeenkomstig de bepalingen die toepasselijk zijn op de in België gelegen onroerende goederen.

Voor de toepassing van het eerste lid moet onder kadastraal inkomen verstaan worden, elke gelijkaardige grondslag van belasting waarin bij de fiscale wetgeving van de plaats waar de goederen gelegen zijn is voorzien.

Art. 23 Het kadastraal inkomen van een gedeelte van een onroerend goed is gelijk aan het kadastraal inkomen van het onroerend goed vermenigvuldigd met de breuk die het gedeelte van dat onroerend goed vertegenwoordigt.

Art. 24 Wanneer de minder-valide, zijn echtgenoot of, in voorkomend geval, zijn ouders de hoedanigheid van eigenaar of van vruchtgebruiker in onverdeeldheid hebben, wordt het kadastraal inkomen vermenigvuldigd met de breuk die de belangrijkheid van de rechten, in volle eigendom of in vruchtgebruik, van de aanvrager, zijn echtgenoot of, in voorkomend geval, zijn ouders uitdrukt vooraleer de artikelen 17 tot 23 worden toegepast.

Art. 25 Wanneer het onroerend goed met hypotheek bezwaard is, mag het bedrag, in aanmerking genomen voor de vaststelling van de bestaansmiddelen, verminderd worden met het jaarlijks bedrag der hypothecaire interesten, op voorwaarde:

1° dat de schuld door de minder-valide, zijn echtgenoot of, in voorkomend geval, zijn ouders werd aangegaan voor eigen behoeften en de aan het ontleend kapitaal gegeven bestemming wordt bewezen;

2° dat het bewijs wordt geleverd dat de hypothecaire interesten eisbaar waren en werkelijk werden betaald voor het jaar dat datgene van de ingangsdatum van de beslissing voorafgaat.

Het bedrag van de vermindering mag evenwel niet hoger zijn dan de helft van het in aanmerking te nemen bedrag.

Wanneer het onroerend goed werd verworven tegen betaling van een lijfrente, wordt het bedrag in aanmerking genomen voor de vaststelling van de bestaansmiddelen, verminderd met het bedrag van de lijfrente die door de minder-valide, zijn echtgenoot of, in voorkomend geval, zijn ouders werkelijk wordt betaald. Het tweede lid is van toepassing op deze vermindering.

Art. 26 Wanneer de minder-valide, zijn echtgenoot of, in voorkomend geval, zijn ouders, roerende of onroerende goederen om niet of onder bezwarende titel hebben afgestaan in de loop van de tien jaren vóór de datum waarop de aanvraag om tegemoetkomingen uitwerking heeft, wordt een inkomen in rekening gebracht dat forfaitair vastgesteld wordt door op de verkoopwaarde van de goederen op het tijdstip van de afstand de bij artikel 16 beoogde berekeningsmodaliteiten toe te passen.

Art. 27 Voor de toepassing van artikel 26 wordt de verkoopwaarde van de afgestane roerende of onroerende goederen, waarvan de minder-valide, zijn echtgenoot of, in voorkomend geval, zijn ouders eigenaar of vruchtgebruiker in onverdeeldheid waren, vermenigvuldigd met de breuk die de belangrijkheid van de rechten van de aanvrager, zijn echtgenoot of, in voorkomend geval, zijn ouders uitdrukt.

Voor de toepassing van deze bepaling zal de respectievelijke waarde van het vruchtgebruik en van de naakte eigendom geraamd worden zoals inzake successierechten.

Art. 28 In geval van afstand onder bezwarende titel van roerende of onroerende goederen, met uitzondering van de bedrijfsbekleding van een landbouwonderneming, worden de persoonlijke schulden van de minder-valide, zijn echtgenoot of, in voorkomend geval, zijn ouders, die dateren vóór de afstand en die werden afgelost met de opbrengst van de afstand, afgetrokken van de verkoopwaarde van de afgestane goederen op het ogenblik van de afstand.

Art. 29 *Gewijzigd bij K.B.'s van 24 december 1975, art. 8 en 20 juli 2000, art. 15 (1)*

In geval van afstand onder bezwarende titel van roerende of onroerende goederen en onverminderd de bepalingen van artikel 28 wordt, met het oog op de toepassing van artikel 26, van de verkoopwaarde der goederen een jaarlijks abattement van 1 500 EUR afgetrokken.

Het aftrekbaar abattement wordt berekend in verhouding tot het aantal maanden begrepen tussen de eerste van de maand die volgt op de datum van de afstand en de datum waarop de aanvraag om tegemoetkomingen uitwerking heeft.

Indien de minder-valide, zijn echtgenoot of, in voorkomend geval, zijn ouders verscheidene afstanden hebben verricht, mag het abattement slechts eenmaal voor een zelfde periode worden toegepast.

Art. 30 § 1. De waarde van de goederen die de bedrijfsbekleding van een landbouwonderneming uitmaken wordt, voor de toepassing van artikel 26, forfaitair vastgesteld op de volgende bedragen per hectare:

1° Polderstreek: 20 250 F;

2° Zandstreek en Kempen: 18 000 F;

3° Zand-leemstreek: 18 000 F;

4° Leemstreek: 18 000 F;

5° Condroz: 16 500 F;

6° Mergelstreek, Ardennen en Flamenne: 13 500 F;

7° Grasstreek:

Luik, Luxemburg, Herve:

a) 20 250 F;

b) 18 000 F;

c) 12 375 F;

Henegouwen, Namen (Venen):

a) 18 000 F;

b) 13 500 F.

§ 2. De grenzen van de in voorgaande paragraaf bedoelde streken stemmen overeen met de grenzen vastgesteld bij het koninklijk besluit van 24 februari 1951, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 15 juli 1953.

De onderverdelingen a, b, en c, beoogd in de eerste paragraaf, 7°, en betreffende de grasstreken, stemmen overeen met de fiscale onderverdeling van de streken vastgesteld voor de toepassing van de forfaitaire barema's inzake inkomstenbelastingen.

Art. 31 Het bepaalde in de artikelen 26 tot 30 is niet toepasselijk op de opbrengst van de afstand, in zover die opbrengst geheel of gedeeltelijk nog in het in aanmerking genomen vermogen wordt teruggevonden. Op die opbrengst zijn naar gelang van het geval de bepalingen van de artikelen 16 tot 25 toepasselijk.

Art. 32 Wanneer een roerend of onroerend goed tegen lijfrente is afgestaan, wordt een bedrag in rekening gebracht dat gedurende de eerste tien jaren die volgen op de afstand, berekend wordt overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 26 tot 30; dit bedrag mag nochtans niet lager zijn dan het bedrag van de lijfrente. Na bovenbedoelde periode van tien jaren is dit bedrag gelijk aan het bedrag van de lijfrente.

Wanneer de lijfrente bij een erkende verzekeringsinstelling gevestigd is tegen betaling van een enige premie of van periodieke premies, wordt een bedrag in rekening gebracht dat, gedurende de eerste tien jaren die volgen op de datum waarop de lijfrente ingaat, forfaitair berekend wordt door de in artikel 16 aangegeven coëfficienten toe te passen op het kapitaal dat de prijs van de lijfrente op die datum is; dit bedrag mag nochtans niet lager zijn dan het bedrag van de lijfrente. Na bovenbedoelde periode van tien jaren is dit bedrag gelijk aan het bedrag van de lijfrente.

HOOFDSTUK IV. Overgangs- en slotbepalingen

Art. 33 Onverminderd het bepaalde van artikel 36, worden de bepalingen van dit besluit vanaf 1 januari 1975 ambtshalve toegepast op de personen wier recht op de gewone of bijzondere tegemoetkomingen nog niet bij een administratieve beslissing is vastgesteld.

Art. 34 De minder-validen die op 31 december 1974 reeds een gewone of een bijzondere tegemoetkoming genieten, kunnen de toepassing van dit besluit vragen in de vormen voorgeschreven bij artikel 60 van het koninklijk besluit van 17 november 1969 houdende algemeen reglement betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan de minder-validen.

Art. 35 Elke aanvraag die op grond van dit besluit ingediend wordt vóór 1 juli 1975 heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1975.

Art. 36 De bepalingen van dit besluit mogen niet leiden tot een inkrimping van de rechten op de gewone of bijzondere tegemoetkoming welke door de gerechtigden bij toepassing van de vroegere wettelijke en reglementaire bepalingen werden bekomen.

Art. 37 De bepalingen van de hoofdstukken I, II, III, afdelingen 1, 4 en 5 van de artikelen 33, eerste lid, 34 tot 38, alsmede van de hoofdstukken VIII, IX en X, van het koninklijk besluit van 17 november 1969 houdende algemeen reglement betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan de minder-validen, zijn van toepassing op de bij dit besluit beoogde tegemoetkomingen.

Art. 38 *Opheffingsbepaling*.

Art. 39 Dit besluit treedt in werking op 1 januari 1975.

Art. 40 Onze Minister van Sociale Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit.

---

1 Inwerkingtreding: 01-01-2002.

Koninklijk besluit van 28 juli 1975
(Staatsblad 27 augustus)

tot uitvoering van artikel 2, tweede lid, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

***Gewijzigd bij**: K.B. van 20 september 1984 (Staatsb. 6 oktober).*

Art. 1 *Gewijzigd bij K.B. van 20 september 1984, art. 1.*

Wanneer een persoon diensten heeft volbracht waarvan gebleken is dat zij ten onrechte aanleiding hebben gegeven tot onderwerping aan een van de pensioenwetten toepasselijk op de werknemers uit de privé-sector, om reden van het feit dat die diensten ingevolge een benoeming met terugwerkende kracht aanneembaar zijn geworden om zijn rechten op het rustpensioen vast te stellen in een van de pensioenregelingen van de openbare sector, bedoeld in artikel 2, eerste lid, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, dan kan hij onder de hierna bepaalde voorwaarden vragen dat de Rijksdienst voor werknemerspensioenen zou overgaan tot de terugbetaling van het persoonlijk aandeel in de pensioenbijdrage van de privé-sector dat het gedeelte overtreft dat bestemd werd voor het vestigen der ouderdoms- en weduwenrenten en dat van de bezoldiging die betrekking had op de periode vanaf de datum waarop de vaste benoeming uitwerking had tot de datum van de bekendmaking van die benoeming, werd afgehouden.

De terugbetaling bedoeld in het voorgaande lid wordt slechts verricht indien het gaat om bijdragen die geen aanleiding geven tot een overdracht in toepassing van de wet van 5 augustus 1968 tot vaststelling van een zeker verband tussen de pensioenstelsels van de openbare sector en die van de privé-sector, en indien de openbare dienst die als werkgever de bijdragen heeft gestort, vaststelt dat de verjaring van de vorderingen die tegen de instelling belast met de inning der bijdragen kunnen worden ingesteld tot terugvordering van niet verschuldigde bijdragen, ingetreden is.

Indien in een van de pensioenregelingen, toepasselijk voor de werknemers van de privé-sector, een uitkering is ingegaan, het niet om een rente gaat, en bij de vaststelling van die uitkering rekening werd gehouden met de in het eerste lid bedoelde diensten, dan kan tot de terugbetaling der bijdragen slechts worden overgegaan op voorwaarde dat alle termijnen, die werden uitbetaald voor de ten onrechte in aanmerking genomen diensten, aan het betaalorganisme werden teruggestort.

Met het oog op de in het eerste lid bedoelde terugbetaling richt de persoon op wiens bezoldiging de bijdragen ten onrechte werden afgehouden een schriftelijk verzoek tot de openbare dienst die als werkgever de storting der bijdragen heeft verricht. Deze dienst bevestigt dat de voorwaarden bepaald in de leden 1 en 2 vervuld zijn en maakt de aanvraag over aan de Rijksdienst voor werknemerspensioenen. De langstlevende echtgenoot kan in de rechten treden die wijlen zijn echtgenoot met het oog op de toepassing van dit artikel kon doen gelden.

De Rijksdienst voor werknemerspensioenen beslist over de aanvraag en draagt de bijdrage bedoeld in het eerste lid over aan de openbare dienst die als werkgever is opgetreden. Deze laatste stort de bijdrage aan de aanvrager.

© FPD – augustus 2023

Art. 2 De aanvraag met het oog op de terugbetaling van de in artikel 1 bedoelde bijdrage moet worden ingediend binnen de termijn van één jaar te rekenen vanaf de datum waarop voor het laatste kwartaal de verjaring is ingetreden van de vorderingen die tegen de instelling belast met de inning der bijdragen kunnen worden ingesteld tot terugvordering van niet verschuldigde bijdragen.

In afwijking van het eerste lid wordt de aanvraag beschouwd als binnen de termijn ingediend indien zij geschiedt binnen het jaar volgend op de bekendmaking van dit besluit wanneer de verjaring bedoeld in het eerste lid, vóór die bekendmaking is ingetreden.

Art. 3 Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

Art. 4 Onze Minister van Sociale Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit.

Koninklijk besluit van 22 september 1980
(Staatsblad 27 september)

tot uitvoering van de artikelen 152, 153 en 155 van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980.

***Gewijzigd bij**: K.B.'s van 16 februari 1981 (Staatsbl. 24 februari), 28 september 2006 (Staatsbl. 6 oktober).*

Art. 1-2 *Opgeheven bij K.B. van 28 september 2006, art. 10 (1), maar blijft echter van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal zijn ingegaan vóór 1 oktober 2006.*

Art. 3 *Gewijzigd bij K.B. van 16 februari 1981, art. 2.*

§ 1. Wanneer het gaat om een rust- of overlevingspensioen dat vóór 1 januari 1981 is ingegaan en zo het bedrag ervan tenminste de 7/10 bereikt van het gewaarborgd minimum bedoeld bij de artikelen 152 en 153 van de wet van 8 augustus 1980, zijn de in artikel 1, §§ 2 en 3, bedoelde bepalingen niet van toepassing.

Voor de vaststelling van het bedrag van het in het vorig lid bedoeld pensioen wordt geen rekening gehouden met de verminderingen en beperkingen als voorzien in artikel 4, § 1, van dit besluit.

§ 2. Wanneer het overlevingspensioen werd toegekend overeenkomstig de vóór 1 januari 1962 geldende wetgeving, wordt het verondersteld toegekend te zijn voor een volledige loopbaan van de overleden echtgenoot, indien het tegen het volledig bedrag werd vastgesteld; werd het overlevingspensioen met 1/4 of met de helft verminderd, dan wordt verondersteld dat de loopbaan slechts de 3/4 of de helft van een volledige loopbaan vertegenwoordigt.

Art. 4 § 1. De wettelijke en reglementaire bepalingen die aanleiding geven tot een vermindering of een begrenzing van de pensioenen toegekend ten laste van de werknemerspensioenregeling zijn eveneens van toepassing op het gewaarborgd minimum.

§ 2. *Wijzigingsbepaling*.

§ 3. De toepassing van de artikelen 152 en 153 van evengenoemde wet van 8 augustus 1980 kan geen verhoging tot gevolg hebben van de bedragen, vastgesteld bij toepassing van:

1) het koninklijk besluit van 28 juni 1971 tot wijziging van de koninklijke besluiten van 24 oktober 1936 houdende wijziging en samenordening van de statuten van de Hulp- en Voorzieningskas voor zeevarenden onder Belgische vlag, 17 juni 1955 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor arbeiders, 30 juli 1957 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor bedienden en 28 mei 1958 tot vaststelling van het statuut van het Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers inzake inrichting van de rust- en weduwenpensioenregeling;

2) het koninklijk besluit van 15 december 1978 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 mei 1958 tot vaststelling van het statuut van het Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers inzake inrichting van de rust- en weduwenpensioenregeling.

© FPD – augustus 2023

Art. 5 De bepalingen van de artikelen 152 en 153 van de wet van 8 augustus 1980 worden van ambtswege toegepast door de Rijkskas voor rust- en overlevingspensioenen op de pensioenen ingegaan vóór 1 januari 1981, indien over de aanvraag om pensioen een administratieve beslissing werd betekend voor de datum van bekendmaking van dit besluit.

Art. 6 Dit besluit heeft uitwerking op 1 januari 1980.

Art. 7 Onze Minister van Pensioenen is belast met de uitvoering van dit besluit.

---

1 Inwerkingtreding: 01-10-2006.

Koninklijk besluit van 29 april 1981
(Staatsblad 8 mei)

tot uitvoering van de artikelen 10 en 25 van het koninklijk besluit nr. 56 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

Gewijzigd bij: *K.B.'s van 11 februari 1982 (Staatsbl. 23 februari), 18 november 1992 (Staatsbl. 17 december) en 8 augustus 1997 (Staatsbl. 4 september).*

Art. 1 Wijzigt artikel 35bis, tweede lid, van het koninklijk besluit van 24 oktober 1936 houdende de wijziging en samenordening van de statuten der Hulp- en Voorzorgskas voor Zeevarenden onder Belgische Vlag.

Art. 2 Wijzigt artikel 4 van het koninklijk besluit van 17 juni 1955, tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor arbeiders.

Art. 3 Wijzigt artikel 4 van het koninklijk besluit van 30 juli 1957, tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor bedienden.

Art. 4 Wijzigt artikel 12 van het koninklijk besluit van 28 mei 1958 tot vaststelling van het statuut van het Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers inzake inrichting van de rust- en weduwenpensioenregeling.

Art. 5 Wijzigt artikel 64 van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

Art. 6 *Gewijzigd bij K.B.'s van 18 november 1992, art. 1 (1) en 8 augustus 1997, art. 4 (2).*

Voor toepassing van de artikelen 10 en 25 van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers en van artikel 3 van de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn of van artikel 5 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, worden toegelaten zonder verklaring :
1) de uitoefening tot het verstrijkt van een politiek mandaat of van een mandaat van voorzitter of van lid van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, voor zover het vóór de ingangsdatum van het pensioen en uiterlijk de laatste dag van de maand van de 65e verjaardag van de mandataris is ingegaan of voor zover dat liep op 1 april 1979;

2) de uitoefening tot het verstrijkt, van een mandaat bij een openbare instelling, een instelling van openbaar nut of een vereniging van gemeenten, voor zover het vóór de ingangsdatum van het pensioen en uiterlijk de laatste dag van de maand van de 65e verjaardag van de mandataris is ingegaan of voor zover dat liep op 1 april 1979. Deze afwijking vervalt uiterlijk de laatste dag van de maand tijdens welke de titularis de leeftijd van 67 jaar bereikt of, indien de belanghebbende op dat ogenblik nog een in 1) bedoeld mandaat uitoefent, uiterlijk bij het verstrijken van dit laatste mandaat.

Art. 7 *Gewijzigd bij K.B. van 11 februari 1982, art. 2.*

© FPD – augustus 2023

§ 1. De bepalingen van artikel 64, § 1, van het voornoemd koninklijk besluit van 21 december 1967, zoals ze vóór hun wijziging door dit besluit waren gesteld, blijven van toepassing tot 31 december 1981 voor de rechthebbenden op een vóór 1 juli 1981 ingegaan pensioen, indien ze voor hen voordeliger zijn.

§ 2. De bepalingen van artikel 3 van het koninklijk besluit van 15 december 1978 tot vaststelling van de in hoofde van de rechthebbenden op een werknemerspensioen toegelaten beroepsbezigheid blijven van toepassing tot 31 december 1981.

§ 3. De bepalingen van artikel 64, § 1, littera F, van voornoemd koninklijk besluit van 21 december 1967 zijn van toepassing voor de personen die een pensioen genieten dat ingegaan is vóór 1 juli 1981, op voorwaarde dat zij op de ingangsdatum van het pensioen een kind ten laste hadden en dat zij op 30 juni 1981 een beroepsbezigheid uitoefenden die op grond van de op deze datum van kracht zijnde bepalingen, toegelaten was.

Art. 8 Dit besluit treedt in werking op 1 juli 1981.

Art. 9 Onze Minister van Pensioenen is belast met de uitvoering van dit besluit.

---

1 Inwerkingtreding: 01-01-1991.
2 Inwerkingtreding : 01-07-1997.

Koninklijk besluit nr. 33 van 30 maart 1982
(Staatsblad 1 april)

betreffende een inhouding op invaliditeitsuitkeringen (1).

***Nota*: K.B. nr. 33 is vanaf 1 april 2010 opgeheven bij de wet van 27 december 2006, art. 146.**

***Gewijzigd bij**: o.a. K.B. nr. 52 van 2 juli 1982 (Staatsbl. 9 juli) en de wetten van 22 januari 1985 (Staatsbl. 24 januari), 21 december 1994 (Staatsbl. 23 december), 29 april 1996 (Staatsbl. 30 april), 1 april 2003 (Staatsbl. 16 mei), 27 december 2004 (Staatsbl. 31 december), 3 juli 2005 (Staatsbl. 19 juli), 23 december 2005 (Staatsbl. 30 december), 27 december 2006 (Staatsbl. 28 december), 27 april 2007 (Staatsbl. 8 mei), 22 december 2008 (Staatsbl. 29 december).*

Art. 1 *Vervangen bij de wet van 1 april 2003, art. 18 (2) en gewijzigd bij de wetten van 27 december 2004, art. 149 (3) en 23 december 2005, art. 48 (4).*

Een inhouding van 3,5 pct. wordt verricht:

1° op de invaliditeitsuitkeringen verleend met toepassing van:

a) de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994;

b) het koninklijk besluit van 24 oktober 1936 houdende wijziging en samenordening van de statuten der Hulp- en Voorzorgskas voor zeevarenden onder Belgische vlag;

2° op het brugpensioen verleend met toepassing van hoofdstuk III, afdeling 2, van de wet van 22 december 1977, betreffende de budgettaire voorstellen 1977-1978;

3° op het conventioneel brugpensioen, met inbegrip van het halftijds brugpensioen, waarvan het eerste gedeelte geldt als werkloosheidsuitkering en waarvan de aanvullende vergoeding wordt betaald, hetzij door de werkgever, hetzij door het fonds voor bestaanszekerheid waaronder de werkgever ressorteert, hetzij door het Fonds tot vergoeding van de in geval van sluiting van ondernemingen ontslagen werknemers;

4° op de sociale uitkering, verhoogd met de aanvullende vergoeding, in elke maand waarin de werkgever in toepassing van artikel 268, § 1, van de programmawet van 22 december 1989 of van artikel 141, § 1, van de wet van 29 december 1990 houdende sociale bepalingen en hun uitvoeringsbesluiten, een bijzondere werkgeversbijdrage verschuldigd is. Onverminderd de in het derde lid voorziene mogelijkheid tot afwijking dient, voor de toepassing van dit besluit, deze aanvullende vergoeding te worden gelijkgesteld met de in 3° vermelde conventionele brugpensioenen;

5° op de werkloosheidsuitkering verhoogd met een aanvullende vergoeding verleend met toepassing van het koninklijk besluit van 19 september 1980, betreffende het recht op werkloosheidsuitkeringen en op aanvullende vergoedingen van ontslagen bejaarde grensarbeiders of die volledig werkloos zijn gesteld.

Deze inhouding mag niet tot gevolg hebben dat het bedrag van de vermelde sociale uitkeringen, die in de situaties bedoeld in het eerste lid, 3° tot 5°, worden verhoogd met de aanvullende vergoeding, wordt verminderd tot een bedrag lager dan 938,50 euro per maand, verhoogd met 191,94 euro voor de rechthebbenden met gezinslast.

© FPD – augustus 2023

De Koning bepaalt met betrekking tot de in het eerste lid, 4°, bedoelde vergoeding, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de specifieke regels en modaliteiten inzake de berekening en de inning van de in het eerste lid bedoelde inhouding. Hij kan eveneens, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de in het eerste lid bedoelde percentages wijzigen of de inhouding uitdrukken in een forfaitair bedrag en, in afwijking van het vorige lid en onder de voorwaarden en volgens de nadere regels die Hij bepaalt in een vervangende niet-periodieke werknemersbijdrage voorzien, in te houden door de werkgever.

Voor de uitkeringen bedoeld in het eerste lid, 1°, wordt de drempel bedoeld in het vorige lid per dag vastgesteld; daartoe worden de voormelde bedragen gedeeld door 26.

De inhouding wordt verricht door de debiteur van de hogervermelde sociale voordelen bij elke betaling ervan; de debiteur is burgerlijk verantwoordelijk voor de inhouding.

Voor het conventioneel brugpensioen moet de debiteur van de aanvullende vergoeding, bedoeld in het eerste lid, 3°, de inhouding, berekend overeenkomstig de voorgaande leden, echter verrichten op de totaliteit van het conventioneel brugpensioen bij elke betaling ervan.

Indien de aanvullende vergoeding door verscheidene debiteurs wordt betaald, moet degene die het belangrijkste gedeelte betaalt, de in het voorgaande lid bedoelde inhouding verrichten.

De gegevens betreffende het eerste gedeelte van het conventioneel brugpensioen en betreffende de gezinslast, worden door de uitbetalingsinstellingen van de werkloosheidsuitkeringen medegedeeld aan de debiteurs die de inhouding moeten verrichten, overeenkomstig het zesde en het zevende lid. Deze debiteurs zijn burgerlijk verantwoordelijk voor deze inhouding.

De inhoudingen verricht krachtens dit besluit mogen noch rechtstreeks, noch onrechtstreeks, tot gevolg hebben dat de last van de debiteurs van het brugpensioen wordt verhoogd. Ieder met deze bepaling strijdig beding in een contract of overeenkomst is van rechtswege nietig.

De bedragen vermeld in het tweede lid zijn gekoppeld aan de spilindex 103,14 geldend op 1 juni 1999 (basis 1996 = 100). Deze bedragen worden aangepast overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de Openbare Schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

De verhoging of de vermindering wordt toegepast vanaf de dag bepaald in artikel 6, 3°, van voornoemde wet. De nieuwe bedragen worden bekomen door de basisbedragen te vermenigvuldigen met een multiplicator gelijk aan 1,0200n, waarbij n overeenstemt met de rang van de bereikte spilindex, zonder dat een intermediaire afronding geschiedt. De spilindex volgend op deze vermeld in het vorige lid wordt als rang 1 beschouwd. De multiplicator wordt uitgedrukt in eenheden, gevolgd door 4 cijfers. Het vijfde cijfer na de komma wordt weggelaten en leidt tot een verhoging met één eenheid van het vorige cijfer indien het ten minste 5 bereikt.

Wanneer het overeenkomstig de vorige leden berekende bedrag een gedeelte van een cent bevat, wordt het tot de hogere of lagere cent afgerond naargelang het gedeelte al dan niet 0,5 bereikt.

De overeenkomstig de vorige leden bekomen basisbedragen worden verhoogd door vermenigvuldiging met de coëfficiënten die werden vastgesteld door de Nationale Arbeidsraad met het oog op de herwaardering van het begrensde bruto maandloon en van de aanvullende vergoedingen. Voor het jaar 2005 geschiedt dit door vermenigvuldiging met 1,010 maal 1,012 maal 1,010 maal 1,014 maal 1,004 maal de coëfficiënt vastgesteld voor 2005. Op 1 januari van elk daaropvolgend jaar wordt deze reeks vervolledigd door vermenigvuldiging met de nieuwe coëfficiënt geldend voor de brugpensioenen die sinds ten minste één jaar zijn aangevangen.

Wanneer het overeenkomstig het vorige lid berekende bedrag een gedeelte van een cent bevat, wordt het tot de hogere of lagere cent afgerond naargelang het gedeelte al dan niet 0,5 bereikt.

In geval van halftijds brugpensioen worden de overeenkomstig de vorige leden bekomen bedragen gehalveerd en afgerond overeenkomstig het vorige lid.

Indien de sociale uitkering bedoeld in het eerste lid, 4°, een uitkering is toegekend bij vermindering van de arbeidsprestaties tot een halftijdse betrekking in toepassing van artikel 103quater van de herstelwet van 22 januari 1985, worden de grensbedragen bedoeld in het tweede lid, na herwaardering en indexering, gehalveerd.

Indien de sociale uitkering bedoeld in het eerste lid, 4°, een uitkering is toegekend bij loopbaanvermindering bedoeld in artikel 103quater van de herstelwet van 22 januari 1985, worden de grensbedragen bedoeld in het tweede lid, na herwaardering en indexering, vermenigvuldigd met 1/5.

Art. 2 De debiteur stort de opbrengst van de inhouding aan de Rijksdienst voor Werknemerspensioenen tijdens de maand volgend op die gedurende welke zij werd uitgevoerd. Elke debiteur die de inhouding niet tijdig stort is tevens een opslag en een verwijlintrest verschuldigd waarvan het bedrag en de toepassingsvoorwaarden door de Koning worden vastgesteld. De opslag mag evenwel niet meer bedragen dan 10 pct. van de verschuldigde inhouding.

Iedere debiteur is verplicht zich bij de voormelde Rijksdienst te laten inschrijven en alle inlichtingen tot staving van de verschuldigde sommen te verstrekken.

De Koning stelt de forfaitaire vergoeding vast die verschuldigd is bij niet naleving van de aan de debiteur opgelegde mededelingsplicht.

De Koning wijst de ambtenaren aan die waken over de uitvoering van dit besluit. Hij bepaalt eveneens de andere uitvoeringsmodaliteiten.

Art. 3 *Gewijzigd bij K.B. nr. 52 van 2 juli 1982, art. 2, de wetten van 22 januari 1985, art. 23, 29 april 1996, art. 83 (5), 3 juli 2005, art. 41 (6) en 22 december 2008, art. 87 (6).*

De schuldvorderingen van de voormelde Rijksdienst verjaren na vijf jaar, te rekenen vanaf de datum van de betaling van het sociaal voordeel. De tegen de Rijksdienst ingestelde vorderingen tot terugvordering van onverschuldigde inhoudingen verjaren drie jaar na de datum waarop de inhouding werd overgemaakt. Indien de terugvordering echter betrekking heeft op inhoudingen verricht op provisioneel toegekende invaliditeitsuitkeringen, loopt de verjaringstermijn slechts vanaf de datum waarop de

verzekeringsinstelling in kennis werd gesteld dat een andere vergoeding wordt toegekend. Een ter post aangetekend schrijven volstaat om de verjaring te stuiten. Voor de vorderingen die, met toepassing van de verjaringstermijn van vijf jaar, nog niet verjaard zijn op de datum van inwerkingtreding van artikel 41 van de wet van 3 juli 2005 houdende diverse bepalingen betreffende het sociaal overleg, maar die met toepassing van de nieuwe verjaringstermijn van drie jaar wel verjaard zijn, wordt de datum van verjaring vastgesteld op 1 januari 2009.

Wanneer de invordering van de hem verschuldigde sommen al te onzeker of te bezwarend blijkt te zijn in verhouding tot het bedrag van de in te vorderen sommen, kan die Rijksdienst van de invordering van die bedragen door een gedwongen tenuitvoerlegging afzien binnen de perken van een reglement dat door zijn beheerscomité is vastgesteld en dat is goedgekeurd door de Minister die de pensioenen in zijn bevoegdheid heeft.

Voornoemde Rijksdienst kan, met betrekking tot de toepassing van dit besluit, dadingen afsluiten.

Art. 4 Dit besluit treedt in werking op 1 april 1982.

Art. 5 *Gewijzigd bij de wet van 21 december 1994, art. 68 (7).*

Onze Minister van Sociale Zaken en Onze minister van Pensioenen zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

---

1 Opschrift gewijzigd door de wet van 21 december 1994, art. 68.
2 Inwerkingtreding: onbepaald.
3 Inwerkingtreding: 01-04-2006; wijzigende bepaling opgeheven bij de wet van 27 december 2006, art. 146.
4 Inwerkingtreding: 01-04-2006.
5 Inwerkingtreding: 01-07-1996.
6 Inwerkingtreding: 01-01-2009.
7 Inwerkingtreding: 02-01-1995.

Koninklijk besluit van 24 september 1982
(Staatsblad 6 oktober)

tot uitvoering van het koninklijk besluit nr. 33 van 30 maart 1982 betreffende een inhouding op invaliditeitsuitkeringen en brugpensioenen, gewijzigd bij koninklijk besluit nr. 52 van 2 juli 1982 (1).

***Gewijzigd bij**: K.B. van 11 december 2001 (Staatsbl. 22 december).*

Art. 1 Als debiteuren van de inhouding op de invaliditeitsuitkeringen worden uitsluitend beschouwd:

a) wat de invaliditeitsuitkeringen verleend bij toepassing van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering betreft, de overeenkomstig artikel 3, van deze wet gemachtigde Landsbonden of de Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering;

b) wat de invaliditeitsuitkeringen verleend bij toepassing van het koninklijk besluit van 24 oktober 1936, houdende wijziging en samenordening van de statuten der Hulp- en Voorzorgskas voor zeevarenden onder Belgische Vlag betreft, de Hulp- en Voorzorgskas voor zeevarenden onder Belgische Vlag.

Deze debiteuren centraliseren met het oog op de storting van de inhouding en het verstrekken van de inlichtingen omtrent de verschuldigde sommen alle door de bij hen aangesloten mutualiteiten of verbonden of door hun gewestelijke diensten te verschaffen gegevens.

Art. 2 De gerechtigde op invaliditeitsuitkeringen wordt beschouwd als rechthebbende met gezinslast voor zover hij overeenkomstig artikel 229 van het koninklijk besluit van 4 november 1963, tot uitvoering van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering beschouwd wordt als werknemer met persoon ten laste.

Art. 3 De inhouding wordt, met inachtneming van de voorziene per dag vastgestelde drempel, berekend op de invaliditeitsuitkeringen welke voor de beschouwde maand, naar rata van het aantal werkdagen van arbeidsongeschiktheid of daarmee gelijkgestelde dagen uitbetaald zijn.

II. Bepalingen inzake brugpensioenen.

Art. 4 Als debiteur van de inhouding op de in artikel 1, eerste lid, 2° en 5°, van het koninklijk besluit nr. 33 van 30 maart 1982, betreffende een inhouding op invaliditeitsuitkeringen en brugpensioenen, gewijzigd bij koninklijk besluit nr. 52 van 2 juli 1982, vermelde sociale vergoedingen wordt uitsluitend beschouwd de instelling, opgericht door een werknemersorganisatie en erkend door de Koning overeenkomstig de bepalingen van artikel 180 van het koninklijk besluit van 20 december 1963 betreffende de arbeidsvoorziening en de werkloosheidsuitkering, of de Hulpkas voor werkloosheidsuitkeringen, beide hierna uitbetalingsinstelling genoemd.

Art. 5 De uitbetalingsinstelling deelt aan de debiteur aangeduid overeenkomstig de bepalingen van artikel 1, leden 6 en 7, van het genoemde koninklijk besluit nr. 33, het dagbedrag mee van de werkloosheidsuitkering zoals het overeenkomstig de op 31 maart 1982, geldende normen van kracht was voor de maand april 1982, alsmede al de andere gegevens die de debiteur toelaten zijn verplichtingen na te komen.

© FPD – augustus 2023

Met het oog op de berekening van de verschuldigde inhouding vermenigvuldigt de debiteur iedere maand het in het vorig lid bedoelde dagbedrag met 26.

De uitbetalingsinstelling is ertoe gehouden aan de debiteur elke wijziging van het dagbedrag van de werkloosheidsuitkering mede te delen alsmede de ingangsdatum van deze wijziging, met uitzondering van de wijziging van het bedrag welke voortvloeit uit de toepassing van de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971, houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrens waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bedragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld. Deze laatste wijziging wordt door de debiteur van de inhouding van ambtswege toegepast op het hem medegedeelde dagbedrag van de werkloosheidsuitkering.

Art. 6 § 1. De uitbetalingsinstelling aan wie de bruggepensioneerde een verklaring heeft bezorgd met het oog op het bewijzen van gezinslast overeenkomstig de werkloosheidsreglementering, zendt deze onmiddellijk door aan het bevoegde gewestelijk bureau van de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening met vermelding van de identificatiegegevens van de debiteur van de inhouding.

Het gewestelijk bureau beslist binnen een termijn van 5 werkdagen of er al of niet gezinslast is en van welke datum af. Het deelt zijn beslissing terzake binnen dezelfde termijn mede aan de vermelde debiteur, die er voor de toepassing van de in het koninklijk besluit nr. 33, gewijzigd bij koninklijk besluit nr. 52, vermelde bepalingen rekening mede houdt.

§ 2. De gerechtigde op brugpensioen is ertoe gehouden aan de uitbetalingsinstelling onverwijld mededeling te doen van iedere wijziging in zijn gezinstoestand, welke het wegvallen van gezinslast zou kunnen als gevolg hebben.

De uitbetalingsinstelling handelt vervolgens overeenkomstig § 1 van dit artikel.

III. Gemene bepalingen inzake invaliditeitsvergoedingen en brugpensioenen

Art. 7 Iedere debiteur van een inhouding op de in het koninklijk besluit nr. 33 vermelde sociale voordelen moet zich bij de Rijksdienst voor werknemerspensioenen laten inschrijven en hem aangifte tot verantwoording van het bedrag van de verschuldigde inhoudingen laten geworden.

Deze Rijksdienst kent aan de debiteur een inschrijvingsnummer toe en stelt hem in kennis van de te vervullen formaliteiten in verband met de aangifte tot verantwoording van het bedrag van de verschuldigde sommen en met de te verrichten storting.

Art. 8 *Gewijzigd bij K.B. van 11 december 2001, art. 16 (2).*

§ 1. De aangifte tot verantwoording van de inhouding wordt gedaan aan de hand van door de Rijksdienst voor werknemerspensioenen uitgereikte formulieren, respectievelijk voor de invaliditeitsvergoedingen en voor de brugpensioenen, waarvan het model wordt vastgesteld door Onze Minister die de regeling voor werknemerspensioenen onder zijn bevoegdheid heeft.

Ze bevatten inzonderheid volgende gegevens:

- de maand waarvoor de aangifte geldt;
- de identificatiegegevens betreffende de debiteur van de inhouding;
- de identificatiegegevens betreffende de gerechtigde op het sociale voordeel;
- het (de) bedrag(en) van de sociale voordelen;
- het bedrag van de aan de Rijksdienst verschuldigde inhouding;
- het al of niet bestaan van gezinslast.

§ 2. Deze aangiftestaat wordt per maand opgemaakt en aan de Rijksdienst overgemaakt uiterlijk tijdens de maand volgend op die gedurende dewelke de uitkering(en) aan de gerechtigde(n) werd(en) verricht.

Gelijktijdig wordt een dubbel van de aangiftestaat overgemaakt, aan het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering wanneer het om een inhouding op invaliditeitsuitkeringen gaat, aan de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening in de overige gevallen.

Een derde exemplaar van de aangiftestaat moet 3 jaar lang door de debiteur van de inhouding worden bewaard samen met alle stukken die ter verantwoording van de erop voorkomende gegevens kunnen gelden.

Op de aangiftestaat wordt melding gemaakt van de datum waarop de ermee overeenstemmende storting is of wordt verricht.

§ 3. In plaats van de hiervoren voorziene formulieren mag, met instemming van de Rijksdienst voor werknemerspensioenen en zonder kosten voor deze, een andere informatiedrager worden gebruikt waarmede ten minste dezelfde gegevens als voorkomend op de formulieren worden overgebracht.

§ 4. De debiteur die de opgelegde inschrijvingsplicht niet naleeft of aan de Rijksdienst de vereiste maandaangiften binnen de gestelde termijn niet bezorgt, is verplicht een forfaitaire vergoeding van 5 EUR te betalen, vermeerderd met 2,50 EUR per gerechtigde waarvoor een inhouding dient te worden verricht.

Art. 9 De inhouding wordt berekend zonder dat rekening wordt gehouden met frankgedeelten van minder dan 50 centiemen. Frankgedeelten van 50 centiemen of meer worden voor 1 frank gerekend.

De afronding op 1 frank naar boven of naar beneden geschiedt op elke toe te passen inhouding.

Art. 10 Het bedrag van de inhouding wordt berekend op de totaliteit van het aan de gerechtigde toegestane sociale voordeel, vóór aftrek van enig bedrag ten gevolge van beslag, afstand of toepassing van welkdanige regeling inzake sociale bijdragen of voorheffing ook.

Art. 11 § 1. De door de debiteur verschuldigde bedragen worden aan de Rijksdienst voor werknemerspensioenen gestort met vermelding van het door deze dienst aan de debiteur toegekende inschrijvingsnummer en van de maand waarop de storting betrekking heeft.

§ 2. Op de inhoudingen die niet gestort zijn binnen de termijn bepaald in artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 33 is de debiteur een opslag van 10 p.c. van hun bedrag verschuldigd, alsmede een verwijlintrest van 10 p.c. per jaar te rekenen van het verstrijken van deze termijn tot op de dag waarop de betaling plaats heeft.

Art. 12 De Rijksdienst voor werknemerspensioenen mag, onder de voorwaarden bepaald door zijn Beheerscomité en goedgekeurd door Onze Minister die de pensioenregeling voor werknemers onder zijn bevoegdheid heeft, afzien van de toepassing van de in artikelen 8 en 11 voorziene forfaitaire vergoedingen, opslagen en verwijlintresten.

Art. 13 § 1. De inspecteurs en de controleurs van het Ministerie van Sociale Voorzorg, de inspecteurs en de controleurs van het Ministerie van Arbeid en Tewerkstelling en de daartoe door het Beheerscomité van de Rijksdienst voor werknemerspensioenen aangeduide ambtenaren waken over de uitvoering van het koninklijk besluit nr. 33 van 30 maart 1982, gewijzigd bij koninklijk besluit nr. 52 van 2 juli 1982.

§ 2. Op verzoek van genoemde Rijksdienst verlenen het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, wat de inhouding op invaliditeitsvergoedingen betreft, en de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening wat de inhouding op de andere in het koninklijk besluit nr. 33 vermelde sociale voordelen betreft, hun medewerking wat het toezicht op de uitvoering van de evengenoemde koninklijke besluiten nrs. 33 en 52 en van dit besluit betreft.

De ambtenaren van deze instellingen zijn bovendien verplicht elke onregelmatigheid met betrekking tot de uitvoering van dit besluit, die zij vaststellen, aan de Rijksdienst voor werknemerspensioenen te melden.

IV. Overgangsbepalingen

Art. 14 § 1. Met betrekking tot de aan 1 augustus 1982 voorafgaande maanden worden de bij artikel 8, § 4, voorziene forfaitaire vergoedingen niet gevorderd van de debiteuren wegens het niet-naleven van de opgelegde inschrijvingsplicht of het niet-verschaffen van vereiste maandaangiften binnen de gestelde termijn, indien de opgelegde verplichtingen voor die maanden worden vervuld uiterlijk vóór 31 oktober 1982.

§ 2. De bij artikel 11, § 2, voorziene opslag en verwijlintrest zijn niet toepasselijk op de inhoudingen, die verschuldigd zijn voor de maanden april tot en met juli 1982 en die niet binnen de gestelde termijn werden gestort, op voorwaarde dat zij uiterlijk vóór 1 januari 1983 zijn gestort.

Indien de voor die maanden verschuldigde sommen of gedeelten van sommen niet vóór 1 januari 1983 zijn gestort, wordt de verwijlintrest aangerekend van 1 september 1982 af.

V. Slotbepalingen

Art. 15 Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

Art. 16 Onze Minister van Tewerkstelling en Arbeid, Onze Minister van Sociale Zaken en Onze Staatssecretaris voor Pensioenen zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

---

1 Zie ook Hoofdstuk VI van Titel XI van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I).
2 Inwerkingtreding: 01-01-2002.

Koninklijk besluit van 18 april 1983
(Staatsblad 21 april)

tot vaststelling van de betalingswijze van bepaalde door de Rijksdienst voor pensioenen uitgekeerde voordelen (1).

***Gewijzigd bij**: K.B. van 7 mei 1992 (Staatsbl. 23 juli).*

Art. 1 *Gewijzigd bij K.B. van 7 mei 1992, art. 2 (2).*

In afwijking van het terzake bepaalde in de pensioenregelingen voor arbeiders, bedienden, mijnwerkers, zeevarenden, onder Belgisch vlag, werknemers en zelfstandigen, en in de regelingen betreffende het gewaarborgd inkomen voor bejaarden en de tegemoetkomingen aan de minder-validen, geschiedt de uitkering van de door de Rijksdienst voor pensioenen uit te betalen voordelen jaarlijks in december voor de in de loop van het jaar vervallen termijnen wanneer het globaal per maand aan dezelfde gerechtigde te betalen bedrag gekoppeld aan het spilindex 114,20 van de consumptieprijzen lager is dan 330 frank.

Het uit te betalen bedrag wordt verhoogd met het bedrag van het vakantiegeld dat normaal in de maand mei betaalbaar is.

Art. 2 *Wijzigingsbepaling.*

Art. 3 Dit besluit treedt in werking de eerste dag van de maand volgend op die gedurende welke het in het Belgisch Staatsblad is bekend gemaakt, met uitzondering van artikel 1 dat in werking treedt de eerste dag van de vierde maand volgend op die gedurende welke dit besluit in het Belgisch Staatsblad is bekend gemaakt.

Art. 4 Onze Minister van Sociale Zaken en Onze Staatssecretaris voor Pensioenen zijn ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

---

1 Opschrift gewijzigd door het K.B. van 7 mei 1992, art. 1; inwerkingtreding: 01-09-1992.
2 Inwerkingtreding: 01-09-1992.

© FPD – augustus 2023

Koninklijk besluit van 14 oktober 1983
(Staatsblad 27 oktober)

tot uitvoering van artikel 10bis van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

***Gewijzigd bij**: o.a. de K.B.'s van 20 mei 1987 (Staatsbl. 26 mei), 14 november 1991 (Staatsbl. 17 december), 8 augustus 1997 (Staatsbl. 4 september) en 29 juni 2014 (Staatsbl. 10 juli).*

Art. 1 *Gewijzigd bij K.B. van 29 juni 2014, art. 2 (1).*

Voor de toepassing van dit besluit dient verstaan te worden onder:

a) andere regeling: iedere andere Belgische regeling inzake rustpensioen, overlevingspensioen en overgangsuitkering, uitgezonderd die der zelfstandigen, en iedere andere gelijkaardige regeling van een vreemd land of een regeling die toepasselijk is op het personeel van een volkenrechtelijke instelling;

a/1) pensioen: ieder rustpensioen, ieder overlevingspensioen of iedere overgangsuitkering;

b) omgerekend bedrag: het resultaat van de vermenigvuldiging van het in een andere regeling toegekende pensioen met het omgekeerde van de breuk van het pensioen van dezelfde aard toegekend in deze regeling.

Indien het pensioen krachtens het koninklijk besluit nr. 206 van 29 augustus 1983 toegekend werd voor onvolledige prestaties, wordt die breuk evenwel vastgesteld rekening houdend met de werkelijke duur van de voor de berekening van het pensioen in aanmerking genomen diensten;

c) forfaitair bedrag: 75 t.h. van het forfaitaire loon van 17 026,70 EUR dat gekoppeld wordt aan de spilindex 103,14 (basis 1996 = 100) en dat evolueert overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

Art. 1/1 *Ingevoegd bij K.B. van 29 juni 2014, art. 3 (1).*

Er moet verstaan worden onder:

a) breuk: de verhouding tussen de duur der tijdvakken, het percentage of iedere andere maatstaf met uitsluiting van het bedrag die voor de vaststelling van het toegekende pensioen in aanmerking werd genomen en het maximum van die duur, van dat percentage of van een andere maatstaf op grond waarvan een volledig pensioen kan worden toegekend;

b) voltijdse dagequivalenten in een andere regeling in de zin van artikel 10bis van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers: de dagen die de vatbare diensten bevatten, die in aanmerking genomen worden voor de berekening van het pensioen in een andere regeling en die omgerekend worden in een voltijdse arbeidsregeling;

© FPD – augustus 2023

c) volledig pensioen in een andere regeling: het pensioen dat, zonder dat rekening gehouden wordt met bijslagen, aanvullingen of prestaties van een andere aard dan het pensioen, het maximumbedrag bereikt dat kan toegekend worden in de categorie waartoe de gerechtigde behoort.

Art. 1/2 *Ingevoegd bij K.B. van 29 juni 2014, art. 3 (1).*

Voor de vaststelling van de in dit besluit beoogde breuken:

a) wordt slechts rekening gehouden met de enkelvoudige tijdvakken, indien deze tijdvakken om vaderlandslievende redenen dubbel of driedubbel geteld werden voor de berekening van het pensioen in de andere regeling;

b) wordt geen rekening gehouden met tijdvakken die aanneembaar zijn voor de berekening van het pensioen in deze andere regeling, wanneer het voor die tijdvakken toegekende pensioen verminderd werd in functie van het pensioen als werknemer of aanleiding geeft tot subrogatie van deze andere regeling in de rechten op het pensioen als werknemer;

c) wordt geen rekening gehouden met perioden gelegen vóór 1 juli 1974, die in aanmerking worden genomen om de rechten vast te stellen in de pensioenregeling van de instellingen beoogd in artikel 3, § 2, van het koninklijk besluit van 8 februari 1978 tot wijziging van het koninklijk besluit van 21 december 1967 houdende vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers;

d) wordt geen rekening gehouden met de perioden gelegen tussen 30 juni 1974 en 1 januari 1984 die aanleiding geven tot de toekenning van een pensioen ten laste van de instellingen beoogd in de bepaling onder c), wanneer diezelfde perioden in aanmerking kunnen worden genomen voor de vaststelling van het recht op pensioen in de regeling voor werknemers ingevolge vrijwillige stortingen die zijn verricht met toepassing van artikel 3, § 1, van het voornoemd koninklijk besluit van 8 februari 1978.

Art. 2 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 20 mei 1987, art. 1 (2), van 14 november 1991, art. 1 (3), 8 augustus 1997, art. 5 (4) en 29 juni 2014, art. 4 (1).*

§ 1. De bepalingen van artikel 10bis van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 worden niet toegepast als het pensioen in de regeling voor werknemers overeenkomstig de bepalingen (van artikel 10, § 3, van voormeld koninklijk besluit of van artikel 3, § 5, van de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn of van artikel 5, § 5, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels wordt toegekend.

Voor de toepassing van voormeld artikel 10bis worden de pensioenen van een andere regeling waarvan het omgerekend bedrag kleiner is dan het forfaitair bedrag buiten beschouwing gelaten, behalve wanneer de som van de omgerekende bedragen van die pensioenen het forfaitair bedrag evenaart of overschrijdt.

Indien het pensioen als werknemer vóór 1 januari 1984, is ingegaan, worden de pensioenen die vóór die datum in een andere regeling toegekend werden niet in aanmerking genomen voor de toepassing van voormeld artikel 10bis.

§ 2. *Opgeheven bij K.B. van 29 juni 2014, art. 4.*

§ 3. *Opgeheven bij K.B. van 29 juni 2014, art. 4.*

Art. 3 *Ingevoegd bij K.B. van 29 juni 2014, art. 5 (1).*

§ 1. De voltijdse dagequivalenten geregistreerd in een andere regeling worden vermenigvuldigd met de verhouding tussen de noemer van de breuk in aanmerking genomen voor de berekening van het pensioen als werknemer, zoals vastgesteld, naargelang het geval, in artikel 5, § 1, tweede lid of artikel 7, § 1, derde lid of artikel 7bis, § 1, tweede lid van het koninklijk besluit van 23 december 1996 en de noemer van de breuk van de andere regeling.

Deze op die manier vermenigvuldigde voltijdse dagequivalenten worden opgeteld met de voltijdse dagequivalenten in aanmerking genomen in de loopbaan als werknemer. Als het aldus bekomen resultaat 14 040 voltijdse dagequivalenten bedoeld in artikel 10bis, § 1, eerste lid of het aantal voltijdse dagequivalenten bedoeld in artikel 10bis, § 1, tweede lid van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 overschrijdt, worden de overtollige dagen in mindering gebracht van de loopbaan als werknemer.

Wanneer het rustpensioen als werknemer is berekend op basis van één of meerdere breuken met een noemer lager dan 45, wordt het aantal voltijdse dagequivalenten betreffende elke noemer vermenigvuldigd met de verhouding tussen 45 en deze noemer.

Wanneer het overlevingspensioen als werknemer is berekend op basis van één of meerder breuken met een noemer die lager is dan de noemer bedoeld in artikel 7, § 1, derde lid van het koninklijk besluit van 23 december 1996, wordt het aantal voltijdse dagequivalenten betreffende elke noemer vermenigvuldigd met de verhouding tussen de hoogste noemer en de lagere noemer.

§ 2. Het verschil tussen het omgerekend bedrag en het forfaitair bedrag, gedeeld door een bedrag gelijk aan 10 pct. van genoemd forfaitair bedrag, afgerond tot de hogere eenheid, wordt vermenigvuldigd met 104. Dit resultaat bepaalt de overtollige voltijdse dagequivalenten.

Wanneer de betrokkene aanspraak kan maken op meerdere pensioenen in andere regelingen, wordt de som van de omgerekende bedragen in aanmerking genomen voor de berekening van de in het eerste lid beoogde begrenzing van de aftrek.

§ 3. Het aantal in mindering te brengen voltijdse dagequivalenten stemt overeen met het laagste aantal voltijdse dagequivalenten, hetzij krachtens paragraaf 1, hetzij krachtens paragraaf 2.

Dit aantal kan echter niet:

1° 1 560 voltijdse dagequivalenten overschrijden in het kader van het voormelde artikel 10bis, § 1, eerste lid;

2° het aantal overschrijden bekomen door het derde van de noemer van de breuk als werknemer te vermenigvuldigen met 104 in het kader van het voormelde artikel 10bis, § 1, tweede lid.

§ 4. De vermindering van de beroepsloopbaan betreft bij voorrang de voltijdse dagequivalenten die recht openen op het minst voordelige pensioen. Deze dagen worden als volgt bepaald:

1° het pensioen verleend voor elk kalenderjaar wordt gedeeld door het aantal voltijdse dagequivalenten in aanmerking genomen voor het desbetreffende jaar teneinde hun aandeel in het pensioen te bepalen;

2° het aantal in mindering te brengen voltijdse dagequivalenten en hun overeenstemmend pensioenaandeel worden verwijderd uit het kalenderjaar waarvan het aandeel in het pensioen berekend per dag het minst voordelig is;

3° wanneer het aantal voltijdse dagequivalenten van het kalenderjaar bedoeld in de bepaling onder 2° lager is dan het aantal in mindering te brengen voltijdse dagequivalenten, wordt het overblijvend aantal te verwijderen voltijdse dagequivalenten en hun overeenstemmend pensioenaandeel verwijderd uit het kalenderjaar waarvan het aandeel in het pensioen voortaan het minst voordelig is;

4° er wordt één voor één beroep gedaan op de kalenderjaren waarvan het aandeel in het pensioen het minst voordelig wordt voor zover het aantal in mindering te brengen voltijdse dagequivalenten van de beroepsloopbaan niet bereikt is.

Art. 4 De diensten en de instellingen die met de toekenning van de pensioenen in andere regelingen zijn belast, verstrekken, voor ieder begunstigde van zulk een regeling, aan de Rijksdienst voor Werknemerspensioenen de inlichtingen die nodig zijn voor de toepassing van dit besluit.

Art. 5 Dit besluit treedt in werking op 1 januari 1984.

Art. 6 Onze Staatssecretaris voor Pensioenen is belast met de uitvoering van dit besluit.

---

1 Inwerkingtreding: 01-01-2015.
2 Inwerkingtreding: 01-01-1984.
3 Inwerkingtreding: 01-01-1991.
4 Inwerkingtreding: 01-07-1997.

Koninklijk besluit van 10 december 1987
(Staatsblad 22 december)

tot uitvoering van artikel 41quater van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

Art. 1 Het percentage dat de uitvoering van de in artikel 41quater, eerste lid, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers beoogde taken in het totaal van de werkingsuitgaven van de Rijksdienst voor pensioenen wordt geacht in te nemen, wordt vastgesteld op 40,5 pct.

Art. 2 Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 april 1987.

Art. 3 Onze Minister van Sociale Zaken en Onze Staatssecretaris voor Pensioenen zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

© FPD – augustus 2023

Koninklijk besluit van 4 december 1990
(Staatsblad 20 december)

tot uitvoering van de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn, en tot wijziging van sommige bepalingen inzake werknemerspensioenen.

***Gewijzigd bij**: o.a. de K.B.'s van 21 mei 1991 (Staatsbl. 27 juni); 12 augustus 1991 (Staatsbl. 4 oktober), 8 augustus 1997 (Staatsbl. 4 september) en 18 december 2015 (Staatsbl. 24 december) en de wet van 15 juni 2020 (Staatsbl. 19 juni, 2de ed.).*

HOOFDSTUK I. Algemene bepalingen

Art. 1 Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

1° "het koninklijk besluit nr. 50": het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers;

2° "de wet van 20 juli 1990": de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn;

3° "het koninklijk besluit van 21 december 1967": het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers;

4° "het koninklijk besluit van 3 november 1969": het koninklijk besluit van 3 november 1969 houdende vaststelling voor het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart, van de bijzondere regelen betreffende het ingaan van het pensioenrecht en van de bijzondere toepassingsmodaliteiten van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers;

5° "het koninklijk besluit van 27 juli 1971": het koninklijk besluit van 27 juli 1971 tot vaststelling voor de beroepsjournalisten, van de bijzondere regelen betreffende het ingaan van het recht op pensioen en van de bijzondere toepassingsmodaliteiten van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers;

6° "hoofdverblijfplaats": het begrip zoals het voorkomt in artikel 3, eerste lid, 5°, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

Art. 2 Blijven van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 1991 ingaan, onverminderd de mogelijke toepassing van afwijkende bepalingen van dit besluit:

1° de in artikel 1 bedoelde koninklijke besluiten van 21 december 1967, 3 november 1969 en 27 juli 1971;

2° het koninklijk besluit van 7 maart 1975 tot uitvoering van artikel 1 van de wet van 11 juli 1973 tot verbetering van de toestand van de bezoldigde moeder die tijdelijk ophoudt onderworpen te zijn aan de maatschappelijke zekerheid in sommige regelingen van de maatschappelijke zekerheid;

© FPD – augustus 2023

3° het koninklijk besluit van 22 september 1980 tot uitvoering van de artikelen 152, 153 en 155 van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980;

4° het koninklijk besluit van 17 februari 1981 tot uitvoering van de artikelen 33 en 34 van de herstelwet van 10 februari 1981 inzake pensioenen van de sociale sector;

5° artikel 6 van het koninklijk besluit van 29 april 1981 tot uitvoering van de artikelen 10 en 25 van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers;

6° het koninklijk besluit van 14 oktober 1983 tot uitvoering van artikel 10bis van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

HOOFDSTUK II. Uitvoering van de wet van 20 juli 1990

Art. 3 *Gewijzigd bij K.B. van 8 augustus 1997, art. 28 (1) en de wet van 15 juni 2020, art. 4, 1° en 2°(2)*

Het bedrag van het referentiepensioen bedoeld in artikel 3, § 6, tweede lid, van de wet van 20 juli 1990 of in artikel 5, § 6, tweede lid, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 is gelijk aan de som van:

a) het bedrag van het rustpensioen dat de in artikel 3, § 6, eerste lid, van de wet van 20 juli 1990 of in artikel 5, § 6, eerste lid, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 bedoelde mijnwerker voor de jaren van gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling in de ondergrond van de mijnen of van steengroeven met ondergrondse winning kan bekomen, en

Vervangen bij de wet van 15 juni 2020, art. 4, 1°(2)
b) 75 t.h. of 60 t.h., naargelang het gaat om een werknemer bedoeld in artikel 3, § 1, eerste lid, a) of b), van de wet van 20 juli 1990 of in artikel 5, § 1, eerste lid, a) of b), van het koninklijk besluit van 23 december 1996, van de geïndexeerde werkelijke, forfaitaire en fictieve lonen van de werknemers bedoeld in artikel 3, § 6, eerste lid, van de wet van 20 juli 1990 en in artikel 5, § 6, eerste lid, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 met betrekking tot het voorlaatste volledig gewerkte jaar in de ondergrond van de mijnen of van steengroeven met ondergrondse winning vermenigvuldigd met een breuk waarvan de noemer gelijk is aan dertig en de teller gelijk is aan het verschil tussen 30 en het aantal jaren van gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling dat voor de berekening van het in de bepaling onder a) bedoelde rustpensioen in aanmerking wordt genomen.

Tweede lid opgeheven bij de wet van 15 juni 2020, art. 4, 2° (2).

Art. 4 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 8 augustus 1997, art. 29 (1) en 18 december 2015, art. 2 (3).*

§ 1. De aanvraag tot het verkrijgen van het rustpensioen als bedoeld in artikel 3, § 5, van de wet van 20 juli 1990 of in artikel 5, § 5, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 moet worden ingediend ofwel na ofwel samen met de aanvraag van de pensioenen waarop de werknemer in een andere regeling aanspraak kan maken.

§ 2. De aanvraag tot het verkrijgen van het rustpensioen bedoeld in artikel 3, § 6, van de wet van 20 juli 1990 of in artikel 5, § 6, van het koninklijk besluit van 23 december

1996 moet door de bij die bepalingen bedoelde werknemer worden ingediend ofwel na ofwel samen met de aanvraag om rustpensioen of als zodanig geldende uitkeringen waarop hij krachtens één of meer van de in de artikelen 3, § 1, eerste lid, a), van dezelfde wet en 5, § 1, eerste lid, a) van hetzelfde besluit bedoelde regelingen aanspraak kan maken.

§ 3. De aanvraag tot het verkrijgen van de aanvulling op het rustpensioen bedoeld in artikel 5, § 7, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 moet door de bij die bepalingen bedoelde werknemers worden ingediend ofwel na ofwel samen met het pensioen waarop hij, in toepassing van de wetgeving van het land van tewerkstelling, voor diezelfde tewerkstelling aanspraak kan maken.

Om het bedrag vast te stellen van de aanvulling op het rustpensioen, bedoeld in artikel 5 § 7, van hetzelfde besluit, wordt rekening gehouden met:

1° de jaarlijkse brutobedragen van de wettelijke pensioenen op hun ingangsdatum alsook de aanvullende voordelen bij hun vervaldatum;

2° de brutobedragen, naar behoren omgezet in jaarlijkse bedragen, van de wettelijke pensioenen op hun ingangsdatum en de periodieke aanvullende voordelen bij hun vervaldatum wanneer ze niet jaarlijks betaald worden;

3° de jaarlijkse brutobedragen van de fictieve renten die overeenstemmen met in de vorm van een kapitaal betaalde pensioenen of aanvullende voordelen.

De pensioenen en aanvullende voordelen, die in de vorm van een kapitaal worden uitbetaald, worden omgezet in een jaarlijkse fictieve rente. Deze omzetting in een fictieve rente geschiedt op het ogenblik van de betaling van het kapitaal op basis van de coëfficiënten bepaald in de tabel gevoegd bij het koninklijk besluit van 25 april 1997 tot uitvoering van artikel 68, § 2, derde lid, van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen.

§ 4. Met het oog op de betaling van de aanvulling op het rustpensioen bedoeld in artikel 5, § 7 van hetzelfde besluit is de pensioengerechtigde, op vraag van de Rijksdienst voor Pensioenen, gehouden tot de aangifte op erewoord van het genot van alle wettelijke pensioenen en buitenlandse aanvullende voordelen en hiervan het bewijs te leveren.

In voorkomend geval gebeurt de betaling van de aanvulling op het pensioen bedoeld in het eerste lid, enkel na ontvangst van de voormelde verklaring.

Art. 5 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 8 augustus 1997, art. 30 (1) en 18 december 2015, art. 3, 1°, 2°, 4°, 5° (4) en 6° (5).*

§ 1. De aanvraag tot het verkrijgen van het overlevingspensioen als bedoeld bij artikel 4, § 1, vijfde lid, van de wet van 20 juli 1990 of bij artikel 7, § 1, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 moet door de langstlevende echtgenoot van de bij artikel 3, § 6, van dezelfde wet of de bij artikel 5, § 6, van hetzelfde besluit bedoelde werknemer worden ingediend ofwel na ofwel samen met de aanvraag van de overlevingspensioenen of als dusdanig geldende uitkeringen waarop hij krachtens een of meer van de bij artikel 3, § 1, eerste lid, a), van dezelfde wet of bij artikel 5, § 1, eerste lid, a), van hetzelfde besluit bedoelde regelingen aanspraak kan maken.

§ 2. De aanvraag tot het verkrijgen van de aanvulling op het overlevingspensioen als bedoeld bij artikel 7, § 5 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 moet door

de langstlevende echtgenoot van een bij artikel 5, § 7, van hetzelfde besluit bedoelde werknemer worden ingediend ofwel na ofwel samen met de aanvraag van het overlevingspensioen of een als zodanig geldende uitkering waarop hij, in toepassing van de wetgeving van het land van tewerkstelling van de overleden werknemer voor een bij voormeld artikel 5, § 7, bedoelde activiteit aanspraak kan maken.

Om het bedrag vast te stellen van de aanvulling op het overlevingspensioen, bedoeld in artikel 7, § 5, van hetzelfde besluit, wordt rekening gehouden met:

1° de jaarlijkse brutobedragen van de wettelijke pensioenen op hun ingangsdatum alsook de aanvullende voordelen bij hun vervaldatum;

2° de brutobedragen, naar behoren omgezet in jaarlijkse bedragen, van de wettelijke pensioenen op hun ingangsdatum en de periodieke aanvullende voordelen bij hun vervaldatum wanneer ze niet jaarlijks betaald worden;

3° de jaarlijkse brutobedragen van de fictieve renten die overeenstemmen met in de vorm van een kapitaal betaalde pensioenen of aanvullende voordelen.

De pensioenen en aanvullende voordelen, die in de vorm van een kapitaal worden uitbetaald, worden omgezet in een jaarlijkse fictieve rente. Deze omzetting in een fictieve rente geschiedt op het ogenblik van de betaling van het kapitaal op basis van de coëfficiënten bepaald in de tabel gevoegd bij het koninklijk besluit van 25 april 1997 tot uitvoering van artikel 68, § 2, derde lid, van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen.

§ 3. Met het oog op de betaling van de aanvulling op het overlevingspensioen bedoeld in artikel 7, § 5 van hetzelfde besluit is de pensioengerechtigde, op vraag van de Rijksdienst voor Pensioenen, gehouden tot de aangifte op erewoord van het genot van alle wettelijke pensioenen en buitenlandse aanvullende voordelen en hiervan het bewijs te leveren.

In voorkomend geval gebeurt de betaling van de aanvulling op het pensioen zoals voorzien in het eerste lid, enkel na ontvangst van de voormelde verklaring.

HOOFDSTUK III. Wijzigingen van het koninklijk besluit van 21 december 1967

Art. 6-34 *Wijzigingsbepalingen.*

HOOFDSTUK IV. Wijzigingen van het koninklijk besluit van 3 november 1969

Art. 35-44 *Wijzigingsbepalingen.*

HOOFDSTUK V. Wijzigingen van het koninklijk besluit van 27 juli 1971

Art. 45-47 *Wijzigingsbepalingen.*

HOOFDSTUK VI. Wijziging van het koninklijk besluit van 22 september 1980 tot uitvoering van de artikelen 152, 153 en 155 van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980

Art. 48 *Wijzigingsbepaling.*

HOOFDSTUK VII. Wijziging van het koninklijk besluit van 17 februari 1981 tot uitvoering van de artikelen 33 en 34 van de herstelwet van 10 februari 1981 inzake pensioenen van de sociale sector

Art. 49 *Wijzigingsbepaling.*

HOOFDSTUK VIII. Slotbepalingen

Art. 50 *Overgangsbepaling.*

Art. 51 *Opheffingsbepaling.*

---

1 Inwerkingtreding: 01-07-1997.
2 Inwerkingtreding: 01-01-2011.
3 Inwerkingtreding: 01-01-2015 en van toepassing op de rustpensioenen en de overlevingspensioenen, zoals bedoeld in de artikelen 5 en 7 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot de vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2015 ingaan.
4 Inwerkingtreding: 01-07-2013 in zoverre deze bepaling ertoe strekt de woorden “bij artikel 7, § 6, van het koninklijk besluit van 23 december 1996” te vervangen door de woorden “bij artikel 7, § 5, van het koninklijk besluit van 23 december 1996” en met ingang van 1 januari 2015 en van toepassing op de rustpensioenen en de overlevingspensioenen, zoals bedoeld in de artikelen 5 en 7 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot de vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2015 ingaan.
5 Van toepassing op de rustpensioenen en de overlevingspensioenen, zoals bedoeld in de artikelen 5 en 7 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot de vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2015 ingaan.

Koninklijk besluit van 3 februari 1992
(Staatsblad 21 februari)

tot uitvoering van artikel 4, laatste lid, van de wet van 21 mei 1991 tot vaststelling van een zeker verband tussen Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal publiek recht.

Art. 1 De tijdelijke functionarissen tewerkgesteld bij de Europese Gemeenschappen of bij de instellingen die ermede worden gelijkgesteld voor de toepassing van het Statuut van de ambtenaren en andere beambten van de Europese Gemeenschappen, die aanspraak kunnen maken op een pensioen ten laste van deze instellingen, dienen de bij artikel 3 van de wet van 21 mei 1991 tot vaststelling van een zeker verband tussen Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal recht bedoelde aanvraag in te dienen binnen een termijn van 10 jaar en 6 maanden te rekenen vanaf de datum van hun indiensttreding bij deze instellingen en ten laatste binnen een termijn van zes maanden te rekenen vanaf het bereiken van de leeftijd van 60 jaar.

Art. 2 De tijdelijke functionarissen die op 20 juni 1991 in dienst waren bij een in artikel 1 bedoelde instelling, dienen de in artikel 3 van de bovenvermelde wet van 21 mei 1991 bedoelde aanvraag in te dienen, hetzij binnen de in artikel 1 voorziene termijn, hetzij binnen de in artikel 28, § 1 van dezelfde wet voorziene termijn.

Art. 3 Wordt voor de toepassing van de artikelen 1 en 2 beschouwd als tijdelijke functionaris:- het personeelslid, aangesteld om een ambt te vervullen dat is opgenomen in de lijst van het aantal ambten, gevoegd bij de afdeling van de begroting die op iedere instelling betrekking heeft en aan welk ambt de begrotingsautoriteiten een tijdelijk karakter hebben verleend;- het personeelslid, aangesteld om een functie te bekleden bij een persoon die een hem krachtens de Verdragen tot oprichting van de Gemeenschappen of het Verdrag tot instelling van één Raad en één Commissie welke de Europese Gemeenschappen gemeen hebben opgedragen ambt bekleedt of bij een verkozen voorzitter van een instelling of orgaan der Gemeenschappen of van een politieke fractie van het Europese Parlement, en dat niet uit de ambtenaren van de Gemeenschappen wordt verkozen;- het personeelslid, aangesteld om tijdelijk een vast ambt te vervullen dat wordt bezoldigd uit de onderzoek- en investeringskredieten en dat is opgenomen in de lijst van het aantal ambten, gevoegd bij de begroting van de betrokken instelling.

Art. 4 Onze Minister van Pensioenen is belast met de uitvoering van dit besluit.

© FPD – augustus 2023

<u>Koninklijk besluit van 8 januari 1996</u>
(Staatsblad 2 maart)

genomen ter uitvoering van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

Art. 1 Het beheerscomité van de Rijksdienst voor pensioenen is samengesteld uit:

1° een voorzitter;

2° zeven effectieve leden die de representatieve werkgeversorganisaties en zeven effectieve leden die de representatieve werknemersorganisaties vertegenwoordigen;

3° plaatsvervangende leden waarvan het aantal niet hoger mag zijn dan drie voor de vertegenwoordigers van de representatieve werkgeversorganisaties en drie voor de vertegenwoordigers van de representatieve werknemersorganisaties.

Art. 2 Onze Minister van Volksgezondheid en Pensioenen is belast met de uitvoering van dit besluit. Gegeven te Brussel, 8 januari 1996.

© FPD – augustus 2023

Koninklijk besluit van 23 december 1996
(Staatsblad 17 januari 1997)

tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels (1).

Bekrachtigd bij art. 5, § 1 van de wet van 13 juni 1997 (B.S., 19 juni 1997), met ingang van 19 juni 1997 (art. 18).

***Gewijzigd bij**: o.a. K.B.'s van 21 maart 1997 (Staatsbl. 29 maart), 23 april 1997 (Staatsbl. 16 mei), de wet van 25 januari 1999 (Staatsbl. 6 februari), K.B.'s van 11 december 2001 (Staatsbl. 22 december), 5 november 2002 (Staatsbl. 20 november), de wetten van 23 december 2005 (Staatsbl. 30 december), 27 december 2006 (Staatsbl. 28 december), 28 december 2011 (Staatsbl. 30 december), 20 juli 2012 (Staatsbl. 14 augustus), 23 april 2013 (Staatsbl. 7 mei), 24 juni 2013 (Staatsbl. 1 juli), 19 april 2014 (Staatsbl. 7 mei), 5 mei 2014 (Staatsbl. 9 mei), 19 december 2014 (Staatsbl. 29 december), 10 augustus 2015 (Staatsbl. 21 augustus), 18 maart 2016 (Staatsbl. 30 maart), K.B. van 21 juli 2017 (Staatsbl. 8 augustus), de wet van 5 december 2017 (Staatsbl. 29 december), K.B. van 17 mei 2019 (Staatsbl. 11 juni), de wet van 15 juni 2020 (Staatsl. 19 juni, 2de ed.), de K.B.'s van 20 december 2020 (Staatsbl. 4 januari 2021), 6 augustus 2021 (Staatsbl. 23 augustus, tweede editie), de programmawet van 27 december 2021 (Staatsbl. 31 december), de wet van 5 december 2022 (Staatsbl. 15 december) en het K.B. van 7 april 2023 (Staatsbl. 21 april).*

TITEL I. Pensioenen

HOOFDSTUK I. Toepassingsgebied

Art. 1 § 1. De bepalingen van de hoofdstukken I tot en met V zijn van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 juli 1997 ingaan.

§ 2. Voor zover de bepalingen van deze titel niet afwijken van de bepalingen van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, hierna koninklijk besluit nr. 50 genoemd, en de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn, hierna wet van 20 juli 1990 genoemd, blijven deze laatstbedoelde bepalingen van toepassing op de pensioenen bedoeld in § 1.

§ 3. Blijven eveneens van toepassing op de in § 1 bedoelde pensioenen:

1° artikel 21 van de wet van 13 juni 1966 betreffende de rust- en overlevingspensioenen voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden;

2° de wet van 11 juli 1973 tot verbetering van de toestand van de bezoldigde ouder die tijdelijk ophoudt onderworpen te zijn aan de maatschappelijke zekerheid in sommige regelingen van de maatschappelijke zekerheid;

3° de artikelen 152 en 153 van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980;

© FPD – augustus 2023

4° de artikelen 33 en 34 van de herstelwet van 10 februari 1981 inzake de pensioenen van de sociale sector.

HOOFDSTUK II. De toekenningsvoorwaarden

Art. 2 *Gewijzigd bij de wetten van 28 december 2011, art. 111 (2) en 10 augustus 2015, art. 12 (3).*

§ 1. Het rustpensioen gaat in op de eerste dag van de maand volgend op deze tijdens welke de belanghebbende het aanvraagt en ten vroegste op de eerste dag van de maand die volgt op deze waarin hij de pensioenleeftijd bereikt. De pensioenleeftijd is:

1° 65 jaar voor de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaan op uiterlijk 1 januari 2025;

2° 66 jaar voor de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaan ten vroegste op 1 februari 2025 en uiterlijk op 1 januari 2030;

3° 67 jaar voor de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaan ter vroegste op 1 februari 2030.

§ 2. *Opgeheven bij de wet van 28 december 2011, art. 111 (2) (4).*

§ 3. De Koning bepaalt in welke gevallen de rechten op het krachtens dit artikel toegekende rustpensioen ambtshalve worden onderzocht.

Art. 3 In afwijking van artikel 2, § 1 van dit besluit wordt voor wat de vrouwelijke gerechtigden betreft, de pensioenleeftijd gebracht op:

- 61 jaar wanneer het rustpensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 juli 1997 en uiterlijk op 1 december 1999 ingaat;
- 62 jaar wanneer het rustpensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2000 en uiterlijk op 1 december 2002 ingaat;
- 63 jaar wanneer het rustpensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2003 en uiterlijk op 1 december 2005 ingaat;
- 64 jaar wanneer het rustpensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2006 en uiterlijk op 1 december 2008 ingaat.

Art. 4 *Gewijzigd bij K.B.'s van 21 maart 1997, art. 1 (5) en 24 april 1997, art. 4 (6) en de wetten van 28 december 2011, art. 107 (7), 20 juli 2012, art. 2 (7), 24 juni 2013, art. 2 (8), 10 augustus 2015, art. 13 en 18 (3), 5 december 2017, art. 4 (9) en 5 december 2022, art. 9 (10).*

§ 1. In afwijking van artikel 2, § 1, en onverminderd de bepalingen van paragraaf 3 van dit artikel kan het pensioen naar keuze en op verzoek van de belanghebbende vervroegd ingaan. De gekozen ingangsdatum kan niet voorafgaan aan de eerste dag van de maand volgend op deze waarin hij de aanvraag indient noch:

1° aan de eerste dag van de zevende maand volgend op deze tijdens welke hij de leeftijd van 60 jaar bereikt, voor de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaan ten vroegste op 1 januari 2013 en uiterlijk op 1 december 2013;

2° aan de eerste dag van de maand volgend op deze tijdens welke hij de leeftijd van 61 jaar bereikt, voor de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaan ten vroegste op 1 januari 2014 en uiterlijk op 1 december 2014;

3° aan de eerste dag van de zevende maand volgend op deze tijdens welke hij de leeftijd van 61 jaar bereikt, voor de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaan ten vroegste op 1 januari 2015 en uiterlijk op 1 december 2015;

4° aan de eerste dag van de maand volgend op deze tijdens welke hij de leeftijd van 62 jaar bereikt, voor de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2016 en uiterlijk op 1 december 2016 ingaan;

5° aan de eerste dag van de zevende maand volgend op deze tijdens welke hij de leeftijd van 62 jaar bereikt, voor de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaan ten vroegste op 1 januari 2017 en uiterlijk op 1 december 2017;

6° aan de eerste dag van de maand volgend op deze tijdens welke hij de leeftijd van 63 jaar bereikt, voor de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaan ten vroegste op 1 januari 2018.

§ 2. De mogelijkheid om overeenkomstig paragraaf 1 een vervroegd rustpensioen te bekomen is onderworpen aan de voorwaarde dat de belanghebbende een loopbaan bewijst van een bepaald aantal kalenderjaren waarvoor pensioenrechten kunnen worden geopend krachtens dit besluit, de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn, het koninklijk besluit nr. 50, een Belgische regeling voor arbeiders, bedienden, mijnwerkers, zeevarenden of zelfstandigen, een Belgische regeling toepasselijk op het personeel van de overheidsdiensten of van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen, iedere andere Belgische wettelijke regeling of iedere buitenlandse regeling waarop de bepalingen van de Europese verordeningen of van internationale overeenkomsten waar België door gebonden is en die betrekking hebben op de sociale zekerheid, van toepassing is. De vereiste loopbaanvoorwaarde is:

1° ten minste 38 jaren, voor de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaan ten vroegste op 1 januari 2013 en uiterlijk op 1 december 2013;

2° ten minste 39 jaren, voor de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaan ten vroegste op 1 januari 2014 en uiterlijk op 1 december 2014;

3° ten minste 40 jaren, voor de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2015 en uiterlijk op 1 december 2016 ingaan;

4° ten minste 41 jaren, voor de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaan ten vroegste op 1 januari 2017 en uiterlijk op 1 december 2018;

5° ten minste 42 jaren, voor de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2019 ingaan.

De in het eerste lid bedoelde kalenderjaren worden, naar gelang het geval, in aanmerking genomen op voorwaarde dat:

1° in de regeling voor zelfstandigen:

- de jaren gelegen vóór 1957 recht kunnen openen op pensioen;

- de jaren gelegen na 1956 tenminste twee kwartalen omvatten die recht kunnen openen op pensioen;

2° in de werknemersregeling en in de andere regelingen de pensioenrechten betrekking hebben op een tewerkstelling die overeenstemt met ten minste één derde van een voltijdse arbeidsregeling. Wanneer de tewerkstelling niet het volledige kalenderjaar omvat, is aan deze voorwaarde voldaan indien voor het kalenderjaar tenminste het equivalent van de vermelde minimum duur van tewerkstelling wordt bewezen.

Voor de toepassing van deze paragraaf en § 3 worden de perioden tijdens dewelke de belanghebbende zijn beroepsloopbaan heeft onderbroken om een kind op te voeden dat minder dan zes jaar oud is, in aanmerking genomen. Deze perioden komen echter niet in aanmerking als recht op pensioen ervoor kan geopend worden krachtens de in het eerste lid bedoelde pensioenregelingen. De overeenkomstig dit lid bedoelde perioden en de overeenkomstige perioden die recht openen op pensioen krachtens een pensioenregeling bedoeld in het eerste lid van deze paragraaf, kunnen slechts tot beloop van 36 volle maanden in aanmerking worden genomen. De Koning kan de voorwaarden bepalen waaraan de in dit lid bedoelde perioden moeten voldoen om in aanmerking te worden genomen.

Voor de toepassing van deze paragraaf en § 3 worden niet in aanmerking genomen:

- de perioden geregulariseerd of toegekend krachtens de artikelen 3ter, 7, 75, 76, 77, 78 en 79 van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers;

- de perioden gelijkgesteld krachtens artikel 33 van het koninklijk besluit van 22 december 1967 houdende algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen;

- de overeenstemmende periodes in andere Belgische pensioenregelingen.

Voor de toepassing van deze paragraaf kan de Koning bij in Ministerraad overlegd besluit:

1° bijzondere regelen vaststellen in geval van gemengde loopbaan;

2° de toepassingsmodaliteiten bepalen indien de tewerkstelling geen volledig kalenderjaar omvat;

3° vaststellen wat onder een tewerkstelling die overeenstemt met één derde van een voltijdse arbeidsregeling moet worden verstaan.

§ 3. In afwijking van paragrafen 1 en 2:

1° als de belanghebbende een loopbaan bewijst van ten minste 40 kalenderjaren zoals bepaald in paragraaf 2, kan zijn vervroegd rustpensioen ingaan op de eerste dag van de maand volgend op deze tijdens welke hij de leeftijd van 60 jaar bereikt, voor de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaan ten vroegste op 1 januari 2013 en uiterlijk op 1 december 2014;

2° als de belanghebbende een loopbaan bewijst van ten minste 41 kalenderjaren zoals bepaald in paragraaf 2, kan zijn vervroegd rustpensioen ingaan op de eerste dag van de maand volgend op deze tijdens welke hij de leeftijd van 60 jaar bereikt,

voor de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaan ten vroegste op 1 januari 2015 en uiterlijk op 1 december 2015;

3° voor de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2016 en uiterlijk op 1 december 2016 ingaan:

a) als de belanghebbende een loopbaan bewijst van ten minste 42 kalenderjaren zoals bepaald in paragraaf 2, kan zijn vervroegd rustpensioen ingaan op de eerste dag van de maand volgend op deze tijdens welke hij de leeftijd van 60 jaar bereikt;

b) als de belanghebbende een loopbaan bewijst van ten minste 41 kalenderjaren zoals bepaald in paragraaf 2, kan zijn vervroegd rustpensioen ingaan op de eerste dag van de maand volgend op deze tijdens welke hij de leeftijd van 61 jaar bereikt;

4° voor de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2017 en uiterlijk op 1 december 2018 ingaan:

a) als de belanghebbende een loopbaan bewijst van ten minste 43 kalenderjaren zoals bepaald in paragraaf 2, kan zijn vervroegd rustpensioen ingaan op de eerste dag van de maand volgend op deze tijdens welke hij de leeftijd van 60 jaar bereikt;

b) als de belanghebbende een loopbaan bewijst van ten minste 42 kalenderjaren zoals bepaald in paragraaf 2, kan zijn vervroegd rustpensioen ingaan op de eerste dag van de maand volgend op deze tijdens welke hij de leeftijd van 61 jaar bereikt;

5° voor de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2019 ingaan:

a) als de belanghebbende een loopbaan bewijst van ten minste 44 kalenderjaren zoals bepaald in paragraaf 2, kan zijn vervroegd rustpensioen ingaan op de eerste dag van de maand volgend op deze tijdens welke hij de leeftijd van 60 jaar bereikt;

b) als de belanghebbende een loopbaan bewijst van ten minste 43 kalenderjaren zoals bepaald in paragraaf 2, kan zijn vervroegd rustpensioen ingaan op de eerste dag van de maand volgend op deze tijdens welke hij de leeftijd van 61 jaar bereikt.

§ 3bis. In afwijking van paragrafen 1 en 2, kan de belanghebbende, die voor 1 januari 1956 is geboren en op 31 december 2012 een loopbaan van ten minste 32 kalenderjaren zoals bepaald in paragraaf 2 bewijst, op zijn aanvraag, zijn vervroegd pensioen opnemen ten vroegste op de eerste dag van de maand volgend op deze tijdens dewelke hij de leeftijd van 62 jaar bereikt voor zover hij een loopbaan van ten minste 37 kalenderjaren zoals bepaald in paragraaf 2 bewijst.

In afwijking van de paragrafen 1 tot 3 en onverminderd het eerste lid, kan de belanghebbende die de leeftijd van 59 jaar of meer heeft bereikt in 2016 zijn vervroegd rustpensioen opnemen aan de leeftijds- en loopbaanvoorwaarden bepaald bij de paragrafen 1 tot 3 en van kracht tot 31 december 2016, elk verhoogd met één jaar.

§ 3ter. In afwijking van paragraaf 1, 2° wordt de leeftijd voor de pensioenen die ingaan in de maand januari 2014 vastgesteld overeenkomstig paragraaf 1, 1°. In afwijking van paragraaf 2, 2° wordt de vereiste loopbaanvoorwaarde voor de pensioenen die ingaan in de maand januari 2014 vastgesteld overeenkomstig paragraaf 2, 1°.

In afwijking van paragraaf 1, 3° wordt de leeftijd voor de pensioenen die ingaan in de maand januari 2015 vastgesteld overeenkomstig paragraaf 1, 2°. In afwijking van paragraaf 2, 3° wordt de vereiste loopbaanvoorwaarde voor de pensioenen die ingaan in de maand januari 2015 vastgesteld overeenkomstig paragraaf 2, 2°.

In afwijking van paragraaf 1, 4° wordt de leeftijd voor de pensioenen die ingaan in de maand januari 2016 vastgesteld overeenkomstig paragraaf 1, 3°.

In afwijking van § 1, 5°, wordt de leeftijd voor de pensioenen die ingaan in de maand januari 2017 vastgesteld overeenkomstig § 1, 4°. In afwijking van § 2, eerste lid, 4°, wordt de vereiste loopbaanvoorwaarde voor de pensioenen die ingaan in de maand januari 2017 vastgesteld overeenkomstig § 2, eerste lid, 3°.

In afwijking van § 1, 6°, wordt de leeftijd voor de pensioenen die ingaan in de maand januari 2018 vastgesteld overeenkomstig § 1, 5°.

In afwijking van § 2, eerste lid, 5°, wordt de vereiste loopbaanvoorwaarde voor de pensioenen die ingaan in de maand januari 2019 vastgesteld overeenkomstig § 2, eerste lid, 4°.

In afwijking van paragraaf 3, 2° wordt de vereiste loopbaanvoorwaarde voor de pensioenen die ingaan in de maand januari 2015 vastgesteld overeenkomstig paragraaf 3, 1°.

In afwijking van paragraaf 3, 3° worden de vereiste leeftijds- en loopbaanvoorwaarden voor de pensioenen die ingaan in de maand januari 2016 vastgesteld overeenkomstig paragraaf 3, 2°.

In afwijking van § 3, 4°, wordt de vereiste loopbaanvoorwaarde voor de pensioenen die ingaan in de maand januari 2017 vastgesteld overeenkomstig § 3, 3°.

In afwijking van § 3, 5°, wordt de vereiste loopbaanvoorwaarde voor de pensioenen die ingaan in de maand januari 2019 vastgesteld overeenkomstig § 3, 4°.

§ 3quater. De belanghebbende die op een bepaald ogenblik voldoet aan de in de paragrafen 1 tot en met 3ter bedoelde leeftijds- en loopbaanvoorwaarden, behoudt het recht om op een latere datum vervroegd met pensioen te gaan, ongeacht de datum waarop het pensioen later daadwerkelijk ingaat.

§ 4. *Opgeheven bij de wet van 5 december 2017, art. 4 (9).*

§ 5. Voor de werknemers die onder de toepassing vallen van een collectieve arbeidsovereenkomst, goedgekeurd door de Minister die Arbeid en Tewerkstelling onder zijn bevoegdheid heeft, die in een vervroegde uittreding voorziet en die heeft opgehouden uitwerking te hebben op 31 december 1996, worden de perioden van inactiviteit die door deze collectieve arbeidsovereenkomst gedekt worden, in aanmerking genomen voor de toepassing van § 2 van dit besluit.

Art. 4bis *Ingevoegd bij de wet van 25 januari 1999, art. 213 (11).*

De aanvraag om een overlevingspensioen geldt in voorkomend geval eveneens als aanvraag om rustpensioen indien de langstlevende echtgenoot de leeftijd, bedoeld in artikel 2 of 3 van dit besluit, heeft bereikt of deze bereikt binnen de twaalf maanden na de datum waarop bedoelde aanvraag om overlevingspensioen werd ingediend.

De aanvraag om rustpensioen, ingediend door de langstlevende echtgenoot, geldt, in voorkomend geval, eveneens als een aanvraag om overlevingspensioen.

HOOFDSTUK III. De pensioenberekening

Afdeling 1. Het rustpensioen

Art. 5 *Gewijzigd bij K.B. van 11 december 2001, art. 33 (12) en de wetten van 27 december 2006, art. 293 (13), 28 december 2011, art. 112 (2), 19 april 2014, art. 3 (14), 19 december 2014, art. 198 (15), 5 december 2017, art. 5 (9) en 15 juni 2020, art. 3 (16).*

§ 1. Het recht op het rustpensioen wordt per kalenderjaar verkregen naar rata van een breuk van de werkelijke, fictieve en forfaitaire brutolonen bedoeld bij de artikelen 7, 8 en 9bis van het koninklijk besluit nr. 50 en in aanmerking genomen ten belope van:

a) 75 t.h. voor de werknemers van wie de echtgenoot:

- elke beroepsarbeid, behalve die door de Koning toegestaan, heeft gestaakt;
- geen van de vergoedingen of uitkeringen bedoeld in artikel 25 van het koninklijk besluit nr. 50 geniet;
- geen rust- en overlevingspensioen en geen als dusdanig geldende uitkeringen geniet, toegekend krachtens dit besluit, krachtens de wet van 20 juli 1990, krachtens het koninklijk besluit nr. 50, krachtens een Belgische regeling voor arbeiders, bedienden, mijnwerkers, zeevarenden of zelfstandigen, krachtens een Belgische regeling toepasselijk op het personeel van de overheidsdiensten of van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen, krachtens iedere andere Belgische wettelijke regeling, krachtens een regeling van een vreemd land of krachtens een regeling toepasselijk op het personeel van een volkenrechterlijke instelling;

b) 60 t.h. voor de andere werknemers.

De breuk die met elk kalenderjaar overeenstemt heeft als teller de eenheid en als noemer het getal 45.

Wanneer het aantal voltijdse dagequivalenten dat de loopbaan bevat, met inbegrip van de voltijdse dagequivalenten met betrekking tot het pensioen bedoeld in hoofdstuk 13 van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, hoger is dan 14 040, worden de voltijdse dagequivalenten die recht geven op het voordeligste pensioen in aanmerking genomen tot beloop van die 14 040 dagen. Wanneer het pensioen werd berekend op basis van één of meerdere breuken met een noemer lager dan 45, wordt het aantal voltijdse dagequivalenten betreffende elke noemer vermenigvuldigd met de verhouding tussen 45 en deze noemer.

De vermindering van de beroepsloopbaan betreft bij voorrang de voltijdse dagequivalenten die recht openen op het minst voordelige pensioen. Het aantal in mindering te brengen dagen kan echter niet 1 560 voltijdse dagequivalenten overschrijden. Deze dagen worden als volgt bepaald:

1° het pensioen verleend voor elk kalenderjaar wordt gedeeld door het aantal voltijdse dagequivalenten in aanmerking genomen voor het desbetreffende jaar teneinde hun aandeel in het pensioen te bepalen;

2° het aantal in mindering te brengen voltijdse dagequivalenten en hun overeenstemmend pensioenaandeel worden verwijderd uit het kalenderjaar waarvan het aandeel in het pensioen berekend per dag het minst voordelig is;

3° wanneer het aantal voltijdse dagequivalenten van het kalenderjaar bedoeld in de bepaling onder 2° lager is dan het aantal in mindering te brengen voltijdse dagequivalenten, wordt het overblijvend aantal te verwijderen voltijdse dagequivalenten en hun overeenstemmend pensioenaandeel verwijderd uit het kalenderjaar waarvan het aandeel in het pensioen voortaan het minst voordelig is;

4° er wordt één voor één beroep gedaan op de kalenderjaren waarvan het aandeel in het pensioen het minst voordelig wordt voor zover het aantal in mindering te brengen voltijdse dagequivalenten van de beroepsloopbaan niet bereikt is.

De beperking van de loopbaan tot 14 040 voltijdse dagequivalenten bedoeld in het derde lid is niet van toepassing wanneer de globale beroepsloopbaan van de werknemer, zoals gedefinieerd in artikel 10bis, § 2bis, 3°, van het koninklijk besluit nr. 50, meer dan 14 040 voltijdse dagequivalenten bevat en de voltijdse dagequivalenten na de 14 040ste dag van de globale beroepsloopbaan arbeidsdagen zijn die daadwerkelijk gepresteerd zijn als werknemer. In dit geval worden deze daadwerkelijk gepresteerde voltijdse dagequivalenten in aanmerking genomen in de berekening van het rustpensioen.

§ 2. *Nota: deze paragraaf wordt opgeheven op 31 december 2011 maar blijft van toepassing :*

1° op de werknemers die, op 31 december 2011, de leeftijd van 55 jaar bereikt hebben, voor de berekening van de volledigheid van hun pensioen;

2° op de werknemers die, op 31 december 2011, de leeftijd van 55 jaar niet hebben bereikt, uitsluitend voor de berekening van het pensioen met betrekking tot de periodes voorafgaand aan 1 januari 2012. In afwijking van § 1, tweede lid, kan de werknemer die ten minste twintig jaar gewoonlijk en hoofdzakelijk als mijnwerker tewerkgesteld is geweest een rustpensioen verkrijgen dat verworven is naar rata van een dertigste per kalenderjaar tewerkstelling als mijnwerker.

§ 3. *Nota: deze paragraaf wordt opgeheven op 31 december 2011 maar blijft van toepassing :*

1° op de werknemers die, op 31 december 2011, de leeftijd van 55 jaar bereikt hebben, voor de berekening van de volledigheid van hun pensioen;

2° op de werknemers die, op 31 december 2011, de leeftijd van 55 jaar niet hebben bereikt, uitsluitend voor de berekening van het pensioen met betrekking tot de periodes voorafgaand aan 1 januari 2012. In afwijking van § 1, tweede lid, kan de werknemer een rustpensioen bekomen dat verworven is naar rata van een veertigste per kalenderjaar tewerkstelling als zeevarende.

§ 4. *Nota: deze paragraaf wordt opgeheven op 31 december 2011 maar blijft van toepassing :*

1° op de werknemers die, op 31 december 2011, de leeftijd van 55 jaar bereikt hebben, voor de berekening van de volledigheid van hun pensioen;

2° op de werknemers die, op 31 december 2011, de leeftijd van 55 jaar niet hebben bereikt, uitsluitend voor de berekening van het pensioen met betrekking tot de periodes voorafgaand aan 1 januari 2012. De werknemer beoogd bij § 2 kan eveneens de toepassing van § 3 bekomen, ten belope van het aantal voordeligste kalenderjaren, dat gelijk is aan het verschil tussen het getal 40 en het resultaat dat bekomen wordt door het aantal jaren tewerkstelling als mijnwerker te vermenigvuldigen met 1,333. Indien dit resultaat een gedeelte van een eenheid bevat, wordt het op de naastlagere eenheid afgerond.

De werknemers beoogd bij de §§ 2 en 3, kunnen voor de jaren tewerkstelling die niet in aanmerking werden genomen overeenkomstig die paragrafen eveneens de toepassing bekomen van § 1, ten belope van het aantal voordeligste kalenderjaren, dat gelijk is aan het verschil tussen het getal 45 en het resultaat dat bekomen wordt door het aantal jaren tewerkstelling beoogd bij de §§ 2 en 3 te vermenigvuldigen met 1,5 of 1,125 naargelang het een tewerkstelling respectievelijk hetzij als mijnwerker, hetzij als zeevarende betreft. Indien dit resultaat een gedeelte van een eenheid bevat, wordt het op de naastlagere eenheid afgerond.

§ 5. *Nota: deze paragraaf wordt opgeheven op 31 december 2011 maar blijft van toepassing :*

1° op de werknemers die, op 31 december 2011, de leeftijd van 55 jaar bereikt hebben, voor de berekening van de volledigheid van hun pensioen;

2° op de werknemers die, op 31 december 2011, de leeftijd van 55 jaar niet hebben bereikt, uitsluitend voor de berekening van het pensioen met betrekking tot de periodes voorafgaand aan 1 januari 2012. In afwijking van de §§ 1, 2 en 3, kan de werknemer die ten minste 168 maanden dienst ter zee onder Belgische of Luxemburgse vlag bewijst en die hiervoor ingeschreven was bij de Pool der zeelieden een rustpensioen bekomen dat verworven is naar rata van een breuk, gelijk aan 1/14e per jaar, van de als zeevarende verdiende lonen welke betrekking hebben op de veertien voordeligste jaren, en in aanmerking worden genomen tot beloop van 75 of 60 t.h. naargelang van het onderscheid waarin voorzien bij § 1.

Het bedrag van dit rustpensioen wordt verminderd met 1/45e per kalenderjaar waarvoor hij een pensioen in een andere regeling bekomt, of indien dit voor hem voordeliger is, met het bedrag van laatstgenoemd pensioen.

Deze vermindering wordt evenwel niet toegepast wanneer het pensioen krachtens de andere regeling werd toegekend voor een bijkomende arbeid, zoals bepaald door de Koning.

De duur van de dienst ter zee wordt bepaald door de inschrijvingen op de monsterrol.

In geval van toepassing van deze paragraaf kan de betrokkene geen aanspraak maken op een pensioen overeenkomstig de §§ 1, 2, 3 en 4 van dit artikel.

§ 6. *Nota: deze paragraaf wordt opgeheven op 31 december 2011 maar blijft van toepassing :*

1° op de werknemers die, op 31 december 2011, de leeftijd van 55 jaar bereikt hebben, voor de berekening van de volledigheid van hun pensioen;

2° op de werknemers die, op 31 december 2011, de leeftijd van 55 jaar niet hebben bereikt, uitsluitend voor de berekening van het pensioen met betrekking tot de periodes voorafgaand aan 1 januari 2012. Het bedrag van het rustpensioen van de

werknemer die geen dertig, doch ten minste vijfentwintig kalenderjaren gewoonlijk en hoofdzakelijk als mijnwerker in de ondergrond van de mijnen of van steengroeven met ondergrondse winning tewerkgesteld is geweest, wordt met een supplement verhoogd.

Dat supplement is gelijk aan het verschil tussen het bedrag van het rustpensioen dat hij zou bekomen hebben indien hij daadwerkelijk gedurende dertig kalenderjaren gewoonlijk en hoofdzakelijk in de ondergrond van voormelde ondernemingen zou hebben gewerkt en het globale bedrag van de rustpensioenen of als zodanig geldende uitkeringen waarop hij krachtens een of meer van de in § 1, eerste lid a), bedoelde regelingen aanspraak kan maken.

Het bedrag van het referentieloon voor de berekening van het supplement bedoeld in het eerste lid is gelijk aan 75 t.h. of 60 t.h., naargelang het gaat om een werknemer bedoeld in artikel 3, § 1, eerste lid, a) of b) van de wet van 20 juli 1990 (of in artikel 5, § 1, eerste lid, a) of b), van dit koninklijk besluit), van de geïndexeerde werkelijke, forfaitaire en fictieve lonen van de werknemers bedoeld in het eerste lid met betrekking tot het voorlaatste volledig gewerkte jaar in de ondergrond van de mijnen of van steengroeven met ondergrondse winning.

De Koning bepaalt de berekeningswijze van het referentiepensioen.

§ 7. De werknemer die onder de toepassing van Verordening EG nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels valt en

a) die, reeds voorafgaand aan 1 januari 2015, gewoonlijk tewerkgesteld werd in de hoedanigheid van arbeider, bediende of mijnwerker in een aan België grenzend land, op voorwaarde dat hij zijn hoofdverblijfplaats in België heeft behouden en er in principe iedere dag is teruggekeerd;

b) of die reeds, voorafgaand aan 1 januari 2015, in het buitenland tewerkgesteld werd in de hoedanigheid van arbeider of bediende, voor perioden van telkens minder dan één jaar, voor rekening van een werkgever van dat land, om er seizoenarbeid of daarmee gelijkgestelde loonarbeid te verrichten, op voorwaarde dat hij zijn hoofdverblijfplaats in België heeft behouden en zijn familie er bleef wonen, kan een aanvulling op het rustpensioen verkrijgen die gelijk is aan het verschil tussen het bedrag van het rustpensioen dat hij zou verkregen hebben indien deze activiteit in de hoedanigheid van werknemer eveneens in België was uitgeoefend en dit voor de perioden van deze activiteit waarvoor een buitenlands wettelijk pensioen toegekend wordt, en het totale bedrag van het geheel van de Belgische en buitenlandse wettelijke pensioenen en aanvullende voordelen.

Deze aanvulling gaat in op de ingangsdatum van het wettelijk rustpensioen verkregen voor dezelfde activiteit krachtens de wetgeving van het land van tewerkstelling. Het is slechts betaalbaar in zoverre het verkregen pensioen voor dezelfde activiteit krachtens de wetgeving van het land van tewerkstelling betaalbaar is.

De verzaking aan het wettelijk pensioen toegekend krachtens de wetgeving van het land van tewerkstelling geldt als verzaking aan de in het eerste lid bedoelde aanvulling op het rustpensioen.

Voor de toepassing van deze paragraaf en van artikel 7, § 5, wordt verstaan:

a) onder "wettelijk pensioen", elk wettelijk, bestuursrechtelijk of statutair ouderdoms-, rust-, anciënniteits- of overlevingspensioen, of elk ander als zodanig geldend

voordeel ten laste van een Belgisch of buitenlands pensioenstelsel of van een pensioenstelsel van een internationale instelling.

b) onder "aanvullend voordeel", elk Belgisch of buitenlands voordeel bedoeld als aanvulling van een in de bepaling onder a) bedoeld pensioen, zelfs als dit laatste niet is verworven en toegekend hetzij krachtens wettelijke, bestuursrechtelijke of statutaire bepalingen, hetzij krachtens bepalingen voortvloeiend uit een arbeidsovereenkomst, een ondernemingsreglement, een collectieve of sectorale overeenkomst of van een daarmee gelijkgesteld instrument, ongeacht het feit of het een periodiek of een in de vorm van een kapitaal betaald voordeel betreft.

Als aanvullende voordelen in de zin van de bepaling onder b) worden eveneens beschouwd:

1° de renten verworven door stortingen bedoeld bij de wet van 28 mei 1971 tot verwezenlijking van de eenmaking en de harmonisering van de kapitalisatiestelsels in het raam van de wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood, ongeacht de oorsprong ervan, die uitbetaald worden in de vorm van een kapitaal;

2° elk voordeel betaald aan een persoon ongeacht zijn statuut in uitvoering van een individuele pensioentoezegging evenals het aanvullend pensioen bepaald in artikel 42, 1°, van de programmawet van 24 december 2002.

§ 8. In afwijking van § 1, eerste lid, a), vormt het genot, in hoofde van een van de echtgenoten, van één of meer rust- of overlevingspensioenen of als zodanig geldende uitkeringen, toegekend krachtens één of meer Belgische regelingen, andere dan die voor arbeiders, bedienden, mijnwerkers, zeevarenden en werknemers krachtens een regeling van een vreemd land of krachtens een regeling toepasselijk op het personeel van een volkenrechterlijke instelling geen beletsel voor de toekenning aan de andere echtgenoot van een rustpensioen berekend met toepassing van § 1, eerste lid a), van dit artikel, voor zover het globale bedrag van bovenbedoelde pensioenen en van de als zodanig geldende uitkeringen van de eerstgenoemde echtgenoot kleiner is dan het verschil tussen de bedragen van het rustpensioen van de andere echtgenoot, respectievelijk berekend met toepassing van § 1, eerste lid, b), van dit artikel.

Evenwel wordt in dat geval het totale bedrag van bovenbedoelde pensioenen en van de als zodanig geldende uitkeringen, van eerstgenoemde echtgenoot in mindering gebracht op het bedrag van het rustpensioen van de andere echtgenoot.

§ 9. De Koning kan de bijzondere modaliteiten van uitbetaling vaststellen voor de pensioenen waarvan het bedrag kleiner is dan 86,32 euro per jaar aan de index 103,14 (basis 1996 = 100). Dit bedrag is gekoppeld aan spilindexcijfer 103,14 (basis 1996 = 100) en verandert overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

Art. 6 § 1. In afwijking van artikel 5, § 1, tweede lid wordt, wat de vrouwelijke gerechtigden betreft, het getal 45 vervangen door het getal:

- 41 wanneer het rustpensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaat ten vroegste op 1 juli 1997 en uiterlijk op 1 december 1999;

- 42 wanneer het rustpensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaat ten vroegste op 1 januari 2000 en uiterlijk op 1 december 2002;

- 43 wanneer het rustpensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaat ten vroegste op 1 januari 2003 en uiterlijk op 1 december 2005;

- 44 wanneer het rustpensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaat ten vroegste op 1 januari 2006 en uiterlijk op 1 december 2008.

§ 2. De Koning kan de in artikel 5, § 4, van dit besluit bedoelde vermenigvuldigingscoëfficiënten voor de vrouwelijke gerechtigden aanpassen teneinde ze in overeenstemming te brengen met de in § 1 vermelde getallen.

Afdeling 2. Het overlevingspensioen

Art. 7 *Gewijzigd bij K.B. van 23 april 1997, art. 6 (6) en de wetten van 23 april 2013, art. 2 (17), 19 april 2014, art. 4 (14), 19 december 2014, art. 199 (15), 10 augustus 2015, art. 14 (3) en 5 december 2017, art. 6 (9).*

§ 1. Indien de echtgenoot vóór de ingangsdatum van zijn rustpensioen is overleden, is het overlevingspensioen gelijk aan 80 t.h. van het bedrag van het rustpensioen berekend overeenkomstig art. 5, § 1, eerste lid a), van dit besluit dat aan de echtgenoot overeenkomstig dit besluit zou zijn toegekend.

Evenwel wordt voor ieder jaar gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling vóór 1955, dat in aanmerking kan worden genomen voor de berekening van het rustpensioen, rekening gehouden met een forfaitair loon van 85 500 frank.

De breuk die met elk kalenderjaar overeenstemt, heeft als teller de eenheid en als noemer het aantal kalenderjaren, begrepen in de periode ingaande op 1 januari van het jaar van de twintigste verjaardag en eindigend op 31 december van het jaar dat voorafgaat aan dat van het overlijden, zonder dat de noemer van die breuk evenwel hoger mag zijn dan 45.

Wanneer het aantal voltijdse dagequivalenten dat de loopbaan bevat hoger is dan het aantal dat verkregen wordt door 312 voltijdse dagequivalenten met de noemer van de breuk te vermenigvuldigen, worden de voltijdse dagequivalenten die recht geven op het voordeligste pensioen in aanmerking genomen tot beloop van het door deze vermenigvuldiging verkregen resultaat. Wanneer het pensioen van de overleden echtgenoot werd berekend op basis van één of meerdere breuken met een noemer lager dan de noemer bedoeld in het derde lid wordt het aantal voltijdse dagequivalenten betreffende elke noemer vermenigvuldigd met de verhouding tussen de hoogste noemer en de lagere noemer.

De vermindering van de beroepsloopbaan betreft bij voorrang de voltijdse dagequivalenten die recht openen op het minst voordelige pensioen. Het aantal in mindering te brengen dagen kan echter het aantal niet overschrijden dat verkregen wordt door het derde van de noemer van de breuk te vermenigvuldigen met 104. Deze dagen worden als volgt bepaald:

1° het pensioen verleend voor elk kalenderjaar wordt gedeeld door het aantal voltijdse dagequivalenten in aanmerking genomen voor het desbetreffende jaar teneinde hun aandeel in het pensioen te bepalen;

2° het aantal in mindering te brengen voltijdse dagequivalenten en hun overeenstemmend pensioenaandeel worden verwijderd uit het kalenderjaar waarvan het aandeel in het pensioen berekend per dag het minst voordelig is;

3° wanneer het aantal voltijdse dagequivalenten van het kalenderjaar bedoeld in de bepaling onder 2° lager is dan het aantal in mindering te brengen voltijdse dagequivalenten, wordt het overblijvend aantal te verwijderen voltijdse dagequivalenten en hun overeenstemmend pensioenaandeel verwijderd uit het kalenderjaar waarvan het aandeel in het pensioen voortaan het minst voordelig is;

4° er wordt één voor één beroep gedaan op de kalenderjaren waarvan het aandeel in het pensioen het minst voordelig wordt voor zover het aantal in mindering te brengen voltijdse dagequivalenten van de beroepsloopbaan niet bereikt is.

De beperking van de loopbaan bedoeld in het vierde lid is niet van toepassing wanneer de globale beroepsloopbaan van de overleden werknemer meer voltijdse dagequivalenten bevat dan het maximum aantal voltijdse dagequivalenten bedoeld in het vierde lid en de voltijdse dagequivalenten na dit maximum aantal voltijdse dagequivalenten arbeidsdagen zijn die daadwerkelijk gepresteerd zijn als werknemer door de overleden echtgenoot. In dit geval worden deze dagen in aanmerking genomen in de berekening van het overlevingspensioen van de langstlevende echtgenoot.

Wanneer het rustpensioen overeenkomstig artikel 5, § 2, wordt berekend op grond van de loopbaan van een in artikel 5, § 6, beoogde werknemer wordt het overlevingspensioen met een supplement verhoogd. Dat supplement is gelijk aan het verschil tussen het bedrag van het overlevingspensioen dat zou toegekend geweest zijn indien de werknemer daadwerkelijk gedurende dertig kalenderjaren gewoonlijk en hoofdzakelijk in de ondergrond van de mijnen of van steengroeven met ondergrondse winning zou hebben gewerkt en het globale bedrag van de overlevingspensioenen of als zodanig geldende uitkeringen waarop de langstlevende echtgenoot krachtens één of meer van de in artikel 5, § 1, eerste lid, a), bedoelde regelingen aanspraak kan maken.

Voor de berekening van het rustpensioen overeenkomstig artikel 5, § § 2 en 3, wordt rekening gehouden met de breuk zoals bepaald in het derde lid indien dit voor de langstlevende echtgenoot voordeliger is.

Het totaal van de breuken bedoeld in artikel 5, §§ 1, 2 en 3 wordt tot de eenheid beperkt.

Indien de echtgenoot vóór 1 januari van het jaar van zijn eenentwintigste verjaardag overleden is, is het bedrag van het rustpensioen dat tot basis dient voor de berekening van het overlevingspensioen gelijk aan:

a) 64.125 frank indien de langstlevende echtgenoot bewijst dat de overleden echtgenoot gewoonlijk en hoofdzakelijk tewerkgesteld is geweest in de zin van het koninklijk besluit nr. 50 gedurende één kalenderjaar vóór 1955 of bewijst dat de overleden echtgenoot op het ogenblik van het overlijden in de zin van dat besluit was tewerkgesteld;

b) 75 % van het bedrag van de lonen van de overleden echtgenoot bedoeld bij artikel 7 van het koninklijk besluit nr. 50 en die betrekking hebben op het voordeligste van de kalenderjaren die aan dat van het overlijden voorafgaan, indien de wijze van berekening bedoeld bij a) niet kan worden toegepast of minder voordelig is.

De bepalingen van het vorig lid zijn niet van toepassing wanneer de langstlevende echtgenoot een ander overlevingspensioen of een als zodanig geldende uitkering geniet.

Het krachtens deze paragraaf toegekend overlevingspensioen wordt beperkt tot het produkt van de vermenigvuldiging van de breuk die gediend heeft voor de berekening van het overlevingspensioen, met het bedrag van het rustpensioen berekend tegen het bedrag bepaald bij artikel 5, § 1, eerste lid, a), dat de echtgenoot zou verkregen hebben indien hij op de dag van zijn overlijden de in artikel 2, § 1 bedoelde pensioenleeftijd had bereikt en het bewijs had geleverd van een gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling als werknemer gedurende 45 jaren.

Dit referentiepensioen wordt per kalenderjaar, berekend naar rata van 1/45e:

a) van de werkelijke, fictieve en forfaitaire lonen die in aanmerking werden genomen voor de berekening van het overlevingspensioen, voor zover zij betrekking hebben op de jaren van gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling;

b) van het forfaitair loon bedoeld bij artikel 9bis van het koninklijk besluit nr. 50 voor een aantal jaren gelijk aan het verschil tussen 45, en het aantal jaren bedoeld onder a).

De artikelen 152 van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980 en 33 van de herstelwet van 10 februari 1981 inzake de pensioenen van de sociale sector zijn niet van toepassing op dit referentiepensioen.

§ 2. Indien de echtgenoot na de ingangsdatum van zijn rustpensioen is overleden, is het overlevingspensioen gelijk aan 80 % van het aan de overleden echtgenoot in de maand van overlijden betaalbare bedrag van het rustpensioen dat hem overeenkomstig de wet van 20 juli 1990, krachtens het koninklijk besluit nr. 50 of krachtens dit besluit was toegekend en dat, in voorkomend geval, wordt omgerekend naar het bedrag bepaald bij artikel 5, § 1, eerste lid, a), en zonder dat eventueel de vermindering wegens vervroeging wordt toegepast.

§ 3. Voor de toepassing van § 2 van dit artikel is het bedrag van het rustpensioen dat tot basis dient voor de berekening van het overlevingspensioen gelijk aan het bedrag van het rustpensioen dat de echtgenoot zou hebben bekomen indien hij zijn pensioen zou hebben genoten tot op de ingangsdatum van het overlevingspensioen.

§ 4. Voor de berekening van het overlevingspensioen dat aan de langstlevende echtgenoot van een afgevaardigde-werkman bij het toezicht in de steenkolenmijnen kan worden verleend, wordt geen rekening gehouden met de perioden van tewerkstelling in deze hoedanigheid van de overleden echtgenoot, die in aanmerking worden genomen voor het verlenen van een overlevingspensioen ten laste van de Staat.

§ 5. In afwijking van de §§ 1 tot 4 en voor de perioden van activiteit bedoeld in artikel 5, § 7, kan de langstlevende echtgenoot van de werknemer een aanvulling op het overlevingspensioen verkrijgen die gelijk is aan het verschil tussen het bedrag van het overlevingspensioen dat hij zou verkrijgen indien deze activiteit in de hoedanigheid van werknemer eveneens in België was uitgeoefend en het totale bedrag van

het geheel van Belgische en buitenlandse wettelijke pensioenen en aanvullende voordelen in de zin van artikel 5, § 7.

De verzaking aan het wettelijk pensioen toegekend krachtens de wetgeving van het land van tewerkstelling geldt als verzaking aan de in het eerste lid bedoelde aanvulling op het overlevingspensioen.

§ 6. Indien het om een mannelijke gerechtigde gaat wordt in de § 1, lid 3 van dit artikel het getal 45 vervangen door het getal:

1° 41 wanneer het overlijden zich ten vroegste op 1 juli 1997 en uiterlijk op 31 december 1999 heeft voorgedaan;

2° 42 wanneer het overlijden zich ten vroegste op 1 januari 2000 en uiterlijk op 31 december 2002 heeft voorgedaan;

3° 43 wanneer het overlijden zich ten vroegste op 1 januari 2003 en uiterlijk op 31 december 2005 heeft voorgedaan;

4° 44 wanneer het overlijden zich ten vroegste op 1 januari 2006 en uiterlijk op 31 december 2008 heeft voorgedaan.

De Koning bepaalt de berekeningswijze van het referentiepensioen bedoeld in § 1, leden 10 en 11 van dit artikel met betrekking tot de overlevingspensioenen voor mannelijke gerechtigden voor wie het overlevingspensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaat ten vroegste op 1 juli 1997 en uiterlijk op 1 december 2008.

Afdeling 3. De overgangsuitkering
Ingevoegd bij de wet van 5 mei 2014, art. 14 (15).

Art. 7bis *Ingevoegd bij de wet van 5 mei 2014, art. 15 (15) en gewijzigd bij de wetten van 10 augustus 2015, art. 26 (15), 5 december 2017, art. 7 (9) en de programmawet van 27 december 2021, art. 110 (18).*

§ 1. Voor elk bewezen kalenderjaar van tewerkstelling in hoofde van de overleden werknemer, tot en met het jaar van zijn overlijden zo hij bij zijn overlijden nog geen rustpensioen ontving of het jaar waarin zijn rustpensioen ingaat zo hij reeds een rustpensioen ontving bij zijn overlijden, wordt het recht op de overgangsuitkering verkregen ten belope van een breuk van het totaal van de werkelijke, fictieve en forfaitaire brutolonen van de overleden werknemer bedoeld in de artikelen 7, 8 en 9bis van het koninklijk besluit nr. 50, aangepast overeenkomstig artikel 29bis, § 1, van het koninklijk besluit nr. 50 en verkregen door de werknemer tot de laatste dag van de maand voorafgaand ofwel aan zijn overlijden ofwel aan de maand van de ingang van zijn rustpensioen. Dit recht op de overgangsuitkering wordt berekend aan het percentage voorzien in artikel 5, § 1, eerste lid, b), van dit besluit.

De toegekende breuk heeft als teller de eenheid en als noemer het aantal kalenderjaren begrepen in de periode die ingaat op 1 januari van het jaar van de twintigste verjaardag van de overleden werknemer en die eindigt op 31 december van het jaar dat voorafgaat ofwel aan dit van het overlijden zo hij bij zijn overlijden nog geen rustpensioen ontving ofwel aan dit waarin zijn rustpensioen ingaat zo hij reeds een rustpensioen ontving bij zijn overlijden.

Wanneer het aantal voltijdse dagequivalenten dat de loopbaan van de overleden werknemer bevat, hoger is dan het aantal dat bekomen wordt door de noemer van

de breuk met 312 voltijdse dagequivalenten te vermenigvuldigen, worden de voltijdse dagequivalenten die recht geven op de voordeligste uitkering per kalenderjaar in aanmerking genomen tot beloop van het door deze vermenigvuldiging bekomen resultaat. De verwijdering van de overtollige dagen wordt uitgevoerd overeenkomstig artikel 7, § 1, vijfde lid. De beperking van de loopbaan is echter niet van toepassing wanneer de globale beroepsloopbaan van de overleden werknemer meer voltijdse dagequivalenten bevat dan het maximum aantal voltijdse dagequivalenten en de voltijdse dagequivalenten na dit maximum aantal voltijdse dagequivalenten arbeidsdagen zijn die daadwerkelijk gepresteerd zijn als werknemer door de overleden echtgenoot; in dit geval worden deze dagen in aanmerking genomen in de berekening van de overgangsuitkering van de langstlevende echtgenoot.

Indien de echtgenoot vóór 1 januari van het jaar van zijn eenentwintigste verjaardag overleden is en tewerkgesteld was in de zin van het koninklijk besluit nr. 50 op het ogenblik van zijn overlijden, is het bedrag van de overgangsuitkering gelijk aan 60 %:

- 1° van het bedrag van de lonen van de overleden echtgenoot bedoeld bij artikel 7 van het koninklijk besluit nr. 50 en die betrekking hebben op het voordeligste van de kalenderjaren;

- 2° van het in artikel 8, § 1, eerste lid, bedoelde forfaitaire loon indien de berekeningswijze bepaald bij de bepaling onder 1° niet kan worden toegepast of minder voordelig is.

De bepalingen van het vierde lid zijn niet van toepassing wanneer de langstlevende echtgenoot van een overlevingspensioen of een als zodanig geldend voordeel bij toepassing van een Belgische of buitenlandse wetgeving inzake sociale zekerheid geniet.

§ 2. Indien, in afwijking van § 1, eerste lid, het jaarloon voor een loopbaanjaar van de overleden werknemer, geherwaardeerd op de ingangsdatum van de overgangsuitkering, lager is, per jaar, dan het in artikel 8, § 1, eerste lid bedoelde bedrag, wordt de overgangsuitkering berekend op basis van dit bedrag voor het betrokken jaar. Dit bedrag wordt geproratiseerd in functie van de bewezen duur van tewerkstelling, uitgedrukt in voltijdse dagequivalenten.

Het eerste lid is niet van toepassing op de overgangsuitkering gebaseerd op de prestaties bedoeld in artikel 3ter, zoals van kracht vóór zijn opheffing bij het koninklijk besluit van 9 juli 1997, en in artikel 7 van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

§ 3. Zijn van toepassing op de overgangsuitkering:
1° artikel 7, § 1, achtste en negende lid, en § 5;
2° artikel 153 van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980;
3° de artikelen 34 en 34bis van de herstelwet van 10 februari 1981 inzake de pensioenen van de sociale sector.

§ 4. Artikel 8 is niet van toepassing op de overgangsuitkering.

HOOFDSTUK IV. Het minimumrecht per loopbaanjaar

Art. 8 *Gewijzigd bij K.B.'s van 21 maart 1997, art. 2 (5), 11 december 2001, art. 34 (12), 5 november 2002, art. 17 (19), de wetten van 23 december 2005, art. 11 (20) en*

18 maart 2016, art. 128 (21), K.B.'s van 21 juli 2017, art. 6, § 1 (22) en § 2 (23), 17 mei 2019, art. 4 (24), 20 december 2020, art. 1 (25), 6 augustus 2021, art. 5 (26) en 7 april 2023, art. 6 (27).

§ 1. Indien het loon, geherwaardeerd op de ingangsdatum van het pensioen, en desgevallend omgerekend naar een tewerkstelling die met een volledige arbeidsregeling overeenstemt lager is dan 18 450,12 euro (28) per jaar, wordt het pensioen voor het betrokken kalenderjaar, waarvoor er tenminste een tewerkstelling die overeenstemt met één derde van een volledige arbeidsregeling is bewezen, berekend op dit bedrag, en dit voor zover de rechthebbende:

1° een tewerkstelling in hoedanigheid van werknemer bewijst gedurende tenminste 15 kalenderjaren en voor elk van die jaren wordt aangetoond dat de tewerkstelling met tenminste één derde van een voltijdse arbeidsregeling overeenstemt en

2° geen aanspraak kan maken op een pensioenbedrag dat, naargelang het pensioen overeenkomstig de bepalingen van artikel 5, § 1, eerste lid, a) of b) van dit besluit werd berekend, hoger is dan respectievelijk 15 745,23 euro of 12 596,17 euro (29) per jaar. Deze bedragen worden geproratiseerd in functie van de weerhouden loopbaanbreuk. (30) (31) (32)

Het in het vorig lid eerstgenoemde bedrag wordt geproratiseerd in functie van de bewezen duur van tewerkstelling.

§ 2. De vaststelling van de in de eerste paragraaf, eerste lid, 1° bedoelde kalenderjaren geschiedt na de toepassing van artikel 10bis van het koninklijk besluit nr. 50.

§ 3. De toekenning van het minimumrecht per loopbaanjaar kan niet tot gevolg hebben dat het toegekende pensioen, naar gelang het geval, hoger is dan de in de eerste paragraaf, eerste lid, 2°, bedoelde bedragen.

§ 4. Ingeval van herziening van het pensioen blijven de op de eerste ingangsdatum van het pensioen van kracht zijnde bedragen, bedoeld in de eerste paragraaf en geherwaardeerd tot op de ingangsdatum van de herziening, van toepassing.

§ 5. Het in de eerste paragraaf, eerste lid, bedoelde loon stemt overeen met twaalf maal het gemiddeld minimum maandinkomen van 1 095,92 EUR aan spilindexcijfer 103,14 (basis 1996 = 100), zoals vastgesteld in artikel 3 van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988 houdende wijziging en coördinatie van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 21 van 15 mei 1975 en nr. 23 van 25 juli 1975 betreffende de waarborg van een gemiddeld minimum maandinkomen, algemeen verbindend verklaard bij koninklijk besluit van 19 juli 1989. Dit bedrag wordt aangepast telkens het bedrag bedoeld in artikel 3 van de genoemde collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988 verhoogt of telkens een verhoging optreedt ingevolge de vaststelling van een nieuw gemiddeld minimum maandinkomen met intersectoriële draagwijdte en algemeen verbindend verklaard bij koninklijk besluit. De aanpassing gaat in de eerste dag van de twaalfde maand volgend op deze wijziging.

§ 6. De bepalingen van dit artikel zijn niet van toepassing op de pensioenen toegekend krachtens de artikelen 3ter, 7, 75, 76, 77, 78 en 79 van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het Algemeen Reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen.

§ 7. De Koning kan:

1° bepalen wat onder een tewerkstelling die met één derde van een voltijdse arbeidsregeling overeenstemt, moet worden verstaan;

2° andere perioden bepalen dan deze bedoeld in § 6 die niet in aanmerking worden genomen;

3° de modaliteiten bepalen waaronder de duur van de tewerkstelling wordt bewezen;

4° de modaliteiten bepalen waarop het in de eerste paragraaf, eerste lid, bedoelde bedrag van 13 151,04 EUR, in functie van de bewezen duur van de tewerkstelling wordt geproratiseerd;

5° met betrekking tot de vaststelling van de in de eerste paragraaf, eerste lid, 1° bedoelde duur van tewerkstelling bijzondere regels voor het overlevingspensioen bepalen.

§ 8. De in § 1 bedoelde bedragen zijn gekoppeld aan spilindexcijfer 103,14 (basis 1996 = 100) en evolueren overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

§ 9. De Koning kan, na advies van het Beheerscomité van de Federale Pensioendienst op basis van de jaarlijkse evaluatie van het stelsel van het minimumrecht per loopbaanjaar, bij in Ministerraad overlegd besluit de voorwaarden bedoeld in § 1 van dit artikel wijzigen.

§ 10. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en na advies van het Beheerscomité van de Federale Pensioendienst:

1° de in § 1 van dit artikel bedoelde bedragen en pensioenbedragen verhogen;

2° de modaliteiten van de in § 1, eerste lid, 1°, vermelde duur van de loopbaan vaststellen;

3° het toepassingsgebied van dit artikel uitbreiden tot loopbaanjaren opgebouwd in andere pensioenregelingen.

HOOFDSTUK V. Het halftijds pensioen

Art. 9 De Koning kan bij in Ministerraad overlegd besluit, overeenkomstig de door hem bepaalde berekenings- en toekenningsmodaliteiten, voor de gerechtigden die de leeftijd van 60 jaar hebben bereikt, een stelsel van halftijds pensioen instellen.

HOOFDSTUK VI. Diverse bepalingen

Art. 10-11 *Wijzigingsbepalingen.*

Art. 12 § 1. Voor de berekening van de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaan vanaf 1 juli 1997 en onverminderd de bepalingen van artikel 29bis, §§ 1 en 2, van het koninklijk besluit nr. 50 worden de in de vermelde bepalingen bedoelde lonen en bedragen vermenigvuldigd met een herwaarderingscoëfficiënt, die als volgt is vastgesteld:

1955	1,877560
1956	1,819341
1957	1,762928
1958	1,708263
1959	1,655294
1960	1,603967
1961	1,554232
1962	1,506038
1963	1,459339
1964	1,414089
1965	1,370241
1966	1,327753
1967	1,286582
1968	1,246688
1969	1,208031
1970	1,170573
1971	1,134276
1972	1,099105
1973	1,065024
1974	1,032000
1975	1,000000

Deze herwaarderingscoëfficiënten voor de jaren 1955 tot en met 1974 worden bekomen door de basisherwaarderingscoëfficiënt voor het jaar 1974 zijnde 1,032000 te verheffen tot de n-de macht met afronding op het miljoenste, waarbij n verandert in functie van het beschouwde jaar per eenheid in afnemende orde van 20 voor het jaar 1955 tot 1 voor het jaar 1974.

§ 2. Voor de berekening van de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaan vanaf 1 januari van de jaren 1998 tot 2005 wordt de in § 1 bedoelde basisherwaarderingscoëfficiënt voor het jaar 1974 voor ieder van de bedoelde ingangsjaren telkens met 4 duizendsten afgebouwd en vervolgens verheven tot de macht zoals vermeld in het tweede lid van paragraaf 1.

Art. 13 *Wijzigingsbepaling*.

TITEL II. Gewaarborgd inkomen voor bejaarden

Art. 14-16 *Wijzigingsbepalingen.*

TITEL III. Ziekte en invaliditeitsuitkeringen

Art. 17-18 *Wijzigingsbepalingen.*

TITEL IV. Slotbepalingen

Art. 19 Dit besluit treedt werking op 1 juli 1997.

Art. 20 Onze Minister van Pensioenen en Onze Minister van Sociale zaken zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

---

1 Bekrachtigd door art. 5 van de wet van 13 juni 1997.
2 Inwerkingtreding: 01-01-2012; van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2013 ingaan, maar blijft wel van toepassing op de werknemers die, op 31 december 2011, de leeftijd van 55 jaar bereikt hebben.
3 Inwerkingtreding: 31-08-2015.
4 Zie ook arrest nr. 164/2021 van 18 november 2021 in zake : de prejudiciële vraag betreffende artikel 111 van de wet van 28 december 2011 « houdende diverse bepalingen » (opheffing van het bijzondere pensioenstelsel van de mijnwerkers), gesteld door het Arbeidshof te Luik, afdeling Namen.
5 Inwerkingtreding: 01-01-1997.
6 Inwerkingtreding: 01-07-1997.
7 Inwerkingtreding: 01-01-2013.
8 Inwerkingtreding: 01-01-2013, van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2013 ingaan.
9 Inwerkingtreding: 01-01-2019.
10 Inwerkingtreding: 01-01-2021.
11 Inwerkingtreding: 16-02-1999.
12 Inwerkingtreding: 01-01-2002.
13 Inwerkingtreding: 07-01-2007.
14 Inwerkingtreding: 01-01-2015; van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2015 ingaan.
15 Inwerkingtreding: 01-01-2015.
16 Inwerkingtreding: 01-01-2011.
17 Inwerkingtreding: 01-07-2013. Is van toepassing op de overlevingspensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 juli 2013 ingaan
18 Inwerkingtreding: 01-07-2022.
19 Inwerkingtreding: 01-01-2003.
20 Inwerkingtreding: 30-12-2005; van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste ingaan op 1 oktober 2006.
21 Inwerkingtreding: 01-04-2016.
22 Inwerkingtreding: 01-01-2018; de bepalingen van deze zijn van toepassing op de pensioenen en de overgangsuitkeringen die daadwerkelijk en voor de eerste maal en vroegste op 1 januari 2018 ingaan.
23 Inwerkingtreding: 01-01-2018; de bepalingen van deze zijn van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2018 ingaan.
24 Inwerkingtreding: 01-01-2020.
25 Inwerkingtreding: 01-01-2021.
26 Inwerkingtreding: 01-01-2022; van toepassing op de pensioenen en de overgangsuitkeringen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2022 ingaan.
27 Inwerkingtreding: 01-01-2024.
28 Het bedrag van 18 450,12 euro bedoeld in artikel 8, § 1, eerste lid, wordt vervangen door het bedrag van 18 819,12 euro.

Deze bepalingen zijn van toepassing op de pensioenen en de overgangsuitkeringen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2024 ingaan (zie art. 6, § 1 van het KB van 7 april 2023, B.S. 21 april).

29 Met ingang van 1 januari 2023 voor de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2023 ingaan.

30 De bedragen in art. 8, § 1, eerste lid, 2° worden respectievelijk vervangen door de bedragen van 15 745,23 euro en 12 596,17 euro met ingang van 1 januari 2023 voor de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2023 ingaan~~; door de bedragen van 16 119,25 euro en 12 895,40 euro met ingang van 1 januari 2024 voor de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2024 ingaan~~ (zie art. 5, § 2, 2° en 3° van het KB van 6 augustus 2021, B.S. 23 augustus; opgelet: art. 5, § 2, 3° wordt opgeheven bij art. 10, 1° van het KB van 7 april 2023, B.S. 21 april).

31 De bedragen van 15 745,23 euro en van 12 596,17 euro bedoeld in artikel 8, § 1, eerste lid, 2°, worden respectievelijk vervangen door de bedragen van 16 441,83 euro en 13 153,46 euro met ingang van 1 januari 2024 voor de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2024 ingaan (zie art. 6, § 2 van het KB van 7 april 2023, B.S. 21 april).

32 Wanneer het een overlevingspensioen betreft, is het in aanmerking te nemen ingangsjaar het jaar tijdens welk het rustpensioen van de overleden echtgenoot daadwerkelijk en voor de eerste maal is ingegaan wanneer deze op het ogenblik van zijn overlijden dit pensioen genoot (zie art. 2 van het K.B. van 20 december 2020, B.S. 4 januari 2021).

Koninklijk besluit van 21 maart 1997
(Staatsblad 29 maart)

tot uitvoering van de artikelen 4, § 2, tweede lid, 7, § 1, tiende en elfde lid en 8, § 7, vierde lid van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels en tot wijziging van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

Gewijzigd bij: *K.B.'s van 9 juli 1997 (Staatsbl. 9 augustus) en 10 juni 2001 (Staatsbl. 31 juli).*

HOOFDSTUK I. Algemene bepalingen

Art. 1 § 1. Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

1° "het koninklijk besluit nr. 50", het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers;

2° "het koninklijk besluit van 23 december 1996", het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels;

3° "het koninklijk besluit van 21 december 1967", het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

§ 2. Voor zover de bepalingen van dit besluit niet afwijken van de bepalingen van het koninklijk besluit van 21 december 1967, van het koninklijk besluit van 3 november 1969 houdende vaststelling voor het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart, van de bijzondere regelen betreffende het ingaan van het pensioenrecht en van de bijzondere toepassingsmodaliteiten van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, van het koninklijk besluit van 27 juli 1971 tot vaststelling voor de beroepsjournalisten, van de bijzondere regelen betreffende het ingaan van het recht op pensioen en van de bijzondere toepassingsmodaliteiten van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers en van het koninklijk besluit van 4 december 1990 tot uitvoering van de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn, en tot wijziging van sommige bepalingen inzake werknemerspensioenen, blijven deze laatstbedoelde bepalingen van toepassing.

HOOFDSTUK II. Uitvoering van het koninklijk besluit van 23 december 1996

Art. 2 De perioden bedoeld bij artikel 4 § 2, 3de lid van het koninklijk besluit van 23 december 1996 worden in aanmerking genomen op voorwaarde dat tijdens deze perioden de belanghebbende, zijn echtgenoot in het gezin of de persoon met wie hij een huishouden vormde bijslagtrekkende is geweest van de kinderbijslag en in zoverre de belanghebbende voor het einde van het vijfde kalenderjaar dat volgt op dit van het begin van de onderbreking een beroepsactiviteit heeft hernomen waarvoor pensioenrechten krachtens een Belgische wettelijke regeling kunnen worden geopend en in zoverre deze activiteit gedurende ten minste één jaar werd uitgeoefend.

© FPD – augustus 2023

Art. 3 Wat de vrouwelijke gerechtigden betreft, worden de getallen 45, 1,50 en 1,125 bedoeld bij art. 5, § 4, 2e lid van het koninklijk besluit van 23 december 1996, vervangen door respectievelijk de getallen:

1°- 41, 1,366 en 1,025, wanneer het rustpensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaat ten vroegste op 1 juli 1997 en uiterlijk op 1 december 1999;

2°- 42, 1,400 en 1,050 wanneer het rustpensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaat ten vroegste op 1 januari 2000 en uiterlijk op 1 december 2002;

3°- 43, 1,433 en 1,075 wanneer het rustpensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaat ten vroegste op 1 januari 2003 en uiterlijk op 1 december 2005;

4°- 44, 1,466 en 1,100 wanneer het rustpensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaat ten vroegste op 1 januari 2006 en uiterlijk op 1 december 2008.

Art. 4 *Gewijzigd bij K.B. van 9 juli 1997, art. 1 (1).*

Wat de mannelijke gerechtigden op een overlevingspensioen betreft, worden de getallen 65 en 45, vermeld in artikel 7, § 1, tiende lid van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels en de breuk 1/45 ste en het getal 45, vermeld in het elfde lid van hetzelfde artikel, respectievelijk vervangen door de getallen:

1°- 61, 41, 1/41ste en 41, wanneer het overlijden zich ten vroegste op 1 juli 1997 en uiterlijk op 31 december 1999 heeft voorgedaan;

2°- 62, 42, 1/42ste en 42, wanneer het overlijden zich ten vroegste op 1 januari 2000 en uiterlijk op 31 december 2002 heeft voorgedaan;

3°- 63, 43, 1/43ste en 43, wanneer het overlijden zich ten vroegste op 1 januari 2003 en uiterlijk op 31 december 2005 heeft voorgedaan;

4°- 64, 44, 1/44ste en 44, wanneer het overlijden zich ten vroegste op 1 januari 2006 en uiterlijk op 31 december 2008 heeft voorgedaan.

Art. 5 *Gewijzigd bij K.B. van 10 juni 2001, art. 55 (2).*

§ 1. Voor de toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 wordt onder ten minste een derde van een voltijdse arbeidsregeling verstaan:

1° voor de jaren gelegen vóór 1955, de gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling als werknemer zoals bepaald bij artikel 29 van het koninklijk besluit van 21 december 1967;

2° voor de jaren gelegen na 31 december 1991, elke activiteit als werknemer, die overeenstemt met een derde van een volledige arbeidsregeling, zoals deze op de bij artikel 28 van het koninklijk besluit nr. 50 bedoelde individuele rekening is ingeschreven.

§ 2. Wordt, tot bewijs van het tegendeel en onverminderd de toepassing van artikel 28bis van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, geacht met ten minste een derde van een voltijdse arbeidsregeling overeen te stemmen:

1° voor de jaren gelegen tussen 31 december 1954 en 1 januari 1978, elke tewerkstelling als werknemer die zich over ten minste 104 dagen per kalenderjaar uitstrekt;

2° voor de jaren gelegen tussen 31 december 1977 en 1 januari 1992, de tewerkstelling die:

- zich over ten minste 104 dagen per kalenderjaar uitstrekt én
- waarbij het resultaat van de berekening:

$$\frac{\mathrm{W}}{\mathrm{MW}} + \frac{\mathrm{AD}}{312}$$

tenminste gelijk is aan 0,33 en waarbij:

* W overeenstemt met de brutolonen ingeschreven voor de arbeidsdagen tijdens het beschouwde kalenderjaar.

* AD overeenstemt met het aantal gelijkgestelde dagen waarvoor naar gelang het geval, een fictief of forfaitair loon werd toegekend;

* MW, in functie van het beschouwde kalenderjaar, gelijk is aan het krachtens § 4 vastgestelde bedrag.

Voor toepassing van het vorig lid wordt het resultaat van de berekening beperkt tot het honderdste.

Het bewijs van tewerkstelling bedoeld in 1° en 2° wordt door de aanvrager geleverd overeenkomstig de bepalingen van artikel 32 van het koninklijk besluit van 21 december 1967, in voorkomend geval aangevuld met originele of voor eensluidend verklaarde loonstaten of verplichte aangiften inzake sociale zekerheid.

§ 3. Voor zover aan de in de §§ 1 en 2 bedoelde voorwaarde is voldaan wordt het bedrag bedoeld bij art. 8, § 7, 4° van het koninklijk besluit van 23 december 1996:

1° voor de jaren vóór 1955 volledig in aanmerking genomen;

2° voor de jaren gelegen tussen 31 december 1954 en 1 januari 1978, vermenigvuldigd met een breuk, waarvan de noemer gelijk is aan 312 en de teller aan het aantal arbeidsdagen en gelijkgestelde dagen;

3° voor de jaren gelegen tussen 31 december 1977 en 1 januari 1992, per kalenderjaar, vermenigvuldigd met:

- ofwel een breuk waarvan de noemer gelijk is aan 312 en de teller aan het aantal arbeidsdagen en gelijkgestelde dagen,
- ofwel de coëfficiënt die het resultaat is van de in § 2, 2°, bedoelde berekening in zover deze coëfficiënt lager is dan de hiervoor bedoelde breuk.

4° voor de jaren, gelegen na 31 december 1991, vermenigvuldigd met een breuk waarvan de noemer gelijk is aan 312 en de teller gelijk is aan het aantal dagen dat bekomen wordt door de vergelijking tussen enerzijds de voltijdse arbeidsregeling en anderzijds het aantal arbeidsdagen en het aantal gelijkgestelde dagen, en dit op basis van de gegevens die op de bij artikel 28 van het koninklijk besluit nr. 50 bedoelde individuele rekening zijn ingeschreven.

§ 4. Voor de toepassing van § 2, 2°, is MW, in functie van het beschouwde kalenderjaar gelijk aan:

- 240 612 voor het jaar 1978;
- 245 496 voor het jaar 1979;
- 260 436 voor het jaar 1980;
- 281 916 voor het jaar 1981;
- 321 852 voor het jaar 1982;
- 355 356 voor het jaar 1983;
- 377 112 voor het jaar 1984;
- 384 648 voor het jaar 1985;
- 400 188 voor de jaren 1986, 1987 en 1988;
- 416 772 voor het jaar 1989;
- 425 112 voor het jaar 1990;
- 442 272 voor het jaar 1991.

§ 5. Wanneer het een overlevingspensioen betreft, bedoeld bij art. 7, § 1, van het koninklijk besluit van 23 december 1996, wordt het getal 15, bedoeld bij art. 8, § 1, 1° van hetzelfde koninklijk besluit vervangen door een getal dat gelijk is aan een derde van de noemer van de breuk die in aanmerking wordt genomen voor de berekening van het overlevingspensioen.

HOOFDSTUK III. Wijzigingen aan het koninklijk besluit van 21 december 1967

Art. 6-10 *Wijzigingsbepalingen.*

HOOFDSTUK IV. Slotbepalingen

Art. 11 Dit besluit treedt in werking op 1 juli 1997.

Art. 12 Onze Minister van Pensioenen is belast met de uitvoering van dit besluit.

1 Inwerkingtreding: 01-07-1997.
2 Inwerkingtreding: onbepaald.

Koninklijk besluit van 21 maart 1997
(Staatsblad 29 maart)

tot uitvoering van het artikel 4, § 2, vijfde lid van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.

Gewijzigd bij: *K.B. van 10 juni 2001 (Staatsbl. 31 juli).*

Art. 1 § 1. Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

1° "het koninklijk besluit nr. 50", het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers;

2° "de wet van 20 juli 1990", de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen van de evolutie van het algemeen welzijn;

3° "het koninklijk besluit van 23 december 1996": het koninklijk besluit van 23 december 1996, tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.

§ 2. Voor zover de bepalingen van dit besluit niet afwijken van de bepalingen van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, van het koninklijk besluit van 3 november 1969 houdende vaststelling voor het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart, van de bijzondere regelen betreffende het ingaan van het pensioenrecht en van de bijzondere toepassingsmodaliteiten van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, van het koninklijk besluit van 27 juli 1971 tot vaststelling voor de beroepsjournalisten, van de bijzondere regelen betreffende het ingaan van het recht op pensioen en van de bijzondere toepassingsmodaliteiten van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers en van het koninklijk besluit van 4 december 1990 tot uitvoering van de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn, en tot wijziging van sommige bepalingen inzake werknemerspensioenen, blijven deze laatstbedoelde bepalingen van toepassing.

Art. 2 § 1. Indien betrokkene voor eenzelfde kalenderjaar rechten kan laten gelden krachtens het koninklijk besluit nr. 50, de wet van 20 juli 1990 en een andere Belgische pensioenregeling, wordt dit kalenderjaar voor de toepassing van art. 4, § 2, eerste lid, en § 3 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 slechts éénmaal in aanmerking genomen;

§ 2. Indien de betrokkene in de loop van een kalenderjaar uit hoofde van ten minste twee door hem gelijktijdig, afwisselend of achtereenvolgens uitgeoefende beroepsbezigheden rechten kan laten gelden krachtens een in § 1 bedoelde pensioenregeling, worden, voor de toepassing van artikel 4, § 2, van het koninklijk besluit van 23 december 1996, de samenvallende tijdvakken samengeteld maar slechts eenmaal geteld.

© FPD – augustus 2023

Art. 3 *Gewijzigd bij K.B. van 10 juni 2001, art. 54 (1).*

§ 1. Voor wat de pensioenregeling voor werknemers betreft, wordt onder tenminste één derde van een voltijdse arbeidsregeling verstaan:

1° voor de jaren gelegen vóór 1955, de gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling als werknemer zoals voorzien bij artikel 29 van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers;

2° voor de jaren gelegen na 31 december 1991, elke activiteit als werknemer, die overeenstemt met één derde van de voltijdse arbeidsregeling, zoals deze op de bij artikel 28 van het koninklijk besluit nr. 50 bedoelde individuele rekening is ingeschreven.

§ 2. Wordt voor wat de pensioenregeling voor werknemers betreft en tot bewijs van het tegendeel, onverminderd de toepassing van artikel 28bis van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, geacht met ten minste één derde van een voltijdse arbeidsregeling overeen te stemmen:

1° voor de jaren gelegen tussen 31 december 1954 en 1 januari 1978, elke tewerkstelling als werknemer die zich over ten minste 104 dagen per kalenderjaar uitstrekt;

2° voor de jaren gelegen tussen 31 december 1977 en 1 januari 1992, de tewerkstelling die:

- zich over ten minste 104 dagen per kalenderjaar uitstrekt én
- waarbij het resultaat van de berekening:

$$\frac{\mathrm{W}}{\mathrm{MW}} + \frac{\mathrm{AD}}{312}$$

tenminste gelijk is aan 0,33 en waarbij:

* W overeenstemt met de brutolonen ingeschreven voor de arbeidsdagen tijdens het beschouwde kalenderjaar;

* AD overeenstemt met het aantal gelijkgestelde dagen waarvoor naar gelang het geval, een fictief of forfaitair loon werd toegekend;

* MW, in functie van het beschouwde kalenderjaar, gelijk is aan het krachtens § 3 vastgestelde bedrag.

Voor toepassing van het vorig lid wordt het resultaat van de berekening beperkt tot het honderdste.

§ 3. Voor de toepassing van § 2, 2°, is MW, in functie van het beschouwde kalenderjaar gelijk aan:

- 240 612 voor het jaar 1978;
- 245 496 voor het jaar 1979;
- 260 436 voor het jaar 1980;
- 281 916 voor het jaar 1981;
- 321 852 voor het jaar 1982;

- 355 356 voor het jaar 1983;
- 377 112 voor het jaar 1984;
- 384 648 voor het jaar 1985;
- 400 188 voor de jaren 1986, 1987 en 1988;
- 416 772 voor het jaar 1989;
- 425 112 voor het jaar 1990;
- 442 272 voor het jaar 1991.

§ 4. Het bewijs van de in § 2 beoogde tewerkstelling kan door de aanvrager worden geleverd overeenkomstig de bepalingen van artikel 32 van het koninklijk besluit van 21 december 1967, in voorkomend geval aangevuld met originele of voor eensluidend verklaarde loonstaten of verplichte aangiften inzake sociale zekerheid.

§ 5. Wordt, voor wat de andere Belgische pensioenregelingen betreft, de regeling voor zelfstandigen uitgezonderd, geacht overeen te stemmen met ten minste één derde van een voltijdse arbeidsregeling de tewerkstelling waarvan de prestaties vergoed worden met tenminste één derde van de aan het ambt of de graad verbonden wedde.

Art. 4 Dit besluit treedt in werking op 1 juli 1997.

Art. 5 Onze Minister van Pensioenen is belast met de uitvoering van dit besluit.

1 Inwerkingtreding: onbepaald.

Koninklijk besluit van 25 april 1997
(Staatsblad 29 mei)

tot uitvoering van artikel 68, § 2, derde lid, van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen.

Art. 1 Voor de toepassing van artikel 68, § 2, derde lid, van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen geschiedt de omzetting in een fictieve rente, met ingang van 1 juli 1997, op basis van de coëfficiënten bepaald in de bij dit besluit gevoegde tabel.

Art. 2 Dit besluit treedt in werking op 1 juli 1997.

Art. 3 Onze Minister van Volksgezondheid en Pensioenen en Onze Minister van Sociale Zaken zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

BIJLAGE.

Art. N1. **Tabel.**

Leeftijd van de begunstigde	Omzettingscoëfficiënt	Leeftijd van de begunstigde	Omzettingscoëfficiënt
20 jaar	19,92	56 jaar	14,82
21 jaar	19,85	57 jaar	14,85
22 jaar	19,78	58 jaar	14,32
23 jaar	19,71	59 jaar	14,07
24 jaar	19,63	60 jaar	13,80
25 jaar	19,55	61 jaar	13,53
26 jaar	19,47	62 jaar	13,26
27 jaar	19,39	63 jaar	12,97
28 jaar	19,30	64 jaar	12,69
29 jaar	19,21	65 jaar	12,40
30 jaar	19,11	66 jaar	12,10
31 jaar	19,01	67 jaar	11,80
32 jaar	18,90	68 jaar	11,49
33 jaar	18,79	69 jaar	11,18
34 jaar	18,68	70 jaar	10,87
35 jaar	18,56	71 jaar	10,55
36 jaar	18,44	72 jaar	10,23
37 jaar	18,31	73 jaar	9,91
38 jaar	18,18	74 jaar	9,59
39 jaar	18,04	75 jaar	9,27
40 jaar	17,90	76 jaar	8,95
41 jaar	17,75	77 jaar	8,62
42 jaar	17,60	78 jaar	8,30
43 jaar	17,44	79 jaar	7,98
44 jaar	17,28	80 jaar	7,66

© FPD – augustus 2023

45 jaar	17,11	81 jaar	7,34
46 jaar	16,96	82 jaar	7,03
47 jaar	16,75	83 jaar	6,72
48 jaar	16,56	84 jaar	6,41
49 jaar	16,36	85 jaar	6,11
50 jaar	16,16	86 jaar	5,81
51 jaar	15,95	87 jaar	5,52
52 jaar	15,74	88 jaar	5,24
53 jaar	15,52	89 jaar	4,96
54 jaar	15,29	90 jaar	4,69
55 jaar	15,06	91 jaar	4,43

Koninklijk besluit van 27 april 1997
(Staatsblad 16 mei)

tot instelling van een Ombudsdienst Pensioenen met toepassing van artikel 15, 5° van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.

Bekrachtigd bij art. 2, 5° van de wet van. 12 december 1997 (Staatsbl. 18 december 1997), met ingang van 18-12-1997.

HOOFDSTUK I. De Ombudsdienst Pensioenen

Art. 1 Er wordt een Ombudsdienst Pensioenen bij het Ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu opgericht.

Art. 2 De Ombudsdienst Pensioenen bestaat uit twee leden; zij behoren tot een verschillende taalrol.

Ter uitvoering van de taken van de Ombudsdienst Pensioenen, omschreven in artikel 3, stelt de Minister die de pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft het nodige personeel ter beschikking van die dienst overeenkomstig de modaliteiten door Ons vastgesteld, in een in Ministerraad overlegd besluit.

Art. 3 De taak van de Ombudsdienst Pensioenen bestaat erin:

1° klachten te onderzoeken die betrekking hebben op de handeling of werking van de pensioendiensten belast met het toekenningen en de uitbetaling van wettelijke pensioenen;

2° klachten te onderzoeken in verband met:

- de vaststelling van de rechten van de gepensioneerden en toekomstige gepensioneerden op een pensioen lastens een wettelijke pensioenregeling;
- de uitbetaling en het bedrag van die uitkeringen;

3° te bemiddelen en verzoening na te streven tussen de burger en de pensioendienst;

4° op basis van de bevindingen gedaan bij de uitvoering van de opdrachten bedoeld in 1° en 2° aanbevelingen te doen en verslag uit te brengen;

Indien de ombudspersonen onbevoegd zijn, wordt de klager hiervan onmiddellijk in kennis gesteld en verwijzen zij zo mogelijk door naar de persoon, instelling of dienst die terzake bevoegd is.

De ombudspersonen treden op als college.

Art. 4 De bepalingen van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, zijn van toepassing op de leden van de ombudsdienst en het personeel dat hem bijstaat. De activiteiten van de Ombudsdienst Pensioenen bestrijken het ganse land.

Art. 5 De leden van de ombudsdienst worden, voor een hernieuwbaar mandaat van 6 jaar, benoemd door de Koning, op voordracht van de Minister die de pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft.

© FPD – augustus 2023

Te dien einde wordt een bericht tot vakantverklaring, met vaststelling van de voorwaarden tot indiening van de kandidaturen, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

De Koning bepaalt, op voordracht van de Minister die de pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de selectieprocedure van de kandidaten en dit onverminderd hetgeen voorzien is bij dit besluit.

De Ombudspersoon die zich, op het ogenblik van zijn benoeming, in een statutaire band bevindt met de Staat of met enig ander rechtspersoon van publiek recht die onder de Staat ressorteert, wordt van rechtswege ter beschikking gesteld, overeenkomstig de bepalingen van het betrokken statuut, voor de gehele duur van zijn mandaat. Gedurende deze periode behoudt hij evenwel zijn rechten op bevordering en weddeverhoging.

Indien de ombudspersoon zich op het ogenblik van zijn benoeming in een contractuele band bevindt met de Staat of met enig ander rechtspersoon van publiek recht die onder de Staat ressorteert, wordt de betrokken overeenkomst van rechtswege geschorst voor de gehele duur van zijn mandaat. Gedurende deze periode behoudt hij evenwel zijn rechten op weddeverhoging.

Art. 6 Om tot lid van de Ombudsdienst te worden benoemd moet men:

1° Belg zijn;

2° van onberispelijk gedrag zijn en de burgerlijke en politieke rechten genieten;

3° houder zijn van een diploma dat bij de Rijksbesturen toegang geeft tot een ambt van niveau I;

4° ten minste vijf jaar nuttige ervaring hebben, op een gebied dat dienstig is voor de uitoefening van het ambt.

Art. 7 Tijdens de duur van het mandaat kunnen de ombudspersonen geen van de volgende ambten, functies of mandaten uitoefenen:

1° het ambt van magistraat, notaris of gerechtsdeurwaarder;

2° het beroep van advocaat;

3° de functie van bedienaar van een erkende eredienst of een betrekking als afgevaardigde van een door de wet erkende organisatie die niet-confessionele morele dienstverlening verstrekt;

4° een bij verkiezing verleend openbaar mandaat;

5° een bezoldigde betrekking in de onderscheiden administratieve overheden;

6° een mandaat of functie in een instelling, bedoeld in artikel 2, § 1 of § 3 van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle van de verzekeringsondernemingen.

De ombudspersonen mogen geen openbaar ambt of enige andere functie vervullen waardoor de waardigheid, de onafhankelijkheid of de uitoefening van hun ambt in het gedrang kan komen.

Voor de toepassing van dit artikel worden gelijkgesteld met een bij verkiezing verleend mandaat: het ambt van buiten de gemeenteraad benoemde burgemeester, een mandaat van bestuurder in een instelling van openbaar nut en een ambt van regeringscommissaris, met inbegrip van het ambt van gouverneur, adjunct-gouverneur of vice-gouverneur. De houder van een bij verkiezing verleend openbaar mandaat die zijn benoeming tot lid van de Ombudsdienst aanvaardt, wordt van rechtswege ontheven van zijn door verkiezing verkregen mandaat.

De artikelen 1, 6, 7, 10, 11 en 12 van de wet van 18 september 1986 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de overheidsdiensten zijn, in voorkomend geval en met de nodige aanpassingen, van toepassing op de ombudspersonen.

Art. 8 De Koning kan, op voorstel van de minister die de pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, een einde maken aan het ambt van de ombudspersoon:

1° op hun verzoek;

2° wanneer zij de leeftijd van 65 jaar bereiken;

3° wanneer hun gezondheidstoestand de uitoefening van het ambt ernstig in gevaar brengt.

De Koning kan, op voorstel van de minister die de pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, de ombudspersonen afzetten:

1° wanneer zij een van de functies artikel 7, eerste en derde lid, uitoefenen.

2° om ernstige redenen.

Art. 9 Binnen de grenzen van hun bevoegdheid, ontvangen de ombudspersonen van geen enkele overheid instructies.

Zij kunnen niet van hun ambt worden ontheven wegens daden die zij stellen in het raam van ambtsvervulling.

HOOFDSTUK II. Belanghebbenden en procedure

Art. 10 Iedere belanghebbende kan schriftelijk of mondeling ter plaatse bij de ombudspersonen een klacht indienen met betrekking tot:

- de handeling of de werking van de pensioendiensten belast met het toekenning en de uitbetaling van wettelijke pensioenen;

- de vaststelling van de rechten van de gepensioneerden en toekomstige gepensioneerden op een pensioen lastens een wettelijke pensioenregeling;

- de uitbetalingsmodaliteiten en het bedrag van die uitkeringen.

In de klacht staan de identiteit en het adres van de gebruiker vermeld, en wordt een duidelijke uiteenzetting gegeven van de feiten waarover hij zich beklaagt, en van de reeds aangewende middelen om genoegdoening te bekomen.

De belanghebbende moet vooraf contact zoeken met de pensioendienst(en) ten einde genoegdoening te verkrijgen.

Onder belanghebbende wordt verstaan, de persoon:

- die een pensioen geniet lastens een of meer wettelijke pensioenstelsels;

- die een aanvraag tot het bekomen van een pensioen lastens een van die stelsels heeft ingediend;

- die een aanvraag om raming van zijn pensioenrechten bij de 'Infodienst Pensioenen' heeft ingediend.

Art. 11 De ombudspersonen kunnen weigeren een klacht te behandelen wanneer:

1° de identiteit van de klager niet gekend is;

2° de klacht betrekking heeft op feiten die zich meer dan een jaar voor het indienen van de klacht hebben voorgedaan.

De ombudspersonen weigeren een klacht te behandelen wanneer:

1° de klacht kennelijk ongegrond is;

2° de klager kennelijk ten aanzien van de betrokken pensioenadministratie(s) geen enkele poging ondernam om genoegdoening te verkrijgen;

3° de klacht in wezen dezelfde is als een eerder door de ombudspersonen afgewezen klacht en ze geen nieuwe feiten bevatten.

Art. 12 De ombudspersonen delen de klager onverwijld hun beslissing mee om de klacht al dan niet te behandelen.

De weigering om een klacht te behandelen wordt gemotiveerd.

Er is gevolg gegeven aan de opmerking van de Raad van State met betrekking tot de doorverwijzingen van de klacht. Indien de ombudspersonen onbevoegd zijn voor een bepaald dossier, wordt de klager hiervan onmiddellijk in kennis gesteld en verwijzen zij zo mogelijk door naar de persoon, instelling of dienst die terzake bevoegd is.

De ombudspersonen stellen de pensioendiensten in kennis van de klacht die zij voornemens zijn te onderzoeken.

Art. 13 De ombudspersonen kunnen ambtenaren of diensten waaraan zij in het kader van hun opdracht vragen richten een dwingende termijn opleggen voor het beantwoorden van deze vragen.

Zij mogen tevens ter plaatse alle vaststellingen doen en zich alle bescheiden of inlichtingen doen meedelen die zij nodig achten en alle betrokken personen horen.

De personen die uit hoofde van hun staat of beroep kennis dragen van geheimen die hun zijn toevertrouwd, worden van hun plicht tot geheimhouding ontheven in het raam van het door de ombudsmannen ingestelde onderzoek.

De ombudspersonen kunnen zich in het kader van bijzondere onderzoeken door deskundigen laten bijstaan.

Art. 14 Indien de ombudspersonen in de uitoefening van hun ambt een feit vaststellen dat een misdaad of een wanbedrijf kan opleveren, stellen zij overeenkomstig art. 29 van het Wetboek van Strafvordering de procureur des Konings ervan in kennis.

Indien zij in de uitoefening van hun ambt een feit vaststellen dat een tuchtvergrijp kan opleveren, verwittigen zij daarvan de bevoegde administratieve overheid.

Art. 15 Het onderzoek van een klacht wordt opgeschort wanneer omtrent de feiten een beroep bij de rechtbank wordt ingesteld. De administratieve overheid stelt de ombudspersonen onverwijld in kennis van het ingestelde beroep.

In dat geval brengen de ombudspersonen de klager onverwijld op de hoogte van de opschorting van de behandeling van zijn klacht.

De indiening en het onderzoek van een klacht schorsen noch stuiten de termijnen voor het instellen van beroepen bij de rechtbank of van georganiseerde administratieve beroepen.

Art. 16 De klager wordt geregeld geïnformeerd over het gevolg dat aan zijn klacht wordt gegeven.

De ombudspersonen trachten de standpunten van de klager en de betrokken diensten te verzoenen.

Zij kunnen elke aanbeveling die zij nuttig achten richten tot de administratieve overheid. In dat geval brengen zij de minister die de pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft en de verantwoordelijke minister voor die administratie ervan op de hoogte.

HOOFDSTUK III. De verslagen van de ombudspersonen

Art. 17 De ombudspersonen richten jaarlijks, in de loop van de maand maart, een verslag over hun activiteiten tijdens het voorbije kalenderjaar tot de minister die de pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, de Kamer van Volksvertegenwoordigers en het Raadgevend Comité voor de Pensioensector. Zij kunnen bovendien driemaandelijkse tussentijdse verslagen uitbrengen, indien zij het nuttig achten. Deze verslagen bevatten de aanbevelingen die de ombudspersonen nodig achten en vermelden de eventuele moeilijkheden die zij ondervinden bij de uitoefening van hun ambt.

De identiteit van de klagers en van de personeelsleden van de administratieve overheden mag niet worden vermeld in deze verslagen.

De verslagen worden openbaar gemaakt.

HOOFDSTUK IV. Diverse bepalingen

Art. 18 Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de ombudspersonen en hun personeelsleden.

Art. 19 De ombudspersonen stellen een huishoudelijk reglement vast dat de nadere regels en termijnen voor de behandeling van de klachten bevat. Dit reglement en de wijzigingen eraan worden door de minister die de pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, goedgekeurd en wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Art. 20 De wedden en toelagen van de ombudspersonen en hun personeel alsmede de kosten met betrekking tot de installatie en de werking van de dienst worden ingeschreven op de Begroting van het Ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu (Bestuur van de sociale zekerheid - afdeling 52 - programma 0).

Art. 21 De Koning stelt, bij in Ministerraad overlegd besluit en op voordracht van de Minister die de pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, het administratief en geldelijk statuut vast van de leden van de Ombudsdienst.

Bij de vaststelling van de wedderegeling wordt rekening gehouden met de nuttige ervaring die bij de aanwerving wordt vereist voor een maximale duur van 6 jaar.

De leden van de Ombudsdienst genieten, voor de duur van hun functie, dezelfde pensioenregeling en regeling inzake herstel van schade ingevolge arbeidsongevallen en beroepsziekten als de met een vaste benoeming beklede staatsambtenaren, volgens de regels vastgesteld door de Koning en onder de voorwaarden voorzien in het eerste lid.

Art. 22 Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

Art. 23 Onze Minister van Pensioenen is belast met de uitvoering van dit besluit.

Koninklijk besluit van 16 juli 1998
(Staatsblad 26 augustus)

tot uitvoering voor de pensioenstelsels van de openbare sector van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het handvest van de sociaal verzekerde.

***Gewijzigd bij**: K.B. van 20 januari 2010 (Staatsbl. 5 februari).*

HOOFDSTUK I. Algemene bepalingen

Art. 1 Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

1° "de wet": de wet van 11 april 1995 tot invoering van het handvest van de sociaal verzekerde;

2° "de pensioenstelsels van de openbare sector": de pensioenstelsels bedoeld bij artikel 38 van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen;

3° "de beheersinstelling": de instelling van sociale zekerheid bedoeld bij artikel 2, 2°, a) of b), van de wet van 11 april 1995, die een pensioenstelsel van de openbare sector beheert.

Art. 2 *Gewijzigd bij K.B. van 20 januari 2010, art. 17 (1).*

Voor de toepassing van artikel 3, eerste lid, van de wet wordt onder dienstige inlichtingen verstaan, alle inlichtingen die de sociaal verzekerde op het gebied waarop zijn vraag betrekking heeft, duidelijkheid verschaffen over zijn persoonlijke toestand inzake pensioen. Deze inlichtingen worden verstrekt op basis van de wetgeving die toepasselijk is op de datum van de vraag.

De in het eerste lid bedoelde inlichtingen betreffen:

1° de voorwaarden voor de opening van het recht op pensioen;

2° het pensioenbedrag op de door de sociaal verzekerde vastgestelde datum, alsook de elementen die in aanmerking werden genomen om dit bedrag vast te stellen;

3° de sociale en fiscale afhoudingen die op het pensioen moeten worden toegepast.

Voor zover het de sociaal verzekerde aanbelangt, wordt hij ook ingelicht over:

1° de bepalingen van hoofdstuk I van Titel V van de wet van 26 juni 1992 houdende sociale en diverse bepalingen;

2° de verminderingen of de schorsing die op het pensioen kunnen worden toegepast met toepassing van de bepalingen inzake cumulatie;

3° de bepalingen van het koninklijk besluit van 1 april 1992 houdende toekenning van een vakantiegeld en van een aanvullende toeslag bij het vakantiegeld aan de gepensioneerden van de openbare diensten;

4° de bepalingen van artikel 6 van de wet van 30 april 1958 tot wijziging van de koninklijke besluiten nrs. 254 en 255 van 12 maart 1936 waarbij eenheid wordt gebracht in het regime van de pensioenen der weduwen en wezen van het burgerlijk rijkspersoneel en van de leden van het leger en van de rijkswacht, en tot instelling van een

begrafenisvergoeding ten gunste van de rechthebbenden van gepensioneerde rijksambtenaren.

Art. 3 De in artikel 3, vierde lid, van de wet bepaalde termijn van 45 dagen gaat in op de datum waarop de beheersinstelling de vraag om inlichtingen heeft ontvangen. Deze ontvangstdatum, die op onuitwisbare wijze op de vraag om inlichtingen moet voorkomen, is de datum waarop de beheersinstelling de vraag heeft geregistreerd.

Indien verscheidene beheersinstellingen bevoegd zijn, zijn de bepalingen van het eerste lid op ieder van hen toepasselijk.

Art. 4 *Vervangen bij K.B. van 20 januari 2010, art. 18 (1).*

Voor de toepassing van artikel 10, eerste lid van de wet, is de ontvangstdatum van een pensioenaanvraag ingediend bij of overgezonden aan de beheersinstelling die bevoegd is voor de behandeling van alle of een gedeelte van de in die aanvraag bedoelde diensttijd, de datum waarop die instelling de aanvraag heeft geregistreerd. Deze ontvangstdatum, die op onuitwisbare wijze op de aanvraag zelf moet voorkomen, wordt aan betrokkene meegedeeld in het in artikel 9, tweede lid, van de wet bepaalde ontvangstbewijs.

Art. 5 *Vervangen bij K.B. van 20 januari 2010, art. 19 (1).*

§ 1. De geldig ingediende aanvraag met het oog op het verkrijgen van een rustpensioen of een overlevingspensioen in de pensioenregeling voor werknemers of in de pensioenregeling voor zelfstandigen, waaruit een periode van tewerkstelling blijkt gedurende welke de aanvrager of de overleden echtgenoot rechten heeft opgebouwd in een pensioenstelsel van de openbare sector, geldt als aanvraag voor een pensioen van dezelfde aard in dat laatste stelsel.

De Rijksdienst voor Pensioenen of het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen zendt de in het eerste lid bedoelde aanvraag over aan de Pensioendienst voor de overheidssector.

Indien uit een in het eerste lid bedoelde aanvraag een periode van tewerkstelling blijkt gedurende welke de aanvrager of de overleden echtgenoot rechten heeft opgebouwd in een pensioenstelsel dat niet door de Pensioendienst voor de overheidssector beheerd wordt, zendt deze de aanvraag over aan de bevoegde beheersinstelling.

Het eerste tot en met het derde lid zijn eveneens van toepassing indien de tewerkstelling in een pensioenstelsel van de openbare sector wordt vastgesteld tijdens het onderzoek van de aanvraag of van een verhaal.

§ 2. De geldig ingediende aanvraag met het oog op het verkrijgen van een rustpensioen of een overlevingspensioen in een pensioenstelsel van de openbare sector waarop de bepalingen van de wet van 14 april 1965 tot vaststelling van een zeker verband tussen de onderscheiden pensioenregelingen van de openbare sector niet van toepassing zijn, waaruit een periode van tewerkstelling blijkt gedurende welke de aanvrager of de overleden echtgenoot rechten heeft opgebouwd in een ander pensioenstelsel van de openbare sector, geldt als aanvraag in dat stelsel.

Indien de in het eerste lid bedoelde aanvraag wordt ontvangen door een andere beheersinstelling dan de Pensioendienst voor de overheidssector, zendt deze beheersinstelling de aanvraag over aan deze dienst. Indien deze dienst niet de bevoegde beheersinstelling is, zendt hij de aanvraag over aan de bevoegde beheersinstelling.

Het eerste en het tweede lid zijn eveneens van toepassing indien de tewerkstelling in een ander pensioenstelsel van de openbare sector wordt vastgesteld tijdens het onderzoek van de aanvraag of van een verhaal.

§ 3. Indien een aanvraag ingediend tot het verkrijgen van een enig pensioen met toepassing van de bepalingen van voormelde wet van 14 april 1965 werd ontvangen door een beheersinstelling die niet bevoegd is om dat pensioen toe te kennen, wordt de aanvraag geldig op de datum waarop ze door de onbevoegde beheersinstelling geregistreerd werd.

§ 4. Indien tijdens het ambtshalve onderzoek van het recht op een rust- of overlevingspensioen in de regeling voor werknemers vastgesteld wordt dat er een tewerkstelling is die recht kan geven op een pensioen van dezelfde aard in één van de pensioenregelingen van de openbare sector, heeft dit tot gevolg dat het recht op dat pensioen ambtshalve onderzocht wordt.

De Rijksdienst voor Pensioenen brengt de Pensioendienst voor de overheidssector op de hoogte van de in het eerste lid bedoelde tewerkstelling.

Indien tijdens de in het eerste lid bedoelde periode van tewerkstelling pensioenrechten werden opgebouwd in een pensioenregeling van de openbare sector die niet beheerd wordt door de Pensioendienst voor de overheidssector, brengt deze de bevoegde beheersinstelling op de hoogte.

De beslissing die genomen wordt door de bevoegde beheersinstelling heeft uitwerking op dezelfde datum als de beslissing die genomen wordt in de regeling van de werknemers.

§ 5. Indien tijdens het ambtshalve onderzoek van het recht op een rust- of overlevingspensioen in de regeling voor zelfstandigen vastgesteld wordt dat er een tewerkstelling is die recht kan geven op een pensioen van dezelfde aard in één van de pensioenregelingen van de openbare sector, heeft dit tot gevolg dat het recht op dat pensioen ambtshalve onderzocht wordt.

Het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen brengt de Pensioendienst voor de overheidssector op de hoogte van de in het eerste lid bedoelde tewerkstelling.

Indien tijdens de in het eerste lid bedoelde periode van de tewerkstelling pensioenrechten werden opgebouwd in een pensioenregeling van de openbare sector die niet beheerd wordt door de Pensioendienst voor de overheidssector, brengt deze de bevoegde beheersinstelling op de hoogte.

De beslissing die genomen wordt door de bevoegde beheersinstelling heeft uitwerking op dezelfde datum als de beslissing die genomen wordt in de regeling van de zelfstandigen.

§ 6. Indien de beheersinstelling tijdens het ambtshalve onderzoek van het recht op een rust- of overlevingspensioen in een pensioenregeling van de openbare sector vaststelt dat er een tewerkstelling is die recht kan geven op een pensioen van

dezelfde aard in een pensioenregeling van de openbare sector die beheerd wordt door een andere beheersinstelling, heeft dit tot gevolg dat het recht op dat pensioen ambtshalve onderzocht wordt.

De beheersinstelling die het ambtshalve onderzoek heeft ingesteld, brengt de andere beheersinstelling op de hoogte van de in het eerste lid bedoelde tewerkstelling.

De beslissing die genomen wordt door de op de hoogte gebrachte beheersinstelling heeft uitwerking op dezelfde datum als de beslissing die genomen wordt in de regeling van de beheersinstelling die het ambtshalve onderzoek heeft ingesteld.

Art. 6 *Vervangen bij K.B. van 20 januari 2010, art. 20 (1).*

De beslissing van lichamelijke ongeschiktheid die overgezonden wordt aan de Pensioendienst voor de overheidssector heeft een ambtshalve onderzoek van het recht op het rustpensioen tot gevolg indien deze dienst de bevoegde beheersinstelling is.

Art. 7 *Vervangen bij K.B. van 20 januari 2010, art. 21 (1).*

Indien de aanvraag met het oog op het verkrijgen van een rustpensioen of van een overlevingspensioen ingediend wordt bij een instelling van sociale zekerheid die niet bevoegd is inzake pensioenen en indien deze aanvraag overgezonden wordt aan de bevoegde beheersinstelling, geldt de ontvangstdatum van de aanvraag door de onbevoegde instelling van sociale zekerheid als ontvangstdatum van de aanvraag door de bevoegde beheersinstelling.

De ontvangstdatum van de aanvraag bij de onbevoegde instelling van sociale zekerheid wordt vermeld op het ontvangstbewijs dat de bevoegde beheersinstelling aan de sociaal verzekerde verstuurt.

Art. 8 De beslissing waarvan de sociaal verzekerde kennis wordt gegeven preciseert dat de aanvrager ertoe gehouden is aan de beheersinstelling het volgende mee te delen:

1° iedere wijziging inzake burgerlijke staat;

2° het verlies van kinderlast;

3° de uitoefening door de gepensioneerde of zijn echtgenoot van iedere beroepsbezigheid, mandaat, ambt of post, een wijziging van de activiteit of van de inkomsten die eruit voortvloeien, en iedere wijziging in dat verband;

4° het genot door de gepensioneerde of zijn echtgenoot van een rust- of overlevingspensioen of -rente of een als zodanig geldend voordeel ten laste van een pensioenstelsel ingesteld krachtens een Belgische of buitenlandse wetgeving of ten laste van het pensioenstelsel van een instelling van internationaal publiek recht;

5° het genot door de gepensioneerde of zijn echtgenoot van een primaire ongeschiktheidsuitkering, een invaliditeitsuitkering of een werkloosheidsvergoeding toegekend krachtens een Belgische wetgeving of van voordelen van dezelfde aard toegekend krachtens een buitenlandse wetgeving of door een instelling van internationaal publiek recht;

6° het genot door de gepensioneerde of zijn echtgenoot van een uitkering wegens loopbaanonderbreking of vermindering van de arbeidsprestaties of van een brugpensioen toegekend krachtens een Belgische wetgeving of van voordelen van dezelfde

aard toegekend krachtens een buitenlandse wetgeving of door een instelling van internationaal publiek recht;

7° het genot door de gepensioneerde of zijn echtgenoot van een rente, een uitkering of een toelage toegekend krachtens een Belgische of buitenlandse wetgeving of ten laste van een instelling van internationaal publiek recht tot herstel van de schade voortvloeiend uit een arbeidsongeval, een ongeval op de weg naar of van het werk of een beroepsziekte.

De beslissing wijst de gepensioneerde erop dat het niet afleggen van de door het eerste lid opgelegde verklaring, voor de toepassing van artikel 21 van de wet, gelijkgesteld wordt met kwade trouw of bedrog.

Het betalingsbericht dat aan de sociaal verzekerde wordt gestuurd geldt als kennisgeving en motivering:

1° van de beslissing tot toekenning van een vakantiegeld of van een aanvullende toeslag bij het vakantiegeld, toegekend met toepassing van voormeld koninklijk besluit van 1 april 1992;

2° van de beslissing tot indexering of tot perequatie van het pensioen;

3° van de beslissing die ertoe strekt afhoudingen te verrichten op het pensioen in het kader van de sociale en fiscale wetgeving.

De beslissing tot perequatie van een pensioen wordt geacht plaats te vinden op de laatste dag van de termijn bepaald bij artikel 10, eerste lid, van de wet.

Art. 9 De in artikel 7 van de wet bepaalde kennisgeving is niet vereist voor de beslissingen waarbij een vakantiegeld of een aanvullende toeslag bij het vakantiegeld geweigerd wordt met toepassing van voormeld koninklijk besluit van 1 april 1992.

Art. 10 Voor de toepassing van artikel 8, tweede lid, van de wet is het materieel mogelijk het pensioen of ieder voordeel dat erop betrekking heeft ambtshalve toe te kennen in alle gevallen waarin de beheersinstelling naar aanleiding van een bepaald feit over de inlichtingen beschikt die het haar mogelijk maken te beslissen dat de sociaal verzekerde alle voorwaarden vervult waarvan de toepasselijke wet- en regelgeving de toekenning van dit pensioen of dit voordeel afhankelijk maken.

Art. 11 § 1. Artikel 14, eerste lid, van de wet is niet toepasselijk op de betalingsberichten die met toepassing van artikel 9, eerste lid, gelden als kennisgeving en motivering van beslissingen tot het toekennen van een vakantiegeld of van een aanvullende toeslag bij het vakantiegeld, van de beslissingen tot indexering of tot perequatie en van de beslissingen die ertoe strekken afhoudingen te verrichten in het kader van de sociale en fiscale wetgeving.

§ 2. In afwijking van artikel 14, eerste lid, 4°, van de wet vermelden de beslissingen tot toekenning of tot weigering van een pensioen van de openbare sector, van een gewaarborgd minimumbedrag of van een begrafenisvergoeding enkel de inhoud van artikel 1017, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek.

Indien de bevoegde rechtbank een vredegerecht is, moeten de in het eerste lid bedoelde beslissingen de in artikel 14, eerste lid, 2°, van de wet bepaalde vermelding niet bevatten.

Art. 12 Met toepassing van artikel 3, vijfde lid, van de wet geeft de afgifte van een afschrift van een bestuursdocument aanleiding tot de inning van een recht waarvan het bedrag wordt vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 30 augustus 1996 tot vaststelling van het bedrag van de vergoeding verschuldigd voor het ontvangen van een afschrift van een bestuursdocument.

HOOFDSTUK II. Wijzigende bepalingen

Art. 13-18 *Wijzigingsbepalingen*.

HOOFDSTUK III. Slotbepalingen

Art. 19 Hoofdstuk I heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1997

Art. 20 Hoofdstuk II treedt in werking de eerste dag van de maand volgend op die gedurende welke dit besluit in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt en is enkel toepasselijk op rechthebbenden van personen die overleden zijn vanaf deze datum van inwerkingtreding.

Art. 21 Onze Minister van Financiën en Onze Minister van Pensioenen zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

---

1 Inwerkingtreding: 01-04-2010.

Koninklijk besluit van 18 maart 1999
(Staatsblad 31 maart)

tot uitvoering van artikel 22bis van de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden.

Art. 1 § 1. De forfaitaire bijzondere verwarmingstoelage wordt toegekend aan de personen die voor de maand februari gerechtigd zijn op de uitbetaling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden.

§ 2. Deze toelage wordt samen met de voor februari verschuldigde uitkeringen ambtshalve uitbetaald door de Rijksdienst voor pensioenen.

Art. 2 § 1. Het bedrag van de forfaitaire bijzondere verwarmingstoelage wordt voor het jaar 1999 vastgesteld op BEF 1 500.

Dit bedrag wordt op BEF 2 000 gebracht voor de gerechtigde op een gewaarborgd inkomen waarvan het bedrag bij toepassing van artikel 2, § 1, tweede lid van de wet van 1 april 1969 is vastgesteld.

Ingeval de feitelijk gescheiden echtgenoot de uitkering bekomt van de helft van het gewaarborgd inkomen, vastgesteld bij toepassing van artikel 2, § 1, tweede lid van de wet van 1 april 1969, is het bedrag van de forfaitaire bijzondere verwarmingstoelage gelijk aan BEF 1 000.

§ 2. Met ingang van het jaar 2000 worden de in de voorgaande paragraaf vermelde bedragen respectievelijk BEF 2 000, BEF 2 667 en BEF 1 333.

Art. 3 In afwijking van artikel 1 wordt, wat het jaar 1999 betreft, de forfaitaire bijzondere verwarmingstoelage toegekend aan de personen die voor de maand april gerechtigd zijn op de uitbetaling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden.

In dit geval wordt zij samen met de voor april verschuldigde uitkeringen ambtshalve uitbetaald door de Rijksdienst voor pensioenen.

Art. 4 In geval van overlijden van de gerechtigde zijn de bepalingen van artikel 59 van het koninklijk besluit van 29 april 1969 houdende algemeen reglement betreffende het gewaarborgd inkomen voor bejaarden van toepassing.

Art. 5 De krachtens dit besluit toegekende forfaitaire bijzondere verwarmingstoelage wordt niet in aanmerking genomen voor de toepassing van de regels inzake cumulatie van sociale uitkeringen noch voor de berekening van de bestaansmiddelen die aan het toekennen van bepaalde voordelen voorafgaat.

Art. 6 Dit besluit treedt in werking op 1 april 1999.

Art. 7 Onze Minister van Pensioenen is belast met de uitvoering van dit besluit.

© FPD – augustus 2023

Koninklijk besluit van 23 mei 2001
(Staatsblad 31 mei)

tot instelling van een algemeen reglement betreffende de inkomensgarantie voor ouderen.

***Gewijzigd bij**: K.B.'s van 11 juli 2002 (Staatsbl. 26 juli), 11 juli 2003 (Staatsbl. 22 september), 9 maart 2004 (Staatsbl. 17 maart), 11 juli 2006 (Staatsbl. 27 juli), 5 augustus 2006 (Staatsbl. 4 september), 21 april 2007 (Staatsbl. 7 mei), 13 augustus 2011 (Staatsbl. 24 augustus), 24 oktober 2013 (Staatsbl. 6 november), 7 februari 2014 (Staatsbl. 18 februari), 5 juli 2015 (Staatsbl. 9 juli), 27 januari 2017 (Staatsbl. 6 februari), 30 maart 2018 (Staatsbl. 18 april), 17 oktober 2021 (Staatsbl. 29 oktober) en 29 mei 2022 (Staatsbl. 15 juni).*

HOOFDSTUK I. Inleidende bepalingen

Art. 1 *Gewijzigd bij K.B. van 11 juli 2006, art. 1 (1), aangevuld bij K.B. van 7 februari 2014, art. 1 (2) en gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 1 (3).*

Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan:

1° onder "wet": de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen;

2° onder "Minister": de Minister die de Pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft;

3° onder "burgemeester": de burgemeester of de door hem gemachtigde ambtenaar van het gemeentebestuur;

4° onder "Dienst": de Federale Pensioendienst;

5° onder "hoofdverblijfplaats": het begrip zoals het voorkomt in (artikel 3) van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen;

6° onder "inkomensgarantie": de inkomensgarantie voor ouderen, ingesteld door de in 1° bedoelde wet;

7° onder "aanvrager": de persoon die de inkomensgarantie heeft aangevraagd of wiens recht op inkomensgarantie ambtshalve wordt onderzocht;

8° *aangevuld bij K.B. van 7 februari 2014, art. 1 (2).*
wettelijk samenwonende: de persoon die een schriftelijke verklaring van wettelijke samenwoning heeft afgelegd met toepassing van artikel 1475 van het Burgerlijk Wetboek.

HOOFDSTUK II. De aanvragen en de administratieve procedure

Afdeling 1. Aanvraag ingediend bij het gemeentebestuur

Art. 2 *Gewijzigd bij K.B. van 21 april 2007, art. 2 (4).*

De aanvraag wordt ontvangen door de burgemeester van de gemeente waar de aanvrager zijn hoofdverblijfplaats heeft.

© FPD – augustus 2023

Art. 3 *Gewijzigd bij K.B. van 21 april 2007, art. 2 (4).*

De burgemeester is ertoe gehouden de pensioenaanvragen minstens eenmaal per week in ontvangst te nemen.

Hij informeert de burgers over het lokaal en de openingstijden waar de aanvragers zich mogen aanbieden.

Art. 4 *Gewijzigd bij K.B. van 21 april 2007, art. 2 (4).*

De aanvrager moet zich persoonlijk bij de burgemeester aanbieden en in het bezit zijn van zijn identiteitskaart.

Hij kan zich laten vertegenwoordigen door een daartoe speciaal gemachtigd persoon. Deze persoon moet meerderjarig zijn en in het bezit van het in het vorige lid bedoelde stuk, evenals van zijn eigen identiteitskaart en van een bij de aanvraag te voegen volmacht.

Art. 5 *Gewijzigd bij K.B.'s van 21 april 2007, art. 2 (4) en 30 maart 2018, art. 1 (3).*

Wanneer de aanvrager of zijn lasthebber zich aanbiedt om een pensioenaanvraag in te dienen, maakt de burgemeester onmiddellijk een door de Dienst ter beschikking gesteld elektronische aanvraag op. Hij vermeldt er minstens de naam, voorna(a)me(n), en geboortedatum van de aanvrager, zijn identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen, alsook de datum van de aanvraag en de gewenste ingangsdatum op.

Deze aanvraag wordt onmiddellijk elektronisch doorgezonden naar de Dienst met naleving van de door de Dienst voorgeschreven procedure.

De Dienst zendt per kerende post via elektronische weg een ontvangstmelding terug die bestemd is voor de aanvrager of voor zijn lasthebber en die de datum vermeldt waarop de aanvraag is ingediend.

Art. 6 *Gewijzigd bij K.B.'s van 21 april 2007, art. 2 (4) en 30 maart 2018, art. 1 (3).*

Wanneer een elektronische aanvraag niet mogelijk is, maakt de burgemeester een door de Rijksdienst ter beschikking gesteld papieren document op. Hij vermeldt er minstens de naam, voorna(a)me(n), en geboortedatum van de aanvrager, zijn identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen, alsook de datum van de aanvraag en de gewenste ingangsdatum op.

De burgemeester overhandigt aan de aanvrager of aan zijn lasthebber een ontvangstbewijs dat de datum vermeldt waarop de aanvraag is ingediend.

Binnen drie werkdagen na ontvangst van de aanvraag stuurt de burgemeester ze naar de hoofdzetel van de Dienst.

Al de aanvragen die deel uitmaken van eenzelfde zending worden vermeld op een door genoemde Dienst ter beschikking van de burgemeester gesteld borderel. Het borderel wordt in dubbel exemplaar opgesteld. Een exemplaar wordt door dezelfde Dienst als ontvangstbewijs naar de burgemeester teruggezonden.

Art. 7 *Gewijzigd bij K.B. van 21 april 2007, art. 2 (4).*

In geen enkel geval mag de burgemeester weigeren een aanvraag in ontvangst te nemen.

Noch vóór noch na het vervullen van de formaliteiten van indiening van de aanvraag mag hij het in artikel 6 bedoelde formulier aan de aanvrager, aan zijn lasthebber of aan een derde overhandigen.

Afdeling 2. Aanvraag ingediend bij de Dienst
Gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 1 (3).

Art. 8 *Gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 1 (3).*

§ 1. De persoon die in België zijn hoofdverblijfplaats heeft, mag zich persoonlijk wenden tot de Dienst om zijn aanvraag in te dienen.

Onder de in artikel 4 bepaalde voorwaarden kan hij zich evenwel laten vertegenwoordigen door een daartoe speciaal gemachtigd persoon.

Op voorlegging van zijn identiteitskaart wordt de aanvraag opgesteld op een daartoe voorzien formulier; het wordt gedateerd en ondertekend door de aanvrager of door zijn lasthebber.

§ 2. De Dienst overhandigt aan de aanvrager of zijn lasthebber een ontvangstbewijs dat de datum vermeldt waarop de aanvraag is ingediend.

Afdeling 3. Identificatie

Art. 9 *Gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 1 (3).*

De Dienst is verplicht zich tot het Rijksregister van de natuurlijke personen te richten om de informatiegegevens bedoeld bij artikel 3, eerste en tweede lid, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen te verkrijgen of wanneer hij de juistheid van deze informatiegegevens nagaat.

Het beroep doen op een andere bron is slechts toegestaan in de mate dat de nodige informatiegegevens niet bij het Rijksregister kunnen verkregen worden. In dit geval deelt de Dienst de inhoud van de informatiegegevens, ten titel van inlichting, mee aan het Rijksregister van de natuurlijke personen en voegt hij er de bewijsstukken bij.

Afdeling 4. Toekenning van ambtswege

Art. 10 *Gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 1 (3).*

§ 1. De Dienst gaat op de in de artikelen 3 of 17 van de wet bedoelde leeftijd over tot een vaststelling van ambtswege van de rechten op de inkomensgarantie voor de personen die in het genot zijn van:

1° een tegemoetkoming aan gehandicapten krachtens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkoming aan de gehandicapten;

2° het bestaansminimum krachtens de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op het bestaansminimum;

3° een pensioen in de regeling voor werknemers of voor zelfstandigen, zelfs indien het vervroegd werd toegekend, tenzij het bedrag ervan de toekenning van de inkomensgarantie verhindert.

Het recht op inkomensgarantie gaat in de eerste van de maand die volgt op deze waarop de in het eerste lid bedoelde leeftijd wordt bereikt.

§ 2. De instellingen of besturen die de in § 1, 1° of 2°, bedoelde voordelen betalen, stellen de Dienst hiervan in kennis zes maanden voor de in § 1 bedoelde leeftijd wordt bereikt.

Afdeling 5. Voorschotten

Art. 11 *Gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 1 (3).*

De Dienst kan voorschotten uitbetalen wanneer uit het onderzoek van de rechten op inkomensgarantie, zowel administratief als gerechtelijk, blijkt dat er nog geen definitieve beslissing kan worden genomen.

De Dienst stelt het bedrag van de voorschotten vast op grond van de bewijsstukken waarover hij beschikt.

Met een mededeling die niet vatbaar is voor beroep, stelt de Dienst de gerechtigde ervan in kennis dat voorschotten zullen worden uitbetaald.

Afdeling 6. Nieuwe beslissingen

Art. 12 § 1. De gerechtigde op een inkomensgarantie die op grond van een definitieve beslissing of van een rechterlijke beslissing die kracht van gewijsde heeft is toegekend, kan een nieuwe aanvraag indienen in de vormen bepaald in de afdelingen 2 en 3 van dit hoofdstuk.

Een nieuwe aanvraag kan slechts gegrond worden verklaard op basis van nieuwe bewijselementen die vroeger niet aan de administratieve overheid of aan het bevoegde rechtscollege werden voorgelegd of op grond van een wijziging van een wettelijke of reglementaire bepaling.

De personen aan wie het recht op inkomensgarantie werd geweigerd, beschikken, onder dezelfde voorwaarden, over die mogelijkheid.

De nieuwe beslissing gaat in de eerste dag van de maand volgend op die waarin de nieuwe aanvraag werd ingediend.

§ 2. Het verzoekschrift bij de arbeidsrechtbank of het hoger beroep bij het arbeidshof inzake een beslissing over een inkomensgarantie geldt als nieuwe aanvraag om inkomensgarantie indien het wegens laattijdigheid onontvankelijk wordt verklaard.

Art. 13 *Gewijzigd bij K.B.'s van 11 juli 2003, art. 4 (5) en 30 maart 2018, art. 1 (3).*

§ 1. *Vervangen bij K.B. van 11 juli 2003, art. 4 (5).*

Wanneer vastgesteld wordt dat aan de administratieve beslissing een juridische of materiële vergissing kleeft, treft de Dienst een nieuwe beslissing ter verbetering van deze juridische of materiële vergissing.

De nieuwe beslissing heeft uitwerking op datum waarop de verbeterde beslissing had moeten ingaan.

Onverminderd de toepassing van § 2 van dit artikel of van artikel 21 van de wet van 13 juni 1966 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden, zal, als de vergissing aan de administratie te wijten is, de nieuwe beslissing evenwel uitwerking hebben op de eerste dag van de maand na de kennisgeving, als het recht op de uitkering kleiner is dan het recht dat eerst werd toegekend.

Wanneer de Dienst vaststelt dat de juridische of de materiële vergissing een hogere betaling dan het recht op de uitkering heeft veroorzaakt, kan hij de betaling bij bewarende maatregel beperken tot het bedrag dat hij als wettelijk verschuldigd beschouwt. In dit geval heeft, ondanks de bepalingen van het vorig lid, de verbeterende beslissing die het bedrag van de uitkering beperkt, uitwerking de eerste dag van de maand waarin de bewarende maatregel werd toegepast.

§ 2. De Dienst kan de beslissing intrekken en een nieuwe beslissing nemen binnen de termijn van indiening van een verzoekschrift bij de arbeidsrechtbank of als een verzoekschrift werd ingediend, tot op de sluiting van de debatten, wanneer:

a) op de ingangsdatum van de inkomensgarantie het recht door een wettelijke of reglementaire bepaling is gewijzigd;

b) een nieuw feit of nieuwe bewijselementen die een terugslag hebben op het recht van de aanvrager tijdens het geding worden ingeroepen;

c) vastgesteld wordt dat aan de beslissing een administratieve vergissing kleeft.

Art. 14 *Vervangen bij K.B. van 7 februari 2014, art. 2 (2) en gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 1 (3).*

§ 1. De Dienst kan van ambtswege de rechten op inkomensgarantie herzien wanneer hij één van de volgende feiten vaststelt:

1° de wijziging van het aantal personen die dezelfde hoofdverblijfplaats delen en wiens bestaansmiddelen en pensioenen in aanmerking komen;

2° de wijziging van het aantal minderjarige kinderen en meerderjarige kinderen waarvoor kinderbijslag wordt genoten;

3° een wijziging in de bestaansmiddelen;

4° nieuwe bewijselementen met betrekking tot de eerder al dan niet in aanmerking genomen bestaansmiddelen;

5° nieuwe bewijselementen met betrekking tot de eerder al dan niet in aanmerking genomen bestaansmiddelen, ingevolge het overlijden van de gerechtigde op inkomensgarantie die zijn hoofdverblijfplaats niet deelt conform de bepaling van artikel 6, § 2 van de wet;

6° een wijziging in het bedrag van de pensioenen, die uitsluitend voortspruit uit een nieuwe toekenningsbeslissing; in dit geval wordt de beslissing herzien, rekening houdend met deze wijziging, zonder dat wordt overgegaan tot een nieuw onderzoek van de bestaansmiddelen.

Het recht op inkomensgarantie wordt, in voorkomend geval, herzien vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de maand waarin de wijziging zich heeft voorgedaan.

§ 2. Indien de onder paragraaf 1, 1°, bedoelde gebeurtenis te wijten is aan het overlijden van de gerechtigde of van de echtgenoot of de wettelijk samenwonende die met hem dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, gaat de Dienst over tot een nieuw onderzoek van de inkomensgarantie van de langstlevende gerechtigde, rekening houdend met de uit de nalatenschap werkelijk ontvangen goederen en stuurt hem een nieuwe beslissing.

Dit nieuw onderzoek naar de bestaansmiddelen beperkt zich tot de goederen die hij of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende die met hem dezelfde hoofdverblijfplaats deelde, van de in het eerste lid bedoelde overledene werkelijk ontvangen heeft en die zich bij de andere, als ongewijzigd beschouwde bestaansmiddelen en persoonlijke pensioenen zullen voegen.

Indien de langstlevende gerechtigde het bewijs levert dat hij geen goed uit de nalatenschap van de in het eerste lid bedoelde overledene heeft ontvangen, maakt de inkomensgarantie het voorwerp uit van een nieuwe beslissing, waarbij geen rekening gehouden wordt met de bestaansmiddelen van de overledene.

In afwachting van de in het eerste lid bedoelde nieuwe beslissing, wordt de inkomensgarantie herberekend en betaald onder de vorm van terugvorderbare voorschotten. Voor de vaststelling van het bedrag van de voorschotten, worden de bestaansmiddelen van de overledene geacht voor een gelijk deel toe te behoren aan de langstlevende echtgenoot of wettelijk samenwonende die met de overledene dezelfde hoofdverblijfplaats deelde.

Indien, gelet op de werkelijke erfopvolging, de langstlevende gerechtigde meent aanspraak te kunnen maken op een hoger voorschot, verstuurt hij aan de Dienst een afschrift van de aangifte van de nalatenschap of van elk ander document dat het bewijs levert van de wijze waarop de nalatenschap vereffend is. In voorkomend geval zet de Rijksdienst het bedrag van de voorschotten recht.

§ 3. Indien de gebeurtenis bedoeld onder paragraaf 1, 1°, te wijten is aan het feit dat de gerechtigde of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende die met hem dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, wordt opgenomen in een rusthuis, in een rust- en verzorgingstehuis of in een psychiatrische verzorgingsinstelling, worden, zonder nieuw onderzoek ten gronde van de bestaansmiddelen:

1° voor de opgenomen persoon enkel de persoonlijke bestaansmiddelen en pensioenen in aanmerking genomen voor de vaststelling van de inkomensgarantie;

2° voor de andere gerechtigde enkel de persoonlijke bestaansmiddelen en pensioenen in aanmerking genomen.

De in aanmerking te nemen bedragen van de bestaansmiddelen en de pensioenen stemmen overeen met deze die voor de meest recente beslissing of herziening in aanmerking genomen werden. Ieder van de gerechtigden wordt met een gewone brief van de nieuwe beslissing in kennis gesteld.

§ 4. Indien de onder paragraaf 1, 1°, bedoelde gebeurtenis te wijten is aan het overlijden van de gerechtigde of van de echtgenoot of de wettelijk samenwonende die met hem dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, kan de Dienst postuum overgaan tot een

nieuw onderzoek van het eerder vastgestelde recht op inkomensgarantie van de gerechtigde en/of echtgenoot of wettelijk samenwonende, rekening houdend met de nieuwe bewijselementen inzake de bestaansmiddelen voortspruitend uit de nalatenschap teneinde een nieuwe beslissing te versturen.

§ 5. Indien de onder paragraaf 1, 4°, bedoelde gebeurtenis te wijten is aan het overlijden van de gerechtigde die de hoofdverblijfplaats niet deelt conform de bepaling van artikel 6 § 2 van de wet, kan de Dienst postuum overgaan tot een nieuw onderzoek van het eerder vastgestelde recht op inkomensgarantie van de overleden gerechtigde, rekening houdend met de nieuwe bewijselementen inzake de bestaansmiddelen voortspruitend uit de nalatenschap teneinde een nieuwe beslissing te versturen.

Afdeling 7. Het onderzoek naar de bestaansmiddelen

Art. 15 *Vervangen bij K.B. van 7 februari 2014, art. 3 (2) en gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 1 (3).*

§ 1. De Dienst gaat, in voorkomend geval, over tot een onderzoek naar de bestaansmiddelen; te dien einde zendt hij aan de aanvrager een formulier van aangifte van bestaansmiddelen.

Indien de aanvrager met de echtgenoot of de wettelijk samenwonende dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, wordt aan ieder een formulier van aangifte van bestaansmiddelen toegezonden.

De aanvrager en de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, moeten nauwkeurig antwoorden op de verschillende gestelde vragen, bevestigen dat de verstrekte inlichtingen oprecht en volledig zijn en het nazicht ervan toelaten. Zij ondertekenen hun formulier en voegen ieder hun meest recente aanslagbiljet van de inkomstenbelastingen bij, evenals een door hen voor waar verklaarde lijst met opgave van de roerende en onroerende goederen die ten bezwarende titel of om niet werden afgestaan en de zakelijke rechten die zij op deze roerende en onroerende goederen konden laten gelden. De lijst wordt gestaafd door een afschrift van de verkoops-, schenkings- of notariële akte.

De aanvrager en de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, zijn ertoe gehouden dat formulier in te vullen en samen met de gevraagde bewijsstukken terug te zenden binnen de maand na de ontvangst ervan.

Indien de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, niet voldoet aan de bij het vorige lid bedoelde verplichting, wordt hem een herinnering gezonden; indien hij aan deze herinnering geen gevolg geeft binnen een termijn van één maand, wordt de inkomensgarantie geweigerd.

§ 2. De gerechtigde op de inkomensgarantie dient de bij artikel 5, § 1, derde lid, van de wet beoogde aangifte in bij de Dienst.

De bij het eerste lid beoogde aangifte moet de datum, de aard en het bedrag vermelden van de wijziging die zich in de in aanmerking te nemen bestaansmiddelen heeft voorgedaan.

Art. 15/1 *Ingevoegd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 4 (2) en gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 1 (3).*

De Dienst kijkt de inlichtingen meegedeeld door de aanvrager evenals door de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, na via een elektronische toegang tot de databanken van de FOD Financiën. Deze toegang is beperkt tot de gegevens nodig voor de controle van inlichtingen bedoeld in de wet en dit besluit, met naleving van de machtiging van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Art. 16 *Vervangen bij K.B. van 7 februari 2014, art. 5 (2).*

Wanneer de procedure voorzien in artikel 15/1 niet toelaat om alle gegevens te verzamelen die nodig zijn voor de controle van de in artikel 15 bedoelde aangifte, wordt deze voor nazicht doorgestuurd aan de bevoegde dienst van de FOD Financiën.

Art. 17 *Vervangen bij K.B. van 7 februari 2014, art. 6 (2) en gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 1 (3).*

De bevoegde dienst van de FOD Financiën deelt de door de Dienst gevraagde gegevens mee. De bevoegde dienst is ertoe gehouden alle inlichtingen te geven betreffende de roerende en onroerende goederen waarvan de aanvrage en de echtgenoot of de wettelijk samenwonende die met hem dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, eigenaar of vruchtgebruiker zijn of geweest zijn.

De bevoegde dienst van de FOD Financiën verstrekt alle gegevens die in zijn bezit zijn, inzonderheid die betreffende de hypothecaire leningen en renten, evenals de roerende waarden van de aanvrager en de echtgenoot of de wettelijk samenwonende die met hem dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, die door een aangifte van nalatenschap, een akte van verdeling of van vereffening, een akte verschenen in de verzameling van akten van vennootschappen of door gelijk welke andere akte werden bekendgemaakt.

Art. 18 *Vervangen bij K.B. van 7 februari 2014, art. 7 (2) en gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 1 (3).*

De bevoegde dienst van de FOD Financiën stelt de Dienst in kennis van elke wijziging die zich zou voordoen in de vermogenstoestand van de belanghebbende en/of van de echtgenoot of de wettelijk samenwonende die met hem dezelfde hoofdverblijfplaats deelt.

Hij is ertoe gehouden naar aanleiding van het overlijden van een in het eerste lid vermelde persoon, de Dienst kennis te geven van de aanslag inzake nalatenschap.

Hij is ertoe gehouden, indien hij in toepassing van artikel 1240bis van het Burgerlijk Wetboek ertoe bevoegd is, de Dienst kennis te geven van de bevoegde notaris aan wie de erfgenamen vragen om een akte of een attest van erfopvolging op te stellen.

HOOFDSTUK III. De berekening van de bestaansmiddelen

Afdeling 1. De vrijstellingen

Onderafdeling 1. Volledig vrijgestelde inkomsten

Art. 19 *Gewijzigd bij K.B.'s van 11 juli 2002, art. 1 (1), 5 augustus 2006, art. 1 (6) en 7 februari 2014, art. 8 en 9 (2).*

Bij het berekenen van de bestaansmiddelen, zowel voor de aanvrager als voor de echtgenoot of de wettelijk samenwonende met wie hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, wordt geen rekening gehouden met:

1° de gezinsbijslag toegekend krachtens een Belgische regeling;

2° de uitkeringen of elke tussenkomst, die verband houden met openbare of private bijstand;

3° de onderhoudsgelden tussen ascendenten en descendenten;

4° de frontstrepen- en gevangenschapsrenten alsmede de renten verbonden aan een nationale orde op grond van een oorlogsfeit;

5° de tegemoetkomingen uitbetaald in het raam van de wetten betreffende de gebrekkigen en verminkten, gecoördineerd bij koninklijk besluit van 3 februari 1961, en van de wet van 27 juni 1969 betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan de mindervaliden;

6° de tegemoetkomingen uitbetaald in het raam van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten;

7° de verwarmingstoelage toegekend aan bepaalde rechthebbenden op een pensioen ten laste van de werknemersregeling;

8° de vergoedingen die door de Duitse overheid bij wijze van schadeloosstelling worden betaald voor de gevangenhouding tijdens de tweede wereldoorlog;

9° de vergoedingen die ontvangen zijn in het kader van het vrijwilligerswerk, voor zover ze de in hoofdstuk VII van de wet van 3 juli 2005 betreffende de rechten van vrijwilligers bedoelde bedragen niet overschrijden;

10° de toelagen, uitkeringen en bijslagen van de Gemeenschappen voor het onderbrengen van jongeren in een opvanggezin.

Onderafdeling 2. Gedeeltelijk vrijgestelde inkomsten

Art. 20 *Gewijzigd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 10 (2).*

Voor de toepassing van artikel 8 van de wet, wordt van het globaal kadastraal inkomen van de bebouwde onroerende goederen, die de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende die met hem dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, in volle eigendom of in vruchtgebruik bezitten, een bedrag van 743,68 euro afgetrokken.

Dit bedrag wordt met 123,95 euro verhoogd voor elk kind waarvoor de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, kinderbijslag geniet.

Art. 21 *Gewijzigd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 8 (2).*

Indien de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt samen uitsluitend de volle eigendom of het vruchtgebruik hebben van onbebouwde onroerende goederen, wordt voor de toepassing van artikel 8 van de wet bij de berekening van de bestaansmiddelen rekening gehouden met de som van de kadastrale inkomens van die goederen, verminderd met 29,75 euro.

Art. 22 *Gewijzigd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 8 (2).*

Bij het in mindering brengen van de pensioenen op het bedrag van de inkomensgarantie wordt rekening gehouden met 90 % van de in artikel 12 van de wet bedoelde voordelen waarop de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, gerechtigd zijn.

Art. 22/1 *Ingevoegd bij K.B. van 24 oktober 2013, art. 8 (2) en vervangen bij K.B. van 7 februari 2014, art. 11 (2).*

Bij het in mindering brengen van de bonus, bedoeld in de artikelen 3, 3/1, 7 en 7bis van de wet betreffende het generatiepact van 23 december 2005 en het als dusdanig geldend voordeel in de regeling openbare sector, op het bedrag van de inkomensgarantie, wordt rekening gehouden met 90 % van het bedrag waarop de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, gerechtigd zijn.

Art. 22/2 *Ingevoegd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 12 (2).*

Bij het in mindering brengen van de beroepsinkomsten als werknemer en/of zelfstandige van de aanvrager en/of van de echtgenoot of de wettelijk samenwonende overeenkomstig de artikelen 27, 28, 29 en 31 op het bedrag van de inkomensgarantie, wordt op dit totaal bedrag inzake beroepsinkomsten een vrijstelling van 5 000 EUR toegepast en dit na toepassing van artikel 27, 28, 29 en 31.

Art. 23 *Gewijzigd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 13 (2).*

In geval van afstand ten bezwarende titel van:

1° hetzij het woonhuis van de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, op voorwaarde dat hij noch die personen een ander bebouwd onroerend goed bezitten;

2° hetzij het enige onbebouwd onroerend goed van de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, op voorwaarde dat hij, noch die personen een ander onbebouwd of bebouwd onroerend goed bezitten;

wordt de eerste schijf van 37 200 euro van de verkoopwaarde vrijgesteld.

Voor de toepassing van het vorige lid wordt eveneens als woonhuis van de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt beschouwd, het enige binnenschip als bedoeld in artikel 271, eerste lid, van Boek II, Titel X, van het Wetboek van Koophandel dat hen toebehoort en hen op duurzame wijze tot woning dient.

Art. 24 Voor de al dan niet belegde roerende kapitalen wordt, nadat in voorkomend geval de bepalingen van het vorige artikel werden toegepast, rekening gehouden met 4 % van de schijf gelegen tussen 6 200 euro en 18 600 euro, en met 10 % van de boven die schijf gelegen bedragen.

Art. 25 *Gewijzigd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 14 (2).*

De in het vorige artikel bedoelde vrijstelling wordt, wanneer de aanvrager met de echtgenoot of de wettelijk samenwonende dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, toegepast op de som van hun roerende kapitalen.

Onderafdeling 3. Algemene vrijstelling

Art. 26 *Gewijzigd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 15 (2).*

Het bedrag van de inkomensgarantie, beoogd bij artikel 6 van de wet, wordt verminderd met het gedeelte van de bestaansmiddelen dat 625 euro per jaar overschrijdt. Dat bedrag is evenwel 1 000 euro per jaar wanneer de aanvrager voldoet aan de bepalingen van artikel 6, §§ 2 en 3, van de wet.

Afdeling 2. In aanmerking te nemen bestaansmiddelen

Onderafdeling 1. Het beroepsinkomen

Art. 27 *Gewijzigd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 8 (2).*

Wanneer de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, een andere beroepsarbeid verricht dan een beroepsarbeid als zelfstandige, wordt rekening gehouden met een forfaitair bedrag, gelijk aan drie vierden van het brutoloon.

Art. 28 *Gewijzigd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 8 (2).*

Wanneer de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt een beroepsarbeid als zelfstandige verricht, wordt, bij het berekenen van de bestaansmiddelen, het beroepsinkomen in aanmerking genomen dat bepaald is bij artikel 11 van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen en betrekking heeft op het kalenderjaar voorafgaand aan dat waarin de administratieve beslissing ingaat.

Wanneer het een helper betreft die geen werkelijk loon heeft, wordt rekening gehouden met een forfaitair bedrag gelijk aan drie vierden van het laatste loon bij de administratie van de directe belastingen aangegeven fictief loon.

Art. 29 *Gewijzigd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 16 (2).*

In geval van begin of hervatting van een beroepsarbeid als zelfstandige wordt, zolang artikel 28, eerste lid, niet kan worden toegepast en in al de gevallen waarin er niet naar een door de administratie van de directe belastingen vastgesteld beroepsinkomen kan worden verwezen, het beroepsinkomen in rekening gebracht dat is aangegeven door de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende die met hem dezelfde hoofdverblijfplaats deelt. Dat inkomen kan nagezien en, in voorkomend geval, verbeterd worden op grond van bij de voormelde administratie verkregen gegevens.

Art. 30 *Gewijzigd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 8 (2).*

§ 1. Het beroepsinkomen wordt niet meer in rekening gebracht vanaf de eerste dag van de maand die volgt op deze in de loop waarvan alle beroepsarbeid wordt stopgezet.

§ 2. Indien de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt onderscheidene beroepsbezigheden uitoefenden en zij aan één ervan een einde stellen, wordt vanaf de eerste dag van de maand die volgt op deze van de stopzetting, nog slechts rekening gehouden met het inkomen voortgebracht door de arbeid die wordt voortgezet.

Art. 31 *Gewijzigd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 14 (2).*

Indien de aanvrager met de echtgenoot of de wettelijk samenwonende dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, wordt bij de vaststelling van de bestaansmiddelen de som van hun in deze onderafdeling bedoelde beroepsinkomsten in aanmerking genomen.

Onderafdeling 2. De roerende kapitalen en de afstanden

Art. 32 *Gewijzigd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 17 (2).*

§ 1. Wanneer de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, ten bezwarende titel of om niet roerende of onroerende goederen heeft afgestaan, wordt, onverminderd de toepassing van artikel 23, een forfaitair inkomen in aanmerking genomen dat overeenstemt met de verkoopwaarde van de goederen op het tijdstip van de afstand.

Het in het eerste lid bedoelde forfaitair bedrag wordt vastgesteld door op de verkoopwaarde van de goederen op het tijdstip van de afstand de bij artikel 24 beoogde berekeningsmodaliteiten toe te passen.

§ 2. De verkoopwaarde van de afgestane roerende of onroerende goederen, waarvan de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, eigenaar of vruchtgebruiker in onverdeeldheid waren, wordt vermenigvuldigd met de breuk die het aandeel van de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt in de onverdeeldheid uitdrukt.

§ 3. Bij afstand van vruchtgebruik wordt de waarde daarvan vastgesteld op 40 % van de waarde in volle eigendom.

Art. 33 *Gewijzigd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 18 (2).*

In geval van afstand onder bezwarende titel van roerende of onroerende goederen worden de persoonlijke schulden van de aanvrager en/of van de echtgenoot of de wettelijk samenwonende die met hem dezelfde hoofdverblijfplaats delen, afgetrokken van de verkoopwaarde van de afgestane goederen op het ogenblik van de afstand op voorwaarde dat:

1° het persoonlijke schulden betreft van de aanvrager en/of van de echtgenoot of de wettelijk samenwonende die met hem dezelfde hoofdverblijfplaats delen;

2° de schulden werden aangegaan vóór de afstand;

3° de schulden werden afgelost of gedeeltelijk terugbetaald met de opbrengst van de afstand.

Art. 34 *Vervangen bij K.B. van 7 februari 2014, art. 19 (2).*

§ 1. In geval van afstand onder bezwarende titel van een onroerend goed en onverminderd de bepalingen van het artikel 33, wordt voor zover het een in artikel 23 bedoeld onroerend goed betreft, een jaarbedrag van 1 250 euro of van 2 000 euro van de verkoopwaarde afgetrokken naargelang aan de aanvrager een inkomensgarantie krachtens artikel 6, § 1, of 6, §§ 2 en 3, van de wet wordt toegekend.

Het aftrekbaar bedrag wordt berekend in verhouding tot het aantal maanden begrepen tussen de eerste van de maand die volgt op de datum van de afstand en de ingangsdatum van de inkomensgarantie.

§ 2. De verkoopwaarde wordt uitsluitend van ambtswege, eenmaal per jaar op de verjaardag van de ingangsdatum van de inkomensgarantie met één van de in paragraaf 1 bedoelde bedragen verminderd. Te dien einde wordt op 1 januari van het beschouwde jaar nagegaan of de aanvrager nog aan de in artikel 6, § 1, of 6, §§ 2 en 3, bedoelde voorwaarden voldoet.

Onderafdeling 3. De onroerende goederen

Art. 35 *Gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 1 (3).*

§ 1. Bij de berekening van de bestaansmiddelen wordt, zowel voor de bebouwde als voor de onbebouwde onroerende goederen, het bedrag van het niet-vrijgesteld kadastraal inkomen vermenigvuldigd met 3.

§ 2. De in het buitenland gelegen onroerende goederen worden in aanmerking genomen overeenkomstig de bepalingen die toepasselijk zijn op de in België gelegen onroerende goederen.

Voor de toepassing van het eerste lid moet onder kadastraal inkomen verstaan worden, elke gelijkaardige grondslag van belasting waarin bij de fiscale wetgeving van de plaats waar de goederen gelegen zijn, is voorzien.

§ 3. Het kadastraal inkomen van een gedeelte van een onroerend goed is gelijk aan het kadastraal inkomen van het onroerend goed vermenigvuldigd met de breuk die het gedeelte van dat onroerend goed vertegenwoordigt.

De aanvrager legt de nodige bewijsstukken aan de Dienst voor.

Art. 36 *Gewijzigd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 20 (2).*

§ 1. Wanneer de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende die dezelfde hoofdverblijfplaats delen de hoedanigheid van eigenaar of van vruchtgebruiker in onverdeeldheid hebben, wordt het kadastraal inkomen vermenigvuldigd met de breuk of de som van de breuken die het aandeel, in volle eigendom of in vruchtgebruik, van de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt in de onverdeeldheid uitdrukt, vooraleer de artikelen 20 en 21 worden toegepast.

§ 2. Wanneer het onroerend goed met hypotheek bezwaard is, mag het bedrag, in aanmerking genomen voor de vaststelling van de bestaansmiddelen, verminderd worden met het jaarlijks bedrag van de hypothecaire interesten, op voorwaarde:

1° dat de schuld door de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, werd aangegaan voor eigen behoeften en de aanvrager de aan het ontleend kapitaal gegeven bestemming bewijst;

2° dat de aanvrager bewijst dat de hypothecaire interesten eisbaar waren en werkelijk werden betaald voor het jaar dat datgene van de ingangsdatum van de beslissing voorafgaat.

Het bedrag van de vermindering mag evenwel niet hoger zijn dan de helft van het in aanmerking te nemen bedrag van de bestaansmiddelen.

Wanneer het onroerend goed werd verworven mits betaling van een lijfrente, wordt het bedrag, in aanmerking genomen voor de vaststelling van de bestaansmiddelen, verminderd met het bedrag van de lijfrente die door de aanvrager en/of de echtgenoot of de wettelijk samenwonende waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, werkelijk wordt betaald. Het tweede lid van deze paragraaf is van toepassing op deze vermindering.

Afdeling 3. De aftrek van de pensioenen en de bonus
Aangevuld bij K.B. van 7 februari 2014, art. 21 (2).

Art. 37 *Vervangen bij K.B. van 7 februari 2014, art. 22 (2).*

Voor de toepassing van artikel 12 van de wet wordt het bedrag van het pensioen en de bonus bedoeld in de artikelen 3, 3/1, 7 en 7bis van de voormelde wet van 23 december 2005 en het als dusdanig geldend voordeel in de regeling openbare sector, in aanmerking genomen dat uitbetaald geweest zou zijn vóór de vermindering of schorsing van de van de uitkering:

1° die het voorwerp uitmaakt van een vermindering om reden van de terugvordering van een onverschuldigd uitbetaald bedrag;

2° waarvan de uitbetaling geschorst is ten titel van sanctie.

Art. 38 *Vervangen bij K.B. van 7 februari 2014, art. 23 (2).*

Met uitsluiting van de bonus, bedoeld in de artikelen 3, 3/1, 7 en 7bis van de voormelde wet van 23 december 2005 en het als dusdanig geldend voordeel in de regeling openbare sector, worden de toeslagen die niet als een integrerend bestanddeel van het pensioen worden beschouwd, niet in mindering gebracht op de inkomensgarantie.

Art. 39 *Gewijzigd bij K.B. van 7 februari 2014, art. 24 (2).*

Onverminderd de toepassing van de artikelen 19, 3°, en 38, wordt het bedrag van de inkomensgarantie verminderd met het volgens artikel 22 vastgestelde pensioenbedrag, en volgens artikel 22/1 vastgestelde bonus en het als dusdanig geldend voordeel in de regeling openbare sector nadat dit, in voorkomend geval, werd verminderd met het bedrag van de bij een rechterlijke beslissing vastgestelde en effectief betaalde onderhoudsgelden.

Bij wijziging in het pensioenbedrag, andere dan de wijziging bedoeld in artikel 14, § 1, eerste lid, 3°, wordt de inkomensgarantie herberekend en betaalbaar gesteld, zonder het voorwerp uit te maken van een nieuwe beslissing.

HOOFDSTUK IV. De betalingsmodaliteiten en de betaalvoorwaarden

Afdeling 1. De betalingsmodaliteiten

Art. 40 *Gewijzigd bij K.B.'s van 9 maart 2004, art. 7 (7), 13 augustus 2011, art. 12 (8) en 30 maart 2018, art. 2, 1° (3) en 2° t.e.m. 5° (9).*

De inkomensgarantie is verworven per twaalfden en betaalbaar per maand.

De inkomensgarantie wordt door de Dienst betaald door middel van overschrijvingen op een persoonlijke zichtrekening overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 13 augustus 2011 betreffende de betaling van de door de Federale Pensioendienst betaalde uitkeringen.

In afwijking van het eerste lid, ofwel op aanvraag door de gerechtigde ofwel op initiatief van de Dienst, kan de betaling ook gebeuren door postassignaties waarvan het bedrag ten huize betaalbaar is in handen van de gerechtigde.

Het toezenden van stukken en het uitvoeren van betalingen aan de gerechtigde op een inkomensgarantie gebeuren op zijn hoofdverblijfplaats.

Van deze verplichting kan evenwel tijdelijk afgeweken worden op schriftelijk verzoek van de betrokkene of van zijn lasthebber, gericht aan de Dienst.

Art. 41 *Gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 1 (3).*

In geval van overlijden van de gerechtigde op de inkomensgarantie, worden de vervallen en niet-uitbetaalde termijnen uitbetaald in de volgende orde aan de persoon die:

1° die de begrafeniskosten heeft betaald;

2° in de verplegingskosten is tussengekomen.

De rechthebbenden die de vereffening van de vervallen en aan een overleden gerechtigde niet-uitbetaalde termijnen te hunnen voordele wensen te verkrijgen, moeten een aanvraag rechtstreeks tot de Rijksdienst richten. De aanvraag, gedateerd en ondertekend, moet opgemaakt worden op een formulier conform het door de Dienst goedgekeurd model. De burgemeester van de gemeente waar de overledene zijn hoofdverblijfplaats had, bevestigt de juistheid van de op dit formulier vermelde gegevens en ondertekent dit mede.

Op straffe van verval moeten de aanvragen tot uitbetaling van de termijnen ingediend worden binnen een termijn van zes maanden. Die termijn gaat in op de dag van het overlijden van de gerechtigde of op de dag van de verzending van de kennisgeving van de beslissing indien deze na het overlijden werd verzonden.

Afdeling 2. De betaalvoorwaarden

Art. 42 *Vervangen bij K.B. van 7 februari 2014, art. 25 (2) en gewijzigd bij K.B.'s van 5 juli 2015, art. 1 (10), 27 januari 2017, art. 1 (11), 30 maart 2018, art. 3, 1° (9), 2° (3) en 3°- 4° (9), 17 oktober 2021, art. 1 (12) en 29 mei 2022, art. 1 (13).*

§ 1. De inkomensgarantie is slechts betaalbaar voor zover de gerechtigde zijn werkelijke verblijfplaats in België heeft. Hiervoor moet de gerechtigde zijn hoofdverblijfplaats in België hebben en er bestendig en daadwerkelijk verblijven.

Met het oog op de betaling van de inkomensgarantie wordt met bestendig en daadwerkelijk verblijf in België gelijkgesteld:

1° het verblijf in het buitenland gedurende ten hoogste negenentwintig al dan niet opeenvolgende kalenderdagen per kalenderjaar;

2° het verblijf in het buitenland gedurende dertig al dan niet opeenvolgende kalenderdagen per kalenderjaar of langer, ten gevolge van een toevallige en tijdelijke opname in een ziekenhuis of een andere instelling voor zorgverstrekking;

3° het verblijf in het buitenland gedurende dertig al dan niet opeenvolgende kalenderdagen per kalenderjaar of langer, voor zover uitzonderlijke omstandigheden dit verblijf wettigen en op voorwaarde dat het Beheerscomité van de Federale Pensioendienst hiertoe de toelating heeft verleend.

4° de kalenderdag van vertrek vanop het Belgisch grondgebied en de kalenderdag van terugkeer uit het buitenland naar het Belgisch grondgebied.

Onverminderd de bepalingen van het tweede lid, 2°, wordt de uitbetaling van de inkomensgarantie geschorst voor elke kalendermaand tijdens welke de gerechtigde niet ononderbroken in België verblijft en dit vanaf de maand tijdens welke de in het tweede lid, 1° bedoelde periode wordt overschreden (14).

§ 2. De inkomensgarantie voor ouderen vervalt zodra de gerechtigde voor een ononderbroken periode van meer dan zes maanden in het buitenland verblijft of niet meer ingeschreven is in een Belgische gemeente.

Het verblijf in het buitenland voor een ononderbroken periode van meer dan zes maanden wordt vastgesteld ofwel op basis van de afvoering van ambtswege in toepassing van artikel 8 van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en identiteitskaarten ofwel op basis van feiten. Ingeval van vaststelling op basis van feiten kan de gerechtigde het tegenbewijs leveren dat hij werkelijk in België verbleef.

Bij zijn terugkeer kan hij overeenkomstig de bepalingen van afdeling 1 en 2 van hoofdstuk 2 opnieuw een aanvraag indienen.

§ 3. De gerechtigde op de inkomensgarantie die het Belgische grondgebied verlaat voor meer dan 5 opeenvolgende kalenderdagen, de in paragraaf 1, tweede lid, 4° bedoelde kalenderdagen niet inbegrepen, is verplicht de Dienst daarvan voorafgaandelijk in te lichten.

Wanneer de gerechtigde de verplichting bedoeld in het eerste lid om voorafgaandelijk de Dienst in te lichten in geval van vertrek naar het buitenland niet respecteert, wordt de betaling van de inkomensgarantie geschorst gedurende een kalendermaand, onverminderd de schorsing van de inkomensgarantie voorzien in

paragraaf 1, derde lid. Hiertoe houdt de Dienst elke maand 10 % van het maandbedrag van de inkomensgarantie in tot het bereiken van het bedrag overeenstemmend met één maand inkomensgarantie.

De in het tweede lid bedoelde kalendermaand stemt overeen met de maand waarin de eerste dag volgend op de kalenderdag van vertrek vanop het Belgisch grondgebied gelegen is.

§ 4. De controle op de bepalingen van paragrafen 1, 2 en 3 wordt, desgevallend, uitgevoerd volgens de procedure voorzien in het tweede tot het zesde lid.

De controle gebeurt door een verblijfsbewijs aangeboden bij een aangetekende zending met ontvangstbewijs op de hoofdverblijfplaats in België van de gerechtigde of op de daadwerkelijke tijdelijke verblijfplaats in België van de gerechtigde meegedeeld aan de Dienst. De aanwezigheid op het Belgisch grondgebied wordt bevestigd door de ontvangst van de aangetekende zending tegen aftekening door de gerechtigde zelf.

Indien de aangetekende zending in ontvangst wordt genomen door een gevolmachtigde van de gerechtigde biedt de gerechtigde zich in persoon en in het bezit van zijn identiteitskaart aan bij het gemeentebestuur van zijn hoofdverblijfplaats, waar zijn aanwezigheid op het Belgisch grondgebied wordt bevestigd door de bevoegde ambtenaar op het verblijfsbewijs. De gerechtigde stuurt het ingevulde verblijfsbewijs daarna terug naar de Dienst binnen een termijn van 29 kalenderdagen vanaf de dag volgend op de aanbieding van de aangetekende zending, waarbij de poststempel geldt als bewijs.

Indien de aangetekende zending niet in ontvangst werd genomen door de gerechtigde of door een gevolmachtigde van de gerechtigde op het moment dat de termijn dat de aangetekende zending beschikbaar is op het postkantoor verstreken is wordt aan de gerechtigde, louter bij wijze van herinnering, bij gewone brief een verblijfsbewijs verstuurd op zijn hoofdverblijfplaats in België of op zijn daadwerkelijke tijdelijke verblijfplaats in België meegedeeld aan de Dienst. De gerechtigde biedt zich in persoon en in het bezit van zijn identiteitskaart aan bij het gemeentebestuur van zijn hoofdverblijfplaats, waar zijn aanwezigheid op het Belgisch grondgebied wordt bevestigd door de bevoegde ambtenaar op het verblijfsbewijs. De gerechtigde stuurt het ingevulde verblijfsbewijs terug naar de Dienst binnen een termijn van 29 kalenderdagen vanaf de dag volgend op de aanbieding van de aangetekende zending, waarbij de poststempel geldt als bewijs.

Indien de gerechtigde de in het vierde lid bedoelde gewone brief, om welke reden dan ook, niet heeft ontvangen, doet dit op geen enkele wijze afbreuk aan de rechtsgeldigheid van de controleprocedure.

Indien de aangetekende zending niet in ontvangst werd genomen door de gerechtigde zelf en het ingevulde verblijfsbewijs niet werd teruggestuurd naar de Dienst binnen de termijn van 29 kalenderdagen bedoeld in het derde lid en vierde lid, wordt de gerechtigde verondersteld niet meer in België te hebben verbleven, naargelang het geval, sinds de datum van aanbieding van de aangetekende zending of sinds de dag volgend op de kalenderdag van zijn vertrek vanop Belgisch grondgebied in geval van verblijf in het buitenland, ongeacht of hij al dan niet zijn data van vertrek en terugkeer aan de Dienst heeft meegedeeld, en wordt de betaling van de inkomensgarantie geschorst.

De gerechtigde die langer in het buitenland heeft verbleven dan de duur bedoeld in paragraaf 1, tweede lid, 1°, licht, spontaan en zonder termijn, de Dienst in van zijn terugkeer op het Belgische grondgebied.

De Dienst herneemt de betaling van de inkomensgarantie vanaf de eerste dag van de maand die volgt op deze tijdens welke de gerechtigde terug is op het Belgische grondgebied.

Behalve in geval van bedrieglijke handelingen, onjuiste of onvolledige verklaringen of vermoeden van fraude, worden van de controleprocedure voorzien in het tweede tot het zesde lid uitgesloten, de gerechtigden:
1° die opgenomen zijn in een rusthuis, rust- en verzorgingstehuis of in een psychiatrische verzorgingsinstelling in België of;
2° die de leeftijd van 80 jaar bereikt hebben.
3° die ingeschreven zijn op het adres van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn;
4° met een handicap zoals erkend door de Directie-generaal Personen met een handicap van de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid, op basis van een graad van verlies aan zelfredzaamheid van minstens 7 punten vastgesteld overeenkomstig de zelfredzaamheidsschaal opgenomen in bijlage bij het ministerieel besluit van 30 juli 1987 tot vaststelling van de categorieën en van de handleiding voor de evaluatie van de graad van zelfredzaamheid met het oog op het onderzoek naar het recht op de integratietegemoetkoming;
5° die een attest aan de Dienst hebben overgemaakt waaruit blijkt dat zij een van de volgende tegemoetkomingen ontvangen:
a) een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden, toegekend door de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie via Iriscare;
b) een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden, toegekend door de Duitstalige Gemeenschap, via de Directie-generaal Personen met een handicap van de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid;
c) een zorgbudget voor ouderen met een zorgnood, toegekend door de Vlaamse Gemeenschap, via de Zorgkas waarbij de rechthebbende aangesloten is;
d) een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden toegekend door het Waalse Gewest via het Agence pour une Vie de Qualité.

Art. 43 De inkomensgarantie wordt niet uitbetaald voor de duur van hun gevangenschap of van hun opsluiting, aan de gerechtigden die in gevangenissen zijn opgesloten of die in een instelling van sociaal verweer zijn opgenomen.

De gerechtigden mogen evenwel aanspraak maken op de inkomensgarantie die betrekking heeft op de periode van hun voorlopige hechtenis, op voorwaarde dat zij van het misdrijf dat tot die hechtenis aanleiding heeft gegeven, bij een in kracht van gewijsde getreden gerechtelijke beslissing werden vrijgesproken. Hetzelfde geldt voor de gevallen van buiten vervolgingstelling of van buitenzaakstelling.

Art. 44 De inkomensgarantie wordt niet uitbetaald, voor de duur van hun opneming, aan de gerechtigden die, uitsluitend ten laste van de openbare besturen, geplaatst zijn in een psychiatrische verzorgingsinstelling.

Art. 45 Het bedrag dat een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of het bevoegde hulp- of bijstandsfonds als aandeel in de verplegingskosten kan opeisen, mag niet hoger zijn dan drie vierden van de inkomensgarantie.

HOOFDSTUK VI. Overgangsbepalingen

Art. 46 In afwijking van artikel 16, § 1, eerste lid, van de wet wordt het bedrag van het gewaarborgd inkomen op 1 juni 2001 niet van ambtswege met het krachtens de wet toekenbare bedrag van de inkomensgarantie vergeleken voor de personen die gelijktijdig:

- in het genot zijn van een krachtens artikel 2, § 1, eerste lid, van de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden vastgesteld gewaarborgd inkomen, en

- dezelfde hoofdverblijfplaats met één of meerdere, andere dan in artikel 6, § 2, 2e lid, van de wet bedoelde, personen delen.

HOOFDSTUK VII. Slot- en opheffingsbepalingen

Art. 47 Dit besluit treedt in werking op 1 juni 2001.

Art. 48 Onze Minister van Pensioenen is belast met de uitvoering van dit besluit.

---

1 Inwerkingtreding: 01-06-2001.
2 Inwerkingtreding: 01-01-2014.
3 Inwerkingtreding: 31-03-2016.
4 Inwerkingtreding: 01-09-2007.
5 Inwerkingtreding: 01-10-2003.
6 Inwerkingtreding: 01-02-2006.
7 Inwerkingtreding: 17-03-2004, voor de betalingen die plaatsvinden vanaf 17-03-2004.
8 Inwerkingtreding: 24-08-2011.
9 Inwerkingtreding: 01-07-2019.
10 Inwerkingtreding: 09-07-2015.
11 Inwerkingtreding: 01-09-2017.
12 Inwerkingtreding: 08-11-2021.
13 Inwerkingtreding: 25-06-2021.
14 Dit lid is niet van toepassing wanneer de periode bedoeld in artikel 42, § 1, tweede lid, 1° van het koninklijk besluit van 23 mei 2001 wordt overschreden wegens een op het ogenblik van inwerkingtreding van dit besluit lopend verblijf. In dit geval blijven de regels van kracht vóór de inwerkingtreding van dit besluit van toepassing (zie art. 3 van K.B. van 5 juli 2015).

Koninklijk besluit van 10 juni 2001
(Staatsblad 31 juli)

tot eenvormige definiëring van begrippen met betrekking tot arbeidstijdgegevens ten behoeve van de sociale zekerheid, met toepassing van artikel 39 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.

Bekrachtigd bij art. 2, 2° van de wet van 24 februari 2003 (Staatsbl. 2 april 2003 (ed. 2)), met ingang van 01-01-2003.

Gewijzigd bij: *K.B. van 5 november 2002 (Staatsbl. 20 november), de wetten van 27 december 2004 (Staatsbl. 31 december), 27 december 2006 (Staatsbl. 28 december), 25 april 2014 (Staatsbl. 6 juni), 16 mei 2016 (Staatsbl. 23 mei) en 6 september 2018 (Staatsbl. 26 september).*

HOOFDSTUK I. Toepassingsgebied

Art. 1 § 1. Dit besluit is van toepassing in de volgende regelingen van sociale zekerheid:

1° alle regelingen opgesomd in artikel 21, § 1, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers;

2° alle regelingen betreffende de heffing en de inning van de bijdragen en andere inkomsten die tot de financiering van voormelde regelingen bijdragen.

§ 2. Dit besluit vindt toepassing op de werknemers en werkgevers. Voor die toepassing wordt verstaan onder:

1° "werknemer": de persoon die door een arbeidsovereenkomst met een werkgever verbonden is en op wie de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders toepassing vindt;

2° "werkgever": de natuurlijke persoon of rechtspersoon die de onder 1° vermelde personen tewerkstelt, alsook de derde die in de plaats treedt van de werkgever voor de verplichtingen betreffende de inschrijving, aangifte en betaling van de bijdragen wanneer een gedeelte van het loon door tussenkomst van een derde wordt betaald aan de onder 1° vermelde personen.

Worden voor de toepassing van dit besluit geacht werknemers of werkgevers te zijn en partij te zijn bij een arbeidsovereenkomst, de personen waarvan de onderwerping aan het stelsel van de sociale zekerheid der werknemers volgt uit artikel 1, § 1, tweede lid, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de sociale zekerheid der arbeiders.

HOOFDSTUK II. Algemene bepalingen

Art. 2 De arbeidstijdgegevens kunnen in uren en/of in dagen en/of in periodes worden vastgesteld.

Voor de toepassing van het eerste lid wordt verstaan onder:

© FPD – augustus 2023

1° "uur": de tijdsspanne gelijk aan één vierentwintigste van een dag en/of de vergelijkbare tijdsspanne die in de betrokken onderneming of bedrijfstak als tijdseenheid wordt aangewend;

2° "dag": de kalenderdag of, indien de aaneensluitende arbeidsprestatie gespreid is over twee kalenderdagen, de op elkaar aansluitende daggedeelten van beide kalenderdagen;

3° "periode": het ononderbroken tijdvak begrensd door een begin- en einddatum waarbinnen een bepaalde gebeurtenis zich voordoet.

Art. 3 Onder "begindatum van de arbeidsovereenkomst" wordt verstaan de datum waarop de arbeidsovereenkomst in werking treedt.

Art. 4 Onder "einddatum van de arbeidsovereenkomst" wordt verstaan de datum waarop de arbeidsovereenkomst ophoudt te bestaan.

Art. 5 Onder "voorziene einddatum van de arbeidsovereenkomst" wordt verstaan de in de arbeidsovereenkomst voor een bepaalde tijd vastgestelde einddatum van de overeenkomst of in geval van een arbeidsovereenkomst voor een onbepaalde tijd, de einddatum van de opzeggingstermijn, zoals bedoeld in artikel 64 van dit besluit.

HOOFDSTUK III. Uitvoering van de arbeidsovereenkomst

Art. 6 Onder "contractueel gemiddelde wekelijkse arbeidsduur van de werknemer" wordt verstaan het gemiddeld aantal uren per week gedurende dewelke de werknemer ingevolge zijn arbeidsovereenkomst geacht wordt arbeid te verrichten.

Art. 7 Onder "gemiddelde wekelijkse arbeidsduur van de maatpersoon" wordt verstaan:

1° het gemiddeld aantal uren per week gedurende dewelke de maatpersoon geacht wordt arbeid te verrichten;

2° of, indien het geen vast aantal dagen per week betreft, het gemiddeld aantal dagen per week gedurende dewelke de maatpersoon geacht wordt arbeid te verrichten.

Onder "maatpersoon" wordt verstaan de persoon die voltijds is tewerkgesteld in dezelfde onderneming of, bij ontstentenis, in dezelfde bedrijfstak, in een functie gelijkaardig aan deze van de werknemer, en waarbij hij normaal geacht wordt een zelfde aantal dagen arbeid te verrichten als de werknemer.

Art. 8 Onder "normaal werkrooster van de betrokken werknemer" wordt verstaan een rooster waarin aangeduid worden de dagen en uren waarop de betrokken werknemer normaal geacht wordt arbeid te verrichten en te rusten.

Art. 9 Onder "voltijdse werknemer" wordt verstaan:

1° de werknemer wiens normale contractuele arbeidsduur overeenstemt met de maximale arbeidsduur die in de onderneming geldt krachtens wet;

2° de werknemer die tewerkgesteld is krachtens een arbeidsregeling in toepassing van het koninklijk besluit nr. 179 van 30 december 1982 betreffende de experimenten voor aanpassing van de arbeidstijd in de ondernemingen met het oog op een herverdeling van de beschikbare arbeid of in toepassing van de wet van 17 maart 1987 betreffende de invoering van nieuwe arbeidsregelingen in de ondernemingen en de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 42 van 2 juni 1987 betreffende de

invoering van nieuwe arbeidsregelingen in de ondernemingen en die recht heeft op een loon dat overeenstemt met het loon van de maatpersoon;

3° de leerkracht tewerkgesteld in een onderwijsinstelling, opgericht of gesubsidieerd door een Gemeenschap of door een orgaan waaraan de Gemeenschap haar bevoegdheden als inrichtende macht heeft opgedragen, krachtens een arbeidsregeling die normaal gemiddeld per week een aantal uren omvat dat gelijk is aan dat van een volledig lesrooster.

Art. 10 Onverminderd artikel 9, 2°, wordt onder "deeltijdse werknemer" verstaan de werknemer wiens normale contractuele arbeidsduur gemiddeld lager is dan de arbeidsduur van de maatpersoon.

Art. 11 *Vervangen bij K.B. van 5 november 2002, art. 1 (1).*

Onder "arbeidsregeling" wordt verstaan:

1° het aantal dagen per week gedurende dewelke de werknemer normaal geacht wordt arbeid te verrichten, voor zover de werknemer een vast aantal dagen per week werkt;

2° het gemiddeld aantal dagen per week gedurende dewelke de werknemer wordt geacht arbeid te verrichten, indien de werknemer niet een vast aantal dagen per week werkt.

Art. 12 Onder "normale werkelijke arbeid" wordt verstaan het verrichten van prestaties zoals voorzien in de arbeidsovereenkomst, waarvoor normaal loon verschuldigd is, met uitzondering van de in de artikelen 13, 14 en 15 bedoelde prestaties.

Art. 13 Onder "meerprestaties zonder inhaalrust" wordt verstaan het verrichten van prestaties in toepassing van de artikelen 26, § 1, 1° en 2°, en 26bis, § 2bis, van de arbeidswet van 16 maart 1971, waarvoor overloon verschuldigd is door of krachtens artikel 29 van dezelfde wet.

Art. 14 Onder "meerprestaties mits inhaalrust" wordt verstaan het verrichten van prestaties in toepassing van de artikelen 22, 3°, 24, 25 en 26, § 1, 3°, en § 2, van de arbeidswet van 16 maart 1971, waarvoor overloon verschuldigd is door of krachtens artikel 29 van dezelfde wet.

Art. 15 Onder "andere meerprestaties mits inhaalrust" wordt verstaan het verrichten van prestaties in toepassing van de artikelen 20, 20bis, 22, 1° en 2°, en 23 van de arbeidswet van 16 maart 1971, waarvoor geen overloon verschuldigd is door of krachtens artikel 29 van dezelfde wet.

HOOFDSTUK IV. Schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst

Art. 16 Onder "inhaalrust" wordt verstaan:

1° "inhaalrust, andere dan inhaalrust bouwbedrijf": de afwezigheid van het werk, met uitzondering van de in 2° en 3° bedoelde inhaalrust, wegens rust overeenkomstig de artikelen 16, 26bis, 29, § 4, 32, § 2, en 33 van de arbeidswet of de bepalingen van de wet van 4 januari 1974 betreffende de feestdagen. Deze rust wordt toegekend ingevolge de in de artikelen 14 en 15 van dit besluit bedoelde prestaties;

2° "inhaalrust bouwbedrijf": de afwezigheid van het werk wegens rust bedoeld in het koninklijk besluit nr. 213 van 26 september 1983 betreffende de arbeidsduur in de

ondernemingen die onder het paritair comité voor het bouwbedrijf ressorteren of een binnen het paritair comité voor het bouwbedrijf afgesloten collectieve arbeidsovereenkomst met betrekking tot de arbeidsduurvermindering;

3° "inhaalrust in het kader van arbeidsduurvermindering": de afwezigheid van het werk wegens rust toegekend in het kader van een regeling van vermindering van de arbeidsduur.

Art. 17 *Gewijzigd bij de wet van 25 april 2014, art. 31 (2).*

Onder "wettelijke vakantie" wordt verstaan de afwezigheid van het werk ingevolge schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst wegens jaarlijkse vakantie bedoeld in de artikelen 3, 5 en 17bis van de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers gecoördineerd op 28 juni 1971.

Art. 18 Onder "vakantie krachtens algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst" wordt verstaan de afwezigheid van het werk ingevolge schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst wegens jaarlijkse vakantie krachtens een in artikel 6 van de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers gecoördineerd op 28 juni 1971 bedoelde algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst.

Art. 19 Onder "bijkomende vakantie" wordt verstaan de afwezigheid van het werk met behoud van loon ingevolge schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst wegens jaarlijkse vakantie, andere dan de wettelijke vakantie of de vakantie krachtens een in artikel 6 van de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers gecoördineerd op 28 juni 1971 bedoelde algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst.

Art. 19bis *Ingevoegd bij K.B. van 5 november 2002, art. 2 (1) en gewijzigd bij de wet van 27 december 2006, art. 149 (3).*

Onder "jeugdvakantie" wordt verstaan de afwezigheid van het werk ingevolge schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst wegens jaarlijkse vakantie, bedoeld in artikel 5, eerste lid, van de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers, gecoördineerd op 28 juni 1971.

Art. 19ter *Ingevoegd bij K.B. van 27 december 2006, art. 150 (3)*

Onder "seniorvakantie" wordt verstaan de afwezigheid van het werk ingevolge schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst wegens jaarlijkse vakantie, bedoeld in artikel 5, tweede lid, van de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers, gecoördineerd op 28 juni 1971.

Art. 19quater *Ingevoegd bij de wet van 25 april 2014, art. 32 (2).*

Onder "aanvullende vakantie" wordt verstaan de afwezigheid van het werk ingevolge schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst wegens jaarlijkse vakantie bedoeld in artikel 17bis van de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers gecoördineerd op 28 juni 1971.

Art. 20 Onder "feestdag" wordt verstaan:

1° "de feestdag tijdens de arbeidsovereenkomst": de afwezigheid op het werk overeenkomstig de bepalingen van de wet van 4 januari 1974 betreffende de feestdagen,

met behoud van het normaal loon in toepassing van de artikelen 9, 11, 12 en 13, § 1, van het koninklijk besluit van 18 april 1974 tot bepaling van de algemene wijze van uitvoering van de wet van 4 januari 1974 betreffende de feestdagen, met uitzondering van de feestdag bedoeld in artikel 22;

2° "de feestdag na beëindiging van de arbeidsovereenkomst": de dag waarvoor de werkgever na beëindiging van de arbeidsovereenkomst aan de werknemer loon verschuldigd is in toepassing van artikel 14 van het koninklijk besluit van 18 april 1974 tot bepaling van de algemene wijze van uitvoering van de wet van 4 januari 1974 betreffende de feestdagen.

Art. 21 Onder "vervangingsdag van een feestdag" wordt verstaan de afwezigheid op het werk ingevolge vervanging van een feestdag die samenvalt met een zondag of een gewone inactiviteitsdag, overeenkomstig de bepalingen van afdeling 2, hoofdstuk II van de wet van 4 januari 1974 betreffende de feestdagen, met uitzondering van de vervangingsdag bedoeld in artikel 22.

Art. 22 Onder "feestdag of vervangingsdag tijdens een periode van tijdelijke werkloosheid" wordt verstaan de in de artikelen 20, 1°, en 21 bedoelde dag die gelegen is in een periode van tijdelijke werkloosheid en waarvoor de werkgever loon verschuldigd is in toepassing van artikel 13, § 2, van het koninklijk besluit van 18 april 1974 tot bepaling van de algemene wijze van uitvoering van de wet van 4 januari 1974 betreffende de feestdagen.

Art. 23 Onder "afwezigheid met gewaarborgd dagloon" wordt verstaan:

1° "afwezigheid met gewaarborgd dagloon wegens arbeidsongeschiktheid": de afwezigheid op het werk wegens onmogelijkheid voor de werknemer om zijn werk te verrichten ten gevolge van ziekte of ongeval, waarvoor aan de werknemer in toepassing van artikel 27 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, het loon wordt betaald dat hem zou toegekomen zijn, indien hij zijn dagtaak normaal had kunnen volbrengen;

2° "afwezigheid met gewaarborgd dagloon wegens een andere reden dan arbeidsongeschiktheid": de afwezigheid op het werk wegens het niet of niet tijdig aanvatten of voortzetten van het werk om een andere reden dan de in de 1° bedoelde, en waarvoor aan de werknemer in toepassing van artikel 27 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten het loon wordt betaald dat hem zou toegekomen zijn, indien hij zijn dagtaak normaal had kunnen volbrengen;

3° "afwezigheid eerste dag wegens slecht weer bouwbedrijf": de afwezigheid op het werk waarvoor aan de werknemer, in afwijking van artikel 27 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten en in toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 16 december 1981 betreffende het loon van de werklieden uit het bouwbedrijf voor de ingevolge slecht weder verloren arbeidsuren, de helft van het normaal loon wordt betaald, indien hij het werk waaraan hij bezig was niet kan verder zetten.

Art. 24 *Opgeheven bij de wet van 16 mei 2016, art. 20 (4).*

Art. 25 Onder "arbeidsongeschiktheid met gewaarborgd loon eerste week" wordt verstaan de afwezigheid op het werk met behoud van het normaal loon gedurende een periode van zeven dagen in toepassing van de artikelen 52, 54, 71, 72 of 112 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

Art. 26 Onder "arbeidsongeschiktheid met gewaarborgd loon tweede week" wordt verstaan de afwezigheid op het werk met behoud van een gedeelte van het normaal loon gedurende een periode van zeven dagen volgend op de eerste week gewaarborgd loon zoals bedoeld in artikel 25, in toepassing van de artikelen 52, 71 of 112 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

Art. 27 Onder "arbeidsongeschiktheid met gewaarborgd maandloon" wordt verstaan de afwezigheid op het werk met behoud van het normaal loon gedurende een periode van dertig dagen in toepassing van artikel 70 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

Art. 28 Onder "arbeidsongeschiktheid met aanvulling of voorschot overeenkomstig de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 12bis of nr. 13bis" wordt verstaan de afwezigheid op het werk waarvoor de werkgever aan de werknemer een vergoeding verschuldigd is overeenkomstig de bepalingen van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 12bis van 26 februari 1979 tot aanpassing van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 12 van 28 juni 1973 betreffende het toekennen van een gewaarborgd maandloon aan de werklieden in geval van arbeidsongeschiktheid ingevolge ziekte, ongeval van gemeen recht, arbeidsongeval of beroepsziekte, aan de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, of overeenkomstig de bepalingen van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 13bis van 26 februari 1979 tot aanpassing van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 13 van 28 juni 1973 betreffende het toekennen van een gewaarborgd maandloon aan sommige bedienden in geval van arbeidsongeschiktheid ingevolge ziekte, ongeval van gemeen recht, arbeidsongeval of beroepsziekte, aan de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

Art. 29 Onder "arbeidsongeschiktheid met arbeidsongevallenvergoeding in toepassing van artikel 54 van de Arbeidsongevallenwet" wordt verstaan de afwezigheid op het werk waarvoor de werkgever aan de werknemer de dagelijkse vergoedingen betaalt in toepassing van artikel 54 van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 en waarvoor de werkgever de sociale zekerheidsbijdragen zelf afhoudt.

Art. 30 Onder "afwezigheid zonder behoud van loon ingevolge arbeidsongeschiktheid of ingevolge profylactisch verlof" wordt verstaan de afwezigheid op het werk zonder behoud van loon, ingevolge de schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst wegens arbeidsongeschiktheid of wegens profylactisch verlof, zoals bedoeld bij artikel 239, § 1, van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, met uitzondering van de afwezigheden bedoeld in de artikelen 24, 28, 29 en 52.

Art. 31 Onder "volledige werkverwijdering als maatregel van moederschapsbescherming" wordt verstaan de afwezigheid op het werk, zonder behoud van loon, van de zwangere of reeds bevallen werkneemster of de werkneemster die haar kind borstvoeding geeft, ingevolge de schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst in toepassing van artikel 42, § 1, eerste lid, 3°, artikel 43, § 1, tweede lid, 2°, of artikel 43bis, tweede lid, van de arbeidswet van 16 maart 1971.

Art. 32 Onder "aangepaste arbeid met loonverlies" wordt verstaan:

1° "aangepaste arbeid met loonverlies als maatregel van moederschapsbescherming": het verrichten van de arbeidsprestaties van de zwangere of reeds bevallen werkneemster of de werkneemster die haar kind borstvoeding geeft, in toepassing van artikel 42, § 1, eerste lid, 1° en 2°, artikel 43, § 1, tweede lid, 1°, of artikel 43bis, tweede lid, van de arbeidswet van 16 maart 1971, waarvoor de werkgever aan de

betrokken werkneemster een loon verschuldigd is dat lager ligt dan het loon uit haar gewone activiteit;

2° "andere aangepaste arbeid met loonverlies": het verrichten van arbeidsprestaties door een slachtoffer van een arbeidsongeval, een ongeval overkomen op weg van of naar het werk of van een beroepsziekte van wie de arbeidsongeschiktheid ten minste 30 pct. bedraagt, of door een werknemer die in staat van primaire ongeschiktheid of van invaliditeit is en die arbeid verricht met toestemming van de adviserende geneesheer, waarvoor de werkgever aan de betrokken werknemer een loon verschuldigd is dat lager ligt dan het loon uit zijn gewone activiteit.

Art. 33 Onder "moederschapsrust" wordt verstaan de afwezigheid van de werkneemster op het werk, zonder behoud van loon, ingevolge de schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst wegens voor- en nabevallingsrust in toepassing van artikel 39 van de arbeidswet van 16 maart 1971.

Art. 34 *Vervangen bij de wet van 16 mei 2016, art. 21 (4).*

Onder "omgezet moederschapsverlof" wordt verstaan de afwezigheid van de werknemer op het werk, zonder behoud van loon, ingevolge de schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst wegens de omzetting van de moederschapsrust in verlof bij overlijden of hospitalisatie van de moeder, met toepassing van artikel 39, zevende lid, van de arbeidswet van 16 maart 1971.

Art. 34bis *Ingevoegd bij K.B. van 5 november 2002, art. 4(1) en vervangen bij de wet van 16 mei 2016, art. 22 (4).*

Onder "vaderschapsverlof of geboorteverlof" wordt verstaan de periode van tien dagen waarin de werknemer het recht heeft om van het werk afwezig te zijn ter gelegenheid van de geboorte van een kind, in uitvoering van artikel 30, § 2, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

Art. 34ter *Ingevoegd bij K.B. van 5 november 2002, art. 5 (1) en vervangen bij de wetten van 27 december 2004, art. 13 (5) en 16 mei 2016, art. 23 (4).*

Onder "adoptieverlof" wordt verstaan de periode gedurende dewelke de werknemer het recht heeft om van zijn werk afwezig te zijn omwille van het onthaal van een kind in zijn gezin in het kader van een adoptie, in uitvoering van artikel 30ter van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

Art. 34quater *Ingevoegd bij de wet van 6 september 2018, art. 3/5 (6).*

Onder "pleegouderverlof" wordt verstaan de periode waarin de werknemer het recht heeft om van zijn werk afwezig te zijn omwille van het onthaal van een kind in zijn gezin in het kader van een langdurige pleegzorg, met toepassing van artikel 30sexies van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

Art. 35 Onder "kort verzuim" wordt verstaan de afwezigheid op het werk ingevolge de schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst met behoud van het normaal loon door of krachtens de bepalingen van het koninklijk besluit van 28 augustus 1963 betreffende het behoud van het normaal loon van de werklieden, de dienstboden, de bedienden en de werknemers aangeworven voor de dienst op binnenschepen, ter gelegenheid van familiegebeurtenissen of voor de vervulling van staatsburgerlijke verplichtingen of van burgerlijke opdrachten.

Art. 36 Onder "technische stoornis in de onderneming" wordt verstaan de afwezigheid op het werk ingevolge de schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst met behoud van het normaal loon in toepassing van artikel 49 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

Art. 37 Onder "dwingende redenen met behoud van loon" wordt verstaan de afwezigheid op het werk met behoud van het normaal loon ingevolge de schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst in toepassing van artikel 30bis, derde lid, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

Art. 38 Onder "sluiting van de onderneming ter bescherming van het leefmilieu" wordt verstaan de afwezigheid op het werk ingevolge de schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst met behoud van het normaal loon ingevolge de tijdelijke sluiting van de onderneming die voortvloeit uit de maatregelen getroffen bij toepassing van de wetgeving of de reglementering betreffende de vrijwaring van het leefmilieu.

Art. 39 Onder "burgerplichten zonder behoud van loon" wordt verstaan de afwezigheid op het werk zonder behoud van loon ingevolge de schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst wegens het vervullen van burgerplichten zoals bedoeld in het koninklijk besluit van 28 augustus 1963 betreffende het behoud van het loon van de werklieden, de dienstboden, de bedienden en de werknemers aangeworven voor de dienst op binnenschepen, voor afwezigheidsdagen ter gelegenheid van familiegebeurtenissen of voor de vervulling van staatsburgerlijke verplichtingen of van burgerlijke opdrachten en die door de werkgever toegekend worden als aanvulling op de afwezigheden waarop de werknemer recht heeft krachtens voormeld koninklijk besluit.

Art. 40 Onder "functie van rechter in sociale zaken" wordt verstaan de afwezigheid op het werk zonder behoud van loon ingevolge de schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst in toepassing van artikel 28, 3°, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, gedurende de tijd dat de werknemer als raadsheer of rechter in sociale zaken moet zetelen in de arbeidshoven en rechtbanken.

Art. 41 Onder "syndicale opdracht" wordt verstaan de afwezigheid op het werk zonder behoud van loon wegens het vervullen van een opdracht als een door een vakorganisatie aangewezen of door werknemers verkozen afgevaardigde, ter behartiging van de belangen van de werknemers bij instanties buiten de onderneming.

Art. 42 Onder "staking" wordt verstaan de afwezigheid op het werk zonder behoud van loon, ingevolge deelname aan een staking.

Art. 43 Onder "lock-out" wordt verstaan de afwezigheid op het werk zonder behoud van loon, ingevolge lock-out door de werkgever.

Art. 44 Onder "sociale promotie" wordt verstaan de afwezigheid op het werk zonder behoud van loon ingevolge de schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst in toepassing van artikel 28, 4°, a), van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, wegens deelname aan een cursus of leergang bedoeld in artikel 1 van de wet van 1 juli 1963 houdende toekenning van een vergoeding voor sociale promotie.

Art. 45 Onder "militieverplichtingen" wordt verstaan de afwezigheid op het werk zonder behoud van loon ingevolge een schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst krachtens artikel 29 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

Art. 46 Onder "verlof om dwingende redenen zonder behoud van loon" wordt verstaan de afwezigheid op het werk zonder behoud van loon ingevolge de schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst in toepassing van artikel 30bis van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, wegens een niet voorziene, los van het werk staande gebeurtenis bedoeld in artikel 2 van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 45 van 19 december 1989 houdende invoering van een verlof om dwingende redenen.

Art. 47 *Gewijzigd bij de wet van 27 december 2006, art. 151 (1).*

Onder het vervullen van een "openbaar mandaat" wordt verstaan de afwezigheid op het werk zonder behoud van loon wegens het vervullen van een openbare functie, uitgeoefend krachtens een benoeming door de overheid of krachtens verkiezing andere dan bedoeld in de artikelen 1 en 2 van de wet van 19 juli 1976 tot instelling van een verlof voor de uitoefening van een politiek mandaat.

Art. 48 Onder "verlof zonder wedde" wordt verstaan de afwezigheid op het werk zonder behoud van loon wegens schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst ingevolge een gemeenschappelijk akkoord tussen werkgever en werknemer.

Art. 49 Onder "voorlopige hechtenis" wordt verstaan de afwezigheid op het werk zonder behoud van loon ingevolge de schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst in toepassing van artikel 28, 5°, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, wegens maatregelen van voorlopige vrijheidsberoving waarvan de werknemer het voorwerp is.

Art. 50 Onder "vrijheidsberoving" wordt verstaan de afwezigheid op het werk zonder behoud van loon wegens de toepassing van een maatregel van hechtenis, gevangenzetting en internering, andere dan voorlopige hechtenis.

Art. 51 Onder "tijdelijke werkloosheid ingevolge overmacht" wordt verstaan de afwezigheid van het werk wegens schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst in toepassing van artikel 26 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

Art. 52 Onder " tijdelijke werkloosheid ingevolge medische overmacht " wordt verstaan:

1° de afwezigheid van het werk wegens schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst in geval de werknemer in toepassing van de wetgeving betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen als arbeidsgeschikt werd verklaard doch deze beslissing betwist voor de bevoegde rechtsmacht;

2° de afwezigheid van het werk ingevolge het advies van een arbeidsgeneesheer of een door het werkloosheidsbureau erkende geneesheer volgens hetwelk de werknemer tijdelijk arbeidsongeschikt is voor de overeengekomen functie.

Art. 53 Onder "tijdelijke werkloosheid ingevolge technische stoornis" wordt verstaan de afwezigheid op het werk wegens schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst krachtens artikel 49 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten met uitzondering van de periode waarbinnen de werkman het recht op normaal loon behoudt.

Art. 54 Onder "tijdelijke werkloosheid ingevolge slecht weer" wordt verstaan de afwezigheid op het werk wegens schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst ingevolge ongunstige weersomstandigheden die de uitvoering van het werk volledig onmogelijk maken met toepassing van artikel 50 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

Art. 55 Onder "tijdelijke werkloosheid ingevolge gebrek aan werk wegens economische redenen" wordt verstaan de afwezigheid op het werk wegens schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst of wegens invoering van een regeling van gedeeltelijke arbeid ingevolge artikel 51 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

Art. 56 Onder "tijdelijke werkloosheid ingevolge staking of lock-out" wordt verstaan de afwezigheid op het werk wegens schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst als rechtstreeks of onrechtstreeks gevolg van een staking of lock-out.

Art. 57 Onder "tijdelijke werkloosheid in geval van ontslag van beschermde werknemers" wordt verstaan de afwezigheid van het werk wegens schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst indien het ontslag werd betekend aan een personeelsafgevaardigde of kandidaat-personeelsafgevaardigde in de ondernemingsraad of het comité voor preventie en bescherming op het werk om een dringende reden en deze beslissing voor de bevoegde rechtsmacht betwist wordt wegens het niet naleven van de bijzondere ontslagregeling voorzien in de wet van 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden.

Art. 58 Onder "tijdelijke werkloosheid ingevolge sluiting van de onderneming wegens jaarlijkse vakantie" wordt verstaan de afwezigheid van het werk wegens schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst ingevolge sluiting van de onderneming wegens jaarlijkse vakantie in de zin van de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van werknemers gecoördineerd op 28 juni 1971 voor zover de werknemer geen voldoende recht heeft op vakantie.

Art. 59 Onder "tijdelijke werkloosheid ingevolge sluiting van de onderneming wegens vakantie krachtens een algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst" wordt verstaan de afwezigheid van het werk wegens schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst ingevolge sluiting van de onderneming wegens vakantie bedoeld in artikel 18 van dit besluit, voor zover de werknemer geen voldoende recht heeft op deze vakantie.

Art. 60 Onder "tijdelijke werkloosheid ingevolge de sluiting van de onderneming wegens inhaalrust in het kader van een arbeidsduurvermindering" wordt verstaan de afwezigheid van het werk wegens schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst ingevolge de sluiting van de onderneming wegens inhaalrust toegekend in het kader van arbeidsduurvermindering voor zover de werknemer geen voldoende recht heeft op inhaalrust ingevolge het feit dat hij pas in de loop van de arbeidscyclus in dienst is getreden.

Art. 61 *Gewijzigd bij K.B. van 5 november 2002, art. 6 (1).*

Onder "volledige beroepsloopbaanonderbreking" wordt verstaan de schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst ingevolge de volledige onderbreking van de beroepsactiviteit waarop de werknemer recht heeft krachtens hoofdstuk IV, afdeling V, onderafdeling 2 en onderafdeling 3bis, van de Herstelwet van 22 januari 1985

houdende sociale bepalingen, de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 56 tot instelling van een beperkt recht op onderbreking van de beroepsloopbaan, de wet van 26 juli 1996 tot bevordering van de werkgelegenheid tot preventieve vrijwaring van het concurrentievermogen, het koninklijk besluit van 29 oktober 1997 tot invoering van een recht op ouderschapsverlof in het kader van de onderbreking van de beroepsloopbaan of het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 tot invoering van een recht op loopbaanonderbreking voor bijstand of verzorging van een zwaar ziek gezins- of familielid.

Art. 62 *Gewijzigd bij K.B. van 5 november 2002, art. 7 (1).*

Onder "gedeeltelijke beroepsloopbaanonderbreking" wordt verstaan de tijdelijke vermindering van de arbeidsprestaties, waarop de werknemer recht heeft krachtens hoofdstuk IV, afdeling V, onderafdeling 3 en onderafdeling 3bis, van de Herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, de wet van 26 juli 1996 tot bevordering van de werkgelegenheid tot preventieve vrijwaring van het concurrentievermogen, de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 56 tot instelling van een beperkt recht op onderbreking van de beroepsloopbaan, het koninklijk besluit van 29 oktober 1997 tot invoering van een recht op ouderschapsverlof in het kader van de onderbreking van de beroepsloopbaan of het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 tot invoering van een recht op loopbaanonderbreking voor bijstand of verzorging van een zwaar ziek gezins- of familielid.

Art. 63 Onder "halftijds brugpensioen" wordt verstaan de tijdelijke halvering van de arbeidsprestaties waarop de werknemer recht heeft krachtens de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 55 van 13 juli 1993 tot instelling van een regeling van aanvullende vergoeding voor sommige oudere werknemers in geval van halvering van de arbeidsprestaties, de Sociale Programmawet van 30 maart 1994, de Wet van 3 april 1995 houdende maatregelen tot bevordering van de tewerkstelling, de Wet van 26 juli 1996 tot bevordering van de werkgelegenheid en tot preventieve vrijwaring van het concurrentievermogen, en de wet van 26 maart 1999 betreffende het Belgisch actieplan voor de werkgelegenheid 1998 en houdende diverse bepalingen.

HOOFDSTUK V. Beëindiging van de arbeidsovereenkomst

Art. 64 Onder "opzeggingstermijn" wordt verstaan de termijn vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van titel II, hoofdstuk III van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten wanneer een einde wordt gesteld aan de arbeidsovereenkomst voor werklieden, of overeenkomstig de bepalingen van titel III, hoofdstuk III van dezelfde wet wanneer een einde wordt gesteld aan de arbeidsovereenkomst voor bedienden.

Art. 65 Onder "beëindiging van de arbeidsovereenkomst in gemeenschappelijk akkoord" wordt verstaan het beëindigen van de arbeidsovereenkomst met wederzijdse toestemming in toepassing van artikel 1134, tweede lid van het Burgerlijk Wetboek en waarvoor de werkgever een vergoeding aan de werknemer verschuldigd is in onderling akkoord tussen de betrokken partijen.

Art. 66 Onder "onregelmatige beëindiging van de arbeidsovereenkomst" wordt verstaan het beëindigen van de arbeidsovereenkomst waarvoor de werkgever een vergoeding aan de werknemer verschuldigd is, in toepassing van de artikelen 39, § 1 of 40, § 1, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

Art. 67 Onder "eenzijdige beëindiging van de arbeidsovereenkomst voor personeelsafgevaardigden" wordt verstaan het beëindigen van de arbeidsovereenkomst waarvoor de werkgever een vergoeding aan de werknemer verschuldigd is, in toepassing van de artikelen 16 tot en met 18 van de wet van 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling van de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden.

Art. 68 Onder "eenzijdige beëindiging van de arbeidsovereenkomst voor syndicale afgevaardigden" wordt verstaan het beëindigen van de arbeidsovereenkomst waarvoor de werkgever aan de werknemer een vergoeding verschuldigd is in toepassing van artikel 20 van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 5 van 24 mei 1971 betreffende het statuut van de syndicale afvaardiging van het personeel der ondernemingen.

Art. 69 De definities inzake arbeidstijdgegevens die voorkomen in de regelingen opgesomd in artikel 1 en niet overeenstemmen met de in dit besluit opgenomen definities, worden met ingang van de inwerkingtreding van dit besluit van rechtswege vervangen door deze definities. De Koning kan afwijkingen bepalen op de in dit besluit genomen definities.

Afwijkingen op de in dit besluit genomen definities zijn slechts toegelaten na het met redenen omkleed advies van het Algemeen Coördinatiecomité bij de Kruispuntbank van de sociale zekerheid en van de Nationale Arbeidsraad.

Art. 70 Dit besluit treedt in werking op een door de Koning te bepalen datum (7).

Art. 71 Onze Minister van Werkgelegenheid, Onze Minister van Sociale Zaken en Pensioenen, zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

---

1 Inwerkingtreding: 01-01-2003.
2 Inwerkingtreding: 01-04-2012.
3 Inwerkingtreding: 01-01-2007.
4 Inwerkingtreding: 02-06-2016.
5 Inwerkingtreding: 25-07-2004.
6 Inwerkingtreding: 01-01-2019.
7 Nota: Inwerkingtreding vastgesteld op 01-01-2003 door K.B. van 5 november 2002, art. 1.

Koninklijk besluit van 19 juli 2001
(Staatsblad 24 augustus)

betreffende de toegang van bepaalde openbare besturen tot het Centraal Strafregister.

***Gewijzigd bij**: K.B.'s van 2 februari 2016 (Staatsbl. 18 maart) en 5 juli 2018 (Staatsbl. 26 juli).*

HOOFDSTUK I. Algemeenheden

Art. 1 De openbare besturen bedoeld in hoofdstuk II hebben toegang tot de in het Centraal Strafregister opgenomen gegevens, volgens de regels bepaald in artikel 594 van het Wetboek van Strafvordering, in het koninklijk besluit van 19 juli 2001 tot uitvoering van de wet van 8 augustus 1997 betreffende het Centraal Strafregister en in dit besluit.

Art. 2 De gegevens verkregen overeenkomstig artikel 7 en volgende mogen uitsluitend worden aangewend om de door of krachtens de wet bepaalde taken uit te voeren. Zij mogen niet aan derden worden medegedeeld.

In verband met de toepassing van voornoemde artikelen worden volgende personen niet als derden beschouwd:

1° de personen op wie de gegevens betrekking hebben, of hun wettelijke vertegenwoordigers;

2° de bij of krachtens de wet aangewezen autoriteiten en diensten die bevoegdelijk toegang hebben tot de gegevens van het Centraal Strafregister, voor zover het gaat om informatie die hun op grond van hun aanwijzing en in het raam van hun onderlinge betrekkingen mag worden meegedeeld.

Art. 3 Het toewijzen van bevoegdheden aan personen en het aanwijzen van personen overeenkomstig artikel 7 en volgende kunnen alleen indien zulks nodig is voor de tenuitvoerlegging van wets- en verordeningsbepalingen die kennis van de gerechtelijke antecedenten vereisen.

Art. 4 De lijst van de personen aan wie bevoegdheden zijn toegewezen of die zijn aangewezen overeenkomstig artikel 7 en volgende, wordt jaarlijks opgemaakt en met dezelfde regelmaat toegezonden aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Graad en betrekking van die personen moeten worden vermeld.

De in het eerste lid bedoelde personen verbinden er zich schriftelijk toe te waken over de veiligheid en de vertrouwelijkheid van de gegevens waartoe zij toegang hebben.

Art. 5 Wanneer in de volgende artikelen wordt verwezen naar bepaalde overtredingen of categorieën overtredingen waarvan alleen de openbare besturen kennis mogen hebben, worden die overtredingen of categorieën overtredingen bedoeld zoals ze vermeld staan in de nomenclatuur gebruikt door het Centraal Strafregister.

Art. 6 De veiligheidsadviseur bedoeld in artikel 10 van het koninklijk besluit van 19 juli 2001 tot uitvoering van de wet van 8 augustus 1997 betreffende het Centraal Strafregister neemt de nodige technische maatregelen met het oog de beperking van de gegevens te waarborgen waarvan alleen de openbare overheden kennis mogen hebben.

© FPD – augustus 2023

HOOFDSTUK II. Diensten waaraan toegang wordt verleend tot de gegevens opgenomen in het Centraal Strafregister.

Art. 7 Met het oog op de toepassing van artikelen 16 en 27, § 2 van het Koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van Rijksambtenaren, en van artikel 87, § 2 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van instellingen, en van artikel 1, § 3, 2° en 3° van het koninklijk besluit van 26 september 1994 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de diensten van de Gemeenschaps- en Gewestregeringen en van de Colleges van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en van de Franse Gemeenschapscommissie alsook op de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen, worden volgende personen gemachtigd om toegang te hebben tot de gegevens opgenomen in het Centraal Strafregister:

1° de leidinggevende ambtenaar van het Selectiebureau van de federale Overheid;

2° de personeelsleden van het Selectiebureau van de federale Overheid die de leidinggevende ambtenaar bij naam schriftelijk daartoe aanwijst, zulks gelet op de betrekking die zij uitoefenen en voor zover zij zijn bekleed met een graad die overeenstemt met niveau 1 bij de rijksambtenaren.

Art. 8 Met het oog op de toepassing van artikel 1 van het reglement van orde van de Interdepartementale Raad van Beroep, bedoeld in artikel 82, 2° van het Koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van Rijksambtenaren, worden volgende personen gemachtigd om toegang te hebben tot de gegevens opgenomen in het Centraal Strafregister:

1° de minister onder wiens bevoegdheid de appellant staat;

2° het personeelslid van het ministerie waartoe de appellant behoort, door de minister bij naam daartoe schriftelijk aangeduid, zulks gelet op de betrekking die hij uitoefent en voor zover hij is bekleed met een graad die overeenstemt met niveau 1 bij de rijksambtenaren.

Art. 9 Met het oog op de toepassing van artikel 21, § 4, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, worden volgende personen gemachtigd om toegang te hebben tot de gegevens opgenomen in het Centraal Strafregister:

1° de leidinggevende ambtenaar van de dienst Naturalisaties van de Kamer van volksvertegenwoordigers;

2° de personeelsleden van de dienst Naturalisaties die de leidinggevende ambtenaar bij naam schriftelijk daartoe aanwijst, zulks gelet op de betrekking die zij uitoefenen en voor zover zij zijn bekleed met een graad die overeenstemt met niveau 1 bij de Rijksambtenaren.

De personen bedoeld in het vorige lid hebben enkel toegang tot veroordelingen die een overtreding betreffen op het Boek II van het Strafwetboek of op de politieke orde en openbare veiligheid.

Art. 10 Met het oog op de toepassing van de artikelen 3 eerste lid, 7°, 7, 20 tot 22, 43, 52bis en 54 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, worden volgende personen gemachtigd om toegang te hebben tot de gegevens opgenomen in het Centraal Strafregister:

1° de leidinggevende ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken;

2° de personeelsleden van de dienst Vreemdelingenzaken die de leidinggevende ambtenaar bij naam schriftelijk daartoe aanwijst, zulks gelet op de betrekking die zij uitoefenen en voor zover zij zijn bekleed met een graad die overeenstemt met niveau 1 bij de rijksambtenaren.

De personen bedoeld in het vorige lid hebben enkel toegang tot veroordelingen die een overtreding betreffen op het Boek II van het Strafwetboek of op de politieke orde en openbare veiligheid.

Art. 11 Met het oog op de toepassing van artikel 4, § 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 29 oktober 1971 dat het organiek reglement van het Ministerie van Financiën vastlegt, is de Administrateur-generaal van de belastingen gemachtigd om toegang te hebben tot de gegevens opgenomen in het Centraal Strafregister.

Met het oog op de toepassing van artikel 4, § 2, vierde lid, van het koninklijk besluit van 29 oktober 1971 dat het organiek reglement van het Ministerie van Financiën vastlegt, is de Adjunct Administrateur-generaal van de belastingen gemachtigd om toegang te hebben tot de gegevens opgenomen in het Centraal Strafregister.

De personen bedoeld in de vorige leden hebben enkel toegang tot veroordelingen die een overtreding betreffen op de afdelingen 1 en 2 van hoofdstuk I en op hoofdstuk II van Titel IX van Boek II van het Strafwetboek, op de bescherming van openbare inkomsten of van de economische orde.

Art. 12 Met het oog op de toepassing van artikel 327 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 en van artikel 319bis van hetzelfde Wetboek, inzake het innen van belastingen, worden volgende personen gemachtigd om toegang te hebben tot de gegevens opgenomen in het Centraal Strafregister:

1° de directeur-generaal van de Centrale administratie van de Administratie der directe belastingen, die bevoegdheden kan toewijzen aan een ambtenaar die diensthoofd is;

2° de gewestelijke directeurs of hun vervanger van de buitendiensten van de Administratie der directe belastingen;

3° de directeur-generaal van de Centrale Administratie van de bijzondere belastingsinspectie, die bevoegdheden kan toewijzen aan een ambtenaar die diensthoofd is;

4° de gewestelijke directeurs of hun vervanger van de buitendiensten van de Administratie van de bijzondere belastingsinspectie.

De personen bedoeld in het vorige lid hebben enkel toegang tot veroordelingen die een overtreding betreffen op de afdelingen 1 en 2 van hoofdstuk I en op hoofdstuk II van Titel IX van Boek II van het Strafwetboek, op de bescherming van openbare inkomsten of van de economische orde.

Art. 13 Met het oog op de toepassing van artikelen 129, § 1 en 210, § 1 van de algemene wet inzake douane en de accijnzen van 18 juli 1977 en van artikel 11 van de wet van 28 december 1983, betreffende het verstrekken van sterke drank en betreffende het vergunningsrecht worden volgende personen gemachtigd om toegang te hebben tot de gegevens opgenomen in het Centraal Strafregister:

1° de directeur-generaal van de Centrale administratie van de Administratie van Douane en Accijnzen, die bevoegdheden kan toewijzen aan een ambtenaar die diensthoofd is;

2° de gewestelijke directeurs of hun vervanger, van de buitendiensten van de Administratie van Douane en Accijnzen;

3° de directeur-generaal van de Centrale administratie van de bijzondere belastingsinspectie, die bevoegdheden kan toewijzen aan een ambtenaar die diensthoofd is;

4° de gewestelijke directeurs of hun vervanger, van de buitendiensten van de Administratie van de bijzondere belastingsinspectie.

De personen bedoeld in de vorige leden hebben enkel toegang tot veroordelingen wegens knevelarij of omkoping van ambtenaren, tot veroordelingen die een overtreding betreffen op de hoofdstukken IV, V, VI en VII, van Titel VII, en op de afdelingen 1 en 2 van hoofdstuk I en op hoofdstuk II van Titel IX van Boek II van het Strafwetboek, tot veroordelingen wegens heling, het houden van een speelhuis, het onwettig aanvaarden van weddenschappen op paardenrennen, het houden van een kantoor voor andere weddenschappen dan op paardenrennen, en tot veroordelingen op de bescherming van openbare inkomsten of van de economische orde.

Art. 14 Met het oog op de toepassing van artikel 93quaterdecies van het Wetboek van de Belasting over de toegevoegde waarde, van artikel 211 van het Wetboek van de met het zegel gelijkgestelde taksen en van artikel 34 van de wet van 20 augustus 1947 betreffende de successierechten, worden de volgende personen gemachtigd om toegang te hebben tot de gegevens opgenomen in het Centraal Strafregister:

1° de directeur-generaal van de Centrale administratie van de Administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, van het Bestuur der registratie en domeinen, die bevoegdheden kan toewijzen aan een ambtenaar die diensthoofd is;

2° de gewestelijke directeurs of hun vervanger en de directeur van de opsporings- en documentatiediensten van de sector BTW, van de Administratie van de BTW, van het Bestuur der registratie en domeinen;

3° de directeur-generaal van de Centrale administratie van de Administratie van de bijzondere belastingsinspectie, die bevoegdheden kan toewijzen aan een ambtenaar die diensthoofd is;

4° de gewestelijke directeurs of hun vervanger, van de buitendiensten van de Administratie van de bijzondere belastingsinspectie.

De personen bedoeld in het vorige lid hebben enkel toegang tot veroordelingen die een overtreding betreffen op de belasting over de toegevoegde waarde, op het zegelrecht en taksen gelijkgesteld met het zegel, op registratie-, hypotheek- en griffierechten of successierechten.

Art. 15 Met het oog op de toepassing van artikel 49 van de wet van 21 juli 1844 op de burgerlijke en kerkelijke pensioenen, van artikel 65 van de gecoördineerde wetten op militaire pensioenen, van artikelen 53 en 54 van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen, van de artikelen 6 en 19 van de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen, en van artikel 131 van de wet van 26 juni 1992 houdende de sociale en diverse bepalingen, worden de volgende personen gemachtigd om toegang te hebben tot de gegevens opgenomen in het Centraal Strafregister:

1° de leidinggevende ambtenaar van de Administratie der pensioenen;

2° de personeelsleden van de Administratie der pensioenen die de leidinggevende ambtenaar bij naam schriftelijk daartoe aanwijst, zulks gelet op de betrekking die zij uitoefenen en voor zover zij zijn bekleed met een graad die overeenstemt met niveau 1 bij de Rijksambtenaren.

De personen bedoeld in het vorige lid hebben enkel toegang tot veroordelingen die een criminele straf of een correctionele gevangenisstraf inhouden, beslissingen tot internering en ontzetting van de ouderlijke macht.

Art. 16 Met het oog op de toepassing van artikelen 8, 9, 10, 11 en 13 van de wet van 14 augustus 1974 betreffende de afgifte van paspoorten, worden de volgende personen gemachtigd om toegang te hebben tot de gegevens opgenomen in het Centraal Strafregister:

1° de directeur-generaal van de Consulaire Zaken bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken;

2° de personeelsleden van het Directoraat-generaal Consulaire Zaken bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken die de Directeur-generaal bij naam schriftelijk daartoe aanwijst, zulks gelet op de betrekking die zij uitoefenen en voor zover zij zijn bekleed met een graad die overeenstemt met niveau 1 bij Rijksambtenaren.

De personen bedoeld in het vorige lid hebben enkel toegang tot veroordelingen die geleid hebben tot een opsluiting en tot beslissingen die een voorwaardelijke invrijheidstelling tot gevolg hebben.

Art. 17 Met het oog op de toepassing van artikel 11 van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, en van artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 januari 1985 betreffende het toezicht op de toekenning en de intrekking van de arbeidsvergunningen en arbeidskaarten voor werknemers van vreemde nationaliteit, worden de volgende personen gemachtigd om toegang te hebben tot de gegevens opgenomen in het Centraal Strafregister:

1° de leidinggevende ambtenaar van de Afdeling Inspectie van de Administratie Werkgelegenheid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap;

2° de personeelsleden van de Afdeling Inspectie van de Administratie Werkgelegenheid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap die de Minister daartoe aanwijst, zulks gelet op de betrekking die hij uitoefent en voor zover ze zijn bekleed met een graad die overeenstemt met niveau 1 bij Rijksambtenaren.

De personen bedoeld in het vorige lid hebben enkel toegang tot veroordelingen wegens bedrog bij faillissement, oplichting, misbruik van vertrouwen, valsheid in geschriften, overtredingen inzake seksuele moraal, racisme, bescherming van openbare inkomsten of sociale orde.

Art. 18 Met het oog op de toepassing van artikel 1 van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 20 mei 1999 betreffende het toezicht op het naleven van de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake leefmilieu, van artikel 2 van het besluit van de Regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 7 juli 1994 betreffende de internationale in- en uitvoer van afvalstoffen, en van artikel 5 van de ordonnantie van 25 maart 1999 betreffende de opsporing, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van misdrijven inzake leefmilieu, zijn de volgende personen gemachtigd om toegang te hebben tot de gegevens opgenomen in het Centraal Strafregister:

1° de leidinggevende ambtenaar van de afdeling Inspectie en Toezicht van het Brussels Instituut voor Milieubeheer;

2° de personeelsleden van de afdeling Inspectie en Toezicht van het Brussels Instituut voor Milieubeheer die de leidinggevende ambtenaar bij naam schriftelijk daartoe aanwijst, zulks gelet op de betrekking die zij uitoefenen en voor zover zij zijn bekleed met een graad die overeenstemt met niveau1 bij de rijksambtenaren.

De personen bedoeld in het vorige lid hebben enkel toegang tot veroordelingen wegens een overtreding op de bescherming van het leefmilieu of op het transport.

Art. 19 Met het oog op de toepassing van de artikelen 68 tot 70 van het decreet van de Vlaamse Raad betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, zijn de volgende personen gemachtigd om toegang te hebben tot de gegevens opgenomen in het Centraal Strafregister:

1° de leidinggevende ambtenaar van de afdeling Bouwinspectie van de Administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap;

2° de personeelsleden van de afdeling Bouwinspectie van de Administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap die de leidinggevende ambtenaar bij naam schriftelijk daartoe aanwijst, zulks gelet op de betrekking die zij uitoefenen en voor zover zij zijn bekleed met een graad die overeenstemt met niveau 1 bij de rijksambtenaren.

De personen bedoeld in het vorige lid hebben enkel toegang tot veroordelingen wegens valsheid in geschriften, oplichting, bedrog bij faillissement, wegens overtredingen op de bescherming van het leefmilieu, stedebouw en huisvesting en op wapendracht.

Art. 20 Met het oog op de toepassing van artikel 120 van het Boswetboek zijn volgende personen gemachtigd om toegang te hebben tot de gegevens opgenomen in het Centraal Strafregister:

1° de leidinggevende ambtenaar van de afdeling Bos en Groen van de Administratie Milieu-, Natuur, Land- en Waterbeheer van het Departement Leefmilieu en Infrastructuur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap;

2° de personeelsleden van de afdeling Bos en Groen van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer van het Departement Leefmilieu en Infrastructuur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap die de leidinggevende ambtenaar bij naam schriftelijk daartoe aanwijst, zulks gelet op de betrekking die zij uitoefenen en voor zover zij zijn bekleed met een graad die overeenstemt met niveau 1 bij de Rijksambtenaren.

De personen bedoeld in het vorige lid hebben enkel toegang tot veroordelingen wegens een overtreding op de bescherming van het leefmilieu en op de wapendracht.

Art. 21 Met het oog op de toepassing van de volgende bepalingen:

1° de artikelen 1 en 6 van de wet van 16 november 1972 betreffende de arbeidsinspectie;

2° de artikelen 87 tot 90 van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971;

3° artikel 68 van de gecoördineerde wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten;

4° de artikelen 143, 144, 145 en 149 van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders;

5° artikel 169 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994;

6° artikel 7 van het koninklijk besluit nr. 5 betreffende het bijhouden van sociale documenten;

7° de artikelen 31 en 32 van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders;
8° artikel 69, § 2, van de wet tot economische heroriëntering van 4 augustus 1978;
9° de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers;

10° artikel 7 van de wet van 1 augustus 1985 houdende sociale bepalingen;

11° afdeling 1, hoofdstuk III, titel II van de wet van 29 december 1990 houdende sociale bepalingen;

12° artikel 1 van het koninklijk besluit van 5 augustus 1991 houdende gelijkstelling met sociale zekerheidsbijdragen van de bijzondere bijdrage bedoeld in artikel 141, § 1, van de wet van 29 december 1990 houdende sociale bepalingen;

13° de artikelen 103 tot 107 van de wet van 26 juni 1992 houdende sociale en diverse bepalingen;

14° de artikelen 135 tot 143 van de wet van 30 december 1992 houdende sociale en diverse bepalingen;

15° de artikelen 1 tot 4 van de wet van 10 juni 1993 tot omzetting van sommige bepalingen van het interprofessioneel akkoord van 9 december 1992;

16° de artikelen 106 tot 112 van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen;

17° het koninklijk besluit nr. 33 van 30 maart 1982 betreffende een inhouding op invaliditeitsuitkeringen en brugpensioenen;

18° de artikelen 74, 75 en 170 van de programmawet van 22 december 1989;

19° artikel 75 van de wet van 20 juli 1991 houdende sociale en diverse bepalingen;

20° de artikelen 53 tot 59 van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid;

21° de artikelen 47, 48 en 52 van de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers gecoördineerd op 28 juni 1971;

22° artikel 11 van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers;

23° artikel 39 van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring 's lands concurrentievermogen;

24° artikel 6 van het decreet van 19 juli 1973 van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen werkgevers en werknemers, alsmede van de voor de wet en de verordeningen voor geschreven akten en bescheiden van de ondernemingen,

worden de volgende personen gemachtigd om toegang te hebben tot de gegevens opgenomen in het Centraal Strafregister:

1° de leidinggevende ambtenaar van de dienst Sociale Inspectie van het Ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu;

2° de leden van de dienst Sociale Inspectie van het Ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu die de leidinggevende ambtenaar bij naam schriftelijk daartoe aanwijst, zulks gelet op de betrekking die zij uitoefenen en voor zover zij zijn bekleed met een graad die overeenstemt met niveau 1 bij de rijksambtenaren.

De personen bedoeld in het vorige lid hebben enkel toegang tot veroordelingen wegens bedrog bij faillissement, oplichting, misbruik van vertrouwen, valsheid in geschriften, overtredingen inzake seksuele moraal, racisme en bescherming van openbare inkomsten en sociale orde.

Art. 22 Met het oog op de toepassing van artikelen 55, lid 5 en 56decies, § 1, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, worden de volgende personen gemachtigd om toegang te hebben tot de gegevens opgenomen in het Centraal Strafregister:

1° de leidinggevende ambtenaar van de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers;

2° de leden van Rijksdienst voor kinderbijslag voor de werknemers die de leidinggevende ambtenaar bij naam schriftelijk daartoe aanwijst, zulks gelet op de betrekking die zij uitoefenen en voor zover zij zijn bekleed met een graad die overeenstemt met niveau 1 bij rijksambtenaren.

De personen bedoeld in het vorige lid hebben enkel toegang tot veroordelingen die hebben geleid tot een gevangenisstraf en beslissingen genomen in toepassing van de wet van 1 juli 1964 tot bescherming van de maatschappij tegen abnormalen en gewoontemisdadigers.

Art. 23 Met het oog op de toepassing van de artikelen 70, 74, § 2 en 75 van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, worden de volgende personen gemachtigd om toegang te hebben tot de gegevens opgenomen in het Centraal Strafregister:

1° de leidinggevende ambtenaar van de Rijksdienst voor pensioenen;

2° de personeelsleden van de Rijksdienst voor pensioenen die de leidinggevende ambtenaar bij naam schriftelijk daartoe aanwijst, zulks gelet op de betrekking die zij uitoefenen en voor zover zij zijn bekleed met een graad die overeenstemt met niveau 1 bij de Rijksambtenaren.

De personen bedoeld in het vorige lid hebben enkel toegang tot veroordelingen wegens doodslag of een poging tot doodslag, tot veroordelingen die tot een gevangenisstraf hebben geleid, tot beslissingen genomen in toepassing van de wet van 1 juli 1964 tot bescherming van de maatschappij tegen abnormalen en gewoontemisdadigers en tot ontzetting van de ouderlijke macht.

Art. 24 Met het oog op de toepassing van artikelen 64 en 67 van het koninklijk besluit van 29 april 1969 houdende algemeen reglement betreffende het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, worden volgende personen gemachtigd om toegang te hebben in het Centraal Strafregister:

1° de leidinggevende ambtenaar van de Rijksdienst voor pensioenen;

2° de personeelsleden van de Rijksdienst voor pensioenen die de leidinggevende ambtenaar bij naam schriftelijk daartoe aanwijst, zulks gelet op de betrekking die zij uitoefenen en voor zover zij zijn bekleed met een graad die overeenstemt met niveau 1 bij Rijksambtenaren.

De personen bedoeld in het vorige lid hebben enkel toegang tot veroordelingen die hebben geleid tot een gevangenisstraf en tot beslissingen genomen in toepassing van de wet van 1 juli 1964 tot bescherming van de maatschappij tegen abnormalen en gewoontemisdadigers.

Art. 25 Met het oog op de toepassing van artikel 3nonies, § 1, tweede lid van de wet van 16 juni 1960 dat de organismen belast met het beheer van de sociale zekerheid van de werknemers van Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi onder de controle en de waarborg van de Belgische Staat plaatst en die waarborg draagt door de Belgische Staat van de maatschappelijke prestaties ten gunste van deze werknemers verzekerd, in toepassing van artikel 22sexies, § 1 van de wet van 17 juli 1963 betreffende de overzeese sociale zekerheid en van artikel 4, lid 1, a, van het koninklijk besluit van 4 mei 1971 houdende uitvoeringsmaatregelen van de bepalingen van artikel 34 van de wet van 22 februari 1971 tot wijziging van de wetten van 16 juni 1960 en 17 juli 1963, betreffende de overzeese sociale zekerheid zijn volgende personen gemachtigd om toegang te hebben tot de gegevens opgenomen in het Centraal Strafregister:

1° de leidinggevende ambtenaar van de Dienst voor overzeese sociale zekerheid;

2° de personeelsleden van de Dienst voor overzeese sociale zekerheid die de leidinggevende ambtenaar bij naam schriftelijk daartoe aanwijst, zulks gelet op de betrekking die zij uitoefenen en voor zover zij zijn bekleed met een graad die overeenstemt met niveau 1 bij de rijksambtenaren.

De personen bedoeld in het vorige lid hebben enkel toegang tot veroordelingen tot moord of poging tot moord en tot ontzetting van de ouderlijke macht.

Art. 26 Met het oog op de toepassing van artikelen 59 en 61 van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument, worden volgende personen gemachtigd om toegang te hebben in het Centraal Strafregister:

1° de leidinggevende ambtenaar van de dienst "Handelsreglementering" van het Bestuur Handelsbeleid van het Ministerie van economische Zaken;

2° de personeelsleden van de dienst "Handelsreglementering" van het Bestuur Handelsbeleid van het Ministerie van economische Zaken, die de leidinggevende ambtenaar bij naam schriftelijk daartoe aanwijst, zulks gelet op de betrekking die zij uitoefenen en voor zover zij zijn bekleed met een graad die overeenstemt met niveau 1 bij rijksambtenaren.

De personen bedoeld in het vorige lid hebben enkel toegang tot veroordelingen die een overtreding betreffen op de hoofdstukken I tot IV van Titel III, op de hoofdstukken III en IV van Titel IV en op de hoofdstukken I en II van Titel IX van Boek II van het Strafwetboek, of op de verkoop op afbetaling en zijn financiering.

Art. 27 Met het oog op de toepassing van artikelen 60, § 1, 4°, 64, 66, 6) en 67 van de wet van 28 maart 1984 op de uitvindingsoctrooien, worden volgende personen gemachtigd om toegang te hebben in het Centraal Strafregister:

1° de leidinggevende ambtenaar van de Dienst voor de Industriële Eigendom van het Bestuur Handelsbeleid van het Ministerie van Economische Zaken;

2° de personeelsleden van de Dienst voor de Industriële Eigendom van het Bestuur Handelsbeleid van het Ministerie van economische Zaken, die de leidinggevende ambtenaar bij naam schriftelijk daartoe aanwijst, zulks gelet op de betrekking die zij uitoefenen en voor zover zij zijn bekleed met een graad die overeenstemt met niveau 1 bij rijksambtenaren.

De personen bedoeld in het vorige lid hebben enkel toegang tot veroordelingen die een overtreding betreffen op de hoofdstukken I tot IV van Titel III, op de hoofdstukken III en IV van Titel IV en op de hoofdstukken I en II van Titel IX van Boek II van het Strafwetboek, of tot veroordelingen die een ontzetting voorzien in artikelen 31 tot 34 van het Strafwetboek inhouden.

Art. 28 Met het oog op de toepassing van artikelen 74, 75, 75bis, 77 en 78 van de wet van 12 juni 1991 op het consumentenkrediet, worden volgende personen gemachtigd om toegang te hebben in het Centraal Strafregister:

1° de leidinggevende ambtenaar van de dienst "Verzekeringen-Crediet" van het Bestuur Handelsbeleid van het Ministerie van Economische Zaken;

2° de personeelsleden van de dienst "Verzekeringen-Crediet" van het Bestuur Handelsbeleid van het Ministerie van Economische Zaken, die de leidinggevende ambtenaar bij naam schriftelijk daartoe aanwijst, zulks gelet op de betrekking die zij uitoefenen en voor zover zij zijn bekleed met een graad die overeenstemt met niveau 1 bij rijksambtenaren.

De personen bedoeld in het vorige lid hebben enkel toegang tot veroordelingen die een overtreding betreffen op de hoofdstukken I tot IV van Titel III, op de

hoofdstukken III en IV van Titel IV en op de hoofdstukken I en II van Titel IX van Boek II van het Strafwetboek, of op het consumentenkrediet.

Art. 28/1 *Ingevoegd bij K.B. van 2 februari 2016, art. 1 (1).*

Met het oog op de toepassing van artikel 9, eerste lid, 3°, en artikel 11, 1° tot 3° van de wet van 28 februari 2007 tot vaststelling van het statuut van de militairen en kandidaat-militairen van het actief kader van de Krijgsmacht, worden gemachtigd om toegang te hebben tot de gegevens opgenomen in het Centraal Strafregister:

1° de commandant van de Dienst Onthaal en Oriëntering binnen de algemene directie human resources van het ministerie van Landsverdediging;

2° de personeelsleden van de Dienst Onthaal en Oriëntering die de commandant van deze dienst bij naam schriftelijk daartoe aanwijst, gelet op de functie die zij uitoefenen en voor zover zij zijn bekleed met een graad van officier of een graad van niveau A bij de Rijksambtenaren.

De personen bedoeld in het eerste lid hebben enkel toegang tot de veroordelingen tot criminele straffen, de veroordelingen tot een correctionele gevangenisstraf van meer dan of gelijk aan drie maanden en de veroordelingen tot een verval of een ontzetting van de rechten bedoeld in artikel 31, eerste lid, 1° en 6° van het Strafwetboek. Zij hebben toegang binnen het strikte kader van de beperkingen die uitdrukkelijk voorzien zijn in artikel 594 van het Wetboek van Strafvordering.

Art. 28/2 *Ingevoegd bij K.B. van 2 februari 2016, art. 2 (1).*

Met het oog op de toepassing van de artikelen 55, 56, 57, 58 en 171 van de wet van 28 februari 2007 tot vaststelling van het statuut van de militairen en kandidaat-militairen van het actief kader van de Krijgsmacht, artikel 44 van de wet van 14 januari 1975 houdende het tuchtreglement van de Krijgsmacht en het Militair Strafwetboek, worden gemachtigd om toegang te hebben tot de gegevens opgenomen in het Centraal Strafregister:

1° de overheid bevoegd voor het beheer van de tucht binnen de algemene directie human resources van het ministerie van Landsverdediging;

2° de personeelsleden van de algemene directie human resources die de overheid, bedoeld in 1°, bij naam schriftelijk daartoe aanwijst, gelet op de functie die zij uitoefenen en voor zover zij zijn bekleed met een graad van officier of een graad van niveau A bij de Rijksambtenaren.

De personen bedoeld in het eerste lid hebben toegang tot de veroordelingen en de beslissingen opgenomen in het Centraal Strafregister binnen het strikte kader van de beperkingen die uitdrukkelijk voorzien zijn in artikel 594 van het Wetboek van Strafvordering.

Art. 28/3 *Ingevoegd bij K.B. van 5 juli 2018, art. 1 (2).*

Met het oog op de toepassing van de artikelen 17 en 55 van het Sociaal Strafwetboek worden de volgende personen gemachtigd om toegang te hebben tot de gegevens opgenomen in het Centraal Strafregister:

1° de leidinggevende ambtenaar van de Algemene Directie Toezicht op de Sociale Wetten van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg, vanwege de functie die hij bekleedt;

2° de personeelsleden van de Algemene Directie Toezicht op de Sociale Wetten van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg die de leidinggevende ambtenaar bij naam schriftelijk daartoe aanwijst, zulks gelet op de betrekking die zij uitoefenen.

De personen bedoeld in het vorig lid hebben enkel toegang tot het Centraal Strafregister tot de gegevens betreffende veroordelingen wegens inbreuken voorzien in het Sociaal Strafwetboek, mensenhandel, Verordeningen inzake vervoer, discriminatie en racisme, bedrog bij faillissement, oplichting, misbruik van vertrouwen, valsheid in geschriften, bescherming van openbare inkomsten of sociale orde en gewelddelicten.

De leidinggevende ambtenaar is de verantwoordelijke van de verwerking en moet instaan voor de naleving van de wetgeving inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en erover waken dat voor alle personen die handelen onder zijn gezag, de toegang tot de gegevens en de verwerkingsmogelijkheden beperkt zijn tot wat deze personen nodig hebben om hun functies uit te oefenen.

Art. 28/4 *Ingevoegd bij K.B. van 5 juli 2018, art. 2 (2).*

Met het oog op de toepassing van de artikelen 17 en 55 van het Sociaal Strafwetboek worden de volgende personen gemachtigd om toegang te hebben tot de gegevens opgenomen in het Centraal Strafregister:

1° de leidinggevende ambtenaar van de Algemene Directie Toezicht op het Welzijn op het Werk van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg, vanwege de functie die hij bekleedt;

2° de personeelsleden van de Algemene Directie Toezicht op het Welzijn op het Werk van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg die de leidinggevende ambtenaar bij naam schriftelijk daartoe aanwijst, zulks gelet op de betrekking die zij uitoefenen.

De personen bedoeld in het vorig lid hebben enkel toegang tot veroordelingen wegens inbreuken op de wetgeving inzake het welzijn op het werk.

De leidinggevende ambtenaar is de verantwoordelijke van de verwerking en moet instaan voor de naleving van de wetgeving inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en erover waken dat voor alle personen die handelen onder zijn gezag, de toegang tot de gegevens en de verwerkingsmogelijkheden beperkt zijn tot wat deze personen nodig hebben om hun functies uit te oefenen.

Art. 28/5 *Ingevoegd bij K.B. van 5 juli 2018, art. 3 (2).*

Met het oog op de toepassing van de artikelen 76, 84, 111 en 115 van het Sociaal Strafwetboek worden de volgende personen gemachtigd om toegang te hebben tot de gegevens opgenomen in het Centraal Strafregister:

de ambtenaren van de Directie van de administratieve geldboeten van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg aangewezen in artikel 10 van het koninklijk besluit van 1 juli 2011 tot uitvoering van de artikelen 16, 13°, 17, 20, 63, 70 en 88 van het Sociaal Strafwetboek en tot bepaling van de datum van inwerkingtreding van de wet van 2 juni 2010 houdende bepalingen van het sociaal strafrecht.

De personen bedoeld in het vorig lid hebben enkel toegang tot veroordelingen wegens inbreuken op de sociale wetten.

Art. 28/6 *Ingevoegd bij K.B. van 5 juli 2018, art. 6 (2).*

Met het oog op de toepassing van artikel 4, § 1, 1° van het koninklijk besluit van 5 juli 2004 betreffende de erkenning van havenarbeiders in de havengebieden die onder het toepassingsgebied vallen van de wet van 8 juni 1972 betreffende de havenarbeid worden de volgende personen gemachtigd om toegang te hebben tot de gegevens opgenomen in het Centraal Strafregister:

1° de leidinggevende ambtenaar van de Algemene Directie Collectieve Arbeidsbetrekkingen, Afdeling van de sociale bemiddeling van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg, vanwege de functie die hij bekleedt;

2° de personeelsleden van de Algemene Directie Collectieve Arbeidsbetrekkingen, Afdeling van de sociale bemiddeling van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg die de leidinggevende ambtenaar bij naam schriftelijk daartoe aanwijst, zulks gelet op de betrekking die zij uitoefenen.

De personen bedoeld in het vorig lid hebben enkel toegang tot de gegevens die vermeld staan op het uittreksel van het Centraal Strafregister dat het attest van goed gedrag en zeden heeft vervangen.

De leidinggevende ambtenaar is de verantwoordelijke van de verwerking en moet instaan voor de naleving van de wetgeving inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en erover waken dat voor alle personen die handelen onder zijn gezag, de toegang tot de gegevens en de verwerkingsmogelijkheden beperkt zijn tot wat deze personen nodig hebben om hun functies uit te oefenen.

HOOFDSTUK III. Overgangs- en slotbepalingen

Art. 29 De ministeries bedoeld in dit besluit moeten worden beschouwd als Federale Overheidsdiensten zodra deze laatsten de diensten van de ministeries hebben overgenomen.

Art. 30 Dit besluit treedt in werking op dezelfde datum als de wet van 8 augustus 1997 betreffende het Centraal Strafregister.

Art. 31 Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit.

1 Inwerkingtreding: 28-03-2016.
2 Inwerkingtreding: 05-08-2018.

Koninklijk besluit van 11 juli 2003
(Staatsblad 22 september)

betreffende de verjaringstermijn inzake de uitbetaling van de pensioenen en de rechtzetting van vergissingen in administratieve beslissingen of in de uitvoering ervan.

HOOFDSTUK I. Inwerkingtreding van de artikelen 187 en 188 van de programmawet van 24 december 2002

Art. 1 De artikelen 187 en 188 van de programmawet van 24 december 2002 treden in werking op de eerste dag van de maand na deze waarin dit besluit wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

HOOFDSTUK II. Rechtzetting van een beslissing aangetast door een juridische of materiële vergissing

Art. 2-5 *Wijzigingsbepalingen.*

HOOFDSTUK III. Rechtzetting van een juridische of materiële vergissing in de uitvoering van een beslissing

Art. 6 Wanneer de Rijksdienst voor pensioenen nalaat een beslissing regelmatig uit te voeren, ten gevolge van een juridische of een materiële vergissing of wanneer vastgesteld wordt dat aan de uitvoering van een administratieve beslissing een vergissing kleeft, wordt die juridische of materiële vergissing verbeterd en worden de achterstallen aan de gerechtigde betaald, onverminderd de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake verjaring. Deze regel wordt eveneens toegepast in geval van laattijdige of onregelmatige uitvoering van een indexatie, van een aanpassing aan de evolutie van het algemeen welzijn of aan het bedrag van het gewaarborgd minimum. Hetzelfde geldt voor elke prestatie die de Rijksdienst gehouden is te betalen krachtens een wettelijke of reglementaire bepaling.

Art. 7 Wanneer het sociale verzekeringsfonds voor zelfstandigen nalaat een beslissing regelmatig uit te voeren, ten gevolge van een juridische of een materiële vergissing of wanneer vastgesteld wordt dat aan de berekening of de uitvoering van een beslissing een vergissing kleeft, wordt die juridische of materiële vergissing verbeterd en worden de achterstallen aan de gerechtigde betaald, onverminderd de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake verjaring.

HOOFDSTUK IV. Gemeenschappelijke bepalingen

Art. 8 Dit besluit treedt in werking de eerste dag van de maand na deze waarin het wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Art. 9 Onze Minister van Sociale Zaken en Pensioenen en Onze Minister belast met Middenstand zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

© FPD – augustus 2023

Koninklijk besluit van 1 oktober 2003
(Staatsblad 27 november)

betreffende de individuele rekening en de aflevering van een bijzonder loopbaanoverzicht.

HOOFDSTUK I. Definities

Art. 1 Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

1° CIMIRe': de v.z.w. " Compte individuel multisectoriel - Multisectoriële individuele rekening ", zoals bedoeld in haar statuten gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 25 oktober 2001;

2° Broninstellingen': de instellingen of overheden die verantwoordelijk zijn voor het afleveren van de op de individuele rekening ingeschreven gegevens.

HOOFDSTUK II. Het bijzonder loopbaanoverzicht

Art. 2 § 1. CIMIRe verzendt eenmalig aan de Rijksdienst voor pensioenen, ten behoeve van elke werknemer waarvoor er inschrijvingen op de individuele rekening voorkomen, in de loop van het tiende kalenderjaar dat de leeftijd bepaald in de artikelen 2, §§ 1 en 3 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels voorafgaat, een bijzonder loopbaanoverzicht uit de individuele rekening. Dit bevat per kalenderjaar de gegevens betreffende de beroepsloopbaan van de werknemer.

De selectiecriteria, de inhoud en verzendingsmodaliteiten met betrekking tot dit loopbaanoverzicht zijn het voorwerp van een samenwerkingsprotocol tussen CIMIRe en de Rijksdienst voor pensioenen.

§ 2. Het in § 1 bedoelde loopbaanoverzicht wordt voor het eerst binnen een termijn van 24 maanden na de inwerkingtreding van dit besluit door CIMIRe aan de Rijksdienst voor pensioenen verzonden.

Ten behoeve van de werknemer die op het ogenblik van het in werking treden van dit besluit minder dan 10 jaar van de in § 1 bedoelde leeftijd verwijderd is, wordt door CIMIRe eenmalig en vóór het bereiken van de leeftijd van 59 jaar een bijzonder loopbaanoverzicht aan de Rijksdienst voor pensioenen verstrekt.

HOOFDSTUK III. Gegevens op de individuele rekening

Art. 3-11 *Wijzigingsbepalingen*.

HOOFDSTUK IV. Behandeling van de vragen met betrekking tot de op de individuele rekening ingeschreven gegevens

Art. 12 De vragen tot verbetering van de op de individuele rekening ingeschreven gegevens worden aan de administratieve zetel van CIMIRe gericht door:

- de sociaal verzekerde;
- de instellingen van sociale zekerheid;
- de broninstellingen.

© FPD – augustus 2023

Art. 13 § 1. De sociaal verzekerde kan bij de administratieve zetel van CIMIRe informatie opvragen omtrent alle op zijn individuele rekening ingeschreven gegevens.

§ 2. Hij kan tevens om de verbetering van die gegevens verzoeken. Hiertoe richt hij zich tot de administratieve zetel van CIMIRe, met opgave van het voorwerp van zijn verzoek en de bewijsmiddelen waarover hij beschikt.

§ 3. Het verzoek om informatie of verbetering en de eventuele bewijsstukken, kunnen worden overgemaakt per gewone brief, per fax, per e-mail of per gestandaardiseerd elektronisch bericht.

§ 4. De verzoeken van de sociaal verzekerde om informatie of verbetering van op de individuele rekening ingeschreven gegevens, die ten onrechte worden overgemaakt aan instellingen van sociale zekerheid of aan broninstellingen van de gegevens, worden onverwijld doorgestuurd naar CIMIRe, met ontvangstmelding aan de sociaal verzekerde en melding van doorverwijzing.

Art. 14 De broninstellingen kunnen de verbetering van de gegevens vragen waarvan zij authentieke bron zijn.

Zij richten hiertoe een verzoek aan de administratieve zetel van CIMIRe met opgave van het voorwerp van het verzoek en met toevoeging van de verbeterende gegevens uit het bronbestand.

Art. 15 § 1. CIMIRe:

1° bezorgt de sociaal verzekerde op zijn vraag alle informatie omtrent de voor hem bijgehouden individuele rekening;

2° onderzoekt de in overeenstemming met artikel 12 ingediende vragen om verbetering;

3° verbetert, in voorkomend geval, op basis van de aangebrachte elementen de op de individuele rekening ingeschreven gegevens.

§ 2. Geeft, in voorkomend geval, aanleiding tot de verbetering van de individuele rekening:

- het afschrift van de driemaandelijkse aangifte van de werkgever bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid;

- het origineel of voor eensluidend verklaard afschrift van de individuele rekening van de werknemer, zoals bedoeld in het koninklijk besluit van 8 augustus 1980 betreffende het bijhouden van sociale documenten in uitvoering van het koninklijk besluit van 23 oktober 1978 betreffende het bijhouden van sociale documenten.

§ 3. Geldt, daarentegen, met het oog op de eventuele verbetering van de op de individuele rekening ingeschreven gegevens, als begin van bewijs, ieder document dat tot basis heeft gediend, had moeten of kunnen dienen voor de opmaak of voor de wijziging van de authentieke bron.

§ 4. De Rijksdienst voor pensioenen en CIMIRe stellen, in onderling overleg, vast welke documenten aanleiding geven tot een nader onderzoek en een eventuele verbetering van de gegevens op het aan de Rijksdienst afgeleverd uittreksel uit de individuele rekening.

HOOFDSTUK V. Overgangs- en slotbepalingen

Art. 16 Dit besluit treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand na die waarin het besluit is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

De bepalingen van Hoofdstuk III van dit besluit zijn van toepassing op de in te schrijven gegevens met betrekking tot de perioden vanaf 1 januari 2003, met uitzondering van de periodegegevens die betrekking hebben op een vóór de genoemde datum gegeven opzeg of verbreking van de arbeidsovereenkomst.

De bij Hoofdstuk III van dit besluit vermelde bepalingen van het koninklijk besluit van 9 december 1968 betreffende het bijhouden van de individuele rekening van de werknemers, blijven van toepassing, zoals ze gesteld waren vóór hun wijziging bij dit besluit op de inschrijvingen in de individuele rekening van de werknemers en de door de broninstellingen overgemaakte gegevens met betrekking tot de perioden gelegen vóór 1 januari 2003.

Art. 17 Onze Minister van Werk en Pensioenen is belast met de uitvoering van dit besluit.

Koninklijk besluit van 12 juni 2006
(Staatsblad 22 juni)

tot uitvoering van Titel III, hoofdstuk II van de wet van 23 december 2005 betreffende het generatiepact.

***Gewijzigd bij**: de wet van 13 november 2011 (Staatsbl. 23 november)*

HOOFDSTUK 1. Inleidende bepalingen

Art. 1 § 1. Voor de toepassing van dit besluit moet worden verstaan onder het begrip:

1° instellingen: de hierna vermelde instellingen die een wettelijke pensioenregeling beheren:

- de Rijksdienst voor pensioenen (RVP);
- de Pensioendienst voor de Overheidssector (PDOS);
- het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der zelfstandigen (RSVZ);

2° aanvraag: de vraag van de sociaal verzekerde om aflevering van een loopbaanoverzicht of van een raming van de opgebouwde en nog te verwezenlijken persoonlijke pensioenrechten aan één van de onder 1° vermelde instellingen;

3° raming: de vaststelling van het hypothetische pensioenrecht krachtens de vigerende wetgeving;

4° loopbaangegevens: alle gegevens die voor de raming van de opgebouwde en nog te verwezenlijken persoonlijke pensioenrechten noodzakelijk zijn;

5° loopbaanoverzicht: het overzicht van de loopbaangegevens die per wettelijke pensioenregeling door één van de onder 1° vermelde instellingen of haar opdrachthouders werden bijgehouden;

6° toekomstige gepensioneerde: de sociaal verzekerde die omwille van zijn tewerkstelling aan een wettelijke pensioenregeling onderworpen is geweest, die door één of meerdere van de onder 1° vermelde instellingen wordt beheerd;

7° normale pensioenleeftijd: de leeftijd waarop het pensioen voor het eerst zonder vervroeging kan worden opgenomen.

§ 2. Het toepassingsgebied kan, bij in Ministerraad overlegd besluit, worden uitgebreid tot andere dan de onder § 1, 1°, bedoelde instellingen die wettelijke pensioenregelingen beheren.

HOOFDSTUK 2. De raming en het loopbaanoverzicht

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 2 § 1. De instellingen verstrekken op aanvraag of van ambtswege, op basis van de gegevens waarover zij beschikken, aan de toekomstige gepensioneerde een raming van de opgebouwde en nog te verwezenlijken persoonlijke pensioenrechten en een loopbaanoverzicht.

© FPD – augustus 2023

§ 2. De aanvraag tot raming of de raming van ambtswege ten aanzien van één pensioenregeling, geldt voor ieder van de regelingen die door de instellingen wordt beheerd en waarvan de toekomstige gepensioneerde of één van de instellingen in de loop van het onderzoek melding maakt.

Art. 3 § 1. Uitsluitend de toekomstige gepensioneerde kan de aanvraag indienen.

§ 2. De aanvraag kan ten vroegste worden ingediend in de loop van vijf jaar voorafgaand aan de datum waarop er recht op rustpensioen of vervroegd pensioen kan ontstaan. De voorwaarde moet zijn vervuld op het ogenblik van het indienen van de aanvraag.

De Koning kan de periode waarbinnen een aanvraag kan worden ingediend uitbreiden. Hij kan daarbij een onderscheid maken naargelang de pensioenregeling.

§ 3. De Koning bepaalt:

- de verdere modaliteiten voor het indienen van een aanvraag;
- de gevallen waarin een aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Art. 4 Een aanvraag die met toepassing van dit besluit wordt ingediend, geldt niet als pensioenaanvraag.

Art. 5 De Koning bepaalt de wijze waarop de sociaal verzekerde van het loopbaanoverzicht en van de raming in kennis wordt gesteld.

Afdeling 2. De raming

Art. 6 *Gewijzigd bij de wet van 13 november 2011, art. 2 (1).*

De raming omvat per wettelijke pensioenregeling:

- de door de toekomstige gepensioneerde opgebouwde rechten;
- een voorafspiegeling van de pensioenrechten die tot de normale pensioenleeftijd kunnen worden opgebouwd.

Het formulier dat verstuurd wordt aan de toekomstige gepensioneerde wijst op het bestaan, de voorwaarden voor toekenning en het dagbedrag (voor de werknemers) en het kwartaalbedrag (voor de zelfstandigen) van de pensioenbonus.

Art. 7 § 1. De instellingen bezorgen de toekomstige gepensioneerde van ambtswege een raming in het jaar waarin hij de leeftijd van 55 jaar bereikt.

De Koning kan de in het vorige lid bedoelde leeftijd wijzigen en met ander leeftijden aanvullen. Hij kan daarbij een onderscheid maken naargelang de pensioenregeling.

§ 2. De raming van ambtswege ontslaat de instellingen van het onderzoek van een door de toekomstige gepensioneerde ingediende aanvraag.

De Koning bepaalt binnen welke termijn de toekomstige gepensioneerde na ontvangst van de raming van ambtswege een nieuwe aanvraag kan indienen.

Art. 8 De afgeleverde raming in uitvoering van dit besluit geldt niet als kennisgeving van een recht op pensioen.

Afdeling 3. Het loopbaanoverzicht

Art. 9 De instellingen bezorgen de toekomstige gepensioneerde van ambtswege een loopbaanoverzicht in het jaar waarin hij de leeftijd van 55 jaar bereikt.

De Koning kan de in het vorige lid bedoelde leeftijd wijzigen en met ander leeftijden aanvullen. Hij kan daarbij een onderscheid maken naargelang de pensioenregeling.

HOOFDSTUK 3. Loopbaangegevens

Art. 10 De instellingen zijn, met het oog op de raming van ambtswege, ertoe gehouden de loopbaangegevens van de toekomstige gepensioneerden elektronisch te bewaren en op een geïntegreerde en onderling afgestemde wijze elektronisch beschikbaar te houden.

De toekomstige gepensioneerde kan, indien hij de nodige bewijsstukken voorlegt en overeenkomstig de regels bepaald door de Koning, een verbetering vragen van de over hem bijgehouden gegevens.

De Koning bepaalt eveneens de wijze waarop de toekomstige gepensioneerde van het gegeven gevolg in kennis wordt gesteld.

HOOFDSTUK 4. Globale raming en globaal loopbaanoverzicht

Art. 11 § 1. Indien de toekomstige gepensioneerde gedurende zijn beroepsloopbaan aan meerdere wettelijke pensioenregelingen was onderworpen wordt de in hoofdstuk 2 bedoelde informatie hem op geglobaliseerde wijze ter beschikking gesteld in één overzicht.

§ 2. Met het oog op de uitvoering van dit hoofdstuk sluiten de instellingen gezamenlijke akkoorden waarin alle nodige schikkingen worden vastgelegd voor de aflevering van de globale raming.

HOOFDSTUK 5. Samenwerking

Art. 12 § 1. Met het oog op de uitvoering van de verplichtingen en de taken bedoeld in dit besluit kunnen de instellingen van sociale zekerheid bedoeld in artikel 1 en in artikel 2, eerste lid, 2°, a), van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid en, voor zover het toepassingsgebied van dit besluit met toepassing van artikel 1, § 2 tot hen werd uitgebreid, de andere instellingen die een wettelijke pensioenregeling beheren, zich verenigen in één of meerdere verenigingen voor het realiseren van de bij dit besluit bedoelde opdrachten en voor het beheer van informatiesystemen die nuttig zijn voor het ondersteunen van die opdrachten.

§ 2. Een met toepassing van § 1 tot stand gebrachte vereniging kan slechts de vorm aannemen van een vereniging zonder winstoogmerk zoals bedoeld in de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen.

§ 3. De leden van een met toepassing van § 1 tot stand gebrachte vereniging kunnen aan de vereniging opdrachten toevertrouwen op het gebied van onder meer:

- communicatie en informatieverstrekking;
- informatiebeheer;
- informatieveiligheid.

§ 4. De leden van een met toepassing van § 1 tot stand gebrachte vereniging zijn gehouden tot het betalen van de kosten van de vereniging in de mate dat zij een beroep doen op haar diensten.

HOOFDSTUK 6. Slotbepalingen

Art. 13-15 *Wijzigingsbepalingen*.

Art. 16 De Koning bepaalt de datum waarop de onderscheiden verplichtingen bedoeld in de hoofdstukken 2, 3 en 4 en waarop de artikelen 14 en 15 van kracht worden.

Hij kan daarbij een onderscheid maken naargelang de instelling waarop de bepalingen van toepassing worden verklaard en naargelang de verplichting.

Art. 17 Onverminderd de bepalingen van artikel 16, heeft dit besluit uitwerking met ingang op 1 februari 2006.

Art. 18 Onze Minister van Pensioenen en Onze Minister van Middenstand, zijn belast met de uitvoering van dit besluit.

1 Inwerkingtreding: 03-12-2011.

Koninklijk besluit van 28 september 2006
(Staatsblad 6 oktober)

tot uitvoering van de artikelen 33, 33bis, 34 en 34bis van de herstelwet van 10 februari 1981 inzake pensioenen van de sociale sector.

Gewijzigd bij: *K.B.'s van 18 maart 2014 (Staatsbl. 28 maart), 9 december 2014 (Staatsbl. 19 december), 21 juli 2017 (Staatsbl. 8 augustus) en de wet van 27 november 2022 (Staatsbl. 4 januari 2023).*

HOOFDSTUK I. Algemene bepalingen

Art. 1 *Aangevuld bij K.B. van 18 maart 2014, art. 1 (1).*

Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

1° "de wet": de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980;

2° "de herstelwet": de herstelwet van 10 februari 1981 inzake de pensioenen van de sociale sector;

3° "het koninklijk besluit van 23 december 1996": het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenen.

4° "het koninklijk besluit nr. 50": het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers;

5° "het koninklijk besluit nr. 72": het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen.

HOOFDSTUK II. Begrippen en loopbaanvoorwaarden

Art. 2 *Gewijzigd bij K.B. van 18 maart 2014, art. 2 (1) en aangevuld bij de wet van 27 november 2022, art. 2 (2).*

Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

1° "de loopbaan als werknemer": de periodes van tewerkstelling als werknemer in die krachtens de bepalingen van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers of krachtens de Europese verordeningen of bilaterale overeenkomsten van sociale zekerheid die voorzien in de samentelling van verzekeringstijdvakken die geregistreerd werden in de ondertekenende landen en de toekenning van een nationaal pensioen ten laste van ieder van die landen, pro rata de verzekeringstijdvakken geregistreerd door ieder van hen in aanmerking worden genomen;

2° "de loopbaan als zelfstandige": de periodes van onderwerping als zelfstandige die krachtens enig wettelijke of reglementaire bepaling in aanmerking worden genomen voor prestaties in de pensioenregeling voor zelfstandigen;

3° "de gemengde loopbaan": de gelijktijdige of afwisselende prestaties in beide van de in 1° en 2° bedoelde regelingen.

© FPD – augustus 2023

4° "onthaalouder":
a) de persoon bedoeld in artikel 3, 9°, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders;

b) de persoon die instaat voor de opvang van kinderen in een woning voor de opvang in gezinsverband en die, in het kader van een pilootproject waarin voorzien is met toepassing van een decretale of reglementaire bepaling, tewerkgesteld is bij een erkende dienst inzake kinderopvang.

Art. 3 Voor de toepassing van het artikel 152 van de wet wordt verstaan onder rustpensioen voor een "volledige loopbaan" de loopbaan als werknemer voor ten minste zoveel jaren als er kalenderjaren zijn die in aanmerking kunnen worden genomen voor het vaststellen van de noemer van de breuk waarin het pensioen is uitgedrukt.

Art. 4 Voor de toepassing van het artikel 153 van de wet wordt verstaan onder "overlevingspensioen voor een volledige loopbaan" het overlevingspensioen toegekend op grond van een rustpensioen dat voldoet aan de in artikel 3 bedoelde voorwaarden.

Art. 5 *Gewijzigd bij K.B. van 18 maart 2014, art. 3 (1) en aangevuld bij de wet van 27 november 2022, art. 3 (2).*

§ 1. Voor de toepassing van het artikel 33 van de herstelwet wordt verstaan onder "pensioen voor de twee derden van een volledige loopbaan", het rustpensioen als werknemer waarvan het aantal kalenderjaren dat vóór toepassing van artikel 10bis van het koninklijk besluit nr. 50 en van artikel 5, § 1, derde lid van het koninklijk besluit van 23 december 1996 in aanmerking wordt genomen ten minste gelijk is aan de twee derden van de noemer van de breuk waarin het pensioen als werknemer wordt uitgedrukt.

§ 2. Voor de toepassing van het artikel 33bis van de herstelwet wordt verstaan onder "pensioen voor de twee derden van een volledige loopbaan", in geval uitsluitend de loopbaan als werknemer niet beantwoordt aan de bepalingen bedoeld in § 1, het rustpensioen voor een gemengde loopbaan, waarvan het totaal van de in aanmerking genomen kalenderjaren in de regeling voor werknemers vóór toepassing van artikel 10bis van het koninklijk besluit nr. 50 en van artikel 5, § 1, derde lid van het koninklijk besluit van 23 december 1996 en de in aanmerking genomen kalenderjaren in de regeling voor zelfstandigen vóór toepassing van artikel 19 van het koninklijk besluit nr. 72, ten minste gelijk is aan twee derden van de noemer van de breuk waarin het pensioen als werknemer wordt uitgedrukt.

§ 3. Voor de toepassing van de bepalingen van de vorige paragrafen, wordt geen rekening gehouden:

a) met de kalenderjaren die minder dan 156 dagen tewerkstelling of gelijkstelling omvatten, in voorkomend geval omgezet naar voltijdse dagequivalenten;

b) met tijdvakken, toegekend of geregulariseerd in toepassing van de artikelen 3ter, 7, 75, 76, 77, 78 en 79 van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

§ 4. Voor de toepassing van de paragrafen 1 en 2, wordt het aantal in aanmerking te nemen kalenderjaren van tewerkstelling als onthaalouder vermenigvuldigd met een breuk waarvan de teller gelijk is aan 45 en de noemer gelijk is aan het aantal

kalenderjaren gelegen tussen 1 januari 2003 en 31 december van het kalenderjaar voorafgaand aan het kalenderjaar waarin de betrokkene de leeftijd, bedoeld in artikel 2, § 1, van het koninklijk besluit van 23 december 1996, bereikt.

Art. 6 *Aangevuld bij de wet van 27 november 2022, art. 4 (2).*

Onverminderd de toepassing van de bepalingen van artikel 5, § 3 wordt, voor de toepassing van de artikelen 34 en 34bis van de herstelwet, verstaan onder "overlevingspensioen voor de twee derden van een volledige loopbaan" het overlevingspensioen toegekend op grond van een rustpensioen dat, naar gelang het geval, voldoet aan de in artikel 5, § 1 of § 2 bedoelde voorwaarden.

In uitvoering van het eerste lid, wordt, met toepassing van artikel 5, § § 1 en 2, het aantal in aanmerking te nemen kalenderjaren van tewerkstelling als onthaalouder vermenigvuldigd met een breuk waarvan de teller gelijk is aan de noemer van de breuk waarin het pensioen als werknemer wordt uitgedrukt en de noemer gelijk is aan het aantal kalenderjaren gelegen tussen 1 januari 2003 en 31 december van het kalenderjaar voorafgaand aan het overlijden, zonder dat de aldus bekomen breuk lager kan zijn dan de eenheid.

HOOFDSTUK III. Vaststelling van het gewaarborgd minimumpensioen

Art. 7 *Vervangen bij K.B. van 21 juli 2017, art. 5 (3).*

§ 1. Wanneer het een rustpensioen betreft dat aan de in artikel 5, § 2, bedoelde voorwaarden voldoet maar dat niet voldoet aan de voorwaarde bedoeld in artikel 33bis, derde lid, van de herstelwet is, naargelang het rustpensioen werd berekend op basis van artikel 5, § 1, eerste lid, a, of b, van het koninklijk besluit van 23 december 1996, één van de in het artikel 33, eerste lid, van de herstelwet bedoelde bedragen van toepassing.

§ 2. Wanneer het een overlevingspensioen betreft dat berekend werd op basis van een rustpensioen en dat aan de in artikel 5, § 2, bedoelde voorwaarden voldoet maar dat niet voldoet aan de voorwaarde bedoeld in het artikel 34bis, derde lid, van de herstelwet, is het bedrag bedoeld in artikel 34, eerste lid, van de herstelwet van toepassing.

Art. 8 *Gewijzigd bij K.B.'s van 18 maart 2014, art. 4 (1), 9 december 2014, art. 1 (1) en aangevuld bij de wet van 27 november 2022, art. 5 (2).*

Voor de toepassing van de artikelen 33 en 34 van de herstelwet heeft de breuk als noemer deze, gebruikt voor de berekening van het pensioen in de regeling voor werknemers en als teller de som van de gewerkte en de gelijkgestelde dagen, omgezet naar voltijdse dagequivalenten, gedeeld door 312.

In afwijking van het vorige lid, wanneer, onverminderd de toepassing van de bepalingen van artikel 5, § 3, het aantal kalenderjaren dat in aanmerking genomen wordt en dat voor elk kalenderjaar ten minste 208 voltijdse dagequivalenten omvat vóór toepassing van artikel 10bis van het koninklijk besluit nr. 50 en, naargelang het geval, van artikel 5, § 1, derde lid en van artikel 7, § 1, vierde lid van het koninklijk besluit van 23 december 1996, de twee derden bereikt van de noemer van de breuk waarin het pensioen als werknemer is uitgedrukt, is de breuk gelijk aan deze welke gebruikt werd voor de berekening van het pensioen toegekend in de regeling voor werknemers. De teller is echter beperkt tot het aantal kalenderjaren die elk ten minste 52 voltijdse dagequivalenten bevatten en hij kan de noemer niet overschrijden.

Voor de toepassing van het tweede lid, wordt het aantal in aanmerking te nemen kalenderjaren van tewerkstelling als onthaalouder en dat voor elk kalenderjaar ten minste 208 voltijdse dagequivalenten omvat vóór toepassing van artikel 10bis van het koninklijk besluit nr. 50 en, naargelang het geval, van artikel 5, § 1, derde lid, en van artikel 7, § 1, vierde lid, van het koninklijk besluit van 23 december 1996, vermenigvuldigd met een breuk waarvan :
1° de teller gelijk is aan 45 en de noemer gelijk is aan het aantal kalenderjaren gelegen tussen 1 januari 2003 en 31 december van het kalenderjaar voorafgaand aan het kalenderjaar waarin de betrokkene de leeftijd bedoeld in artikel 2, § 1, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 bereikt wanneer het een rustpensioen betreft;

2° de teller gelijk is aan de noemer van de breuk waarin het pensioen als werknemer wordt uitgedrukt en de noemer gelijk is aan het aantal kalenderjaren gelegen tussen 1 januari 2003 en 31 december van het kalenderjaar voorafgaand aan het overlijden, zonder dat de aldus bekomen breuk lager kan zijn dan de eenheid, wanneer het een overlevingspensioen betreft.

Art. 9 *Gewijzigd bij K.B.'s van 18 maart 2014, art. 5 (1), 9 december 2014, art. 2 (1) en aangevuld bij de wet van 27 november 2022, art. 6 (2).*

Voor de toepassing van de artikelen 33bis en 34bis van de herstelwet heeft de breuk als noemer deze gebruikt voor de berekening van het pensioen in de regeling voor werknemers en als teller de som van de gewerkte en gelijkgestelde dagen, omgezet naar voltijdse dagequivalenten, gedeeld door 312.

In afwijking van het vorige lid, wanneer, onverminderd de toepassing van de bepalingen van artikel 5, § 3, het totaal van de kalenderjaren die in aanmerking worden genomen in de regeling voor werknemers en dat voor elk kalenderjaar ten minste 208 voltijdse dagequivalenten omvat vóór toepassing van artikel 10bis van het koninklijk besluit nr. 50 en, naargelang het geval, van artikel 5, § 1, derde lid en van artikel 7, § 1, vierde lid van het koninklijk besluit van 23 december 1996 en de kalenderjaren in aanmerking genomen in de regeling voor zelfstandigen vóór toepassing van artikel 19 van het koninklijk besluit nr. 72 de twee derden bereikt van de noemer van de breuk waarin het pensioen als werknemer is uitgedrukt, is de breuk gelijk aan deze welke gebruikt werd voor de berekening van het pensioen toegekend in de regeling voor werknemers. De teller is echter beperkt tot het aantal kalenderjaren die elk ten minste 52 voltijdse dagequivalenten bevatten en hij kan de noemer niet overschrijden.

Voor de toepassing van het tweede lid, wordt het aantal in aanmerking te nemen kalenderjaren van tewerkstelling als onthaalouder en dat voor elk kalenderjaar ten minste 208 voltijdse dagequivalenten omvat vóór toepassing van artikel 10bis van het koninklijk besluit nr. 50 en, naargelang het geval, van artikel 5, § 1, derde lid, en van artikel 7, § 1, vierde lid, van het koninklijk besluit van 23 december 1996, vermenigvuldigd met een breuk waarvan :
1° de teller gelijk is aan 45 en de noemer gelijk is aan het aantal kalenderjaren gelegen tussen 1 januari 2003 en 31 december van het kalenderjaar voorafgaand aan het kalenderjaar waarin de betrokkene de leeftijd bedoeld in artikel 2, § 1, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 bereikt wanneer het een rustpensioen betreft;

2° de teller gelijk is aan de noemer van de breuk waarin het pensioen als werknemer wordt uitgedrukt en de noemer gelijk is aan het aantal kalenderjaren gelegen tussen

1 januari 2003 en 31 december van het kalenderjaar voorafgaand aan het overlijden, zonder dat de aldus bekomen breuk lager kan zijn dan de eenheid, wanneer het een overlevingspensioen betreft.

HOOFDSTUK IV. Slotbepalingen

Art. 10 *Opheffingsbepalingen.*

Art. 11 De bepalingen van dit besluit zijn van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste ingaan op 1 oktober 2006.

Art. 12 Onze Minister van Pensioenen is belast met de uitvoering van dit besluit.

---

1 Inwerkingtreding: 01-01-2015.
2 Inwerkingtreding: 01-01-2023 ; en van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaan:
1° ten vroegste op 1 januari 2023, met uitzondering van de overlevingspensioenen berekend op basis van een rustpensioen dat daadwerkelijk en voor de eerste maal ten laatste op 1 december 2022 ingegaan is en;
2° ten laatste op 1 januari 2033, met uitzondering van de overlevingspensioenen ten gevolge van een overlijden voor 1 januari 2033 (zie art. 8 en art. 10 van de wet van 27 november 2022, B.S. 4 januari 2023).
3 Inwerkingtreding: 01-09-2017.

Koninklijk besluit van 1 februari 2007
(Staatsblad 9 februari)

tot instelling van een pensioenbonus.

***Gewijzigd bij**: het K.B. van 22 oktober 2008 (Staatsbl. 12 november) en de wet van 13 november 2011 (Staatsbl. 23 november)*.

HOOFDSTUK I. Algemene bepaling

Art. 1 Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

"de wet" de wet betreffende het generatiepact van 23 december 2005.

"het algemeen reglement", het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

HOOFDSTUK II. Begrippen

Art. 2 Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

1° "bonus": het in artikel 7, § 1 van de wet bedoelde bedrag dat toegekend wordt voor elke dag van effectieve tewerkstelling tijdens de referteperiode.

2° "dagen van effectieve tewerkstelling": de voor elk van de kalenderjaren, gelegen in de referteperiode, naar voltijdse dagequivalenten omgezette tijdvakken van effectieve tewerkstelling in de hoedanigheid van werknemer. Deze tijdvakken kunnen, in voorkomend geval enkel aangevuld worden met tijdvakken bedoeld bij de artikelen 34, 35 en 36 van het algemeen reglement; laatstgenoemde tijdvakken worden in aanmerking genomen voor een maximum van 30 voltijdse dagequivalenten per kalenderjaar.

3° "referteperiode": het tijdvak dat

a) een aanvang neemt op één januari van het jaar tijdens hetwelk de gerechtigde, naar gelang het geval de volle leeftijd van 62 jaar bereikt of het 44e kalenderjaar in zijn loopbaan begint;

b) eindigt op de laatste dag van de maand die voorafgaat aan de maand waarin het pensioen daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaat, en uiterlijk de laatste dag van de maand tijdens welke betrokkene de leeftijd van 65 jaar bereikt, tenzij hij op dat ogenblik geen loopbaan van 45 jaar bewijst. In dit geval eindigt de referteperiode uiterlijk op 31 december van het jaar waarin het 45e loopbaanjaar bewezen wordt.

HOOFDSTUK III. Toepassingsgebied

Art. 3 *Gewijzigd bij het K.B. van 13 november 2011, art. 3 (1).*

Dit besluit is van toepassing op de pensioenen van de werknemers die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste ingaan op 1 januari 2007 en uiterlijk op 1 december 2013 en enkel voor de tijdvakken gepresteerd vanaf 1 januari 2006.

© FPD – augustus 2023

HOOFDSTUK IV. Toekenningsvoorwaarden en bedrag van de bonus

Art. 4 De bonus bedraagt 2 euro per dag van bewezen effectieve tewerkstelling, zoals bedoeld bij artikel 2, 2°. Deze bonus evolueert onder dezelfde voorwaarden en dezelfde modaliteiten en is onderhevig aan dezelfde inhoudingen als het pensioen.

Art. 5 *Gewijzigd bij het K.B. van 22 oktober 2008, art. 1 (2)*

Bij wijze van overgangsmaatregel behoudens tegenbewijs door middel van een attest van de werkgever, te leveren tijdens de drie maanden volgend op de ingangsdatum van het pensioen en onverminderd de toepassing van artikel 2, 3°, is, tot een datum door Ons te bepalen:

het bedrag van de bonus met betrekking tot het laatste kalenderjaar dat onmiddellijk de ingangsdatum van het pensioen voorafgaat gelijk aan het bedrag van het daaraan voorafgaande jaar.

het bedrag van de bonus met betrekking tot het jaar waarin het pensioen ingaat gelijk aan het bedrag vermeld in het voorgaande lid, vermenigvuldigd met een breuk waarvan de noemer gelijk is aan 12, en de teller aan het aantal maanden, gelegen vóór de ingangsdatum van het pensioen tijdens het betrokken jaar.

Art. 6 De bepalingen van dit besluit zijn eveneens van toepassing op de overlevingspensioenen, toegekend krachtens artikel 7 van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de wettelijke pensioenstelsels.

HOOFDSTUK V. Slotbepalingen

Art. 7 Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2007.

---

1 Inwerkingtreding: 03-12-2011.
2 Inwerkingtreding: 01-01-2007.

Koninklijk besluit van 9 april 2007
(Staatsblad 17 april)

tot verhoging van sommige pensioenen en tot toekenning van een welvaartsbonus aan sommige pensioengerechtigden.

Gewijzigd bij: *K.B.'s van 6 april 2008 (Staatsbl. 21 april), 12 juni 2008 (Staatsbl. 9 juli), 9 maart 2009 (Staatsbl. 23 maart), 20 juli 2015 (Staatsbl. 30 juli), 18 juni 2017 (Staatsbl. 23 juni), 17 mei 2019 (Staatsbl. 11 juni), 6 augustus 2021 (Staatsbl. 23 augustus, tweede editie) en 18 april 2023 (Staatsbl. 15 mei).*

HOOFDSTUK I. Verhoging van de pensioenen in 2007

Afdeling 1. Forfaitaire jaarlijkse welvaartsbonus

Art. 1 *Gewijzigd bij K.B. van 9 maart 2009, art. 1 (1).*

§ 1. Het pensioen in de werknemersregeling en het pensioen in de regeling voor zelfstandigen, met uitzondering van het onvoorwaardelijk pensioen, bedoeld in artikel 37 van het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen, worden op 1 september met 2 % verhoogd indien zij in de loop van het beschouwde jaar aan één van de volgende voorwaarden voldoen. Het pensioen is daadwerkelijk en voor de eerste maal:

1° voor 15 jaar en ten vroegste na 31 december 1994 ingegaan;

2° voor vijf jaar en ten vroegste na 31 december 2003 ingegaan.

§ 2. *Opgeheven bij K.B. van 9 maart 2009, art. 1 (1).*

§ 3. In geval van genot van één of meerdere door de Rijksdienst voor pensioenen uitbetaalde pensioenen, wordt aan de in § 1 bedoelde loopbaanvoorwaarde voldaan wanneer de som van de tellers van de tot 45e omgezette breuken van de betaalde pensioenen ten minste gelijk is aan de in § 1, 1° of 2° vermelde tellers.

Afdeling 2. Welvaartsaanpassing

Art. 2 *Aangevuld bij K.B. van 6 april 2008, art. 1 (2).*

§ 1. De pensioenen in de werknemersregeling en in de regeling voor zelfstandigen die daadwerkelijk en voor de eerste maal vóór 1 januari 1988 zijn ingegaan worden met uitwerking op 1 september 2007 met 2 % verhoogd.

§ 2. Voor zover een forfaitaire jaarlijkse welvaartsbonus werd uitbetaald in toepassing van de bepalingen van artikel 1, wordt de in de vorige paragraaf bedoelde verhoging die verschuldigd is in 2007 verminderd met het bedrag uitbetaald in toepassing van artikel 1 en wordt ze, in afwijking van artikel 67 van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers en van artikel 137 van het koninklijk besluit van 22 december 1967 houdende algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen, éénmalig uitbetaald samen met het maandbedrag van september 2007.

Vanaf 1 maart 2008 wordt, in overeenstemming met artikel 67 van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende

het rust- en overlevingspensioen voor werknemers en met artikel 137 van het koninklijk besluit van 22 december 1967 houdende algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen:

- de in § 1 bedoelde verhoging in het maandbedrag van het pensioen opgenomen en samen ermee betaald;

- het in artikel 4 bedoelde saldo per twaalfden betaalbaar gesteld en samen met het pensioen betaald.

Het saldo van de voor de maanden januari en februari 2008 verschuldigde verhogingen wordt in éénmaal samen met het maandbedrag van maart 2008 uitbetaald.

§ 3. In geval van gelijktijdig genot van meerdere door de Rijksdienst voor pensioenen uitbetaalde pensioenen, met uitzondering van het onvoorwaardelijk pensioen, bedoeld in artikel 37 van het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen, volstaat het dat voor één van deze voldaan is aan de voorwaarden bedoeld in dit artikel opdat de welvaartsaanpassing zou toegepast worden op de bedragen van de werknemerspensioenen en van de pensioenen van de zelfstandigen verschuldigd voor de betrokken maand, op voorwaarde dat deze bedragen betaalbaar zijn op 31 augustus 2007.

Afdeling 3. Verhoging van het gewaarborgde minimumpensioen

Art. 3 *Aangevuld bij K.B. van 6 april 2008, art. 2 (2).*

§ 1. Vervangt de bedragen, vermeld in artikel 152 van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980, en het in artikel 153 van dezelfde wet vermelde bedrag, met ingang van 1 september 2007.

§ 2. Wijzigt artikel 131bis van de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen.

§ 3. De Rijksdienst voor pensioenen verhoogt de werknemerspensioenen en de pensioenen als zelfstandige respectievelijk tot de in artikelen 152 en 153 van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980, en in artikel 131bis, § 1sexies, van de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen, bepaalde bedragen.

§ 4. Voor zover een forfaitaire jaarlijkse welvaartsbonus werd uitbetaald in toepassing van de bepalingen van artikel 1 van dit besluit, wordt de in artikelen 152 en 153 van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980, en in artikel 131bis, § 1sexies, van de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen, bedoelde verhoging die verschuldigd is in 2007 verminderd met het bedrag uitbetaald in toepassing van artikel 1 van dit besluit en wordt ze, in afwijking van artikel 67 van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers en van artikel 137 van het koninklijk besluit van 22 december 1967 houdende algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen, eenmalig uitbetaald samen met het maandbedrag van september 2007.

§ 5. Vanaf 1 maart 2008 wordt, in overeenstemming met artikel 67 van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers en met artikel 137 van het

koninklijk besluit van 22 december 1967 houdende algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen:

- naar gelang het geval, de in § 1 en/of § 2, 2° bedoelde verhoging in het maandbedrag van het pensioen opgenomen en samen ermee betaald;

- het in artikel 4 bedoelde saldo per twaalfden betaalbaar gesteld en samen met het pensioen betaald.

Het saldo van de voor de maanden januari en februari 2008 verschuldigde verhogingen wordt in éénmaal samen met het maandbedrag van maart 2008 uitbetaald.

HOOFDSTUK II. Verhoging van de pensioenen in 2008

Afdeling 1. Forfaitaire jaarlijkse welvaartsbonus

Art. 4 *Vervangen bij K.B. van 6 april 2008, art. 3 (2).*

Vanaf 2008 wordt het saldo van de in artikel 1 bedoelde jaarlijkse welvaartbonus uitbetaald. Dit saldo is gelijk aan het positieve verschil tussen het bedrag dat toegekend wordt in toepassing van artikel 1 en de jaarlijkse verhoging verschuldigd in 2007 in toepassing van de artikelen 2 of 3, § 1 en/of § 2, 2°.

Afdeling 2. Welvaartsaanpassing

Art. 5 *Gewijzigd bij K.B.'s van 6 april 2008, art. 4 (2) en 12 juni 2008, art. 1 (3).*

§ 1. De pensioenen in de werknemersregeling en in de regeling voor zelfstandigen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 1988 en ten laatste vóór 1 januari 2002 zijn ingegaan, worden met uitwerking op 1 september 2008 met 2 % verhoogd.

§ 1bis. *Ingevoegd bij K.B. van 12 juni 2008, art. 1 (3).*

In afwijking van de vorige paragraaf, worden de pensioenen die van de verhoging die in juli 2008 het gevolg is van de toepassing van de artikelen 152 en 153 van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980 of van artikel 131bis, § 1septies, van de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen, genieten, uitgesloten van de in dit artikel bedoelde verhoging.

§ 2. In geval van gelijktijdig genot van meerdere door de Rijksdienst voor pensioenen uitbetaalde pensioenen, met uitzondering van het onvoorwaardelijk pensioen, bedoeld in artikel 37 van het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen, volstaat het dat voor één van deze voldaan is aan de voorwaarden bedoeld in paragraaf 1 opdat de welvaartsaanpassing zou toegepast worden op de bedragen van de werknemerspensioenen en van de pensioenen van de zelfstandigen verschuldigd voor de betrokken maand, op voorwaarde dat deze bedragen op 31 augustus 2008 betaalbaar zijn.

§ 3. *Opgeheven bij K.B. van 6 april 2008, art. 4, 3° (2).*

Art. 6 *Gewijzigd bij K.B.'s van 6 april 2008, art. 4 (2) en 12 juni 2008, art. 2 (3).*

§ 1. De pensioenen in de werknemersregeling en in de regeling voor zelfstandigen die daadwerkelijk en voor de eerste maal na 31 december 2001 en vóór 1 januari 2003 zijn ingegaan worden met uitwerking op 1 september 2008 met 2 % verhoogd.

§ 2. *Vervangen bij K.B. van 12 juni 2008, art. 2 (3).*

In afwijking van de vorige paragraaf, worden de pensioenen die van de verhoging die in juli 2008 het gevolg is van de toepassing van de artikelen 152 en 153 van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980 of van artikel 131bis, § 1septies, van de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen, genieten, uitgesloten van de in dit artikel bedoelde verhoging.

§ 3. *Vervangen bij K.B. van 6 april 2008, art. 5, 2° (2).*

In geval van gelijktijdig genot van meerdere door de Rijksdienst voor pensioenen uitbetaalde pensioenen, met uitzondering van het onvoorwaardelijk pensioen, bedoeld in artikel 37 van het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen, volstaat het dat voor één van deze voldaan is aan de voorwaarden bedoeld in dit artikel opdat het in dit artikel vermelde percentage zou toegepast worden op de bedragen van de werknemerspensioenen en van de pensioenen van de zelfstandigen verschuldigd voor de betrokken maand, op voorwaarde dat deze bedragen betaalbaar zijn op 31 augustus 2008.

§ 4. *Opgeheven bij K.B. van 6 april 2008, art. 5, 2° (2)*

HOOFDSTUK III. Verhoging van de pensioenen na 2008

Art. 7 *Gewijzigd bij K.B.'s van 9 maart 2009, art. 1 (1), 20 juli 2015, art. 1, 1° en 3° (4) en art. 1, 2° (5), 18 juni 2017, art. 1 (6), 17 mei 2019, art. 1 (7), 6 augustus 2021, art. 1 (8) en 18 april 2023, art. 1, 1° en 2° (9).*

§ 1. *Vervangen bij K.B. van 9 maart 2009, art. 1, 1° (4), aangevuld bij K.B.'s van 20 juli 2015, art. 1, 2° (4), 18 juni 2017, art. 1, 2° (6) en 17 mei 2019, art. 1, 2° (7) en gewijzigd bij K.B.'s van 6 augustus 2021, art. 1, 1° en 2° (8) en 18 april 2023, art. 1, 1° en 2° (9).*

Het pensioen in de werknemersregeling en het pensioen in de regeling voor zelfstandigen, met uitzondering van het onvoorwaardelijk pensioen, bedoeld in artikel 37 van het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen, worden op 1 september met 2 % verhoogd indien zij in de loop van het beschouwde jaar aan één van de volgende voorwaarden voldoen. Het pensioen is daadwerkelijk en voor de eerste maal:
1° voor 15 jaar en ten vroegste na 31 december 2009 ingegaan;
2° voor vijf jaar en ten vroegste na 31 december 2003 ingegaan.

De in het eerste lid bedoelde verhoging heeft ten vroegste uitwerking op 1 september 2009.

In afwijking van het eerste en tweede lid worden de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal na 31 december 2010 en vóór 1 januari 2012 zijn ingegaan, met uitsluiting van het onvoorwaardelijk pensioen bedoeld in artikel 37 van het koninklijk

besluit nr. 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen, verhoogd met 2 % op 1 januari 2016.

In afwijking van het eerste en tweede lid worden de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2013 en ten laatste op 1 december 2013 zijn ingegaan, met uitsluiting van het onvoorwaardelijk pensioen bedoeld in artikel 37 van het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen, verhoogd met 2 % op 1 januari 2018.

In afwijking van het eerste en tweede lid worden de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2015 en ten laatste op 1 december 2015 zijn ingegaan, met uitsluiting van het onvoorwaardelijk pensioen bedoeld in artikel 37 van het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen, verhoogd met 2 % op 1 januari 2020.

In afwijking van het eerste en tweede lid worden, in de werknemersregeling, de pensioenen:
1° die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2016 en ten laatste op 1 december 2016 zijn ingegaan, verhoogd met 2 % op 1 juli 2021;
2° die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2017 en ten laatste op 1 december 2017 zijn ingegaan, verhoogd met 2 % op 1 januari 2022.

In afwijking van het eerste en tweede lid worden, de pensioenen, met uitsluiting van het onvoorwaardelijk pensioen bedoeld in artikel 37 van het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen:
1° die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2018 en ten laatste op 1 december 2018 zijn ingegaan, verhoogd met 2 op 1 juli 2023;
2° die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2019 en ten laatste op 1 december 2019 zijn ingegaan, verhoogd met 2 op 1 januari 2024.

§ 2. *Opgeheven bij K.B. van 9 maart 2009, art. 1 (1), hersteld bij K.B. van 20 juli 2015, art. 1, 3° (4), gewijzigd bij K.B. van 17 mei 2019, art. 1 (7), aangevuld bij K.B. van 6 augustus 2021, art. 1, 3° (8) en gewijzigd bij K.B. van 18 april 2023, art. 1, 3° (9).*

De bepalingen van paragraaf 1 zijn, voor de jaren 2015 tot en met 2020 en voor de jaren 2023 en 2024, niet van toepassing op de pensioenen bedoeld bij de artikelen 152 en 153 van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980, op de pensioenen bedoeld bij artikel 7, §§ 1 en 2, van het koninklijk besluit van 28 september 2006 tot uitvoering van de artikelen 33, 33bis, 34 en 34bis van de herstelwet van 10 februari 1981 inzake pensioenen van de sociale sector en op de pensioenen bedoeld bij artikel 131, 131bis en 131ter van de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen.

De bepalingen van paragraaf 1 zijn, voor de jaren 2021 tot en met 2022, niet van toepassing op de pensioenen bedoeld bij de artikelen 152 en 153 van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980, op de pensioenen bedoeld bij de artikelen 33, eerste lid, en 34, eerste lid, van de herstelwet van 10 februari 1981 inzake de pensioenen van de sociale sector, op de pensioenen bedoeld bij artikel 7, § § 1 en 2, van het koninklijk besluit van 28 september 2006 tot uitvoering van de artikelen 33, 33bis, 34 en 34bis van de herstelwet van 10 februari 1981 inzake pensioenen van de sociale sector en op de pensioenen in de regeling voor zelfstandigen.

HOOFDSTUK IV. Gemeenschappelijke bepalingen

Art. 8 *Gewijzigd bij K.B. van 6 april 2008, art. 7 (2).*

Wanneer het een overlevingspensioen betreft, is (voor de toepassing van de artikelen 1, 2, 5, 6 en 7), het in aanmerking te nemen ingangsjaar het jaar tijdens hetwelk het rustpensioen van de overleden echtgenoot daadwerkelijk en voor de eerste maal is ingegaan wanneer deze op het ogenblik van zijn overlijden dit pensioen genoot.

Art. 9 Bij de uitvoering van dit besluit worden eerst de bepalingen van artikel 2 en, achtereenvolgens en in ondergeschikte orde, de bepalingen van de artikelen 3, 5 en 6 uitgevoerd.

Art. 10 De in de artikelen 1 en 4 bedoelde bedragen veranderen overeenkomstig de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld. Zij zijn al aangepast, aan het spilindexcijfer 118,47 (basis 1996 = 100).

Art. 11 De Nationale Arbeidsraad, de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en het Algemeen Beheerscomité voor het sociaal statuut der zelfstandigen geven uiterlijk voor 15 september 2008 een gezamenlijk advies over de wijze waarop en de modaliteiten waaronder de maatregelen betreffende de verhoging van het gewaarborgde minimumpensioen en de forfaitaire jaarlijkse welvaartsbonus vanaf het jaar 2009 moeten worden uitgevoerd.

HOOFDSTUK V. Bijzondere bepalingen

Art. 12 *Vervangen bij K.B. van 6 april 2008, art. 8 (2).*

De bepalingen van artikel 52 van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers en van de artikelen 108 en 109 van het koninklijk besluit van 22 december 1967 houdende algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen zijn niet van toepassing op het saldo van de jaarlijkse welvaartsbonus bedoeld in artikel 4.

HOOFDSTUK VI. Slotbepalingen

Art. 13 Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2007.

Art. 14 Onze Minister van Leefmilieu en Pensioenen en Onze Minister van Middenstand en Landbouw zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

---

1 Inwerkingtreding: 01-06-2009.
2 Inwerkingtreding: 01-03-2008.
3 Inwerkingtreding: 01-09-2008.
4 Inwerkingtreding: 01-09-2015.

5 Inwerkingtreding: 01-01-2016.
6 Inwerkingtreding: 01-09-2017.
7 Inwerkingtreding: 01-09-2019.
8 Inwerkingtreding: 01-07-2021.
9 Inwerkingtreding: 01-07-2023.

Koninklijk besluit van 25 april 2007
(Staatsblad 7 mei)

dat de bepalingen van de wet van 10 februari 2003 tot regeling van de overdracht van pensioenrechten tussen Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal publiek recht, toepasselijk maakt op EUROCONTROL.

Art. 1 Voor de toepassing van dit besluit dient te worden verstaan:

1° onder "de wet": de wet van 10 februari 2003 tot regeling van de overdracht van pensioenrechten tussen de Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal publiek recht;

2° onder "EUROCONTROL": de Europese Organisatie voor de veiligheid van de luchtvaart;

3° onder "het statuut": het administratief statuut voor het personeel in vaste dienst van EUROCONTROL;

4° onder "algemene arbeidsvoorwaarden": de algemene arbeidsvoorwaarden voor de functionarissen van het EUROCONTROL-Centrum Maastricht;

5° onder "ambtenaar": de ambtenaar in de zin van artikel 1 van het statuut;

6° onder "functionaris": de functionaris in de zin van artikel 1 van de algemene arbeidsvoorwaarden;

7° onder "de Dienst": de Dienst in de zin van artikel 2, 5° van de wet.

Art. 2 De wet van 10 februari 2003 tot regeling van de overdracht van pensioenrechten tussen Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal publiek recht is toepasselijk op EUROCONTROL rekening houdend met de in dit besluit bepaalde bijzondere nadere regels.

Art. 3 Wanneer zij wordt overgezonden aan de Dienst dient de in artikel 4 van de wet bepaalde aanvraag tot overdracht vergezeld te zijn van een document dat het akkoord van EUROCONTROL bevat en dat de datum van indiensttreding van de ambtenaar of de functionaris aangeeft.

Art. 4 § 1. Voor de ambtenaren en de functionarissen aangesteld zonder tijdsbeperking of voor een onbepaalde tijd en die vast benoemd werden vóór de datum van inwerkingtreding van dit besluit, dient de in artikel 4 van de wet bepaalde aanvraag tot overdracht bij de Dienst toe te komen uiterlijk de laatste dag van de zesde maand volgend op die van voormelde datum.

§ 2. Voor de ambtenaren en de functionarissen aangesteld voor een onbepaalde tijd en die nog niet vast benoemd waren vóór de datum van inwerkingtreding van dit besluit, dient de in artikel 4 van de wet bepaalde aanvraag tot overdracht bij de Dienst toe te komen uiterlijk de laatste dag van de zesde maand volgend op die van de betekening aan de ambtenaar of aan de functionaris van zijn vaste benoeming.

§ 3. Voor de ambtenaren en de functionarissen aangesteld voor een bepaalde tijd dient de in artikel 4 van de wet bepaalde aanvraag tot overdracht bij de Dienst toe te komen uiterlijk de laatste dag van de zesde maand volgend op die waarin de ambtenaar of de functionaris de voorwaarden voor het verkrijgen van een anciënniteits-

© FPD – augustus 2023

pensioenrecht vervult. Wanneer de ambtenaar of de functionaris later evenwel een ambt voor een onbepaalde tijd bekomt, dient de in artikel 4 van de wet bepaalde aanvraag tot overdracht bij de Dienst toe te komen uiterlijk de laatste dag van de zesde maand volgend op die van de betekening aan de ambtenaar of aan de functionaris van zijn benoeming voor een onbepaalde tijd.

Art. 5 De rechtverkrijgenden van een in artikel 4 bedoelde ambtenaar of functionaris die overleden is voor het verstrijken van de in dat artikel bepaalde termijn zonder de in artikel 4 van de wet bepaalde aanvraag te hebben ingediend, kunnen de in artikel 5, § 2 van de wet bepaalde aanvraag indienen tot het verstrijken van die termijn.

Art. 6 Voor de gewezen ambtenaren en functionarissen van wie het pensioen ten laste van de pensioenregeling van EUROCONTROL is ingegaan tussen 1 januari 2002 en de datum van inwerkingtreding van dit besluit, dient de in artikel 4 van de wet bepaalde aanvraag tot overdracht bij de Dienst toe te komen uiterlijk de laatste dag van de zesde maand volgend op die van voormelde datum van inwerkingtreding.

Art. 7 De rechtverkrijgenden van een in artikel 6 bedoelde ambtenaar of functionaris die overleden is voor het verstrijken van de in dat artikel bepaalde termijn zonder de in artikel 4 van de wet bepaalde aanvraag te hebben ingediend, kunnen de in artikel 5, § 2 van de wet bepaalde aanvraag indienen tot het verstrijken van die termijn.

Art. 8 De Dienst verwerpt elke aanvraag die bij hem toekomt na het verstrijken van de in de artikelen 4 tot 7 bepaalde termijnen.

Art. 9 Dit besluit treedt in werking de eerste dag van de maand volgend op die waarin het in het Belgisch Staatsblad zal zijn bekendgemaakt.

Koninklijk besluit van 25 april 2007
(Staatsblad 16 mei)

tot uitvoering van artikel 306 van de Programmawet (I) van 27 december 2006

***Gewijzigd bij**: de K.B.'s van 3 maart 2011 (Staatsbl. 9 maart) en 7 september 2012 (Staatsbl. 12 september).*

Art. 1 Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

1° "de wet": de programmawet (I) van 27 december 2006;

2° "de WAP": de wet van 28 april 2003 betreffende de aanvullende pensioenen en het belastingstelsel van die pensioenen en van sommige aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid;

3° "het KB WAP": het koninklijk besluit van 14 november 2003 houdende uitvoering van de wet van 28 april 2003 betreffende de aanvullende pensioenen en het belastingstelsel van die pensioenen en van sommige aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid;

4° "de WAPZ": Titel II, Hoofdstuk 1, Afdeling 4 van de programmawet (I) van 24 december 2002;

5° "het KB WAPZ": het koninklijk besluit van 12 januari 2007 betreffende de aanvullende pensioenovereenkomsten voor zelfstandigen;

6° "het KB WIB92": het koninklijk besluit van 27 augustus 1993 tot uitvoering van het wetboek van inkomstenbelastingen 1992;

7° "de Kruispuntbankwet": de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid.

Art. 2 Overeenkomstig artikel 306, § 1, derde lid, van de wet worden gegevens meegedeeld, voorzover zij betrekking hebben op aanvullende pensioenen opgebouwd op grond van pensioenregelingen van één van de volgende categorieën:

1° een pensioentoezegging bedoeld in artikel 3, § 1, 3°, van de WAP;

2° een individuele pensioentoezegging, bedoeld in artikel 3, § 1, 4°, van de WAP;

3° een pensioenregeling gesloten in toepassing van artikel 32, § 1, 2°, van de WAP;

4° een onthaalstructuur zoals bedoeld artikel 32, § 2, van de WAP;

5° een pensioenregeling gesloten in toepassing van artikel 33 van de WAP;

6° een pensioenovereenkomst zoals bedoeld in artikel 42, 7°, van de WAPZ;

7° een aanvullende pensioenregeling voor zelfstandigen, andere dan deze bedoeld in 6°;

8° een pensioenregeling in het kader van artikel 54 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994;

© FPD – augustus 2023

9° een aanvullende pensioenregeling in het voordeel van contractuele of statutaire personeelsleden in overheidsdienst, met uitsluiting van de aanvullende voordelen zoals bedoeld in de wet van 4 maart 2004 houdende toekenning van aanvullende voordelen inzake rustpensioen aan personen die werden aangesteld om een management- of staffunctie uit te oefenen in een overheidsdienst;

10° een solidariteitstoezegging zoals bedoeld in artikel 3, § 1, 17°, van de WAP;

11° een solidariteitsstelsel zoals bedoeld in artikel 42, 9°, van de WAPZ.

Art. 3 De te verstrekken gegevens betreffen minstens:

1° de identificatiegegevens en kenmerken van de:

- werkgever;
- technische bedrijfseenheid;
- inrichter;
- aangeslotene;
- pensioeninstelling;
- solidariteitsinstelling;

2° de identificatie en de basiskenmerken van de betrokken pensioenregeling;

3° de vermelding of de pensioenregeling werd gewijzigd of het beheer ervan werd overgedragen naar een andere pensioeninstelling en, in voorkomend geval, de datum waarop dit gebeurde;

4° de loopbaangegevens van de aangeslotene, waaronder onder meer het sociaal statuut, de aard en duur van de beroepsbezigheid, de periodes van inactiviteit en de bezoldiging of bedrijfsinkomsten;

5° voor iedere aangeslotene en per pensioenregeling, onder meer:

- de aansluitingsstatus;
- de tijdvakken van aansluiting;
- in voorkomend geval, de rechten met betrekking tot jaren van beroepswerkzaamheid die niet werden gepresteerd bij de onderneming die het pensioen toezegt, zoals bedoeld in artikel 35, § 3, KB/WIB 92
- de rechtgevende dienstjaren in het kader van de pensioenregeling;
- in voorkomend geval, de overgedragen, opgenomen of uitgekeerde bedragen;
- in voorkomend geval, het bedrag van de opgebouwde reserves of provisies;
- in voorkomend geval, het bedrag van de verworven reserves met vermelding van het bedrag dat overeenstemt met de waarborg bedoeld in artikel 47 van de WAPZ;
- in voorkomend geval, het bedrag van de verworven reserves met in voorkomend geval de vermelding van het bedrag dat overeenstemt met de waarborgen bedoeld in artikel 24 van de WAP;
- in voorkomend geval, het bedrag van de verworven prestatie en de datum waarop deze opeisbaar is;

- in voorkomend geval, de winstdeelname;
- de variabele elementen waarmee bij de berekening van de opgebouwde reserves of provisies, verworven reserves en verworven prestaties rekening wordt gehouden;
- in voorkomend geval, de verdeling van het premiebudget zoals bedoeld in artikel 4-2 van het KB WAP

6° de bijdragen betaald door de inrichter en de persoonlijke bijdragen, per pensioenregeling en indien mogelijk per aangeslotene.

Art. 4 De identificatie van de pensioenregeling zoals bedoeld in artikel 3, 2° gebeurt aan de hand van een unieke code.

Art. 5 *Gewijzigd bij K.B. van 3 maart 2011, art. 331 (1) en 7 september 2012, art. 1 (2).*

Op voorstel van het Algemeen Coördinatiecomité bedoeld in artikel 32 van de Kruispuntbankwet of op voorstel van een in zijn schoot door hem opgerichte werkgroep beslist het Beheerscomité van de Kruispuntbank van de sociale zekerheid over de nadere uitwerking van dit besluit, waaronder het vaststellen van:

- de unieke code voor de identificatie van de pensioenregeling zoals bedoeld in artikel 4;
- de precieze inhoud van de met toepassing van artikel 3 mee te delen gegevens;
- per gegeven de datum vanaf wanneer het dient te worden meegedeeld;
- de wijze waarop de gegevens meegedeeld met toepassing van artikel 3 verder worden verwerkt;
- de frequentie en de drager van de gegevensmededeling;
- de procedure voor de mededeling van wijzigingen van gegevens.

Bij de bespreking van deze punten, hetzij in het Algemeen Coördinatiecomité, hetzij in de in zijn schoot opgerichte werkgroep, worden minstens vertegenwoordigers van de vereniging zonder winstoogmerk SIGeDIS, vertegenwoordigers van de FSMA, vertegenwoordigers van de FOD Financiën en vertegenwoordigers van de Kruispuntbank van de sociale zekerheid uitgenodigd. Naargelang het onderwerp worden ook vertegenwoordigers van pensioeninstellingen betrokken.

Art. 6 *Gewijzigd bij K.B. van 7 september 2012, art. 2 (2).*

§ 1.De verantwoordelijken voor de mededeling van één of meerdere van de in artikel 3 bedoelde gegevens worden aangeduid overeenkomstig de in artikel 5 bedoelde procedure.

Wat de overige pensioenregelingen betreft, wordt de mededeling van de gegevens bedoeld in artikel 3 verricht door de pensioeninstelling of de solidariteitsinstelling.

§ 2. In afwijking van § 1 worden de gegevens bedoeld in artikel 3 die beschikbaar zijn in het netwerk bedoeld in artikel 2, eerste lid, 9°, van de Kruispuntbankwet, andere dan de gegevens bedoeld in § 3, meegedeeld met tussenkomst van de Kruispuntbank van de sociale zekerheid na machtiging van de afdeling sociale zekerheid van het sectoraal comité van de sociale zekerheid en van de gezondheid.

§ 3. In afwijking van § 1 worden de gegevens bedoeld in artikel 3 die beschikbaar zijn met toepassing van artikel 9bis van de Kruispuntbankwet, na machtiging van de afdeling sociale zekerheid van het sectoraal comité van de sociale zekerheid en van de gezondheid, ter beschikking gesteld voor de doeleinden bedoeld in artikel 306, § 2, van de wet.

Art. 7 *Opgeheven bij K.B. van 7 september 2012, art. 3 (2).*

---

1 Inwerkingtreding: 01-04-2011.
2 Inwerkingtreding: 22-09-2012.

Koninklijk besluit van 26 april 2007
(Staatsblad 15 mei)

tot uitvoering van het koninklijk besluit van 12 juni 2006 tot uitvoering van Titel III, hoofdstuk II van de wet van 23 december 2005 betreffende het generatiepact.

HOOFDSTUK I. Inleidende bepalingen

Art. 1 Voor de toepassing van dit besluit moet worden verstaan onder:

1° "koninklijk besluit van 12 juni 2006": het koninklijk besluit van 26 juni 2006 tot uitvoering van Titel III, Hoofdstuk II van de wet van 23 december 2005 betreffende het generatiepact;

2° "instelling": de in artikel 1, § 1, 1° of § 2 van voormeld koninklijk besluit van 12 juni 2006 bedoelde instellingen;

3° "pensioeninstelling": andere dan de in 2° bedoelde instellingen die een wettelijke pensioenregeling beheren;

4° "beheersinstelling": de instelling, de vereniging, het orgaan of de dienst belast met het beheer van de loopbaangegevens voor rekening van de instelling;

5° "broninstellingen": de instellingen of overheden die de authenticiteit van door hen verzamelde loopbaangegevens kunnen bevestigen;

6° "dienst ramingen": de dienst verbonden aan één of meerdere van de in 2° bedoelde instellingen;

7° "aanvraag": de vraag van de sociaal verzekerde om aflevering van een loopbaanoverzicht of van een raming van de opgebouwde en nog te verwezenlijken persoonlijke pensioenrechten aan één van de onder 2° vermelde instellingen;

8° "raming": de vaststelling van het hypothetische pensioenrecht krachtens de vigerende wetgeving;

9° "loopbaangegevens": alle gegevens die voor de raming van de opgebouwde en nog te verwezenlijken persoonlijke pensioenrechten noodzakelijk zijn;

10° "loopbaanoverzicht": het overzicht van de loopbaangegevens die per wettelijke pensioenregeling door één van de onder 2° vermelde instellingen of haar opdrachthouders werden bijgehouden;

11° "toekomstige gepensioneerde": de sociaal verzekerde die omwille van zijn tewerkstelling aan een wettelijke pensioenregeling onderworpen is geweest, die door één of meerdere van de onder 2° vermelde instellingen wordt beheerd;

12° "normale pensioenleeftijd": de leeftijd waarop het pensioen voor het eerst zonder vervroeging kan worden opgenomen.

© FPD – augustus 2023

HOOFDSTUK II. Onderzoek op aanvraag

Art. 2 § 1. De aanvraag wordt gericht aan de dienst ramingen en wordt ingediend:

- hetzij door middel van het daartoe bestemde formulier. Dat formulier is beschikbaar bij de gemeentebesturen en bij de instellingen;

- hetzij door middel van een gewone brief of een elektronische mail onder vermelding van de identiteit, het adres en het rijksregisternummer van de aanvrager;

- hetzij telefonisch onder vermelding van de identiteit, het adres en het rijksregisternummer van de aanvrager;

- hetzij door persoonlijke afgifte op een dienst of een zitdag van de instelling.

§ 2. De aanvraag is niet ontvankelijk als ze wordt ingediend:

- meer dan vijf jaar voorafgaand aan de datum waarop er recht op rustpensioen of vervroegd pensioen kan ontstaan;

- minder dan twee jaar nadat een raming werd aangevraagd of van ambtswege door een instelling werd afgeleverd;

De aanvraag is evenmin ontvankelijk wanneer:

- als gevolg van een pensioenaanvraag of een onderzoek van ambtswege het pensioenrecht van de aanvrager door een instelling ten gronde wordt of werd onderzocht;

- zij niet door de aanvrager persoonlijk werd ingediend. De instelling kan hiertoe besluiten wanneer de identiteit van de aanvrager niet overeenstemt met het door hem opgegeven rijksregisternummer.

HOOFDSTUK III. Onderzoek van ambtswege

Art. 3 De instelling onderzoekt, voor de wettelijke regeling die zij beheert, van ambtswege de opgebouwde rechten en de rechten die tot de normale pensioenleeftijd kunnen worden opgebouwd voor de toekomstige gepensioneerde:

- die zijn hoofdverblijfplaats in België heeft;

- in het jaar waarin hij de leeftijd van 55 jaar bereikt.

De raming en het loopbaanoverzicht worden van ambtswege afgeleverd in de maand volgend op de geboortemaand van de toekomstige gepensioneerde.

HOOFDSTUK IV. Inhoud van het loopbaanoverzicht en de raming

Art. 4 Het loopbaanoverzicht bevat, per wettelijke pensioenregeling, een chronologische en per kalenderjaar gegroepeerde opgave van de door de beheersinstelling over de toekomstige gepensioneerde geregistreerde loopbaangegevens en vermeldt tenminste:

- de aard van de tewerkstelling;

- de tijdvakken van tewerkstelling;

- de tijdvakken die voor de vaststelling van het pensioen met een tijdvak van tewerkstelling worden gelijkgesteld;

- de duur van de gevalideerde verzekeringstijdvakken.

Art. 5 § 1. De raming vermeldt, per wettelijke pensioenregeling, tenminste:

- het bruto jaarbedrag van het pensioen dat de toekomstige gepensioneerde op 55-jarige leeftijd heeft opgebouwd;

- het bruto jaarbedrag op de leeftijd van 65 jaar;

- de evolutie die het bruto jaarbedrag vanaf de 60ste tot de 65ste verjaardag in de wettelijke pensioenregeling ondergaat waarin de toekomstige pensioengerechtigde op zijn 54ste verjaardag verzekerd is.

§ 2. Voor het loopbaangedeelte waarvoor de loopbaangegevens beschikbaar zijn, geschiedt de raming van het toekomstige pensioenrecht op basis van de regels die voor het berekenen van een pensioen op het ogenblik van het onderzoek van kracht zijn.

§ 3. Voor het loopbaangedeelte waarvoor de loopbaangegevens niet beschikbaar zijn op het ogenblik dat de raming van de pensioenrechten wordt gemaakt, wordt rekening gehouden met hypotheses die in het antwoord worden gepreciseerd.

§ 4. Indien de normale pensioenleeftijd minder dan 65 jaar bedraagt, kan aan de toekomstige gepensioneerde, op zijn vraag, een bijzondere berekening van de door hem opgebouwde pensioenrechten en nog op te bouwen rechten worden afgeleverd.

Hiertoe specificeert de aanvrager de hoedanigheid waarin hij de raming wenst te verkrijgen.

De instelling onderzoekt de mogelijke rechten op de normale pensioenleeftijd die voor de vermelde hoedanigheid van toepassing is.

§ 5. De instelling herziet van ambtswege de door hem afgeleverde raming indien:

- de loopbaangegevens op vraag van de toekomstige gepensioneerde door de beheersinstelling werden aangepast;

- de raming van de pensioenrechten in een andere Belgische wettelijke pensioenregeling het resultaat van de berekening beïnvloeden. De herziening geschiedt enkel op basis van stukken afgeleverd door de bevoegde pensioeninstelling.

§ 6. Als de aanvraag meerdere pensioenen betreft, wordt de verstrekte raming opgesteld rekening houdend met de cumulatiebepalingen tussen deze verschillende voordelen onderling.

§ 7. De toekomstige gepensioneerde die een raming heeft ontvangen, kan zich voor de nodige inlichtingen betreffende de voorwaarden voor de opening van het recht, de berekeningsregels en de regels op het gebied van de cumulaties tot de dienst ramingen wenden.

HOOFDSTUK V. Gezamenlijke aflevering van loopbaanoverzicht en raming

Art. 6 § 1. Indien de toekomstige gepensioneerde aan meerdere wettelijke pensioenregelingen onderworpen was, stellen de instellingen hem van ambtswege in het jaar waarin hij de leeftijd van 55 jaar bereikt, één globaal loopbaanoverzicht ter beschikking.

De loopbaangegevens worden per kalenderjaar, door de in artikel 1, 2° bedoelde instellingen in een enig globaal loopbaanoverzicht samengebracht. Dit overzicht omvat tenminste de in artikel 4 bedoelde gegevens.

§ 2. Samen met het globaal loopbaanoverzicht wordt één globale raming afgeleverd. Onverminderd de toepassing van artikel 5, §§ 1 tot 3, houdt de verstrekte raming rekening met:

- de cumulatiebepalingen tussen de verschillende pensioenen onderling;

- de pensioenen waarmee de toekomstige pensioengerechtigde al begunstigd is.

§ 3. Het globaal loopbaanoverzicht en de globale raming worden afgeleverd door een in artikel 12 van het koninklijk besluit van 12 juni 2006 bedoelde vereniging daartoe gemandateerd door een van de in artikel 1, 2° bedoelde instellingen. Die vereniging staat eveneens als enig contactpunt in voor de informatieverstrekking over de door haar toegezonden documenten.

Art. 7 De Ministers die de pensioenen onder hun bevoegdheid hebben, stellen de datum vast waarop de bepalingen van dit hoofdstuk van kracht worden.

HOOFDSTUK VI. Verbetering van de loopbaangegevens

Art. 8 § 1. De vragen tot verbetering van de op de geregistreerde en op het loopbaanoverzicht ingeschreven gegevens worden, naar gelang het geval, door de toekomstige gepensioneerde aan de dienst ramingen van de bevoegde instelling of aan de in artikel 6, § 3 bedoelde vereniging gericht.

§ 2. De toekomstige gepensioneerde kan:

- informatie opvragen betreffende alle op het loopbaanoverzicht ingeschreven gegevens.

- de verbetering van de ingeschreven loopbaangegevens verzoeken, met opgave van het voorwerp van zijn verzoek en de bewijsmiddelen waarover hij beschikt.

§ 3. Het verzoek om informatie of verbetering en de eventuele bewijsstukken, kunnen worden overgemaakt per gewone brief, per fax, per e-mail of per gestandaardiseerd document.

De verzoeken van de sociaal verzekerde om informatie of verbetering van de ingeschreven gegevens worden door de dienst ramingen onverwijld doorgestuurd naar de beheersinstelling.

Art. 9 § 1. De beheersinstelling:

1° onderzoekt de in overeenstemming met artikel 8 ingediende vragen om verbetering;

2° verbetert, in voorkomend geval, op basis van de aangebrachte elementen de ingeschreven loopbaangegevens.

§ 2. Geldt met het oog op de eventuele verbetering van de ingeschreven loopbaangegevens, als begin van bewijs, ieder document dat tot basis heeft gediend, had moeten of kunnen dienen voor de opmaak of voor de wijziging van het authentieke document door de broninstelling.

§ 3. De beheersinstelling stelt, naar gelang het geval, de dienst ramingen of de in artikel 6, § 3 bedoelde vereniging van het gegeven gevolg in kennis.

HOOFDSTUK VII. Slotbepalingen

Art. 10 De artikelen 14 en 15 van het koninklijk besluit van 12 juni 2006 hebben uitwerking met ingang van 1 juli 2006.

Art. 11 De bepalingen van hoofdstuk I van dit besluit hebben uitwerking met ingang van 1 juli 2006.

De bepalingen van de hoofdstukken II, III, IV en VI zijn van toepassing voor:

- de Rijksdienst voor pensioenen vanaf 1 juli 2006;
- het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen vanaf 1 juli 2007;
- de overige in artikel 1, 2° bedoelde instellingen vanaf de datum bepaald door de Ministers die de pensioenen onder hun bevoegdheid hebben.

Art. 12 Onze Minister van Pensioenen en Onze Minister van Middenstand zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Koninklijk besluit van 7 mei 2007
(Staatsblad 25 mei)

dat de bepalingen van de wet van 10 februari 2003 tot regeling van de overdracht van pensioenrechten tussen Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal publiek recht, toepasselijk maakt op het Europees Octrooibureau.

Art. 1 Voor de toepassing van dit besluit dient te worden verstaan:

1° onder "de wet": de wet van 10 februari 2003 tot regeling van de overdracht van pensioenrechten tussen Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal publiek recht;

2° onder "het EOB": het Europees Octrooibureau;

3° onder "het pensioenreglement": het pensioenreglement van het EOB;

4° onder "ambtenaar": de ambtenaar in de zin van artikel 1, § 1 van het pensioenreglement of het contractueel personeelslid bedoeld in artikel 10, § 2 van de arbeidsvoorwaarden van de contractuele personeelsleden van het Europees Octrooibureau;

5° onder "de Dienst": de Dienst in de zin van artikel 2, 5° van de wet.

Art. 2 De wet is toepasselijk op het EOB overeenkomstig de in dit besluit bepaalde bijzondere nadere regels.

Art. 3 Wanneer zij wordt overgezonden aan de Dienst dient de in artikel 4 van de wet bepaalde aanvraag tot overdracht vergezeld te zijn van een document dat het akkoord van het EOB bevat en dat de datum van indiensttreding van de ambtenaar aangeeft.

Art. 4 § 1. Voor de ambtenaren die een proeftijd dienen te doorlopen, dient de in artikel 4 van de wet bepaalde aanvraag tot overdracht bij de Dienst toe te komen binnen een termijn van zes maanden na de betekening van de bevestiging van de aanwerving na afloop van de proeftijd.

§ 2. Voor de van een proeftijd vrijgestelde ambtenaren dient de in artikel 4 van de wet bepaalde aanvraag tot overdracht bij de Dienst toe te komen binnen een termijn van zes maanden na de datum van indiensttreding.

§ 3. Voor het contractueel personeelslid bedoeld in artikel 10, § 2 van de arbeidsvoorwaarden van de contractuele personeelsleden van het EOB dat ambtenaar wordt in de zin van artikel 1, § 1 van het pensioenreglement dient de in artikel 4 van de wet bepaalde aanvraag tot overdracht bij de Dienst toe te komen binnen een termijn van zes maanden na de datum van indiensttreding als ambtenaar.

Art. 5 De rechtverkrijgenden van een in artikel 4 bedoelde ambtenaar die overleden is voor het verstrijken van de in dat artikel bepaalde termijnen zonder de in artikel 4 van de wet bepaalde aanvraag te hebben ingediend, kunnen de in artikel 5, § 2 van de wet bepaalde aanvraag indienen tot het verstrijken van die termijnen.

© FPD – augustus 2023

Art. 6 De in artikel 4 van de wet bepaalde aanvraag tot overdracht dient bij de Dienst toe te komen uiterlijk de laatste dag van de zesde maand volgend op die van de inwerkingtreding van dit besluit voor:

1° de ambtenaren in dienst op de datum van inwerkingtreding van dit besluit met uitzondering van de stagedoende ambtenaren;

2° de gewezen ambtenaren van wie het pensioen ten laste van de pensioenregeling van het EOB is ingegaan tussen 1 januari 2002 en de datum van inwerkingtreding van dit besluit.

Art. 7 De rechtverkrijgenden van een in artikel 6 bedoelde ambtenaar die overleden is voor het verstrijken van de in dat artikel bepaalde termijn zonder de in artikel 4 van de wet bepaalde aanvraag te hebben ingediend, kunnen de in artikel 5, § 2 van de wet bepaalde aanvraag indienen tot het verstrijken van die termijn.

Art. 8 De Dienst verwerpt elke aanvraag die bij hem toekomt na het verstrijken van de in de artikelen 4 tot 7 bepaalde termijnen.

Art. 9 Dit besluit treedt in werking de eerste dag van de maand volgend op die waarin het in het Belgisch Staatsblad zal zijn bekendgemaakt.

Art. 10 Onze Minister van Pensioenen en Onze Minister van Middenstand zijn belast, ieder wat hem betreft, met de uitvoering van dit besluit.

Koninklijk besluit van 3 augustus 2007
(Staatsblad 29 augustus)

tot uitvoering van artikel 2, tweede lid, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

Art. 1 Wanneer een persoon diensten heeft volbracht waarvan gebleken is dat zij ten onrechte aanleiding hebben gegeven tot onderwerping aan de pensioenregeling voor werknemers, om reden van het feit dat die diensten ingevolge een benoeming met terugwerkende kracht aanneembaar zijn geworden om zijn rechten op het rustpensioen vast te stellen in een van de pensioenregelingen bedoeld door de wet van 10 februari 2003 tot regeling van de overdracht van pensioenrechten tussen Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal publiek recht, dan kan de instelling van internationaal publiek recht die handelt in hoedanigheid van werkgever onder de hierna bepaalde voorwaarden vragen dat de Rijksdienst voor pensioenen zou overgaan tot de terugbetaling van de persoonlijke en patronale pensioenbijdrage van de privé-sector die van de bezoldiging die betrekking had op de periode vanaf de datum van indiensttreding tot de datum van de bekendmaking van die benoeming, werd afgehouden.

De terugbetaling bedoeld in het voorgaande lid wordt slechts verricht indien het gaat om bijdragen die geen aanleiding geven tot een overdracht in toepassing van de wet van 10 februari 2003 tot regeling van de overdracht van pensioenrechten tussen de Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal publiek recht, en indien de verjaring van de vorderingen die tegen de instelling belast met de inning der bijdragen kunnen worden ingesteld tot terugvordering van niet verschuldigde bijdragen, ingetreden is.

Indien in de pensioenregeling voor de werknemers, een uitkering is ingegaan, het niet om een rente gaat, en bij de vaststelling van die uitkering rekening werd gehouden met de in het eerste lid bedoelde diensten, dan kan tot de terugbetaling der bijdragen slechts worden overgegaan op voorwaarde dat alle termijnen, die werden uitbetaald voor de ten onrechte in aanmerking genomen diensten, aan de Rijksdienst voor pensioenen werden teruggestort.

Art. 2 Met het oog op de in artikel 1 bedoelde terugbetaling richt de instelling van internationaal publiek recht die handelt in hoedanigheid van werkgever aan de Rijksdienst voor pensioenen een aanvraag waarin zij bevestigt dat de voorwaarden bepaald in artikel 1 vervuld zijn.

De Rijksdienst voor pensioenen beslist over de aanvraag en draagt de bijdragen bedoeld in artikel 1 over aan de voormelde instelling.

Art. 3 De aanvraag met het oog op de terugbetaling van de in artikel 1 bedoelde bijdragen moet worden ingediend binnen de termijn van één jaar te rekenen vanaf de datum waarop voor het laatste kwartaal de verjaring is ingetreden van de vorderingen die tegen de instelling belast met de inning der bijdragen kunnen worden ingesteld tot terugvordering van niet verschuldigde bijdragen.

In afwijking van het eerste lid wordt de aanvraag beschouwd als binnen de termijn ingediend indien zij geschiedt binnen het jaar volgend op de bekendmaking van dit besluit wanneer de verjaring bedoeld in het eerste lid, vóór die bekendmaking is ingetreden.

© FPD – augustus 2023

Art. 4 Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

Art. 5 Onze Minister van Pensioenen is belast met de uitvoering van dit besluit.

Koninklijk besluit van 12 september 2007
(Staatsblad 30 oktober)

dat de bepalingen van de wet van 10 februari 2003 tot regeling van de overdracht van pensioenrechten tussen Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal publiek recht, toepasselijk maakt op de Benelux Economische Unie.

Art. 1 Voor de toepassing van dit besluit dient te worden verstaan:

1° onder "de wet": de wet van 10 februari 2003 tot regeling van de overdracht van pensioenrechten tussen de Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal publiek recht;

2° onder "BENELUX": het Secretariaat-generaal van de Benelux Economische Unie;

3° onder "het Statuut": het Statuut van de beambten van het Secretariaat-generaal van de Benelux Economische Unie zoals gecoördineerd op 1 december 2003.

4° onder "beambte": de beambte in de zin van de artikelen 1 en 1bis, punt a van het Statuut;

5° onder "de Dienst": de Dienst in de zin van artikel 2, 5° van de wet.

Art. 2 De wet van 10 februari 2003 tot regeling van de overdracht van pensioenrechten tussen Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal publiek recht is toepasselijk op BENELUX rekening houdend met de in dit besluit nader bepaalde bijzondere regels.

Art. 3 Wanneer zij wordt overgezonden aan de Dienst dient de in artikel 4 van de wet bepaalde aanvraag tot overdracht vergezeld te zijn van een document dat het akkoord van BENELUX bevat en dat de datum van indiensttreding van de beambte vermeldt.

Art. 4 Voor de gewezen beambten van wie het pensioen ten laste van de pensioenregeling van BENELUX is ingegaan tussen 1 januari 2002 en de datum van inwerkingtreding van dit besluit, dient de in artikel 4 van de wet bepaalde aanvraag tot overdracht bij de Dienst toe te komen uiterlijk de laatste dag van de zesde maand volgend op die van voormelde datum van inwerkingtreding.

Art. 5 De rechtverkrijgenden van een in artikel 4 bedoelde beambte die overleden is voor het verstrijken van de in dat artikel bepaalde termijn zonder de in artikel 4 van de wet bepaalde aanvraag te hebben ingediend, kunnen de in artikel 5, § 2 van de wet bepaalde aanvraag indienen tot het verstrijken van die termijn.

Art. 6 Dit besluit treedt in werking de eerste dag van de maand volgend op die waarin het in het Belgisch Staatsblad zal zijn bekendgemaakt.

Art. 7 Onze Minister van Pensioenen en Onze Minister van Middenstand zijn belast, ieder wat hem betreft, met de uitvoering van dit besluit.

© FPD – augustus 2023

Koninklijk besluit van 1 oktober 2009
(Staatsblad 3 november)

dat de bepalingen van de wet van 10 februari 2003 tot regeling van de overdracht van pensioenrechten tussen Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal publiek recht, toepasselijk maakt op de Gecoördineerde Organisaties.

Art. 1 Voor de toepassing van dit besluit dient te worden verstaan:

onder "de wet": de wet van 10 februari 2003 tot regeling van de overdracht van pensioenrechten tussen de Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal publiek recht;

onder "de Gecoördineerde Organisaties":

de Europese Ruimtevaartorganisatie (ESA);

het Europees Centrum voor Weersverwachtingen op Middellange Termijn (ECMWF);

de Raad van Europa;

de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO);

de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie (NAVO);

De West-Europese Unie (WEU);

onder "ambtenaar":

de ambtenaar in de zin van artikel 1, § 1 van de pensioenregeling van de Gecoördineerde Organisaties, ingesteld door het aannemen van het 94e verslag van het Coördinatiecomité van begrotingsexperten van de regeringen en gewijzigd door het 132e verslag van het Coördinatiecomité voor de bezoldigingen;

de ambtenaar in de zin van artikel 1 van de nieuwe pensioenregeling ingesteld door de OESO en aangenomen door de Raad van Europa;

de ambtenaar in de zin van artikel 1 van de pensioenregeling met vaste prestaties op basis van kapitalisatie, ingesteld door het ECMWF;

de actieve aangesloten ambtenaar in de zin van artikel 4.1 van de pensioenregeling met vaste bijdragen ingesteld door de NAVO;

onder "de Organisatie": de Gecoördineerde Organisatie waarvan de ambtenaar afhangt op het ogenblik van het indienen van de aanvraag tot overdracht;

onder "de Dienst": de Dienst in de zin van artikel 2, 5° van de wet.

Art. 2 De wet van 10 februari 2003 tot regeling van de overdracht van pensioenrechten tussen de Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal publiek recht is toepasselijk op de Gecoördineerde Organisaties overeenkomstig de in dit besluit bepaalde bijzondere nadere regels.

© FPD – augustus 2023

Art. 3 Wanneer zij wordt overgezonden aan de Dienst, dient de in artikel 4 van de wet bepaalde aanvraag tot overdracht vergezeld te zijn van een document dat het akkoord van de Organisatie bevat en dat de datum van indiensttreding van de ambtenaar alsmede de datum waarop de bevestiging van zijn aanwerving hem betekend werd, aangeeft.

Art. 4 De in artikel 4 van de wet voorgeschreven aanvraag tot overdracht moet bij de Dienst inkomen binnen een termijn van zes maanden na kennisgeving van de bevestiging van de aanwerving na afloop van de proeftijd.

Art. 5 Voor de ambtenaren die, op de datum van de inwerkingtreding van dit besluit, in dienst zijn bij een Gecoördineerde Organisatie en voor wie de bevestiging van de aanwerving na afloop van de proeftijd reeds plaats had voor deze datum, dient de in artikel 4 van de wet bepaalde aanvraag tot overdracht bij de Dienst toe te komen uiterlijk de laatste dag van de zesde maand volgend op die waarin dit besluit in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

Art. 6 De rechtverkrijgenden van een in artikel 4 of 5 bedoelde ambtenaar die overleden is voor het verstrijken van de in die artikelen bepaalde termijn zonder de in artikel 4 van de wet bepaalde aanvraag te hebben ingediend, kunnen het recht waarover de ambtenaar beschikte uitoefenen. De aanvraag tot overdracht moet bij de Dienst inkomen binnen dezelfde termijnen als die voorgeschreven in de artikelen 4 en 5.

Art. 7 De Dienst verwerpt elke aanvraag die bij hem toekomt na het verstrijken van de in de artikelen 4 tot 6 bepaalde termijnen.

Art. 8 Dit besluit treedt in werking de eerste dag van de maand volgend op die waarin het in het Belgisch Staatsblad zal zijn bekendgemaakt.

Art. 9 De Minister bevoegd voor Pensioenen en de Minister bevoegd voor Middenstand zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

<u>Koninklijk besluit van 19 juli 2010</u>
(Staatsblad 13 augustus)

tot uitvoering, wat de Rijksdienst voor Pensioenen betreft, van het koninklijk besluit van 12 juni 2006 tot uitvoering van Titel III, hoofdstuk II van de wet van 23 december 2005 betreffende het generatiepact

Art. 1 Onverminderd de bepalingen van het koninklijk besluit van 26 april 2007 tot uitvoering van het koninklijk besluit van 12 juni 2006 tot uitvoering van Titel III, hoofdstuk II van de wet van 23 december 2005 betreffende het generatiepact stelt de Rijksdienst voor Pensioenen via zijn website, in een beveiligde omgeving, de personen die een activiteit als werknemer uitoefenen of uitgeoefend hebben, ongeacht hun leeftijd, een loopbaanoverzicht ter beschikking.

Als de betrokkenen op de website niet opteren om via elektronische weg te communiceren, zendt de Rijksdienst hen het loopbaanoverzicht, bedoeld in het eerste lid, minstens om de vijf jaar bij brief toe.

Art. 2 Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2010.

© FPD – augustus 2023

Koninklijk besluit van 13 augustus 2011
(Staatsblad 24 augustus)

betreffende de betaling van de door de Federale Pensioendienst betaalde uitkeringen (1).

Gewijzigd bij: *K.B. van 30 maart 2018 (Staatsbl. 18 april).*

HOOFDSTUK 1. Toepassingsgebied

Art. 1 *Gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 1 (2).*

Voor de toepassing van dit besluit moet worden verstaan onder:

1° de Dienst: de Federale Pensioendienst;

2° de Richtlijn: de Richtlijn 2007/64/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 betreffende betalingsdiensten in de interne markt tot wijziging van de Richtlijnen 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG en 2006/48/EG, en tot intrekking van Richtlijn 97/5/EG;

3° de E.E.R.: de Europese Economische Ruimte.

HOOFDSTUK 2. De betaling per overschrijving op bankrekening

Afdeling 1. Gerechtigden met hoofdverblijfplaats op het grondgebied van een lidstaat van de E.E.R.

Art. 2 *Gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 5 (2).*

§ 1. De personen aan wie de Dienst één of meer uitkeringen betaalt per overschrijving, verkrijgen de betaling van die uitkeringen op een persoonlijke zichtrekening.

§ 2. De betalingen van de uitkeringen worden voor gerechtigden met hoofdverblijfplaats op het grondgebied van een lidstaat van de E.E.R. door de Dienst betaald in EUR of in de valuta van het land van bestemming. Zij worden uitgevoerd op een persoonlijke zichtrekening geopend bij een financiële instelling die gevestigd is op dat grondgebied en erkend is conform de Richtlijn.

Afdeling 2. Gerechtigden met hoofdverblijfplaats op het grondgebied van een niet-lidstaat van de E.E.R.

Art. 3 *Gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 5 (2).*

§ 1. De personen aan wie de Dienst één of meer uitkeringen betaalt en die hun hoofdverblijfplaats op het grondgebied van een niet-lidstaat van de E.E.R. hebben gevestigd verkrijgen de betaling van die uitkeringen:

1° op aanvraag, per overschrijving op een persoonlijke zichtrekening;

2° bij gebrek aan een aanvraag, door uitgifte van een internationaal betaalmiddel.

§ 2. De vraag tot betaling op een persoonlijke zichtrekening wordt door de gerechtigde meegedeeld door middel van het formulier beschikbaar bij de Dienst. Deze mededeling kan ook geschieden met een gewone brief aan de Dienst.

© FPD – augustus 2023

§ 3. De gerechtigde kan op ieder ogenblik door middel van een gewone brief gericht aan de Dienst van de betaling van zijn uitkering per overschrijving afzien.

De gerechtigde die de betaling van zijn uitkering op een andere bankrekening wenst, moet een nieuwe aanvraag aan de Dienst richten.

Onderafdeling 1. Onderdanen van een lidstaat van de E.E.R.

Art. 4 *Gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 5 (2).*

§ 1. De onderdanen van een lidstaat van de E.E.R., evenals de staatlozen, de erkende vluchtelingen of de bevoorrechte vreemdelingen aan wie de Dienst één of meer uitkeringen betaalt, kunnen de betaling van die uitkeringen verkrijgen op een persoonlijke zichtrekening geopend bij een financiële instelling die gevestigd is op het grondgebied van:

1° hetzij een lidstaat van de E.E.R.;

2° hetzij de Staat waarin zij hun hoofdverblijfplaats hebben gevestigd.

§ 2. De betaling op rekening van een financiële instelling die gevestigd is op het grondgebied van:

1° een lidstaat van de E.E.R., geschiedt in EUR of in de valuta van het land van bestemming conform de in artikel 2 bedoelde voorwaarden;

2° de Staat waarin zij hun hoofdverblijfplaats hebben gevestigd, geschiedt, naar keuze van de gerechtigde, in EUR of in plaatselijke valuta. De transactiekosten van de bij de financiële instelling van de gerechtigde geldende tarifering en de schommelingen van de pensioenbedragen ten gevolge van wisselkoersverschillen en door de bank van de gerechtigde aangerekende kosten, zijn uitsluitend ten laste van de gerechtigde.

Onderafdeling 2. Onderdanen van een niet-lidstaat van de E.E.R.

Art. 5 *Gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 5 (2).*

Onverminderd afwijkende bepalingen in de door België afgesloten wederkerigheidovereenkomsten, kunnen de onderdanen van een niet-lidstaat van de E.E.R. aan wie de Dienst rechtstreeks één of meer uitkeringen betaalt, de betaling van die uitkeringen verkrijgen op een persoonlijke zichtrekening geopend bij een financiële instelling die gevestigd is op het grondgebied van de Staat waarin zij hun hoofdverblijfplaats hebben gevestigd.

De betaling geschiedt, naar keuze van de gerechtigde, in EUR of in plaatselijke valuta. De transactiekosten van de bij de financiële instelling van de gerechtigde geldende tarifering en de schommelingen van de pensioenbedragen ten gevolge van wisselkoersverschillen en door de bank van de gerechtigde aangerekende kosten, zijn uitsluitend ten laste van de gerechtigde.

HOOFDSTUK 3. Gemeenschappelijke bepalingen

Afdeling 1. Betaling op een persoonlijke zichtrekening

Art. 6 *Gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 5 (2).*

§ 1. Het unieke zichtrekening identificatienummer wordt door de gerechtigde meegedeeld door middel van het formulier beschikbaar bij de Dienst.

Deze mededeling kan ook geschieden met een gewone brief aan de Dienst.

§ 2. De Dienst bevestigt de registratie van het unieke identificatienummer en deelt de reglementaire verbintenissen mee die door de gerechtigde spontaan ten opzichte van de Rijksdienst moeten worden nageleefd.

De gerechtigde verbindt zich ertoe de Dienst spontaan op de hoogte te brengen van iedere gebeurtenis die zijn recht op de uitbetaling van het pensioen kan wijzigen. De pensioengerechtigde is er evenwel van vrijgesteld de Dienst op de hoogte te brengen van elke wijziging van de informatiegegevens bedoeld bij artikel 3, eerste lid, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, en toegankelijk voor de Dienst, voor zover hij deze wijziging heeft medegedeeld aan de bevoegde gemeentelijke administratie.

§ 3. Het niet naleven van de in paragraaf 2 bedoelde verbintenissen wettigt ten bewarende titel, de onmiddellijke schorsing of herleiding van de lopende betaling.

§ 4. In voorkomend geval, deelt de Dienst de omstandigheden of gebeurtenissen aan de gerechtigde mee die aanleiding hebben gegeven tot de toepassing van de in paragraaf 3 bedoelde maatregel of verjaring en betekent hij de schuld die het gevolg is van het niet naleven van de door de gerechtigde aangegane verbintenissen.

§ 5. Het toezenden van stukken aan de gerechtigde betreffende de betaling van de uitkeringen gebeurt op zijn hoofdverblijfplaats.

Van deze verplichting kan, op schriftelijk verzoek van de betrokkene gericht aan de Dienst, binnen de perken van de vigerende wetgeving worden afgeweken.

Afdeling 2. Levensbewijs

Art. 7 *Gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 5 (2).*

§ 1. De Dienst verstuurt, ten minste één maal per jaar, aan de gerechtigden aan wie hij één of meer uitkeringen betaalt een vraag tot afgifte van een levensbewijs, waarvan hij het model bepaalt. De gerechtigde stuurt het behoorlijk ingevuld levensbewijs binnen de dertig dagen na ontvangst ervan aan de Rijksdienst terug.

§ 2. Het niet naleven van de verplichting tot aflevering van het levensbewijs leidt tot de schorsing van de betaling van de bedoelde uitkeringen. De betaling van de uitkering en van de eventuele achterstallen worden slechts hernomen bij ontvangst van het gevraagde levensbewijs en, in voorkomend geval, nadat aan de Dienst de nodige bewijsstukken werden overgelegd.

§ 3. De Dienst kan, in afwijking van de in paragrafen 1 en 2 bedoelde procedure, overeenkomsten sluiten met de financiële instellingen, met instellingen van sociale

zekerheid of met iedere andere bevoegde betaalinstelling, die in een geautomatiseerde uitwisseling van sterftedata van gerechtigden voorzien.

Afdeling 3. Verblijfsbewijs

Art. 8 *Gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 6, 2°-3° (2) en art. 6, 1° (3).*

§ 1. Ter controle van het daadwerkelijke verblijf op het Belgische grondgebied verstuurt de Dienst ten minste eenmaal per jaar, de vraag tot afgifte van een verblijfsbewijs, waarvan hij het model bepaalt, aan de gerechtigden op een uitkering die niet overal ter wereld betaalbaar is, met uitzondering van de inkomensgarantie voor ouderen. De gerechtigde stuurt het behoorlijk ingevuld verblijfsbewijs binnen de dertig kalenderdagen na ontvangst ervan aan de Dienst terug.

§ 2. Het niet naleven van de verplichting tot aflevering van het verblijfsbewijs leidt tot de onmiddellijke schorsing van de betaling van de bedoelde uitkering. De betaling van de uitkering en van de eventuele achterstallen worden slechts hernomen bij ontvangst van het gevraagde verblijfsbewijs en, in voorkomend geval, nadat de bewijsstukken aan de Dienst werden overgelegd dat aan de reglementaire verblijfsvoorwaarden werd voldaan.

Afdeling 4. Betaling van de uitkeringen en machtiging tot terugvordering

Art. 9 *Gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 5 (2).*

§ 1. De betaling geschiedt door bemiddeling van een financiële instelling, waarvan de werking in België erkend is in toepassing van de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen, en waarmee de Dienst een overeenkomst heeft gesloten.

De in het eerste lid bedoelde overeenkomst stelt de respectieve verantwoordelijkheden van de Dienst en de financiële instelling vast om de regelmatigheid van de overdracht van uitkeringen naar de door de uitkeringsgerechtigde gekozen financiële instelling te verzekeren. Zij stelt eveneens de waarborgen vast die deze financiële instelling aan de Dienst moet verstrekken teneinde ten onrechte of na het overlijden van de gerechtigde met een buitenlandse bankrekening gestorte uitkeringen bij de buitenlandse financiële instellingen terug te vorderen.

§ 2. De Dienst sluit een overeenkomst met de financiële instellingen van de gerechtigden van in België betaalde uitkeringen, instellingen waarvan de werking in België erkend is in toepassing van de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen.

De in het eerste lid bedoelde overeenkomst stelt de waarborgen vast die de financiele instellingen die voor de betaling van de uitkeringen op rekening instaan, aan de Dienst moeten verstrekken om in naam van deze laatste de uitkeringen terug te vorderen die ten onrechte of na overlijden van de gerechtigde werden gestort.

§ 3. Alle betrokken personen laten de gekozen financiële instelling toe alle onverschuldigde uitbetaalde bedragen aan de Dienst terug te betalen, door debitering van hun rekening, binnen de grenzen vastgesteld door de in paragraaf 2 bedoelde overeenkomst.

Deze machtiging blijft van kracht na het overlijden van de gerechtigde.

HOOFDSTUK 4. Wijzigende bepalingen

Art. 10-12 *Wijzigingsbepalingen*.

HOOFDSTUK 5. Opheffingsbepalingen

Art. 13 *Opheffingsbepalingen.*

HOOFDSTUK 6. Overgang- en slotbepalingen

Art. 14 De overeenkomsten met de financiële instellingen gesloten krachtens artikel 1, § 1, van het koninklijk besluit van 17 oktober 1991 betreffende de betaling per overschrijving van de uitkeringen betaald door de Rijksdienst voor Pensioenen blijven evenwel geldig tot hun vervanging door overeenkomsten in uitvoering van dit besluit.

Art. 15 Dit besluit treedt in werking op de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

Art. 16 De Minister bevoegd voor Pensioenen is belast met de uitvoering van dit besluit.

---

1 Opschrift gewijzigd bij K.B. van 30 maart 2018, art. 4; inwerkingtreding: 31-03-2016.
2 Inwerkingtreding: 31-03-2016.
3 Inwerkingtreding: 01-07-2019.

Koninklijk besluit van 26 april 2012
(Staatsblad 30 april)

tot uitvoering, inzake het pensioen van de werknemers, van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen.

Bekrachtigd bij art. 121 van de wet van 22 juni 2012 (Staatsbl. 28 juni), met ingang van 01-01-2012, met uitzondering van de artikelen 2 tot 4.

Gewijzigd bij: *K.B.'s van 20 december 2012 (Staatsbl. 31 december) en 11 juli 2013 (Staatsbl. 16 juli).*

HOOFDSTUK 1. Definities

Art. 1 In dit besluit wordt verstaan onder:

1° het koninklijk besluit van 23 december 1996: het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenen;

2° de wet van 28 december 2011: de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen (1);

3° het koninklijk besluit van 21 december 1967: het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers;

4° de wet van 28 april 2003: de wet van 28 april 2003 betreffende de aanvullende pensioenen en het belastingstelsel van die pensioenen en van sommige aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid.

HOOFDSTUK 2. Vervroegd rustpensioen

Art. 2 De werknemers waarvan de opzegtermijn is ingegaan vóór 1 januari 2012 en eindigt of had moeten eindigen na 31 december 2012, kunnen hun rustpensioen vervroegd nemen, op het einde van die opzeggingstermijn, op de leeftijds- en loopbaanvoorwaarden voorzien bij artikel 4, §§ 1 en 2 van het koninklijk besluit van 23 december 1996, zoals van kracht vóór hun wijziging bij artikel 107 van de wet van 28 december 2011.

Als ze hun aanvraag tot vervroegd rustpensioen indienen krachtens het eerste lid, leveren de werknemers aan de Rijksdienst voor Pensioenen, ter ondersteuning van hun aanvraag, een kopie van de kennisgeving van de opzegging die het begin en de duur van de opzeggingstermijn vermeldt.

Art. 3 *Gewijzigd bij K.B. van 11 juli 2013, art. 1 (1).*

§ 1. De werknemers, die, vóór 28 november 2011, buiten het kader van een conventioneel brugpensioen, met hun werkgever, een schriftelijke individuele overeenkomst van vervroegde uittreding die ten vroegste eindigt op de leeftijd van 60 jaar hebben afgesloten, kunnen hun rustpensioen vervroegd nemen, op de leeftijds- en loopbaanvoorwaarden voorzien bij artikel 4, §§ 1 en 2 van het koninklijk besluit van 23 december 1996, zoals van kracht vóór hun wijziging bij artikel 107 van de wet van

© FPD – augustus 2023

28 december 2011, indien, naargelang het geval, de volgende voorwaarden worden vervuld:

1° deze overeenkomst is afgesloten in het kader van een arbeidsreglement meegedeeld conform artikel 15, laatste lid van de wet van 8 april 1965 tot instelling van de arbeidsreglementen vóór 28 november 2011, van een collectieve arbeidsovereenkomst neergelegd conform artikel 18 van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités vóór 2 maart 2012, van een pensioenreglement in de zin van artikel 3, § 1, 9°, van de wet van 28 april 2003 zoals van kracht vóór 28 november 2011, van wettelijke of reglementaire bepalingen of als dusdanig geldende bepalingen;

2° ze voldoen ten laatste op 31 december 2012 aan de voorwaarden van het arbeidsreglement, van de collectieve arbeidsovereenkomst, van het pensioenreglement, van de wettelijke of reglementaire bepalingen of de als dusdanig geldende bepalingen.

Als ze hun aanvraag tot vervroegd rustpensioen indienen krachtens het eerste lid, leveren de werknemers aan de Rijksdienst voor Pensioenen, ter ondersteuning van hun aanvraag, naast de kopie van de schriftelijke individuele overeenkomst van vervroegde uittreding, de kopie van het arbeidsreglement of de kopie van de collectieve arbeidsovereenkomst of de kopie van het pensioenreglement of de verwijzing naar de wettelijke en reglementaire bepalingen, of de kopie van de als dusdanig geldende bepalingen.

§ 2. De werknemers die, vóór 1 januari 2010, buiten het kader van een conventioneel brugpensioen, ontslag hebben genomen ten vroegste op de leeftijd van 55 jaar of die voor diezelfde datum in onderling overleg met hun werkgever een schriftelijke individuele overeenkomst van vervroegde uittreding hebben afgesloten die ten vroegste vervalt op 55 jaar, kunnen hun rustpensioen vervroegd nemen op de leeftijds- en loopbaanvoorwaarden voorzien bij artikel 4, §§ 1 en 2, van het koninklijk besluit van 23 december 1996, zoals van kracht voor hun wijziging bij artikel 107 van de wet van 28 december 2011, indien dit ontslag of deze overeenkomst kadert in een collectieve arbeidsovereenkomst of een pensioenreglement bedoeld bij artikel 61, § 1 van de wet van 28 april 2003, met het oog op de ontvangst, voor de leeftijd van 60 jaar en vóór 1 januari 2010, van de prestaties voorzien bij de wet van 28 april 2003.

Als ze hun aanvraag tot vervroegd rustpensioen indienen krachtens het eerste lid, leveren de werknemers aan de Rijksdienst voor Pensioenen, ter ondersteuning van hun aanvraag, de kopie van het ontslag of de schriftelijke individuele overeenkomst van vervroegde uittreding en de kopie van de collectieve arbeidsovereenkomst of het pensioenreglement.

§ 3. De werknemers die, vóór 1 januari 2010, buiten het kader van een conventioneel brugpensioen, ontslag hebben genomen na een loopbaan van 35 jaar in de zin van artikel 4, § 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 23 december 1996 of die voor diezelfde datum in onderling overleg met hun werkgever een schriftelijke individuele overeenkomst van vervroegde uittreding hebben afgesloten na een loopbaan van 35 jaar in de zin van artikel 4, § 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 23 december 1996, kunnen hun rustpensioen vervroegd nemen op de leeftijds- en loopbaanvoorwaarden voorzien bij artikel 4, §§ 1 en 2, van het koninklijk besluit van 23 december 1996, zoals van kracht voor hun wijziging bij artikel 107 van de wet van 28 december 2011, indien dit ontslag of deze overeenkomst kadert in een collectieve arbeidsovereenkomst of een pensioenreglement bedoeld bij artikel 61, § 1 van de wet van 28 april 2003, met het oog op de ontvangst, voor de leeftijd van 60 jaar en vóór 1 januari 2010, van de prestaties voorzien bij de wet van 28 april 2003.

Als ze hun aanvraag tot vervroegd rustpensioen indienen krachtens het eerste lid, leveren de werknemers aan de Rijksdienst voor Pensioenen, ter ondersteuning van hun aanvraag, de kopie van het ontslag of de schriftelijke individuele overeenkomst van vervroegde uittreding en de kopie van de collectieve arbeidsovereenkomst of het pensioenreglement.

Art. 3/1 *Ingevoegd bij K.B. van 20 december 2012, art. 1, 1° (1).*

De werknemers die, vóór 28 november 2011, bij de Rijksdienst voor Pensioenen, een aanvraag tot het bekomen van een vervroegd rustpensioen in 2013 hebben ingediend, kunnen het verkrijgen voor zover ze, op de gevraagde ingangsdatum, aan de leeftijds- en loopbaanvoorwaarden voorzien bij artikel 4, §§ 1 en 2, van het koninklijk besluit van 23 december 1996, zoals van kracht vóór hun wijziging bij artikel 107 van de wet van 28 december 2011, voldoen.

Art. 4 *Gewijzigd bij K.B. van 20 december 2012, art. 1, 2° (1).*

De bepalingen van artikelen 2 tot 3/1 zijn van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2013 ingaan.

HOOFDSTUK 3. Bijzondere stelsels

Afdeling 1. Mijnwerkers

Art. 5 Voor de werknemer die de leeftijd van 55 jaar niet heeft bereikt op 31 december 2011 maar die, op deze datum, bewijst dat hij ten minste twintig jaar gewoonlijk en hoofdzakelijk als mijnwerker tewerkgesteld is geweest, wordt de pensioenleeftijd:

1° op 55 jaar vastgesteld wanneer het een rustpensioen betreft wegens een tewerkstelling als ondergronds mijnwerker;

2° bereikt wanneer de belanghebbende doet blijken van een gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling als mijnwerker in de ondergrond of steengroeven met ondergrondse winning gedurende ten minste vijfentwintig jaren.

Het rustpensioen gaat in die gevallen in op de eerste dag van de maand volgend op deze tijdens dewelke de belanghebbende het aanvraagt en ten vroegste op de eerste dag van de maand die volgt op deze waarin hij, naar gelang het geval, één van de in het eerste lid vermelde leeftijden bereikt.

Art. 6 De bepalingen van artikel 5, §§ 2, 4 en 6, van het koninklijk besluit van 23 december 1996, zoals van kracht vóór hun opheffing bij artikel 112 van de wet van 28 december 2011, zijn van toepassing op de werknemer die de leeftijd van 55 jaar niet heeft bereikt op 31 december 2011 maar die, op deze datum, bewijst dat hij ten minste twintig jaar gewoonlijk en hoofdzakelijk als ondergronds of bovengronds mijnwerker tewerkgesteld is geweest, voor zover het gaat om tijdvakken van tewerkstelling gelegen vóór 1 januari 2012.

Art. 7 De bepalingen van artikel 3, 3°, van artikel 35 en van hoofdstuk IX, van het koninklijk besluit van 21 december 1967, blijven onverkort van toepassing voor de vaststelling van de pensioenrechten van de in artikelen 5 en 6 bedoelde werknemers, voor zover het gaat om tijdvakken van tewerkstelling gelegen vóór 1 januari 2012. (2)

Art. 8-9 *Wijzigingsbepalingen*.

Afdeling 2. Zeevarenden

Art. 10 De bepalingen van artikel 5, § 5, van het koninklijk besluit van 23 december 1996, zoals van kracht vóór hun opheffing bij artikel 112 van de wet van 28 december 2011, blijven van toepassing, voor de berekening van de volledigheid van zijn pensioen, op de werknemer die de leeftijd van 55 jaar niet heeft bereikt op 31 december 2011 maar die, op deze datum, ten minste 2 520 dagen dienst ter zee onder de Belgische of Luxemburgse vlag bewijst en die hiervoor bij de Pool der zeelieden ingeschreven is.

Art. 11 Om te bepalen of de werknemer, die op 31 december 2011 de leeftijd van 55 jaar niet heeft bereikt, voldoet aan de loopbaanvoorwaarde bedoeld in artikel 4 van het koninklijk besluit van 23 december 1996, wordt er, aan de krachtens dit artikel in aanmerking genomen jaren, een maximum aantal van drie bijkomende fictieve kalenderjaren toegevoegd, vastgesteld als volgt:

1° 80 vaartdagen geven recht op een bijkomend jaar;

2° 160 vaartdagen geven recht op twee bijkomende jaren;

3° 240 vaartdagen geven recht op drie bijkomende jaren.

HOOFDSTUK 4. Slotbepalingen

Art. 12 Dit besluit heeft uitwerking met ingang op 1 januari 2012, met uitzondering van artikelen 2 tot 4 die in werking tredenop 1 januari 2013.

Art. 13 De Minister bevoegd voor Pensioenen is belast met de uitvoering van dit besluit.

---

1 Inwerkingtreding: 01-01-2013.

2 Zie ook arrest nr. 164/2021 van 18 november 2021 in zake : de prejudiciële vraag betreffende artikel 111 van de wet van 28 december 2011 « houdende diverse bepalingen » (opheffing van het bijzondere pensioenstelsel van de mijnwerkers), gesteld door het Arbeidshof te Luik, afdeling Namen.

Koninklijk besluit van 20 september 2012
(Staatsblad 27 september)

tot uitvoering van artikelen 116, tweede lid en 119, van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen, inzake het pensioen van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart.

Bekrachtigd bij art. 2 van de wet van 27 december 2012 (Staatsbl. 28 december), met ingang van 01-01-2012.

Gewijzigd bij: *de wetten van 10 augustus 2015 (Staatsbl. 21 augustus) en 18 december 2015 (Staatsbl. 24 december).*

Art. 1 In dit besluit wordt verstaan onder:

1° het koninklijk besluit nr. 50: het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers;

2° het koninklijk besluit van 21 december 1967: het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers;

3° het koninklijk besluit van 3 november 1969: het koninklijk besluit van 3 november 1969 houdende vaststelling voor het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart, van de bijzondere regelen betreffende het ingaan van het pensioenrecht en van de bijzondere toepassingsmodaliteiten van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, van de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn en van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels;

4° het koninklijk besluit van 23 december 1996: het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenen;

5° de wet van 28 december 2011: de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen;

6° het lid van het vliegend personeel: elk lid van het vliegend personeel, testpiloot inbegrepen, dat door een arbeidsovereenkomst voor bedienden verbonden is met een werkgever die omschreven wordt als:

a) elke onderneming die het commercieel luchtverkeer of de bouw, het nazicht of het herstel van vliegtuigen tot hoofddoel heeft en waarvan de hoofdbedrijfszetel in België is gevestigd;

b) elke persoon die gehouden is de bijdragen te betalen die verschuldigd zijn aan de Belgische sociale zekerheid als het lid van het vliegend personeel reeds onderworpen was aan het koninklijk besluit van 3 november 1969, zoals van kracht vóór zijn opheffing bij artikel 116 van de wet van 28 december 2011, en nadien als lid van het vliegend personeel, door een arbeidsovereenkomst voor bedienden is verbonden met een onderneming die hoofdzakelijk het commercieel

© FPD – augustus 2023

luchtvervoer ten doel heeft, doch waarvan de hoofdbedrijfszetel gevestigd is in een land waarmee België een internationale overeenkomst inzake sociale zekerheid heeft afgesloten en die, bij toepassing van die overeenkomst, aan de Belgische sociale zekerheid onderworpen blijft.

Worden met de werkgever en met lid van het vliegend personeel gelijkgesteld, de werknemers die bij toepassing van artikel 5, § 2, van het koninklijk besluit van 21 december 1967, het genot bekomen van de pensioenregeling voor werknemers.

De leden van het vliegend personeel worden ingedeeld in:

a) leden van het stuurpersoneel;

b) leden van het cabinepersoneel.

Art. 2 Het lid van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart dat op 31 december 2012 aan de leeftijds- of loopbaanvoorwaarden voldoet, als bedoeld in artikel 3 van het koninklijk besluit van 3 november 1969, zoals van kracht vóór zijn opheffing bij artikel 116 van de wet van 28 december 2011, behoudt het recht om met rustpensioen te gaan tegen dezelfde voorwaarden, ongeacht de datum waarop het pensioen later daadwerkelijk ingaat.

Art. 3 *Gewijzigd bij de wet van 10 augustus 2015, art. 17 (1).*

§ 1. Voor het lid van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart dat op 31 december 2011 de leeftijd van 55 jaar niet heeft bereikt en niet bedoeld is bij artikel 2, wordt de pensioenleeftijd vastgesteld overeenkomstig artikel 2, § 1, van het koninklijk besluit van 23 december 1996.

§ 2. In afwijking van artikel 2, § 1, en van artikel 4 van het koninklijk besluit van 23 december 1996, kan het lid van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart bedoeld in paragraaf 1, zijn rustpensioen met betrekking tot de gepresteerde jaren als lid van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart opnemen, zodra hij een loopbaan van ten minste 45 kalenderjaren bewijst.

In dit geval gaat het rustpensioen in op de eerste dag van de maand volgend op deze tijdens welke de betrokkene het aanvraagt en ten vroegste de eerste dag van de maand volgend op deze tijdens welke hij aan de loopbaanvoorwaarde voorzien in het eerste lid voldoet. Deze ingangsdatum kan nooit voorafgaan aan de eerste dag van de maand volgend op deze tijdens welke hij zijn rustpensioen had kunnen opnemen krachtens artikel 3 van het koninklijk besluit van 3 november 1969, zoals van kracht vóór zijn opheffing bij artikel 116 van de wet van 28 december 2011.

§ 3. Voor de toepassing van paragraaf 2, wordt verstaan onder kalenderjaren:

1° de jaren bepaald in artikel 4, § 2, van het koninklijk besluit van 23 december 1996;

2° de jaren gedurende welke een tewerkstelling als lid van het vliegend personeel als gewoonlijk en hoofdzakelijk wordt beschouwd.

Wordt als gewoonlijk en hoofdzakelijk beschouwd voor de toepassing van het eerste lid, 2°, iedere tewerkstelling als lid van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart, die normaal over honderdvijfentachtig dagen van ten minste vier uur per kalenderjaar gelegen vóór 1 januari 2012 en over ten minste honderdenvier dagen per kalenderjaar gelegen na 31 december 2011 is gespreid of iedere tewerkstelling

in dezelfde hoedanigheid, die ten minste honderdenvijftig vluchturen per kalenderjaar omvat.

De perioden bedoeld in artikelen 14, 15, § 1, 2°, 16, 16bis en 17 van het koninklijk besluit van 3 november 1969, zoals van kracht voor hun opheffing bij artikel 116 van de wet van 28 december 2011, worden in aanmerking genomen voor de vaststelling van de gewoonlijke en hoofdzakelijke tewerkstelling.

Iedere werkelijk verrichte arbeidsdag moet ten minste negenenveertig vluchtminuten omvatten. Iedere dag van inactiviteit, gelijkgesteld met een dag van activiteit krachtens één van de bepalingen van hoofdstuk VII van het koninklijk besluit van 3november 1969, zoals van kracht voor zijn opheffing bij artikel 116 van de wet van 28 december 2011, wordt geacht negenenveertig vluchtminuten te omvatten.

Wanneer, tijdens eenzelfde kalenderjaar, een tewerkstelling in hoedanigheid van lid van het vliegend personeel uitgeoefend werd als lid van het stuurpersoneel en als lid van het cabinepersoneel, wordt de beroepsarbeid tijdens dat jaar beschouwd als zijnde verricht in hoedanigheid van lid van het cabinepersoneel, wanneer de prestaties, verricht als lid van het stuurpersoneel, afzonderlijk beschouwd, geen gewoonlijk en hoofdzakelijk karakter hebben in de zin van het tweede lid.

§ 4. Om te bepalen of het lid van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart voldoet aan de loopbaanvoorwaarde voorzien in paragraaf 2, worden de gepresteerde jaren als lid van het vliegend personeel vóór 1 januari 2012 en als bepaald bij paragraaf 3, 2°, vermenigvuldigd met een coëfficiënt van:

1° 1,5 voor de gepresteerde jaren als lid van het stuurpersoneel;

2° 1,33 voor de gepresteerde jaren als lid van het cabinepersoneel.

Het resultaat van de vermenigvuldiging wordt afgerond:

1° naar de hogere eenheid als de vermenigvuldiging een resultaat geeft waarvan de decimalen hoger zijn dan 49;

2° naar de lagere eenheid in alle andere gevallen.

Art. 4 Voor zover het tewerkstellingsperioden betreft gelegen vóór 1 januari 2012 en als bepaald in artikel 3, § 3, 2°, kan de werknemer, die de leeftijd van 55 jaar niet heeft bereikt op 31 december 2011, een rustpensioen verkrijgen berekend naar rata van:

1° een dertigste per kalenderjaar, als hij gewoonlijk en hoofdzakelijk was tewerkgesteld als lid van het stuurpersoneel;

2° een vierendertigste per kalenderjaar als hij gewoonlijk en hoofdzakelijk was tewerkgesteld als lid van het cabinepersoneel of als lid van het stuur- en cabinepersoneel.

Art. 5 Voor zover het tewerkstellingsperioden betreft gelegen vóór 1 januari 2012, wordt er, voor de berekening van het rustpensioen van het lid van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart die de leeftijd van 55 jaar niet heeft bereikt op 31 december 2011, rekening gehouden met de lonen op basis waarvan de bijkomende bijdragen bedoeld in artikel 22 van het koninklijk besluit van 3 november 1969, zoals van kracht vóór zijn opheffing bij artikel 116 van de wet van 28 december 2011, werden geïnd en gestort overeenkomstig artikel 23, § 1, van voornoemd besluit, zoals van kracht vóór zijn opheffing bij artikel 116 van de wet van 28 december 2011 of op basis

waarvan bijkomende bijdragen vrijwillig werden gestort overeenkomstig artikelen 15, 16, 16bis, 16ter en 17 van voornoemd besluit, zoals van kracht vóór hun opheffing bij artikel 116 van de wet van 28 december 2011. Bij ontstentenis van de betaling van bijdragen, worden de op de individuele rekening ingeschreven lonen in aanmerking genomen overeenkomstig de bepalingen van artikel 7 van het koninklijk besluit nr. 50.

Art. 6 § 1. De bepalingen van artikel 14 van het koninklijk besluit van 3 november 1969, zoals van kracht vóór hun opheffing bij artikel 116 van de wet van 28 december 2011, blijven van toepassing op het lid van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart dat de leeftijd van 55 jaar niet heeft bereikt op 31 december 2011.

§ 2. De bepalingen van de artikelen 15, 16, 16bis, 16ter, 17 en 18 van het koninklijk besluit van 3 november 1969, zoals van kracht vóór hun opheffing bij artikel 116 van de wet van 28 december 2011, blijven van toepassing op het lid van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart dat de leeftijd van 55 jaar niet heeft bereikt op 31 december 2011, voor zover de aanvraag tot regularisatie werd ingediend bij de Rijksdienst voor Pensioenen vóór 28 november 2011.

Art. 7 De bepalingen van artikel 8 van het koninklijk besluit van 3 november 1969, zoals van kracht vóór hun opheffing bij artikel 116 van de wet van 28 december 2011, blijven van toepassing op de berekening van het overlevingspensioen van de langstlevende echtgenoot van het lid van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart dat de leeftijd van 55 jaar niet heeft bereikt op 31 december 2011, onder voorbehoud van het in aanmerking nemen, voor de perioden gelegen na 31 december 2011, van de lonen bedoeld in artikel 7, § 1, elfde lid van het koninklijk besluit van 23 december 1996.

Art. 8 *Aangevuld bij de wet van 18 december 2015, art. 11 (2).*

De bijkomende bijdragen voorzien in artikel 22 van het koninklijk besluit van 3 november 1969, zoals van kracht vóór zijn opheffing bij artikel 116 van de wet van 28 december 2011 en die betrekking hebben op de tewerkstellingsperioden gelegen vanaf 1 januari 2012, zijn niet meer verschuldigd, ongeacht of de werknemers, leden van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart, al dan niet de leeftijd van 55 jaar hebben bereikt op 31 december 2011.

In afwijking van artikel 5, § 1, vierde en vijfde lid van het koninklijk besluit van 3 november 1969, doet het eerste lid geen afbreuk aan het in aanmerking nemen van de lonen bedoeld in artikel 22, § 1 van dit besluit, zoals van kracht vóór hun opheffing bij artikel 116 van de wet van 28 december 2011, in de pensioenberekening van de werknemers die de leeftijd van 55 jaar hebben bereikt op 31 december 2011.

Art. 9 De bepalingen van het koninklijk besluit nr. 50, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 en van het koninklijk besluit van 21 december 1967 zijn van toepassing op het lid van het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart die de leeftijd van 55 jaar niet heeft bereikt op 31 december 2011, in de mate waarin de bepalingen van dit besluit er niet van afwijken.

Art. 10 De bepalingen van dit besluit zijn van toepassing op de rust- en overlevingspensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2013 ingaan.

Art. 11 Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2012.

Art. 12 De Minister bevoegd voor Pensioenen is belast met de uitvoering van dit besluit.

---

1 Inwerkingtreding: 31-08-2015.
2 Inwerkingtreding: 01-01-2012.

Koninklijk besluit van 24 september 2012
(Staatsblad 27 september)

tot uitvoering van artikel 123 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen.

Bekrachtigd bij art. 3 van de wet van 27 december 2012 (Staatsbl. 28 december), met ingang van 01-01-2012, met uitzondering van artikel 1, 1°, b), dat wordt bekrachtigd met ingang van 01-11-2012.

Gewijzigd bij: *de wetten van 27 december 2012 (Staatsbl. 28 december), 18 maart 2016 (Staatsbl. 30 maart), 20 december 2016 (Staatsbl. 17 januari 2017) en 17 mei 2019 (Staatsbl. 2 juli).*

Art. 1 *Aangevuld bij de wetten van 20 december 2016, art. 2 (1) en 17 mei 2019, art. 29 (2).*

Voor de toepassing van de reglementering betreffende de pensioenen voor werknemers, dient verstaan te worden onder:

1° periode van werkloosheid van de derde periode:

a) voor de periode van 1 januari 2012 tot 30 oktober 2012: de perioden tijdens welke de werknemer zich bevindt in de derde vergoedingsperiode zoals bedoeld bij artikel 114, § 4 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering;

b) voor de periode vanaf 1 november 2012: de perioden tijdens welke de werknemer zich bevindt in de derde vergoedingsperiode zoals bedoeld in de bijlage bij artikel 114, § 1, tweede lid van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, zoals gewijzigd bij het koninklijk besluit van 23 juli 2012 tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering in het kader van de versterkte degressiviteit van de werkloosheidsuitkeringen en tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 2011 tot wijziging van de artikelen 27, 36, 36ter, 36quater, 36sexies, 40, 59quinquies, 59sexies, 63, 79, 92, 93, 94, 97, 124 en 131septies van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering (3);

2° perioden van gemotiveerd tijdskrediet: de perioden met recht op onderbrekingsuitkeringen bedoeld in artikel 4, §§ 4 en 5 van het koninklijk besluit van 12 december 2001 tot uitvoering van hoofdstuk IV van de wet van 10 augustus 2001 betreffende de verzoening van werkgelegenheid en kwaliteit van het leven betreffende het stelsel van tijdskrediet, loopbaanvermindering en vermindering van de arbeidsprestaties tot een halftijdse betrekking, zoals van kracht voor 1 januari 2015, of de perioden met recht op onderbrekingsuitkeringen bedoeld in artikel 5 van het voormeld koninklijk besluit van 12 december 2001;

3° perioden van thematische verloven: de perioden met recht op onderbrekingsuitkeringen bedoeld in:

a) de artikelen 100bis en 102bis van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen;

b) artikel 2 van het koninklijk besluit van 29 oktober 1997 tot invoering van een recht op ouderschapsverlof in het kader van de onderbreking van de beroepsloopbaan;

© FPD – augustus 2023

c) de artikelen 3, 4, 6 en 6bis van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 tot invoering van een recht op loopbaanonderbreking voor bijstand of verzorging van een zwaar ziek gezins- of familielid;

d) de artikelen 11 en 12 van het koninklijk besluit van 7 mei 1999 betreffende de onderbreking van de beroepsloopbaan van het personeel van de besturen, voor zover de overheden deze bepalingen eveneens van toepassing maken op hun contractueel personeel ter uitvoering van artikel 2, derde lid van dit besluit;

e) de artikelen 10 tot 13 van het koninklijk besluit van 10 juni 2002 betreffende de toekenning van onderbrekingsuitkeringen aan de personeelsleden van de overheidsbedrijven die in toepassing van de wet van 21 maart 1991 houdende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven bestuursautonomie verkregen hebben, voor zover de verschillende overheidsbedrijven deze bepalingen van dit besluit eveneens van toepassing maken op het geheel of een deel van hun contractueel personeel ter uitvoering van artikel 2 van dit besluit;

f) de artikelen 1 tot 8 van het koninklijk besluit van 16 november 2009 houdende toekenning aan de personeelsleden van de Belgische Technische Coöperatie van het recht op ouderschapsverlof en loopbaanonderbreking voor het verlenen van bijstand aan een zwaar ziek gezins- of familielid;

g) elke andere wettelijke of reglementaire bepaling, die ten gunste van werknemers een recht op ouderschapsverlof, verlof voor palliatieve zorgen of verlof om voor een zwaar ziek familie- of gezinslid te zorgen, voorziet;

h) de artikelen 100ter en 102ter van de herstelwet van 22 januari 1985;

4° de perioden van halftijds of 1/5-tijdskrediet voorbehouden aan de werknemers van 50 jaar of ouder: de perioden met recht op onderbrekingsuitkeringen bedoeld in artikel 6 van het koninklijk besluit van 12 december 2001 tot uitvoering van hoofdstuk IV van de wet van 10 augustus 2001 betreffende de verzoening van werkgelegenheid en kwaliteit van het leven betreffende het stelsel van tijdskrediet, loopbaanvermindering en vermindering van de arbeidsprestaties tot een halftijdse betrekking.

Art. 2 *Gewijzigd bij de wet van 18 maart 2016, art. 177 (4).*

De Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening levert, via de VZW SIGeDIS, aan de Federale Pensioendienst, voor de uitvoering van artikel 122 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen, alle nodige gegevens en informatie voor het correct in aanmerking nemen van de gelijkgestelde perioden in de berekening en de toekenning van de pensioenen van de werknemers.

Art. 3 Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2012, met uitzondering van artikel 1, 1°, b), dat in werking treedt op 1 november 2012.

Art. 4 De Minister bevoegd voor Pensioenen en de Minister bevoegd voor Werk zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

---

1 Inwerkingtreding: 01-01-2015.
2 Inwerkingtreding: 01-10-2019.
3 Bekrachtigd met ingang van 1 november 2012 bij de wet van 27 december 2012, art. 3.
4 Inwerkingtreding: 01-04-2016.

Koninklijk besluit van 24 oktober 2013
(Staatsblad 6 november)

tot uitvoering, inzake de pensioenbonus van de werknemers, van artikel 7bis van de wet betreffende het generatiepact van 23 december 2005.

HOOFDSTUK 1. Begrippen

Art. 1 Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

1° de wet: de wet betreffende het generatiepact van 23 december 2005;

2° het koninklijk besluit van 23 december 1996: het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16, 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels;

3° het koninklijk besluit nr. 50: het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers;

4° het koninklijk besluit van 1 februari 2007: het koninklijk besluit van 1 februari 2007 tot instelling van een pensioenbonus;

5° het koninklijk besluit van 23 mei 2001: het koninklijk besluit van 23 mei 2001 tot instelling van een algemeen reglement betreffende de inkomensgarantie voor ouderen;

6° bonus: het in artikel 7bis van de wet bedoelde voordeel dat toegekend wordt voor elke dag van effectieve tewerkstelling tijdens de referteperiode;

7° dagen van effectieve tewerkstelling: de periode van effectieve tewerkstelling in de hoedanigheid van werknemer of de periode waarin de werknemer geen arbeid verrichtte maar waarvoor hij recht had op loon waarop de bijdragen, bedoeld in het koninklijk besluit nr. 50, werden ingehouden, omgezet naar voltijdse dagequivalenten;

8° vervroegd rustpensioen: de mogelijkheid voor de werknemer om vervroegd zijn rustpensioen op te nemen overeenkomstig de leeftijds- en loopbaanvoorwaarden zoals voorzien in artikel 4, §§ 1 tot 3ter van het koninklijk besluit van 23 december 1996 of in het artikel 107/1 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen;

9° referteperiode: het tijdvak dat:

a) een aanvang neemt ten vroegste op de eerste dag van de twaalfde maand volgend op de maand waarin de werknemer op vervroegd rustpensioen had kunnen gaan en ten laatste op de eerste dag van de maand volgend op de maand waarin hij de leeftijd bedoeld in artikel 2, § 1, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 bereikt

b) eindigt op de laatste dag voorafgaand aan de maand waarin het rustpensioen van de werknemer daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaat.

© FPD – augustus 2023

HOOFDSTUK 2. Toepassingsgebied

Art. 2 Dit besluit is van toepassing op de pensioenen van de werknemers die daadwerkelijk en voor de eerste maal ingaan ten vroegste op 1 januari 2014.

Niettegenstaande de bepaling van het eerste lid en onder voorbehoud van artikel 9, blijven de bepalingen van het koninklijk besluit van 1 februari 2007 van toepassing voor de tijdvakken gepresteerd in de hoedanigheid van werknemer voor 1 januari 2014.

HOOFDSTUK 3. Toekennings-en betalingsvoorwaarden en bedrag van de bonus

Art. 3 § 1. De bonus wordt toegekend voor elke dag van effectief gepresteerde tewerkstelling tijdens de referteperiode en ten vroegste vanaf 1 januari 2014.

In afwijking van het eerste lid, wordt de bonus bedoeld bij artikel 7bis, § 1, 2° van de wet enkel toegekend vanaf de eerste dag van de maand volgend op de maand waarin de werknemer die zijn beroepsbezigheid voortzet na de leeftijd bedoeld in artikel 2, § 1, van het koninklijk besluit van 23 december 1996, een loopbaan van 40 kalenderjaren in de zin van artikel 4, § 2, tweede tot vierde lid van hetzelfde besluit bewijst.

§ 2. De dagen van effectieve tewerkstelling in een kalenderjaar worden ten hoogste ten belope van 312 dagen in aanmerking genomen.

§ 3. Onverminderd de toepassing van paragraaf 1 en behoudens tegenbewijs door middel van een attest van de werkgever, te leveren tijdens de drie maanden volgend op de ingangsdatum van het rustpensioen is:

1° het aantal dagen dat de bonus toegekend kan worden voor het laatste kalenderjaar dat onmiddellijk de ingangsdatum van het rustpensioen voorafgaat gelijk aan het aantal dagen van het voorgaande jaar;

2° het aantal dagen dat de bonus toegekend kan worden voor het jaar waarin het rustpensioen ingaat is gelijk aan het aantal dagen vermeld in de bepaling onder 1°, vermenigvuldigd met een breuk waarvan de noemer gelijk is aan 12 en de teller gelijk aan het aantal maanden, gelegen voor de ingangsdatum van het rustpensioen tijdens het betrokken jaar.

§ 4. Voor de vaststelling van het bedrag van de bonus, worden de dagen van effectieve tewerkstelling in een kalenderjaar geacht op gelijke wijze over de 12 maanden van dit kalenderjaar verdeeld te zijn.

In afwijking op het vorige lid worden de dagen van effectieve tewerkstelling in het kalenderjaar waarin de referteperiode eindigt, geacht op gelijke wijze over de maanden vóór de ingangsdatum verdeeld te zijn.

Art. 4 § 1. De bonus stijgt naargelang de duur van de voortzetting van de beroepsbezigheid vanaf het begin van de referteperiode, zelfs indien de referteperiode een aanvang neemt voor 1 januari 2014 en dit overeenkomstig de hierna volgende tabel:

Bedrag van de bonus per dag van effectieve tewerkstelling	Binnen de referteperiode
1,50 euro	Gedurende de eerste 12 maanden
1,70 euro	Van de 13e tot en met de 24e maand
1,90 euro	Van de 25e tot en met de 36e maand
2,10 euro	Van de 37e tot en met de 48e maand
2,30 euro	Van de 49e tot en met de 60e maand
2,50 euro	Vanaf de 61e maand

§ 2. De jaarlijkse bedragen bedoeld in paragraaf 1 zijn gekoppeld aan spilindex 136,09 en variëren overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

Art. 5 De bonus kan pas worden toegekend vanaf de datum van de effectieve ingang van het persoonlijk rustpensioen en is slechts betaalbaar in zoverre dit pensioen verder wordt uitbetaald.

HOOFDSTUK 4. Aard van de bonus

Art. 6 De bonus is een persoonlijk recht van de gerechtigde op een rustpensioen.

Art. 7 De bonus is een van het persoonlijk rustpensioen onderscheiden voordeel, onderworpen aan dezelfde sociale en fiscale inhoudingen als het pensioen.

HOOFDSTUK 5. Slotbepalingen

Art. 8 *Wijzigingsbepaling*.

Art. 9 De bepalingen van artikel 6 van het koninklijk besluit van 1 februari 2007 zijn enkel van toepassing in geval van een rustpensioen toegekend voor 1 januari 2014.

Art. 10 Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2014.

Art. 11 De minister bevoegd voor Pensioenen is belast met de uitvoering van dit besluit.

Koninklijk besluit van 8 december 2013
(Staatsblad 16 december)

tot uitvoering van artikelen 4 en 13 van de wet van 13 maart 2013 tot hervorming van de inhouding van 3,55 % ten gunste van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en de solidariteitsbijdrage verricht op de pensioenen.

Gewijzigd bij: *de K.B.'s van 3 juli 2014 (Staatsbl. 10 juli) en 26 december 2022 (Staatsbl. 30 december).*

HOOFDSTUK 1. Begrippen

Art. 1 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 3 juli 2014, art. 6 (1) en 26 december 2022, art. 1 (2).*

In dit besluit wordt verstaan:

a) onder "wettelijk pensioen", elk wettelijk, reglementair of statutair ouderdoms-, rust-, anciënniteits- of overlevingspensioen, of elk ander als zodanig geldend voordeel, of elke overgangsuitkering, ten laste van een Belgisch pensioenstelsel, van een buitenlands pensioenstelsel of van een pensioenstelsel van een internationale instelling;

b) onder ″aanvullend pensioen″,
1° elk aanvullend pensioen bedoeld in artikel 2 van het koninklijk besluit van 25 april 2007 tot uitvoering van artikel 306 van de Programmawet (I) van 27 december 2006 en bedoeld als aanvulling of vervanging van een wettelijk pensioen ten laste van een Belgisch pensioenstelsel, ongeacht het feit of het een periodiek of een in de vorm van een kapitaal betaald voordeel betreft;

2° elk voordeel, bedoeld als aanvulling van een wettelijk pensioen ten laste van een buitenlands pensioenstelsel of van een pensioenstelsel van een internationale instelling, ongeacht het feit of het een periodiek of een in de vorm van een kapitaal betaald voordeel betreft;"

c) onder "inhouding", de inhouding bedoeld in artikel 191, eerste lid, 7°, eerste lid, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994;

d) onder "drempel" het bedrag, bedoeld in artikel 4, tweede lid, van de wet van 13 maart 2013 tot hervorming van de inhouding van 3,55 % ten gunste van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en de solidariteitsbijdrage verricht op de pensioenen, waaronder het totaal bedrag van de wettelijke pensioenen en de aanvullende pensioenen niet kan verminderd worden ten gevolge van de inhouding;

e) onder ″Dienst″, de Federale Pensioendienst;

f) onder ″DB2P″, de gegevensbank betreffende de aanvullende pensioenen, zoals opgericht door de Programmawet van 27 december 2006, en beheerd door de vzw Sigedis;

g) "onder ″ uitbetalingsinstelling ″, de natuurlijke of -rechtspersoon of de feitelijke vereniging die de betaling van het wettelijk pensioen of van het aanvullend pensioen verzekert.

Art. 2 *Gewijzigd bij het K.B. van 26 december 2022, art. 2 (2).*

© FPD – augustus 2023

Worden eveneens beschouwd als wettelijk pensioen in de zin van artikel 1, a):

1° de renten verworven door stortingen bedoeld bij de wet tot verwezenlijking van de eenmaking en de harmonisering van de kapitalisatiestelsels in het raam van de wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood, gecoördineerd op 29 juni 2007, ongeacht de oorsprong ervan, ongeacht het periodieke voordelen betreft of uitbetaald in de vorm van een kapitaal;

2° de invaliditeitspensioenen van de administratieve en militaire personeelsleden, van de magistraten en van de agenten van de Rechterlijke Orde en van de gerechtelijke politie bij de parketten, betaald ten laste van de Schatkist wegens bewezen diensten in Afrika.

Art. 3 *Vervangen bij het K.B. van 26 december 2022, art. 3 (2).*

Worden niet als wettelijke of aanvullende pensioenen beschouwd in de zin van artikel 1, a) of b), de vakantiegelden en de aanvullende vakantiegelden, de eindejaarstoelagen, de verwarmingstoelagen, de aanpassingsvergoedingen, de forfaitaire welvaartspremies en de bijzondere bijslagen voor zelfstandigen.

Art. 4 *Gewijzigd bij het K.B. van 26 december 2022, art. 4 (2).*

De verhoging van de drempel bedoeld in artikel 1, d) voor de begunstigden met gezinslast is van toepassing, naar gelang van het geval:

1° op de gehuwde begunstigde die samenwoont met zijn echtgenoot, op voorwaarde dat deze laatste geen beroepsinkomsten heeft die de vermindering of de schorsing van een in het pensioenstelsel van de werknemers of van de zelfstandigen toegekend rustpensioen zouden tot gevolg hebben, noch een sociaal voordeel geniet toegekend krachtens een Belgische of buitenlandse wetgeving of een als zodanig geldend voordeel toegekend krachtens een regeling die van toepassing is op het personeel van een internationale instelling;

2° op de gehuwde begunstigde die samenwoont met zijn echtgenoot van wie het pensioenbedrag werd verminderd, hetzij met toepassing van artikel 10, § 4, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, hetzij met toepassing van artikel 3, § 8, van de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn, hetzij met toepassing van artikel 5, § 8, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenen;

3° op de gehuwde begunstigde die gescheiden leeft van zijn echtgenoot, op de ongehuwde begunstigde, op de uit de echt gescheiden begunstigde of op de langstlevende echtgenoot, op voorwaarde dat hij uitsluitend samenwoont met één of meer kinderen waarvan ten minste één recht geeft op kinderbijslag.

Art. 5 *Gewijzigd bij het K.B. van 26 december 2022, art. 5 (2).*

De wettelijke pensioenen en aanvullende pensioenen die niet maandelijks worden betaald, worden voor de berekening van de verschuldigde inhoudingen omgerekend in maandbedragen.

De wettelijke pensioenen en aanvullende pensioenen die in de vorm van een kapitaal worden uitbetaald, worden evenwel slechts omgezet in maandbedragen na hun omzetting in een fictieve rente. Deze omzetting in een fictieve rente geschiedt op basis van de coëfficiënten bepaald in de tabel gevoegd bij het koninklijk besluit van 25 april 1997 tot uitvoering van artikel 68, § 2, derde lid, van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen.

Bij de betaling van de wettelijke pensioenen en aanvullende pensioenen worden alle verschuldigde sommen ineens ingehouden.

Art. 6 *Vervangen bij het K.B. van 26 december 2022, art. 6 (2).*

Iedere persoon die recht heeft op een wettelijk pensioen ten laste van een Belgisch pensioenstelsel en aan wie wettelijke en/of aanvullende pensioenen ten laste van een buitenlands pensioenstelsel en/of van een pensioenstelsel van een internationale instelling worden toegekend, is ertoe gehouden daarvan aangifte te doen bij de Dienst, onder de modaliteiten beschreven in artikel 68bis, § 2, van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen.

Art. 7 *Gewijzigd bij het K.B. van 26 december 2022, art. 7 (2), art. 8 (3), art. 9 (2), art. 10 (2), art. 11 (2) en art. 12 (2).*

§ 1. *Vervangen bij het K.B. van 26 december 2022, art. 7 (2).*
Elke Belgische uitbetalingsinstelling die wettelijke pensioenen uitkeert, verricht van ambtswege de inhouding op deze pensioenen voor zover het globaal bedrag van de door haar aan eenzelfde persoon betaalde wettelijke pensioenen en aanvullende pensioenen de drempel overschrijdt.

§ 2. *Vervangen bij het K.B. van 26 december 2022, art. 7 (2) en art. 8 (3).*
Elke Belgische en buitenlandse uitbetalingsinstelling die in artikel 1, b), 1° bedoelde Belgische aanvullende pensioenen toekent, is verplicht de inhouding te verrichten op de door haar betaalde voordelen zonder dat met de drempel rekening wordt gehouden (2).

§ 3. *Vervangen bij het K.B. van 26 december 2022, art. 7 (2).*
Wanneer aan eenzelfde persoon één of meer wettelijke pensioenen worden toegekend waarop de inhouding van ambtswege niet overeenkomstig paragraaf 1 is verricht, maar waarvan het totaal bedrag, eventueel verhoogd met het bedrag van de in artikel 1, b), 1° bedoelde Belgische aanvullende pensioenen en van de wettelijke en/of aanvullende pensioenen toegekend ten laste van een buitenlands pensioenstelsel en/of van een pensioenstelsel van een internationale instelling, hoger is dan de drempel, geeft de Dienst de uitbetalingsinstellingen de opdracht om in afwijking van paragraaf 1 de inhouding te verrichten. Deze inhouding, waarvan het percentage lager is dan of gelijk aan 3,55 %, wordt verricht vanaf de eerste betaling die volgt op de mededeling van het percentage door de Dienst.

De Dienst controleert of de in het eerste lid bedoelde opdracht daadwerkelijk wordt uitgevoerd door de uitbetalingsinstellingen.

§ 4. *Vervangen bij het K.B. van 26 december 2022, art. 7 (2).*
Het gedeelte van de met toepassing van paragraaf 1 uit te voeren inhouding dat overeenstemt met wettelijke en/of aanvullende pensioenen ten laste van een buitenlands pensioenstelsel en/of van een pensioenstelsel van een internationale instelling wordt uitsluitend verricht:

1° als de gerechtigde zijn hoofdverblijfplaats heeft gevestigd in België en een wettelijk pensioen of als zodanig geldend voordeel ten laste van een Belgisch pensioenstelsel geniet;

2° als de gerechtigde zijn hoofdverblijfplaats heeft gevestigd in het buitenland en de geneeskundige verstrekkingen verschuldigd in uitvoering van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen geniet ten laste van een Belgische instelling.

§ 5. *Gewijzigd bij het K.B. van 26 december 2022, art. 9 (2).*

De inhouding wordt verricht op de verschillende wettelijke pensioenen ten laste van een Belgisch pensioenstelsel overeenkomstig de rangorde vastgesteld als volgt:
1° de rust- en overlevingspensioenen ten laste van de pensioenregeling voor werknemers;

2° de rust- en overlevingspensioenen ten laste van de pensioenregeling voor zelfstandigen;

3° de rust- en overlevingspensioenen ten laste van een pensioenstelsel van de overheidssector beheerd door de Dienst;

4° *Opgeheven bij het K.B. van 26 december 2022, art. 9, 3° (2);*

5° de rustpensioenen ten laste van de instellingen waarop het koninklijk besluit nr. 117 van 27 februari 1935 tot vaststelling van het statuut der pensioenen van het personeel der zelfstandige openbare inrichtingen en de regieën ingesteld door de Staat van toepassing is;

6° de rust- en overlevingspensioenen ten laste van het stelsel voor overzeese sociale zekerheid;

7° de niet in 3° bedoelde rust- en overlevingspensioenen ten laste van de plaatselijke besturen of ten laste van door deze plaatselijke besturen opgerichte instellingen van openbaar nut, met inbegrip van die welke aan hun mandatarissen worden toegekend;

8° de niet in 3° bedoelde rust- en overlevingspensioenen ten laste van instellingen van openbaar nut die afhangen van de Gemeenschappen of de Gewesten;

9° de rust- en overlevingspensioenen toegekend aan de senatoren, de leden van de Kamer van Volksvertegenwoordigers en de leden van de Gewest- en Gemeenschapsparlementen;

10° de rust- en overlevingspensioenen ten laste van hiervoor niet opgenomen machten en instellingen bedoeld in artikel 38 van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen.

In geval van cumulatie van pensioenen met eenzelfde rangorde, wordt de afhouding in eerste instantie verricht op het pensioen met het hoogste bedrag, zonder dat latere verhogingen van de pensioenen een wijziging van de aldus vastgestelde volgorde tot gevolg hebben.

§ 6. *Vervangen bij het K.B. van 26 december 2022, art. 10 (2).*

Indien na inhouding het totaal bedrag van de wettelijke pensioenen en de aanvullende pensioenen dat aan eenzelfde persoon is uitbetaald, lager is dan de drempel, betaalt de Dienst de onverschuldigde inhoudingen van ambtswege terug aan de begunstigde.

In afwijking van paragraaf 2 kan de Dienst eveneens de uitbetalingsinstellingen opdracht geven geen inhouding te verrichten op de betaalde wettelijke pensioenen en aanvullende pensioenen of een inhouding waarvan het percentage lager is dan 3,55 %. Deze laatste inhouding wordt verricht vanaf de eerste betaling die volgt op de mededeling van het percentage door de Dienst (4).

§ 7. *Gewijzigd bij het K.B. van 26 december 2022, art. 11 (2).*
De door de Dienst te innen of terug te betalen bijdragen worden berekend zonder dat rekening wordt gehouden met centgedeelten van minder dan 0,5 cent; centgedeelten van 0,5 cent of meer worden voor één cent gerekend.

De afronding op één cent naar boven of naar onder geschiedt op elk te storten of te innen bedrag.

§ 8. *Opgeheven bij het K.B. van 26 december 2022, art. 12 (2).*

Art. 7 Toekomstig recht

Toekomstig recht:

§ 1. Vervangen bij het K.B. van 26 december 2022, art. 7 (2).
Elke Belgische uitbetalingsinstelling die wettelijke pensioenen uitkeert, verricht van ambtswege de inhouding op deze pensioenen voor zover het globaal bedrag van de door haar aan eenzelfde persoon betaalde wettelijke pensioenen en aanvullende pensioenen de drempel overschrijdt.

§ 2. Vervangen bij het K.B. van 26 december 2022, art. 8 (5).
Elke Belgische en buitenlandse uitbetalingsinstelling die in artikel 1, b), 1° bedoelde Belgische aanvullende pensioenen toekent, handelt met betrekking tot de op deze pensioenen te verrichten inhouding overeenkomstig het tweede en derde lid.

Wanneer de vzw Sigedis hiervoor over voldoende gegevens beschikt, deelt zij aan de uitbetalingsinstelling mee of het totaal bedrag van de aan eenzelfde persoon betaalde wettelijke pensioenen en aanvullende pensioenen de drempel overschrijdt. In geval van niet overschrijding van de drempel, verricht de uitbetalingsinstelling geen inhouding. In geval van overschrijding van de drempel, verricht de uitbetalingsinstelling een inhouding waarvan het bedrag en/of het daarmee overeenstemmende percentage haar wordt meegedeeld door de vzw Sigedis.

Wanneer de vzw Sigedis niet over voldoende gegevens beschikt om te bepalen of het totaal bedrag van de aan eenzelfde persoon betaalde wettelijke pensioenen en aanvullende pensioenen de drempel overschrijdt, verricht de Belgische of buitenlandse uitbetalingsinstelling ambtshalve een inhouding van 3,55% op de door haar betaalde aanvullende pensioenen.

De Koning kan de modaliteiten vaststellen voor de toepassing van het tweede en het derde lid. (3)

§ 3. Vervangen bij het K.B. van 26 december 2022, art. 7 (2).

Wanneer aan eenzelfde persoon één of meer wettelijke pensioenen worden toegekend waarop de inhouding van ambtswege niet overeenkomstig paragraaf 1 is verricht, maar waarvan het totaal bedrag, eventueel verhoogd met het bedrag van de in artikel 1, b), 1° bedoelde Belgische aanvullende pensioenen en van de wettelijke en/of aanvullende pensioenen toegekend ten laste van een buitenlands pensioenstelsel en/of van een pensioenstelsel van een internationale instelling, hoger is dan de drempel, geeft de Dienst de uitbetalingsinstellingen de opdracht om in afwijking van paragraaf 1 de inhouding te verrichten. Deze inhouding, waarvan het percentage lager is dan of gelijk aan 3,55 %, wordt verricht vanaf de eerste betaling die volgt op de mededeling van het percentage door de Dienst.

De Dienst controleert of de in het eerste lid bedoelde opdracht daadwerkelijk wordt uitgevoerd door de uitbetalingsinstellingen.

§ 4. Vervangen bij het K.B. van 26 december 2022, art. 7 (2).
Het gedeelte van de met toepassing van paragraaf 1 uit te voeren inhouding dat overeenstemt met wettelijke en/of aanvullende pensioenen ten laste van een buitenlands pensioenstelsel en/of van een pensioenstelsel van een internationale instelling wordt uitsluitend verricht:
1° als de gerechtigde zijn hoofdverblijfplaats heeft gevestigd in België en een wettelijk pensioen of als zodanig geldend voordeel ten laste van een Belgisch pensioenstelsel geniet;

2° als de gerechtigde zijn hoofdverblijfplaats heeft gevestigd in het buitenland en de geneeskundige verstrekkingen verschuldigd in uitvoering van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen geniet ten laste van een Belgische instelling.

§ 5. Gewijzigd bij het K.B. van 26 december 2022, art. 9 (2).
De inhouding wordt verricht op de verschillende wettelijke pensioenen ten laste van een Belgisch pensioenstelsel overeenkomstig de rangorde vastgesteld als volgt:
1° de rust- en overlevingspensioenen ten laste van de pensioenregeling voor werknemers;

2° de rust- en overlevingspensioenen ten laste van de pensioenregeling voor zelfstandigen;

3° de rust- en overlevingspensioenen ten laste van een pensioenstelsel van de overheidssector beheerd door de Dienst;

4° Opgeheven bij het K.B. van 26 december 2022, art. 9, 3° (2);

5° de rustpensioenen ten laste van de instellingen waarop het koninklijk besluit nr. 117 van 27 februari 1935 tot vaststelling van het statuut der pensioenen van het personeel der zelfstandige openbare inrichtingen en de regieën ingesteld door de Staat van toepassing is;

6° de rust- en overlevingspensioenen ten laste van het stelsel voor overzeese sociale zekerheid;

7° de niet in 3° bedoelde rust- en overlevingspensioenen ten laste van de plaatselijke besturen of ten laste van door deze plaatselijke besturen opgerichte

instellingen van openbaar nut, met inbegrip van die welke aan hun mandatarissen worden toegekend;

8° de niet in 3° bedoelde rust- en overlevingspensioenen ten laste van instellingen van openbaar nut die afhangen van de Gemeenschappen of de Gewesten;

9° de rust- en overlevingspensioenen toegekend aan de senatoren, de leden van de Kamer van Volksvertegenwoordigers en de leden van de Gewest- en Gemeenschapsparlementen;

10° de rust- en overlevingspensioenen ten laste van hiervoor niet opgenomen machten en instellingen bedoeld in artikel 38 van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen.

In geval van cumulatie van pensioenen met eenzelfde rangorde, wordt de afhouding in eerste instantie verricht op het pensioen met het hoogste bedrag, zonder dat latere verhogingen van de pensioenen een wijziging van de aldus vastgestelde volgorde tot gevolg hebben.

§ 6. Vervangen bij het K.B. van 26 december 2022, art. 10 (2).
Indien na inhouding het totaal bedrag van de wettelijke pensioenen en de aanvullende pensioenen dat aan eenzelfde persoon is uitbetaald, lager is dan de drempel, betaalt de Dienst de onverschuldigde inhoudingen van ambtswege terug aan de begunstigde.

In afwijking van paragraaf 2 kan de Dienst eveneens de uitbetalingsinstellingen opdracht geven geen inhouding te verrichten op de betaalde wettelijke pensioenen en aanvullende pensioenen of een inhouding waarvan het percentage lager is dan 3,55 %. Deze laatste inhouding wordt verricht vanaf de eerste betaling die volgt op de mededeling van het percentage door de Dienst (4).

§ 7. Gewijzigd bij het K.B. van 26 december 2022, art. 11 (2).
De door de Dienst te innen of terug te betalen bijdragen worden berekend zonder dat rekening wordt gehouden met centgedeelten van minder dan 0,5 cent; centgedeelten van 0,5 cent of meer worden voor één cent gerekend.

De afronding op één cent naar boven of naar onder geschiedt op elk te storten of te innen bedrag.

§ 8. Opgeheven bij het K.B. van 26 december 2022, art. 12 (2).

Art. 8 *Gewijzigd bij het K.B. van 26 december 2022, art. 13 (2).*

Als de wettelijke pensioenen of de aanvullende pensioenen in de vorm van een kapitaal uitbetaald worden, stort de Dienst aan de begunstigde de op het kapitaal verrichte inhouding volledig terug indien, bij de eerste uitbetaling van het definitief bedrag van een wettelijk pensioen die volgt op de uitbetaling van een kapitaal, het gecumuleerde maandelijkse brutobedrag van de wettelijke pensioenen en aanvullende pensioenen kleiner is dan de drempel.

Indien de terugstorting plaatsvindt meer dan zes maanden na de datum van de eerste uitbetaling van het definitief bedrag van een wettelijk pensioen, is de Dienst van rechtswege aan begunstigde verwijlinteresten verschuldigd op het teruggestorte

bedrag. Deze interesten, waarvan het percentage gelijk is aan 4,75 % per jaar, beginnen te lopen vanaf de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van de termijn van zes maanden.

Art. 9 *Vervangen bij het K.B. van 26 december 2022, art. 14 (2).*

De uitbetalingsinstellingen storten de opbrengst van de inhouding op de wettelijke pensioenen ten laste van een Belgisch pensioenstelsel aan de Dienst tijdens de maand volgend op deze waarin het wettelijk pensioen werd uitbetaald.

De Belgische of buitenlandse uitbetalingsinstellingen storten aan de Dienst de opbrengst van de inhouding op de in artikel 1, b), 1° bedoelde Belgische aanvullende pensioenen ten belope van het bedrag, tegen de vervaldatum en met de mededeling vermeld in het maandelijkse betaaloverzicht van de vzw Sigedis.

Art. 10 *Vervangen bij het K.B. van 26 december 2022, art. 15 (2).*

De Belgische uitbetalingsinstellingen moeten uiterlijk de achtste werkdag na het einde van de maand tijdens welke de wettelijke pensioenen werden uitbetaald, aan de Dienst alle aangiften bezorgen van de gegevens in verband met die pensioenen, in de door de Dienst voorgeschreven vorm.

De Belgische en buitenlandse uitbetalingsinstellingen bezorgen de aangiften van de gegevens in verband met de betaling van de in artikel 1, b), 1° bedoelde Belgische aanvullende pensioenen, binnen de in het eerste lid vermelde termijn en in de vorm die is voorgeschreven door de vzw Sigedis, aan DB2P die deze gegevens meedeelt aan de Dienst.

Art. 11 *Vervangen bij het K.B. van 26 december 2022, art. 16 (2).*

De Federale Overheidsdienst Financiën deelt aan de Dienst de identiteit van elke persoon mede, die één of meerdere wettelijke pensioenen en/of aanvullende pensioenen genoten heeft. Deze mededeling bevat eveneens de bedragen van deze wettelijke pensioenen en aanvullende pensioenen, ongeacht het feit of het periodieke of in de vorm van een kapitaal betaalde pensioenen betreft.

Art. 12 *Vervangen bij het K.B. van 26 december 2022, art. 17 (2).*

De Dienst ziet de in artikel 6 en artikel 10, eerste lid bedoelde aangiften na.

De Dienst kan te dien einde voor de controle op de uitvoering van dit besluit de medewerking vorderen van de administraties, instellingen en diensten die wettelijke pensioenen en/of aanvullende pensioenen toekennen en/of betalen.

Art. 13 *Gewijzigd bij het K.B. van 26 december 2022, art. 18 (2), art. 19 (2) en art. 20 (2).*

§ 1. Bij het verstrijken van de termijn bedoeld in artikel 9, is elke uitbetalingsinstelling die ten onrechte geen inhouding heeft verricht of de opbrengst ervan niet heeft gestort van rechtswege in gebreke. Op de bedragen die niet binnen deze termijn werden betaald is de uitbetalingsinstelling een toeslag van 10 pct. verschuldigd, alsmede een verwijlinterest van 12 pct. per jaar, te rekenen vanaf het verstrijken van deze termijn tot op de dag waarop de betaling plaatsvindt.

§ 2. De begunstigde die nalaat de in artikel 6 bedoelde aangifte te doen, moet een vergoeding betalen gelijk aan 10 pct. van de nog verschuldigde achterstallige inhoudingen.

§ 3. *Gewijzigd en aangevuld bij het K.B. van 26 december 2022, art. 18 (2).*
Het niet verschaffen aan de Dienst van de in artikel 10, eerste lid bedoelde aangifte in de vorm en binnen de termijn die zijn voorgeschreven verplicht de uitbetalingsinstelling tot het betalen van een forfaitaire vergoeding van 25 EUR, vermeerderd met 2,50 EUR per begunstigde en met 2,50 EUR per schijf van 2 500 EUR gestort pensioen.
Het niet verschaffen aan DB2P van de in artikel 10, tweede lid bedoelde aangifte binnen de in artikel 10, eerste lid bedoelde termijn en in de vorm die is voorgeschreven door de vzw Sigedis verplicht de uitbetalingsinstelling tot het betalen van een forfaitaire vergoeding van 25 EUR.

§ 4. *Gewijzigd bij het K.B. van 26 december 2022, art. 19 (2).*
De Dienst is belast met de invordering van de in paragrafen 1 tot 3 bedoelde bedragen.

§ 5. *Gewijzigd bij het K.B. van 26 december 2022, art. 20 (2).*
Het innen der verschuldigde sommen kan eveneens geschieden door tussenkomst van de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen, dat de inning ervan zal verrichten overeenkomstig de bepalingen van artikel 3 van de domaniale wet van 22 december 1949.

Art. 14 *Gewijzigd bij het K.B. van 26 december 2022, art. 21 (2).*

§ 1. De Dienst deelt aan de begunstigde per gewone brief het bedrag van de inhouding en de berekeningswijze ervan mee. Deze mededeling geldt als motivering en kennisgeving.

Tegen de in het eerste lid bedoelde mededeling kan beroep worden ingeleid bij de bevoegde rechtsmacht binnen de drie maanden die volgen op de datum van de mededeling aan de begunstigde.

§ 2. Indien door de Dienst wordt vastgesteld dat bij de bepaling van de inhouding een materiële vergissing werd begaan, zet hij ambtshalve de vergissing recht en deelt aan de andere uitbetalingsinstellingen de elementen waarop de nieuwe berekening van de inhouding steunt mee.

De Dienst brengt de begunstigde van de vergissing op de hoogte en hij betekent hem het juiste bedrag van de inhouding alsook haar berekeningswijze.

Indien de vergissing aanleiding heeft gegeven tot:

1° ten onrechte verrichte inhoudingen, betaalt de Dienst deze aan de begunstigde terug, zonder dat hierop verwijlinteresten verschuldigd zijn;

2° het verrichten van een onvoldoende inhouding, past de bevoegde uitbetalingsinstelling het bedrag van de inhouding aan vanaf de eerste betaling die volgt op de datum waarop de in het tweede lid bedoelde mededeling aan de begunstigde werd betekend.

De Dienst controleert de tenuitvoerlegging van dit artikel door de uitbetalingsinstellingen.

Art. 15 *Opheffingsbepaling*.

Art. 16 *Gewijzigd bij het K.B. van 26 december 2022, art. 22 (2).*

Voor de wettelijke pensioenen en de aanvullende pensioenen die in de vorm van een kapitaal worden uitbetaald, blijft de fictieve omzettingsrente berekend overeenkomstig artikel 73 van het koninklijk besluit van 27 augustus 1993 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 indien de daadwerkelijke betaling van het kapitaal voor de datum van inwerkingtreding van dit besluit wordt verricht.

Art. 17 *Gewijzigd bij het K.B. van 26 december 2022, art. 23 (2).*

Voor de wettelijke pensioenen en de aanvullende pensioenen die in de vorm van een kapitaal voor de datum van inwerkingtreding van dit besluit worden uitbetaald, blijft het recht op terugbetaling van een deel van de inhouding, zoals voorzien in artikel 3bis, tweede lid, van het voornoemde koninklijk besluit van 15 september 1980, behouden.

Art. 18 *Gewijzigd bij het K.B. van 26 december 2022, art. 24 (2).*

De beheersbegroting van de Dienst wordt, met ingang van de datum van inwerkingtreding van dit besluit, verhoogd met de personeelsuitgaven, de werkingsuitgaven en de investeringsuitgaven betreffende de inning en het beheer van de opbrengst van de inhouding en de beheersbegroting van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering wordt evenredig verminderd.

Art. 19 Treden in werking op 1 januari 2014:

1° de wet van 13 maart 2013 tot hervorming van de inhouding van 3,55 % ten gunste van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en de solidariteitsbijdrage verricht op de pensioenen;

2° dit besluit, met uitzondering van artikel 7, § 4, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2013.

Art. 20 De minister bevoegd voor Sociale Zaken en de Minister voor Pensioenen zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

---

[1] Inwerkingtreding: 01-01-2015.
[2] Inwerkingtreding: 01-01-2023 en van toepassing op alle betalingen van Belgische aanvullende pensioenen die worden verricht vanaf deze datum (zie art. 25 van het K.B. van 26 december 2022, B.S. 30 december).
[3] De vervanging van art. 7, § 2 treedt in werking op een door de Koning te bepalen datum (zie art. 25 van het K.B. van 26 december 2022, B.S. 30 december).
[4] Art. 7, § 6, tweede lid is ook van toepassing op de betalingen van Belgische aanvullende pensioenen die worden verricht vóór 1 januari 2023 indien de aangifte van de gegevens in verband met die pensioenen niet vóór 12 januari 2023 werd bezorgd aan de Dienst (zie art. 25 van het K.B. van 26 december 2022, B.S. 30 december).
[5] Inwerkingtreding: onbepaald.

Koninklijk besluit van 7 februari 2014
(Staatsblad 18 februari)

tot wijziging van het koninklijk besluit van 23 mei 2001 tot instelling van een algemeen reglement betreffende de inkomensgarantie voor ouderen en tot opheffing van het koninklijk besluit van 5 juni 2004 tot uitvoering van artikel 6, § 2, derde lid en van artikel 7, § 1, derde lid en § 2, tweede lid, van de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen.

- UITTREKSEL -

HOOFDSTUK 1. Wijziging van het koninklijk besluit van 23 mei 2001 tot instelling van een algemeen reglement betreffende de inkomensgarantie voor ouderen

Art. 1-25 *Wijzigingsbepalingen.*

HOOFDSTUK 2. Slotbepalingen

Art. 26 *Heft het koninklijk besluit van 5 juni 2004 tot uitvoering van artikel 6, § 2, derde lid en van artikel 7, § 1, derde lid en § 2, tweede lid, van de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen op.*

Art. 26 § 1. Hebben uitwerking met ingang van 1 januari 2014:

1° artikel 52 van de programmawet van 27 december 2012;

2° dit besluit.

§ 2. De personen voor wie de inkomensgarantie ingaat vóór 1 januari 2014 blijven het hen toegekend bedrag behouden tot op het ogenblik dat voor hen, ambtshalve of op aanvraag, een herzieningsbeslissing van de inkomensgarantie voor ouderen wordt genomen en dit naar aanleiding van nieuwe feiten die zich voordoen ten vroegste op 1 januari 2014.

© FPD – augustus 2023

Koninklijk besluit van 11 maart 2015
(Staatsblad 25 maart)

ter uitvoering van artikel 3, § 5, 3° van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.

Gewijzigd bij: *de K.B.'s van 22 juni 2017 (Staatsbl. 30 juni) en 6 september 2018 (Staatsbl. 26 september).*

Art. 1 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 22 juni 2017, art. 20 (1) en 6 september 2018, art. 102 (2).*

§ 1. De artikelen 9, 10, § 1, en 12 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens zijn niet van toepassing op de sociale inspecteurs en op de ambtenaren van de openbare overheden opgesomd in § 2, in het raam van hun opdrachten van bestuurlijke politie bedoeld in Boek 1, Titel 2 en Titel 4, Hoofdstuk 3 van het Sociaal Strafwetboek.

§ 2. Deze overheden zijn:

- Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg;
- Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening;
- Rijksdienst voor Sociale Zekerheid;
- Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie;
- Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering;
- Federaal Agentschap voor de Kinderbijslag;
- Dienst voor de Bijzondere Socialezekerheidsstelsels;
- Fedris;
- Controledienst voor de Ziekenfondsen en de Landsbonden van ziekenfondsen;
- Rijksdienst voor Pensioenen;
- Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen.

Art. 2 Onze Vice-Eerste Minister en Minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel, Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, Onze Minister van Pensioenen en Onze Minister van Middenstand, Zelfstandigen, K.M.O.'s, Landbouw en Maatschappelijke Integratie zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

1 Inwerkingtreding: 01-07-2017.
2 Inwerkingtreding: 01-01-2017.

© FPD – augustus 2023

Koninklijk besluit van 28 mei 2015
(Staatsblad 2 juni)

tot verdeling van de mandaten van de organisaties die de belangen van de werknemers, de personeelsleden van de publieke sector, de werkgevers en de zelfstandigen binnen het Nationaal Pensioencomité vertegenwoordigen.

Art. 1 De mandaten worden als volgt toegekend aan de organisaties die de belangen vertegenwoordigen van de werknemers en de personeelsleden van de publieke sector in het Nationaal Pensioencomité:

Vaste leden voor de vertegenwoordigers van de werknemers van de privésector:

2 Algemeen Belgisch Vakverbond

2 Algemeen Christelijk Vakverbond

1 De Algemene Centrale der Liberale Vakverbonden van België

Plaatsvervangende leden voor de vertegenwoordigers van de werknemers van de privésector:

2 Algemeen Belgisch Vakverbond

2 Algemeen Christelijk Vakverbond

1 Algemene Centrale der Liberale Vakverbonden van België

Vaste leden voor de vertegenwoordigers van de personeelsleden van de publieke sector:

1 Algemene Centrale der Openbare Diensten

1 Algemeen Christelijk Vakverbond

1 Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt.

Plaatsvervangende leden voor de vertegenwoordigers van de personeelsleden van de publieke sector:

1 Algemene Centrale der Openbare Diensten

1 Algemeen Christelijk Vakverbond

1 Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt.

Art. 2 De volgende organisaties verdelen de mandaten die toegekend zijn aan de leden die de belangen van de werkgevers en de zelfstandigen in het Nationaal Pensioencomité vertegenwoordigen:

Vaste leden:

Verbond van Belgische Ondernemingen

Union des Classes Moyennes

Unie van Zelfstandige Ondernemers

Boerenbond

© FPD – augustus 2023

Plaatsvervangende leden:

Verbond van Belgische Ondernemingen

Union des Classes Moyennes

Unie van Zelfstandige Ondernemers

Boerenbond

Art. 3 Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

Art. 4 De minister of ministers tot wiens bevoegdheden de pensioenen behoren zijn belast met de uitvoering van onderhavig besluit.

Koninklijk besluit van 28 mei 2015
(Staatsblad 2 juni)

tot bepaling van de modaliteiten van voordracht en benoeming van de leden van het Nationaal Pensioencomité.

Art. 1 Met het oog op de benoeming van de vaste en plaatsvervangende leden van het Nationaal Pensioencomité, worden de organisaties die de belangen van de werknemers, de personeelsleden van de publieke sector, de werkgevers en de zelfstandigen vertegenwoordigen verzocht door de minister of ministers tot wiens bevoegdheid de pensioenen behoren, om binnen de termijn van een maand een lijst voor te leggen met twee kandidaten voor de functies van vaste leden en met twee kandidaten voor de functies van plaatsvervangende leden, voor elke zetel die hen wordt toegekend.

Art. 2 Indien er moet worden voorzien in de vervanging van de vaste of plaatsvervangende leden, kunnen de minister of de ministers tot wiens bevoegdheden de pensioenen behoren, al naargelang het geval, aan de organisaties die de belangen van de werknemers, de personeelsleden van de publieke sector, de werkgevers en de zelfstandigen vertegenwoordigen, verzoeken om binnen de termijn van een maand een lijst op te sturen met twee kandidaten per vacante zetel. De personen die benoemd worden ter vervanging van een lid van het Nationaal Pensioencomité, voleindigen het mandaat van hun voorganger.

Art. 3 De naam van een kandidaat mag niet voorkomen op meerdere lijsten en niet meer dan een keer op eenzelfde voordrachtenlijst. De kandidaat voor de functie van vast lid kan worden benoemd tot plaatsvervangend lid.

Art. 4 Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

Art. 5 De minister of de ministers tot wiens bevoegdheden de pensioenen behoren zijn belast met de uitvoering van onderhavig besluit.

© FPD – augustus 2023

Koninklijk besluit van 7 december 2016
(Staatsblad 19 december)

over de bewijskracht van de gegevens die door de instellingen van sociale zekerheid worden verwerkt.

Gewijzigd bij: *het K.B. van 19 september 2019 (Staatsbl. 2 oktober).*

HOOFDSTUK I. Bewijskracht van de gegevens verwerkt door de openbare instellingen van sociale zekerheid en de federale overheidsdiensten die met de toepassing van de sociale zekerheid zijn belast

Art. 1 *Gewijzigd bij het K.B. van 19 september 2019, art. 8 (1).*

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

1° "openbare instellingen van sociale zekerheid": de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid en de openbare instellingen van sociale zekerheid bedoeld in artikel 2, eerste lid, 2°, a), van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid;

2° "federale overheidsdiensten die met de toepassing van de sociale zekerheid zijn belast": de federale overheidsdienst Sociale Zekerheid, de federale overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg en de programmatorische overheidsdienst Maatschappelijke Integratie, Armoedebestrijding, Sociale Economie en Grootstedenbeleid;

3° "bevoegde minister": de voogdijminister van de betrokken openbare instelling van sociale zekerheid of de minister bevoegd voor de betrokken federale overheidsdienst die met de toepassing van de sociale zekerheid is belast;

4° "informatieveiligheidscomité": de kamer sociale zekerheid en gezondheid van het informatieveiligheidscomité bedoeld in de wet van 5 september 2018 tot oprichting van het informatieveiligheidscomité en tot wijziging van diverse wetten betreffende de uitvoering van Verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG.

Art. 2 *Gewijzigd bij het K.B. van 19 september 2019, art. 9 en 10 (1).*

De openbare instellingen van sociale zekerheid en de federale overheidsdiensten die met de toepassing van de sociale zekerheid zijn belast, kunnen ter erkenning door de bevoegde minister de voorwaarden en de nadere regels voorleggen voor het opslaan, bewaren, uitwisselen, meedelen of weergeven, met fotografische, optische, elektronische of andere technieken of op een leesbare drager, van de gegevens waarover zij beschikken of die aan hen zijn overgemaakt voor de toepassing van de sociale zekerheid.

Zij leggen hun voorstel, met een beknopte zelfevaluatie aangaande het voldoen aan de voorwaarden bedoeld in artikel 3, tegelijkertijd voor aan de bevoegde minister en, voor beraadslaging, aan het informatieveiligheidscomité.

© FPD – augustus 2023

Art. 3 *Gewijzigd bij het K.B. van 19 september 2019, art. 9 (1).*

Het informatieveiligheidscomité gaat na of de voorgestelde procedure voldoet aan de volgende voorwaarden:

1° het voorstel omschrijft nauwkeurig de procedure;

2° de gebruikte technologie waarborgt een getrouwe, duurzame en volledige weergave van de gegevens;

3° de gegevens worden systematisch en zonder weglatingen geregistreerd;

4° de verwerkte gegevens worden op een zorgvuldige manier bewaard, systematisch gerangschikt en beschermd tegen elke vervalsing;

5° de volgende inlichtingen over de verwerking van de gegevens worden bewaard:

a) de identiteit van de verantwoordelijke voor de verwerking en de uitvoerder;

b) de aard en het onderwerp van de gegevens waarop de verwerking betrekking heeft;

c) de datum en de plaats van de uitvoering;

d) de eventuele storingen die zijn vastgesteld tijdens de verwerking.

Art. 4 *Gewijzigd bij het K.B. van 19 september 2019, art. 9 en 11 (1).*

Het informatieveiligheidscomité kan de vertegenwoordigers van de aanvrager horen vóór het zijn beraadslaging verleent. In overleg met die vertegenwoordigers kunnen wijzigingen aan de voorgestelde procedure worden aangebracht.

Art. 5 *Gewijzigd bij het K.B. van 19 september 2019, art. 9 en 12 (1).*

Het informatieveiligheidscomité deelt zijn gemotiveerde beraadslaging mee aan de bevoegde minister, uiterlijk binnen een termijn van twee maanden te rekenen vanaf de datum waarop het voorstel bedoeld in artikel 2, tweede lid, werd verzonden. Indien de beraadslaging niet binnen deze termijn wordt meegedeeld, wordt zij geacht gunstig te zijn. Het informatieveiligheidscomité deelt tegelijkertijd zijn beraadslaging mee aan de aanvrager.

Art. 6 *Gewijzigd bij het K.B. van 19 september 2019, art. 9 en 13 (1).*

De bevoegde minister deelt zijn gemotiveerde beslissing mee aan de aanvrager en aan het informatieveiligheidscomité, uiterlijk binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de datum waarop het voorstel bedoeld in artikel 2, tweede lid, werd verzonden. Indien de gemotiveerde beslissing niet binnen deze termijn meegedeeld wordt aan de aanvrager, wordt de procedure die hij heeft voorgesteld geacht erkend te zijn door de bevoegde minister, behalve indien de beraadslaging die door het informatieveiligheidscomité volgens artikel 5 wordt verstrekt ongunstig is, in welk geval de erkenning van de voorgestelde procedure steeds afhankelijk is van een uitdrukkelijke en gemotiveerde beslissing door de bevoegde minister.

Vóór hij zijn beslissing neemt, gaat de bevoegde minister ook na of de in artikel 3 bepaalde voorwaarden vervuld zijn.

Het informatieveiligheidscomité registreert en bewaart de procedures die door de bevoegde minister werden erkend of geacht worden door de bevoegde minister te zijn erkend, onverminderd artikel 9.

Art. 7 Wanneer de procedure die de aanvrager heeft voorgelegd, wordt erkend door de bevoegde minister of wordt geacht erkend te zijn door de bevoegde minister, hebben de gegevens die volgens die procedure worden opgeslagen, bewaard, uitgewisseld, meegedeeld of weergegeven en hun weergave op een leesbare drager bewijskracht voor de toepassing van de sociale zekerheid, tot bewijs van het tegendeel. Deze bewijskracht geldt vanaf de datum waarop de procedure is erkend of is geacht erkend te zijn overeenkomstig artikel 6.

Art. 8 Elke wijziging aan een uitdrukkelijk of stilzwijgend erkende procedure om een reden die verband houdt met één van de voorwaarden bedoeld in artikel 3 is onderworpen aan de bepalingen van de artikelen 2 tot 7.

Art. 9 *Gewijzigd bij het K.B. van 19 september 2019, art. 9 en 14 (1)*

De bevoegde minister kan de uitdrukkelijke of stilzwijgende erkenning intrekken wanneer hij vaststelt dat de erkenningsvoorwaarden geheel of gedeeltelijk niet meer vervuld zijn.

Vóór hij zijn beslissing neemt, kan de bevoegde minister een beraadslaging van het informatieveiligheidscomité vragen, in welk geval de bepalingen van artikel 4 naar analogie van toepassing zijn. Het informatieveiligheidscomité deelt zijn gemotiveerde beraadslaging aan de bevoegde minister mee, uiterlijk binnen een termijn van twee maanden te rekenen vanaf de datum waarop zijn aanvraag werd verzonden. Indien deze beraadslaging niet binnen deze termijn wordt meegedeeld, wordt zij geacht gunstig te zijn.

De bevoegde minister deelt zijn gemotiveerde beslissing mee aan de aanvrager en aan het informatieveiligheidscomité.

De intrekking van de erkenning heeft uitwerking op de datum van mededeling van de beslissing van de bevoegde minister aan de aanvrager. Artikel 7 blijft van toepassing voor de periode die de datum van uitwerking van de intrekking van de erkenning voorafgaat.

HOOFDSTUK II. Bewijskracht van de gegevens verwerkt door de andere instellingen van sociale zekerheid en de sociale secretariaten voor werkgevers

Art. 10 Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

1° "instellingen": de meewerkende instellingen van sociale zekerheid, de fondsen voor bestaanszekerheid en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, bedoeld in artikel 2, eerste lid, 2°, b), c) en f), van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid, en de sociale secretariaten voor werkgevers;

2° "de procedure": alle gebruikte procedures, processen en architecturen (hardware en software);

3° "gedigitaliseerde gegevens": gegevens die opgeslagen, verwerkt en meegedeeld worden door middel van een optische en fotografische techniek;

4° "het formaat": de code waaronder gedigitaliseerde gegevens zijn opgeslagen op een gegevensdrager;

5° "compressie": de bewerking waarbij de digitale voorstelling van de afbeeldingen in grootte beperkt wordt om opslagcapaciteit te besparen en datatransmissie te versnellen;

6° "metagegevens": de gegevensset die de context, de inhoud en de structuur van de gedigitaliseerde gegevens beschrijft;

7° "het systeem": het geheel van apparatuur en besturings- en toepassingsprogrammatuur;

8° "het datacenter": de ruimte waarin de informatie- en communicatieapparatuur (IT-apparatuur) zich fysiek bevindt waarop de gedigitaliseerde gegevens verwerkt en/of opgeslagen worden.

Art. 11 De gegevens die door middel van een optische en fotografische techniek opgeslagen, verwerkt of meegedeeld worden, alsook de weergave van deze gegevens op papier of op elke andere leesbare drager, hebben bewijskracht tot bewijs van het tegendeel, indien de procedure die de instelling overeenkomstig artikel 12 heeft vastgesteld voor de opslag, de verwerking, de mededeling of de weergave van deze gegevens voldoet aan de voorwaarden opgesomd in dit hoofdstuk en de gegevens in overeenstemming met die procedure werden opgeslagen, verwerkt of meegedeeld.

De gedigitaliseerde gegevens kan echter geen rechtsgeldigheid worden ontzegd op de enkele grond dat betwist wordt dat de werkelijk gevolgde procedure aan de voorwaarden van dit besluit voldoet, als diegene die zich op deze gegevens beroept kan aantonen, met alle middelen van recht, dat de afwijking van de voorwaarden in dit hoofdstuk de betrouwbaarheid van de gegevens niet in het gedrang heeft gebracht.

Art. 12 De instelling legt de procedure vast volgens welke ze de gegevens waarover ze beschikt of die ze doorgestuurd krijgt, door middel van een optische en fotografische techniek opslaat, verwerkt of meedeelt voor de toepassing ervan in de sociale zekerheid, alsook de procedure volgens welke ze deze gegevens op papier of op elke andere leesbare drager weergeeft, overeenkomstig dit hoofdstuk.

Art. 13 De instelling gebruikt een procedure voor:

1° de systematische en volledige opslag van gegevens;

2° de getrouwe, duurzame en volledige weergave van de informatie;

3° de zorgvuldige bewaring, de systematische classificatie en de beveiliging van de gegevens tegen elke vorm van vervalsing;

4° de integriteit en de leesbaarheid van de gegevens gedurende de volledige bewaartermijn.

Art. 14 *Gewijzigd bij het K.B. van 19 september 2019, art. 15 (1)*

De instelling beschikt over een gedetailleerde, regelmatig bijgewerkte documentatie over de gehanteerde procedure.

Deze documentatie bevat minstens de volgende inlichtingen:

1° de identificatiegegevens van de eventuele verwerker op wie de instelling een beroep doet, evenals de naam en het adres van de eigenaar van de gebruikte hardware en software;

2° het merk en het type van de gebruikte hardware en de benaming van de gebruikte software;

3° de nauwkeurige beschrijving van de hardware en software, met vermelding van de voornaamste technische kenmerken van de wijze van opslag, verwerking en mededeling door middel van de gebruikte optische en fotografische techniek;

4° de documentatie van de gebruikte opslaginfrastructuur;

5° de beschrijving van de wijze waarop de integriteit van de gedigitaliseerde gegevens wordt verzekerd en kan worden gecontroleerd;

6° de beschrijving van de uitgevoerde kwaliteitscontroles;

7° de documentatie van de software voor de verbetering van de beeldkwaliteit en de herkenningssoftware;

8° de beschrijving van de wijze waarop de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de gedigitaliseerde gegevens worden verzekerd;

9° een beschrijving van de wijze waarop de gedigitaliseerde gegevens worden beveiligd tegen onbevoegde toegang;

10° een beschrijving van het back-upbeleid.

Elke aangebrachte wijziging aan de gebruikte procedure wordt onmiddellijk aan de gedetailleerde beschrijving toegevoegd.

[…] Opgeheven bij het K.B. van 19 september 2019, art. 15

Zowel de documentatie van de procedure als de link tussen deze documentatie en de gedigitaliseerde gegevens wordt bijgehouden gedurende de volledige bewaartermijn.

Art. 15 De toegang tot de gedigitaliseerde gegevens verloopt conform de regels en procedures in voege in de instelling.

Elke bewerking van de gedigitaliseerde gegevens wordt samen met de identiteit van de bewerker in een logboek bijgehouden.

Art. 16 De gedigitaliseerde gegevens worden bewaard in valideerbare, genormeerde en volledig gedocumenteerde bestandsformaten geschikt voor bewaring op lange termijn.

Indien er gebruik gemaakt wordt van een tussenformaat, dan mag er geen relevant kwaliteitsverlies optreden bij de omzetting van het tussenformaat naar het uiteindelijke formaat.

Compressie is alleen toegestaan indien aantoonbaar geen relevant informatieverlies optreedt.

Art. 17 De gedigitaliseerde gegevens worden op de dag van hun opmaak opgeslagen in een opslaginfrastructuur die de integriteit en de duurzaamheid van de gegevens verzekert.

De gedigitaliseerde gegevens en de niet gedigitaliseerde originele gegevens worden blijvend met elkaar gelinkt via een unieke identificatie tot op het moment waarop het origineel vernietigd wordt.

Art. 18 De verwerking van de gedigitaliseerde gegevens gebeurt in een lidstaat van de Europese Unie of in een derde staat waarnaar het vrij verkeer van diensten is uitgebreid en die zich er in het kader van een internationaal akkoord met de Europese Unie toe heeft verbonden om de regelgeving van de Europese Unie betreffende de verwerking van persoonsgegevens te respecteren.

Art. 19 De integriteit van de inhoud, de duurzaamheid, de toegankelijkheid en de leesbaarheid van de gedigitaliseerde gegevens en de hieraan verbonden metagegevens worden gewaarborgd gedurende de door de toepasselijke reglementering opgelegde bewaartermijn.

Metagegevens worden op een consistente en gestructureerde wijze toegekend.

De koppeling tussen de gedigitaliseerde gegevens en de bijbehorende metagegevens kan gedurende de volledige bewaartermijn worden gereconstrueerd.

Elk van de gedigitaliseerde gegevens kan binnen een redelijke termijn worden teruggevonden aan de hand van de bijbehorende metagegevens en kan waarneembaar of leesbaar gemaakt worden, met inachtneming van de autorisaties.

Het gebruikte systeem importeert, converteert, migreert en exporteert de gedigitaliseerde gegevens en de bijbehorende metagegevens met behoud van de betrouwbaarheid, de integriteit en de bruikbaarheid ervan.

Art. 20 De veiligheidsmaatregelen die de gegevensintegriteit waarborgen, zijn opgesteld overeenkomstig het informatieveiligheidsbeleid van de instelling.

De instelling voert een systematische risicoanalyse uit, onder meer betreffende de gegevensverwerking, de systemen, het personeel en de veiligheidseisen.

De instelling beschikt over een informatieveiligheidsbeleid dat het geheel van strategieën en gekozen maatregelen voor de gegevensbeveiliging bevat.

Het in het vorige lid vermelde beleid is gebaseerd op de normen en/of richtlijnen die door nationale en internationale instanties erkend worden.

Aldus doet de instelling minstens het volgende:

1° ze heeft een overzicht van de gehanteerde veiligheidsmaatregelen en toetst periodiek (extern of niet) of de ingevoerde veiligheidsmaatregelen nog passend zijn of niet;

2° ze beschikt over een gedocumenteerd en passend back-upbeleid, calamiteiten- en herstelplan;

3° ze treft alle nodige maatregelen om te voorkomen dat de gedigitaliseerde gegevens gedeeltelijk of geheel verloren zouden gaan gedurende de bewaartermijn. Hiertoe maakt de instelling periodiek back-ups van alle gedigitaliseerde gegevens en bewaart ze deze back-ups op een andere beveiligde locatie;

4° ze test op regelmatige basis de back-up- en herstelplannen en past ze indien nodig aan;

5° ze beschikt over een geactualiseerd toegangscontrolebeleid voor het toekennen, het wijzigen en het verwijderen van toegangsrechten tot het systeem;

6° ze stelt in geval van onderaanneming veiligheidseisen aan deze derde via een contract;

7° na afloop van de door de instelling gehanteerde verjaringstermijn, die ten minste de wettelijke verjaringstermijn moet zijn, vernietigt zij de gedigitaliseerde gegevens aan de hand van een gedocumenteerd proces en indien het gevoelige gegevens betreft, voert zij veilige vernietigingsmethodes uit;

8° ze beschikt over een goed beveiligd datacenter met onder meer klimaatbeheersing, een alarm en een brandmeldvoorziening, een toegangscontrole, een ordelijke bekabeling en een noodstroomvoorziening;

9° ze voorziet in redundantie in de opslaginfrastructuur;

10° ze slaat de informatiedragers en back-ups in een fysiek beveiligde plaats op;

11° ze beschikt over voldoende medewerkers, met voldoende kennis en competenties, om al haar taken en verantwoordelijkheden op het gebied van het beheer van gedigitaliseerde gegevens te kunnen uitvoeren;

12° in geval van migraties naar nieuwe bestandsformaten worden de overdrachten naar gegevensdragers tijdig uitgevoerd om de integriteit en de permanente toegang tot de gedigitaliseerde gegevens gedurende de volledige bewaartermijn te kunnen verzekeren.

De minimale veiligheidsmaatregelen waarvan sprake in het vorige lid blijven van kracht voor het gedocumenteerde migratieproces dat door de instelling uitgevoerd wordt.

HOOFDSTUK III. Diverse bepalingen

Art. 21 De volgende koninklijke besluiten worden opgeheven:

1° het koninklijk besluit van 22 maart 1993 betreffende de bewijskracht, ter zake van de sociale zekerheid, van de door instellingen van sociale zekerheid opgeslagen, bewaarde of weergegeven informatiegegevens;

2° het koninklijk besluit van 28 november 1995 betreffende de bewijswaarde, ter zake van de sociale zekerheid der zelfstandigen, van de door de Administratie en meewerkende instellingen gebruikte informatiegegevens inzake de sociale zekerheid der zelfstandigen;

3° het koninklijk besluit van 15 maart 1999 betreffende de bewijskracht, ter zake van de sociale zekerheid en het arbeidsrecht, van de door de ministeriële diensten en

parastatalen van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid uitgewisselde, meegedeelde, opgeslagen, bewaarde of weergegeven informatiegegevens;

4° het koninklijk besluit van 9 januari 2000 betreffende de bewijskracht van de door de Administratie der Pensioenen gebruikte informatiegegevens voor de toepassing van de wetgeving waarmee zij belast is.

Art. 22 De uitdrukkelijke of stilzwijgende erkenningen op grond van een koninklijk besluit bedoeld in artikel 21 behouden hun uitwerking zolang zij aan de in die koninklijke besluiten bedoelde voorwaarden blijven voldoen.

Art. 23 Aanvragen tot erkenning die op grond van een koninklijk besluit bedoeld in artikel 21 werden ingediend vóór de datum van inwerkingtreding van dit koninklijk besluit worden behandeld overeenkomstig het toepasselijk koninklijk besluit bedoeld in artikel 21.

---

1 Inwerkingtreding: 10-09-2018.

Koninklijk besluit van 19 december 2017
(Staatsblad 29 december)

tot hervorming van de regularisatie van de studieperioden in de pensioenregeling van werknemers.

Art. 1 Wijzigt art. 7 van het K.B. van 21 december 1967.

Art. 2 De studieperioden geregulariseerd door de personen bedoeld in artikel 4, § 5, derde lid en § 6 van de wet van 2 oktober 2017 betreffende de harmonisering van het in aanmerking nemen van studieperioden voor de berekening van het pensioen worden in aanmerking genomen in de berekening van het rustpensioen, het overlevingspensioen of de overgangsuitkering in het pensioenstelsel van de werknemers.

Art. 3 De betrokkene die, op 30 november 2017, nog niet titularis is van een rustpensioen, die, op deze datum, geen studieperioden heeft geregulariseerd in toepassing van het artikel 7 van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, zoals van kracht voor zijn wijziging bij het artikel 1, of in toepassing van de artikelen 33 tot 35 van het koninklijk besluit van 22 december 1967 houdende algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen, zoals van toepassing voor hun wijziging door het koninklijk besluit van 19 december 2017 tot wijziging van het koninklijk besluit van 22 december 1967 houdende algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen, wat de gelijkstelling van studieperioden betreft en voor wie de termijn van tien jaar vanaf het einde van de studies is verlopen op deze datum, heeft de mogelijkheid om een aanvraag in te dienen ten einde deze studieperioden te regulariseren overeenkomstig de nieuwe bepalingen van artikel 7 van het koninklijk besluit van 21 december 1967, zoals gewijzigd bij het artikel 1, tegen de betaling van de regularisatiebijdrage vastgelegd bij het artikel 7, § 3, derde lid van het koninklijk besluit van 21 december 1967.

De studieperioden die kunnen geregulariseerd worden krachtens het eerste lid worden beperkt tot de studieperioden vanaf 1 januari van het jaar van de twintigste verjaardag.

De in het eerste lid bedoelde aanvraag moet voor 1 december 2020 ingediend worden.

Art. 4 Wijzigt art. 6 van het K.B. van 27 juli 1971.

Art. 5 De bepalingen van dit besluit zijn van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 december 2018 ingaan, met uitzondering van de overlevingspensioenen berekend op basis van rustpensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten laatste op 1 november 2018 ingegaan zijn.

Art. 6 Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 december 2017.

Art. 7 De minister bevoegd voor Pensioenen is belast met de uitvoering van dit besluit.

© FPD – augustus 2023

<u>Koninklijk besluit van 17 mei 2019</u>
(Staatsblad 11 juni)

houdende uitvoering van artikel 4, tweede lid van de wet van 13 maart 2013 tot hervorming van de inhouding van 3,55 % ten gunste van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en de solidariteitsbijdrage verricht op de pensioenen.

Art. 1 De inhouding bedoeld in artikel 191, eerste lid, 7°, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, mag niet tot gevolg hebben dat het totaal van de aan de inhouding onderworpen pensioenen of voordelen vanaf 1 augustus 2019 wordt verminderd tot een bedrag, lager dan 591,54 euro per maand, verhoogd met 109,52 euro voor de rechthebbenden met gezinslast. Dit bedrag is gekoppeld aan de spilindex 132,13.

Art. 2 Dit besluit treedt in werking op 1 augustus 2019.

Art. 3 De minister bevoegd voor Pensioenen en de minister bevoegd voor Sociale Zaken zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

© FPD – augustus 2023

Koninklijk besluit van 17 mei 2019
(Staatsblad 11 juni)

tot aanpassing aan de welvaart van bepaalde uitkeringen in de regeling voor werknemers.

HOOFDSTUK 1. Aanpassing van de loongrens

Art. 1 Wijzigt artikel 7, derde lid, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

HOOFDSTUK 2. Aanpassing van het gewaarborgd minimumpensioen voor een volledige loopbaan

Art. 2 Wijzigt artikel 152 van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980.

Art. 3 Wijzigt artikel 153 van dezelfde wet.

HOOFDSTUK 3. Aanpassing van het minimumrecht per loopbaanjaar

Art. 4 § 1. Wijzigt artikel 8, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.

De bepalingen van deze paragraaf zijn van toepassing op de pensioenen en de overgangsuitkeringen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2020 ingaan.

§ 2. Wijzigt artikel 8, § 1, eerste lid, 2°, van hetzelfde besluit.

De bepalingen van deze paragraaf zijn van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2020 ingaan.

HOOFDSTUK 4. Aanpassing van sommige pensioenen

Art. 5 Met uitsluiting van de pensioenen bedoeld in de artikelen 152 en 153 van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980, van de pensioenen bedoeld in artikel 7, §§ 1 en 2, van het koninklijk besluit van 14 februari 2003 tot vaststelling van het gewaarborgd minimumpensioen voor werknemers, opgeheven bij het koninklijk besluit van 28 september 2006 tot uitvoering van de artikelen 33, 33bis, 34 en 34bis van de herstelwet van 10 februari 1981 inzake pensioenen van de sociale sector, maar waarvan de bepalingen van toepassing blijven op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten laatste op 1 september 2006 zijn ingegaan en van de pensioenen bedoeld in artikel 7, §§ 1 en 2, van het koninklijk besluit van 28 september 2006 tot uitvoering van de artikelen 33, 33bis, 34 en 34bis van de herstelwet van 10 februari 1981 inzake pensioenen van de sociale sector, worden de pensioenen in de werknemersregeling die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten laatste op 1 december 2009 zijn ingegaan verhoogd met 0,785 % op 1 augustus 2019.

HOOFDSTUK 5. Aanpassing van het vakantiegeld

© FPD – augustus 2023

Art. 6 Wijzigt artikel 56, § 3 en § 5, van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

HOOFDSTUK 6. Aanpassing van de inkomensgarantie voor ouderen

Art. 7 Wijzigt artikel 6, § 1, van de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen.

HOOFDSTUK 7. Gemeenschappelijke bepaling

Art. 8 Wanneer het een overlevingspensioen betreft, is het in aanmerking te nemen ingangsjaar het jaar tijdens welk het rustpensioen van de overleden echtgenoot daadwerkelijk en voor de eerste maal is ingegaan wanneer deze op het ogenblik van zijn overlijden dit pensioen genoot.

HOOFDSTUK 8. Slotbepalingen

Art. 9 De bepalingen van dit besluit treden in werking op 1 juli 2019 met uitzondering van:

1° artikel 5 dat in werking treedt op 1 augustus 2019;

2° artikelen 1, 4 en 7, 2° die in werking treden op 1 januari 2020;

3° artikel 6 dat in werking treedt op 1 mei 2020.

Art. 10 De minister bevoegd voor Pensioenen is belast met de uitvoering van dit besluit.

Koninklijk besluit nr. 47 van 26 juni 2020
(Staatsblad 15 juli, erratum Staatsblad 23 juli)

tot uitvoering van artikel 5, § 1, 3° en 5°, van de wet van 27 maart 2020 die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID−19 (II), met het oog op het toekennen van een tijdelijke premie aan de gerechtigden op bepaalde sociale bijstandsuitkeringen.

Bekrachtigd bij art. 33 van de wet van 24 december 2020 (Staatsbl. 15 januari 2021), met ingang van 15-01-2021.

Gewijzigd bij: *de wetten van 20 december 2020 (Staatsbl. 30 december), 2 april 2021 (Staatsbl. 13 april), 18 juli 2021 (Staatsbl. 29 juli), 30 november 2021 (Staatsbl. 22 december; erratum 4 januari 2022) en 14 februari 2022 (Staatsbl. 25 februari).*

HOOFDSTUK 1. Algemene bepalingen

Art. 1 *Gewijzigd bij de wetten van 20 december 2020, art. 21 (1), 2 april 2021, art. 66, 18 juli 2021, art. 16, 30 november 2021, art. 2 (2) en 14 februari 2022, art. 7 (3).*

Een tijdelijke premie wordt met ingang vanaf 1 juli 2020 gedurende eenentwintig opeenvolgende maanden toegekend aan de gerechtigde op:
1° een gewaarborgd inkomen voor bejaarden bedoeld in de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden.

2° een inkomensgarantie voor ouderen bedoeld in de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen;

3° een inkomensvervangende tegemoetkoming en/of een integratietegemoetkoming krachtens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap;

4° een leefloon krachtens artikel 14, §1 van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie;

5° een financiële hulpverlening krachtens artikel 60, § 3, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en waarvan deze steun terugbetaald is door de Staat krachtens artikel 1 van het ministerieel besluit van 30 januari 1995 tot regeling van de terugbetaling door de Staat van de kosten van de dienstverlening door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn toegekend aan een behoeftige die de Belgische nationaliteit niet bezit en die niet in het bevolkingsregister is ingeschreven.

HOOFDSTUK 2. Bepalingen betreffende het gewaarborgd inkomen voor bejaarden en de inkomensgarantie voor ouderen

Art. 2 *Gewijzigd bij de wet van 30 november 2021, art. 3 (2).*

De premie bedoeld in artikel 1, 1° en 2° is betaalbaar in zoverre de uitkering die hem rechtvaardigt eveneens betaalbaar is voor dezelfde maand.

De premie bedoeld in artikel 1, 1° en 2° bedraagt maandelijks 25 euro voor elke begunstigde.

© FPD – augustus 2023

HOOFDSTUK 3. Bepalingen betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap

Art. 3 *Gewijzigd bij de wet van 30 november 2021, art. 3 (2).*

De premie bedoeld in artikel 1, 3° is betaalbaar vanaf het moment waarop het recht op een tegemoetkoming voor personen met een handicap is toegekend krachtens de voormelde wet van 27 februari 1987.

De premie bedoeld in artikel 1, 3° bedraagt maandelijks 25 euro voor elke begunstigde.

Art. 4 De premie bedoeld in artikel 1, 3° wordt niet uitbetaald indien de begunstigde aanspraak maakt op de betaling van de premie bedoeld in artikel 1, 1° of 2°.

HOOFDSTUK 4. Bepalingen betreffende leefloonbegunstigden en begunstigden van een hulpverlening equivalent aan het leefloon

Art. 5 *Gewijzigd bij de wet van 30 november 2021, art. 3 (2).*

De premie bedoeld in artikel 1, 4° en 5° wordt door het OCMW uitbetaald als maatschappelijke dienstverlening ter aanvulling op het leefloon of de financiële hulpverlening en is betaalbaar in zoverre de uitkering die hem rechtvaardigt eveneens betaalbaar is voor dezelfde maand.

De premie bedoeld in artikel 1, 4° en 5° bedraagt maandelijks 25 euro voor elke begunstigde.

Art. 6 De premie bedoeld in artikel 1, 4° en 5° wordt niet uitbetaald indien de begunstigde aanspraak maakt op de betaling van de premie bedoeld in artikel 1, 1°, 2° of 3°.

HOOFDSTUK 5. Gemeenschappelijke bepalingen

Art. 7 De premie bedoeld in artikel 1 wordt voor het vaststellen van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden bedoeld in de wet van 1 april 1969 en van de inkomensgarantie voor ouderen bedoeld in de voormelde wet van 22 maart 2001 als een volledig vrijgestelde inkomst beschouwd.

Art. 8 De premie bedoeld in artikel 1 is niet vatbaar voor overdracht of beslag en is vrijgesteld van elke fiscale en sociaalrechtelijke inhouding.

Art. 9 § 1. De in artikel 1 bedoelde vervallen en niet-uitbetaalde premie wordt, in geval van overlijden van de gerechtigde, uitbetaald, naargelang het geval, overeenkomstig de modaliteiten voor de uitkering die hem rechtvaardigt respectievelijk voorzien in:
1° artikel 41 van het koninklijk besluit van 23 mei 2001 tot instelling van een algemeen reglement betreffende de inkomensgarantie voor ouderen;

2° artikel 59 van het koninklijk besluit van 29 april 1969 houdende algemeen reglement betreffende het gewaarborgd inkomen voor bejaarden;

3° artikel 34 van het koninklijk besluit van 23 mei 2003 betreffende de procedure voor de behandeling van de dossiers inzake tegemoetkomingen aan personen met een handicap;

§ 2. De in artikel 1 bedoelde vervallen en niet-uitbetaalde premie, wordt in geval van overlijden van de gerechtigde als bedoeld in artikel 1, 4° en 5° uitbetaald overeenkomstig de modaliteiten voorzien in artikel 40 van het koninklijk besluit houdende het algemeen reglement betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

HOOFDSTUK 6. Wijzigingsbepalingen

Art. 10 Wijzigt artikel 21, § 1, eerste lid, van de wet van 13 juni 1966 betreffende de rust- en overlevingspensioenen voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden.

HOOFDSTUK 7. Slotbepalingen

Art. 11 Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

Art. 12 De minister bevoegd voor Justitie, de minister bevoegd voor Financiën, de minister bevoegd voor Sociale Zaken, de minister bevoegd voor Pensioenen, de minister bevoegd voor Maatschappelijke Integratie en de minister bevoegd voor Personen met een beperking zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

---

[1] Inwerkingtreding: 09-01-2021.
[2] Inwerkingtreding: 01-10-2021.
[3] Inwerkingtreding: 01-01-2022.

Koninklijk besluit van 20 december 2020
(Staatsblad 31 december)

houdende uitvoering van artikel 4, tweede lid van de wet van 13 maart 2013 tot hervorming van de inhouding van 3,55 % ten gunste van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en de solidariteitsbijdrage verricht op de pensioenen.

Art. 1 De inhouding bedoeld in artikel 191, eerste lid, 7°, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, mag niet tot gevolg hebben dat het totaal van de aan de inhouding onderworpen pensioenen of voordelen wordt verminderd:

1° vanaf 1 januari 2021, tot een bedrag, lager dan 605,20 euro per maand, verhoogd met 112,05 euro voor de rechthebbenden met gezinslast;

2° vanaf 1 januari 2022, tot een bedrag, lager dan 619,16 euro per maand, verhoogd met 114,63 euro voor de rechthebbenden met gezinslast;

3° vanaf 1 januari 2023, tot een bedrag, lager dan 633,48 euro per maand, verhoogd met 117,28 euro voor de rechthebbenden met gezinslast;

4° vanaf 1 januari 2024, tot een bedrag, lager dan 648,15 euro per maand, verhoogd met 120,00 euro voor de rechthebbenden met gezinslast.

De bedragen in het eerste lid worden gekoppeld aan de spilindex 132,13.

Art. 2 Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2021, met uitzondering van:

1° artikel 1, eerste lid, 2° dat in werking treedt op 1 januari 2022;

2° artikel 1, eerste lid, 3° dat in werking treedt op 1 januari 2023;

3° artikel 1, eerste lid, 4° dat in werking treedt op 1 januari 2024.

Art. 3 De minister bevoegd voor Pensioenen en de minister bevoegd voor Sociale Zaken zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

© FPD – augustus 2023

Koninklijk besluit van 27 januari 2021
(Staatsblad 19 februari)

tot uitvoering van artikel 7, § 2, van de wet van 5 mei 2019 houdende diverse bepalingen inzake informatisering van Justitie en modernisering van het statuut van rechters in ondernemingszaken en inzake de notariële aktebank, voor wat het leesrecht van de in artikel 7, § 1, 13°, van die wet bedoelde instellingen of diensten betreft.

Art. 1 Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:
1° de wet: de wet van 5 mei 2019 houdende diverse bepalingen inzake informatisering van Justitie en modernisering van het statuut van rechters in ondernemingszaken en inzake de notariële aktebank;

2° Sidis Suite: de gegevensbank bedoeld in artikel 3 van de wet;

3° gegevens: de categorieën van gegevens bedoeld in artikel 5 van de wet, zoals nader ingevuld bij koninklijk besluit van 20 december 2019 tot uitvoering van artikel 5, § 6, van de wet.

Art. 2 § 1. De instellingen of diensten bedoeld in artikel 7, § 1, 13°, van de wet die overeenkomstig dit besluit over een leesrecht beschikken en de specifieke doeleinden van dat leesrecht zijn de volgende:
1° de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening en de uitbetalingsinstellingen in de sector werkloosheid, met het oog op de correcte toepassing en de controle op de naleving van de reglementering inzake de werkloosheids- en de onderbrekingsuitkeringen, inzonderheid de regels inzake de toelaatbaarheidsvoorwaarden na een periode van detentie en inzake de vergoedbaarheidsvoorwaarden gedurende een periode van detentie;

2° het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeits- verzekering en de verzekeringsinstellingen in de verplichte ziekteverzekering, met het oog op de correcte toepassing en de controle op de naleving van de reglementering inzake de verzekering voor geneeskundige verzorging en de uitkerings- en moederschapsverzekering;

3° de Programmatorische Federale Overheidsdienst Maatschappelijk Integratie, Armoedebestrijding en Sociale Economie en de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn, met het oog op de correcte toepassing en de controle op de naleving van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;

4° de Federale Pensioendienst, met het oog op de correcte toepassing en de controle op de naleving van de reglementering inzake de krachtens de wet van 18 maart 2016 betreffende de Federale Pensioendienst door deze dienst uitbetaalde voordelen en de in artikel 30 van die wet bedoelde pensioenen toegekend aan de gewezen statutaire personeelsleden van de NMBS-Holding of HR Rail en aan hun rechthebbenden;

5° de Gewestelijke diensten voor arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding, met het oog op de adequate uitoefening van de aan deze diensten toegekende bevoegdheden inzake controle en begeleiding in toepassing van de reglementering inzake de werkloosheids- uitkeringen en de onderbrekingsuitkeringen;

© FPD – augustus 2023

6° het Agentschap voor Vlaamse Sociale Bescherming en de zorgkassen, met het oog op de correcte toepassing en de controle op de naleving van de reglementering houdende de Vlaamse Sociale Bescherming;

7° de Directie-Generaal personen met een handicap van de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid, met het oog op de correcte toepassing en de controle op de naleving van de reglementering betreffende tegemoetkomingen aan personen met een handicap.

§ 2. De sociale inspecteurs bedoeld in artikel 16 van het Sociaal Strafwetboek, beschikken over het leesrecht voor hun opdrachten van bestuurlijke politie bedoeld in Boek 1, Titel 2 en Titel 4, Hoofdstuk 3 van het Sociaal Strafwetboek.

Art. 3 Het leesrecht van elke instelling of dienst vermeld in artikel 2 heeft slechts betrekking op de hierna vermelde gegevens met betrekking tot de gedetineerde voor zover de betrokken instelling of dienst deze nodig heeft in het licht van het doeleinde vermeld in artikel 2:
1° identificatiegegevens, met name het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen of van de Kruispuntbank van de sociale zekerheid en het interne identificatienummer toegekend door de penitentiaire administratie;

2° gegevens aangaande de interne rechtspositie, met name de inrichting van verblijf;

3° gegevens aangaande de externe rechtspositie, met name de datum van opsluiting, de datum en reden van invrijheidstelling, informatie betreffende de strafuitvoeringsmodaliteiten, datum en reden van het tijdelijk verlaten van en de (niet-) terugkeer naar de inrichting, het primaire wettelijke statuut;

4° gerechtelijke gegevens, met name vereenvoudigde informatie over de opsluitingstitel(s).

Art. 4 Het leesrecht bedoeld in dit besluit neemt de vorm aan van een automatische doorzending door de Federale Overheidsdienst Justitie en/of van een mogelijkheid tot rechtstreekse raadpleging van de in artikel 3 bedoelde gegevens.

De dienst of instelling bedoeld in artikel 2 treedt op als verwerkingsverantwoordelijke vanaf de ontvangst van de gegevens en garandeert de vertrouwelijkheid en integriteit ervan tijdens de verdere verwerking met het oog op de specifieke doeleinden vermeld in artikel 2.

Art. 5 Onverminderd artikel 10, § 2, van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, nemen de instellingen of diensten bedoeld in artikel 2 die gegevens bedoeld in artikel 3 verkrijgen, alle nodige technische en organisatorische maatregelen om, onder hun uitsluitende verantwoordelijkheid, te waarborgen dat :
1° de individuele gebruiker in het licht van zijn concrete opdrachten bevoegd is om de gegevens te ontvangen;
2° de gegevens uitsluitend worden verwerkt overeenkomstig de specifieke doeleinden bepaald in artikel 2 en niet langer worden bewaard dan noodzakelijk voor die doeleinden.

Art. 6 De minister bevoegd voor Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit.

© FPD – augustus 2023

Koninklijk besluit van 2 februari 2021
(Staatsblad 10 februari)

inzake de ambtshalve herziening van beslissingen in uitvoering van de wet van 15 juni 2020 betreffende de berekeningswijze van het pensioensupplement van de ondergrondse mijnwerkers.

Art. 1 De Federale Pensioendienst neemt ambtshalve een nieuwe beslissing wanneer:

1° het bedrag van het referentieloon voor de berekening van het supplement bedoeld in artikel 3, § 6, eerste lid, van de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn niet werd berekend overeenkomstig artikel 3, § 6, derde lid, van dezelfde wet, zoals ingevoegd door het artikel 2 van de wet van 15 juni 2020 betreffende de berekeningswijze van het pensioensupplement van de ondergrondse mijnwerkers;

2° het bedrag van het referentieloon voor de berekening van het supplement bedoeld in artikel 5, § 6, eerste lid, van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels niet werd berekend overeenkomstig het artikel 5, § 6, derde lid, van hetzelfde besluit, zoals ingevoegd door artikel 3 van de voormelde wet van 15 juni 2020;

3° het bedrag van het referentiepensioen bedoeld in artikel 3 van het koninklijk besluit van 4 december 1990 tot uitvoering van de wet van 20 juli 1990 tot instelling van een flexibele pensioenleeftijd voor werknemers en tot aanpassing van de werknemerspensioenen aan de evolutie van het algemeen welzijn, en tot wijziging van sommige bepalingen inzake werknemerspensioenen niet werd berekend overeenkomstig het artikel 3, b), van hetzelfde besluit, zoals vervangen door artikel 4 van de voormelde wet van 15 juni 2020.

In afwijking van het eerste lid neemt de Federale Pensioendienst een nieuwe beslissing op schriftelijk verzoek wanneer de herziening die voortvloeit uit de toepassing van de voormelde wet van 15 juni 2020 een rust- of overlevingspensioen van een overleden gerechtigde betreft waarvan de vervallen en niet uitbetaalde termijnen moeten uitbetaald worden :

1° aan de echtgenoot met wie de gerechtigde samenleefde op het ogenblik van zijn overlijden wanneer de gerechtigde is overleden voor 29 juni 2020 en de echtgenoot op die datum geen overlevingspensioen uit hoofde van het rustpensioen van de overleden ondergrondse mijnwerker geniet;

2° aan de kinderen met wie de gerechtigde samenleefde op het ogenblik van zijn overlijden wanneer de gerechtigde is overleden voor 29 juni 2020;

3° aan ieder persoon met wie de gerechtigde samenleefde op het ogenblik van zijn overlijden;

4° aan de persoon die in de verplegingskosten is tussengekomen wanneer de gerechtigde is overleden vanaf 29 juni 2020;

5° aan de persoon die de begrafeniskosten heeft betaald wanneer de begunstigde is overleden vanaf 29 juni 2020.

© FPD – augustus 2023

Wanneer het overlijden heeft plaatsgevonden voor 29 juni 2020 wordt de schriftelijke aanvraag in de in het tweede lid, 1° tot 3°, bedoelde gevallen ingediend binnen de termijn voorzien in artikel 5 van de voormelde wet van 15 juni 2020 en volgens de modaliteiten voorzien in artikel 72 van koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

Wanneer het overlijden heeft plaatsgevonden vanaf 29 juni 2020 wordt de schriftelijke aanvraag in de in het tweede lid, 3° tot 5°, bedoelde gevallen, ingediend binnen de termijn en volgens de modaliteiten voorzien in artikel 72 van het voormelde koninklijk besluit van 21 december 1967.

Art. 2 Voor de beslissingen die de Federale Pensioendienst neemt inzake de herzieningen die voortvloeien uit de toepassing van de voormelde wet van 15 juni 2020. wordt de termijn van vier maanden bedoeld in artikel 10 van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde tijdelijk verlengd tot acht maanden.

Art. 3 Voor de betalingen die de Federale Pensioendienst verricht inzake de herzieningen die voortvloeien uit de toepassing van de voormelde wet van 15 juni 2020 wordt de termijn van vier maanden bedoeld in artikel 12 van de voormelde wet van 11 april 1995 tijdelijk verlengd tot acht maanden.

Art. 4 Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

De artikelen 2 en 3 treden buiten werking op 30 juni 2022.

Art. 5 De minister bevoegd voor Pensioenen is belast met de uitvoering van dit besluit.

Koninklijk besluit van 6 augustus 2021
(Staatsblad 23 augustus)

tot aanpassing aan de welvaart van bepaalde uitkeringen in de regeling voor werknemers.

HOOFDSTUK 1. Aanpassing van het gewaarborgd minimumpensioen voor een volledige loopbaan

Art. 1 Vervangt de bedragen bedoeld in art. 152, eerste lid van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980.

Art. 2 Vervangt het bedrag bedoeld in art. 153, eerste lid van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980.

HOOFDSTUK 2. Aanpassing van het gewaarborgd minimumpensioen voor een onvolledige loopbaan

Art. 3 Vervangt de bedragen bedoeld in art. 33, eerste lid van de herstelwet van 10 februari 1981 inzake de pensioenen van de sociale sector.

Art. 4 Vervangt het bedrag bedoeld in art. 34, eerste lid van de herstelwet van 10 februari 1981 inzake de pensioenen van de sociale sector.

HOOFDSTUK 3. Aanpassing van het minimumrecht per loopbaanjaar

Art. 5 Vervangt de bedragen bedoeld in art. 8, § 1, eerste lid en art. 8, § 1, eerste lid, 2° van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.

HOOFDSTUK 4. Aanpassing van sommige pensioenen

Art. 6 Met uitsluiting van de pensioenen bedoeld in de artikelen 152 en 153 van voornoemde wet van 8 augustus 1980, van de pensioenen bedoeld in de artikelen 33, eerste lid, en 34, eerste lid, van voornoemde herstelwet van 10 februari 1981, van de pensioenen bedoeld in artikel 7, § § 1 en 2, van het koninklijk besluit van 14 februari 2003 tot vaststelling van het gewaarborgd minimumpensioen voor werknemers, opgeheven bij het koninklijk besluit van 28 september 2006 tot uitvoering van de artikelen 33, 33bis, 34 en 34bis van de herstelwet van 10 februari 1981 inzake pensioenen van de sociale sector, maar waarvan de bepalingen van toepassing blijven op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten laatste op 1 september 2006 zijn ingegaan en van de pensioenen bedoeld in artikel 7, § § 1 en 2, van het koninklijk besluit van 28 september 2006 tot uitvoering van de artikelen 33, 33bis, 34 en 34bis van de herstelwet van 10 februari 1981 inzake pensioenen van de sociale sector, worden de pensioenen in de werknemersregeling die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten laatste op 1 december 2005 zijn ingegaan verhoogd met 1,2 % op 1 juli 2021.

HOOFDSTUK 5. Aanpassing van het vakantiegeld

Art. 7 Vervangt de bedragen bedoeld in artikel 56, § 3 en de verhogingscoëfficiënt bedoeld in artikel 56, § 5, van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

© FPD – augustus 2023

HOOFDSTUK 6. Aanpassing van de inkomensgarantie voor ouderen

Art. 8 Vervangt het bedrag bedoeld in artikel 6, § 1, van de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen.

HOOFDSTUK 7. Opheffingsbepalingen

Art. 9 Heft op:
1° artikel 1, 2° tot en met 4°, artikel 2, 2° tot en met 4°, artikel 3, 2° tot en met 4°, en artikel 4, 2° tot en met 4°, van het koninklijk besluit van 20 december 2020 inzake de verhoging van het gewaarborgd minimumpensioen;
2° artikel 1, 2° tot en met 4°, van het koninklijk besluit van 20 december 2020 inzake de verhoging van het maximumpensioen in het kader van het minimumrecht per loopbaanjaar;
3° artikel 1, 2° tot en met 4°, van het koninklijk besluit van 20 december 2020 inzake de verhoging van de inkomensgarantie voor ouderen.

HOOFDSTUK 8. Gemeenschappelijke bepaling

Art. 10 Wanneer het een overlevingspensioen betreft, is het in aanmerking te nemen ingangsjaar het jaar tijdens het welke het rustpensioen van de overleden echtgenoot daadwerkelijk en voor de eerste maal is ingegaan wanneer deze op het ogenblik van zijn overlijden dit pensioen genoot.

HOOFDSTUK 9. Slotbepalingen

Art. 11 Dit besluit treedt in werking op 1 juli 2021, met uitzondering van:
1° hoofdstuk 7 dat in werking treedt op 30 juni 2021;
2° artikelen 1, 2°, 2, 2°, 3, 2°, 4, 2°, 5, § 1 en § 2, 1°, en 8, 2°, die in werking treden op 1 januari 2022;
3° artikel 7 dat in werking treedt op 1 mei 2022;
4° artikelen 1, 3°, 2, 3°, 3, 3°, 4, 3°, 5, § 2, 2°, en 8, 3°, die in werking treden op 1 januari 2023;
5° artikelen 1, 4°, 2, 4°, 3, 4°, 4, 4°, 5, § 2, 3°, en 8, 4°, die in werking treden op 1 januari 2024.

Art. 12 De minister bevoegd voor Pensioenen is belast met de uitvoering van dit besluit.

Koninklijk besluit van 7 april 2023
(Staatsblad 21 april)

tot aanpassing aan de welvaart van bepaalde uitkeringen in de regeling voor werknemers.

HOOFDSTUK 1. Aanpassing van de verhogingscoëfficiënt van loonplafond

Art. 1 Vervangt de verhogingscoëfficiënt bedoeld in art. 7, vijftiende lid, 4° van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

HOOFDSTUK 2. Aanpassing van het gewaarborgd minimumpensioen voor een volledige loopbaan

Art. 2 Vervangt de bedragen bedoeld in art. 152, eerste lid van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980.

Art. 3 Vervangt het bedrag bedoeld in art. 153, eerste lid van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980.

HOOFDSTUK 3. Aanpassing van het gewaarborgd minimumpensioen voor een onvolledige loopbaan

Art. 4 Vervangt de bedragen bedoeld in art. 33, eerste lid van de herstelwet van 10 februari 1981 inzake de pensioenen van de sociale sector.

Art. 5 Vervangt het bedrag bedoeld in art. 34, eerste lid van de herstelwet van 10 februari 1981 inzake de pensioenen van de sociale sector.

HOOFDSTUK 4. Aanpassing van het minimumrecht per loopbaanjaar

Art. 6 Vervangt de bedragen bedoeld in art. 8, § 1, eerste lid en art. 8, § 1, eerste lid, 2° van het koninklijk besluit van 23 december 1996 tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.

HOOFDSTUK 5. Aanpassing van sommige pensioenen

Art. 7 Met uitsluiting van de pensioenen bedoeld in de artikelen 152 en 153 van de wet van 8 augustus 1980, van de pensioenen bedoeld in de artikelen 33, eerste lid en 34, eerste lid van de herstelwet van 10 februari 1981, van de pensioenen bedoeld in artikel 7, § § 1 en 2, van het koninklijk besluit van 14 februari 2003 tot vaststelling van het gewaarborgd minimumpensioen voor werknemers, opgeheven bij het koninklijk besluit van 28 september 2006 tot uitvoering van de artikelen 33, 33bis, 34 en 34bis van de herstelwet van 10 februari 1981 inzake pensioenen van de sociale sector, maar waarvan de bepalingen van toepassing blijven op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten laatste op 1 september 2006 zijn ingegaan en van de pensioenen bedoeld in artikel 7, § § 1 en 2, van het koninklijk besluit van 28 september 2006 tot uitvoering van de artikelen 33, 33bis, 34 en 34bis van de herstelwet van 10 februari 1981 inzake pensioenen van de sociale sector, worden de pensioenen in de werknemersregeling die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten laatste op 1 december 2007 zijn ingegaan verhoogd met 1,2 % op 1 juli 2023.

HOOFDSTUK 6. Aanpassing van het vakantiegeld

© FPD – augustus 2023

Art. 8 Vervangt de bedragen bedoeld in artikel 56, § 3 en de verhogingscoëfficiënt bedoeld in artikel 56, § 5, van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

HOOFDSTUK 7. Aanpassing van de inkomensgarantie voor ouderen

Art. 9 Vervangt het bedrag bedoeld in artikel 6, § 1, van de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen.

HOOFDSTUK 8. Opheffingsbepalingen

Art. 10 Heft op:
1° artikel 1, 4°, artikel 2, 4°, artikel 3, 4°, artikel 4, 4°, artikel 5, 3° en artikel 8, 4°, van het koninklijk besluit van 6 augustus 2021 besluit tot aanpassing aan de welvaart van bepaalde uitkeringen in de regeling voor werknemers;
2° artikel 1, eerste lid, 4°, van het koninklijk besluit van 29 augustus 2021 tot aanpassing aan de welvaart van het loonplafond.

HOOFDSTUK 9. Gemeenschappelijke bepaling

Art. 11 Wanneer het een overlevingspensioen betreft, is het in aanmerking te nemen ingangsjaar het jaar waarin het rustpensioen van de overleden echtgenoot daadwerkelijk en voor de eerste maal is ingegaan wanneer deze op het ogenblik van zijn overlijden dit pensioen genoot.

HOOFDSTUK 10. Slotbepalingen

Art. 12 Dit besluit treedt in werking op 1 juli 2023, met uitzondering van :
1° artikel 8, eerste lid, 1° en tweede lid, 1° dat in werking treedt op 1 mei 2023;
2° artikelen 1 en 6 die in werking treden op 1 januari 2024;
3° artikel 8, eerste lid, 2° en tweede lid, 2° dat in werking treedt op 1 mei 2024.

Art. 13 De minister bevoegd voor Pensioenen is belast met de uitvoering van dit besluit.

MINISTERIELE BESLUITEN

Ministerieel besluit van 29 september 1982
(Staatsblad 7 oktober)

tot uitvoering van het koninklijk besluit van 24 september 1982 tot uitvoering van het koninklijk besluit nr. 33 van 30 maart 1982 betreffende een inhouding op invaliditeitsuitkeringen en brugpensioenen, gewijzigd bij koninklijk besluit nr. 52 van 2 juli 1982.

***Gewijzigd bij**: M.B. van 22 juli 2008 (Staatsbl. 27 mars 2009).*

Art. 1 *Gewijzigd bij M.B. van 22 juli 2008, art. 1 (1).*

De aangiften tot verantwoording van de bij het koninklijk besluit nr. 33 van 30 maart 1982 betreffende een inhouding op invaliditeitsuitkeringen en brugpensioenen, gewijzigd bij koninklijk besluit nr. 52 van 2 juli 1982, voorziene inhouding worden gedaan aan de hand van formulieren die overeenstemmen met de modellen als bijlage bij dit besluit gevoegd (2).

Art. 2 Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

---

1 Inwerkingtreding: 01-01-2009.
2 Deze formulieren kunnen terug gevonden worden in het B.S. van 7 oktober 1982, 11626 e.v.

© FPD – augustus 2023

INDEX

BASISWET

WETTEN

KONINKLIJKE BESLUITEN

MINISTERIËLE BESLUITEN

© FPD – augustus 2023